

www.igra.aflamontada.com
أبو علي الكردي

حه مه دۆك

یه شارکه مال

وه رگێرانی

عوسمان ئیسماعیلی (ناشق)

بهشی چواره م

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

جەمەدۇك

(بەرگى چوارەم)

نوسىنى

يەشار كەمال

وەرگىزەننى لى سويدييەوۋە

عوسمان ئىسماعىلى

ھەرلىتىر - ۲۰۱۱

عەبدوللای حەسەنزادە

لە سالی ۱۹۸۳ هە دەگەن "ئینجە مەمەد"، شاکاری ئەدەبیبی نووسەری گەورە کورد بەلام تورکی نووس یەشار کەمال ناشنا بووم و ناواتیشم بوو قارەمانە خەلکی و خۆین شیرنە کەمی بە خۆینەرانی کوردیش بناسینم. خاواراستان سالی ۱۹۸۶ دەرفەتم بۆ رەخساو بەرگی یە کەمی پۆمانی "ئینجە مەمەد" م لەژیر ناری "حەمەدۆک" دا چاپ و بلاو کردەو. پیتشوازی گەرمی خۆینەرە خۆشزەوقە هاوزمانەکانم لەو کارە، هانی دام تا دوو بەرگی دیکەمی حەمەدۆکیش بەرودوا بکەمە کوردی و بلاویان بکەمەو. دیارە بەرگی سییەم لەبەر ئەوەی زۆر درێژ بوو، بەناچار لە کوردییە کەدا بە دوو بەرگ چاپ کرا.

بەلام ئەمنیش و زۆر لە خۆیندەوارانی کوردیش دەمان زانی کە "ئینجە مەمەد" بۆخۆی چوار بەرگە و بەو پێیە کارە کەمی من کە بەراستی جینی ئۆگریی خۆینەرانی بوو نیوہچل و ناتەواو بوو. لە ماوەی دەپازدە سالی رابردوودا بە دەیان کەس (ئەگەر نەلیم بە سەدان) هەر کە تووشی یەکتەر بووین لێیان پرسیم: دەنگ و بایسی حەمەدۆک چیە، بەرگی چوارەمی حەمەدۆک نەکردۆتە کوردی، حەمەدۆک کەنگی دیتەووە زۆر پرسیری لەو بابەتە، کە بەداخوہ بۆھەمرو ئەو بەرپێزانە تەنیا یەک وەلامم پێ بوو: "بەداخوہ بەرگی چوارەم نەکراو تە فارسی و ناشکوری نەبێ ئەمنیش تورکی نازانم".

نزیکەمی دووسال لە مەو بەر دۆست و هاوڕیتی ئەدیب و شاعیر کوردی زان و پاراوزمانم کاک عوسمانی نیسماعیلی ناسراو بە مامۆستا ناشق کە ماوەیەکی زۆرە لە ولاتی سوید دەژی و زمانی ئەو ولاتە بەجۆرێک فێر بوو کە شیعری پێ دەنووسی و بلاو دەکاتەو، لیتی پرسیم پیت چۆنە بەرگی چوارەمی "ئینجە مەمەد" کە کراو تە سویدی بکەمە کوردی. سەرئەنجام پراکتیش ئەو

بوو دهیو ویست نیزی نی شوکاره ی پی بدهم (که نه مه نیشانه ی نه خلاق ی بهرزی نهو دوسته بوو).
نه من که له میژ بوو ناوا تم ده خواست یه کیك هه بی له هه ر زمانیکه مه بژی بگو نچی نهو نه رکه
له جیاتی منیش به جی بگه یه نی، له خو شییان شاگه شکه بووم و زۆرم سو یاس کردو هانم دا
که هه یج سی و دووی لی نه کا.

له و ماوه یه دا هه می شه به ته له فۆن و به نیمه یل پیکه وه له پیوه ندیدا بووین و ته نانه ت زۆر
وه ختیش به شیک له کاره که ی له سه ر داخوازی خۆم بۆ ناردووم بۆ نه وه ی تامه زرۆسیم بۆ
ته واو کردنی خو یندنه وه ی نهو شاکاره ی پی بشکیتم. نیستا به راستی خو شحالم که مامۆستا
ناشقی خو شه ویست نهو کاره گه وره یه ی ته واو کردوه و نهو چاوه روانییه ی به جی هیناوه که
چه ندسال بوو خو ینه رانی کورد و نۆگرانی چاره نووسی حه مه دۆک له منیان هه بوو.

له و پیوه ندییه دا و پرای سو یاس و ده ستخو شی له مامۆستا ناشقی نو سه رو شاعیرو وه رگپ
پیم خو شه بۆ نهو که سانه ی ناشنای شی عرو نوو سینه کانی نهو به رپژه نین رابگه یه نم که کاره که ی
مامۆستا نه ک هه ر ته واو که ری کاره نیوه چله که ی منه، به لکوو له باری ره وانی و شیرینی
زمانه مه وه پيش به رگه کانی دیکه ش که وتۆته وه. دلنیا م خو ینه رانی نه م به رگه ی حه مه دۆک دوا ی
خو یندنه وه قبو ل ده که ن که نه وه ی لی ره دا گو توومه نه زی ده رپۆی تیندایه و نه خاتر گرتن.
په رۆزبایی له مامۆستا ناشق که نهو کاره قور سه ی له ماوه یه کی کورتدا راپه راندو له خو ینه رانی
کورد که له دیتنی دواتا بلۆکانی شاکاری یه شار که مالی مه زن چیژ وه رده گرن و له خو شم که
دۆستیکی وا به رپژ کاره که می ته واو کرد.

عه بدو لّلا ی حه سه ن زاده

کورتە پیشەکی یەك

سالی ۱۹۸۶ بەرگی یەكەمی "حەمەدۆك"، وەرگێڕاری "ئینجە مەمەد"ی بەرھەمی نووسەری بەناوبانگ یاشار كەمال خۆیندەو، كە وەرگێڕی ناوداری كورد، مامۆستای بەرپۆرم مامۆستا عەبدوللا حەسەنزادە كوردبوو كوردی. ئەوكات شوێنی كاروژیایم لە مامۆستا حەسەنزادە نێزیک بوو و جیرانیش بووین. مامۆستا لوتفی كرد و بۆخۆی كۆتییەکی بە دیاری دامی. خۆیندەوێتی ئەو كۆتیبە چۆنێکی تایبەتی پی بەخشییم، ناشقی شیوە دارشتن و هیژی بەیانی ئەو نووسەرە كورده تورکی نووسە بووم و بە دل ئاواتم دەخواست بەرگەکانی دیکەیی ئەو پۆمانەش بە كوردی بیینم. سالتەکانی دواتر ئەو ئاواتەم وەدی هات و مامۆستا بە دوا یەكدا دوو بەرگی دیکەشی چاپ و بلاو كردنەو كە دیارە هەر وەك بۆخۆی فرمویەتی، بەرگی سێهەم لە بەر زۆر بوونی لاپەرەکانی لە دوو بەرگ دا چاپ كراوە. من لە كاتی خۆی دا دەستم وە هەموو ئەو بەرگانەیی پۆمانەكە راگەیی و خۆیندەمنەو.

دواى هاتنم بۆ ولاتی سوید لە سالی ۱۹۹۲ دا و دەست پێكردنی خۆیندنی زمانی سویدی، پۆژتێکیان لە كۆتیبخانەیی خۆیندنگەكە بە دواى كۆتیبێك دا دەگەرپام، لە نەكار چاوم بە هەرچوار بەرگی پۆمانەكە بە زمانی سویدی كەوت، كە لە پەنا یەك دانرابوون. زۆرم پی خۆش بوو. كاتێك لە گەل پەرتیو بەری كۆتیبخانەكە قسەم كرد، بۆم دەرکەوت كە بەرھەمەکانی یاشار كەمال و بە تایبەت زنجیرەداستانی "ئینجە مەمەد" بۆ خۆینەرە سویدی یەكان زۆر ناشان و زانیشم كە هەموو بەرگەکانی ئەو پۆمانە بە دەیان زمانی دیکە وەرگێڕاون.

ئەلبەت ئەو كات زمانە سویدی یەكەم وا نەبوو بتوانم پۆمانەكەیی بە چاکی پی بخۆینمەو، بەلام یەك - دوو سال دواتر بەرە بەرە دەستم بە خۆیندەنەویان كرد و لە نیوان سالتەکانی ۹۵ و

۹۹ دا هر چوار بهرگه کم خویندنه وه و پئویسته بلیم وئیرای دامرکاندنئ تامه زروئیم که لکتیکی باشیشم له بواری باشتر فیژیونی زمانه که دا لی وهرگرتن. کاتیک بهرگی چوارم ده خویندنه وه، که تنیا بهرگتکی نهو پۆمانه بوو پیشتر به کوردیم نه دیبوو، به بیرم داهات که خۆزیا نهو بهرگهش به فارسی، یان به عمره بی هه بوایه، تا مامۆستا حهسه نزاده به قه له مه به تواناکه ی و زمانه رهوانه که ی وه ری گتیرابا و نهو نهرکه بۆ منی شاگردی دهستکورت نه مابایه وه، به لام به داخوه وا دیاره نهو بهرگه تا ئیستاش نه کراوه ته فارسی، یان عمره بییش.

سه ره بجام دوو سال پیش ئیستا به هاندانی مامۆستا و هیندیک دۆست و هاوړنی دیکم، دهستم به وهرگتیرانی بهرگی چوار له سوئدی یه وه کرد و ئیستا زۆر خۆشحالم که توانیومه کاره که راپه رینم و هر له و حالهش دا سوئاسی مامۆستا ده کم که وه ری پی به خشیم بهو رینچکه یه دا برۆم، له هه موو ماوه ی کاره که دا نئوه نئوه پئوه ندیی پئوه گرتم، رینوئینی لی نه بریم و له کردنه وه ی گرگان و هاواهنگ کردنی زۆر ناو و زاراه له گه ل بهرگه کانی پیشتر دا یارمه تیی دام.

سه باره ت به یاشار که مال و نووسینه کانی به پئویست نازام چ بلیم. نهو نووسه ره پایه به رهزه نه وه ندنه به ناوبانگه و نه وه ندی له سه ر نووسراوه، که له راده ی جیهانی دا ناسراوه، له ریزی نووسه ره گه وره کانی دنیا دایه و به ره مه کانی له نه ده بیاتی نه ته وه جۆراوجۆره کان دا ره نگیان داوه ته وه. تنیا پیتم خۆشه نه وه ندنه بلیم که یاشار که مال خاوه نی هیزی بیرکردنه وه و خه یالئیکی یه کجار به رینه. نهو نووسه ره جۆرتیک وه ستایانه دیمه نه کان دروست ده کا و به ناخی که سایه تی و سروشتی قاره مانانی داستانه کانی دا شوړ ده بیته وه، که خوینهر له گه ل خویندنه وه ی داستانه که هه ست به دیمه ن و که سه کان ده کا. به راستی من به تایبه ت له ماوه ی وهرگتیرانی کتیبه که دا له نئو نهو رووداو و دیمه نانه دا ده ژیا م و جۆرتیک له گه ل که سه کان تیکه ل بووم و ده م ناسین، ده ت گوت له ده ورو به رمن.

له کۆتایی دا هیوادارم به زوویی نه م کتیبه ده رفه تی چاپی بۆ بره خسی، بگاته ده ست خوینهره کان و دۆستانی حه مه دۆکی قاره ماننی یار و یاوه ری هه ژاران بتوانن دوا یین به شی نهو زغیره به سه ره اته بخویننه وه.

وهرگتیر

مانگی مای ۲۰۱۰

(۱)

ئەمەن ھاتمە شاری "جالیندرا" ى نىڭىزىك سنوورە كانمان. ئەو شارە لە پۇخى ئاوى، لە نىڭىزىك ئەو بەشى چىپاى "توورپووس" ى كە دەكەوتتە ئەو بەرى چۆمى "فورات" ى ھەلكەوتتە و لە لای پۇژاواو بەرامبەر بە زىڭىرە چىپاى بەرزى توورپووسە. لووتكەكانى ئەو زىڭىرە چىپاى ئەوئەندە بەرزى، دەلىنى خۇيان لە ناسمانى دەسوون. پىنپوانىبە ھىچ شوتنىكى ئەم جىھانە بە قەد سەرى ئەو كىوانە بەرز بى. گزىنگى خۇر بەيانىيان، چوار سەعات پىش ئەوئە ھەموو شوتنەكانى دىكە پووناك بەكاتتە، سەرى ئەو كىوانە دەنگىئوى. بەردى سەپى شەبەق دەئەنەو و ترفىمەكى پووناكى ئەوتتە بە سەردى دا بلاو دەكەنەو، دەلىنى ئەمەردە كە دەبىسكىتتەو. بۆ ئەرمەنىيەكانى ئەو ناوچەبە ئەو شەبەقە لە ترفىمە مانگى شەوى چارە جواترە. لووتكەكى چىپاكان مەوداى چوارمىلى بەلەرى(بە ھىماى دا) لەو ھەورانە بەرزترن كە لە سەرەوئە ھەموو ھەوران دەفەرن.

دواى ئەوئە خۇر ئاوا دەبى، لە بەشىكى زۆرى خۇراواى ئەو ھەرتەمە، ھەتا سەئەكى شەوى شەبەقى خۇر بە سەرى يەكەك لەو لووتكانەو دەبىنرى. ھەر ئەو لووتكەمەش بوو كە ئەو كاتە لە لای نىمە ھەما ساو دەبوو، لە پىش دا وەك ئەستىرە كلكنە دەھاتە بەرچا و لە بولئىلى شەوى دا شەكەل و شىئە دەگۆرى: جارى وا بوو بە دوو جى و جارى وا بوو بە سەئە جى دەبىنرا، وا ھەبوو ماوئەكى زۆر و وا ھەبوو تەنبا چاولىكنايتك خۇى نىشان دەدا. ئەوئەش لە بەر ئەوئە بوو كە پەلەمەورەكانى ئاسۆ دەكەوتتە نىوان خۇر و لایەكى كىئەكە و بەو شىئەبە شۆقى خۇريان دەبىرى، شكانەوئە شۆقەكە لە كىئەكانىشەو بە ھۆى پەلەمەورەكانەو جى جى دەبوو و دەگۆرا.

... نىسىتى ئەو لووتكانە ئەوئەندە دىرئە دەبەنەو كە لە مانگى جۆزەردانى دا، ئەو كاتە كە پۇژ لە شوتنى ھەربەرزى جەغزى گەرانى خۇتەتى، دەگەنە سنوورەكانى "سەرمەتىيە" ى، كە رىڭگای

دوازده روزه پېښانه و له نيټه پراستی سمر ماوه زې دا ده گنه کيوه کانی همره خوارووی باکور، واته پښکای سه فمريکي يه ک مانگه. په لڼه هموره کان و هم روه ها به فريش هميشه ده کهونه نمولايه ي که باپه نايه و به هؤی لووتکه به ردينه کانه ره له ت ده بن، به لام کاتيک بايه که دهيان گرتتوه، هموره کان وټلده کهونه وه. با هموره کان له هم مو لايه که وه کو ده کاتوه و له گمل خزيان ده با. زور جار کاتيک هموره کان دور ده کهونه وه، هينديک په وه زي روخوا له دواي خزيان به جي ديلن، چونکه بايه که هميشه به برووسکانه وه دي و په لڼه هموره بجووک و گوره کان ليکلده دا و وه پيش خزيان ده دا.

له داویني نهو چيايه زور خه لکی جوړ او جوړ ده زين. نهو ده ورو به ره پره له چزم و جوگه. خاکيکي به پسته و خيرو به ره که تي بو هم مو وان پيوه يه. ليږه نه گمر پياو به ره و باشور پروا، تووشی دارستانیک له دارچنار و به روو و هينديک داری دیکه ی لهو نوعانه ده بی. لکی داره کان به رزن. دواي نهوه سي ميلي دیکه، هم ر جار، ميژگ، گيادروو و له وه رگه يه. دوا تریش هه تا ده گه يه سر تر پکی تووروسي، نیدی هم ر به فزه، که ساله وسال ده که ویتتوه سه ريه ک و قه ت ناچیتتوه، پانایي نهو به شه به فرينه تا سه ري خو له چارده ميل ده دا.

به درزيای ميلتيک لهو شویتتوه که لووتکه کان خو قوت ده که نه وه، همور هميشه هه ن و راده ي پازده ميلتيک تا نيژیکه ي به رزيای پينج ميل داده پوئن. ده کړي بلين سه ري لووتکه کانی تووروس له به رزيای يه کی نه و تو هه لکه وتوون. له نيټوه دی نهو لووتکه انرا هه وا گهرم ده بی، پشووه بايه کی ساردی لی تايه. ليږه هيچ شتيک ناتوانی بڑی، تهنيا هينديک بالنده ي گوشتخوړ نه بن، که له کونو که ليته قووله کانی په وه زه کانی تووروس دا هيلانه ده که ن و به بن هموران دا بو راوی نيچيران، له داویني زه مهنه و بڑویني نه مديو و نه و ديوي چياکه، دينه خواری. ليږه، له سه ره وه ي هموره کان، تهنيا په وه زي رووت هه ن، و به رده سپيه کان وا ده بري سکينه وه، چاويان له بهر همل تايه. په وه زه کان نه و نه رږد و چرن، کس ناتوانی پي تان هه لچي و بگاته سه ري لووتکه کان... " (له ياد داشته کانی ليوناردو دا وينچي)

چياي تووروس له شيوه ي مانگی يه کشوه ده شتي ده نيټوخي گرتوه و "چوکوراوا" ش له نيوان ده رياي نيټه پراست و چياکان هه لکه وتوه. زنجيره چياکه هه نگار به هه نگاو هه لده جي و له شيني کاله وه بو شيني توخ و له سووري شه را ييه وه بو شينيکی ناوی ره نگ ده گوړي و زور دورتر، له ناسو، له گمل په نگی ناسمانی وا تيکه ل ده بن، که مروڅ به زه حمت ده توانی ليکيان کاتوه.

دول و شيو ي چياکان پر له نيسي ده بن. کاتي خو ره لات نيسي کان به لای خو روا دا ده که ون و به کاتي خو رواش لای خو ره لاتی دوله کان داده پوئن. کاتيک گمر ما ده گاته نه و مري خزي، فينکی يه کی

گیانبه‌خش له چیاکانموه دادبه‌زیتته سر دهشته‌که. هه‌موو رۆژی، به‌ردووم، دیمنی چیاکان ده‌گۆری. هیندیك رۆژان له گه‌ل هه‌لاتنی خۆر، له زه‌ردینکی زێرین دا مه‌له ده‌که‌ن، زه‌رده‌که ورده‌ورده به‌رهو سوور، دوايه سپی‌یه‌کی شیري و دواتریش به‌رهو شینینکی کال ده‌کشی. جاری وا هه‌یه رهنگینکی نامال‌ینه‌وشیان ده‌بی. به‌ره‌بهری نیوه‌رۆیه که ئیدی گه‌رما قووله‌ی ده‌کا، وه‌ک هه‌موری رهنگ نارنجی دیتنه به‌رچاو و هاوکات هه‌موو شتیکی ده‌رووبه‌ریان ده‌ رهنگینکی خۆله‌میشی تاوسوتوو دا خۆ ده‌نوئینی.

هیندی جار رهنگی چیاکان شینینکی تۆخه و له به‌هاران دا له رهنگینکی بنه‌وشی دا ده‌ره‌وشینه‌وه، یان ده‌لئی بزما‌ری زێرین له داوتنه‌کانی خۆیان دراون. نمو چیا‌یانه‌ نوقمی تۆفانیک له رهنگن، بنه‌وش، شینی تۆخ... و... به‌و شتویه رهنگه‌کانیان به‌ دوا‌ی یه‌ک دا دیتن و قه‌ت کۆتایی‌یان نایه.

زۆر له خواره‌وه، له نیوه‌راستی هه‌موو چیاکان، کیتی گه‌وره و به‌ سامی "چیای دولدول" خۆ ده‌نوئینی. نمو کیتوه شه‌به‌قینکی وا ده‌داته‌وه، چاری له به‌ر هه‌لنایه. مرۆڤ پیتی‌وايه کیتوه‌که له گه‌ل بریسکانه‌وه ده‌سوورپ و ده‌شت و ده‌ری ده‌رووبه‌ری خۆی رووناک ده‌کا. زۆر به‌ ده‌گه‌من هه‌وره‌کان ده‌بنه چارشیتی سهری نمو کیتوه. لووتکه‌ی چیای دولدول له هارینان دا وه‌ک په‌له‌یه‌کی بنه‌وشی ده‌ره‌وشیتته‌وه، یان بریسکانه‌وه‌یه‌کی تیکه‌لاوی نامال مسی، شین و بنه‌وشی هه‌یه. نه‌ستیره‌یه‌کی نه‌فسانه‌یی له سهری لووتکه‌که ده‌جوولیتته‌وه و هه‌زاران ناورینگی به‌چووک به‌ ده‌وری خۆی دا ده‌په‌رژینی.

لووتکه‌کانی توورووس له به‌رده‌سماته‌یه‌ک پینک‌هاتوون، که هه‌موو رهنگه‌کانی کۆلکه‌زێرینه‌ی تی‌دان، له سپی‌یه‌وه به‌رهو په‌مه‌یی، سوور، قاوه‌یی تۆخ و سه‌وز، تا نارنجی گه‌ش. به‌ سر نمو به‌ردانه دا هیندیك هه‌لۆ ده‌گه‌رپین، که با‌لیان له راده‌به‌ده‌ر پانه. له خواره‌وتر دارستان ده‌ست پی‌ده‌کا. دارستانینکی پر، که ده‌عبای کیتی تی‌دا ده‌ژین. له‌و دارستانه‌ دا دار سه‌رو، عه‌رعه‌ر و سه‌نوه‌هر سه‌ریان لیک‌داوه و ده‌ ناسفانی هه‌لچوون. له هه‌ر دژلیک، له هه‌ر میترگیك و له بن هه‌ر گابه‌ردیک کانی‌یه‌ک هه‌له‌ده‌قولتی. ناوه‌که بۆنی جاتره‌کیتویه، سه‌نوه‌هر و گولتی جۆراوجۆری لی‌دی. ماسیی رهنگا‌وره‌نگ له ناوی کانی‌یه‌کان دا خۆ هه‌له‌داوین. ناوه‌که به‌ نیو دار و گابه‌ردان دا ده‌په‌رژیتته‌ خوار، به‌ملا و نه‌ولای لا‌پالی شاخه‌کان دا دیتته‌خوار و ده‌په‌رژیتته‌ چۆمیکه‌وه.

هه‌ر چیای توورووسیه‌هه‌ چووکووراوی دروست کرده. له سه‌رده‌می کۆن دا، زۆر له‌مه‌ویش، ده‌ریای نیوه‌راست له بن چیای توورووسه‌وه ده‌ستی پی‌ده‌کرد، به‌لام ورده ورده "جه‌یهان" و "سه‌یهان" و بی‌ته‌ژمار رووبار و چۆما‌ری دیکه، گلی به‌ پیتویه‌ره‌که‌تی چیا‌که‌یان له گه‌ل خۆیان ده‌ ده‌ریایه کرد و به‌و شتویه‌یه چووکووراوا دروست بوو. تیشک و شه‌به‌قی خۆره‌تاو

دهشته‌کمی پر کرد. سرچاوه ته‌قینه‌وه، ناو به‌خوره‌خور پرژا خوار و هاوکات ده‌ریا عمرده‌کمی لیواولیتو له پیتویه‌ره‌کعت کرد.

"سه‌یهان" ده‌رژیته "زامانتی". چۆمه‌که پاشان ده‌گاته "نوزوم یایلا" و کاتیک به‌بمزایه‌یه پر کهند و قووله‌کانی توورپروس دا سوور ددها، تووشی ره‌وزه به‌رده‌سماته‌کان دی. ناوه‌که به‌ده‌ری گابهرده‌کان دا کفی ده‌کا و به‌گور ده‌رژیته دۆله قووله‌کانه‌وه، له ته‌ختی همره خوارتی دۆله‌کان دا گیتز ددها و عمرزی ده‌گمل پیچ و سوپردانی خۆی هه‌لده‌قه‌نی، ده‌رواته پیش، دیسان ناوقای ره‌وزی دیکه ده‌بی و کاتیک ناتوانی وه سمر ره‌وزه‌کان بکمو، بنیان ده‌کۆلی و رینگای خۆی به‌ژیر گابهرده‌کان دا ده‌کاتمه‌وه. به‌و شیویه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر به‌بن عمرزی دا ده‌روا، له پر له‌شونیتیکی دیکه وه‌ده‌ر ده‌کمویتمه‌وه و به‌خیرایی و توندی‌یه‌کی زۆروه‌وه خۆی به‌ره‌وزه به‌ردیک داددها، دیسان به‌یه‌کی دیکه و دواتریش به‌کی دی. له به‌ینی همر ره‌وه‌زیک تا ره‌وه‌زیک دیکه‌ش و له‌و ماوه‌یه دا که به‌نیو چپای توورپروس دا تی‌ده‌په‌ری، زۆر کانیاو، جۆگه و چۆماوی دیکه‌ی تیکم‌ل ده‌بنه‌وه. به‌کیک له‌و چۆماوانه که تیکه‌لی ناوه‌که ده‌بی و ده‌وله‌مندی ده‌کا، "گوئکسو" ه. نمو چۆماوه له‌کیوی "ته‌خته‌لی" یه‌وه سرچاوه ده‌گری، که به‌شیک له‌توورپروسه و همره‌ها پیش نه‌وه‌ی برژیته "زامانتی" یه‌وه، ناوی زۆر جۆگه و ناوه‌لدیری دیکه‌شی تیکم‌ل ده‌بنه‌وه. کاتیک نمو دوو ناوانه تیکم‌ل ده‌بنه‌وه و ده‌بنه‌ پرویاریکی به‌هیز، پرویاره‌که پیی ده‌گوتری "سه‌یهان". ناوی نمو پرویاره نه‌وه‌نده پروونه همر ده‌لیتی شۆق و پروناکی‌یه به‌ستینه‌کمی پر کرده. هینده پروونه که نه‌گهر کتیبیتیکی تی‌یکه‌وی، مرۆڅ ده‌توانی زۆر به‌پروونی خمتی کتیبه‌که له‌ته‌ختی بنی ناوه‌کمی دا بخوتنیتمه‌وه و بزانی چپی تی‌دا نووسراوه.

له به‌رامبهر دا "جه‌یهان" له‌نیوه‌راستی چپای "هه‌زارگا" وه دیتته خوار و له‌سهره‌تاوه تمنیا جۆگه‌له‌یه‌که که پیی ده‌گوتری "خۆرمان". جۆگه‌له‌که له‌گمل "سوقوتلوو"، که له‌کیوی "نوررحق" سه‌وه سرچاوه ده‌گری، تیکم‌ل ده‌بن. نمو دووانه به‌یه‌کمه ناوه‌لدیریکی سمرکیش پینک‌دین و له‌رینگای رژانه‌خواریان به‌نیو توورپروس دا، له‌گمل زۆر ناوی دیکه، وه‌ک "ناخسو"، کویرسولولوو، "چایر"، "ساوورون"، "سومباس"، "خاندهره‌سی"، "جه‌ره‌جه" و هه‌زاران کانی و جۆگه‌ی دیکه به‌کتر ده‌گره‌وه، که له‌گمل خۆیان ده‌یان‌به‌ن و تیکه‌لی ده‌ریای نیوه‌راستیان ده‌کهن. سه‌یهان و جه‌یهانیش که ده‌رژینه نیو ده‌ریایه، له‌گمل خۆیان هه‌زاران و سه‌دانه‌هه‌زار تۆن خاک دین و به‌قماغه‌کانی ده‌ریای نیوه‌راست دا بلاوی ده‌کهنه‌وه. هه‌رساله‌ی ده‌شته‌که هیندیک زیاد ده‌کا، ره‌وزه‌کمی توورپوسیش که‌میک پرووتر ده‌بنه‌وه و له‌هه‌مان کاتیش دا سپی‌تر و تیزتریش ده‌بن. له‌وانه‌یه رۆژتیک، تاقه‌دارتیک، یان مسته‌خاکتیک له‌و شاخانه نه‌میتنه‌وه و نمو کات نیی همر

رەۋەزەكان بېيىننەۋە كە دە نىۋان عمرزو ناسمانى دا بە بەرچاۋانەۋە ديار بن. ئەگەر واش بى، لىمانىيە ئەۋ كات ۋەك مىسى سۈررەۋەبۇ ھەلمىكى گەرميان لى ھەستى ۋ رەنگە يەك دلتۇبە ناۋىش لىۋ كىۋە روتوانە دەست نەكەۋى ۋ ھەرۋەھا رەنگە تاۋە يەك زىندەۋەرىش لىۋ سەرمانە نەمىنى ...

خاكى رۇخەكانى دەرياي نىۋەراست ۋەك شەپۇلەكانى دەريايە رادەۋى ۋ كەفى دەكا. ئەۋ دەشتە بىگۇتايىيە ۋ ئەۋ چيا بەرز ۋ زەبەلاخانە ۋەك ناۋى دەرياي نىۋەراست شىنن. ئەۋ تىشكەمى لە دەريايە دەدا، راست ۋەك ئەۋ تىشكەمى بە سەر دەشتەكە ۋ تورپووس دا دەدرەۋىتەۋە، بەھىزە. ۋەك چۇن كىۋەكان پرن لە بۇنى خۇشى رەۋەزەكان، سەۋبەرەكان، جاترە كىۋىلە ۋ ھەمۇ چەشەنە گولتىكى دىكە، دەشتىش لىۋاولىۋو لە بۇنى عەرد، دەريا، پرتەقال، لىمۇ ۋ نارغە.

سەرانسەرى سالتى عەرزى ناۋس، كە لە خۇشىمى رىۋە ۋ پىتۋىرەكەتى خۇى سەرمەستە، بە زارى ناۋالەۋە چاۋەرۋانە چىاي تورپووس بەھار ۋ بارانى پى بىخىشى. سەرەنجام ئەۋ ناۋاتە ۋەدى دى. رۇۋىك ھەۋرىكى رەش سەرى "نالاكىۋى" دادەگرى ۋ بايدەكى گەرم بە سەر دەشتى دا دى. ئەۋجار دلتۇبە بارانە قورس ۋ شىلەۋتىنەكان دىنە خوارى ۋ پاشانىش نىدى باران ۋەك گۇزەى سەرەۋىزىر دەست پىدەكا. كاتىك بارانەكە لىدەكاتەۋە، ئەۋ دەشتە پى دەبى لە گول، بالئندە ۋ مېشومەگەز ۋ دەلىتى لە خۇشيان مەستە، خاك ۋ ھەۋاي نەرم ۋ گەرم دەبن، لەبەرخۇبەۋە دەلۇرتتەۋە ۋ لايەلايەى دەكا. دار نارغەكان، پرتەقالەكان ۋ لىمۇكان چارشىۋىك لە گول بە خۇيان دادەن. شەبەا بۇنى گولە جۇراۋجۇرەكان لە قولىنچكىكى دەشتەۋە بۇ قولىنچكىكى دىكە دەبا ۋ دەىگەيەنىتە چىاي تورپووسىش.

ھەلۇكان لە گەن ناۋەكەى لە شاخى را دىنە خوار. تەۋاۋى سالتى زەۋىيە باتلاغەكان بۇ ھەمۇ جۇر ۋ رەنگە بالئندەيەك ۋەك بەھەشتىيان لىدى. ئەۋانەى لە رۇۋەھەلاتەۋە بۇ رۇۋاۋ، يان لە باكورەۋە بۇ باشور كۇچ دەكەن ۋ رىنگايان بەۋ مەلبەندە داىە، ھەمىشە لە عەرزە باتلاغەكانى چوكورواۋا، بۇ ماۋەيەك دەمىننەۋە.

ھەمۇ شتىك لە چوكورواۋا لە بەر گەشىيان دەترووسكىتەۋە، ھەم رەۋەزەكان، ھەم دارەكان ۋ ھەم خاكەكەش، تەننەت بالئندە، مېشومەگەز ۋ نىنسانەكانىش ... ناسمان يەكتەخت سامالە ۋ شەۋانە پىر لە نەستىرەيە. ئەۋندە رۋوناكە كە مرۇدە دەتوانى خەتى قورناتى لە تەختى بنى چۇمىكى قول را بۇنىتەۋە.

(۲)

حه‌مه‌د به پارټزه‌وه و بئى نه‌وهى بئىلى كه‌س پئى‌بزانى، له نئو گابه‌رده‌كانى ئانا‌وارزاي هاته خوارى و خۆى به نئو دروه‌لانى كيفار و كه‌رتەشى چار دا كه وهك دارستانىكى چروپ سەريان لىكدا بوو و له زۆر جىيان نه‌وه‌نده به‌رز بوون كه سەرىشى تىيان دا ديار نه‌بوو، دا‌كرد. به‌هار به ته‌واوى ده‌سه‌لاتى خۆى نیشان ده‌دا و له نئو گابه‌رده‌كانى ئانا‌وارزاش گولئى هميشه به‌هار له گله‌سوورى هاتبوونه‌ده‌رى. هم‌مو ره‌وه‌زه به‌رده‌كان به گولئى كاك‌توسى سوور، شين، زه‌رد و سپى دا‌پۆش‌رابوون. سەرى گولئى‌كان پر بوو له زه‌رگه‌ته و مئيشه‌نگوين، كه با‌ليان بريقه‌ى ده‌دا. له سەرى ره‌وه‌زه‌كان را، تا نه‌و كۆنه‌كه‌لاوانه‌ى پاشماوه‌ى قه‌لايه‌كى رووخاو بوون و حه‌مه‌د له شه‌وتيه خۆى تى‌دا حه‌شار دا‌بوون، هم‌مو جزه‌ گيايه‌ك سەرشيتانه سەريان لىكدا بوو. نه‌و له لاي رۆژاوى ديوارىكى گه‌وره‌ى كۆنه‌قه‌لاكه خۆى حه‌شار دا‌بوو، به‌لام له ترسى ماران، تا نه‌و كاته‌ى هه‌وه‌ل كه‌له‌شبرى به‌ياني نه‌ى خوئند، ته‌نانه‌ت ساتىكيش خوى نه‌هاتبووه چاوانه‌وه.

كاتىك وه‌خه‌به‌ره‌ت، قاوه‌لتوونىكى دره‌نگ بوو. كزه‌بايه‌كى نەرم و هئىدى هات. پۆلك پەپوله، كه هەركام به قەد لەپى دەستی گەوره‌ بوون، له سەر گيا و گولان نيشته‌نه‌وه و له جوولئى كه‌وتن. وا‌ه‌تر، مژىكى چر به سەر "ئاخچەساز" و دە‌وروى‌دى دا بلاو ببۆه و نه‌وتى به ته‌واوى ده‌خۆى دا ون كردبوو. له لاي باشوور، له‌و جى‌ئەى كه جەيهان به پەنا ره‌وه‌زه‌كان دا ده‌هاته خوارى، يازده هه‌لۆ له بن هەورئىكى كه وهك گئىچى سپى و وهك تۆپىكى خړ بوو، ده‌فرين. هه‌لۆكان با‌ليان نا‌واله‌ كردبوو و له ئاسمانى شينى تۆخ دا به بئى نه‌وه‌ى ده‌به‌ستى نه‌و بايه بن، كه تازه هه‌لئى كردبوو، ده‌خولانه‌وه.

سه‌لكى كه‌رتەشى پشكووتبوو، گولئىكى بنه‌وشى ده‌ركردبوو و بۆنىكى سەير تىكه‌لاو له بۆنى گيا و نه‌و گولئى، كه هەم تال و هەم شەرن بوو، بلاو ببۆه. حه‌مه‌د را‌وه‌ستا و به چاو ره‌وه‌زه‌كانى ئانا‌وارزاي

پشکنی. پۆلێك مێشوله سەرچاوی یان داگرت، به زهحمەت له خۆی دوور كردنوه و هەردوو ك دەستی به روومهته كانی یهوه گرت، بۆ نهوهی له هێرشى مێشوله كانیان بپاریزی. له نیواری رۆژی پێشوهوه بیری هەر دهگهرا یهوه بۆ لای نایب رهجهب، دوردوه شیت و عهبدی خان، كه هەرسێکیان زۆر له میژ بوو ببوونهوه گۆل. ئەوان وه دواى چ مەبهستێك كهوتبوون؟ به راستی نایب رهجهب و دوردوه شیت چی یان دهووست؟ یان دهنه عهبدی خان چ نامانغێكى لهو دنیا و ژيانه كاتی یهی دا ههبوو؟ نه دی مهلافههاد؟ نهو كه هینده كوژانی مهحمودی پێ خۆش بوو، مهحمودی ناغای كانی گولان... نهو شهوی تا بهیانی خهوی لی تهكهوت و هەر پرساری له حهمدی كرد: دهی بۆم بگێرهوه، كاتێك گوللهكهی وی كهوت، چیی كرد؟ هاواری كرد؟ چیی گوت؟ و حهمه دیش دهبوو هه مو شتیكى له نووكهوه بۆ بگێرتهوه، جارێكى ديكه و جارێكى ديكهش. مهلا فههاد هەر ماندوو نهدهبوو و دهی گوت توخودا دیسانیش بۆم بگێرهوه، هەر تاقه جارێكى ديكه و نیدی بسه. ناخه كهی حهمد لهخۆیهوه هیندێك شتی ساز كرد و بۆی گێرا یهوه، بهلام هەرچه نندی پێوه دهنه، مهلا فههاد بۆ بیستنی تینوتر دهبوو. به راستی پێوابوو دیتنی تهرمی بی گیانی مهحمود ناغای هینده خۆشه؟ روخساری گهش ببوو و چاره كانی دهبریسكانهوه. حهمد تانیستا نهی دیبوو كه سێك به شتیك ناوا خۆش حال بێ. نه دی نایب رهجهب چیی لهو ژيانهی دهووست؟ حهمد بۆخۆی دیت و لێكدانهوهیهکی روونی هه م سبهارهت به كهسهكان و هه م سبهارهت به رووداوه كان هه بوو و لێكیشی ده كردنوه، بهلام خۆ رهجهب قهت تینگه یشتیكى روونی نهبوو. بۆ نایب رهجهبی هه مو لێكدانهوهیهك لهوه دا كورت كرابۆوه كه مرۆف به شتیك خۆش حال ده بێ، یان تووره. نه دی كوری فرۆمه ی؟ نه سپه كه، كه نهو هینده ی خۆش دهووست، له چیا كانی نهو نیوه ده خولایهوه، نه دی بۆچی نه ده چوو لێی بگه ری... نهو هه م لهو نه سپه وهه م له هه موو خه لكیش ده ترسا، هه م له هه موو شتیك ده ترسا، ته نانهت لهو بالنده ی له ناسمانییه و نهو مێشهش كه به بهره ده می دا تی ده پهری. هه موو شتیك دهی ترساند، بهلام به راستی نهو خهونی به چی یهوه ده ده ی؟ نه دی دایه خۆری؟ حهمد پێكمنی: هەرچۆنێك بوو كه سێك دیتوه كه به راستی ده زانی چیی دهوی! روخسار و هه یكه لی نهو ژنه پهری هاتوه بهر چاری، روانینه گه رمه كه ی و نازایه تی یه كه ی وه بی هاتوه و شه پۆلێك له خۆشه ووستی كه وهك خۆره تاو نیان و وهك بههار بۆغخۆش بوو، دلێ پر كرد. بیری كردهوه: ناخ دایکی خۆم، ده لێی گۆلی ناسکی. به دایكێكى وهك دایه خۆری یهوه نهو دنیا یه وهك بهمه شتی وایه. پاشان بیری له خه جی كردهوه: كاتێك گولله كانی وی كهوت، كاتێك زانی نه جاتی نابێ و ده مرێ، له پیش دا تی یهوه رامه، دوا یهش چاوی له دایه نیرزا و منداله كه ی كرد و نیدی تا دوا هه ناسه ی كێشا، روانینی له سه م منداله كه نه گوێز ته مه.

له پر حمەد تەمەشای کرد له سەرەوهی درووەلانی کەبە. نای نای... ئەگەر یەکتێک دیتبیتی... بێجگە لەوەش لە برسان پرزەهێ لێ بربوو و تامی زاری تال ببوو. چوو دە کەندالێکی یەوه. چەند دەستە بالێندەهێ چوو کە لانی زەرد، سوور و سەوز بە بالەفرە لە سەر درووە کورتهکان نیشتهوه. لە پێش وی ماریکی رەشی درێژ بە سەر عەرزێ دا دەخزی و پستی ماره کە لە بەر شەبەقی تاوی دەبریا یەوه. حمەد دەسبەجێ دەستی بۆ دەمانچە کە ی برد، بەلام وا دیار بوو ماره کە ئەوی نەدیوو، چونکە بە ئەسپایی رێگای خۆی درێژە دا. حمەد تا ئەو کاتە ماره کە هێندێک لە پێشی دوور نەکەوتەوه، دەسکی دەمانچە کە بەرنا. بیری کردەوه: مار شومی باشە. با پیراغان گوتویانە: "مارت بێتە سەر پێت، چاکت بۆ دی".

مارە کە سوورپێکی دا و هێندێکی دیکەش رۆی، بەلام پاشان سەری هەلێنا و راست چاوی دە چاوی حمەدی بری، دریشو کە دەرێنا و ددانە ژاراوی یەکانی و دەدرخست. حمەد دەمانچە کە هەلکێشا. دەستی لەرزی: وشیار نەم پێتە دەدا، ماره ئیدی! بەلام زوو هێتو بۆه. وەبیری هاتەوه کە پێتە ناکا هەر سێرەشی لێ بگری. ئەوه نیە پێتە نیان گوتویانە هەرچۆتێک پیاو سێرە بگری، ماری هەر دەنگیوی. ئەوه یەکتێک لە کارە سەیرەکانی خویە. لە گەل ئەوهش دەستی دەلەرزی و دلی وە کە چە کوچی لێی دەدا. ناخەرە کە ماره کە چاوی لە چاوی حمەدی وەرگێت، خولێکی دا بە خۆی و بەرەوداوه کشایەوه. بەلام ئەوجار سەری زیاتر هەلێنا، دریشو کە سوورە کە درێژتر کردەوه و پای وەشانند. حمەد تۆقرەهێ لێ بربوو. بەو حالەش بریاری داوو تا ماره کە هێرش نەکات، تەقەهێ لێ تەکا. چ ماوەیه کە بەو شێتیه پروبەرۆوی یە ک راوەستان، لە بیری نەبوو. کۆمەلێک بالێندەهێ زەردی بچوک لە بەرامبەر وی لە سەر پنچکان نیشتن. لەو کاتە دا تەقە لە دەمانچەهێ هات و ماره رەشە کە بە مردوویی لە بەرپێی حمەدۆکی وە عەرزێ کەوت.

حمەد ورتەیه کە لێ هات: تەمەشای مالت نەشێوی، خۆ تۆ نیشانەهێ بەختی خۆت کوشت! لە ژبانی دا وە ک ئەجار نەترسابوو. گوللەهێ حمەدی نیتۆقەدی ماره کە هەلته کاندبوو. حمەد ئەو جار وەخۆ هاتەوه و بیری کردەوه: بلیتی کەس گوتی لە تەقە کە نەبووی؟ ئەو هەلێنەهێ دوور دیار بوون و لە بن هەورە کە دەفرین، زیاتر ببوون. حمەد دووسێ شەقاو کشاوه و هێندێک لە ماره کە دوور کەوتەوه. پاشان بە دەوری پنچکێکی دا لێ هالاوه و خۆی دە خړپێکی هاویشت. ترس بەردەوام لە نیتۆ دەروونی دا تەشەنەهێ دەکرد، دە سەری دا دەگەرا و پرووناکیی لە دلی دەبری. نیتۆرە درەنگانێکی رۆژی پێشوو، ئەو کاتەهێ گەبێشتە ئاناوارزای، ئەوهندە خۆشحال

بوو که هرگیز پښتر ههستی به شادی یه کی نهوتو نکر دبوو. کاتیک بیری ده کرده وه، له خۆشیی
 نهوهی لهو مهترسی یه ی هاتبووه پښی، به سلامهتی ده رچوو بوو، وهخت ده بوو بالان بگری و
 بگری، به لام ئیستا نیوچاوانی به دیوار تیک له تاریکی یه وه نابوو، که سامینکی زوری لهو تاریکی یه
 ده کرد. له پر بیریک هاته میتشکی یه وه که پینی و ابوو تهواوی نهو ده وروره پر له ژانده رمه و
 چوارته نیشتیان لی گرتوه. هر بویه له ناودره که ی دا دانیشته، سر به رگه که ی داگه ند،
 تفهنگه که ی له شانی کرده وه، میلی راکتشا و فیشه کینکی برده بهر لوله ی. که میتک له ولاتر پوله
 توو در کینک روابوون. توو در که کان گولیان کردبوو و له ناودره که وه تا خواره وهی خره که بیان
 داگرتبوو. خزی کوور کرده وه و به وی دا له سر چۆکان چوه پښی. کاتیک چاری به بهردی کی
 پان کهوت که چهندیستی نه ناسراوی به سه ره وه نوو سرا بوو، هیندیك نه هوهن بۆوه و خۆش حال بوو.
 خۆی گه یانده به رده که ی. له وی بهردی پانی دیکه ش هه بوون. نهو بهر دانه به یه که وه کۆمه لیک
 نرمی و به رزی وهک پلیکانیان دروست کردبوون و سه ریان ده گه یشته قولکه یه که ده وروره ی
 به سه خته بهردی گه وه گه وه گیر ابوو. نه وی جینگای چاک بوو: لیره همه دۆک ده خزی راده دی خو
 له بهرام بهر گور هانیک ژانده رمه دا راگری و پاشانیش که شمر داهات، ده ریا ز بی. همه مد له
 سر عه رزی دانیشته و پستی وه به رده که ی دا که رهنگینکی سپی جوانی هه بوو. هیشته ده ترسا و
 زوریش ماندوو بوو. بیری کرده وه. نه ری چ ده بی نه گه ر تفهنگ و ده مانچه که م دانیم، وهک
 ریبوار تیکی ناسایی به ده ستر او ه شاندن برۆم بۆ لای مه لا عه بدوسه لاسی، که له گوندی کی لیره
 دوور مه لایه و پینی بلیم نه من ناوم مه لا عه مده، مه لا فه رهاد نار دوومی ... خو پښتریش نهو
 هه ولتی دابوو تفهنگه که ی دانئ و جار تیکیش دای نابوو و به مه لانه رهادی سپارد بوو، به لام بی نهو
 تفهنگه ی خزی به تنئ و له چۆله وار تیک دا ههست ده کرد، که که سی به ده وره وه نه بی، هیچی
 نه بی، وهک نهوهی که روو توقووت بی. نه خیر، نابئ. په ژیوان بۆوه و به په شوکاری تفهنگه که ی
 هه لگرتوه. تا نهو ده مه ی گه یشته سر شاخه کانی چوو کوورا وایه، پینج جاران چه که کانی
 شار دبووه، به لام هه موو جارئ گه رابۆوه، هه لی گرتبوونه وه و له بن سر به رگه که یه وه له خۆی
 به ستبوونه وه. خو کاتی خزی بۆی زه جمهت بوو سه رکلاوه که شی فری دا و له جیاتی یان کلاوی
 خه فته له سر نئ، به لام نهوه ئیستا راهاتوه و سه رکلاوه ی، که نهو هه موو سالانه له سه ری
 دهن، هر له بیریش چۆته وه. همه مد پستی به به رده که یه وه کوشی. فینکیی به رده که ی پی خۆش
 بوو. هیشته ش به گومانه وه چاری له ده وروره ی خۆی ده کرد. کزه بابیه کی ده هات و
 که رته شی یه کان که پر به سه لکان گولی بنهوشیان ده ر کردبوو، به ناسه رسهنگی پاده ژان. له بهر

چاوی وی هممو شتیک له رهنگی بنهوش دا خۆی دهنواند. ناسمان، گابهردهکانی ناناوارزا و کۆنه کهلاوهکان، داره بهرزهکهی ناخچهساز و تیشکی پۆژی. هممو دهشتهکه رهنگی دروهلانی گرتبوو و وه سهر رهنگی بنهوش گهرايوو. ههروهها هممیدهکۆ له رۆژههلات و تووروسيش له باکور، بنهوشيان دهنواند.

هممەد کاتیک وهخهبر هات، دهبهجهی چاوی به دار چناره گهورهکهی باتلاغی ناخچهسازی کهوت. دهبوو له بن نهو دارهی له گهله موسلیمی چاویان به بهکتر بکهوی. نهگهر ههستايا و به راوهستانهوه روانیای، ههر له نیو نهو خرهش را که تیی دا دانیشتبوو، دهی توانی دارهکه ببینی. چونکه نهو داره زۆر بهرز بوو. بیری کردهوه: خوا بکا کورهکه چیی به سهر نههاتی. نهو زۆر کهلهشهقه. به راستی غهزهبی خوایه. کهسیکه له ژيانی دا قهت له تفهنگهکهی جیا ناییتهوه... بهلام له ههر بارودۆخیکیش دا بهرهی خۆی له ناوی دهردهکیشی. بیجگه لهوش عدلی کهرتیشی له قوولایی دلئی یهوه ناخۆش دهوی. رقی نهو کورهی وشترییه، شکی تی دا نیه گورویان کهرتیش و یاوه فاروق به دهستی وی دهکوژین. هممەد تا نیستا کهسیکی نهدهناسی لهو کورهی پیئتۆلتر و وشیارتر بی. ههر نهو موسلیمهش بوو که دهبوو هممەدۆکی بردبا بۆ لای مهلا سهلامی، لهو گوندهی که بۆیان باس کردبوو و گوندهکهش له نیزیکه قهلائی "پایاس"ی، له خوارهوی "گاورکۆ"ی، له قهراغ دهریایه ههلهکهوتبوو.

که بیری لهو گونده کردهوه، ههستی به نارامبوونهوهیهک کرد و بزهییهکی هاته سهر لیوان. نهو شوتنه بوو نهو لیئی دهگهرا. نهو گونده ههمیشه له میشکی نهو دا ههبوو. نهو دهبوو بۆ نهوی ههر بچی، له وی بییته شوان، دهریایه ببینی، به نیو دارپهتهقالان دا بگهڕی و به بۆنی گولهکانیان مەست بی. بیری کردهوه: دهبی دوسون بۆ کوی چووی. رهنگه گهراپیتهوه بۆ گوندهکهی خۆی و رهنگه ههر نهو گوندهش بی که من دهی چمی. بۆ نابی گوندهکهی مهلا عهبدوسهلامی ههمان گوندی دوسونی بی؟ خۆ ناشکری بی تهژمار گوند له قهراغ دهریایه ههبن... نهوه وای کرد که نهو دیمنه بییته پیش چاوی خۆی که چۆن له گهله دوسونی تیکههلهنگوون و نهو پیی دهلی سلوو هممەدۆک! پاشان دهستی ده قۆی وهردهدا و لهشانی دهدا. نهو جار دهباوهشی دهگری و دهلی: بهخیز بیی هممەد، یاخوا بهخیز بیی! دیتوته گوندهکهم چند جوانه؟! یان، نهدی به راستی تۆ پیت چۆنه؟ نهتۆ ههر چاو لهو دهریایه بکه! پروانه شهپۆلهکان چۆن کهفی دهکهن! ههر کاری خوایه و له خۆی جوانه! وا نیه؟ چاو لهو هممو کهشتی یانه که! دیتوته چۆن دهرهوشینهوه؟ دهلیی شیري سپین، دهلیی کۆیهک پروناکین، نهرم به نیو ناوی دا دهخن... نهو کوره چاوهکانی چند جوانن، نهو چاوانهی که ههمیشه خهماوین... تیپامانی ههمیشه به

تیځه لاړنک له خهم و شادی مویه. چ روخسارنکی سرخراکیشی همیه! هیچ روخسارنکی نمو دنیایه وی وهک روخساری وی گرمیی مرزفایه تی بیان تی دا نادره وشیتمهوه. که تیتمهوه راده میتنی، رووناکایه یه کت ده خاته دلئی. نمو رووناکایه یه تنیا ده توانی له دۆستایه تی یه کی پاکوه سمرچاوه بگری. چما نه تو بوری به چمه همه دۆکی من؟ به لئی نه تو عه بلی خانت کوشتوه، له نیو خه لکی دهشتی و کیتپاره ی نیویانگت دهر کرده و له هممو شونینکی باس باسی تویه. نیویانگت چۆته نه نکمراهی و به گوتی مستهفا که مال پاشای قاره مانیش گهیشتهوه. بی گومان مستهفا که مالیش به بیستنی ناو و ناویانگی تو خۆشحال بووه، چونکه نهویش وهک تو کوری بیوه ژنیکی هه ژار بووه. نهویش وهک تو پشتیوانی فقیر و هه ژاران! کاتیک ناوی توی بیستوه، حه قهمن گوتویه تی: ده بی نیوه نمو کوره ی بو من بیسنهوه! نمو کوره ی پتی ده لاین همه دۆک! ده بی نمو کورهم بو بیسنه نیزه! ... ماری بنهوشی رهنگ سووریان ددها و له پوهزه بنهوشی یه کان داده گهرانه خوار... ماره کان له نیو ناو و بهردان هه لده قولین ... گاه مرده بنهوشی یه کان له رزینمهوه، راژان، له گه ل لافاوی هاتنه خوار، هیچیشیان قوم نمبورن و هه زاران پریشکه رووناکایه یان به دهوری خۆ دا بلاو کردهوه. دورسون وهک فریره ی به دهوری خۆی دا سوورا و له نیو کهرتمشی یان دا حاسی یه بوو. نمو شوقه بنهوشی یه و نمو هممو مارانه که ده ترووسکیتمهوه و به رهویش ده خزن ... سهری همه مدی به سهر به رده که ی دا به ریژهوه. نمو جی یه ی سهری وی وی که موت گولنکی پینج په لکی ژاکاوشی لی بوو، که به به رده که میوه پان ببووه. که خوری لی که موت، ده موده ست مارتکی رهش، له چهنی نهوه ی پتشیوری لی پیدا بوو. ماره که له همه مدی نیژیک بووه، سهری هه لئنا، تیتمهوه هه ل زوانی و پاشان چۆن له نه کاو پیدا ببوو، ههر بهو خیرایه ش سوورنکی دا، لی دا رقی و دور که مومهوه. پاشان مارتکی دیکه ی ههر له نوعی نهوه ی پتشیوو هات. نهویش له پتشی همه مدی راومه ستا، سهری هه لئنا، ده ت گوت خهریکه لی بو شینی. سهری بو لای دهستی برد، وهک نهوه ی بی لیستیمهوه. پاشان هیندیک له ولاتر پایۆکه ی خواره وه و کپ بوو. سهری ماره تویوه که ی، که له شی له مو گولۆله ببوو، به لای همه مدی دا سوورا بوو.

پۆله په پوله ی زلی زهر د، سوور و بنهوش و زهر گه ته و میتشی گه وره گه وره که بالیان به تیشکی رۆژی ده بریقایه وه، له گه ل سهدان بالنده ی چکۆله چکۆله، له نیو دروه که رته شی یه کان نیشتنه وه و ده سه جی هه ستانه وه. له شونینکی دور دور لهو بهری چۆمی جهیهانی، جار به جار گیتزه لوو که یه ک ده بیسرا. خۆن کۆله که ی ده به ست و ده ناسمانی هه لده چوو.

کاتیک همه مد وه خه بهر هات، ههور سهری ده ریای نیوه پراستیان داگرتیبوو و زریان هه لی کرد بویه. هه موو گیانی له نارقه ی دا شه لال ببوو. همه مد چاوه کانی گوشین و له دهوری

خۆی پروانی. چاوی له گەڵ چاوی ماره رهشه گهروه كهی كه له تهنیشتی كهوتبوو، تیتكناڵقان. سهروپشتی ماره كهی پنۆك پنۆكیكى نامال سهوزی بریقه دار بوو. همه مد دهسكى ده مانچه كهی ده دهستی گرت و به توورهی بهوه راست بۆوه:

— جههمنه مو پى پى بى ماره كان. حهك ناسه وارتان برى!

حه مه مد به لیواری خړی دا وه پى كهوت. نهی ده ویست نىو دروه كه رته شى یان به جى یى لى. ههولتى ده دا خۆی وه دهر نه خا و به پارێزه وه ده رۆیشت. ئیتره نه وهی باش بوو كه نه گهر ههستی به مه ترسی كرد بایه، دهی توانی پرواته خواره وهی خړه كه. هه رچهند بنى دۆلى پى بوو له دروه كیفار، به لām چونكه دروه كان هیشتا شین بوون، ده له شى رانه ده چوون. حه مه مد له سه ره خۆ ده رۆی. وشیار بوو نه كا مار له نىو گیای دا نوستین و نه ویش نه یان یى نى و پى یان لى بنى. دواى نه وهی ماوه یه ك رۆی، گه یشته قوولكه یه كى، له وى كه رته شى یه كان له بالای وى به رزتر بوون. ده ت گوت له دارستانىك له دارى دروازی دا راوه ستاوه. ئیتره هه زاران بالنده ی بچوو كى ره نگاره رهنگی لى بوو. هه ره هه نگاریكى هه لده ی نایه وه، ده سته یه ك له و بالنده نه به جیكه جیكه له به رلاقى هه لده فرپین و ون ده بوونه وه. په پوولان ده خولانه وه و وا هه بوو كۆمه لىك وى كرا له سه ره كه رته شى یه كى ده نىشتن و سپى یان هه لده گى ترا.

حه مه مد وه بىر خه جیجى كهوت وه. گو له كه رته شى یه كان بۆنى كى خۆشى یان لى ده هات، كه بۆ وى نامۆ نه بوو. پاشان بىرى له سه یرانى كرد وه. نه و شه وه نه و نهی توانى بچىته نىو گونده كه و ئیستا كه وه بىرى دىته وه، كه زۆرى نه ما بوو ده داوى ژانده رمانىش بكه وى، مچور كى به له شى دا دى. ژانده رمه كان گونده كه یان گه مارۆ دا بوو. ده یان زانى حه مه مد دىته وى. له به ختى باش یه كىك له ژانده رمه كان كۆخى بوو، نه سپه كه ره وى بۆوه و حه مه مد بۆى ده رچوو بوو. چهند ده سپرێزى یان به دوا دا كرد بوو، به لām نه یان پى كابوو و ماوه یه كىش دواى دوور كهوتنه وهی حه مه دى ته قه ی تهنه گان نه و به ینه ی پى كرد بوو. نه و هه تا نه گه یشته دا وى نى به زابى یه كانى ئانا و ارزای، لغاوى نه سپه كه ی نه كىشا. كه گه یشته نه ویش به په له وه سه ره كهوت و چوه نىو گابه رده كانه وه. ده ی زانى زۆرى پى تا چى نه و ده و ربه ره پى ده بى له ژانده رمه كه وهك شاره مپرووی به ولاتى وه رده بن و ده یانه وى نه وى قۆلبه ست كه ن و بى یه ن. له به ر بى خه وى نه وه نده شه كه ت بوو كه هه ره سه رى وه سه ره دیوارى كۆنه قه لاهى كرد، خه وى لى كهوت. كاتىك وه خه به ر هات و تا قه ژانده رمه یه كىشى له وى نه دى، له خۆش یان شاگه شكه بوو... له حالىك دا — راست وهك ئیستا — زگى له برسان قۆره ی ده هات، له ره وه زه كانه وه به ره و خوار شو پ بۆوه.

گومانی لهوه دا نهبوو که ژاندهرمان ههموو ناوارزا و ناخچهسازيشيان گرتوه و دههچوونی زهجمته... ههموو گيانی شهلالی نارهقهی بوو. نای سهیرانی چارههش، قهت رۆژتیکت پروی خۆشهختی نهدی! خهجیش ههروا! دایکیشم! ههرکەس له من نیتیک بیتتهوه، بهدبهخت دهبی... بهلام کاتیک دایه خۆری وهبیر هاتهوه، خۆشحال بوو، وهک نهوهی ناوپرژینی دلی بکهن: ههرباشه، چاک نیه لانی کهم نهو هیندیک دلی پیمخۆشه!

کهوتیک دوور خویندی، زریان که تا نیتستا سۆزهیهکی دههات و به نهسپایی پۆله کهرتەشیی رادهژانندن، توندی کردبوو. بهلکوو خوا به فریای بی. له پرتیک به سهه دارهههیهکی دا کهوت. خۆی گهیانندی. به راستی بۆ نهو بریاری داوه دهست له یاغیگههیه بکیشیتتهوه؟ بۆ تووشی نهو دوو دلییهی بوو و وای لیهات لیتره و دهو وهزعهی دا خۆی ببینیتتهوه؟ کاکه له شاخی ماباوه، تی دا دهچوو، درهنگ، یان زوو یهکیتک دهی کوشت. بهلام نهگهر واش با، به چهکهوه و له بهریههکانی دا دهکوژرا. نههه نهو ژاندهرمانهه نهو شههه دهگهه دهکردن، تاوانیان چ بوو؟ نهدی بۆ خۆی چ تاوانیکه ههبوو، که بۆ پاراستنی گيانی خۆی شههه دهکرد؟ نهو خهلهکه چیهی له وی دهویست؟! کاتیک هاته بن دارههکهی، درێژ بوو و خۆی له بهریهه کیشایهوه. پاشان تووره که نانویتخۆزه کهی له پشتی کردهوه. کی نهو نانویتخۆزهی دابۆیه و له کهنگیته پیتی بوو، له بیری نه مابوو. نانیکه گهوهه ساغی له تووره که کهی دههینا، سی سهلهکه پههیریش که دههسههه کهیهوه پیتچرابوون، سی هیلکهی کولاو و دهه پازده گوتیشی پیتبوون. ههمهه چاوی به دههوری خۆی دا گیترا، نه کانییهک، نه جۆگهیهک و تههانهه قومههئاویکیشی لهو دههروبهههه چاوپیتتهکهوت. جا نهگهر بهه حالهه نانی بخوا، له تینوان وشک دههه. ناچار نانویتخۆزه کهی دهه تووره که کهی نایهوه و تووره که کهشی له پشتی بهستهوه. تهنهگه کهی له شانی هینا دهه و له سهه عههزی له پیتش خۆی دانا. سهه بهههگه کهی له خۆ کردبووه و له سهه پنهچکیتکی دانا بوو. هاوکات که بیری لهوه دهه کردهه که چۆن لهو تهلهیهه پرگاگهه بی، که خۆی تی دا گرفتار کردبوو، به وردیش له دههروبهههه خۆی، له مارانی دههروانی. دههترسا نهو شویتنه ماری لی بن. رههنگه وا باش با ههه نیتستا رۆیشتا و خۆی گهیاندا دارچناره بههزه کهی. دهه نهدی نهگهر نیتستا ژاندهرمهکان موسلیمیان گرتی؟ خۆ عهلی کهرتیش دههوانی نهههندهه لی دا، ههتا پیتی ناشکرا دهکا له کوپ قههراهه یهکتری ببینن... ددانی وا ریک کوشین، ماسولکهکانی لهشی ویکههاتن. نای نای... ههمهه، سههههه راست راگره ترسههه نک! گریمان موسلیم گهههه، خۆ نهگهر تهواوی نازای لهشی پارچه پارچه کهن، چاوهکانی دهههینن و بهه زیندوویی کهوتی کهن،

یهک وشه شی لی تابیسن. که وا بوو وره بهرمده و سهرت بهرز راگره. نه گهر دایه خۆری تو سقالینک لیتی به گومان با، به تووک و نزیان دهی کوشت. به لآم بلینی به راستی دایه خۆری نهو کورهی باش ناسیبی؟ قسمی تی دا نیه له هۆبه که یان دیتوو یه تی و لیتی حالی بووه چ کورینکه... نهو بیرانه ده میتشکی دا ده هاتن و ده چوون.

هه وره کانی سهر ده ریای نیوه راست ناوسان و به رهو ناسمان بهرز بوونه وه. زریان توندی کرد بوو و به سهدان گیزه لئوکه به سوور خواردن به ره وه ناخچه ساز به ریوه بوون و که ده گه یشتنه نهوی بلاو ده بوون. پیاده، سوار، داشقه و عه رابه به ریگای خواره وه تر دا، که به دم چۆمی سه بهانی دا ده ریوی، ده هاتن و ده نگه ده نگ و گالتیو غریان له گابه رده کانی نا ناوارزای دهنگی ده دایه وه. لهو کاته وه بایه که توند ببوو، بالنده به ده ره وه نه ما بوون. بۆنی گیا، گوژ و قامیش ولاتی پر کرد بوو. دنیا له رهنگی سهوز، سووره تی و بنهوشی دروه جاربه که ی دا ون ببوو. همه ده ههستا سه ری، پشتی ده داره که ی کرد، دۆخینی پاتۆله که ی کرده وه و له حالینک دا چاوی ده ناسۆیه کی دوره ده ست بریبوو، دانیشه سهر پینشاوی. کاتینک خۆی سووک کرد و هه ستایه وه، دیتی له دوره وه له نیو ره وه زه کانی نا ناوارزای شتیک بریقایه وه، وه ک تیشکی له ته ناوینیه کی. تیشکه که ون بوو و دیسان هاته وه. همه ده زانی نه وه بریقهی نه ستیره ی سهر کلاری ژانده رمه یه کی به. پاشان گرمیه ک هات و دواتر تهقه له نیو ره وه زه کان دهستی پی کرد. همه ده نیگه ران بوو، دلای لی ده دا ده تگوت خه ریکه له قه فسه ی سینگی بیتته ده ری. له دلای خۆی دا گوتی خواجه گیان ههر نه وان ده ستیان وه کوره که ی رانه گا، چی دیکه م ناوی. نهو هه روا له بن داره که ی دانیشتبوو و چاوی ده ره وه زه کانه وه بریبوو. دهنگی تفهنگان ده هات. بلینی نهو بتوانی لهو بارودۆخه دا یارمه تیی موسلیمی بکا؟ ههر له جی دا بلینی پیش نه وه ی ژانده رمه کان بی گرن، بتوانی بگاته نهوی و کارینک بکا؟ نه دی نه چی؟ ههر وا ده ست له سهر ده ست دانای و چاویان لی بکا! باشه ههر بۆخۆی بوو کوره که ی تاوا ده زاری گورگی هاویشتبوو و نه گهر نهو شتیک لی تی، قهت ناتوانی خۆی ببه خشی... بی نه وه ی چی دیکه بیر بکاته وه بالا پۆشه که ی ده بهر کرده وه، تفهنگی ده شانی کرده وه و رای کرد. له پر چاوی به ماریکی ره شی گه وره کهوت که راست به ره وروری ده هات و له وه حاله ش دا شتیک رهقی وه رانی کهوت و هینده ی ژان پی گه یانده که پی و ابوو لایه کی رانی لی پۆته وه. ماره که لیتی لادا و به ریتی خۆی دا ریوی، همه دیش له بهر نیشی رانی نه ی توانی چی دیکه پروا، له حاست خۆی نوشتایه وه و کهوته عه ززی. به لآم دوا ی که میتک حه سانه وه، که ههستی راگرت و گوتی له دهنگی تفهنگان

بۆوه، راست بۆوه و دهستی به غاردان کردهوه. له نهكاو تهقه بی‌دهنگ بوو... مالی نهویرام، وه‌للاهی موسلیم کوژرا. حممه له سهر عمرزی درژ بوو، چند بهو حاله مایهوه؟ وه‌بیری نه‌دههاتهوه. پۆلیک په‌رسللیترکه له سهر سهری دههاتن و ده‌چوون. چاری به په‌پوله‌یه‌کی شینی گه‌وره کهوت، که خالی سپیی ده له‌شی دا بوون، به ده‌وری سهری دا ده‌خولاوه، پاشان هات له سهر دهستی نیشت، ماوه‌یه‌ک باله‌کانی لیکدان و پاشان ههستی له خۆی بری. حممه له به‌رنه‌وه‌ی نه‌کا په‌پوله‌که به‌فری، نه‌ی‌ده‌توانی خۆی بیزوی، ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌شی هه‌لته‌ده‌کیشا. بۆنیکی شیرنباری وه‌به‌ر دهم کهوت. هه‌موو هیژ و ههستی خۆی له گوتی دا کوژ کردبۆوه، تا ههر چیه‌یه‌ک له لای ئاناوارزاوه بی، بی‌یسی. په‌پوله‌که باله‌کانی ریک به‌یه‌که‌وه نووساندبوون و له جیی خۆی نه‌ده‌بزووت. هینده‌ی بی‌ته‌چوو ته‌قه له داوینه‌کانی ئاناوارزای دهستی پی‌کردهوه. حممه جاریکی دیکه‌ش ده په‌پوله‌که‌یه‌وه راما. ته‌قه گهرم بوو. حممه گوتی: ئاخ‌ر په‌پوله‌ی مالتویران نه‌وه جیگایه نه‌تۆ لئی نیشتووی! پاشان هه‌ستا سه‌ری، دهستی راوه‌شاند و گوتی: برۆ به‌ رتی خۆت دا! په‌پوله‌که فری، هیندی‌ک به‌رز بۆوه و دیسان گه‌راپه‌وه و له سهر حممه‌دی نیشته‌وه، به‌لام حممه‌دی سهرنجی نه‌دایه. له پر ته‌قه‌که بی‌دهنگ بوو، به‌لام دوا‌ی چند ده‌قیقه چتر له پینشو دهستی پی‌کردهوه و په‌وه‌ز به‌ په‌وه‌ز ده‌نگی دایه‌وه. حممه ده‌ دلی خۆی دا گوتی: نه‌و په‌پوله‌ بچکۆلانه‌یه‌ش دروستکراوی خواجه و له‌وانه‌یه نیشانه‌ی به‌ختی باش بی، به‌لام په‌پوله‌که فری و له‌وی نه‌ما. چند هه‌نگاو واوه‌تر تووشی پۆلیک خالخالۆکه بوو، که له سهر پنچکیکی نیشتبوون. حممه‌دی چوه پینستر و داهاته‌وه تا باشتریان ببینی. خالخالۆکه‌کان پنچکه‌که‌یان به‌ ته‌واوی سوور هه‌لگیترا‌بوو. ویرای نه‌وه‌ی چاری له وان ده‌کرد، بیری کرده‌وه: مار، په‌پوله، ده‌عبا و جروجانه‌وره‌ی دیکه هه‌موویان نیشانه‌ی باشن و نیشاللا خیرم وه‌ری دی! که وا‌بوو نیستا ده‌توانم راست بۆ لای چناره به‌رزه‌که‌ی برۆم...

حممه بۆ خواره‌وه‌ی خپه‌که‌ی داگه‌را و به‌ تالۆکه به‌ره‌و دارچناره گه‌وره‌رکه‌ی ناخچه‌سازی وه‌ری‌که‌وت. کاتی‌ک گه‌یشته‌ نه‌وی، هیژی ده‌به‌ر دا نه‌ما‌بوو. دروه و شترخۆرکه، چاره‌قه، کیفار و زی له سهر سه‌ریه‌رگ و پاتۆلیتیه‌ ده‌ قالیی رووچووبوون و و ته‌واوی پینستی له‌شیان رووشاندبوو. خۆین له‌ رانانی ده‌تکا و هه‌موو نازای له‌شی دیشا. حممه‌دی خه‌جهره‌ چهرکه‌سی‌یه‌ ده‌بانه‌که‌ی هه‌لکیشا و بۆ لای قامیشه‌لینه‌که‌ی چوو. گۆلیک به‌ سهر قامیشه‌لینه‌که‌یه‌وه هه‌بوو. به‌ نووکی خه‌جهری، له‌ رۆخی گۆله‌که‌ی، عه‌ردی هه‌لکۆلی و قوولکه‌یه‌کی دروست کرد.

قوولکه که دهسبجی پر بوو له ناروکی سارد و خاوین. پاشان همهده تورره که نانویخوره که له پشتی کرده و خوارده که له سمر سهربره که بلاو کرده. له پیش دا نهوندهی ناوخارده هه تا زگی وه ک تویی هلمسا، نهوجار خزی له بهره که کیشایه وه. هه موو گیانی دیشا، ده تگوت به چه کوچی هه موو نازای له شیان کوتاوه.

له پر تهقه له لای گابرده کانی ناناوارزای دهستی پی کرده وه. همهده له جیتی خزی راست بۆوه. هیندهی نه مابوو رۆژ ناوا بی. تهقه که زۆری نه خایاند، برپایه وه و نهو کات همهده ههستی کرد تا چ رادهیه که برسیه. له سمر سهربره که که وه ک سفره رای خستبوو، هه لثرووشکا، تیروپری له نانویخوره که خوارد و گه راپایه وه لای کانی به که ی.

همهده دواي نهوهی تیری خوارد و تینویتی شکا، پاشماوهی تیشووه که ده تورره که که ناخنی به وه و سهربره که که کز کرده وه. چوو له بن داره که دانیش و پشتی به قه دی داره که به وه دا. نهو له حالیک دا گنجی دابوو برۆ و نیوجاوانی، به چاوان ده وریره خزی پشکنی. هیندیک رهقه، له قهراغ باتلاغه که، خویان وه برتاری دابوو. بۆقان به قاچه درتزه که یانه وه له نیو پۆله قامیش و نیرگزه ناویلکان هه لبهز دابه زیان بوو. له لای راسته ریزیک داره بیی بهرزه هه بوون و له لای رۆژه لات توودرک و پنگه ل سهریان لیک دابوو، به رزاییان ده گه یشته نیوهی داره بیی که و له گه ل داره کان به بای راده ژان، رتیکه ده خشان و سپه سپر و هاشمیان لی ده هات. له لای رۆژاوا و به رهو ناناوارزا، جه گهن و قامیشه لاین له ره نگینکی که سکی تۆخ دا ده ترووسکایه وه و تا داوینه کانی ناناوارزای راخرا بوو.

همهده له وهی که که وشه قایشه کانی له پی دانه بوو، په شیمان بوو. نهو پیتلاوانه ی نیستای که لکیان برابوو و لاقه کانی زۆر دیشان. له دلی خزی دا گوتی: نای لاقه هه ژاره کام! ده زانم چه ندوو پی رۆیشتووم! به سمر ره وه زان دا، به نیو پنچکان دا، به په نا داران دا...

له گه ل ناوابوونی رۆژی ههستی کرد له لای قامیشه لینه که به وه ده نگینکی وه بهر گوتی که وتوه، وه که گرمه به کی هیندیک کپ و ناله به کی کزیشی به دواي نهوه دا گوی لی به وه. همهده راست بۆوه و به په له چوو قهراغی باتلاغه که که ده نگه که لیوه هاتبوو. به وردی گوتی هه لخت، به لأم بیجگه له ده نگینکی که وه که خۆ هه لایشتنی ماسی ده ناوی دا ده چوو، شتیکی دیکه ی نه بیست. راده ستا هه تا ولات تاریک بوو، به لأم چونکه ده نگه دیکه ی گوی لی به بوو، گه راپایه وه بن دارچناره که ی. هه موو چه شنه بۆنیک تیکه ل ده بوون و وه بهر ده می ده که وتن. بۆنی باتلاغی، بۆنی قامیشی شین، جاتره کیتویله، گه نم و... له هه موو لایه که وه له

تاریکایی دا دهنگی سیر سیر دههاتن. بۆق به کۆمهلّ ده باتلاغی پان و بهرین دا دهیانقراند و سهگان له گوندهکانی دهووبهر دهوهرین. چند شقاو واوتر چهقلیک پیش نهوهی چاوی به همهدی بکهوی، لووراندی، پاشان که نهوی دی، دههپهپی و خۆی ده نیو دروهلانی هاویشت. نهوجار چهقلیکی دیکه هات و لووراندی، دواتر چندی دیکهش به دواي يهك دا هاتن و ههروا خیراش ون بوونهوه. ههتا تاریکتر دهبوو، گالوبوغری نیو باتلاغی زۆرتتر دهبوو، دهتگوت عمرزه که ههناسهپرکهیهتی و رادهژی. وهک نهوه دهچوو با، کتوپر شیت بووبی و خهريک بی دارجناره که و قامیشهلینهکهی له بهریهک ههلهتهکینتی. له نیو رهوهزهکانی ناناوارزای دهنگی کوندان دههات. له کاتی بولیلتی دا دهعبای سهیرهسیر به سر شوینه که دا دهفرین و چونکه ناسمانه که رووناکتر بوو، زۆر باش دهکرا بیانینی و سیههیان لی بگری. همهد که چاوی تی پریبون، بیری ده کردهوه: بریا توانیبام تفهنگی باویم و یه کیکیان راو کهم! بهلام بۆچما ده کری تفهقی بکهم؟! ههه تهقهه له تفهنگی بی، جووتیری نهو بهینهم هه موو وهسهر ده گهرین، ژاندهرمهش دین. باشه ژاندهرمه، ژاندهرمهیه نیدی، بهلام جووتیرهکان لهوان خراپترن. نهوان چیان دهگهل ناکری. جاری وایه جووتیرهکان له ههرجی شتی ده دنیا به دا ههیه، خراپترن. له هه موو شتیکیش ناخۆشتر نهوهیه که نهوان له گهله یه کتریش ناخاوتنهوه. نه ریه لاهه جووتیر له ماریش، له ههژدیهاش، له شیریش، له پلینگیش، له کهرگه دهنیش، ته نانهت له بهگ و پاشاکانیش خراپترن. پیاو ده بی له هه موو شتیکی زیاتر له وان بترسی. به راستی پیاو قهت نازانی وهک دوژمن حیسابیان له سهر بکا، یان وهک دۆست! چونکه لهو کاتهی دا دۆستت، دهبنه دوژمن و دهبینی دوژمنیشتن به کوفله کووینیکی دهبنه دۆست. وهک مهلا فههاد دهلی: جووتیر نابی بهقای پی بکهی! وایه. بهلام باشه، بز مهلا فههاد بۆخۆی هه لهو جووتیرانه نیه؟ نه دی عهلی یه شهل، ئومهته زهرد، کویرۆغلی که هینده قاره مان بووه، دادالئۆغلی که گۆرانی ناوا خۆشی دهگوتن، گهنج عوسمان، گزیک دۆران، فینکه، که له دهوله مه ندانی دهستاند و دهی دا به فهقیران و هه نهو موسلیمه چکۆلهش، چلسواره ی غهیبی، هه موو شیخ، سۆفی و نهوانه ی کهشف و کهرامه تیان هه بووه، بز هه موویان نهوانه جووتیر نه بوون؟! دهی نه من بۆخۆشم ههه جووتیر نیم؟ بلتی نیمه جیاوازیان له گهله خه لکی دیکه هه بی؟ ههروهها قه ره چنۆغلی، نهو گۆرانی پیژوه خوا پیداره، که هه موو شتیکی سه بارهت به مردن و ژین ده زانی و گۆرانی یهکانی باسی نهوین و چهوسانه وهیان ده کرد، نهویش ههه جووتیر بوو، بهلام نهوان نهوعه پیاویکی دیکه بوون. نهوان جیاوازیان هه بوو و جووتیری ناسایی نه بوون. له وهتا دنیا

ههیه، جووتیژان هەر له ژێر ستم و چهوساندنوه دا بوون و ناچارکراون زهبروزهنگ و ههژاری، سهركوت و بێرێزی، مردن و کۆیلهتی، شهڕی دهساله و پێتیوانه دوورهکهی یه‌مه‌نی قبوول بکهن. به‌لام نه‌وانه‌ی هه‌یز و راه‌په‌ریان هه‌بووه قه‌ت نه‌چوونه ژێر باری نه‌و شته ناخۆشانه! هەر نه‌وانن زه‌بروزه‌نگیان له سه‌ره، له به‌رامبه‌ریش دا خۆ به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن و به‌ربه‌ره‌کانی ناکهن، به‌لام هه‌رکه هه‌لیان بۆ هه‌لکه‌وت، ده‌بهنه زالمیک نه‌وانی دی هەر تۆزیشیان ناشکینن...

سه‌ره‌رای لووره‌لوور و چه‌قه‌چه‌قی چه‌قه‌لان، قووله‌ی که‌له‌بابان و هه‌موو نه‌و ده‌نگه تیکه‌ل – پێکه‌لانه‌ی له نێو باتاغی را ده‌هاتن، هه‌مه‌د وێزینگی ده‌دان و خه‌ونی ده‌دیتن: نه‌ تاو بوو نه‌ ده‌باری. پیاویک له سه‌ر په‌وه‌زێکی دانیشتبوو، بالنده‌یه‌کی راوکهری له سه‌ر ده‌ستێکی بوو و به‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی لغاوی نه‌سه‌پێکی په‌شی گرتبوو. نه‌سه‌که له به‌ر په‌شی‌یان ده‌ترووسکایه‌وه. له خواره‌وه‌ی په‌وه‌زه‌کانه‌وه پۆله سوارێک به‌ سه‌ر په‌وه‌ ده‌هاتن، ناورینگ له نالی نه‌سه‌په‌کانیان ده‌بووه. له نه‌کاو موسلیم خۆی هاویشه‌ پێش سواره‌کان و ده‌سپه‌زێکی لی‌کردن. سواره‌کان بلاو بوون و په‌ریشه‌ ناوری نالی نه‌سه‌په‌کانیان به‌ سه‌ر هه‌موو به‌رزایی‌یه‌کانی نه‌و ده‌رووبه‌ره‌ی دا بلاو بۆوه. له هه‌موو لایه‌کی را ماری قه‌قه‌ف به‌ درێشوکه‌ی سووری دووفلیقانه‌وه داوه‌رین. ماره‌کان هه‌وه‌لی سووری‌بوون، پاشان بوونه بنه‌وشی و سه‌ره‌نجام سوور، وه‌ک ناگری سووریان لی‌هات. ماره‌کان ساته‌سات زیادیان ده‌کرد و پێچ‌پێچ و قه‌قه‌ف له ناناوارزای را داده‌گه‌ران و ده‌هاتن. درێشوکه‌کانیان سوور بوون و چاوه‌کانیشیان له به‌رسووری‌یان ده‌ده‌روه‌شایه‌وه و به‌ نێو درووان دا ده‌خزین و ده‌هاتن...

هه‌مه‌د وه سه‌ر داره‌که‌ی ده‌که‌وی، ده‌چێته لکی هه‌ره سه‌روه‌ه و بێ نه‌ژمار ماری سووریش به‌ درێشوکه‌ی سووری دووفلیقانه‌وه له خواره‌وه‌ی داره‌که‌ی ده‌خولینه‌وه، تیکه‌وه ده‌ده‌ن و دین. موسلیم خۆیان لی‌لاده‌دا، به‌لام لی‌یان ناترسی. راده‌وه‌ستی و تییانه‌وه راده‌مینێ. نای نه‌و کوپه‌ چند نازایه! خۆ له مارانی‌ش ناترسی! گێژه‌لوکه‌یه‌ک په‌یدا ده‌بی، هه‌مووی ورده‌خیزه‌. گێژه‌لوکه‌یه‌کی سوور، وه‌ک ناوری. هه‌ژدیه‌هایه‌کی جهوت سه‌ر به‌ جهوت درێشوکه‌ی دووفلیقانه‌وه له نێو گێژه‌لوکه‌که‌ی دێته ده‌ری و پێشی ماره‌کان ده‌گری، دا‌پر داپه‌ریان ده‌کا و له داره‌که‌یان دوور ده‌کاته‌وه. پۆل پۆل مار به‌ دوا‌ی یه‌ک دا و به‌ فرین، له ناناوارزای را دینه‌ خوارێ و هه‌ژدیه‌هاکه‌ش له وی به‌ره‌نگاریان ده‌بیته‌وه. هه‌مه‌د ده‌ستی خه‌جیتی گرتوه. خه‌جی ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی له سه‌ر برینه‌که‌ی داناوه، دلۆبه‌ خویته‌کان ده‌رژینه سه‌ر عه‌رزای ورده‌خیز هه‌موو له‌شی خه‌جیتی دا‌پۆشیوه. نه‌و له سه‌ر به‌ردێکی دانیشتوه و بێ‌ده‌نگه. به‌رده‌که سه‌پی

هه‌ل‌ده‌گه‌ری و پاشان ره‌نگی خوینی ده‌گری. به‌رده‌که خوینی لی‌ده‌رژۆ و مه‌حمودا‌غای کانی‌به گولان ده‌مانچه‌که‌ی له‌ ده‌ست به‌رده‌بیته‌وه. مورته‌زا نه‌وه‌نده ده‌قیژینی، هه‌تا ده‌نگی ده‌گیری، نه‌و سه‌ره‌رگه زه‌رده‌که‌ی به‌ سه‌رخۆی ده‌کیشی و خۆی له‌ بنی دا خړ ده‌کاته‌وه. مه‌لینکی شینی بچکۆلانه له‌ سه‌ر وی هه‌ل‌ده‌فری. مه‌له‌که هه‌موو ناسمانیش شین هه‌ل‌ده‌گیری. هه‌موو شتی‌ک له‌ به‌ر رووناکی‌یان ده‌ترووسکیته‌وه. مه‌له‌که روونا‌کاییشی له‌ گه‌ل خۆی هیناوه. نه‌و مه‌له‌ بچته هه‌رکوی‌یه‌ک، دوا‌یه دیتته‌وه، به‌ ده‌وری سه‌ری حه‌مه‌دی دا ده‌خولیتته‌وه و قژ و سه‌ری وی ده‌ ره‌نگی شین هه‌ل‌ده‌کیشی. مه‌له‌که کلکه شینه‌تۆخه‌که‌ی له‌ به‌رتاوی هه‌ل‌ده‌ته‌کیشی. دندووی درێژ و سووره، سینگی وه‌ک رۆژی زه‌رده و چاری وه‌ک یاقووتی سوورن. مه‌له‌که ده‌ ده‌وری سه‌یرانی ده‌گه‌ری. ده‌موچاو، قژ، چاو و له‌شی سه‌یرانی هه‌موو شین ده‌بن... مه‌له‌که به‌رده‌وام به‌ ده‌وری سه‌ری سه‌یرانی دا ده‌خولیتته‌وه و ده‌ور لی‌ده‌دا. سه‌یران به‌ره‌و مزگه‌وت را ده‌کا و له‌ پر له‌ پیتش وی ئیداره‌ی ژانده‌ر مه‌ به‌ کۆمه‌لێک ژانده‌ر مه‌وه که کیشک ده‌کیشن، ریز بوون و به‌و شیه‌یه دیوارتیکیان دروست کردوه، وه‌ده‌رده‌که‌وی. مه‌له‌که بالان لیک‌ده‌دا و به‌سه‌ر وان دا هه‌ل‌ده‌فری، پاشان ده‌گه‌رپیتته‌وه لای سه‌یرانی و له‌ خۆشیان گۆرانی ده‌لی... دیواره‌که به‌ ته‌واوی شین هه‌ل‌ده‌گه‌ری. ئیداره‌ی ژانده‌ر مه‌، بازاری شاری، سه‌نگه‌پرسی مه‌یدانی شاری و ته‌نانه‌ت رووباره‌که که له‌ دووره‌وه ده‌به‌ریته‌وه، شین هه‌ل‌ده‌گه‌رین. سه‌یران به‌ نیتو ژانده‌ر مه‌کان دا تی‌ده‌په‌ری. له‌ بن دیواری ژانده‌ر مه‌خانه‌که‌ی ته‌رمی تۆ چه‌ته‌کان ریز کراون، په‌خته‌کانیان له‌ سه‌ر سینگیان، هه‌موویان جلی ره‌شیان له‌ به‌ر دا‌یه، تهنه‌نگه‌کانیان له‌ سه‌ر کۆشیان و سه‌ریان براون. مه‌له‌که یه‌که به‌ یه‌که له‌ سه‌ر شانی هه‌موویان ده‌نیشی و له‌ نه‌کاو سه‌یران ده‌بینی سه‌ره‌کانیان که تا ئیتستا دیار نه‌بوون به‌ شین‌هه‌ل‌گه‌راوی وه‌ده‌رده‌که‌ونه‌وه. مه‌له‌که ده‌ست ده‌کا به‌ پینکه‌نینی، بالان لیک‌ده‌دا و پی‌ده‌که‌نی، له‌ سه‌ر ته‌رمی چه‌ته‌کان ده‌نیشی و قاقا پی‌ده‌که‌نی، به‌ سه‌ر شاری دا، هه‌تا پردی، هه‌تا چۆمی ده‌فری، به‌ سه‌ر شاخه‌کان دا ده‌فری و به‌ سه‌ر هه‌ر شوینتیکیش دا ده‌فری، هه‌موو شتی‌کی شین هه‌ل‌ده‌گیری. نه‌و ده‌گه‌رپیتته‌وه لای شاری و هه‌روا پی‌ده‌که‌نی و پینکه‌نینه‌که‌ی نابریته‌وه... پینکه‌نینه‌که‌ی له‌ ته‌واوی شوینه‌کانی شار و هه‌موو دنیاش دا ده‌نگ ده‌داته‌وه. ده‌چی له‌ سه‌ر مناره‌ی مزگه‌وتی ده‌نیشی و نه‌ویش شین ده‌کا. هه‌ر پی‌ده‌که‌نی و پی‌ده‌که‌نی! نه‌وه‌نده پی‌ده‌که‌نی هه‌تا ده‌مری و له‌ سه‌ر مناره‌که‌ی را ده‌که‌ویته‌ خواری. سه‌یران له‌ سه‌ر که‌لاکه بچکۆله‌که‌ی ده‌لۆریتته‌وه و پیتی هه‌ل‌ده‌لی... مه‌حمودا‌غا په‌یدا ده‌بی و به‌ شمشیره‌که‌ی سه‌ری سه‌یرانی ده‌په‌رینی. ده‌سه‌بجی خه‌جی له‌ په‌نا ته‌رمی سه‌یران و

مهلهكهی وهدهردهكهوی، پییان هه‌لده‌لتی و شین ده‌گیڤی. ده‌ستیشی ههر له سهر برینه‌كهیه‌تی... نه‌وجار دایه‌ حۆری به‌ سواری نه‌سپینکی ره‌ش، به‌ سهر‌ره‌و ده‌گاتی. نه‌سپه‌كهی تی‌ئاوه‌ستی و به‌ سهر دیواری ژانده‌رمه‌خانه‌ی دا باز ده‌دا، باسکی خه‌جی ده‌گری، ده‌ی‌هاو‌یتته پاشته‌ركی حۆی و ده‌لتی: ره‌بی چاوتان كویر بن و له‌گه‌ل شه‌یتانی به‌ له‌عنه‌ت بن كه‌چینه! ئیوه‌ حه‌مه‌دی ده‌كه‌نه‌ مردوو و بۆ حه‌مه‌دی ده‌گرین. حه‌مه‌دیش شو‌كور نه‌مردوه. نه‌و ته‌رمه‌ی لی‌زه‌یه، ئی حه‌مه‌دی نیه. نه‌وه‌ش كه‌ له‌ پیتش ده‌رگای مزگه‌وتی كه‌وتوه، ههر ته‌رمه‌ی حه‌مه‌دی نیه. نه‌وه‌ مه‌لیتکی بچكۆ‌لانیه، به‌ پیتكه‌نینی پساوه. به‌ بیستنی نه‌و قسانه‌ خه‌جی و سه‌یران كه‌ ئیستا سواری نه‌سپه‌كه‌ی بوونه و مه‌له‌ شینه‌ بچكۆ‌له‌كه‌ش كه‌ به‌ ده‌وری سه‌ری سه‌یرانی دا ده‌گه‌رپ، له‌ قاقای پیتكه‌نینی ده‌ده‌ن. ده‌نگی قاقایان ده‌گاته‌ ئانا‌وارزای و دایه‌ حۆریش ده‌گه‌لیان پی‌ده‌كه‌نی. كاتیك ئه‌وان به‌‌وحاله‌وه‌ وه‌رپ ده‌كه‌ون، حه‌مه‌دۆك په‌یدا ده‌بی و لی‌یان ده‌پرسی: بۆ ئاوا پی‌ده‌كه‌ن؟ چ قه‌وماوه‌ مالمویرانینه؟ نه‌و مه‌له‌ چی‌یه‌ به‌ سهر سه‌رتانه‌وه؟! ژنه‌كان ده‌لین: كوره‌ وه‌‌للاهی ده‌بی شو‌كری خودای بكه‌ین، كه‌ هیشتاش ده‌توانین پی‌بكه‌ین. دایه‌ حۆری لغاری نه‌سپه‌كه‌ی ده‌كیشی و ده‌لتی: باشه‌ نه‌من چۆن پی‌ته‌كه‌م، كاتیك نه‌و نه‌سپه‌ی كه‌ من سواری بووم و له‌ هه‌موو ژبانی حۆی دا پی‌ته‌كه‌نیوه، ئیستا پی‌ده‌كه‌نی. نه‌وه‌ به‌ چاوی خۆت ده‌ی‌بینی رۆله‌ كه‌ قسه‌كه‌م راسته‌! نه‌من دایکی حه‌مه‌دۆكیم كوړم. دایکی حه‌مه‌دۆكیش، وه‌ك نه‌و بالنده‌یه‌ی، وه‌ك نه‌سپه‌كه‌ی سه‌یرانی و وه‌ك هه‌موو خه‌لكی دیکه‌ پی‌ده‌كه‌نی. نه‌و كه‌ دایکی حه‌مه‌دۆكی‌یه، دایکی بالنده‌كه‌ی، نه‌سپی سه‌یرانی، هه‌موو خه‌لكی كانی‌یه‌گولان و هه‌موو جووتی‌زه‌كانی دیکه‌شه‌! كوړم! ژانده‌رمان له‌ داوینی ئانا‌وارزای ده‌وری حه‌مه‌دۆكی‌یان داوه. گرتوو‌یان، تفه‌نگیان لی‌ته‌ستانده‌وه، كه‌له‌بچه‌یان له‌ ده‌ستی داوه، په‌تکی‌کیان ده‌ ملی كردوه و ده‌به‌رده‌ستی عه‌لی كه‌رتیشیان ناوه. نه‌وه‌ت زانیوه‌ كوړم! به‌لتی زانیومه. به‌لام نه‌تۆ كیی رۆله‌! ره‌بی نه‌و زمانانه‌ به‌ برین چن، كه‌ هه‌والی وا ناخۆش بۆ من دینن!

حه‌شیمه‌ت وای پال و یتكداوه، مووی ده‌به‌روه‌ه‌ ناچی. دایه‌حۆری و سه‌یران له‌ ئیوه‌راستی خه‌لكه‌كه‌ی راوه‌ستان. هه‌ردی و خه‌لك زۆرتتر، جینگا ته‌نگه‌به‌رتتر و بارودۆخه‌كه‌ ترسینه‌رتتر ده‌بی. له‌ ئیوه‌راستی مه‌یدانی، حه‌مه‌دۆکیان هه‌لاوه‌سیوه. ته‌نافی ده‌ ملی دایه، سه‌ری راست راگرتوه، زمانی به‌ لالغاوه‌ی دا شوڤر بۆتوه، ملی شكاهه، چاوه‌كانی خه‌ریكن له‌ كالانی ده‌ره‌پرن، ددانه‌كانی ده‌چیره‌وه‌ بردوون، ده‌سته‌كانی خوینیان لی‌ده‌چۆری، قاچه‌كانی تا نه‌ژنۆیان هه‌لكراون و ده‌لینگی پانتۆله‌كه‌ی بزپرز و شیتال شیتال بووه. هه‌م رانی و هه‌م قۆه‌كانی شه‌لالی خوینن و

دلۆپ دلۆپ خوین له لەشی یهوه ده‌پژتته سهر عمردی. له پر هه‌للا و گرمه په‌یدا ده‌بی. خه‌لکه‌که به دم نهره و هه‌راوه ده‌جوولین و هه‌رچی وه بهر ده‌ستیان ده‌که‌وی، به حه‌مه‌دی دا ده‌دهن. توێلکه‌شووتی، هیلکه، ته‌ماته، ته‌پاله، سنده‌گل، بهرد و هه‌نجیر به سهر حه‌مه‌دی دا ده‌بارن. راده‌تله‌کی و به‌رده‌بیتته‌وه. ژانده‌رمه‌کان به سهر عمرزی دا رای‌ده‌کیشن و هه‌موو گیانی ده‌ قوروقال و نه‌و زبلوزاله‌ی خه‌لکه‌که پێیان داداوه، وه‌رده‌دری. ژانده‌رمه‌کان به شه‌قان تی‌یه‌لده‌دهن و تفی لی‌ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت نه‌وکاته‌ی هه‌موو لەشی له تفر و زبلی دا ون بووه، به‌زه‌یی‌یان پی‌دا نایه. دایه‌ حۆری له داخان وه‌ک چه‌وه‌نده‌ری سوور هه‌لده‌گه‌ری و ده‌قیژینی: خه‌لکی شاری، تو‌سقالی‌کیان شه‌رم و شووره‌یی ده‌ قالبی دا نیه. به‌لی، جووتیه‌کان دل‌ه‌ق ده‌بن، به‌لام قه‌ت تفر له تو‌ ناکه‌ن. قه‌ت نه‌وان هه‌نده زالم نین. ته‌نانه‌ت نه‌و چه‌شنه جووتیه‌زانه که خه‌لکی ده‌کوژن و به زیندوویی که‌ولی‌ان ده‌که‌ن، ناوا بی‌شه‌رمانه، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌و خه‌لکه‌ ده‌ی‌که‌ن، هه‌لسوکه‌وت ناکه‌ن. هاواری دایه‌حۆری له شاری دا ده‌نگ ده‌داته‌وه. بالنده‌ شینه‌که له ده‌وری سه‌ری وی ده‌گه‌ری و هه‌وای شین هه‌لده‌گه‌ری. نه‌سپی دایه‌حۆری ده‌رده‌په‌ری، هه‌لده‌کاته‌ گوروویان عه‌لی، قه‌پ به یه‌خه‌ی کراسه‌که‌ی دا ده‌کا، هه‌لی‌دینی و له دیواری مزگه‌وتیی راده‌کیشی. دیواره‌که له خوینی دا شه‌لال ده‌بی و گوروویان وه‌ک جه‌والی به‌تال ته‌په‌ی له عمرزی دینی. نه‌سپه‌که ده‌که‌وتته‌ نیو نا‌پۆرای خه‌لکه‌که‌ی، به‌ گازان و به‌ جووتان دا‌بردا‌برتی‌کیان وی‌ده‌خا، هه‌ر مه‌پرسه! حه‌شیمه‌ته‌که نه‌وه‌نده‌ی بلینی یه‌ک و دوو، بلاوه‌ی ده‌که‌ن، هه‌چ‌کس له‌وی نامینی و ولات بی‌ده‌نگ ده‌بی. بالنده‌که هه‌لده‌فری و ره‌نگی شین به‌ ده‌وری حۆی دا بلاو ده‌کاته‌وه. سه‌یران ده‌نالینی و له ته‌نیشته‌ نه‌و پیاوه‌ی له سهر عمرزی که‌وتوه، چۆک داده‌دا. دایه‌ حۆری نه‌سپه‌که‌ی بۆلای وی لی‌ده‌خوری و ده‌لی: هه‌سته‌ که‌چم هه‌سته! هه‌مووتان هه‌ستن! ئیوه بۆ هه‌ندیک که‌س ده‌گرین، که نه‌وان نه‌مردوون. نه‌وه حه‌مه‌دۆک نیه! حه‌مه‌دۆک نه‌نگوستیله‌ی دایه‌ سولتانی پی‌یه و هه‌چ‌کس ناتوانی بی‌کوژی. که‌س ناتوانی برینداریشی کا، ته‌نانه‌ت ماریش، هه‌رچه‌ندی بن، ناتوان پی‌وه‌ی ده‌ن... سه‌یران ده‌لی: ناخر نه‌نگوستیله‌که به‌ وی نیه، نه‌وه‌تا به‌ منه و نه‌نگوستیله‌که‌ی نیشان ده‌دا. دایه‌ حۆری ده‌لی: جا نه‌گه‌ر وایی، مال‌وێران بووم. له نه‌سپه‌که‌ی دیتته‌ خواری، دادیتته‌وه و ته‌رمه‌که‌ی وه‌رده‌گه‌په‌تته‌ سهر زگ. پاشان ده‌لی: وه‌ره‌ بپروانه‌ سه‌یران نه‌وه حه‌مه‌د نیه، بپروانه‌ سه‌یران!.. بالنده‌که به‌ سهر ته‌رمه‌که‌ی دا ده‌فری، هه‌وای شین ده‌کا و له قاقای پی‌که‌نینی ده‌دا. دایه‌ حۆری به‌ وه‌ی تووره‌ ده‌بی و به‌ سهر بالنده‌که‌ی دا ده‌قیژینی: بی‌په‌وه‌ نه‌و پی‌که‌نینه‌ی! په‌بی هه‌موو له‌شت به‌ گوللان کون کون بی! بی‌چاره‌ی قوربه‌سه‌ر، پیاو نابی به

جهنازه‌ی پی‌یکه‌نی، تمنانت نه‌گهر دوژمنیشی بی! بالنده‌که ده‌سبه‌جی بی‌ده‌نگ ده‌بی، به‌رتی
خۆی دا ده‌پوا و له‌به‌رچاوان ون ده‌بی...

حه‌مه‌د وه‌خه‌به‌ره‌هات، خۆی له‌به‌ریه‌ک کیشایه‌وه و قرچه‌ی له‌هم‌مو له‌گه‌کانی له‌شی
هات. بالنده‌یه‌کی شین به‌سه‌ر سه‌ری دا ده‌فری و بازنه‌ی شینی دروست ده‌کردن... شتیکی
وه‌به‌ر گوتی که‌وت و هه‌ستی کرد یه‌کێک نێزیک ده‌بیته‌وه. له‌دلی خۆی دا گوتی: نیشاللا نه‌وه
موسلیمه. قه‌رار بی، هه‌ر بگه‌مه‌ نه‌و شوینه‌ی مه‌به‌ستمه، مه‌ریکی بۆ بگه‌مه‌ خێر!
بالنده‌که هیتشتا به‌سه‌ری‌یه‌وه هه‌له‌ده‌فری. ماران، دریشوکه سووره‌که‌یان راده‌وه‌شاند و به
نیو دروان دا ده‌هاتن. هاتن هه‌تا ده‌شه‌قاویان ما بگه‌مه‌ ده‌دی. له‌وی بالنده‌ شینه
بجکۆله‌کان به‌پالۆیکدان و باله‌فره‌کردن دیواریکیان له‌پیش ماره‌کان پێکه‌هیتنا، دیواریکی
پرووناک که‌ وه‌ک دلی نینسانی لیتی ده‌دا. ماره‌کان زۆرتر بوون و هه‌روا ئی دیکه‌ش ده‌هاتن.
چاوه‌ سووره‌ ناگرینه‌کانیان له‌تاریکیی شه‌وی دا ده‌ترووسکا‌نه‌وه. ماره‌کان له‌نیوه‌راستی
پرووناکی‌یه‌که و له‌پیش ریزی بالنده‌کان راوه‌ستان. له‌نه‌کاو هه‌ر ماره‌ی قه‌پی به‌بالنده‌یه‌کی
شینی نیو دیواره‌ شینه‌که‌ دا گرت. بالنده‌کان باله‌فره‌ و جیکه‌ جیکێکیان ده‌ست پی‌کرد، گویی
پیاویان که‌ر ده‌کرد...

حه‌مه‌د ده‌نگیکی وه‌به‌ر گوی که‌وت و هه‌ستی راگرت. زیران لکی دارانی راده‌ژاند و
تمنانت خشه‌ی گه‌م و جۆی زه‌وی‌یه‌کانی ده‌وربه‌ریش، که‌ لی‌ره‌ ته‌واوێک دوور بوون، ده‌بیسرا.
حه‌مه‌د به‌خۆش‌حالی‌یه‌وه گوتی:

– نه‌وه موسلیمه! و زیاتر ورد بۆوه و هه‌ستی راگرت. هیتنده‌ی پی‌ته‌چوو ده‌نگی
فیتوویه‌کی، که‌ وه‌ک خویندنی نه‌وعه‌ بالنده‌یه‌کی ده‌چوو، گوی لی‌بوو و ئیدی دلنیا بوو که
نه‌وه موسلیم له‌و ده‌وربه‌ره‌یه.

پۆلیک حاجی‌له‌کله‌کی دندروکدریژی لاقسوور به‌بالی پان و دریزه‌وه په‌یدا بوون و له‌وی
نیشتن. له‌کله‌که‌کان هه‌رکامه‌و ماریکی راو کرد و فری‌یه‌وه. هه‌ر ماریک راو ده‌کرا، بالنده‌یه‌ک
له‌بالنده‌ بجکۆله‌ شینه‌کان رزگار ده‌بوو. ماره‌کان خۆیان له‌دندووکی له‌کله‌که‌کان ده‌هالاند و
بیته‌ووده هه‌ولیان ده‌دا پی‌تانه‌وه‌ دن، له‌و حاله‌ش دا بالنده‌ شینه‌ بجکۆله‌کان که‌ تازه‌ رزگار
بیبون، بازنه‌یه‌کیان له‌ده‌وری سه‌ری حه‌مه‌دۆکی پێکه‌هیتنا‌بوو.

جاریکی دیکه‌ش ده‌نگی فیتووه‌که‌ی هاته‌وه و نه‌و جار زۆر نێزیک بوو و له‌نیو درووه‌کان
هات. حه‌مه‌د بی‌نه‌وه‌ی ده‌نگی به‌رز کاته‌وه گوتی:

- نهوه نهتۆی موسلیم!
 دهنگینکی لهسه رهخۆتر وهلامی دایهوه:
 - بهلئێ نهمنم، کاحمهده! و هاوکاتیش سهروسه کوتی له پشت پنچکان وهدهر کهوت.
 حممهده رای کرد و ده بارهشی گرت.
 - موسلیم بۆم بگێرهوه! موسلیم گیان، نهوه تهقهیهی نهمرۆی ناناوارزای! نهوه نهتۆ بووی
 تهقهیان لی ده کردی؟
 - جارێ نهوه له برسان ده مرم. دوايه هه موو شتیکت مووبه موو بۆ ده گێرمه وه کاحمهده!
 بهلام پیش هه موو شتیکت با نهوه نهنگوستیله بهت بده مه وه!
 - نهها، که وابوو بۆت نه کرا سهیرانی ببینی؟
 - جارێ ها وه ری گره، گوتم دوايه هه موو شتیکت بۆ ده گێرمه وه. نیستا ده بی نه من
 شتیکی بخۆم. وه للاهێ نه گهر نهوه نهنگوستیله بهم پی نه بوايه، ههوت روحم پی نا، به کم
 پی نه ده ما. نای چ نهنگوستیله به کی پی روزه. پیوا هه تا نه وه ی پی پی، گولله ی تزییش کاری
 لی تاکا. ره بی مالت ناوه دان بی دایه سولتان!
 حممهده کانی به که ی قه راغ باتلاغه که ی نیشان دا و گوتی:
 - نهوه ناوی سارد و خۆش، نیستا هیندیکت خوارد نیشت بۆ ناماده ده که م!
 - نه من تیشووی خۆم پی به. ئی خۆت بۆخۆت هه لگه ره.
 بوخچه به کی چکۆله ی له پشتی به ستبوو. کردی به وه و له پیش خۆی دانا.
 - نهوه کانی به چکۆله ت دیتوه، نهوه ناوه جوانه ی لی هه لده قولئ، نهوه بۆخۆم دروستم
 کردوه، ناوه که ی زۆر خۆشه.
 موسلیم دهستی له وه ره وه به ری کانی به که ی دادا و تیری له ناوه که ی خوارده وه.
 - ناویکی سارد و خۆشه.
 نیدی موسلیم قسه ی دیکه ی نه کرد. نانه که ی خوارد، چوو له ناوی کانی به که ی ده زاری
 وهردا و پاشان له کن حممهده ی دانیشت. له پر گوتی:
 - چی دیکه ناتوانین لی ره دانیشین. نی ره پر له مار.
 - نهتۆ نهوه ده وره به ره ی باش به لده ی، وانیه؟
 - هه موو چوکوروا یه به چاویه سراوی ده گه ریم.
 پاشان پتکه نی:

– به خۆرابی پیمان نالین "خیتلی یۆرۆکی یان". نیتو شو دپروه کهرتشی یانه پره له مار، بهلام شو مارانه جینگای مەترسی نین، هەر زۆر درێژن. لانی کەم پینچ هیندی من درێژن. نى وایان ههیه، دهگاته نیوهی شو دارچنارهى. دهزانى نیتستا دهبى چ بکهین، کاحمهده؟ بهلام جارى ههروهک پيشتریش گوتم نهنگوستيله کەت وهر بگرهوه. دهى هەر نیتستا!
– بۆچی؟!

– ئەتۆ لیم وەرگره، پیت دەلیم بۆ وا به پهله دهبى وهرى گری بهوه... نیتستا دهبى بچینه سەر یه کیتک لهو داره بى یانهى نهوهرى. نهگەر کهسێک له خیتلی نیتمه قاچاغ دهبى، هه میسه خۆی له سەر داره بى یه کى ناوا دهشارتتهوه. شو دارانه لکی وایان ههیه به قەد تهختیکى گهورهیه.

– به راستى؟

– باوهپر که، لیتره بنووين، مارمان وه سەر ده گهرین، نهگەر پيشمانهوه نهدهن، لیمان دههالین و ده مان خنکینن. شو مارانه عاده تیان وایه له ملی کابرای دههالین و ریکى دهکوشن، ههتا دهخنکى.

– نەت گوت جینگای ترس نین؟

– باشه، پتوه نادهن نیدی... نهگەر لیتره بنووين، لهوانهیه بهرازی کتوی، چهقل و گورگیشمان بینه سەر...

پاشان حه مه دى بۆ لای خۆی کیتشا، دمی به گوئی بهوه نا و گوتی:

– ههژدیهایه کیش دهو قامیشه لینهى دایه، حهوت سهرى ههیه، به هه موو چاوه کانی دا ناوری دهپرژینى و له هەر حهوت زارى دریشووکهى ههزارپاره دینه دهرى... هەر کەس بپتته سەر رینگای، شو ههژدیهایه بهزه بى پتتى دا نایه، هه مووان دهگرى و ده یانباته شوینه کەى خۆى... بهلام نهتۆ مەترسى، چونکه نهنگوستيله کەت ده قامکى دایه و ههچ ههژدیهایه ک ناوترى لیت نیتريک بپتتهوه. بپجگه له وهش... نهتۆ با جارى بچینه سەر یه کیتک لهو دارى یانهى نهوهرى.

نهوان که لویه له کانیان پتچایه وه. زریان شو جار حه شرى ده کرد، هاشه هاش و سپره سپر له نیتو قامیشه لیتنى را دههات. لکی داره کان وێکده کهوتن و دارچناره گهوره کهش خوار ده بۆوه.

– بايه که زۆر تونده و ناسمانیش پرى نهستیرهیه.

– کاتیک ناسمان وهک نه مشۆ، پر له نهستیرهیه، ههژدیهاکه له شوینى خۆى نایه ته دهرى، چونکه زۆر له نهستیران دهترسى... که مێک را وهسته کاحمهده، با من له پيش دا وهسەرکهوم.

نەمن دەزام ئەو لىكەنى نەستوورتىن و مرۆڧ دەتوانى لە سەريان بنوى، كامانەن. چاۋ لىرە كە كاحەمدە! ئەو تا وەسمانە شىت لىرە جىڭگايەكى چاك كىردە. بە راستى جى خەوى چاكە! چاۋ، ئەو دۆشەك و سەرىنىشى لە گىيەى دروست كىردە و لىرە داى مەززاندىن، ھەر شتىكى كەمە و ئەوئىش لىفەيەكى ئاورىشمە.

– راۋەستە ئەمنىش ئەو دەيمە سەرى.

حەمدە تەفەنگ و توورە كەكەى ھەلئىنا، دانىە دەستى موسلىمى و ھەسەر كەوت. قەدى دارەكەى ئەوئەندە نەستوور بو، باۋەشى سى پىاۋانى وىكرا لى تەدەگەيشتەۋە. حەمدە خۆى كوور كىردوۋە، چوۋە پىتىشى و دەستى بەو لىكانە داھىنا كە دۆشەك و سەرىنەكەيان لە سەر دامەزرا بو.

– بە راستى دۆشەككى نەرمە، ھەردەلئى دۆشەكى مالى تە.

– دەتوانى بە كەيفى خۆت تى دا درىژ بى و بھەسىيەۋە. سەربەرگەكت لە سەر تەفەنگەكەى دانى و ئەوانىش ۋەبىن سەرت دە، ئىدى سەرىنەكەت تەۋاۋ باش دەبى. حەمدە ۋاى كىرد. ئاسمان پىرى نەستىرە بو. لە بەر پووناكايى نەستىرەكان دەموچاۋى موسلىمى دەبىنرا.

– ئىستاكاتى ئەوئەيە قەسەم بۆ بىكەى.

– لە كوئىزا دەست پى بىكەم كاحەمدە؟ مەلا فەرھاد دەستى ئاۋالئەيە، ھەركەسى بىتە سەر پى، پووتى دەكا. لە دەۋلەمەندان دەستىنى و دەى دا بە ھەژاران... ئەتۆش ھەر وات نەدە كىرد؟ – با، منىش ھەر ۋام دە كىرد.

– نەمن چوۋمە لاي و ئەوئىش نامەيەكى دامى. نامەكە بۆ مەلا غەبىدوسسەلامى نووسراۋە. دەبى زانىبىت نوشتوى مەلا سەلامى چەند بە قەۋەتن. دوعاى ۋى مردوۋى زىندوۋ دەكاتەۋە! بىجگە لەۋەش ئەو زۆر نازايە. مەن نامەكەم ۋەرگرت، دە گىرفانى كراسەكەم نا، چوۋم بۆ لاي داىەخۆرى و ھەموو شتىكىم بۆ گىرايەۋە. ئەوئىش گوتى ئەتۆ دەسبەجى دەبى بچى بۆ لاي حەمدە چاۋجوانى مەن، پىتىلئى خانوۋيەكى جوانم لە نىۋ دارە پرتەقالان بۆ ساز كا. پاشان گوتى نەمن بۆخۆم لە پىش دا دەچمە بىنارەكانى چىاى دۆلدۆلى، ھەتا نە ژاندرەمەكان و نە دىھاتى يەكان، ھىچيان نەتوانن شوئىم ھەلگىرن و لە ۋى را خۆم دەگەيغە چو كورواۋايە. بەلام تۆ دەبى بچى لاي سەيرانى و پىتى بلىتى لە ۋىمان دەۋى كورپكى چاۋرەشى جوانى ۋەك حەمدەدۆكى بىنى و ئىمە دەمانەۋى كورەكە لە گەل داىك و بارك و نەنكە خۆرى خۆى گەۋرە

بی... نیدی ئەمن وەپری کەوتم بۆ لای سەیرانی. کە گەیشتمی، تەماشام کرد ژاندرمان دێیه کەیان گەمارۆ دابوو، بەلام لای بەیانی توانیم بە نێو ژاندرمان دا بچمە نێو دێی و سەیرانی ببینم. ئەو بە دیتنی من ئەوەندە خۆشحال بوو، هیندە یە مابوو بفری! ئەویش گوتی: بە حەمدی بلی کە منیش پێم خۆشە خانوێکم لە چوکورواویە هەبی. خانووە کە دەنێو باغە پرتەقالتیکی گەرە دابی، وەک بەفری سەبی بی، پینج ژووری هەبن، دوو قات بی، پۆژگر بی و هەموو پۆژی تیشکی تاوی بە پەنجەرەکان دا لە نێو ژووری بدا... دیاری یە کیشی بۆ ناردووی، ئەوەتا، فەرموو...

موسلیم کیسە یەکی چکۆلە ی بۆ لای حەمدی را داشت. پشتی کیسە کە ی بە موورووی جوان جوان چندرابوو.

– سویاست دەکەم موسلیم، دۆستی خۆم، برای بە وره و نازام...

– ئەوەشم بە خوشکە سەیرانی گوت. گوت مەترسە، ئەمن بۆخۆم ناگام لە تۆ و لە هەموو جووتیرەکانی دیکەش دەبی. لە شاخیش و لە دەشتیش چاوە دێری یان دەکەم. ئەمن دەبی جیتی حەمدۆکی بگرمەوه. دەبی لە دەولە مەندان بستینم و بی دەم بە فەقیران.. ئەوانە ی دەستیان ناپوا... ئەوان هیچیان نیه! وانیه کاحەمدە؟

– تەواو راستە.

دوا یە سەیرانم بە جی هیشتم. هیشتا هەر تاریک بوو و ئەمن پێمابوو کە دەتوانم دیسان بە نێو ژاندرمانەکان دا دەرباز بچم، بەلام یە کێکیان دیتمی و تەقە ی لی کردم. ئەمنیش لێی گەرەمەوه و تەقە لی کردەوه و بەو شێوە یە بۆی دەرچوو و خۆم گەیانە ناناوارزای. کاتیک گەیشتم بەرزایی یە کانی ئەوی، تەمەشام کرد کۆرە خۆ ئەوان پێش من ئەویان گرتوه! وا دیار بوو سەرمیان لە پشت بەردان دیتبوو، نازانی چی یان کرد؟ لەوانە یە باوەر نەکە ی کاحەمدە. لە هەموو لایەکی یەوه دەسپێژیان لی کردم، دەتگوت دەگەڵ لەشکریکی شەری دەکەن. عەرز و ناسمان ناوری لی دەباری. بزنی کە لە وی، لە پەنا بەردنکی بوو، ئەوان نەیان دیبوو، بزنی کەم لە پنچکێکی بەستەوه و بۆخۆم جیگام گۆری. هەر بزنی بەستەزمان خۆی دەبزوات، دەسپێژیان لی کرد و منیش بەرهو کۆنەقە لاکە ی فیزمالکم دایە و خۆم گەیانە ئەوی. بۆویم بە دوا دا هاتبان، هەموویانم ناقل دەکردن. شوکور منیان لی ون بوو و ئیدی بزنی فەقیریان داگرت. لە دووروهو چاوم لی دەکردن، بزنی کە دەتگوت گالتەیان پێ دەکا. کە تەقە کە بی دەنگ دەبوو، لە پشت گابەرەکان و بە پەنا پنچکان دا سەروخاری دەکرد. سۆتندت بۆ دەخۆم، خودا هەردووک

چاوم کویر کا نگہ دروہہ بکھم! بزنگه لهوان دور بوو و ژاندرمه کان بزیان لیکنه ده بؤوه که نهوه منم یان بزنگه. پاشان له ناوارزای هاقه خواری، لهو بهینهی دا دهستهیهک ژاندرمه م دیتن، پازده کس ده بوون، نهوانیش منیان دی...

ژاندرمه کان خویمان به عمرزی دادا و موسلیمیان به تهننگان داگرت. کوره کهش دهستی کردهوه، مهتریزی لیگرتن و تهقه لی کردنهوه. پاشان له کهلینی کونه گۆرپکی دا خوئی لی ون کردن. ژاندرمه کان ههرجی روانیان، نه یان دیتهوه. ناچار تهقه یان نه کردهوه و لی یان دا رۆیشتن. له جیگایه کی دیکه له داوینی ره وه زه کان نهو تا قمیکی دیکه له ژاندرمه کان دی. موسلیم چاوی له ناسمانی کرد و کۆمه لیک هه لۆی به دی کرد، که بال به بال، به ته نیشته یه که وه هه لده فرین. وا دیار بوو به تهقه کهی هه ستابوون و نیستا له هه وای دا ده خولانهوه...

موسلیم له بازی عملی تووشی ژاندرمه کان بؤوه و ده نیو تالوو و گۆگه مان دا وای خۆ شاردهوه، که ته نانهت هه لۆکانیش به چاره تیژیینه کانیان نه یان ده توانی بی بینن. دواتر جاریکی دیکه ش ژاندرمه کان تهقه یان لی کردهوه. موسلیم خوئی گه یانده نیو زهوی به گه میکی. گه نه که هه تا پشتی نندی ده هات و به سۆزه ی بای که رویش کهی ده کرد. گوله خاشخاشک له نیو گه نه کهی شین ببوون، که ریشه یان وه که لبادی پتهو و به قهوت بوو. موسلیم له حالیک دا وه که ماری پتچاویتچ، به رهو جهیهان داده گهرا، تووشی پۆلنیک "گوله بیژان" ی بوو. دیتنی نهو گولانه شاگه ش کهی کرد. به په له هه مووی هه لقه نندن و ده گیرفان، که لینی یه خه، پشتی نند، ده لینگ و قهیتانی که وشه کاننی چه قانندن. له بهری پیی را تا سهری بۆنی به هاری لی ده هات. ژاندرمه هه به دوویه وه بوون و تهقه یان لی ده کرد. موسلیم پینچ جاریان بۆ گهراوه و تهقه لی کردهوه. نهو جار ژاندرمه کان له گه برده کانعه هاتنه خوار، به لام نیلی درهنگ ببوو و تا نهوان گه یشتنی موسلیم گه یشتبهو نیو که مرته شی جار کهی لیژیی راسته راستی جهیهانی و سهر و شوینی نه بوو.

— ژاندرمه کانیش وه که جووتیره کان، ناویرن خۆ له نیو دروهه لانی بدهن. هه موو سالی، نهو وه ختانه، ماران لانی کهم ده پازده که سان ده کوژن، بهو شیویه که خویمان له ملی ده هالی نین و ده یان خنکی نین.

— باشه نه دی نه تو بۆخۆت چۆن ده ویری بچی یه نیوی؟

— نه من ودمم پی یه. نهو ودمه نایه لی نهو ده عبایانه هیچیان زه رم پی یگه یه من و نیلی منیش له هیچ ناترسم. هه موو ماره کاننی نهو ناوچه یه ی من ده ناسن. نهوان پاره که نه منیان دیوه.

— باشه پاره که تو یان دیوه، ناترسی نهو سال نه تهناسنهوه!

– مار وهك ئىنسانى نيه. ئەوان نە دۆستيان لە بىر دەچىتەوه و نە دوژمن. ئەمن سالى پىشوو بە سەتلان شىرم بۆ دىنان و دەمدانى.

– دەى ديارە مارەكانىش شىتى شىرىن، ئەویش بە تايبەت شىرى مەرى.

– بەلى نە ژاندرەمە و نە دىھاتى يەكان هىچيان ناوئىرن بىنە نىو ئەو كەرتە شىچارەى.

– ئەگەر وابى من بەختم باش بوو كە بە نىو كەرتە شىيان دا هاتووم و هىچىشم لى نەهاتو.

– نا، پراوەستە پىتەبلىم چۆنە: دەبى تۆ لە ژىر ئەستىرەك دا كە نىشانەى بەختى باشە،

لە داىك بووبى، دەنا ئىستا تۆم بە خنكارى و بە روخسارى بنەوشى يەوه دەدیتەوه.

حەمد بە سەرسورماوى يەوه دووياتى كردهوه:

– بنەوشى؟

– ژاندرەمەكان ناتوانن لە لای رۆژاواوە بىن، چونكە دەزانن هەژدىهاكە لە وى يە و دەشرانن

هەرچى بە وى دا بى، ئەو هەژدىهاى هەلى دەلووشى. كاتىك رەوژەكانى ئاناوارزى، باتلاخ و

هەموو ئەو عەرزەى دىكە رادەژى، ئەو ئەو هەژدىهاى يە دەفیشقىنى. هىچكەس ناتوانى تا نىرە

بى. ژاندرەمەكان ناتوانن بانىننەوه و هەژدىهاكەش كارى بە ئىمە نيه. پارەكە داىكم مەجەلنىكى

گەرەى شىر بۆ وى لىرە دانابوو. مەجەلەكە ئەوەندە گەرە بوو، بە سى پىاوان هەلىان گرتبوو. بەو

جۆرە هەژدىهاكەش من دەناسى. ئەمن هەتا نىوەرەستى كەرتە شىچارەكەى چووم، هەمووى

بەستەبەست گەرەوم، قەت ئەو هەژدىهاى كارى بە من نەبوو... ئەتۆش كە ئەو نەنگوستىلەت

پى يە، لە هەمووى ئەو دىناىەى دا، هىچ شتىك نيه كە بتوانى زەفەرت پى بەرى، جا چ ئىنسان، چ

گورگ، يان بالندەى گۆشتخۆر! فەرق ناك، هىچيان ناتوانن! باشە ئەتۆ دەزانى كە ئەو ژاندرەمانە

ئەو هەموو گوللانەيان پىو نام، بۆ هىچيانم وى نەكەوت؟ دەتوانى پىمەلنى بۆ وا بوو؟

– بەلى، چونكە تۆ نەنگوستىلەى داىە سولتائىت پى بوو...

– تەواو راستە، هەر كارى ئەو نەنگوستىلەى يە بوو.

– بەلام ئىستا ئەو نەنگوستىلەى بە منە..

– ئىستا گومانى تى دا نيه، دەورى باتلاغەكەى گەمارۆ دراوه و ناخرەكەى ژاندرەمە و

دىھاتى يەكان تا نىرە دىن.

– ئىمە دەبى سى رۆژان دىرە دا خۆ راگرين. ئەگەر لەو ماوہىەى دا باش خۆ بشارىنەوه و

سۆراغمان نەكەن، ئەو بەلاوہى دەكەن و نىرە بە جى دىلن.

– سەرم لی شیتواندن و بە ھەلەم بردن. ئەوان پێیان وایە کە من بەرەوخوار داگەراوم، لە کاتیک دا من بەرەو سەر ھەلگەرامەو. ئەوان وایزانی مێشەلانە چکۆلەکیان گەمارۆ داو. دار و پێچکەکانی ئەوی بە قەوەتەر و گەورەترن و مار و ھەژدیھاشی لێتین.

– بە ھەرحال وا باشترە لێرە بێننەو، تەنانت ئەگەر دەوریشیان دا بین. وا باشترە لێرە بین، تا ئەوی لە دەشتیکێ ناوالە و بێ پەنا و پەسیو دا پێوہ بین.

زۆریان قسە لە سەر ئەوی کرد کە چۆن خۆیان لەو گزەمێ رزگار کەن و سەرەرای وە ی زۆر ماندوو بوون خەویان لێ تەدە کەوت. ھەمەد سەری لەو کورپی سورما بوو. موسلیم رەفتاری وە ک میرمندا لێکی دەمپرووت مندالانە بوو، بەلام وە ک رێوی یە زیرە ک و فیلەزان بوو. وشیار و زیرەکی وە ک خۆی کەم بوون. ناقلی یە کەمی وە ک مەلا فەرھادی دەچوو، بەلام لە ھەژدیھا و ماران دەترسا و ئەو فکەرە کە نەکا رۆژیک لە گەلی دۆست نەبن، نازاری دەدا. باشە ئەو کورپە لە کوێ فێر ببوو ناوا چاک تەقە ی بکا و بۆ ئەو ھەندە دەستی راست بوو؟

– موسلیم، قەت ئەتۆ بۆخۆت ھەژدیھا کەت دیوہ؟

– نا، قەتم نەدیوہ.

– لەوانیە ئەو ھەژدیھایە ھەر نەبێ...

– چۆن شتی وا دەلێی کاھەمەد، نابێ وا بلێی! چۆن دەبێ ئەو ھەموو مارانە لێرە ھەبن، بەلام ھەژدیھایە کە نەبێ حوکیمان بە سەر دا بکا؟

– بەو حالەش دەکرێ مرۆف بیربکاتوہ کە ...

– ئەدی ئەگەر لێرە ھەژدیھای لێت، چ شتیک شیرە کەمی خواردبۆوہ؟

شیتوہی قسەکردنی موسلیمی شک و گومانێ تی دا نەبوو و بە روونی نیشانی دەدا کە ئەو تا چ رادەیک باوہری بەو شتە ھەییە کە باسی کردبوو.

ھەمەد باسکی وی گرت و گوتی:

– با ئەمن شتیکت لێ پیرسم و تۆش راستم وەلام بدەوہ.

– بە سەر چاو، قەرار بێ راستت وەلام بدەمەوہ.

– پێم بلێ چت لەو بارەییوہ کە من بۆت باس دەکەم، بە چاری خۆت دیوہ و چی یان بۆ گێراویموہ؟ کاتیک

سەیران چوو بوو بۆ شاری، بۆ ئەوی بزانی کە تەرمی من بوو لە پیش دەرگای ژاندرەمەخانە داندرابوو، یان نا،

ئەو دەنگۆیە ھەموو کە سەیران بۆ ھەروکێیک چووا، بالئەدیە کە لە گەلی ھەل دەفری. دەلێن راست لە سەر

سەری دەفری و ھەتا بۆی روون نەبۆوہ کە تەرمە کە ئی من نیە، بە جێ نەھیشت، ئەوہ راستە؟

– بەلئی زۆر وی‌دەچی. مەلا فەرهاد، تەواوی خەلکی دێی و تەواوی خەلکی شاری ئەو
بەلندەیان دیتو، کە بەردەوام لە سەر سەری سەیرانی فریوه. ئەو خەلکە بۆ منیان گێراوە تەو.
ئەوان لە گەل سەیرانی چوونەتە شاری و هاتوونەتەو. دەلێن هەر سەیران لە مائی دەچیتە دەر،
بەلندە کە دەگاتە سەری و بەجێ ناهێلێ. راست بە سەر سەریشیوە هەلندە فری. هەموو رۆژی،
هەموو خەلکی دێی ئەوێان دیتو. ئەمن بۆخۆم چم نەدیوه...

پاشان لە سەرەخۆ گوتی:

– بەلام دەلێن بەلندە کە زەر دە، شین نیه..

– نەخێر شینە.

– نا، زەر دە.

– گوتم شینە!

– ناخر سەیران گوتی زەر دە.

– بی‌دەنگ بە، ئەمن دەزانم شینە!

– باشە با وابی، زۆر چاکە زەر د نیه و شینە.

لەو کاتە دا سیوادی دابوو و ناسۆ پروناک ببوو. سەری چپای هیممەتی کەمێک سپی
هەلگەرابوو کە دەنگێک لە باتلاغیۆه هات و عەرز لەرز یەو. دواي ساتیکي دی بەلندەکان
دەستیان بە فرینێ دەکرد و میتشومەگەز دەهاتن و دەچوون. دنیا وەخەبەر هاتبوو و لە هەزارویەک
تیشک دا، لە هەموو رەنگەکانی دا، بە هەموو بەلندەکانی یەو، ترووسکە ی لووتکەکانی یەو،
گەشی گولەکانی یەو و ئەو تەمە تەسکە ی بە سەر باتلاغیۆه بوو، شەبەقی دەداو. سەرەتا موسلیم
خەوی لی‌کەوت و پاشان حەمەدیش وردە وردە پیلووێکانی قورس بوون و خەوت

(۳)

کاتیڤک دهنگی ته قهکمی هات، همموو خه لکی شاری وه خه بهر هاتن و به تویی کراس و ده پئی یانه وه پژانه نیو شه قام و بازاری. نهوان بهو حاله ی، نیوه پرووت، به خه والویی ده هاتن و ده چون و تیکیانه وه ده دا. هیچ کس قسه ی نه ده کرد. پاشان همموو وه قسه هاتن و گالوبوغریک ده شاری دا پهیدا بوو، هر مه پرسه. پرسیار هاتنه گۆری و خه لک هرچی به زاری دا ده هات، ده ی گوت. پیئش نه وه ی خۆر ده رکه وی، نیوشار پر بوو له خه لک. له مندالی جهوت ساله را بگره تا پیری جه فتا ساله له ده ری بوون. ده نگه ده نگ کۆتایی نه ده هات. خه لک له بهر ده رگای قاوه خانه و دوکانان کۆ ببوونه وه و همموویان سه باره ت به روودای شوی رابردوو ده دوان. هیشتاش له ته پکه کانی ده ور به ری شاری ده نگی تفهنگان ده هات.

نهو کاته ی مورته زاغا دیتی جه مه دۆک هاته نیو ژووره خه وه که یان، سه ری له بن بالنجه که ی دا شاره وه و کپ بوو. ژنه که ی هه وتلی دا بالنجه که ی له سه ر سه ری لایبا، به لام نهو نه ی ده ویست سه ری بیئیتته ده ر. یاوه به جیتی خۆی، خۆ نه گهر هه ر قازی و دوکتوریش هاتبان و نهویان بهو حاله دیتبا که له ترسان لال و نیفلیج بووه، حوسنی خاتم له شهرمان دلئی ده تۆقی. نهو شتهش به خه لکی گه یشتباوه، هه تا هه تایه گالته یان پی ده کرد و پی پی ده که نین.

— کوره بو خاتری خودای، ههسته مورتهزا! روومه تگولئی خۆشه ویستم، دارات لی ده که م! ته ماشای نیره که پره له خوین! نیستا ولات رووناک ده بی. خه لک همموو دینه نیره، همموویان دیانه وی راست بیته نه م ژووره ی. نهوان نابی بزائن له ترسان نه زمانت ده گهری، نه لاق ده گری! کوره همموو عالمه گالته مان پی ده کا، شار هممووی پیمان پی ده که نی! مورتهزا پیاری چابه ههسته!

به لّام نهو پارانهوه و لالانهويه به سوود بوو. مورتهزا نهی ده و تیرا خوی بیزیوی و حوسنی خانیش بانگی نۆکه رانی نه ده کرد، چونکه هزی نه ده کرد نهوان میترده کهی ناوا زه بوون ببینن. ناخره کهی سه تلیکی ناوی سارد هینا و به سمر سمری داکرد و پاشان سه تلیکی دیکه شی پی داکرد، جا نهو جار دهستی بزوت. حوسنی خانم داهاته وه، باسکی گرت و کیشای، به لّام نهو نه بزوت. سهره نجام خانم ماندوو بوو و داوای یارمه تیبی له نۆکه ره کانی کرد. نهوانیش به پراکردن هاتن، مورتهزا غایان هه لگرت و بردیانه ژوره گه وره کهی.

حوسنی خانم گوتی:

– هیندیک ناوی گهرم کهن!

وا دیار بوو مورتهزا غا هیندیک باشر بیوو، به لّام هیشتا بی حال و ره نگه پریو بوو. حوسنی خانم به پارچه یه کی نهرم که به نۆد کولۆنیک بیخوش تهری کردبوو، نیوچاوانی داده مالی، دهی دواند و هه وائی ده دا قسه یه کی لی بیسی.

– خانم، هه موو شتیک ناماده یه ...

نۆکه ره کان مورتهزا غایان برده هه مامی و حوسنی خانم له سهر برده مه پره ره کانی ته ختی هه مامه کهی ورده ورده جله کانی له بهر دامالی. نهوه شتیک باش بوو، چونکه مورتهزا غا توانی باسکیکی هه لینی. پاشان لا قیکیشی بزوت، سهره نجام چاوشی هه لیتنان و له حالیک دا چاوه کانی ترس و دلهر اوکی یان لی ده باری، له بن لیوی یه وه گوتی: "خوین، خوین، هه موو جینگایه ک پر له خوینه"، پاشان چاوه کانی لیتنان و دووباره هه لی هینانه وه و گوتی:

– نه ری خانم برینه کهم زوری خوین له بهر رۆیشتوه؟

– خۆ نه تو شوکور هیچت لی ته هاته وه، ساغ و سه لیمی، هیچ، ههر به قه د سمری ده رزی یه ش بریندار نی!

– ههر هیچ برینم لی تین؟

– هیچ هیچ، پاشا چاوه منا که کهم! خودای گه وره له گولله ی نهو درنده یه ی پاراستووتی. هه سار له میژ بوو پر بیوو له خه لک. له وه تا رووناکی کردبوو، خه لک پڑابوونه ده ری و تیتستا جاده ی پیش مالی وان، له مسه ره وه بۆ نهو سهر، له هه شیمه ت جمی ده هات.

مورتهزا غا هاواری کرد:

– عه لی یه شهل... عه لی یه شهل...! بۆ خاتری خودای بگه نه عه لی یه شهل و نهو پیاره باشم بۆ بیننه وه. بیر له پاره ی مه که نه وه. ههر چه ندی هه لده گری، با هه لگری. نهو پیاره

گهوره یه که باشتین پیوای نه م جیهانده! نهو منی رزگار کرد. نه گهر نهو نهبا، نه من له میژو بوو ده خوینی خۆم گهوزابووم، نهو نهبا یه، له گهژ مدهمورد اغای پینکرا بووم... نهوی نهو چی به سر هاتوه؟ مدهمورد اغا؟

— نهو کوژراهه. له شی ده خوینی دا شه لال بووه. ههر ده لیتی به سه تانلن خوینت پی دا کرده، ژووره که پره له خوین.

— گوتت نه من هیچم لی ته هاتوه؟

— نا، هیچ، نه تو شوکور ساغی! هیچ کویت بریندار نیه.

— نه دی ده زانی ده بی نهو رزگار یونه ی له کی بزائم و سوپاسی کی بکهم؟

— نا، سوپاسی کی ده بی بکهی؟

— عملی یه شهل... ده زانی کاتیک نهو درنده یه... مهبهستم همه ده دککی قاره مانی خۆمانه، وه ک شیر ی هاته ژووری، ته قه می کرد و چرا که کوژایه وه، پیتم گوت رۆله کیت دهوی؟ نهویش وه لاسی دامه وه... نهوه هیتشتا مدهمورد اغا خوینی ده بهردا مابوو و منیش بیتهوش نه ببووم. گوتیم لی بوو همه ده دککی چاونه ترسی من گوتی: "ده متوانی وه مدهمورد اغای ده خوینی خۆت بگهوزینم، به لام نهوی ناکم و به ده ست عملی یه شهل یه ده سپیتم! نه تو سوپاسی عملی یه شهل یه بکه"

— له وهی ده لیتی دلنیای؟ کوره پهن گه ههر به خه یال نهو شتانه ت دیبی!

— نه خیر نهوه ته واو راسته. بۆخۆم بهو گوتیانه ی خۆم نهو قسانم گوی لی بوو. پاشان

کاتیک خوینم به دهستمه وه دیت، وامزانی نهوه خوینی خۆمه و به راستی مردووم. دهی خۆ ئیستاش من وه مردووام. نهوی نه تو دلنیای که من هیچم لی ته هاتوه؟

— نا، له سایه ی خودایه وه هیچت لی ته هاتوه. با سوپاسی نهو خودا گهوره یه ی بکه من، نهو

خودایه ی له تۆبه قورینکی هم مرۆقی دروست کرد و هم گورگ و هم بالنده. شوکر بۆ تو خوابه!

— نهوی باشه نه من چۆن چاکه ی عملی یه شهل یه بدهمه وه و چ بکهم که له گه لم ناشت

بیته وه؟ ئیستاستا بۆت ده رکهوت نهو چ چاکه یه کی گهوره ی له گه ل کردووم و نه منیش چمنده ده رحق به وی خراب بووم؟

— نه ده بوو نه تو ناوا ناحدزت هه ل سوکهوت له گه ل نهو شوینگی پره به نیویانگه ی، نهو

ععلیاغا زیپه ی کردبا.

مورتهزا ناخینکی هه ل کیشا و گوتی:

— راست ده که ی، نه ده بوو نه من وام کردبا، به لام چ بکهم خانم گیان مرۆف زۆر جار هه لمش ده کا.

– هەرچۆنیک بى خۆت زۆر بىو مەسەلمەيەو نارهەت مەكە ناغا روومەتگۆلەكەم! بە هەر شىئەيەك بى ناشتى دەكەينەو. ئەو پىاوتىكى ئاقلە و لە ناغايەكى گەورەى وەك تۆ خۆش دەبى.
– دەبى وا بى. هيوادارم هەرواش بى.

حوسنى خانم بە سابوونى جوان شۆردى، ناوى پىداکرد و خاوتىنى كردهو.
– شوکور نىستا لە سايەى سەرى ناغا عەلىيە شەلى برامەو بەشترم.
حوسنى خانم خاوتىنى تازەى بۆ هينتا و دايە دەستى. خاوتىنى بە بۆعەترىكى خۆشى لى دەهات.
– ئەو چاكەت و پانتۆلەم بۆ بىنە كە رۆژى جىژنان دەبەرميان دەكەم. كلاًو
ناستراكانى يەكەشم، هەروەها ئەو كراسە سوورەى لە سەردەمى شەرى سەرىەخۆبى دا دەبەرم
دەكرد. ئەو كراسەى كە وەك خۆبىنى خۆم سوورە و ئەو كاتەى لە بەرەى "مەرسىن"ى بە دژى
فەرانسەبى يەكان شەرم دەكرد، لە بەرم دابوو. ئەو كراسەم كە بەخۆبىنى خۆم، وەك كەسەك كە
لە رىگای نىشتەمان دا دەمرى، شەلەل بىوو! حەمەدۆك، ئەو قارەمانە، شەهينى من، نەرى
خانمى خۆم بىستبوت هىچ گۆللەيەك كارى لى تاكا؟

– ناغاي من، ئەوەى نابى لە لاي هەموو كەس باس بەكى! هەروەها كاتىك باسى وى
دەكەى، نابى پىبلىتى "شەهينى من".
مورتهزاغا قاتەكەى زەمانى شەرى دە بەر خۆى كرد و چەكە برىقەدارەكانى هەلكىشا.
ئەو جار هاتەو سەر حالى جارانى.

– بەرئۆلەلا خانم راست ناواى نىو دىنم! بۆچما بۆ ئەو ژيانەى نىستام قەرزدارى وى نىم؟
باشە لە بەرچى ئەمنىشى نەكوشتو، ها؟ ئەمن هەر پىسار لە تۆ دەكەم، بۆ واى نەكردو؟
پىتوانى ئەو پىخۆش نەبوو من بەكوژى و بە ئەنقەست منى لە مەرگ رىگار كردو؟ ئەدى
ئەو شەهينى من نى، چىيە؟

– بەلى، هىچ گومانى تى دا نىە كە ئەو شەهينە، هەر ئەو شەهينەيە كە ناوى دە
ئەفسانەكان دا هەيە، ئەو پلىنگى نىو چىاكانە. بە ناوى پىنغەمبەرىشەو كراو و وەك ئەویش
نازاو مېهەبانە. ئەو راستە ناغا. قەسەكانى تۆ وشە بە وشە راستن، بەلام لە بارودۆخى نىستا
دا ئەو قسانە مەترسىيان لە گەلە.

مورتهزاغا لە حالىك دا كلاًو كەى لە سەر سەرى راستەوياستە دەكرد، گوتى:
– مەترسىيە چى؟

– لهوانهیه مستهفا که ماڼ پاشاش نه‌گەر بېبیستتوه به حمه‌دی ده‌لټی شه‌هین، به سووکایه‌تی بزانی. باشه مورته‌زاغا گیان حمه‌دی ئیمه هه‌رچۆنیک بێ، هه‌ر چه‌ته‌یه. نه‌دی مسته‌فاکه‌مالی گه‌وره‌ی له شکاننه‌هاتوو ده‌بی له‌و باره‌وه چ بلی؟ پیتتوانیه نه‌و هیندیکی پیتا‌خۆش ده‌بی، نه‌گەر نه‌تۆ لیره‌وله‌وی تاریفی نه‌و یاغی‌یه‌ی بکه‌ی؟ مورته‌زاغا، نووری چارم! – راست ده‌که‌ی، دیاره نه‌و نه‌وه‌ی پیتا‌خۆش نابێ. ... به‌لټی ده‌بی نه‌من ناگام له‌ زمانی خۆم بێ، به‌لام نه‌وه به‌و مانایه‌ نیه که من نیشان نه‌دم چه‌نده منه‌تباری ویم. ده‌بی له‌ چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی هه‌رچه‌ندی پیتویستی بێ، بی‌ده‌می و دۆستایه‌تی خۆشی پیتسه‌لمینم. هه‌روه‌ها ده‌بی ده‌ عه‌لی‌یه‌شه‌لێش بگه‌یه‌نم که نه‌من منه‌تباری ویم. نه‌ری چۆنه نه‌مشۆ بۆ ناغواردنێ شه‌وی بانگه‌یشتنی بکه‌م؟

– له‌ وه‌ی دا په‌له‌ی مه‌که ناغا! عه‌لی دټی یه‌شاهه و نه‌گەر له‌و بارودۆخه‌ی دا بانگی که‌ی، پیتا‌خۆش نابێ. دټ وه‌ک شووشه‌ی وایه، نه‌گەر شکا، چاکبوونه‌وه‌ی زه‌حمه‌ته. وا چاکتره قسه له‌ وه‌ی نه‌که‌ین.

– قسه له‌ چی نه‌که‌ین؟

– له‌ دۆستایه‌تیمان له‌ گه‌ل حمه‌ده‌وکی.

مورته‌زا پیتکه‌نی:

– نا، به‌ یه‌ک وشه‌ش باسی وه‌ی له‌ لای خه‌لکی ناکه‌ین. نه‌وه تا ئیتستا دوو که‌سین ناگامان له‌وه‌ی هه‌یه، من و تۆ، هه‌روه‌ها خودا ... و عه‌لی‌یه‌شه‌ل ...

– بۆچما عه‌لی‌یه‌شه‌ل دوژمنی قه‌سته‌سه‌ری حمه‌ده‌وکی نیه؟

مورته‌زاغا هیندیکی راما و گوتی:

– نه‌و خه‌لکه هه‌موو شتیکی له‌ ده‌ست دی. حمه‌ده‌وکی بۆ نه‌منی به‌خشی و نه‌ی کوشتم؟ له‌

به‌ر نه‌وه‌ی دوژمنی قه‌سته‌سه‌ری خۆی رازی کا؟ نه‌و ماسته‌ بێ موو نیه حوسنی خانگی خۆم ...

پاشان نیتوچاوانی ویتکه‌هینا:

– نه‌وجار بۆچی ده‌بی عه‌لی‌یه‌شه‌ل داوای لی‌کردبێ من نه‌کوژی؟ نه‌ویش داوای نه‌وه‌ی من

ناوام هه‌لسوکه‌وت له‌ گه‌ل کردوه، داوای نه‌وه‌ی هینده‌م سووکایه‌تی پیتکردوه و شکاندوومه!

له‌وه‌تا دنیا دنیا، که‌س ناوای ره‌فتار له‌ گه‌ل که‌سیکی دیکه نه‌کردوه. به‌راستیش نه‌و ماسته

بیت موو نیه! هه‌ر خوا بکا پیلانیتکیان بۆ منیش به‌ ده‌سته‌وه نه‌بێ و سه‌ری منیش تیتا نه‌به‌ن.

هیچیان نه یان ده ویرا نه وهی به دلّیان دا دادی، به زمان بی لّین. حوسنی خانم به زه حمت تفی زاری قووت دا و گوتی:

– نه گهر نه تۆ تکای لی بکهی، ... نه گهر پیی بلتی له وهی له گه لیت کردوه، په ژبیوان بوویه وه ... نه ویش بی گومان په ژبیوان ده بیته وه. له بیرت نه چی دۆستایه تی به که تا مردنی ده بی بیته وه.

– خوا له زارت پروانی!

مورته زاغا حوسنی خانمی ده نامیز گرت.

– با نهو جار مه محموداغای جیبه چی بکهین.

سهری مه محموداغای به سهر سهرینه کهی دا شوپر بیژوه، ده موچاروی سپی هه لگه پرابوو، چاوه کانی هه لگه پرابوونه وه سهری و له دیواره کهی به رامبه ریانه وه پرابوون. زاری نیوه ناواله بوو، ده تگوت ویستوو یه تی شتیک بلتی، یان خه ریک بووه هاوار بکا. دیواره کان، سهرینه که، لیفه و پروولیفه که هه موو ده خوینی دا شه لال ببوون. خوین هه تا بن جیوانه کهی مه محموداغای دا گرت بوو.

مورته زاغا به سهر سوپمانه وه گوتی:

– نهو هه مووه خوینهی! نهو بوخوی ههر به قه ده ر چۆله که به کی ده بوو.

پاشان پرووی ده ژنه کهی کرد و گوتی:

– به قه د گامیشی کی خوین له بهر رۆیوه!

ژنه که چاوی لی کرد، دیتی چۆن سپی هه لگه پراوه و خیرا لهو ژووره ی برده ده ری. نیستا ده رگا گه وره کهی حه ساری له سهر پشتی بوو و سه رۆک و گه وره کانی شاری ده هاتنه ژووری. عه لی یه شهل له ده ری، له خه یابانی، راوه ستابوو. که وشه کانی تازه. رهش کرد بوونه وه و ههر بریقه یان ده هات. کلاری به گه وره ی له سهر نابوو و جلی تازه و کراسی کی سپی ده بهر دا بوو. ده سه ره به کی سووری له ملی هالاند بوو. ده بیره وه رۆچوو بوو و خه مناک و تازیه بار دیار بوو. سمیله درێژه کانی هیندیک ده له رزین.

نهوانه ی ده هاتنه ژووری، هه موویان له پینش دا راده چه نین و له جی خۆیان راده وه ستان.

خه لیل به گی گه وره گوتی:

– پیویست ناکا دوکتۆر ته رمه کهی بیشکنی، نهوه قاره مانی نیشتمان!

یاوه ر گوتی:

– به راستی قاره‌مانه. نهو ته‌نانهت میدالئی دهره‌ی شهرئی سهره‌خۆیشی هه‌بوو! نه‌خێر به هیچ شیوه‌یه‌ک تهرمپشکنینی ناوئ.

پزیشکی قانونییش گوتی:

– نه‌خێر دیاره پیتیست به کردنه‌وه و پشکنینی له‌شی تهرمه‌که ناکا و من ههر ئیستا راگه‌یانندی مهرگ و نیجازه‌ی به‌خاکسپارنه‌که‌ی بۆ ده‌نووسم، به‌لام ههرچۆنیک بی، ههر ده‌بی چاویکی لی بکه‌م.
مورته‌زاغا گوتی:

– نا نه‌وه‌ش پیتیست نیه، نهو گوللانه‌ی وئی که‌وتن، هه‌مووم ژماردوون. بی‌زیاد و که‌م سی گولله‌ی وئی که‌وتوون.

پزیشکه‌که لینه‌ی سهر تهرمه‌که‌ی هه‌لداوه. کراسی خه‌وی مردووه‌که تا پشت چۆکانی هه‌لکرا‌بوو، هه‌ردووک لاقی به‌ رووتی به‌ده‌ره‌وه بوون و ههر یه‌که‌ی به‌ لایه‌ک دا که‌وتبوون.

– زه‌حه‌مت نه‌بی، ده‌کرئ چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک ژووره‌که‌ی چۆل که‌ن؟

هه‌موو چوونه‌ده‌ری. پزیشکه‌که تهرمه‌که‌ی چاوی کرد و هه‌ردووک ده‌ستی به‌ خۆین بوو. کوژراوه‌که سی گولله‌ی وئی که‌وتبوون. هه‌رسیک گولله وه یه‌ک جیتی که‌وتبوون.

پزیشکه‌که له‌ بن لیوی‌یه‌وه گوتی:

– نهو مارزه‌ تهنه‌نگچی چاکه!

پاشان وه‌ده‌رکه‌وت.

لای نیوه‌رۆیه ژن و کوڤ و خزمه‌کانی مه‌حموودناغای گه‌یشتنی. نیوه‌ی خه‌لکی کانئ گولانیشیان له‌ گه‌ل هاتبوو. پزیشکه‌که شایه‌تنامه‌ی مهرگی مردووه‌که‌ی نووسی و یاوه‌ریش راپۆرتی خۆی نووسی. پاشان رینگا به‌ بنه‌ماله‌ی کوژراوه‌که درا که‌ بچه‌ سهر تهرمه‌که‌ی.

ته‌رمه‌که‌ شۆرا و سه‌رله‌نوئ جله‌کانی له‌به‌ر کرایه‌وه، تا به‌ پیتی نامۆژگاری مه‌لای به‌ جله‌وه‌ بنیۆری. پاشان بردیانه مه‌یدانی شار، له‌ سه‌ر ته‌ختیکیان دانا و له‌ پارچه‌ نالایه‌کی نوئیانه‌وه پیچا. پیش هه‌موو که‌س یاوه‌ر چووه سه‌ر سه‌کۆی قسه‌کردن و گوتی:

– ناخ قاره‌مانه‌که‌ی شهرئی سهره‌خۆیمان. نهو هه‌موو میدال و نیشانانه‌ی وه‌رت‌گرتوون، هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌برقی‌نه‌وه و دیاره نه‌تۆ هه‌رگیز نامری. هه‌تا چپای توورووس بیئی و نهو ولاته‌ بژی، هه‌موومان له‌ دلئی خۆمان دا زیندووت راده‌گرین. ته‌نیا کاتیک خۆر ناسه‌واری نه‌میئی، تۆ ون ده‌بی. له‌مپۆوه یادی تۆ له‌ نیو دلئی خه‌لکی تورکیه‌ دا ده‌ژی. نه‌من به‌ خاکی پاکی

نیشتمان سوئند ده خۆم، پېش نه وهی له شی تۆ سارد بېته وه، خاکی سهر گۆږی تۆ به خوینی نهو یاغی یه ی که پیتی ده لاین همه دۆك، ناو بدهم. نه تۆ که به گزارده و ره سهن بووی، نه تۆ که په لکوری توروروس بووی، تۆ که میداله زیوه که ی سهر سینگت، کرده قه لغانی گولله. ناخ تۆی قاره مانی نیشتمان، ته نانهت فره انس به یه کانیش نه یان توانی خوینی ره سهن و به نرخ ی تۆ برېژن، نهو خوینه ی که له ناخی ناسیاوه هات بوو، به لآم یاغی یه ک، دوژمنیک ی نهو نیشتمانه، جووتیریک ی ترسه نوکی بی بینه و بنه چه که، خوینی تۆی دلسۆز ده پېژوته سهر نهو خاکه پیرۆزه. به لآم نهو خوینه ی تۆ خۆر، نه ستیره و پروونا کایی لی دروست ده بی! من تۆ لهت ده ستینمه وه! من تۆ له ی تۆ له همه دۆك و هم موو دوژمنانان ده ستینمه وه.

یاوه ر گهرم داهاتبوو، ده ی گوران د و قسه کانی وایان لهو حه شیمه ته، که له وی کۆ بیو نه وه، کرد بوو، که هم موویان مات و حهیران تییان هه لده روانی. کاتیک به بزه یه که له سهر لیوانه وه له سهر سه کۆی قسه کردن هاته خوار، هم موو گیانی له ناره قه ی دا شه لال بیوو، به لآم نهو شانازی به خۆیه وه ده کرد. مه لا و داده ستین هه ردوکیان رایان کرده پیتی، داوای سهر که وتنیان بو کرد و به دوا ی نهوانیش دا گه وه پیاوه کانی شار هه ر وایان کرد! نه وه پیتی ده لاین هونه ری قسه کردن!! نهوانه ی له وی بوون هه موو وه گریان که وتبوون.

شه پرکه ره دیرینه کان، که هه موو کلای به گه وه پریان له سهر بوو، به پریز له پیتش سه کۆی قسه کردن راوه ستابوون. مورته زاغا، به تفه ننگه وه و سی ریز فیشه کدان راست و چه پ به قه ده وه، هات، له وی له شه سپه که ی دابه زی و ده سبه جی غاری دا لای یاوه ری، باوه شی پی دا کرد و به ده نگی بهرز گوتی:

— خودا هه موو نهو که سانه ببه خشی که وه کوو تۆ نازان! قسه کانت نه وه نده جوان و به سوژ بوون، که ته نانهت فرمی سکیان ده خسته چاری گورگ و بالنده شه وه! جاچۆن نهو وتاره کار له ناخی دل ی نيمه ناکا؟ وه لآه ی وشه کانی تۆ عه رز و داروبه ردیشیان راتله کاند!

پاشان مه لا، حاکم و زۆر که سی دیکه ش چوونه سهر سه کۆک و قسه یان کرد، به لآم هیچیان نه یان توانی وه ک یاوه ری به گوپ و تین بدوین.

دوا ی نه وه ی رپوره سمه که کۆتایی هات، ژانده رمان تابووته که یان هه لگرت و خستیانه نیتو تاکسی یه که تاقه تاکسیی شاره که بوو و مام هه مزه خاوه نی بوو. ماشینه که ورده ورده به ره و پردی وه ری که وت. گه وره کانی شاری له پیتش ماشینه که وه ده رۆشتن و ته وای حه شیمه تی دیکه ش، له خه لکی شار و جووتیره کان، له حالیک دا سهر یان به نیشانه ی ریزلیتان داخستبوو،

به دواى ماشينه كه دا ده‌پويشتن. له سهر پردى، مام همزه گازی دايه، زورى پي‌ته‌چوو ماشينه كه له پيش چاران ون بوو و خلكه كەش گه‌رانه‌وه نيو شارى. نيشانه‌ى خه‌مبارى و هستى ريزلینان به روخسارى هم‌ووانه‌وه ديار بوو.

بهو شپوه‌يه چنده رۆژ پي‌چوو و هيچ شتيك نه‌قه‌وما. نهو ژانده‌رمانه‌ى پييان سپي‌درابوو هم‌مه‌دۆكى بگرن و چووبوون نهو نه‌ركه‌ى جيبه‌جى بگرن، به ده‌ست‌پراوه‌شاندين گه‌رانه‌وه. ياوه‌ر ده‌رگای ژوره‌كه‌ى له سهر خۆى گاله‌ دابوو و نيدي له نيئو بازاړى نه‌ده‌بيندرا. نهو ده‌وه‌م جار بوو كه‌سيك له نيئو‌پراستى شارى، راست له تهنیشت ژاندارمرى، ده‌كوژرا. وه كه‌ نه‌وه‌ى ده‌چوو كه‌ هم‌مه‌دۆك به نه‌نقه‌ست ده‌يه‌ويست قه‌لسه‌ى له خودى ياوه‌رى بگيژي و شه‌رى پي بفرۆشى. وه كه‌ نه‌وه‌ ده‌چوو بيه‌وى تۆله‌ى ژنه‌كه‌ى، كه‌ ياوه‌ر كوشتبووى، له وى و له شاره‌كه‌ى بكاته‌وه. هم‌مه‌دۆك كاتى به فيرۆ نه‌ده‌دا و زه‌برى خۆى ده‌وه‌شانند. ياوه‌ر وه‌خت بوو له داخان بته‌قى، ددانى ده‌چپه‌وه‌ ده‌برد و ده‌ى گرماند:

— وه‌كيل باشى نهو هه‌تپوه‌شيتيكي ته‌واوه. به‌پراستى نيدي بي‌تامى كردوه، نيتمه‌ش رپيگايه‌كى ديكه‌مان نيه، يان ده‌بي بي‌گرين، يان ناخه‌كه‌ى هم‌مووى نيتمه‌ش له به‌ين ده‌با!
وه‌كيل باشى عاسميش توږه‌ بوو: هه‌تا نه‌ر هم‌مه‌دۆكه‌ زيندوو بي، نه‌و شاره‌ يه‌ك سه‌عاتيش ناخه‌سيته‌وه.

— ده‌بي خوين برۆي. جا يان خوينى نيتمه‌ يان نى هم‌مه‌دۆكى!

ياوه‌ریش گوراندى:

— به‌لى خوين! نهو ده‌يه‌وى تۆله‌ى خۆى له شاره‌كه‌ بكاته‌وه. نيستا نيدي نهو هه‌تپوه‌ هر له شاخى خه‌لكى ناکوژي. نه‌وه‌تا له بنه‌وپالى نيتمه‌ مه‌جمووداغای كوشتوه!

— مه‌به‌ستيشى هر نه‌وه‌ بووه كه‌ قه‌شمه‌رى به‌ نيتمه‌ بكا!

— هه‌تا نه‌من بشكيم و ناينده‌ى من به‌ با دا بچي!

مورته‌زاغا ورده‌ ورده‌ ترسه‌كه‌ى كه‌م بۆوه و توانى هستى سهرشۆږى و تيشكاوى له خۆى دورو بكاته‌وه. ته‌نانه‌ت زمانيشى كرابۆوه و وه‌قسه‌ هاتبۆوه. هم‌موو رۆژي دوكان به‌ دوكان و چاخانه‌ به‌ چاخانه‌ى شارى ده‌كردن و هه‌ر كه‌سى ديبا، قسه‌ى بۆ ده‌كرد. دوو — سى جارن ده‌ عملى‌يه‌شەلى هه‌له‌نگوتبوو و هم‌موو جاريش به‌ پيچه‌وانه‌ى هستى ده‌روونى خۆى، دلخوشي دابۆوه و تاريڤى كردبوو، به‌لام عملى‌يه‌شەل خۆى لى‌تواردبوو، چاڤى به‌ردابۆوه و به‌ په‌له‌ دورو

کهوتبۆوه. مورتهزاغا دهی گوت: "ئەو کابرا سەقەتە، ئەو شەلە، ئەو مەلعونە، گیانی منی
پزگار کردو، بەلام ناویڕی چاودە چاوی من بیری. مرۆڤ بۆ دەبی چاودە چاوی ئەو کەسە ئەکا
کە پزگاری کردو؟

ئەو جار هەر کە مورتهزاغا چاوی بە عەلی یەشەلی کەوت، رقیکی وا دای گرت کە هیندە
نەمابوو چۆکی لە بن لەشی دا بنوشتینەو. لە ژیر لیتیوی یەو گوتی: ناخرە کەمی ئەو کابرایە
ئەمن دەکوژی! ئەو جار بیریکی بە مینشکی داها، بیریکی ئەوتۆ کە قەت بۆ ئەو نەدەبوو
لای کەس باسی بکا. باشە بۆ تووشی بە تووشی ئەو کابرایەو بوو؟ هەموو جارێکیش کە
دەکەوتە بیری ئەو کە بە شێوەیەک عەلی یەشەلی بکوژی و لە کۆژ خۆی کاتەو، پۆستەمە
کوردی ناره قفرۆشی دەهاتە پێش چاوی. باشە، ئەگەر خانوێک و زەوی یەک، کیسە یەکی پر لە
زێر، ئەسپێکی پەسەنی عەرەبی و دیارە تەنگی کارایینی ئەلمانیشی بداتی (چونکە کورد
هەموو ناشقە چەکن)، بلیی پۆستەم نامادە نەبی عەلی یەشەلی بۆ بکوژی؟ خۆ کوشتنی
پیاویکی سەقەتی بەستە زمان نابێ ئەو نەدەش زەحمەت بێ... بەلام سەیرە! هەر کاتیکی بێر لە
کوژرانی عەلی دەکاتەو، زەحمەتە بتوانی وەبیر بەسەرھاتی ئەو شەرەش نەکەوێتەو و ئەگەر
لەو ساتە دا کەسی وەگیر نەکوێ بۆی بگێریتەو، تاب ناهینێ و دەتەقی:

- دەرگا کرایەو، مینیش وەخەبەر هاتم. چرا سوورەتی یە زێر کەفەتە هەلکرا و ژوورە کە وەک
پۆژی پوونانکی لی هات. یەکیک هاتە ژووری، قەلافەتی زۆر گەورە بوو، سەری وەبەنی میچی
دەکەوت. باسکی وەک لکی داربەلکی ئەستور بوون، ناوری لە زاری دەهاتە دەری، پاست وەک
هەژدیھای. مەحموداغا ش وەخەبەر هات و کاتیکی کابرای لە ژووری دی، دەستی برده بن
سەری نەکەمی و دەمانچە کەمی دەرھینا، بەلام پیاو کە بە سەری دا گوراندا: "دەمانچەت فری دە،
ئەمن حەمەدۆکم! مەحموداغا کە ئەو ی بیست، دەمانچە کەمی لە دەستی بەریۆو و کەوتە
سەر سەری نەکەمی. دەستی مەحموداغا دە لەرزین، لیتو کانی شین هەلگەرابوون و روخساریشی
وەک پەنگی سەر لیتە کەمی سەبی ببۆو. پیاو کە بە منی گوت مورتهزاغا ئەمن نان و نەکی تۆم
کردو. - کەنگی نەکی من کردو، نازام، بەلام گومانی تی دا نیه کردوویەتی - و ئەمن بە
داخ کە لەو مالا جوانە میوانگرە پر لە شانازی یە دا خوین دەریۆم. ببوورە، ئەو جار پووی دە
مەحموداغا کرد و گوتی بەلام نەتۆ خائینیکی خویری! نەتۆ نیستا دەبی شادەو نیمانی خۆت
بینی، هەرچەند خودا گویت لی ناگری! کەسێک خەلکی هەزار بچەوسیتتەو، گوندان بە
خەلکی چۆل بکا، دیو زەمە یەکی بە خوین تینووی وەک تۆ، کوشتنی لە هەر چوار کتیبە

پېرۆزه كان دا حه لال كراوه. نه گهر نه توش وهك مورته زاغای ناغایه کی باش بوایه ی، قهت كارم پیت نه بوو، به لآم نیستا مه محمودناغای كانی یه گولآن وه رگره! نه وهی گوت و لوله ی تفهنگه کی ده من كرد و نه راندی: "سهرت به ره بن سهرینه كهت!" وای نه راند، هه موو خانوو كه له رزی یه وه و هاوكات سی گولله ی ته قاندن، تهق، تهق، تهق! مه محمودناغا هه ر دهنگیشی لی ته هات. پاشان دهنگی پییام له نیو پلیكانان گوئی لی بوون. كاتیک سهرم هه لیتنا جیوانی مه محمودناغای پر بوو له خوین... نای چندی خوین له بهر رژی بوو، قه تم هینده خوین نه دیوه! نهو به سته زمانه به قه د سی گایانی خوین له بهر رژی شت بوو... نهو فه قیره ناوا كوژرا. نهوه كوستیکی گه وره بوو.

مورته زاغا ئیدی بهیهك وشهش به خراب باسی حه مه دۆکی نه ده كرد و به پیچه وانوه هه تا باس كرابا، تاریفی ده كرد: كهس ناتوانی بی كوژی، هیهچ كهسی پی تا وهستی، چونكه حه مه د نهنگوستیله ی خانه قای چل چاری پییه. نهو به رده برووسكه ی پییه. بۆم نه گیترا نهوه كاتیک نهو شهوه چاوم هه لیتنا نهوه، چم دی؟ ژوره كه پر بوو له روونای، كرابایه كم هاته پیتش چاری، نیوچاوانی ده گه یشته بهری میچی. تفهنگی كی كارابینی به دهسته وه بوو، نه من بۆخۆم نهنگوستیله کی قامكیم دی، وا ده ترووسكاوه، چاوم له بهری هه لته ده هات. ده سه جی زانیم نهوه كییه. نهو به سته زمانه، مه محمودناغاش، زانی. خودا عافوی كا پیاویکی نازا بوو. ده مانچه کی هه لیش گرت و سیره شی له حه مه دۆکی گرت، به لآم ده مانچه كه له دهستی كهوت.. پیاوه كه چۆنی هاتبوه ژووری، هه ر ناواش، له حالیک دا نووری لی هه لته ستا، وه ده ركهوت. نه من بۆخۆم دیتم به نیو شاری دا ده رژی و به هه ر جی ته كیش دا ده رژی، شۆق و روونای کی یه كه ی ده گه ل بوو و به ده وری دا بلاو ده بۆوه. نهو بۆ لای شاخی چوو و من به چاری خۆم دیتم چۆن هه ورازه كانی دامینی نهو ته پكانه ی نهو لییان وه سه ر ده كهوت، رووناك ده بوون. ده ت گوت نهو هه وراز و نشیوانه ی نهو پییان دا ره د ده بی، له رووناكایی دا مه له ده كه ن و نالقه یه كه له نووریش ده وری دا بوون. به لی، نهو به ره و چیا ی دولل و بۆ لای چلسوا ره ی غه بیی ده چۆوه. پیی گوتم من نه تو ده ناسم و كهس شه ری له گه ل تو نیه، هیهچ مرۆقیك زیانت پی تا گه یه نی و ته نانه ت عیزرا نیلی فریشته ی مه رگیش كاری پیت نیه. هه موو كهس ده زانی عه لی یه شهل دۆستی هه ره نیژیکی منه، به لآم نیستا هیندیک دلشیمان له بهین دایه، كه دیاره براش نیوان ناخۆشی یان هه ر ده بی و نه وهش تاوانی هه ردوو كمانی تی دایه... برای نازیزی من عه لی یه شهل به گ وهك خهلكی دیكه نیه. نهو نیشانه ی خانه قای چلچاری به نیوچاوانی یه وه یه.

ئەو ترس و دلەراوکی بەی تا ئیستا نارا و قارای لە مورتەزاغای ھەلگرتیبوو، ئەو جار گەشتبەو خەلیل بەگی گەورەش. ھەموو ناغا و بەگەکان لە خۆیان دەترسان و قەت وەك ئیستا زەندەقیان نەچووبوو. دەی ھیچ دوور نەبوو رۆژێك ئەوانیش ھەر ئەو چارەنووسەیان بە سەر بێ، کە بە سەر مەحموداغاى ھات. عەریزەنووسەکان لە پێکاردی یان سەری خۆیان بۆ نەدەخورا و تەتەرەکان (نامەبەرەکان) لە رێی پیتەخت و سالتۆنی وەزارەتخانەى نیتوخۆ دا لە گەل یەکتەری پیتەبەریکیان بوو. پیاوێ گەورەکانى شارى نەزمونیان لە رابردوو وەرگرتیبوو و ئیستا نامەکانیان پرتەر و سەرنجراکیتشتەر دەنووسین، بەلام عارف سایم بەگ ھیچ دەربەست نەبوو، ھەر ئاورپیشى وەو شارەى نەدەدایەو و نەك ھەر نەدەچوو نەوئى، بەلكوو نامە و پەيامەکانیشى وەرئەدەگرتن. ھەر بۆئەش دەمراستەکانى شارى لەو دەترسان کە ئەو بە مانایە بێ کە ئەو بە ھیندیان نەگرئى، یان ھەر بە راستى بریارى دابى کە ھەمەدۆكى دەبن بەلى خۆى بگرئى و بى پارێزئى. خۆ وەللا ھیچ دووریش نەبوو جیگایەكى لە شارى نەنکەرەش بۆ بدۆزیتەو. ھەر ئاغاىەى یاغىی خۆى لە شاخى ھەبوو، ئەدى بۆ عارف سایم بەگ، یان سیاسەتوانىكى گرینگی دیکە، پیاویكى ئەوتۆى لە پیتەخت نەبى...

باش بوو ئەو ھەوالە تازانەى لە وایوای و ئاناوارزاون دەگەشتن، ھیندیك دلەراوکیكەى ھیتور کردنەو. بە پێى ئەو ھەوالانە ژاندرمان لە وایوای دەورى ھەمەدۆکیان دابوو، بەلام ئەو مارە مەلعونە شەوئى خۆى لە دەستیان دەریاز کردبوو. لەو کاتە دا کە ئەوان ئەو ھەوالە خۆشەیان بۆ یەکتەر دەگێتێرەو، سوارێك بە پرتاوی خۆى بە نیتو شارى دا کرد، لە بەر دەرگای مەحکەمەى جەلوی ھەلەنگاوت و ھاتە خوار. ھەموو گەورەکانى شارى لەوئى بوون.

سوارە کە نەراندى:

— ئیدى تەراو بوو. گەمارۆمان داو! ھەموو کەس دیتوویانە! دوو گورھان و خەلکى ھەژدە دێیان، بە ژن و پیاو، ھە، لە باتلاقى ناخچەسازى دا گەمارۆیان داو!

قازى پرسى:

— کى یان گەمارۆ داو؟

— ھەمەدۆك جەنابى قازى! ھەرچوار دەوریان گرتو، ئیدى دەریاز نابى، خەلکى ھەژدە گوندان، بە ژن، پیاو، مندال، نەسپ و سەگەوێ لێى وەخې بوون و دەورى ناخچەسازیان داو. ئەو بە لێشواو خەلکى دیکەش ھەر دێن! ھەر جووتیترىكى بە باسوخواسەکەى زانیو، بەرەو ئەوئى چوو. ھەرکەس ھەرچى وەبەر دەستى ھاتو، دەمانچە، چەقۆ، شەنە، پیتەمەر و ..

پۆی پۆتۆی و پۆیشتوه، له هه‌موو دێیه‌كانه‌وه هاتوون، له جه‌یهان، عوسمانلی، له داوینه‌كانی كۆزانی، له هه‌موو شوپینیکیییه‌وه، هه‌موو ده‌یانیه‌وی ئه‌و درنده خۆینخۆره‌ی بگرن! ده‌وری ناخچه‌سازی ئه‌وه‌نده‌ی خه‌لك لییه، ده‌رزی هه‌لاوتی وه‌عه‌رزی ناکه‌وی.

– باشه‌ كۆره، ئه‌تۆ چۆن ده‌زانی ئه‌وه‌ی له‌ نێو باتلاغی ناخچه‌سازی دا خۆی هه‌شارداوه، هه‌مه‌دۆكه‌؟

– هه‌موو كه‌س دیویه‌تی ئیدی! هه‌وه! راست بۆخۆیه‌تی!

– ئه‌وانه‌ی ده‌لێن دیتوو‌مانه، به‌ راستی ده‌ی‌ناسن؟

– به‌لێ، وه‌لی زۆرزان كه‌ خه‌لكی گونده‌كه‌ی وێه و ئیستا له‌ ئاناوارزای نۆكه‌ره، ده‌ی‌ناسی.

– ئه‌دی كی ئه‌تۆی ئاردوه‌؟

– نایبی خۆمان قوربان! ئه‌و فهرمووی به‌ په‌له‌ سوارم، پیم بۆ ئیتره و ئه‌و هه‌واله‌ به‌ جه‌نابی یاوه‌ری بگه‌یه‌نم. گوتی به‌ جه‌نابی یاوه‌ری به‌لێ كه‌ ئیته‌ ناخچه‌سازمان گه‌مارۆ داوه و ئه‌و هه‌رچی زووتر خۆی بگه‌یه‌نیتته‌ ئه‌وی، چونكه‌ ئیدی هه‌مه‌دۆك ناتوانی له‌ ده‌ستمان ده‌رچی و گومانی تی‌دا نیه‌ یان ئیته‌ ده‌ی‌گرین، یان باتلاغ هه‌لی ده‌لوشی. به‌لێ به‌ كه‌ره‌می خودای و به‌ره‌كه‌تی نیوجاوانی یاوه‌ری، هه‌ول ده‌ده‌ین هه‌ر به‌ ساغیش بی‌گرین!

یاوه‌ر بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی:

– به‌لێ، ئه‌گه‌ر وا بی‌ ئیدی له‌ ده‌ستمان ده‌رناچی و ده‌ی‌گرین، به‌لام پیم به‌لێ له‌و كاته‌ی دا

هه‌مه‌دۆك چۆته‌ نێو باتلاغه‌كه‌یه‌وه، كی دیویه‌تی؟

– هه‌وه‌لێ جه‌نابی نایب بۆخۆی دیتوو‌یه‌تی قوربان! له‌ ده‌ریه‌ندی گوندی وایوای، كاتیک هه‌مه‌دۆك ویستوو‌یه‌ بچیتته‌وه‌ لای سه‌یرانی. ناخر بۆخۆت ده‌زانی ئه‌و سه‌یرانی ماره‌ كرده‌وه و ئیستا ئه‌و ژنه‌ خێزانیه‌تی! نایب ته‌قه‌ی لی‌كرده‌وه، ئه‌ویش جوابی ته‌قه‌كه‌ی داوه‌ته‌وه و دوايه هه‌لا‌توه. ده‌ریه‌نده‌كه‌ هیندیک بزی لی‌بووه، كه‌ لیتره و له‌وی له‌وه‌راون. هه‌مه‌دۆك به‌ ده‌م پاكردنه‌وه‌ گه‌یشتۆته‌ هه‌ر بزنیکی، له‌ په‌نا به‌ردان و پنچكان به‌ستوونی‌یه‌وه، نایبیش بزنه‌كانی له‌ گه‌ل هه‌مه‌دی لی‌تیک‌چووه، ئه‌وی لی‌ ون بووه و یه‌ك یه‌ك هه‌موو بزنه‌كانی كوشتوون. به‌و شیویه‌یه‌ هه‌مه‌د ده‌ریاز بووه و راست له‌گه‌ل ولات رووناكبوونی، خۆی گه‌یاندۆته‌ گابه‌رده‌كانی ئاناوارزای. له‌و ته‌قه‌ و لیكدانه‌ی دا هه‌مه‌د حه‌وت ژانده‌رمه‌ی بریندار كرده‌وون. هه‌موویان به‌ لاقی ئه‌نگاوون و ئیستا له‌وی كه‌وتوون. هه‌مه‌د ناخر بزنی له‌ به‌ره‌وه‌ی كۆنه‌قه‌لاکه‌ی له‌ په‌نا

پنچکینکی بهستبۆوه و بهو شیوهیه بۆی ده‌رچوو بوو. ژانده‌رمه‌کانیش هه‌ر وا ته‌قه‌یان کردبوو و بزنی چاره‌ره‌شیان وه‌ك بیژینگێ دابیژ دابیژ کردبوو. پاشان همه‌د خۆنی ده‌ که‌رتە‌شی‌جاره‌که‌ی ه‌اویشتبوو و له‌ به‌ستینی چۆمی دا خۆی ه‌شاردا بوو، که‌ دیاره‌ ئیستا نه‌وی ناوی تی‌دا نیه‌ و وشکه‌. وه‌لی زۆرزان به‌ چاری خۆی دیتوو یه‌تی، ناسیویه‌ته‌وه‌ و به‌ په‌له‌ چوو به‌ ژانده‌رمه‌کانی گوتوه‌. به‌سته‌زمانانه‌ له‌ ترسان رو‌حیان پی‌ته‌ما بوو.

– نه‌وه‌ ده‌لێی چی کۆره‌؟ یانی ژانده‌رمه‌کانی ئیتمه‌ له‌و تاقه‌ که‌سه‌ی ده‌ترسن؟!

کۆره‌که‌ نارە‌قینکی ساردی له‌ له‌شی نیشت. به‌ په‌له‌ وه‌لامی دایه‌وه‌:

– نا، نا، جه‌نابی یاوه‌ر! ژانده‌رمه‌کان له‌ همه‌دی نه‌ده‌ترسان.

– نه‌دی له‌ چی ده‌ترسان؟ خۆ سه‌ربازی تورک قه‌ت ناترسی!

له‌شی کۆره‌که‌ی نه‌وجار شه‌لالی نارە‌قه‌ بوو:

– به‌لێ، به‌لێ، ده‌زانم قوربان! نه‌من بۆخۆشم سه‌ربازیم کردوه‌. سه‌ربازی تورک قه‌ت له‌ هیچ ناترسی، به‌لام نه‌و شویتنه‌، به‌ستینی چۆمه‌که‌ی، پرە له‌ مار. ماری یه‌که‌جار گه‌وره‌! هه‌ر کامه‌یان نه‌وه‌نده‌ درێژن — کۆره‌که‌ باسکه‌کانی بلاو کردن — لانی که‌م پینج هیندی درێژی نه‌و باسکانه‌ی من! که‌س ناوێری بچیتته‌ ده‌ویوه‌، نه‌ ژانده‌رمه‌ و نه‌ جووتیره‌کان، هیچ که‌س ...
یاوه‌ر له‌ توورپه‌ییان له‌جیتی خۆی راست بۆوه‌، یه‌ك دوو جار له‌ سه‌ر پانیه‌ی چه‌که‌کانی سوورا و پاشان گوتی:

– ده‌ باشه‌، نه‌دی نه‌گه‌ر وایه‌ نه‌و درنده‌ خویننخۆره‌ چۆن چۆته‌ ده‌ویوه‌؟

– نه‌و ده‌توانی گه‌وره‌م! ده‌لێن نه‌و نه‌نگوستیله‌ی خانه‌قای چلچاوی پی‌یه‌ هه‌روه‌ها ده‌لێن ودمینکی پی‌یه‌ له‌ هه‌موو نه‌وعه‌مارینکی ده‌پاریزی، هه‌ر ماریکیش بیته‌ سه‌ر پێی، ده‌ی‌گری، ده‌ستی به‌ پشتی دادینێ و رامی ده‌کا. بیجگه‌ له‌ وه‌ش هه‌ژدیها به‌ نیویانگه‌که‌ی نیو باتلاغیش ده‌په‌نا خۆی گرتوه‌ و ده‌ی‌پاریزی.
یاوه‌ر نه‌راندی:

– ده‌مت داخه‌ و له‌پیش چاوم ون به‌! به‌ نایبه‌که‌ت بلێ نه‌من بۆخۆم دیم بۆ نه‌وی. هه‌تا من دیم، گه‌مارۆکه‌ رابگرن و مه‌هیلن نه‌و یاغی یه‌ ده‌رچی! هه‌موو جووتیره‌کان ده‌بی قۆل ده‌ قۆلی یه‌کتر بکه‌ن و باز نه‌یه‌کی چر له‌ ده‌وری ناخچه‌سازی دروست بکه‌ن!

کۆره‌که‌ وه‌ك سه‌ربازان ده‌ستی هه‌لێنا، چه‌ستیکێ بۆ یاوه‌ری لی‌دا و گوتی:

– تی‌گه‌یستم قوربان!

پاشان سواری نەسپەكەى بۆۋە و بە وىرغە راست بە نىۋو بازاړى دا دوور كەوتەوہ. وا ديار بو دەيه ويست خەلك نەسپە شۆخەكەى ببينن.

خەليل بەگى گەورە لە حالتيك دا چاوى لە سوارەكەى بربوو، گوتى:
— نەو لاوہ كورپى تاليب بەگى يە، كە بە "پلينيگى ئاناوارزاي" بە نىۋيانگ بوو. نەو نەو كورەى زۆر خوش دەويست.

زولفو ناخىكى هەلكيشا و گوتى:
— داخى گرامم نەو پلينيگە نەماوہ، دەنا كارتيكى بەو حەمەدۆكەى دەكرد با بە دەوارى شري نەكردبا.
قازى گوتى:

— دەى پلينيگى ئاناوارزاي نەماوہ، خو شوکور ياوەرمان هەيد! ياوەرمان دەزانى چۆن مشوورى نەو درندەيهى بخوا.

پاشان چوو دەستى دە دەستى ياوهرى نا:
— خودا يارت بى ياوهرى من، نەو سەرکەوتنە دەبى لە ميژورى كۆمارەكەمان دا تۆمار بكرى! نىۋە دەبى نىمە لە دەستى نەو ديۋەزمەى رزگار بکەن و ديارە ناوى نىۋە بە نارى زيڤر دەنووسرى و بۆ هەتاهەتايە لە لاپەرەى ميژورى نيشتمانەكەمان دا دەميڤيتتەوہ!
پاشان هەموو هەستان، بە ريز راوہستان و هەركام بە نۆزەى خۆى چوونە پيش و داواى سەرکەوتنيان بۆ ياوهرى كرد:

— ژاندرەمەى تورك هەر سەر دەكەوى و قەت ناشكى!
— ياوهرى خۆم، دەزانم سەرى حەمەدى لە باتلاغى بى بن رۆدەكەى!
— زۆرى پى تاچى لە سەر نەو عەرزە پيرۆزەى نىمە گۆزى نەو درندەيهى هەلدەقەنين!
— خودا قەوہتت بدا و شمشيرت تىژ بى!
... نيشاللا قەت سايەت لە سەر رۆلەكانى نەم كۆمارە كەم نەبى!
— ناخر بليت چى؟! پياويكى وەك تۆ بکەويتتە بەرامبەر حەمەدۆكى گەورە جاسوسى سامناكى ئينگليسىيان! هەر هيچ نەلېم، باشترە!

نىو سەعات دواتر ياوهر بۆ رۆيشت نامادە بوو. نەو جار سوار بوو و لە حالتيك دا گورھانيتك ژاندرەمەى كۆك و پۆشتەى چەكدارى بە دووہوہ بوو، بە مەيدانى شارى دا تى پەرى و بەرەو ئاناوارزا چوو...

سى رۆزى تەواو شار بى دەنگ بوو. تەننەت مورتهزاغاش وستەى لى پرابوو. عەريزە نووسەكان هيجيان نەبوو بى نووسن. هيج كەس تىلگرافى بۆ نەنكەرەى نەدەنارد. شار بە تەواوى چاوەروان بوو. نىۋارەى رۆزى سىھەم كورپى ھەرەچكۆلەى پلىنگى ئاناوارزاي، بە سوارى نەسپە رەسەنەكەى بە پرتاۋ بە مەيدانى شارى دا ھات، لە بەر دەرگاي مەحكەمەى لە نەسپەكەى دا بەزى و بە راكردن چوو بۆ لاي حاكىمى شارى.

– چ پروى داۋە كورە!

– قوربان جا چ پروى داۋە؟ ياۋەر گرتوۋىتەى! پەتكىنكى دەستۆى ھەمەدۆكى كوردە و نەۋە

دە ھىنى بۆ نىرە!

– نەۋ ھەۋالەت لە كى زانىۋە؟

– لە كويخاي گىۋژاۋايە قوربان! نەۋ پىي گوتم بىمە خزمەتتان! گوتى سلاۋى من بە

خزمەتى جەنابى حاكم بگەيەنە و نەۋ ھەۋالە خۆشەشى بدەيە!

دواى نەۋە كورەكە سوار بۆۋە، بە پەلە بە رىنگاي خۆى دا گەراپاۋە و شارى بەجى ھىشت.

ھيجكام لە ناغا و گەۋرەكانى شارى نەيانۋىرا بە گەيشتنى نەۋ ھەۋالە خۆيان خۆشجال

نىشان بدەن و ھيجيان تىلگرافىكى پىرۆزبايىيان بۆ نەنكەرە يان نەدەنە نەنارد. مەسەلىتە

ھەيە دەلى: "نەۋەى بە دۆكولىۋى زارى سووتابى، فوو لە دۆش دەكا".

تەنيا مورتهزاغا زارى كوردەۋە:

– ھيجكەس ھەمەدۆكى بۆ ناگىرى! نەۋ شىرى خۋايە، شەھىنى ھەمەدەيە! دەزانن كى نەۋ

نەنگوستىلەيەى داۋەتى، كە ھەمىشە دە قامكى دايە؟ دوايىن خاتونى پاك و پىرۆزى خانەقاي

چلچاۋى نەۋ ديارىيەى پى بەخشيۋە! نەۋ نەنگوستىلە وا دەبرىسكىتتەۋە، چاۋى لە بەر ھەلنايە.

ھەر كەس تى پەۋە رامىنى، كوتىر دەبى، كە ۋابوو كى دەخۆى رادەبىنى كە شىرى خوداي بگىرى؟

عەلىيە شەل بە وردى ناگاي لە ھەلۋىستى تازەى مورتهزاغاي ھەبوو. بىرى بۆ نەۋە دەچوو

كە لە ۋانەيە نەۋ ناغايە ھەر بەۋ زوۋانە ھەۋل بەدا لە گەل ۋى ناشت بىتتەۋە.

ھەمەدۆك دەچىتە نىۋ كەرتە شىجارپى چوپرەۋە، دەسبەجى مارى رەشى گەۋرە گەۋرەى لى

پەيدا دەبن و نامبازى دەبن، بەلام ھەمەد ناترسى، دەلىي مېشىكىشى لى مىۋان نيە.

ھەلدە كىشىتە دەمانچەى و بە يەكەم گوللە ماريكى لە نىۋەرەست دا دوولەت دەكا، پاشان

يەكى دىكە و ديسان يەكى دى. نەۋجار نىدى مارەكان تى دەگەن كە دەرۋەستى نايەن و

لىتى دەگەرتىن بۆخۆى لە ۋى دا بىننىتتەۋە. نە ياۋەر، نە ژاندرەمەكان و نە دىھاتىيەكان، ھيجيان

ناویرن تقوونی وی بن. وهخته له ترسی ماره‌کان زنده‌قیان بچی. همه‌د به تهنی دهنیو کهرته‌شیجاره‌که‌ی دا ماوه‌ته‌وه. ژانده‌رمه و دپهاتی‌یه‌کانیش ره‌وه‌زه‌کانی ناناوارزای و دورانده‌وری باتلاغه‌که‌ی ناخچه‌سازیان گرتوه.

– شای ماره‌کان، یانی هه‌ژدیها گه‌وره‌که له شوینی تاییه‌تی خۆی هاتۆته ده‌ری و همه‌دۆکی به‌خیر هیتاوه. نه‌و همه‌دۆکی سواری شاخه‌زیرینه‌که‌ی خۆی کردوه!

– یاوه‌ر فاروق بریاری خۆی داوه. گوتویه نیلان و بیلان ده‌بی همه‌دۆک ده‌رنه‌چی. به‌زیندوویی یان به‌مردوویی، ده‌بی هه‌ر بی‌گرم!

– یاوه‌ر همه‌دی له شاخی هه‌ژدیهاکه‌ی را ده‌کینشیتته خواری، هه‌رچه‌ند شاخی هه‌ژدیهاکای له زیر و نه‌لماسه!

– بریا شوینی نه‌و هه‌ژدیهایه‌شی ویران کردبا!

– نه‌گه‌ر پییوست بی، یاوه‌ر ناگر له همه‌وو باتلاغه‌که‌ی به‌رده‌دا. دار، مار، ناخچه‌ساز و همه‌وو بالتندانیش به‌یه‌که‌وه ده‌سووتینی و هه‌رچۆنیک بی، همه‌دی ده‌گری.

– زۆر زه‌حه‌ته یاوه‌ر همه‌دۆکی بۆ بگیری!

– نه‌وه ده‌لین چی؟ همه‌دۆک نه‌نگوستیله‌یه‌کی پی‌یه، که له چاولیکنانیک دا هه‌زار پریشکه ناوران به‌ده‌وری خۆی دا ده‌پرژینی و هه‌رچی له ده‌وره‌ی بی، کویری ده‌کا! هیچکه‌س ناتوانی له همه‌دی نیزیك بیته‌وه!

حه‌شیمه‌تیکی له نه‌ژمارنه‌هاتوو له همه‌وو لایه‌کی را داوه‌رینه‌ ده‌وره‌یه‌ری ناخچه‌سازی. خه‌لك که ده‌یانه‌ویست تیکه‌لی رووداوه‌که بن، خیتوه‌تیان قوت کردبوونه‌وه، ره‌شمالیان هه‌لدا‌بوون و که‌پریمان دروست کردبوون. ناگره‌کان تابه‌یانی دا‌یسان، قه‌سابی ده‌کرا و مه‌ر، بز و گوتلك ده‌کوژانه‌وه. بازاریکی لی دروست ببوو، هه‌ر مه‌پرسه! فرۆشیاره گه‌رۆکه‌کان سوودیکی زۆریان له فرۆشتنی نان، په‌نیر، هیلکه‌ی کولار، ماست، شیر، هه‌نگوین، ساوار و شتی وا وه‌گیر که‌وت. خه‌لك به‌ تاژی و توله و سه‌گی جۆراو‌جۆری دیکه‌وه وه‌سه‌ر گه‌رابوون و پنچک به‌ پنچک، دار به‌ دار و به‌رد به‌ به‌ردی نه‌و نیوه‌یان ده‌پشکنی. هیچ کون و که‌لینتیکیان وه‌پاش خۆ نه‌ده‌دا.

ناخه‌که‌ی وای لی‌هات هیچ‌که‌س پی‌ی‌وانه‌بوو همه‌د بدۆزیتته‌وه. ده‌یان‌گوت نه‌وه ئیدی بیجگه له موعجیزه شتیکی دیکی نیه! خۆ عه‌رز قووتی نه‌داوه، خۆ نه‌بۆته مار خوشیبی، یان نه‌بۆته بالتنده فریبی! نه‌دی باشه چی لی‌هاتوه؟ مرۆژ سه‌ری له‌و داستانه سوپ ده‌ما. به‌ راستی خودا نه‌بی که‌س به‌و نه‌هینی‌یه‌ی نه‌ده‌زانی.

داخوا همه ده نیتو کهرته شیجاره که و ماره کان دا مابوو؟ ژانده رمه و جووتیره کان له میژ بوو له دهوری باتلاغ و درووه لانی چروپر دا، که له رهنگیکی زیوی دا ده ترووسکایه وه، مابوونه وه. هرچی به کی یان ده کرد، نه یان ده و تیرا بچنه نیتو. سهره نجام دوی ماوه به کی زور چاوه پروانی، یاوه نه سپه که به زور وه نیتو درووه کان خست. دهستی به ده مانچه ی پروته وه هه لیتنا و گورانندی: بۆ پیشه وه! دروو تا تنگی نه سپه که ده هاتن، به لام چونکه چه که می ده پی دابوون، کاریان لی نه ده کرد. له پیش دا ژانده رمه کان و دواتریش جووتیره کان به دوی یاوه ری دا چون... مارکوشتن تا نیتواری به رده وام بوو، ههتا نه وه ختی، سه د مار، یان به لگوو ههزار ماریشیان کوشت، به لام ماره کان کۆتایی یان نه ده هات و پهنا پنجه کهرته شی یان هر پر بوون. هر ده خوشین و ون ده بوون. ده تگوت بالتیان هه.

ههتا رۆژاوا به یاوه و پیاره کانی هه موو شویتنیکی گهران. نیتو دار، پنچک و گابهرد نه ما نه پیشکنن. نیتواری که گهرانه وه، شه کهت و ماندوو بوون و هه موو لاق و په لیان به په لان داروو شابوو و خویتنیان لی ده چۆرپایه وه.

به یانیی رۆژی دواتر، یاوه برپاری دا گه مارۆکه ی هه لگری و بۆخۆی نیوه شه وی به ره وشار بۆه. دهسته یه ک ژانده رمه به فرمانده رایه تیی وه کیل باشی له وی مانه وه، که ده ستوریان پی دابوو مال به مالی گونده کانی ناچه که به دوی همه دی دا پیشکنن. پی یان گوترا بوو بۆیان نیه چاویوشی له بچوو کترین نیشانه بکهن، که ته نانهت سووکه سو راغیتکی حه مه دیشی پی بگری. به خه یال دا نه ده هات که نه خویننخۆره نه نیوه به جی هیشته بی و درهنگ یان زوو هر ده بوو له شویتنیکی وه ده رکه وی.

(۴)

جی خەوی سەر لکەکانی دارییەکی بەو تەختەخەوێوەیە که بە گیای دروست کرابوو، زۆر نەرم و خۆش بوو. ھەمەد دەسبەجی خەوی لی کەوت، بەلام زووش وەخەبەر ھاتەرە. دلەخۆرپەیی ھەبوو. شەمالەکی خستبوو و ھەورێکی چڕ ناسمانی پڕ کردبوو. تاریکییەکی وا خەست باتلاغی دەخۆیەو گرتبوو، که گوللەشی تی ئەدە چوو... نیستا موسلیمیش وەخەبەر ھاتبوو.

– ھەستە با پرۆین موسلیم!

– بۆ کوی؟

– دەبی ئێرە بەجی بیلین، دلەم خەبەر دەدا که ئیمە گەمارۆ دراوین.

– چۆن؟

– بە تەواوی دلنیام که دەورەیان داوین. گوی بگرە بزانه چت پی دەئیم... دەنگێکی زۆر کز

لە دوورەو نابیسی؟

– ئەمن هیچ نابیسم.

– راستە، چونکە گوئی تۆ ئەو گوئیە نیە که چەتەیک دەبی ھەیی.

– باشە گوئی چەتان چۆنە؟

– وەک گوئی منە. ئەگەر گەلایەک چوار رۆژەری ئەولاتر بەریتەو، چەتە گوئی لی دەبی.

نیستا ھەستە. دەبی ھەرچی زووتر پرۆین. گوتم ئیمە گەمارۆ دراوین.

– دەی ئەگەر گەمارۆ دراوین، چۆن لیتی دەرچین؟

– بە نیتو کەرتەشیان، بە بەستینی چۆمەکی و بە پەنا ئەو شوینەیی دا که ماری زۆرە.

کەس فکری ئەو رێیە ناکا و ھیچیشیان نھوونی وی نابن. ئەوان زۆر دەرترسن. ھەستە زوو بە!

- به لآم كاحمه د بهو تاريخه شهوى ماران قووتمان ده ده ن! ماری نیوه شهوی له نی هه موو
 وه ختیکی بی زه زاتره، وه لاهی له تویه تان ده کهن...
 - نه تۆ نه تگوت ماره کان هه موو ده تناسن، چونکه شیرت داونی؟
 - جا بهو تاریکه ی کوا ده مناسنه وه.
 - نه دی ماره گه وه ههوت سه ره که، پاشای ماره کان، نه وه ی وه ک برابه ک خۆشی ده ویستی،
 نه وه ی ده توانی سوارى شاخى خۆیت کا و بتباته شوینه که ی خۆی؟
 - گالته م پی مه که كاحمه د...
 - به سه نیدی، یا لآ ههسته با برۆین!
 - به لآم كاحمه د، هه ر که میکم گوئى بده یه، پیته وانیه نه وان گه مارۆیان دا بین. لانی که م
 راههسته با که میکی رووناك کا!
 - نه وه ختی ده مان بینن. نیستا برۆین ده تانین خۆمان ده رباز که یین!
 - پیواى چابه نیستا با نه رۆین كاحمه د! لای نیوه شهوی ماره کان له هه موو ده میکی دیکه
 درترن. نه و کاته هیئده توورهن یه کتری ده خۆن! بیجگه له وهش وه ختی لیکهالان و جووتبوونیشیانه.
 سوور سوور ده بن، وه ک پۆلووی سووریان لی دی و وه ک داری راست له سه ر کلکی راده وهستن. نه دی
 هه ر پیواى بیینن، وه ک گولله ی تفهنگی خۆی پی داده ده ن و له تی ده که ن!
 - نه وه نه و کاته یه که دارهه نار گولتی ده که ن. نه و وه ختی مار جووت ده بن.
 - ده ی خۆ دارهه نار گولیان کرده. دارهه نار ه کانی چوکوروا یه زوو گولتی ده که ن.
 - وا نیه! له جو زه ردانی دا گول ده که ن و جار ی زۆری بۆ نه و کاته ماوه. ههسته درهنگه.
 هه مه د خۆی له سه ر داره که ی را فری دا خواری و موسلیمیش قۆلی ده لکینی وه رینا و
 شو پۆوه عمرزی. له و حاله ی دا دهستی کرد به دو عاخویندن ی.
 هه مه د به سه رته، به شپوه یه که که سه کانی به ناسته م ده بیسران به موسلیمی گوت:
 - هه یچ رینگایه کی دیکه مان نیه موسلیم! نه من سوور ده زانم که هه م ده وری نه و باتلاغهی و
 هه م سه ری ناناوارزاش پر ن له خه لک. هه موو دپهاتی یه کانی ناناوارزای، به گه وره و چکۆله وه، به
 نه سپ و سه گه وه لیته ن. نه گه ر هه ر نیستا به تاریکی لیته وه ده رنه که وین، رووناکی کا،
 کونه مشکیکی شمان وه گیر ناکه وی خۆی تی دا بشارینه وه. دپهاتی یه کان، وه به ر ژانده رمانغان
 ناهیلن، هه ر بۆخۆیان ده مان گرن، پارچه پارچه مان ده که ن! که و ابوو با په له ی بکه یین!
 هه ر دوو کیان خیرا چوونه وه نیو دروه لانه که ی. موسلیم گوتی:

– هیندیک له سهره خو به کاحه ممد! راوسته با نه من له پیش دا برۆم، ماره کان نه من دهناسن.
پنم گوتی شیرم زۆر داوئی. پینوايه چاکه می منیان ده چاوی دا ماوه و کارمان لی دژوار ناکمن!
موسلیم وه پیش کومت. هینده خیرا ده پۆیی، حه ممد به زه حه مت ده ی گه یشتی. دروه کان وه
لاقوله تهر و ده موچاوی ده کومتن، به لام نهو شل نه ده بۆوه و جار به جار خیرا تر ده پۆیی. سه بر
نهوه بوو نه ی ده هیشت دروه که رته شی به کان خسه شیان بی. وه ک ماری، بی چریه، ده خزی.
له لای راسته، نهو شوینه ی ره وه زه کانی ئانا و ارزای ده پرا نه وه و ناوی جه بهانی ده پڑا سر
ته خته به ردان، هیندیک کۆنارگر دیار بوون و ده نگیش ده هات. هه ردووکیان راوه ستان.
حه ممد به سرته گوتی:

– نهم گوت؟ خه لکی ده شتی هه موو هاتوونه نیزه و له گه ل تاوه لاتتی وه خو ده کون و به
دوای حه ممه دۆکی دا ده گه پین!

موسلیم به سه رسورمان و توو په یی یه وه وه لامی دایه وه:

– باشه خو نیمه چمان له وان نه کردوه!

– راسته نیمه چ زیانیکمان به وان نه گه یاندوه، به لام نهوان که یفیان به وه دی حه ممدی
بگرن و له تو په تی بکه ن. پی یان خو شه نه وه ی بکه ن و دواتر وه ک داستان بی گپ نه وه.

موسلیم گوتی:

– چار، نه وه نه ستیره ی رۆژیته. دیتووته؟

حه ممد وه لامی دایه وه:

– بو خاتری خودای، کوره موسلیم رۆژ بیته وه تی دا ده چین!

– لیته را ئیدی نهوان ناتوانن بین. نهوان زۆر له ماره کان ده ترسن. نیمه ش هه رته وه نه ده لهو
بستوه ی له پیشمان دایه، بچینه خواری، چی وامان بو قه راغ جه بهانی نامی تی.

حه ممد پرسى:

– بلتی پیش تاوه لاتتی بگه ینه نهوی؟

– به لتی، ده گه ینی...

– ده زانی تا ئیستا تووشی ماران نه بووین؟

– ناخر نهوان به شهو ده نوون، به تایبه ت شهوانی به هاری که فیکنن، نهو به سته زمانانه

پاپۆکه ی ده خو نه وه و له په نا پنجه که رته شی یان بۆی ده خه ون.

– نه دی بو ده ت گوت شه وانه سوور هه لده گه پین؟

– نهی... چونکه لی یان ده ترسم!

– نیستا ده ترسی؟

– نهیچون!

– بریک خیراتر برۆ، به لام خشهت نهیه...

موسلیم وه پری که وه توه، نه ونده به پارێزه وه ده پۆی که چریه پنی به هیچ شتوهیه که نه ده بیسرا. همه ده پنی سهیر بوو که چون نهو ده توانی ناوا خیرا و بی ده نگ برۆ! دهیه ویست بۆخۆشی وا بکا. گه یشتنه جینگایه کی رووتنه، که پر بوو له بهردی گه وره گه وره. موسلیم له سه ره خۆ گوتی:

– نیره پر له مار، نهوی هه ره بیره زایان لیره. بییان ده لئین "تیژه مار"، سی بالی ته واو درێژن، به لام هینده باریکن، هه ره به قه ده نهو قامکه چکۆله ی من ده بن. هه ره که سیان لی تیژی که بیته وه، خۆی داویتی و پتوهی ده ده بن. به گامیشی یه وه ده بن، سه قه تی ده که بن. پیتش نه وه ی کابرا بیه رژیته سه ره نه وه ی خۆی لا بدا و به رگری له خۆی بکا، پتوهی ده ده بن. تیژه مار وه ک زی پری ده ترووسکیته وه و کاتیک باز ده دا، ترووسکه ی له شی هه تا رۆژی ده روا.

– باشه نیستا، نهو ده مانه، نه وان چ ده که ن؟

– نیستا نه وانیش نوستوون، به لام تیژه مار وه ختی که ده خه وی، وه ک ماری دیکه پاپۆکه ی ناخواته وه، به درێژه وه ده که وی، وه ک وه کازیکی زی ره ده چی که له وی فری درابن. له وانیه نه تو هه روا برۆی و له نه کاو وه کازیکی زی ره له به ره ده می خۆت چا و پی بکه وی، به لام کاتیک بۆی دادیته وه، قه پت به ده ستی دا ده گری، پیتته وه ده دا و ده ت کوژی. شوکور بۆ خودای نه وان خه ویان قورسه و ته نانته ته گه ر پیاو پیتشیان له کلکی بنی، وه خه به ر نایه ن!

موسلیم کاتیک نهو قسانه ی بۆ همه ده ی ده کرد، هیندی که شل ببۆه و سه به تر ده پۆی. راست نهو کاته ی نهو باوی هه نگاره کانی خیراتر کرده وه، ده نگه ی ته قه ی ته فنه نگان که تاق تاق له چه ند جینگای جۆراو جۆره وه هات، ده نگه ی دایه وه. له پر موسلیم هاواری لی تلیند بوو:

– ناخ، بگه نی! نای نای...

حه مه ده دیتی که موسلیم له پیتش دا هه لبه زی یه وه، پاشان نوشتایه وه و دانیشته، ده نگه ی فرکه یه کیشی گوئی بوو. همه ده به په له خۆی گه یانندی. پیتش نه وه ی همه ده یارمه تیی بکا، موسلیم هه ستایه وه سه ره پی.

– نه وه چ بوو موسلیم؟

- ماریتک... ماریتکی گهوره... ره شماریتک، باوهر که سهد بال ده بوو! سهیر خوی به لاقی
 دادام! پیتموانیه نیدی بتوانم برۆم. لاقم سر بووه!
 - بزانه ده توانی برۆی؟
 - نازانم، زۆر دیشی!
 - راوهسته، له پشتیت ده کم!
 - نا کاحمه د! رانم ژانی ده کا، به لآم ده توانم پیته برۆم.
 موسلیم ههستا و دهستی به رۆیشتنی کردهوه، جاریه جار راده وهستا. حه مه د گوتی:
 - نهوه چی یه موسلیم؟ ژانی ده کا؟
 - هیندیك سه برتر کاحمه د، وا دیاره ناتوانم باش لاقم بیزیتوم.
 - باشه بلتی ماره که پیته ی نه دابی؟
 - نا، نه گهر پیته ی دابام، نیستا مردبووم، به لآم زۆر توندی خو پی دادام. هیوادارم یه سکی
 لاقمی نه شکانندی!
 موسلیم دهستی به شانی حه مه دی گرت و خوی قیت کردهوه:
 - رپبوار ههتا دانیشی، رینگای دوور ده که ویتتهوه، با برۆین! پیته نهوه ی پروناک بی، لیتره
 وهدهر نه کهوین، ده گیرتین، قسه ی تۆیه...
 پاشان قامکی بو کۆناگره کان راداشت، که له دوورهوه دیار بوون و گوتی:
 - ههر ده لیتی تهواوی خه لکی چوکورواوایه به سهگ و نه سپانیانهوه هاتوونه نیتره. جا نهو
 کاته ی بۆشیان ده رده کهوی که نیتمه له باتلاقی ناخچه سازی دا نه ماوین...
 - نهو کاتی ههر هه لاتوویه ک، یان قاچاغیکی دیکه یان وه دهست کهوی، تۆله ی نیتمه ش
 له وان ده که نهوه.
 - راست ده که ی، هه میسه که سیک ههر هه یه که لهوی خوی شار دیتتهوه.
 دیسان موسلیم ههنگاوه کانی توند کردن و خیراتر رۆی. حه مه دیش ههولتی ده دا به جی نه میتنی،
 به تایبعت کاتیک موسلیم خوارو پیته ی ده کرد، نه ی ده گه یشتی. به هه ناسه برکتیه گوتی:
 - موسلیم نات گه می، برپیک سه برتر!
 - په له ی بکه کاحمه د، ژانی لاقم زۆره، وا ههست ده کم سه رد لیشمی پیته دیشی.
 له دووریه ر تهقه ههر ده هات و بهو تاریکورو نه ی به یانی، له نیو ره وهزه به رده کانی
 ناناوارزای دا زیاتر دهنگی ده دایه وه.

– موسليم، ده‌لتي خهريكين راست ده‌چينه نتيوان!

– نا نا، هيچ كهسمان له پيش نيه!

– چؤن ده‌زاني موسليم؟

– چونكه پيش نيمه ماري زؤر لي‌تیه، كاحمه‌د. هه‌ژديهاكه‌ش له ده‌وربه‌ري ره‌ه‌زه‌كه‌ي

قەراغ چؤمي ده‌بي. هه‌موو كه‌س ديويه‌تي. بيست شاخي هه‌ن، شاخه‌كاني سوور سوورن،

ناوريشي له زاري ديتته ده‌ر. خه‌لكي نه‌و ده‌وربه‌ري ناويرن روو ديزه كه‌ن.

له باشووري رۆژه‌لاه‌تمه‌و، له سه‌ر گاوركۆي، رووناكايي يه‌كي كز وه ديار كه‌وت. له‌و كاته‌دا

نه‌وان گه‌يشتنه سه‌ر به‌ستيني چؤمي جه‌يهاني. موسليم له نيه‌ه‌راستي ليژايي يه‌ خري دريژ بوو

و ده‌ستي به‌ ناله‌نالي كرد.

حه‌مه‌د ليتي پرسى:

– چي‌يه موسليم، زؤر ژاني ده‌كا؟

– هيچ نيه ده‌ي، به‌لام ده‌بي هينديك به‌سيمه‌وه. هه‌ردى و ژانه‌كه زؤرتر ده‌بي. ناي

خوايه... ماريكي سه‌ير گه‌وره بوو! قسه‌ي تي‌دا نيه ده‌ بال ده‌بوو!

حه‌مه‌د چاويكي به‌ ده‌وربه‌ر دا گيژا. تاويك بوو سيواي هه‌لدابوو و سه‌ري گاوركۆي

ته‌واويك رووناك ببوو. چوه‌ بن بالي موسليمي، هه‌لي نه‌ستنده سه‌ر پي و گوتي:

– هه‌سته موسليم، نيمه به‌ نيو ماران دا تا نيره هاتووين، لي‌ره نابي بوه‌ستين. هه‌سته

خؤمان ده‌گه‌يه‌نينه نه‌و گوندا نه‌ي نه‌و سه‌ره‌ي!

حه‌مه‌د نه‌وجار ده‌ستي له بن بالي موسليمي ده‌ركيشا و به سه‌ر خيزه‌ليني ده‌م رووباره‌كه‌ي دا راي كرد.

موسليم بانگي كرد:

– وا نابي! پيويست ناكا وا به په‌له را بكه‌ي. دتیهك هه‌يه لي‌ره زؤر نيتزيكه. وه‌ره به‌سه‌ر

خيزه‌كه‌ي دا مه‌رؤ. وه‌دووي من كه‌وه با به قه‌راغ خري دا برؤين!

كاتيك رۆژ بۆه، ناي چؤمه‌كه‌ي وه‌ك ئاوينه‌ي روون بوو، ده‌ت‌گوت رووباره‌كه‌ش تازه

وه‌خه‌به‌ر هاتوه و رووناكايي تتي‌دا ره‌نگ ده‌داته‌وه.

– ديتووته، نه‌وه دتیه‌كه‌يه!

موسليم دانيشته عه‌رزى و نالاندى.

– چي‌يه؟ ده‌لتي وه‌زعت باش نيه موسليم؟

موسليم ددانه‌كاني ده‌چيره‌وه بردن و گوتي:

– ناوه‌للا، هیچ باش نیم!

– جا نه‌گەر وا بئی، نه‌تۆ لیتره به و نه‌من له پیښ دا ده‌چم نیو دتییه‌که‌ی به‌تاقی‌ده‌که‌مه‌وه!
– نا، نابئی، ده‌بئی نه‌من له پیښ دا بچم! تفهنگ و ره‌خته‌که‌م له لای تۆ به‌جی‌دیلیم. نه‌وه‌نده‌ی
سی‌سی‌غاران ده‌کیشی له سهرم راوه‌سته، نه‌گەر نه‌هاته‌وه، بۆخۆت چۆنت پی‌خۆشه، وا بکه!
موسلیم تفهنگه‌که‌ی له به‌رده‌ستی همه‌دی له عهرزی دانا، فیشه‌کدانه‌که‌شی له خۆی
کرده‌وه و له سهر تفهنگه‌که‌ی دانا و پاشان به‌شه‌له‌شهل به‌ره‌و نیو گونده‌که‌ وه‌ری‌که‌وت.
کاتیك نه‌و گه‌راپه‌وه، پۆژه‌ه‌لاتیوو و ولات گهرم داها‌تیوو. چۆم و به‌ستیینه‌ خیزه‌لانه‌که‌ی،
هه‌ردووکیان، له به‌ر تیشکی پۆژی دا ده‌دره‌وشانه‌وه. موسلیم نه‌وجار زیاتر ده‌شه‌لی. له‌تاو
نیشی لاقی هه‌ر بۆله‌ی ده‌هات و ده‌ی‌نالاند.

– دئی که‌سی تی‌دا نه‌! می‌شیکیشی تی‌دا هه‌لنا‌فری. هه‌مه‌وی سه‌روین گه‌رام، مریشک و
په‌ره‌سیلکه‌ نه‌بئی، چی دیکه‌م نه‌دی. با، ماریکی زه‌ردیشم دی!
– ده‌با کوشتبات!

– که‌س ماری بی‌زه‌ر نا‌کوژی، گونا‌هه!

حه‌مه‌د سه‌ره‌رگه‌که‌ی له سه‌ر شانان پاست کرد و گوتی:
– ده‌ی باشه، با‌پۆینه‌ نیو دئی! چاو له خۆمان که‌ موسلیم! جله‌کا‌غان هه‌مه‌و دپاون و
هه‌مه‌و گیانان به‌خۆینه. دیتوته‌ دپووان چی‌یان لی‌کردوین؟
له‌ دۆلی هاتنه‌ ده‌ری. ماله‌کانی دتییه‌که‌ی له‌ جه‌گه‌ن، پووش و قامیشی دروست کرابوون و
نه‌و دتییه‌ وه‌که‌ ده‌عبایه‌کی سه‌یر، که‌ مرده‌بئی و بی‌هه‌ست له‌وی‌که‌وتبئی، ده‌هاته‌ به‌رچاو.
حه‌مه‌د گوتی:

– با دوور نه‌پۆین، ده‌چینه‌ نه‌و ماله‌ی پی‌شه‌وه!

موسلیم زه‌رده‌یه‌کی هاتی و له‌ حالیک‌ دا له‌ به‌ر نیشی لاقه‌که‌ی ددانی پرنکه‌ده‌کوشین، گوتی:
– زۆر باشه‌ کاحه‌مه‌د، با روو دیره‌ که‌ین، بزاین خودا چمان به‌ سه‌ر دتیئ!
هاتنه‌ نیو هه‌وشی ماله‌که‌یه‌وه. دیواری خانوه‌که‌ بۆری‌یه‌ بوو، که‌ له‌ جه‌گه‌نی چنرابوو و
سه‌ریشی به‌ قامیشی دا‌پۆشرا‌بوو. کاتیك نه‌وان نیزیك بوونه‌وه، ژنیکی پیر به‌ پی‌ریانه‌وه‌ هات.
ژنه‌که‌ که‌له‌گه‌ت بوو و ده‌موو‌چاوی باریک، چه‌نه‌ی درنی‌ووکه‌ و چاوی له‌ چه‌شنی بادامی بوو.
ده‌سالیکی سپیی له‌ سه‌ر بوو و جووتیک‌ که‌وشی مه‌راشیی قایشی ده‌بی‌دا بوو. ژنیکی کزه‌له‌
بوو، زۆریش میوانگر و روو‌خۆش بوو و له‌ حالیک‌ دا بزیه‌کی له‌ سه‌ر لیوان بوو گوتی:

– مامۆستا گيان به خيّر بيتى! ئەو كۆرە كە دەشەلى، ئەو بەستەزمانە، حەتمەن فەقەتتە؟
ئەو زگماك شەل بوو، يان تازە شتېكى بەسەر ھاتوۋە؟ بەخيّر بىن سەر ھەردووك چاومان!
پيارمان لە ماڭ نىن، بەلام ماڭ مائە خۆتانە، بەخيّر بىن، فەرموون بچنە ژورى!
كچىكى جوان لەبەر بىتلايە راوہستابوو. كچەكە بە پەلە چۆۋە ژۆرى. دوو دۆشەكچە و
بالتىجى لە ژورەكەى شوئىنى دانىشتىنى دانان و پاشان ھات، دەستى ھەمدى ماچ كرد و بە
رېزىكى زۆرەۋە بە نىتوچاۋانى يەۋە نا:

– ياخۇا بەخيّر بيتى مامۆستا!

– مائە خۆمانە، بەخيّر ھاتنى بۆ چىيە كچم! ئىمە زۆرتان سوپاس دەكەين!
ژىتېكى جىتېل بە دوو مندالى چكۆلەۋە، كە كچىك و كورپىك بوون، ھاتە ژورى.
ھەرسىكىيان ميوانەكانيان بەخيّر ھىنان.

ھەمدە لە سەر دۆشەكچەيەكيان دانىشت و لە ھالىك دا سەربەرگەكەى لەبەر خۆى
دادەكەند، بە بزەيەكەۋە گوتى:

– دايە گيان، ئەمن مەلا نىم!

– ئەھا، دەزائم پۆلە، دەزائم ميوانى خۆم. وا ديارە ئىتوہش لە پارى ھەمدەدۆكى بوون و
ئىستا دەپۆنەۋە بۆ مائە خۆتان! وانىيە؟! خاۋەنى ئەم مائەش بە تەفەنگىكى ماۋزەر و دوو رېز
فېشەكدانەۋە ۋەدەرگەوتوۋە و بە دۋاى ھەمدەيەۋەيە، بۆيە لە ماڭ نىيە. بەلى چوۋە
ھەمدەدۆكى بكوژى. تەۋاۋى پىارەكانى ئەم گوندە، لە مندالى ھەوت سالەۋە تا پىرى ھەفتا
سالە چەكيان دەست داۋەتتى و چوون ھەمدەى بكوژن. تەنانت ھىندىك ژنىش پەگەلىيان
كەوتوون!

– باشە بۆ پىيان خۆشە ھەمدەدۆكى بكوژن؟

– كاكە بەراستى نازائم بۆ! دەلتى ئەو ھەمدەدۆكە بابى كوشتون، دەستدريژىيى كردۆتە سەر
دايكيان، مالى بە سەر دا پروخاندوون و دىھاتەكانى ناگر تىبەرداۋن! ئەمن نازائم كاكە!
ھەرچى پىارە، تەنانت يەكيتكىشيان، لەو دىھاتانە دا نەماۋە. ھەرگە باس و خواسى
ھەمدەديان بىست، بۆى ۋەدەرگەوتن. دەيانگوت لەتوہتەى دەكەين، دەىھارېن! بە خۋاى ھەر
ئەۋەندەى دەزائم كاكە گيان!

– باشە ھەمدە چ زىيانى بەۋان گەياندوۋە، يان شتېكى بەسەر ھىنان؟ بۆ دەبى ئەۋان ھىندە
رقيان لە ھەمدەدۆكى بى؟

ژنه که لئی چوو پيشی، پوخساری سوور هه لگه رابوو و په گگی ملی هه ستابوون، دهنگی هه لئنا و به سهری دا قیژاند:

— ئه دی ئه تۆ بۆ خۆت؟ ئه تۆ چت لئی دهوی؟ ئه تۆ چ دوژمنایه تی یه کت له گه لّ حه مه دۆکی هه یه، که ئه وه هه مووه ره خت و فیشه که ت له خۆت به ستوه، خه نه جهری چه رکه سیهت ده بهر پشته ناوه، دووربینت ده ملت کردوه، تفهنگی کارابینی نه لمانیت به ده ستوهه گرتوه و هاتووی سهری ناناوارزای و باتلاخی ناخچه سازی لی ده پشکنی؟! پیه بللی حه مه د چی له تۆ کردوه، برام؟ ئه وه به سته زمانه شه له مشت وه دوای خۆت داوه و له حه مه دۆکی ده گه پرتی! چاوه له خۆتان که چه ند شپ و شپرتون! ئه وه حاله هه تانه؟ خۆ به وه حاله یه وه وه ک به شه رانیش ناچن. باشه حه مه دتان گرتبا، چتان لی ده کرد، ها؟ ده تان کوشت، به زیندوویی که ولتان ده کرد، پیسته که یه تان به تاوی نیشک ده کردوه، چاوتان ده ردیتنا و گۆشته که یه تان ده برژاند؟ یان له وانیه بیرتان کرد بیته وه بی ده نه ده ست یاوه و سه رجوو خه عه لی که رتیشی درنده ی نائینسان، که ده لئی به رازه چاوی بۆقیت لی تاوه؟ ده ی پیه بللی به راستی حه مه دۆک چیی له ئیوه کرده کاکي من؟! ژن و خوشکی لی هه لگرتوون؟! به لئی، ئه وه عه بدی خانی خوینمزی سته مکاری کوشتوه. عه بدی خانیک که دوژمنی هه موو جووتیره کانی ئه وه دیتانه بوو. نه کا ئه تۆ خزمی وی بی، که ناوا خۆت ده چه کی دا ره ش هه لگیتراوه و ده ته وی تۆله ی ئه وه جینه یه تکاره ی بستیتنی یه وه! باشه نه گه ر عه بدی خان کوژرا، هه ر جووتیره کانی چپای تووروس نه بوون که جیژنیان گرت و ناگری گه وره یان کردنه وه، بۆ ئه وه ی خۆش حالیی خۆیان له نه مانی ئه وه سته مکاره ی نیشان بده ن؟! باشه جووتیره کانی وایوی نه بوون، که له سه ر مالّ و مه زرای خۆیان ده رکه رابوون و له سایه ی سهری حه مه دۆکی یه وه، که عه لی سه فابه گگی کوشت، توانیان بگه پرتنه وه سه ر جیگا ورینگی بابو باپیرانی خۆیان؟ ئه وه مه جوود ناغای کانی یه گولانی کوشتوه، که پیاو کوژنکی خوینخۆر بوو، جه لادی خه لکی هه ژار بوو و هه زار پیاوی زیاتر کوشتبوو. له بیرتان نیه دوای کوژرانی ویش جووتیران کردیانه چ شایله ژغانیک؟! ده تانه وی تۆله ی ئه وان له حه مه دۆکی بکه نه وه؟!

— دایه گیان، تکایه هیتندیک راهه سته با بۆت باس بکه م...

نازای له شی پیرتۆنه کهی وه سه ر ناره قهی گه رابوو. قیژاندی:

— نا، بی ده نگ نايم! سه ریرکی خۆت بکه، به وه هه موو ره خت و فیشه که وه! ئه وه نه ده شت به وه کوره به سته زمانه یه وه هه لا وه سیوه و وه دوای خۆت داوه. باشه ئه وه کوره چ تاوانیکي هه یه؟ به راستی حه مه دۆک چ زیانیکي به ئیوه گه یاندوه؟

ژنه که جاربه جار دهنگی زیاتر هه‌لدینا و همه‌دۆکیش هه‌ر تی‌یه‌وه پامابوو و پی‌ده‌که‌نی.

— دایه گیان، همه‌دۆک چ خراپه‌یه‌کی له گه‌ل من نه‌کردوه ...

ژنه‌که به تووره‌یی‌یه‌وه گو‌تی:

— بۆ پی‌ده‌که‌نی؟ وه‌للاه‌ی میوان نه‌بای، هه‌ر بۆخۆم ده‌مزان‌ی چم لی‌ده‌کرد‌ی!

دوای نه‌وه پۆیشته‌ ده‌ری و به‌لام زۆری پی‌ته‌چوو، هاته‌وه.

— چار... پروانه نه‌وه به‌وه قه‌دوگه‌پاله‌یه‌وه ده‌لی همه‌دۆکی ده‌کوژم! چووه جلکی مه‌لایانی

ده‌به‌ر کردوه، پی‌ی‌وايه ده‌توان‌ی به‌وه فیل‌ه‌ی همه‌دۆکی فریو‌ ب‌دا، بی‌گر‌ی و بی‌داته ده‌ستی

سه‌رۆکه‌که‌ی خۆی و یاوه‌ری بۆزه‌مالۆس! وه‌للا دیاره‌ زیره‌کی! وه‌للا پیای‌ی ناوا ده‌گه‌من و

گه‌وره‌ی وه‌ک تۆ ده‌ قوتووش دا وه‌گه‌ر ناکه‌وی و قسه‌ی تی‌دانیه‌ مسته‌فا که‌مال‌ی گه‌وره‌ش

میدالی به‌ندسووری ده‌ملی ده‌کا!

— دایه گیان، سه‌رچۆخه‌ عه‌لی که‌رتیش سه‌رۆک و ناغای من نیه‌!..

— عه‌لی که‌رتیش، نه‌وه جه‌للاده، نه‌وه گزیره‌ خوینمه‌هه‌ خویر‌ی‌یه‌ پاشای تۆیه‌! پاشای

کوره‌که‌ی خۆشه‌! ده‌ ره‌بی نه‌گه‌ر همه‌دۆک شتیکی لی‌تی، کوره‌که‌م نه‌وه مال‌ه‌ی به‌سه‌ر دا و‌یران

بی‌! دیاره‌ ده‌زام همه‌دۆک چی به‌ سه‌رنايه و نه‌وانه‌ زه‌فه‌ری پی‌تابه‌ن، به‌لام هه‌رچۆنیک بی‌

نه‌گه‌ر شتیکی به‌ سه‌ر همه‌دی بیتن، به‌لین بی‌ نه‌هیل‌م کوره‌که‌م پی‌ی ده‌وماله‌ی بنیته‌وه! هه‌ر

به‌ ژن و مال‌ه‌وه به‌ له‌عنه‌تی ده‌که‌م و وه‌ده‌ری ده‌نیتم! قه‌رار بی‌ وای لی‌بکه‌م! نه‌من زینه‌به‌ره‌شم

پی‌ده‌لین. نه‌گه‌ر بیل‌م لاق‌ی ده‌وماله‌ی بنیته‌وه، به‌لین بی‌ پرچه‌کاتم له‌ بن را‌ خشت به‌ مقه‌ستی

بیرم و ده‌ کلکی که‌رتیان خه‌م!

زینه‌ب نه‌وه جار هه‌ستا و به‌ بیزار‌ی و تووره‌یی‌یه‌وه در‌یژه‌ی به‌ قسه‌کان‌ی دا:

— له‌م گونده‌ هه‌ر پیای‌یک خۆی پی‌تازا بووه و تی نه‌وه دینیانه‌ی سه‌ره‌وه‌ش هه‌ر پیای‌یک

ده‌خۆی رادی‌یی، هاتوونه‌ خواری، وه‌دوای گوره‌هانیک ژانده‌رمه‌ که‌وتوون. نه‌وه چی‌یه‌

همه‌دۆکی ده‌گرین! جا نه‌وه نازایه‌تی‌یه‌؟! وه‌للاه‌ی داب‌رزن باش‌تره‌!

له‌پر تووره‌یی‌یه‌که‌ی هیندی‌ک هینور بۆوه، به‌لام لۆمه‌کردنه‌که‌ی نه‌ب‌ری‌یه‌وه:

— رۆله‌ گیان، چۆن ده‌بی پینج‌هه‌زار که‌س به‌ پییان و به‌ سواری، به‌ دوای یه‌ک تاقه‌

که‌سی‌یه‌وه بن و نه‌وه جار مندالی‌ش ره‌گه‌ل خۆیان خه‌ن؟ وه‌ک نه‌وه بسته‌منداله‌ی گه‌ل تۆ! گرتنی

تاقه‌ روحی‌کی بۆ نه‌وه هه‌موو خه‌لکه‌ی خۆ ناب‌ی زه‌جه‌ت بی‌! به‌لام همه‌دۆک نام‌ری! دلنیا به‌

نه‌وتان بۆ ناکوژری!

پاشان له سهره خو گوتی:

– کورم، همه دۆك گالتی له گه ناکړی. نیتوه کاریکې باستان کردوه، که چی دیکه به دواي همه دۆکی دا نه گه راون!

زینهب نهوجار له همه دی نیتیک بۆوه. چاوه کانی همه دی پر بېوون له فرمیتسک. نهو لهوکاته دا پر به دل پی پی خو ش بوو خو ی ده بهر پی پی نهو ژنه ی باوی، دهستی ده لاقانی وهرینی و به دهنگی بهرز بگری. زینهب گوتی:

– پۆله گیان، نه تو ده پی بزانی همه دۆك پیای خودایه! پیاوچاکه، پیاوچاک! هر کهس پی پی بگری، یان بیهوی زیانی پی بگه یه نی، گۆج و نیفلیج ده بی، مائی ویزان ده بی، هرچی هه یه تی، با ده ی با و کوند له سهر که لاهوی ماله که ی ده خوینی... نیتوه بهختان هه بووه که وازتان له گرتنی وی هیناوه و چیی دیکه ی وه دوو نه که وتوون.

پاشان چوه بن گوئیان و وه نهوه ی بیهوی نه هی نی یه کی یان بو ناشکرا بکا، گوتی:

– چاکم گوی لی بگرن! نه من نهوم له که سیکی باوه پینکراو بیستوه. همه دۆك گولله به بند و تیغبه بندی هه یه، کهس پی بریندار ناکړی. دایه سولتانی خانقای چلچاوی هم گولله به بندی داوه تی و هم شمیری خانقاکه ش. شمیره که نه وه نده قورسه که هر همه دۆك ده توانی هه لی گری و کهسی دیکه نهوه ی پی ناکړی. ههروه ها همه مایه لیکي داوه تی که هه زار نایه تی قورنایی تی دا نووسراوه! هر بۆیه ش له هه موو به لایه کی پاریزراوه... گومانی تی دا نیه نیستا همه دۆك بۆته بالنده یه ک، یان ماریک، ته نانه ت له وانیه بوویته هه وریک، له میژ بی نا که چه سازی به چی هیشتی و نیستا له سهری چیا ی دولدولی بی! هیچ شتیک زه فهری پی تابا، نا! نیتوه خودا روحی پی کردوون که گۆج و نیفلیج نه بوون و به سلامه تی گه راونهوه! نیشاللا خودا روحم به منیش بکا کوره کهم به سلامه تی بگه ریته وه!

دواي نهوه ی زینهب هرچی ده دلی دابوو به تالی کرد، هیندیک هور بۆوه. هیشتاش روخساری سووره لگه راوی ناسایی نه بپۆوه و له شی هه روا شه لالی ناره ق بوو، به لام کاتیک چاوی پر له فرمیتسکی همه دی دی، ورده ورده وه خو هاته وه، له شیوه ی هه لسوکوت و قسه کردنی خو ی په شیمان بۆوه و گوتی:

– پۆله کامم بپورن! نارهمه تم کردن، خودا غه زه بم لی گری که ناوا له نیتوه تووره بووم. خو به خودای نه من وانیم! نازانم بو نیستا وام کرد! ناخر نیتوه میوانی منن و میوانیش دیاری

خودا به. نه من شرمه زاری نیتوم پۆله گیان! نیتوه کارێکی زۆر باشتان کرد که گه پانهوه و خۆتان لهو خهڵکهی وه دوای همهدی کهوتوون، جیا کردهوه. توخوا بمبورن پۆله!

دوو دلۆپ فرمیتسک له چاوی همهدی جیا بونهوه و به سهر قۆنداغی تفهنگه کهی دا، که له سهر کۆشیتی دانا بوو، بهربونهوه. زینهب که نهوهی دی، زۆر نارهحت بوو، له بهرا بههر همهدی چۆکی دادان و دهستی به پارانوهی کرد. نهی دهزانی چۆن دلی میوانه کهی چاک کاتهوه:

– پۆله گیان، نهوه چی به؟ یاره بی خودا ههردووک چاوه کاتم کویر کا! یاره بی گوللهی گهرمم وی کهوی و بجمه دهقورپ! نه من نهوه چم کرد؟ خۆ پیاو له گه ل میوانی خۆی ناوا ناجو لیتتهوه! پاشان دهستی له سهر شانی همهدی دانا و گوتی:

– تکات لی ده کهم میوان، دهسته کانت ماچ ده کهم، لاقه کانت ماچ ده کهم، نه تو گهره ی! نینۆکیکی تو سهرومائی من دیتی، به قوربانتم، مه گری!

حه مده گریانی ده نهوکی مابوو، هه رچی دهخۆی دهنوسا، دهنگی دهنه دههات و وه لایمی پیتنه ده درایه وه. زینه بيش هه ر ده دوری ده سوورا و داوای لی بووردنی لی ده کرد. سه ره نجام حه مده هاته وه سه رخۆ و گوتی:

– دایه گیان، نه من ده بی دهستی تو ماچ کهم، نه من ده بی لاقه کانی تو ماچ کهم! تو خودا نهو جۆره مه پارپوه و نه شکه نجهم مده! نهو که سهی پیتی ده لاین حه مه دۆک، منم...

– چی؟! نهوه ده لینی چی؟!

موسلیم وه لایمی زینه بی دایه وه:

– نهو که سهی خه لک پیتی ده لاین حه مه دۆک، نه وه یه! نهوه کاحه مده!

پیریژنه که سه ری سووما، قسه ی بۆ نه ده کرا. نوشتایه وه و له سهر عهرزی دانیشتم. یه ک دوو ده قیقه هه روا چاوی ده چاوی حه مه دی یه وه بری و پاشان له سه ره خۆ گوتی:

– سوپاس بۆ خوای! خودایه نه من شوکرانه بیژیم که نهو پۆژه ت نیشان دام! شوکر بۆ تو خوایه!

نهو جار هه ستا سهر پیتیان، له ژووره کهی چوه ده ری، هیندیکی پیت چوو و دوا به هاته وه ژووری، دهستی له سهر شانی حه مه دی دانا و به پینکه نینه وه گوتی:

– به چی را بزاتم که نه تو به راستی حه مه دۆکی؟ تیتیم بگه یه نه میوان! تو که ناوا کزه له و کورته بالایی، چۆن ده کری حه مه دۆک بی؟ هاوړیکه شت بۆنی شیر ی خاوی له زاری دی. ده کری بسته مندالیکی ناوا هاوکاری حه مه دۆکی بی. بیتجگه له وهش بابه کهم نه تو وه ک ژنان ده گری.

تۆخوا بېبوره ميوان، دور نيه نەتۆ راست بکەى و حەمدەۆک بى، بەلام نەمن هەرچى دەکەم ناتوام دلنيا ېم که حەمدەۆک ناوا، وەک تۆ، بى. رۆلە گيان بۆ خاترى خودای نەو گرتیەم بۆ بکەوه!

موسليم نەو جار بە دەنگیكى بەرزتر گوتى:

— دایه گيان، چاوا له دەستى بکە! بزانه نیشانهى خانەقاي چلچاوى دە قامكى دا دەناسى یهوه؟

زینەب بە پەله دەستى حەمدەى گرت، هەلى هینا و گوتى:

— نەلەت دەى ناسمەوه!

نیستیكى باش دە نەنگوستیلە کە یهوه رامما، پاشان بە تاسەوه ماچى کرد و بە نیتوچاوانى یهوه نا:

— بەلى نەوه هەوه! خودایه گيان شوکرانه بۆتۆم! شوکرى تۆ دەکەم که نەم بەختەوه رى یهت بە نسیب کردم. سوپاسى تۆ دەکەم که حەمدەۆکت هینا مالى من! دە خودایه هەردووک چاوم کوپۆر که! چاوا! خۆ نەمن هەر پاره ستاوم و زۆریلتى یه دەکەم! کورەکان نەوه له برسان و له شهکەت یان دەمرن. نادەى کچینه وەرن، دەى!

دوو ژنه جحیلەکان بە پەله هاتن:

— خیرا بن ناوى شیلەوتین ساز کەن، با کورەکان دەست و دەموچاویان بشۆن، نەمنیش نەوه نانى ساز دەکەم!

ژنهکان دەسبەجى نەفتاوه و لەگەنیا ن لە بەردەستى حەمدەى دانا و خاولى یه کیشیان هینا. خاولى یه که تازه شۆرابوو و بۆنى جاترهى لى دەهات. یه کیتک له ژنهکان ناوى بە دەستى دا کرد. حەمدە دەست و دەموچاوى بە سابوونى شوت و پاشان گۆرهوى یه کانی له لاقى دەر هینا. لاقى هەموو بە دروان پروشاپوو و کووزکوز بېوو. کاتیک بەو سابوونه بۆخۆشەى له بەردەستى بوو، شوتنى و نارەقه و خوینەکەى لى کردنەوه، هەستى بە ناسوودەى کرد. پاشان نۆرهى موسليمى هات. نەو بە دەم دەموچاوا شوتنەوه بىرى له هەلسوکەوتى حەمدەى دە کردەوه و له دلئى خۆى دا دەى گوت: "بە راستى نەو حەمدەۆکە زیرەکە، وای له خۆى کردبوو هەر دەت گوت هەتیویكى پازده سالتى بى کە سوکاره! لەو کاتە دا سەرى وەر سووراندا و دە حەمدەى یهوه رامما!

— بۆچى ناوا تيمهوه رامارى موسليم؟

— بۆ هیچ!

دايه زېڼه ب هاته وه. سفره يه كى هينا و له پېشى راخست. پاشان كوللېره گه نى
گهرمه تهن دور، ههنگوښى سپى، قه يماغ، په نير، ماست و رڼى كهرى تازه شى هينان و له سر
سفره كى دانان.

– كورم حه مه دوك، بمبوره. جارى چى ديكه م بژ ساز نه بو!

– سوياس دايه گيان، به زياد بى، جا چ له وهى باشر ده بى، ده ست خوش بى!

نهو جار يه كينك له ژنه كان كېته له يه ك شيرى گهرميشى بژ هينان.

دايه زېڼه ب گوتى:

– نه رى حه مه د گيان، توخوا سهيران چونه؟

– ده ست ماچ ده كا دايه گيان. شوكور زور باشه!

– خودا ناگادارى بى، نه دى رڼه بژت ره خساوه زه ساوه ندى له گه ل بكه ي؟

– به لى دايه!

– ره بى مه باره كتان بى و ياخوا له گه ل يه ك پير بن!

موسليم هاته نيو گفتوگو كه يانه وه:

– نازانى دايه زه ساوه نده كه يان چهنده خوش بو! سى شه ورځان ده هؤل ته قه يان هات.

حهوت ده هؤل كوت ده يان كوتا! له سه رانسهرى چوكور او ايه قهت شايى وا نه ديتراوه!

– نه دى دايه حوزيت؟! كه نهو كاته ي بريندار بو، چوو و دايه سولتاني بهو رينگا دوره ي دا

هينا بن سه رت و نه وېش برينه كانتى چاك كرده وه؟.. نه رى و ابراهم نهو دا يكي خوت نيه؟

– ناوه للا، خزميش نين، نهو جيرانان بوو.

– خودا ته مهنى دريژ كا. وه للاهي نهو ژنه وهك حه زره تى عملى نازايه!

– به لى، دايه حوزى من هه ميشه نازا بووه.

– حه مه د، رڼه، با پرسيارى كى ديكه شت لى يكه م. توخوا به سه رهاتى خه جيتى به سه ت زمان

چون بو؟ هېچ هه والى پوره نيرازيت هه يه، كه خه لكى نهو دتبه ي خواره وهى نيمه بو؟ قهت

چاوت پينان كه وتوته وه؟

– نا، قهت نه مديتونه وه دايه گيان، نه من هه ميشه قاچاغ بووم و نه متوانيوه له شونيكى بيمه وه.

– خه مى مه خو، نهو خودا يه لى بنى چالوى دا به هاناي يو سفى گه يشت، رڼوژى كى

ده فرياي توش دى و به ديدارى منداله كهت شاد ده كاته وه!

حه مه د ناخى كى هه لكيشا:

– نیشاللا!

ئەو جار چاۋى دە چاۋى زىنەبى بىرى و گوتى:

– دايە زىنەب، ئەو جار نۆرەى مەنە پىرسىيارانت لى تېكەم. ئەتۆ باسو خواسى سەيران و دايە
خۆرىت لە كۆى بېستە؟ چۆن ئەو بەسەرھاتانە گەيشتوونە گوتى تۆ؟
دايە زىنەب قاقايەكى كىشا:

– بۆخۆت دەزانى ھەموو كەس ئەتۆ دەناسن، لە مندا لىكى ھەوت سالەو ھەتا دەگاتە
پىرىكى ھەفتا سالە! خەلك ھەموو بەسەرھاتى ژيانى تۆ دەزانن. ھەموو كەس دەزانى ئەتۆ
نەسپىكت ھەيە وەك نەسپەكەى كۆپىرئۆغلىيە، لە چەشنى دولدولى ھەزەرتى عەلى و بۆراقى
پىغەمبەرى گەرەمانە! نەسپىكى سىحراوىيە! غەيبىيە! نە كەس دەتوانى بى گرى و نە
كەس بۆى دەكوژرى! دەلەين ژيانى تۆ ئەو نەسپەى لىك گرى دراۋن و ھەتا ئەو نەسپە زىندو
بى، كەس زەفەر بە تۆ نابا. ھەرەھا دەلەين نەسپەكەى تۆ وەك نەسپە بۆرەى بەناۋيانكى
كۆپىرئۆغلى لە "ئاۋى ھايات" تى خواردۆتەو و ھەتا دىنا دىنايە، ھەر دەمىنى. پىتتوايە
چۆن ئەتۆ ناسىو؟ رۆلە ھەموو كەس ئەتۆ دەناسى و لە ھەمووانىش زياتر ھەژارەكان باس
دەكەن! نىمە نايب رەجەبىشمان دەناسى، دوپدوۋە شىتتىش و مەلا فەرھادىش... دەشزانىن ئەتۆ
نیشانەيەكى پىرۆزت بە بەرى دەستىيەوھە.

لەوبەينە دا ھەمەد و موسلىم لە ناخواردننى ببوونەو. ھىچيان لە سەر سفرەكەى
نەھىشتبوو و ھەرچى بۆيان دانابوون، خواردبوويان. ژنە جەئىلەكان دىسان نەفتاۋە و لەگەنيان
ھىنا و ئەوانىش دەستيان شوتەو و ئاۋيان دە زارى وەردا.
دايە زىنەب گوتى:

ئەو لەو ژورەى دىكە جىگام بۆ راخستوون. ھەر خۇدا دەزانى ئىتو ھەند شەو ھەوتان لە
چاۋى نەكەوتە و ئەو لە سوتى خەوى شىت دەبن. وەرن بۆخۆتان بھون!
ھەمەد ھەر دەسبەجى خەوى لى كەوت. موسلىم لە تاۋ ژانى لاقى نەى دەتوانى بنوى، بەلام
دەرى نەدەپرى. ناخەرەكەى شەكەتى بە سەر ژانەكەى دا زال بوو و خەوى لى كەوت. بەرگەلئەفەكان
وەك گىچى سېى بوون و بۆنى سابوون و سىۋيان لى دەھات.

باشنىوەرۆيەكى درەنگ بوو و رۆژ ھاتبوو ئاۋا بى، بەلام ھەمەد و موسلىم ھەروا نوستبوون. لە
باشوورەو ھەمورى سېى پەيدا بوون، زيادىان كرد و بە سەر دەرياي نىۋەرەست دا بلاۋ بوونەو. نىسىي
شاخەكان شوپر بوونەو، بەرەو رۆژھەلات درىژ بوونەو و شەنى زىيان ھەلى كردى. جووتىرەكان كە بە

خەنجەر، شمشیرە كۆن، پاچ، پىتمەرە، شەنە، تەنگ و ھەموو جۆرە چەكىكى كۆن و تازەوہ چووبوونە
 راوى ھەمدۆكى، شەكەت و ماندوو دەھاتنەوہ مالى. داہە زىنەب لە بەر دەركاى مالى راوہستابوو،
 چاوہروانى كورەكەى بوو و ھەر كەسش لەوانەى بەدواى ھەمدەى دا گەرابوون، بەوى دادەھات،
 تەوسىكى وى وەبەردەكەوت. ھىندەى پىتەچوو، كورەكەى كە نەسپىكى چاكى دەبن دابوو،
 فېشەكدانى چەپ و راست لەخۆ بەستبوو و تەنگىكى كارابىنى نەلمانىشى دە شانى دا بوو، لە
 دوورەوہ و دەركەوت. نەسپەكەى، نەسپىكى عەرەبىي رەسەن بوو، كە لە عورفاى ھىنابووى. كورەكە
 گەيشتە نىو ھەسارى و لە بن دارەگىوژىكى كە لە نىوہراستى ھەسارەكەى بوو، لە نەسپەكەى داہەزى.
 داہەزىنەب لە كالىك دا دەستەكانى دە كەلەكەى دابوون و بزەيكەى لە سەر لىوان بوو، ماندوونەبوونى
 لە كورەكەى كرد. منداڵ بە دەورى نەسپەكەى دا ھەلبەزداہەزىيان بوو.

– يونس بەخىرئىيەوہ، رۆلە! چ بوو؟ ھەمدۆكتان گرت؟ وەللاھى وى دەچى ھىچتان بۆ
 نەكرابى، ديارە ھەر كەستان دىتتەوہ، مات و بىكەيفە. كەسش دەنگ ناكە.
 يونس چاويكى لە داىكى كرد. پىسەسەير بوو كە داىكى ناوا بە كەيف و خۆشحال دەدى.
 خوشكەكەى ھات، نەسپەكەى لىوہرگرت و بردى لە تەويلەى بەستىيەوہ.

– يونس گيان، ئەمن دەبينم ھەمووتان ناڤەھەتن... پەنگە ھەمدۆكتان گرتبى و دايتتان
 بە عەلى كەرتىشى، يان ياوہرى بۆرە بەراز و نىستاش پەرزىشتان بى، واہە كورە نازاكەم؟
 – ئەوہ چىيە داہە؟ بۆ ناوا گالتم پىدەكەى؟

– لەوہى گەپى! پىتەلئى بزاتم ھەمدۆكتان پىگىرا؟ ئەدى بۆ وا بە دەستبەتالى گەراونەوہ؟ ماران
 قوتويان داوہ؟ زۆر ماندوو بووى رۆلە گيان؟ باشە ئەمن پىنەگوتى قەت ھەمدۆكتان بۆ ناگىرى؟
 – چۆن دەزانى ھىچمان بۆ نەكراوہ؟

– ھەر لە روخسارتان را ديارە. چاويك لە خۆت و ھاوړىكانت بكە... لە دوور را ديارە
 چوون وە دواى كلارى خوار كەوتوون و ھىچتان بەدەستەوہ نەھاتوہ.
 يونس ناخىكى ھەلكىشا:

– واہە... بە داخوہە ھىچمان بۆ نەكرا. تەواوى ناكچەسازى گەراين، نىو ھەموو پۆلە
 قامىشتىكى، بن ھەموو پىنچكىكى، بە كورتى ھەموو شوتىنىكى گەراين، زۆرىش بووين، خەلكى
 سى دىيان بووين، بەلام بۆمان نەدىترايەوہ. كاتىك چۆتە نىو دروولانى، سەدكەس زياتر دىويەتى.
 سەيرە! رۆيەل بۆتە نىو كونە ماران، چۆتە بن بالى ھەلۆيان، يان عەرز قەلشىوہتەوہ و قوتوى داوہ؟
 نازاتم. نىمە بە خۆراى خۆمان ماندوو كرد و بە دواى دا گەراين...

دایه زینهب له قاقای پینکه نینییی دا:

– لهوانیه پیش نهوهی ئیوه بگهنی، ههژدیهاکه قووتی دابی... .

– دایه نهوه چییه؟ توخودا پیم بلی بۆ ئاوا پی ده کهنی؟ چ بووه؟

– ده زانی چ بووه... کوره چاوره شه چاوره کهم؟ نه مرۆ شه هینیک بۆته میوانان!
بالندهیه کی پرۆز و به خیرویه ره کهت!

– دایه.. چی؟ شه هینیک؟

– بهلئی، شه هینیکی به رزه فێ نه مرۆ له سه ر گوئسوانهی ئیمه نیشته و ماریکی ره شیشی
به چنگانهوه بوو... نه منیش به ریزه وه پینشوازیم لی کرد، شیروههنگوینم دایه و هر ئیستاش
به رانیکی بۆ سه ر ده برم!

– دایه... ده لئی هه مووتان شتی کم لی ده شارنه وه و بۆخۆشان پیتی دلخۆشن... له میژساله،
له وه تا باهم مرده، قهت ئاوا به که یفم نه دیوی...

زینهب چوه پیشی، دهستی له سه ر شانی کوره کهی دانا و به دهنگیکی سه بر گوتی:

– ده زانی نه وه شه هینهی ریگی که وتۆته مائی ئیمه، کی یه؟

– کی یه؟

– نه وه یه که خودا له هه موو که سی جوانتر دروست کردوه، ژیره، قاره مانه، شیرعه لیبی نه م
سه رده مه یه، کویرۆغلیبی نه م ده وره یه، حه مه دۆکه...

– باشه ئیستا له کویرۆغلیبی؟

– نوستوه... .

– نه وه ده لئی چی دایه؟ شتی وا چۆن ده بی؟ چۆن ده کری نه م میوانه حه مه دۆک بی؟!
حه مه دۆک نه م هه موو خه لکه ی به دووه وه! هه رچی خه لکی چوکوراوا یه به خوینی سه ری
تینوون، به وحاله ی نه م چۆن ده توانی لیره بی و له مائی ئیمه خه وتبی؟! .

– کورم درۆت ده گه ل نا که م. حه مه دۆک لیره یه و له و ژوره ی نوستوه!

– یانی نه م هینه ده شی باوه ر به تۆ بوو که لیره به ناسوده بی بۆ بنوی؟

– بهلئی نه م باوه ری ته واوی به من بوو و هیچ نه ده ترسا. ده زانی نه م له هه موو پیاویکی
گه وره تر و له هه موو مندالکی ساده تر، پاکتر و بی گوناختره! وه ک شیرعه لی ناقله و وه ک
کویرۆغلی زیره که. وه ک هه زه تی محمه د ریز له خه لکی خوا ی ده گری. ده توانی وه ک خدری
زینده ی سه وزه پۆشی ریش سپی که رامه تان بنوینی. نه م باوه ری به خه لک هه یه کورم! نه م

متمانەى تەننات بە بەشى ھەرە خرابى نەو خەلگەش ھەيە! كورم كەسەنك كە باوەرى بە خەلگى دىكە نەبى، رېز لە خەلگى دىكە نەگرى و بە چاوى دوودلى و گومانى خرابەوہ لە خەلگ برونى، نەوہ بېجگە لە مرۆڤتىكى نالەبار، دلرەش و بى ماىە، شتىكى دىكە نيە!
- باشە داىە، چۆن دەزانى نەو كەسەى نىستا لە مالى نىمە ميوانە و لەو ژورەى خەوتووە، ھەمەدۆكە؟

- لە پىش دا، ھەتا نىشانە پېرۆزە كەم دەقامكى دا نەدى، نە منىش باوەرپم پى تەكرد. داىە كە نەوہم دى، وەخت بوو لە خۆشى يان بفرم.
روخسارى يۆنسى گەشاىەوہ و بە دلخۆشى يەوہ لە ھەسارى دەستى بە راوېچكان كرد:
"خوداىە ھەمەدۆك لە مالى منە، لە ژورى منە و لە جىويانى من دا نوستووە! بە راستى چەندە سەير و لە نەكار!" باشان گوتى:

- بە راستى ھەمەدۆك چ جۆرە نىنسانىكە؟ بەخۆرەيە؟ خۆشە شەرەفە، يان رووگرزە؟ دەلېن پېشكەى لە چاوى دەبنەوہ، راستە؟ شتىكى دى، خۆ چاكت بەخىرەيتناوہ و قەدرت گرتوہ؟
نەدى كەنگى وە خەبەر دى؟ كەنگى دەكرى بى بىنم!

- روانىن لە نىنسانى نوستو باش نيە و بە تايبەت نەگەر ميوان بى، ھەر ناكرى! كەسەنك نوستبى و چاوى لى بگەى، وەك نەوہ واىە كوشتىتت... ھىندىك خۆت راگرە رۆلە! ھەركاتىك وەخەبەر ھات، دەتوانى لەگەلى دانىشى و قسەى لە گەل بگەى! كورە ھەمەد دلنىكى نەوہندە بە روحم و پاكى ھەيە، كە جارى واىە وەك مندالان دەگرى!

يۆنس لە تار دىتنى ھەمەدۆكى ئۆقرەى لى برا بوو، نەى دەتوانى لە جى يەكى راوہستى و ھەروا لە ھەسارى ھاتوچۆى بوو. لە پر گوتى:

- داىە نەوہ بۆ لە بىرمان نيە؟ باشە ناخر كاتىك نىمە ھەمەدۆكمان ميوانە، نابى نەمشۆ مەرىكى بۆ بكوژىنەوہ؟!

- نەگەر بابت مابا و ھەمەدۆكى لى ميوان بووبا، مەرىك چىيە، بى گومان دوو بەران، دوو جوانگە، يان دوو گاي دەكوشتنەوہ... بەلى، واى دەكرد كورم! نازانى بابت چ پياوئىك بوو؟! ناخر پياوئىكى وەك ھەمەدۆكى، يان خدرى زىندە، يان چل سوارەى غەببى بە ھەزار سالان جارنىك خۆيان لە سەر نەو دىنايەى ئاشكرا دەكەن و بەختەوہر نەو كەسەيە كە نەوانەى لى ميوان دەبن!

- داىە گيان، نەمن نەوہ دەچمە مەزرايە و لە نىو مىنگەلى بەرانىكى باش ھەلدەبژىرم و دەى ھىنمەوہ. پياوى چاك بە ھەتا دىمەوہ نەيەلى ھەمەدۆك بىروا!

– نان پۆله گيان خاترجەم بە! بەلام بەرانىك كەمە. دووبەراناڭ بېنەو، چونكە دەمەوى لە بەر حەمەدۆكى ھەموو خەلكى دىي بانگھېشتن بكەم!

يۆنس ولاخى دەر كېشا، سوار بوو و بە پرتاۋ پۆيى. مېنگەلەكەيان لە تەپكېكى كە بە سەر چۆمى جەيھانىيى دا دەروانى، دەلەوېرا. يۆنس سى بەرانى قەلەوى ھەلبۇارد و بەشوانەكەى گوت:

– دەبى زوو ئەو بەراناڭە بېمەو و سەريان بېرم. حەمەدۆك لە مالى ئىمەيە! ھەموو خەلكى دېم مېوانن. نەتۆش لە گەلى!

كاتىك گەيشتەو مالى، حەمەدۆك و موسلىمىش ھەستابوون و خەرىكى دەمچاۋ شوتنى بوون. يۆنس غارى دا و دە باوھشى گرتن:

– ياخودا بەخېرىيى كاك حەمەدى بەرپۆز! بەراستى ئەو بە ئىمە شانازى يەكى گەورەيە كە تۆ لە نېومانى...

يۆنس لە تەمەشاكردىنى حەمەدى تېر نەدەبوو. بە وردى لە بەرى پېي را ھەتا تەپلى سەرى دەيپشكىنى و ھەموو جارېش كە دەگەيشتە دەستى، دە نېشانەى خانەقاي چلچاۋيەو رادەما. لەو بەينەى دا كۆمەلئىك ژنى پېر و جھىلى دىي ھاتن. حەسارەكەيان مالى، پاشان پېر بە حەسارەكەى حەسېر و پەتۆيان راخستن لە سەر ئەوانىشەو لباديان راخستن و پالەوېشتيان دانان. كۆمەلئىك ژنى دېكە ناگرېان كۆرەو و گۆشتيان چاك كرد، پەتاتەيان سېي كردن و برىنجيان شوتەو.

پېش ئەوې پۆژ ئاۋا بى، ھەموو پياۋى دىي ھاتن. بەدۋاى يەكدا باوھشيان بە حەمەدۆكى دا كرد و بەخېرىان ھېنا. دۋاى ھەمووان حەمەداغاي ھەوشارۆغلى ھات، پياۋىكى كەلەگەتى رپووخۆش، سېئل باپر و سەنگېن. بە بزەيەك لە سەر لېوانەو نېوچاۋانى حەمەدى ماچ كرد و گوتى:

– بەخېرىيى حەمەدۆك، بە راستى بەخېر بېي ھەلۆى سەر لووتكەى چىباى ھەزارگا! ياخو بەخېر بېي!

– سوپاسى مېوانگرېتان دەكەم حەمەداغا!

– ئىمە شانازى بەوۋە دەكەين كە تۆ ھاتوۋيە گوندى ئىمە و مېوانانى!

– مېنىش شانازى دەكەم كە ھاتوۋمە ئېرە و چاۋم بە ئېو كەوتوۋە ئاغا!

ھەوشارۆغلى لە سەرەوې مەجلىسى، كە دارىكېشى لى بوو، دانىشت و حەمەدى لە پەنا خۆى دانان. پاشان خەلكەكەى دېكەش دەورانەور دانىشتن.

ھەتا شەودرەنگانئىك خەرىكى ناخواردن و قسەوياس بوون. ھەموو بە يەكەو قسەيان دەكرد و جەفەنگيان لى دەدان. كاتىك باسى ئەوې دەكرا كە چۆن ياوەر فاروق بەو ھەموو

هاتوهوتیهوه درووه لانی گهراوه و له شه ری ماران زیاتر هیچی وه دهست نه کهوتوه،
ههوشارۆغلی هینده پی ده کهنی، ره شوشین ده بۆوه. پاشان کاتیک ههستا و دهیه ویست بروتیهوه
ماله خزى، گوتى:

– نه گهر دایه زینه ب نیزی له سهر بی، پیم خوشه کاک همه د له مالی نیمه بنوی!

دایه زینه ب وه جواب هات:

– همه دۆک نه مشۆ میوانی منه و قسه ی تی دا نیه که بۆ هیچ کوئی دی ناچی! نه گهر بیلیم

بجیته شوینی دیکه، روحی میرده کهم ده قهبری دا ناحه سیته وه!

– باشه دایه زینه ب، قسه ی تویه. با همه دۆک نه مشۆ له مالی نیوه بی، به لام سبهینی

میوانی خۆمه! نابیی بیلی خۆم لی بشاریته وه!

– به سهرچاو، سبهینی له لای نیوه ده بن!

– ناخر دایه زینه ب، نهو کورانه چه تن، نهو ندی بلتی یهک و دور ده توان خۆمان لی ون کهن!

– خودا عافوت کا ناغا، نه من بۆخۆم عۆده دار ده بم، سبهینی بۆخۆم دهیان هیتم بۆ مالی نیوه!

(۵)

ئەۋى شەۋى مورتەزاغا ئەيتۈنى چاۋ لە سەر يەك دانى. ھەر ناخى ھەلكىشان، ئالاندى و دەجىيە دا ئەمدىئەۋدىۋى كىرد. ئەگەرچى ئىستا دەۋ ژورەى دا ئەدەنوست كە مەجمووداغى تىدا كوزرابو، بەرحالەش ھەمىشە ئەۋەى دەھاتەۋە بەرچاۋ كە چۆن مەجمووداغى مېۋانى دە خويىنى خۆى گەۋزىبوو و دەچوۋە ھەر شويىتىكىش تەرمى ئەۋ كابرەى ھەر لە پىش چاۋى بوو. بەرحالەش ئەۋ بە بى ئەۋەى شەرمى بكا، يان دەرىستى ئەۋەى بى خەلك لۆمەى بكا، لە ھەموو جىيەك تارىفى ھەمدى دەكرد، بەۋ "دېندە خويىنخۆر" ھەل دەگوت و دەى ھىنا رىزى "ھەمە چەتە" ى بە نىۋبانگ، و "سەلىم سامناك" و تەنانەت دەى گەياندە ئاستى ھەزەرەتى خدرى زىندەش. بەلى، ئەۋ تا ئەۋ رادەيە دەچوۋە پىش كە دەى گوت ھەمدە لە گەل چلسۋارەى غەبىيە، بۇخۆى يەكىك لەۋانە و لە سەر چىاي دولدولتى لە گەلىان كۆ دەبىتتەۋە. كەسىش لىتى ۋەدەنگ نەدەھات. لە بېرى ۋى دا ئەۋ خەلكە گىل و گەمژە بوون، بەلام ئەۋەشى بە خۆى دەگوت: مورتەزا شىت ھەر بۇخۆتى! ھەمدە بە خويىنى سەرى تۆ تىنۋە و ئاشتەبەخشى. ئەگەر ھەتا ئىستاش ئەى كوشتۋى، لە بەرخاترى عەلى يەشەلى بوۋە. عەلى يە شەل لە گەل ۋى يە و لە ھەموو كەسى لى نىزىكتەرە. بەلى، ئەگەر ھەتا ئىستا ئەى كوشتۋى، بۇ عەلى يەشەلى ھىشتۋىيەۋە كە ئەۋ بت كوزى. ۋايە، سەدھەزار جارى دىش دەلىم ۋايە، ئەمەن بە دەستى عەلى نەبى، بە دەستى كەسى دىكە ناكوزىم... ئەۋ جار خەيالى ۋاۋەتر چوۋ، خۆى بە مردۋىيى دى، ھەموو گىيانى دە خويىنى خۆى دا شەلال بوو، مىلى شكاۋو، دەستى بە لايەكى بالتەجەكەى دا كەۋتەبوو. زىمانى دەر كشاۋو و ھەتا سەر سىنگى درىژ بىۋە و ھەروا خويىشى لى دەچۆرا. ۋەدە ۋەدە تەرمەكەى ھەلمسا، ھىندە ھەلمسا ۋەك رەشكەكەى لى ھات، ھەزاران

میتشه شینکه‌ی لی‌هالان. هه‌موو میتشه‌کانیش ده‌ده‌ریای خویتنی دا‌خنکان. پاشان که‌لاکه‌که به‌چوارده‌وری خۆی دا‌سوورا و خویتن و پۆله‌میش به‌لووزه‌و به‌دیواره‌کان دا‌کران. خویتن که‌فی کرد، دیسان به‌سه‌ر زمانی ده‌رکشاو، روخساری سپی‌هه‌لگه‌راو و هه‌موو به‌شه‌کانی دیکه‌ی له‌شی مردوو‌ه‌که‌ دا‌بلاو بۆوه و دیسان میتشه‌شینکه‌ له‌سه‌ر که‌لاکه‌که‌ی نیشتنه‌وه. بالی میتشه‌کان ده‌به‌ریقایه‌وه و ده‌وری که‌لاکه‌که‌ی له‌میشان هه‌ر بریقه‌بریقی بوو. ده‌ت‌گوت که‌لاکه‌که‌ ده‌هه‌ورێکی بریقه‌دار وه‌رگیراوه، هیندی‌ک‌سه‌گ په‌یدا بوون و خه‌ریک بوون له‌سه‌ر که‌لاکه‌که‌ی له‌گه‌ل میتشه‌کان به‌شه‌ر بێن. هینستا که‌لاکه‌که‌ هه‌ر خویتنی لی‌ده‌چۆرا. نه‌و جارده‌ی‌دی: نه‌وه‌ که‌لاکی مورته‌زاغای له‌ده‌شتیکی که‌وتوه، پر به‌ده‌شته‌که‌ی گولی سوور، نه‌رگس و وه‌نه‌وشه‌ پراون. که‌لاکه‌که‌ به‌ره‌به‌ره‌هه‌ل‌ده‌مسی و له‌پر میلیون میلیون په‌پوله، وه‌ک په‌له‌هه‌ورێکی په‌یدا ده‌بن. ده‌وری ده‌ده‌ن و له‌نیو‌خویان دا‌ونی ده‌کن. هه‌موو نه‌و ده‌وریه‌ره‌ له‌شۆتیکی بنه‌وشی دا، که‌ له‌سه‌ر ده‌شته‌که‌ی خۆ‌ده‌نویتی، مه‌له‌ی ده‌کا. که‌لاکه‌که‌ له‌نیوه‌راستی ده‌شتی که‌وتوه. گه‌رمایه‌، گه‌رمایه‌کی وشکی نه‌وتۆ که‌خه‌ریکه‌ عه‌رزى بسووتینی و به‌ردان بقه‌لشیتی. ده‌لینی پۆژ ناگری لی‌ده‌بیته‌وه. که‌لاکه‌که‌ ده‌و گه‌رمایه‌ی دا‌هه‌ر دی و زیاتر هه‌ل‌ده‌مسی، پاشان ناوی ده‌کا و ناوه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌پرا. زۆری پی‌تاچی وشک هه‌ل‌ده‌گه‌رێ، ره‌ش ده‌بی و پیسته‌که‌ی به‌نیسکانی‌یه‌وه‌ده‌نووسی. عه‌لی‌یه‌شهل په‌یدا ده‌بی. له‌به‌ر بۆگه‌نی که‌لاکه‌که‌ی توند لووتی گرتوه. هاوار ده‌کا: "نه‌و که‌لاکه‌ بۆنی کردوه، مورته‌زاغا بۆگه‌ن بووه! زانیبام ناوا بۆگه‌ن ده‌بی، قه‌تم نه‌ده‌کوشت". به‌لی، وایه‌نیدی، باشه‌حه‌مه‌د ده‌ستی وتی‌راگه‌یشتبوو و نه‌شی‌کوشت! بۆ؟! خۆ‌ئاغایه‌ک که‌نه‌من‌م، برای نه‌بووم. وا‌نیه؟! نه‌و به‌تفه‌نگه‌وه‌ له‌سه‌رم‌پاوه‌ستا‌بوو و زۆر هاسان ده‌ی‌توانی قامک له‌په‌له‌پیتکه‌ی ببزیوی و دوو گوللان له‌سه‌ر دل‌ی منیش دا، هه‌روه‌ک له‌مه‌جمووداغای دا! هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی گوت: "نه‌تۆ به‌عه‌لی‌یه‌شهل ده‌به‌خشم!" ده‌ی مه‌به‌ستی له‌وه‌چ‌بوو؟ راست مه‌به‌ستی نه‌وه‌بوو که‌بلی‌چاره‌نووسی تۆ‌ده‌به‌ر ده‌ستی خودای دایه، به‌لام به‌ده‌ستی عه‌لی‌یه‌شهل ده‌کوژرتی! نه‌وه‌له‌مه‌زیاتر مانایه‌کی دیکه‌ی نیه!

نیدی نه‌ی‌توانی زیاتر ده‌جی‌یه‌دا‌بمینیته‌وه. له‌پر ده‌ره‌په‌ری و جله‌کانی ده‌به‌ر کرد. دوا‌ی کوژرانی مه‌جمووداغای، بیجگه‌له‌مورته‌زاغای بیچاره‌هیچ‌ئاغا و به‌گیتک له‌مالی خۆی نه‌ده‌نووست، نه‌زولفۆ، نه‌خه‌لیل به‌گی‌گه‌وره‌و نه‌نی‌دیکه‌ش. وه‌ک نه‌وه‌ی وا‌بوو که‌نه‌و به‌نه‌نقه‌ست ده‌یه‌وی خۆی به‌کوشت‌بدا.

– نەرى ئەو تۆش بە خەبەرى حوسنى خانم؟
– ھەر چاوم لىكەنەناون مورەزا گيان! كاتىك ئەتۆ ھىندە ئالتۆز و نىگەران بى، ئەمن چۆن خەوم لى دەكەوى!

– راست دەكەى خانم گيان، راستە! ئەمن ئىستا پىتوہ بووم. پەتتىكم لە مىلى داہە و گوللەيەكيشم لە سەر دلئى دراوہ. باشە بە باوہرى تۆ چ بكم؟ "ئەمن تۆ بە عدلىيە شەلى دەبەخشم"، ئەوہ يانى چى؟ مەبەستى ئەوہ نەبووہ كە ئەمن بە دەستى عدلىيەشەلى دەكوژىم؟

– بىگومان دەبى مەبەستى ھەر ئەوہ بى...

– كەوابوو دەبى يان ديسان لە گەل عدلى بىمەوہ بە برا، يان بىكوژم!

– لەو دوو رىگايەى زياتر رىگايەكى دىكەت نىہ!

– نا... باشە خانم ئەتۆ رىگايەكى دىكەت بىشك نايە؟

– جارى نا ئاغنا، ئەوہ بىر دەكەمەوہ و لەوانەيە بە شتىك بگەم. بەلام... وا بزانم ھەموو شتىك دەبن سەرى مەلا دۆران ئەفەندى داہە. ئەمن بىستووہە ھەمەدۆك جارى وايە نىوہشەوى دى و سەرى دەدا.

– بىدەنگ بە خانم، شتى وا نەلئى، بۆ خاترى خوداى ئەوہى نەلئى!

– وەللآھى دەنا راست وايە! ئەوہى ئەمن ئەو خەبەرەم لى بىستوہە، نى مائە وانە و بە چاوى خۆى ھەمەدۆكى لە وى ديوہ. ھەمەد سى شو و رۆژان لە مالى ئەوان دا خۆى شاردۆتەوہ و ھەر لە وىش را ھاتوہ و مەجمووداغاي كانىيەگولانى كوشتوہ. بىستوشمە كە عدلىيەشەل وەپىشى كەوتوہ و بە دەستى خۆى دەرگاي بۆ كردۆتەوہ.

– بىدەنگ بە، شتى وا قەت نابى! نەگەر ئەوہى تۆ دەلئى، وا بى، ئەو شەلە كەسەمان

نايەلئى، ھەر تايفەمان دەبىتتەوہ!

– ئەو دەردەى ئەتۆ داتى و ئەو مەرەدەى ئەتۆ بە سەر وىت ھىنا، لە كوشتنى خراپتر بوون،

وايە، قسەى تى دا نىہ ھەموومان دەكوژى!

– باشە ئەمن چم لى كردوہ؟ چم بە سەر ھىناوہ، كە ئەو ئىستا ئاوا ئەمن ئازار دەدا؟ دەبى

بايرامۆغلى بدۆزمەوہ. چۆن خەوم لى دەكەوى، كاتىك ھەمەدۆك چارەنوسى منى داوہتە

دەست عدلى، ئەى ھاوار كەستىك بزانى ھەر ئەمىرۆ دەى كوژن، يان زۆرەكەى ھەتا سەبىنىتى

عوامر ماوہ، چۆن دەتوانى بنوى؟

– راست ده‌کمی ده سهرت گه‌پټم! ياره‌بی خودا له عومری من هه‌ل‌گرې و بی‌خاته سهر ئی
 تۆ! به تهاوی راست ده‌کمی ناغا گیان! هه‌تا نه‌و عدلی‌یه شه‌له بټینی، نیمه ژیاغان نابې!
 – بلټی پږسته‌مه کورد نه‌توانی بی‌کوژی!
 – پږسته‌می باش ناناسم، ته‌نیا کاتیک جیژن، داوه‌ت و شتی وا ده‌بی، ناری ده‌بیسم.
 – نه‌دی بلټی نه‌توانم له گه‌ل عدلی بټمه‌وه دۆست و برا؟
 – بزچی، په‌نگه بکری، نه‌من له‌و بواره‌ی دا هه‌ولټیک ده‌ده‌م، بزائم چم بۆ ده‌کری! دوو
 هه‌وتوانم له سهر راوه‌سته!
 – نه‌منیش سهرټکی پږسته‌مه کوردی ده‌ده‌م.
 – وا بکه ناغا گیان، به‌لکوو به‌و شټه‌ویه شټیکمان بۆ بکری و گیانی خۆمان بیاریژین.
 ...

– وشیار به ناغا! کام ده‌رگا له هه‌مووان تاریکتره، به وی دا پږۆ! هیچ دوور نیه عدلی‌یه
 شه‌له ده بۆسه دا بی و له که‌لیټیکی را چاوی لیت بی!
 مورته‌زاغا به نه‌سپایی و به پارټزه‌وه له پلیکانان هاته خوار. هه‌نگاو به هه‌نگاو گوئی
 راده‌داشت. له‌وانه بوو نه‌و عدلی‌یه شه‌له به‌لایه له قولینچکیکی خۆی شارده‌بیتته‌وه. ده‌رگای
 کرده‌وه و به په‌نا دیواری دا، به‌و شوټینه‌ی دا که تاریکتر بوو پږویی. که له جاده‌ی چووه ده‌ری،
 ده‌ستی به راگردن کرد و له حالیک دا هه‌ولتی ده‌دا ده‌نگی هه‌ناسه‌شی نه‌یه، به سهردیوارټیکی
 دا بازی دا، به نیو باغچه‌یه‌کی دا پږویی و له په‌رژینټیکیش تی‌په‌ری. سه‌گیکی گه‌وره‌ی مه‌ری
 بۆی هات و ده‌ستی به وه‌پینی کرد. مورته‌زا خۆی ده‌که‌ندالټیکی هاویشته و هه‌تا سه‌گه‌که له
 کۆلی بۆوه و به جټی هټشت، ده‌وی دا مایه‌وه. دواي نه‌وه‌ی له که‌نداله‌کمی هاته ده‌ری، توشی
 هټندټیک که‌لاوان بوو. پټشتر نه‌وی دار هه‌ناری لی‌بوون که هټشتا هټندټیکیان مابوون، ماریشی
 زۆر بوو، به‌لام بی‌گومان نیستا ماره‌کان له کونه‌کانیان دا خه‌وتبوون، چونکه دار هه‌ناریش
 هټشتا گولټیان نه‌کردبوو، ترسی ماری که‌م بوو. ماله‌کمی پږسته‌می هټندټیک واوه‌تر بوو.
 دارپه‌لټیکی گه‌وره له‌وی شین ببوو و لکه‌نه‌ستور و درټزه‌کانی به سهر ماله‌کمی پږسته‌می دا
 بلاو ببوونه‌وه. مورته‌زاغا له بن داره‌کمی راوه‌ستا، کۆخه‌یه‌کی کرد، هه‌ولتی دا هه‌ناسه‌یه‌که
 بټینټه‌وه به‌رخۆی و پاشان هه‌رای کرد:

– کاک پږسته‌م! کاک پږسته‌م!
 ده‌سه‌جی پږسته‌م له ژوروی را وه‌لامی دایه‌وه:

– بەلئى مورتەزاغا! فەرموو... ئەو ھاتم!
 كاتىك رۆستەم ھاتەدەرى، دەستىكى بە دىخوونى پاتۆلەكەيەو ھەبو و فانۆسىكىشى بە دەستەكەي دىكەيەو ھەبو. فانۆسەكەي لە بەر دەمى مورتەزاي راگرت و گوتى:
 – دەسبەجى دەنگىم ناسىيەو و زانىم ئەو دەبى ئەتۆ بى! ماشەللا ھەو نىوہشەوہش روخسارت گەشە ناغا! فەرموو دانىشە، دەزام ترست ھەيە!
 مورتەزاغا ديسان كۆخى، گەرووى خاوين كوردەو و گوتى:
 – چ ترسىكەم ھەيە؟
 رۆستەم لە بەرامبەرى دانىشت، فانۆسەكەي لە بەر پىي خۆي دانا.
 – دەتوانى ئەو فانۆسەي بكوژىنىيەوھ؟
 رۆستەم فووي لە فانۆسەكەي كرد، كوژاندىيەو و گوتى:
 – نىگەرانىت زۆرن، ھەمەدۆك بۆ كوشتنى تۆش ھاتبوو، نازام چۆن بوو نەي كوشتى و لە جىياتىيان مەھمووداغاى كوشت؟
 – بەلئى، مەھمووداغاى دە خوئىنى خۆي گەوزاند و نازانى چەندى خوئىن لە بەر پۆيى! ئەو پىياوہ كورتهبالايە بە قەد سى گايانى خوئىن لە بەر پۆيى. بۆ وا بوو رۆستەم، ئەو ھەموو خوئىنە چۆن دە نىو پەگەكانى ئەو پىياوہ لاوازەي دا جىيى بىۆو، ھا؟
 – دواي ئەوہى مەھمووداغاى كوشت، نۆرەي تۆ بوو بتكوژى، بەلام كاتىك رووي تەنكىتى دە تۆ كرد، بىيارەكەي گۆرا و گوتى ئەتۆ بە ەلىيەشەلى دەبەخشم و دوايە لىيى دا پۆيى. ئەو بەلئىنى بە ەلىيەشەلى داوہ ئەتۆ نەكوژى و ئەو كارە بە وى بسپىرى. ئەركى كوشتنى تۆي خستۆتە سەرشانى ەلى و دىيارە ەلەيش دەيەوي تۆلەت لىيىستىنيتەوہ. ھەر لە بناخە دا ھەمدە نەي دەتوانى ئەتۆ بكوژى، چونكە ەلى لىيى قىبول نەدەكرد... نىستا نىدى ەلى پەلە ناكا و بە كاوہخۆ و لە كاتىكى لەبار دا دەتكوژى!
 – باشە ئەتۆ ئەو ھەموو ھەوالانەت لە كوئوہ پىگەيشتوہ؟
 – ئاي ناغا بەستەزمانەكەم، مورتەزاغا بىيەختەكەم! مالتە كابرا خولىكى بە نىو بازارى دا لىيدا، دەزانى ھەمووكەس لەو شتانە ناگادارن. ھەر كەس پىيى خۆش بى، ەلىيەشەل ھەموو ئەو شتانەي بۆ باس دەكا. بە ئاشكرا لە لاي ھەموو كەس گوتوويەتى: ھىچكەس مافى ئەوہى نىيە مورتەزاغاى دولكادىرلى بكوژى. ئەو مافەي نادەم بە كەس، تەنانەت بە ھەمدەدۆكىش. ئەو نىچىرى خۆمە خۆم! بەو دەستانەي خۆم، وەك گاي، بە چەقۆيەكى كول،

سه‌ری ده‌برم! له نئیه جیویانه‌کەشی دا نا، له نئیه‌پراستی بازاری! ناغا به‌سته‌زمانه‌که‌م، هه‌موو خه‌لکی شاری نه‌وه‌ی ده‌زانن! برۆ له منداڵتیکی هه‌وت ساڵه، یان پیرتیکی سه‌د ساڵه‌ بپرسه، هه‌مووت بۆ باس ده‌کا. ناوايه نیدی ناغا بلین چی؟! ئیستا به‌رموو چۆنه به‌و نیه‌شه‌وه‌ی زه‌حه‌مت کیشاوه و نه‌منت به‌ سه‌ر کردۆته‌وه؟

موپته‌زاغا وه‌لامی نه‌دايه‌وه.

— نه‌وه چی‌یه موپته‌زاغا! بۆ وا بی‌ده‌نگی؟

ناغا ته‌نیا بۆله‌یه‌کی لی‌هات. پۆسته‌م به‌ غار چوو په‌رداخ‌تیکی هینا، له گۆزه‌یه‌کی که له ژێر داوه‌که‌ی هه‌ساری دان‌رابوو، پری کرد له ناو و بۆی هینا:

— نه‌و ناوه‌ی بچۆوه، دئی‌ه‌وه سه‌ره‌خۆ! نا‌حه‌قت نیه با‌م، مه‌سه‌له‌که مه‌سه‌له‌ی مر‌دن و ژیا‌نه و دیا‌ره هین‌ده هاسان نیه! یا‌ره‌بی خودا له چاره‌نووسی نا‌وامان به‌ دوور کا! عه‌لی‌یه شهل پیاری‌کی که‌لله‌شه‌قه! زۆر که‌لله‌شه‌قه! نه‌ده‌بوو نه‌وه‌ت له گه‌ل کرد‌با! نه‌ده‌بوو به‌ رووت و قووتی له نئیه‌پراستی مه‌یدانی شاری فری‌ده‌ی! هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ت کرد ناغا! ته‌تۆ نه‌گه‌ر نه‌وه‌ت له گه‌ل یه‌کی دی‌که‌ی بی‌جگه له عه‌لی‌یه‌شه‌لیش، که چه‌ته‌یه‌کی به‌نیویانگه و وه‌ک شیر‌عه‌لی نا‌زا و پا‌که، کرد‌با، نه‌خیر با بلین هه‌ر نه‌وه‌ت ده‌رحه‌ق به‌ منداڵتیکی هه‌وت ساڵه‌ کرد‌با، له‌می‌تۆ بوو تۆله‌ی لی‌کرد‌بوو‌یه‌وه و ئیستا نه‌ما‌بووی. ده‌زانی عه‌لی‌یه‌شهل بۆ هه‌تا ئیستا‌ش نه‌ی‌کوش‌تووی؟

— نا... بۆچی؟

— نه‌و ده‌لی: "نه‌من پۆژی هه‌زار جار موپته‌زاغای ده‌کوژم، نه‌و کا‌برایه پۆژی نیه نه‌مری، جا نه‌و جار پۆژی‌کی، نه‌و کا‌ته‌ی بزائم وه‌ختی‌یه‌تی، له نئیه‌پراستی بازاری ده‌ی‌کوژم. یه‌کجی سه‌ری لی‌ده‌که‌مه‌وه!

— باشه که‌س نیه پینشی پی‌بگری؟ که‌س نیه نه‌هینلی وا بکا؟ نا‌کری که‌سینک په‌شیمان‌ی کا‌ته‌وه و بم‌به‌خشی؟

— هه‌موو که‌س هه‌ستی روحم و به‌زه‌یی تی‌دا هه‌یه. وا هه‌یه کا‌برا بابی، دا‌یک‌ی، برای، یان منداڵی به‌ ده‌ستی که‌سی‌کی کوژ‌راوه و دوا‌یه به‌زه‌یی به‌ قاتله‌که‌ی دا هات‌وه و به‌خشیویه‌تی، به‌لام عه‌لی‌یه‌شهل وا نیه و له‌وانه نیه ته‌تۆ بی‌ه‌خشی! ته‌نیا یه‌ک که‌سی دی‌که‌م پی‌شک دی که وه‌ک وی که‌لله‌شه‌قه، نه‌ویش کو‌ری با‌یرامی "با‌یرام‌و‌غلی" یه!

موپته‌زاغا که‌ تا ئیستا قوم قوم له ناوه‌که‌ی خوار‌دبۆوه و هه‌ر گه‌رووی پی‌ته‌ر‌کرد‌بوو، په‌رداخ‌ه‌که‌ی به‌ سه‌ری‌یه‌وه نا و به‌تالی کرد:

- خدا مردووانت ببهخشی!
 - خدا تۆش ببهخشی ناغا!
 - بهائی، نیتستا با باسی وهی بکهین که بۆ بهو نیوه شه وهی هاتومه لای تۆ و...
 - نه من چاوه پروانت بووم!
 - یانی چی؟ چۆنت ده زانی دیم بۆ لات؟
 - چۆنم ده زانی؟ عدلی به شهل قسمی ده گهل کردووم. پیتی گوتووم مورته زاغا نه وه له ترسان خه ریکه شیت بی. قسمی تی دا نیه دیتته لای تۆ و داوات لی ده کا نه منی بۆ بکوژی، له بهرام بهر دا زوی و زپرئیکی زۆریشته ده داتی.
 - راست وایه. بیتوو نهو کاره م بۆ بکهی، هم عمرزت ده ده می و هم سئ لیره ی زپرته ده ده می، لیره ی عوسمانی! نهوم بۆ بکوژه، به لاین بی نه هیتلم تاقه رۆژئیکیش بگیریی.
 - نه من که سم پی تا کوژی ناغا. کوشتن گونا حیکی گه وره یه. چۆن کابرا ده توانی جوانترین دروستکراوی خودای بکوژی؟
 - هاها... یانی جوانترین دروستکراوی خودای نهو عدلی به شه له یه؟
 - نه من نه وهی نازانم و خودا بۆخوی ده زانی. هیچ کهس نازانی کی له لای خودای گه وره تر و به بایه ختره! نه من نامه وی گیان له گیان داری خودای بستینم، نه گهر هم موو زپیری دنیا به شم بده نی، شتی وا ناکه م! مرۆژ گیانله به رئیکی به کجار جوانی خوی گه وره یه ناغا! گیانله به رتک که ده توانی پی بکه نی، بگری و نهو بندا ریش بی.
 نهو دوو که سه هه تا به یانی به یه که وه قسمیان کرد. مورته زاغا هه ولتی ده دا به هر شتیه یکه بووبی رازی کا و هه زار شیرورئویی بۆ هیتنا یه وه، به لام رۆستم نه چوه ژیر بار. کاتیک مورته زاغا به ره مال بۆوه، رۆژ به قه د رمبیتکی بلیند بوو. خام لیتی پرسی:
 - چت کرد؟ کورده ت رازی کرد؟
 - به داخه وه نا!
 پاشان هر به شتومه که وه له سر جینگایه که وت و خه وت.
 حوسنی خام به نه سپایی جله کانی له بهر دا که ند. زۆری به زهی بهو پیاوهی دا ده هات، که وه مندالان ده جوو لآ یه وه و هیتنده له گیانی خۆی ده ترسا.
 نهو پیرۆژی، پاشنیوه رۆیه کی دره نگ، نۆکه رئیکی خه لیل به گی گه وره هاته مالییان و گوتی به گ داوای مورته زاغای کرده. نۆکه ره که گوتی:

– ناغا دەبىي ھەرچى زووتر تەشريف بىنى بۆ لاي خەلىل بەگى لە نووسىنگە كەي. كارىكى زۆر بە پەلە و گرىنگى بېتەتى!

حوسنى خانم بە پەلە غارى دا دىوہ كەي مورپەزاغاي. ئەو تازە وە خەبەر ھاتبوو، بىياز بوو، نەي دەزانى خۆي بە چى يەوہ خەرىك كا و ھەموو گىيانىشى وە سەر نارەقەي گەپرابوو. – خەلىل بەگ بە دواي دا ناردووي، ئەو چاوەروانى تۆيە و وا ديارە كارىكى زۆر بە پەلەشى پېتە!

مورپەزاغا دەسبەجى راست بۆوہ، لە تەختە كەي ھاتە دەر و بەپەلە خۆي كۆ كەردەوہ: – نىستا پەيتم ناتاشم، ناپەرژىتم، دوايە دەچم لە لاي سالە يە كچاوي دەي تاشم. جارى كاري گرىنگتر ھەيە.

– بۆ شەوي چ لي تىم؟

– مريشكى سوور كەوہ حوسنى. لە مېژە نەم خواردوہ، نىشتيام لي يە! بە پەلە لە پليكانان چوہە خواري. ھەسارى كەردە چەند شەقاو و بى ئەوہي چا و لە دەوروبەري خۆي بكا، لە كەس بپرسى، يان ئەو دوكاندارانە بىنى كە لە بەري ھەلدەستان، خىرا بە نىو بازاړي دا تى پەري و بە چەند دەقيقان خۆي گەياندە نووسىنگەي خەلىل بەگى گەورە. خەلىل بەگ تا بەرىتلايە بە پىري يەوہ ھات، بە خىري ھىنا و پاشان دەستى بۆ لاي مۆبلىكى سووري تۆخى چەرم پاداشت و گوتى: "فەرموو دانىشە". ئەو مۆبە تاقە مۆبلى ئەو شارەي بوو. وي تەدەچوو تەواوي ناوچەي ئەدەنەش مۆبلىكى واي تى دا بى. خەلىل بەگى گەورە پوولتىكى زۆري بەو مۆبەي دابوو. لە كابرايەكى ئەندازياري لۆكەي ئەلمانىي كرىبوو. ئەو كابرايە تەواوي مالىكەي خۆي لە ئەلمانىي را لە گەل خۆي ھىنابوو. خەلىل بەگ كورى ناغايەكى توركمان بوو. ناغاكە رووت بوو، شتىكى واي نەبوو، بەلام لە سايەي سووت و سەلەم و پشتيانىي عارف سايم بەگى نىستا ھىندەي زەوي ھەبوو، بەشى ھەوت پشتى دىكەشى دەكرد. بەگ زۆري پىز لە مورپەزاغاي دەگرت، ھەرچەند ئەو رىز گرتنە ھىندىك جار بە گالته پىكردنەوہ بوو. ھەرچۆنكى بى بەگ ئەك ھەر يەكە دەولە مەندى چوكووراويە بوو، بەلكوو لە نانتاكيايە را ھەتا مەرسىنى كەس ھىندى وي نەبوو.

– سوياست دەكەم كە دەسبەجى تەشريفت ھاتە نىرە ناغا! پىزم بۆت ھەيە و لەوہي كە زەجەتم داي، داواي لىبووردن دەكەم. ناچار بووم، كارىكى بە پەلەم پىتە بوو... جارى با چايەكى بچۆينەوہ!

– زۆرم پى خۆشە و دە خزمەتت دام!

مورته‌زاغا هستی کرد مه‌سه‌له‌یه‌ک هه‌یه که به‌گ گرینگی پی‌ده‌دا. خه‌لیل به‌گ رای کرده ده‌ری و ده‌ستوری دا چایان بۆ بیئن، پاشان هاته‌وه و له پشت میژی نووسینه‌که‌ی خۆی دانیشته. مورته‌زاش له نیو مزیله چه‌رمه‌که‌ی دا هستی به ناسوده‌بی‌یه‌کی که مورته‌ ده‌کرد، بۆخۆی پالی لی‌دابۆوه و لاقی هاویشته‌بوونه سه‌ر یه‌ک.

— به‌لی، نا... نم، بمبووره مورته‌زاغا، به‌لام مه‌سه‌له‌یه‌کی گرینگ هه‌یه که بوو به هۆی نه‌وه‌ی ناوا زه‌حه‌متت بده‌م...

— کاتیک جه‌نابت ده‌فه‌رمووی گرینگ، نه‌وه دیاره شته‌که گرینگه.

— نه‌وه مه‌سه‌له‌یه پیوه‌ندی هه‌م به من و هه‌م به جه‌نابت‌ه‌وه هه‌یه، برای به‌ریزم.

— راست و ره‌وان شته‌که‌م پی‌بلی خه‌لیل، نۆقره‌م لی‌پرا نیدی، نه‌وه چ مه‌سه‌له‌یه‌که ناوا گرینگه و نه‌منیش ده‌گریته‌وه؟

— به‌لی گرینگه، شته‌که‌ش نه‌وه‌یه ته‌تۆ قسیکی ناخۆشت کرده، که نیستا له بازاری نیره و له سه‌رانسه‌ری چوکورپاواپه له سه‌ر زاری هه‌موو که‌سه... ته‌تۆ ده‌بی گالته‌ت به یاوه‌ری کردبی و نه‌ویش که زانیویه‌ته‌وه، هیئنده نار‌ه‌حه‌ت بووه وه‌خته له خه‌فه‌تان گیانی ده‌رچی. ده‌لی نه‌من قه‌ت چاوه‌روانیم له مورته‌زاغای نه‌بوو که ناوا له نیو خه‌لکی باس‌م بکا و بمشکینی!

— چم پی‌گوتوه؟ به چی شکاندوومه؟ پیتم‌خۆشه بزاتم!

نه‌وه جار مورته‌زا له جیتی خۆی هه‌ستا، له خه‌لیل به‌گی چوهه پیئشی و گوتی:

— تکایه پیتم‌بلی، بۆم روون که‌وه بزاتم بۆ شکاندوومه؟

پاشان به نیوچاوانیکی گرژ و بیریکی نالۆزه‌وه له جینگاکه‌ی خۆی دانیشته‌وه.

— ته‌تۆ ده‌بی گوتییته... ده‌لین به هه‌موو که‌سه گوتوه که یاوه‌ر له‌شکری بردۆته سه‌ر

ماره‌کانی ناکچه‌سازی... هه‌روه‌ها ده‌بی به گالته باسی سه‌رنه‌که‌وتنی یاوه‌ریت کردبی...

مورته‌زاغا ده‌نگی هه‌لینا:

— به‌لی وایه، نه‌وه‌م کرده. بۆچما نه‌وه بۆ نه‌وه‌ی نه‌چوهه ناکچه‌سازی که حه‌مه‌دۆکی

بکوژی؟ نه‌وه جاری چه‌نده‌مه و چ جاریکی شتیکی بۆ کراوه؟ ها؟! نه‌وه له جیاتیی وه‌ی حه‌مه‌دۆکی بگری، نه‌وه‌دونۆ ماری به‌رده‌ست کرده! به‌لی نه‌من گوتومه و... به ناشکراش ده‌لیم نه‌من گوتومه که شه‌ری له‌شکری یاوه‌ری له‌گه‌ل نه‌وه‌دونۆ ماران ده‌چیته نیو لاپه‌ره‌کانی میژوه‌وه و وه‌ک شه‌ره‌ پر له شانازی‌یه‌کانی سه‌ریه‌خۆیی له میژوو دا ده‌دره‌وشیتته‌وه. باشه نه‌وه

شتیکی زۆر ناخۆش و بی‌جییبه به زاری من دا هاته‌وه؟

– یاوهر زۆری پی قه لسه ...

– با پی ناخۆش بی، نه من بلیم چی؟ به لام نیگه ران مه به! نه من ده زانم چۆنی بیتمه وه سه ره خۆ و نه وانه ی له بیر به رمه وه.

پاشان قاقایه کی کیشا و خه لیل به گیش وه کی دهستی به قاقاکیشانی کرد.

– نه و دتیه ی به حه مه دۆک به ناوبانگه، خۆی هینا سه ر شکلی ماریکی، به په نا یاوه ری دا خوشی و بۆی ده رچوو. یاوه ری خۆشه ویست و به پیزی ئیمه ش که نه وه ی زانی، خه لکی سی گوندانی له گه ل دوو گوره ان ژانده رمه کۆ کرده وه و بردنی به شه ری ماران. یاوه ر له و شه ره قاره مانانه یه دا توانی پیتسه د ماران بکوژی... نا، چم گوت؟ زیاتر، هه زار و نۆسه د و نه وه د و نۆ ماری له عه زۆی دان! شه ره که یه کجار گه وه بو! کاتیگ پۆژ ناوا بوو، که لاکه مارانیان کۆ کردنه وه و له سه ر یه کیان که له که کردن، دیتیان نه ستورایی کۆی که لاکه ماران باوه شی پینج پیوانی لی ناگاته وه! به لی، یاوه ری نه به ز و قاره ماننی ئیمه هه زار و نۆسه د و نه وه د و نۆ ماری له له شکر ماران کوشت و پاشماوه ی ماره کانیش که نه وه یان دی، پاشه کشه یان کرد...

– به سه مورته زاغا... کوره خه ریکه له به ر پیکه نیی پیستیم.

به گی گه وه هینده پی که نیبوو، ناچار دهستی به زگی گرتبوو، تا بتوانی خۆی راگری.

– راست ده که ی مورته زاغا، وه للاه ی یاوه ر که له کباز و بی چاوپرووه. دیاره پتیوست نیه نه وه ی به ناشکرا بلین، به لام نه و به که س ناوهستی، به ماری به سه ته زمانی بی تازار نه بی... نویش ده بی خه لکی سی دیتیانی له گه ل بی، جا ده ویری شه ری مارانیش بکا.

– ده بینی هه ر له سایه ی سه ری نه و یاوه ره یه وه، هینده ی پی تاچی حه مه دۆک ریشه ی هه موومان له بن ده ردیتی. وه که علی یه شهل گیتراویه ته وه... ده بی نه و جار نۆره ی تۆ بی بکوژی...
– نه منیش له سه رچاوه یه کی جینگای متمانه م بیستوه. ده بی هه رواش بی مورته زاغا.

نه گه ر نه و کابرا چه ته یه له پتیش دا نه من نه کوژی، چۆن ده توانی ده سه لاتی به سه ر نه و شاره ی دا هه بی؟

مورته زاغا گورانندی:

– قه ت شتی وای بۆ ناکری خودات لی رازی بی! به لام که علی یه شهل نه من ده کوژی!

– کوره بۆ خاتری خودای وا مه لی، شتی واش نابی. ئیمه به یارمه تیی که علی یه شهل به گی نه بی، قه ت ناتوانین پۆژیک حه مه دۆکی بگرین.

مورته زا به نا په حه تی یه وه گوتی:

– بهو سه گه می مه لئی "بهگ". دیسان نهوه دهی لئیموه که نهو بیر له کوشتنی من ده کاتهوه.
 – نه تۆ له ههله دای.
 – بهلام نه من بپیارم داوه بی کوژم، ته نانهت نه گهر هه موو سامانی خۆشم له سهر نهو
 کاره ی دابنیم.
 – نهوه ی بکه ی، هه له یه کی گهوره ده که ی!
 – نه من دلنیام نه گهر ده ستورده ی نه که م و نه ی کوژم، نهو نه من ده کوژی.
 ماوه یه کی زۆر له سهر نهو مه سه له یه مشتومریان بوو. ناخره که ی خه لیل بهگ چاوی
 ده چاوی مورته زای بری و گوئی:
 – چهنده ی ده ده ی نه گهر یه کیکه عه لیت بۆ بکوژی؟
 – بوخۆت شتیکی دانی! نه من ناماده م هه رچی پیویست بی بی ده م. وه للاهی نه تۆ نهو
 کاره م بۆ جیبه جی بکه ی، هه رچی بتهوی ده تده می!
 خه لیل بهگ پیکه نی:
 – نه من بوخۆم بوولم ناوی، به لام ده بی بری لی بکه مه وه. پتهوانیه له کۆلکرنه وه ی عه لی یه
 شه لی هینه ده ش زه حمه ت بی.
 مورته زا غاری دا پینشی و به ده ستی خه لیل به گی دا نووسا:
 – نهوه ی بکه ی گیانی من رزگار ده که ی! باوه ر بکه له مردنیم رزگار ده که ی و هه تا هه م
 منه تبارت ده م.
 خه لیل بهگ لیوه کانی کۆ کرده وه و نیوچاوانی تیکنا. کاتیکه وای ده کرد، نیشانه ی نهوه بوو
 نیدی گالته ناکا. مورته زاش نهوه ی باش ده زانی:
 – نهوه هاسانه، له کۆلکرنه وه ی عه لی زۆر هاسانه. ده توانم بلیم هه ر نه مشۆ بی کوژن،
 به لام گرفته که نهوه یه که...
 مورته زاغا قسه که ی پی بری و به په له گوئی:
 – چی؟ گرفته که که چی یه؟ تکات لی ده که م پیم بلی چ گرفته ک دیته پیش؟
 – نه گهر نیمه عه لی یه شه لی بکوژین، حه مه دۆک قه ت نامان به خشی! نه من و تۆ هیه چ،
 وه للاهی هه موو نهو شاره ی ده قورۆ خۆله میشی دا نوقم ده کا!
 – راست ده که ی. حه مه دۆک قه ت نهوه ی قبوول ناکا.

– بەللام ئەو ەشت با پىلېم، ەمدەدۆك نازانى عدلى پياوى ئىمىيە و بۆ ئىمە كار دەكا، ئەگەر بەو ەى بزانى، ەمر بۆخۆى، بە دەستى خۆى، سەرى لى ەلدەقەنى.
– دەى باشە! ئەگەر واپى، با ئىمە كارىكى وا بگەين ەمدەدۆك بەو شتەى بزانى و ديارە ئەو كاتى...

– بەللام ئەگەر ئىمە عدلىيە شەلمان ئەبى، كەس دەروەستى ەمدەدى نايە! كى دەتوانى جىگای ومان بۆ بگرتتەو ە؟ ەا؟ بەللام مورپتەزا ئەو پىتتەدەلېم، ئەو ەى لەمنت بىست، نەكەى بۆ كەسى دى بگىرپىيەو ە! ئەو دەبى لە بەينى من و تۆ دا بىننيتتەو ە!
مورپتەزا لە جىى خۆى دەرپەرى و وىستى بگورپىنى، بەللام خەلىل بەگ دەسبەجى دەستى بە زارىيەو ە نا و بى دەنگى كرد:

– گویت لى بى بزانه دەلېم چى! ئەو قسەيە ناشكرا بى، ئەگەر عدلىيە شەل بە ەمر شىو ەيك و لە ەمر كوى ەك خۆى بشارتتەو ە، تەنانەت ئەگەر بچىتتە نىو سندووقىكى ئاسنىشەو ە و دەركى سندووقەكەى لە سەر خۆى داخا، ەمدەدۆك دەى بىننيتتەو ە و لەتوبەتى دەكا. وەبىرت نايە وەختى شەرى سەربەخۆى چۆن بوو؟ ياغىيەكان خەيانەتبان لە ەىچ كەس قەبول نەدە كرد. ئەتۆ دەلىى نازانى چەتە چۆن دەجوولتتەو ە! دەلتى ەشتا ەمدەدۆك نەناسىو ە!

– چۆنم نەناسىو ە، ناسىومە و ئەوانە دەزائم. ئەتۆ لە مەلا دۆرانىش بېرسى، باسوخواسى عدلىت بۆ دەكا و پىت دەلتى ئەو پياوى ەمدەدىيە، وەك چۆن ەمر مەلا بۆخۆشى بە روالەت لەگەل ئىمىيە، بەللام ئەمن لە چاوانى را دەزائم ئەو لە دوزمنى بابەكوشتەشمان خراپترە! قەولت پى دەدەم بۆى ەلگەوى، ەمدەدۆك دەكوژى. ئەو شەو ەى ەمدەدۆك ەجمووداغاى كوشت، لە مائە وى را ەتابوو و عدلىيە شەلىشى لە گەل بېوو، بەللام دەزائم ئەتۆ باو ەر بە وەش ناكەى...
– بى دەنگ بە! بۆ خاترى خوداى و ەەرچى خودا خۆشى دەوى، لەخۆزا قسان بۆ عدلى ەل مەبەستە مورپتەزاغا! پياوى چاك بە مەيەلە كەس گوتى لەو قسانە بى، كە ئىستا لە لای من دەيان كەى...

لە پى مورپتەزا ترسى پىتشت و بى دەنگ بوو. ماندوو بېوو و نەى دەزانى رپو دە كوئى كا. جارى وا بوو لە دلئى خۆى دا دەى گوت: قىرو سىا! با بچم ەمدەدۆكى بىننەو ە، بزائم ئەو پىاو ە نازايە چ كەسىكە كە بە تاقى تەنى لە بەرامبەر ولاتىك دا راو ەستاو ە، ئەو جار قسەى لە گەل بگەم و لە بەرى بىارپىمەو ە بى بەخشى. ديارە دەبى پىاو ەكى ناوا گەورەش لە ناغايەكى مالىۆرانى بى تاوان و بى كەسى وەك من خۆش بى.

– ناخر خۆ قسه که هەر به وهنده نابریتهوه. نهتۆ تاریفی همه دۆکیت کردوه، نهتۆ همه دۆکت هیناوته ریزی پیاوچاکان، له لای ههموو کس نهوت باس کردوه و ههموو خه لکی نهدهنه و نه نکه ره ی پیتته ختیش نهو قسه یه ی تۆیان بیستوه. ده لێن مسته فا که مالیش نهوه ی به گوئی گه یشتۆتهوه.

– نهوه ی نهمن سه باره ت به همه دیم گوتوه، ههمووی راسته. نهمن قه ت درۆده له سه م نه بووه و شت هه تا بناخه یه کی نه بووی به زاری من دا نه هاتوه!

– نهتۆ ده بی گوتیبت که کاتی که همه د هاتۆته نیو ژووره که ی نیوه وه، گوێه که روونا کایی به ده وره وه بووه، گوێه که ته قیه ته وه و ژووره که ی پر کردوه له نوور.

– راست و ابوو، له پیش دا همه دۆکم نه دی، نهوه ی دیتم گوێه که نوور بوو که چاری له بهر هه لته ده هات و ده کری بلیم کویری کردم. گوێه که سی جارن ته قی یه وه و پاشان هه ر مه پرسه چم دی... مه همو داغای به سه ته زمان شه لالی خوینی بوو.

– شتی دیکه چت دی برام، ده لێن گوتوته که...

خه لیل به گ هیندیک بی دهنگ بوو و دوا یه دهستی پی کردوه:

– ... گوتوته نهنگوستیله یه کت ده قامکی دا دیتوه که وه ک رۆژی دره وشاوه ته وه و نه وه ش هه ر نهو نهنگوستیله یه که دایه سولتان داویه تی، گوتوته هه ر که س نهو نهنگوستیله یه ی پی بی، گولله ی وی تاکه وی، ویشی که وی، کاری لی تاکا، گوتوته نه گه ر گولله کاریشی لی بکا، نای کوژی و هه روه ها گوتووشته شیر و چه قۆ نای برن، به جیته نیو کووره ی ناوری ش ناسووتی، ده گۆمیش که وی ناخنکی!

– به لئی نهوانه ههموو راستن، هیچ گومان له راستیی نهوانه دا نیه!

– کو ره مورته زاغا، نهتۆ ده لیتی به ته واری شیت بووی! بۆ خاتری خودای چۆن پیتته وایه نهوانه ههموو راستن؟

– به لئی پیتته وایه نهوانه ههموو راستن! چۆن؟! هه زار سا ل ده بی خه لک نهو چه شنه که رامه ت و موعجیزانه له خانه قای چلچاوی یه وه ده بینن.

خه لیل به گ به ته سه وه گو تی:

– به لئی... به لئی، ناسکه کیتی ههموو رۆژی له شاخی را دینه خوار و له خانه قای چلچاوی ده یان دۆشن؟ نیری یه کتویش دین ملیان ده ده نه بهر چه قۆی، هه تا بۆ خانه قایه یان بکوژنه وه،

وانیه؟!

مورتهزاغا زۆر له سهرهخۆ و نهرم گوتی:

– دهی ئهوه راسته ئیدی! پێمگوتی ههزار سال زیاتره ئهوه شتانه لهو خانهقایهیی روو دهدهن. بهلگهش بۆ ئهوه شتانه ههمن. شتیکی دیش!.. دایه سولتان سندوویتیکی ههیه، ئهوه سندوووقه کراسیتیکی تی دایه که بۆنیتیکی زۆر خۆشی لی دی و نۆسه د و نهوه دو نۆ ئایهتی قورئانی و سیههزار و سیهسه د و سی و سی دوعای له سهر نووسراونهوه. قهواره دایه سولتان ئهوه کراسهیی بدا به حه مه دۆکی! ههروهها شمشیریتیکی ده داتی که نۆسه د و نهوه د و نۆ پیاوی به گورد به یه که وه، نه بۆیان هه لیدی و نه ده توانن له دیوار – ئهوه شوینهیی پیوهی هه لا وه سراوه ی بکه نه وه. ئهوه ههر ئهوه شمشیرهیه که سولتان سه لاهه ددینی نه یوویی به تاقی ته نی پیتی له شکر ی خاچه رستانی پی گرتبوو. هه رکهس ئهوه شمشیره ی پی پی، له شکریتیکی پی تا وهستی. ههر که سیش کراسه که ی ده بهر دابی، که گوتم ئهوه هه موو ئایهت و دوعایانه ی له سهر نووسراوه نه وه، ده توانی وه ک بالته دی بفری، خۆی نه دیو بکا، یان خۆی بکاته پارچه تیشکینک له ناسمانی...

– کورپه لیتی بپهروه، ئهتۆ وا دیاره ههر به ته وای خهرفاوی مورتهزاغا! شمشیر و کراس و ورمی چی؟! ئهوانه هه موویان قسه ی بی مانا و بنه مان! هه موویان خه یالات و نه فسانه ن!
– نه خیر وانیه، هه موو دنیا شاهیده که ئهوانه ههمن. ههزار ساله خه لک ئهوانه ده زانی و ده یان بینی! نهتۆ بیتوایه خه لک شی ت؟! چۆن ده بی ئهوه خه لکه ناوا توند باوه ری به شتیکی هه بی و نه شی دی بی؟! ههزار ساله خه لک ده زانی که ئهوه شته سهیرانه له خانه قای چلچاوی روو ده ده ن...
– هه موویان درۆن و دایه سولتانیش ههر ژنیکی سووک و حه که داره و هیچی دی.

ئهوه زۆر له دلێ مورتهزاغای گران هات. له نا په حه تی یان له جیتی خۆی ده ره په ری، له خه لیل به گی چوه پیتی و له حالیک دا دهستی هه لێنا بوو و قامکی راده وه شان د گوتی:
– چی؟ چی؟ ئهوه ده لیتی چی؟ کورپه سه باره ت بهو کوفره ی ههر ئیستا کردت، ده سه به جی دوی لیبووردن له خوای بکه، ههتا برووسکه یه که له ماله که ی نه داوی و وێرانی نه کردوه، ههتا هه موو منداله کانت تی دا نه چرون، ههتا بۆخۆشت خودا غه زه بی لی ته گرتووی، بلی خودایه تۆیه! خودایه به خسه په شیمانم. ئه منیش ههر بۆت ده پارێسه وه و دوعات بۆ ده که م خودا و پیاوچاکان بته خشن!
خه لیل به گی ش راست بۆوه. به لām نه وه نه ده ی مورتهزا تووره بوو، ههر بهو راده یه ئهوه له سه ره خۆ و نارام بوو و به پیکه نه نه وه گوتی:

– ئه گه ر ئهوه حه که داره ده ری شله بتوانی موعجیزه و که رامه تان بنوینی، چش، ده با ههر ئیستا برووسکه خۆم و ماله که م ته فروتونا کا. ئه من تف له خانووه گلاوه که شی ده که م.

پاشان هەردووک دەستی پان کردنەوه و گوتی:

— فەرموو مۆرتەزاغا ئەوه جێتۆیشم پێدا و هێچیشم لێ تەهات. ئەوه تا دەبێنی ساغ و سلامتەم! راوەستە بزانه چۆن مشووری ئەو حکەدارە دەخۆم. قەرار بێ لە کۆلەکەمی بەستم. ئەو بوو حەممەدۆکی وەبن بالی خۆی دا و تا ئەو رادەیه پشتی گرت، که ئیستا خەلک بە فریشتەمی دەزانن و نێویانگی پێرۆزبونی لە هەموو چیاى تووروس و تەواوی چوکورواوایە گەراوه. ئیستا ئیدی کەس حەممەدی پێتاگیرى. بەلێ، دەبێ ئەمن ئەو ژنەى بگرم و بەو دەستانەى خۆم لە دارێتى بەستم.

مۆرتەزاغا زۆری هەول دا وەلامى بداتەوه، تێی بگەینەنێ که ئەو قسانە کوفرن و خودا غەزەبى لێ دەگرێ، بەلام خەلیل بەگ گوتی نەدایە و بێ دەنگ نەبوو. مۆرتەزا ئەوەندەى گوراندبوو که ئیدی گوتی لە قسەکانی وی نەدەبوو، لە عەیبەتان روخساری سوور و شین هەلگەرابوو و هەر دەفی دەدا. چاری لە ژێللا هاتبوون و نازای لەشی دە ناره قەمی دا خووسابوو. خەلیل بەگ هێشتا هەروا لەسەرەخۆ و نەرم بوو. هەر شلوی نەدەبوو. پەرداخێک ناوی لە پێش مۆرتەزاغای راگرت و گوتی:

— زیاتر هەلمەچۆ ناغا، ئەو ناوەی پێداکە!

مۆرتەزا پەرداخەکەى بە زاری یەوه نا و یە کبێن خواردی یەوه.

— خەلیل، داوا لە خودای بکە بتبەخشی، بە راستی لە خودای بپاریتۆه، دەنا ئەمن دەزانم چت بە سەر دێ!

ئەو جار لە حالیک دا لە ماندووییان هەناسە برکێتی بوو، دانیشتەوه و بە دەسەسپێکی ناره قەمی نێوچاوانی سپی یەوه. خەلیل بەگ دەستی بە قسان کردەوه. ئەو جار قسەکانی تەشەرأویتر بوون:

— هەرچی سەبارەت بە حەممەدی گوتووتە، زەرەرەکەى بۆخۆت دەگەریتۆه! بۆچما ئەتۆ نازانی جاسوسان راپۆرتت لێ دەدەن و هەموو قسەکانت دەگەنەرە پیتەخت؟ مستەفا کەمال نێوانیکى وای لە گەل ئەو چەشنە خورافاتەى نیه. ئەو ولاتی ئێمەى هەم لە دەستی یۆنانی یەکان رزگار کرد و هەم لە دەست ئەو کەلەکباز و کەللەوشکانە! دیارە ئێمەش باوەرمان بە وی هەیه و متمانەى پێ دەکەین!

مۆرتەزا دیسان لە جێی خۆی هەستا:

— خودا بمانبەخشی! کۆرە تۆیهى بکە تۆیه! ئینسانی موسولمان بێجگە لە خودای باوەرى

بە هیچی دیکە نیه! هیوادارم ئەو خودایە بتبەخشی!

— ئەو سەلتەبە و ئەتۆ، ئەو ھەتیوھ چەتەبەتان کردۆتە شەخەتەتە تەواو. وای لى ھاتوھ جووتیترە کان ھەموو باوھریان پیتی ھەبە و دەپارتیزن، ھەر بۆبەش یاوھری مالتویران بۆی ناگیرى.

— وانیه! نە داھە سولتان و نە ئەمن، ھیچمان ھەمەدەمان نە کردوھ بە شەخ و پیاوچاک. خودا کردوویەتتى. بەلئى ئەو لە ریزی پیاوچاکان داھە!

ھەرچەند خەلیل بەگى گەورە زۆر پیاویکی مەند و لەسەرەخۆ بوو و لەو بارەوھ نۆبوانگى ھەبوو، کاتیک ئەوھى بیست، ئیدی خۆی پىرەنەگیرا، راست بۆوھ و یەخەى مورپتەزاغای گرت. مورپتەزاش یەخەى وى گرت و بەوجۆرە ئەو دووانە تاویکی باش یەکتریان راوھشانەد و بەسەر یەکتەر دا گوراندىان. ناخەرەكەشى ماندوو بوون، دەستیان لە یەخەى یەکتەرى بەردا و دانیشتنەوھ. خەلیل بەگ پیتش مورپتەزاغای پشوی ھاتەوھ بەرى:

— مېھوورە ناغا، داوات لى دەكەم چاویۆشیم لى تېكە، ئەمن بۆ وەم بانگ نە کردبووی لە گەلت بەشەر بېم. بە راستى داواى لى بووردن دەكەم!

— ئەمن دەبى داواى لى بووردن بکەم ناغا! ئەمن ھەلەم کرد کہ تۆم بە کافر ناو برد، ئەتۆ کہ دۆستى، برامى و لە گلینەى چاوم خۆشتر دەویتى!

— قەى ناکا، وا دیارە ھیچمان خۆمان پىرەنەگیرا و ھەلچووین. دەبوو بە سەر خۆمان دا زال بووباین، بەلام دەى، رەنگە ئەمەش لەبەر ئەوھ بى، کہ ئەو مەسەلەبە پتوھندى بە مان و نەمانانەوھ ھەبە.

مورپتەزاغا دووباتى کردەوھ:

— بەلئى، مەسەلەى مردن و ژینە.

— سەبارەت بە ھەمەدیش ئەتۆ راست دەكەى! جووتیترە کانان، دەسەلاتدارە کانان و تەنانەت سەرکۆماریش، ھەر ناوا دەلین. ھەموویان ھەمەدیان پى پیاوچاکە و باوھریان پیتەتتى. ئەوھ لە حالیک داھە کہ ئیمە لە ترسانى خەریکە زەندەقمان بچى!

— راستە. ئەو دپۆھزەمەبە... کاتیک مەحموداغا گوللەکانى وى کەوت و خوینى لەشى فیچقەى کرد، ئەى ھاوار... وەللاھى دەتگوت ژوورەكە پر بووھ لە خوین! ھەر دەتگوت بالندەبەكى بچکۆلەبە! ئەو چۆلەكە بەستەزمانە ئەو ھەموو خوینەى چۆن دە دەماران دا جى بپۆوھ؟

— بەشەر ئەگەر بریندار بوو، خوینى ھەروا بە خوړ دەپژئى، لەشى من و تۆش، ئەگەر نۆرەمان ھات، راست ناوا خوینى لى دەپژئى.

– وایه.... به لآم نئمه عملی یه شهلی چ لی بکهین؟

– نهوه له ستزی من، بۆخۆم ده زانم چۆن نهو مهسه له یه ی له گه ل وی چاره سر بکه م.
– خودا پشتیوانت بی! نه منیش نهوه به قسه ی تو ده که م و نییدی چیی دیکه له لای
خه لکی باسی حه مه دۆک و دایه سولتانی ناکه مه وه.

– به لئ... منیش نییدی قهت به خراب باسی دایه سولتانی ناکه م و قسه ی بی تالئیم. مالم
ویزان بی، خوا منداله کاتم لی بستینی و خوینم له ده ماران دا وشک کا، نه گه ر جارێکی دی
شتی وا بکه مه وه.

– زۆر باشه، به لآم نه گه ر نئمه بمانه وی زه فه ر به حه مه دی به رین، ده بی خه لکی لی بکهینه
دوژمن. چونکه ههتا جووتیژه کانی له پشت بن و ناوا به پیروزی بزانی، ناتوانین ته نانهت
تاله موویه کیشی له سه ری که م کهینه وه و له به رامبه ر دا نهو یه که یه که هه موومان ده کوژی و
تووی ناغایان لهو شاره ی ده بری. نه تو عملی که رتیشی له من باشتر ده ناسی. هه ر که سی به یه
ده ستی، ده توانی به نه شکه نهجه وه قسه ی بینی، جا نییدی به رد بی، ناسن بی، پۆلا بی، یان هه ر
قور بی، وه قسه هه ر دی. نهو وه ستای نهو شته یه. خو ده زانی مه به ستم چی یه!
– به لئ، ده زانم..

– نهو کابرایه نه شکه نهجه گه رنکی زۆر بی پژه یه، به لآم هه ر نهو، ماوه ی سی مانگان له گه ل سی
گورهان ژانده ر مه گونده کانی توورووسی پشکنیوه، جووتیژه کانی کوتاوه و ده ست و لاقی زۆرانیانی
شکاندوه، به لآم یه ک وشه شیان له زاری نه هاتۆته ده ر. تو بلئی نه گه ر نئمه هه موو خه لکی شاخی، له
مندالی حه موت ساله وه ههتا پیری هه فتا ساله یان له ژیر دار و قه مچی دا شه ل و کوت کهین و نازای
له شیان داغ کهین، بتوانین تاقه که سی کشیان رازی کهین خه یانهت به حه مه دی بکا؟
– قهت ناتوانین.

– نهوه ش بهو مانایه یه که نئمه هه ر حه مه دۆکمان له به رامبه ر دا رانه وه ستاوه، به لگه و
ته واوی جووتیژه کانی توورووسی، جووتیژه کانی چوکورواوی پان و به رینیش و هه موو
جووتیژه کانی نه نه دۆلئیش دوژمنمان. ده ی نهوه ش یانی نهو نیشتمانه ی نئمه خه با تمان بۆ
کرده، بچوک بۆته وه. جووتیژه کان دوژمنمان.

– راست ده که ی، نهوان لی مان بیزارن!

– هه ر نهو نه فه رته ش بۆته هۆی نهوه که به تاقه حه مه دۆکیکی نهو هه موو گه رفته مان بۆ

دروست که ن.

- جا نه گهر رۆژتکی بینه پینچ همه دۆك، يان ده همه دۆك، نه و كاتی روو ده كوی كهین؟
 - يان نه گهر بینه هه زار، يان میلیۆنیک؟
 - دهی نهوه قسه كهی من وه راست گهرا! نه گهر نه من هه ر له هه وه لئی را بهرده وام دووپاتم
 ده كرده وه كه پیاوی چاك بن با سه ری ماره كهی پیش گهوره بوونی پان كهینه وه و ئیوهش
 پتیه پینه كهین، نه وه یه ناكامه كهی! ده هه لئی گرنه وه!
 - وا بوو، ئیمه قهت دهو شتهی نه گه یشتین و به هیندمان نه گرت. ئیستاش ماره كه بۆته
 هه ژدیه! ئیستا هه تا كاره كه له وهش زیاتر وه درهنگی یه نه كه وتوه، چ بكهین باشه؟
 مورته زاغا هه ردووك دهستی راوه شاندن و نركاندی:
 - باداواي هیژی زیاتر بكهین! با داوا بكهین له شكرتکی ته واومان بۆ بنیترن، له وهی زیاتر چ
 ریگایه كهی ديكه مان هه یه؟!
 - نه وه مان بۆ ناكری! عارف سایم به گ ئیستاش لیمان تووره یه. ده بی بۆ نهو مه بهسته هه ر
 پشت به هیژی خۆمان بیهستین!
 - راست ده كهی، ناخ... دهستی شكارم! نهو وه ختهی نه من هاوارم ده كرد، هیشتا
 همه دۆك نه ببووه شیخ و فریشته... حه یف به قسه تان نه كردم!
 نه و جار ناخیتکی وا قوولی هه لكیشتا، ده ت گوت ته ختی سینگی خه ريكه بقه لشی.
 - له ئیستاره نه من و نه تو... ناخر به راستی نه گهر دهو شاره ی دا كه سیک هه بی، نه ختیک
 نه قلی ده كه لله ی دا بی، نه تو ی!
 - تكا ده كه م...
 - نا... شه رمی مه كه، وایه ئیدی مورته زاغا!
 بهو پیهه لگوتنه ی مورته زاغا گهش بۆوه و هاته وه سه رحال.
 - پیش هه مووو شتیکی ده بی ئیمه چاره یه كهی نهو نه سه په ی بكهین، نه سه په كهی
 همه دۆكی! هه موو نه وه ی ده زانن، یاوه ر، حاكم، زولفو - كه له هه مووان زیاتر ده بیرى نهو
 نه سه په ی دایه - ته نانه ت پارێزگاره گیله كه شمان، قازی و داده ستین و نهوانی دیش هه مووو...
 هه تا نهو نه سه په ی نه گرین، نه ی هیئین له نیوه راستی مهیدانی نه م شاره ی نه ی كوژین، قهت
 هیچمان له گهژ همه دۆكی پی تاكری.
 - نهو نه سه په هاره!
 - به لئی وایه، ته له سه به ندیشه!

– جووتیڙه کان ٺهویڻ وهڪ حمهدهڙکی دهپاریڙن!

– ٺهو ٺهسپه وهڪ ٺهسپي کویڙوغلئی ٺهمره، کس بڙی ناگیڙی و همر له بناخه دا کس ناتوانی دهستیڻی لیڏا. سوور دهینی ٺهوه له پیشت راوهستاوه، له پر دهبیته گریٽک، یان دهبیته ٺاسکیتک، یان ههٺویهک و دهفری، دهچیته ٺاسمانی!
– ٺهو ٺهسپه دیوهزمهیه!

– بهراستی ٺانهسهڙیکی گهورهیه، له خودی حمهدهڙکی خراپتره. دهٺین روحی حمهدهی دهبر ٺهو ٺهسپه دیه. له حیكایهتان دا بیستوتوته ٺیدی، وا ههیه جندوکهیهک له نیو لهشی بالئدهیهکی چکڙله دا بهند کراوه، وهڪ ده قههڙیکی یان نابی... جا ٺهگر کسیتک بالئدههکی بکوڙی، جندوکهکه دهپواته دهڙی...
– ٺهوهی گوتوویانه راست راسته!

مورتهزاغا که دهی دی بیٺاوهڙیکی وهڪ خهلیل بهگی ٺاوا گوڙاوه، ٺهوهنده خوڙشحال بور که هیندهی ٺههابو له نیو مڙیلههکی دهپهڙی و همردووک لارومهتی ماچ کا.
– کهوابو ٺیمه دهبی ٺهو ٺهسپه ی بدوڙینهوه و بی کوڙین. ٺهوهی بکهین، حمهدهڙک ٺهش کوڙی، نیوهگیان دهبی. جا ٺهو جار بادهدهینهوه سهر دایه سولٺانی و مشووری دهخوین. حمهدهڙک ٺهو دووانه لیٺنهوه، تهنانهت ٺهگر وهڪ کویڙوغلئی و ههڙهتی عهلیش بههڙی، ناتوانی چی دی له شاخی بڙی. ٺهو ٺهسپهش وهڪ دایه سولٺانی نیشانهی مهبارهکی و پیروزییه. کویڙوغلئی مرد، بهلام جووتیڙهکان، (کانالییهکان) همرگیز باوهڙیان بهوه نهکرد که ٺهسپهکشی مردبی. ٺهوان پییان وایه ههتا دنیا دنایه، ٺهو ٺهسپه همر دهمیٺی.

– بهلام ٺهوه ٺهفسانه نیه. ٺهسپي کویڙوغلئی ٺیستاش ماوه. ٺهو ٺهسپه سالی جارٽک له بازاری "ٺالهپو" به ههڙاریکی دهفروڙی! تهنانهت دهٺین همر ٺهو ٺهسپه له ههصوو بازارهکانی دنایه دهفروڙی و ٺهو کابرا ههڙارهی دهی کڙی، خیر و بهرکهت و مال و سامانی به نیسب دهبی.

– دیاره ٺهو ٺهفسانانهی خهٺک دروستان دهکن، نیشانهی بزوتنهوه و دڙایهتی کردن. ٺهو کاتهی خهٺک ناویرن راستهوخو هیرشمان بکهنهسهر، ٺهسپ، گورگ، چهقل و جروجانهوهی دیکه دهکهنه شتی پیروڙ و نهمر.

– کویڙوغلئیڻ نهمرده!

خهلیل بهگ له حالٽک دا خوئی وهڪ مروڙیٺکی ساکار و بیٺوڙیٺل دهواند، پرسی:

– نه گهر نه مردووه، نه دی چی لی هاتوه؟

– له گمځ چل سواره ی غه یی یه! نه ت زانیوه؟ به سهرهاتی کوری ناسنگره کت نه بیستوه؟
– ناوه ټلا.

– چوڼ ده بی نه ت بیستی؟ روژنکی کوری ناسنگره ی، له گمځ کویروغلی، له شاخی،
تووشی شواننکی ده بن. شوانه که لولله یه کی ناسنی به شانی یه وه ده بی. کوری ناسنگره ی
لیتی ده پرسې، نه وه چی یه به شانتوه؟ شوانه ده لئی نه وه چه که.

مورتهزا کاتیک نه وه به سهرهاته ی کویروغلی ده گتپرایه وه و ده ی دی که به گی گه وره گوتی
بژ را ده گری، هینده خو شحال بو، چاره کانی زه ق بیوون و هینده ی نه مابوو له خو شی یان بفری:
– به لئی، کوری ناسنگره ی گوتی: "باشه نه وه چه که به کاری چ دی؟" شوانه وه لامی دایه وه: "
نه وه ژیان له مروژ ده ستینې و مرگ بلا و ده کاته وه"، کوری ناسنگره ی گوتی: "داده ی له سر
نیمه تاقیی که وه، بزاین نیمه ی پی ده کوژری؟" شوانه که گوتی شتی وا ناکم و داوای لی کرد دست
له و تاقیکردنه وه یه بکیشیتته وه، به لام نه وه له کولئی نه بو وه و هر له سر داواکه ی سوور بو.
سهره نجام شوانه لولله ی چه که که ی ده سینگی کوری ناسنگره ی ده کا و په له پیتکه ی ده کیشی و
هر چه ند نه و پیاویتی که له گت و به خو وه ش بو، وه ک داربه رو یه کت بریبی، به لا دا دی و
ده سه جی حیاتی لی ده بری. کویروغلی که نه وه ی ده بینی، ده لئی: "نیستا که خه لک ناسنیکي
کونیا ن دروست کرده، که مروژی له دووره وه ده کوژری، نیدی نازایه تی و پیاو ته ی له سر نه
عهرده ی دوری نه ماوه!" له و کاته وه ده روا و ده چیتته گمځ چل سواره ی غه یی.

– نه وه به سهرهاته جوان بو، به لام نه من نه بیستوه! که و ابو کویروغلی له گمځ چل سواره ی غه یی یه؟

– به لئی، همه ده دکیش هر رای لی دی!

– جا نه وه راست نه و شته یه که نیمه به همه مو توانا مانه وه ده بی هه ول بده ی رو نه دا.
هر بویه ش ده بی له پیش دا نه سپه که ی ده داو خه ی و بی کوژین، پاشان دایه سولتانی بگرین و
ناچاری که ی بلی همه ده دک له دین وه رگه راوه و کافرینکی رووته.

– دایه سولتان قهت رازی نابی نه وه ی بلی!

– هر شته ی به وه ختی خزی! جاری با نیمه نه سپه که ی بگرین!

– پاشانیش خودا پشتیوان بی!

– وا چاتره کاریکی وا بکه ین که دیتهاتی یه کان هاو کاریمان بکه ن، بوخویان نه سپه که ی

بگر نه وه و بو مان بیتن.

مورتهزا گوتی:

— دیاره نهوه باشته، جوتیره کانیش ده بی هاوکاریمان بکن.

— به لی، به لام چۆنیان رازی کهین نهو کاره مان بۆ بکن؟

مورتهزاغا سهری بهردایه وه، به قامکی هیندیک چهنه ی خوراند و بیرى کرده وه. پاشان سهری هه لئنا و راست چاوی ده چاوی خه لیل به گی بری. دیسان سهری ده به رخ نا و بیرى کرده وه، نهو جار هه ستا، ده وریک به نیو ژوره که ی دا گه را و له سهر جیی خۆی دانیشه وه. پاشان ده ستی وه بهر چهنه ی دا و ده بیره وه رۆچوو، به لام هه یچ شتیکی تازه ی به بیر دا نه هات.

خه لیل به گیش بی ده نگ بوو و بیرى ده کرده وه. شتیکی به می شک دا هاتبوو و چاوه پروان بوو مورتهزا له پیش دا وه قسه بی و بزانی داخوا نه ویش راست بیرى لهو شته کردۆته وه، یان نا؟

— چ بکن مورتهزاغا؟ هه یچ ریگایه کت بی شک نایه؟ نهو نه سپه...

روخساری مورتهزای له پرێک گه ش بۆوه و گوتی:

— بۆچی... با، که گوتت نهو نه سپه...

خه لیل به گ به سهرسورمانه وه گوتی

— چی؟

— نیمه خه لاتیک دیاری ده کهین! ده لئین هه ر کهس نهو نه سپه مان به ساغ و سلامه تی بۆ بیئنی، خه لاته که ی ده ده یینی. دوا ی نه وه ی بۆیان هینانین، جیۆنیکی گه وره پیک دینن و نه سپه که ی گولله باران ده کهین. ده توانین سهری نه سپه که ی لی کهینه وه و له شار و گونده کانی نه م هه ریمه هه لی واسین و نیشانی خه لکی بدهین، به لام ده بی خه لاته که گه وره بی!

— پیته وایه چهنده بی باشه؟

مورتهزا دیسان بیرى کرده وه و دوا ی ساتیک سهری هه لئنا:

— نه ها... پوولیک بی...

— نه مرۆ نه سپتیکی چاک چهندی دینی؟ نه سپتیکی ره سه نی عه ره بی چهندی ده کا؟ بۆ وینه

هه ر نه سپه که ی خۆت، چهندی له سهر داده نیتی؟

— نه گه ر وایی...

— نه سپی من نه سپتیکی زۆر ره سه ن و باشه. با بلین نه گه ر بی فرۆشم، داوا ی سه د لیره ی ده که م.

— که و ابو...

— مه به ستت راده ی خه لاته که یه؟

– بەلئى... –

مورپەزا ھىندىك راما و گوتى:

– با ھەزار و پىنسىد لىرە بى. نەگەر رابگەينىن ھەركەس نەسپەكەمان بداتە دەستى، خەلاتىكى نەوتۆى دەدەينى، ئىدى پىتويست ناکا زۆر چاۋەرۋان بىن. ئەو خەلاتە كارى خۆى دەكا!

– واىە، بەلام پوولئىكى ئاۋا بۆ تاقە نەسپىكى، يان تەنانەت بۆ سەرى ھەمدەدۆكىش زۆر نىە؟!

– ئەمن نامادەم بە تەنيا ھەزار لىران لە بەرامبەر سەرى ھەمدەدۆكى دا بىەخشم.

– گوى بگرە مورپەزا قارەمانەكەم! برا چاۋرەشە چاۋ جوانەكەم، نىمە ناتوانىن خەلاتىك دىارى

بكەين كە لە پازدە ھىندى نرخی نەسپىكى رەسەن و جوان زىاتر بى، ئەویش بۆ نەسپى چەتەيەكى!

– بىگومان... بەلام ئەدى چىكەين؟ جووتىرەكان قەت بە خۆرايى، يان بە پوولئىكى كەم ناچن

ھەولئى دەداۋخستنى نەسپىك بەدن، كە تەلەسمبەندە و پىتيان واىە پىرۆزىشە! ئەوان نامادە نابن ژيان،

مال و ھەموو خزم و كەسى خۆيان لە بەرامبەر خەلاتىكى كەم دا فىدا بكەن! بەلئى ئەمن بە تەنيا

نامادەم ھەزار لىرەى بۆ نەسپى دابنىم! بەو پوولئى جووتىرەكان خوداشت دەدەنە دەستى.

– دەى باشە، ئەو خەلاتەكەمان دىارى كرد، با ھەزار لىرە بى!

– دەتوانم بى كەمە ھەزار و پىنسىتەيش.

– ھەرچۆنىك بى نىمە ھەر ناتوانىن ھەزار و پىنسىد لىرەى لە پىتۋاى نەسپىكى قۆتر دا بدەين.

– دەزام. بەلام ئەو نەسپە لە پىش دا عەلى سەفابەگ لە عورفاى را ھىناى. ئەو چەند

سال پىش ئىستا بوو. ئىستان نەمن ئەو نەسپەى نىۋەشەوئىش بىينم، دەىناسمەو.

عەلىسەفابەگى بەستەزمان زۆرى شايى پىبوو، بەلام دەرەفتى نەھىنا جارىكى سوارى بى و

بە خەلكى نىشان بدا. خىرى لىتەدى! ھەر ئەو نەسپەش بوو بە ھۆى كوژرانى. ديارە ئەو لە

چاۋ نەسپى من زۆر پىرە، بەلام ھەرچۆنىك بى، نەسپى ھەمدەدۆكىيە ئىدى!

خەلىل بەگ لە جىي خۆى ھەستا و چوۋ بۆ لای مورپەزاي، كە ئەوئىش ھەستابوۋە سەر پى و

دەستى لە سەر شانى دانا:

– نىمە خەلاتەكەى دەكەينە ھەزار لىرە و راى دەگەينىن. نەگەر دىھاتىيەكان بە ۋەندەى

نەيانكرد، زىادى دەكەين، دەىكەينە ھەزار و پىنسىد!

– تەنانەت دوۋھەزارىش، دەھەزارىش... نەگەر پىتويست بى. خەمى پوولئىت نەبى. ئەو

برەمانەۋە! ئەدى عەلىيەشەلى چ لىكەين؟

– ھىندە ۋەدوۋى ۋى مەكەۋە، بۆ خاترى خوداى! گوتم ئەو لەستۆى من...

– باشه، باشه، نهو به عۆدهی تۆ... نه من چاره نووس و پاشه رۆژی خۆم و منداله کاتم ده بهر دهستی تۆ ده نیتیم!

– نه مشۆ نیتمه لیره یه کتر ده بینینه وه و به بۆنه ی گرتنی نهم بریاره وه خوشی راده بویرین. سبه نیتیش راده ی خه لاته که راده گه یه نین.

– نامۆزگاری من نه وه یه که له سهر هزار و پینسه ته که ی ساغ بی به وه! نه من چاک نهو خه لکه ی ده ناسم. کاتیک نیتمه نهو نه سپه یان لی ده کپین، وه ک نه وه ی وایه که خودا و نیمان ه که شیان لی بکپین! له سهر هزار و پینسه ته که ی سوور به، پیاری چابه! به لی، نهو نه سپه نه و نه دی ناهین، به لام بۆ کپینی بیر و باوه ریان که مه.

– ده توانین نه مشۆ زیاتر له سهر نه وه ی قسه بکه یین. ده توانین هتا سی هه زاریشی به رینه سهری. مورته زا سهری له قاند:

– به لی، ده کری.

ههر نه وی ئیواری له مالی خه لیل به گی کۆ بوونه وه. جه می شه وی یان گوشتکه وی برژاو بوو. تیروپریان خوارد و راکه یه کی زۆریشیان پی دا کرد. زۆر سه به رت به حه مه دۆک و نه سپه که ی دوان و هاوکات باسی عارف سایم به گ و پیتته ختیشیان کرد. پاشان ماوه یه کی باشیش باه ته قسه یان، کۆزانی، عوسمانلی و هه موو ناغا و به گه کانی ده ور و به ری جه یهانی بوو. کاتیک شهو درهنگ بوو خۆیان به سهر پیوه بۆ رانه ده گه ریا.

رۆژی دواتر سامی تورگوت وینه ی سهره نه سپیکه له سهر پارچه کاغه زتیکی گه وره کیتشایه وه. له بن وینه کهش نووسی:

"ههر کهس نه سپی حه مه دۆکی بدۆزیتته وه و بی هین، هزار و پینسه د لیره خه لات ده کری!" کاتیک سامی که مامۆستای فیرگهش بوو، وینه که ی، که له سهر چند کاغه زان کیتشابویه وه، هینا، خه لیل به گ چاوی لی کردن و گوتی:

– زۆر باشه! زۆر سهر نجر اکتشه! نیتسه مورته زاغا دیتته نیره، ده بی ئه ویش نهم ویتانه ببینی. سامی سهری له قاند و گوتی وایه.

مورته زاغا هاته ژوور. وه ک رۆژی پینشو شه که ت نه بوو، جمغزی بهرچاوی نه ما بوون و گنجی نیوچارانی پر ببوونه وه. زۆر گه نجر ده هاته بهرچاو. به دیتنی وینه کان زۆر خوشحال بوو و گوتی:

– زۆر جوانه، یه کجار باشه! به لام نه دبوو رهنگی رهشت لی دابا، ده بی سوور و سپی بی. خه لاته کهش ده بی به خه تی گه وره تر له ژیره وه بنووسری و ده بی دووسه دو په نجا دانه له و وینه یه مان

ههبن، چونکه له همر دووریان، سیږیان و چوارږیانیکي و همرهوا له همر گوشهیه کی شقاصه کان و گونده کان، دهبی یه کی ههلاوه سین. به چند پوژان ده توانی نهونده وینانه بکیشی یهوه؟
- به ههوتویه کی!

- چندت پوول دهوی؟

- همرچهندي بوخوت پیتباشه ناغا!

مورته زاغا دهستی ده گیرفانی رزکرد و کیسه ی پوولیی ده رینا. نه سکیناسه کانی نیو کیسه که ی ده رینا، ژماردنی، چه پکیکی لی جیا کردنوه و دانی به سامیی مامزستای فیرگی شار:
- نهونده بز پیاریکی هونه رمندی وهک تو که مه... کاتیک نه سپه که مان وه گیر کهوت، نه توخه لاتی خوت همر ههیه، به لام نیستا کاریکی دیکه شم پیتته!

سامی تورگوت نه سکیناسه کانی ده باغعلی نا، پاشان سهری هه لینا و راست راهه ستا:
- ده خزمهت دام، ناغا!

- کاتیک نه سپه که مان گرت، نه من ده سه جی کزبونوه یه کی له نیوه راستی نهو مهیدانه ی شاری پیکه دینم. ده بی شوتنی کزبونوه که به نالایان رازابیتته وه. وام داناوه خه لکی هفتا دینان، پینج شاره دار و سی حاکمی شار و ناوچه جیرانه کان بانگ کهم. ده بی خه لکیکی زور کوزه کهم، نهونده زور که نه گهر ده رزی هه لوتی، وه عهرزی نه کهوی!

- به لی ناغا، چونی جه نابت دای نیی ده بی وابی...

- جا ده بی نه تو بجی یه سهر سه کوی قسه کردن، سینگت توند که ی و ...

- یانی سینگم ده ریه رینم و...

- نهو جار ده بی ده ست به قسان بکه ی و به شتویه که که هه موو خه لکه که گوتی لی بی، بلیی:
" له چیا کانی نالتاوه هه تا ده روزه کانی ویسه نی، نیمه دوازه ولاتمان دروست کردن! دنیا له ژیر نالی نه سپه کانی نیمه دا دهی نالاند! خوتنی نیمه وهک پروویاری له عمل و جواهرات به سهر عهردی دا پراوه، نیمه نالاکانان به خوتنی خومان سوور کردن، گورگمان وهک سیمبولی نه تهاویه تیی خومان هه تا ناسمانی برمز کردوتته وه و نهو نیشانه یه وهک پوژ و مانگ و نه مستیران به نرخه و ده درهوشیتته وه!"
سامی تورگوت له جیی خوی چه قیبوو، راست و ناماده وهک نهوه ی سهر بازیک بی و له کاتی ریزگرتن دابی. مووی لی نه ده بزووت. سهرت په راندا، جوولهی نه ده کرد.

- خوتنی نیمه نالاکانانی پی سوور بووه! نیمه به رده وام له ده ریایهک، یان ثوقیانوویستیک خوتنی دا مه له مان کرده! پیواوه هه ره چکوله کانی نیمه به قهد سی گایانیا ن خوتنی ده ده ماران دایه! همر بزیه ش

ئىمە توانيومانە خويىنى خۇمان بە سەر خاكى ھەموو دىنيابە دا، بە شويىنە ھەرە تەرىكەوتوۋەكانى
تەواۋى ئەم جىھانە دا بىلاۋ بىكەينەۋە... ئىمە خويىنمان داۋە، خويىنمان بىلاۋ بۆتەۋە...
– بەلى قورىبان، خويىنمان داۋە...

– ھەرۋەھا پىياري چاك بە لە بىرت نەچى باسى دەۋلەتى ئىستاي توركيەش بىكەى!
– جاقۇن ئەۋەم لەبىر دەچى، قورىبان؟ دەلىم ئىمە ھەرگىز نايەلەن ئەۋ نەسپە جوۋتان لە
دەۋلەتەكەمان بەدا!

– ھىچ نەسپىك بۆى نىبە وا بىكا، تەنانەت نەسپى كوتىرۇغلى، يان ھىستەرەكەى ھەزەرەتى
عەلى، يان بۇراقى پىتەمبەرى، يان نەسپە رەسەنەكەى گەنج عوسمانىش ھەر بۇيان نىبە، چ بگا
بە ھىندىك بارگىنى قۇتەر، يان پىرەكەر، كە چۈنە دە كەۋلى نەسپىيەۋە!
– بەلى، راست وا دەلىم!

– بەلى بەلى، پىئوانىيە پىورىست بى ئەمن بايەخى مېژۋى ئالاکەمان ۋەبىر مامۇستايەكى
خويىندىنگە بىنمەۋە. ئەۋ ئالايەى دە خويىن دا شەلالە! ئالاي شازدە دەۋلەتى تورك! ئەمن تەنيا
دەمەۋى بلىم كە قسەكانى تۇ دەبى بۇ ھەموو خەلكەكەى روون كەنەۋە، كە ئەۋ چەشەنە نەسپانە
چەندە جىنگاى مەترسىن، ئەۋ نەسپانە كە بوۋنە سىمبۇلى بزۋوتنەۋە ۋاژاۋە. دەزانم ئەتۇ ھەموو
ئەۋ مەبەستانە زۇر لە من باشەر لە وتارەكەت دا دەگونجىتى و رۇژنىكىش ھەر لە سايەى ئەۋ وشە
ناگرىنانەت، كە لە نىۋو خويىن ھەلدەقۇلن، كە بە راستى سەرەسەر ناسايە دىنن، دەبى بە
نويىنەر، يان سەرۋكى دەستەى نويىنەرايەتى! ئىستا برۇ و وتارەكەت نامادە بىكە. داىكى نىشتمان
چاۋى لە تۇيە، بزانى چىيى بۇ دەكەى و چاۋەروانى ئەۋەيە كە ۋەك نويىنەر ھەلپۇردىرى!
پاشان چەند جاران بە بەرىدەستى لە شانى مامۇستاي دا و دواى ئەۋەى سامى لە ژۋورەكە
چۈۋە دەرى، روۋى دە خەلىلەگى كىرد و گوتى:

– زۇر باش دەبى. تاۋىكى دى دەنگى ئەجمەد پىشتكۈرۋى جارچى لە مەيدانى شارى دەنگ
دەداتەۋە. ۋەرە با ئىمەش بىچىنە قاۋەخانەى و گوتىمان لە دەنگى بى. دەزانى لە سەرانسەرى
ئەۋ ۋلاتەى كەس دەنگى بەقەد ۋى نارۋا!

ئەۋ دوو دۆستە لە ھالىك دا ۋەك ئەۋەى لە پلانى پىشگرتن بە تاۋانىكى گەرە بوۋىنەۋە،
ھەستىيان بە ناسوۋەيى و سەرەرزى دەكرد، بەرەۋ مەيدانى شار ۋەرىكەۋتن. ھىشتا بە
تەواۋى نەگەشىتبۈنە سەرى مەيدانەكەى، كە دەنگى ئەجمەد پىشتكۈرۋىيان گۈلىتۈۋە.

– گوی بگره خلیل بهگ! یاخوا نو دهنگه نهرزی! نو دهنگه دهنگی نیرهه، گوی له دهنگی خۆشی نو تورکهی بگره!

نهجمه پشتکوری پیاویکی قولهخره بوو، لاقهکانی به زهحمهت سهروهی لهشیان پیهلهدهگیرا، له نیوقهدی را بۆ سهری دهتگوت بلوکه تاشراوه و سهریکی بیملی له سهردانراوه. به لارهلار خۆی دهکیشا پیشی و دهی نهپراند:

– گوی بگرن! گوی بگرن خهلکی بهپرێز! هممووتان ناگادار بن و سهرنج بدهن! نهمرۆ شتیکی زۆر خۆشم پیه بۆتان باس بکهه! بۆخۆتان دهزائن همهدهۆکی خۆینخۆزی چهته، نو کهسهی چیاکانی نیهمی کردوه به مالتی خۆی، دهستدریژی دهکاته سهردکچان، به سهرنیرهی زگی ژنی زگیر دهدری، مندالتی ساوا به سهری خهغههری یهوه دهکا، خهلکی به زیندوویی کهول دهکا و تووشی ههرکس بی، چاری دهردینی و بۆی بگری نایهلتی تهنانهت مندالتیکیش ههردووک چاری ههبن، یاغی یهک که تاوان و جینایهتهکانی ده نهژمار نایهن، دوژمنی ستهمکاری نیشتمانه کهمان و همموو نینسانهکان، نو خاینه کافرهی ناوی همهدهۆکه...

پیش نهوهی دهقی مهبهسته که باس بکا، جاری کۆلێک لهو تاوانه سهیرهسهمهراوهی دا پاز همهدهۆکی و دواي نهوه هاته سهرد نهسلتی مهبهسته کهی و گورانندی:

– خهلکی بهپرێز، گوی راگرن! نو همهدهۆکه چهتهیه نهسپێکی ههیه، روحی همهدهی ده بهر نهو نهسپهی دایه، نهسپه کهش شیت و سهرکیشه، وهک فریرهی دهو بهینهی دا دهخولیتتهوه، دهبینی لهپر له شوینتیکی سهرد وهدهر دهنی و ون دهبیتهوه، خۆی ده ناوری داوی، بهلام ناسوتتی و به ساغی دیتتهوه دهری، دایه به سهرد لووتکهی پهوهزان دا دی و دهچی... ههر که نینسانی دهبینی، ون دهبی... جا گوی بگرن! ههر کهس نهو نهسپهی بگری، ههزاروپینسهد لیره خهلات دهگری. بهلتی ههر کهس نهو نهسپهی ده داخوا، بیگری و بیهینیتته ژاندهرمهخانهی نیره، ههزاروپینسهد لیره دهدریتتی. نو خهلاته، خهلاتیکی گهورهیه. کهسیک نهو نهسپهی بگری، همم خهلاته کهی وهردهگری و همم دهبیته قارهمانی نهتهوهی! گوی بگرن! گوی بگرن! خهلکی بهپرێز! هیوادارم هممووتان نو پهیامهتان پی گهیشتی!

سی رۆژی تهواو نهجمه پشتکوری چاری کیشا و نو شتانهی دوویات کردنهوه. لهو ماوهیه دا تورگوتی مامۆستای فیرگهش همموو چوارپیکان، جادهکان، قاوهخانهکان و دارهکانی به سهره نهسپه سهوز، سپی، سوور و زهردی تۆخ پازاندهوه...

(۶)

سهرانسەرى عەرزى لىتوارة كانى دەرياي نىۋەپراست، ۋەك دەرياكەى بە كەف داپۆشراۋە. دار پرتەقال، لىمۆ و نارغىمىش دەلىتى ۋەك شەپۆلەكان كەفاۋىن. ھەورەكانىش كە بە تىشك دەئاوسىن و لە سەر دەريايە بەرز دەبنەۋە، ھەر وان.

ھەمەد و موسلىم لە شوتنىكى قەراغ دەريايە لە سەر بەردان دانىشتن. ھىشتا زۆرى مابوو پۆژ بىتەۋە و ئاۋى دەريايە كە پەش دەچوو، بە گرمھۆر خۆى بە لىتوارةكان دادەدا. ھەمەد لەسەرەخۆ دەستى دە ئاۋەكەى پۆ كەرد، گەرم بوو و ھىچ ۋەك ئاۋى كانى بەكانى توورپوسى نەدەچوو. لە پىش خۆيان، دوور، لە ناسۆ، چاۋى پەشايى بەكى بەرىن و گەورەى بەدى دەكەرد، ئەۋە چىاكان بوون كە بەسەر بەكتر دا دە ئاسمانى ھەلچووبوون و دەسھلات و شكۆى خۆيان دەنۋاند. لە سەرۋى وانىش ئەستىرھەكان دەدرھوشانھوۋ. لە سەر توورپوس، چىاي دولدل و چىاي دىبەكىش، كە لووتكەھەكانىان دە شەۋى تارىك دا ئابىنرىن، ئەستىرھەكان سەرانسەرى ھاۋىنى دەدرەۋشىنەۋە، بەلام لەۋى، لەۋ سەرئە، ئەستىرەكان لە لووتكەمەكەۋە دەچنە لووتكەمەكى دىكە و لىرە، لەۋ خوارەى، لە لای ئەۋ ئاۋە پەشە توورپە و تۆسنەى، لە سەرىكى ئاسمانىۋە بۆ سەرىكى دىكەى دەپۆن. بۆنىكى نامۆى سوپىر و تال، بەلام دلېزۋىن ۋەبەر دەمى ھەمەدى كەوت. ئەۋ خەرىك بوو لە بەر شەكەتى و بىخەۋى بە بە لا دا بى و گىانى دەرچى، بەلام نەى دەھىشت خەۋى لىكەۋى. موسلىم دەمىك بوو خۆى ۋەك گولتەمەى خىر كەردبۆۋە و نوستىبوو. ھەمەد سەر بەرگەكەى بە ۋى دادا و بۆخۆشى پالى ۋە تەپكۆلكمەكى پىشت خۆى دا و دەبىرەۋە راجوو. ئىشى لاقانى نەى دەھىشت بىرى خۆى كۆ كاتەۋە. بەۋ ھالەش فەكرى جۆراچۆر لە كۆلى نەدە بوونەۋە. بە خۆى نەبوو بىرى دەچوۋە سەر دا بە زىتەبى و ھەرۋەھا

كۆمەل كۆمەل ماری رەشى گەورە گەورە دەھاتنە پېش چاوی... بە سەدان ماری رەش، بە
 ھاشوھوشینکی زۆرە دەھاتنە پېش. جارینك ھەمد چاوی لی بوو دارستانیک ناگری
 تی بەربوو. شەمالینکی بە قەوتی دەھات، گری ناگرە کەمی بە قەد کیتیکی بەرز دە کردەو و بە
 دار و گیانلە بەرانی دادەدا. دار دە سووتان، دەعبای کیتی لە ترسان بازەر ببوون و بەملا و ئەولا
 دا راوراوتنیان بوو. کلکی ریتی یەکی ناگری تی بەر ببوو و ئەویش کە دەنیو ئالقمەیک ناگر دا
 مابۆو، ھیچی بۆ نە دە کرا، ناچار لە سەر عمرزی دریز ببوو و خۆی دە گەوزاند. سی ماری
 چاوی کەوتن کە لە ترسی سووتانی بە خیرایی بە دووی یەک دا دە خوشین و ھەرچی چەقەن،
 ناسک، بانبانک، دەلەک و سۆرە بوون، وەک شیتانیان لی ھاتبوو. لە ھەموو لایەکی ھەر
 قرچە قرچ و قرمە قرم دەھات و پاشان گرمە یەکی توندی وەک گرموھۆری شەپۆلەکانی دەریایە
 لە نیو دارستانی گرگرتوو ھەستا و زوی لەرزاندەو. دارە سووتارەکان بۆنیککی خۆشیان
 لی دەھات... بەلی، ھەموو مارە رەشەکانی ئاکیچە سازی لە ترسی ژاندەرمە و جووتیژەکان
 ھەل دەھاتن، دەت گوت دارستان ناگری تی بەربوو و ئەوانیش لە ترسی ناگرە کەمی ھەل دیتن.
 مارەکان خۆیان دە ئاوی جەبھانی ھاویشت... یاوەر ھەمدی بۆ نە گیرا، بەلام کۆمەلینک ماری
 کوشتن. راست وەک سووتانی دارستانە کەمی، ھەرچی گیانلە بەر بوو، بە پەلە رایان دە کرد و دوور
 دە کەوتنەو. مارەکان دواي ھەمووان دەھاتن و بۆ ئەو ئاوی خورپینی رووبارە کەمی لەو ئیان
 دوور کاتەو، خۆیان دە رووبارە کەمی داویشت...

دەنگی بالندە یەکی لە شوتینکی دوور را دەھات. باشە ئەمن چم کردو کە دایە زینەب و
 ئەو خەلکەمی دیکە ئاوا بە ریز و خۆشەویستی یەو ھەلسو کەوتم لە گەل دە کەن؟! چ سوودینک
 پی گەیان دوون؟ پی ئیان وایە ئەمن کینم؟ بۆچما ئەمن ھەر ئەو نیم کە وەک دزان عملی یە قەلەم
 پروت کرد و ھەرچی پیتی بوو، لیم نە ستاند؟ ئەمن کوری برا یە پروتیم نیدی. ناخر بابی من چ
 بوو؟ مرفی ئیکی ھەژاری بی دە سەلات، پاروویان لە زاری رفاندبا، چی پی تە دە کرا... زۆر باشم
 کرد دەستم لە چەتەیی یە ھەل گرت. لێرە، لە پەنا دەریایە، لە ئاکیالی، لە ژیر سایەمی مەلا
 سەلامی دا، کە وەک کوری خۆی دە پاریزی، دەتواتم بۆخۆم لە گەل سەیران و دایە خۆریم بە
 ناسو دەیی بژیم. لێرە پیتیست ناکا خۆم تیکەلی شتی دیکە بکەم، چونکە ئەمن وا دروست
 کراوم، دەروونیککی بە ھەست و ناسک ھەبە و ناتواتم خەلکی ببوغزینم. تەنانەت رقم لە
 یاوەریش نیە، لە گەل ئەو ئاوی خەجی کوشتو. ھەموو جووتیژەکانی دیکەش، چ ئەوانەمی
 خەلکی شاخین و چ ئەوانەش کە لە چوکی راوراویە دەژین، ھەر وەک من گیانلە بەرینکی بی دەنگ و

بىتازارن و مرۆف دەتوانى بە كەيفى خۆى بارىان بىنى و چۆنى بيهوى، بيانچەوسىتېتەوه. ئەوانە ئەو خەلكەن كە گرتيانن بە سەرباز و چارە سالى تەواو شەريان پىكردن. چەشنە خەلكىك كە دەتوانى بيانكوژى، بە زىندووى كەوليان كەى و كەلكى خراپيان لىۋەرگى، بى ئەوهى يەك كەسىشيان وەدەنگ بى.

لە شوئىتىكى نىزىكەوه بۇنىكى خۆشى بۆ هات. دەسبەجى بۇنەكەى ناسى يەوه، بۇنى پىنگى بو، ھەر ئەو پىنگەى كە لە قەراغ چۆم و جۆگە و دەوروبەرى كانىيان شىن دەبى. لە شاخى بونى پىنگەى ھەتا بلتى دوور دەروا. ھەمەد بە لووشە لووشم ھەستا و بە دواى بۇنەكەى دا چوو. تىگەبىشت بۇنەكە لە جۆگەى كە يەوه دەھات. جۆگە كە ناوى پىدا نەدەھات، بەلام نى ھەبوو. لە پىش دا تووشى پۇلە گىياھە كى بو، كە ھەتا چۆكانى دەھاتن، داھاتەوه و بۇنى كردن، ئەوان پىنگ نەبوون، پىنگەكان لە نىو جۆگەكەى روابوون. ھەمەد لە نىو پىنگەكان ھەلئرووشكا، پۇلىكى دەدەستى گرتن و بۇنى پىتوە كردن. بەو كارە گەشاھەوه و ھەستى بە خۆشچالى كرد. بەھارى چوكورپاوايە زوو دەگاتى، ھەر بۇيەش بۇنى پىنگەكان ئەوئەندە بە قەوت بو، لەوانەىە لە بەر ئەوش بى كە جۆگەكە لە نىزىك دەرياھە ھەلكەوتبوو. ھەمەد كاتىك بە نىو پىنگەكان دا رۇبى و لە چواردەورى خۆى ئەو بۇنە خۆشەى ھەست پىكرد، ماندووى، نىشى لاقەكانى و خەم و خەفەتى دەروونىشى ھەموو لە بىر چوونەوه و دللى پىر بوو لە شادى و ھومىد. لىرە لە نىو ئەو جۆگە و ئەو پىنگەلەى، بەو شەوہ تارىكەى، دوور لەو كىشە و ھەرايەى كە عەرزى دەلەرزاند و لە حالىك دا ھىچكەسىشى لە لا نەبوو، پشورى ھاتەوه بەر، دللى خۆش بۇوہ و نىدى بىرى لە تەنبايى خۆى نەكردەوه. ئەرى... بلتى مەلا سەلام چۆن پىاوتىك بى؟ رەنگە ھىندىك وەك مەلا فەرھادى بچى، ناخر ئەوان دۇستى نىزىكى يەكتر بوون و دەبى زۆر وەك يەك بچن. دەبى توورەبوون و پىكەنىنيان وەك يەك بى. رەنگە وەك مەلا فەرھادىش چاۋنەترس و نازا بى و ھەمىشە نامادە بى لە پىناۋى شتى رەوا و راست دا خۆ دە ناورى ھاۋى... مرۆف نابى زۆرىشى باوەر بە مەلايان بى، بەلام نەك مەلاى وەك مەلا فەرھادى. نى دىكە، ئەوانەى ترسەنۆك، بىدەسەلات و دووربون... ديارە نەگەر مەلا سەلامىش خەيانەتم پىنكا، ئەوه موسلىم لىرەىە و تۆلەم دەستىنېتەوه. ھەمەد گەراپەوه لای موسلىمى. ئەو ھىشتا نوستبوو و خەوہكەشى ئەوئەندە قول بو، ھەر ھەناسەى نەدەھات. وەك مردووان كەوتبوو. ھەمەد لە دللى خۆى دا گوتى مرۆفى ساكار و بىگونناخ ئاوا دەخەون، وەك مندالى ساوا. داھە خۆرىش ئاوا دەخەوى، ھىندەش پىرە، بەلام ئەوىش ھەر وەك موسلىمى

دەنوی. خەلکی دئی دەلئین کەسێک دە خەوی دا دەنگی نەیه، پرخەیی نەیه و جوولەیی نەکا، پاک و بیخەوشە.

لە پڕ حەمەد دیتی سەری کێوان سەیی بوونەو و سەردەرپاکەیی پەناشی رووناک بوو. لە لای ھەرە خواری، لە باشووری رۆژاواوە پەلە ھەوری سەیی دەجوولانەو و بە سەر دەشتی دا دەھاتن. بەلندەیی سەیی دەنووک زەرد لوور دەبوونە دەریایە و پاشان بەرەو ئاسمان تێھەلەدەچوونەو. شەنبایەک ھات و حەمەد زۆری پێ خۆشحال بوو.

حەمەد ھەستا و رووی بۆ لای کێوھکان وەرگێرا. لووتکە سەیی پەکانیان بەرەو ئاسمان بەرز ببوونەو، ھەرە قەرەغزێرپینەکانی سەریان، سوور، پەمەیی و بنەوش ھەلەدەگەران و دەتگوت راستەوخۆ لە کارگەییکی ئاسنەگەری دینەدەر. لە ئاسۆی دوور، خۆر لە نیوھراستی تریکی کێوئێکی ھاتبوو دەر.

ئەدی خەلک بۆ دەلئین ئای دەریایە شینە؟! خۆ پەنگی ویش وەک پەنگی ھەرەکان سەیی پە و ویئاچی قەت وەسەر پەنگیکی دیکە بگەری. تەسکە مۆیک لە سەر لیوارەکان دەبینرا و دەتگوت دەریا شەوی پێشوو بەشێک لە ھێژ و قورساییی خۆی لە دەست داو، کە نیستا نەیدەتوانی وەک کێوئێکی قورس خۆ بە لیوارەکان دا بەدا و عەرز، ئاسمان و ئەستێرەکان بەرزئینتەو.

تا خۆر زیاتر بەرز دەبۆو و رووناکتر دەبوو، دەریا زیاتر وەسەر پەنگی شین دەگەرا، شەپۆلەکان گەورەتر دەبوون و خێراتر خۆیان بە رۆخی دەریایە دادەدا. ھەرەکانی باشووری رۆژاواش زیادیان دەکرد و بەرەو ئاسمان بەرز دەبوونەو. نیستا، لە کاتی رۆژھەلاتنی دا ھەموو شتێک دەگۆرا. عەرز، شاخ و دەشتەکەش... نیستا نیدی دەریا نەو دەریای پێشوو نەبوو. ھەموو شتێک وەخەبەر ھاتبوو. پەرسێلکەکان لوور دەبوونە ناوی و چاو لەبەر شکانەوێ شۆق و شەبەقی شتەکان ھەلەدەھات. حەمەد گەرایەو نێو پەنگەلەکی، بۆنی خۆشی پەنگەکان زیاد کردبوو و تەنانت وای ھەستەدەکرد کە دەریاش بۆنیکی تازەیی خۆشی لیادی. نەو بۆنە تێکەلاویک لە بۆنی گل و جیوھی داری چیاشی لە گەل ھەست پێدەکرا و ھەتا ولات گەرمتر دەبوو، بۆنجیوھەکی زیاد دەکرد.

ماوھەکی دیکەش پێچوو ھەتا موسلیم وەخەبەر ھات. کاتیکی ھەستا، بە دەوری خۆی دا روانی و چاوھەکانی گوشی. دەتگوت دەور و بەری خۆی تاقی دەکاتەو، تا بزانی لە کوئی پە. حەمەد پێکەنی و گوئی:

– نيمه له قهراغ دهريايهين موسليم! نه تۆ بۆخۆت نيمت هيتناوته نيره! وهبیرت هاتهوه له کوئين؟

موسليم سهربرهگره که ی له خۆ کردهوه و ههستايه سهر پي:

– به راستيته!

پاشان رای کرده خواری، چوو له سهر ناوه که ی ده موجاوی شوت و هاتهوه:

– ده لئي نه تۆ ههر نه نوستووی؟

– ناوه لالا، خهوم لي ته کهوت. کاتيک نهو شه پۆله رهشانه به دواي يه کدا دين، جار به جار

ده گهنه ته نيشتت و ههر ناپسي نهوه، کوا پياو خهوی لي ده کهوی؟

– هه موو کهس هه وه ل جار له دهريايه ده ترسي، جا چ شهو بي، چ پۆژ، فهرق ناکا! هه وه لئي

نه گهر چاوی لي ده که ی، ده ترسي، ههست ده که ی ته نيای، لاوازی، غه ريب و بي که سی.

– چاکی لي که ده ده يه وه موسليم!

– گالته م پي مه که، کاحه مه د. سهر ده می مندالي يه جاروبار مه رم له قهراغ دهريايه

ده له وه پانند. هه وه ل جار که چاوم بهو ناوه زۆره ی کهوت، هه موو گيانم له رزی. دواتر پي پراها تم،

به لام هه رجاره ی هاتوو مه وه نيره، دلّم پر بووه، وه ک نه وه ی گريانم بي...

– قسه کهت راسته موسليم، نه مرۆ کاتيک پۆژ هه ل ده هات، منيش، که چاوم له خۆر کرد،

گريانم هات. کاتيک له سه ری چياي دولدوليش بووم و له وي بۆ يه که م جار خۆرم له کاتي

هه لاتن دا دی، ههر وام به سهر هات.

موسليم گوتي:

– برسيمه، هه ميشه له قهراغ دهريايه، برسيم ده بي!

– لهو ده ورره به ری ناوی خوار دنه وه ی وه گير ده کهوی؟

– چاوت لهو جوگه يه ی کرد، ناوی پي دا نايه؟

– نا، وشکه.

– نه گهر وا بي، ده بي نانه که ی بي ناو بخوين.

موسليم تووره که که ی له پشتی کردهوه و له سهر عه رزی رای خست، به لام زوو په شيمان

بووه، ديسان خري کرده وه و له پشتی به سته وه، نه وجار رای کرده سهر گۆراي يه که ی پشت

خويان، به هه موو لايه کی دا روانی و خيرا هاته وه خواری:

– هه تا نيوه رۆيه ش نانی نه خوين، چمان لي تايه، ده توانين خۆ را گرین!

حەمەد وەلامى دايموه:

— بى گومان!

حەمەد قەت لە موسلىمى وەرەز نەدەبوو. ئەو كۆرە پرومەتسوورە مندالكارە نازايە، وەك جندۆكان تەردەست و زيرەك بوو. لە دلتى خۆى دا گوتى بريا برايهكى ناوام بووبا، بەلام زوو فەكرەكەى گۆرا: "دەى، بۆچما ئەو كۆرە بۆ من لە برايان باشتەر نيه؟ هەر لە باب و دايكيشم باشتەر نيه؟" ليرە دا لە نەكاو راچەنى: "وەخت بوو بليتم لە دايمە حۆريشم لى نيزيكتەرە! جا خۆ رۆژتيكى ئەوهى بليتم و دايمە حۆرى پىيزانتيتهوه، ژيانى پى تال دەكا."

كە موسليم گەيشتەوه لای، حەمەد دە نامىزى گرت و گوتى:

— موسليم گيان، برا نازا و بە وەفاكەم! برا خۆشەويستەكەم كە لە هەموو لاوهكانى ئەم

دنيايە ناقتلى!

لەو حالەى دا ئاورينگەكەى نيو چاوى درەوشايەوه و تيشكىكى زەردى زيپين بە دەورى

سەرى دا سوورا:

— پيويست ناکا نەتۆ بى بە چەتە!

لە بەرامبەر ئەو هەموو هەستەى خۆشەويستى و برايهتى يە دا، چاوهكانى موسلىمى پر بوون لە ناو.

حەمەد دريژەى بە قسەكەى دا:

— خانويكت لە پەنا خۆم بۆ دەكړم!

هەر لەو كاتەش دا بىرى كردهوه: بە چ پوولتيكى؟ بە پوولتى عەلى يە قەلەى، كە لە رينگاي

پووتكردى خەلكى يەوه كۆى كردبۆوه؟ لە پر شەرم داى گرت. بەلام فەرقى چى يە؟ مەبەست

ئەوه يە موسليم پيويستى بەوه نەبى ببيتە چەتە و لە لای من بىنيتهوه ...

پاشان حەمەد گوتى:

— دەى ئىستا چ بکەين؟

— نەتۆ ليرە بىنەوه، پىتخۆشە دانىشە و نەگەر حەوسەلت هەيه، بۆ دەريايە بگري، بەلام

دەبى سەربەرگەكەت دەبەرکەى، تا تەنگەكەت ديار نەبى. نەگەر كەسيكيش بتعيىنى و

ليتتەپرسى، دەبى بليتى پاسەوانى دەريايەى، ئى ئەو دەريايە و هەموو دەرياکانى دیکەش!

دەلتى ناوم حەمەدۆكە و پاسەوانى دەريايەم ... ئەمەن دەزانم رينگاي شارۆچكەكەى مەلا

سەلامى بە كوئى دايمە. لەو گۆرايى يەى را منارەى مژگەوتەكەيان دوور ديارە. ئىستا ئەمەن

وهرى دەكەوم، دەچمە وى و نامەى مەلافەرهادى بۆ دەبەم.

– کام نامه؟

موسلیم کاغذتکی هینا دهر و دایه دستى حممەدى. حممەد بە وردى چاوى لى کرد و دوايه گوتى:
– خۆ ئەو کاغەزه هيجى لى تەنووسراوه! ئەوهى پياو تىتى دا دەبينى، هەر هيندتيك دارى
سەروينن. يانى داره کان لکيان دەخوارى و ريشەيان دە سەريه.

موسلیم پى کەنى و کاغەزه کەى وه رگيترا:

– پرووانه کا حممەد! ئىستا ريشەى داره کان دەخوارى يه.

– نەختر، وانیه. خۆ تۆ نابى بە کەيفى خۆت کاغەزه کەى راگرى! فرموو! راستى راگرى،
ریشەيان دە سەرەوه دەبى.

تاوتىكى باش قسەيان لە سەر ئەوهى کرد و سەرەنجام موسلیم گوتى:

– دە باشه با قسەى تۆ بى، بەلام چ جياوازی يه کى هەيه؟

– بلتیی مەلا فرهاد چى تى دا نووسىبى؟

– نازام کا حممەد، دەبى شتیکى نیتوخویان بى، يان لەوانه يه دوعا بى، نووسىبىتتى.

– هەر دەبى شتیکى وا بى! دەزانى موسلیم، دەلین یاوهر و جووتیتره کان تۆرى مارانیان
برپوه تەوه. دەلین تەنانەت يەك ماریشیان نەهیشتوه...

موسلیم ناخىكى هەلکيشا:

– بەلى، دەلین تاقەمار تکیشيان لە هەموو چوکورواويه نەهیشتوه. ئەومارانە سیمبۆلى دەشته کە
و نیشانەى خۆشبهختى بوون. ئىستا دەبى ئینى پرۆم. بە مەلا عەبلوسەلامى دەلیم مەلایەك
دەيهوى بچى بۆ لای و سەردانى بکا. مەلاکە سەربەرگىكى دەبەر دایه هەتا سەر لاقانى دى!

– نەرى موسلیم ئیترەش ماری لى يه؟

– ئەيچۆن؟! هەزار پى و کيسە لەشى هەن... ئەمن ئەوه دەپرۆم و هەتا بۆشم بکرى زوو ديمەوه.

موسلیم بە جۆگە کەى دا تى هەلکشا و رۆى. حممەد چاوى لە دەریايە برى و دە پیرهو رۆچوو. لە شویتىكى
زۆر دور لە سەر دەریايە کەشتى يەك دیار بوو. کەشتى يەكە هەموو باگرە کان (بادبانە کان) هەل کردبوو.

لای نیوه رۆیه موسلیم گەيشتەوه. حممەد لە جیتی خۆى دانیشتبوو و هەروا دە دەریايە
پامابوو. مووى لى تەدەبزووت.

کاتیک حممەد چارى بە موسلیمی کەوت، وه خۆ هاتەوه و هەستايه سەر پى. ئالۆز دەهاته بەرچاو:

– موسلیم، مەرۆخ خۆى لە بەرامبەر دەریايە دا زۆر چکۆلە دەبينى! هەست دەکا هەر بە

قەد کونى دەرزى يه کى يه!

– نەمىش وەك تۆ دەچم؟

– جارى راوہستە، با ھىندىك پىر بىن، رۇژىك دەبى من و تۆش راست وەك يەك بچىن.

موسلىم چاويكى لە ھەمەدى كرد، بە وردى تىي ھەلۋانى و گوتى:

– پىم ناخۆش نىە واپى.

– با ھىندىك لىترە بگەپىن، جارى ماويەتى تاريك داپى.

– نەگەر كەسىك چاوى پىنمان كەوت، بلى نەمن مەلام. بەو سەرىەرگەيەوہ كەس گومانەت

لى تاكا و مەترسىشمان ناہتە پىش!

لە شويتىكى دوور گاوركۆ ديار بوو كە بەرەو ناسمان تى ھەلچووبو و دەت گوت راست لە

دەريايە ھاتۆتە دەر. لە لىژايى يەكى كە بۆ لاي دەريايە شۆر دەبۆو، خانوويەريەكى گەورە

ديار بوو و لاي چەپىش كە ئەوان روويان تى كەردبوو، ھەتا چاۋ ھەتەرى دەكرد، باغى پرتەقال،

لىمۆ و نارغى لى بوو. عەرزەكە بە گولى لالە كىويلكە، لە ھەموو ئەو رەنگانەى دە

كۆلكەزىپىنەى دان، داپۆشرايوو. پەپوولە پۆل پۆل بە فېرىن دەھاتن، جارى واپوو سەد دانەش

زىاتر وىكرا لە سەر پنچكىكى دەنىشتەوہ و ھەر زووش دەفېرنەوہ، وەك گىژەلووكەيەكى نەرم

دەخولانەوہ و لە بەر تىشكى رۇژى لە ھەواى دەديتران.

لە پىش خۆيان تووشى دارىكى بوون. دارەكە لە گولى سىپى ورد دا خەملايوو، بەلام

تەنانەت يەك گەلاشى پىئەنەبوو. دارەكە لكەكانى خۆى بە سەر كۆمەلىك لە گولە لالەكان دا

بلاو كەردبۆو و وەك ھەورىكى دەچو كە رەنگە سىپى يەكەى لە بەر شەبەق و پووناكايى رۇژى دا

لىكدا لىكدا لە نىوان كال و تۆخ دا بى و بچى و بە چەند شىئە خۆ بنوئى. ھاشە ھاشىكى

سەير لە نىئو لكەكانى دارەكەى دەھات.

ھەمەد گوتى:

– دىتوتە دارەكە دەوشىنى. قەتم نەديوہ لكى دارى ئەوہندەى دەنگ لىئە بى. دەلىئى ھەزار مىش لە

نىئو لكى دارەكەى دا دەخولئىنەوہ. شويتىك لە سەرەوہى "كونە بەرد" ئى ھىيە، ئەشكەوتىكە زۆر دە نىئو

شاخى داہ... ھەرچەندى پرۆى ناگىيە بنەبانى. كاتىك دەچى يە دەوتوہ، بەردەكان دەنگ دەدەنەوہ و

قەلشېكىش لە سەرەوہى ئەشكەوتەكەيە. جىگايەكى ئاستەمە و لە وىزا ھەنگوئىن دىتە خوارى. ھەرچى

مىشومەگەز، چروجانەوہر و بالئەدن لە بەر ھەنگوئىنەكەى دەچنە دەورويەرى وى. بەلام ھىچ زىندەوہرىك

ئاتوانى تخوونى ئەشكەوتەكەى بى، ھەرچى زۆر بچىتە پىشى، مىشەنگوئىن كەولى لە حاجەت دەخەن.

كەسىك ئەوہى نەزانى و لەوى نىزىك بىتەوہ، زەھمەتە بە ساغى دەرچى.

موسليم گوتى:

– زۆر ئەشكەوتى وا پى دەزامم كه كونه مېشيان تى دان. هەنگوینی ئەو شوئنانە ئەوئەندە
خۆشە، ئەگەر دەستت وى تېابگا و بى خۆى، هەست دەكەى خەرىكە بالت لى پېروئین و بفرى.

– دەزامم، ئەمن هەنگوینی ئەو جۆرە جى يانەم خواردوہ!

موسليم بە دەنگىكى سەبر و گر گوتى:

– بەلام ئىدى ناي بىنى يەوہ، ئىدى قەت چاوت بە شاخى ناکە وئتەوہ، جارىكى دى ئەو
چەشنە هەنگوینەى ناخۆى و هەست بە فرين ناکەى!

حەمەد پى كەنى:

– راست دەكەى، بەلام دەزامم ئەتۆ جار جار بۆم دىنى! خۆ براى خۆت بى هەنگوین ناکەى؟

– ئەرتوہ لالا ھەرچەندى بتەوئى، بۆت دىنم. ئەوئەندە بۆ دىنم، لە خۆت زىاد بى و بەشى
مەلا سەلامىشى لى تەدەى. وا ديارە ئەو مەلايە پىيارى چاکە، با ئەوئىش هەنگوینەكەى بخوا و
ھىندىك لە گەل تۆ بفرى.

حەمەد دەستىكى لە شانى موسليمى دا و گوتى:

– ئەرتوہ لالا، با ئەوئىش تامى ئەو هەنگوینەى بكا و بفرى!

– دەبى زۆر هەنگوینی بۆ ئەو پىيارە چاکەى بىنن. ئەوئىش با بى خوا و بفرى، بچىتە سەر
لوتكەى ھەرە بەرزى گاوردكۆى، ئەو شوئنەى خۆرى لى لە داىك بووہ!

دە شەقاو دوور لە دارەكەى، كە ھاشەى لى تەھات، پراوستان. دارەكە پر بوو لە مېش و
بالتى مېشەكان لە نىتو پەلكى گولتى ھەموو لكەكانى دارەكەى دا دەبرىقانەوہ. حەمەد قەت
ھىندە مېشى جۆراو جۆرى بە يەكەوہ نەدىبوو! مېشەكان لە ھەموو رەنگ و جۆرىك، گەورە و
بچوك، سوور، شىن و سەوز لە نىتو لكەكانى دارەكەى و لە دەورو بەرەى دارەكەى، وەك پەلە
ھەورى بچوك بچوك دەخولانەوہ و دەبرىقانەوہ.

موسليم گوتى:

– تىياح... كورە خۆ عەرز و ناسمان پرە لە مېش!

حەمەد قسەكەى وى پشتراست كردەوہ:

– بىجگە لە مېشان پىياو ھىچ شتىكى دى نابىنى!

بۆنى گولان و مېشان تىكەل بىبوو و كاتىك شەنبەيەكە – كە دەھات – خستى، چاويان دە
رەشەوہ دەھات. دووجار بە دەورى دارەكەى دا خولانەوہ و پاشان بەرەو باغە مېوہكان درىژەيان

به ریځگاهکيان دا. داربرتهقال، ليمو و نارنج هممو گوليان کردبوو و نهو دهشته بپووه دهريابهک له گولتي سپي و هدر شهپولي دهان. ميتشيني زوريش لهو دهريابهی دا دهخولانهوه. بوني گولتي دارهکان راست هستي خواردني همنگيني پهوهزاني دهخسته دلي حمهد و موسليميپهوه و وهک نهوهی واپوو که به بالان بفرن.

— نهو هممو ميتشه! سهيره، نهوانيش وهک گولهکان بونيان خوزه!

حمهد وهلامی داپهوه:

— به راستي بونيان زوره و خوښيشه.

له سهر عهززهکهي، له ژير دارهکان، دانيشتن. هيتشا به تهواوی دانهنيشتبون، که خالخالوکيک له سهر دهستي حمهدی نيشت.

— چا... موسليم! نهو خالخالوکه بچووکهي خوات ديتوه؟ له ههر کويتهکي بم، خالخالوکان دهمدوزنهوه! خالخالوکه، خالخالوکه ماله خالم له کويته...؟

موسليم وتهکهي له زاري حمهدی وهرگرتهوه و دوپاتي کردهوه. پاشان خالخالوکه که فري و چوه نيو لکي دارنارنجيکيپهوه، که له گولتي دا ون بپوو.

ههستان و هينديک به نيويهکيک له باغه پرتهقالهکان دا خولانهوه. دار پرتهقال وهک داري جهنگهلي پاليان ویکدابوو. تووشي مارتيکيش بوون، که وهک پهنگي گياي قهراغ کاني و دهراوان شين بوو. مارهکه سهری ههلينا، هينديکيان تيوه پاما و دوايه بهکاوهخو سوورپيکي دا و به پتي خوئی دا رويي. دواتر تووشي دوو کيسهلان بوون، کيسهلهکان نيره و مييه بوون و خهريکي جووتبونئي بوون. هممو جاري که نيرهکه خوئی داويشته سهر مييهکهي، چاوی زهق دهبوون و ميپهکهي بهرهو پيشهوه پالدهدا، هاوکات دهنگي مشهمش و گزهگزيان له دورهوه دهبيسرا. رپويپهک پهيدا بوو. هينديک پارههستا، چاوی ليکردن و دوايه کلکه دريژهکهي پارههشاند، دههپهري و له وي دور کهوتهوه.

رژو بهرهو ناسوي ناوابوون شوپر بزهو و قرهقري ماسيگران له لاي دهريابه را بهرز بزهو. له سهر سهريان، له ناسماني، بالنده دهفرين و بالهکانيان به تيشکي خوئی بهرهوناوابوون دهدرهوشاپهوه.

کاتيک تاريک داهات، باغه بهگولخهملارهکيان بهجي هيتشت. جلهکانيان و پيستي لهشيان به خهستي بوني گولتي دارنارنجهکهي گرتبوو.

حمهد گوتي:

– نەمەن زۆر خۆشحالم. سەرم دەسوورپ و خەرىكم بفرم. بە راستى پيىم خۆش بوو...
قەسەكەى برى و ناخىكى ھەل كيشا. لە دلئى خۆى دا گوتى: "بريا سەيران و داىە خۆرىش
لئىرە، لە گەلمان بوايەن".

– برىا سەيرانىش لئىرە بوايە. نەوىش نەگەر ئىستا لە گەل ئىنمە بوايە، وەك ئىنمە بۆنى
گولە نارنجى دەگرت!

حەمەد بە پەرزەشەو دەوىاتى كردهو:

– گولە نارنج...

مەلا عەبدووسەلام لە بەر دەرگای مائەكەى چاوەروانىان بوو. تاوئىكى باش بوو لە وئى
پاوەستابوو و كاتىك گەيشتنى، زۆر بە گەرمىى لە گەلئان رووبەروو بوو:
– بەخىر بىتى، بەخىر بىتى حەمەدۆك، كورم! كاتىك نامەكەى مەلا فەرھادىم خويىندەو، زۆر
خۆشحالم بووم. خودا نەمنى بە سەركردۆتەو، كە نەمردووم و لە مائە خۆم چارم بە حەمەدۆكى
دەكەوئى.

پليكانەكان دار بوون و لە ژئىر پىئان دا جىرەيان دەھات. كاتىك وەسەركەوتن، لە پيش دا
گەيشتنە ھالئىكى بەرفرەوان، كە شەش ژوورى گەورەى بە سەر دا دەكرانەو. بنەمائەى مەلا
سەلامى لە ھالەكەى دا پاوەستابوون و بە گەرمى بەخىرھاتنىان كردن. خىزانى مەلا سەلامى
دەسائىكى سىپى بە سەرەو بوو. دوو كچ و كورئىكى جىئىليشان ھەبوون. ھەر لە ھالە
گەورەكەى لە سەر مۆيلان دانىشتن. مۆيلەكان نەرم بوون و پىاو تىيان دا دەحەسايەو. سئى
چراى گەورە رووناكايى نئىو ژوورەكەيان دا بىن دەكرد.

مەلا سەلام گوتى:

– حەماميان گەرم كردهو، وا چاكە پيش ناخواردنى خۆتان بشۆن. موسلىم گيان حەمامىك
لە خوارى ھەيە نەتۆ بچۆ نەوئى. نەو كورەكەم لە گەلت دئى و پىت نیشان دەدا.

كورە جىئەكە خاولى بەكى خاوينى ھەلگرت و موسلىمى برده قاتى خواروو. مەلا سەلام
بۆخۆى حەمامەكەى سەرىى بە حەمەدى نیشان دا. چرايەك لە حەمامەكەى ھەل كرابوو،
حەوزئىكى چكۆلەى تى دا بوو، كە يەكپارچە لە بەردى مەرمەر دروست كرابوو، حەوزەكە پر بوو
لە ئاوى گەرم و سابونئىكى بۆخۆشى پەمەيش لە سەر لئىوارى حەوزەكەى دانرابوو. حەمەد
ئاوى بە خۆى داكرد، دوايە دەستئىكى چاكى سابوون لە خۆى دا و خۆى شوتەو. تا ئىستا قەت
لە حەمامئىكى ئاوا، يەكپارچە لە بەردى مەرمەر و ئاويكى گەرمى وا خۆش دا و بە

سابوونیتیکی نه‌ه‌نده بۆغۆش، خۆی نه‌شوتبوو. هم موسلیمی له بیر چۆه، هم برسی‌یه‌تی، هم مه‌لا سه‌لام و ته‌ناهت گوتی لی‌ته‌بوو که مه‌لا سه‌لامیش چندن جاران هاته پشت ده‌رگای حه‌مامه‌که‌ی و کۆخی.

ناخه‌که‌ی موسلیم هات، له ده‌رگای دا و بانگی کرد:

– نه‌ری کاحه‌مه‌د چت لی‌ به‌ سه‌ر هات؟ کوره ئیمه خه‌ریکین ورده ورده نیگه‌ران ده‌بین...
حه‌مه‌د له حه‌وزه‌که‌ی دا درێژ ببوو و به‌ ده‌م بیرکردنه‌وه‌ه هاتبوو خه‌وی لی‌تکه‌وی. که گوتی له ده‌نگی موسلیمی بوو، راپه‌ری و گوتی:

– موسلیم گیان نه‌ه‌ دیم، نه‌ه‌ خۆم ده‌به‌ر ده‌که‌مه‌وه و دیم!
خاولی‌یه‌کان نه‌ه‌نده نه‌رم و بۆغۆش بوون، حه‌مه‌د له خۆپێ‌وشک‌کردنه‌وه‌یان تیر نه‌ده‌بوو، له تووکی که‌رویتشکی نه‌رمتر بوون. له دلێ خۆی دا گوتی هه‌ر خانووم هه‌بی، چ ناکه‌م تا له‌و خاولی‌یانه نه‌کرم.

له مه‌جمعه‌یه‌کی گه‌ره‌ی مس دا، که له به‌رخاوتنی‌یان ده‌برقیایه‌وه، خواردنیان دانابوو. چیتشه‌کان جۆراوجۆر بوون، پلاو و خۆرشت، گۆشتی حه‌یوانه‌کی‌یه، مریشکی سووره‌وه‌کراو، کفته‌ی پر له میوژ و پسته و زۆر چیتشی دیکه‌ش له سه‌ر مه‌جمعه‌که‌ی دانرابوون. به‌ کورتی شیرێ مریشکی نه‌بی، هه‌موو شتیکی له سه‌ر بوو.

دوای نه‌وه‌ی هه‌موو له ده‌وری مه‌جمعه‌که‌ی کۆ بوونه‌وه، مه‌لا سه‌لام دوعایه‌کی خوتند و پاشان هه‌موو ده‌ستیان به‌ خواردنی کرد.

حه‌مه‌د قه‌ت چیتشی ناوا خۆشی نه‌خواردبوو، یان زۆر برسی بوو، بۆیه وای هه‌ست ده‌کرد، هه‌رچۆنیک بوو به‌ ئیشتیاوه له‌و چیتشه‌ خۆشانه‌ی ده‌خوارد. موسلیمیش چاکی ده‌خوارد، پارووی وای باده‌دان، که به‌ زه‌حمه‌ت بۆی قووت ده‌دران.

ماوه‌یه‌کی زۆر خه‌ریکی ناخواردنی بوون و له کۆتاییش دا هه‌نگوینیان خوارد، هه‌نگوینیتیکی سپی، که بۆنی گولێ دارلیمۆی لی‌ده‌هات. له گه‌ل پارووی هه‌وه‌لی حه‌مه‌د هه‌ستی کرد که نه‌و بۆنه‌ خۆشه‌ ده‌روونی ناخنی. ده‌ت‌گوت باغیکی دارلیمۆی ده‌گولێ دا به‌ ساغی قووت داوه. هه‌ر بۆیه گوتی:

– هه‌موو شتیکی لێره بۆنی گولێ لیمۆی لی‌دی، عه‌رز، ده‌ریا، ئینسانه‌کان، داوه‌کان، گه‌لا و گول، هه‌موو هه‌ر نه‌و بۆنه‌یان لی‌دی.

مه‌لا سه‌لام وه‌لامی دایه‌وه:

نەمىش كاتىك تازە ھاتبومە ئىترە، لە پرىك ھەستەم بەو بۆنە كرد. ئەو بۆنە ھەموو شوئىنىكى ئىترەى پر كردو. كاتىك مانگى تەواو (مانگى شەوى چارە) دەرەكەوى، بۆنى دەريايە دى. رۆژنىكى دىكە، كازىبەى بەيانى، بۆنى داركاجى لە لای شاخى را دى، لە گەل بۆنى جاترە و پنىكى تىكەل دەبى و دە ولاتى دەگەرى. بەھاران چوكورواو بۆنى گولتى لىمۆ لىدى و ھاوستان ھەموو ئەو دەشتە تەنيا بۆنى گەفى دەدا، كە ئەو بۆنە لە جەنگەى گەغدروونى دا زۆر زياتر ھەست پىدەكرى. دواى وەرزی بارانبارىنى، ئەو عەرزە بۆنىكى دىكە دەدا، ئەو ھەش بۆنىكە كە ئەگەر بە دەورى دەريايە دا بگەرى، بۆت دى. كەستىك لىترە لە داىك بووى، يان جارىك ھاتىتتە ئىترە و ماوئەك ماىتتەو، ئىدى لە جىتى دىكە ژيانى بۆ ناكرى و لىترە دوور خرىتتەو، دەمرى...

– ئەمن ھىشتا بۆنى گولەلىمۆم ھەر بۆ دى، لە گەل ئەوئەى من دەمىكە خۆشم شوتو! ئەوئەدى ھاتىن، پىگامان ھەر بە نىو داران دا بوو.

موسلىم قسەى ھەمەدى پشتراست كردهو:

– واىە، نەمىش لە بەرى پىم را ھەتا تەپلى سەرم بۆنى گولەلىمۆ لىدى!

مەلا سەلام گوتى:

– ھەوئەلرۆژەكان ھەرواىە... بەلام دەزانم ئىتو ماندون و دەبى بنون. سبەىنى دەتوانىن تىر

قسان بگەين!

ھەمەد لە حالىك دا بە رىژ و خۆشەويستى يەوە چاوى لەو مەلا دلسۆزەى دەگرد، گوتى:

– سوپاس مامۆستا، دەستت ماچ دەكەم! بە راستى ئەتۆ زۆر وەك مەلا فەرھادى دەچى!

ئەگەر قامكەكانت ناوا درىژ نەبان، دەمگوت ھەر مەلا فەرھاد بۆخۆتى!

مەلا سەلام قاقايەكى كىشا و دەستى بە ردىنى دا ھىنا.

– ئەرى بە راستى مەلا فەرھاد برات نىە؟

مەلا سەلام وەلامى ئەو پرسىارەى نەدايەو و تەنيا پىكەنى. پاشان دەرگای يەكىك لە

ژوورەكانى بۆ كردهو و گوتى:

– سبەىنى كاتى قسەكردغان زۆرتەر دەبى. ئەگەر پىت خۆش نىە دواى ئەوئەى خوتان

لىكەوت چراكە بايىسى، ئەو پىنش ئەوئەى بنون، فوويەكى لىكە و بىكوژىنەو. شەو خۆش!

– خوا ناگای لىت بى مامۆستا گيان!

ھەمەد قەت جىگاوبانى ناوا خۆش و روولنى ناوا سپى و بۆخۆشى نەدىبون:

– موسلىم....

— به لئی کا حه مه د ...

— ده زانی نهو جینگاوبان و پیخه فانهش هر نهو بۆنه یان لی دی ...
حه مه د خۆی رووت کرده وه. چراکه ی فوو لی کرد و تی خزا. هر لی فه ی به سر خۆی کینشا و خهوی لی کهوت.

کاتی که به یانی رۆژی دواتر وه خه بهر هات، رۆژ زۆر درهنگ بوو. به په له له جینگاهه ی هاته در، غاری دا حه مامی، ده مو چاوی شوت و جله کانی ده بهر کرده وه. پاشان چوه بهر ناوینه ی و کاتی که بهو سر و پیره یه وه چاوی به خۆی کهوت، ترسا. خیرا له بهر ناوینه که ی لاچوو.
موسلیم له میژ بوو هه ستابوو و له گه ل مه لا سه لامی له هاله که ی دانیشتبوون. کاتی که حه مه دیان چاوی کهوت، هه ردووکیان پی که نین. حه مه د داوای لی بووردنی له مه لا سه لامی کرد:

— ببوو ره مامۆستا، نه من قهت هینده درهنگ هه لته ستاوم!

خواردن له سر مه جومه گه ره که ی شهوی پیشوو داندرا بوو. هه رسیکیان له دهوی مه جومه که که وه ک نیواری پیشوو نانو پی خۆری خۆش و جۆراو جۆری له سر ناماده کرابوو، دانیشن و ده ستیان به خواردن کرد. هه نگوین، رۆنی که ره، قه یماغ، شیر ی کولاو، چند جۆره په نیر و نان، کولیره ناسکه و زۆر شتی دیش له سر مه جومه که ی هه بوون. حه مه د به کاوه خۆ ده ی خوارد، هه ر پارویه کی ده زاری ده نا، باش ده ی جووت و تام و چیژیکی تایبه تی لی ده دی. نهو هه نگوین و رۆنی که ره ی له کولیره ناسکه ی هه لته سه وو، ورده ورده ده ی خوارد و هیندی که جارن شیر ی هه نگوینی به قامکان دا ده هاته خواری. لهو کاته دا حه مه د ههستی به خۆش حالتی و ناسو ده یی ده کرد و مه لا سه لامیش زۆر شاد بوو که حه مه دی بهو شیه یه ده دی.

— حه مه د رۆله! ناردوومه سه رتاش بی! خۆت ساز که! سه رت چا که و ردینت بتاشه! له لای خه لکی گوتوومه نه وه خوشکه زای منه و با هه رواش بزائن. ده زام نه تۆش هه ر وا ده لئی و شتیکی وا نادر کینی لیت در دۆنگ بن. شتیکی دی: نهو جلانه ی کوره که ی من بۆ بهری تۆ ده بن. ده بهریان که! دوا ی نه وهش که سه ر و ردینت تاشی، سه ریکی شاری ده ده یین و شتی ده کیرین.

موسلیم گوتی:

— مامۆستا، ده کری نه منیش له گه لتان بیتم؟

— بۆ نا کری، نه من تفهنگه کانتام چه ور کردوون و له جینگاهه کی باشم داناون. جینگاهه کی وشکویرینگه و مۆرکesh زه فهریان پی تابا. جا نه گه ر رۆژیکی کارتان پی یان بۆوه ...

حه مه د گوتی:

– نیشاللا ئەمەن قەت کارم بە تەنەنگی ناییتەوہ!

مەلا سەلامیش گوتی:

– نیشاللا، بەلام لەو دنیایەى نیتە دا مرۆڤ ناتوانی لە هیچ شتێکی دلتیا بێ ...

حەمەد قسەکەى وی دوویات کردەوہ:

– نەختر، مرۆڤ ناتوانی لە هیچ شتێک دلتیا بێ!

– ئەگەر نیتەتا لە نیتو بازاری بلیتم خەلکینە ئەوہى لە گەلمە حەمەدۆکە، کەس باوەرەم

پێناکا. ئەو مەترسییە کە خەلک بتناسنەوہ، دەگۆرێ دا نیه!

– ناوہللا لیتەرە کەس باوەر ناکا ئەمەن حەمەدۆک ب. بۆخۆشم ھاوار کەم، کەس باوەر ناکا!

لەو کاتە دا سەرتاشەکە ھات. قاپتیک ئاوی گەرمى ھینا، پیتشەندیتیکى سپیی خاوتینی بە

سینگى حەمەدی یەوہ ھەلئاسی و لکەکانى لە پشتەملى گری دا. سەرتاشەکە تووکی سەرى

حەمەدی کورت کردەوہ، پاشان کەفیتیکى زۆرى لە دەموچاوی حەمەدی دا، جوان ڕدینى

خوساند و بە گویزانیتیکى تیز بۆى تاشی.

حەمەد زۆرى کەیف بەر سەروردیتتاشینەى ھات. ھەستى بە قالبسووکبوونیتیکى خۆش

دەکرد. کۆت و شالوارى کورپی مەلا سەلامى دەبەر کرد. پارچەى جەلەکان پەشمى نینگلیسیی

ئەسل بوون، کە بە قاچاغى دەھاتنە ولاتى. کلاوتیکى رینکوبیتیکىشى لە سەر نا و پاشان سوار

بوون، لەگەل مەلا سەلامى چوونە شارى.

شارەکە لە نیتو باغان دا ھەلکەوتبوو. ھەرچوار دەورى شارى بە رەز و دارمیوہى

جۆراوجۆرى دیکە گیرابوو. رەنگى مالمەکان سپى بوو و مزگەوتەکان و منارەکانیشیان ھەر ئەو

رەنگە بوو. منارەکان لە دوور را وەك مىلى سۆنەى سپى و جوان، بەرەو ئاسمان بەرز بپوونەوہ.

ھەر بە سوارى ھەتا کاروانسەراپەکى نیتزیک نیتوہندى شارى چوون. دەوروبەرى

کاروانسەراکەى بە دارلیمۆیان گیرابوو. لە وێرا چوونە نیتو بازاری شارەکەى.

مەلا سەلام حەمەدی بردە لای خەیاتى و شالوارتیکى باشى بۆ کرى. پارچەى شالوارەکەى

ھەر لەو پەشمە نینگلیسییەى بوو کە بە قاچاغى دەھات و بە دەزوویەکى زەردى زیتین تەریب

درابوو. پاشان جووتیتیکى کەوشى چاکیشى لە دوکانى کەوشفرووشیتیکى بۆ کرى. ئەو جار چوونە

دوکانیتیکى زۆر گەورە و لە ویش کۆتیتیکى چاکیان ھەلگرت. ئەو کۆتە راست لە نینگلستانى را

ھاتبوو. خاوەنى دوکانەکە ھەتا بەر دەرکى بە پیر مەلا سەلامى یەوہ ھات:

– ئەو دوو لاوہ شۆخە کیتن لە گەلتن مامۆستا!

– نهو هيان خوشكهزامه و نهوى ديكه شيان هاورپى ويه! زور كورپى چاكن. بابى خوشكهزامه مالى له بنارى ئاناوارزايه.

– بنارى ئاناوارزاي به نيويانگه و عهززه كى له هممو چوكورواويه به ريژهوتره! خهلكى وي هممويان دهوله مهندين.

– بهلى وايه، نهو خوشكهزامه پىي خوشه ماوهيك ليتره، له لاي من بوى. نهوان له مالى دا ههشت بران، بهلام نهمن نهويانم له هممووان خوشتر دهوى، نهويش خالى خوى زور خوش دهوى.

– جا ماموستا كى بى و پىي خوش نهىي خالىكى وهك تو بهريز و زاناي هه بى؟
– سويست دهكم. دياره نهمن دهى يارمه تىي همه مدي بكمه و مالىكى بو پىيگه وه نيم.
زورى پىي تاجى خيزانه كى و خهسوشى دين. نهو ليتره غهريبه و وا چاكه ژن و مندالى خوى دهگه ل بى.

زهينوللا نهفندي بازارگانىكى هه ره كوئى نهو ناچه مدي بوو. كهس هيئدى وي ده كارى كرپن و فروشتنى دا شاره زايى و نيويانگى نه بوو. دوكانه كى له نيوه ندى شارى بوو و له راستيش دا له هممو شويته كانى ديكه به رمينتر و قهوغاتریش بوو. پياو دهى توانى هممو چهشنه هه والىكى نهو دهوروبه رى له وي وه دهست كهوى و هه ره له ويش را هممو قسه وباسىكى تازه بلاو ده بونه وه. نهگه شتىكى چكوله لهو سه رى تورپوروسى پروى دابايه، بهو مەرجهى هه ره تۆزىك سه رنجرا كيش بووايه، ده سه جى لهو دوكانه ي را بلاو ده بووه و دهگه يشته نه دهنه، مه رسين، عوسمانيه، كوژان و قه دريلى. نهگه هه واله كه تۆزىك گرینگتر بووايه، ته نانه ت تا پىته ختيش ده چوو و به گوئى مسته فا كه مال پاشاش دهگه يشته وه. هه ره بۆيهش مه لا سه لام هه ره له ئىستاهه نه وانه ي بو زهينوللا نهفندي باس كرد.

– نهها، كه وابوو ههوت خوشكهزامى دىشت هه ن كه له گه لت سوار بن و پشتت بگرن؟

مه لا سه لام پى كهنى و گوئى:

– نه ريژه للا و شوکور هه مووشيان كورپى چاكن!

– خودا هه موويان ت پى يلى.

زهينوللا نهفندي كه پوى خوار، چه نه ي بارىك و مى دريژ بوو. چاوه كانيشى رهش و چكوله بوون. وهك رپويى فيلباز بوو و نهك هه ره هيچ شتىكى پى شهم نه بوو، بهلكوو شانازيشى به كه له كبازيى خويوه ده كرد.

– زهینوللا ئەفەندىي خۆشەويستىم، برا گيان، ئەو ھەممە دەي خوشكەزام كۆتتىكى پەشىمى نىنگىلىسى دەي و ديارە لە ھىچ شۆينىكىش جلوبەرگى جوانى وەك ئەوئەي لە دوكانى تۆ ھەيە، دەست ناكەي. تەنەت ئەنكەرەش شتى وای لىتتە. جا بۆيە ئەمن بە خوشكەزاكەم گوت كە ئەو شتانە لە لای خۆيان نەكړي و لىرە...

– زۆر باشى كړووه!

پاشان زهینوللا پرووى دە ھەممە دي كړد و گوتى:

– خالت راستە مەلایە، پیاویکی ئاینیە و زۆریش بەدینە، بەلام لە جندۆكان زیرەكترە و لە ھىچ شتىكى دا دانامىنى. مەلا نەبوايە، قسەي تى دا نىە دەبوو بە سەرۆكى ئەو ولاتەمان. لەوانەش بوو سەرەخۆيى چوكووراواي راگەياندا و بوويا بە شای ئىرە. خالت راست دەكا. ئەو جلوبەرگ و كووتالە باشانەي لە فرۆشگە ھەرە بە نىتويانگە كانى لەندەئى ھەن و لۆردە كانى وى دەيانكړن، لىرە لە لای من دەست دەكەون. ھەرەھا لىرە دەستت بە ھەموو ئەو شتومەكانە پادەگا، كە گەرەپياوہ كانى پاريسى دە بەريانى دەكەن.

كوپتەك بەردەستى بوو و لە وى كاری دەكرد. كورەكەي ناردە عمبارى خوارى و كاتىك كورەكە ھاتموه، چەند دانە كۆتى جوانى بە دەستموه بوو. زهینوللا پرووى دە ھەممە دي كړد و بە بزەيەكەوہ گوتى:

– ھەمەد، كورم، ھەستە بزاتم!

سى كۆتى جيا كړدئەوہ. ئەوى يەكەميانى بە كەيفى نەبوو:

– نا، ئەمەيان لە خوشكەزاي مەلا سەلامى خۆشەويستى من جوان نىە، بەلام ئەوئەيان دەبى بە بەرت خۆش بى و زۆریش لە گەل بەژن و بالای تۆ دىتتەوہ. دە بەرى كە بزاتم!

– بەلى ئەمەيان تەواوہ. ھەر دەلتى بۆ تۆ درواوہ. ھەر ئەو رەنگەش لە تۆ دەوہشيتتەوہ. ھەمەد گوتى:

– بەلى ئەوئەيان بە بەرم خۆشە و رەنگەكەشيم پى جوانە. سوپاست دەكەم زهینوللا ئەفەندى ، زۆرمان زەھمەت داى.

پاشان كىسەي پوولتى دەرىنا:

– باشە دەبىتتە چەند؟ وەللاھى خۆ پوولتى كاغەزىشم پىتتە و ھەر ئەو سكە زىرەم...

– قەي ناكا، دەبى.

لىرە دا مەلا سەلام وەدەنگ ھات:

– راوہستە بزاتم، خوشكەزاي خۆشەويستىم. كىسەكەت دە گىرفانت نىتوہ! خالى خۆت حىسابى دەكا!

زهینوللا گوتی:

– بەلێ وایه، تهنانهت نهگهر پیاو زۆریش دهولمه مند بێ، له خزمهت خاڵتیکه وهك تو دهست بۆ گهرفانی نابا.

حه مه د سوور هه لگه را و به نه سپایی کیسه که ی ده باغه لێ نایه وه.

– نه و جار ده بێ دوو – سی کراسی باشیشی هه بێ!

– کراسیشم هه من، کراسی زۆر چاکی نینگلیسی! هه ر پێرێ یاوه ر پۆبیرت له نینگلستانێ را بۆی هیناوم.

ده و به یه نه ی دا خه لک ده هاته نه ژووری و ده رۆشته ن، زه یه نوللاش قسه ی ده گه ل ده کردن و ورده ده نگۆ و هه وائی کۆ ده کردنه وه:

– نه رێ مامۆستا هه یچ هه وائی شاکی به گی دولکادیرلیت هه یه؟ داخوا خانوه که ی ته وای بووه؟ مه لا سه لام قاقایه کی کیتشا:

– نه و خانوه قه ت ته وای نابێ! هه موو جارێ که دێ ته وای بێ، شاکی به گ شتیکی لێ ده بینیته وه، ده یه وێ ئالوگۆرپێکی تازه ی تی دا بکا و بی کاته باله خانه یه کی جوانتر. خانوه که جار به جار گه وهره تر ده بێ.

– ده لێن نه ندازیاران بۆ نه و خانوه ی له نه سه ته مبولتی را دیتنی و به ردشکینان له ماردین و دیاربه کری را! نه وه راسته؟

– نازانم، به لام ده بێ راست بێ.

– نه دی نیتوانی له گه ل مامۆستا زه کی نه ژادی چۆنه؟

– جا نیتوانی چۆن بێ! ده لێ سویندم خوارده هه ر ده ی کوژم، پۆژیکم مابێ، بۆ ویم ماوه.

– وه للا بۆشی ده کری! نه و شاکی به گی نه من ده ی ناسم، نه گه ر بیه وی، ده توانی مارشال

فهوزی و تهنانهت خودی عیسه مه ت پاشاش بکوژی!

– مامۆستا زه کیشته پی که م نه بێ. نه ویش پیاویکی که لله شه قه و پیموانیه زۆر ده ره سه تی

شاکی به گی بێ.

– بیستومه به گ به نیازه سه دان هه یکتاری دیکه ی ده شتیش بکاته چه لتوک، به و قه راره ی

نۆ گوند وه بن ناوی ده که ون.

حه مه د له و قسه و باسه ی نه ده گه یشت. نه ده ی زانی مه سه له ی به ینی مامۆستا زه کی و

شاکی به گی چی یه و نه هه یچی شی سه به ره ت به و گوندانه ده زانی که ده گوترا وه بن ناوی ده که ون.

نیزیک نیوه پۆیه مهلا سهلام دهستی بۆ بهرۆکی برد، سهعاته که ی له باغعلی ده رهینا. سهعاته که زێر بوو، زنجیریکی زێری نهستوری پتوه بوو و سهرقاپه که ی به نهخش و نیگاری جوان رازابۆوه. مهلا سهلام چاویکی له سهعاته که ی کرد و گوتی:

– ههشتا بۆ نوێژی نیوه پۆیه ماویه تی. وا چاکه بچین نانی بخۆین!

که بابی گوشتی مەری، له سه ر پۆلوان، بیجگه له بۆنی خۆشی خۆی، بۆنی بیباری سوور و گوته لیمۆشی ده دا. شاگرد که بابچی یه که که سه ره رگینکی په له په له ی ده به ر دا بوو، به پیرانه وه هات و به پزینکی زۆروه مینزینکی نیشان دان. همه د کاتیک دانیشت، سه ری هه لئینا و ته مه شای ده ورویه ری خۆی کرد. له نه کاو دوو چاوی دیتن، که راست ده وی یه وه رامابوون. همه د سپی هه لگه را. نه و کابرایه ناسیاو بوو، به لām وه بیرى نه ده هاته وه کی یه! هه ر بۆیه ش ترسا. به راستی نه وه کی یه؟! دلنیام له جینگایه کی دیتومه و قسه م له گه ل کرده، به لām ناخر کی یه؟ کابرا له پزینک هه ستا و وه ده رکه وت. همه دیش هه ستا و وه دووی که وت. ده تگوت نه و کابرایه جادووی لی کرده و به دووی خۆی دا ده کیشی. پیاوه که بۆ لای بازاری چوو. زۆر توند ده پۆیی. همه د قه ت تا نیستا نه ی دیبوو که س ناوا توند به روا.

کابرا له نیو بازاری ناوړی داوه و خنسه یه کی دیکه ی له همه دی کرد، پاشان له جیاتیی نه وه ی بۆ لای مزگه وتی به روا، پووی ده کۆلانیکی کرد، که هه ردووک لای دیواره کانی به دارمیو دا پۆشرا بوو، له ویش را چوو نیو کۆلانیکی دیکه وه. همه د هه ر به دوایه وه بوو. نه و جار کابرا چوو نیو جاده یه کی گه وره تره وه، به ده وری مه دیدانیکی دا سوورایه وه، به نیو پۆله دارنکی دا رۆیی، له جۆگه یه کی په ری یه وه و چوو نیو باتلاغینکی یه وه. له وئ، له نیو قامیشه لئینکی دا ون بوو و ناسمواری نه ما. همه د نه وه نده ماندوو بوو، که نه ی ده توانی یه ک هه نگاوی دیکه ش هه لئینتیه وه. ناچار دانیشت و تۆزیک هه سایه وه.

کاتیک همه د گه یشته وه نیو شاری، ته واریک ماندوو ببوو. له مزگه وتی مهلا سهلام و

موسلیمی دیته وه:

– نه ری نه وه چ بوو همه د، چت لی هات؟

– نه و کابرایه نه منی ناسی یه وه!

– کی؟

– یه کتیک بوو ده م ناسی، به لām وه بیرم نایه ته وه کی بوو...

(۷)

سامی تورگوتی مامۆستای فیرگه تابلۆیه کی زۆری له سه ره نه سپی کیشابۆوه. تابلۆکان له هه موو ره نگیک بوون، له هه موو نه و ره نگانه ی ده کۆلکه زێرینه ی دا هه ن. وینه ی سه ره نه سپ له هه موو رینگاکان درابوو و به هه موو داره کانی شاری یه وه هه لواسرابوو. له گونده هه ره دووره کانی تووروو سی و له هه موو قاره خانه و مزگه وته کانی چوکورپاویه ش، وینه که به دیوارانه وه ده بیندرا.

رۆژتیک، بازار بوو. نه و بازاره له کۆنه وه و ته نانه ت پێش دروستبوونی نه و شاره ش هه ره هه بووه. شوینی بازاره که ی له گۆرابی یه کی خواره وه ی ته پۆلکه یه کی قه راغ چۆمی یه. نه و خیتانه ی له کویتسانی را ده گه رانه وه، هه روها تورکمانه کانی ش، رایه خیان پر به مه یدانه که ی راده خست و به ره مه مه تاییه تی یه کانی خۆیانان، بۆ فرۆشتنی، له سه ر بلاو ده کردنه وه. لای پرده که ی پیتی ده گوترا پال پردی، به ریکی پرده که ی، که بازاریش بوو، ته پکه که بوو.

له سه رده می زۆر کۆنه وه هه وشاری یه کان، تورکمانه کان و خیتله چادرچی یه کان هاتوونه نه و بازاره ی و مه ر، بز و مالاتی وه گۆیدریژ و گایان فرۆشته و هه روها زۆر شتی وه: رۆنی که ره، هه نگوین، جیوه ی گوینی و دارسنه وه به ری، سه تل، لانه، پنه، وه ردینه، لباد، جه واز، فه رش و رایه خی دی و نوینو بیانی شیان بۆ فرۆشتنی هیتاوه.

هه مه یشه نه و بازاره پر بووه له خه لک. به هاران له به ر تیشکی رۆژی، چاو له ته مه شای نه و لباده ره نگاره نه نگانه ی "جیگجیک" ی تیر نابی، که له و مه یدانه ی دا راده خرین. مرۆ له دیتنی نه و هه موو ره نگه جوانه جۆراو جۆزانه له بازار ی پال پردی هه یران ده بی.

له سه ره وهی ئاناوارزای و له بناری "بوزکویو" و گوندی "جیگیجیک"ی، تووشی پاناوکیکی بهرین ده بی. ئەو گۆرابی به گلیکی تاوه سووتی هه مه رهنگه یه کجار جوانی هه یه. کەس نازانی ئەو گله بهو هه موو رهنگ و نهوعه تیکه لاوانه وه له کهنگیته هه یه، بهلام ئەو رهنگه تیکه لاوانه له کۆنه وه بوونه سه رچاوه ی نیلهام و ئەزموون بۆ خه لکی ده ستره نگینی هه رتسه که. ئەو لبادانه ی جووتیره کانی گوندی جیگیجیکی ده یان گیرن، کۆمه لیک رهنگ و نه خشیان تیژان که ده هه یج نهوعه لبادیکی دیکه دا نین. ئەو لبادانه هه ینده جوانن، ده لیبی ده رهنگ و نه خشه کان دا ده ره وشینه وه و خه لکی جیگیجیکش نه هه یینی ئەو سه نهعه ته ی خۆیان به کهس نالین. هه ره وه ها ئەو رازه ش که چۆن نه خشه کان داده نین هه ر له لای خۆیان وه هه گلیته ی چاریان ده ی پارێژن. ئەو هونه ره، یانی ئەو چه شنه لباد دروستکردنه، به نه خش و رهنگه وه تایبه تیبی خۆیان، سه دان سه له به ناری ئەوان و گونده که یانه وه بلاو بۆته وه و ناربانگی ده رکردوه، هه ره وه که فەرشی خه لکه کان، که بی ته ژمار نه خشی کهو، ماری ره ش و ناسکه کیتویان له سه ر تیکه ل کراون. یان ده بیینی هه ر له سه ر ئەو فەرشانه نه خشی ده گمه ن هه ن که له جۆره فەرشی دیکه دا نین: نه سپیکی کویت له سه ر عه رزیک سوز غار ده دا، نه سپه که کلکی راست هه لینه وه و یالی ده لیبی په له هه وه راده ژێ. نیزی به کی شینکی له سه ر په ره زیکي راوه ستاوه. دوویشکیتکی زه رد، که رهنگی له شی به لای رهنگی گری ناگر دا ده شکیتته وه، کلکی هه لینه وه و به دوای نیچیریک دا ده گه ری که پته وه ی دا. ماریکی سوور له لاقی کچیکي پرچدریژ ناله وه. به یانی به، پتیویه که کلکی له رهنگی بلیسه ی ناگری به، قوت بووه و چاوه کانی، که ده لیبی که للان، به دووی هه وێرده به کی دا ده گیري و هه وێرده که ش فیه وه و لیبی دوور که و ته وه. رۆژ به سه ر ده شتی دا ده ره وشینه وه، هه یندیک له که کی ده نوو کدریژی لاق سوور و دريژ، سه ریان راده وه شینن و نه وی پشه وه یان خه ریکه بۆ قیکي بگری، که هه ر نیستا له نیو قامیشان ده ره به ریه وه. له که لاره کانی کۆنه قه لای ئاناوارزای، نه گه ر هه رستیک عه رزی هه ل کۆلی، خشت و به ردی ره نگا وره نگ و جۆراو جۆری گه وه و چوکه ده بیینی وه. له میسیسی و له ده وره به ری دو ملووکالیش هه ر وایه. یۆروو که کانیش فیژ بوون، خشته نه خشینه کان ده ردینن، و بۆ نه خشی لباد، به ره و فەرشه کان یان وینه یان لی هه لده گرنه وه، به لام ئەوه شیان له بیر ناچی که وینه ی هه موو چه شنه بالنده، نه سپ و ناسکیتکی ئەو سه رانه ش ده نه خشه کان یان باوین. رهنگ و وینه ی سه دان سه ل کۆن، تازه ده بنه وه، دینه سه ر لباده کان و جار به جار جوانتر و به نرخت ده بن. کاری ئەو نه خشگه رانه رۆژ به رۆژ جوانتر، وه ستایانه تر، سه حراویتر و ریکویکتەر ده بی. هه ر کهس ئەو هونه ره ده بیینی، سه ری سوو ده میتی.

بازاره که پر بوو له خه لک. له هه موو شوپنیک فهرش و لباد راخرابوون و له سهرانسهری قهراغ چومه کهش لانک و شتی دهستسازي دیکه داندرابوون. داره کانی دهو رو بهر و کوله که کانی پرده کهش تابلوی سهر نه سپیان پیوه درابوو. جووتیره کان که ده هاتن، ده گه یشته هه تابلویه کی، ماوه یه که له لای راده وهستان و تیی راده مان، دوايه ده چون چاویان له وی دیکه ده کرد. خه لکه که به تهواوی له بیریان چوبوه، بو چی هاتوون وچ ده بی بکرن و ههر باسی نه سپه که یان ده کرد.

هیندیک ده یان گوت: تیاح! نهو خه لاته تنیا بوو نه سپه؟! وه لاهی نهو خه لاته نه که ههر بو نه سپتکی، به لگوو بو تسلیم کرد نه وهی خودی همه ده وکیش، زوره. قسهی تی دا نیه بهو خه لاتهی نه سپه بورهی کویر و غلی، نه سپه ره سه نه کهی گنج عوسمانی، یان دولدولی حه زره تی عه لیشیان بو دینن. به لی نیدی... بهو هه موو بو لاهی...!

– ره نگه نه سپه کهی کویر و غلی یان بو بگری، به لام نه گه به دواي نه سپی همه ده وکی یه وه بن، به هیلاک ده چن و بو شیان ناگری. دولدولی حه زره تی عه لی نیتاش له دهو رو بهری یه منه تی دی و ده چی و نهوان ده توانن بی دوزنه وه، به لام قهت ده ستیان ناگاته نه سپی حه مه دی. گنج عوسمان نه وه له بهر ده روازی به غدايه، سه ری ده بن بالی ناوه و شیره کهی راده وه شینن. جووتیره کانی نیره ده توانن نه سپه کهی وی بگرن، به لام هه رگیز نه سپی حه مه دیان بو نایبتر ته وه و ته نانه ت نه گه ر بشی یینه وه و بشی گرن، بوومه له رزه دی، سیلاو هه لده ستی و دنیا ده شتی. نه سپه کهش رزگار ده بی.

خه لک هه روا چاویان له تابلوکان ده کرد و خه لاته که یان به رواه رد ده کرد. له پر پاشنیوه ریوه ده نگزیه که بلاو بووه و گوترا نه سپه که گیراوه و هینراوه ته بهر ده رگای ژانده رمه خانه ی. حه شیمه ت هوروومی برده لای ژانده رمه خانه ی. نه سپتیک له وی، له بن تابلو گه وره کهی بهر ده رکی، که له بهر دی مه رمه ری خالیس بوو، راگیرابوو. سه رسه کوتی نه سپه کهی میبانه هه لکه وتبوو، جوان بوو، لووتی راست بوو، کزه له و ویشک و ره ق بوو و ناوی به چاوی یه وه به مند نه ده بوو. برنیکی له پشتی بوو و پو لیک میتش له سه ر برینه کهی ده خولانه وه، به لام نه سپه که تا قه تی نه بوو لانی کهم کلکی راوه شینن و میتشه کان له خوی ده رکا. هه ر راوه ستابوو، سه ری بهر دابوه و پاشوری راسته ی به بهر زگی یه وه نابوو. ده ترسای هه ر بایه کی بی، وه ک پووشی له عه ردی بری و ده گه ل خوی به ری.

هه ر کهس ده هات و نه سپه کهی ده دی، پیی سه ر بوو. بهو حاله ش کهس بهر ده رگای ژانده رمه خانه ی به چی نه ده هیتشت و خه لکی دیش هه روا ده هاتن. هه موویان مات و حه یران راوه ستابوون و چاوه روان بوون.

مورته زاغا يه كه م كس بوو كه خۆى ده باڼ خه لكه كه ى راكرد و له حالتيك دا وهخت بوو له خوښيان بفرى، خۆى گه يانده حسارى ژانده رمه خانه ى. ياوه ريش به په له له پليكانان هاته خواري، به پيرى يمه هه هات و پاشان ده ستي گرت، بردى بو لاي نه سپه كه ى، كه هه روا بى جووله راوه ستابوو و نهو جار سه رنجى دا بزاني ناغا ده لى چى. كاتيک مورته زا چاوى بهو كه لاهه كهوت، وشك بوو. به ده وري نه سپه كه ى دا سوورا و چاوى له هه موو له شى كرد، به لام هه چهندي زياترى لى ورد بووه، زياتر ريش تيك چوو. مورته زا كلكى نه سپه كه هه لينا و له نيوكه لى روانى، شه ويلكه ى ليك كرده نهوه، چاوى له خلتنانى كرد، پاشان دداني ده چيره وه برد، بو له يه كى لى هات، گه رايه وه بو ژوروى ژانده رمه خانه ى و ياوه ريشى هه به دووه وه بوو. ساتيك دواتر ژانده رمه كان دريان به خه لكه كه ى دا و ريگايه كيان كرده وه. له پيش دا حاكم هات، نهو جار خه ليل به گى گه ووه، شاره دار، قازى، زولفو و پياوه گه ووه كانى ديكه ى شارى به دواى يه ك دا گه يشتنى.

كاتيك نهوان هه موويان گه يشتنه لاي تابلوكه ى و چاويان به نه سپه كه ى كهوت له قاقايان دا و له حالتيك دا ده ستيان بو لاي نه سپه كه ى راده داشت، ده يان گوت: "چاوه نه سپه به سته زمانه يان هيتاوه". مورته زاغا به په له له پليكانه كان هاته خواري و به نيوكه چاوانتيكى گرژوه ده ستي به قسه كردن له گه ليان كرد. نهوانيش هه موويان به ره و ژوروى ژانده رمه خانه ى چوون. مورته زا له پيشيانه وه ده روى و له حالتيك دا هه دروك ده ستي تيكه وه ده دان، قسه ى بو ده كردن و نهوانى ديش هيچيان نه ده گوت. كاتيک هه موويان له پليكانه كان وه سه ركه وتن، چوونه ژوروى و كه سيان به ده ره وه نه ما، له نيو حه شيمه ته كه ى ده نگ په يدا بوو. خه لكه كه ده ستيان كرد به قسه كردن، جه فنگ، يه كتر پالپيوه نان وهه راوه وريايه:

– ناي لهو گالته جارى يه!

– يانى نهوه نه سپى حه مه دوكى يه؟

– كهس بى ميشكى وه نهوانه ى نه ديوه! بو وه ى ده بن له توبه تيان كه ى!

– كوره نهوه قسه يه، كى ده توانى نه سپى حه مه دوكى بگرى؟

– نه سپى حه مه دوكى جندوكه ى! ديوه زمه يه!

– نهوه نه سپه خو ره خوړ!

– نه من نهوه قوتره م هيتا بابه، چهنديان ده دامى؟

– نابينى، راست نه سپه كه ى كو تر زغلى يه...

- ئەى ئەو نىيە ۋەك ئەسپەكەى ۋى بۆرەشە...
 - ئەو ئەسپە بۆرەيە سەير لاوازە...
 - ھەر فوۋى لى بىكەى، با دەى با.
 - مالت بە قورى گىرى، ھەيدەر يەكچاۋى مەيتەر!
 - ئەو كەلاكەى بەرەلا كىرەبو، بۆخۇى بلەوہەرى.
 - دەى نىستا دەبى ھەزاروپىنسىد لىرەى لە مورتەزاغای ۋەرگىرى!
 - پوۋلى ئاغای پوۋلە، خۆ ۋرکەبەرد نىيە!
 - كورە قەت ئاغای ئەو پوۋلەى لە بەرامبەر ئەو كەلاكەى دا نادا!
 - ۋەللاھى ھەيدەر يەكچاۋ شىكىكى عەنتىكەى ھىناۋە. دەبى ئەو ھەزار سالى تەمەن بى!
 - خۆش دەبى ئەگەر ھەمدە بىسىتتەۋە كە يەكچاۋ ئەو قۆتەرەى كىرەتتە ئەسپەكەى ۋى...
 - ئەۋىش ئەو كەلاكە...
 - ئەو يەسك ۋ پىستە...
 - ... بە ئەسپى ۋى لە قەلەم بەدەى...
 - ۋەللاھى يەكجى دەى كوژى!
 - گوللەيەكى لە تەپلى سەرى دەدا.
 - ۋەللا بابە ئەسپىكى سەيرە، ۋەنىيە؟
 - پەسەنە، ۋەك باى دەروا!
 - بە بالان دەفرى!
 - باىم ئەو ئەسپە پەسەنە! ۋەللاھى رۆيىتتە پىشتەستۆى ھەيدەرى ھەتا پىشت كىۋى قافىيى
 بەند ناك!
 ئەسپەكە ھەروا سەرى بەردابۆۋە، لە بن تابلۆ مەرمەرە سىپى يەكەى راۋەستابوۋ و نە
 دەبزووت. خەلكىش بە دەنگى بەرز گالتەى خۇيان دەكرد و باسى خەلاتەكەشيان دەكرد:
 ھىندىك پىيان ۋا بوو كە ھەيدەر يەكچاۋ دەبى خەلاتى خۇى كە ھەزاروپىنسىد لىرەكە بوو،
 ۋەرگىرى ۋ ھىندىكىش دەيانگوت نای كەۋى. ناخرەكەى كىشە پەيدا بوو. بەشىكىان دەيانگوت
 ئەو ئەسپە لەۋانەيە بە راستى ئەسپەكەى ھەمدەدۆكى بى ۋ ئەگەر ئاۋاش كز و كەلەلايە، لە بەر
 ئەۋەيە كە زۆر بە نىۋ شاخان دا راۋاۋىنى كىرە. بەشەكەى دىكەش لە سەر ئەۋەى سوور بوون
 كە ئەۋە ئەسپى ھەمدەدۆكى نىيە ۋ دەيانگوت ئەسپى ھەمدەدۆكى قەت ئارا تىلەنقوبى.

لهو کاته دا ژاندرمه‌کان دیسان هاتن و درپان به خه‌لکه‌که‌ی دا. ده‌یان‌و‌یسیت یه‌کینکی به‌رنه نیتر ژاندرمه‌خانه‌ی، نه‌ویش سه‌یدی کۆنه‌مه‌یت‌هری عدلی سه‌فابه‌گی بوو، که تازه گه‌یشت‌بوه نه‌وی. خه‌لکه‌که زار به زار ناوی سه‌یدی‌یان دوو‌پات کرده‌وه و باسی نه‌وه‌شیان کرد که همه‌د عدلی سه‌فا به‌گی کوشت، بۆ نه‌وه‌ی ده‌ست به سه‌ر نه‌سپه‌که‌ی دا بگری.

— ژیانی همه‌دۆکی به‌و نه‌سپه‌یه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه.

— نه‌گه‌ر سه‌یدی بلتی به‌راستی نه‌وه نه‌سپه‌که‌ی همه‌دۆکی‌یه، نه‌وه نییدی...

— نه‌وه به‌سته‌زمانه‌ی به‌گوللان کون کون ده‌که‌ن.

— نه‌وه کاتی همه‌دۆکیش ده‌سبه‌جی ده‌که‌وی و ده‌مری!

— ده‌مت به‌سته!

— به‌سته‌زمانه!

— کورپه نه‌وه هر فشه‌یه...

لهو کاته‌ی دا نه‌سپه‌که کلکی راوه‌شان‌د و می‌شومه‌گه‌زی له ده‌وری خۆی ده‌رکرد.

قاقای خه‌لکه‌که‌ی ده‌نگی دایه‌وه:

— نه‌ها، ناخه‌که‌ی کلکی بزوت!

— سویندی ده‌خۆم کلکی بزوت!

— نه‌سپی همه‌دۆکی نه‌با، ...

— ... بلتی توانیبای کلکی ناوا جوان راوه‌شینتی؟

— به‌لتی، چونکه نه‌وه‌مان لی‌دیوه، ...

— خه‌یدهر یه‌که‌چاو خه‌لاته‌که‌ی ده‌که‌وی بایم! پوولتی خۆی ده‌بی وهرگری!

— ده‌بی دوا‌ی نه‌وه‌ی نه‌وه هم‌موو پوولته‌ی وهرگرت چ بکا؟

— با بچی به‌که‌یفی خۆی عمرزی هه‌لکۆلی!

— وه‌للاهی نه‌وه کویره مه‌لعوونه ناخری خه‌زینه‌که‌ی ده‌بینیته‌وه.

سه‌یدی کۆنه مه‌یت‌هر له سه‌ره‌خۆ هاته لای نه‌سپه‌که‌ی، یه‌ک دوو شه‌قاو دورتر راوه‌ستا و چاری لی‌کرد، پاشان وه‌رسوورا و چۆوه بۆ لای پلی‌کانه‌کان. خه‌لکه‌که له به‌ر چاوه‌پوانی‌یه هه‌ناسه‌یان بۆ هه‌ل‌ته‌ده‌کیشرا و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو چاویان به‌دووی سه‌یدی دا ده‌گه‌پرا.

له ژووری ژاندرمه‌خانه‌ی کیش‌یه‌کی گه‌وره ده‌گۆری دا بوو. مورته‌زاغا ده‌ی‌گوت به‌هیچ شپه‌یه‌که نه‌وه نه‌سپه کویتی عدلی سه‌فا به‌گی نیه و یه‌که‌چاویش ده‌ی‌گوت نه‌خیر هه‌وه.

حهیدەر یه کچاری مهیتەر له گوندیکی نهوسهری دهشتی، لهو جی یهی جهیهان له شاخی را ده رژیته دهشتی، له دایک ببوو. کۆنه قه لایهک له پهنا دینه که بیان بوو و کۆمه لیک که لاهوی به سه ریه کدا رووخاوی پاشماوهی شاریکی ویرانکراوی کۆن له دهورو بهری قه لاکهی بوون. شانۆخانهی نهو شاره کۆنهی، هیتشتا وهک خۆی مابوو، دهت گوت دوتینی دروست کراوه. کاتیک جووتیره کان باراشیان گیتوه ده کرد و به گشتی کاتی خاوتینکردنهوی گهنم و دانه ویتلهی دیکه، که لکیان له که لاهو کان وهرده گرت. له نیتو مهیدانه کهی و که لاهو کان سهخته بهردی بنهوشی پان و گولی شینی لی بوون، گوله کان بۆنیککی خۆشیان هه بوو. هیندیک کۆله کهی بهردینی بلیند، له سهخته بهردی شین، به ریز چه قابوون. ههر سی دانه لهو کۆله کانه کهوتبوونه عهرزی. لهو دهورو بهری زۆر پهیکه ره له توپهت و پرشویلاو، سهر لیره، له ته باسک و دهست و شتی دی له وی، کهوتبوون. ههروه ها زۆر له ته کاشی و بهردی رهنگاوپره نگیشی لی بوو.

حهیدەر یه کچاری مهیتەر بهردتاش بوو، نهو کارهی له باب و باپیرانی بۆ به میرات مابۆوه، که له سهرده می کۆنهوه بهرداشیان له سهخته بهردی گهوره گهورهی شین، یان سپی ده تاشی. ههیدەر یه کچاو ههتا بوو به حه فده سال خهریکی نهو کارهی بوو. پۆژیک خهریکی بهردیکی بوو، دهی تاشی، له پر پریشکهیهک له بهرده کهی بۆوه و وه چاوی کهوت. نه گهر مهلا نیدریسی سهرتاشی خه لکی گونده کهی جیرانی خۆیان نه بوایه، که ده فریای هات و به ده زمانان چاوتیکی بۆ چاک کردهوه، نهوه ههردووک چاوی کویر ده بوو و به ههیدهره کویر ناوی ده رده کرد. دواي نهوه رووداوه ههیدەر یه کچاو بهردی نه تاشی بهوه و نیدی چه کوچ و پوازی به دهستهوه نه گرتوه. نهو چه ند سالان ههر به نیتو شاخان و باغان دا گهرا و له پرتیک به شتیکی چاوه روانه کراو ژیا نی گۆرا. نهویش نهوه بوو که ههیدەر دهستی کرد به کۆکردنهوی تویتوه ماران. لهو ماوهیه دا که ده گهرا، ههر تویتوه ماریکی تووشی ده بوو، کۆی ده کردهوه و بهو شیهیه تویتوه ماریکی زۆری کۆ کردهوه. مهلا نیدریس پیتی گوتبوو چاوی تۆم به تویتوه ماری چاک کردۆتهوه. گوتبووی مه لهحه میتیکی له تویتوی نهو دونۆ ماران دروست ده کهم و ده توام چاوی زۆر کهسی وهک تۆی پی چاک بکه مهوه.

رۆژیکیان که یه کچاو له نیتو که لاهو کانی قه لآ کۆنه کهی له تویتوه ماری ده گهرا، له بن پنچکیتی چاوی به شتیکی زهرد کهوت، که ده برووسکایهوه. که هیتنایه ده ری، دیتی دوو نهنگوستیلهی زیپ بوون. نیدی لهو رۆژهوه له که للهی دا. به قسهی کهس نه ده گهرا یهوه. کاری بوو بهوه که عهرزی هه لکۆلی، له زیپی بگه ری و له تهواوی چوکور و اویهش ناویانگی بهوه

دهرکرد که عمودالتي خهزینه دیتنهویه. لهو رۆژهوه تا ئیستا حهیدەر هه موو شویتیکي هه ریمه که ی پشکنیبوو، ته ماشای زۆر کتیبی کردبوو که باسی خهزینه یان تی دابوو و گه لیک شوینی عمرزی چوکورپاوا ی شیو و ورد دابۆه. له هه ر شویتیک که لاهویه کی دززیابیه وه، خیرا ده جووه زگی، ده ی کۆلی و لهو بهینه ی دا هیندیک په یکه ره، به ردی به قیصه ت، زیر، مس، زیر، کۆمه لیک ملوانکه، نه نگوستیله، بازنه، خرخال و به ردی نه خشی نی ره نگا وره نگی دۆزیبۆنه وه. نهو هه موو که لاهوه کان و نهو شویتانه ی گومانیان لی ده کرا کۆنه ناسه وار بن، ده گه را و به دوا ی خهزینه ی پاشاکانی "لاری"، "هه رزاواکان"، "گیزواتاکان"، "کیکلینه کان"، "فارسه کان"، "ناسۆری په کان"، "هیتیتیه کان" و "سه له و سیسکه کان" هوه بوو.

حهیدەر یه کچا و لاقی زۆر دریتۆ بوون. سمیلی ده خه نه ده دا و مژی گه وره گه وره ی له مۆدنه کاره باکه ی ده دان. له هه مووی نهو شتانه ی کۆی کردبۆه، نه وه ی هه ی بوو، خانوئیکي چکۆله، که له نیو باخچه په کی له گونده که ی خۆیان دروست کرابوو و پینسه د دۆم عمرز بوو. به پووله که ی دیکه، به که ی فی خۆی رای بواردبوو. هه رچی شوینی خۆش له شاره کانی نهسته مبول، نه نکه ره، دیمه شق و نالیپوو هه بوو، دیتبوونی و ژنی جوان لهو شارانه نه مابوو، سه ردانی نه کردبی، به لام ئیستا ئیدی پیر ببوو. ته نیا شتیکی به نرخی مابوو، نه ویش بالنده په کی به ردین بوو، که مل، سینگ و لاقی زیر بوون. به قسه ی حهیدەر یه کچاری نهو بالنده په سیته زار و پینسه د سال کۆن بوو و نه ویش وه ک گلینه ی چاوی خۆی ده و یست، ناگای لیتی بوو و به که سیشی نه ده گوت له کوئی ده شاریتته وه و هه ر له بناخه دا به که م که سی نیشان ده دا.

– به لئی، ناغاکام، وه لاهی نه وه راست نهو نه سپه په که حه مه دۆک له عه لی سه فابه گی نه ستانده. بۆخۆم بهو ده ستانه م گرتومه ته وه. نهو نه سپه ته له سه بنه د کراوه و به هه موو که س ناگی ری. به لئی نه وه نهو نه سپه په که حه مه د له عه لی سه فابه گی نه ستانده.

– نه وه هه ر نهو نه سپه په که نیوه داوا ی ده که ن. نه من هه موو شویتیکم به دوا دا کرد، کیه وه کان، دۆله کان، هه راز و نشیوه کان، دارستانه کان، رژد و هه لدی ره کان، پاناوک و ته پیک و به نده نه کان و به کورتی هه موو شویتیکم پشکنیه وه تا له سه ر ره وه زی هه ره به رز و تیژی چلچاری، له سه ر لووتکه ی چیای دولنولیم دیتۆته وه. ناخر کام نه سپی دیکه بیجگه لهو نه سپه سیحراوی په ی ده توانی بجیتته سه ر بلیندترین لووتکه ی چیای دولنولی، که ره وه زکی به رده ستی سپی په، وه ک نووکی چه قۆی تیژه و پیاو به زه حه ت بۆی ده کری هه ر دووک لاقی ویکرا له سه ر دانی؟ یان

کي بهرگهي نهو بۆرانهی ده‌گری، که له وی به دايم دئ و بهردی له عەردی هەل‌ده‌قەنی، به
راستی پيتم‌پلین کي...

مورته‌زاغا نهی‌ده‌توانی حەیدەر به‌کچاوی بي‌ده‌نگ کا و وه‌خت بوو له حەیفان به‌تقی:
— مالت نه‌شيوئ حەیدەر، نه‌وه کوا نه‌سپه‌که‌ی عەلی‌سه‌فابه‌گی‌یه؟! برام، نه‌من نه‌سپی
عەلی‌سه‌فابه‌گيم هەر له‌و رۆژه‌وه که له‌ عورفای را هیناویانه دیتوه و ناسیومه. پیت وایه
نه‌من نازانم نه‌سپه‌که چۆن بوو؟ هه‌ستای که‌لاکیتکت له‌ولا را هیناوه، وا ده‌زانی هەر وا له
خۆرا هه‌زاروپینسه‌د لیره‌ت ده‌ده‌می؟ نه‌خیر نه‌وه نه‌سپی حەمه‌دۆکی نیه!
— به‌لئ هه‌وه! کاتیک له‌ سەر دوندی چیاي دولدولئی چاوی به‌ من که‌وت، وای حیلاند،
ته‌واوی نه‌و کیتوانه‌ راژان! پاشان له‌ سەر ره‌وه‌زه‌که‌ی را که وه‌ک نووکی چه‌قۆی تیش بوو، بازی دا
و هات بۆ لای من. نه‌و چه‌شنه نه‌سپه‌ سیراوی‌یانه ده‌سه‌جی که‌سی خۆیان ده‌ناسنه‌وه و
ده‌زانن خۆ به‌ ده‌ست کیتوه ده‌ده‌ن! نه‌تۆ که ده‌لئیی نه‌وه نه‌سپی حەمه‌دۆکی نیه، مه‌به‌ستت
نه‌وه‌یه که‌ خه‌لاته‌که‌م نه‌ده‌یه‌ی!

نه‌و دوو که‌سه ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ یه‌که‌وه ده‌مه‌چه‌قیان بوو. یاوه‌ر رقی هه‌ستابوو،
ناخری‌یه‌که‌ی خۆی پی‌پانه‌وه‌ستا و له‌ حالیک دا هه‌ولئ ده‌دا به‌ سەر قینی خۆی دا زال بی،
تیکه‌لی باسه‌که‌یان بوو و به‌ ده‌نگیکي به‌رز گوتی:

— هەر له‌ دوور را دیاره نه‌وه نابئ نه‌سپی حەمه‌دۆکی بی، نه‌و که‌لاکه‌ رووته! خۆ ئیتوه
شیت نه‌بوون!

— یاوه‌ری به‌رێزم، توخوا نه‌تۆ به‌و ناغایانه بلئ هەر که‌مینکم گوی به‌نه‌ی. جا گه‌وره و
سه‌روه‌رم، نه‌گه‌ر پيتم نه‌سه‌لماندن که‌ قسه‌که‌م راسته، نه‌وه به‌لئین بی نه‌سپه‌که‌ی به‌رمه‌وه نه‌و
جی‌یه‌ی لیم‌دۆزیوه‌ته‌و. نه‌و کاتی نه‌وانه‌ی ده‌لئین نه‌وه نه‌سپی حەمه‌دۆکی نیه، گرتنه‌وه‌که‌ی
قوربانی چاویان بی، با بزاین ته‌نانه‌ت ده‌ویرن مه‌یدانه نه‌سپیکیشی لی‌تیزیک بنه‌وه؟
گفتی ماقولانه و پر له‌ رێزی حەیدەر به‌کچاوی یاوه‌ری هیتور کرده‌وه:

— به‌لام ناخ حەیدەر به‌گ، نه‌و نه‌سپه‌ هەر یه‌سک و پیتتیکه و هەر بینا تۆپی!
— قوربان، یاوه‌ری قاره‌مانم! داوام نه‌وه‌یه، تکام نه‌وه‌یه جه‌نابت که‌ پۆله‌یه‌کی کۆماری لای
نیمه‌ی، که‌ کورپیکي سه‌ره‌رزی نه‌و نیشتمان‌ه‌ی و وه‌ک گورگی بۆر به‌سامی، گوتیم بۆ راگری!
یاوه‌ری خۆشه‌ویست نه‌و نه‌سپه‌ ره‌سه‌نه نه‌مرانه هەر ناوا دیتنه به‌رچاو. له‌ هه‌مووان به
ته‌مه‌ن‌تریان "بورکیتالۆس" ه‌ که نه‌سپی نه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره بووه، هەر نه‌و نه‌سکه‌نده‌ری

پینی ده لئین "جووتشاخ"، چونکه کاتیک له دایک بووه دوو شاخی دریژ و خواری هم بووه. با نهو هس بلنم هر بویهش دایکی کاتیک نهوی هیئا سر دنیا به، بهرگه ی برینی نهو شاخانه ی نهگرت و پی چوو. نهسپه کهش بۆخوی دووسر بوو. دیاره نهسکه ندهر هم به "جووتشاخ" ناویانگی هم بووه، هم به "نهسکه ندهری گوره" ناویاره و هم پیتی گوتراوه "نهسکه ندهری مهقدوونی"... به هر حال نهسکه ندهری جووتشاخ به کم کهس بوو دنیای گرت و دوی ویش کهس نهو کاره ی پی ته کراوه. نه من ماوه به که لهو خه زینانه ده گه رام، که نهو گوره پیاره نهو کاته ی چوه هیندوستان ی بگری، له کۆنه قه لای ناواو ارزای دا شاردوونی یه وه و لهو بهینه ی دا نهو شتانهش فیر بووم. نهو هس بۆ یاره ی خۆم بگری مه وه که ماینه که ی دایکی نهسپه دووسره که ی نهسکه ندهریش له کاتی زانی دا، یانی نهو کاته ی جوانوه دووسره که ی بوو، بهرگه ی نهگرت، قه لشی و تی دا چوو.

لیزه دا مورته زاغا خوی پی زانه گرا، لئی مۆر بووه و به سهری دا قیراند:

— بهسه نیدی، بهسه! به نیمه چی که نهسکه ندهر کاتیک له دایک بوو، به شاخانی چۆن له شی دایکی بریندار کرد! بهسه به کچاو چی دی به وه ی سرمان مه شهینه!
یاوه هاته بهینیان:

— با حهیدره بهگ قسه کانی بگری ته وه، وا دیاره نهو زۆر شت سه بارهت بهو نهسپه ی ده زانی و نیمه ش ده توانین که لهک له زانیاری وی وه رگین.

حیدره به تاقه چاوه که ی ده مورته زای هه لروانی و نهویش پشتی تی کرد و چیی نهگوت.
— به لئی نه من، ده بی نه من، یاره ی زۆر به ریزم. رۆله ی به شه رفی گه ل! بۆت بگری مه وه: به لئی، نهسکه ندهری جووتشاخ نهسپیکی هم بوو، که قه زاوقه ده ر وای کرد بوو نهو نهسپه تاییه تی وی بی، راست وه که نهسپه بۆره ی کوریز غلی، یان وه که دولدولئی نیحامی عه لی، یان وه که نهسپ و ولاغی سواری یه ی دیکه که نه من و بۆ که سایه تی یه ده گمه نه کان دیاری کراون! نهسکه ندهر هر شازده سال ده بوو، که بوو کیتفالۆس رۆژنیکیان هاته بهر ده رک ی قه سری پادشای بابی. بۆی چوون بی گرن، به لام کهس بۆی نه گرا، بۆ هیچ کوریش نه ده رۆیی و هر ده هاته وه بهر ده رگای پادشای و راده وه ستا، هه تا نهسکه ندهر خوی لی ده وه رخست، نیدی نهسپه که بۆخوی چوو بۆ لای و دهستی به لستنه وه ی دهستی وی کرد! نهسکه ندهری جووتشاخ ده سه جی تی گه یی که نهو نهسپه لهو لای را به تاییه تی بۆ وی نیردراوه، ههروه که نیحامی عه لی، که دولدولئی بۆ نیردراوه، نهو عه لی یه ی که به زه بریکی شمشیره که ی ره وه زتیکی ناواو ارزای لهت کرد، جیگا که بوو به دۆلنیک، نهو دۆله که شوتنه واری نهو

جی دهمه شیریه، نیستاش همراره و پیی ده لئین "دۆلی عملی" ... بەلێ، کاتیک ئەسکەندەر دیتی ئەو ئەسپە دوو سەری هەیه، وەک خۆی کە دوو شاخی هەبوو، ناوی نا بوو کینفالۆس، کە یانی دوو سەر! ئەسپە کە دوو جوت چار، چوار گۆی، دوو زار و چوار کونەلووتی هەبوون... ئەسکەندەر سواری ئەسپە کەمی بوو و شیریکێ بە دەستەوه گرت. شیرە کە وەک شیرێ حەزرەتی عملی دەچوو. پاشان بەو شێوەیە چوو بۆ لای بابی. کاتیک پاشای بابی، ئەسکەندەری لە سەر ئەو ئەسپە دووسەری دی، لێی پرسی: "کۆرم، دەزانی ئەو ئەسپە دووسەرە چ پەیامیک دەگەینی؟" ئەسکەندەری لاو وەلامی دایەوه، نا بابە گیان. بابی گوتی رۆڵە پەیامە کە ئەو ئەسپە نی تۆیە و هەتا هەتایەش هەر نی تۆ دەبی و هەر وەها بەشیکێ پەیامە کەش ئەوێە کە تۆ تەواری دنیایە، لەو جینگایەوه رۆژی لی هەلئێ، تا ئەو جینگایە رۆژی لی تارادەبی، دەگری و ئەگەر دنیایەکی دیکەش هەبی، ئەویش دەگری. هەر بۆیەش ئەو ئەسپە بۆ تۆ ناردراوه. ... کاتیک ئەسکەندەر ئەوێ گۆی لی بۆوه، زۆر خوشحالی بوو! جا بە یارەری خۆم بلیتم ئەمن ئەو ئەسپە دووسەرەم ئەو بەهاری لە قەراغ باتالغی ئاکچەسازی چاپی کەوت، بەلام بۆم نەگیرا. تووکی بۆر بوو و چاری وەک ئەستێرە دەرهوشانەوه. بۆم گیرابا و بە مۆزەخانە ئێلمانی یەکانم فرۆشتبا، یە کجار دەولە مەند دەبووم! بۆخۆتان دەزانن ئەسپی ئەسکەندەری جووتشاخ چۆن بووه نیدی! نالی لە یاقووتی بووه، یالی داوی زێر بووه، زینە کەمی لە گەوهەر، مرواری، ئەلماس و یاقیقی سەوز بووه ... حەیف! ئەمن لێی نێزیک بوومەوه، زۆر نێزیک، ئەوێ بۆتان دەگێرەموه یەک وشەشی درۆ نیه، ئەوێندە لێ نێزیک بوومەوه، کە توانیم دەستم لە سەر پشتی بوو کینفالۆسی بە نێوانگ دانیم، بەلام هەرکە دەستی گەیشتی، بوو بە پەلەهەوریک، پەلەهەوریکێ چکۆلە و بەرەو ئاسمان هەلچوو! هەرە کە تەقی بەوه و ئەستێرە و رووناکی یەکی زۆری لی بوونەوه و بە دەروەر دا بلاو بوونەوه. هێندە پی تەچوو ئەستێرە کیان وەک یاقووتی سووری لی هات، هەلکشا و چوو بەرزایی ئاسمانی. هەتا بەیانی بەو شەوێ هەم ولات سوور هەلگەرابوو و هەم دەریای نێو پراستی پانویەرنیش رەنگی یاقووتی گرتبوو... با لەوێ گەڕین، بەلام ئەسپی حەمەدۆکیش لەو چەشنە ئەسپانەیه و بە پراستیس پیتان وا نیه زۆر زیاتر لە هەزارو پینتسەد لیرە دینی؟! ئەو ئەسپە دیکە - کە بۆم گێرانەوه - بەهاری رابردوو لە قەراغ ئاکچەسازی دیتم، سەرەتا زۆرم سەرنج نەدایە و پێوابوو ئەسپیکێ ئاسایی یە و لە ئەسپی دیکە زیاتر نیه، بەلام دواتر تەماشام کرد بابە ئەو شتیکێ دیکەیه. ئەو دوو سەری هەیه. هەریۆیەش لێی چوومە پێشی. ئەویش بۆرە بوو و کز و شەکەت، لە گەل ئەو ئەسپە حەمەدۆکی کە لە دەری راکگیراوه، بە مووی فەرق نەبوو ... دواوەش وەک بۆم گێرانەوه فری

و بۆی ده‌رچوو... جا چونکه له‌وانه‌یه نه‌وه‌ش وه‌ك بووكیڤالۆسی نه‌مشۆ هه‌لقیری و له ده‌ستان ده‌رچی، با به راشكاوی پیتان بلیم، به باوه‌ری من هه‌رچی زووتر وه بهر گولانی دهن و بی‌كوژن! دهن نه‌لین پیتی‌نه‌گوتین، له ده‌ستان ده‌چی، ها! نه‌وه‌ش با بلیم نه‌من نه‌گه‌ر سواری بووكیڤالۆسی دووسه‌ر بوویام، دیسان هه‌ر ده‌فری و نه‌و کاتی ده‌ستم له یالی توند ده‌کرد، ده‌چومه نیو نه‌ستیزان و ماوه‌یه‌کی زۆر بۆخۆم له‌و ناسمانی ده‌خولامه‌وه. دیاره ناخه‌ه‌کی نه‌سپه‌که ماندوو ده‌بوو و ده‌هاته‌وه سه‌ر عه‌رزی ... نیمامی ئیمه، عه‌لی، شیره‌ه‌کی هه‌ل‌سووراند، رکیڤی له نه‌سپه‌ه‌کی توند کرد و به یه‌ك زه‌بر په‌وه‌زه‌ه‌کی ناناوارزای له‌ت‌کرد!

نه‌سکه‌نده‌ری جووتشاخ سواری نه‌سپی دووسه‌ری خۆی، بووكیڤالۆس، بوو، رۆیی و له‌نیزیك په‌وه‌زه‌کانی سه‌ری توورووسی راوه‌ستا. نه‌و چیا به و نه‌و په‌وه‌زانه کهسیان لی‌وه‌سه‌ر ناکه‌ون. فه‌رمانده‌ره‌کان و سه‌ربازه‌کان زۆریان هه‌ول دا شوینیک یان که‌لینیک بدۆزنه‌وه و پیتی دا پرۆن، نه‌بوو. چه‌ند رۆژان بیریان کرده‌وه و راویژیان کرد، به‌لام ریڤگایه‌کیان نه‌دیته‌وه، که بتوانن به‌و لووتکه تیزانه دا که له به‌رده‌ستیی بنه‌وشین و تا ناسمانی هه‌ل‌چوون، وه‌سه‌رکه‌ون. ناچار بوون چوونه‌وه لای جووتشاخی و گوتیان، ناکری، به داخه‌وه هیچ ریڤگایه‌کمان بۆ نه‌دۆزرایه‌وه، با بگه‌ریتینه‌وه. نه‌سکه‌نده‌ر تووره‌ بوو و گوتی ریڤگای گه‌رانه‌وه‌مان نیه. پاشان له سه‌ر بووكیڤالۆسی داهاته‌وه، سه‌ری برده بن یه‌کیتک له گوتیه‌کانی نه‌و نه‌سپه ده‌گه‌نه‌ی و سه‌ریه‌کی ده‌گه‌ل کرد، هه‌ر چوار چاری ماچ کرد و شیره‌ه‌کی هه‌ل‌کیشا. شیره‌که جهوت جاران شه‌به‌قی دا. پاشان خۆی خسته سه‌ر ناوزه‌نگی‌یان و به پرتاو نه‌سپی به‌ره‌و په‌وه‌زه‌کان لینگ دا. نه‌سپه‌که وه‌ك برووسکه‌ی تی‌کشا. له سه‌ری شاخی شمشیری نه‌سکه‌نده‌ری جهوت جار بریسکایه‌وه، نه‌وجار گرمه‌یه‌کی قورس هات و شاخه‌که دوولت بوو. وه‌ك باس‌م کرد له سایه‌ی نه‌و نه‌سپه‌یه‌وه نه‌سکه‌نده‌ر توانی نه‌و چیا سه‌خته‌ی له‌ت کا و نه‌و دۆله‌ی به "دۆلی گوله‌ك"ی به نیویانگه، جیتی زه‌بری شمشیری وی‌یه. نه‌سکه‌نده‌ری جووتشاخ به نووکی شمشیره‌ه‌کی خۆی، هه‌ر نه‌و کاتی، نه‌و به‌سه‌رهاته‌ی له سه‌ر به‌ردیکی نه‌و دۆله‌ی نووسی. نه‌و به‌رده نووسراوه هیشتا‌ش له شوینیکی نیو دۆله‌ه‌کی دا هه‌ر وا ماوه. له وی‌دۆژتۆه هه‌موو سالتیک، به‌هاران، نه‌و کاته‌ی سه‌ری چیاکان به گول ده‌رازینه‌وه، بووكیڤالۆس به نیو دۆلی گوله‌کی دا دیته‌وه، له به‌رامبه‌ر نه‌و به‌رده‌ی راوه‌هستی و ده نووسراوه‌که‌یه‌وه راوه‌میتنی. پاشان ده‌حیلینتی و حیلانده‌ه‌کی دۆل به دۆل و په‌وه‌ز به په‌وه‌ز له هه‌موو توورووسی ده‌نگ ده‌داته‌وه...

موپته‌زاغا چی دی به خۆی نه‌وه‌ستا و وه‌ده‌نگ هات:

– نوانه هممويان حيكايهتن، حيكايهتي سهير سهيرن! خودا به لهعنهتت كا حهيدهر يهكچار بۆ نهو همموو نهسپ و مابين و شاخ و بهيت و نهفسانه سهيروسهمهرانهت!
حهيدهر وهك نهوهي ههر گويشي له قسهي مورتهزاغاي نهبووي، خۆي شلوي نهكرد، تهنيا پيئي له سهر نهوه داگرتهوه كه:

– نهسكهندهري جووتشاخ پياويكي گهوره و به ناويانگ بووه.

كاتيک نهسكهندهر چوگوراوا، هيندوستان، سهروو و خوارووي چيني و ميسري گرت، هاته بابولي. لهو بهينهي دا قهت له نهسپهكهي دانهبهزي، خواردن و خواردنهوهي له سهر نهسپي بوو و ههر له سهر پشتي زينيش دهنوست. نهو سهردهمه بابول له همموو شارهكاني دنيايه گهورهتر بوو. نهخوشي تاولهرز لهو شارهي دا حهشري دهكرد، وهك نهدهنهي، شاريكي پر له مار و ههزاربي. ئيستاش وهك ئاناوارزاي وايه، چونكه ئيوه نابي پيتان وابي كه نهوكاتيش ئاناوارزا وهك ئيستا بووي. له زهماني نهسكهندهري دا نهويش وهك بابولي شاريكي گرینگ بووه و ئيستاش ههر بهردودارهكهي ماوهتهوه. ناخر ههرچي دهو دنيايهي دا ههيه، هممووي لهنيو دهچي، دنياش بۆ خۆي به كهس ناميني و دهزاني تهناهت به نهسكهندهريش نهما. نهدي دهزانن "سيسهرۆ"، قسهزان و زاناي به نيويانگ له دهوري نهسكهندهري دا حاكي ئاناوارزاي بووه؟ دوكتوري گهوره گورهش له ئاناوارزاي له دايك بوون، نهو دوكتوره دههماني دژي مردنيان دۆزيهوه. نهو دههمانهيان له ژههري ماري ساز كردبوو. دياره نهوهش دهزانن ئاغاكام كه هينديك پييانوايه نهسكهندهر له بابولي به تاولهري مردوه و هينديكيش دهليين به زگيشه چوه، بهلام نهگهر له حهيدهر يهكچاوي خۆتان پيرسن، نهو دهلي دوويشك پتوهي دا و كوشتي. دهوري بابولي، وهك دياربهكري، ديوارتي رهي لي كيشرابوو و ديوارهكه دوويشكي زۆر بوو. سهرلهشكرهكان دليان نهدههات تهرمي نهو گهوره پياوهي بنيون، ده چۆمي فوراتيي باوين، يان بي سووتينن، بهلكوو هينايان راست له نهسپهكهيان بهست. نهسپهكه تهرمي نهو گورهپياوهي برده چياي تووروسي و له وي تهسليم به چلسوارهي غهيببي كرد و بۆخوشي لهو كاتوه ئيدي ههر لهو نيوهي خولاوتهوه، وهك نهسپي كويزوغي، ئيمامي عهلي، حهزرتي محمد و گهنج عوسمان و ...

نهو جار حهيدهر گوتي:

– زۆرتان سوپاس دهكهم، بهريزان، ئاغاكام، بۆ نهوهي گويتان دامي. شتيكي گرینگ كه دهبي ئيوه سهرنجي بدهني، نهوهيه كه نهو نهسپه پيروزانه هممويان كزن، ههر يهسك و پيستن

و هیچی دی... رهنگ بی هژی نهمهش نهوه بی که نهوان زۆر پیرن، یان هر خدا وای درست کردوون و ده بی نهونده کز و باریک بن، که نهگر فوت لی کردن، وهه وای کهن و بتوانن بفرن. هر نهو نهمه، نهو چهند رۆژهی دوابی هیندیک قهلهو بووه، نهگر نهو کاتی که له سر چپای دولدولتی دیتیم، نه مزانیبا ناوا لاوازه، نهگر وه که نهمه کهی مورته زاغای قهلهو و به که یف با، میلیونیکیستان دابامی، هر بۆی نه ده چوم بی گرم...

حهیدر لیتره دا پشوویه کی تازه کردهوه و پیش نهوهی دهست به قسان بکاتهوه، تاوینک بی دهنگ بوو:

— خۆ به چاکی هه موو شتیکم بۆ روون کردنهوه، بهریزان! دهی جا نیستا کاتی نهوهیه که خهلاتی خۆم، واته ههزار و پینسه لیره کهم بدهنی و به دوی کاری خۆم دا برۆم. دیاره نهگر پیویست بکا، له پیناوی نهستاندنی مافی خۆم دا تا نهنگه رهش بچم، دهچم و دهستی لی ههلتاگرم.

مورتهزا به سهری دا گوراندا:

— رامه وهسته، بچۆ! نه منیش هر لهوی به تاوانی که له کبازی به گرتنت دهدهم و ههتا ملان پیته ده بی!

مورتهزا و حهیدر تاوینکی باش ده مهچهقه و کیشه یان بوو و نهگر خهلیل به گی گوره خۆی نه خسته بایه نیویان، بی گومان کاره که به خۆشی کۆتایی نه دههات. باش بوو دهو ده مهی دا سهیدی مهیته ریش هاته ژووری.

مورتهزاغا به دهنگی بهرز و به توور بهی یهوه گوتی:

— نه ری سهیدی، برا، نهوه له کوتی؟ نهوه چهند سهعاته چاوه روانی تۆین! لهو بهینهی دا ناچار بووین، سهری خۆمان بیشینین و گوئی بۆ نهو هه موو حیکایه ته سهیر و سه مهرا نه راگرین! حهیدر یه کچاو گوئی نه دا نهو ته وسه ی مورتهزای و له جیات یان به تاچه چاوه کهی ده سهیدی مهیته رهوه رامابوو و چاوه روان بوو بزانی قسه ی وی چی یه.

سهیدی دهستی به پیکه نینی کرد:

— نهو نهمه مان له گه ل چهند نهمه سپی دیکه به ره لاکردهوه، چونکه زۆر پیر ببوو. دیاره نهوه له گه ل نهو نهمه سپی هه مه دۆک له عملی سه فا به گی نهستانده، جیاوازی یان زۆره و هتیج کوی یان وه که یه ناچی.

حهیدر یه کچاو راست بۆوه، له حه یفان سوور هه ل گه را بوو. له سهیدی چوهه پیشی و گوتی:

– درۆ ده‌کە، مالتۆزان! هەر له بهر ئەو درۆیه‌شت خودا لێت خۆش نابێ!

پاشان ڕووی ده‌خه‌لکه‌که‌ی دیکه‌ کرد و له‌ سه‌ره‌خۆ گوتی:

– به‌ راستی باوه‌ڕ به‌ قسه‌ی ئەو مه‌یته‌ره‌ درۆزنه‌ی ده‌که‌ن؟ باشه‌، ئەمن ئەو ئەسپه‌ ڕه‌سه‌نه‌ی همه‌دۆکی ده‌به‌مه‌وه‌. یاره‌بی خودایه‌ زۆر شوکۆر که‌ ئەوانه‌ باوه‌ڕیان به‌ من نه‌کرد و ئەسپی همه‌دۆکیان گولله‌باران نه‌کرد. وا بایه‌، گومانی تی‌دا نیه‌ که‌ ناھی ئەو ئەسپه‌ی ده‌ی‌گرتم و به‌ ناگری جه‌ه‌هنمه‌ی ده‌سووتام ... ئیستا له‌ کویم هینابوو، ده‌ی‌به‌مه‌وه‌ نه‌وی، یانی ده‌ی‌به‌مه‌وه‌ سه‌ری چپای دولدولئی!

له‌ ژووره‌که‌ی ڕۆیشته‌ ده‌ری، به‌لام گه‌راپه‌وه‌، له‌ نیو شیبانه‌ی ده‌رکه‌ی ڕاوه‌ستا و گوتی:

– نه‌ری به‌ راست که‌ستان ده‌زانئێ که‌ ئەو شاخه‌ بۆ ناوی چپای دولدولئی‌یه‌؟

که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌.

– چونکه‌ دولدولئی نیمامی عه‌لی له‌وی ده‌ژی. ئەو شه‌وانه‌ی مانگی ته‌واو ده‌رده‌که‌وی، ئەو هیسته‌ره‌ له‌ سه‌ر لووتکه‌ی کێوه‌که‌ی ڕاده‌وه‌ستئێ. تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی له‌ سه‌ر یالئی شه‌به‌ق ده‌داته‌وه‌ و دولدولئێ نه‌وه‌نده‌ی ده‌توانئێ خۆی له‌ به‌ریه‌که‌ ده‌کیشیتته‌وه‌... ئەسپی همه‌دۆکیش ده‌به‌مه‌وه‌ نه‌وی و له‌ لای دولدولئی به‌ره‌لای ده‌که‌م. له‌ نیزیك ناخ‌زه‌مانئێ دا ئەو دووانه‌ به‌ گۆ سته‌م، کاری خراپ و ده‌سه‌لاتداری سه‌ره‌ڕۆ دا ده‌چن! به‌ راستی خودا ڕه‌حمی کرد ئەسپه‌که‌تان نه‌ویست و نه‌تان کوشت. واتان کردبا، ئەمن چۆن له‌و تاوانه‌ گه‌وره‌یه‌ی ڕزگار ده‌بووم. وا دیاره‌ ئەمن ده‌ شه‌ویکی پڕۆز دا له‌ دایک بووم، که‌ ئەو گوناهم لی‌دوور که‌وته‌وه‌. جا ئەو جار بۆخۆتان بچن و ئەو ئەسپه‌ کویتته‌ی بگرنه‌وه‌... به‌ئێ، خودا ره‌حمی پی‌کردم.

حه‌یده‌ر به‌ پینکه‌نین و ڕوویه‌کی گه‌شه‌وه‌ له‌ پلیکانه‌کان هاته‌خوار و چوو بۆ لای ئەسپه‌که‌ی، سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌ و ده‌ستیکی به‌ یالئی دا هینا. پاشان جله‌وه‌که‌ی گرت، خه‌لکیش دریان دا، ڕینگایان بۆ کرده‌وه‌، نه‌ویش بی‌ نه‌وه‌ی په‌له‌ی بکا ئەسپی به‌ دوا‌ی خۆی دا کیشا و به‌ بزه‌یه‌که‌ له‌ سه‌ر لی‌وانه‌وه‌ شوینه‌که‌ی به‌جی‌هیشت.

دوا‌ی نه‌وه‌ی ئەو ڕۆیی، خه‌لک ده‌ستیان کرد به‌ قسان:

– خودا ده‌زانئێ نه‌وه‌ راست ئەسپه‌که‌ی همه‌دۆکی بوو!

– ئەو ئەسپانه‌ی ڕه‌سه‌ن، سالتی سی‌ چوار مانگان ناوا کز و که‌له‌ لا ده‌بن.

– چاک بوو ئەوانه‌ نه‌یانناسی‌یه‌وه‌.

– به‌ راستی باش بوو که‌ ئەسپی همه‌دۆکی له‌ ده‌ست ئەوانه‌ ڕزگار بوو.

(۸)

مهلا فرهاد ده بیرانهوه پۆجوویوو. ههستا چوو دهسنوژی ههلاگرت و نوژی کرد. هاورپیکانی له نیو گابهرده سوورباوهکانی پهناگهکیان دا به هیمنی چاوهپوانی بوون. سهری کاتی نوژان، مهلا فرهاد نوژهکی دهکرد و دوغای دهخویند، دهنه قسهی نهدهکرد، تنیا دادهنیشته، روخساری گرژ دهبوو، گنجی دههاتنه سهر نیوچوانی و بیری دهکردهوه. وهختی جهمی بیری لهوه نهدهکردهوه چی له پیش دادهنینه، ههرا خواردنیک بوایه، چهند پاروویهکی لی دهخوارد و نهو جار ههلادهستا، له سهرا چیمهنی دهستی دهکرد به راویچکان و ههتا کاتی نوژی دواتر بهو شیویه ههرا له هاتوچۆ و بیرکردهوه دا بوو.

سی پۆژ بوو نهوان دهو بارو دۆخهی دا بوون.

بهربههیری پۆژاوابوونی، مهلافهراهد دواي نهوهی ماوهیهکی باش دانیشته، دهستی به ریشی داهینا و بیری کردهوه، هاتهوه سهرحال و به روومایهکی کراوهوه قاسمی بانگ کرده لای خۆی:
— قاسم خۆتان ساز کهن! نانی بخۆن و هیندیک بجهسینهوه! کاریکی قورسمان له پیشه.
ناگریان کردهوه. بۆ جهمی پیشوو مهپنکیان کوشتبۆوه، بهشیکی باش له گوشتی مهپهکهی مابوو، گوشتهکیان برژاند و به نانی گهنم خواردیان. کاتیک له ناخواردنی بوونهوه، ههراکس بالتهوی خۆی دهبر کرد، کلای خۆی له سهرنا، تفهنگی خۆی به دهستهوه گرت و ههموویان به ریز له پیش مهلا فهراهدی دانیشتن.

مهلا فرهاد دهستی به قسان کرد:

— پۆلهکام، لهوهتا نهو چیا بههیه، هههمیشه یاغیی لیتهبوون. یاغیگهریهتی کاریکی هاسان نیه. نیستا نیمه یاغیین و ده خۆمان رادهبینین بهربههکانی بکهین. نهگهر نیمه له

کاری خۆمان دا سەرکوتوو بین، ئەو نوایانگی حەمەدۆکی زۆر لە نێستاش زیاتر دەبێ و دوورتریش دەروا! لە بیرتان بێ وا هەیه نێمە هەموومان لەو رینگایە دا تێدابچین ... ئەمشۆ بە سەر ماله سولتانۆغلی یە زەردی دا دەدەین. مالهەکی وی بە راستی وەك قەلایەکی سەخت وایە. شوو و رۆژ دەستەبەك تەنگچیی ئەنگیتو و بە ئەزمون پارێزگاری لێ دەکەن. نێستا نێمە دەچینه سەر شوئینیکی ناوا ناستەم و پەر مەترسی و وەك گوتم دوور نیه تووشی شوئینیکی وا بین، کە سەری هەموومان تێدا ببا. جا گوتم لێ بگرن پیتان بلیتم، ئەوانە ی لە مردن دەترسین، با هەر نێستا لیمان هەل بپێن. رەنگە کەسی وا هەبێ، شەرمی لە هاوڕێیانی بکا، بە ناشکرا و بە رۆژی رووناك پیتی عەیب بێ بلی ناوتریم، کاری من نیه. ئەو نێمە سەرەتا بە نیو دارستانیکی چر و پەر دا تێ دەپەرین و زۆریشی پێناچی تاریك دادی. ئەوانە ی دە خو رانا بینن بین و پیتان خۆشە بە جێمان بێلن، بە بێ دەنگی خو ون کەن و لیمان جیابنەو.

وهرێ کەوتن. مەلا فەرهاد بۆ خۆی وەپیش کەوت. وا دەرپۆی دەتگوت لاقەکانی بوونە بال و بە حەوای دا دەفری. هێندە خێرا، کە هاوڕێیانی بە زەحمەت دەیان توانی بێ گەنی. هەر لەو کاتەش دا کە هەنگاوەکانی بە پەلە دەگوێزتنەو، لە بیر و خەیاڵ دا نوقم بوو. ناخەر ئەو یە کەم جار بوو گەلانی چالاکی یەکی ناوا بێ باکانە ی دادەپشت و بەرپۆی دەبرد. مالی سولتانۆغلی لە نیو ئەستی باغیکی گەورە دا، لە قەرەغ شاری بوو. شارە کەش لە شوئینیکی شاخاوی هەلکەوتبوو. حەسارێکی گەورە، کە دیوارەکانی لە بەردی تاشراو دروست کرابوون بە دەوری مالهەکی دا کێشرا بوو. مالهەکی خانوێکی دوو قات بوو، چل ژووری هەبوو، ژوورەکانیش ئەو نەندە گەورە بوون، دەکرا بە سواری رەمبازیان تێدا بکە ی و پەنجەرەکانیان ئەو نەندە زۆر بوون، نەدە ژمێردان. دەگوترا کە سولتانۆغلی ئەو مۆلکە ی لە باپیری یەو بە میرات بۆ بە جی ماو.

دوای ماو یەکی زۆر رێتیوان، گەیشتنە شوئینیکی کە لەوێ دارستان هێندە پەر نەبوو و رێچکە کە هێندیک بەرێنتر دەبۆو. پاشانیش دوای ئەو ی بە سەر زۆر دۆل، چۆم و جۆگان دا تێ پەڕین و لە سەر بەرە ژێرینی بەرداوی چوونە خواری، گەیشتنە مێرگیکی. مەژۆ هەستی بە بۆنی سووتاوی دەکرد.

مەلا فەرهاد لە وی راپووستا، ناویری دایەو و هاوڕێکانی بە سەر کردەو. کەس نەگەر پابۆو. هەموو لە گەل بوون:

— ئەو بەو مانایە کە هەموومان بە یە کەو بەرەو مردن دەچین و یە کتر بە جی ناھێلین. نێستا زۆر باشم گوێ بدەنی: قاسم و شاھین لە گەل من دین، ئەتۆش تەمیوور لە گەل کورەکانی

دیکه له خنده کی دهوری مالکه کی دا مهتریز دهگری. نهگمر نیمه له ژووری تووشی تمقه و لیکدانې بووین، نومه بزائن هیچ کهسی نمو مالهی به زیندووی ودهرناکوی. نیوش دهبی هیچیان نه هیلتن، تمنامت سهگ، پشيله، قاز، قهل، مریشک و نهو په رسیلکانهش که له بن میچی هیوانی هیلانهایان کرده، همموان بکوژن. یه کهسیان دهرياز بی، همموتان تی دا دهچن.

ته میورر گوتی:

— تی گه یستم!

نمو سی یه به نه سپایی و هسر دیواری حهساره که می کهوتن، بازیان دا نمو دیو و خویمان گه یانده بهر ده رگای دیوه خانه کی.

مه لا فه رهاد هه رای کرد:

— کی شکچی بی که وه! نیمه ده سته می حه مه دژکین و نه من نارم مه لا فه رهاده.

— هیندیک پاره ستن، دهبی به گی ناگادار بکه م.

زوری پی نه چوو پیاوه که گه رایوه و ده رگای کرده وه:

— فه رموون، وهر نه ژووری.

پیاوه که ده رگای پیوه دایه وه و وه پیشیان کهوت بژ دیوه خانې.

— به گم نه وانن ده یانه ویست بیته لات!

به گ له بهریان هه ستا:

— به خیر بین! کامه تان حه مه دژکه؟

مه لا فه رهاد قامکی بژ لای قاسمی راداشت. سولتانوغلی به ههردوک دهستان دهستی

قاسمی ده دهستی گرت:

— له میژ بوو به ناواته وه بووم بتببینم حه مه دژک!

پاشان دهستی مه لا فه رهادی گرت و له سه ره وه ی ژووره که می دایانان. ژووره که سی چرای

گه وره ی تی دا دایسان.

سولتانوغلی یه زه رده پیاویکی که له گه تی باریکه له، چاوپه ش، که پژ هه لویی و سیمیل گه وره

بوو. پاشه پژیینی و خه م، به پوخساره که له که یه وه دیار بوو. کۆت و شالوارینکی خه تخه تی

شینې کالی ده به ردابوو، خه ته کان توختر بوون، دهوری گیرفانه کانی به ده زووی زهرد چنرابوو و

ملی کۆته که می به قه د بهری دهستی نه خشی له سهر چنرابوو. سه عاته که می به پازده زنجیری

زیری ورد به سینگی یه وه هه لا وه سراوو و لژکه زنجیره که تا سهر زگی شوپر بیوه.

– زۆر بە خێر بێن، نانتان خواردوه؟
 – خودا بە زیادی کا، برسیمان نیه، ناغان خواردوه.
 – که وابوو با قاوه تان بۆ بێنن، بە شه کره وهی ده خۆنه وه، یان بێ شه کر؟
 – ئێمه لهو مالهی که تالانی ده کهین، قاوهی ناخۆینه وه، باش نیه، وا نیه سولتانوغللی؟!
 سولتانوغللی بێ کهنی و گوتی:
 – به لئی وایه، به لام ههر کهس بێته ئێو نهو مالهی، به بێ خواردن، یان خواردنه وه، جا با
 ههر فینجانە قاوهیه کیش بێ، ناروا ته دهه.
 پاشان رووی ده نۆکه رێکی مێر مندال که لهو بۆ بوو کرد گوتی:
 – ها کوره قاوهی بۆ نهو براده رانه بێته!
 مهلا فههاد و هاو رێکانی ههر سێکیان گوتیان:
 – سوپاس، به لام شه کری تی مه که!
 سولتانوغللی گوتی:
 – خێرا کهن، میوانه کان به په لهن!
 لهو ژوورهی دا پێش هه موو شتیکی سۆیه کی گه رهی به ردین، که له سه خته به ردیکی
 بریقه داری جوان بوو و به دیواری یه وه دروست کرابوو، سه رنجی مرۆفی بۆ لای خۆی راده کیشا.
 پاشان دیواره کانی ژووره وهی خانووه کهی هه موویان له دارگوێزی بوون. ده رگای ده ریجه و
 په فحان و ته نانه ت به ری میچی خانووه کهش به په یکه ره و نه خش و نیگاری زۆر جوان
 پارابوونه وه و دیار بوو به ره مه می کاری وه ستایه کی کارامه بوون. دیواره کان کۆمه لیک تابلۆی
 زێرینیان پێوه بوون، که نامه و ده ستخه تی چه ند میر و پاشایان یان له په نگی سوور و شین دا
 تی دا پارێزرابوو. له سه ره وهی سۆیه کهی په گه زنامه یه کی گه رره که له شێوه ی داری و ههر له
 دارێکی یه که پارچه ش دروست کرابوو، هه لئو سرابوو. لک و گه لای داره کهی زێرکفت کرابوون و له
 سه ره گه لایه ی ناوی که سێک له بنه چه کهی سولتانوغللی به گی به ناوی زێری نووسرابوو.
 سولتانوغللی بێ ده نگ دانیشته بوو. مهلا فههاد چاوی به بست به بست داری و دیواری
 دیوه خانه کهی دا ده گێرا و بیری ده کرده وه.
 – بیر له چی ده که یه وه مامۆستا؟
 – ژوورێکی یه که جار جوانه! نه من نه مه زانی نه م ژووره هێنده رازاوه یه و نهو هه مووه شته
 عه نتیکانه ی تی دایه.

– نه وه له كونهوه شوینى دولكادیرلی یان بووه. تایفه ی دولكادیرلی له چوارسه د ساڼ له مهو پېشهوه به سر ولاتینكى دا كه له ماراشیوه بڼ نه ده نه ی، له نه ده نه یوه بڼ قه یسه ری و نیده ی و همتا نیو نانائولی ده گرتوه، ده سه لاتدار بوون. دایكى محمد مولكفنه ستینى كچی شازاده یه كى دولكادیرلی بووه، هه ربڼه ش عوسمانی یه كان برازای نیمهن و نه وه ش له گۆرانى گۆرانى بیڼه كانى چى ای توررووسى دا دهنگى داوه ته وه...

سولتانوغلى یه زه رده بڼخوی ده ی گوت له و تایفه به ناوبانگه یه، به لام نه وانى باشیان ده ناسى، ده یان گوت كورده، له گه ڼ نه وه ش كه دولكادیرلی یه كان توركمان بوون. راستى یه كه ی نه وه یه كه تایفه ی سولتانوغلى ده یان توانى خڼیان له گه ڼ دولكادیرلی یه كان به راوه رد بكه ن. مڼلكى وان له نوزوونشایلاى پان و به رینه وه ده ستى پڼ ده كرد، به له وه پگه گه وره كه یه وه، تا دارستانه چره كانى چى ای هه زارگای. له نیو وان نه سپى هه ره په سن په ووه رده ده كران و میگه لى گه وره گه وره یان مه ر، گا و جوانه گا هه بوون. ناوبانگى نه سپه كان و مه ره سووره كانیان تا ده ستى عه ره بستانىش رڼیو بو و ته نانه ت له فه رنه گستان، واته نورو پاش دهنگى دابڼوه.

مه لا فه رهاد گوتى:

– به لى، تایفه ی دولكادیرلی كڼن، له عوسمانی یه كانیش كڼترن و دنیا ش پاشای باشر له پاشاكانى نه و تایفه یه ی به خڼیه وه نه دیوه.

– وا دياره به چاكى میژووى نیمه ده ناسى مه لا فه رهاد!

– به گم، هیندیک کتیبم له و باره یه وه خویندوونه وه.

سولتانوغلى بزه یه كى شادى هاتى.

مه لا فه رهاد و هاوړیكانى به پاریز و ریزه وه قاوه كانیان خوارده وه و فینجانه كانیان له سر

كه شه فه كه ی دانانه وه. پاشان به گ هه ستا سر پى:

– پیمېلى مه لا فه رهاد نه من چ بكم، چت لیم ده وى؟

– نه من داوام لیت هه یه، زورت لى تاكهم، زورت راوايه!

– بللى ماموستا، چند؟

– هزار لیره ی زير، به گ!

– زور باشه مه لا فه رهاد.

به گ بانگى نوكه ره میژمنداله كه ی كرد:

– برۆ سندووقه کم له لای خانئی بۆ بیته...

کوره که رۆبی و زۆری پی ته چوو به سندووقه وه گه رایه وه. سندووقه که دار بوو، به لام هم مو
ده ره وهی به نه خش و نیگاری جوان رازابۆوه و زۆر و گه وه هری ده گۆشه و تهنیشتانى گیرابون.
سولتانۆغلی دهسته کللیتکی له گیرفانی ده رینا، به کللیتکیان سندووقه که ی کرده وه،
کیسه یه کی مه خه هری ده رینا و رووی ده مه لا فه ره ادی کرد:

– فه رموو، نه و کیسه یه راست هه زار لیره ی تی دایه.

مه لا فه ره اد کیسه که ی کرده وه، له پیش خۆی هه لی پرشت و دهستی کرد به ژماردن:

– یهک، دوو، سێ... شهش، ههوت، ههشت...

به زه همت دهنگی ده بیسرا.

سولتانۆغلی لاقی هاویشتبوه سه ر لاقی، سه ری داخستبوو و له حالیک دا بزیه کی له سه ر
لیوان بوو، چاوی له دهستی مه لا فه ره ادی ده کرد. مه لا فه ره اد هه ر جاره ی مستیکى پری به
دهستی چه پی له پووله که ی هه ل ده گرت، ده دهستی راسته دا ده ی ژمارد و پاشان ده کیسه که ی
ده کرد نه وه.

کاتیک هه موو لیره کانی ژمارد، کیسه که ی گری دایه وه، هه ستا و تفهنگه که ی به دهسته وه گرت.

– سوپاست ده کم سولتانۆغلی. نه تو مرۆفیکى به رتزی. بریا زانیبام... به لام رینگایه کی

دیکه مان نه بوو، ده بوو هه ر نه وه ی بکه یین.

– بی گو مان ده زانی دهسته ی هه مه دۆکی نه بی، که نه وه بۆ جارى یه کم هاتۆته سه ر نه م

ماله ی، ده نا کهس نه ی ویزاوه شتی وا بکا. له وی رۆژتیه که نه م مالیه ی من بۆ جارى یه کم

ناگری تی دا کراوه ته وه، تا نیستا، ته نیا نیته بوون که نه و نازایه تی به تان نوانده!

مه لا فه ره اد گو تی:

– به لی وایه!

قاسم که خۆی کرد بووه هه مه دۆک، ههستی کرد ناچاره شتیک بلی:

– جهنابی به گ بمان بووره، نه تو مرۆفیکى به راستی به رتزی.

به گ رووی بۆ لای قاسمی وه رگپرا و گو تی:

– داده ی پاوهسته بزاتم، وی تاچی نه و پیاوه هه مه دۆک بی...

نه و جار گو تی:

– نه تو یزرووکی، دیاره، وهک یزرووکی یان قسه ده که ی...

ئەو جار راي كورد باسكى مەلا فەرھادى گرت و گوتى:

— قەسى تى دانىيە ئەتۆ مەلا فەرھادى، بەلام ئەو كۆرە ھەمەدۆك نىيە. ئەگەر درۆتان لە گەل كۆردىم و ئەو ھەمەدۆك نەبى، نايەتم كەستان بە ساغى لىترە و دەدەر كەوى.

قاسم بى تەوھى شلووى بى، بزە يەكى ھاتى و لە سەرەخۆ گوتى:

— بەلى ئەمەن ھەمەدۆكم، بەشىكى زۆرى ئىتمە زۆر درەنگ نىشتەجى بووين و لە سەرەتاوھ ھەموومان ھەر يۆرۈك بووين. كە وابو شتىكى ناسايى يە كە ئىستاش ھىندىك دىيالىكتى يۆرۈككىمان بە زمانى يەوھ دىيار بى.

لەسەرەخۆنى، پروا بەخۆبوون، شىوھى قەسە كۆردن و بزەى سەرلىوى قاسمى، گومانى بەگيان پەواند:
— ئا... وا، گوتم ئەتۆ دەبى ھەمەدۆك بى، چونكە چۆنى بۆيان باس كۆردبووم، ھەر وام ھاتى يە پىش چارى.

بەگ قۆلى دە قۆلى قاسمى كۆرد و لە گەلى لە پلىكانان چوھە خوارى. مەلا فەرھاد و شاھىتىش لە دواوھ دەھاتن. بەگ ھەتا دەرگاي دەرئىيان لە گەل چوو. كىشكىچى دەرگاي كۆردوھە و ئەو جار سولتانۆغلى ماللاوايى لى كۆردن. دواى ئەوھى چەند شەقاو دوور كەوتنەوھ، بەگ بە دەنگى بەرز گوتى:

— ھەمەدۆك! ھەمەدۆك!

قاسم بە پەلە بۆ لاي دەرگاگەى گەرايەوھ. نىگەرەن بوو كە نەكا ھەر ئىستا گرەمە ھەستى:
— بەلى، بەگ...

— خۆ جووتىرەكان ئەسپە كەتيان پى تاگىرى، تا تەسلىمى دەولەتتى كەن! وا نىيە؟

— قەتيان پى تاگىرى!

— دەزانى، ھەزار و پىنئەسەد لىرەيان خەلات بۆ دىيارى كۆردوھ، پوولتىكى زۆرە...

— ئەوھ گرىنگ نىيە، كەس تەسلىمى ناكاتەوھ.

— با بزەنن جووتىرەكانغان ئەو پىاوەن بۆيان بگىرى.

ئاسمان پى لە ئەستىرە بوو و ئەستىرەكان دەزىوانەوھ. مەلا فەرھاد لە پىشەوھ و ئەوانى دىش بە دواى دا، بە پەلە بە نىو دارستان و كانى و خى و دۆلان دا گەرايەوھ و ھىشتا رۆژ ھەل تەھاتبوو، كە خۆيان گەياندەوھ بنارى شاخە سەختەكان.

لە وى مەلا فەرھاد راوھەستا و بە ھاورپىيانى گوت:

— لىترە راوھەستن كۆرپىنە!

کانی یەك له نێوه‌پراستی گابەردە شینەکان بوو. لە دەوری کانێ یەكە کۆ بوونەوه. مەلا فەرهاد بێنی بە کانێ یەكە یەوه نا و تیری لێ خواردەوه. پاشان ڕدینی سڤی یەوه، قۆلی هەل کرد، کەوش و گۆزەوی یەکانی داگەند، کلاوہ کەمی لە سەری کردەوه، دەستنوژی هەلگرت و چوو هیندیک واو تر نوژی دابەست. نوژی کردن و دوعا خویندەنە کەمی هەتا تاوہ لاتی کیشا. پاشان هەستا، کلاوہ کەمی لە سەر نایەوه و تەفەنگە کەمی دە شانی کردەوه، دەستی بۆ لای لووتکەمی چیاکە ڕاداشت و گوتی:

— دەبێ بۆ نیوہ ڕۆیە بگەینە ئەو ڕوہزە سەختانەمی سەری شاخی!

ئەو جی یەمی مەلا فەرهاد نیشارەمی بۆ دە کرد، شوینیکی یە کجبار سەخت و ڕژد بوو، پیاو بە زەحمەت دەمی توانی وێی هەلگەری. ئەوانی دیکە بی تەوہمی تەنانت یەك وشەشیان لە زاری بێتە دەر، وە دوای کەوتن. بە شوینی وا هەل دەگەران، کە وەك دەمی چەقۆی تیر بوو و هیندەمی پێ تەچوو کە زۆریان دەست و ئەژنۆیان بریندار بوون و لاق و لەتەریان دارووشان.

هیندیک مابوو بۆ نیوہ ڕۆیە گەشتە ئەوێ. ڕوہزەکان دەت گوت دیوارن و لە نێوہ پراستی ئەو دیوارەمی دا مێرگۆلە یەکی لێ بوو. کانێ یە کیش لە نێوہ پراستی مێرگۆلە کەمی هەل دەقۆلی. پلوسکیکی بچووک، لە دارسنەو بەری، دە کانێ یە کەمی گیرابوو.

مەلا فەرهاد دەستی بەرەو ئاسمان هەلینا و بە دەنگی بەرز گوتی:

— ماشەللا لە گەورەمی تۆ خوا یە! باشە بلینی کێ بەو شاخە ڕژدەمی هەلچووی، گەشتبیتە

نێرە و ئەو پلوسکەمی دەو کانێ یەمی گرتی؟

پاشان لە تەنیشت کانێ یە کەمی چوار مێردەکی دانیشت و ئەوانی دیش هەموو بە دەوری یەوه

دانیشتن. مەلا فەرهاد دەستی بە قسان کرد:

— زۆر باشم گوێ لێ بگرن کورپنە، بۆخۆتان دەزانن ئەو کەسەمی دوینی شەوی بە سەرمان دادا، سولتانۆغلی یە زەردە بوو. ئەو لە مائە خۆی وەك میوان بە پیرمانەوه هات و ریزیکی زۆری لێ تاین. دەبێ شاهین و قاسم بە ڕێوہ بۆیان گێرانبەوه کە هەلسوکەوتی چۆن بوو. بەلام بە هەل نەچن، سولتانۆغلی کەسێک نیە بیلێ ئەو پوولەمی لیمان نەستاندەوه، بە ئاسودەمی بی خۆین. قسەمی تێ دا نیە هەر ئیستا سەد پیاوی چە کداری ویمان بە دووہ وەن و دەبێ ئیمە لە خۆمان خافل نەبین. لە مەرۆوہ دەبێ خۆمان بە نیوہ مردوو، یان هیندیک کیش واو تر بزاین. ڕەنگە ئەو پرسیارەتان بۆ بێتە پێش کە ئەگەر وایە بۆچی ئیمە راست بە سەر ئەو پیاوہمان دادا؟ هەر بۆ ئەوہمی کە تێ دا بچین؟! نا کورپنە! دەبێ بیر بکەنەوه کە ئەگەر ئیمە بە سەر کەسێکی ئاوا گەرە و ناوہ دەرەوہمان دا نەدایا، نەمان دەتوانی ماوہ یەکی زۆر لەو شاخانە خۆ راگرین. ئیستا

دلتيا بن، كه دواى نەو كارە گرینگەى كردمان، ھەر دوژمنىك، ھەرچەند زۆردار و بە دەسلەتەيش بى، ھەر شەھەمان لى بكا و بىھوى قەلاچۆمان كا، چىاكان پىشتى ئىمە بەرنادەن. تەيموور گوتى:

– نەوى نەتۆ پىت باش بوو، ئىمە كر دوومانە و نەوش بو مانايمە كه ئىمە كارىكى زۆر باشان كرده. – ھەر بۆ تەيموور گيان، بەلام ئىستا دەبى نانى نىو پۆيە بچۆين و دوايش ھىندىك بچەوين، جا ئىدى نازام چەندەمان مەودا دەبى بە ناسوودەبى بچەوين. حاجى، كه لە بەر كور تەبالاىيە پىيان دەگوت "حاجى بەستە"، بەرپرسى تىشوى بوو. نەو كورە ھەمىشە ھەر دەمانچەكى پى بوو. حاجى كور تەبالا بوو، بەلام پىاوتىكى چوارشانە و بەقەوت بوو و كەم كەس بە ملانە دەرەقەتى دەھات.

– حاجى گيان، بۆ نەو جەمەى چمان دەدەبەى بى خۆين؟
حاجى كۆلەپىشتى بەكەى، كه لە بن دارىكى داى نابوو، ھىنا:
– كاكە، كولىرە و ھەنگوین و زۆر شتى دىش، ەك لە زووە گوتوويانە شىرى مرىشكىشتان دەدەمى.

كولەپىشتى بەكەى كردهو. كۆمەلنىك كولىرە ناسكەى گەمى دەرھىنا و لە سەر چىمەنەكەى دانان. پاشان پەنیر و ھەنگوین و ھىندىك پىخۆرى دىكەشى دەرھىنا و داىنا. ھەموو دەستيان كرد بە خواردنى، كولىرە و ھەنگوینەكە تامىكى تايبەتیی ھەبوو.
مەلا فرھاد گوتى:

– دەستت خۆش بى حاجى، كولىرە و ھەنگوین و پىخۆرى دىكەشت داينى. بە راستى سفرەكە ھەر شىرى مرىشكىنى لە سەر نەبوو!
حاجى بە بزەبەكەو گوتى:

– بۆ جارىكى دىكە نەویش پەيدا دەكەم، خەمتان نەبى!
حاجى پاشماوئى نانوپىخۆرەكەى كۆ كردهو و دە نىو كۆلەپىشتى بەكەى ناہوہ.
مەلا فرھاد گوتى:

– پۆلەكام، وشيار بن! لە پەنا بەك مەنوون و وا درىژ مەبن كه ديار بن. لە قولىنچك و پەنايان درىژ بن، جۆرىكە كه گوللە نەتان گرىتتەوہ. با تەيموور ھەوہل كىشك بى.
ھەموو خەويان لى كەوت، بەلام زۆر نەنوستان، تەقەبەكى غالب دەستى پى كرد و ەخەبەر ھاتن. تەيموور لە دوورەو دىتبوى كۆمەلنىك چەكدار خەرىكن بۆيان ەسەر دەكەون، بە بەكەم

فیشهک یه کی لی بهردابوونهوه. نهو جار نییدی تهقه له هه موو لایه کی را دههات. به روونی دیار بوو هیرشکه ره کان زۆر بوون و تفهنگچی چاکیش بوون.
لهو بهینهی دا یه کیك له لای هیرشکه ره کانهوه گوراندى:

– ئیمه سه دهکس زیاترین، که دهوری ئیوه مان داوه، هه مه دژک! نهوه نییدی عه بدی خانی بهسته زمانى شوانه ویله نیه، پیتنه وه سستی، نهو جار سولتانو غلی یه، که ناو و ناویانگی له تابلیژیان دا نووسراوه، به دیوارانه وه دراوه و له هه موو شوئینکی نهو ولاتهی دهنگی داوه تهوه!
هه رچی زووتر خۆتان به دهسته وه بدن، دهنا هه مووتان ده نیرینه جهه ننه می!

مه لا فه رهاد به دهنگی به رز و نیرانه وه لامی کابرای دایه وه:
– به سه ری تو جارئ زوهه. هه چ که سمان وه ره زیی مردنی نه کردوه و نه تو ش نهو پیاهه نی ئیمه ت پی بکوژری!

نهوهی گووت و هه موو فیشه که کانی نیو عه مباری تفهنگه کی به لای پۆله بهردیکی یه وه نا، که دهنگی کابرای لیوه هاتبوو.

شه رپکی قورس و بی به زهیی یانه دهستی پی کرد. دهنگی کابرای هه شتاش هه ر دههات، به لام له دهنگی تفهنگان دا ون ده بوو و پیاهه لی تی ته ده گه شت.

مه لا فه رهاد به سینگه خشکه خۆی له ته میووری نیژیک کرده وه:
– ته میوور به دوای من دا وه ره. من و تو ده بی نهو پۆله بهردهی سه ره وهی خۆمان بگرین. بگه یه نهو، نییدی به ته واری به سه ریان دا زال ده بین.

شوئنه که زۆر ناسته م بوو، سی گولله له پنا مه لا فه رهادی وه عه رزی کومتن و زۆری نه مابوو هه لئیرته نیو خرنکی، به لام به خیرایی خۆی گرتوه، دهستی له لکی پنچکینکی قایم کرد، هه لکشا و خۆی گمیانده نیو پۆله بهرده کهی. لهو ماوهی دا ته میووریش وه ک ماری به لایه کهی دیکه هه لچوو و گه شته سه ری.

نهو شوئنه لووتکهی شاخه کهی بوو. له وی را که ده ته پروانی یه دۆلی خواری، که له لایه کی ره وه زه کان بوو، چاوت ده ره شه وه دههات.

مه لا فه رهاد بانگی هاو رپییانی کرد:
– هه مووتان وه رنه لای ئیمه و نه م به رزایی یه بگرن. تا ده گهنی ئیمه تهقه ده که یه ن و ناهیلین سه ر هه لئین، مه ترسن وه رن!

له وی را مه لا فه رهاد و ته میوور به سه ر هیرشکه ره کان دا زال بوون، هه رچی سه ری وه ده رده نا، ده یان پیکار. کابرای نهنگواو خلۆر ده بووه و هاوار و زیره ی له نیو دۆل و ره وه زه کان دا دهنگی ده دایه وه.

كاتى رۆژاوايه تەقە لە لای بنارى شاخى، كه هيرشكەرەكانى لىبوو، بىدەنگ بوو.
مەلا فەرهاد گوراندى:

— كورپىنە تەقەى مەبرنەوه و دەرفەتپان مەدەنى. نابى بىلپىن بە ساغى لە دەستمان دەرجن.
بە قەستى كوشتنىيان پىتوھەن! ئەو شەرە زۆر گرینگە و دەبى بە چاكى تەواى كەين. لەمەو
دوا ئىدى نە تاقمە چەتەى دىكە و نە سولتانوغللى هيجيان ناوئىرن خۆمان لىدەن...
پاشان لە حالتيك دا لە بەر ماندووئەتپان بە زەحمەت دەتوانى هەناسەى بىنئىتەوه بەر
خۆى، سىرەى گرتەوه و چەند فېشەك دە غەمبارى تەنگەكەى دا مابرون، هەمەروى هاوئىشتن.
بە دەگمەنىش فېشەكى مەلا فەرهادى بە فېرۆ دەچوو.

ورده ورده لە سەرى شاخى را داگەراندەوه بۆ لای خواری، بەلام بە پارێزەوه، بە ماتە ماتە و
بە پەنا بەردان دا. ئىستا ئىدى تەقە بە تەواوى برابۆوه و هيج دەنگيەك نەدەبیسرا. رۆژيش چوو
دە پشت شاخى پەوه و ناوا بوو.

كاتيەك گەيشتنەوه سەر كانی پە خۆشەكەى نىو مېرگۆلەكەى، گوتيان لە نالەيهەكى بوو.
پەكەكە لە هيرشكەرەكان برىنئىكى قورسى لىبوو و لەولاتر كەوتبوو.

مەلا فەرهاد دەستورى دا:

— خیرا ئەو كابرایەى بكوژن!

قاسم غارى دا سەر كابرای و هیندەى نەكیشا نالەكە بىدەنگ بوو.

— ئیئە دەبى هەر ئەمشۆ لێرە برۆين ، ئەوەندەى بۆمان دەكرى دوور كەوینەوه و هەر نەبى
بگەینە گوندى "قزلباش" — كان كە لە شوئى دىكە نىزىكترە. بەراستى گوندەكەيان ناوى
چى پە؟ ئەمن لە بېرم چۆتەوه!

تەيموور گوتى:

— ناوى وەنەوشەيه.

— لەم وەرزهى سالى دا تەنانت شيرەكەشيان بۆنى وەنەوشەى لىدى.

— ناخر دەرووبەرى دىپەكەى پرە لە وەنەوشە. هەمەو شتيك هەر بۆنى وەنەوشەى دەدا،
خەلكەكەى، مالاتى، عەردەكەى، دارى، بالتدەى، هەمەو شتيكى... چونكە لەوەرگەكانيش
وەنەوشەيان لىن و مانگاكان لە گەل لەوەرپى دىكە وەنەوشەى دەخۆن، شيرەكە بۆنى وەنەوشەى
لىدى، ناوى كانی پەكانيش ئەو بۆنەيان گرتە ...

مەلا فەرهاد گوتى:

– ياللا كورينه، با پروين!

بۆخۇى وەپىش كەوت و قاسم و شاپىنىش ھەركام لە تەنىشتىكى دەپۇيشتەن. ھەم لەشى و ھەم جەلەكانى دە نارەقەى دا خووسابوون، ئەو زۆر گرینگ نەبوو بەلام برينهكانى دەست و سەر چۆكانى زۆر دىشان. ھەموويان دە وەزەتىكى ئەوتتۇ ناخۇش دابوون. بەو حالەش زۆر خىترا دەپۇيشتەن، دەتگوت باليان لىپراون، لەو رەوہزى بۆو رەوہزى، لەو پنچكى بۆ ئەو پنچكى و لەو دۆلى بۆ ئەو دۆلى. ھەر جۆگەيەك دەھاتە سەر رىپيان، بە قەلەمبازىكى بە سەرى دا تىدەپەرىن. بەو شىوہيەى ماوہيەكى زۆر پۇيشتەن. بەرەبەرى پۇژھەلاتى گوندى وەنەوشەيان لى وەديار كەوت. رىنگايەكى زۆريان پرىبوو. ئەگەر بۆ خەلكى گوندەكەيان گىپرابايەوہ كە لە كوى را ھاتوون و چ مەودايەكى دوورودرىپيان بە شەويكى پرىوہ، كەس باوہرى پىتەدەكردن. كە گەيشتەن نىو گوندى، پرىسارى مالى بابەدورسوونيان كرد. كچۆلەيەكى چاوغەش وەپىشيان كەوت و مالىكەى نىشان دان.

زۆرى پىتەچو خەلكى گوندەكەى لە پىش دەركاى بابە دورسوونى كۆبوونەوہ. خەلكەكە بە سەرسوپماوىيەوہ چاويان لە چەكدارەكان دەكرد، كە باسك، ئەژنۇ، سىنگ و سەروسەكوتى ھەموويان برىندار بوو و ھەموو گىانيان خوئىن بوو. بابە دورسوون دەسبەجى مەلا فەرھادى ناسىيەوہ و بە رىپىتىكى زۆرەوہ دەستى بۆ لە سەر سىنگى دانا و بەخىرى ھىتا. مەلا فەرھادىش ھەر بەو شىوہيە رىپى گرت و لە نامىزى گرت. ئەو جار بابە دورسوون ئاورى دايەوہ لەگەل ئەوانى دىكەش ھەريەو شىوہيە، لە حالىك دا دەستى لە سەر سىنگى داناو، چاكوخۇشىيى كرد و بەخىرھاتنى كردن. پاشان داواى لى كردن بچنە ژوروى. پى بە نىو ژورەكەى لباد راخراوون، ديوارەكانىش بە وىنەى جوان جوانى مىنياتۆر رازابوونەوہ و چەند سازىشيان پىنە ھەلاوہسراوون. لە سەرەوہى ناگردانى ژورەكەش شمشىرىكى دووسەر بە ديوارىيەوہ بوو. پىاوہكان لە بەر ماندوويەتىيە ھەر چوونە ژوروى، لە سەر لبادەكان خۇيان بە عمرزى دادا.

بابە دورسوون گوتى:

– ئەوہ چتان بە سەر ھاتوہ مامۇستا؟

مەلا فەرھاد وەلامى دايەوہ:

– وەللأھى تووشى تىكھەلچوونىكى قورس بووين.

پاشان ھەموو بەسەرھاتەكەى بۆ گىپرايەوہ.

بابە دورسوون گوتى:

– به خودای نهو کابرایه دهستان لی هه لئاگری. بی گومان نیستا پیاهه کانی وی گوندی نیتمه یان گه مارۆ داوه. رهنگه بزانی که نهو له عهشیره تی دولکادیرلیبی نیه. نهو عهشیره ته بنه یان براوه ته وه و نه ماون. له وان ته نیا یه که س ماوه و نه ویش "حاجیی زیندروو"ه، که له "ئاندریین" ی ده ژی. نهو کابرایه دهنگی زۆر خۆشه و گۆرانی چاک ده لئی، زین و پهختی دروست دهکا و پهراوێزی زهردی زۆرین و زۆینی یه کجار جوانیان لی ده دروی. نه گهر نه سپه که نه سپی چاک نه بی و به که یفی وی نه بی، هه رچه ندی بی ده یه ی، زین، پهخت، یان ته نانهت ته رلکێکیشی بو دروست ناکا! زینیک حاجی دروستی بکا، ده ریایه که رهنگ و میترگینکی پر له گول ده خاته به رچاو... نه خیر ده زانم سولتاناوغلی یه زهرده هه ر کاتیک بو ی بلوی، تۆله تان لی ده کاته وه، به لام نه گهر نیستا هاتین و ده وری گوندی نیتمه یان دابی، نه وه نیوه خه متان نه بی، کوره کانی نیتمه ده زانن چۆنیان پیش پی بگرن...

زۆری پی ته چوو قاوه یان بو هینان. بۆنی قاوه ی ژوره که ی پر کرد. مه لا فه رهاد گوتی:

– زه جمه تمان دان بابه دورسوون!

– نه وه شتیکی وا نیه... نیوه ماوه یه کی زۆر به ری یه دا هاتوون و ماندوون.

مه لا فه رهاد قومیتی له قاوه که ی خواری ده وه و گوتی:

– نهو قاوه یه بۆنی وه نه وشه ی لی دی.

هاوریتکانیشی هه ر قسه ی وی بیان کرده وه.

بابه دورسوون بزه یه کی هاتی و گوتی:

– نهو بهینه وه نه وشه ی زۆره. هه موو شوینیکی وه نه وشه ی لی ده وری. بن ره وه زان، بن

پنچک و داران، ده مژۆگه و رووباران و شوینی دیکه ش، هه مووی پرین له وه نه وشه. کاری

خودایه وه نه وشه مان به سه ر دا ده باری. هه رکه س به نیو گوندی نیتمه دا تی په ری، بۆنی

وه نه وشه ی بو دی.

دوای نه وه ی قاوه که یان خواری ده وه، مه لا فه رهاد گوتی:

– نیتمه کاتیک له گوندیکی ده مینینه وه، قهت هه موومان له مالتیکی نانووین. نه گهر

نیجازه مان به ی نیستا دوومان له مالتی هه ره ناخری، له به ره وه ی گاهه رده کان، دوو له مالتی

هه ره خواری و دوو له مالتیکی سه ره وه ی دتی ده بین و نه وانی دیش لی ره ده مینینه وه.

بابه دورسوون بانگی کرد:

– ناده ی کورینه وه رن به میوانه کان رایگه ن!

هەرکە بابە دورسوون بانگی کرد کۆمەلێک پیاوی جھیل ھاتنە ژووری. ھەموویان کەلەگەت و ڕەشەسمەر بوون. بابە دورسوون ئەو مالانەی کە دەبوو ھاوڕێیانى مەلا فرھادیان لى بنوون، دیاری کرد و گوتى:

– برینەکانیان بۆ دەرمان کەن و جلۆبەرگەکانیان بۆ بدروونەو. ئەگەر جلی کەسیکی زۆر درابى، ئى تازەیان بۆ پەیدا کەن و بیان دەنى.

پیاوھەکان گوتیان:

– بە سەر چا، چۆنى تۆ بفرمووی، وا دەکەین.

مەلا فرھاد و قاسم لە وى مانەو و ئەوانى دیکە لە گەل پیاوھەکان رۆشتن.

بابە دورسوون رووی تى کردن و گوتى:

– ئیوھ ش جلۆبەرگە دراوھە کانتان دانین، پاشان لەو دیوھى دیکە خۆتان بشۆن. ئەو مەلحەمەتان دەدەمى، ھەرچى تەکی لەشتان دارووشاو، یان بۆتە برین، تى دەن، یەکاروھە کە. جلی تازەشتان بۆ دادەنن، ئەگەر خۆتان شوت، جله کانتان بگۆرن.

ساتیک دواتر مەلا فرھاد و قاسم خۆیان شوتبوو، جله کانیان گۆرپیوو و پاک و خاوین لە

لای بابە دورسوونى دانیشتبوون. مەلا فرھاد گوتى:

– یاخوا مالت ناوھەدان بى، مامەگیان! وەللاھى لەش و دەرووگان ویکرا تازە بوونەو.

لەوھەتا گەیشتبوونە وى، مەلا فرھاد تى گەیشتبوو کە بابە دورسوون پرسىاریکی ھەبە و

دەبوو بى کا، ھەر بۆیە رووی تى کرد و گوتى:

– دەزام دەتەوى سەبارەت بە ھەمەدۆکی پرسىار بکەى. وا نیە؟

خەم بە رۆخسارى ئەو پیرەمیردەبەوھە دیار بوو:

– ئەمن بۆى نیکەرانم. ئەو میرى منە. ھیوادارم تووشى ھیچ رووداویکی ناخۆش نەبووبى.

– ئەومان لە گەل نیە بابە! ئەو پىی خۆش نەبوو چى دى چەتەبى بە بکا. دەى گوت ئىدى

ناچمەوھە شاخى. ئەو ناوی خۆى گۆرپیو، بۆتە جووتیتر و ئیستا وەک ھەموو جووتیترىکی دیکە

دەژى. بەلام ناوھەکەى خۆى بۆ ئیتمە بەجى ھیشت. "دەستەى ھەمەدۆکی" ھەرگیز چىای

بەجى تاهىلى، ھەرگیز! تا ئەو کاتەى دنیا سەروین دەبى ئەم دەستەبەم ناوھە ھەر دەمىنى!

بابە دورسوون پىی لە سەر قسەکەى وى داگرتهوھ:

– بەلى، ئىدى ھیچ کەس ئەو دەستەبەى لەو چىایانە بۆ ھەل تاکەندرى، نە من، نە کەسیکی

دیکە، با زۆردارىکی بى زەش بى! تەنانەت ھەمەدۆک بۆخۆشى شتىکی ئاواى بۆ ناکرى!

پاشان دەستی بە سیمیل و ږدینی دا هیتا، که هه موو ږوخساری ږهنگه ږیوی وی یان دا ږوشیبوو:

– باشه مه لا فههاد، گه ورهه، باسوخواسی نه سپه که ی همه ده وکیت بیستوه؟

– بیستوومه، به لام مه به ست چ یه؟

– خه لاتیان بو دیاری کردوه، هه رکهس بی گری، هه زار و پینسه لیره ی ده ده نی.

– باشه ده یانه وی نهو نه سپه ی چ لی بکه ن؟

– ده یانه وی گولله بارانی که ن.

– نهو جووتیرانه ی من ده یاناسم، قه ت شتی وا ناکه ن. نهوان زور لهو نه سپه ی ده ترسن.

– به لئی وایه.

– چهنده نه سپه کویت لهو چیا یانه هه ن، هه موویان بو ده به ن، به لام هه یچ کهس ناویری تخوون نهو نه سپه شته ی که وی.

– ده لاین بالی هه یه و هه موو به یانه و نیواریکی ده فری بو به هه شتی و دیته وه.

– کی گوتی نه سپه که ی ده گرن و ده ی کوژن؟

– نازام. هه رچو نیک بی، نهوه بو نیمه نه زموونیک ی گه وره یه. نه گه ر جووتیره کان نه سپه که ی بگرن و بی به ن له شاری ته سلیمی که ن، نهوه دیاره هه روا به هاسانیش ده توانن خه یانه ت به حه مه دی بکه ن.

– باوه ږم پی بکه باهه دورسون، نیدی هه تا دنیا دنیا یه حه مه ده وک و نه سپه که ی ده مینن و دریزه به خه بات ده ده ن.

– باهه دورسون گوتی:

– نهو حه مه ده وکه شتیکی سهیره، پیاو سهری لی سوږ ده مینن. نه من و تو هه ر دوکمان حه مه دی دناسین و ده زانین نهویش هه ر وهک خه لکی دیکه یه. زوری دیکه ش هه ن که دوا ی نهوه ی که سیکیان کو شتوه، له شاخی یان داوه، به دزی ستم و بی عمده لته ی خه باتیان کردوه و دوژمنی ناغا و به گان بوون. ده نیو وانه دا نی وا هه بوون که له حه مه دیش نازتر و به جه رگه ر بوون، به لام نازام بو تمنیا حه مه ده وک ناوا چۆته نیو دلئی خه لکی و ږوایان پی یمتی ... باشه نه گه ر تو له گه ل حه مه ده وکی نه بوایه ی، نیدی ...

مه لا فههاد به ده نگه ی به رز گوتی:

– نیدی تی دا ده چووم. به بی حه مه ده وکی چووبامه سه ر سولتانه غلی یه زه رده ی، هه ر له پیتش دا ږینگایان نه ده داین بچینه ژووری و دوا به ش نه گه ر چووباشینه ژووری، قه ت نه مانده توانی ږوولی لی بستینن و به ساغی بیینه وه ده ری ...

– به راستی نهوه رازیکه ... نینسانی وهك همه دۆكى نههینی به کیان له گه له، كه نیمه نازنین چی به و بۆمان نابینری، به لآم زۆری دیکه ده بیسن!
مه لا فه رهاد دهستی به ردینی دا هیئا وه لآمی دایه وه:

– بابه دورسون، من و تۆ ته نیا دوو چاومان همن، زۆری دیکه یانی ههزار، سه دههزار، سه ده میلیۆن چاو... نهوان به چاوی سه ده میلیۆن نینسان له همه دۆکی ده روانن، چاوی وا كه ههزار سالیان ته مه نه ... بهو شیوه به قسه یان سه باره ت به همه د و نه سه په كه ی درێژه ی كیتشا. كاتیک نیواره داها، چه ند كوړ و كچ كه به جل و بهرگی جوان خۆیان رازاند بۆه، ده مه جمعه ی مسی جوان دا نان و چیشتیان هیئا.

– فه رموو مامۆستا مه لا فه رهاد، با نانی بخۆین.

– سو یاس بابه گیان، هه موو شتیک بۆنی وه نه وشه ی لی دی!

بابه دورسون دوویاتی کرده وه:

– به لی، هه موو شتیک نی ره بۆنی وه نه وشه ی لی دی.

به بی دهنگی نانه کیان خوار. دوا ی نه وه ی كه له ناخواردنی بوونه وه، خه لکی دتی یه ك یه ك و دوو دوو په یدا بوون. هه رچی وه ژوور ده كه وت، به ریژیکی زۆره وه دهستی له سه ر سینگی داده نا و پاشان له شوینیکی ژووره كه ی داده نیشت. هیئده ی پی ته چوو ژووره كه پر بوو له پیاو و ژن. كوړیک دهستی برد، له و سازانه ی به دیواریه وه بوون، یه کی هیئا خوار و له سه ر كۆشی بابه دورسونی دانا. سه ره تا په ره میرد دهستیکی به سمیلانی دا هیئا، سازه كه ی هه لگرت و ناله ی لی هه ستاند. هه ركه ساز نالاندی، په ره میرد رهنگی گۆرا، چوه خه یالیکی قووله وه و به ناههنگی سازه كه ی دهستی چری. دهنگی یه كجار زولال و خۆش بوو، ده تگوت نه و سوژ و ناوازه له نوخته ی دروستبوونی دنیا یه وه دی و تا هه تایه ش درێژ ده بیته وه ...

" هیشتاش دوللو هه ر وا به راپه ره و تی ده كۆشی، دوور لی ره، دوور، له و بهری یه مه نی. هیشتاش نیمامی نیمه، عه لی، هه روا شه ری ده كا. له پشت كیتی قافی كوړی ژغلی سواری نه سه په بۆری به و له ریگای جیگی كرنی دۆستایه تی، نازایه تی و راستی له سه ر عه رزی، خه بات ده كا. نه و له گه ل سته م و خرابه كاری شه ری ده كا. په ر سولتان، شیخی چاو کالی من، له پشت حه وت ده ریایان، به دژی كاری نا ره وا خه بات ده كا. چله سواری غه بیی له گه ل سته م به شه ری دین و پشتی راستی ده گرن. له وه تا دنیا دنیا به چا كه كان به دژی خرابه كان را وه ستاون و شه ریان له گه ل كروون. هه ر پۆژ و شه ریکی، هه تا نه و جیهانه هه به، نه ستیره ی نوی له ناسمانی وه ده رده كه ون"

" ھەموو جارنى كە پۇژ نۆي دەبىتتە، ئەستىرە نۆيەكان خەبات دەكەن و ھەموو شەوتىك ناسمانى پۇر دەكەن. ھەموو بەيەنىيەك گولنى تازە دەپشكۈن، پۇژ لە پۇژى جوانتر، مندالى نۆي لە دايك دەبن، بەھىزتر لەو مندالانى پۇژى پىشوتتر لە دايك بوون. ھەموو جارنى، ھەموو پۇژى، كە پۇژ ھەلدى، زەوى پىست دەگۇرى و يەكى تازەى بە بەر دا دەكرى. ھەموو پۇژى كە خۇر ھەلدى، ھەموو نىنسانەكان لە دايك دەبنەو، ھەموو تۆويكىش تازە دەبىتتەو و جىتى ھەردەمە پىنمەپەيەكىش لە سەر نەم عەرزە نۆي دەبىتتەو. ھەموو پۇژى كاتىك پۇژ سەر و دەردەننى، ناسمان دروست دەكرىتتەو، كازىوہى بەيەنى دىنا لە دايك دەبىتتەو و پووناكايىيەكى را دەپۇتتە سەر ولاتى، كە قەت پىشتەر نەدىتراوہ. دلنى نىنسانەكان، نۆي دەبنەو، لاو دەبنەو و ھەلدىدان دەكەونەو. ھەر دلنىك و ھەر گولنىك لىيالو لە ئەوين دەبن و پووبارەكانىش ھەموو پۇر دەبن لە خۇشەويستى. ئىدى مردن نامىتى"

ئەو جار بەو دەنگە خۇشەى دىسان تىي چرىكاند:

" مرۇڭ نامرى. مرۇڭ بۇ ئەوين و دۇستايەتتى دروست كراوہ. مرۇڭ بىتجگە لە خۇشەويستى بۇ ھىچ شىتتىكى دىكە لە دايك نەبوو، ئەوين نەبى، دەمرى. مرۇڭ بۇ مرۇڭ لە دايك بووہ ... "

بابە دورسوون سازەكەى بە سىنگىيەو ناپو، چاوى لىكناپو و دەلۇرايەو. لەو ھالى دا مېھرەبانى و ئەوين و گەرمى لە سىماى دا دەدرەوشايەو. دەتگوت لە بەھشتى دا گۇرانى دەلتى:

"خودا ھەوت پۇژان بە دروستكردى دىنايەو نەبوو، بەلكو لە چاولىكنايتىك دا، لە بريسكەيەك دا خولقاندوويەتى و بە ئەوينەو دروستى كردوہ. خۇشەويستى بوو واى كرد زەوى لە دايك بېي، زەوى و ناسمان ھەردووكيان. ھەرىزەش دىنا ئەمسەر و ئەوسەرى نىە و عەرزىش ئاوا دەولەمەند و بە پۇژەوہ. لە ناسمانى را پووناكايى دەپۇتتە سەر عەرزى. ئەوين بوو نىنسانى خولقاند، ھەر بۇيەش نىنسان بۇخۇى بوو بە داھىنەر و خولقىنەرتىكى ئاوا جوان."

دەنگى بابە دورسوونى جار بە جار بەھىزتر دەبوو:

– نىنسان ھەر دى و جوان دەبى. پۇژ نىە مرۇڭ ھىندىك خۇشەختەر نەبى، لە خۇشەويستى پۇر نەبى و باشتر نەتوانى لە بەرامبەر خراپى و دياردەى نارەوا دا خەبات بكا، ... بۇ؟ چونكە مرۇڭ لە ئەوين دروست كراوہ ... "

ئەو جار بابە دورسوون ماندوو بوو. ھاتبوو پۇژ بىتتەو. پىرەمىرد چاوەكانى ھەلنىان، سازەكە لە دەستى بۇو و بە نەرمى خۇيە سەر كۇشى، ئەويش بۇيەكى ھاقتى، ھەستا و سازەكەى لە جىتى خۇى بە دىواریيەو ھەلاوہسىيەو.

کاتیڤک ئەو پیاوێ بەرپێژ و بەسالتداچووێ دانیشتمو، مەلا فەرهاد هەستا سەر پێیان، هەردووکی دەستی ویی گرت و بە سەر داتی خۆیەوێ گوشتیان. خەلکەکە هەموو هەستان، هەموویان دەستیان بە سینگی یانەوێ نا، مالاواییان کرد و بێدەنگ وەدەرکەوتن. ئیدی رۆژ بێوێ و نوێژی بەیانی بێو. مەلا فەرهاد چووێ دەری و دەستنوێژی هەلگرت.

بابە دورسوون بەرمالێ راخست. مەلا فەرهاد نوێژی کرد، پاشان لە سەر چۆک دانیشتم، سەری بەردایەوێ و بێدەنگ دەستی بە دوعاخویندنی کرد. بابە دورسوون هیندیک و اوێتر پالێ دابووێ و دەوی بەرەو رامابوو، کە لێوێکانی دەبزووتن و لە دوعاخویندنی خۆی دا نوqm بێو. مەلا فەرهاد تارێکی خۆش بە دوعاخویندنیو بوو، پاشان هەستا سەری و بەرمالێکەوی کۆ کردەو.

— بەختت هەبە بابە قزلباشانی! بۆخۆت ناسوودە، نە پێوستە نوێژی بکە و نە رۆزووی بگری!

بابە دورسوون بزهیه کی هاتی و گوتی:

— بە پێچەوانەو، لە هەموو شتیکی زەحمەتر ئەوێ نەهیه نینسان بتوانی نینسان بێ. مرۆقەبوون کارێکی قورسە.

لە مەجموعەیه کی مسی گەرە دا نانی بەیانیان بۆ هینان. قاپێک دۆکلیو لە سەر مەجموعەکەوی بوو و هەلمی لی هەل دەستا. چەند کەوچکی داریشیان دانابوو.

مەلا فەرهاد کەوچکیکی دەست دایە و گوتی:

— بڕوانە، تەنانت دۆکلیو کەش بۆنی وەنەوشە لی دێ.

بابە دورسوون پێکەنی و گوتی:

— بەلێ دەبێ بۆنی وەنەوشە بەدا.

قاسم کە لە ئیوارە رۆژی پێشووەو هێچی نەگوتیبوو، وەقسە هات و گوتی:

— وەللاهی چووژانم، ئەمن ئیستا ئەو بۆنەم بۆ نایە.

بە بێدەنگی نانەکیان خوارد. پاشان شتومە کەکانیان بۆ هینانەو. جلهکانیان شۆرابوون و ئەو جی یانەیان کە هەلۆه شابوون، یان درابوون درابوونەو. مەلا فەرهاد و قاسم بە نۆرە چوونە ژوورەکەوی دیکە و خۆیان پۆشته کردەو.

کاتیڤک ئەوان لەو شتانه بوونەو، تاو لە هەموو شوینێکی دابوو. لاویکی خەلکی دتی هاتە

ژووری و گوتی:

– بابە سولتان، (وا دياره قزلباشه‌كانى نەم گونده به پياوه گه‌وره‌كانى خۆيان گوتوه سولتان، هەر بۆيه‌ش به دورسونى هەم دەلێن "بابە دورسون" و هەم دەلێن "بابە سولتان" وه‌رگێر) نەمن و هەشت كەسى ديكه له ده‌ره‌وه‌ى دى كيشكان ده‌كيشا، پياوه‌كانى سولتانو‌غليمان دى. ئەوان نيزيكه‌ى شىست كەس دەبن و له نيو به‌رده‌كانى لای خواری، نيزيك چۆمى، بۆسه‌يان داناوه‌ته‌وه.

– ئەوانيش نيوه‌يان دى؟ چۆنتان بۆ‌كرا بيان‌ژميرن؟

– نەمان‌هيشت ئەوان نيمه‌ ببينن. ئەوان خۆيان كوور كوردبۆوه و به ماتەماتە ده‌هاتن. نەمن له سەر دارىكى خۆم حەشار دابوو و له وێرا زوو ئەوام دى. نىستا ئەوان بۆسه‌يان داناوه‌ته‌وه و چاوه‌روانن.

– ئافەرين كوورم، سوياست ده‌كەم، نىستا زوو بچۆ به هەموو كورە‌كانى ديكەش بلى بێن و ليتره كۆ ببينه‌وه!

نيزيك مالى بابە دورسونى، دارپه‌لكىكى لى‌بوو. ده‌ورى داره‌كه‌ى گۆر بوو. ئەو داره‌ لانى كەم سێسه‌د سالى تەمەن بوو، هينده‌ى رەگاژو كوردبوو، كه ريشه‌ى گەيشتبه‌ روه‌زه‌كانى شاخى و لكوپ‌پيشى گۆرايى‌يه‌كه‌ى هەموو داپۆشيبوو. داره‌كه‌ به‌و چيشته‌نگاره‌ى و له‌ به‌ر پووناكايى رۆژى، ده‌ت‌گوت له تيشكى دا مه‌له‌ ده‌كا. مه‌لا فه‌هاد و قاسم له بن داره‌كه‌ى دانىشتن. بابە دورسونيش هات. هينديك نىگه‌ران ده‌هاته به‌رچاو، دواى ئەوه‌ى له لايان دانىشت، رووى له مه‌لافه‌هادى كرد و گوتى:

– داوايه‌كم لىت هه‌يه!

– له خزمه‌تت دام، بابە سولتان.

ئاره‌قه‌ روخسارى ئەو پيره‌ميرده‌ى داگرتبوو. قوتويه‌كى چكۆله‌ى به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو بۆ لای مه‌لا فه‌هادى راداشت:

– ئەمه‌ هه‌ل‌گه‌ره! ئەمه‌ متفه‌ركه‌، يان با بلىم دوعا و ته‌له‌سى دى نيمه‌يه. ئەوه‌ له رووداوى ناخۆش، نه‌خۆشى، ناگر و گولله‌ ده‌ت‌پارتى. هەر نه‌بى نيمه‌ بۆخۆمان باوه‌رمان پى‌ته‌تى، جا ...

مه‌لا فه‌هاد باوه‌شى پى‌داكرد:

– خودا ر‌اوه‌ستاوت كا بابە سولتان!

قوتوه‌كه‌ى كرده‌وه، به‌ردىكى تى‌دا بوو. رەنگى به‌رده‌كه‌ سه‌وزىكى روونى برىقه‌دار بوو و وه‌ك گيانله‌به‌رىكى نه‌ناسراو ده‌چوو، كه قه‌تيان نه‌ديبوو.

– سوياست ده‌کەم بابە سولتان.
 دەو بەينه‌ی دا هەموو چەتەکان هاتن و لە بن دارەکەى کۆ بوونەوه.
 – مەلا فەرهاد، دەتانه‌وى هەر ئیستا پرۆن؟
 – بەلێ، هەر ئیستا. بۆخۆت دەزانى ئەوان لە خواره‌وى دىيى لە سەرمان پراوەستاون. بەلام
 پێش ئەوى پرۆين، داوايەکم هەيه، بۆم جى‌بەجى‌کە.
 – هەر جى‌بى‌فەرمووى، لە سەر چاومى دادەنێم، مەلا فەرهاد.
 – ئەو کچە عەزەبانەى وهختى مێردى‌يانە و بابەکانيان لە شەرى‌ دا کوژراون و کەسيان نيه،
 هەموويانم بۆ بانگ کە! با بېنە ئێره.
 بابە دورسوون سرتەيه‌کى لە گەل لاوه‌کان کرد و ئەوانيش دەسبەجى‌ هەر يەکەو بە لايەکى
 دا پرۆيشتن.
 – جارى ناتوانن پرۆن.
 – ئەوانەى لەو خوارى بۆسەيان بۆ داناوينه‌وه، با جارى‌ چاوه‌روان بن. ناخرەکەى ئيمە هەر
 دەپرۆين.
 لاوه‌کان گەپانەوه، شازدە کچى‌ جى‌تيليان لە گەل بوو، کە هەموويان بابيان لە شەرى‌ دا
 کوژرابوو.
 مەلا فەرهاد گوتى:
 – پى‌يان بلێ ئەمن لە جىيى بابيانم. دەمەوى‌ شتىکيان بە جەياز بدەمى‌ و هيوادارم دەستم
 ڤەد نەکەنەوه.
 بابە دورسوون سوور هەلگەپا و نارەقەى کرد، بەلام بە دەنگى بەرز قسەکەى مەلا فەرهادى
 بۆ دووپات کردنەوه. مەلا فەرهاد چووه پىشى. کيسەيه‌کى دەرهيئنا، دەستى برده نيو
 کيسەکەى و هەر کچەو سکەيه‌کى زىڤى‌ ده مستى نا. هەموو ژن و پياوى ئەو دى‌يهى
 کەلەگەت، سووروسپى و چاوشين بوون.
 کاتيک وه‌پى‌دە‌کەوتن، مەلا فەرهاد رووى لە خەلکەکەى کرد و گوتى:
 – بمانبوون، زۆرمان زەحمەت دان!
 – ڤەبى‌ بەخىڤ چن، مامۆستا!
 – خودا لە بەلايان بتان‌پارىڤى!
 – ياخوا ئەو تەله‌سەمى ئيمە بتان‌پارىڤى!

- كوا زهجمەتتان داوین، ئىئوہ چاوی ئىئەن.
 ھىندەھى نەمابوو لە دىئى وەدەرکەون، بابە دورسوون ھەراى لىکردن:
 - راوەست مەلا فەرھاد، وەخت بوو لە بىرم بچى، شتىكى گرىنگە...
 مەلا فەرھاد بە ھاورىيانى گوت:
 - كورپنە بلاو برۆن، نابى ئاوا بە پۆل برۆن.
 بابە دورسوون و چەند كەسى دىكە گەيشتنەوہ لايان. چەند كيسەيان بە دەستەوہ بوون:
 - كورہ ئەوہ زۆر گرىنگە، باش بوو وەبىرمان ھاتەوہ. ھىندىكمان فيشەك بۆ ھىناون.
 - مائتان ناوہدان بى، بىگومان زۆرى بىتاچى پىتويستمان دەبى.
 لە دەرەوہى دىئى تووشى ھەوت كورى جھىل بوون. ھەموويان كەلگەت، مووزەرد و
 چاوغورە و شين، رانك و چۆغەيان دەبەر دا بوو و سەربەرگى يەخە زەردى چنراوى ماراشيشيان
 بە خۆ دادابوو. ھەموويان سەرتا بى چەكدار بوون.
 - مەلا فەرھاد، ئىئە چاوەروانى ئىئوہ بروين!
 - بەخىر بىن!
 وەدەرکەوتنى ئەو كورانە ھىندىك كتوپر بوو، ھەريۆيە مەلا فەرھاد تۆزىك بە گومانەوہ
 وەلامى دانەوہ.
 - لە دوينى ئىئواريۆہ لە سەر ئىئوہ راوەستاوين. ئىئە دەمانەوى بىئە دەستەى
 ھەمدۆكى يەوہ.
 - پىم خۆشە، بەلام پىم بلىن بۆچى دەتانەوى وەشاخى كەون؟
 - ھەمدۆك بۆ وە شاخى كەوت؟ ئىئەش ھەر بە ھەمان ھۆ!
 - ھەم...
 مەلا فەرھاد سەرى ھەلئنا، يەك بە يەك تىيانەوہ رامما و چاوى دە چاويان برى. يەكيشيان
 پرووى وەرنەسووراندا و چاوى نەترووكاند.
 لە وى ھەرە پىشەوہيانى پرسى:
 - ناوت چى يە؟
 - ھەمد...
 مەلا فەرھاد بىكەنى و لەوى دىكەيانى پرسى:
 - ئەدى ئەتۆ ناوت چى يە؟

— حمەد ...

له هه‌موویانی پرسی. هه‌موویان ناویان حمەد بوو.

مه‌لا فه‌ره‌اد له سه‌ر به‌ردیگی دانیش‌ت، ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌می دا و بیری کرده‌وه. دوا‌ی ساتیک قاسم و ته‌میووری بانگ کرده لای خۆی و راویژی له گه‌ل کردن. حمەده‌کان راوه‌ستابوون و چاویان له مه‌لا فه‌ره‌ادی ده‌کرد.

ناخه‌که‌ی مه‌لا فه‌ره‌اد هه‌ستا و بانگی کردن:

— وه‌رن بزاتم، داده‌ی، با چاوێک له تهنه‌نگه‌کانتان بکه‌م.

هه‌موو حمەده‌کان یه‌که‌جی، وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌موویان یه‌ک هه‌تێ و یه‌ک ده‌ست بێ، تهنه‌نگه‌کانیان له شانی هه‌ینایه‌ خوار و له پێش مه‌لا فه‌ره‌ادیان دانان. مه‌لا فه‌ره‌اد داها‌ته‌وه، تهنه‌نگی هه‌ل‌گرت و ده‌روژووری چاو لی‌کرد.

— باشه نه‌تۆ ته‌قه‌ت به‌و تهنه‌نگی کرده‌؟

— به‌لی، تاقیم کردۆته‌وه. پیاو به‌و تهنه‌نگی ده‌توانی په‌نجی که‌روێشکی ده‌ غاری دا بنگیوی!

هه‌موو تهنه‌نگه‌کان باش بوون.

— پۆله‌کاتم، ده‌بی شتیکی ناخۆشتان پی‌بلیم. هه‌ر نیستا له خواره‌وه‌ی نه‌و دۆله‌ی شیتست که‌س بۆسه‌یان بۆ داناوینه‌وه. پیاوی سولتانۆغلی‌یه زه‌رده‌ن. نه‌وان خۆیان هه‌شار داوه، چاوه‌روانان و ده‌یانوه‌ی خۆنمان برێژن. جوان تی‌گه‌یش‌تن؟

حمەده‌کان وه‌لامیان دا‌یه‌وه:

— به‌لی ده‌زانین. نی‌مه‌ نه‌وانمان دیتوه و ته‌نانه‌ت ده‌زانین له کوێش دامه‌زراون.

مه‌لا فه‌ره‌اد بانگی ته‌میووری کرد:

— ته‌میوور گیان، نه‌تۆ هه‌موو نه‌و حمەدانه‌ ده‌به‌ی و نه‌و دۆله‌ی نه‌وبه‌ری ده‌گری. هه‌ر دیتانن، ته‌قیان لی‌که‌ن. ده‌ستیان لی‌مه‌پاریژن و به‌زه‌یستان پی‌یان دا نه‌یه. نابێ یه‌کی‌کیش له‌و بی‌ته‌قلانه‌ که‌ ده‌یانوه‌ی خۆیان بۆ نا‌گه‌میان به‌ کوشت ده‌ن، رزگار بی. نه‌وه نی‌دی ژانده‌مه‌ نین بلی‌ین ناچارن به‌ ده‌ستووری فه‌رمانه‌ده‌که‌یان بچوولینه‌وه، به‌لکه‌و به‌کرێگی‌راوی سولتانۆغلی‌ن!

— فه‌رمانت له سه‌رچاوان مه‌لا فه‌ره‌اد. به‌ قه‌وه‌تی خودای نابه‌لین یه‌کیان ده‌رچی.

بوونه دوو ده‌سته و له نی‌و داران دا ون بوون. مه‌لا فه‌ره‌اد تیره وه‌ک به‌ری ده‌ستی خۆی به‌له‌د بوو. باسکی‌کیان له‌گه‌ل پیاوه‌کانی سولتانۆغلی به‌ین بوو و سه‌ری باسکه‌که‌ی گابه‌ردی گه‌وره‌ی لی‌بوون. هه‌ی‌شکه‌ره‌کان له دۆله‌که‌ی نه‌و دیوی دا خۆیان هه‌شار دا‌بوو و چاوه‌روانیان بوون.

— قاسم، خۆ ده زانی نابێ یهك كه سیشیان به ساغی بجیتتهوه!

— بهلتی ده زانم، یهك كه سیان نابێ ده رچی!

— نه من له سولتانوغللی تووره نیم، نهو سولتانوغللی به، تایبه ته ندیی خۆی ههیه و ناگۆرێ. زالمه، خۆینخۆره و هاریشه. نه من ده مهوی نهو سه گانه بکوژم، كه پاسی وی ده کهن، نهوانه ی نامادهن له بهرامبهر بره ده ستخوشانه یه کی سولتانوغللی دا، سه ری دۆست و جیرانی خۆیان بپرن. نهوانه له سولتانوغللی ملۆزمترن و ولاته کهش زیاتر تیلکه ده دن! نه گهر نیستا سولتانوغللیم لێره بۆ هه لکه وتبایه، نه م ده کوشت، به لام تۆسقا لیکیش به زه ییم بهو سه گانه دا نایه، که ده وری وییان گرتوه، ده ی پارێزن و لاقی خه لکی بۆ ده گرن. خودا پشت و په نای نیتمه یه. خودا هه رگیز له گه ل نهوانه نیه که ده بنه دارده ستی ده ستی سه مکاری.

— هیوادارم یه کیکیشیان ده رنه چی.

— نه خێر نابێ نهو خۆیری یانه که نامادهن خۆیان به قوربانی سولتانوغللی بکهن،

یه کیکیشیان ده رچی.

هه ردوکیان ده ستیان به رهو ناسمان بهرز کرده وه و گوتیان:

— نیشاللا!

مه لا فه رهاد هاوړیتانی خۆی له نیتو گابه رده کانی پشتی دوژمن دامه زرانده. بهو شێوه یه پیاوه کانی سولتانوغللی گه مارۆ ده دران و رینگای ده ربا زبوونیان ده گه را. بۆخۆی له گه ل قاسمی له پشت پۆله به ردیکی بهرز مه ته رتیزیان گرت. ده وری به رده کان پر بوو له پنچک و بن پنچکه کان وه نه وشه ی لی شین ببوو.

قاسم به خۆشحالی یه وه گوتی:

— بپروانه، بپروانه مه لا فه رهاد نهو هه مه ووه وه نه وشه یه ی. بۆنی وه نه وشه ی دنیای پر کرده

مه لا فه رهاد!

هیشتا نهو وته یه ی به ته واری له زاری نه هاتبووه ده ری، که ده سته ی حه مه ده کان له و به ری را دوژمنیان وه بهر ده سه ریژان دا. گه رمه ی تفه نگان و ویزه ی گوللان تیکه ل بوو.

— یاللا کورینه لییان ده ن!

قاسم به ته رده ستی سه یه ی گرت و ته قه ته ی کرد. نهو کوپه سه ره رای ته رده ستی، نه نگیه ی چاکیش بوو و گولله ی به فیرو نه ده چوو. مه لا فه رهادیش به رقه وه په له پیتکه ی ده کیشا و له گه ل هه ر گولله یه کی که ده ی ته قانده، به هه موو هیزی خۆشی یه وه به سه ر هیرشکه ران دا ده ی گوراند.

(۹)

حهمه د ئه و پۆله پنگه يه ي شەوى يه كه مى هاتنيان له نيو خړه كه ي ديتبونى، له بير نه ده چوو. كاتيك مندال بوو، داىكى سه رينه كانى پرده كرد له گولئى گه سكه سپيلكه ي، پنگه، جاتره كئيوله و ريمانه و نه عنه شى ده بن دۆشه گه كان ده نا. حه مه د له سه ر نوئين و بانى كى ناوا ده خه وت و هه موو ئه و بۆنه خو شانه ي بۆ ده هاتن، كاتيكيش رۆژ ده بۆه، داىكى ته ندوورى هه لده كرد و ئه و بۆنانه له گه ل بۆنى ناگره كه ي تى كه ل ده بوون. حه مه د له جى گايه نه ده هاته ده ر و له حا لى ك دا ئه و بۆنه خو شانه ي بۆ ده هاتن، چاوى له ميجى خانووه كه ي ده كرد كه به شه به قى گري ناگره كه ي رووناك ده بوو و پاشان بۆنى ئىشتيا بزوينى رۆنى كه ره شى بۆ ده هات، كه داىكى له سه ر ته ندووره كه ي ده ي قرچاند و ماشينه ي پى لى ده نا.

يه كه م جار كه وه ده ركه وت، يه كسه ر به و خړه دا، كه پيشتر چۆم بوو و ئىستا ئىشك ببوو، رۆنى و چوو قه راغ ده ربايه. به هارى چوكو وراويه ده ت گوت ره نگه كانى تى دا ته قينوه. هه موو نه وعه گولئى ك، له گه ل شينا وه رد، ميشومه گه ز و په پوله ي جۆرا و جۆر تى كه لى يه كتر ببوون. ده ت گوت دار، گول و گياي ئيره له پيش دا جرو ناكه ن، به لكوو يه كجى ده ته قنوه و له عه رزى دینه ده ر.

كاتيك حه مه د گه يشته ده ربايه، له سه ر ته پۆلكه يه كى بچكۆله كه پۆله پنگه كه ي له په نا بوو، دانىشت. ده ربا ئه وسه رى ديار نه بوو و ناوه كه شى به ته واوى روون بوو. تا چاو برى ده كرد، سه ر ده ربايه شين ده چوو و بۆنى سوئيرى ناوه كه ي له گه ل بۆنى پنگى تى كه ل ده بوو. حه مه د به ديتنى پنگه كان له نيزى ك ده ربايه كه يفخوش بوو و له خۆه هه ستى به جۆرى ك هيمنايه تى ده كرد. ده ت گوت له خو شى يان بالئى لى زواون و رۆژ، عه رد، گوله كان و بۆنه كان له پيش چاوى ده سووران.

ئەو رۆژە ئەو بى ئەرەى بىر لە شتىك، يان كەستىكى بىكاتهو، هەتا ئىتوارى لە وى مایەو و دە شىنابى بى سنورى دەريايەو و راما. تەنانت سەيران، داىە حۆرى، يان مەلا فەرهادىشى بە بىر دا نەهات. هەموو شتىكى نىتو سىروشتى دەدى. سەرنجى دەچوو سەر يەك بە يەكى دارەكان، بالئەكان، شارەمىرووكان، كونه زەرگەتەكان، بەردەكان، كانى يەكان، جۆگەوبەرەكان و شتەكانى دىكە. هەموو بۆنەكانى لىك دەكردنەو. دەىزانى ئەو كەم بالئەدەى و ئەمە چ گىايەكە. كاتىك لە جەنگەى نىو شەوئ دا بە رىنگايەكى دا دەرۆى، بە نىتو دارستانىكى دا تى دەپەرى، يان بە سەر گۆرپايەكى دا رادەبرد، دەىزانى چ گىايەكى دەوروبەرى هەروا خۆرسك شىن بوو و چ شىنابى يەكيش داچناو. بۆنى شاخى شتىكى دىكە بوو و ديارە نى چوكوروايەش تايبەت بوو: هەروەك رەو زەكانى شاخى، بۆنى دەشت و دارستانەكانىش جىاواز بوو. هەروەها لە چوكوروايە، بۆنى رۆخەكانى دەريايە، نى عەرزەكەى، نى دىهاتەكەى و نى شارەكانىشى جىاواز بوو. گىاي قەراغ دەريايە بۆنى تايبەتى خۆى هەىە و پرتەقال و لىمۆ و نارغەكانىشى هەروەتر. تا لە دەريايە دوورتر كەوى يەو، ئالوگۆرى بۆنەكان زۆرتەر. هەر بەو شىوئەى هىلانەى بالئەكانى قەراغ دەريايەش وەك هىلانەى ئەو بالئەكان ناچن كە لە دەشتى و لە دەوروبەرى شار و گوندەكانن. لىرە لە لىتوارى دەريايە تەنانت ئەو تەسكە مژەش كە بە سەر عەرزى رۆخەكانەو دەبىنرئ و هەورەكانىش، جىاوازن.

راست كاتى زەردەپەرىئ حەمەد لە جىئى خۆى هەستا. هەورەكانى لای رۆژاوايە رەنگيان گۆرپىبوو، سەرەتا لە سوورىكى گەشەو بەرەو شىنىكى تارىك چووبوون و نىستاش وا دەدەرەوشانەو، دەتگوت زىرەن و زىويان دە قەراغ گىراو. ئاسۆ هەزار رەنگى پىو ديار بوو و خۆر كە لە رەنگىكى سوورى تۆخ دا خۆى دەنواند، وردە وردە بەرەو ئاوابوون دەچوو و شۆر دەبۆو نىتو دەريايە.

كاتىك وەرسوورپايەو، دىتى. كابرأ لە دەم خرەكەى راوەستابوو، باسكى تىلغەزاندىبون و پروى دە رۆژاوايە كرىبوو، سىبەرەكەى درىژ ببۆو و كەوتبەو سەر بەستىنە بەردىنەكەى خرپئ و پىنچەكانى بەريالى لای كابرأ، كە لە گولئى رەنگ بىهوشى دا نوقم بىبون. حەمەد هەستى بە دلەكوتەىكى توند كرىد، چى وای نەمابوو لە هۆش بچئ و بكەوتتە عەرزى، بەلام لەو كاتەى دا بۆنى پىنگى بۆ هات، بۆنەكە وشيارى كرىو و هىنايەو سەرچال. بىرى كرىو: " نىستا نىدى دەستم وى رادەگا و دەبى بزانم ئەو كى يە كە ئاوا وەدواى من دەكەوى". بە تەردەستى، وەك چۆن تىر لە كەوانى دەبىتەو، غارى دا پىش كابرأ، گەيشتە پەناى و دەستى بۆ لای درىژ كرىد، بۆ

ئەوئ دەستى دەگەل لىداتەو و چاك و خۆشى دەگەل بكا، بەلام دەستى چوو دە بەتالابى يەو و
 هيچى وەبەر دەستى نەهات. دەمودەست پياوہ كە ون بوو، دەت گوت عمرز قەلشى و كابراى قووت
 دا. ھەمەد چاوى بە ھەموو لايەكى دا گيترا، بەلام نەى دۆزى يەوہ. بلىنى ئەو ھەر خەيال بويى؟!
 چووہ قەراغ دەريايە. رۆژ تەنيا بە قەدەر دەورى يەكى بچووكى سوورى لى مابۆوہ و كىئوہ كان،
 ھەورە كان و ناسۆش ھەمووى ھەر سوور دەچوون. ئەو جار زريانينكى نەرم ھەلى كرى و كۆمەلتيك
 شەپۆلى بچووك كەوتنە سەر دەريايە. ھەمەد سەرى ھەلينا و زۆر دوورتى روانى. سەرى گاوركۆى
 چا و پى كەوت، لووتكەى ئەو چىيەى ئىستاش رووناك بوو. لە نيو باغە كان دا گولە پرتەقال و ليمۆ
 لە سەرەخۆ بە دەم باوہ رادەژان. كاتيك ھەمەد لە لاي گوندى روانى، چاوى بە كابراى كەوتەوہ، كە
 لە ژير دارينكى دانىشتبوو. دارەكە پر بە لكە كانى گولتى سىيى دەركردبوو. بە شيوەى ناسايى نيو
 دارەكەى و دەورويەرى دارەكەى پر بوو لە مېش و زەرگەتە و ھازوھوزيان لە دوورەوہ دەهات. كابرا
 سەرتاپى جلى رەشى دەبەر دابوو. ھەمەد ھەستى كرد دەى ناسى، دەزانى كى تە و تەنانت جارىكى
 قسەشى لە گەل كروہ. بە راستى دەبى كى بى؟ چىى لە من دەوى؟ ديسان ھەمەد بە راكردن چوو
 بۆ لاي. سەرەتا كابرا نەبزوت، بەلام دواتر خۆى لە پشت دارەكەى شاردەوہ. بە دەورى دارەكەى دا
 سووران و تەنانت ھەمەد سى جارن دەستى گەياندى و باسكى گرت، بەلام ھەرسىك جارن خۆى
 لە دەستى راپسكاند و دەرچوو. گرمەيكى سەير لە دەورى دارەكەى دەهات، دەت گوت بە ميليون
 مېش لەو دارەى ئالون. بۆنى گولتى دار نارغەكەى زۆر توند و مەستى ھىنەر بوو. كابرا ئارەقەى
 كرد و ھەمەد بۆنى ئەو ئارەقەشى دەناسى يەوہ. ھەمەد جارىكى ديكەش داھاتە كابراى، بەلام بۆى
 نەگىرا و لە دەستى دەرچوو، سەرەنجام بە تەنى مايەوہ و ناچار ماندوو و شەكەت، لە بن دارەكەى
 دانىشت. نىدى لە گرتنى كابراى ھىواپراو ببوو. بىرى كروہوہ: " ناخ! بريا دەمانچەكەم پى تبا،
 نەمدەكروشت، ھەر گوللەيەكەم لە لاقى دەدا، نەم دەھىشت چى دى لە دەستم دەرچى و دەم گرت."
 سەرى لەو شتەى سوپ مابوو: ناخر ئەو پياوہ كى تە، وەك كەسكى ناسياو دەچى؟ نەگەر ناسياوہ،
 لە كۆيم ديوہ و كەنگيم ديوہ؟ دەلئى بە بى وەى بزائم كى تە، نۆگري يەكى تەماويشم پىي ھەيە.
 بلىى جندۆكە بى؟ دىو بى؟ چىى لە من دەوى ناخر؟ كەسكىكە لىنى دەترسم و ناويزم بى دركىنم؟ لە
 دلئى خۆى دا گوتى قەرار بى تازە بى چەك وەدەرنەكەوم. ھەر لەو كاتە دا سەرى كابراى لە
 نيوەراستى خرىكى و لە نيو پۆلتيك كەرتەشى لى و دەر كەوت. ھەمەد زۆر توورە بوو، ددانى
 دەچىرەوہ برد و غارى داىە، بەلام پياوہكە لە بەردەستى ھەلات و چوو دە باغىكى يەوہ. ھىندەى
 پى تەچوو ديسان لە شوئىكى خوارەوتر، لە نيو درووہ كەرتەشى يان و لە نيوەراستى خرى، سەرى

قوت کرده‌وه. کابرا دهستی هه‌لته‌ده‌گرت. جاری وا بوو هینده‌ی لی‌ده‌هاته پیشی، که حممه‌د پی‌ی‌وا بوو نیدی نه‌وجاره‌یان دهستی ده‌ی‌گاتی و ده‌ی‌گری، به‌لام که حممه‌د تاوی ده‌دایه، له به‌رپی‌یانی ده‌رده‌په‌ری و دوور ده‌که‌وته‌وه.

حممه‌د ده‌ی‌توانی چند سعات غار دا و هه‌روه‌ها چند رۆژان به دوا‌ی یه‌کدا رینگا بپری، نه‌مپۆش ماوه‌یه‌کی زۆر به دوا‌ی نه‌و کابرایه‌ی دا رای‌کرد و ناخه‌که‌ی نه‌وه‌نده ماندوو بوو که پشوو‌ی سوار بوو و وازی را‌کردنی نه‌ما. کابراش نه‌و جار ده‌هاته پیشی، سه‌بر ده‌رۆبی و کاتی‌ک حممه‌د نه‌وه‌نده‌ی لی‌تیزیک ده‌بۆزه که دهستی بی‌گاتی، ده‌رده‌په‌ری و وا خیرا هه‌ل‌ده‌هات، که حممه‌د هه‌ر تۆزیشی نه‌ده‌شکاند. نه‌و جار تاریک دا‌هات و نیدی حممه‌د تارمایی کابراشی به زه‌جمه‌ت ده‌دی. کاتی‌ک له دبی نیتزیک بوونه‌وه، کابرا هه‌نگاری شل کرد و حممه‌د نه‌وه‌نده‌ی لی‌تیزیک بۆوه، که پی‌ی‌وا بوو نه‌و جار له دهستی ده‌رناچی، به‌لام کاتی‌ک دهستی دریز کرد که بی‌گری، خوشی و له پیش چاو ون بوو. حممه‌د بیری کرده‌وه؛ نه‌خیر نه‌وه ناب‌ی نینسان بی، یان جندۆکه‌یه، یان دپۆه‌زمه‌یه، یان شوان‌هه‌ل‌خه‌له‌تینه‌یه، نه‌و بالنده‌یه‌ی شوانان هه‌ل‌ده‌خه‌له‌تینی! کاتی‌ک گه‌یشته نینو گوندی، شه‌که‌ت بیوو. تازه خواردنی شه‌وی‌یان دانا‌بوو و چاوه‌روانی وی بوون. که چوه ژووری، مه‌لا سه‌لام چاک‌وخۆشی له‌گه‌ل کرد و گوتی:

— نه‌وه له کو‌ی بووی برا؟ ورده ورده بۆت نیگه‌ران ده‌بووم! وه‌ره دانیشه بزاتم، ده‌لیی زۆر ماندووی!

حممه‌د هه‌ولتی دا به بزه‌یه‌که‌وه وه‌لام بداته‌وه:

— وه‌للاهی چوو‌بوومه لای ده‌ریایه مامۆستا!

هه‌موویان له ده‌وری مه‌جومعه گه‌وره‌که‌ی کۆ بوونه‌وه و ده‌ستیان به خواردنی کرد:

— نه‌و ده‌ریایه، عه‌رزى نیه‌ره و هه‌موو نه‌و بۆنه خۆشانه‌ی ولاتی داده‌گرن، مات و حه‌یرانتان ده‌که‌ن. لی‌ره نینسان راست وه‌ک ماریکی که تو‌یژی دای، له پیست دیته‌ ده‌ره و ده‌چیته جلدتیکی نو‌یوه. له راستی دا کاتی‌ک ده‌شت پر ده‌بی له گوله‌ می‌لاقه، کاتی‌ک دار نارنج‌ه‌کان گول ده‌که‌ن و نینو داره‌کان پر ده‌بی له می‌شومه‌گه‌ز، کاتی‌ک با به بۆنی پنگ و جاتره کیتیلیمه‌وه له لای شاخی را‌دی، کاتی‌ک رۆژ له ئاسۆ سه‌ر وه‌ده‌رده‌نی و ده‌ریای بی‌سنوور تا چاو بر ده‌کا، وه‌ک ناو‌یتنه‌یه‌کی روون ده‌نو‌یتی، کاتی‌ک بۆنی ده‌ریایه ولاتی پر ده‌کا، مرۆڤ تووشی سه‌ره‌گیژه ده‌بی... به‌لام شتی‌ک نیه، نه‌وه به سه‌ر ده‌چی حممه‌د، زۆری پی‌تاچی را‌دی...

حممه‌د دووپاتی کرده‌وه:

– بەلئى كاتىك پىيار بۇنى پىنگ و جاترە كىتۈيلەى بۇ دى...
بە قسەكانى مەلا سەلامى ھىندىكى سوكناى ھاتى. دەستىان كىرد بە ناغواردنى،
ھەموويان زۆر برسى بوون. مەلا سەلام پى كىنى و بە گالته گوتى:

– بەلئى، كاتىك پىيار ناوا برسى بى... .

– بەلئى، بەلئى، كاتىك چىشتەكەش ئەو بۇنە خۇشەى لى بى.

لە كاتى ناغواردنى دا ھەمدە ھەستى كىرد تا رادەيەكى باش ھاتۆتەو سەرحال، ئەو جار
پوخسارى كرايەو و چارەكانى گەش بوونەو. مەلا سەلام ھەستى بەو نالوگۆرە لە ھەمدەى دا
كىرد و زۆر خۇشحال بوو. دواى ناغواردنى روى دە ھەمدەى كىرد و گوتى:

– پۆلە ھەمدە، لىم مەپرسە نەمپۆ چم كىردە، بەلام ھەوائىكى خۇشم بۇ تۆ پى يە.

– دەى مامۆستا پىم بلى، بزائم چى يە؟

– خانوويەكم بۇ دىوي يەو. خانوورەكە لە نىو ھەراستى باغىكى پىرتەقال، لىمۆ و نارنجى داىە و
پەنگى دىوارەكانىشى سى يە، كۆترى سى چۆنە، راست ئەو پەنگە يە.

– خودا پراو ھەستات كا!

بەو ھەوائى ھەمدە شاگەشكە بوو، لە مەلا سەلامى چو ھە پىشى و گوتى:

– كەوا بوو سبەينى دە چىن؟

– بەلئى سبەينى دە چىن و چاوى لى دە كەين.

ئەوى شەوى ھەمدە چاوى لە سەر يەك دانەنا. تارىك ورونى بەيانى ھەستا و چو ھە نەوى
خوارى. بۇ ئەوى كەس و ھەبەر نەيە، كەوشەكانى بە دەستەو گرت و ھەروا بە پىخواسى لە
پلىكانەكان چو ھە خوارى، وەك مشكى بى دەنگ خزى يە خوارى و لەوى لە سەر كورسى يەكى
دانىشت و چاوپروان مايەو، تا ولات وروناك بى و مەلا سەلام لە خەوى ھەستى. بە پەنجەرى
دا، كە كرابۆو، سەرى گاوركۆى دور دور لى دىار بوو و ھەمدە دە پوانى بزانى كەنگى
سەرى ئەو كىو پوانەك دەبى و پۆژ دەبىتەو. جار جار ھەلدەستا، گەپرىك بە نىو ژوروى دا
دەگەرا و بە پەنجەرى دا چاوى دەپرى يە سەرى كىو كەى. دەت گوت قەت جارىكى دىكە ولات
وروناك نابى و پۆژ سەر و دەرنانىتەو. بىرى كىردەو: نەرى ئەو مەلا سەلامە بۇ ھىندە
دە خەوى؟ وا دىارە نەمپۆ ھەر و ھەبەر ناىە. ھات دانىشتەو، بەلام نۆقرەى نەگرت و دىسان
ھەستايەو و بە نىو ژوروى دا دەستى بە خولانەوى كىرد. وردە وردە ھاتىبو سىوادى بدا، بەلام
ھىشتا تارىكى بە سەر وروناكى دا زال بوو. ھەمدە بۇنى گولە پىرتەقالى بۇ ھات.

دارپرته قالیټک له دهړی له تنیشت په نڅه‌ره‌ی شین بېوو، لکټیکي هاتېووه بهر په نڅه‌ره‌کمی و بڼه‌که له گوله‌کانی نهو لکه داره‌ی را ده‌هات. همه‌د چووه حساری. گیا ناونگی له سر کهوتېوو. ناونگه‌که سارد بوو و هستی کرد لاقه‌کانی هیندیک سپ بوون. له حساره‌کمی دا ده‌گه‌را و بڼی لکه دارپرته‌قاله‌کانی ده‌کرد، که ده گولئ دا خه‌ملا‌بوون. کاتیک پروناکی سهری کیوه‌کانی به ته‌واوی سپی کرده‌وه، له بن پیره دارپرته‌قالیکي دانیشت و چاوی پری‌یه په‌نڅه‌ره‌ی ژووره‌خه‌وی مه‌لا سه‌لامی. هیشتا هیچ باس نه‌بوو. له گه‌ل پروناکی که به نهرمی هه‌ر ده‌هات و زیادی ده‌کرد، شنه‌بایه‌کی نهرمیش هه‌لئ‌کردئ. بڼی خو‌ش له هه‌موو لایه‌کی را ده‌هات. همه‌د هستی به دل‌خو‌شی‌یه‌کی زور کرد. ده‌ت‌گوت بالئ لئ‌ده‌روین. هه‌ستا به نیو حساره‌کمی دا رای کرد. رۆژ له پشت شاخی سهری وه‌ده‌رنا و له ده‌شتی دا. سیبه‌ره‌کان لهو کاته‌ی دا زور دريژ ده‌بوونه‌وه. میثومه‌گه‌ز ده‌نیو لکه دار پرته‌قالان دا خه‌وتېوو و هیشتا ده‌ستیان به جموجول نه‌کردبوو. له په‌نا دیواری ده‌وری حساری گولئ وردی شینکه‌له له سه‌ره‌خو ده‌پشکووتن، سه‌رنجی خالخالو‌کانیان بو لای خو‌یان را‌ده‌کیشا و نه‌ره‌ش بو وی وه‌ک موعجیزه‌یه‌ک ده‌چوو، که به چاوی خو‌ی ده‌دی. کۆمه‌لئیک میرووله له کونه‌کیان هاتېوونه‌ده‌ر و سه‌ریان له له‌شی خو‌یان ده‌سوو. هه‌موو ریشه‌کان، گه‌لا ورده‌کان به په‌پوله‌کانه‌وه که هیشتاش خه‌وتېوو و باله‌کانیان که له بهر تیشکی رۆژی ده‌برقیایه‌وه، وټل‌هاتېوو، عه‌رز، میثومه‌گه‌ز و تۆوی گیایان که ده‌گورزان و دنیا که به هه‌موو سامان و خیر و به‌ره‌که‌تی خو‌یه‌وه خه‌ریک بوو چاوی هه‌ل‌دینا و ده‌ژیا‌یه‌وه... همه‌د هه‌مووی له به‌رچاوی بوون. ده‌نگیک وه‌ ناگای هینا، ده‌نگی مه‌لا سه‌لامی:

— نه‌وه له کوټی همه‌د؟

به‌وده‌نگه به هیزه‌ی وه‌خو هاته‌وه و غاری دا لای ده‌رکی:

— له حساری بووم ...

— رۆله نه‌تو شه‌وی نه‌وشو نه‌نوستوی! وا نیه؟

له ژووری، سه‌ره‌یان راخستېوو. ماشینه، نه‌عنه، رۆنی که‌ره و هیندیک پیخو‌ری دیکه له گه‌ل نانی داندرابوون. ماشینه‌که هه‌لمی لئ‌هه‌ل‌ده‌ستا. همه‌د به په‌له نانه‌کمی خوارد و کشایه‌وه.

— همه‌د، رۆله، له سه‌ره‌خو به! خو من هیشتا دوو که‌وچکم لهو چیشته‌ی نه‌خواردوه.

— مېووره ما‌وستا...

نو جار مهلا سهلاميښ پهله‌ی کرد، تمنا چيښته ماشينه‌کمی خوارد و همستايه سهرپي و گوتي:
— خانووه‌که دوور نيه، نو هتا ليږه، لهو تهنيشته‌مانه، پښوايه پټويست ناکا به سواری بچين؟
— نه‌ختر، با هه‌روا به پټيان بچين...

له حساري چونه‌ده‌ري. که‌يفخوشي هم‌مه‌دوکی کاری له مهلا عه‌بدو سه‌لاميش کردبوو و نه‌ويش به پهله هه‌نگاي هه‌ل‌دټنایه‌وه. له پيش دا ريڼگاکه تووله‌ريڼه‌ک بوو، له هه‌ردووک لای را داره‌ميټو به سهر يه‌ک دا هاتبوونه‌وه و وايان سهر ليټک‌دا بوو پيار به زه‌حمت ده ريڼگاکه‌يمه‌وه ده‌چوو. ديواړی باغه‌کان به به‌ردان دروست کرابوون. به‌رده‌کان به قه‌د سهری نينسانيتکی ده‌بوون، له هينديټک شويڼ که‌وتبوونه سهر يه‌ک و ديواره‌که وه سهر نيشکه‌به‌ردی گه‌رابوو. پاشان گه‌يشته شوټيټکی که ريڼگاکه به نيو سپيداران دا تي‌ده‌په‌ری و سهره‌نجام مهلا سه‌لام له بهر ده‌رگايه‌کی داری گه‌وره راوه‌ستا. ده‌رگاکه له هينديټک شويڼ قه‌لشي دابوو. مهلا سه‌لام نالقه‌ريزي ده‌رگايه‌کی گرت و له ده‌رگای دا. هينده‌ی پي‌ته‌چوو ده‌نگی پي‌يان لهو ديوی را هات. هم‌مه‌د زاری وشک ببوو و هم‌موو گيانی ده‌له‌رزی. ژنيکی گه‌راوه‌وی چاوشين که له‌چکه‌يه‌کی سپی به سهره‌وه بوو، ده‌رگای کرده‌وه و فهرمووی کردن بچنه ژوروی. کاتيټک ژنه‌که ده‌وا، نيشانه‌ی دياليتکی يوناني به ناخاوتني‌يه‌وه ديار بوو.

مهلا سه‌لام وه‌پيش که‌وت. له نيو حساره‌کمی به‌ره‌وه ده‌رگای ژوروی باريکه‌ريڼه‌کيان له به‌ردی سپی دروست کردبوو. خانووه‌که دوونهوټم بوو و هم‌موو دار و ديواړی سپی بوون. حساري خانووه‌کمی گه‌وره بوو و بيڼگه له دارپرته‌قال، ليمو و نارنج، هه‌ناريشی تي‌دا بوو. له هه‌ردووک لای باريکه‌ريڼه‌کمی داره‌ميټوی گه‌وره داريان وه‌به‌ر درابوو و هه‌ل‌چوو‌بوون. دارميټه‌کان ده گولي‌ی دا بوون و قه‌راغی ريڼه‌ک‌ش هم‌مووی به ريز گولي‌ی لي‌ی چه‌قابوو. چونه ژوروی. نه‌ومی خوارې له داريکی سپی جوان دروست کرابوو. ته‌واوی خانووه‌کمی به باشی خاوتين کرابووه و به ده‌رمانيش توژت پټوه نه‌ده‌دی. خانووه‌که هم‌مووی بوټی جيوه و سابوونی بوغوشي لي‌ی‌ده‌هات. قاتی سهری له ژورويکی گه‌وره‌ی دانيشتنی و سي ژوروه‌خه‌وان پيټکه‌هاتبوو. هه‌يرانيتکيشی به سهره‌وه بوو، هه‌يوانه‌کمی ده‌پروانی‌يه‌ ده‌ريايه و هه‌ر لهو کاته‌ش دا شيبايه‌کی نهرم هات. قاتی خواريش ژورويکی گه‌وره‌ی دانيشتنی و چوار ديوی بچووکتری هه‌بوو. ديويکيان کرابووه چيښته‌خانه و يه‌کيان کرابووه هم‌مام. چيښته‌خانه‌که ناورگينک له به‌ردی مه‌رپه‌ری خاليسي لي‌ی دروست‌کرابوو. که چونه نيو هم‌مامه‌ک‌ش، هم‌مه‌د زوری نه‌مابوو بي‌هوش بي:

– ئەو پىياوھ خوالىخۇشبوھى من، كەيفى بە ھەمامىتىكى دەھات، كە زۆر رېتك و پىتك و خاوين بى. نازام لە كۆي ئەو بەردە مەرمەرانەي بۆ ھىنابوو، بەلام ئەو مەرمەرە سەوزانە كە ھەوزەكەيان پى دروست كراوھ، لە گەل لوولەكان، ھەمووى لە ئەستەمبەولتى را بۆ ھاتبون. ناوھكەش بە ناگرى ئەو ئاورگەي گەرم دادى، بەلام دووكەلەكە نايتەمە نىو ھەمامى. بە رەھمەت بى مېترەدەكەم زۆرى دل بەو خانووەيەوھ بوو.

لە ھەمامەكەي ھاتنەدەر. ژنەكە چوو لە چىشتخانەكەي قاوھى دروست كا. ھەمدە كە لە تاوان ھەموو گىيانى دەلەرەزى، ھەردووك دەستى دە باسكى مەلا سەلامى وەرئنا و گوتى:

– ئەو خانووەي دەكپىن، وا نىھ!

– با، بۆ ناى كپىن.

– يانى ھەر نەمپۆ بۆم دەكپى؟

كاتى خۆي ئەو ژنە لە گەل پىياوھەكەي و زۆر خەلكى دىكەش لە "كپىتا"ي را ھەلاتببون، ھاتببون و لىرە نىشتەجى ببون. دەولەت لەو شويىنەي ھەرزى دابوونى. كابرا دانەويئە و ھەرپاھى دەفرۆشتن، كاسبىيەكى باشى ھەبوو، ئۆگرىي زۆرىشى بە خانووەكەي بوو و چاكى پىزادەگەيشت. پوول و سامانىيىكى زۆرى بۆ ئەو ژنە و دور كچى بە جى ھىشتببوو. ئەوانە خزميان لە ئەستەمبەولتى ھەبوو و ھەردووك كچەكان لە وى لە مالى خزمەكانيان دەژيان. ئەو ژنە بە تەنى مابۆوھ و خودا خوداى بوو يەكئىك پەيدا بى، خانووەكەي پىبفرۆشى، بۆخۆشى برواتە لاي كچەكانى و بە يەكجارى لە وى بىئىتتەوھ. دەكرا بلىي پىي خۆش بوو ھەرچۆنىك بى، خانووەكەي لە كۆل بىتتەوھ و زۆرىش دەربەستى ئەوھى نەبوو، نرخی خۆي دەكا، يان نا.

ژنەكە بە سىنىيەكى زىرئەوھ لە چىشتخانەي ھاتەوھ دەر. فىنجانەكان جوان بوون، قاوھەكە دەو فىنجانانە دا ھەترىكى خۆشى ھەبوو كە ھەسارەكەي پىر كىرەبوو. كاتىك ھەمدە ئەو بۆنەي بۆ ھات، ھەستىكى تايەتى داى گرت، دەتگوت لەمىژە نارەزىووى ئەو بۆنەي دەكا و دواي تامەزۆيىيەكى زۆر پىي گەيشتەو، قاوھەكەي لە زارى نىزىك كىرەوھ، ھىندە خۆش بوو ھەر مەپرسە. ئەو قاوھىيە تام و بۆنى قاوھىيەكى دەدا، كە يەكەم جار لە ژيانى خۆي دا خواردبووئەوھ. وەخت بوو لە خۆشىيان دلئى بەتقى. لە وى را تەواي دەرياي نىتوھپاستى بەھەموو رەنگ، ترووسكانەوھ و دىمەنەكانىيەوھ لە پىش چاوان بوو. بالتدەيەكى زەرد خولىيىكى بە سەر سەرى دا لىدا و بازنەيەكى زىرى لە سەر دروست كرد. رووناكىي رۆژي سەرى پىر كرد و نەختە ترووسكەكەي نىو چاوي ژيايەوھ. مەلا ھەبوسسەلام بە روونى ھەستى بە ئالوگۆزى سىماي ھەمدەي كرد و لە دلئى خۆي دا گوتى: ئەوھى پىي دلئىن ھەمدەدۆك، نەمەيە!

ژنه که فینجانہ کانی خر کردنه وه، له سهر سینی به کهی دانان و چۆوه ژووری.

حه مه د له مه لا سه لامی پرسى:

– باشه له سهر چى راه ستاوى، بۆ نای کپى؟

– جارى ده پۆین ...

– ده پۆین؟

له پرتک حه مه د مات بوو: پیاوه کهی دویتى، له پشت ده رگای حه سارى، که له سهر پشتى

بوو، راه ستابوو و تییانه وه راهابوو. وهك نه وهى وابوو حه مه دى بۆ دژکرده وهیهك هان بدا.

– دیتت؟

حه مه د روخسارى سپى هه لگه راهابوو و له بهر تووره یی یان هه موو گیانى ده له رزى.

– نهو کابرایه ت دى؟

– به لى، دیتم، دهى جا؟

– نهو پیاوهى له پشت ده رگا کهی راه ستابوو، نهوت دى؟

– به لى، به لى دیتم.

– نه من نهو کابرایه له شووینى کهی دیتوه، هیچ گومانم له وهى دا نیه.، به لام وه بیرم

نايه ته وه ناوى چى به و کى به. له ههر شوینى کهم، نهو کابرایه به دوامه وه، به لام هه موو

جاریش که ده مه وى بى گرم، ون ده بى.

حه مه د نهو قسانه ی زۆر به په له کرد. نهو جار گوتى:

– بریا ده مانچه م بى تا، به کجى گولله به کم لى ده دا. به راستى سه رم لى سوپ ده مینى، ههر

گالتم بى ده کا و نازارم ده دا ...

به بى نه وهى قسه کهى ته واو کا، راه کرده ده رى و به دواى کابرای دا پۆیى. مه لا سه لام و

ژنه کهش، که هاتبۆوه ده رى، بى یان سه بر بوو و کاتى که حه مه د ناوا له نه کاو ده ره برى و راه

کرده کابرای، زۆریش ترسان، به لام کابرا پیتش نه وهى حه مه د له ده رگا به بچیته ده ر، هه لاتبوو.

حه مه د له دووى نه بۆوه. به سهر مۆره دیوارى کهى دا بازى دا نىو باغى کهى. له دووره وه

کابرای ده نىو دانگه به کى مه رى دادى. دانگه که به چالووکان ده وری گیرابوو. حه مه د ویستى

به سهر په رژینه کهى دا باز دا، به لام به سهر چالووکه کان دا کهوت. ده و ماوه به یى دا کابرا

گه بیسته میترگى کهى و دواتریش به نىو چه قله شینکان دا خۆى ده نىو پۆله بى به کى هاریشت،

ده میتک ده وى دا ون بوو و هیته ده یی ته چوو له نىو که رته شى جارى کهى له به رى نه وه برى سه رى

وهده رنا. همه د هر به دوایوه بوو، به لآم قهت نهی ده گه یشتی. ده موچار، لاقوله تر و شانوشه پیلکی هموو پچرپچر بیوون و خوینیان لی ده چورا. هموو له شی وه سر نارقهی گه رابوو. پیاوه کله شو جار خوئی ده نیو پوله پنچکیتکی چروپر رۆکرد و ون بوو. لکوپی پی پنچکه کان وا تیلکه بزیوون، بواری وهیان نه ده دا پیاو بجیته نیویان و همه دیش هرچه ندی روانی، کابرای وه پیش چاری نه هاته وه، ناچار دهستی له راونانی هملگرت و گه رایه وه. به هه ناسه برکی و له حالیک دا ده نارقهی دا شهلآل ببوو، گه یشته وه لای مهلا سهلامی. نهو خوینهی له دم و چای را هاتبووه خواری، کراسه کهی سوور کردبوو.

– نه ری همه د نهو پیاوه کی بوو؟

– نازانم، هرچی ده کهم نای ناسمه وه، به لآم ده زانم له شوینیکی دیتومه.

– باشه نه وه چت لی به سه رهاتووه؟

– دروان سه روسه کوتی یان دارووشاندووم و خوینه کهش هر نی وهیه.

– بروانه کراسه کهت هم مووی به خوینه!

– وه لاهی له شوینیکی دیتومه، به لآم بۆم ناچیتته وه سه ریه که بزاتم کی یه.

– نیگه رانی وهی مبه، ناخره کهی وه بیرت دیتته وه.

– به لی، به لآم له وهی ده ترسم ... ده ترسم له وه ختی نوستنی دا بی و بم کوژی.

– مه ترسه نه وهش چی به چی ده کهین!

دلدا نه وهی مهلا سهلامی وهی همه دی زیندوو کرده وه و هیتور بۆوه.

مهلا سهلام گوتی:

– با برۆینه وه، نه تو ده بی جله کانت بگۆری.

کاروباری کرینی خانووه کهی به سی رۆژان کوتایی هات و همه د قهباله کهی وه رگرت.

مهلا عهبدو سه لام پیاویکی ده سترۆیشتوو و خاوه نرێز بوو. کاری زوو له بهر دهستی راده په ری،

همه موو ده رگایه کی بۆ ده که وته سه ر پستی و به قسهی ده کرا.

همه د هر که قهباله کهی وه رگرت، به غار رۆی بۆ لای بیوه ژنه کهی. ژوو ره کان به تال بیوون، ماله که

خاوین کرابۆوه و همه موو شتیک رنکو بیتک کرابوو. ژنه که له وی بوو، خه مبار و نارحهت، فرمی سکی ده

چاوان گه رابوو و هر لهو حاله ش دا بزیه کی له سه ر لیوان بوو. دهسته کلیلکی بۆ لای همه دی راداشت:

– خیرتی لی بیینی. هیوادارم دهو خانووهی دا به خته وه ری و به خوئی و سلامه تی بۆی.

نیمه ژیانیکی خویشان تی دا رابوارد. خودا خیرت وه ری بیینی و نیشاللا ته مهنت درێز بی.

همه دكليله كانى وەرگرت. هیتندیکیان تیتوه راما، دتگوت نازانی چی یان لی بکا. پاشان به بزیهك له سەر لیوانهوه چاویکی له ژنهكهی کرد و چۆوه حساری. نئی ده زانی چ بکا. هیتندی نه مابوو له خوشی یان بال بگری. سهیرانی هاته پیش چاوی، نای چ ژنیکی جوانه، که ده روا چند شیرن ههنگاو ههلدیتیتهوه، چهنده باریکه، به ژنی ههردلینی لاولاوه. نهو دوو قوولگانهی روممتهی له کاتی پیکه نینی دا چند جوانن. پاشان بیری له دایک و بابی کردهوه و ههروهها له خه جیجیش. دایه حۆری هاته پیش چاوی که ههردووک دهستی به پشتی یهوه گرتبوو، هاته نیو حسارهکهی، چاوی له خانوهکهی کرد و پاشان به خوشحالی یهکی زۆروهه رومی بۆ لای وی وەرگیترا.

همهمد به حسارهکهی دا گهرا. یهك به یهك دار و بهرد و تمنانهت چل به چلی گیای نیو نهو حسارهی به سەر کردهوه. کاتیك چاوی به چالویتیکی کهوت، که بهردی مهرمهپی ده سهری گیرابوو، له خوشی یان قیژاندی. له دلئی حۆی دا گوتی دهبی ترومپایهکی دهو چالارهی گرم، دهنا سهیران ماندوو دهبی.

له پر ههستی کرد ورده و لات بهرهو تاریکبوون دهچی و زۆریشی برسی یه. ماوهیهکی دیکهش ده خانوهکهیهوه راما که نهوهنده سپی بوو، له بولیتلهی دا دهترووسکایهوه. کزه بایهکی بههاری لاوتنهروه به بۆنی لیمۆیهوه هات.

بهیانیی زوی رۆژی دواتر له جیگایه دههپی. هیتستا سهری گاورکۆی به تهواوی رووناک نهیبوو. خیرا جلهکانی دههبر کرد و چوو بۆ لای مالهکهی. کاتیك دهراگی کردهوه، چاوی به پیریزنهکهی کهوت که ههروا به دانیشتنهوه پالئی وه ههمان داری دا بوو، که دوینی کاتیك همهمد له وی رۆی له بنی دانیشتبوو و خموی لی کهوتبوو. به نهسپایی، بۆ نهوهی ژنهکه وهخهبر نهیه، حۆی گهیانده سەر پلیکانهکان که سی ریز بوون و له بهردی مهرمهپی بوون. لهوی له سەر پلیکانهکان دانیشت و چاوهپتی خۆرهلاتن بوو. پیش تاوهلاتی بالتندان وهخهبر هاتن و له حالیک دا لهو داری بۆو داری ههلدهفرین، دهیان خویند. ههموو حسارهکانی دهرویرهش ههردو شتویه بوون و دهنگی بالتندان لیتوه دههات.

کاتیك رۆژ سهری ودهرنا، شنهبایهکی دلبروین هات و بۆنی خوشی جۆراوجۆری له گهل حۆی هیتان. له نهکاو همهمد پیریزنهکهی وهبیرهاتهوه و به پهله چوو بۆ لای. نیتستا نهو وهخهبر هاتبوو و پر به چاوانی ده خانوهکهیهوه رامابوو. که همهمدی دی، بزهی هاتی، بهلام حۆی نهبزوات. همهمد چوو له بهرامبهری دانیشت. ههردوکیان بی نهوهی یهك وشهشیان له زاری بیته دهه، ههتا نیوهپۆیه، نهو کاتهی رۆژ گهیشته نیتوهراستی ناسمانی، بهو شتویه مانهوه.

جەنگەى نيوەرۆيە لە پيش دا ھەمەد ھەستا، سيبەرەكەى لە بەرپىيانى واوەر نەدەچوو، داھاتەو و كليلەكانى دە نيو دەستى ژنەكەى نا.

– ھەتا دەرۆى ليەرە بھوو و با كليلەكانيش ھەر بە تۆ بن خوشكى گورەم! جارى داىكم و خيزانم نە گەيشتونى و ئەمن پئويستم بە خانووەكەى نيه.

– نانا، كاكە گيان، ئەمن لە مالى جيرانيكيم. چت لىوەشترم، ئەمشۆ ھەرچى كردم خوم لىتەكەوت، نيدى ھاتمە نيەرە و ليەرە خوم لىكەوت. كليلەكانى لىوەرەنەگرتەو.

نيدى ھەموو بەيانان ھەمەد ھەل دەستا و بە پەلە دەھاتە خانووەكەى. ھەموو رۆزيش دەىدى ژنەكە لە بن ئەو دار پرتەقالە گورەى نوستو و كاتيكيش وەخەبەر دەھات، بە يەكەو دەدەنيشتن و چاويان لەو خانووە سپى بە جوانەى دەكرد. ئەوھيان بۆ ببوو بە عادت.

ھەمەد رۆزبەرۆز خۆشحالتەر دەبوو. كابرەى نەناسراویشى نيدى نەدیتەو، بەلام ئەو نىگەرانى بەى ھەر لە دلئى دا بوو كە نەكا رۆژنيك ئەو كابرە بە پەيدا بىتەو.

رۆژنيكىيان بەيانى زوو كاتيك ھەمەد زۆر بە نەسپانى دەرگاكەى كوردەو و ھاتە نيو ھەسارەكەى، ديتى ژنەكە لە وى نيه. دلئى داخوورپا، زۆرى پىتاخۆش بوو و نەى دەزانى چ بكا. گەرنيك بە نيو ھەسارەكەى دا گەرا، ھاتەو لە سەر پليكانەكان دانيشت، چوو ژوورى گەرا، پاشان چوو بۆ مالى جيرانەكەيان و لە دەرگای دا. ژنيك دەرگای كوردەو، كە چارى بە ھەمەدى كەوت، پىكەنى و گوتى:

– دەزانم لە كى دەپرسى.. بەلام پورە زارا پيش تاريكوورونى بەيانى رۆيى بۆ نەستەمبولئى. ديارە نەمشەويش تا كاتى رۆيشتنى ھەر چۆو مالىكەى خۆى و لەوى خەوت...

ھەمەد بە دلئارە ھەتەى يەو گەرايەو مالى مەلا سەلامى. كاتيك وەژوور كەوت، مەلا سەلام خەرىكى ناخواردنئى بوو.

ھەمەد بە ھالەتيكى خەمبارەو گوتى:

– ژنەكە رۆيو.

– دانيشە ھەمەد، چەند رۆزە چاوم پيت نەكەوتو، بە راستى لە كوى بووى و نيستا خەرىكى چى؟

ھەمەد لە بەرامبەرى دانيشت و پىكەنى.

– دەمەوى ئەمىرۆ بېچمە شارى حەمەد، ئەرى ئەتۆ ھەروا سەرقالى؟
 – نەخىر، كارم نىه، ئەو ژنەش خۆ ئىدى لىرە نەماوہ.
 – بۆ شتومەك و كەرەسەى نىومالى، رامنەسپاردووہ ھىندىك شتەمان بۆ دانىن. نىستا دەبى
 بچىن ھەلىان بۆيرىن.

مەلا سەلام دوو تەختى خەوى ديارى كوردبوو، كە سەرى پىچكەكانيان گۆى مس بوون.
 حەمەد بېرى كردهوہ: ئەھا، كە وابوو من و سەيران دە نىو ئەو تەختەى دا دەنووين و ئەوى
 دىكەش بۆ دايە حۆرى. بەلام وەللاھى دايە حۆرى قەت دەو تەختەى دا نانوى. واى پىبلىين
 قەلس دەبى و قسەمان پىدەلى، بەلام ناخرى رادى و تىدەگا كە نوستنى سەر تەختى خۆشە...
 مۆيل و كورسى، سەرىرەگى ناورىشم بۆ كورسى بەكان... تابلۆى نەخشى خەتىى جوان جوان
 و نايەتى قورناتى... وینەى دە شووشەگىراو: سەرى ژىنىكى جوان بە لەشى ھەژدىھايەكى يەوہ،
 بوراقى پىغەمبەرى كە لەشى نەسپە و سەرى كچە و وینەى لەشى بىگىيانى ھەزرەتى عەلى كە
 لە دەشتىكى كاكى بە كاكى دا بە سەر وشتىكى يەوہىہ ...

حەمەد بە نۆگىرە يەوہ ھەموو تابلۆكانى چاۋ لى كەردن و مەلا عەبدوسسەلامىش مەبەستى
 ھەموو تابلۆكانى بۆ لىكەدايەوہ. حەمەد لە خۆشيان نۆقرەى لى پرابوو، روخسارى سەپى
 ھەلەدەگەرا، سوورھەلەدەگەرا و بەردەوام پرسىارىشى دەكردن:

– كە وابوو شتىكى وا ھەيە كە لەشى ھەژدىھايە و سەرى ژنە؟

– بەلى حەمەد، ھەيە، لەو دىوى كىوى قافى.

– ئەسپى ھەزرەتى مەمەد شى سەرى كچ بوو، بە روخسارىكى ئاوا جوانوہ؟

– بە تەواوى وايە حەمەد و ئەو نەسپە نىستاش دەژى، لەو دىوى كىوى قافى.

– ھەزرەتى عەلىش تەرمى بىگىيانى خۆى سوارى وشتىكى كەرد و وشتەكەشى دە دەشتى كەرد؟

– بەلى بۆخۆى وشتەكەى لى خورپى و كەس نازانى پرووى دە كوى كەرد...

حەمەد بە نىو دوكانەكەى دا گەرا و بۆخۆشى تابلۆيەكى شووشەى ھەلەبژارد كە نەخش و
 رەنگەكانى لە بەر گەشىيان دەتروسكانەوہ: پىاوتىكى بە دىمەن سوارى نەسپىكى بۆرە بىوو، نەسپەكە
 ھەستابووہ سەر پاشووان و پىاوەكەش يەكى چوارشانە بوو، چاۋەكانى گەورە بوون و سەپلى دەتگوت
 مانگى يەكشەوہىہ بە دەورى لىوانى دا ھاتبووہ خوار و شمشىرىكى پرووتى بە دەستەوہ بوو.

– ئەوہ كى يە؟

– كوئىرۆغلى يە ...

حه‌مه‌د گوتی:

– ده‌لئی چی نه‌وه‌ش بکړین؟

– ده‌ی کړین، نه‌وه زۆر جوان کیشراوه‌ته‌وه. نه‌وه که‌سه‌ی نه‌وه تابلۆیه‌ی کیشاوه‌ته‌وه، هونه‌رمه‌ندیک‌ی گه‌وره‌یه. نه‌وه سواره که کویرزغلی‌یه، کیشک له‌مه‌رقه‌دی مه‌لا خونکاری، له‌کونیایه، ده‌کیشی و پیاویکی عادل و پیروزه که له‌ریزی چلسواره‌ی غه‌یبی دایه. نه‌وه تابلۆیانه به‌راستی پیروژن و هه‌ر مالیک‌ی نه‌وانه‌ی تی‌دابن، شتی خراب و نگریس رووی تی‌تاکا، قه‌ت ته‌لاق و لیلکه‌ه‌لبران له‌وه‌ مال‌ی دا‌روو نادا و به‌پینچه‌وانه‌وه پر ده‌بی له‌خیر و به‌ره‌که‌ت.

حه‌مه‌د له‌پیش تابلۆیه‌کی دیکه‌راوه‌ستا: بۆقتیک‌ی سه‌وز که‌ ناگری له‌زاری ده‌هاته‌ دهر.

– نه‌وه‌یان به‌ده‌ستی پیاوچاکان دروست نه‌کراوه. هیچ‌نایه‌نی، هه‌ر بۆ‌وه‌ی ناب‌ی چاوشی لی‌که‌ی.

حه‌مه‌د به‌دوودل‌ی‌یه‌وه له‌به‌رامبه‌ر تابلۆیه‌کی دیکه‌راوه‌ستا. نه‌وه‌یان ناسمانیک‌ی بی‌سنووری هه‌ر به‌وه‌رهنگه‌گه‌شانه‌وه‌نیشان ده‌دا، که‌ناسمانی سه‌ر چوکووراویه‌ه‌بی‌بوو. ده‌شتیک‌ی ده‌خسته‌به‌رچاو که‌پر بوو له‌گول‌ی زه‌رد، سوور، بنه‌وش و کال، راست وه‌که‌گوله‌کانی نه‌وه‌ده‌شته‌ی، هه‌روه‌ها هیندیک‌ی داری تی‌دابون، که‌هه‌رچه‌ند ره‌نگی هه‌موو داره‌کان سه‌وز بوو، به‌لام هه‌ر نه‌وه‌رهنگه‌له‌داریکه‌وه‌بۆ‌داریک‌ی دی له‌باری توندی و کالی‌یه‌وه‌جیاوازی هه‌بوو و هه‌رکامه‌و جۆریکی تایه‌ته‌یی ده‌نواند. لکی داره‌کانیش پر له‌گول‌ی ره‌نگاوپه‌نگ بوو. ژنیک‌و پیاویک له‌سه‌ر جۆگه‌ناویکی‌راوه‌ستا‌بون، هه‌ردووکیان رووت بوون و ماریک له‌پشته‌وه‌یان دریشوکه‌سوور و دووفلیقانه‌که‌ی ده‌ره‌ینابوو و قه‌فقه‌له‌داریک‌ی نالابوو. وا‌دیار بوو ژن و پیاوه‌که‌له‌وه‌ی که‌رووت بوون، شه‌رمیان ده‌کرد. هه‌مه‌د نه‌وه‌به‌به‌یانه‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌که‌سه‌یرانی له‌قه‌راغ چۆمه‌که‌ی چاو‌پی‌که‌وت. وه‌بیری هاته‌وه‌که‌سه‌یران له‌پشت پۆله‌قامیشیک‌و هیندیک‌پنچکان له‌نیو‌گولان دریش‌ببوو، نای که‌له‌شی نه‌رم و جوان بوو... هه‌ز و ناره‌زوو هۆشی له‌هه‌ردووکان بری‌بوو و مه‌ستی هه‌ستی خۆشه‌ویستی و یه‌کترویستن بوون... که‌نه‌وه‌ی وه‌بیر هاته‌وه، نازای له‌شی له‌هه‌سه‌رتان له‌ریزی. له‌تاوان خه‌ریک بوو دیق‌بکا، به‌لام نه‌ی‌ده‌زانی چ‌بکا... کاتیک‌تاو هه‌لات و خۆر له‌سه‌روسه‌کوتی دان، هیشتا هه‌ر خه‌ریکی نیشق‌بازی بوون. نه‌سه‌په‌کویتیش مه‌ودای په‌نجا میتریک‌له‌ولاتری وان سه‌ری ده‌هه‌وای کردبوو، لیچی لیک‌کردبوونه‌وه‌و ره‌ق‌راوه‌ستا‌بوو...

– هه‌مه‌د ده‌لئی نه‌وه‌وینه‌یه‌ت زۆر به‌که‌یفیه‌.

حه‌مه‌د وشیار بۆ‌وه‌و خۆی کۆکرده‌وه:

- وه لّاهى جوانه مامۆستا، ههروا پيتم خۆش بوو چاوى لى بكم.
 - نهوه شاكارىكى جوانى هونهرمه ندهيه. پروانه، نهوه بهههشته كيشاوى يه تهوه، لهو
 بهههشتهش جوانتر و رازاوه تره كه باسى ده كرى.
 حه مەد سوور هه لگه را، سه رى به رداوه و گوتى:
 - وايه، به راستى زۆر جوانه.
 - هونهرمه نده كه بهههشتى چۆن ديتوه، هه ر واشى كيشاوه تهوه.
 حه مەد ئيدى سه رسورمانى خۆى بۆ نهشاردرايه وه و گوتى:
 بۆچما ئينسان ده توانى پيش نه وهى بمرى، بچيته بهههشتى و بى بينى؟
 - هونهرمه نده كه هه موو رۆژى له وى يه. دياره نهو به چاوى دل دهى بينى. ريگاي
 بهههشتيش هه ر به دل به لده. نه گه ر وا نه با، نه گه ر نه وى نه دى با، چۆن دهى توانى نهو
 وينه يه و جوان بكيشتيه وه، كه له بهههشتى جوانتر بى؟
 - نهوه زۆر جوانه، زۆر زۆر، نه دى نهو ماره ...
 ئيدى نهى زانى چۆن هه ستى خۆى ده ربرى؟
 - نه دى نهو سيوه سووره ... چا و چهنده سووره ... له سوورى يان هه ر بريقهى ده دا ...
 - نه م تابلۆيه بابه ئاده م و دا يه هه واي ئيمه لهو كاتهى دا نيشان ده دا كه له بهههشتى
 ده رده كرئين. نهو ماره ش هه ر نهو ماره فيلبازه يه كه فريوى دان و گوناھى پى كردن. دا يه هه و
 سيويكى سوورى به ده ستى راستى يه وه يه، كه ماره كه دا ويه تى. ئيستا نهو چيدى خۆى
 پى زانا گيرى و قه پ به سيوه كهى دا ده گرى، نيوهى سيوه كهى ده خوا و نيوه كهى ديكه ده دا به
 بابه ئاده مى ... ديتووته وينه كه چهنده زيندووه؟ ئينسان پى وايه هه ر ئيستا هه رچى دهو
 وينه ي دا هه ن، ده بزوون. هه ر ده لى خوا رو حى وه بهر وينه كهى ناوه، هه ر بهو جۆره ي كه
 گيانى وه بهر عه رزى ناوه ... مرۆڢ ده توانى سويندى بخوا كه بابه ئاده م و دا يه هه و بۆخزيان له
 گه ل نهو ماره ي و بهو سيويه وه له نيوه راستى بهههشتى، له پيش وينه كيشه كهى راوه ستاون و
 نه ويش وينه كهى كيشاوه ته وه و په نگی كرده.
 - دا يه هه و جوانه و بابه ئاده م يمش زۆر به شانوشكزيه!
 - دواى نه وهى نه وان له بهههشتى ده ركران، له ش، دل و بى رى ئينسانيش شيوا. ئيمه
 هه موومان له سه ره تا وه له سه رچاوه يه كى روونه وه هاتووين، به لام ئيستا رووبارى گه وه ي
 مرۆڢايه تى هه ر نارى لى ل و پيسى پى دا ده روا.

حه‌مه‌د بیری کرده‌وه: سه‌یران زۆر جوانه، هه‌زار هینده‌ی دایه‌ی هه‌وای جوانه. گه‌ردنی کیتلی، قه‌دی باریکی و په‌نگی نه‌سه‌م‌ری... له‌ نه‌کاو ناو‌ری دایه‌وه و هیندیک نیگه‌ران بوو: بلیتی مه‌لا سه‌لام هه‌ستی نه‌کردبێ بیر له‌ چی ده‌که‌مه‌وه؟

– با نه‌و تابلۆیه‌ش بک‌رین، دیاره‌ ده‌بێ گ‌ران بێ، به‌لام قه‌یدی نا‌کا ده‌ی ک‌رین.
حه‌مه‌د له‌ بن لیوی یه‌وه گوتی:

– به‌لێ، بێ ک‌ره!

له‌وه زیاتری له‌ سه‌ر نه‌رۆیی. ده‌ترسا مه‌لا سه‌لام به‌ قسه‌ی نه‌کا و نه‌و تابلۆیه‌ی باب‌ه‌ نادهم و دایه‌ی هه‌وای بۆ نه‌ک‌رێ.

کابرایه‌کی پیر که‌ عه‌باهیه‌کی ده‌ به‌ردا بوو، ته‌پله‌یه‌کی له‌ سه‌ر بوو، ملیکی درێژی چ‌رچاوی و ردینتیک کۆریه‌ی هه‌بوو و ته‌سه‌بجیکه‌ی به‌ ده‌سته‌وه بوو، زۆر به‌ له‌ سه‌ره‌خۆیی و له‌ حالیک دا له‌ بن لیوی یه‌وه دوعای ده‌خویند، تابلۆکه‌ی هینایه‌ خوارێ. ملی ته‌وه‌نده درێژ بوو، ده‌ت‌گوت سه‌ری به‌ سه‌ری دارده‌ستیکه‌ی یه‌وه ک‌راوه.

پاشان ل‌بادیکه‌ی جیگ‌جیکه‌ی، فه‌رشیکه‌ی هه‌وشاری و به‌رمالیکه‌ی نه‌خشینیشیان ک‌ری. به‌رماله‌که‌ له‌ ل‌باده‌که‌ش جوانتر بوو.

حه‌مه‌د وه‌ک که‌سه‌تیکه‌ی که‌ ده‌خه‌وی دا ده‌روا، وه‌دوای مه‌لا سه‌لامی ده‌که‌وت. بۆخۆی له‌ خۆه‌ هیه‌چی نه‌ده‌گوت. هه‌رچی مه‌لا سه‌لام گوتبای، پیتی رازی بوو و دیاره‌ هه‌ر شتیکه‌ش نه‌و ک‌ریبای پیتی جوان بوو و پیتی باش بوو. نه‌و ته‌نیا بیری له‌ هونه‌ری هونه‌رمه‌نده وینه‌کیشه‌که‌ی ده‌کرده‌وه. پیتی‌وا بوو نه‌گه‌ر شه‌و و رۆژ له‌ بن نه‌و وینه‌یه‌ی دابنیشی، نه‌ بخوا، نه‌ بخواته‌وه و نه‌ بیر له‌ شتیکه‌ی دیکه‌ بکاته‌وه، ته‌نیا چا‌و له‌ وینه‌یه‌ی بکا، هینتا تیر نابێ.

پیاوه‌ پیره‌ خاره‌ندوکانه‌که‌ چ‌ه‌ند تابلۆی دیکه‌شی هه‌روا به‌ دیاری له‌ گه‌ل شتومه‌که‌کان دانێ، به‌لام هیه‌چیان وه‌ک نه‌و وینه‌یه‌ی سه‌رنجی حه‌مه‌دیان رانه‌کیشا.

دوايه‌ چوونه‌ دوکانی زه‌ینوللا نه‌فه‌ندی. کورسی، مۆیل، میز، که‌لویه‌لی چ‌یشتخانه‌ی، ده‌وری و تاقمی چینی و زۆر شتی دیکه‌یان له‌ وی ک‌رین. کاتیک مه‌لا سه‌لام چ‌رایه‌کی کووپه‌مه‌یی گه‌وره‌ی نه‌وتیی هه‌لبژارد، حه‌مه‌د رووی وه‌رگیت‌را. چ‌رایه‌کی ناوای جاریکه‌ی له‌ شوینتیکه‌ی دیبوو، به‌لام نه‌ی ده‌زانی له‌ کووی و که‌ی، راست وه‌ک پیاوه‌ نه‌ناسراوه‌که‌ی که‌ به‌رده‌وام خۆی نیشان ده‌دا و کاتیک حه‌مه‌د ده‌یه‌ویست بچ‌یته‌ لای و بێ گ‌ری، له‌به‌ری هه‌ل‌ده‌هات.

– مامۆستا نه‌و چ‌رایه‌م ناوی.

— ئەدى ئەوھيان كە كويپەكەي سەوزە، ئەوھشت ناوى؟
— نا، مەبەستم ئەو پەمەيى يەيانە، دەنا قەيدى ناك، لەوانەي ديكە ھەركاميان بېرى،
پېمناخۇش نىە...

مەلا سەلام دوو چراي جوان و باشى ھەلگرت.
لە ماوھى چەند رۆژان دا ديوار و دەرگا و پەنجەرەكانى خانووەكە رەنگ كرانەوھ. فەرش،
مۆيل و شتومەكى ديكە ھەركام لە جىتى خۆي دانرا. رۆژىكى خىزانى مەلا سەلامى كە نەوئىش
وھك سەيرانى ژىتىكى جىتيل و جوان بوو و مىلى وھك مىلى قورى درىژ بوو، بە سەبەتەيەكى
گەورەوھ پەيدا بوو. سەبەتەكە پر بوو لە پەردەي جوان جوانى گولدۆزى كراو. ژنەكە لە گەل
مەلا سەلامى پەردەكانيان بە پەنجەرەنەوھ ھەلئاسى. كارى رېتكوپىتك كوردنى مالهەكەي چەند
رۆژىكى گرت، بەلام ھەمەد بېرىشى لى نەدە كردهوھ. بۆخۆي رۆژ تا ئىوارى دادەنىشت و چاوى
لە تابلۆي بەھەشتەكەي دەكرد.

— ئەرى ھەمەد، ئەتۆ ھەر دەلئى لە نىئو ئەو ھەموو شتەنە دا تەنيا كەيفت بەو تابلۆيەي
دى، وايدە؟

ھەمەد لە حالىك دا چاوى لە سەر تابلۆكەي نەدە گۆزىتەوھ، گوتى:
— ئەمن پېموايە بە راستى تابلۆيەكى جوانە.

ھەمەد ھەر چاوى لە تابلۆكەي دەكرد و بەردەوام شتى تازەي تى دا دەدۆزىيەوھ، رەنگى
نوئى تى دا بەدى دەكرد و ھەموو جار تىكيش رادەپەرى و دلئى دادەخوربا.
لە سەر گەلەيەكى سەوزى كال خالخالۆكەيەكى دۆزىيەوھ و لە پشت گەلەيەكى ديكە،
كۆمەلئىكى دى. لە شوئىتىكى ديكەي وئىنەكە دا بالئندەيەكى شىنى سىنگ زەردى بەدى كورد.
بالئندەكە بە نىگەرەنەيەوھ لە ھەرچار دەورى خۆي دەروانى... وا ديارە زۆرى پى تاچى بالەكانى
دەكاتەوھ و دەفرى... قالدۆنچەيەكى سەوز كە جار بە جار نامال سوور و شىنىش دەنوئى، بالە
تەسكە لەرۆكەكانى دەرە كىشى... لە نەكاو ھەمەد بە شەوق و زەوقىكى زۆرەوھ راي كرده
لاي مەلا سەلامى:

— دەلئىن زيارەتكردنى گلکۆي مەلا خونكارى لە كۆنيای، بە نيوھ زيارەتتىكى مەكەي
دەبى. ئەمن زۆرم پى خۆشە بجمە كۆنيایە لاي ئەو ھونەر مەندەي كە ئەو تابلۆيانەي
كىشاوھتەوھ، نافەرىنى لى بكم و رېزى لى بئىم. ھەر سەيران بگاتە ئىرە...

– بهلئ ده توانين بچينه سر گلکزی بابو مهولانای، بهلام هونرمهنده که نهو تا لیتره یه. نهو
پیاهو پیره ملدریژهی نهمرۆ له لای بووین، خاوهنی نهو شاکاره یه...
– به راستی نهو بوو؟ چاو له من که، تهنانهت دهستیشیم ماچ نه کرد.
– دهرفتهی نهو ده بی...

حهوتووی دواتر نه سپینکی رهسەنی عورفایی یان کری، جوانوئه سپینکی چوار ساله. حه مەد
زینینکی چهرکه سیی پهراویژ زیوکتی کری. هه موو ره خته کهشی هه زیوکت بوو. پاشان
ده مانچه کی ناگانیشی کری و ده بهرپشتینتی راکرد.
مهلا عه بدوسه سلام گوتی:

– حه مەد گیان، ببوره، لیتره خه لک بهو نهو عه جلو بهرگه یه وه سوار نابن.
ههستان، چونه وه دوکانی زهینوللا نهفندی، چاکهت و پانتولینکی سورمهیی، جووتیک
چه کهمی دریژ، کلاویکی خه قهت و دهرزه نیک کراسیشیان هه لگرت.

حه مەد زۆر خۆشحال بوو که بهو لیباسه یه وه ده گهرا، بهلام بهو جلانه رانه هاتبو و ههستی
ده کرد به پروتی ده گهری. نهو بیجگه له سه بهرگه یه خه زیوچنراوه کهمی، که وشه قایشه کانی،
گۆرهوی به خوری به کانی و کراسه لۆکه ماراشی به کهمی، شتی دیکه می پی جلو بهرگ نه بوو.

لهو کاته وه نهسپ و ده مانچه کهمی کری بوو، کابرای نه دیبووه. رۆژنیکیان به سواری چوو بو
لای چۆمی و ههتا نیواری له لای پۆله پنگه کهمی مایه وه، که به سه ده ریایه می دا ده روانی، چوو
له پینش مزگه وته کهمی چاوه روان بوو و پاشان چوو له که باجمانه کهش نانی خوارد، بهلام ههچ
نه قهوما. نهو بهینه می هه موو لی گهرا، له دلئ خۆی دا وای دانابوو که بی دۆزیته وه و نیدی
نه یه لئ له دهستی ده رچی!

کاتیک کاری ماله کهمی تهواو بوو، مهلا سه سلام حه مەدی بانگ کرد و کیسه به کی زهردی
زیوکتی دا دهستی. نه مه هه نهو کیسه به بوو که کاتیک حه مەد گه یشتبهو نیتره، به مهلا
سهلامی سپارد بوو، تا بوی هه لگری:

– فهروو حه مەد، نیستا نه تو مالو حالی خۆت هه میه و ده کری پوولی خۆشت له لای خۆت بی!
حه مەد کیسه کهمی کرده وه. له گه ل نه وهی نهو هه موو شتهش کرابوو، هه روا پر بوو له پوول.
حه مەد کیسه کهمی دایه وه دهستی مهلا سهلامی:

– ماموستا گیان، ده بی ههتا سهیران دی، هه ره له لای تو بی.
مهلا سهلام کیسه کهمی لی پهرگرت هه، پینج سه کهمی زیری لی ده رهینا و دانی به دهستی حه مەدی:

– باشه، بەلام با ئەوەندەت ھەر پىيى. لەوانەيە پىويستت پىيى بىيى.
ھەمەد سەكەكانى دە كىسەى باغەلى خۆى نا. وىتەى دووشكىكى بە زەنگيانەى
پەنگاورەنگ لە سەر پشتى كىسەكەى چنرابوو.
مەلا سەلام گوتى:

– دەتوانى لە لای زەينوللا ئەفەندى ھىندىك لەو سەكانە ورد كەيەو. ئەو زۆرى
خۆش دەوتى. دۆستايەتتى كەسيكى ۋەك وى بۆ تۆ زۆر بەكەلكە.

ھەمەد پانتۆلى سوارىيەى ھەلكيشا، قايشىكى زىنناژنكرارى لە سەر بەست، كراسىكى سپىي
بىيى يەخە و كۆتتىكى سورمەيشى دەبەر كرد و قەمچىيەكەشى دە بەر چەكەكەى راكرد.

ئەسپەكانيان لە كاروانسەراكەى نىزىك بازارى كە دارپەلكىكى گەورەشى لە تەنشىتى بوو،
بەجى ھىشت. لە بن دارەكەى كە سىسەدەى زياتر تەمەن بوو، كانىيەك ھەلەدەقولى و ناوہەكەى
دەچو دە ھەوزىكىيەو، كە بە بەردى سپى دروست كرابوو و لە ھەوزەكەش را بەرەوخوار بە
ئاوھەلدىرئىكى دا دەپژايە نىو باغە پرتەقالتىكى. قاوہخانەيەك لە و جىگا خۆشەى ھەبوو.

لە بن دارپەلكەكەى دانىشت و قاوہيەكيان خواردەو. پاشان چوونە فرۆشگەكەى زەينوللا
ئەفەندى. مەلا سەلام ھەمەدى بە ھاوړىكانى ناساند. زەينوللا ئەفەندى ھەمەدى بەو
بەرگەيەو زۆر پىيى جوان بوو، ھەر چاوى لىدەكرد و دواتریش بە خۆشحالىيەو گوتى:

– خوشكەزاكەت بەراستى خوينشپىرئە! ئەگەر سەلت بوايە، لەوانە بوو ھەموو كچى
چوكووراويە مىلى خۆيانى بۆ بشكىتئە!

مەلا سەلام بە شىوہەيكە كە خۆرانانى تىدا ھەست پىدەكرا، گوتى:

– بەلى، ھەمەد بە راستى شوخ و رىكوپىتكە! ئەوہش كە ۋەبەر دلئى تۆ كەوتو، بۆ وى
سەربەرزىيە و جىگای خۆشحالىيە!

زەينوللا ئەفەندى گوتى:

– خودا ناگادارى بىيى!

فرۆشگەى وى لە زووہە ھەر بەرمىتەن و بە نىويانگ بوو. ھەر كالا و شتومەكىكى لە
نالىپوو، ديمەشق، ئەسكەندەرىيە، پاريس، لەندەن و ناپىلى را دەھات، يان بە قاچاغى لە
ئەسكەندەروونى ۋەدەردەكەوت، ھەمووى بە فرۆشگەكەى وى دا بۆ نىو توركيە، نىزان، نىپراق و
ولاتانى تەنانت زۆر دوورتى دىكەش دەپۆيى. زەينوللا ئەفەندى مېوانىكى زۆرى دەھات،
خانويەكى بازارە و گەورەى لە دەروہى شارى ھەبوو، مېوانەكانى دەبردە ئەوي و لەوي پىيان

پادەگەيشت. ئەوانەى سودا و كپىن و فرۆشى لە گەلپان ھەبوو، تورك، عەرەب، فەرانسەى و ئىتالىيەى بوون. ھەموو كەس دەىزانى ئەو چ دەكا ولە ئەستەمبوون و ئەنكەرەش خەلك دەىانزانى. زەينوللا ئەفەندى پوولى يەكجار زۆر بوو و ھەر بۆيەش مەزرا و خاكىكى زۆرى بە نرخى زۆر ھەرزان كپىبوو. تەواوى ئەو دەشتەى لە پەسارى شاخى را ھەتا سەر لىوى دەريايە ئى وى بوو. ھەرچى بابەتى سودا و بازرگانى بوايە، لە چەكەمە بگرە، ھەتا حەشيش، ئەسپ و مەپ و ... لىتى ئەدەپىنگايەو. شەو نەبوو كاروانىك بارى لە شتى ناياب و بە نرخ بۆ نەيە... ھەموو گەرەپپاوانى شارىش ھەر لە فرۆشگەى وى كۆ دەبوونەو. ئىتواران حاكم، فەرماندەى ژاندەرمە، شارەدار، قازىبى شارى و ھەموو ناغا و بەگەكانىش دەھاتنە ئەوى، لە مۆلى چەرم دا دادەنىشتن، چاپان دەخواردەو و باسى سىياسەتى ئەو سەردەمەى توركىيە، سوورىيە، فەرانسە و برىتانىيەى گەرەيان دەکرد و ھەر لە وىش بىرارى جۆراوجۆر دەدران. دەنگۆ و ھەوال و بۆچوونى رەخنەخولقتىن و ئالۆز، شتىك بوون كە بە گەرمە باسپان دەكرا. ھىچ شتىك نەبوو لە گوندىكى ھەرە دورەدەست و تەرىكەوتۆھى ئەو ولاتەى رووبدا و لە وى نەيەتە بەرباس و قسەى لە سەر نەكرى.

– دەلەين ئىئو خانووەكەتان كپىو؟

– بەلى ھونەرمەندى بەرپىز، شوكر بۆ خواى!

– ھەرزانىشتان كپىو؟

– وەللاھى ئەوئەندەش ھەرزان نەبوو...

– بىستوومە پىرپۆنە خاوەنمەكە دلئى نەدەھات خانووەكەتان بۆ چۆل بكا. دەلەين دەھات

شەو و رۆژ لە بەر دەرگای خانووەكەى دەمايەو.

حەمدە لە حالىك دا بە مەبەستى رپىز گرتن ھەردووك دەستى لە سەر چۆكى دانابوو،

وہلامى دايمەو:

– پىمگوت نەروا و لە گەل ئىمە بىنئىتەو...

– ئەدى ئەو چىبى گوت؟

– بەيانىيەكى كە چووم لە حەسارەكەى نەمابوو، رۆيشتبوو بۆ ئەستەمبوولئى...

زەينوللا ئەفەندى گوتى:

– خوابمان پارپىزى! بەجىھىشتنى مالوھال بۆ ئىنسانى دەردىكى گرانە. ئەمن لەمىتسالىھ

لپرە دەژىم. بايم فەرماندەرى قەلاى پاياسى بوو، ئەوكاتەى ئەوى بەندىجانە بوو. ئەمن لە

دیمه شقی دهرسم خویتندوه و پاشانیش به همموو دنیایه دا گهراوم، بهلام قهت نهم توانیوه نیشتمانی خۆم له بیر بکههه. نیستاشی له گههه بی، من له بۆنی نهو ولاتهی تییر نايم. کوپم نهتۆش زۆری پی تاچی وه رهزیی دهشته بهرزه کانی ناناوارزای ده کهی! دیاره خو نهوی زۆر لیته دورو نیه، بهیانی سوار بی، بو نیواری ده گهیهوه ناناوارزای! نهو شارهی من لیی له دایک بووم، نیستا نیدی له نیو سنووره کانی ولاتی نیمه دا نهماوه و نیدی وازم له دیتنیشی هیئاوه، بهلام دیاره نه گهر کرابا له شاری جیی له دایکبوونم ژیا بام... خانوو، پرد و جوانی به کانی نهو شارهی له همموو دنیایه ناوبانگیان ههیه.

کاتیک زهینوللا باسی شاری سهردهمی مندالیی خۆی کرد، لیه کانی له رزین، چاوه کانی پر بوون له ناو و ههناسهیه کی قولتی ههله کیشا.

له پیش دا موفتی هات، پیاوئیکی که له گهتهی پشتکوور، که چاوی گهوره و قاوهیی بوون، ریشیکی رهشی ههبوو و نیوه نیوه بزهی دههاتی. پاشان شاکیر بهگ هات. که نهو وه ژوور کهوت، همموو به کیی بلیند بوون. شاکیر بهگ پانتۆلیکی شینی په شمی سوارییهی له گهه جووتیک چه کهمی پان و گهوره ده بهر دابوو و قامچی به کی دهسک زیو کفتی ده بهر لینگیکییان چه قاندبوو. چاکهته نینگلیسی به کهی به دهستی بهر گدروویه کی به نیویانگی نهسته مبولتی درابوو. کراسه سپی به کهی بهری به ریکی نوتوو کرابوو و کراوات (بۆینباخ) یکی سووری توخی له سهر بهستبوو. ده رزیی بۆینباخه کهی مراواری به کی پیوه بوو، که له دوروهه سهرنجی مرۆقی بو لای خۆی راده کیشا. کلاویکی به گهوه ری به ننداری له سهر بوو و په ریکی چکۆلهی جوان ده بهنده کهی چه قابوو. که هاته ژوور، یه که به یه که ده ههمووانی ههله روانی. روانینه کهی وه روانینی ههلهی ده چوو.

نهو جار زه کی نه ژادی مامۆستا هاته ژوور. مهلا سهلام ده سهبه جی له بهری ههستا و ههمه دیش وه کی ویی کرد. موفتی که میکی خو بزوات، وه که نهوهی وا نیشان بدا خهریک بووه ههستی و نه په ره ژاوه، بهلام شاکیر بهگ و زهینوللا نه فهندی ههر له جیی خو یان نه بزوتن.

مامۆستا زه کی بهوهی زۆر تیک چوو، به زهحهت خۆی بو زهوت ده کرا. نهو به شیوهی ناسایی ده سهلی، بهلام نیستا به همموو توانایهوه ههولتی ده دا نهو که منه ندامی بهی خۆی بهشاریتهوه و له لای وان لاواز نه نویتی. ههر بۆیه جووتیک خۆی قیتوقنج راگرتبوو، که مرۆق به راستی شه لینه کهی نه ده دی. نهو کۆت و شالواریکی سورمه ریی ده بهر دا بوو، گۆرهوی به کانی شی ههر سورمهیی بوون، جووتیک کهوشی جوانی ده پی کردبوو و کراواتیکی

شینیشی بهستبوو. کراسیتیکی شینی ناوریشمی ده بهردابوو، کلاوتیکی به گهوه‌ری په‌شی بی‌په‌ری له سهر بوو. شتیك که سهرنجی مرۆڅی به تایبەت بۆ لای خۆی راده‌کیشا، میدالی سهر سینگی بوو، که دواى شه‌ری سهر به‌خۆی درابوو یه، میدالیکی بریقه‌داری له زی‌ری سوور، راست لهو میدالی که مسته‌فا که‌مال له هه‌موو وینه‌کانی دا به سینگی یه‌وه بوو...

دواى نه‌وه‌ی ههر که‌س هات و له جیى خۆی دانیشت، زه‌ینوللا نه‌فەندی له سهر که‌شه‌فیتیکی زۆین ریزه‌ چایه‌کی هینا. چایه‌که‌ی له سه‌ماوه‌رتیکی مسی به قیمة‌ت تی‌کرد، که له سهر خشتیکی په‌راویزه‌خشین دانرابوو و له قولینچکیکی ژووره‌که‌ی دایسا. چایه‌که‌ تازه دهم و بۆخۆش بوو و تامیکی تایبه‌تی هه‌بوو. ههر که‌س چای خۆی هه‌ل‌گرت و خواردی یه‌وه. له گه‌ل چا‌خواردنه‌وه‌که‌ش قسه‌ویاسی خزیان ده‌کرد. هه‌موو پۆژی ههر وا بوو، چا‌خواردنه‌وه و قسه‌ویاسی لای زه‌ینوللا نه‌فەندی ببوو به نه‌رتیك و هه‌یچ که‌س، ته‌نانه‌ت خانه‌خۆی بۆخۆشی بۆی نه‌ده‌گۆرا.

له پێش دا باسی قاچاغجی‌یانیان کرد. قاچاغجی‌یه‌ك که به کوری چه‌رکه‌سی به ناوبانگ بوو، له گا‌ورکۆی ده‌ بۆسه‌ی ژانده‌رمان که‌وتبوو، به‌لام توانیبوو خۆی به ساغی ده‌ریاز بکا و بچیتته سووریه‌ی. کوری چه‌رکه‌سی کاتیک سنووری ده‌په‌راند، هه‌میشه‌ شیتت سواری له‌گه‌ل بوو، که هه‌موویان یه‌که‌ تفه‌نجی بوون... پاشان باسی کابرایه‌کی نوینەر، که له هه‌موو ولاتی دا ناسراو بوو، هاته‌ گۆرپ. نه‌و کابرایه‌ گونديکی به هه‌زاران هیتکتار زه‌ویی ده‌وله‌تیوه‌ داگیر کردبوو. گونده‌که‌ له ناوچه‌ی "یورینگیر" ی بوو و ده‌یان‌گوت خاکیکی به‌ ریژه‌وی نه‌وتۆی هه‌یه، نینسانی لی‌چینی، شین ده‌بیتته‌وه! هه‌روه‌ها باسی هیندیك پیاری گه‌وره و سیاسی سه‌رده‌می شه‌ری سهر به‌خۆی‌یان کرد، که عه‌رزى هه‌رتمه‌که‌یان له نێوان خزیان دا دابه‌ش کردبوو. ده‌یان‌گوت نه‌وه‌ تالان‌کردنیکی ناشکرایه، به‌لام که‌س پێشی بۆ نه‌ده‌گیرا! سه‌ره‌نجام هاتنه‌ سهر باسی شتیکی که له‌و مانگانە‌ی دوا‌یی دا له نێو خه‌لك دا زۆری ده‌نگ دابۆه، نه‌ویش باسی چه‌ته و یاغی‌یان و به‌ تایبەت مه‌سه‌له‌ی حه‌مه‌دۆکی بوو. موفتی رووی ده‌ پێشنوژی مزگه‌وتی کرد و گوتی:

– نه‌ری که‌س شتیکی نوئی له‌و باره‌وه‌ بیستوه‌؟

پێشنوژی که‌ پیایوکی په‌قه‌له‌ بوو و عه‌بایه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ به‌ر دا بوو، هه‌میشه‌ هه‌والی هه‌ره‌ تازه‌ی چه‌تانی له‌ لا بوو و قسه‌که‌شی نه‌وه‌نده‌ به‌ تاموخۆی ده‌گیرایه‌وه، مرۆڅ له‌ بیستنی تیز نه‌ده‌بوو. ده‌ت‌گوت حیکایه‌توژیکی به‌ نه‌زمونه‌ که‌ به‌سه‌رهاتی هه‌موو چه‌ته و یاغی‌یه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی نه‌م ولاته‌ی ده‌زانی.

پیتشونیتۆ پیش ئەوەی وەلامی پرسیارەکی بداتەوه، کۆخەیهکی کرد و گەرۆوی خاوتین کردەوه. ئەوانی دیکەش هەموو بێدەنگ ببوون و چاوەڕوان بوون بزانن ئەو چیی لەو بارەیهوه پێیە. ئەویش کە دەیدی خەلکەکه ناوا بە نۆگرییەوه گوییان بۆ شل کردوه، کەیفی زۆر ساز بوو و بە وردی بۆی گێژانەوه کە چۆن حەمەدۆک لە ناکچەسازی دە گەمارۆی ژمارەیهکی زۆر ژاندرەمە سەرتاپی چەکدار کەوتوه، کە لە سێ ناوچانەوه بۆی کۆوه ببوون و خەلکی سی گوندانیشیان لە گەڵ بووه، بەلام حەمەد بە سواری هەژدیهای باتلاغەکهی لییان وەخۆ کەوتوه و ئەوانیش کە هەموویان وەخت بووه لە ترسان دلیان بتۆقی، خۆیان نەگرتوه، هەلاتوون ...

شاکیر بەگ بە توورەیییەوه قسەکی پێیپری:

— ئەو قسە قۆزانە چن؟ شتی وا چۆن دەبی؟ یانی حەمەدۆک لە باتلاغی ناکچەسازی دا گەمارۆ دراوه و دواتر سواری هەژدیهای بووه، هێرش کردۆتە ئەو هەموو ژاندرەمه و خەلکەکی، هەژدیهاکەش گری لە زاری بۆتەوه و ناگری بە سەر دا پرژاندوون! بە راستی ئەوه درۆیهکە تووکی لەشی پیاوی راست دەکاتەوه! ئەو قسانە خەلکی بە فریو دەبەن و وایان لێدەکەن هەموو پێیان وا بێ کە ئەو نینسانکۆژە پیاوی خودایە و شیخە. نەگەر لە بیرت بێ مانگیك پیتش نیستاش جەنابت هەر ئەو قسە سەیرۆسەمەرانت کردن و ئەوکاتیش من گوتم کە ئەوه هەمووی دەنگۆی پرۆپووجن. بە راستی ئێمە دەبی کۆتایی بە گێژانەوهی ئەو هەوالە بێنەمایانە بیتین، ئەمن بەشەحالی خۆم پیتشخۆش نیە چی دیکە ئەو قسە قۆزانە دە میتشکی خەلکییەوه بچن.

— بەلام ئەمن یەك وشەشم لە خۆمەوه دروست نەکردوه و ئەوهم گێژاوتەوه کە لە خەلکیم بیستوه. جاری پیتشوو داستانەکه تەواو بە شتۆیهکی دیکە بوو. ئەو دەم دەگوترا چەتەیهک کە خۆی بە حەمەدۆک ناساندوه و هەزار و شیتست و شەش رەشماریشی لە گەڵ بووه، بە پرتاوا لە سەری چیاى ماران را هاتوه و دەریایەك نوور و پرووناکاییشی بە دەورەوه بووه. خەلک کە ئەوهیان دیتوه، پیتشیان چۆل کردوه، لە بەری هەلاتوون و هەرچەندەي ژاندرەمەکانیش تەقەیان لێکردوه، نەیانپیتکاوه و تەنانت یەك ماریشیان بۆ نەئەنگراوه! ئەوهی ئیتستا گێژامەوه، هەوالی هەرە تازە بوو و پیتەندیی بە هەوالی پیتشووهوه نیە.

— قسەي بێمانا و پرۆپووج!

موفتی هاتە نیتو باسەکەوه:

— ئەوهیان قسەي بێمانا نیە...

شاکیر بەگ دەرپەری، گنجی هیتانە نیتوچاوانی و گوتی:

– چۆن؟ تىكا دەكەم موفتى نەفەندى، نەتۆ پىاوتىكى دىندارى گەورەى، چۆن دەتوانى باوهرت بە داستانى ھەژدىھا، جندۆكە و دىوان بى؟
موفتى لەسەرەخۆ گوتى:

– باسى نەوانە لە قورئانى دا ھاتوھ. لە قورئانى دا سەبارەت بە ھەژدىھا، جندۆكە و دىوان نووسراوھ.

پاشان نايەتتىكى قورئانىي خويندەوھ و گوتى نەوھ بۆ ھەبوونى نەو شتانە بەلگەيھ.

نایەتەكە جىنگاي قسەى نەدەھىشتەوھ، بەلام شاكىر بەگ كىشەكەى نەدەبىرەيەوھ.

– يانى جەنابى موفتى ھەمەد ھەژدىھاكەى رام كروھ، ھەوسارى كروھ و سواری بووھ؟

– بەلى دەكرى، ھەر زۆر وىدەچى.

– بلىتى نەوھش دە قورئانى دا ھەبى؟

موفتى لە بن لىوى يەوھ گوتى:

– پەنا بۆ خوداي، خودا ھەر بۆخۆى رەھمان پى بكا.

پاشان دوعايەكى خويندە و گوتى:

– سەبارەت بەو قسەيەى ھەر ئىستا كردت، داواى لىبووردن لە خوداي بكە شاكىر بەگ!

يارەبى خوايە ھەموومان ببەخشى!

– بەلى، بەلى، داواى لىبووردن لە بارەگاي خواى دەكەم! دەلئىن ھەمەدۆك

نەنگوستىلەيەكى پىيە، كە لە خانەقاىەكى دزىوھ. نەو نەنگوستىلەيە شو و رۆژ وەك

برووسكەى دەبرىسكىتتەوھ! دەلئىن ھەتا نەو نەنگوستىلەيەشى پىيە، ھىچ ناوتىك ناي خنكىتى،

ھىچ ناگرتىك ناي سووتىتى و ھەر وھە گوللەش، نەگەر وەك بارانەش بە سەرى دا ببارىتى، كارى

لى تاكا! نەوھ دە قورئانى دا نووسراوھ؟

– شاكىر بەگى خۆشەويست، نەو نەوھە داستانانە دە قورئانى دا نىن، بەلام لە ئەفسانە

پىرۆزەكان دا ھەن. با نەوھش بلىتم نەو خۆ نەنگوستىلەكەى نەدزىوھ، نەو ژنە خواناسە شىخەى

كە خانەقاي چلچاوى بەرپۆھ دەبا، واتە داىە سولتان، داويەتتى.

شاكىر بەگ بە توورەيەيەوھ ھاواری كرد:

– نەى ھاوار، ژن چۆن بۆ شىخ دەبى؟ نەرى كامە لە ئىمە تا ئىستا ژنىكى دىوھ كە شىخ

بى، يان پىغەمبەر بى؟

موفتى وەلامى داىەوھ:

— به‌ئێ هه‌یه و دیتراویشه. نه‌من دووانت بۆ حیساب ده‌که‌م: دا‌یکه‌ حه‌وا و حه‌ززه‌تی مه‌ریه‌م که هه‌ردووکیان پی‌رۆز و گه‌وره‌ بوون...
ئه‌و کیشه‌یه‌ ماوه‌یه‌کی زۆری درێژه‌ کیشا. هیندی‌کردنه‌وه‌ی شاکیر به‌گی هاسان نه‌بوو، موفتیش هه‌رچی ده‌ دلتی دا بوو هه‌لتی‌پرشت:

— نه‌گه‌ر وا بێ جه‌نابت باوه‌رت به‌ شازده‌ پیاوچاکه‌ سه‌وزپۆشه‌کانیش نیه‌ که له‌ خانه‌قای چله‌چاوی را هاتن و چوونه‌ شه‌ری یۆنانی‌یه‌کان، که ئه‌و سه‌وزپۆشانه‌ وه‌پیش سه‌ربازه‌کانی ئی‌مه‌ که‌وتن و له‌ دوژمنیان دا، که ئه‌و یۆنانی‌یانه‌ی به‌دیل گیران، گوتیان ئه‌وه‌ ئی‌وه‌ و چه‌که‌کانی ئی‌وه‌ نه‌بوون که ئی‌مه‌یان شکاند، به‌لکوو هیندی‌ک پیاوی سه‌وزپۆش بوون که به‌ قه‌د چناری‌کی که‌له‌گه‌ت بوون و شه‌رکه‌ری‌کی بێ‌تینه‌ بوون! هه‌ر له‌و حاله‌ش دا سه‌ربازه‌کانی ئی‌مه‌ سو‌ندیان ده‌خوارد که تنانه‌ت یه‌ک پیاوی سه‌وزپۆشیشیان له‌ پیتشه‌وه‌ی به‌ره‌ی شه‌ر نه‌دیوه‌. جه‌نابت... جه‌نابت...

لی‌زه‌ دا شاکیر به‌گ‌ قسه‌ی به‌ موفتی بری و گوتی:

— جه‌نابی موفتی، له‌ وه‌یان دا له‌ گه‌ل قسه‌ی تۆم. نه‌منیش ئه‌و شتانه‌م له‌ زمانی ئه‌و سه‌ربازانه‌وه‌ که له‌ به‌ره‌ی شه‌ر ده‌گه‌رانه‌وه‌ بیستوه‌...

ئه‌و ده‌ترسا که له‌ شاره‌که‌یان به‌ بێ‌تاوه‌ر و له‌دینه‌وه‌رگه‌راو نیتو ده‌رکا و هه‌ر بۆیه‌ش نیتسا قسه‌که‌ی ده‌گۆزی، به‌لام موفتیش که هه‌ستی به‌ ترسه‌که‌ی وی کردبوو، جار به‌ جار لێی پرژدتر ده‌بوو:
— بێ‌جگه‌ له‌ وانه‌ش دا‌یه‌ سو‌لتان کراسه‌که‌ی سه‌لاحه‌دینی نه‌یوویی، ئه‌وه‌ی سه‌لاحه‌دین بۆخۆی له‌ شه‌ری خاچه‌رسته‌کان دا ده‌به‌ری ده‌کرد، داوه‌ به‌ حه‌مه‌دی. ئه‌و کراسه‌ که هه‌زار و نۆسه‌د و نه‌وه‌د و نۆ‌ئایه‌تی قورئانی و هیندی‌ک دوعای گه‌وره‌ی دیکه‌ی له‌ سه‌ر چنراوه‌...

— دا‌یه‌ سو‌لتان ویستوویه‌تی حه‌مه‌د له‌ برینی شیری، له‌ سووتانی، له‌ خنکانی پارێزراو بێ و هه‌یچ گولله‌یه‌ کیش نه‌ی‌پێکی، هه‌یچ ئینسانیک بۆی به‌دیل نه‌گیری... راست وه‌ک سه‌لاحه‌دینی نه‌یوویی که پیتشتر کراسه‌که‌ی ده‌ به‌ردا بووه‌!
شاکیر به‌گ‌ به‌ نا‌ره‌حه‌تی‌یه‌وه‌ گوتی:

— باشه‌ دا‌یه‌ سو‌لتان چ شتی‌کی باش ده‌و پیاو‌کوژه‌ خوینخۆره‌ی دا ده‌بینی؟

ئیتسا ئه‌و هینده‌ تووره‌ بوو، که ناماده‌ بوو ده‌ست له‌ هه‌موو به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کانی هه‌ل‌گری و قسه‌ی خۆی بکا. ئه‌و که پرژانی هه‌ینی له‌ مزگه‌وتی، له‌ ریزی پیتشه‌وه‌ی نوێژکه‌ران جی‌گای ده‌گرتوه‌ و نوێژی هه‌ینی ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی بوو که خه‌لک به‌ پیاوی‌کی له‌ خواترسی بزانه‌ن، ده‌نا نه‌ باوه‌ری به‌ خودای هه‌بوو و نه‌ به‌ شه‌یتانی.

موفتی وه لآمی دایه وه:

– نه وه همر خودا دهی زانی و نیمه سه رمان لیی ده رناچی. نیمه ناتوانین ده ست ده کاروباری وی وه رده یین. نه گهر دایه سولتان نه نگوستیله که، کراسی سولتان سه لاهه دین و ودمی خانه قای چلچاوی دابی به همه دۆکی، نه وه ... نه وه بۆ خۆی ده زانی چ ده کا.

– خۆ شمشیره که ی خۆی ناداتی ...

– بۆ نای داتی؟

– چونکه بیجگه له شیخه کانی خانه قاکه ی کهس نهو شمشیره ی بۆ بهرز ناکریتته وه.

– کئی ده زانی، به لککو همه دۆک له وان بی، نه دی نهو نه نگوستیله یه ...

له نه کاو چاوی به نه نگوستیله که ی قامکی همه دۆکی که وت. همه د خۆی کۆی کۆ کرد بۆ وه و به نه ده ب دهستی له سهر چۆکان دانا بوو و دانیشتبوو. موفتی وا ده نه نگوستیله که یه وه رامابوو، هیئنده ی نه مابوو هه ردووک چاوی به جووت ده ره پرن.

– وه ره پیئشی، وه ره پیئشی، پیئم خۆشه چا له نه نگوستیله که ت بکه م!

همه د چوو پیئشی و نهو دهسته ی نه نگوستیله که ی تی دا بوو، بۆ لای موفتی دریز کرد.

موفتی به سه رسورماوی یه وه گوتی:

– ماشه لالا! نه من به جحیلی جاریکی یان چومه زیاره تی خانه قای چلچاوی و شیخیکی

نه وی، که دوآتر چوو شه ری، ئیدی نه گه راهه و نیستا له گه ل چل سواره ی غه بیی یه،

نه نگوستیله یه کی وه ک نه وه ی ده قامکی دا بوو، ههر راست وه ک نه وه ی بوو ...

همه د به بی نه وه ی قسه بکا، چۆه جیی خۆی و دانیشته وه. دیسانیش بۆ پاراستنی ریز

و نیشان دانی نه ده ب دهستی له سهر چۆکانی دانا.

– رۆله نهو نه نگوستیله یه ت له کوی بووه؟

همه د له سه ره خۆ وه لآمی دایه وه:

– له باپیری باپیرمه وه بۆم به میرات به جی ماوه.

– نه دی نهو له کئی را پی گه یشته؟

– نه وه ی نازانم.

– بنه مآله ی ئیوه پیئهنه ی یان به خانه قای چلچاوی یه وه هه بووه؟

– له لای مه، له نانا و ارزای، هیچ خانه قای لی تین.

نهو جار یاره ره دهستی به قسان کرد؟

— نهوه همر بېته کميه. نه من له نه زميری له دايک بووم و نهو کاتهی مندال بووم، چمته مک له لای نيمه همبو پي تان ده گوت "حه مه عهفه" و نهویش له چوکورواويه را هاتبوو. ههزار کسی زياتر کوشتبوو. دهيان گوت نهویش نه نگوستيله مکيه کی سېحراوی پي ته و کراسيکی جادوويشی دهبه دايه. نهویش بويه بوو که نهو دهوله مهندي پروت ده کردن و پورل و مالي وانی به سهر هه ژاره کانی گونده کان دا دابهش ده کرد. دهت گوت کوتر و غلی زيندوو بوتهوه... ناخه کهشی کوژرا و تهرمه کهيان به پروتی، له نيوه راستی بازاری، به لکی دارتيکيه وه هه لاهسي. خه لکيش که هميشه پي تان وابوو گولله کاری لي تاکا، تهرمه کهيان برد له دهشتيکی، له سهر دوور تانتيکی، له بن داربه لکيکی، ناشتيان. شمش مانگ پي ته چوو گوزه کهی بوو به زياره تگه. همر جووتيرنک شموانه تزبه گريکی ده دی که به ناسمانی دا ده خوشی و دی راست له سهر گوزی چته کهی، له لای سهری راده وهستی. گلی سهر گوزه کهی ببوو به متفه راک و هممو چهشنه نه خوشی کهی پي چاک ده بوزه. نهو جووتيرانهی به تهنیشت گوزه که دا تی ده پهرين، هيشتا ميدانه نه سپيکیان ده ما، ههرايان ده کرد: سلاو چاکير جالی، نيمه خو مانهين، ريگانمان بده به لات دا تی پهرين. هممو جاری که له گهل بام به وی دا ده رويشتين، چ شو با و چ روزه، نسپه کهی راده گرت و نهوهندهی هيتی دهبه را بوو ههراي ده کرد: سلاو حه مه عهفه!

حاکم گوتی:

— نه منیش کاتيک لهو ناوچه يه ی بووم نه وهم بيستوه.

داده ستين له ژير سميله پره گه وره کانی يه وه پي که نی:

— ناخه کهی نهو حه مه ده کهش ههر وای به سهر دی. نهو خه لکه نه زانه خو قسه يان له گهل نايه!

قازی قسه کهی وی پشتر است کرده وه:

— به راستی وایه، نهو خه لکه سهرين. سی ساله نه من قازيم و هيشتاش دهو خه لکهی نه گه يشتووم.

سوور ده زانم که حه مه ده که خه ريکه راپه رينتيکی دروست ده کا. نهو که لک له بير و باوه ري خه لکی

وه رده گری و سکهی زيتر به سهر هه ژاران دا دابهش ده کا ... دواي نهو شتهی دويني بيستان، نهوه ...

حه مه د به هممو توانايه وه گوتی دابويه، بيري کرده وه: نهها، رهنگه نيستا باس بکا، که

مه لا فه رهاد خه ريکی چي يه.

پيشنويز قسه کهی له قازی وه رگرتوه: نهو مرؤفتيکی گفتموخوش و قسه زانه و ده زانی چون

بدوی که خه لک گوتی بده نی. کهس نهی ويراوه قسهی له قسهی بکا. له تورووس و

چوکورواويه حه مه د دهوله مهنده کانی وه بهر هممو چهشنه نه شکه نه يه ک داوه و بي به زي يانه

له حاليک دا نهوان فرميسکیان هه لده رانده، مال و سامانيانی به تالان برده و سی شه و

سى پۆژان له سهرهك دهستدریژی كردۆته سهر ژن و بووك و كچهكانیان ... تهواوی بنه مالهى سى ناغایانى له پيش چاوى خۆيان قهتلوعام كرده و پاشانیش بوخۆيانى كوشتوون...
حه مهده له دلئى خۆى دا گوتى، وه للاهى مهلا فههاد قهت شتى وا ناكا و هیندهى نه مابوو
راسته وه بى و بلئى وانیه، به لام باش بوو خۆى زهوت كرد.

مهلا عهبدو سهسلام له داخان ههر جینگلى ده دا:

— دایه سولتان قهت كراسىكى پیرۆز كه ههزار و نۆسهده و نهود و نۆ نایهتى له سهر
نووسراوه، ودمى خانهقايه و شمشرى سهلاحهدينى نادا به كهسىكى كه پیاوكوژه و دهستدریژی
دهكاته سهر كچ و ژنان! مهسه لهى دهستدریژی به كه درۆیه كى ناشكرايه!
پيشنوویژ گوتى:

— راست یان درۆ نه من ناوام بیستهوه.

دادهستینیش گوتى:

— ئیمهش ههر وامان بیستهوه.

بیجگه له وهش به پى نهو ههوالانه ده بى حه مهده ناوى خۆى له سهر هه موو كوره
جھتله كانی چوكووراوايه دانابى و به پى دهنگۆیه كى دیکه، پیر و لاوى ناوچه كه هه موو ناوى
حه مهديان له خۆ ناوه. رۆژ نیه لانی كه م ههزار كهس نه یهن و داوا نه كه ن بچنه پال دهسته كهى
حه مهدهى. له نئو هه مووان دا حه مهدهۆك حهوت لاوى هه لپژاردرون كه هه موویان وهك یهك
دهچن، یهك چهشنه چهکیان پى به و قه راره نهوانه بینه دهستهى تازهى وى. بهو شپوهیه نئستا
نهو شاخانه پرن له حه مهدهۆك. هه رچى دهوله مه ندى له توورپوس و چوكووراوايه ههن،
هه موویان به مالمونداله وه هه لاتوون، قیروسیایان له پوول و سامانى خۆيان كرده و شه ر ه و
ناموسى خۆيان پاراستوه. خۆ با م ناموس و شه ر ه به دارپوه نابى و نه گه ر چوو، چوو.
ماوهیه كى زۆر دانیشتن و باسى حه مهدهۆكى و دهسته كهى وى یان كرد. هیندیکیان
دهیان گوت ههواله كان راستن و هیندیكیش پئیان وا نه بوو. یاره ر ه یچی نه ده گوت، مات ببوو و
به وردى سه رنجى دابووه باسه كهى:

— نهو جووتیره تاوانبارانه هه موو شتیکیان له دهست دى. پیاوكوژه كانی وهك حه مهدهى
نه گه ر دیهاتى به كانیان له گه ل نه بى، چى یان پى ده كرى؟ ههر نه وه ندهى ده لیم نه گه ر نه من
مه ودام هه با و پیم سپیتردرا با مشوورى نهو حه مهدهۆكهى بچۆم، بۆى ده چوومه شاخى، ده م گرت،
هه ردووك لاقیم ده په راند و دوايهش له نئوه راست دا له تم ده كرد! نهو جار نهو جووتیره

شەرىكەدزەنەشم تەمبى دەکرد، وام ئەشكەنجە دەکردن كە خوتىنيان وەك جۆگەى لە بەر رۆيشتبا، جا ئىدى دوايە سەدەھزار، يان ميلیۆنىك حەمەدۆك پەيدا دەبوون قەيدى نەبوو. ئەوانەى لە وى بوون، ھەموويان لە سەر نەوہ يەكدەنگ بوون كە ياوەر ھەم پياوتكى ھەلكەوتوو و ھەم خزمەتكارىكى بە وەجى نىشتمان بوو. ئەو لە تواناي دا ھەبوو نەك ھەر لە لەشى ھەموو حەمەدۆكەكان، بەلكوو لە ھەموو دەشتى چوكورواوا، چىاي توورپووس و سەرانسەرى ولات، جۆگەى خويىن وەرىنجا و تەنەت دەيتوانى بە گازی نىنۆكى ھەمووان بكيشى و بە زىندووويش كەوليان كا.

ياوەر بە توورپەيەموه نەپراندى:

— ئەو ھەموو خەيانەتكارانە كە لەم ولاتەى ئىمە دا ناوى حەمەدۆكى لە خويان دەنيىن،

بۆچى وادەكەن و چىيان دەوى؟

زەكى نەژاد لىرە دا وەدەنگ ھات و لە حالتيك دا قامكى رادەوہشانە، گوتى:

— چەتەكان خەيانەت بە ولات ناكەن!

شاكىر بەگ گوتى:

— خايىنى بى ئەملاوئەولان، مەبەستت چىيە جەنابى مامۆستا!

زەكى نەژاد وەلامى داپەوہ:

— نامەوى بىمە دەو باسەيموہ و شتيك لەو بارەيموہ بلىم!

ياوەر سوور ھەلگەرا، رەگى ملي ھەلمسان، ھەستا سەرىپ و گوراندى:

— ئەوہ دەلتي چى جەنابى مامۆستاي؟ ئىمە سنوورەكانى ئەم ولاتەمان بە خويىنى خۆمان

پاراستوہ. چەتەكان ياغين و خەيانەت بە نىشتمانەكەمان دەكەن!

زەكى نەژاديش راست بۆوہ و نەپراندى:

— ئىمە بۆمان نيە چەتەكان وەك خايىن چاوى ليكەين!

پاشان باسكى تىلكەبەزانەن و بى ئەوہى گويىداتە خەلكەكەى ديكە، ديسان بە سەرى دا گوراندى:

— گويت لە من بى ياوەر، ئەمن با بۆت روون بكەمەوہ مەسەلەكە چۆنە! گوي لەمن بگرە

سەربازى بە شەرەفى نىشتمان!

لە كاتيەك دا دەينەپراندى، ميدالەكانى سەر سينگى ھەلەبەزىنەوہ. قسەكانى وى ياوەريان

كە شەلالتى ئارەق بوو، خاوى كەردەوہ و دانىشتەوہ.

— بەلتي ياوەر با من بۆت روون بكەمەوہ. گيزيك دۆران چەتەيكەى بە ناويانگ بوو. ئىمە

بە يەكەوہ لە بەرەى ھاچىنى بووين. ئەگەر ئەومان دەگەل نەبا، بىگومان زۆرى ديكەمان لە

دهست دهچون. نه من له بهره ی نانتیپیش شهرم کرده. له وی ره شمار و سوله یمانه کورده مان له گه ل بوون... نه تو بؤخوشت ده زانی که نهو دووانه چنده نازا بوون. ره شمار له پیش چاوی خوّم له شهر ی دا کوژرا... نهو جار قاره مانه کانی وهک گوئی کچهن عهفه، ده میرچی عهفه و عملی عهفه ش که له بهره ی یونانی شهر یان ده کرد، له من باشر دهناسی، یاوهر ...

شاکیر بهگ قسه که ی بری:

— ماموستا، پاکانه ی بؤ حه مه دؤکی ده که ی؟

زه کی نه ژاد لیتی مۆر بؤوه و گوتی:

— راست نهو کاته ی که نهو چه تانه له مهیدانی شهر ی دا ده کوژران، ناغاکان و بهگه کان

هاوکاری دوژمنیان ده کرد ...

نهو قسه یه هه مووانی نهنگاوت، بهلام هیچ کهس نه ویژا وه دهنگ بی، تهنانت یاوهریش. نهو گومانی وهی ده کرد که ماموستا زه کی له گه ل به شتیکی زؤر نه هینی ده وله تی کار بکا، ده نا بؤچی پیایکی ناوا خوینده وار، به نه زمون و زانای وهک زه کی نه ژادی، که میدالی سه رده می شهر ی سه ربه خویی و هه موو شتیکی دیکه شی هه بوو، هه موو ژیانی خوی له گوندیکی ته ریکه وتووی ده ره وهی شاری کاری کرد بوو؟ نهو هه رگیز هه ولی نه دابوو زهوی خه لکی داگیر بکا، قهت بؤ لای ره خنه گرتن له عیسمهت پاشا و ده وله تیش نه ده چوو و هه روه ها له لایهن مسته فا که مال پاشاشوه هه رگیز نیرادی لی نه گیرابوو و وهک خه لک ده یان گوت وی ده چوو راسته وخؤ له ژیر فرمانی سه رۆک کۆماری ولات دا هه لسووی.

— به لئ برایان، خه لک ستایشی حه مه دؤکی ده کهن! نهو بؤته شیخ، بؤته بیغه ممبر و نه وهش بهو مانایه که خه لک که سینکی وایان پیویسته. هه روه ها بهو مانایه که نیمه چاوه روانی به کانی نهو خه لکه مان جیبه جی نه کردوون، له جیاتی یان سوودی خراپمان لی ده رگرتوون و خراپان له گه ل جوو لآوینه وه. نیمه به رده وام تهوه نیان پی ده که من و ده یان شکیین. هه ر بؤیه شه که سینک که یاغی ده بی، نهو خه لکه ده ی پاریزن و دالدهی ده دن! جا نه گه ر ناوی حه مه دؤک بی، نهوه هه موو جووتیره کان به ورد و درشته وه، له مندالی حه وتسه لوه هه تا پیری هفتا سه لاله ناوی وی له خویان دهنین! که وا بوو گرتنی حه مه دی کاریکی هه ر وا هاسان نیه!

یاوهر ناخیکی هه ل کیشا:

— ناخ دوستان، هه ر ده لیم خوژگه نهو شته به من سپیژدرا با ... کاتیک من له لای

رؤژه لات بووم، زؤر حه مه دی جوړا و جوړم به رده ست کردن!

حاکم گوتی:

نه من یاهوری باش دهناسم و ده زانم که لهو کارانه دا چهند به نه زموونه. چاکیر جالی و
ته نانهت کویرۆغلیش بۆ وی شتیکی وا نین!

یاوهر وهک مندالتیکی چکۆلهی شهرمیون سهری داخست.

ته واوی نهو ماوهیهی مهلا عهبدو سهسلام قسهی نه کرد. جار جار به دزییهوه ته مهشای
حه مهدی ده کرد و له دلئی خۆی دا پی ده کهنی.

ورده ورده بابهتی قسه کان گۆرا و خه لکه که هیتور بوونه وه. نۆکه ری زهینوللا نه فهندی ریزه
چایه کی دیکه ی تی کرد. پیشنوویژ دهیه ویست دیسان قسه بکا و خیرا خیرا دهی گوت هه والئی
دیکه شم پین، به لام نیدی کهس گوتی نه ده دایه.

– کوره هه والئیکی دیکه شم پییه، هه والئیکی یه کجار گرینگ سه بارهت به نه سپه کهی
حه مه دۆکی!

کاتیک خه لکه که نه مهیان بیست، دیسان بی دهنگ بوونه وه و گوتیان بۆ شل کرد.
هیندیکیان گوتیان:

– دهی نه سپی حه مه دۆکی چیی به سهرهاتوه. خه لک لهو باره وه چ ده لئین؟

چهند ههوتوو بوو خه لک له بازاری و له مالتی ته نیا باسی نهو نه سپه یان ده کرد. هه موو
کهس دهی زانی نهو نه سپه چۆنه. دیاره مهلا عهبدو سه لامیش هه والئی نهو نه سپه ی ده زانی،
به لام له لای حه مه دی باسی نه کرد بوو، چونکه پیتی خۆش نه بوو نهو له خۆرا نیگه ران بی.
پیشنوویژ قسه ی لی ته ده برا. له ته واوی ناوچه که دا هیتچ کهس به تاییهت به سهرهاتی
کویرۆغلیی وهک وی نه ده گتیرایه وه.

شاکیر بهگ پرسی:

– هه والئی تازه لهو بارهیه وه چییه؟ بۆیان کراوه بی گرن؟

– نا، هیتشتا بۆیان نه کراوه. به قه د خیزی ده ریایه خه لک بۆی وه ده رکه وتوون و له چپای
توو رووسی دا لیتی ده گه رین. دهستی لی هه لئاگرن، ته نانهت کونه دوو پشک و بن بالئی
بالئندانیشی به دوا دا ده گه رین.

شاکیر بهگ گوتی:

– جا نه گه ر ناوا بی هه ر دهی دۆزنه وه، دهی گرن و دهی هیتن له پیش چاری هه زار جووتیران،

له نیتوه راستی مهیدانی شاری گولله بارانی ده کهن!

لیتره دا زه کی نه ژاد دیسان وه جواب هات و به ته وسه وه گوتی:
– بی گومان کاتیک گولله بارانی ده کهن، چاویشی ده به ستن، وایه؟
شاکیر به گ به پیکه نینه وه گوتی:

– نه لبه ت ههر وا ده کهن! جا نه تو به که یفی خۆت تهوسی خۆت باوی جه نابی ماموستای!
نهو نه سپه سیمبۆلی چه ته که ی خاوه نی به تی. نه سپه که بگری و گولله باران بگری، همه دۆک
بۆخۆشی له بهین ده چی. کوشتنی نه سپه که ی و کوشتنی همه دی ههر به که... نه ویش زۆری
پی تاجی، ده گیری!
موفتی گوتی:

– قهت نه وه یان بۆ ناکری! هیئدیك نه سپ ههن که خودا له خاوه نه کانیان زۆرتتر ناگای
لی یانه. ده توانم سهدان نمونه نه سپی وات بۆ ههله دم. نه سکه نده ری گه وره، نهوی جووتشاخ، بۆ
خۆی مردوه، به لام نه سپه که ی ههر وا ده ژی. ههروه ها نه سپه کانی همزه تهی عملی و
کویرۆغلیش ههر ماون! بورا قی همزه تهی پیغه مبه ری خۆمان، نه ویش ههر ده ژی و ده شزانی که
پیغه مبه ر بۆ خۆی زۆر له میژه نه ماوه! نه من به وردی بیرم له نه سپی همه دۆکی کردۆته وه و
بۆم ده رکه وتوه که نهو نه سپه له لایهن همزه تهی خدری زینده وه چاوه دیری ده کری، یانی
همزه تهی خدر بۆخۆی ده ی پاریزی!

– نه مده زانی جه نابت تا نهو راده یه همه دۆکت خۆش ده وی...
– وه لامی نهو قسه بهت چۆن بده مه وه شاکیر به گ؟ بلیم نهو نه سپه ره سه نه جوانوی ماینی
خۆمه و همه دۆکیش حق نامۆزامه؟ به لی؟
شاکیر به گ راسته وه بوو و گوتی:

– نیستا ده زام، نیستا تی ده گم! ههر نیوه بیاوه ناینی به کانن که میشکی خه لکی لهو
چه شنه وشکه باوه رانه ده ناخنن. مسته فا که ماا نیوه ی پی بی ده نگ نه کراوه، به لام ناخری نهو
رۆژه ش دادی که نیوه بی ده نگ بکرین! ههر نه زانی و خورافاتیش بوو به هوی رووخانی
نیمپراتۆری عوسمانی!

کاتیک له ده رگا ده چوه ده ری، بۆ جاری ناخر رووی وه رگیتر و هاواری کرد:
– نهوانه ی ده لئین نهو کابرایه، نهو خاین به نیشتمان و نهو چه ته سته مکاره شیخه،
نهوانه ی ده لئین نه سپه که ی وی گیانله به ریکی پیروژه و نهوانه ی که له به رده می حاکم، قازی و
نهفسه ریکی نه م ده لته ته، نهو چه شنه درۆیانه ده کهن، رۆژیکی سزا ده درین!

پاشان به پهله وه ده رکوت و پړی.

هر نه وون بوو، خه لکه که ده ستیان به لومه کردنی کرد. هم مو رابردوی شاکیر به گیان به وردی خسته بهر لیکولینه وه و په خنه یان له خوی، له بنه مالهی و له خزمه کانی گرت. درؤ، پیلان و فیلوفه نده کانی یان خسته روو و باسی نه و هیان کرد که چؤن نه و دزه بی ویژدانه پیاوکوژه ته وای زه وی به کانی نه و ده شته ی به که لکه و رگرتن له میدالیکی برؤزی قهلب، که به نندیکی سه وزی پیوه بووه و به هه لکه و دیتوویه ته وه، داگیر کرده...

رؤژیک کویرؤغلی له کاتیک دا به سمر شاخی به نگالی دا تی ده پیری، به سی تیران سی مرویی کیتی کوشتن. له میترگی هزارده ریاجان چادری سوز و سووری هه لدا و به مهیته ره که ی خوی گوت که له کانی یه کی نه ولاتری شوینه که ی خویان، مرویی به کان چاک بکا. مهیته ره که نه سپه که ی له کانی یه که ی ناو دا و به ره لای کرد تا بوخوی له و میترگ له وه رخوشمی بله وه پری. پاشان دهستی به چاک کردنی مرویی به کان کرد. تووکی له یه کیتکیان کرد بؤوه و خه ریک بوو ده ی شوته وه، که له نه کاو بالنده که، روو توقوت و بی تووک، ده نیو دهستی دا زیندوو بؤوه، بالی به خیرایی لیکدان، هه لفری و پړی. دوی وی دووه که ی دیش فرین. مهیته ره که ترسا، به غار چؤوه بؤ لای کویرؤغلی و به سه ره اته که ی بؤ گپرایه وه. کویرؤغلی راست بؤوه و لیتی پرسی داخوا نه و قومیکی له و ناوه ی خوار دؤته وه، مهیته ره که نه ی خوار دؤبؤوه. نه دی نه سپه که؟ وه لای دایه وه؛ وه لایه نه سپه که تیروپری خوار دؤته وه. کویرؤغلی گوتی: نه و کانی یه، کانی ژینه و هر زینده و ریکی لیتی بخواته وه، تازه نامری. هر نه و ناوهش بوو که هه زره تی خدر لیتی خوارده وه و بوو به نمر. با نیتمهش لیتی بخواته وه! هه ردوکیان غاریان دا کانی یه که ی، به لام کانی یه که هه لچؤرابوو و چووبوو ده عمرزی میترگه که یه وه. کویرؤغلی گوتی حمیف! روو داویکی سهیر بوو! له و رؤزه کویرؤغلی، قاره صانی قاره مانان به دوی نه و ناوه ی دا ده گه پری. نه و بوخوی زؤر له میتره چؤته لای چلسواره ی غه بیی و قهت نامری. له بهر خوشی نیه که ده یه وی کانی یه که ی بدؤزیته وه، به لکوو له بهر هه موو نیسانه کانه ... هه موو جاریک که پیی وا ده بی کانی یه که ی دؤزیوه ته وه، له خوشی یان خه ریک ده بی بال بگری. هاوار ده کا و ده لی: نه و تا ناوی ژینم دیته وه و نه و تا ژینانی هه تا هه تابه! هاواره که ی له نیو کیوان دا ده نگ ده داته وه، به لام راست نه و کاته ی که چی وای نه ماوه له خوشی یان بال بگری، ده بیسی چؤن ناوه که له بن لاتی بلاو ده بیته وه، هه لده چؤری و ده چیتته نیو هزارده ریاجان، که له وی ناوه کان تیکه ل ده بنه وه! بالنده ی وا له ناسمانی هه ن که قهت نامرن و نه وهش نه و بالنده ان که کویرؤغلی راوی کرد بوون

و دوايهش كه ناوى كانى يه كه يان چو ده له شى يه وه، زيندوو بوونه وه و فرينه وه. كوتيرؤغلى همم بالندهى خوښ ده ويست و همم نەسپ. هەربۆيەش لەو دووانەى نەمر كردووه... پاريزهەرى ئەو چەشنە نەسپانەش حەزرەتى خدرە. ئەو نەسپەى بۆخۆى سوارى دەبى، ناوى "گورگى بۆر" ە و ئەويش هەر نەمرە. هەر بۆيەشە كاتىك خەلك هاوارى خدرى زينده دەكەن دەلین: خدر، خدرى سوارى گورگە بۆرى! ئەو نەسپە دەتوانى بە سەر ناوى دا بڕوا! ئەو نەسپە بە سەر دەريايە دا دەروا، وەك تيشك بە سەر دەرياكەى دا تى دەپەرى و بە چاوليكنانكىكى دەگاتە ئەو سەرى دنيايە. بەلئى، لەو رۆژووه كوتيرؤغلى لەو ديوى كينوى قافى بە دواى ئەو كانى يەى دا دەگەرى، كه ژيانى هەتا هەتايە بە مرؤف دەبەخشى. گومانى تى دا نيه كه ناخەرەكەى هەر دەشى دۆزيتەوه و نيدى نايەلئى بچيتەوه نيو هەزار دەرياچان. لەوانەيه هەر ئيستا، لە شوئيتكى ئەم جيهانە، با بلين لە ميرگينكى كينوى هەزار دەرياچان، لە يەمەنى، يان لە ولاتى بەلقيسايە، لە لاي شاژنى سەبايە، ئەوه خەريكە بالندهى مردوو لە كانى يەكى هەل دەكيشى، بۆ ئەوهى بالنده كان زيندوو بنهوه و هەلقنەوه.

– رۆژتیک سەرەنجام ئينسانەکان نەمر دەبن!

موفتى گوتى:

– هەرگيز دەستيان ناگاتە ئەو نەسپەى.

حەمەد بىرى كردەوه: هەر چۆنيتك بى بە راستى ئەو نەسپە شتیکى سەيره، ئەوه چ هيتزیکە

ئەو نەسپە هەيهەتى!

مەلا عەبدووسەلام كه هەتا ئيستا بى دەنگ و جوولە دانيشتوو، چارى لە حەمەد، زەكى نەژاد و

موفتى كرد و هينديك تيبانەوه رامان. باشان دەستیکى بە ريشى دا هينا، تەسبيحەکانى خيراتر دە

نيو قامکانى دا هينا و برد و لە بن ليوى يهوه، وەك ئەوهى خوئى بدوينى گوتى:

– مرؤف دەتوانى شتى زۆر گەوره بکا، نەسپە كەش هەروا، بالنده و ميتش و تەنانەت...

باشان پيئەكەنى. ددانەکانى كه لە بەر سپى يەتى يە دەبريقانەوه، وەدەر كەوتن. هەر پياويكى

سەر كەوتوى دل پر هيوادەى توانى ئاوا پيئەكەنى.

– ئەو عەرزهى ئيمە شتى زۆر گەورهى لە دەست دى.

حەمەد لە حالتيك دا كه بە تامەزرۆيى يهوه چاوهروانى هاتنى سەيران، دايه خوژى و

موسليمى بوو و هەروا شيلگيرانەش بە دواى كابرانى نەناسراو دا دەگەرا كه ئيدى پەيدا

نەببۆوه، هاتوچۆى بازاڤى دەكرد. سەرى بە هەموو دوكانەكان دا دەكرد و دەچووه هەموو

قاوه‌خانه‌کانیش. دوه ماوه‌یه‌ی دا تیکه‌لاویی له گه‌ل خه‌لکه‌که‌ی په‌یدا کردبوو. نیستا ئیدی نه‌و هممو که‌سی دهناسی و هممو که‌سیش نه‌ویان دهناسی. له گه‌ل هممو که‌س قسه‌ی ده‌کرد، گوئی ده‌دانی و له کاتی ناره‌ه‌تی دا هاوده‌ردیی له گه‌ل ده‌کردن. زۆری پی‌ته‌چوو زانیاری به‌سه‌ر وه‌زعی شاره‌که‌ی دا په‌یدا کرد. چ ده‌و شاره‌ی دا ده‌کرا و نه‌ده‌کرا هممو‌ی ده‌زانی. زۆر زوو له گه‌ل ماموستا زه‌کی نه‌ژادی بوو به‌دۆست. زه‌کی پی‌اویتکی به‌ریتز بوو. جارجار ره‌فتاری ساویلکانه و مندالانه‌ بوو و ده‌ت‌گوت ده‌ خه‌یال دا ده‌ژی، به‌لام له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی سوور بوو و ناماده‌ بوو گیانی خۆی له‌ریتگی بیر و باوه‌ری دا فیدا بکا. نه‌و بی‌ته‌ملا و نه‌ولا پشتی همه‌دۆکی ده‌گرت و له‌به‌رامبه‌ر هه‌ر که‌س و هه‌ر شتیک دا به‌رگری لی‌ده‌کرد. هه‌میشه‌ باسی همه‌دۆکی ده‌کرد.

حه‌مه‌د وه‌ک چۆن باه‌خ‌ی به‌دۆستایه‌تی زه‌ینوللا نه‌فهن‌دی ده‌دا هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش پی‌وه‌ندی و دۆستایه‌تی له‌گه‌ل ناسنگه‌ره‌کان، سه‌رتاشه‌کان و فرۆشیا‌ره‌کانی به‌هیند ده‌گرت و له‌بیری نه‌ده‌چوو که‌لانی که‌م پرۆنا‌رۆژتیک له‌گه‌ل ماموستا زه‌کی سه‌ریان بدا. هه‌روه‌ها قازی، داده‌ستین و پیش‌نو‌یتیشی، که‌وه‌ک گوتمان زۆر ناشقی گیترا‌نه‌وه‌ی هه‌وال و داستان بوو، چاو پی‌ده‌که‌وت. نه‌و هه‌واله‌کانی همه‌دۆکی وردتر و دوور و دریتزتر بۆ حه‌مه‌دی ده‌گیترا‌یه‌وه. ده‌نگۆکان به‌تایه‌ت سه‌باره‌ت به‌نه‌سه‌په‌که‌ی، زۆر بوون و هه‌رله‌و کاته‌ش دا نه‌وه‌نده‌ سه‌یر و سه‌رسو‌ره‌ینه‌ر بوون، که‌ماموستا زه‌کی و حه‌مه‌د هه‌موو جارێ مات و چه‌یران ده‌بوون. زه‌کی نه‌ژاد گو‌تی:

— خه‌لک ناو‌ترین به‌ناشکرا و به‌و جو‌ره‌ی ده‌یان‌ه‌وی یارمه‌تی حه‌مه‌دۆکی بکه‌ن، هه‌ر بۆیه‌ش نه‌وه‌نده‌ی ده‌توانن ده‌نگۆی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ سه‌باره‌ت به‌و نه‌سه‌په‌ی دروست ده‌که‌ن. نه‌و نه‌سه‌په‌ بۆته‌ سیمبۆلی بزووتنه‌وه، سیمبۆلیک بۆ هه‌موو راپه‌رینه‌کانی میتزوو و بۆ هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که‌مرۆڤه‌ بیریان لی‌ده‌کاته‌وه و له‌دلی دا هه‌ن ...

خه‌لکی شاره‌که‌ی دوو به‌ش بوون. ناسنگه‌ره‌کان، دارتاشه‌کان، کرێکاره‌کان، نه‌وانه‌ی له‌مه‌زراکان دا کاریان ده‌کرد و هه‌موو کرێکاره‌کانی دیکه‌ش لایه‌نگری حه‌مه‌دۆکی بوون و هه‌تا هه‌والتیک له‌لای شاخی را سه‌باره‌ت به‌حه‌مه‌دۆکی بۆ وان ده‌هات و بلاو ده‌بۆوه، حه‌مه‌دۆک ستایشی زیاتر ده‌کرا و گه‌وره‌تر ده‌بۆوه، به‌لام لایه‌که‌ی دیکه‌، یانی به‌شی ده‌وله‌مه‌نده‌کان هه‌ر هه‌واله‌ ره‌شه‌کانیان بۆ ده‌هات و نه‌وانیش ناواتیان نه‌وه‌ بوو، که‌رۆژتکی هه‌والی مردنی حه‌مه‌دۆکی بیسن. به‌لام کاتیک مه‌سه‌له‌ی نه‌سه‌په‌که‌ی ده‌هاته‌ پیش، بیجگه‌ له‌شاکیره‌گی،

همموریان هاوده‌نگ بوون. هر پۆژه‌ی هه‌والتیک سه‌بارهت به نەسپه کویتێ بلۆ ده‌بۆوه و ورد و درشتی خه‌لك له مندالتی حموت ساله‌وه تا پیری حه‌فتا ساله به‌وه هه‌واله نوێ‌یه‌یان ده‌زانی. هرچی ده‌کرا سه‌بارهت به جینسی نەسپ له هه‌موو دنیایه بگوتری، ئیستا بۆ نەسپی حه‌مه‌دۆکی ساز ده‌کرا و بلۆ ده‌بۆوه. لێره هه‌موو کەس داستانی ناده‌می ده‌زانی.

— ده‌زانن ئیدی عه‌لی سه‌فابه‌گ چیی گوت؟ هه‌ر نه‌وه کەسه‌ی حه‌مه‌دۆک کوشتی. نه‌وه به ناده‌می گوت: تۆ که تفه‌نگچی‌یه‌کی ناوا باشی، تۆ که ده‌توانی چۆله‌که‌ی له فرینێ دا بنگیتوی، ده‌بی نه‌وه نەسپه‌ی بۆ من بێنی‌یه‌وه، جا چ به زیندوویی و چ به مردوویی... ناده‌م له وه‌لام دا گوتی: جا ناغا نه‌وه چی‌یه، هه‌ر نه‌مرۆ نەسپه‌که‌ت بۆ دینمه‌وه، به مردوویی یان به زیندوویی! پاشان ناده‌م ده‌ست ده‌داته تفه‌نگی، فیشه‌کدانی له خۆی ده‌به‌ستی و ده‌پوا بۆ ده‌شتی ئاناوارزای. نەسپه‌که‌ی له‌بن په‌لکینکی ده‌بینی، زۆر خۆشحاله‌ ده‌بی، به جوانی سێره‌ی لی‌ده‌گری و کاتیک دل‌تیا ده‌بی که نەسپه‌که‌ی به ته‌واوی ده بهر سێره دایه، په‌له‌پیتکه‌ی ده‌بزیوی. نەسپه‌که له جیی خۆی نابزی. ناده‌م چۆک داده‌دا و هه‌رچه‌ندی فیشه‌کی پیتیه‌تی، پیتیه‌ی ده‌نی، به‌لام نەسپه‌که له جیی خۆی ناجوولتی و گوتشی پی نابزی، هه‌روا راوه‌ستاوه، پاشوویه‌کی به به‌رزگی‌یه‌وه نووسانده‌وه، کلکی راده‌وه‌شیننی و می‌شان له گوندیننی ده‌رده‌کا...

"راست له‌وه کاته‌ی دا هه‌زره‌تی خدر خۆی پیتشانی ناده‌می ده‌دا و ده‌لی: کوری بنیاده‌می خۆیه‌زلزان و له خۆرازی! نه‌تۆ نه‌وه گوللانته‌ به کویتیه‌ نان؟ پیتوست نیه پیاو نه‌نگیتیه‌یه‌کی وه‌ک تۆ ناسراو بی، تا له‌وه نیتزیکه‌ی را ته‌قه له نەسپیکه‌ی بکا. له‌وه‌نده‌ی مندالتیکه‌ی پینج ساله‌ش زۆر به هاسانی ده‌نگیتوی! ناخ، کوری بنیاده‌می که تی‌تاگه‌ی، نه‌وه یانی گرتن یان کوشتنی نه‌وه نەسپه‌ی قه‌ده‌غه‌یه. ئیستا بگه‌ریتیه و له کۆل نه‌وه نەسپه‌ کویتیه‌ به‌وه، ده‌نا خراب ده‌بینی و له‌شت ده‌بیته‌ خۆراکی کرمی نه‌وه باتلاغه‌ی. خودا نه‌وه نەسپه‌ی بۆ حه‌مه‌دۆکی داناوه... به‌لام ناده‌م گوتی نه‌دا نامۆژگاری هه‌زره‌تی خدری، هه‌ر له گۆراییه‌کانی ئاناوارزای به‌دوای نەسپه‌که‌ی دا خولاوه. نەسپه‌کویتیش هه‌ر گالته‌ی پی‌ده‌کرد، جاری وا بوو ده‌ی کیتشا نیو باتلاغی و جاری وا بوو له نیو پۆله‌شیلان و چالووکان خۆی پی‌تیشان ده‌دا. ده‌نا وه‌دوای خۆی ده‌دا بۆ سه‌ر ره‌وه‌زان، بۆ نیو پنچک و ده‌وه‌نان، بۆ قامیشه‌لیننی، بۆ نیو زه‌ل و لیته و مرداوان. له نیو پاناوک، ره‌وه‌ز، ده‌شت و ته‌پکان دا هه‌ر ده‌یه‌تینا و ده‌ی برد و ناده‌میش هه‌ر له دواي نده‌به‌بۆوه. جله‌کانی هه‌موو ریشاله‌پیشاله‌ ببوون، ده‌ست، ده‌موجاو و قاچی هه‌موو ببوون به برین. ئیدی وه‌ک بنیاده‌می نه‌ده‌چوو و ببوو به شتیکی سه‌یر. هه‌زره‌تی خدر به‌زه‌یی

پي دا هات و دوو جاران خۆي نيشان دا: كورپه بگهړيوه و دهست ههلگره، دهنه دهستمت له سهر لادهبهم و نيدى ناتپاريزيم، بهلام نهو زور تورپه بوو و تهنانهت به قسهى حهزرتى خدريشى نهكرد. بهيانى بهكى زوو، تاريك و پرونى بهيانى، نهسپهكوييت له نيو باتلاغى خۆي نيشان دا و پاشان كاتيك لىي نيزيك بژه، دهرپهړى و غاريكى وا رويى دهتگوت بالى گرتوه. نادم به دواى داجوو و ههولئى دا خۆي بگهيه نيئى، بهلام ده باتلاغى دا چعتى و ههر له وئ قوم بوو. نهسپهكه چاوى لى بوو چۆن زه له كه ناده مى قووت دا.

نادهم دهى قيژاند:

– نهى هاوار، بهزهبيت پيم دابى! وهره دهرم هيننهوه نهسپى جوان و به نرخ، تكات لى ده كم!
ههتا قوم بوو، ههر دهى قيژاند. ناخره كهى ناواى به سهر هات و بوو به خوراكى كرمه كانى باتلاغى. نيستاش نهوانه لى كاتى بوومه لى لى بهيانى دا به بنارى ناوا ارزاي دا ده رۆن، گويان له زايه لى هاواري ناده مى ده بى ...

– دوور نيه حه مه دوك بوخۆي بش گيرى و بش كوژرى، بهلام هيچ كاتيك، هيچ كس به نيازى گرتنى، دهستى وه يالى نهو نهسپهى راناگا ...

له لاي ناسنگه ريكى ريش سپى چاوشينى تيكسپرماو بوون، كه نهو قسانه دهكران. نهو پياوه زوو له كريتاي را هاتبوو. زه كى نهژاد لى پرسى:
– نهوانه ده گوترين، ده بى راست بن وهستا خهبرى.

– نا، چونكه نهگه حهزرتى خدر كه سىكى ده په ناي خۆي بگرى، لهوانه به دواتر بيته نهسپيك، ميرووله بهك، شتىكى ناوا ...

(۱۰)

ژاندهرمه كان شهكەت بېوون. چەند شەو و رۆژ بوو بە دۆل و كیوانهوه راوی ئەسپەكۆتییان دەکرد. هەموو جووتیتری ئەو ناوچەیان بە لیدانی شەلوکوت کردبوون و پێیان گوتبوون دەبێ ئەو دێو و درنجەیان بۆ بگرن، بەلام ئەو کافره تاوانبارانه نە بۆخۆیان ئەسپەكەیان دەگرت و نە بە وانیشیان دەگوت لە کوێ خۆی ون دەکا.

سەر جووخەیهك كە خەلكی دەشتی شۆرەكاتی ئانتیپی بوو، دەی گوت:

— ئەمن بە راستی سەرم لەو خەلكەي ئیترە سوپماوه. لە ولاتی ئیمە خەلك هەر خودایان خۆش دەوی و رێژ لە پیغەمبەری دەگرن، بەلام لەو سەرشاخانه خەلك ئەو ئەسپەیان خۆش دەوی! ئەو ئەسپە بۆ وان بایەخی لە دایك و مندالیشیان زۆرتەرە.

تەنیا هەر سەر جووخە و پیاوه كانی گوروپه كەي نەبوون كە هاتبوون و راوی ئەسپەكەیان دەکرد، خەلكی زۆری دیکەش هاتبوونە ئەو شاخانه و دێبەدی دەگەران و ولاتیان دەپشكنی. ئەو جووتیرانەي لە ژێر لیدان و ئەشكەغە دا باسکیان شكابوو، رانیان ورد بېوو، سەریان شكابوو و نازای لەشیان سووروشین هەلگەراپوو، ئەوەندە زۆر بوون، دە ئەژمار نەدەهاتن. ژاندهرمه وهك گۆهباي پەش بە سەر توورپووسی دا هاتبوون، بەلام هەرچی زەبروزەنگیان بە كار هینا، بێسوود بوو. ئەو هێچ كەس نامادە نەبوو هاوکارییان بكا و بۆ گرتنی ئەسپەكەي رەگەلیان كەوی، تەنانهت یەك كەسیش نامادە نەبوو پێیان بلێ ئەسپەكە لە كوێیە، یان زۆرتەر لە كوێ دەبێ.

نیوارێکیان سەر جووخە لە گەژ گوروپه كەي چوو نێو دێبەكی. كوێخا و خەلكی دێبەكەي نیویانگی ئەو گوروپه یان بیستبوو و دەیانزانی چەندە در و بێبەزەیین. نیگەران بوون و

نەیان دەزانی چۆن زیان لە دەستی ئەو زۆردارانە پزگاری دێ. هەربۆیە بە پیریانەوه چوون و بۆ ئەوەی شەری وان لە سەر خۆیان کەم کەنەوه، گاوەگەردوونیان بۆ کردن و لە بەر دەرگای مائی کۆیخای قۆچیکیان لە بەر پیتی سەر جووخە سەرپرێ. کۆرپێکی مێرمنداڵ سەری قۆچە کەمی پری و کاتییک کێردی بە ملی قۆچە کەمی دا هینا، خۆین فیچقەمی کرد و لاتی سەر جووخەمی بە خۆین بوو. ئەو ئیدی دەر هەلبوو:

— هەمی بی کیفایەتینە، گایە کیشم بۆ بکەنە گاوەگەردوون، دیسان هەر بەزەم پیتان دانایە. کێ دەتوانی چاوپۆشی لە خەلکیکی بکا، کە باوەریان بە نەسپێکی بە. نەمن هەر چۆنیک بی، لیتان خۆش نام!

وا دیار بوو لە سەر چاوەیەکی جینگای متمانەوه هیندیک شتی پی گوترابوو و دەیان چینی دەوی: خەلکی ئەو گوندە یان دەبوو، شۆینی نەسپە کۆیتی بۆ بدۆزنەوه، یان دەبوو ئەو نەسپەرستانە لە ژێر دارکاری و نەشکەنجە دا بمرن.

بەو حالەش ئەوی ئیواری سەر جووخە و پیاوەکانی هیچیان نەگوت، تەنیا نان و کەباب، هەنگوین و پۆنی کەرە و قەیماغیان خوارد و لە نوینوبانی خاوتن دا کە روولیفە سپیەکانیان بۆنی سابوونی بۆغۆشی لی دەهات، خەوتن و حەسانەوه.

بەیانینی پۆژی دواتر سەر جووخە دەستووری دا بە کۆیخای:

— هەموو خەلکی ئەو دێیەم بۆ خێر کەوه. ئێوه دەبی ئەو نەسپەم بۆ دە داو خەن و بۆشم بێتن. ژانەدەر مەیکەم لە گەلە عەلی کەرتیش لە چاوی ملایکەیه! لە سەر چاوەیەکی باوەر پێکراویشەوه زانیاری پتۆستم پی دراوه. جا نیتسا یان بە خۆشی نەسپە کەم دەدەنە دەستی و خۆتان ناسوودە دەکەن، یان ناچارم دەکەن چۆرێکی دیکەتان لە گەل بچوولیمەوه.

— سەر جووخە ئەتۆ دەزانی ئەو نەسپە خەلاتیکێ پتۆه بەسراو تەوه و خەلاتە کەش هەزار و پینسەد لێرەیه؟

— بەلێ دەزایم.

— ئەدی دەزانی کە ئەوان گوتوویانە ئەوەندە کەمە و خەلاتە کەیان کردۆتە سی هەزار لیرە؟

— ناوەللا کۆیخا نەمزانیوه!

— دەی ئەوه زانیت.

— جا باشە پاشان؟

— جەنابی سەر جووخە بیری لی بکەوه! بۆخۆت دەزانی سیهەزار لیرە سێسەد گاجووتی

پی دەکێردی. هەر وها بەو پوولە پیاو دەتوانی رەوێهە کە نەسپ و مینگەلێک مەیش بکری.

- به لئی وایه کویتخا، ده زانم!
 - که واپوو نه گهر شو نه سپه لهو دئییه نئمه بوايه، هر ئیستا و زووتریش له ئیستا
 ده مگرت، ده پرده شاری، خهلاتی خۆم وهرده گرت، زۆر دهوله مه مند ده بووم و پاشماوهی ژیانم به
 ناسایش و خۆشی ده برده سهر!
 - نه وهش بهو مانایه یه که نه سپه کم ناده یه دهستی!
 - نه خیر، نه وه بهو مانایه یه که نه سپه که لیتره نیه.
 - نه من بیستومه که شو نه سپه له ده وروریهی ئه م گونه ده خولیته وه.
 - نه منیش راست نه وه م بیستوه، به لام قهت چارم پیتی نه که وتوه! ته نانهت یه که جاریشم نه دیوه!
 - باشه نه گهر دیبات و زانیبات له کویتیه، ده تگرت و ده تدا به ئیمه؟
 - نازانم ...
 - به لام ئیوه نهو نه سپه ی ده په رستن!
 - نهسته غفیرو لالا، سهر جووخه!
 - پیغه مبه ر و کتیبیک که ئیوه په نای بۆ ده بن، نهو نه سپه یه؟
 - ده سه به چی داوای لی بووردن له خودای بکه سهر جووخه! نهسته غفیرو لالا! نهو قسه یه ی
 کردت کوفر بوو! تۆیه ی بکه!
 - ئیوه له خودای ناترسن، لهو نه سپه ی ده ترسن!
 - خوايه تۆیه، نهسته غفیرو لالا.
 - نهسته غفیرو لالا و تۆیه ی چی، بی کیفایه تینه. بیتان وایه نه گهر نه سپه که مان بۆ بگرن،
 گونا هتان ده گاتی! یاللا ده فته ری سهر ژمیری خه لکی ناوه دانی یه م بۆ بیته!
 - هر ئیستا سهر جووخه!
 - هه موو ده بی لهو مه بدانه ی نیو دئی کۆ بینه وه! ده فته ره که شت له بیر نه چی! هه موو
 شتیکی تازهی تی دا نو سراوه؟
 - به لئی سهر جووخه.
 پیاوێکیان نارده سهر گابه ردیکی. کابرا گوران دی:
 - خه لکی دئی! هه رکه س هه رچی زووتر نه یه ته نهو مه بدانه ی نیوه راستی دئی، که هه موو
 خه لکه که له وی کۆ ده بیته وه، وه ک تاوانبار چاو لی ده کری! سهر جووخه ی زۆر به ریز و
 خۆشه ویستمان، سهر جووخه به کر له ئیداره ی ژانده ره مه وه، له وی چاره پوانتانه. هه رکه س نه یه،

به توندى سزا دهدرى. ئەمەش بزانن كە دەقتەرى سەرژمىرى دىنى بە سەرچوخەى زۆر بەرپىزمانە و كەسىك لە وى ئەبى، دەزانى.

سەرچوخە چوو بۆ شوپىنى كۆيۈنەنەكەى و كۆتخاشى بە دووۋە بوو. شۆپىنەكە گۆزايى يەكى بەرداوى بوو و كانى بەكيشى لە نىۋە پاستى بوو.

سەرچوخە دواى ئەۋەى يەك بە يەك ناۋى خەلكەكەى خوتىندەۋە و بە سەرى كرنەۋە، دەستورى دا بە پىاۋەكانى كۆتخايان لە عمرزى دا، لاقىيان بەست و بە قەمچىيان ۋە رگەرانە بەرى لاقى. كۆتخا ھاۋارى دەگەيشتە ناسمانى. دواى ماۋەيەكى لاقىيان كردهۋە و بە شەق و زللان ناچارپان كرد خۆ دە ناۋى كانى يەكەى ھەل كىشى و دوايەش دەستيان بە لىندانى كردهۋە.

ئەۋى رۆژى ژاندرەمەكان نىۋەى خەلكى گونەكەيان بە لىندانى نىۋەگيان كرد. كاتىك شەم داھات دەستيان ھەلگرت و ھاتنەۋە دىۋەخانى كۆتخاى. ئەو شەۋەش چەند سەر گۆتلكيان بۆ كوشتوبونەۋە، كەبىيان بۆ ساز كردبون و ھەرۋەھا ھەنگۈين، قەيماغ، پۆنى كەرە و... يان بۆ دانابون. كۆتخاى بەدبەخت بۆخۇى نەىتوانى لە گەلپان بىتتە سەر سفەرى و داۋاي لىبوردنى لە سەرچوخەى كرد. سەرچوخە بەكر كۆپىكى خراب نەبوو، بەلام ناچاربوو نەركى خۆى بەرپۆبەرى. بابى قاچاخچى بوو و زۆر جار ژاندرەمان دەيانگرت و داركارىيان دەكرد. ئاخەرەكەشى جارىكى ژاندرەمە لە سەر سنور لە داۋيان خست و ھەرچەندى ھاۋارى كرد و پاراپەۋە، گۆتپان نەدايە و كوشتپان. ھەر لە بەر نەۋە سەرچوخە ھىندىك ھەستى ھاۋدەردىشى تىدا ھەبوو. دەنگى ئالەنالى كۆتخاى لە ژورەكەى تەنشىتىيەۋە دەبىست و ئەمەش بۆ كەسىك كە بابى لە ژىر داركارىي ژاندرەمان دا مردبوو، خۆش نەبوو. ھەرىۋە ژاندرەمەيەكى نارد و راي نەسپارد كە كۆتخا دەبى بى دەنگ بى، دەنا ...

نەشكەغە و نازارى دىھاتىيەكان رۆژى دواتر و دوو رۆژ دواترىش، نەگەر پىتويست بوايە، دەبوو ھەر درىۋە بەرى. يان دەبوو نەسپەكەى بىتنن و يان يەك كەسپش لە خەلكى ئەو دىيەى بە سەرپىتۋە نەمابا و ھەموو دە جىتتە كەوتبان. بەلام سەرچوخە پىتتە خۆش نەبوو خەلكەكەى بكوژى، ئاخىر بابى خۆى بە دەستى ژاندرەمان كوژرابوو، لە سەر سنورى سوورەيە، لە سەر دەھزار لىرەى خوپىرى ... ئەو دىھاتىيانە دەبوو مەنتبارى بن! خۆ سەرچوخەى وا ھەبوون كە ئەو ھەستى ھاۋدەردىيەيان نەبوو ...

رۆژى دواتردى ئالۆز بوو. خەلك بە سرتە و بە پارىۋە يەكتريان دەدواند. سەرچوخە نەى دەزانى بۆ وايە. لە ھىندىكانى پرسى، بەلام ۋەلامىكى واي ۋەرنەگرتەۋە. سەرەنجام پىرپىزىتەك ھاتە لاي و گوتى:

— سەر جووخە بەکر، ئەتۆ لەخۆرا سەروسە کوت و لاقولە تەری پیاوہ کانی ئیمە تیکدە کە یەوہ. ئەسپە کویتى حەمەدۆکی ئەو تا لە خوارەوہی دئیە! ھەموو کەس دیویەتی و دەزانن ئەوہ ئەو ئەسپە یە کە تۆ لیبی دە گە پئی، چونکە ھەموو خەلکی ئەو شاخانە دە ی ناسن. ئیستا ئەوہ لەو میترگە ی خوار ییە. بۆخۆی ھاتوہ و رە گەل رەوہی دئی کەوتوہ و ئەوہ لە وئ دە لەوہ وئ. دیارە ئەو ئەسپە لە نیتو سەد و لاغانیش بی، لە دوور را دیارە و لیک کردنەوہی لە وانی دیکە زەحمت نیە. تەنانت ئەگەر کەسیک تا ئیستاش نە ی دیبئ و بۆ یە کەم جار چاوی پئی بکەوئ، دەسبە جئ دەزانئ ئەوہ ئەسپە کویتى حەمەدۆکی یە!

پاشان پئیژنە کە بە تەوسەوہ گوتی:

— فەرموو ئەگەر بۆت دە کرى بۆخۆت بی گره! دە بچۆ بی کوژە بە کرۆکە دلیرە کەم! دە برۆ دە ی پیاوہ نازاکە! قارەمانە دەنگ شێرە کە!

— بی دەنگ بە پئیژن! گالتەم پی مە کە! ئەمن گالتەم لە گەل ژنان نیە، تەنانت لە گەل پئیژنانشم نیە. ئەمن عیزرا یلی ئەو شاخانەم.

— جا ئەگەر وایە دە بۆخۆت بچۆ و ئەسپە کە ی بکوژە، با وە ک نادەمیت لی بەسەر بی! ئەگەر پیاوی بچۆ بی گره، جا ئەو کاتی دە تەببەنم چۆن وە ک ھۆمەرە کە چە لی مالتویران دە بی! دە فەرموو ئەگەر دە وئیری بۆ لای بچۆ! جا بزائە چۆن ئەسپە کە ئیفلجەت دە ک! بزائە چۆن کەر و کوئیر و خوار دە بی! دە برۆ دە ی! ئەتۆ کە بابی خۆت کوشتوہ، ھەولئ کوشتنی ئەو ئەسپە ش بەدە، با ئیدی دا یکت چاوی بەو سەرو سە کوتە نیگ ریسەت نە کە وئتەوہ!

پئیژنە کە ھەرچی بە سەر زاری دا دە ھات، پئی دە گوت.

بە کر گوتی:

— ئەمن بابی خۆم نە کوشتوہ!

— بۆخۆت نەت گوت ژاندەرمان بابتیان کوشتوہ؟

— با، وام گوت.

— دە باشە، مادام ژاندەر مە کوشتوویانە و ئەتۆش ژاندەر مە ی، جیاوازی یە کی نیە، ھەر

وە ک بۆ خۆت کوشتبیتت وایە، وانیە؟

— نە خیر جیاوازی زۆرە. پیم گوتی دە مت گری دە پئیژن، ناگات لە زارت بی، توورە بم وات

دە سەر وە ناچئ ھا!

پئیژن بە سەری دا قیواند:

— که سیک بابی خۆی کوشتی، هه موو شتیکی لی ده وه شیتته وه! نه تو له ده ست دی منیش بکوژی و نه سپه که ی حه مه دۆکیش بکوژی! ده ی نه دی بۆ پاره ستاوی؟ نه وه نیه نه سپه که له خواره وه یه... گولله یه کی له سه ری ده و بی کوژه، دیاره نه گهر گولله ی وات پی بن، که نه و نه سپه ی بپن. ده ی نه گهر پیای بپۆ و بی گره!

سه رجوو خه نه ی ده زانی چ بکا، له وی پاره ستابوو و له بن بارانی لۆمه ی پیژیژی دا سه ری لی شیتابوو. ژنه ش بیده نگبوونی نه بوو.

سه رجوو خه به باشی نه و به سه رهاتانه ی ده زانی. ده ی زانی چۆن هۆمه ره که چه ل به دوای نه سپه که ی دا وه ره وه زیکی هه لگه پاره و راست نه و کاته ی به هه زار چه ره سه ری گه یشتوته سه ری، هه ل خلیسکا وه، هه ل دیرا وه ته نیو دۆلیکی هه زار به هه زار و له ته به ت بووه.

به سه رهاتی ناده میس له هه موو چوکوو پاره یه ده نگی دابۆوه و نی ته حسین تاژیش که هه ولتی ده داو خستنی نه سپه که ی دابوو و برووسکه لی دابوو، هه روا. ته حسین له کاتی که دا ویستبووی ته قه له نه سپه که ی بکا، له جیی خۆی وشک هه لاتبوو. هه ره که س هه ولتی گرتنی نه و نه سپه ی دابوو، به لایه کی به سه رهاتبوو. سه رجوو خه بۆخۆشی شتیکی له و با به ته ی دیبوو. ژانده ره مه یه کی خه لکی عورفای که ناوی شه هموز بوو، سویندی خواردبوو و گوته بووی شه رت بی هه تا نه و نه سپه ی نه گرم، روو ده ولاتی خۆم نه که مه وه. سی پۆژ دواتر کوپیکی چاره ده ساله ی خه لکی گونده که ی خزیان ته قه ی له شه هموزی کردبوو، حه وت گولله ی له سه ری دابوو و کوشتبووی. دواتر ده رکه وت که بابی ژانده ره مه کوژرا وه که ی بابی نه و کوپه ی کوشتبوو...

— پیم گوتی نه گهر پیای هه ره نیستا بپۆ نه سپه که ی بکوژه! ده بیینی نه سپه ی حه مه دۆکی بۆخۆی هاتۆته به ره ده ست. نه گهر راست ده که ی، نه و ده رفه ته ی له ده ست مه ده ...

خه لکی دیه که ی به ناله نال و بۆله بۆل کۆ بوونه وه. ته نه انه ت کوته خاش که دوو که س چووبونه بن بالی، به زه حه ت ده نگی ده ره هه ات و روانینی کزی دل پیای ده سووتاند، هه ات و رووی ده سه رجوو خه ی کرد:

— سه رجوو خه، وا دیاره نه تو ده پیۆزترین شه وی مانگی ره مه زانی دا، یانی ده شه وی له یله تولقه درێ دا له دایک بووی. چاوت لی بی، نه سپه که بۆ خۆی هاتۆته لات. نیستا ده بی هه موومان بچینه خوارێ. نه سپه کویت له و میترگه ی خواره وه ده له وه پێ. قسه ی تی دا نیه نه و ده زانی که نه تو لیره ی و ده سوڤنگه ی وی دا نیتمه نه شکه نجه ده که ی. هاتره نیتمه پزگار کا. نیستا نیتمه ده بی هه موومان به یه که وه بی گرین و بی کوژین! پیاره کانی تو نه نگیتونه، بۆخۆشت

گوللهی نابویری، وانیه؟ مندالتیکی پیتنج سالهش ده توانی نمو نسهپه گه وره یه یی بنگیوی. تنانته نمو کابرا پیرهش که کهس نازانی چند سال ده بی، به چاوبه سراویش ده ی نه نگیوی. به راستی نه تو ده شهوتیکی پیروز دا له دایک بوری، چونکه نسهپه که بوخوی هاتوته بهر دستت. دیاره نه گهر بوخوت بی کوژی، سی هه زار لیره خه لاته کهش وهرده گری. ده فهرمون با برۆین. هه موو خه لکه که با بی، پیانو، ژن، مندال، هه موو وهرن! یاللا با برۆین و بی گرین، نه گهر نه ش گیرا، بی کوژین!

سهر جووخه سوور هه لگه را، دهسته کانی لهرزین و ساتیک بی ته وهی هیچی بی بگوتری، چاوی ده چاوی کویتخایه وه برین. ژانده رمه کانی دیکهش وهک وی نار ه حمت بوون.

هه موو خه لکه که به رهو خواره وهی ناوایی چون. مندال له پیش دا هه لده هاتن، دوا ی وان کچ و کوپی جحیل ده رۆیشتن، نمو جار نه خۆشه کان و نه وانهی نه شکه نجبه کرابوون و ژانده رمه کانیش له دوا ی هه مووان ده هاتن. له قولینچکیتکی میزگه که ی که له شوتینیکی بهرین و خۆش هه لکه و ته بوو، له وه ری له به له کان بوو و به شیککی به سته ره یه کی ناسک داپۆشرا بوو، هه موویان راهه ستان. ژانده رمه کان ریز بوون. ره وه که هیندیک واوهر ده له وه را، له سهر یه ک دووسه د - سیسه د سهر ده بوو و نسهپ، ماین و جوانووی گه وره و بچووککی له هه موو ره نگ و شیه یه ک تی دا بوو. هیندیکیان ده له وه ران، هیندیک راهه ستا بوون و کلکیان له بهر تاوی راهه وه شانده. نسهپه کویتیش له وی بوو. سهر خۆش و له خۆبایی به رهو ناسمان بهر ز ببۆه، باریک و به دیمه ن، چاوی شین و گه وره، گوئی بچووک، که فه لی پان، یالی ره ش و دریز، تووکی بریقه دار و کلکی نه وه نده دریز بوو، که هه تا سهر سمی ده هات. کاتیک نسهپه کان چاویان بهو هه موو خه لکه ی که وت، هیندیک نالۆز بوون، به لام بلاو نه بوون. نسهپه کویت سهری هه لینا، ملی دریز کرده وه، کونه لووته کانی قوچاند، کلکی هه لینا و هیندیک به رهو دارستانی ته نیشتی غاری دا. پاشان گه راهه وه، به ویزغه گه ریکی به ده وری ره وه که ی دا لی دا و راهه ستایه وه. دیسان سهری هه لینا، پرماندی، ملی راهه شانده و حیلاندى. جار به جار دهنگی حیلهی ده شاخان ده گه را و ده بیسرایه وه. ده تگوت ناتوانی له جیی خۆی بجه جمی. نمو جار به قۆرته به ده وری ره وه که ی دا سوورا و چند جار نه وهی دوویات کرده وه، به لام جار به جار بازنهی سوور دانه که ی له ره وه که ی نیزیکت ده کرده وه. پاشان رووی بۆ لای حه شیمه ته که ی وهر سوورانده، وهک نه وهی ده چوو که چاوی له هه مووان کرد بی و دوا ی نه وهش سهری راهه شانده و چوارنال به رهو هیندیک پنچک که له لای خواره وهی میزگه که ی بوو چوو. نسهپ و ماینه کانی دیکه

نه جولا بون، هه روا له بهرتاوی سهریان بهردا بۆوه و پراوه ستابوون. ته نیا کۆمه لێنک جوانو دههاتن و دهچوون و دهخولانهوه. جۆگه یه که له لای پنچکه کان بوو، نه سپه که له وی جارێکی دیکه ش حیلاندى. خه لکه که دیتیان چۆن سه ری هه لێنا و دیسان چوارنال غاری دا به وه. سه رجوخه و پیاوه کانی له جینی خۆیان رهق پراوه ستابوون. تهنه گه کانیان له شانیا ن نه هیتا بووه خواری و روخساریان سپی هه لگه پابوو.

پیریژنه که دیسان هاته وه بۆ لای سه رجوخه ی. ده سه لێکی سپی له سه رنابوو، لاواز بوو و گنجی ده موچاری له دووره وه دیار بوون. ئیستا نه سپه که هیندیك شل ببۆوه و له مه ودا به کی کم دا، وه که نه سپی راهیتراوی سه رکی، هه ر ده چوه پیتشی و ده گه رایه وه. ژنه که گوتی: — نه وه تا نه سپه که له به رامبه ر خۆت و ژانده رمه کاته. ده ی هه ول بده ن بی گرن! تهنه گه کانیشتان پرن له فیشه ک، ده ی نه دی بۆ پیتیه وه نانتین؟ ده ی یاللا ده ست به ی بکه ن، با خه لکی دیش بتان بینن چ ده که ن!

پاشان رووی بۆ لای جووتیه ره کان وه رگتیا:

— نه ری بۆ وه ده نگ نایه ن! خۆ هه مووتان ده زانن نه وه نه سپه که ی حه مه دۆکی به، وا نیه؟ هیه ک هه سه وه ده نگ نه هات. سه رجوخه و ژانده رمه کانی هه ر وا سه رسام پراوه ستابوون و ده نه سپه که به وه رامابوون و خه لکه که ش چاویان له وان ده کرد. نه سپه که له به ر ده می وان به نه رمه غار ده هات و ده چوو. پیریژن به سه ر سه رجوخه ی دا قیژاندى به وه: — ده فه رمو ته قه ی لی بکه و نه سپی حه مه دۆکی بکوژه! نه وه نیه به به ر ده مه تانه وه دی ده چی. ده ی نه دی بۆ له لیدانی خه لکی ناسایی و مالتویزان نه وه نده نازان ...

کوێخا تینی دا خۆی، به زه جه ت هه ستا و چوو بۆ لای پیریژنی، به لام زۆر نه رۆیی، سه ر نه گری بوو و که وت. خه لکه که غاریان دا و هه لیا ن نه ستانده وه:

— به سه پوره زارا، چی دی ده نگى مه که!

— نه خیر نه من بی ده نگ نايم، ئیوه دارکاری ده که ن و نه شه که نه جته تان ده که ن، به لام وه که ژنان بی ده نگ ده بن و هیه چ نالین. ئیستا ده تانه وه ی نه منیش به قسه تان بکه م، ها؟

— پوره زارا بی ده نگ به و تووشی کیتشه مان مه که!

نه و جار پیتج - شه ش ژن هاتن، با وه شیان به پوره زارای دا کرد و له وی تیان دوور کرده وه. له و کاته ی دا نه سپه که گه رایه وه بۆ لای په وه که ی. ده تگوت دوا ی نه و هه موو غاردانه ی مانده و بووه. ماینیک هاته پیتشی، گه لی بلاو کرد و میزی کرد. نه سپه کویت به یالی دانوسا، به یه - دوو

جاری سوورپاند، بۆنی به نیتوگه‌لی‌یموه کرد و پاشان سواری بوو، هه‌ردووک پیتشوی له‌ملاو نه‌ولای له پهراسووانی قایم کردن و قه‌پی به ملی دا گرت. هه‌رچی ماینه‌که هه‌ولتی دا خۆی له ژێر قورسای له‌شی رزگار کا، بی‌سوود بوو و نه‌سپه‌کویت تا به ته‌واوی لیتی‌نه‌هات، ده‌ستی لی‌هه‌لنه‌گرت. پاشان تاوی دا ماینیکی دیکه و له ویش هات. دواتر ماوه‌یه‌که له گه‌ل جوانو ماینیکیش گه‌مه‌ی کرد و پیتش نه‌وه‌ی لیتی‌بی‌قه‌پیکی وای له ملی گرت، که جیتی ددانه‌کانی خوتنیان لی‌هات. نه‌و جار به شه‌که‌تی له ره‌وه‌که‌ی دوور که‌وته‌وه و له قولینچکیکی سه‌ری به‌ردایه‌وه و راوه‌ستا. نیتستاش خه‌لکه‌که هه‌ر له شوینی خۆیان بی‌دنگ راوه‌ستابوون، چاویان له وی ده‌کرد و چاوه‌روان بوون بزنان ژانده‌رمه‌کان چ ده‌که‌ن.

ساتیک دواتر نه‌سپه‌که سه‌ری هه‌لینا، پرماندی و حیلاندی. ده‌نگی حیله‌که‌ی تاوازی دایه‌وه و پاشان هات راست له پیتش خه‌لکه‌که‌ی راوه‌ستا. دوا‌ی نه‌وه‌ی چهند جار چوارنال چوه پیتشی و هاته‌وه دایه‌، رۆیشت و دوور که‌وته‌وه. هینده‌ی پی‌ته‌چوو له سه‌ری، له سه‌ر دوندی ره‌وه‌زان وه‌دیار که‌وت. له وی له به‌ر تیشکی رۆژی راوه‌ستابوو و کلکی هه‌لده‌سووران. خه‌لکه‌که به بی‌دنگی گه‌رانه‌وه نیتو دیتی. ژانده‌رمه‌کانیش به دوا‌یان دا هاتن. نه‌وانیش به ته‌واوی بی‌دنگ بوون و نه‌وه‌نده ماندوو بوون، که به زه‌حمه‌ت هه‌نگاویان بۆ هه‌لده‌هاته‌وه. هه‌موویان سپی هه‌لگه‌را‌بوون. له نیتو دیش نیدی رانه‌وه‌ستان، بارگه‌یان پی‌چایه‌وه و رۆیشتن بۆ دی‌یه‌کی دیکه.

(۱۱)

هېشتا شار ده خەوتىكى قوول دا بوو، كە عدلى يەشل ھەستا، خۆى دەبەر كردهوہ و لە مالىٰ ھاتەدەرى. تارىكوروونى بەيانى بوو. كاتىك گەيشتە تەنىشت قەبران و نىزىك مالىٰ رۆستەمە كوردى، ھەوہل كەلەبابى بەيانى خویندى.

– رۆستەم! رۆستەمە كورد! كاك رۆستەم!

– ئەوہ كىتتە؟

– ئەمنم، عدلى يەشل!

– ئەوہ ھاتم كاك عدلى، ھەر ئىستا!

رۆستەم بە پەلە غارى دا دەرى:

– ياخوا بەخىر بىتى كاك عدلى، ئەوہ خىرە شوکور؟! چۆنە بەو بەيانى يە زووەى ھاتووی؟

– بەلى، خىر دەبى ئىشاللا!

پاشان چورنە سەر سەكۆى پېش دەرگای مائەكەى.

– كاك عدلى قاوہى دەخۆيەوہ، يان شىر؟ دەزانم ھېشتا جەمى بەيانىت نەكردوہ.

ھەردووکیان لە سەر كورسىى دار لە بن دارپەلكىكى گەورە كە لە پېش دەرگای مائەكەى بوو، دانىشتن. خىزانى رۆستەمى كە لەمىژ بوو ھەستابوو و ماشىنەى بۆ مندالان ھەسەر ئاورى نابوو، كاتىك چاوى بە عدلى كەوت، ھەوجۆشكى لە پەنا دىزەى ماشىنەى لە سەر ئاورگەكەى دانا و ھىندىك شىرىشى دە تاوہىكەى چكۆلە دا ھەسەرنا.

– رۆستەم، بىستوومە كارىكى زۆر خراپت كرده، ھەر بۆيەش ھاتوومە لات!

– چم كرده، كاك عدلى؟

– بويوه كيشكچيى مورتهزاغاي...

– بهلى، راسته...

عەلى يە شەل لىي چووه پيشى:

– چۆن شتى وات كروه؟ كەسيكى وەك تۆ كە لە گەل چەتەيەكى وەك بايراموغللى لە شاخى بووه، چۆن دەبى نىستا چەشنە نۆكەرايەتەيەكى بكا كە گومانى تىدا نيه مەترسيى بۆ سەر ژيان و گيانى خۆى تىدايه!

– مندالە كام برسین كاك عەلى... دەبىنى نىمە لەو خانووه شپەى پال ئەم گۆرستانەى، لە نيو مردووان دەژين. كاتيك كەسيكى وەك تۆ دەبىتە نۆكەر، بۆ يەكى چاره رەشى هەژارى وەك رۆستە مە كوردى نەبىتى؟

وەك ئەوهى دەچوو كە عەلى يە شەل باش قسەكەى رۆستە مى گووى تى تەبووبى، هەروا كە لە جىي خۆى دانىشتبوو، چارى دە ميوئىكى يەوه برىبوو كە قەفقەف لە دارەكەى هالا بوو:

– بە داخووه ئەمن ئەو شانازى يەم بە نسيب نەبوو كە لە گەل پياوئىكى گەورەى وەك بايراموغللى لە شاخى بم. ئەمن تەنيا كاپرايەكى شەلى بى دەسەلاقم.

– ئەتۆ لە گەل چەتەيەكى وەك حەمەدۆكىيى. پىتتوايه خەلكى ئەم شارەى ئەوهى نازان؟ ئىتو بە يەكەوه مەحموداغاي كانى گولانتان كوشت. حەمد گوللەيەكى لىدا و ئەتۆش گوللەيەك. هەموو كەس لەوهى ناگاداره. خەلك دىتوويانە كە تۆ چۆن حەمدەت بردۆتە ماله مورتهزاغاي و ئەويت پىتشان داوه.

– با ئەمن پرسيارىكت لى بكەم!

– فەرموو كاك عەلى!

– ئەگەر حەمدە بى و بيهوى مورتهزاغاي بكوژى، ئەتۆ وەك كيشكچيى وى چ دەكەى؟

– حەمدەۆك قەت ناتوانى بىتە نيو مالى مورتهزاغاي.

– بۆ ناتوانى؟

– دەست و تەنگى من وەك دەست و تەنگى خەلكى ديكە نيه، عەلى يە شەل!

– يانى ئەتۆ نامادەى لە سەر مورتهزاغاي حەمدەۆكى بكوژى؟

– ئەدى بۆجى مورتهزاغا بە كرىي گرتوم؟ پىتتوايه بۆ ئەوهم پوول دەداتى كە ئەگەر حەمدە بى و بيهوى ناغاي بكوژى، رىنگاي بۆ ناوالە بكەم و تەنانەت بلیم، بەخىر بىي حەمدەۆك، مورتهزا دەو ديوى دا نوستوه، فەرموو بچۆ سەرى و بى كوژە!

– نەگەر وا بى، ھەمدە ھەتتا ئەتۆ نەكوژى، كەسى دىكە ناکوژى!

– رەنگە واش نەبى، خودا دەزانى كىھامان پىشتر دەكوژىن. بىتجگە لە ۋەش بۆچما ئەتۆ نەتزانىوھە كە ھەمدە نەماوھە؟ دەلىن يان كوژراوھە، يان بىسەروشوپىن بووھە و ئىستە مەلا فەرھاد بۆتە چەتە، جىيى ۋى گرتۆتەوھە و بەناۋى ۋىيەوھە دەستەكەى بەرپۆتە دەبا؟

كاتىكە عەلى ئەوھى بىست، لەشى ۋە سەر نارەقەى گەرا، سەبر، بە شىۋەيەك كە بە زەھمەت دەبىسرا، لىيى پرسى:

– لە كوژى ئەوھت بىستوھە؟

رۆستەمە كورد قاقايەكى كىشا:

– ھەموو كەس دەزانى، كەس نىھ لەو بازارەى بى و ئەوھى نەزانى. بچۆ لە لاي سالە يەكچاۋى سەرت بتاشە، زۆر وردتر شتەكەت بۆ باس دەكا. لە سەر خۆشت ...

– چ لە سەر خۆشم؟

– رەنگە بۆخۆت پىتتەوا نەبى خەلك دەزانن كە ئەتۆ لە نىو نەم شارەى دەستى راستى ھەمدەدۆكى. بەلام پىست ناكە لە ۋەى بترسى، چونكە تەنيا ئىمە ئەو بەشەى دەزانن و چ شتىك لەو بارەوھە بە ناغا و بەگەكان نالىن. ديارە مورپتەزاغاش ئەوھى دەزانى.

– كى ئەو باسەى بۆ ۋى كەدوھە؟

– كەس بۆى نەكەدوھە، ھەر بۆخۆى پىتتەوا نەبى. مورپتەزاغا ئەوھەش دەزانى كە تۆ رۆژى خۆى، جا درەنگ يان زوو، دەى كوژى. دەزانى نەگەر ھەمدە ئەو شەوھى نەى كوشتوھە، مەبەستى ئەوھە بووھە كوشتنى ۋى بە تۆ بسىپىرى، تا تۆ تۆلەى لىيكەيەوھە. مورپتەزاغا ئەمنى لە ترسى ھەمدەى بەكرى نەگرتوھە، بەلكوو ترسى سەرەكى بۆ ۋى ئەتۆى و مەبەستى ئەوھە كە مەن لە بەرامبەر تۆ دا بى پارىزم.

– بۆ ئەو كارەى چت دەداتى؟

– زۆر شت ... عەرز، خانوئىك، ئەسپىك، ھەموو شتىك!

– ئەمنىش ئەوانەت دەدەمى.

– بەلام مەن بەلىنم بە مورپتەزاغى داوھە.

تاۋىكى چاك دىمەچەقىان بوو. عەلىيە شەل دەى گوت دە ھىندى مورپتەزاغات دەدەمى، دەست ھەلگەرە! بەلام رۆستەمە كورد ھەر ئەوھى دوپات دەكەدوھە كە بەلىنى بە ناغى داوھە و ناتوانى بەلىنەكەى بشكىنى ...

— نه گهر وا بې همر کامهو کهوتووينه لايه کی، رۆسته می ناره قفرۆش؟
رۆستم به نه نقهست شاقه لی کهواکه ی لادا تا ده مانچه که می وه ده رکه وی و گوتی:
— به لئی راست وایه!

— رۆستم، نهو ده مانچه می ده بهر پشتینت دایه و خۆی پیوه راده نیی، راست نهو
ده مانچه می که مورته زاغا زۆر پیش تو پیشکه شی منی کردبوو.
— ده زاتم عدلی یه شهل.

— نه وهش ده زانی که دواتر چیی به سمر هینام؟
— به لئی ده زاتم، به شقان له ده روزه ی وه ده رنای، و به روو توقوتی ده بازاری کردی. وانه بوو؟
— با، راست و ابوو، کهوا بوو بزانه و باهرم پی یکه نهو رۆزه ی ترسی حه مه دۆکی نه مینئ،
هه مان کاری له گه ل تۆش ده کا، که له گه ل منی کرد.
رۆستم گرماندی:

— نه من عدلی یه شهل نیم، بیه وی وام لی بکا، ده موده ست ده ی کوژم. نه تو پیاویکی
فیله زانی و به شتوبه کی ده کوژی که تاوانه که می بکه ویته نه ستۆی حه مه دی.
عدلی که یه کجار که م تووره ده بوو، نهو قسه می نه وه نده پی تاخۆش بوو که بۆ یه که م جار
له ژبانی دا خۆی پی زهوت نه بوو، راست بۆوه، لاقی ده عمرزی کوتا و گوراندی:
— که وایه خودا یان به من ده دا یان به تو! به لام گوی بگره با پینت بلیم، وه بالی
چاره پهبی منداله کانت ته نیا به نه ستۆی خۆته!

نیدی رانه وه ستا، چوو ده نیو گۆرستانه که یه وه و ون بوو. نه وه نده خیرا رۆبی، که ناسه واری
شه لینی پیوه دیار نه بوو، همر له چاولی کنانیک دا گه بیسته نیو قه بره کان و له پیش چاو نه ما.
لهو رۆزه عدلی نیگمران بوو. همر چمندی بیری ده کرده وه، نه ی ده زانی چ بکا. نیستا که رۆسته مه کورد
ده بوو به کیشکچی مورته زای و پارێزگاری لی ده کرد، تۆله کرد نه وه له مورته زای بۆ وی دژوار ده بوو. نه گمر
کمیٹک نهو جار ویستبای مورته زای بکوژی، ده بوو پیشتر مشووری رۆسته می بخوا، که پیاویکی نازا بوو و وا
هاسان چاره ی نه ده کرا. تمنانته نه گمر رۆسته می ش کوژرابا، گرفتی دیکه پمیدا ده بوو، بایرامۆغلی و هاورئ
کۆنه کانی تۆله میان ده ستانده وه. دیاره ده سته کۆنه که میان هه لومشابوو، به لام دیسان پیوه ندی نیوانیان همر مابوو.
نهو فکرانه عدلی یان زۆر نالۆز ده کرد و همر خودا ده ی زانی ده بوو چ بکا نه گمر حوسنی
خانم نهو رۆزه لئی رانه سپاردبا ...

رۆژیکی کولقه تیٹک هاته لای عدلی یه شهل:

حوسنی خانم ناردوومی و ده‌لئی:

— نهوه دواوین جاره پای‌ده‌سپیرمی. نهو جار به قسم نه‌کا نیدی هه‌تا هم، نانیرمه لای و ناشی‌دوینم. نهوه ناغا بریاری داوه رۆسته‌مه‌کوردی ده‌کاته کیشکچی خۆی و نه‌من زۆرم هه‌ول داوه پێشی بگرم، به‌لام گویم ناداتی. داوا له‌ عه‌لی ده‌که‌م، له‌مشه‌و نیزی‌کتر نیه، هه‌ر نه‌مشه‌و، دوا‌ی وه‌ی خه‌لک نوستن و نیو‌شاری چۆل بوو، بی‌بۆ مائی نیمه. به‌ قسم نه‌کا، کارێکی باش نا‌کا. چونکه نه‌من کچی به‌گزاده‌یه‌کی تورکمانم و هه‌یج که‌س له‌ سه‌رانسه‌ری چوکورواوایه تا نیستا بی‌تسه‌بی نه‌کردوم. هه‌یج که‌س تا نیستا رقه‌به‌ری تایفه‌ی نیمه‌شی نه‌کردوه. نه‌گه‌ر عه‌لی‌ناغا تو‌سقالێک و یژدانی هه‌بۆ و نه‌ختیک چاکه‌ی منی له‌بیر بی، نهوه دۆ بۆ لام ...

— سلأوی من به‌ خانمی بگه‌یه‌نه. بلئی ده‌ستی ماچ ده‌که‌م و هه‌ر نه‌مشه‌و دیمه‌ لای. کاتیک قسمی له‌ گه‌ل ده‌که‌م، ده‌بی مورته‌زاغا له‌ ژورویکی دیکه‌ بی.

نیوه شه‌وی چوو بۆ لای مائی خانمی و له‌ ده‌رگای دا. ده‌رگا ده‌سه‌جی کراوه. مورته‌زاغا و حوسنی خانم له‌ سه‌ر پلیکانان راوه‌ستا‌بوون و چاوه‌روانی بوون. هه‌ردووکیان جلی جوانیان ده‌ به‌ر کردبوو. خانم چارشێویکی به‌ سه‌ره‌وه بوو، که‌ قه‌راغه‌کانی به‌ ده‌زوویه‌کی زه‌ردی زێرین چنرا بوو، زنجیرێکی زێری ده‌ ملی دابوو و باسکی ده‌ بن بازنه‌ زێره‌کانی دا ون ببوو. خانم کاتیک میوانی ریکوینیکی ده‌هاتن، به‌و چه‌شنه‌ی خۆ ده‌رازانده‌وه.

مورته‌زاغا چهند شه‌قاوی به‌ په‌ره‌وه چوو و ده‌ستی گرت، تا له‌ پلیکانان وه‌سه‌ر که‌وت. چهند جاری به‌خێره‌اتن کرد:

— یاخوا به‌خێر بیی. نه‌تۆ هه‌ر برای منی. ده‌م‌زانی نایه‌لی چی دی چاوه‌روان بین و خه‌فته‌ت پێوه‌ بخۆین. ده‌م‌زانی وه‌ک له‌ کۆنه‌وه‌ گوتووایه‌ قه‌ت نینۆک له‌ قامکی نایته‌وه و نه‌و دلێشی‌یه که‌ نا‌کامی گالته‌یه‌کی بی‌جی بوو، ماوه‌یه‌کی زۆر ناخایه‌نی. نیستا نه‌من به‌جێتان دێلم و له‌ گه‌ل خانمی قسمی خۆتان بکه‌ن. جاری خواحافیز برا گیان، دوا‌یه‌ به‌کتر ده‌بینینه‌وه و دیا‌ره قسمان یه‌کجار زۆره‌ بیان‌که‌ین. ده‌لێن مه‌لا فه‌ره‌اد همه‌ده‌ۆکی کوشته‌وه، هه‌روه‌ها ده‌لێن همه‌د چۆته‌ نه‌نکه‌ره‌ی... به‌لئی، به‌ راستی زۆر شت هه‌ن باسیان بکه‌ین. له‌و کاته‌وه تو‌ رۆیشته‌وی زۆر شت پرووی داوه.

پاشان ده‌سته‌کانی به‌ره‌و ناسمان به‌رز کرده‌وه.

— خودایه‌ زۆر شوکور! زۆرت سوپاس ده‌که‌م خوا‌یه که‌ من برای خۆم نه‌و جاریش له‌ لای خۆم دیته‌ره! نیدی داوا‌ی دیکه‌م لیت نیه. زۆر شوکور خوا‌یه گیان!

لیره دا له پر هه لویسته یه کی کرد و گوتی:

— ده زانی نه وهش ده لاین که نه سپه که ی همه دی گیراوه و نه وه خه ریکن بی هینن بۆ نیره، به لأم نه من باوه ر بهو ده نگویانه ناکه م ...

پاشان ده رگای له سه ر پیوه دان و وه ده رکه وت.

دوای رۆیشتنی مورته زاغای حوسنی خام گوتی:

— عه لی، برای خۆم، هه رچی له و مالهی دا داوای بکه ی، ده تده ینی. هه رچی به و ی... نی دی باسی جلك، کلآو و چه کمان ناکه ین، نه وه مافی خۆته هه تب ن برام! به هچ شیه وه یه ک پیویست نیه باسی ده مانچه، زه وی و و خانووی ده گه ل ناغای بکه ی، نه وانه مافی بی ته ملاونه ولای خۆتن و پیویست نیه کیشه یان له سه ر بکه ی... نه وه ی که پیویسته قسه ی له سه ر بکه ی، پوولینکی باشه که ده بی وه ک مووچه بتدریتی. ده بی مووچه ی تۆ وه ک داها تی حاکم، یا وه ر و دوکتۆزی بی... عه لی له حالینک دا سه ری به ردابۆه، گوتی:

— به لئی، حه قده سته ی من نابی له ئی وانه که مته ر بی.

— له سه به ینی به یانی را!

— هه روه ها نه و رۆسته مه کورده نابی پیی ده حه ساری نه و مالهی بنیته وه. له و به ر ده رگایه ی بی بینم، سیودووی لی تاکه م، ده ی کوژم. نه و وه ک چۆن نیستاش له گه ل بایرامو غلی یه، ده سته ی راستی حه مه دۆکیشه .

— به لایننت پی ده ده م که نی دی رۆسته مه کورد پیی ده و مالهی نانیه ته وه، عه لی!

— خودا را وه ستاوت کا خام!

— عه لی، با شتیکت بۆ بگپرمه وه، که تا نیستا که س لیتی نه زانیوم، ته نانه ت له لای میرده که م و منداله کانیشم باس نه کردوه.

— فه رموو خام.

خام روخساری سوور هه ل گه را و چاوه کانی وه ک نه وه ی تای ها تیه تی، بریقانه وه.

— نه و شه وه ی، نه تۆ ده زانی، نه و شه وه ی که مه حموودا غا کوژرا... من تۆم دی...

عه لی له جیی خۆی وشک بوو. برووسکه یه ک له به ری پیی را هات و له ته پلی سه ری ده رچوو، ره وتی لی دانی دلئی توندتر بوو.

— نه من له به ر په نجه ری ژوره که ی خۆم را وه ستابووم، بیریکه ره ش ها تبه وه میتشکه مه وه و نه ی ده هیشت بنووم. کاتینک نیوهم چا و پی که وت، لاقه کاتم وه ک لۆکه یان لی هات و فیزان. نیوه له

پلیکانان وەسەور کەوتن، ئەتۆ دەرگای ژووری خەوێ کەت کردووە و پیاوێ کەمێ دیکە چووە ژووری. چونکە تاریک بوو، پوخساری پیاوێ کەمێ دیکەم نەدەدی، بەلام دەزانم کە ئەو لە تۆ کورتتر بوو. ئەتۆم هەر دەسبەجی ناسی یەو، چونکە تۆ دەشەلی. ئەتۆ شتیکت بە وی دیکە گوت و ئەو جار تەنانت دەنگیشتم ناسی یەو. دواتر دەنگی دەسپێژە کەمێ هات. ئەمن چۆکم نوشتانەو و لاقم جوولەیان لی بێرا. ئەمتوانی لە بەر پەنجەرە کەمێ واو بەجم... وا بوو عەلی، ئەتۆ بووی، وا نیه؟

– ئەمن شتی لە تۆ ناشارمەو، خانم، بەلێ من بووم. بەلام لەوێ دا سەرم سوپ دەمینێ کە چۆنە ئەو باسوخواست بۆ کەس نەگێراو تەو؟

– نازانم بۆ، هەرچۆنیک بوو ئەمتوانیوێ نیدی... با ئەوێش خەلکی دیکەش ئێوێیان لە دەری، لە ئێو مەیدانی دیو، مانگەشەویک بوو وەک رۆژی... ئەوانیش هەر زانیوانە ئەتۆ لە گەل بووی و ئەوێیان بۆ مورتەزاغا و بەگەکانی دیش گێراو تەو... ئەمن سۆتندم بۆ خواردن کە چەند کەسم دیوێ خۆیان دە حەساری راکردو، بەلام ئەتۆیان لە گەل نەبوو، بەلێ سۆتندم بۆ خواردن.

– باشە خانم لە بەرچی ئەو چاکەبەت لە گەل من کرد؟

– بە راستی نازانم بۆ، کردم نیدی.

– ئەمن هەستم کرد کەستیک دیتوینی، بەلام نەم دەزانی ئەتۆ بووی...

– هەرچەندی لێیان پرسیم هەر حاشام کرد و بەو شێوێهە لە گرتن و زیندانیم رزگار کردی.

– خودا راوێستات کا، خانم، منیش لە بەرامبەر دا نیدی بیر لەو ناکەمەو کە زیانم بۆتان هەبێ.

– با، عەلی، دەتبی! ئەتۆ نیازت وایە دەرەنگ یان زوو مورتەزاغای بکوژی، بەلام دەکری

لە بەر من و مندالە کام بی بەخشی. ئەو زۆر لە مردنی دەترسی و زۆریش لە تۆ دەترسی.

– باشە خانم، ئیستا کە ئەو شتانە هەموو دەزانی، بۆچی ئەمن دەکەمێ کێشکچی

تایبەتی وی؟

– ئاغا هێندە لە مردنی دەترسی، کە هەموو رۆژی هەزار جار دەمری و دەژیتەو و شەوانە

قەت چار لە سەر یەک دانانی. ئەو داپە پیتی وایە کە دەکوژی و ئەوێش هۆش و فامی لی بپێو.

نەگەر ئەتۆ لێرە بی، هێندیک هێورتەر دەبیتەو. بە بروای من مادام ئەتۆ رۆژیک هەر

دەکوژی، هەر ئەو یە کجارە بمری باشترە لە وێ هەموو سەعاتان بمری.

– لەوانە یە بۆچوونە کەمێ تۆ راست بی خانم... دەی، ئیستا ئەمن دەبی بپۆم.

– باشه، قېوولتی ده کهی که جارتیکی دیکهش بییه وه، بییه وه کیتشکچی وی و بی پاریزی؟
ععلی به شمل له حالیک دا به خهستی ده بیره وه چووبوو، له جیتی خۆی ههستا. چند جاران
بی نهوهی به خۆی بزانی، لاقه شله کهی راوه شاند، پاشان سدری بهرز کرده وه و چاوی ده چاوی
خانگیه بری:

– قېوولتی ده کهم، خانم، ته نیا له بهر خاتری تۆ، له بهر تۆ که کچی به گیتی گهره وی
تورکمانی و له گوله باغی ناسکتی!
– ئیستا مهرۆ، شهو زۆر درهنگه.
– نا، ده بی بچمه لای مهلا دۆران نه فهندی، سدری بدهم و به ریژ و حورمه ته وه داوای
لی بکه م گهردم نازاد بکا.

– ئه و سه بهاره ت بهو شتانه وی روو ده دن، باوه ری چۆنه و چ ده لی؟
– نه گهر ناغایه ک، به گیتک، ده وله مه ندیک و ته نانه ت نه گهر بابی خۆشی بری، نه و زۆری
په خۆش ده بی! نه و دلنیا به که نه من رۆژی خۆی مورته زاغای ده کوژم و تامه زۆری دیتنی نه و
رۆژه به ... خواهافیز خانم، نه من سه بهینی دیمه وه.

ععلی له حالیک دا شه که ت و ماندوو بوو و لاقه شله کهی به داوی خۆی دا ده خشکاند، له
ژوره کهی هاته ده ری و له پلیکانان چوه خواری. مورته زاغا که له ژوریکه دیکه بوو و له
تاو نهوهی که بزانی باسه کهی نیوان ععلی و خانمی به کوئی گه شت، ئۆقره ی لی برابوو، ههر که
دیتی ععلی رۆیی به په له چوه ژوره کهی خانمی.

– چ بوو خانم گیان، باسه که تان به کوئی گه یاند؟

– ته واو بوو، قېوولتی کرد، ناغا!

مورته زاغا دهستی به ره و ناسمان پان کرده وه و به دهنگی بهرز گوتی:

– خوايه سوپاس بو تۆ! سوپاس بو تۆ که گیانی منت رزگار کرد!

پاشان خیزانی ده نامیژ گرت و ماچی کرد:

– خودا ته مه نیکه ریژوت بداتی، خانم گیان، نه گهر ته تۆ نه بای، قهت نه و کافره م بو رازی
نه ده بوو. نه و ههر له سهر قسه ی خۆی ده بوو و له بریاری کوشتنی من په شیمان نه ده بووه. به لام
ئیستا که نه و رازی بووه نانی مه بجوا و قاره ی مه بجواته وه، نه وه به و مانایه به که ئیدی بری
کوشتنی منی وه لا ناوه، وا نیه؟

حوسنی خانم گوتی:

– قەتت ناکوژى. عەلىيە شەل لە گەل نىمە وەك برايانى لىھاتوہ.

– سوپاسى خۆى گەورە دەكەم كە ناوای بەسەر كردينەوہ! دەزانى خانم ئەوان قەت ئەسپى
حەمەدۆكىيان بۆ ناگىرى، كە وا بوو ئەمنىش ھەرگىز پوولتى خەلاتەكەى نادەم و ئەو پوولتەم بۆ
دەمىننەتەوہ. بەشىك لەو پوولتەى دەدەم بە براى خۆشەويستمان عەلى!

ئىدى تا بەيانى خەويان لى نەكەوت و ھەر بە يەكەوہ قەسەيان كرد. خانم ھەولتى دەدا
ھەرچى زياتر ئەو ترسەى كە لەمىژ بوو لە سەر دلتى مورتەزای ببوو بە بار، برەوتىتى. ئەو
ھەولتىكى زۆرى دا و ديارە ئاغاش بەو زووانە ئەو ترسەى لە دلتى نەدەچووہ دەر. لە مەو دوا
عەلىيە شەل ناگای لىتى دەبوو و ئاغا ھىندىك دلتى دەحەسايەوہ، بەلام بە شىوہى كاتى، نەك
يەكجارى، چونكە دواتر ديسان ترسى حەمەدۆكى داى دەگرتەوہ و لە عەلىيە شەلىش
دەترسايەوہ. قەت لە بىرى نەدەچووہ چۆن مەحموداغاى كانىيە گولان لە لای وى دە خوتنى
خۆى گەوزى و ئەوہش ترسىكى واى لە دلتى دا دروست نەكردبوو كە وا ھاسان برەوى.

بەيانى زوو سوڤمانەيان خوارد. مورتەزاغا دەبوو بچىتە ژاندەرمەخانەى و لە وى لە گەل
كۆزىكى چەند كەسى چا و لەو ئەسپانە بكەن كە خەلك بە ناوى ئەسپى حەمەدىيەوہ و بۆ
ئەوہى خەلاتەكەى وەرگرن، دەيان ھىتان.

– خودا دەزانى چەند لەو بىژۆدانانە ھەر يەكەو ئەسپىكى وە دواى خۇيان دەدەن، دىن و
دەلىن ئەوہ ئەسپى حەمەدۆكىيە! ھەمووشيان كەلەكباز و درۆزنن. ناخر نىوہ ئەسپى
حەمەدۆكىيان بۆ دەگىرى؟

كۆرەكە لە بەر دەرگای ژاندەرمەخانەى چاوپروانى وى بوو. مەلا دۆرانىش لە گەل بوو. ئەو ئەزمونىكى
تايبەتتى دە ناسىنى ئەسپان دا ھەبوو. كاتىك مورتەزا گەيشتە لايان، مەلا دۆران پىتى گوت:

– ئەتۆ گۆراوى، دەبىنم كەيفت زۆر سازە. دەلتى خەرىكى بفرى. وا ديارە ھەست بە
ھىمنايەتىيەكى باش دەكەى. قەسەى تى دا نىە لە گەل عەلىيە شەلى خۆمان پىك ھاتووى!
مورتەزا وەلامى داىەوہ:

– نىنۆك لە قامكى نايىتەوہ!

– مەلا دۆران گوتى:

– سوور دەزانم پشیلەت لە دەركى كونە مشكى بەستۆتەوہ ...

مورتەزا بە ناپەحەتىيەوہ چاوىكى لى كرد:

– ئەگەر ئەتۆ واى تى دەگەى، با...

بيست كەسپك دېھاتى و ھەر بىر پادەيەش نەسپى لەر و لاواز، كە بە زەھمەت دەيان توانى خۇيان لە سەر لاقان راگرن، لە ھەسارى ژاندرەمە خانەى پاوەستابوون و چاوەروان بوون. مورتهزا پرسى:

– نەرى كابرە ھېشتا لىرە ماوہ؟

– لىرە داى كوتاوہ و ناروا، دەلى ھەتا دەمرم لىرە و دەرنەكەوم و نىمەش پىمان و دەرنەنارى.

دەبى خەلاتى خۇى بدەينى، دەنا بۆمان دەرنەكەرى!

خەليل بەگى گەورە گوتى:

دەى با نىستا بچىنە خوارى و چاوە لە نەسپەكان بەكەين. بروانە چ بەزمىنكان بۆ خۆمان ساز كرده. كارەساتىكى سەيرە وەللاھى، ھەر خودا بۆخۇى دەزانى چۆغان لەو ھەللايەى نەجات دەبى!

ياوەر، سەر جووخە عەلى و رۆستەم بەگى مامۆستای مەدرەسەش كە بە دلخوازى خۇى ھاتبوو و لە ھەمووانىش زياتر گرىنگى بە كارەكەى دەدا، ھاتنە خوارى، لە گەل نەوانى دىكە يەكترىان گرتەوہ و لە ھەسارى، لە سەر كورسىيان، كە بە ريز بۆيان داندرابوون، دانىشتن. قەمچىيەك، تونگەيەكى پەر لە ئاوە، پەرداخىك و ھىندىك فىنجان، لە وى، لە سەر كورسىيەكى، كە پارچەيەكى سەوزى پىدادرابوو، داندرابوون.

– با دەست پىكەين، بە نۆرە بيان ھىنن!

دېھاتىيەكى پىرى پشتكۆر، بە رىشىكى درىژى تەنك، رومەتى چرچاوى و بەقوولداچوو، پانتۆلېكى دراو و كلاوتىكى خورىيەوہ كە ھەتا سەر برۆيانى داكشابوو، بە نەسپەوہ لە پىش ھەمووان لە ريزەكەى دا پاوەستابوو و ديارە نۆرەى وى بوو.

ژاندرەمە پىيان گوت:

– نەسپەكەت بەرە پىشى!

كابرا ھەسارى نەسپەكەى راكيتشا، بەلام نەسپ لە جىتى خۇى نەبزووت. پىرە جىتوى دا، بە شەقان لە بەرزگى نەسپەى دا و گوئى كيتشا، بەلام نەسپ سى نەگوئىتەوہ. ناخەرەكەى خەلك و ژاندرەمەكان پالىان پىئوہنا و ئەو جار بە حالە حال دوو– سى ھەنگاوە چوہ پىشى.

– يانى ئەوہ دەبى نەسپى ھەمەدۆكى بى؟!

پىرەكە وەلامى داىەوہ:

– بەلى بۆخۇيەتى، ئەوہ رەسەنترىن و جوانترىن نەسپى ئەو ولاتەيە!

– چۆن ئەو قەسەيەت دەسەلىنى؟

– سەلماندى بۇ چىيە، كاتىك دەلئىم ئەسپى ھەمدىيە، يانى ئەسپى ھەمدىيە ئىدى!
پىتانزايە دەبى مۆرى بە نىوچاوانى يەوۈ بى؟

سەيدى مەيتەر گوتى:

– نا، ئەسپە كوتى ھەمدەدۆكى مۆرى بە نىوچاوانى يەوۈ نابى، بە
مەلاشويەوۈ دەبى. ئىستا چاۋ لە نىو زارى دەكەين و بۆمان روون دەبىتەوۈ كە ئەو ئەسپى
ھەمدىيە، يان نا...

دوۋ ژاندەرمە سەرى ئەسپەكەيان گرت و شەويلكەيان لىك كەردەوۈ. سەيد بە وردى چاۋى لە
مەلاشويى كەرد.

– چ نابىنم... دەنگى دەن با بروا! يەكى دىكە بىننە پىش!

پىرە وە ھاوار كەوت، دەنگى دەرنەدەھات و وەخت بوو بىخىكى:

– ناخر ئەو ئەسپى ھەمدىيە. پىتانزەلئىم لىرە لاچى، ئىدى ناي بىننەوۈ!

بە ھەموو ھىزى خۆى ھەسارى ئەسپەكەى دەكىشا، ھاۋارى دەكرد و ئارەقى ھەلدەرىشت،
بەلام ئەسپەكە كەلاكىكى تەۋاۋ بوو و نەدەبزوت. پىرە پىياۋ بە تورپەي يەوۈ چاۋىكى لە كۆزى
بىرپاردەر، ژاندەرمەكان و خەلكەكەى دىكە كەرد، بەلام كەس گوتى نەدايە. سەيدى خەرىك
بوو ئەسپىكى دىكەى چاۋ لى دەكرد، تا بزانى ئەۋيان مۆرە پىرۆزەكەى پىتەيە.

پىرە گرماندى، دەنگى ئەجار بە شىۋەك گر و بەھىز بوو، كە لە تەمەن و سىماى نەدەۋەشايەوۈ:

– گوئىم لى بگرن، ئەو ئەسپە بە راستى ئەسپى ھەمدىيە! دەزانن بۆچى وا دلنىام، چونكە
دەزانم ھەوۈ، دەزانم ئەو ئەسپەيە كە ئىۋە بە دۋاى دا دەگەرتىن. ئىۋە كە دەلئىن مۆرى
پىغەمبەرى پىتە نىە، مەبەستتان ئەۋەيە كە خەلاتەكەم نەدەنى، دەى مەمدەنى، بەلام دەبى
ئەو ئەسپەش مۆر و نىشانەيەكى تايبەتتى خۆى بەجىيەكى دىكەى لەشى يەوۈ ھەبى.

پاشان كلكى ئەسپەكەى لادا:

– پروانە، بە سەر كەفەلى يەۋەيەتتى...

كلكى ئەسپەكەى بەردا و ھەسارەكەى گرتەوۈ:

– دىسان پىتان دەلئىم ئەۋە ئەسپەكوتى ھەمدەدۆكىيە، ئەۋە ئەمەن گوتم و ئىۋە بىستتان!

ئىدى كەيفى خۆتانه!

شەقىكى لە ئەسپەكەى دا و بە دۋاى خۆى دا كىشاي. ئەۋ جار بە نىۋە شەشىمەتەكەى دا

پۆيى و دوور كەوتەوۈ.

سهیدی پَسپۆر یه که به یه که نیو زاری هممو نَسپه کانی چاو لی کرد. زۆر به ریکویتیکی، وه کسیتک که پروای به کاره کهی خۆی همیه، له نیو زارییان ورد ده بۆوه، به لام هیچ کام له نَسپه کان مۆره کهیان پیوه نه بوو. خاوهن نَسپه کان هموویان بی نووهی ره خنه بگرن و گلمی بکن، رۆیشتن. هیتندیکیان نَسپه کانیان له نیوه راستی میدانانی شاری به جی هیتشت و به شیکیشیان له قعراغ پرویاره کهی خواره وهی شاری به رهلایان کردن. لهو رۆژوه که نمو خهلاته دیاری کرابوو، نمو شاره پر ببوو لهو جووتیرانهی که هر یه که و نَسپه کیان به دواي خزیان دا ده کیشا و دهیان گوت نهوه نَسپی حه مده دییه، دوايهش که ده رۆیشتن نَسپه له رولاوازه کانیان له نیو شاری و ده ورره بری شاری به جی ده هیتشتن. نیستا تهواری کۆلانه کانی شاری، میدانه که، قعراغ چۆمی و ته پۆلکه کانی ده ورره بری شاری پر بوون له نَسپی بری، شمل، که له لا، کویر، لمر و نه خۆش.

یه کیان تی دا نه بوو بریندار نه بی. قشقه له میان له سهر پشتی دهنیشتن. قشقه له کان به دندووکی برینه کانیان ده کۆلین و وا خهریکی کاری خزیان ده بوون، که له بریان ده چوو له نیو شارین، ههتا ده گهیشتنه نیوه راستی میدانانی و به هه لالی خه لکی وه خۆ ده هاتنه وه، جا هه ل ده فرین.

نمو جار نۆره گهیشته قه دری یه کتکهی که له رۆژی یه که می خه لات دیاری کردنه که یه وه له حه ساری ژانده ره مه خانهی خۆی به عهرزی دادابوو. قه دری له گوندیکی ده شتیوه هاتبوو. دهیان گوت زۆر پیره، به لام پیوهی دیار نه بوو، چونکوو قهت تووکی له ر دینی شین نه ببوو و کۆسه بوو. لاقی چهویر و که پۆی خوار بوو و چاری به قوول دا چوو بوون. قژی نا لۆز بوو و به هممو لایه کی دا بلاو ببۆوه.

قه دری چاوی ده چاوی سهیدی پَسپۆر وه بری و گوتی:

— کاکه سهیدی، پیاوی چاک به چاوئیک لهو نَسپهش بکه. نه ته ههتا نیستا هیچ شتیکت

له سهر نهو نَسپه ی نه گوتوه. نهو نَسپه به راستی مۆره کهی پیوه یه!

شه ویلکهی نَسپه کهی لیک کرده وه و گوتی:

— وه ره بۆ خۆت چاوی لی بکه، یاره بی خودا له بابت خۆش بی! نهوهی گوتت شتیکی باش

بوو! گومانم له وه دا نیه که نهو نَسپه نهو مۆره ی به مه لاشوویه وه. وه ره چاوی لی که!

نهوهتا خالیکی گه وره یه، بۆخۆم دیتومه! نیدی نهوه بی گومان نَسپه کهی حه مده دۆکی یه. هر باش بوو هه وه لی که یه کجی گوتت نهوه هه وه نیه، نه رۆیشتن...

تفهنگه کهی له عهرزی دانا و له پیش کۆره کهی راهه ستا:

— به راستی بهخت یار بوو که نهو هه له یه م نه کرد. نه گهر به قسه ی نیوه کردبایه، ده بوو

نیستا له میژ با رۆیشتبام و نَسپی حه مده دیم له گه ل خۆم لی ره دور کردبایه وه. پاشان ده بوو

نیوه ههتا دنیا ههیه، به دواى مۆرى دا گه پابان! ههر نهو کاتى که نهو نه سپهه له
سهه ترۆپکى چىاي دولتلى دۆزى بهوه، زانيم نهوه نه سپهه کهى همه دۆکى به، بۆى وه سهه که وتم.
نه سپهه که نه بزوت، بۆم راهه ستا و سواری بووم. له بیرمه چاوم قووچاند، ده زانن کاتیک
چاوه کاتم کردنهوه، چم دى؟

– چى دى له سهه مه رۆ، پیم بلی بزاتم چت دهوى؟
– نابى خه لیل بهگ! قسهى مردن و ژینه! چۆن ده توانم به شیکى هه ل بۆرم و نهى گپرمه وه.
نیستا گیانى من بهو مه سه له بهوه به سراوه ته وه، به لى، نى نیوهش لهو به شهى دا... به راستى
نیوه چ ده کهن نه گهر نه سپى همه دیتان بۆ نه گپرى؟ نه من ده بى بۆم هه بى قسهى خۆم به
ته وای به کم خه لیل بهگ!

مورته زاغا گوتى:

– لى گه رین با قسان بکا!

مه لا دۆرانیش ههر گوتى:

– با بزاین ده لى چى؟

یاوهه به تووره بى بهوه ده ستورى دا:

– دهى دره نگه بلی یاللا!

قه درى به کتکه گوتى:

– خودا راهه ستاوت کا یاوهه! خودا ته ممنت درىژ کا. ههر نیستا ده لیم! یاوهه نه تو ده بى ده شهوى
له یله تولقه درى مانگی ره مزانى دا له دایک بووى و ههر بۆهش نه ته هیشته نهو ده رفتهه گرینگه له
دهست بهجى. ناخر نهو نه سپه شیکى پیرۆز و تاییه تی به... نهو نه سپه قهت له لووتکهى ره وه زه کان
نايه ته خوارى، له شوینیکى نه وه نده بهرز ده ژى، که ههچ نینسانیک ده ستى وت پارانگا و قهت پتی ههچ
مروڤیکى نه گه شتوتى! نیوه ههزار و پینسهه لیره تان خه لات بۆ کم سیکى داناره که بتوانى نهو
نه سپه تان بۆ بینى. نه سپه که نهوه له بهر ده ستانه. به لام نیستا خه لاته که دووقات بووه. نه گهر نه من
هیندیکی دى راهه ستابام نهو خه لاته تا پینجههزار لیره و زیاتریش، تا شه شههزار، دههزار، چووزاتم،
به لکوو تا سه دههزاریش ده رۆى! به لام نه من رانه وه ستام، چونکه من نیشتمانى خۆم خوش ده وى.
کسیکم که له بهرام بهر دورم نانى ولاته کهم دا سینگم کردۆته قه لغانیکی ناسن. نه من نه مه ده توانی
راهه ستم و نهو نه سپهى ته حویلی نیشتمانى خۆم نه دهه! کاتیک نه من چاوم له سهه یه دانان و
هه له هیتانه وه، ته ماشام کرد نهوه له گونده کهى خۆم نامم. بۆم کرده وه، گوتم لیره زۆر شتى گه وه ره روو

ده‌دهن، کاری وا که له دست نینسانی نایمن... مه‌لایه‌ک له گونده‌که‌ی نیمی‌ه، پیاویکی مباره‌که، هه‌موو دنیایه گه‌راوه و به چاوپیدا‌خشان‌دنیکی هه‌موو قورنانی ده‌خوینیتموه. هه‌موو شه‌وی له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری قسان ده‌کا و پیغه‌مبه‌ر پیتی‌ده‌لی ده‌بی چ بکا... نهنن ده‌سبه‌جی نهمپه‌که‌م برده لای نمو پیاوه پیروژه‌ی و نمو زۆر به وردی چاوی له نهمپه‌که‌ی کرد. ته‌نانه‌ت کلک و سمه‌کانیشی چاوی لیکردن! ده‌ستی به هه‌موو له‌شی دا گه‌را و به کورتی هه‌موو گیانی دی، به‌لام کاتی‌ک شه‌ویلکه‌ی نهمپه‌که‌ی هه‌لپه‌چری، نیدی هه‌ر شیت بوو و گوتی ماشه‌للا خواجه له گه‌وره‌ی تو. نمو جار هاواری کرد: قدری‌یه‌کتکه، نمو نهمپه‌ مۆزنیکی ده‌ زاری دایه که مۆژده به هاسانی ده‌توانی ناوی خودای له سهر بخوینیتموه، به‌لام له لای کس ده‌نگی مه‌که. پیت ده‌لیم له لای هیچ کس باس مه‌که، چونکه نابی هیچ‌کس بزانی که نمو نهمپه‌ شتیکی پیروژه! بی‌هوه مالی، نیدی ماله‌که‌ت پر ده‌بی له به‌ره‌که‌ت و پوول و سامان و سلامه‌تیت بو ده‌باری! نهمپه‌که‌م هینایه‌موه مالی و دوايه بیرم کرده‌وه و تی‌گه‌یشتم که نه‌وه هه‌ر نمو نهمپه‌ی که نیتوه به دواي دا ده‌گه‌رین. چونکه نیشتمانه‌که‌مان نمو نهمپه‌ی پیتوسته و منیش هاو‌نیشتمانیکی وه‌فادار و دل‌سۆزم، هه‌رچی شکی ده‌به‌م و ته‌نانه‌ت گیانی خۆشم ده‌که‌مه قورنانی ولاته‌که‌م. که وابوو من نمو نهمپه‌ی ده‌ده‌م به نیتوه، به‌لام به مه‌رجیک، چونکه بیستومه ده‌ی کوژن. ده‌بی هه‌ر نیتا و هه‌ر لیره خه‌لاته‌که‌م بده‌نی و نمو جار ده‌بی پیتش نه‌وه‌ی بی‌کوژن، سی رۆژان به‌ختوی کهن و زۆر چاکی پی‌دایگهن. بو‌خۆتان ده‌زانن نمو که‌سانه‌ی بریاری کوشتیان ده‌دری، یان له دار ده‌درین، پیتش نه‌وه‌ی بریاره‌که له سه‌ریان به‌ریبوه به‌جی، هه‌ر ناره‌زویه‌کی هه‌میان‌ی، بۆیان جیبه‌جی ده‌کری! نیتا نهمپه‌که‌ برسی‌یه‌و دوا‌یین ناواتیشی تووره‌سپیک نالیکه...

خه‌لیل به‌گ به ناره‌حه‌تی‌یه‌وه لینی‌پرسی:

— که وا بی‌ته‌ت و نهمپه‌که‌یه‌که‌تریشتان دواندوه؟

قه‌دری‌یه‌کتکه به‌و پرسیاره‌ی خافلگیر بوو و وه‌ک نه‌وه‌ی داوای یارمه‌تی بکا، روه‌ی ده‌ مورپه‌زاغای کرد. وا دیار بوو هه‌موو کوژه‌که گه‌مه‌یان به‌و به‌سه‌ره‌ته‌ی هاتبوو. قه‌دری نه‌وه‌ی پی‌ناخۆش بوو و له دل‌ی خۆی دا گوتی نه‌گه‌ر ناوا پیتوستم به‌و پوه‌لی نه‌بوايه، قه‌تم نه‌ده‌هاتم نمو نهمپه‌تان بده‌می، به‌لام چونکه پیاویکی زیره‌ک بوو، زوو ریگایه‌کی بو وه‌لامدانه‌وه دیته‌وه: — به‌وته‌ی نمو پیاوه ناینی‌یه‌ی گونده‌که‌ی نیمه، هه‌ر حه‌یوانیک نمو مۆره پیروژه‌ی ده‌ زاری دا بی، هه‌م له ناده‌میزادی ناقله‌ره و هه‌م پیروژتریشه، هه‌ر بۆیه‌ش ده‌بی پیتش نه‌وه‌ی بکوژرین، ناواته‌کانیان وه‌دی‌پیت! نهنن له‌و پیاوه خاواناسه‌م پرسى که من چۆن ده‌توانم له گه‌ل نهمپه‌که‌ی قسان بکه‌م، چونکه خۆ من زمانى ویم نه‌ده‌زانى!

لیتره دا تهواوی ئەندامانی کۆرە که قاقا پی‌که‌نین و قەدریش وەك وان پی‌که‌نی. له پر هیوایه‌کی هاته نیو دل‌یه‌وه: دوور نیه بتوانم به‌و وشه بژاردانم بیان‌هێنمه سەر ئەو باوهره که قسه‌کانم راستن... خواجه هاوارم بۆ تۆ هینا، یارمه‌تیم بکه! ئەو جار درێژه‌ی به قسه‌کانی دا:

– دوا‌ین ناواتی هه‌موو ئەو گیانله‌به‌رانە‌ی ئەو چه‌شنه مۆزه‌یان ده زاری دا هه‌یه، ئەوه‌یه که سی شەمو و رۆژان ئەوه‌نده‌ی ده‌توانن، بۆن...

ئەو جار باسکه‌کانی تیک‌به‌زاندن و ده‌نگی تیژ کرد:

– ئەگەر ئیوه کاغه‌زێکم نه‌ده‌نی که به‌لین بدن دوا‌ین ناواتی ئەسپی حه‌مه‌دۆکی بێننه دی، هەرگیز ئەسپه‌که‌تان ناده‌مه ده‌ستی، ته‌نانه‌ت ئەگەر سه‌ده‌ه‌زار لیره، یان میلیۆنیکیشم بده‌نی!

دره‌نگ ببوو، هه‌موو برسی بوون. خه‌لیل به‌گی گه‌وره هه‌ستا سەر پی و خۆی له به‌ریه‌ک کیشایه‌وه:

– نای، نای چه‌نده ماندووم. سه‌یدی ئەسپناس چاو له نیو زاری ئەوه‌ش بکه، بزانه نیوی خودای تی‌دا نووسراوه!

پاشان پی‌که‌نی.

قه‌دریه‌کتکه وه‌خت بوو له شه‌رمان بمری، به‌لام هه‌شتا هیواداربوو سه‌هه‌زار لیره‌که‌ی وه‌ده‌ست خا و دوا‌رۆژی مالو مندالی خۆی پی دابین کا. هه‌ریۆیه هه‌چی نه‌گوت و دل‌خۆشی خۆی به وه‌ی دایه‌وه که پیاوه گه‌وره‌کان هه‌ر ناوا هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن نیدی: هه‌موو به‌گیتک پیتی خۆشه‌گالته به خه‌لکی ناسایی بکا...

بی ئەوه‌ی له سەر سه‌یدی راوه‌ستی، بۆخۆی غاری دا و زاری ئەسپه‌که‌ی هه‌لپه‌چری:

– فه‌رموو چاوی لی‌بکه کاکي پسيۆری ئەسپان! دیتوته له خواره‌وه‌ی مه‌لاشوی نووسراوه "خودا" دیتت؟ خۆ بۆخۆت دیتت چ نووسراوه!

سه‌ید زۆر به وردی چاوی لی‌کرد و ته‌نانه‌ت له بنی زمانیشی روانی:

– هه‌یچ نابینم. نه ناوی خودای لی نووسراوه و نه نایه‌تی قورئانی! گالته‌ی مه‌که قه‌دریه‌کتکه! دياره ئەسپه‌کویتی حه‌مه‌دی ئەسپیکي جوانه، به‌لام ئەوه که لاکیکی له‌رولاوازی گروپیه!

قه‌دری هاواری کرد:

– ئەتۆ خوینده‌واریت نیه و ناتوانی بی‌خوینی‌یه‌وه. خه‌لکینه پیم‌بلین که‌سیک که نه ده‌زانی بچوینتته‌وه و نه ده‌زانی بنووسی، چۆن ده‌توانی ناوی خودای له زاری ئەسپی دا بچوینتته‌وه؟

ياوهر ده ژاندهرمان راخوړې و نهوانيش هاتن به مړخيش مړخيش قهدرىيان به نه سپهوه له
 حسارى ودهرنا، بهلام نهو بى دهنگ نده بوو و هر هاواري ده کرد:

– ليړه ناروم! نه من به نه سپى همه دژکى يهوه که موى پروزى ده زارى دا هميه، ليړه،
 له بهر دهرگاي ژاندهرمانه خانى ده مينموه. قهرار بى نه نانى بخوم و نه ناوى بخوموه، هر
 ليړه راده وستم، همتا نيوه نهخته نه قلنکتان ديتوه ده کهلهى! با نه من برم، قهيدى ناکا،
 بهلام نه گهر نه سپه که روتک بمرى، نهو نه سپه هلبژارده يه که موى پروزى پيوهيه، نهو کات
 نهو تاوانه گوره يه نايه ته سر نيوه؟ به راستى نيوه چون له هر دوو دنيايان خوتان له ژير
 بارى سزاي نهو تاوانى ديتنه ده؟

ياوهر سهرى وهر سووراند و پروى ده عملى کهرتيشى کرد:

– سهر جووخه عملى، بزانه بى دهنگى ناکهى!

خهليل به گى گوره له سهدى پرسى:

– پيم بللى سهدى، نه تو مه سه لهى نهو موره پروزه له کوى را هيتنا؟

سهدى وهلامى دا يه وه:

– نهوه شتيكى بى مانا بوو که هر بخوم سازم کرد. مبهستم نهوه بوو پياوه پيره کهى
 هوه لتي پى بى دهنگ کم، بهلام نيدى توش بووم. له مهو دوا ناچارم چار له نيو زارى هرچى
 نه سپه بکه! زورى پى تاچى که لانى کم هزار نه سپى ديکه له مهيدان و دهورويهى نم شارهى دا
 ده خولينهوه، نهو يش چ چه شنه نه سپ، پيره که لاکى وا که له ميژه له کول کرانه وه.

داده ستين که له سهره تاي هاتنى بز نيو نهو کوزه وه بهر ده وام سه باره ت به نه سپان پرسى
 جوړاو جوړى ده کرد، لهو قسه يه ي باش تى ته گه يشت و گوتى:

– له ميژه له کول کرانه وه يانى چى؟

مورته زاغا بوى روون کرده وه:

نه سپ که پير ده بى، نيدى کارى پى تاكرى. دهى کابراى جووتيار چى لى بکا؟ نه گهر
 بى کوژيته وه، سوو ديك نابا، چونکه گوشته کهى به که لکى خوار دنى نايه و پيسته که شى بز هيچ
 نابى. هر بويه کابرا ده بيا له شاخى بهر له لای ده کا. له وى نهوانه کو دهنه وه و په وى سد –
 سد و په غا سهرى يان لى پيلکدى و نيدى به شاخى دا ده خولينه وه. به تايه تى که تفاف
 کم بى و به خيو کردنيان زه همت بى، جووتيره کان نه سپه پيره کانيان وا لى ده کهن. سهديش
 مبهستى نهوه بوو.

— نه‌ها، ئیستا تی ده‌گم. باشه دوايه نهو نه‌سپانه چی‌یان به سهر دی؟
 — ورده ورده ده‌مرن. نه‌وانه‌ش که جاری نامرن، ههر نه‌وانه‌ن که جووتیره‌کان ده‌یان‌گره‌نوه،
 ده‌یان‌هیتن بۆ نیره و ده‌لین نه‌وه نه‌سپی همه‌دۆکی‌یه...
 — ئیستا خهریکه به ته‌واری بۆم روون ده‌بیته‌وه مورته‌زاغا...

شار گۆرابوو. ده‌ت‌گوت جیژنه. هیچ‌کس شهر و کیشه‌ی نه‌ده‌کرد و ته‌نانه‌ت ده‌نگۆش کهم
 ببونه‌وه. ده‌ت‌گوت نه‌و شاره‌ قه‌ت گرفت و ئالۆزی تی‌دا نه‌بووه. خه‌لکه‌که وه‌بیریان نه‌ده‌هات تا
 ئیستا سه‌رده‌می وا خۆشیان دبی و نه‌وش هه‌مووی ده‌گه‌رایه‌وه سهر همه‌دۆکی. نه‌و خه‌لکه‌ی له‌و
 هه‌رته‌می دا ده‌ژیان، به‌تایبه‌ت هه‌موو ده‌سکورت‌ه‌کان، لاره‌کان و جووتیره‌کان به‌ شموقوزه‌ه‌قه‌وه هه‌زار
 و یه‌ک به‌سه‌ره‌هاتی همه‌دۆکی‌یان بۆ یه‌کتری ده‌گه‌رایه‌وه. نه‌و خه‌لاته‌ که له‌ به‌رامبه‌ر ته‌سلیم‌کردنی
 نه‌سپی همه‌دی دا داندرا‌بوو، هه‌مووی خۆش‌حال‌ کردبوون. هه‌یندی‌کان ده‌یان‌گوت زۆری پی‌تاچی
 دته‌هاتی‌یه‌کان نه‌سپه‌که‌ی ده‌گرن، به‌لام نه‌وانی دیکه سوئندیان ده‌خوارد که هیچ‌کس، هیچ‌کاتیک
 توانای نه‌و کاره‌ی نه‌یه. پاشان کاتیک خه‌لک نه‌و نه‌سپانه‌ی له‌ هه‌موو نه‌وع و ره‌نگینکی ده‌دیت که
 ده‌سته ده‌سته لیره و له‌وی ده‌هاتن و ده‌چوون، وه‌ک نه‌وه‌ی جیژنیان بی، خۆش‌حال‌ ده‌بوون. نه‌وانه‌ی
 وه‌دوای خه‌لاته‌که‌ی ده‌که‌وتن، نه‌سپینکیان دینا، به‌لام نه‌یان‌ده‌توانی بی‌سه‌لینن که نه‌وه نه‌سپی
 همه‌دۆکی‌یه. دواتر ههر نه‌وانه له‌ نیتو جاده و کۆلانی شاری ده‌هاتن و ده‌چوون و هه‌زاران داستان و
 به‌سه‌ره‌هاتی سه‌یروسه‌مه‌ره‌یان بۆ نه‌و نه‌سپانه دروست ده‌کرد، که به‌ هه‌زار حال و به‌ راکیشراکیش
 گه‌یانده‌بوویانه‌ وی. له‌ هه‌موو شوئینیکی نه‌و نه‌فسانه و داستانه‌ ده‌گه‌پدرانه‌وه، ته‌نانه‌ت شتعر و
 به‌یتی دووروودریژیشیان سه‌باره‌ت به‌ نه‌سپی همه‌دی دانا‌بوون و ده‌یان‌گوتنه‌وه. ئیستا ئیدی هه‌موو
 منداله ورده‌کانی شاری به‌ داستانی نه‌سپی سهر‌وایی همه‌دۆکی‌یه‌وه خه‌ویان لی‌ده‌که‌وت.

کاتیک ژنان کۆ ده‌بوونه‌وه، له‌ باسی همه‌دۆکی زیاتر هیچ باسیکی دیکه‌یان نه‌ده‌کرد. ژنی یاوه‌ری
 که نه‌و شاره‌ی زۆر پی‌تاخۆش بوو و هه‌تا ده‌رفه‌تی دینا، ده‌چوه شوئینی دیکه، ئیستا به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک
 پیتی خۆش نه‌بوو له‌و شاره‌ی دوور که‌وته‌وه و هه‌زی ده‌کرد هه‌میشه ده‌و حاله‌وه‌وا خۆشه‌ی دا بی.

نه‌و هه‌والانه‌ی به‌ شاری ده‌گه‌یشتن، ژنیان زۆر پی‌ خۆش‌حال‌ ده‌بوون. هه‌موویان لایه‌نگری
 همه‌دۆکی بوون. ته‌نانه‌ت حوسنی خاغیش! به‌لی، ته‌نانه‌ت ژنی هه‌موو ناغا و به‌گه
 گه‌وره‌کانیش که دوور نه‌بوو نۆبه‌یان گه‌یشتبیتی و همه‌د نه‌م‌جار بیان‌کوژی، که‌یفیان به
 همه‌دی ده‌هات. ههر نه‌بی دوو — سی جارن ده‌هه‌وتووی دا کۆ ده‌بوونه‌وه و باسی نه‌سپی
 همه‌دۆکی‌یان ده‌کرد.

ھەممەدۆك مېترمندا ئىككى چاۋنە ترس و ئازا بوو و ھىندە جوان بوو كە ئەو ھى بەخت يارى بوو و چاۋى پىيى دەكەوت، دەھەبەسا، ناگاي لە خۆى نەدەما و ماۋەيەكى زۆر دە روخسارى يەو ۋادەما. ئەو لە گەل ژنان ئەو ھەندە نەرمونيان و بە سەرنجەو ھەلسوكەوتى دەكرد، كە ژن ھەموو خۆيان بە قوربان دەكرد. ھىندە بە دىمەن و شكۆ بوو كە ھەموو ژن و كچى توورپوسى لە ھەموو ۋەرز و ھەوايەكى دا، باران با، بەفر با، شەمالى ھاتبا يان زريان، وشكانى با يان قور و زەلەق، ۋەدواى پىتوشوتى دەكەوتن. ھەمدە دلى ژنانى نەدەشكاند، بەلام چونكە ژنەكان زۆر بوون و بەردەوامىش ئى دىكەى دەھاتنە لاي، لە نەكاو تەمەشاي دەكرد ناچارە ھەر شەو ھى ميواندارى يەتى لە دوازە كچ و بىتو ھەژنان بكا. رەنگە ئەو شىتەكى زۆر باش نەبى، بەلام ناخر ھەمدە چىي دىكەى بۆ دەكرا. كچەكان ھىندە جوان و نەرمونۆل بوون...

ژنان داستانى وايان بۆ يەكتر دەگىرپايەو، كە بۆخۆيان بە گىرپانەو و بىستىيان سوور ھەلەدەگەران. ئەوانى بويتر بوون، پىيان خۆش بوو بە وردى بزائن ھەمدەدۆك چۆن باۋەشى بەو كچ و ژنە ئەويندارانە دا دەكرد و چۆنى ماچ دەكردن...

ھوسنى خام بە شىۋەيەك ئەو داستانەى دەگىرپانەو، كە ھەر ژنىك گوتى لى دەبوو، لە تاۋى ھەمدەى، كە قەتەشى چاۋ پىتەكەوتىبوو، ۋەخت دەبوو سوتى بىتەو. ژنى سەندوقدارى لە ھەمووان زياتر سوور ھەلەدەگەرا. ئەو ژنە چاۋى گەورە، گەردنى دىرژ و لىۋەكانى گۆشتەن و پتەو بوون و ئەو ھەندە جوان بوو، ھەركەس دەىدى، ئىشتىي دەچۆيە. ھەرچى لاۋى ئەو شارەى بوو، ۋەخت بوو بۆ شىتە بن. ئەو ژنە گەرچى پىنج سال بوو لە شارى دەژيا، شىۋەى جلوبەرگى خۆى نەگۆرپىبوو و ھەر ۋەك پىتەشوش دەدوا. ھەمىشە بە كراسى شۆزى ژنە دىھاتى يانەو دەھات و دەچوو و تاسكلاۋىكى زەنگيانەدارى سوورپەتەندى لە سەر دەنا، كە سوورپەتەكانى زىر بوون، دەورانەۋرى كالاۋەكەيان دەگرتەو و لە سەر وىش دەسمايىكى رەنگاۋرەنگى لە سەر دەنا. پاوانەى زىرى نەقىم مروارى دە بەلەكانى دا بوو، دەستى پر بوون لە بازى زىر و كەمەريەكى زىرىشى لە پشتى دەبەست كە دەقىمەت نەدەھات. ئەو ژنە يەك كۆپوونەۋەشى لە كىس خۆى نەدەدا. كە قەسەكانىيان دەگىرپانەو، سوور ھەلەدەگەرا و لە ھالىك دا چاۋەكانىشى دەدروەشانەو، بە تامەزۆيى يەو گوتى رادەگرت. دەيانگوت ھەمدەدۆك، شەوتىك پىش ئەو ھى مەھورداغى كانى يەگولان بكوژى، خۆى دە مائە سەندوقدارى راكردبوو. زولفۆ لە ترسان چووبو دە ژوروتكى يەو و دەرگاي لە سەر خۆى داخستبوو. ژنە جوان و شۆخوشەنگەكەشى ئەو شەو ھى لە گەل ھەمدەى راي بواردبوو. بەيانى، كاتىك ھەمدە وىستبووى پروا، ژنە جەلەى ئەسپەكەى گرتبوو، بەرى پىيى ماچ كرددبوو و داۋاى لى كرددبوو لە گەل خۆى بەرى. ھەمدەش گوتبووى خانە جوانەكەم، نەمن نەتۆم

يەكجىر خۇش دەۋى، بەلەم بىتەمە شاخى توۋشى ناپەھەتتى يە دەبى. ژىيانى شاخى بۇ تۆ نابى. بۇخۇت دەزانى خەجىتى خىزانم چى بىسەرھات. ئەمەن لە گىيانى خۇم خۇشتر دەۋىست، بەلەم نەمەتوانى بى پارىژم و ناخرەكەى بە گوللەى ياورى كوژرا. ئەمەن پىم خۇش نىە ئەتۇش ناۋات بە سەر بى، خۇشەۋىستىم! بەلەم دۇنيا بە جاروبار ھەر دىم بۇ لات و يەك - دوو شەۋان لە گەلت دەم... ھەمەد ئەۋەى گوت، ناۋزەنگى لە ئەسپى توند كرد و خىزا ۋەك برووسكەى لە ۋى دوور كەۋتەۋە. لە ۋى رۇژتوۋە ئەۋر ئە بەستەزمانە تۇقرەى لى پراۋە و ھەر چاۋى لە رىيەىە بزانى كەنگى ھەمەد دىتەۋە لاي! ئەۋە راستە كە گوتوۋىانە: مەكەن مەنەى ناشقان، نىشق كارى دۇۋارە...

لە نىۋ ھەمەۋر ژاننى شار دا، تەنيا ژنى خەلىل بەگى گەۋرە بوو كە چوۋبوۋە خۇندىنگەى ژنان لە ئەدەنەى. ئەۋر ژنىكى قەلمو بوو و چونكە ۋشەى قەبەقەبەى تىكەلى قەسەكانى دەكردن، ژنەكانى دىكە نەيان دەتوانى زۇرى گوى لى بىگرن و ماندوۋ دەبوون. زۇرىش تامەزۇرى قسان بوو و تەننات چوۋبوۋە لاي ژنى سىندووقدارى و سەبارەت بەۋ شەۋەى دەگوترا لە گەل ھەمەدى بوۋە، پەرسىيارى لى كەردبوو: خۇشكى ئەمرى تۇخوا ئەۋى شەۋى خۇش بوو؟ ئەدى ھەمەد ھاتتۇتەۋە بۇ لات؟ ژنەش ۋەك چەۋەندەرى سوور ھەلگەرابوۋ، تەنيا بە چاۋە جوانە گەۋرەكانى ساتىك تىيەۋە رامابوۋ و پاشان سەرى بەردابۇۋە و ھىچى نەگوتبوو. ژنى خەلىل بەگى لە دلى خۇى دا گوتبوۋى: چاۋ ئەۋر ئە چۇن سوور ھەلگەگەرى! ئەۋىن و خۇشەۋىستى شىتىكى ھىندە ساكار نىە و نىدى پەرسىيارى دىكەى لى تەكەردبوو.

راستە باسى ھەمەدۆكى زۇر دەكرا، بەلەم نىستا زۇرتەر ئەسپەكە سەرنجى خەلكى بۇ لاي خۇى پاكىشبابوۋ. ھەۋالى ھەرە نوۋ ئەۋە بوو كە ئەسپەكە دە يەك رۇژى دا، لە پىش چاۋى ھەمەۋ خەلكى گوندىكى بە پىاۋ، ژن، مندال، پىر و لاۋەۋە، تەننات لە پىش چاۋى كۆمەلنىك ژاندەرمە، لە چل مائىنان ھاتەۋە. ژاندەرمەكان ئەۋ ھەلمىيان بە دەرفەت زانىۋە و ۋىستوۋىانە بى كوژن، بەلەم ئەسپەكە لە بەر مېشۋولەى خۇى بزوتبى، لە ھاست ژاندەرمەكان تۇسقالتىكىش نەجوۋلاۋە و ئەۋانىش نەيانزىراۋە تەقەى لى بىكەن. پاشان بە بەر چاۋى ژاندەرمەكانەۋە غارى داۋەتە سەر رەۋەزىكى گەۋرە لە سەرەۋەى وان و لە ۋى، لە سەر سەرى، سى جارەن ھىلاندىۋىەتى و شاخەكان ناۋازىان داۋەتەۋە، ھەمەۋ مائىنەكانىش جۋابىيان داۋەتەۋە و ھىلاندىۋىانە!

بۇ لاي نىۋەرۋىە سەيدى پەسپۇرى نەسپان نىۋ زارى نىزىك بە پەنجا نەسپانى چاۋلى كەردبوو، كە بەلى بزانى ھىچىيان مۇرى پىتغەمبەرىيان بە مەلاشۋىۋە ھەيە، يان نا؟ بەلەم ئەۋە كارىكى بى سوود بوو و شىتىكى ئەۋتۆى بۇ نەدۇزرايەۋە. لە پىش دا دىھاتى يەكان خەرىك بوون ھەللايە بىكەن، بەلەم كاتىك سەرجوۋخە غەلى كەرتىش ھاتە پىشى، ۋەزەكە ھىدى بۇۋە.

لهو کاته دا سهليم چهرکەس که به سهليمه دزه بهناوبانگ بوو، گه‌يشتی. سهليم له حالتيك
دا هه‌وساری نه‌سپيکی کويی زۆر چاکي به ده‌سته‌وه بوو و له سه‌ره‌خۆ هه‌نگاوی هه‌ل‌دینايمه‌وه،
هاته نيو هه‌ساری ژانده‌رمه‌خانه‌ی، له پيش کۆره‌که‌ی راوه‌ستا و گوتی:

— با بزاتم کي ده‌توانی بلي نه‌وه‌سه‌يه، نه‌سه‌يه کويی هه‌مه‌دی نيه؟
سهليم لهو رۆژه‌وه که باسی خه‌لاته‌که‌ی بيستبوو، له هه‌ولای نه‌وه دا بوو که نه‌سپيکی له
چهرکەسه‌کانی ناوچه‌ی ئوزوونیايلای وه‌رگري، به ناوی نه‌سه‌يه هه‌مه‌دی بي‌هينيته شاری و
ته‌حويلي ژانده‌رمانی بدا. ياره‌ر له هه‌موو کهس چاتر ده‌ی‌زانی که نه‌وه‌سه‌پانه هه‌مويان
دزيتين، به‌لام چيی نه‌ده‌گوت. بۆچما ده‌کرا لهو ماوه‌يه‌ی دا که هيشتا نه‌سه‌يه‌که نه‌دۆزرا‌بۆوه و
خه‌لاته‌که نه‌به‌خه‌را‌بوو، که‌سيك به تاوانی نه‌سپدزینی بگيري؟ شتيکی وا هه‌م جوان نه‌ده‌بوو و
هه‌م سوودتيکيشی نه‌بوو! ويژدانی رپی نه‌ده‌دا کاری وا بکا.

سه‌يدی پسه‌پۆر چوو بۆ لای نه‌سه‌يه‌که‌ی و ده‌ستووری دا به سه‌ليمی:
— شه‌ويلکه‌ی هه‌ل‌پچره!

سه‌يدی وه‌ک هه‌موو نه‌وه که‌سانه‌ی نه‌سپيان به‌خيتو ده‌کردن و پسه‌پۆر نه‌سپناسینی بوون،
نه‌سپدزی ناخۆش‌ده‌ويستن. بيري ده‌کرده‌وه: جا وه‌ره نه‌تۆ خزمه‌تی ماینيکی بکه تا ده‌زی،
ماینه‌که‌ت جوانيکی جوانی بيی، به‌خيتوی که هه‌تا ده‌بيته نه‌سپيکی جوان و له پر په‌کيک بي
و ليت بدزی! جا وه‌ره خۆت مه‌کوژه!

سهليم چهرکەس گوراندی:

— يانی چي؟ بۆ شه‌ويلکه‌ی ليک‌که‌مه‌وه؟ ده‌ته‌وي بزانی چهند ساله؟ بۆخۆم بيتته‌له‌يم و
بيويست ناکا نه‌تۆ دياربی بکه‌ی. نه‌وه‌سه‌يه پينج ساله!
— شه‌ويلکه‌ی ليک‌که‌وه...

— پيم‌گوتی بيويست ناکا، پينج ساله!

ياره‌ر تووره‌ بوو و گرماندی:

— سه‌يدی چ ده‌لی، وا بکه و له سه‌ری مه‌رۆ. سه‌يدی ده‌يه‌وي بزانی داخوا مۆری
پتوه‌يه!

سهليم چهرکەس ئیدی خۆی نه‌گرت و به قسه‌ی کرد. سه‌يدی چاری له نيو زاری کرد،
زمانی هه‌ل‌دايمه‌وه و پاشان گوتی:

— نا مۆری پتوه نيه! به‌لام نه‌وه نه‌سپيکی جوانه و بۆ نه‌وه‌ی ده‌بی بليی نه‌سه‌يه هه‌مه‌دۆکی‌يه.

یاوهر گورانندی:

— نوو نەسپەى خیرا لیترە لابەن، تەنانەت نەگەر نەسپى حەمەدیش بى و مۆرەكەشى پیتو
بى، ھەر بى بەنە دەرى. نوو نەسپە دزیتى یە، خردا دەزانى لە کویت دزیو!

— سەلیم چەرکەس حەبەسابوو و قسەى پى تەدەکرا، لەبەر خۆبەوہ بۆلاندی:

— مۆرى پینغەمبەرى چى؟ دە زارى دا؟!

یاوهر غارى دا یە:

— یاللا زوو بە وەدەرکەوہ! یاللا!

ھاوکات لە گەل وەدەرکەوتنى سەلیمى، دورموشاغا کینچە پەیدا بوو، حەشیمەتەكە رینگایان بۆ
کردەوہ و ھاتە ژوروى. ھەموو کۆپرەكە لە بەرى ھەستان و چاکو خۆشى یان لە گەل کرد. دورموشاغا
کینچە بە گینكى عەشیرەتیکى تورکمانى نوو بەرى جەپھاننى بوو. دەیانگوت بە رەچەلەك دەچۆوہ سەر
شا یە کانى خارەزمى و خودى جەلالەدینى خارەزمشای. دورموشاغا ھەوسارى نەسپىکى عەرەبى بە
دەستەوہ بوو. نەسپىکى رەسەن، کە زینەكەى پەراویزی زێرکفت و لغاوەكەى زێرکفت بوو. نەسپەكە
کۆمەلێك نوشتووى دە ملی دا بوون، کە نوشتووەکانیش دە بەرگى زێرکفت گیرابوون و زەنگیانەى
گەورەى سوور، شین و زەردیشیان تی گیرابوو. بەرچاوەكەى رەنگاوەرەنگى بە بەرچاوی یەوہ بوو و
کلکیشى بە بەنێکى جوانى نغشین بەسرابوو.

وہك دورموشاغا دەى گێرپا یەوہ، نوو زەھمەتیکى زۆرى لە پیناوى گرتنى نەسپەكەى دا
کیشابوو، کە راست ھەر ئەوہش نەسپى حەمەدى بوو. دواى کۆترەوہرى یەكى زۆر، ناخەرەكەى
ئەو شتەى لیتی دەگەرا، دۆزیوویوہ. راستى یەكەى ئەوہ بوو کە خودا ھاتبوہ فریای، چونکە
دورموشاغا بۆ خۆى دەى گوت نەگەر خودا مەیلی لە سەر نەبى، ئەو چەشنە نەسپانە نە
دەبێنرین و نە دەگیرین! جارى وایە بە زەھمەت تارما یی یەکیان دەبینى و لە پینش چاوت ون
دەبنەوہ. دورموشاغا لە پینش دا لە عورفایە بە دواى دا گەرا بوو، پاشان لە نالیپۆى و سەرەنجام
لە دەشتى دۆزیوویوہ. نەسپەكە لە گەل دەستە ناسکیتى کە حەق دە سەر بوون، دەلەوہرا،
بەلئى لە گەل دەستە ناسکیتى، چونکە ئەو چەشنە نەسپانە بە تاییەت پینان خۆشە دە گەل
ناسکان لە دەشتى غارغارینى بکەن. ناغا دەسبەجى نەسپەكەى لە نێو حەق دە ناسکەکان دا
بەدى کردبوو و توانیبوو بى گرى...

دورموشاغا پیاویکى بە ئەزمون بوو و پینش ئەوہى لە مالى وەدەرکەوى و لە نەسپەكەى
بگەرى، چووبوو دوعاى " نىسى ئەعزەم " فیر ببوو. ئەو دوعا یە بە سەر ھەر گیانلە بەریتىکى

دا بخوینتی، گومانی تی‌دا نیه له جیتی خۆی پهق پاده‌وه‌ستی. بهو شیوه‌یه کاتیک دورموشاغا دوعا‌که‌ی خویند، هم نه‌سپه‌که و هم حه‌قده ناسکه‌که پاره‌ستان، نه‌یان‌توانی له جیتی خۆیان بچوولین و به یارمه‌تی خوی دورموشاغا بۆی کرا یالی نه‌سپه‌که‌ی بگری، سواری بی و بی‌باته‌وه مالی!

– سهیدی چاو له نیو زاری بکه!

– چاوم له ددانی کردوه، نهو نه‌سپه شەش ساله، راست وه‌ک نه‌سپه‌که‌ی حه‌مه‌دی.
– نه‌سپی حه‌مه‌دی مۆری پیغه‌مبه‌ری به مه‌لاشوویه‌وه، مۆره‌که‌ش به جوانی ناوی خودای تی‌دا ده‌خویندریتته‌وه.

له نه‌کار دورموشاغا تروشی دله‌راوکی بوو:

– نه‌من مۆر و شتی وام نه‌زانیه‌وه و له شتی واش ورد نه‌بوومه‌وه، به‌لام شتیکی...

سهیدی چاوی له نیو زاری نه‌سپه‌که‌ی کرد:

– هیچ مۆری به زاری‌یه‌وه نابینم، مه‌لاشووی هه‌ر وه‌ک نی نه‌سپه‌کانی دیکه‌یه.
دمه‌ته‌قه‌یه‌کی گه‌رم له نیوان سهیدی و ناغای ده‌ستی پی‌کرد و ماوه‌یه‌کی کیشا.
نه‌ندامانی کۆره‌که‌ش به‌که به‌یه‌که هه‌ستان و چاویان له نیو زاری نه‌سپه‌که‌ی کرد.
ناخره‌که‌ی دورموشاغا کێچه‌گوتی:

– نه‌ری به راستی سهیره! ده‌لیی نیوه نه‌قلتان سووک بووه. یانی نیوه، که هه‌مووتان لای خۆی گه‌وره و ته‌واون، کۆرپکتان دروست کردوه، لیره دانیشتون و رۆژ تا نیواری چاو له مه‌لاشووی نه‌سپان ده‌که‌ن، بزانی نیشانه و مۆریان له سه‌رن یان نا؟! وه‌للاهی هه‌مووتان شیت بوون! بۆچما ده‌کری نه‌سپ مۆری ده‌ زاری دا بی؟ باشه نه‌وه کی ده‌توانی نه‌ومۆره‌ی له نیو زاری نه‌سپی بدا؟ پیتان وایه قه‌ت مۆریکی ئاواتان بۆ ده‌بینه‌رتته‌وه؟ بلیی رۆژیکی نه‌سپیک بدۆزنه‌وه که له سه‌ر نیوچاوانی نووسرابی "نه‌من نه‌سپی حه‌مه‌دۆکیم؟" ناخر نه‌سپی حه‌مه‌دۆکیش هه‌ر نه‌سپیکه‌ی ره‌سه‌ن و جوانی وه‌ک نه‌و نه‌سپه‌یه و هیچی دی. نیوه ده‌توانن سووک و هاسان ساغ بنه‌وه و بلین نه‌وه نه‌سپه‌که‌ی حه‌مه‌دی‌یه. هه‌ر نه‌وه‌نده جارێک سواری بن گه‌ریکی به‌ بازاری دا بگێرن و جار بکێشن بلین نه‌وه نه‌سپه‌کووته‌که‌ی حه‌مه‌دی‌یه، نیدی ته‌واوه!

نه‌و پیتشیاره‌ی دورموشاغای خرابیش نه‌بوو، هه‌ر بۆیه کۆره‌که‌ باس و پراویژیان له سه‌ر کرد و سه‌ره‌نجام رپک‌که‌وتن: کوره‌ ره‌نگه نه‌سپه‌ کویتی حه‌مه‌دی هه‌ر نه‌ش‌بی و له‌وانه‌یه نه‌فسانه‌یه‌ک بی، هه‌ر دیهاتی‌یه‌کان دروستیان کرد‌بی. نه‌وه نه‌بوو هه‌ر بۆخۆیان کاتیک گرفتیان

هه‌بوو، نەسپێکی لەو چەشنەیان تۆباند؟ دوایەش باسی دیتو، جندۆکە، شیخ و مشایخ و چەتانیان دەستپێ کرد، وا نەبوو؟ باشە ئەدی بۆچی نەسپێکیان نەدەدۆزییەوه که سەد بالێ هەبان، کەس پێی نەگیرابا و قەت نەمردبا؟

زولفزی سەندوو قەدار هەستا و بۆ جاری پێنجەم زاری نەسپەکە ی پشکنی.

— راستی یەکە ئەو یە ئەو نەسپە هیچ نیشانە و مۆری بە نیتو زاری یەوه نین. خوا بۆخۆی باشتر دەزانێ، بەلام زۆریش وی دەچی نەسپەکە ی حەمەدی بی!

دورموشاغا کێچە بە خۆشحالی یەوه دەستەکانی لێکدان و بە دەنگی بەرز گوتی:

— ئەمنیش هەر وا دەلێم برا! دیارە مۆریکیش بە مەلاشوی ئەو نەسپە یەوه هەیه، بەلێ هەیه! ئەویش ناوی خۆدایە که بە شێو یەکی زۆر جوان بە خەتی سولوس (پلپ) نووسراوه.

— دە ی خەلیل بەگ بۆخۆشت چاوی لی که...

سەیدی پەسپۆر شەویلکە ی نەسپەکە ی هەلپچەری و خەلیل بەگی گەورە بە وردی چاوی لی کرد:

— بەلێ ئەمن شتێکم دی، بەلام لێم روون نەبوو خەتی سولوس بوو، یان کووفی.

دورموشاغا کێچە گوتی:

— برا با یاوهریش چاویکی لی بکا. ئەو وە کەسێکی پەسپۆری سەربازی چاوی لی دەکا و

هەزار هیندی نێمە باشتر دەبینی!

یاوهریش هەستا و بەکارەخۆ چوو، چاوی لە نیتو زاری نەسپەکە ی کرد و گوتی:

— مۆریک بە سەر مەلاشوی ئەو نەسپە یەوه دەبینی، بەلام بۆم لێکناکرێتەوه بە چ

خەتێکی نووسراوه!

رۆستەم بەگی مامۆستای فێرگە، قازی، دادەستین و شارەداریش یە که یە که چاویان لی کرد

و گوتیان بەلێ مۆرە که دروستە و جوان دەخوێندرێتەوه، بەلام بۆیان روون نیە که بە چ نەوعە

خەتێکی نووسراوه.

مورپتەزاغا دوا ی هەمووان هەستا. هەموو کۆرە که چاوی لە وی بوو، چونکه لەو بواری دا

ئەزمونی لە هەمووان زیاتر بوو، هەر ئەویش دە ی توانی ئەو مەسەلە یە یە کلا بکاتەوه که

داخوا ئەو مۆرە بە خەتی سولوس، کووفی، یان چەشنە خەتێکی دی نووسراوه، یان نا.

مورپتەزاغا زاری نەسپەکە ی لێک کردەوه، سەری لەقاند، گەرێک بە حەسارەکە ی دا گەرا،

چاوی کوشین، هیندیک پاشی خوراند و لە پر دەستی لێکدا و هاواری کرد:

— دەزانم، نێستا دەزانم!

دهت گوت له خوښی یان شیت بووه:

— ښه نه ختی کووږی، نه سولوسه. ښه نوعیتک ختی دیکه یه. ښه هر خوا بوڅوی
دایناوه، ورن چاوی لیکن بزاند کاتیک مرؤڅ لیتی دهروانی، چوند شهبهق ده داتهوه!
بهلی، نیدی ښه به راستی نسهپه که یه همه دؤکی یه، ښه موره نیو زاریشی نیشانه ی
خوای گموره یه و وهک رؤژی شوک ده داتهوه!
خلیل بهگی گوره چاویکی له مورته زاغای داگرت و تیتی گه یاند که چی دیی له سر نهر و
و پاشاوه ی باسه که به وی بسپیږی...

— دهی دورموشاغا ښه نسهپه مان به چندی ده ده یه؟

— یانی چی... بوچما خه لاته که سی هه زار لیره نیه؟

— بوڅوت چاکتر ده زانی که ښه نسهپه که یه همه دؤکی نیه، که وا بوو نه درو یانان بو بکه
و نه هورل بده که له کمان لی دهی. بهلی، ښه خه لاته، یانی سی هه زار لیره، بو نسهپه کویتي
همه دی دیاری کراوه، به لام خو ښه نسهپی همه دؤکی نیه!

— وایه، نسهپی همه دؤکی نیه، به لام خو بوڅوتان دیتان که موره پیروزه که یه به مه لاشویموه همیه.

— راسته. هر بویه ش نیمه سد لیره ده ده نیی، هر چمن له په نجا لیره زیاتری ناهیتی.

دورموشاغا کینچه وهک کینچی له کورسی یه که یه دهرپری و قامکی راوه شانده:

— پیم بللی بزاند، پینتوا یه گویند ریژیکم لی ده کری؟ ښه نسهپی همه دؤکی یه و موره
پیروزه که یه نیو زاریشی خوای گوره پیتی به خشیوه!

ښه نده ی بلینی یهک و دوو هه واله که له نیو شاری بلاو بووه، خه نکینکی زور هاتن و له
دهوری ژانده رمه خانه ی کو بوونه وه.

یاوه له هه لسوکه وتی دورموشاغای زور نارپه حمت بوو:

— بهسه نیدی بی دهنگ به! شرمی بکه! نیمه هه موومان ده لیتن ښه نسهپه موره که یه ده زاری
دایه، به لام ښه توه هر کیشمی ده که یه و ده گورپینی. پروانه چنده مان خه لک له دهوری کوره بووه!

دورموشاغا هیور بووه، به لام له سی هه زار لیره ی خوڅ خوش نه ده بوو. ماوه یه کی باش
هه للا و چهقیان بوو، به لام ناخه که یه به دووسه د و په نجا لیره ی پازی بوو.

مورته زاغای به فیزه وه گوتی:

— ښه جار تهاوه نیدی! بوڅوت ښه دووسه د و په نجا لیره ت پیدا کرد. برؤ بی خو نؤشی گیانت
بی! چونکه نسهپی همه دؤکیت بو هیتناوین! رؤژی هه نیی هم بازارپه و هم دیتهای یه کانیش ده چنه

نوژی ههینی... بهائی پوژی ههینی، بهیانی زوو نەسپە که له مهیدانی، گوللهباران دهکری. نیتە هه موومان و خەلکی شاریش هه موو، به چاوی خۆمان دهبینن که نهو نەسپە ده کوژی. نه تۆش وهره ناغا، با کاتیک نەسپی هه مه دهۆکی گوللهباران دهکری، له وی بی!

دورموشاغا هه ستا سه ربی، هه موو گیانی بوو به نارەقه و هه رچەند به زه حەمت قسهی بۆ ده هات، گرماندی:

— چی؟! نهوه ده لینی چی؟ ... وه لاهی نه گهر پر بهو دنیا بهم زیتر ده بهی، نهو نەسپە جوانهت ناده می بی بهی گوللهبارانی کهی. نهو نەسپە جوانووی ره سه نترین و جوانترین مایینی خۆم بووه. نهوه ره چه له کنامه ی هه به و ده چیت هوه سه ر به نیویانگترین تیره نەسپی نهو ولاته ی! چاو لهو رواله ته هیدی بهی مه کهن، بابه نهوه زۆر ره سه ن و ده گمه نه. نه من پیت هوابوو نەسپی هه مه دهۆکی تان بۆ یاوه ری ده وی و هه ر بۆ به ش به دو سه د و په نجای رازی بووم. نه ختیر، میلیۆنیکیشم ده نی، نایه لم نهو نەسپه ی بکوژن! نه من نهوه عومری که وه ک مندالی ساوا به ختوی ده که م! هه رگیز بۆ تان نه به بی کوژن! هه ر نایه لم قامکیشی لی ده ن! نایه لم توو کیکیشی لی لار که نه وه! دو سه د و په نجای لیره ی خۆتان، بۆ خۆتان! نهو نەسپه له ته وی له ی خۆم گه وه بووه و بۆ خۆم ناگام لی بووه چۆن له دایک بووه. جا چۆن دێلم زه ره ری پی بگه به نن!

— نه دی نه تۆ نه ت گوت نهو نەسپه ت به زه بری دو عای، له نیتو حه قده ناسکان، له بیابانی سووریه، یا میزۆپوتامیای گرتوه؟

— بهائی بهائی، هه زار جار بهائی، وایه! به لām نهو کاته ی جوانو بوو، هه ر شه ش مانگ ده بوو، هه لات و چوه نیتو ناسکه کانی بیابانی. نه من وه دوای که وتم، نهو کاتی نه مه ده زانی نهو جوانوه شتیکێ تایبه تی به. له نیتو حه قده ناسکه کان دا دۆزیمه وه، نهویش ده سه به جی نه منی ناسی به وه و له خۆشی یان وای هیلاند، که عه مرز و ناسمان راتله کان. دوایه هات بۆ لام، لمبۆزی ده نیتو ده ستم نا، پیتی خۆش بوو ده سته به سه ره سه کوتی دا بیتم و بی لای نه مه وه. نیدی نهو روح و خۆشه ویستی به شوینیکێ زۆری له سه ر دانام. چاوم پر بوو له ناو ... جا نیتستا چۆن دێلم نیتوه گوللهبارانی که ن؟ نه من له به رتان ده پارێتمه وه، تووک و نراتان لی ده که م، نیتوه که خاوه نده سلان، نهو نەسپه ی مه کوژن! به روانن چۆم پاراندۆته وه! هه ر ده لینی زاوایه و نه مه رۆ بووکی بۆ دینن! رووی نه بوونی به ره ش بی، نه گهر هینده م پینویستی به پوولی نه با، قه ت نهو نەسپه خۆشه ویستم له خۆم دوور نه ده کرده وه! بهو حاله ش نه گهر له برسانیش به رم، هه ر هه یچم نه مینن و به مهاله که م و بۆ خۆشم له برسان ناوه لیکه ی مر دنیمان به زاری دا بیته خوار، قه ت، نا قه ت... کوره تکاتان لی ده که م!

دورموشاغا بەگینکی تورکمان بوو، که کاتیک خەلکی خیلەکی ژبانی خیلەکیان وەلانا و نیشتهجی بوون، ئیدی کەوتە سەر ساجی عەلی و هیچی نەما. لەو پۆژەووە کەس پیتی نەگوت بەگ و بۆخۆشی ھەر ئەوەندە پێیان گوتبا ناغا، کللوی ھەلداویشت و نەیدەگرتەو. ئیستا کولێ گریانیی دە ئەوکی مابوو و لە بەر ئەو کۆرەیی دەپارایەو، بەلام ھەرچەند ئەوانە زۆریان دۆستی نێزیککی بوون، گوتیان نەدەدایە و بایەخیان بۆ لالانەووەکی دانەدەنا...

ناخەرەکی دورموشاغا کێردی گەیشتە نیسکانی. ئەوەندە لە بیبەزەییەتی و دلرەقیی وان توورە بوو کہ لە پر لە جیتی خۆی راست بۆو و خۆی ھاویشتە سەر ئەسپەکی:

– خۆینمژی جینایەتکارینە، ئەگەر سەد ئەوەندە دیکەش دەولەمەند بن و دەستان بڕوا، ھیشتا بە قوربانی سەمی ئەو ئەسپە رەسەنەتان دەکەم! ئەو پوولەش بۆخۆتان و ھیوادارم بی دەن بە کفن و دە خۆتانی یەو پێچن! سوور بزائن زۆری بی تاچی حەمەدۆکتان لی پەیدا دەبی و حیسابتان لە گەل دەکا، جا ئەمن دەزائم کہ دەبی ھەر لە ئیستاو دە فکری کفنەکەتان دا بن...

ئەو جار جەلوی لە ئەسپی توند کرد، ئەسپ قەلەمبازتکی ھاویشت، بە سەر دیواری دا ناوەرۆو بۆو ئەو دیوی و لە چاولیکنایتیک دا ون بوو. تا ماوہیەک دەنگی سەمی ئەسپەکی کہ چوارنال بە سەر سەنگەپەرشێ نێوہ راستی مەیدانی شاری دا تی دەپەری، دەبیسرا.

قەدری یە کتکە کہ لە قولینچکیتکی حەسارەکی وەک کتکیتکی وشیار مات ببوو، ئەو دیمەنی دی و ھەموو باسوخواسەکی بیست. کاتیک دورموشاغا زیز بوو و رۆیی، قەدری بە پینکەنینهو ھەوساری ئەسپەکی کینشا، ھاتەو و لە پێش ئەندامانی کۆرەکی راوہستا:

– ناخ پێنەگوتن؟ بابە ئەوہتا ئەسپی حەمەدۆکی! فەرموون زاری ھەلپچرن بزائن مۆرە پیرۆزە کہ چۆن وەک ئەستیرەیی رۆژی دە زاری دا دەدرەوشیتەو! ئەمن باسی وەم کرد، بەلام نێو سەرغچتان نەدایە و لە مەلاشوری ورد نەبوونەو. ئەوہشم بۆ باس کردن کہ ئەو ئەسپە راستەوخۆ لە بەھەشتی را ھاتو.

خەلیل بەگ ماندوو ببوو و دەبوو بە شێوہیەک کۆتایی بەو شانۆسازییەیی بێنی، ھەر بۆیە پرووی دە مورپتەزاغای کرد و گوتی:

– بۆ چاوە لە مەلاشوری ئەوہش بکە. دلەم خەبەری دەدا کہ ئەو ئەسپە مۆرە پیرۆزەکی دە زاری دایە. ھەر لە سەروسەکوئی ئەسپەکی چاک ورد بی یەو، تی دەگەمی کہ شتیککی وای لی دەوہشیتەو...

قەدری یە کتکە لە خۆشیان گەش بۆو، رای کرد و شەویلکەکی ئەسپەکی لیک کردوہ:

– فرممو، وهره چاوی لی بکه، مورته زاغا، نه و تا موره که لهو شوننه می مه لاشوویه تی.
هر زوریش جوان دیاره. دیتوتته وهك چاو ده چی، هر ده لئی چاو بکه و دهره وشیتته وه. ناوی
خوای پروون و ناشکرا تی دا شهبهق ده داته وه!
مورته زاغا به وردی نیو زاری نه سپه که می چاولی کرد و دوا می هیندیک تیرامان و
لیتوردبوونه وه گوتی:

– به لئی نه وه راست نهو نه سپه به که نیمه لئی ده گه پزین. نهو هه مموه زه حه ته مان به
خوایی کیشا. له خورا نیو زاری نه سپانمان ده پشکنی! نیستا وهره پروانه! له ههره پشته وه می
مه لاشووی ناوی خودای له شیه می نه ستیره بهك دا دیاره، نای که نهو نه ستیره به ش چهنده
جوانه! دۆستان تۆخوا وهرن چاو لی بکه ن! وهرن ناوی خودای ببینن! نهوه موعجیزه به!
وای دهنه راند، نهو خه لکه می له دهره وه می حه ساره که می بوون، هه مموه گوتیان لی بوو.
– لیم سووره نهوه نه سپه که می حه مه دۆکی به. موره که له سه مه لاشووی وهك نه ستیره می
ده دهره وشیتته وه و له وی را نهو شوقه پیروزه دیتته دهری و له دنیا می نیمه ده دا. پروانن، پروانن و
ببینن که چۆن ناوی خودای ده زاری نهو نه سپه می دا شهبهق ده داته وه!
نه ندامانی کۆره که می به که هاتن و چاویان له زاری نه سپه که می کرد:
– ماشه للا خودایه! نای خواجه گیان! به راستی موعجیزه به! پیاو باوه ر ناکا! کوره کۆکۆ
نووری له زاری دیتته دهر.

شاره دار که تازه گه یشتیه چی، هات چاوی له مه لاشووی نه سپه که می کرد و دوا به بی
نهوه می قسه بکا، مات و سه رسام له وی راهه ستا.

مورته زاغا بانگی قه دریی کرد:

– قه دری به کتکه ، وهره نیتره بزائم!

قه دری چوو و له پروبه پرووی راهه ستا. ناغا کیسه می پولویی له باغه لئی دهره هینتا، سه د و
په نجا لیره می لئی هینتا دهر و دهستی بو لای راداشت:

– نهوه می وهرگره، نۆشی گیانت بی!

– چی، سه د و په نجا لیره؟ بیتوانیه که نهوه زور که مه ناغا؟

– وهری گره و پرۆ قورمه ساغی خویری! نه من سه د و په نجا لیره ت له به رامبه ر نهو که لاکه
قۆتره می دا ده ده می! هینتا قسان ده که می؟ نا، نا راهه سته بزائم، باشه بو نهو هه مموه پولته له
خورا به ده می... پولته که م به ده وه، ده نا به یاوه ری ده لیم به تاوانی نه سپه دزینی بت گری.

پووله‌که‌ی له ده‌ستی قه‌دری ده‌ره‌یتنا‌یه‌وه و به‌سه‌ری دا‌گوراند:

– یاللا زوو به‌به‌خۆت و به‌هه‌سه‌په‌په‌سه‌ته‌وه‌گۆرتان گوم‌که‌ن و برۆن! چاو‌نه‌و‌خه‌لکه‌ی
چه‌نده‌سه‌پله‌و‌بی‌ته‌مه‌گن! سه‌د و په‌نجا‌لی‌ره‌ی بۆ‌نه‌سه‌په‌په‌کی دزراوی‌گرووی‌ده‌ده‌می، که‌چی
هه‌یشتا‌نه‌و‌مه‌نه‌مان له‌سه‌ر‌ده‌کا.

– ناغا‌گیان‌به‌بووره... په‌په‌وا‌بوو‌نه‌تۆ‌مۆره‌په‌رۆزه‌که‌ی‌نیۆ‌زاریت‌دی‌بوو، که‌ناوی‌خودای
تی‌دا‌ده‌دره‌وشایه‌وه...

– نه‌وه‌باسی‌چ‌ده‌که‌ی؟ مۆری‌چی‌و‌دره‌وشانه‌وه‌ی‌چی؟ کۆ‌مۆری‌به‌مه‌لاشوو‌ی‌نه‌وه‌یه‌وه
دیوه؟ نه‌سه‌پی‌همه‌مه‌دۆکی‌مۆری‌خودای‌به‌مه‌لاشوو‌یه‌وه! کوپه‌نه‌وه‌ش‌هه‌ر‌حیکایه‌ته!
حیکایه‌تی‌نه‌نگوستیله‌که‌ی‌خانه‌قای‌چله‌چاوی‌که‌م‌بوو، نه‌وه‌شیان‌دروست‌کردوه... نه‌وه‌کۆ
نه‌و‌شته‌بی‌مانایانه‌ی‌ساز‌کردوه؟

– نه‌من‌نهم‌کردوه، ناغا.

موپه‌ته‌زاغا‌به‌رۆکی‌گرت‌و‌رای‌تله‌کاند:

– په‌په‌م‌بلی‌بزانه‌م، کۆ‌دروستی‌کردوه؟

قه‌دری‌یه‌کتکه‌که‌زۆر‌ترسابوو، نالاندی:

– نه‌من‌نه‌بووم، به‌هه‌خشه‌ناغا. نه‌من‌نه‌بووم، خه‌لکی‌دیکه‌بوون. نه‌و‌پیاوه‌بوو‌که‌نیۆه
په‌نتان‌ده‌گوت‌کینه‌چ. نه‌و‌درۆزنه. نه‌و‌بوو‌په‌په‌سه‌هه‌مووان‌مۆری‌ده‌زاری‌نه‌سه‌په‌که‌ی‌دا‌دی‌بوو!
نه‌من‌بی‌تاوانم! پووله‌که‌م‌به‌ده‌وه، قه‌رار‌بی‌یه‌که‌جی‌بۆ‌ده‌رچم‌و‌نییدی‌نهم‌په‌ینی‌یه‌وه.

– باشه‌پووله‌که‌ت‌ده‌ده‌می، به‌لام‌به‌مه‌رجیک. ده‌بی‌به‌چی‌یه‌لای‌وه‌کیل‌باشی‌عاسمی‌جی‌گری
دا‌یره‌و‌په‌ی‌بلی‌که‌سی‌هه‌زار‌لی‌ره‌خه‌لاته‌که‌م‌وه‌ر‌گرتوه، ده‌بی‌په‌سوله‌ی‌پووله‌که‌شی‌به‌یه‌ی.

– ناغا‌نه‌تۆ‌سه‌د‌و‌په‌نجای‌خۆم‌ده‌یه، وه‌للا‌هی‌په‌سوله‌ی‌ده‌هه‌زار‌لی‌رانت‌ده‌ده‌می!

– سه‌رجوخه‌عەلی، وه‌ره‌قه‌دری‌یه‌کتکه‌ی‌به‌ره‌لای‌وه‌کیل‌باشی‌عاسمی!

پاشان‌چوو‌بۆ‌لای‌خه‌لکه‌که‌ی‌که‌له‌ده‌رویه‌ری‌هه‌ساری‌کۆ‌بی‌بوونه‌وه، رووی‌تی‌کردن‌و‌گوتی:

– شته‌که‌جی‌به‌جی‌بوو‌و‌نییدی‌کار‌ته‌واوه. سه‌یدی... کوا‌ی؟ له‌کوتی؟

– نه‌وه‌لی‌ره‌م‌ناغا.

– هه‌تا‌رۆزی‌هه‌ینی‌نه‌و‌نه‌سه‌په‌ی‌به‌خۆتۆ‌ده‌که‌ی! ته‌فاق‌و‌نالیکی‌ده‌ده‌یه‌ی‌و‌خه‌مه‌تی
ده‌که‌ی! له‌بیرت‌بی‌هه‌چ‌کس‌مافی‌نه‌وه‌ی‌نیه‌ته‌مه‌شای‌نیۆ‌زاری‌بکا. دوا‌یه‌ده‌بی‌جوان‌و
خاوتین‌بی. زاوا‌یه‌کی‌ده‌رۆزی‌بوو‌کو‌گۆرتنه‌وه‌ی‌دا‌چۆن‌جوان‌ده‌که‌ن‌و‌ده‌په‌ر‌په‌رتنه‌وه، ناوا‌بی!

– به سەر چاوان ناغا!

– ئەسپەكە دەبۆ ھەر لێرە، دە تەویلەي ژاندرمه‌خانەي دابۆ، دەرگاشی لە سەر داخرۆ و کیتشکی لی بکیتشری.

لەو کاتە دا ئەحمەد پشتکۆر بە لەقەلەق پەیدا بوو و ھات لە پێش کۆزەکەي پراوەستا. نیدی ھەموو خەلکی شارەکەي زانیبوویان کە ئەسپەي ھەمەدۆکی گیراوە، زاریشی مۆزێکی تی‌دایە کە وەك ئەستێرەي دەدرەوشیتەو و ئەو مۆرەش ناوی خودای لە سەرە. ئەحمەد پشتکۆر کاتێک ئەو‌ی زانیبوو بە پەلە ھاتبوو، دە‌ی‌زانی ئەم‌رۆ ھونەرەکەي بە کار دی و مەسەلەکە نانێکی بۆ ویش تی‌دایە.

سەیدی دووبارە گوتی:

بەلێ ناغا، ئەمن خزمەتی ئەسپەکەي دەکەم! رۆژی ھەینی دەبۆ بە خاوتینی، وەك گوتی، تەسلیمتی کەم.

– خاوتین، وەك دۆلدۆلی نیمامی عەلی!

– بەلێ، وەك دۆلدۆلی نیمامی عەلی...

مۆرتەزاغا چەپکێک پوولتی ئەسکیناسی دە مستی نا. سەیدی رۆیشت. ئەو جار مۆرتەزاغا چاوی بە قەدری پەکتەکەي کەوت کە بە پەسولەو لە وی پراوەستا بوو:

– فەرموو ناغا ئەو پەسولەکە! وەکیل باشی عاسم زۆر جوانی نووسیووە. ئەو‌ەتا نووسیویەتی کە ئەسپەکە مۆزێکی دە زاری دایە کە وەك زێری دەدرەوشیتەو!

مۆرتەزاغا کاغەزەکەي وەرگرت و پوولەکەي دایەووە. پاشان چوو بە گوتی و گوتی:

– نیستا ئەو‌ی ئەمن پیتدەلێم دوویاتی بکەو، بلێ:

– ئەمن لە بەرامبەر تەسلیمکردنی ئەسپەي ھەمەدۆکی دا، ھەموو خەلاتەکە، یانی سێھەزار

لێرەکەم وەرگرت و لە گەژ شەیتانی بە لەعنەت یم، ئەگەر لەو‌ی زیاتر شتێکی دی بلێم!

– کۆرە ناغاهەزار جار لە گەژ شەیتانی بە لەعنەت یم، ئەگەر خەلک شتێکی دیکەم لی‌بیسن!

پاشان دەستی مۆرتەزاغای ماچ کرد، رۆیشت و بە پەلە لە دەرگای ھەساری ژاندرمه‌خانەي و دەدرەکووت. ھەر گەیشتە نیو بازاری، خەلکی لە خۆی خێر کردەو و بەسەرھاتەکەي بۆ گێرانەو.

– ئەمن دووعایەکی دەزانم، دەتوانم بەو دووعایەي ھەر ئەسپێکی پێم‌خۆش بۆ، بی‌گرم و رامی کەم. ئەو دووعایەش " نیسمی ئەعزەم " ە ... لە نیو ھەڤدە ناسکان... لە دوندی

چيای دولدولتی... ئەمن سیتەزار لیتەکەمی خۆم وەرگرت و ئیدی بۆخۆم، خیتانم و مندالەکانم
حەساینەوه... ئەسپەکە مۆرتیکی دە زاری دا بوو، مۆرەکە لە سەر پەرەیهکی زێر بوو.
بە هەرچوار دەوری بازارپی دا گەپا. لە هەموو ژيانی دا ئەوه یەکەم جار بوو خەلک وەك
ناندیری کەچەلتی گۆشيان دەدایە.

خەلیل بەگی گەورە هەستا لە جارچی چوو پێشی و باسکی گرت:
– خۆ دەزانی چ باسە، ئەحمەد ئەفەندی! لە سایە خواپەوه ئەسپی حەمەدۆکیمان گرتووە. ئەتۆ
دەبێ هەتا پۆژی هەینی، هەموو پۆژی ئەو هەوالەیی بۆ خەلکی دوویات بەکەیهوه. هەر لە
بەیانیهوه تا ئیوارێ دەبێ دوویاتی کەیهوه. بۆخۆشت لە من چاتر دەزانی چ بلیی و چۆنی بلتی!
– دەزانم خەلیل بەگ!

مورتهزاغا بە پەلە لەو دووانە چوو پێشی:
– دەبێ لە کاتی جارکێشانهکەمی دا دەنگت وەك دەنگی بیلالی حەبەشی بی و کارنکی وا بەکی
ئەوانەمی گۆشيان لی دەبێ، بە راستی خەم دایانگری و وەك هەروری بەهاری بگرین! حەمەدۆکیش...
لە پر وە بیری هاتەوه کە لە گەل ئەلی یە شەلی ناشت بوونەوه، دیسان وەك برایانیان لی هاتۆتەوه و
کە وابوو نابێ قسەمی ناخۆش بکا. هەر بۆیە ئەوەندە لە زاری هاتە دەر و ئیدی قسەکەمی بری.
ئەحمەد پشتکۆور دەستی بە سینگی یەوه نا، کەرنۆشیککی برد و گوتی:
– دلنیا بن ناغا... ئەوەندە لە دەستم بی، درێخی ناکەم!

خەلیل بەگی گەورە رووی دە کۆرەکەمی کرد و داواوی لی کردن کە بە خۆشیی ئەو سەرکەوتنە
گەورەیه، یانی گرتنی ئەسپە کویتی حەمەدۆکی، هەموویان میوانی وی بن و لە ماله وی
بی کەنە جیژن. ئەو جار لە حالیک دا هەموویان وەك کۆمەلێک ژینرپال کە شەپنکی گەورەیان
بردییتەوه، هەستیان بە شانازی و سەرکەوتن دەکرد، بەرەو ماله خەلیل بەگی وەرپێکەوتن.
هەر لە سەر شەقامی پێش دەرگای ماله بەگی گەورەوه بۆنی چێشتی خۆش خۆشيان بۆ هات و
تی گەیشتن سفرهیهکی رازاوه چاوهروانیانە.

ئەحمەد پشتکۆور دەزانی ئەو هەوالە یە کجار گرینگە و تا ئیستا هەوالی وا گرینگ نەبووه. بی
گومان گرتنی ئەسپی حەمەدۆکی لە گرتنی خۆشی گرینگتر بوو. بە گشتی بەسەرھاتی ئەو ئەسپی
سەرنجی خەلکی زۆر بۆ لای خۆی پاکێشابوو. شیوهی جارکێشانی ئەحمەد پشتکۆوری جینگای رەخنە
نەدەهێشتەوه. دەنگی زولالی بۆ هەمیشە لە میتشکی خەلکی دا تۆمار دەبوو و جارکێشانهکەمی
ئەوەندە بەهێز بوو کە خەلک بە گشتی نۆگری دەبوون و دەبوو بە هەوینی باسی سەرەکیی خەلکی

هه‌رتمه‌که. هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌مۆی شه‌مۆی ساتی‌کیش خه‌مۆ نه‌چوه‌ه چاره‌یه‌وه و له‌ جیاتییان ئه‌م ده‌قه‌ی له‌ به‌ر کرد و راهی‌تانی له‌ سه‌ر کرد، که‌ نیه‌ره‌ۆکی جار‌کیشانه‌که‌ی به‌یانیی پی‌کدیتنا. پاشان چوه‌ سه‌ر ته‌پکیکی که‌ به‌ سه‌ر شاری دا‌ده‌روانی و له‌ وی تا به‌یانی هاواری کرد و هه‌م‌اله‌که‌ی دووبات کرده‌وه. به‌یانی زوو، داگه‌را بۆ نیه‌و شاری، له‌ جاده‌ی سه‌ره‌که‌یی نیه‌و شاری کۆخه‌یه‌کی کرد، گه‌رووی خاویز کرده‌وه و راست ئه‌م کاته‌ی که‌ ده‌رپه‌ی دوکانه‌کان هه‌لده‌درانه‌وه و خه‌ریان له‌ نیه‌و شاری ده‌نگی ده‌دایه‌وه، گه‌رانندی و ده‌ستی به‌ جار‌کیشانی خۆی کرد. گه‌ره‌ی نه‌محمد پشت‌کوورپ خه‌ری ده‌رپابانی ده‌ خۆی دا ون کرد. هه‌موو خه‌لکی شاری ده‌سه‌به‌جی گه‌نجان له‌ هه‌م‌اله‌که‌ی بوو:

– گوی‌بگرن، گوی‌بگرن، خه‌لکی به‌رێز! ئه‌مه‌ هه‌م‌اله‌تکی بی‌ته‌ملا و نه‌ولا راست و دروسته‌! نیه‌ستا هه‌م‌اله‌تکتان ده‌ده‌می که‌ له‌ هه‌رچی هه‌م‌اله‌ی تا نیه‌ستا بیستوتانه، گه‌رینگه‌ر و جیگای سه‌رنج‌ته‌! ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ و گه‌رانه‌، هه‌ر که‌س بی‌یسی، له‌ حاست خۆی ره‌ق ده‌بی، لیه‌ی ده‌قه‌لشن و مات و هه‌یران ده‌مه‌ینیه‌وه!

ئه‌م جار پشه‌ویه‌کی دا، سه‌ری هه‌لینه‌یه‌وه، ملیوانه‌ی بالته‌که‌ی به‌ هه‌ردووک ده‌ستان گه‌رت، گه‌رووی خاویز کرده‌وه و دیسان به‌ هه‌موو هه‌یز و قه‌وه‌تی خۆی گه‌رانندی:

– گوی‌بگرن، گوی‌بگرن، خه‌لکی به‌ شه‌ره‌ف!
به‌و به‌یانی‌یه‌ هه‌یدی و بی‌ده‌نگه‌ی، ده‌نگی وی له‌ نیه‌و شاری دا ناوازی ده‌دایه‌وه. خه‌لک، شه‌قامه‌کان و عه‌رزێ ده‌وره‌یه‌ریشی ده‌ت‌گوت له‌ جیتی خۆیان ده‌حه‌به‌سێن و وه‌ک جادوولی‌کراوان ته‌نیا ده‌ وی هه‌لده‌روانن. ئه‌ویش له‌ خۆشی‌یان وه‌خت بوو گیانی ده‌هه‌رچی:

گوی‌بگرن، گوی‌بگرن، خه‌لکی به‌رێز! ئه‌وه‌ هه‌م‌اله‌تکی راسته‌ که‌ من بۆ نیه‌وه‌ی به‌یان ده‌که‌م! ئه‌سپه‌ی ئه‌م کابرا چه‌ته‌یه‌ی که‌ به‌ حه‌مه‌دۆک به‌ناوبانه‌گه‌، گه‌راوه‌. ئه‌وکه‌سه‌ش که‌ گه‌رتوویه‌تی و هه‌یناویه‌تی، سه‌ته‌ه‌زار لیره‌ خه‌لته‌که‌ی وه‌رگه‌رتوه‌. گه‌رتنی ئه‌م ئه‌سپه‌ی نه‌ک هه‌رکارێکی هاسان نه‌بووه‌، بگه‌ر زۆریش سه‌خت بووه‌. ئه‌م که‌سه‌ی ئه‌م کاره‌ سه‌خته‌ی له‌ ده‌ست هاته‌وه‌، له‌ پێش دا چوه‌ دوعای ئه‌سپه‌ی ئه‌مزه‌م فیه‌ر بووه‌. پاشان چوه‌ له‌ ئه‌سپه‌که‌ی گه‌راوه‌ و دوا‌ی چه‌ند شه‌م و ره‌ژان له‌ ده‌ستی مێزۆپۆتامیای ئه‌سپه‌که‌ی له‌ حالیک دا دۆزیه‌ته‌وه‌، که‌ له‌ گه‌ل حه‌قده‌ ناسکان خه‌ریکی له‌م‌ه‌رانی بووه‌. هه‌م ئه‌سپه‌که‌ و هه‌م ناسکه‌کان سه‌ریان هه‌لینه‌وه‌ و چاویان به‌ وی که‌وتوه‌. ماوه‌یه‌ک هه‌ر ده‌ یه‌ک‌تاره‌ را‌م‌ون. هه‌شتا ئه‌م هاو‌نیه‌شتمانه‌ی نیه‌م به‌ ته‌واوی دوعاکه‌ی نه‌خوینده‌وه‌، که‌ ئه‌سپه‌که‌ و ناسکه‌کان له‌ جیتی خۆیان را‌وه‌ستان و ئه‌یدی نه‌به‌زوتوون. هاو‌نیه‌شتمانه‌که‌مان ئه‌سپه‌که‌ی لفا‌و کرده‌وه‌ و سواری بووه‌، سه‌ی جاران دوعای ئه‌سپه‌ی ئه‌مزه‌می خویندۆته‌وه‌، ئه‌سپه‌که‌ هاته‌وته‌وه‌ سه‌ر باری ناسایی و چوارناله‌، به‌ شیه‌یه‌که‌ که‌ وه‌ک بالی

لی پوایی و بووه، غاری داوه. هاوینشتمان قاره مانه که می نیمه که نیسمی نعره می زانیوه، چاوی له سمر یهک داناه و کاتیک چاوی هه لئناوه، ته ممشای کردوه نموه له سمر لووتکه می چیاوی دولوئی یه. جاری دووه هم دیتوویه تی که نموه نهمپه که له سمر دوندی ره وه زتی گهره، لموسری دنیا به راوستاوه و هیئنده ی نماوه سمری له ناسمانی بسوی. دیسان هاوینشتمان که مان دو عاکه می خوئنده، تمواوی نمو هه لئانه می هیلانهمان له وی بووه همستاون و نهمپ و سوار همردوویان ترساون. همر لمو کاته دا بابهک هه لئ کردۆتی و تۆفانیکی له دهره دروست کردوون... پاشان کاتیک بۆ جاریکی دیکه چاویان هه لئناوه تموه، دیتوویانه لیره، له نیو شارین و همموو نمو کۆرهش که له حهمساری ژاندرمه خانه می بوون، دیتوویانه که نهمپیکی بالدار نموه به سواره وه له ناسمانی دیته خوار و به شیوه یه کیش دهره وشیتتموه، که چاوی له بهر هه لئ تابه. کاتیک سهره نجام توانیبوویان چاوی لی تهمن، نهمپه که گۆرابوو و ببوو به نهمپیکی تمواو ناسایی، وهک همموو نمو نهمپانه می دیکه که نیوه دهیان بینن و تمنانهت وا لهر و لاواز هاتبووه بهر چاو که گووتوویانه همرینا مرد. کۆره که مات و همیران ببوون، همر چاویان له یه کتر کردبوو، قسه یان بۆ نه کرابوو و نه میان زانیبوو چ بکهن. لمو کاته می دا به گینکی تورکمان به ناوی دورموشاغا کیتجه هاتبووه لایان و گوتبووی ناگاتان له خۆتان بی، نمو نهمپه سیحراوی یه. نه گهر باوه نا کهن چاوی له نیو زاری کهن! مۆرتکی ده زاری دابه. کاتیک زاری نهمپه که میان هه لئ چریبوو، تیشکیکی یه کجار به هیژ له زاری سمری کردبوو، تیشکیکی وهک شۆقی رۆژی که مرۆف چاوی له بهری هه لئ تابه!...

– گوئی بگرن، گوئی بگرن، خه لکی بهر پیز! نهوه می پیتان زاده گه یه نم به تمواوی راسته! ده زانن چ له سمر مۆره که می نووسرابوو، له سمر نمو مۆره می که به مه لاشووی نهمپه که یه وه بوو؟ ده زانن چ بوو؟ دیاره نازانن! چونکه نموه موعجیزه یه. کاریکه تنیا له چوارچیه می توانای بینایی چاوان دابه! به لئ نمو مۆره ناوی خوا می گهره می له سهره... ههر پۆیه شه خه لکی به شه رهف، که نیو زاری نمو نهمپه می وهک رۆژی، تیشک و شه به قی لی ده بیتته وه! نمو نهمپه نهمپه حهمه دۆکی یه، هیچ نهمپیکی دیکه نهمپه می وی نیه، چونکه نهمپه می دیکه نمو مۆره یان به مه لاشوویه وه نیه، که وهک رۆژی دهری سکتته وه...

– گوئی بگرن خه لکی به شه رهف، رووحی حهمه دۆکی دهمر نهمپه که می دابه و به پیتجه وانهمشوه رووحی نهمپه که ش دهمر حهمه دی دابه... تکایه گویم لی بگرن! همر کاتیک نهمپه که نه خۆش ده که می، دستبه جی حهمه دیش نه خۆش ده بی. نه گهر نهمپه که خۆش حال بی، نموه حهمه دیش خۆش حاله و پی ده که می و دیاره کاتیکیش نهمپه که بگری، حهمه دیش ده گری. نمو رۆزه می حهمه دی بمری، نهمپه که ش ده مری و نه گهر نهمپه که ش بمری، نموه حهمه دی ده مری. همر بۆیه خه لکی بهر پیز نمو نهمپه به یانی رۆژی

همینی گوللهباران ده کړی و دياره هر که نهمپه که کوژرا، هممه د وکیش له هرکوټهک بی گیانی درده چی! بمو شیویه ولاتی نیمه له دست نمو دتیه زمه خوټنخوړه کی دوژمنی شمرف، سروروی و مالوسامانی نمو خه لکمی، رزگاری دی. بهگه کافان، ناغاکافان، سرژکه کافان، کوټخاکافان و هممو نمو جووتیره مالوټرانانهم که به زهمهت ربه ماشیکیان بژ بژیوی منداله کانیان ده مالتی دایه، لمو رهنج و نارهمتی به و له دست نمو دوژمنی نیشتمانهمه مان رزگار دهن.

— گوی بگرن، خه لکی به ریز، له مه به دواوه خه لکی نیمه و چوکورواوی نیمه که وه که به ههشتی وایه، له چنگی به خوټنی نمو دتیه رزگار دهن و نمو دوژمنی خوا و هممو دینانیان له کوژله ده بیتموه! بهلتی رزگار دهن و شیوهش با نمو ههوالهی بزنان! بهلتی، رژی هینی، دهو رژی پیرزی دایه، نهمپه که، که نمو مؤره پیرزی به مه لاشویوه ویه، گوللهباران ده کړی! هر لمو کاتهمش دا هممه د وک گیانی درده چی!

— ده بی خه لکی زور له کاتی گوللهباران کړنی نهمپه که دایه، که له راستی دا گوللهباران کړنی هممه د وکی خوټنخوړیسه، به شدار بن!

نهمه د پشکوور به مهیدانی دا هاته خوار، چهند جاری دیکه و جار له گه ل جاریش توندتر و به گوټر جاری کیشا و نمو ههوالهی به خه لکی راگه یانده وه. خه لکی زور به بیستنی نمو ههوالهی، له نیو شاری کو بوونه وه. پیشر قهت خه لک هینده کو نه ده بوونه وه. لای نیوه رژی ته وای کو لان و شه قامه کان پر له خه لک بوون. هه موویان به وردی گویان ده د و شه به و شه نمو ههوالهی جارچی شاری رای ده گه یاند.

سی رژیان له سمر یک نهمه د پشکوور هر به نیو شاری دا هات و چوو و جاری کیشا. جار له گه ل جاریش دهنگی چاتر ده هات. کاتیک پشویه کی ده دایه و گرووی خارتین ده کرده وه، هیندیک کس رایان ده کرده لای، تاریفی به هیزی و زولالیی دهنگی یان ده کرد و هانیان ده دایه، به تاییهت بهگ و ناغاکان زوریان که یه پی ده هات و له نیو نمونیش دا مورته زاغا له هه مووان زیاتر خوټنحال ده بوو...

نهمه د سامانی کوټی پشکنین که به ریرسایه تی به رپیوه چوونی بریاره که یان به نهمتوره بوو، جاریکی دیکه ش چوونه وه همساری ژانده رمه خانه ی و چاویان له نهمپه که ی کرده وه. سهیدی مه یتهر وای خزمهت کردبوو که به راستی نمو که لاکه نیوه گیانه بوو ژابووه و هر نه ختیکی خو بزوتبا، ده کرا بللی نمو نهمپه که ی هممه د وکی به...

پیش تاریک و روونی به یانی دهنگی دهوژ و زورنای ده ولاتی گهرا و له شار و ده رویمری دهنگی دایه وه. به رپیوه بهرانی رپیوه سمه که پینانوا بوو که مهیدانی شاری بژ نمو کاره بچوکه و هر

بۆتەش رايان هاته سەر نەوہە کە بېيارە کە لە دەشتە کەي نۆزیک پردی، کە لە زووهوہ حەوتووی پۆزۆتیک بازارى لی پووه، بە پۆتوہ بچى. ئەو جینگایە بۆ مەبەستىكى ئەوتۆ زۆر لەبار بوو.

پۆزۆی ھەینی بازارىكى گەورە لەو دەشتەي دانرا و لە ھەموو لایەكى ئەو ھەریەي را دیتھاتی بەکان پوویان دەو بازارى کرد. ئەوانەش کە نۆزۆیان دەکرد، بۆ نۆزۆی ھەینی دەھاتنە مەزگەوتى گەورەي نۆو شارى. بێجگە لە وەش ھەوالى گوللەبارانکردنى ئەسپى حەمەدۆکیش خەلکىكى زۆرى کیشابووه مەیدانە کەمیوہ.

پادەي ئەو خەلکەي ھاتبوون زۆر لەوہ زیاتر بوو کە پێشبینى دەکرا. پێش ئەوہي ولات بە تەواوى پووناک بى، جى بازارى کە مەودای بەینی شار و پردى ھەموو دەگر تەوہ و تەواوى لیواری چۆمیش، پېر بوو لە حەشیمەت و ھەر رەش دەچوو.

راست ئەو کاتەي گزینگ لە سەرانى دا، دیسان دەھۆل و زورنا دەستیان بە لیدانى کردەوہ و کاتیک تیشكى پۆزۆی گەیشتە تەپكى پەشت شارى، خەلکە کە ئەوئەندە زۆر بوو و وایان پال وێلکەدبوو، کە نەگەر دەرزیت ھەلاویشتبا، وە عەرزى ئەدە کەوت! ئەو دەستە ژاندرە مە چە کدارەي ئەرکى گوللەبارانکردنە کەمیان پى تەسپێردرا بوو، گەورە کان، ناغاکان و کاربە دەستە کان بە زەحمەت توانیان بە نۆو ئەو ھەموو خەلکەي دا بێنە پێش. کاتیک ھەموو ھاتن و ھەر کەس لە جى خۆي دامەزرا، ئەسپە کەمیان ھینا و ھەموو دیتیان. زۆر باشیان رازان دەبۆوہ. کاتیک ئەسپە کە وەدەر کەوت، ھەم دەھۆل و زورنا بېرانەوہ و ھەم ھەرا و ھوریاي خەلکە کەش بى دەنگ بوو. ئەوہي دەیسرا، تەنیا ھەناسەي خەلکە کەي بوو.

سەیدى مەیتەر ئەسپە کەي بە دواي خۆي دا دە کیشا و دوو دەستە ژاندرە مەي چە کدار بە دەوری یەوہ بوون و تەفەنگ بە دەست کیشکیان لی دە کیشا. خەلکە کە بى تەوہي کەس پێیان بلێ، بە خواستى خۆیان دریان دا و پینگایان بۆ ئەسپە لەرەي کە بە زەحمەت دەي توانی بپوا، کردەوہ. ئەو بەستەزمانە ئەوئەندە کز بوو، بابە کى بە قەوہت ھاتبا، دە پەرد. سەیدى ئەسپە کەي لە نۆزۆي پردى کە بە بەردى سەي دروست کرابوو، راگرت و ژاندرە مە کانیش لە بەرامبەرى ریز بوون. پێشتر سە کۆمە ک دروست کرابوو و بە ئالایان رازان دەبوویانەوہ. پێش ھەمووان حاکم چوہ سەر سە کۆکە و سەبارەت بە گزینگى کوشتنى ئەو ئەسپەي، پێوئەندى ئەسپە کە و حەمەدۆکى و شوئەمۆرى ئەو ئەسپەي لە سەر ئەو کارا چەتەيەي قەسەي کرد.

حاکم دواي ئەوہي قەسە کانی تەواو کرد، چاوەروان بوو کە خەلک چەپلەي بۆ لی دەن، بەلام خەلکە کە بى دەنگ بوون و ئەویش سەرى بەردایەوہ و بە نەرەحەتەي یەوہ چۆوہ سەر جى خۆي. دواي وی شارەدار و گەورە کانی دیکەي شارى قەسەیان کرد، بەلام خەلکە کە بچوو کترین دژ کردەویان لە خۆیان نیشان نەدا. وتارى ناگزینى سامى تورگوتى مامۆستای فیزگەش کە نیشارەي بە برايتى خەلکى ئاسیای نۆوئەندى و جاریوونى دەریای خۆرین کرد، کەم و زۆر شوئەي لە سەر خەلک نەبوو. مێشیک کە دەوژتەي، خەلک چەندە

گوتی ددهاتی، همر نمودهشیان گوی دا به وی. نمو حشیمته زوره همر ورتمیه کیشیان لی تدههات. سمره نجام بی دهنگی به که به دستوری تمقی یاهری و دهنگی دهمرژئی ژاندرمه کان شکا. نهمپه که ورده ورده نوشتایموه، وه عمرزئ کموت و تمنانهت بی نموهی لینگه فرهش بکا، تمواو بوو. شمپولیک دهنگ وه که گرمیه کی له رووی رق و تورپه بی موه ده نیو خه لکه که می گهرا، به لام زوو برایموه و دیسان بی دهنگی به که زال بژه. هیچ کمس نده بزوت. له تمواوی نمو شارهی ورتمیه که نده بیسرا. یاهر گورانلی و دستوری نیزامی دا به ژاندرمه کان، سمره تا خهمردار راوستان، پاشان بمریز، به ریکویتی بمرهوشار وهری که مونتعموه. تا گه شتنه نیریک شاری و چوونموه نیو حمساری ژاندرمه خانمی، دهنگی خریمی پۆتینه کانیان همر ددهات. تمنانهت کاتیک گموره کانی شاری که یاهر ده پیشیان دابوو، سمریان بمره دایموه و بمرهوشار بوونموه، خه لکه که همر له جیتی خویان نهمزوتن و همروا بی دهنگیش بوون.

له مهیدانی شاری خه لیل به گی گموره ناوری دایموه و به وانی دیکه می گوت:

— هه له یه کی گموره مان کرد، به گه کام! نمو داستانه می سازمان کرد و گوتان نمو نهمپه مۆری پیرۆزی پتویه، ژانه سمرمان بۆ دروست ده کا.

حاکم گوتی:

— همر نموه مان بۆ ده کرا.

یاهر گرماندی:

— به کوشتنی نهمپه که می کۆتاییمان به ژیانی حهمه دۆکیش هینا!

هه تا گه شتنه ژاندرمه خانمی همر وا نمو باسه یان درپژه دا و له وی ئیدی بزهیان له سمر لیوان پیدا بژه. خه لیل به گ گوتی:

— نیستا ده بی چاوه روان بین، با بزاین چاره نووس بۆ کوتیمان ده با. نمو بی دهنگی به می خه لکی ده کری به شیوهی جۆراوجۆر مانا بکرتیه وه...

هه مویان پیتیان وابوو که بی دهنگی خه لکه که می زۆر له وهی مه ترسیدارتر بوو که خه لکه که هاواریان کردبا و ناگریان ده مالان بمره دابا. ورده ورده هه مووشیان — به یاوریشه وه — خه ریک بوون له کوشتنی نهمپه که می په شیمان ده بوونموه.

نمو جار نموانیش بی دهنگ بوون. سمرانسری دانی به یانی له ژاندرمه خانمی مانموه و گویتقولاغ بوون بزنان له نیو نمو شاره چکۆله می چ ده قهومی، به لام هیچ رووی نهدا. کاتیک پۆژ گه شته نیوه راستی ناسمانی، دهنگی خوتندنی که له بابی کی له نیو شاری هات، پاشان ورده ورده دهنگه دهنگ له نیو شاری بیسرایموه و شار ناسایی بژه. دهت گوت نمو شاره قهت هیچی لی پروو نهداره.

نەوی پۆژی هەتا ئیواری دەستە دەستە خەلکی شاری و دێهاتی بە نارەحەتی یەو بە لای نەسپە کەمی دا دەپۆشتن. کە دەگەشتنە پەنا کە لاکە کەمی، رادەوێستان و بە دلپەری یەو تییەو رادەمان. کە لاکە کە هەتا ئیواری هەر لە وی بوو.

کاتی کە شەویش بە سەر دا هات، کە لاکە نەسپە کەمی هەر لە جیتی خۆی بوو، کەس لێی نێزیک نەبۆو. تەنانت سەگیش خۆیان تی دەدەگەیان. سەگەکان کە دەگەشتنە پەنای، هیتندیکیان چاوی لێ دەکرد و دوایە کلکیان دە نێو گەلێ دەگرت و بە راکردن لە وی دوور دەگەوتنەو.

تاریکپوون بە یانی پۆژی دواتر خەلکی شاری بە دەنگی حیلە یەکی دوور و درێژ لە خەوی راپەرین. سێ جاری دیکەش نەو حیلاندنە لە هەوای لێل و تەماوی بە یانی دا دووبات بۆو و زایەلەمی دەنگە کەمی لە بن پردی را تا چیاکان لە لای سەر وو و تا دەریای نێو راست لە خواروو، پۆی. خەلک لە مالان دەرپەرین، کۆ بوونەو و پۆشتن بۆ لای پردی. کە گەشتنە نەوی دیتیان کە لاکە نەسپە کەمی نەماو و کەس نازانی چی لێ هاتو.

نەوی پۆژی وەزعی نەو شارە نااسایی بوو. پیر و لاو، ژن و پیاو و منداڵ لە مەیدانی و لە نێو شاری دەهاتن و دەچوون و تیکیانەو دەدا. هەمووشیان لە دلپراوکی دا بوون و توورەش بوون...

" راست پێش تاریکپوون بە یانی، دوازدە پیاوی سپپۆش لە سەر تەپکی سەرەوێ شاری را هاتنە خوار و هەر کە گەشتنە لای پردی، نەسپە حەمە دەوکی راست بۆو. دەتگوت لە خەوی وەخەبەر هاتو. کاتی کە دوازدە پیاو سپپۆشە کە کە دەریایەکی نووریان بە دەورەو بوو، گەشتنە کن نەسپە کەمی، نەو خۆی راوێشان و چەند جارێ لە سەر یەکی حیلاندی. نەو جار گەورە تر بۆو، یالی گۆزا و وەکی هەوری لێ هات. کلک و یالی لە بەر بای رادەژان...

دوازدە پیاو سپپۆشە کە بە یی دەنگی دەوریان دا و باز نە یەکیان لە دەورە یی کە هیتنا. نەسپە کە یەکی بە یەکی بۆنی پێو کردن و وا دیار بوو نەو جار هیتدی بۆو، رووی دە لای شاخی کرد و پرماندی. هەر دوازدە پیاو کە لە حالیک دا نەسپە کەمیان دە نێو خۆیان گرتبوو، بەرەو چیا رۆشتن. لە لای پردیش، لێو جی یەمی نەسپە کە گوللمباران کرابوو، پریشکە ناگرتک مابوو، کە جار بە جار شەبەقی دەدایەو...

بە یانی لە نێو خەلکی باس باسی نەسپە کەمی بوو. هیتندیک دیبویان کە دوازدە پیاوی سپپۆشی نەناسراو لێ گەل خۆیان بردبوو یانەو بۆ شاخی و هیتندیکانیش دیبویان کە بەرەو دەریای نێو راست چوو بوو. لە هەموو شوێنیک نەسپە کە دیترابوو...

نەسپە کە و دوازدە پیاو سپپۆشە کە لە تاریکی شەوی دا وەکی گولتیک سپی یە کجار گەورە دەچوون. هەر نەبی هیتندیکان نەو یان دیبوو.

(۱۲)

هه‌والی گولله‌باران‌کردنی نەسپى حەمەدۆكى دواى چەند رۆژان گەيشته دوكانى زەينوللانەفەندى. پيشنويزه له حالتيك دا چاوى قووچانديبوو و هەمووگياني دەجولايەوه، بەسەرھاتي نەسپەكەى گيژايەوه. نەگەر شتيكى لەبەرچووبايە، موفتى دەھاتە نيتو قسەكانى يەوه و نەو بەشەى هەوالەكەى وەبەر دەھينايەوه. هەوالەكە بە خيتراني يەكى كەموينەوه لە هەموو بەشەكانى بازاڤرى بلاو بۆوه و ناسنگەرەكان، زيندرووكان، قاوہچى يەكان و هەموو كاسبكارەكانى ديكە لىي ناگادار بوون و لە وانيشەوه رۆيى بۆ ديهاتەكانى شاخ و دەشتى. هەوالەكە وەك رنوويەكى دەچوو كە بەردەوام گەورە بييتەوه و زياتر دەور و بەرى خۆى داگرى.

"كاتيكت نەسپەكە لە جيژاڤارەكەى تەنيشت پردى زيندوو بۆوه و حيلاندى، ديتى هەموو گياني شەلالى خوينە و چل پياوى خوداى لە دەورى ڤاوەستاون. پياوہ كان هەموويان سپيپۆش بوون و بازنەيەكيان لە دەورى نەو نەسپە جوانەى، كە ساتبەسات گەورەتر و شوختر دەبوو دروست كردبوو. پاشان هەموويان بە يەكەوه بۆ لاي دەرياي نيتوہ ڤاست چوون. حيلەى نەسپەكەى بەو بەيانە زووهى، لە عەرز و ئاسمانى وای دەنگ دا بۆوه كە هەموو خەلكەكە وەخەبەر هاتبوون و ديتبوويان سپيپۆشەكان نەسپەكەيان دە نيتو خۆيان گرتوہ و نەويش و رده و رده بەرو ئاسمان بەرز بۆوه و بەرە بەرە ئەوەندە تى هەلچوو هەتا بوو بە ئەستيرەيەكى سپيى ڤووناك و لە ئاسمانى شين دا دەستى بە درەوشانەوه كرد. تەنانەت پياوچاكەكانيش سەريان لىي سوڤما. دواى ئەوه بوو بە هەورتيكى سپى و بە سەر شارەكەى كشا. لەو رۆژە بە دواوہ هەموو بەيانيان نەو هەورە سپى يە دەكشيتە سەر شار و دتيان، ديتەوه سەر شكلى نەسپى و وا دەحيليتى، كە هەموو خەلك وەخەبەر دين، دەردەپەرنە دەرى و كاتيكت لە ئاسمانى دەڤوانن، دەبينن كە هەورتيكى سپيى ئەوەندە

پروناك كه مرؤڤ چاوى له بهرى ههلتايه، نهوه له سهر شار، يان دئيهكهيانه. دهشزانن نهوه نەسپى حمەدۆكىيه و دلپان به ديتنى پر دهبى له شادى..."

رؤڤتىكى بهياني تازه ولات پروناك دهبوو، حمەد خۆى ساز كردهبوو بچيته نيو شارى و بزاني چ ههوايىكى تازه سهبارەت به نەسپهكەى ههيه، لهو كاتهى دا گوڤى له دهنكى موسليمى بوو كه له دهرهوهى دهروازهى حسارى را بانگى كرد. حمەد، به ههلهداوان له پليكانان چووه خوارى، راى كرد و دهرگاكهى كردهوه. كاتيك دهرگا وهسهر پشت گهرا، به جاريك دلئى داخوريا. له خۆشىيان نهژنوكانى فيزان و وهخت بوو وهعمرزى كهوى. چاوى له گهله چاوه رهشه جوانهكانى سهيرانى تيلخانلقان. ئيدى هيجى بۆ نهكرا و له بئىلايه دهرگايه دا رهق بوو، تهنانهت بۆى نهكرا چاكوخۆشىيان له گهله بكا و بهخترهاتنيشيان بكا. دايه خوڤرى و موسليميش ههروا راههستابوون و چاويان ده وييهوه بريبوو.

دايه خوڤرى له ههمووان زووتر وهخۆ هاتهوه و له حمەدى چووه پيشى:

— نهوه چىيه رۆله، نهوه بۆ وا حبهساون؟ باش دهزانم ده چ حالتيك دان و ههست به چى دهكهن. كاتيك دورموش عهلىي منيش دواى نۆ سالان له يه مهنى هاتهوه، نيمهش راست وهك ئيهوه مان بهسهرهات. شهوڤتى ههتا بهياني دانيشتين، تهنيا ده يهكترهوه رامايين و تهنانهت به يك وشهش له گهله يهكترى نهداوين، مات و ههيران ههر چاومان ليكتر كرد! هه ميشه كاتيك دوو يار به يهكترى دهگه نهوه، ههر ناوايه. رۆله خۆشه ويسته كانم، له جياتيى نهوهى نينسان خۆشحال بى، ده به شوڤكى، ههر راده وهستى و هيج ناكا! هه ميشه بۆ نينسانهكان ههر وايه!

نهو جار حمەد وهخۆ هاتهوه، چاوى له چاوى سهيرانى كرد، چووه پيشى دهستى دايه خوڤرى گرت، سى جار مان ماچى كرد و له سهر سهرى دانا. پاشان رووى ده سهيرانى كردهوه. نهو سهيرانه جوان و جحيله وهك كافورى سپى ههلهگه رابوو، چاوى پر ببوون له ناو و ليهوه كاني دهلهرزين. حمەد چووه پيشتر، دهسته نهرم و گهرمه كاني له نيو دهستى خۆى گرتن و به نهرمى تاويك گوشينى. نهو جار ههردوو كيان بزهيان هاتى و چاويان له يهكتر برىيهوه. موسليم ههوسارى نەسپهكەى به دهستهوه بوو و به شهوقهوه چاوى لهو ديمه نهى ده كرد. له پر حمەد وهبير موسليمى كهوتهوه، چووه پيشى و له ناميزى گرت.

موسليم ههوسارى سى نەسپانى به دهستهوه بوو. يه كيتكيان بارىكى قورسى پيهو بوو و نهوانى ديكهش ههر زينيان پيهو بوو. موسليم گوڤى:

— نهو نەسپانه نى خۆمانن، بۆخۆم كرپومن!

حه مەد وەلامى دايموه:

– زۆر باشه، دەي با پرۆينه ژوورئ! موسليم گيان بۆخۆت ئەسپه كانيش جيبه جي بکه. پاشان ره پيشيان کهوت بۆ ژوورئ و بردنيه چيشتخانه کهي.
– له پيش دا نانيتكى بخۆن و برنگ بجهستينه وه، دواتر هه موو شونيتكى ماله که تان نيشان ددهم.
کاتيك ئەو قسانه ي ده کردن، سهري بهردابۆوه، چاوي له عهرزى ده کرد و به راستى نه ي ده زانى ده بي چۆن هه لئسو کهوت بکا.

له بهر بيلايه سهيران پراوه ستا. ئاره زووي بوو زووتر ژووره كانى ديكه بيئى و هه ستى ده کرد ئەوه نده ي به خواردنى فراوينه که يه وه ده بن، کاتيكى زۆره و تاقت ناھيتى هينده پراوه ستى.

حه مەد که ره سه ي چاخور دنه وه ي نيشان دان. ههروه ها سيني يه مسه جوانه که، قاپه کان، ده وري يه کان، تاوه، قابله مه، مه نجه له کان، که وچک، چه نگال و کيرده کان. ههروه ها حه مەد له بيري نه چووبوو که وچكى ماستاو، ناوگهردان، که وگير و چه ند جور که وچكى چيشت لئنا نيش بکري. ده سکی ئەو که وچکه دارينانه نه خشين بوون و به هه موو ره نگه كانى کۆلکه زيرينه ي رازابونه وه. حه مەد هينده به په له شته كانى نيشان ده دان، که ژنه کان نه ده په رزان نيوه ي شته كانيش چا و لي که ن.

پاشان له حالتي که دا هيشتاش په شوکاوي پتوه ديار بوو و روخسارى هه ر وا سوور بوو، نهۆمى سه ره وه ي نيشان دان. ئەو وئنا نه يان له گه ل مه لا سه لامى کړي بوو. پيش هه موويان چاويان له وئنه که ي ناده م و هه وای کرد:

– ئەوه با به ناده م و ئەوه شيان دا به هه وایه. ئەوه ش ئەو ماره يه که فريوى دان. ئەوه گوئه باغي کى ده زارى دا به و به مانا به يه که عه رز زۆر جۆره خوارده مه ني ليه. ئەوه ش ئەو سيوه يه که خوارديان، ماره که فريوى دان و خوارديان...

پاشان داستانى ناده م و هه واشى، راست به و شتوه يه ي مه لا سه لام بۆ وى باس کرد بوو، بۆ گيترانه وه، ته نيا ئەو ورده کارى يانه ي باس نه کرد، که بۆخۆي به شتوه ي جۆراو جۆر بيري لي کرد بۆوه و له مي شكى خۆي دا وه ردی دا بوونه وه. به شه وق و زه وقه وه بۆ سهيران و دا به حۆري باس کرد که به ته وارى ده زانى ئەو وئنه يه باسى چ ده کا: پروانن! ئەوه به هه شته، هينده ي پي تاجى ئەوان سيوه که ي ده خۆن و پاشان له به هه شتيان ورده ده که ن و دئنه خوارى بۆ سه ر ئەو عه رزه ي خۆمان. ئەوه هه وري که، ئيست با به يه کى گه رمى دى و باران ده ست به بارينى

دەكا. ئەوەيان، ئەوە خالخالۆكەيەكە حەوت خالى رەشى لە پشتيتن و دواى ئەوەى ئەوان ديتنە سەر عەرزى، لە نارەحەتىيان دەيان پاريتى و ئەو چۆمەش كە دەي بينن كەف دىكا و بە نيتو گولان دا ديتنە خوار، ئەوە رووبارى خۆشەختىيە!

بەو شتوويە هەر ئەو قەسى كرد و سەيران و دايبە حۆرىش گويان بۆ راگرت و جار بە جارىش سەرسامتر دەبوون. ئەو جار حەمەد بە نۆگرىيەكى زۆرتەرەو چوو بۆ لاي ویتنەى حەزرەتى عەلى. دەو ویتنەيەى دا نىمام سەيلەكانى شۆر بوونەو، چاوى گەورەن و برۆى رەش و پىرن. ئەو بۆخۆى ئەو وشترەى لى دەخوړى، كە تەرمى خۆى لە سەر دابەسراو. حەمەد گوتى:

– بۆچى ئەو عەكسە دولدوليشى تى دا نيه، نازام. هەموو كەس دەزانى كە حەزرەتى عەلى بە بى دولدولتى بۆ هيچ كوى نەدەچوو.

پيشتر مەلا سەلاميش هەر واى گوتبوو. دايبە حۆرى ليرە دا وەجواب هات، لە حالىك دا بە وردى ویتنەكەى خستبوو بەر سەرنج و گنجى دە نيتوچاوانى كەوتبوون، گوتى:

وا ديارە دولدول پيشتر رۆيشتو و لە بەر دەرگاى بەهەشتى چاوەروانى حەزرەتى عەلىيە، هەر بۆيش ویتنەگەرەكە دولدولتى لە گەل نەهيتناو. بۆت بىرم عەلىيە سەلمى كراو! عەلىيە چاوەرشى چاوجوان! ئەتۆ گوللەيەكت وە سەر دلئى كەوت و هەر بۆخۆشت تەرمى خۆت برده بەهەشتى. ناخ رۆلە خۆشەويستەكەم! ئەتۆ هەميشە لە گەل پیتغەمبەرى گەورەمان بووى كە هەميشە نوورى لى هەلەدەستا و ناوەكەشى گەورە و پيرۆز بوو! ئەو ویتناو ئەوئەندە گەورە و پيرۆزن، كە هيچ بەلايەك ناتوانى سەر بەو مالى دا بكا! تەنيا ویتنەيەكە كە جيگاي بەتالە ویتنەى حەزرەتى عەمەد، واتە پیتغەمبەرى گەورەمانە. – ئەمن بە دواى ویتنەى حەزرەتى عەمەد دا گەرام و زۆرىش پىرسار كرد. نيه. چونكە هيچ كەس نەى توانيو ویتنەى حەزرەتى عەمەدى بكتيشى. دەموچاوى هەر نوورە و ناكيتشيتەو. ئەوانەم لە مەلا سەلامى بىستوون.

دايبە حۆرى هيتندىك دە حەمەد و سەيرانتو و رامبا و گوتى:

– رۆلەكەم، نيتو هيتشتا لاون، باشە كاتيك وەك منتان لى دى، كە پيتەكم لە سەر لىتوى قەبرىيە، بۆخۆتان بەروبوويەكتان دەبى.

پاشان رووى دە حەمەدى كرد:

– ئەتۆ چەند كەست كوشتوون... بەلام حەزرەتى عەلى لىت خۆش دەبى، تەنانەت نەگەر هەرگيز داواى بەخشينيش نەكەى. بۆخۆم ئەوەم بە خەون ديو. دەو خەوى دا حەزرەتى عەلى

کاتیک منی دی، بزهی هاتی. نو بهرهمه و له هموو پیاوچا کانیس چاکتره. نویش وهختی خۆی هیندیک نینسانی خراپی کوشتون. خودا لیشی خۆش بوو و بردیشی به بههشتی... بهلی حهزرتی عملی لیت خۆش دهبی و دهرگای بههشتیت بۆ دهکاتهوه. نویش راست وهك تۆ پینی خۆشه هموو ههژاره کان نانیان ههبی!

دایه حۆری ههرا چاوی له وینه کهمی ده کرد و قسهی ده کرد، ههتا هممه د چوو، بن قۆلی گرت و بردی بۆ لای وینه کانی دیکه: بروانه، نهوش ههژدیهاییه، بزانه سهری چند جوانه! بهلام کلکی وهك کلکی ههژدیهاییه گهوهی حهوت ده ریا یان به سامه... بهلام دایه حۆری ههرا له بیری وینه کهمی حهزرتی عملی دابوو که ده وی دا عملی تهرمی خۆی بهری ده کرد.

— لهو وینه می دا، دیمه که کاتی بهیانی به و تازه ولات رووناک دهبی. نو زوی به همووی گهغه و شهوئم له سهرا گوته گهغه کان نیشته. هینده پی تاجی تاو ههلا دی و هموو دنیا ده رووناکی به کی زهین دا مهله دهکا. شنه بایهک دی و گوته گهغه کان راده ژین. لهو گهرا قورسهی چوکورواویه دا جیکه سیسران ولاتی پر دهکا و بهر بهری نیواران ههوری سهی له ناسمانی پهیدا دهبن، له سهرا ده ریا به مالتی دی و ههوره کانیس سیبه رمان له سهرا ده کهن...

دایه حۆری گوتی:

— بهلی چوکورواوا خاکیکی پر پیت و بهره کهته!

ديسان بی دهنگ بۆه. ته نیا شتیک که نهوی به خۆیه وه خهريك کردبوو و ههروا دهیویست

چاوی لی بکا، وینه کهمی حهزرتی عملی بوو.

— نو کهشتی بهی لیزه دهی بینن، ناوی "یا فوره شیتته" به. له نیو کهشتی به کان دا له هه مووان جوانتره، ههرا حهوت ده ریا یان ده گه ری و کاتیک تزه کانی وه کار ده کهون، دوژمن شیت دهبی. دوو که له کهمی که بهو دوو که لکیتشه گهوهی دا دیته دهرا، ده گاته ته شقی ناسمانی... بهلام دایه حۆری باسی کهشتی شهرا کهری پی خۆش نه بوو.

— نهوش مستهفا که مال پاشایه، بهرگی تایبه تیی خۆی ده بهر دایه، قه مچی به کی به

دهسته وهیه و له پهنا نه سپه کهمی راوه ستاوه...

لیزه دا دایه حۆری کۆنه سال هیندیک بزوت، به وردی چاوی له وینه کهمی کرد و دهستی به

سهرا شووشی چوار چیه کهمی دا هینا. دوایه پرسی:

— نهری به راستی نهوه بۆ خۆیه تی؟

— بهلی، دایه گیان.

دایه خوژی هر چاری له وینهی مستهفا که مالتی ده کرد پاشان نیگی ده گوتتهوه بۆ سهر همهده و سهیرانی. نیوجوانی تیکدهنا، لیوهکانی دهلهرزین و دیسان چاری له مستهفا که مالتی ده کردهوه:

– نهسپه که ی سووریکه مهیل به قاوهیییه...

گنجی نیوجوانی زیادتر بوون، دیار بوو هیندیک دوودله.

– یهخشی پهراویزی زپینی لی دراوه، راست وهک سهرشانهکانی.

پاشان شهقاوتیک کشایهوه و گوتی:

– پاش ماوهیهکی دیکه دهی دوینم.

هممهدهستی گرت و بردی بۆ لای دوایین وینه.

– لیژه دا پیزه چپایهکی سهوزی گهوره دهبینی، که زۆر زۆر دریژ بوونهوه و ههتا ناسۆ پژیشتوون. ناسمانی سهیران شینیکه تۆخه. پهلهههوریکه سپی له نیوهراستی ناسمانیه و له بن ویش، نهسپیکه بۆره له سهر رهوهزیکه تیژ له بهرهده ساتهی، قیت پراوهستاوه و ملی بهرهوه ناسمان دريژ کردهوه.

دایه خوژی به دیتنی نهو وینهیهی گهش بۆوه، بزهیهکی هاتی و گوتی:

– دهی خو نهو نهسپه دهناسمهوه، نهوه نهسپه شیتکهکی خو زمانه! بهلام بۆچی بۆر بووه؟

– زۆری باس دهکهن... خهلکی شیره باسی نهو نهسپه نهبی، باسی چی دیکه ناکهن، تهنا ته ناخواردن و ناوخواردنهوهشیان له بیر چۆتهوه. دهلین نهسپه که دواي نهو رووداوهی زیندوو بۆتهوه...

دایه خوژی به پۆزیکهوه گوتی:

– دیاره خهلك دهبی باسی بکهن، نهوه شتیکه سروشتیه. خهلكی شاخیش ههموو باسی

نهو کاره سهیر و دهگمه نانه دهکهن که نهو نهسپه دهیانکا. نهتۆش نهو شتانهت بیستهوه؟

– بیستوومن، دایه گیان.

– نهگهر وا بی نهوشتانهی نیمه بیستومانن، راستن. باشه نهدی بۆ دهو وینهیهی دا کویت

نیه و بۆره؟

– دهلین کاتیک زیندوو بۆتهوه، پهنگی گۆراوه. دهشلین لهو کاتییهوه نیدی زۆر

دهحیلینی!

– نهمنیش وام بیستهوه... له قسان بهیانی زوو هینده توند حیلاندوویهتی، ههموو

خهلكی شاری ویکرا وهخهبر هاتوون و پیمان وا بووه دنیا خهریکه سهروین دهبی! نهدی کورم

پیم بلی کی نمو وینهی کیشاوتهوه؟ نهتو زانیوته نیدی، هر دوی چند پوژان چل پیای خودای هاتورن و نهسپه کورژاوه که بیان له گهل خوژان برده. داخوا نهو کاتهی نهسپه که تی ههلچوه بو ناسمانی، وینه گهره که دیویتی و وینه که می کیشاوه؟ نه دی نهو وینه گهره کی یه؟ — هونرمندیکی گهره یه و پیایکی باشیشه. نوری له پوخساری ههلدهستی. بوخوشی هاتوچوی مەرهدی شیخی گهره، مهولانا جه لاله دینی له کونیا یه ده کا و مریدی وی یه... دایه حوری سهری له قاند و گوتی:

— له دوور را دیاره که نهو وینه گهره ده بی نینسانتیکی مهباره ک بی. له قه دیموه نهوانی وینه پیای گهره بیان کیشاونهوه، هم موویان پیای چاک بوونه... — هر دوو پوژ ده بی نمو وینهی بو کیشاومهوه.

— نه گهر وا بی، ده بی نهسپه که می دی بی... له لای خوژمان له شاخی، خه لک بهی تیان بو داناوه و به گورانی پیی ههلده لئین. عملی نازادی شایر دی به دی ده گهری و ساز به دهستهوه، ده گاته هر کو تیه که داده نیشی و به نهسپه که می ههلده لی. به قه دهر سهری ده زوی یهش له کهس ناترسی! — شایه ریک که به شتیکی راست ههل بلی، له خودای نه بی، له کهس ناترسی!

— ماشه لالا خودایه، باوه ر که ده مزانی نهو نهسپه شتیکی تایبه تی یه... نهو ده می که ژانده رمان نه توژان بریندار کرد بوو، هاتهوه بهر ده گای من و سی شهو و سی پوژان، به بی نهوهی له جیتی خوژی جوولمی بکا، هر له وی راوه ستابوو. کاتیک زانی که من هر تیی نه گه یشتوو، لیم نارحه ت بوو و رای کرده سهر دوندی ره وه زیکی. ویستم لیتی نیزی که بیمه وه، به لام نهو تووره بوو و لیتی دا پوژی. نهو کاتی کویت بوو. جا بزانه، نه من دنیا یه کم تووک و نزا لی کرد. هینده م تووک لی کرد زمانم نیشک بوو. نه مده زانی... ناخر نهو کاتی پیه وابوو شیتته... ده بی خودا نیستا چم لی بکا؟ چ ماوه لهو نهسپه می بکم که نیستا ده بینم بالی لی پروان و له گهل چل سواره ی غه بی، حهوت سالخان و هم مو مه لایکان، له ناسمانان دا ده خولیتتهوه!

هر نهو نهسپه بوو ده فریای تو هات و ژیانی نه جات دای. هر نهو نهسپه بوو که بوو به هو ی نهوهی دایه سولتان بی بو لات. نیستا تی ده گم... یاره بی خودا کویرم کا و زمانم لال بی، چونکه نه من ناوام نهو نهسپه نازار داوه!

پاشان ههردوک دهستی ده دهوری سهری وه رینان و گوتی:

— خویه گیان، نه من بو وام کرد!

کاتیک سەری هەلینا، چاوەکانی پڕ ببوون لە ئاو:
– نێستا گوێم لێ بگرە، بزانه چت پێ دەلێم حەمەد...
هیندیک بێ دەنگ بوو، بیری کردەوه و پاشان گوتی:

– ئەوه هەر لە سایەى ئەو ئەسپەیه‌وه‌یه که ئەتۆ توانیوتە بێتە ئێرە، نێمەش ئەوه هاتووین، لێرە هەموومان لێک کۆبووینەوه و کەشیش نەیزانیوه! بابانم خرا بێ، بۆ دەبێ نەمن نەمزانیبێ که ئەسپێکی سەرشیته – زمانم سووتی، ئیدی قەت پێی نالێم شیت – دەتوانی شتی ناوا سەیر و پڕ لە رەمز و رازی لێ‌وه‌درکەون. بریا هیندیک زیاترم بێر کردبایە‌وه. پروانه، ئەسپە بۆرەى کۆیژو‌غلی، گوێدرێژە‌که‌ی حەزەرەتى عوزەبیر و دولدولتی حەزەرەتى عەلی... که وا بوو دەبوو هیندیک زیاتر ورد بووبامە‌وه و تی‌گە‌یشته‌بام که ئەو ئەسپە چى‌یه... بە‌لام ئیدی دە‌رچوو! قوړی دنیايم وه سەری...

– دایە حۆری مە‌گری، خۆ ئە‌وه‌یان ئەسپە‌که‌ی من نیه.

دایە حۆری دیسان گەش بۆ‌وه:

– راست دە‌که‌ی! وایه، ئە‌مه‌یان ئەسپە‌که‌ی نێمه‌یه! ئە‌وه‌ش زەرەری بۆ‌مان نیه و به پێ‌چه‌وانه‌وه هەر خێر و بە‌ره‌که‌تى بۆ‌مان دە‌بێ. ناخ! بە‌لام ناخ‌ر بۆ دە‌بوو ئە‌من نا‌ره‌حه‌تى بکه‌م؟ بۆ‌چى دلێم شکاند؟

ئە‌و جار سە‌یران هاته نێ‌و باسه‌که‌یه‌وه:

– خۆ تۆ نە‌ت‌ده‌زانى بۆ ئەسپە‌که هەر له بە‌ر دەرکێ‌ی را‌وه‌ستابوو، ئەسپى دیش خۆ زۆر وا دە‌کە‌ن.

پاشان چوونه نێ‌و ژووره‌خ‌وه گە‌وره‌که‌ی. دایە حۆری چاوی له هە‌موو شته‌کان کرد، ته‌خته‌کان، لێ‌فه‌کان، سە‌رین و بال‌نجه‌کان، فە‌رشه‌کان و پە‌رده‌کان و... هە‌مووی جوان چاو لێ‌کردن و یه‌که‌ یه‌که‌ دە‌ستی لێ‌دان.

– هە‌موو شته‌کان زۆر جوانن! یاخوا رۆ‌له‌ خودا یارتان بێ، تێ‌یدا بجه‌ستێ‌نه‌وه، به‌ یه‌که‌وه له سەر یه‌که‌ ته‌خت و یه‌که‌ سە‌رینی پیر بن و نا‌ره‌حه‌تى و لێ‌که‌ه‌ل‌ب‌راتان وە‌رپێ‌ته‌یه!

ئە‌و جار حە‌مە‌د بردی‌یه ژووره‌که‌ی خۆی، ئە‌و ژووره‌ی بۆ دایە حۆری دانرا‌بوو. ته‌ختێ‌کی جوان و لێ‌فه‌یه‌کی پە‌راویژ گول‌دۆزی‌کراوی بۆ ک‌ری‌بوو. چە‌ند جارن دایە حۆری دە‌ستی له سەر‌لی‌ف، لێ‌فه و بال‌نجه‌کان دا و پاشان هیندیک نێ‌و‌چاوانی گ‌رژ کرد. حە‌مە‌د گوتی:

– دایە گیان ئە‌وه چى‌یه؟

– کورم خو نهنم ناتوانم له سهر شو تهخته بجهوم! شهوی لابه! يهك دوشهكم بو له سهر
عهرزى دانى.

– شو مافوره يهش ههر ليتره ههلگره و لباديكم بو بينه. شو جار نهنم ده موى وينه
ههزرتى عهليم له ژوره كهى ههلواسرى. عهليش وهك تو كورى منه.

– بهلى دايه گيان، ههر نيستا نهوانت بو جيبه جى ده كه م!

– پيويست نيه پهلهى بكهى، خو من به ته ما نيم سبهى برؤم. دواتر به كاوه خو بى كه.

– باشه دايه گيان.

چونوهه نهؤمى خوارى. همهد ژوروى دانىشتنى نيشان دان. ههر چوار لاي ديواره كانى
ژوره كه به هيليكى نه خشارى راست و ريك رازابونوهه و لباديكي جوانيش له نيته راستى
ژوره كهى راخرابوو.

– ژورويكى زور جوانه و لباده كهش لبادى چاكه، نهدى شو ميتره كه پهيكه رهى له سهر
دروست كراون...

همهد راي كرد، دهورى كه مى هينا و له سهر كورسيله يهكى دانا. دهورى كه چهند
نايهتى قورنانيى به شيويهكى زور جوان و ورد تى دا نووسرابوو.

دايه خورى گوتى:

– ديتوتانه شو دهورى كه چنده جوانه؟

شو جار دهستى به رهو ناسمان بهرز كردهوه و شوكرى خوداى كرد.

لهو ماوه يهى دا كه سهيران خهريكى ناماده كردنى فراينه كهى بوو، همهد و دايه خورى
باسى دى، شاخ، مهلا فههاد و زور لهو شتانه يان كرد كه بيره وهريى خوش و ناخوشيان له
دليان دا زيندوو ده كردهوه. دايه خورى ههوالى خوشى پى بوون. لهو ده موى دا موسليميش
هاته ژور. كوره كه هه موى گياني ده ناره قهى دا خووسابوو و وهك چه ونده ريش سوور
ههلگه رابوو.

– هه موى شته كام هينانه ژوروى، نه سپه كانيشم تاقت كردن و خوليكيش به نيو
دارپرته قاله كان دا گهرام. هه وهل جار كه شو دارانم ديتن، تازه گوليان كردهوو و نيستا
پيپانهوه بووه. بهره كه يان به قهد سهرى قامكه گهره م ده بى و تهواو شينيشن.

موسليم له سهر سفره ي دانىشت و وهك گورگى برسى دهستى به خواردنى كرد.

دایه حۆری له حالئیک دا چای ده پیاالهیهکی شووشه ی نهخشین دا ده خوارده وه و پیااله که ی له لیوی نئزیک ده کرده وه، گوتی:

— سبهینئ شوڤاویکی خۆشتان بۆ لی ده نئیم، نهعنه شی ده بهر ده کم. ئه ری ئیره نهعنه ی لئیه؟

— هه ر له مائی هه مانه. پئش نه وه ی نئوه بئین، هه ر شتئیکی پئنه ابووئی پئوسته، کړیومه.

دوای نه وه ی خولئیکی دیکه به نئو ته وای ژوره کان دا گه پان و هه موو شتیک و هه موو که لئین و قوژینی ماله که بیان چاوی لی کرد، هاتنه هه ساری و له بن دارئیکی گه وه که له بهر ده رگای ژووری بوو، دانئشتن. هئنده ی پی ته چوو دایه حۆری پلاوی بۆ لی تان. بۆنی رۆنی قرچاوی ولاتی پر کرد. هه مه د هه ستی به ناسوده یی و خۆشه ختی به کی زۆر ده کرد. له میژ بوو، ناره زووی خواردنی چئشته کانی دایه حۆری کرد بوو.

به ره بهری رۆژا وایه نانیان خوارد، دانئشتن، هئندئیکی دیکه بیان قسه کرد و پاشان دایه حۆری چوه دیوه که ی خۆی. ماندوو بوو و خه وی ده هات. هه مه د ته خته که ی لابر دوو و لبادئیکشی بۆ راخستبوو. دۆشه کئیک له قولئینچکئیکی هه لپه سئرابوو. دایه حۆری که سه یری لئفه که ی کرد، دیتی له ئاورئیشمی به، سه ری سوڤ ما. بی ری کرده وه: کوڤه که چاکی کرد ژبانی چه ته گه ری به جئ هئشت. کئ به بی ریشی دا ده هات که کوڤی برامه پرووتی هه ژار به و رۆژی بگا. خۆزگه دایکی مابا و نه وانه ی به چاوی خۆی دئبا! ده ستی به سه ر لئفه که ی دا هئنا و کاتئیک سه ری هه لئنا، چاوی به وئنه که ی هه زه ته ی عه لی که وت، که به دیواری به وه هه لئو اسرابوو، هه ر نه و وئنه به که نئمام و شتئیکی لی ده خوڤی که ته رمی ویی به پشئتیه بوو.

له وئنه که ی چوه پئشئ و به وردی تی به وه رامما، نه و جار دیتی که هه زه ته ی عه لی بزه یه کی له سه ر لیوی به:

— رۆله گیان، سولتانه گه وه که کم که روخسارت ده لئیی گوئه، خودا نه و گه وه یی به ی پی به خشیوی که ته رمی خۆت بۆ خۆت هه لگه ری. رۆله قاره مانه که کم، خۆ به خۆرایی ناویان نه ناوی "شئیری خودای"! ناخر هه ر بۆخۆت نه بووی که ته رمی خۆت له پشئتی و شتیه که ی بار کرد؟ هه ر بۆخۆت به رپئت نه کرد؟ نه تۆ عه لئیی گوئو روخساره که کم، دولدوئسواره که کم، شئیره که کم، عه مره که کم، نه تۆ ده یی بزانی که نه و کوڤه م هه مه د، راست وه ک تۆ به هه ژاران راده گا و هه وئ دده ا یارمه تئیی برسی به کان بدا. هه روه ک تۆ، له و رۆژه به وه له دایکی خۆی بووه، نه ی زانیوه

ناسوودەبىي چىيە،... داىكىيان كوشت... بەلام ئەمن ھەر وەك داىكى وى وام. ئەويش عەبدى خانى كوشت و چاكىشى كرد كوشتى، چونكە ئەو پىاويكى زۆر زالم و پىس بوو. ئەتۆش زۆر كەسى ستمكار و پىست كوشتوون. دەزام گوناھە ئىنسان عەبدى دىكەمى خوداى بكوژى، بەلى وايە، بەلام ئەو پىاويكى بىبەزەبى بوو، دلرەق و خوئەنخۆر بوو. ئەتۆش بەو شمشىرە دوو سەرەت زۆر كەست كوشتوون. بەلام حەمدەدى بەستەزمان، ئەگەر ئەمن نەبام، قەت عەبدى خانى نەدەكوشت، خەرىك بوو خۆى تەسلىمى دەولەتتى دەكردەو، ئىدى ئەمنىش يەخەم گرت و چاوم دە چاوى پرى: ئەو بە بۆ كوئى دەچى حەمدە، كورم، دل چۆلەكە، ژانلىھى ترسەنۆك، دەلىنى مشكى پشیلەت دیو، ئەو بۆ كوئى دەچى؟ بە تەماى برۆى و دە بەر شەبى عەبدى خانى دا بەجىمان ھىلى؟ بۆچما ئەو خەلكە ھەژارە ئەو كاتەى ئەتۆ عەبدىت لەو دىيەى رەبى دەنا، بۆ نانى شەوى موحتاج بوون؟ ئەدى بە تەماى ئىستا بۆ كوئى بچى؟ بەلى ناوام پىگوت. خودا ھەلتاگرى ئەويش ئەمنى ناھومىد نەكرد، عەبدىي كوشت و ئىدى دواتر ئەو ھەمووھە رۇوداوى بە سەر ھاتن. ھەمووشى ئەمن سەبەبكار بووم. ئەمن ھەموو تاوانەكانى حەمدەدى وە ئەستۆ دەگرم. ئەو قەت ھىچى نەكردو، ھىچ! جا ئىدى نازام ئىتوھ دەلئىن چى؟ نازام. حەمدە ھەر كارى چاكى كرددو، بەلام ئەگەر لە شوئىنىكى وردە تاوانىكىشى كردي، ئەوھە من وە ئەستۆى خۆمى دەگرم. خۆ بۆخۆت دەزانى كە نەسپەكەى، راست وەك دولدولتى تۆ، چۆتە لای چلسوارەى غەببى، ئىستا يەكترى دەناسن و لە ئىتو ھەورە سىپىيەكان بە دواى يەك دا دەھىلئىن. ھىلاننەكەيان ھەموو بەيانىيان خەلكى ستمكار دەترسىنى. دەزام بۆخۆت ناگات لەو شتانە ھەيە! عەلى، دەزام. لەمىژە ئەوانەت زانىوھە و ئىستا تەنيا من يەك شتت داوا لىدەكەم. بۆخۆت دەبىنى نەسپەكەى چەندە جوانە! حەمدەدى كورم ھەرگىز يەك تالە مووشى لە سەرى ھەژار و بىتەنوايان لار نەكردۆتەرە و ھەر بەو زوانەش مندالىان دەبى... ئەو ياوەرە، خودا غەزەبى لىگرى، خەجىجى لىكوشت. مندالەكەشى ئىراز بۆ شوئىنىكى برد، ھەر خودا دەزانى كوتتە... دەبى ئەمن رۆژنىكى بە مستەفا كەمال پاشاى كە يەخەى گولدۆزىي زىركفتە و سەرشانەكانىشى ھەر وەتر و نەسپىكى سوورى داوئىن تارىكى ھەيە، بلىم كە ھىندىك شتمان لە بەين دان، دەبى باسيان بکەين. باوەر ناکەم دەستم بە سىنگى يەوھە نى و بە ھىندەم نەگرى. لىدەپرسم: نەرى ئەگەر كابران ئىنىكى بكوژى، يان تەنانەت ھەر لىي دا، ئەوھە دەكرى پىيىلئى ئىنسان؟ بەلى ھىندىك شت ھەن كە دەبى لە گەل وى باسيان بکەم. عەلى، ئەتۆ بۆخۆت دەزانى كە ئەمن چاوم لە دەستى تۆيە، لىرەش و لە دىناى دىكەش، كە وابوو رىيا بە

ژانەسەری بۆ ھەمەدی من دروست نەکی! نەگەر رۆژتیکیش تووشی شتیکی خراب ھات، دەبی بی بەخشی! بۆچما ئەتۆ شیری خودای نی و ھەر بۆخۆت تەرمی خۆت نەبردە سەر گۆر و ھەمەدۆکیش ھاورپی تۆ نیە؟ گویم لی بگرە، ھەزرەتی عەلی یە چاوپرەشەکم، ئەو ھەمەدۆکی خۆم بە تۆ دەسپێرم. ئەمن ھەمیشە ناگام لینی بوو و لە چاوی خۆم خۆشتر دەوی، بەلام لە نیستارە ئەتۆ دەبی ناگات لیتی بی و بە تۆی دەسپێرم! بۆخۆشت دەزانی کە ئەمن ئەتۆم زۆر پی گەورە یە.

پاشان دەستەکانی بۆ لای وینەکی ھەلینان و بە شیوەیەکی توندتر گوتی:

– خۆ گویت لی بوو خۆری پیر گوتی چی، شیرەکم؟ وە نیە؟ ھەمەدۆکم شتیکی لی بی، نیدی قسەت لە گەل ناکم و قەتیش چاوت لی ناگەمەو. ھەتا ماریشم نیدی پیتنا لیم شیری خودای! ئەو کاتی یەخەت دەگرم، عەباکەت لە بەر دادەدەرم و بزگور بزگوری دەکم! لەو دنیایەش و لە دنیای دیش! خۆ گویت لینی دەلیم چی، ئەو ڕوو بەدا، قەت لە دەستم دەرنای! جا نەگەر تۆسقا لیک ھەستی بەخۆداشکانەو ھەت دە بەر دا بی، قەت ناتوانی جارێکی دی چاوە چاوم کە! ئەو مائە جوانەت دیو، کە ھەمەد پینکی یەو ناو؟ ئەو پیتدەلیم نە یەلی قەت ئەو مائە لی تیک چی!

ئەو جار سەری بەردایەو و لە سەرەخۆ داواکەمی دوویات کردەو:

– ئەو مائە جوانەمی لە بەلابان و لە چاوی نەیارانی ھەمەدی من بیاریزە! تی دەگەمی دەلیم چی؟! بی پاریزە!

ئەو شیوە دواندە ھەم دەستوردان بوو، ھەم پارانەو و ھەم وشیارکردنەو.

بە ھەستیکی بریک ئالۆزەو لە سەر لبادەکەمی، لە تەنیشت دۆشەکەکی دانیشت و لیتفە ئاوریشمەکەمی بە خۆی دادا. لە پیر دللی پیر بوو لە ھۆمید و شادی: دەی، جا نەگەر ھەزرەتی عەلیش ناگای لە ھەمەدۆکی نەبی، خۆ ئەسپەکەمی ھەبە. خەریک بوو بلی" ئەسپە شیتەکەمی". ئەسپەکە دەپاریزی، خەمت نەبی، ئەو ئەسپە ھەموو بەیانان بە سەر شار و دێیان دا دەجیلینی...

دایە خۆری ھەستا:

– ھەمەد، وەرە ئیرە!

ھەمەد دەسبەجی ھات، دەرگای کردەو و گوتی:

– بەللی دایە خۆری، چت دەوی؟

– وەرە، کارم بیته!

– بهلئی!

دایه دهستی بۆ وینه‌که‌ی‌ی‌ عەلی درێژ کرد و گوتی:

– بروانه! نه‌و وینه‌یه‌ت له شوینیکێ‌ی‌ باش هه‌لنه‌واسیوه، له لای لاقمه و له‌وانه‌یه‌ عەلی

تووڤه‌ بی! بی‌هینه‌ له لای سه‌رمی هه‌ل‌واسه!

حه‌مه‌د چوو‌ه خوارێ‌ و هینه‌ده‌ی‌ پی‌ته‌چوو بزمارێ‌ک و چه‌کوچیکێ‌ هینا و هاته‌وه.

– وشیار به‌ عەلی‌ی‌ کوڤم نازار نه‌ده‌ی، نه‌و هاوڤرپته‌. چاو، بزهی‌ سه‌ر لیوی‌ چه‌نده‌ جوانه!

نه‌ها، نه‌وی‌ باشه... زۆر باشه...

کاتی‌ک حه‌مه‌د رۆیی، پلته‌ی‌ چراکه‌ی‌ داکی‌شا، فوویه‌کی‌ لی‌کرد، کوژاندی‌یه‌وه و چوو ده‌ جینگایه‌وه. دۆشه‌که‌که‌ زۆر نه‌رم و خۆش بوو، به‌و حاله‌ش خه‌وی‌ لی‌ته‌ده‌که‌وت. پێشتر هه‌ر

سه‌ری‌ گه‌یشتبا سه‌ر سه‌رینی، نوستبوو و تۆپت هاویشتبا وه‌خه‌به‌ر نه‌ده‌هات. دیسان له‌ گه‌ل عەلی‌ ده‌ستی به‌ قسه‌کردنی‌ کرده‌وه و هینه‌دیکیشی‌ دوعا بۆ دۆلوولی‌ خویندن. دایه‌ سولتانیشی‌

له‌ بیر نه‌چوو. پاشان بیری‌ له‌وه‌ی‌ کرده‌وه که‌ چ نامۆژگاری‌یه‌ک بۆ سه‌یران و حه‌مه‌دی‌ پێویسته‌ بی‌کا... پرته‌قاله‌کان بۆنیان زۆر خۆش بوو! موسلیم بۆی‌ گێڤابۆوه که‌ گولی‌ داره‌که‌ی‌ وه‌ک

هه‌وری‌ سه‌ی‌ چوونه‌. هه‌روه‌ها باسی‌ ده‌ریایه‌ی‌ بۆ کردبوو، که‌ نه‌گه‌ر راستی‌ کردبی، نه‌ویش بۆنی‌ دارپرته‌قالانی‌ لی‌دی. ته‌نانه‌ت عه‌رز و زه‌ویی‌ چوکوڤاویه‌ش هه‌ر نه‌و بۆنه‌ی‌ لی‌ ده‌هات.

موسلیمیشی‌ خۆش‌ده‌ویست. سه‌به‌نی‌ ده‌بی‌ بۆ ویش‌ بی‌پارێمه‌وه و داوا له‌ نیمامی‌ عەلی‌ بکه‌م، که‌ نه‌ویش ده‌ بن بالی‌ خۆی‌ بگری‌ و بی‌پاریزی‌. پاشان په‌شیمان بۆوه: په‌نگه‌ پاراستنی‌ دوو

که‌سان عەلی‌ی‌ ماندوو کا، حه‌مه‌د له‌ پێشتره‌. دوايه‌ هه‌ر به‌و بی‌رانه‌وه‌ خه‌وی‌ لی‌که‌وت.

به‌یانی‌ هه‌ردووک ژن له‌ کاری‌ چێشتلی‌تانی‌ وه‌خۆ که‌وتن. ده‌و یه‌ک شه‌وه‌ی‌ دا سه‌یران بی‌وه‌ ژنی‌کی‌ دی. چاوه‌کانی، ڤوخساری، ده‌سته‌کانی‌ و له‌ سه‌یه‌ک سه‌ر تا پیتی‌ خۆشی‌ و شادی‌ی‌

لی‌ده‌باری‌ و نه‌و به‌که‌ی‌ فبوونه‌ی‌ وی‌ دایه‌ خۆریشی‌ ده‌بزواند. به‌یه‌که‌وه‌ گۆشتیان کوتا و شوڤباو‌کفته‌یان لی‌تا. زۆر چێشتی‌ دیکه‌شیان لی‌تان و بۆ پازاندنه‌وه‌ی‌ سفره‌ی‌ ئی‌واری‌ هه‌موو

هه‌ولتی‌ خۆیان دا. ناخر میوانی‌کی‌ زۆریان ده‌هاتن. دایه‌ خۆری‌ ده‌ دلێ‌ خۆی‌ دا ده‌ی‌گوت: نه‌و هونه‌رمه‌نده‌ش که‌ وینه‌ی‌ حه‌زره‌تی‌ عەلی‌ی‌ کیشاوه‌ته‌وه‌ دی‌ و هه‌ر خوداش ده‌زانی‌ که‌ ده‌بی‌

چه‌نده‌ پیاوی‌کی‌ تی‌گه‌یشتوو بی! له‌ هه‌موو شتی‌کی‌ زیاتر پیتی‌ خۆش بوو نه‌و ده‌ستانه‌ بی‌نی‌ که‌ نه‌و هونه‌ریان له‌ ده‌ست دی‌ و سه‌ری‌ له‌ وه‌ سوڤمابوو که‌ چۆن نه‌و ده‌ستانه‌ ده‌توانن هه‌م

حهزرهتی عملی و هم شتی دیکه‌ی وه‌ک دار، گورگ و بالندان ناوا زیندوو نیشان بدهن. وانیه، ده‌بی چاوی وی وه‌ک چاوی نیئمه‌مانان نه‌بن. بی‌گومان چاوی وی له توانایان دا همیه شتی نه‌هیئنی و نه‌دیویش بیینن.

همموویان چاوه‌روان بوون نیواره دا بی و میوانه‌کانیان بیئن.

له پیش دا زه‌کی نه‌ژاد له گه‌ل ژنه‌که‌ی و سی مندا‌لان هات. ژنی مامۆستای فیرگه‌ی زۆر جحیل بوو، قژی کورت بوو، هر به قه‌د سه‌ری پیاوان ده‌بوو و سه‌رنجی دایه حۆری راکیشا، به‌لام زۆریشی پی سه‌یر نه‌بوو. ژنه‌که چارشینوی پیوه نه‌بوو، تنوره‌یه‌کی زۆر کورتی ده‌به‌ر دا بوو، پانیه‌ی که‌وشه‌کانیشی زۆر بلیند بوو و دایه حۆری بیر له‌وه ده‌کرده‌وه که نه‌و ژنه بلئی چۆن بتوانی حۆی به سه‌رپیوه رابگری و پروا. پاشان به‌رۆکیشی زۆر ناواله بوو و ده‌کری بلئی مەمکی به ده‌روه بوون... نای... به‌لام ناخر نه‌وانه همموویان میوانی حه‌مه‌دۆکی بوون و نه‌ده‌بوو دایه حۆری بیر خرابی سه‌باره‌ت به وان به میشک دا بی. هر بزیه‌ش به‌ره‌ویریان چوو و بی نه‌وه‌ی لیتی دیار بی چۆن بیر ده‌کاته‌وه، به‌و په‌ری ریزه‌وه پیشوازی لی‌کردن. مامۆستای فیرگه دیاری‌یه‌کیشی بۆ حه‌مه‌دی هینابوو: سینیه‌کی زۆری زۆر جوانی کۆن و عه‌نتیکه که به خه‌تی عه‌ره‌بی هیندیک شتی له سه‌ر نووسرابوو. دایه حۆری له دلئی حۆی دا گوتی نه‌و سینیه زۆر به نرخه، چونکه ناوی خودای له سه‌ر نووسراوه! همموویان زۆر ریکوپیتک بوون و دایه حۆریش هممووانی به گه‌رمی به‌خیره‌هاتن کرد. که‌یفیشی به مندا‌له‌کان هات و هر یه‌که‌و هه‌ناریکی په‌مه‌بی گه‌وره‌ی دانئ، که له دئی خۆیان را هینابوونی. نه‌گه‌ر چی نه‌وانه‌ی بۆ حه‌مه‌دی خۆشه‌ویستی حۆی هینابوو و هیندیکیشی پی‌تاخۆش بوو که ده‌یه‌خشین...

پاشان وینه‌گه‌ره‌که هات. هممو پی‌یان ده‌گوت مامۆستا. نه‌و سندووچه‌یه‌کی زیرکفت و قورپانیک پی‌بوو. دوا‌ی نه‌وه‌ی قورپانه‌که‌ی ماچ کرد و له سه‌ر سه‌ری دانا، دانیه ده‌ست دایه حۆری. دایه ده‌ستی له‌رزین و به زه‌هه‌ت توانی سندووچه‌که‌ی راگری، نه‌ویش پیتی خۆش بوو هه‌وه‌لی قورپانه‌که‌ی ماچ کا و دوا‌یه وه‌ری‌گری. حه‌مه‌د غاری دا پیشی، قورپانه‌که‌ی وه‌رگرت و له سه‌ر تا‌قه‌یه‌کی دانا. دایه حۆری چی‌دیکه‌ی تا‌قه‌ت نه‌هیئا و له به‌ر لاقی مامۆستای وینه‌گه‌ر وه‌ عمرزی که‌وت. هیندیکیان ناوی سارد دایه. کاتیک هی‌دی بۆوه، له به‌رامبه‌ر وینه‌گه‌ره‌که‌ی دانیشت، به‌لام نه‌ی‌ده‌ویزا راسته‌وخۆ چاو له چاوی و ته‌نانه‌ت له ده‌سته‌کانیشی بکا. هر چاوی له دوگمه سه‌ده‌فه‌کانی به‌رۆکی بالتۆکه‌ی ده‌کرد. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک چاوی له ده‌سته‌کانی کرد، قامکه باریکه‌کانی و نینۆکه دریزه‌کانی چاو لی‌کرد. هم قامک و نینۆکی و

هم بالټوکه‌ی په‌له په‌له‌ی په‌نگیان پټوه بوو. کاتیکیش سه‌ره‌نجام چاری له چاوی کرد، له‌رزی. کاتیک ماموستا چاری له چاوی که‌سیکی ده‌بری، ده‌سبه‌جی ده‌زانی شو که‌سه چپی ده دلی دایه، چپی به سهر هاتوه و له مه‌ودواش چپی به سهر دی... .

شو جار مه‌لا سه‌لام له گه‌ل ژنه‌که‌ی هاتن. ژنی مه‌لا سه‌لامی ده‌سالیکی له سهر بوو، که هم‌مو تووکی سهری داپوشیبوو و کراسیکی درټوی ده بهر دابوو، که ته‌نانه‌ت سهری قامکی لاقیشی دیار نه‌بوو. نه‌وانیش ده‌ستاونگیک، سه‌ماوه‌ریک و ده‌ستیک نیستیکانی چکوله‌یان بژ هیتابوون. نیستیکانه‌کان هیلیکی زهردی جوانیان پی‌دا هاتبوو. هم‌مو نه‌وانه‌ی له وی بوون، به میوان و خانه‌خویوه سه‌ماوه‌ره‌که و ده‌سته نیستیکانه‌کیان زور پی‌جوان بوون.

سه‌یران له نیوه‌راستی ژووری سفره‌ی راخست. ژنه‌کانی دیکه‌ش بژ ناندانانه‌که‌ی یارمه‌تی‌یان کرد. ژنی زه‌کی نه‌ژادی ماموستا له جتی خوی نه‌بزووت و له گه‌ل پی‌اوان نانی خوارد و ژنه‌کانی دیکه له چیشته‌خانه‌که‌ی کوزه بوون و له گه‌ل مندالان نانیان خوارد.

دوای نه‌وه‌ی ماموستای وینه‌گهر و مه‌لا سه‌لام نویژی عیشایان کرد، ژنه‌کانی دیکه و منداله‌کانیش هاتنه‌وه نیو پی‌اوه‌کان و له گه‌ل وان دانیشتنه‌وه، به‌لام زوریان قسه نه‌ده‌کرد و زیاتر هر گوټیان بژ ماموستای فیژگه راده‌گرت که به‌رده‌وام، وه‌که نه‌وه‌ی وتار بدا، قسه‌ی ده‌کرد و وه‌که بؤخوی ده‌ی‌گوت له سهر پردی شاهینتی، له به‌ره‌ی نانتیپی، به تاقی تمنی له به‌رام‌بهر گوره‌نایتک سهریازی فه‌رانسه‌یی دا راوه‌ستابوو، هاوسه‌نگه‌ری ره‌شماری پارتیزانی به ناوبانگ بوو و له پیش چاری وی شو شهرکه‌ره نازایه کوژرابوو. ده‌ی‌گوت ره‌شمار خوینده‌وار نه‌بوو، به‌لام له هم‌مو پی‌اوه ناقله‌کانی نه‌سته‌مبولی ناقله‌تر بوو. شو له هم‌مو که‌س باشتر ده ژیان و ده‌روونی نیسانه‌کان ده‌گه‌یشت. شو چته‌یه‌کی وه‌که کوټی‌زغلی بوو، له ده‌وله‌مه‌ندان‌ی ده‌ستاند و ده‌ی‌دا به هه‌ژار و دام‌اوان... به‌گ و ناغاکان که له پیش دا هه‌لاتبوون، یان هاوکاریی دوژمنیان کردبوو، زه‌وی و عمرزه‌کانیان له نیو خویان دا دابه‌ش کرد و هم‌مو شتی‌ک وه‌که پیش شهرتی لی‌هاتمه‌وه. هه‌ژاره‌کان برسی مانه‌وه، به ده‌ستی ناغا و به‌گه‌کان چه‌وسیندرا‌نه‌وه و وه‌که می‌شمومه‌گه‌زی پؤل پؤل به خؤشی له‌رزوتا مردن... به‌لام مسته‌فا که‌مال پاشا هیچی له‌و باره‌یه‌وه نه‌ده‌زانی، چونکه شو ناغا و به‌گانه‌ی ده‌وریان دابوو، له پرووناکایی‌یان دوور کردبؤوه.

وته‌کانی زه‌کی نه‌ژادی ماموستا وه‌که شه‌پولی ده‌ریایه به دوا‌ی یه‌کتر دا ده‌هاتن.

دایه خؤری ورد گوټی راگرتبوو و هاوکات چاوشی له چاوی ماموستای نه‌ده‌ترووکاند: نه‌ها نیستا تی‌ده‌گم. نیستا ده‌زام گرفته‌که چی‌یه! نیستا ده‌زام مسته‌فا که‌مال پاشا کی‌یه.

نیستا که میوانه‌کان رۆیشتن، ده‌زانم چ به‌و ژینرئالهی بلیتم که نه‌و ده‌ره‌جانه‌ی به‌سر شانی‌یه‌وه‌ن. ده‌بێ وشه‌کانم وه‌ک تیری تیژ بن! به‌لام نیدی زیده‌ره‌ویش ناکهم. له‌ گه‌ل نه‌وه‌ش نه‌و ده‌بێ پیاوی چاک بێ، چونکه‌ وینه‌گه‌ره‌که‌ وینه‌ی ویشی کیشابۆوه. خۆ مامۆستای فیرگه‌ش که‌ ناوا توند باسی ناغا و به‌گانی ده‌کرد، نه‌ی ده‌ویست مسته‌فا که‌ مالتی تاوانبار بکا. نیستا ده‌زانم بۆ مسته‌فا که‌ مال ژانده‌رمه‌ی نارده‌وته‌ سه‌ر همه‌ده‌ۆکی و چۆن بووه‌ رینگای داوه‌ که‌ یاوه‌ر خه‌جێ بکوژی... راوه‌سته‌ با میوانه‌کافان برۆن... هه‌ر سه‌یران و همه‌د نوستن، ده‌بێ دوو قسه‌ی حیسابی له‌ گه‌ل بکه‌م! بۆ دایه‌ خۆری زه‌حمه‌ت بوو هه‌موو قسه‌کانی مامۆستا زه‌کیی باوه‌ر بکا! مسته‌فا که‌ مال پاشاش جووتیریک بوو وه‌ک هه‌موو جووتیره‌کانی دیکه‌، بۆخۆی گوته‌بوی، کاتیک منداڵ بوو شوانی‌یه‌تیی ده‌کرد و کیشکی له‌ مه‌زرایه‌ ده‌کیشا که‌ قه‌له‌ره‌شه‌ نه‌یه‌ن حاسله‌که‌ی بچۆن... به‌لێ، ده‌بێ هه‌موو شتیکی پێ‌بلیتم و راستی‌یه‌کانی بۆ باس بکه‌م، بۆ مسته‌فا که‌ مالتی، وای پێ‌بلیتم که‌ هه‌تا ماوه‌ له‌ بیری نه‌چیته‌وه‌! ده‌بێ پێ‌بلیتم نه‌تۆ که‌ کوپی بیوه‌ژنیکی نه‌دار بوی، نه‌تۆ که‌ کیشکت له‌ مه‌زرایه‌ ده‌کیشا و قه‌لت ده‌رده‌کردن، نیستا له‌شکریکت ده‌به‌ر ده‌ستی دایه‌، که‌ سه‌ربازه‌کانی هه‌موو خه‌لکی نه‌دار و هه‌ژارن. به‌و حاله‌ش نه‌تۆ هیچ ده‌ربه‌ستی وان نی و له‌ به‌رامبه‌ر دا لیت‌گه‌راوه‌ ناغا و به‌گه‌کان هه‌موو دنیا‌یه‌ دیسان ده‌ نیو خۆیان دا دابه‌ش بکه‌نه‌وه‌! نه‌تۆ نه‌ده‌بوو هه‌لسوکه‌وتت ناوابی! ناغا و به‌گ چ سوودیکیان بۆ تۆ هه‌یه‌؟ نه‌و کاتی که‌ شوان بوی، جارێکیان ناوهر وه‌ سه‌ر دای؟ هه‌ر به‌ فکریان داده‌هات ماندوونه‌بوونیش لێ‌بکه‌ن؟

نیستا زه‌کی نه‌ژاد باسی شه‌ر له‌ گه‌ل یۆنانی‌یه‌کانی ده‌کرد. له‌و شه‌ریش دا نه‌و قاره‌مانه‌تیی نیشان دا‌بوو. نه‌وکاتی جارێکی رووبه‌روو مسته‌فا که‌ مالتی دیبوو. ده‌ی‌گوت پیاویکی مووزه‌رد بوو وچاوه‌ شینه‌کانی زۆر جوان بوون.

دایه‌ خۆری له‌ دلی خۆی دا گوتی: نه‌گه‌ر وا بێ نه‌و وه‌ک وه‌لی‌یه‌ زه‌ردی خۆمان ده‌چی. وه‌لی‌یه‌ زه‌ردیش له‌ شه‌ری داردانلی له‌ گه‌ل بووه‌ و کاتیک هاته‌وه‌، لاقیکی له‌ ده‌ست دا‌بوو. نه‌و پیاویکی به‌هێژ، که‌لله‌شه‌ق و زۆر راستگۆ بوو. نه‌گه‌ر وا بێ هه‌موو مووزه‌رده‌ چاوشینه‌کان وه‌ک یه‌کن و په‌نگه‌ نه‌کرێ ده‌مه‌ ته‌قه‌ و باسی له‌ گه‌ل بکه‌ی. به‌لام هه‌رچۆنیک بێ، هه‌تا ده‌مرم هه‌ر له‌ مسته‌فا که‌ مالتی توورهم. خودا زه‌لیلم کا نه‌گه‌ر جارێکی دیکه‌ قسان له‌ گه‌ل نه‌و داوه‌له‌ی بکه‌م! نه‌و چه‌شنه‌ نینسانانه‌ قه‌ت گوی له‌ پیاوی ناگرن. سویندی ده‌خۆم تازه‌ چاو له‌ وینه‌ی نه‌و کاربایه‌ی ناکهم، که‌ رینگای به‌ یاوه‌ریکی خۆی داوه‌ خه‌جیجی به‌سته‌زمان بکوژی.

ئەو جار ھونەرمەندەكە قەسەمى كۆرد و پىتىۋابوو شىتېك جىنگاى داخە و دەبى لە گەن مامۇستا زەكى باسى بكا: باشە ئەتۆ دەئىنى مستەفا كەمالىش وەك ئىجمەيە و تەننەت قەلەپەشەي لە مەزرايە دەركردوون، بەلام ئەتۆ كە لە نىزىكەو چاوت پىنى كەوتو، بۆ لىت نەدەپرسى كە لاي ئىمە دەگرى، يان نا؟ نا يان نا؟ بۆچى رېنگات دەدا بگەوئىتە لاي ناغا و بەگان؟ باشە ئەتۆش لەوہى دا كەستەرخەمىت نەكردوہ؟

دايە خۆرى تەواو ھاتبەو سەر ئەو باوہرەي كە ئىدى چا و لە مستەفا كەمالى نەكاتەوہ.
شىتېك مابوو كە ئەو پىتى خۆش بوو بى زانى و دەبوو ئەو پىرسىيارەشى لە مامۇستاي وئىنەگەر كەردبا: ئەتۆ كە ھەزەرەتى عەلى، كۆرئۆغلى و تەننەت بۆراقى پىتغەمبەرىشت كىشاوہتەوہ، بۆچى وئىنەي ئەو پىياوہشت كىشاوہتەوہ؟ باشە قەسەكانى مامۇستاي راست نىن؟ خۆ ئەوہ گومانى تى دا نىە كە ئەوان خەججىيان كوشت. وئىراي ئەوہى دايە خۆرى گوتى دابوہ مامۇستاي وئىنەگەر، ئەو پىرسىيارانەشى دە خەيال دا دەھاتن و دەچوون. ئەو لايەنى باش و خرابى ھەلدەسەنگاند، بەلام ھەر بە تەواى ساغ نەدەبۆوہ كە چۆن لەو ژئىنرالەي برونانى كە دەرەجەي زىرى بە سەر شانىيەوہ بوون. پاشان واى لى ھات كە ئىدى بىر لە ھىچ نەكاتەوہ. كاتىك مىوانەكان رۆزىشتن، سەرى دەسوورا. باسە دوور و درىزەكەي مامۇستا زەكى ماندووى كەردبوو. بىجگە لەوہش دىتنى مامۇستاي ھونەرمەند ئەوہندەي شوئىن لە سەر دانابوو، كە سەرانسەرى ئەوئى ئىتورى ئەي تەوانى نارام دانىشى. كاتىك چوہ ژوورەكەي خۆي، چاوى لە وئىنەي مستەفا كەمالى ھەر نەكرد. لە دلى خۆي دا گوتى: چش، نارەھەت دەبى، با بىي، بەلام مىنى دايە خۆرى خەلكى چىاي ھەزارگاى، ئىدى چاوى لى تاكەمەوہ!

بى ئەوہى تەننەت چا و لە وئىنەي عەلىش بكا، وەك ئەوہى كە ئەوئىش بە بەشى خۆي لە كوژرانى خەجى دا سەبەبكار بووبى، فووى لە چراكەي كەرد و خەوت. رۆژى دواتر، بەيانى زوو وەخەبەر ھات و كاتىك رووناك بوو، خىسەيەكى لە مستەفا كەمالى كەرد كە وەك جاران، لە جىي خۆي، لە پەنا نەسپەكەي، راوہستابوو.

ھەمەد بەئىتنى پى دابوون بىيانا دەريايان نىشان بىدا. موسلىم نەسپەكانى ئامادە كەردن، ھەموويان خۆيان ساز كەرد و چوونە دەرى.

ھەمەد ھەوسارى نەسپىكەيانى دايە دەستى دايە خۆرى و ئەوئىش وەك ژئىكى جىتلى بە گورد خۆي ھاويشتە سەرزىنى و سوار بوو. ديارە سەيرانىش ھەر لە زووہە سوارىكى چالاک و بە نەزموون بوو و بەو شىوہە ھىچ كامىيان پىتوستىيان بە يارمەتى نەبوو.

ریتگا که به قهراغ خپتکی وشک دا دهرۆی. کاتیک دهریایان لی وهدیار کهوت، دایه حۆری له ئەسپهکهی هاتهخوار، پاشماوهی ریتگا کهی به پینان بری و ههتا نهگه‌یشتنه لیواری دهریایه، پانهوه‌ستا. ئەو به‌یانی‌یهی دهریا سهیر نارام بوو. تهنیا هیندیک ورده شه‌پۆل به نهرمی له لیواره‌کانیان ده‌دا. دایه حۆری ده‌ستی ده‌ بهر کهله‌کهی نابوو و چاوی له ناوه‌کهی ده‌کرد، که له بهر شۆقی رۆژی دهریقایه‌وه و ههتا چاوه‌ته‌ری ده‌کرد، نه‌ده‌برایه‌وه. سهیرانیش هه‌روا هه‌یران و مات، چاوی له‌و دیمه‌نه‌ جوانه‌ی ده‌کرد. بۆنی خۆی و تاوی ده‌ هه‌وای دا هه‌ست پی‌ده‌کرا.

— ماشه‌للا، همه‌د، رۆله، نینسان له به‌رامبه‌ر دهریایه دا زۆر چکۆله ده‌بیته‌وه. وه‌ک نووکی دهرزی‌یه‌ی لی‌دی! ئەو دهریایه‌ی تۆ، زۆرم ده‌ترسینی!

هیندیک واره‌تر ته‌پۆلکه چیمه‌نیک له نیو خیزه‌که‌ی به‌رز به‌بۆه. دایه حۆری چوو و له سه‌ر چیمه‌نه‌که‌ی دانیشت. سه‌یرانیش چوو له ته‌نیشتی دانیشت. دیسان هه‌ردووکیان ماوه‌یه‌کی زۆر بی‌ئوه‌ی چاوه‌ب‌تروو‌کینن، ده‌ دهریایه‌ پامانه‌وه. همه‌د هه‌ولتی دا قسه‌یان له گه‌ل بکا، به‌لام نه‌کرا، چونکه هه‌ر گویشیان لی‌ته‌ده‌بوو. موسلیم ئەسپه‌کانی له سه‌ر چیمه‌نیک‌کی خۆشله‌وه‌ر به‌ره‌لا کرد و بۆخۆی چووئه‌ نیو باغه‌ پرته‌قالتیکی‌یه‌وه. همه‌دیش له لای پنگه‌له‌ ناسیاوه‌که‌ی خۆی دانیشت. پنگه‌کان تۆویان کردبوو و ئیستا بۆنیان زۆرتر بوو. همه‌د هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌ل‌کیشا. چله‌ پنگینکی له پێش بوو، له بن په‌پوولان دا ون به‌بوو.

همه‌د چلینک پنگه‌ی لی‌ کرده‌وه و بردی‌یه‌ لای دایه حۆری:

— پروانه‌ دایه، پنگی ولاتی خۆمان هاتۆته‌ ئیتره‌...

وی‌ته‌ده‌چوو دایه‌ قسه‌ی همه‌دی گوئی لی‌بووی. همه‌د چله‌ پنگه‌که‌ی له کن لاقی وی دانا و بۆخۆی بۆ لای رۆژاوا‌یه‌ رۆی. سببه‌ره‌که‌ی له سه‌ر خیزی، یان له سه‌ر گۆمیلکه‌ ناوان ده‌که‌وته‌ پێشی. خیزه‌که‌ زۆر جۆری گۆت‌ماسیلکه‌ تی‌دا بوون، هه‌روه‌ها ورده شووشه، شووشه‌ی به‌تال، توپیکله‌ داری سوور، چیلکه‌و‌چال، که‌وشه‌کۆن، قه‌وزه‌ی وشک و زۆر شتی دیکه‌ی لی‌بوون، به‌لام همه‌د هیچی نه‌ده‌دی. دوور، له لیواری نه‌وه‌ری، هه‌وری سپی سپی که وه‌ک هه‌لمی سووک بوون، به‌رز ده‌بوونه‌وه و ده‌ناوسان. بیری کرده‌وه: نه‌ری ئەوه سه‌یران و دایه حۆری چی‌یان به سه‌ر هاتوه؟ خۆ هه‌ر له جیتی خۆیان ره‌ق بوونه. ده‌لئی دارت له سه‌ری داون، هه‌ر ده‌ دهریایه‌وه پامان و هیچ نالین! جا ئەوه نه‌گه‌ر به‌یانی زوو هاتبانه‌ ئیتره‌ و دهریایان دیبا که به ته‌واوی نارامه، هه‌تا چاوه‌ بر ده‌کا، هه‌ر ناوه، وه‌ک ناوینه‌ی دهریقایته‌وه و خۆی ده‌ شۆقی رۆژی وهرده‌دا، باللی‌کدانی ماسی‌گران له دووره‌وه سه‌رنج راده‌کیشی و زۆر جوانیی تایبه‌تی دیکه‌ خۆ

دهنوینن، ئهوه قهت نه یان ده توانی ئیتره به جی بیلن، ههر وا مات و ههیران ده مانه وه و ناگایان له هیچ نه ده ما، ته نانهت ناخواردن و ناوخواردنه وه شیان له بیر ده چۆه.

ورده ورده پوژ بلیندتر بوو، سیبهری همه دیش بچو و کتر بووه و هاته بن لاقانی. دیسان دهستی به رویشتنی کرده وه و دهنگی پیتی خوئی بیسته وه. ههستی کرد هیشتا له گهژ خانووه که ی، ده ریا، باغه پرته قاله کان و بوئی توندی نهو دارانه رانه هاتوه... گومانی نه بوو که مه لا سه لام پیای چاک بوو، به لام هیندیك جه فهنگباز بوو. زه کی نه ژاد، ماموستای فیتره زور توند بوو، به لام زور جارن ده تگوت منداله. نهوانی دیکهش که لهو شارهی بوون و همه د ناسیبوونی، به تاییهت نهوانهی که تا راده یه ک خوینده واری یان هه بوو، ههر بهو شیویه بوون. همه د پیتی وابوو که هیچیان پیای به ته واری مانا نه بوون. حاکم، موفتی، ناغاگان و به گه کان به دلی همه دی نه بوون. نهوانه هه رکامه و به شیویه که سیر ده هاتنه بهر چاو... ده بی نهوانه ههستیکیان له دهروونی دا هه بی، که شوین ده خاته سهر دلیان و ژیانیان تیلکده دا. به لام بوچی؟ همه د خوئی ته نیا له ماموستای وینه گهر نیزی که ده دی. ئیتره له گهژ دئی خویان جیاوازی هه بوو، له گهژ به شی ناسنگه ره کانیش! ناسنگه ره کان ناسنیان سوور ده کرده وه و ههر شتیکی پنیان خوژش با، لییان دروست ده کرد. کاتیک خهریکی کار بوون، دنیا یه ک پریشکه ناوریان به دهوره دا بلاو ده بووه و نهوانیش پر به گهروویان پی ده که نین. که کوتکیان هه لده سووراند و پارچه ناسنیان له سهر ده زگای ده کوتان، همه د له ته مه شا کردنیان تیر نه ده بوو... ماموستای وینه گهر کاری به کاری نهو دنیا یه ی نه بوو، ههر ده تگوت خه لکی نهو دنیا یه ی نه. وهی ده چوو تازه له به هه شتی را به ربوو بیته وه، به شیویه کی کاتی ماویه که لیتره بی و دوا یه ش که هه زار شاکاری پیشکه شی نهو دنیا یه ی کرد، بگه رپیته وه وی. ئینسانتیکی شوخی دلاواله بوو. بی گومان له به هه شتی، له جیگای خوئی، مندالی کو ده کردنه وه، ده چوونه دزیی هه لووچه، پرته قال و گوژان و پاشان به گیرفان و بهر زگی هه لسا وه وه خویان له نیو پنچکان ده شارده وه و به ناسوده یی میوه کانیان ده خوارد... کاتیک ماموستای هونه رمه ند له کارگه که ی خوئی دا کاری ده کرد و به قامکه کانی شکل و رهنگی جوړاو جوړی ده خولقاند، عاده تی وا بوو که به ترس و گومانه وه چاوی له دهروبه ری خوئی ده کرد. کاتیک قه له مه مووینه که ی به سهر سه فحه ی تابلو که ی دا ده کیشا، ده تگوت به شیویه کی نیوه نه هینی نهو کارهی ده کا، یان وه که نهوی که میوه دزیتی یه که ی به پاریزه وه بخوا. نه گهر سربویه که هاتبا، هاندانیکی کتو پری هه ست پی کردبا، روومای یه کسه ر ده گه شایه وه و هینده شی پی ته ده چوو

خۆشحالتى يەكەمى دەبوو بە خەم و ئەو خەمە و ماتېبونىكى دەمۇدەست لە سەر تا پىتى دا ديار دەبوو و دە كارگە و وىتەكانىشى دا رەنگى دەدايەو. ديارە ھەمىشە وا نەبوو و ئەو شادى و ماتىيە جاروبار...

خەمەد چاوى بە سىنبەرىكى رەش لە سەر دەريايە كەوت، سىنبەرەكە لە لای ماسىگرەكان كە دايمە لە نىوان ناسمان و سەر دەرياكەمى دەخولانەو، بەرز دەبوونەو و دوايە لە ناوەكەيان دەدايەو، وەديار كەوت. بە ەوى وەبىر كابرأى نەناسراو كەوتەو. بلىنى ئەو كى بى و لە كورى را ھاتبى؟ بلىنى جارنىكى دىكەش خۆى لى وەدەرخاتەو؟ ئەو كابرأى جۆرىكى نىگەران دەكرد، كە ھەمىشە بىرى لە ەوى دەكردەو تەقەى لى بكا، بەلام نەك بۆ ئەو بى كوژى، بەلكوو بۆ ئەو بى برىندارى كا، بى گرى و بزانى كىيە و چىي دەوى. پىتى خۆش بوو ئەو گرتەى لە لای مامۆستأى وىتەگەر و دايمە خۆرى باس بكا، بەلام نەى دەوتىرا. نەشى دەزانى بۆ... دەتگوت ھىزىكى نەھىنى زمانى لە گۆ دەبرد...

بەلى، بە برواى وى لەو دىنايمى دا وىتەگەرەكە تەنيا كەستىك بوو كە مرۆفنىكى تەواو بوو. ئەو پىاوە پىرە وەك دارنىكى وا بوو كە ھەموو بەھاران گولتى دەكرد، دارنىكى گەرەى پر لكوپۆپ كە گولتى رەنگاوپرەنگ و جۆراوجۆرى پىئە دەبوون...

ئەو كاتەمى دايمە خۆرى لە گەل ھەزرتەى عەلى قسەمى دەكرد، ھەمەد لە پىشت دەركەمى خۆى گرتىبوو و ناگأى لى بوو چى دەگوت. لە راستى دا ئەو لە گەل عەلى، وەك نىمامى گەرە، ئەو كەسەمى پىتى دەلېن شىزى خوداى، نەدەدوا و دەكرى بلىن وەك مندالنىكى ھەوت سالەمى قسە لە گەل دەكرد... بەلام دايمە خۆرى دەزانى چىي دەوى، چۆنى باس دەكا و بى گومان ھەزرتەى عەلىش دلى وەك دلى مندالنىكى ھەوت سالە پاك بوو و شايانى خۆشويست بوو. نەسپەكەمى وى ھىشتاش بە دەورى دىنايمە دا غار دەدا، راست وەك نەسپى نەسكەندەرى. وىتەگەرەكە وىنەمى نەسكەندەرىشى كىتاشبوو، بەلام ھەمەد نەى وىزابوو داواى لى بكا پىتى بفرۆشى. واى ھەست كرددبوو كە وىتەگەرەكە پىتى خۆش نىە ھونەرى خۆى بفرۆشى و تەنانەت كاتىك تابلۆيەكى لى دەوور دەكەوتەو، نارەھەتەش دەبوو و بە پىچەوانەو كاتىك وىنەمەكى تەواو دەكرد، زۆر خۆشحال دەبوو. ئەو وىنەمى زۆر جۆراوجۆرى كىتاشبوونەو: گولتى جۆربەجۆر، ناسك، كەلەكىوى، مژگەوت، نەسپ، دىمەنى جۆراوجۆر لە شارى مەككەمى، دەروەشت بە دەريا، خۆر و ماسىگران لە سەر ناوتىو، قەلاى كوئىرۆغلى، رەو ناسك كە لە سەر شاخان بە نىو ھەوران دا دەفرىن، حاجىلە كە چاويان وەك رەژىيە رەش، دەندووكىيان درىژ و لاقيشيان درىژ بوون... پىار كاتىك دەچىتە نىو كارگەكەمى لاقى نىە بىتەو

دهرى، چونكه هممو دنييا به دهريا و بۆنهكهيوه، عمرز و بالندهكاني، هممو چيشنه دهعبا و گيانلهبهريتك و رووناكايي و ههوري له پيش چاوي دهبي و دهتواني ههرچندي بليني دانيشي و چاو لهو ديمه و شتهجوانانه بكا! دهرياكهي وي بۆ جوانييه له وي ديكه، ئهوي راستي، نامينيتهوه، عمرزهكهي، دارهكهي، رووناكايي و گولهكاني زۆر له وانه جوانترن كه له دهري همن. لهو بۆنه خوڤشي لهو به شيوهي ههلمهي سهر دهريايه نيشاني دهدا، بههيزتر و دهگمهتره لهو بۆنه دهرياي نيوهراست ههيهتي. بۆعهترتك له دارپرتقال و گولهكاني وي بلاو دهبيتهوه، كه زۆر مهستي هينهتره لهو بۆنه گول و داري نيو باغهكان ههيايه. بهلي، ههر كهس بجيته كارگهي ماموستاي وينهگهر و بهرههمي لهو هونهره بهرزهي ببيني، مات و ههيران دهبي.

له پر ههمد و شيار بۆوه و ديتي مهودايهكي زۆر له شويني خوڤيان دوور كهوتوتهوه. ههر بۆيه گهرايهوه. رهنگه دايه خوڤي و سهيرانيش وهخو هاتبنهوه و كاتيكت ديتيبييان لهو ديار نيه، بۆخوڤيان رۆيشتهبهوه. دهستي به راكردن كرد، بهلام ههر هينديك واوه هات، ديتي. ههر له شويني خوڤيان مابوونهوه و ههر واش سهيري دهريايهيان دهكرد. ههمد لنيان چووه پيشي:

– ئهري نهوه چتان لي به سهر هاتوه؟ دهلي سيحرتان لي كراوه! ههر كهس بۆ يهكهم جار دهريايه ببيني، ناواي لي دي و نايهوي بهجي يتي!

دايه خوڤي گوتي:

– بي دهنگ به! جاري قسان مهكه!

ههمد چله پنگهكهي بۆ لاي راداشت، بهلام دايه خوڤي رۆبووه دهستي، له دهستي دهريتا و فرتي دا. دوايه به رووگرزي يهوه پيي گوت:

– وس... برۆ، ههتا ههرات لي تهكهم مهيهوه ئيره!

– باشه دايه گيان...

سهيران دانيشتبوو، نهژنوي وهبهر چهنه دابوو، دهت گوت نه هيچ دهبيسي و نه هيچ دهبيني. كاتيكت ههمد دوور كهوتهوه، دايه خوڤيش وهك ويي كرد.

رۆژ له ناسوي ناوابوون نيژيك بۆوه و ورده ورده ون بوو. ههمد و موسليم له سهر چيمهكه پشت ژنهكان دانيشتبوون و چاوهرواني وان بوون.

كاتيكت رۆژ به تهواوي ناوا بوو، دايه خوڤي ههستا، خو لي بهريهك كيشايهوه و قرچهي له ههمو لهگهكاني لهشي هات، خيزي له خو تهكاند و چوو بۆ لاي ههمدي. دهت گوت له خويكي دوور و دريژ وه ناگا هاتوه:

– خودا به منت بیلئی، رۆلّه!

دوايه چله پنگه‌که‌ی که پیشتر فری دابوو، هه‌ل‌گرتوه و بۆنی کرد:

– ماشه‌للا بۆنی چه‌نده خۆشه!

سه‌یرانیش هاته‌لایان. سوار بوون و به‌ره‌و ماڤ بوونه‌وه. نیستا ده‌ریا خورۆشابوو، شه‌پۆله قورسه‌کانی که‌فیان ده‌کرد، به‌لام نه‌ سه‌یران و نه‌ دایه‌ حۆزی، هه‌یچیان ناوریان نه‌دایه‌وه و چاویان لی‌ته‌کرد.

که‌ گه‌یشته‌نوه مائی، تاریکی کردبوو. دایه‌ حۆزی له‌ به‌ر بیلایه‌ له‌ سه‌ر همه‌دی که‌ نسه‌په‌کانی بردبوونه‌ ته‌ویله‌ی و تاقتی ده‌کردن، راوه‌ستا. که‌ همه‌د گه‌یشتی، ده‌ستی ده‌ نیو ده‌ستی خۆی گرت و به‌ سۆز و خۆشه‌ویستی‌به‌ره‌ که‌ به‌ روونی دیار بوو له‌ قوولایی دلئی را دی، گوتی:

– کوری من، شه‌هینی من، همه‌دۆکی من. سوپاست ده‌که‌م که‌ نیتمت برده‌ وی. نه‌و چاکه‌یهم قه‌ت له‌ بیر ناچیتته‌وه که‌ تۆ له‌ گه‌ل منت کرد. نای نه‌و ده‌ریایه‌ چه‌نده‌ شین و گه‌وره بوو. که‌فی شه‌پۆله‌کانی‌شی چه‌نده‌ سپی بوون. کاتیک پیاو که‌ له‌ کن ده‌ریایه‌ راده‌وه‌ستی، هه‌رتۆژیکی لی‌دیتته‌وه!

– دایه‌ گیان، جا پیش تاوه‌لاتی نه‌تدیوه، نه‌و کاتی یه‌کسه‌ر سپی‌یه... شین نیه. وه‌ک

هه‌وری سپی‌یه.

– باشه‌ نه‌گه‌ر نیمه‌ چووین زوو نه‌بوو؟

– ده‌بی زووتریش له‌ وی بی، نه‌و ده‌می هه‌تا چاو بر ده‌کا، هه‌ر ده‌بریقیتته‌وه...

– نینسان ناتوانی چاری له‌ سه‌ر هه‌ل‌گرتی!

– نا، دایه‌ گیان، پیاو ناتوانی چاری لی‌یکاته‌وه.

دواي ناخواردنی خه‌وتن. سه‌هینی به‌یانی زوو له‌ خه‌وی هه‌ستان. نه‌وی‌پۆژی پریاریان دابوو بچن قه‌لاکۆنیکی نیوه‌راستی ده‌ستی و باغه‌کانی ده‌ور و به‌ری بیینن. دایه‌ حۆزی له‌ گه‌لیان نه‌چوو. وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌چوو نه‌و ده‌ریا گه‌وره و نه‌و ده‌شته پانویه‌رینه‌ی چوکورواویه ترساندیبتی‌یان، هه‌موو شتیکی سه‌یر ده‌هاته‌ به‌رچاو.

حه‌مه‌د و سه‌یران به‌ری به‌یانی وه‌ری‌که‌وتن. له‌ رینگایه‌ وه‌ک مندالان هه‌ر یه‌کتریان ره‌پی‌تا و گه‌مه‌یان کرد. کاتیک رۆژ وه‌ده‌رکه‌وت، به‌ نیو مه‌زرا گه‌فیکی دا ده‌رۆیشتن. گه‌مه‌که‌ هه‌تا سینگیان ده‌هات. هه‌تا چاو بری ده‌کرد گۆله‌ گه‌مه‌ شه‌وفاوی‌یه‌کان وه‌کوو زێری له‌ به‌ر تیشکی هه‌تاوه‌که‌ی دا ده‌ده‌ره‌وشانه‌وه. سه‌یران وه‌ک مندالان هه‌ر هه‌لبه‌ز دابه‌زی بوو و به‌ نیو گه‌م، گیا و گۆلان دا که‌ بۆنی

خوشيان ولاتى پر كړدبوو پراى ده كړد، جار جار گولتيكى به دهسته ده گرت، لقه گيايه كى هملده پساند، يان ميتشيكى ده گرت و ده مستى دا پراى ده گرت. هيلانميه كى ديتوه، سى هيلكهى بچووكى خالخالى تى دا بوون و پاشان توپزه ماريكى وشكى له بن پنچكيكى همل گرتوه. وا له گمڼ عهد و سروشتى چوكوراوايه تيكه ل ببوو، كه ترسى درووداليسى ده دللى دا نه بوو. هممو شتيكى ددهى، قالوچهيك كه پشتى له رهنكى سوور و شين دا ده بريقايه وه، پيرى بالندهيه كى كه له وي كوتبوو و به كزه بايك ده هات و ده چو و... هممو شتيكى ددهى و سه باره ت به هممو شيان پرسيارى له حممدى ده كړد. سه رنجام گه شتنه دريايه: هممو دهوره بريان وهك رهنكى ناوه كه شين ده چو. له قهراغ دريايه دريژ بوون. ته واوى لهش و گيانيان له ناگرى نه وين دا دسوتا، وهك نهو روزهى كه له بيلايه مالى دا دواى ماوهيه كى زور چاويان به يهك كهوتوه و به يهك گه شتنه وه. مژنكى چر و خست كه تيشكى روزه شى تى ته ده چو، داي پو شين. لهو شونهى كه هممو شتيك شين ده چو و دهو هوا نهرم و هيدى يهى دا له شيان وهك پزلووى ناورى گهرم داهاتبوو.

تاويك دواتر شه مالتىكي توند هه لى كړدى، ده ريا خرؤشا و هوره سپى يه كانى دم ناسو ده تيشكى روزهى دا ناوسان. حممد و سه يران ده ميك بوو له نيو مژه خسته كهى، له سه ر چيمه نى، له پهنا دوو سى پنچكان و له پال پنگه له كهى، پروتوقوت لينا هالا بوون و كاتيك مژه كهى ده نيو خوزى گرتبوون، به ته واوى رهوى، وه خو هاتنه وه، جله كانيان ده بن ههنگلى نان، به بيكه نين و قريوه قريو داپه رينه نيو دؤلى و له وي خوزيان پؤشته كرده وه. سه يران گوتى:

— ده ريا بؤنى وه نه وشه لى دى، ته نانه ت موزا گهغه كهش بؤنكي سهر ددها و كه سه يرشى ده كهى، وهك ده ريا يهك شوو و پرونا كايى ده چى. شتى نيره همموى بؤنكي تايه تى يان ههيه...

حممد سى پرته قالى لى كړدنه وه و دانى به سه يرانى. پرته قاله كان هيشتا كال و شين بوون:

— نه وانه گوره ده بن، دوايه ش رهن گيان ده گورى و شيرين ده بن.

سه يران بؤنى به پرته قاله كانه وه كړد و گوتى:

— پروانه ده ريا چنده گوره يه! به لام نه مړى نيدى لى ناترسم. دوينى وهك شتيكى سه يرم ده هاته به رچاو، سه رم ده گيژه وه ده هات... وه للاهى ناوه كهش بؤنى پرته قالى لى دى.

كاتيك شه ماله كه توندى كړد و شه پوله كان كه فى سپى يان پرى تيشت، روزه به ره و ناوايون چو و سيسره و نهو ميتشومه گه زى كه كاتى نيواران پهيدا ده بن، ده ستيان به چيره چير و هازوه و زى كړد.

كاتيك گه شتنه وه مالى، دايه خوزى له بهر ده ركى پراوه ستابوو چاوه وړانيان بوو.

— پرۆله، ده زانم زۆرتان برسیه. پلاوم لی تاوه، گۆشتم سوور کردۆتهوه و دۆکلیوی به پنگیشم
بۆ لی تاون.

حه مه د ههردووک دهستی دایه حۆری ماچ کرد و گوتی:

— ده ستت خۆش بۆ دایه گیان، یاره بی خودا ئە تۆمان لی ته ستینی.

دایه حۆری و سهیران چیشتی خۆش خۆشی وهك دۆکلیوی به پنگی، که بۆنی میترگ و
ده راوی شاخیی ده دا، کفتهی ساواری و پلاوی بۆنداریان لی ده نان. حه مه د رۆژ به رۆژ به که یفت
و خۆش حالتر ده بوو. دایه حۆری و سهیران له گه ل خیزانی مه لا سه لامی چورنه شاری و هه رچی
پتوستان بوو، کړی یان. سهیران ملوانکه و بازنه ی زێر، چهن له چکه ی هه ریر و ده سمالی چیتی
گولدار ی بۆخۆی کړین. له بادیک ی جیکجیک یی زۆر باشی هه لگرت و قه واره یه کیشی پارچه
کړی که بۆ حه مه دی بکاته کراس. چه رخیکی تازه ی بهر گدروونیشیان هه بوو. ته نانه ت سهیران
جووتیک کهوشی پانیه بلیندیشی، له وانه ی ده پێی ژنی مامۆستا زه کی دا دیبوونی، کړی.
کاتیک باسی وه ی هاته پێش که داخوا ده توانی پێشانه وه بړوا، زه رده یه کی هاتی و گوتی:

— خراپ نیه هه مهن، رۆژیک ی فیز ده م پێشانه وه بړۆم.

رۆژی دواتر کراسه که ی بۆ حه مه دی دروو. پاشان هیندیک کراس، سوخه و ده رپێی دیکه شی
دروون و نه و جار هه ستی کرد که سندووقیکیشی پتوستانه که نه و شتانه ی تی نی. وا دیار بوو
حه مه د بیری له وه ی نه کرد بۆه. سهیران سی سندووقی داری هه ل بژارد. ده ره وه ی سندووقه کان
به وینه ی بالنده، ناسک و گوئی زۆر جوان رازابوونه وه. ناسکه چاره شه کان له ده شتیکی دا به
نیو گوله باغه کتویلان دا رایان ده کرد.

رۆژیک ی چورنه که باجخانه که ش، که بابیان به ترش و شیوته وه خوارد و ماستاویان له گه ل
خوارده وه. حه مه د تاریفی که بابی نه و که باجخانه یی بۆ سهیرانی کړد بوو، به لام که بابه که زۆر
له وه ی خۆشتر بوو که نه و گوتبووی و تاریفی زیاتری هه ل ده گرت. سهیران جووتیک گۆره ویی
ناوریشمی چاکیشی کړی. له ژبانی دا گۆره ویی ناوا جوانی نه دیبوون.

نه و زۆری که یف به وه ده هات بچیته بازاری و شتی بکړی، هه ر بۆیه هینده ی نه کیشا
ناسیاوی له گه ل هه موو خاوه ندوکانه کان په یدا کرد. هه موو خۆشیان ده ویست و ته نانه ت کاتیک
به وی دا تی ده پهری، نه وانی هه ره به سالدا چووشیان ناخیان هه ل ده کیشا و — به شیوه یه که
زۆر جارن بۆخۆشی گوتی لی ده بوو — ده یان گوت: " ماشه ل لا! به راستی ژنیکی جوان و
شۆخو شه نگه. وه لاهی له هه موو ژنی سه ر نه و دنیا یی جوانتره. به راستی خوی گه وره زۆر

به دروستکردنی یهوه خهريك بووه، كه نهو شته جوانه‌ی لی پیدایا بووه. باباه له دورر پارا ده‌درووشیتته‌وه، وه‌للاهی له پهری‌یه‌کانی به‌ه‌شتیش جوانتره!"

سه‌یران زۆر زوو له گه‌ل ژبانی شاری راهات، ژبانیتک که به‌تمواری بۆ وی تازه‌بوو. کاتیتک زۆری وه‌په‌زیی گونده‌که‌ی خۆی ده‌کرد، هموتووی جارنک ده‌چووه نیتو شاری و سه‌ری بازارپی ده‌دا. له‌گه‌ل خیزانی مامۆستای هونه‌رمه‌ند ببوو به‌هاورپی و سه‌لیقه و نیشتیایان له‌گه‌ل یه‌که‌ده‌هاتمه‌وه. جاری وا بوو له‌به‌یانی‌یه‌وه تا نیتواری ویتکرا له‌نیتو شاری ده‌بون، چاویان له‌وینان ده‌کرد و قسه‌یان له‌گه‌ل نه‌و دیتهاتی‌یانه‌ده‌کرد که له‌گونده‌کانی ده‌رووبه‌ر پارا ده‌هاتن. سه‌یران هه‌ستی ده‌کرد که دیتهاتی‌یه‌کان زۆر زیاتر له‌شاره‌یی‌یه‌کانیش سه‌رمخیان ده‌دایه و پینان جوان بوو. هه‌ر ده‌ت‌گوت جندۆکیان دیتوه، یان له‌گه‌ل پهری‌یه‌کی قسه‌ده‌کن. که‌خۆش‌حال ده‌بوو و پی‌ده‌که‌نی، دوو قوولکه‌ی له‌سه‌ر روومه‌تانی پیدایا ده‌بون، که‌نه‌وه‌ندی دیکه‌شیان جوان ده‌کرد و بۆخۆشی نه‌وه‌ی ده‌زانی و له‌دلی خۆی دا‌ده‌ی‌گوت هه‌رکس له‌ته‌نگانه‌ی رزگار بی و ده‌ست به‌ژبانیتکی تازه و خۆش بکا، دیاره‌رۆژ به‌رۆژ جوانتر ده‌بی. زۆر له‌جاران زیاتر ده‌چووه به‌ر ناوینه‌ی و چاوی له‌خۆی ده‌کرد. هیتنیتک دل‌ه‌خوربه و نینگه‌رانیی هه‌بوو، به‌لام نه‌ی‌ده‌ویترا ناشکرای بکا: نه‌ری بلتی هه‌مه‌د به‌راستی پیتی‌وابی نه‌و جوانه؟ بلتی هه‌تا سه‌ر هه‌ر وا ناشقی بی و خۆشی بوی؟ پیتی‌خۆش نه‌بوو نه‌و شتانه‌له‌گه‌ل دایه‌خۆریش باس بکا، چونکه‌ده‌ی‌زانی نه‌گه‌ر نه‌و په‌رسیارانه‌ی لی‌تکا، یه‌که‌جی به‌سه‌ری دا‌ده‌رووخ.

هه‌موو رۆژی، یان ده‌که‌ری بلتی زۆریه‌ی رۆژان، له‌کاتیتک دا‌خه‌ریکی سه‌رووبه‌رکردنی مالتی ده‌بوو، شیووکوولی ده‌کرد، به‌باغچه‌ی راده‌گه‌یی، یان دروومانی ده‌کرد، شه‌پۆلیتک خۆش‌حالیی به‌سه‌ر دا‌ده‌هات، ده‌ده‌روونی ده‌گه‌را و سه‌رانسه‌ری له‌ش و گیانی ده‌خۆیه‌وه ده‌پیتجا، جا نیدی هه‌رچی به‌ده‌سته‌وه‌با، دای‌ده‌نا، به‌ده‌وری خۆی دا‌ده‌سوورا و هه‌ستی به‌خۆشبه‌ختی‌یه‌کی بی‌وینه‌ده‌کرد، رای‌ده‌کرده‌لای دایه‌خۆری، ده‌تریقایه‌وه، به‌ده‌وری دا‌سه‌مای ده‌کرد، پی‌ده‌که‌نی و باوه‌شی پی‌دا‌ده‌کرد:

— دایه‌خۆری گیان، وا‌دیاره‌چاره‌نووس وای کردبوو که‌نه‌من سه‌ره‌نجام نه‌و خۆشبه‌ختی‌یه‌ی

ببینم...

دایه‌خۆریش که‌هه‌ک وی هه‌ستی به‌خۆش‌حالی و به‌خته‌وه‌ری ده‌کرد ده‌ی‌گوت:

— شوکور بۆ خوای که‌چی خۆم! ده‌بی هه‌ر سوپاسی وی بکه‌ین، که‌نه‌و فه‌رحانی‌یه‌ی پی‌به‌خشیوین! خودای گه‌وره و به‌توانا، که‌یۆسفی له‌بنی چالاوی نه‌جات دا، ناوپی وه‌سه‌ر نیتمه‌ش داوه‌ته‌وه!

هر لمو کاتهش دا دایه حۆری کاتیک له جوانییی که موینه و خۆشحالییی ویی ورد ده بووه، هیندیک دل تیگه ران ده بوو.

دایه حۆری دهی زانی شو ژنه جوان و شوخه له بهرچی نیگه رانه، به لام به هه موو توانایه وه هه ولئی ده دا وه ده ری نه خا. کاتیک به لای وینه که ی کویرۆغلی دا ده پۆیی، پرووی تی ده کرد و به سه ری دا ده پروو خا. باشه هه زه رته ی عه لیش که مو کوو رییی خۆی هه بووه، به لئی ته نانه ت نه ویش هه ی بووه، به لام ناخر شو له نووئۆی دا، له میحرابی مزگه وتی دا به شمشی ری له سه ر دل یان دا، یانی له کاتیک دا له ماله خودای و له خزمه ت خودای خۆی دابوو، شمشی ریکی وی که وت و نییدی ته واو بوو... به لام نیستاش دلی زۆر له مسته فا که مالی پر بوو. له وی نیوارتیه یه ک جاریشی چاو له وینه که ی نه کرد بوو. به لئی زۆری قسه ده دلی دا بوون پیی بلئی و ده ترسا نه گه ر پۆژیکیش هه رچی ده دلی دایه هه لئی پۆژی، نییدی له داخان وه خۆ نه یه ته وه.

بی دهنگ ماوه یه کی کورت له به رامبه ر وینه که ی کویرۆغلی راوه ستا. به راستی شو له سه ر شو نه سه په بۆره ی زۆر جوان بوو، شو چاوه شینانه ی چه نده سه رنجرا کیش بوون! نه دی شو ناسمانه شین و نه رمه که وه ک سه رلیفیتیکی حه ریر سامال و شین بوو. سمی نه سه په که ی له سه ره وه ی هه وران بوو، ده ت گوت ده فری و هه لۆی بالژیرینیش به ده ری یه وه ده فرین. دایه حۆری تا نیستا به چاوی خۆی قه ت هه لۆی بالژه ردی زیرینی نه دی بوو. خۆ شتی وا هه ر نیه حۆریی مالئۆزان! باشه نه دی بۆ مامۆستای وینه گه ر شه وه ی دروست کرده؟ بلیی درۆ بکا و هه ر له خۆرا شتی وا بکیشیتته وه که بۆخۆشی چاوی پیی نه که وتوه؟ شو جار دیسان تووره بوو، هه لۆ بالژیرینه کانی له بیر چوونه وه و پرووی ده کویرۆغلی کرده وه: کوری مه یته ری، نه تۆش پیاو نیکی خراپ بووی، پۆ له پیش چاوم ون به! نه تۆ کویرۆغلی له ده وله مه ندانت ده ستاند، ده تدا به هه ژاران، شه وه ت باش بوو، وانیه؟ ناغا سه مکاره کانت ناچار ده کردن هه لئین و زه وی یه کانی وانت به سه ر جووتی ران دا دابه ش ده کرد، شه وه شت باش بوو، وا نیه؟ نه تۆ شو ناغا دل په قه درنده یه ت کوشت و به راستیش کاریکی باشت کرد، وا نیه؟ نه گه ر وا نیه ده نگئی بکه! جا قورپت وه سه ری خویرپیلکه ی کوری مه یته ره کویره ی! نه تۆ که کاروانت ده گرت و هه موو ولاغ و باره به ره کانی کاروانه که شت به سه ر خه لکی دا دابه ش ده کرد، نه تۆ که به زه بریکی شیری، درنده و سه مکاره کانت دووله ت ده کردن و کوئیاییت به سه میان دینا، پیم بلئی شو کاته ی نه تۆ له "چاملی بیل" ی حوکماتت ده کرد، دنیا که باشتر نه بوو؟ شو کاته ی گورگ و مه ر پیکه وه ناویان ده خواره وه، شو کاته ی که شینسانه کان فه قیر و ده وله مه ندیان نه بوو، شو کاته ی

ههتیوهکان و نهخۆشهکان پهنایهکیان ههبوو و نانیان ههبوو بیخۆن؟ باشه ههموو کهس
 نهوکاتی ریزی نهدهگرتی و ههموو به دل خۆشیان نهدهویستی؟ بۆچما نهتۆ کویرۆغلیلی
 قارهمانی وان نهبووی و خودای گهورهش ههه له بهر خاتری خزمهت به داماوان و خهخۆری
 ههژاران نهی کردییه نهمر؟ نهی کردییه هاوړتی چلسوارهی غهیبی و حهوت سالحان؟ نهی
 کردییه هاودهمی خدری زینده که به سواری نهسپی به سهه دههیا و وشکایییه دا دههرا؟ بهلام
 کاتیک بوویه نهمر، ئیدی پیوستیت به ههژار و چهوساوان نهما. نهو جار چت کرد؟ چووی
 ولاتی خۆت بهجی هیشت. ههستای چوویه کن چلسوارهی غهیبی و له وی کارت نهویه
 دادهنیشی و له کوویهی گهوره گهوره شهراپی تی دهکهی و پتی دا دهکهی. ئیدی دهههستی
 داماوان نی. مهسه لهیه ههیه دهلی... دهلی چی؟ با بزانه وههیرم دیتهوه؟ نهها، دهلی:"
 کهسینک نهسلی خۆی له بیر بهچیتهوه، به حالالی له دایکی خۆی نهبووه و بیژوه، وانیه؟
 بهلی، ههه گهیشتییه نیو نهمران، کاتیک له وهی دلنیا بووی که ئیدی نامری، بابی خۆت له بیر
 چۆه، یوسفی مالتویرانت فرامۆش کرد، یوسفی مههتههه کویری چارهههش، که نهمهگی به
 نهستۆی تۆه زۆر بوو. ئیدی ههه بیرت له و چهوساوانه نهکردهوه که هینههیا پیوستی به تۆ
 ههبوو! ههستای له گهه چل فریشته و خۆرییان چوویه شاخی لای کوویه شهراپهکان، له وی
 لیتی دانیشتووی، دهخۆیهوه و تی داخنی! ههه بیر له خۆت دهکهیهوه و بهس! ههه بۆیهش نیستا
 ئیدی دنیا پر بووه له خراپه، درۆ و بیعه دالهتی و ههژارهکان نانی شهوتیان نیه زگی
 مندالیانی پی تیر کهن، بهلام نهتۆ گوشت نابزوی و ههه دهلی هیچ نایینی... نیستا
 دهوله مهند و بهگ و ناغا چاوی فهقیران دهه دینن، به زیندوویی کهولیان دهکهن و ده چالوتیان
 داوین، نهتۆش مووت لی نابزوی... باشه جا نهتۆ ههه له وی دانیشه، ناوا جوان و به دیمهه له
 سهه نهسپه کهت خۆت بنوینه، به سهه ههوران دا بفره و بای ده بن بالانت بکه... له حالیک دا
 لیتقه وماوهکان خوین دهه گرین. باشه کوپی مههتههه کویرهی خودا ژیاپی ههتا ههتا یه بۆیه
 دایهه که ناوا بکهه؟ دیاهه خودا بۆیهه کردییه نهمر که پشتی بیته نوایان بگرو و له
 بهرامبهه سهه مکاران دا بیان پاریزی... بۆ نهوهی لیتقه وماوهکان ههتا ههتا یه له ناسایش و
 هیمنایهتی دا بژین... بهلام نهتۆ... نهتۆ... نههه به راستی نهتۆ بۆخۆت شتیکت دهه گوت، چ
 بوو؟ نهها، نهوه بوو، دهه گوت نهههه ئینسان ههزار ناغا و بهگان بکوژی، دووههزاری
 دیکهیان دیتهوه جی. نهکا ههه نهوهه نهتۆ ترساندبی! نهدی نهههه وایه بۆچی نالیتی دهه توانم
 سیهههزار، شههههزار، یان ده ههزاریشیان لی بکوژم. باشه بیرت له وهی نه کردۆتوه که نههه

لی‌یان بدری، بهره‌بهره نه‌وانیش ته‌واو ده‌بن، یان لانی کم له ترسان بی‌ده‌نگ داده‌نیشن! بۆچما قه‌تت بیر له وه‌ی نه‌کردۆته‌وه؟ نازام، نه‌گهر بلیتی ده‌ترسم، نه‌وه‌ش شهرمه. ناخر کوری کابرا کویره‌ی ده‌بی‌ نه‌تۆ له باره‌گای خودای شهرمی بکه‌ی، نه‌و خودایه‌ی که ژبانی هه‌تا هه‌تایه‌ی پی‌به‌خشیوی. وا نیه؟ نه‌تۆ نه‌سپه‌که‌ت ناردوه یارمه‌تی هه‌زاران بکا! به‌لام نه‌سپه‌که‌ هه‌ر ولاغینکی بی‌ده‌سه‌لاته، زمانی نیه، ده‌روه‌ستی ناغا و به‌گان نایه و یارمه‌تی لیقه‌وماوانی پی‌تادری. قه‌ت بیرت له وانه نه‌کردۆته‌وه؟ به‌لام با نه‌وه‌ش بلیت هه‌ر نه‌وه‌نده که نه‌و نه‌سپه له نیومه‌انه هه‌ر باشه و هیندیك وره‌مان به‌رز ده‌کاته‌وه...

جار جار، به تایه‌ت نه‌و کاتانه‌ی زۆری لۆمه‌ی کویره‌غلی ده‌کرد، له پر به‌زه‌ی پی‌دا ده‌هات: نه‌ری به‌لکوو نه‌و به‌سته‌زمانه به راستی مردبی، یان نه‌خۆش بی و ده‌جی‌یه دا بی! ستم و بی‌عه‌دالته‌ی خه‌ریکه دنیا‌یه داده‌گری و بارودۆخی مرۆڤ پۆڤ به پۆڤ ناله‌بارتر و ناخۆشتر ده‌بی. که وابوو نه‌گهر کویره‌غلی، قاره‌مانی قاره‌مانان شتیکی به سهر نه‌هاتبا و ده‌ره‌تانی هه‌با، خۆی وه‌ده‌رخست و هه‌رچی دیارده‌ی نارها بوو رای‌ده‌مالتی. جاروبار بیری ده‌کرده‌وه: بلیتی کویره‌غلی نیستا له سهر عه‌رزنی نه‌بی و نه‌چووبی ده‌قالبی مسته‌فا که‌مالتی‌یه‌وه؟ به‌لام نه‌و بیره‌ی هه‌ر زوو له خۆی دوور ده‌کرده‌وه.

ته‌نانه‌ت هیندیك پۆڤان نه‌وه‌نده ده‌ترسا که رقی خۆی به سهر ئاده‌م و هه‌واش دا ده‌رشت و پی‌ده‌گوتن پیره‌زتان بی، بۆخۆتان له‌و به‌هه‌شته خۆشه‌ی سهر عه‌رزنی، له‌و ده‌م چۆمه خۆشه‌ی، له‌ گه‌ل ماری بۆی دانیشتون! بروانه، بروانه، هه‌ر بزگورپه‌کیشیان پی‌وه نیه، رووتوقوت... وه‌للاهی خۆ جوانیش نین و ده‌کری بلیت ناخه‌زن. عه‌مریان نه‌می‌نێ ئه‌ریوه‌للا، چوون گه‌لامیوتیکیان له سهر جیتی شهرمی‌یان داناهه، باشه له‌و چۆله‌وه‌له‌ی که بیجگه له خۆتان که‌سی دیکه‌ی لی نیه، کێ ده‌تان‌بینی! خودا چاوتان لی‌بستینی، خۆ ده‌توانن هه‌ر چه‌ندی پیتان‌خۆشه به قوونرووتی بگه‌رپین! ره‌نگه ترسی نه‌وه‌تان هه‌بی که شه‌یتان بتان‌بینی، به‌لام خۆ شه‌یتان له‌میژه دیتوونی و هه‌موو که‌لین و قورینی له‌ش‌تانی چاوپه‌که‌وتوه، ئیدی چتان ماوه لیتی بشارنه‌وه. جا به کاوه‌خۆ له‌شی خۆتان وه‌ده‌رخه‌ن و مه‌ترسن. نه‌وه‌تا زاریشتان ره‌شه! نه‌وه خه‌تای هونه‌رمه‌نده‌که‌ی نیه. ده‌زانن کێ ده‌لیم؟ مامۆستای وینه‌گه‌ر! نه‌وه‌ی وینه‌که‌ی کیشاوه‌ته‌وه! پی‌ویست ناکا ئیدی، نه‌من بۆخۆم چاک ده‌زانم! نه‌و هه‌رگیز درۆ ناکا! نه‌و پی‌اوی خودایه. راسته نه‌ویش له تۆره‌مه‌ی ئیوه‌یه، به‌لام نه‌و به هه‌ج شیوه‌یه‌ک وه‌ک ئیوه ناچی. ئیوه ده‌و بارودۆخی نیستاتان دا چ شتیکتان نیه شانازی پی‌وه بکه‌ن! نه‌و ئیوه‌ی چۆنی هه‌ن

کیشاوه‌تەوه، ناحەز و درۆیین! نێوه خۆتان لە بەر دنەدانینکی بۆ رانەگیرا و بۆ سیۆتیکى که تامى ئاوى ساردى نەبوو، فريوى ماریکی خۆتیریتان خوارد! سیۆه‌که‌تان خوارد و نێمه‌شتان بە خۆتانەوه بەدبەخت کرد! نێستا دەبێ نێوه لەو چەرمەسەری‌په‌ی رزگارمان کەن، ئەو‌ه‌تا مندالە‌کانتان یە‌ک‌تری دە‌خۆن، یە‌ک‌ خۆینی یە‌ک‌ى دە‌خواتە‌وه و ئەو‌ش هە‌موو خە‌تای نێوه‌ی ساویلکە‌ی ناحەزه، که بە سیۆتیکى بێ‌ نرخ فريوتان خوارد. بزائن ئەو کارە‌تان چيى لى‌که‌وتە‌وه: دە‌ولە‌مە‌ند فە‌قيرى دە‌خوا. ئە‌رى کابرا چيى گوت؟ ئە‌وه‌ی بە‌رده‌وام توورپه‌یه؟ پێ‌هوايه ناوی زە‌کى‌یه! ئەو دە‌ی‌گێ‌رپه‌وه که هە‌موو هاوینان لەو دە‌شتە‌ی هە‌زار مندال لە پیناوی چە‌لتوک پە‌نێ‌هێ‌نایى دا دە‌مرن، تە‌نیا بۆ ئە‌وه‌ی خاوه‌ن‌زە‌وه‌ی‌په‌کان بە‌رهمى زۆریان وە‌گیر کە‌وى. خۆزگه یە‌ک‌ مندالیشتان نە‌بان و پێ‌شم خۆشه بزائم بە راستى نێوه لەو مندالانە‌تان رازین؟ ئە‌وه‌کانتان لە برسان دە‌مرن، بە‌لێ‌ لە برسان، ئە‌وانیش لە دە‌ریایە‌ک‌ خۆین دا مە‌له دە‌کە‌ن... ئە‌من تا هە‌م سە‌بارەت بە‌و تاوانە‌ی لیتان‌خۆش‌نايم. خۆش نیه ئاوا بە ناحەزیتان دە‌بینم، بە‌لام وێ‌نه‌گەرە‌که باشى کردە‌ ناوای کیشاونه‌وه، ئاوا ناحەز.

سە‌یران کاتیک لە دایە‌ خۆرى ورد بۆ‌وه و دیتی که لە بە‌رامبەر وێ‌نه‌کان رادە‌وه‌ستى، بە‌و شێ‌وه‌یه قە‌سە‌یان لە گە‌ل دە‌کا و بە سە‌ریان دا دە‌بۆ‌لێ‌نى، گوتى:

— دایە‌ گیان خۆ ئە‌وانە‌ نینسانى راستى نین، ئە‌وانە‌ هەر وێ‌نە‌ن و گوتیان لە گە‌ل‌په‌کانى تو‌نابى!

— ئە‌وه دە‌لێ‌ى چى؟ چۆن ئە‌وان گوتیان لە من نابى؟ شتى وا مە‌لێ‌، گونا‌هه! ئە‌وانە‌ هە‌م دە‌بیس‌ن و هە‌م زۆر چاکیش دە‌زانن ئە‌من دە‌لێ‌م چى! ئە‌دى ئە‌گەر نە‌ دە‌بیس‌ن و نە‌ تى‌دە‌گە‌ن ئە‌من دە‌لێ‌م چى، بە‌ کارى چ دێ‌ن؟

حە‌مە‌د لە ئۆ‌گرى دایە‌ خۆرى بە‌ دواندى وێ‌نه‌کان سە‌رى سو‌رما‌بوو. ئە‌و پیرۆ‌نه پیتۆ‌له که بە‌ قە‌د جندۆ‌که‌یه‌کى دە‌زانى، رۆژ بە رۆژ عاده‌تى زیاتر بە‌ دواندى که‌سایه‌تى‌په‌کانى نێو وێ‌نه‌کان دە‌گرت و ئیدی توورپه‌ با، شاد با، یان نارە‌حەت با، جیا‌وازی نە‌بوو و ئە‌و کارە‌ی هەر دە‌کرد. سە‌یره! بى‌گومان دە‌بێ ئە‌و کارە مانایه‌کى بۆ‌و ژنە‌ی هە‌بى و مە‌هە‌ستیک هە‌یه که ئە‌و وه‌ دواى دە‌کە‌وى. دوور نیه ژيانى نێ‌ره‌ی پى‌خۆش نە‌بى و لە تاوان نە‌زانى چ بکا، جا دە‌چى خۆى بە‌ وه‌یه‌وه خە‌ریک دە‌کا...

حە‌مە‌د بۆ‌خۆى هە‌موو شتىکى دە‌رووبە‌رى بۆ‌ نوێ‌ بوون. ژيان لە‌و شارە‌ی بە‌ هە‌موو دە‌نگۆ و کیشە‌کانى‌په‌وه تايه‌تى بوون و دياره ئە‌و هە‌ولێ‌ دە‌دا لە‌و دنیا تازە‌په‌ی بگا. ئە‌گەر زە‌کى

نەژاد و مامۆستای وینەگەری نەناسیبا، قەت دەو کێشانە نەدەگەشت و وای لی تەدەهات کە وەك لە مانگی را بەربوو بیتەو، وا بی. هەروەها نەگەر ئەوانی نەناسیبا، قەت وا زوو نەدەگەوتە لایەکی و دە کێشەکان وەرئەدەدرا. لە گەل زەکی نەژادی بەردەوام دە هاتوچۆ دا بوو. لە لای ئەو عەرزو حالئەنۆوسی را دەچوو بۆ لای یەکی دیکە، چاوی بە شارەداری دەگەوت، بن کاغەزانی ئیمزا دەکردن. مامۆستای هونەرمەند فیژی کردبوو ناوی خۆی بنووسی. حەمەد زوو فیژی نووسینی ناوی خۆی بوو و هەموو جارێکیش کە دەنووسی، دلێ وەك ئەو کاتە یەکەم ماچی دە ژيانی خۆی دا کردبوو، لی دەدا. وینەگەر هەروەها بە نیاز بوو فیژی خۆتندن و نووسینیشتی بکا. پیتی گوتبوو بە سی مانگان فیژ دەبی، دواي ئەو سی مانگە دەتوانی بە جوانی بنووسی و بخوینێ یەو و ببجگە لە وەش ئەو کاتی هەر چی لەو دنیایە دا دەگوتری، تیتی دەگە و دنیاش باشتر دەناسی! حەمەد پیتی وابوو سەرلە نوێ لە دایک دەبیتەو و ئەو جار لە دنیایەکی دا کە ئەوەندە نوێ بوو، بەزیاتریشەو نەناسراو بوو. تۆگری یەکی کە مۆتەنی بە زەکی نەژادی یەو هەست پی دەکرد، ئەو پیاو بە راستی سەیر و جیاواز بوو، قەت لە نامانجی خۆی دوودل نەبوو و بۆ ویش وەك برای لی هاتبوو. هەروێش حەمەد هیئەتیک شەرم دەگرت کە ناچار بوو کە سایەتیی راستەقینەیی خۆی لە لای بشاریتەو و پیتی نەلی لە راستی دا کیتە.

مامۆستای وینەگەر وەك هەژارەکان و تەنانت لە وانیش زیاتر حەمەدۆکی یاغیی خۆش دەویست. کاتیک زەکی نەژاد بۆی گێرایەو کە نەسپە کە زیندوو بۆتەو و دواتر ون بوو، بی ئەوێ تەنانت یەك وشەشی بە زار دا بی، مات بوو و دە بیرانەو رۆچوو. ئەری بلیی نەگەر بزانی ئەو کەسە هەر ئیستا لە بەرامبەری راوەستاو، حەمەدۆکە، چ بکا؟ بلیی شاد بی، باوەشی پی دا بکا، یان لە ترسان دلێ بتۆقی؟ نا نا، ئەو ترس ناناسی. ئەو کە پیاویکی ئەوەندە بە جەرگ و بە ئەزمونە و ئەو هەموو کۆیرەو وەری یە لە ژيانی دا دیتوو، چۆن دەترسی؟ پیاو نەگەر پیی بلی مەرگت لە پیتشە و تەنیا شەقاویکت مەودا لە گەل مەرگ هەیه، دیسان ناترسی، قاقایەکی دەکیتش و بی ئەوێ چار بتروو کیتنی، دەچتە پیتشی! حەمەد لە ژيانی خۆی دا ببجگە لە نایب رەجەب و عەلی یە شەلی کەسی وا بە غیرەت و نازای نەدیوو. دیارە ئینسان لە هەرچی زیندەو وەری سەر ئەو عەرزە یە ترسەنۆکترە، بەلام بەو حالەش هیئەتیک یی لە رادەبەدەر نازاشی لی هەل دەکەون، وەك دایە خۆری، وەك مەلا فەرهادی... هە لە سایەیی ئەو ئینسانە نازایانەشەو یە کە دنیا هەر وا ماو. بە راستی دایە خۆری یە کجار نازا بوو، ئەو دایە خۆری یە کە هەموو رۆژی لە گەل حەزرەتی عەلی و خودی خوداش دەدوا!

ئەو پېشنىۋەپۇيە پۇژ بە قەدەر سى رېمبان بلىند ببوو و مۇ سەر غەرزىي گرتببوو. ھەمدە بە سۈرى دەچو بۇ سەردانى مامۇستاي وپنەگەر و بەرپۇتە خەرىكى بىرکردنەۋە لە خەلكى ئەم شارە، مەلا فەرھاد و ئەسپەكە بوو كە دەگوترا ھەموو بەيانيان بە سەر شار، گوند، شاخ و دەشتى دا دى، و بە شىۋەيەكى سەير دەھىلىتى. رېنگاكە بە نىۋ داران دا دەپۇيى و لە ھەر دووك بەرى رېنگايە دار پرتەقال و لىمۇ بەريان گرتببوو و ھەر بە ھەلكەوت دەنكىكت لەو مېوانە كە ھىشتا لە سەرى قامكى گەورە دەستى گەورەتر نەبوون، لى كەردبايەۋە، بۇنى دەو بەينەى دەگەرا. باشە لكەكان چۇن ئەو ھەموو بەرەى كە پۇژ بە پۇژ گەورەترىش دەبن، بە خۇيانەۋە رادەگرن؟

مەودايەكى دوور پېش خۇي تاپۇيەكى لە نىۋەپاستى رېنگاكەى بەدى كرد و دەسبەجى كابرلى گۇزىنى ناسىيەۋە. سەرھتا بىرى كەدەۋە با بە پرتاۋ بۇي بچم و بىگرم، بەلام دواتر بىرەكەى گۇرا و ھىندىك رەۋتى رۇيشتەكەى شل كەدەۋە، كابرش شلى كەدەۋە. ھەمدە رەق راۋەستا، كابرش ۋەك وىي كرد. ھەمدە ۋەپى كەوتەۋە، كابرش ۋەپى كەوتەۋە. دەتگوت ھەودايەكى نەدىو بە يەكترىيەۋە بەستونەۋە. لە دلئى خۇي دا گوتى دەىخافلىتم و بە دۋاي خۇم دا ھەتا بەر دەرگاي مالىتى دەبەم، بەلام لە بەر ئەۋەى كە لەۋانەيە دايە خۇرى بترسى، لەو فەكرەى گۇزەرا. تەۋاۋى دانى بەياني ھەر ئەو بەزمە درىزەى كىتسا. سەرەنجام ھەمدە تۈۋرە بوو، خۇي خىستە سەر ناۋزەنگىيان و بە پرتاۋ بۇي چوو. ئەسپە غەربەيە رەسەنەكەى دەتگوت دە بنى دا بالئى گرتوۋە. كابر ھەۋەلى بە پەلە ھەلات، بەلام زوو تىگەيشت ناۋا لە بەرى دەرنەچى و لە نەكاۋ لە نىۋەپاستى جادەى، بەرەۋەپۇۋى ھەمدەى، راۋەستا. كاتىك ھەمدە نىزىكەى دە ھەنگاۋىكى مابوۋ بگاتە سەرى، دەستى بۇ دەمانچەى برد، بەلام نەپەرزا، كابر دەستى خۇي ۋەپىش خىست و سى گوللەى لە سەر يەك راست لە نىۋچاۋانى ئەسپەكەى دا. پاشانىش خۇي خۇي دە جۇگەى پەنا رىتە ھاۋىشت و بەرەۋە لاي دەريايە پالۋوتى. ھەمدە لە سەر ئەسپەكەى پەرى، بەلام بى ئەۋەى تەنانت يەك دەقىقەش كات بە فېرۇ بدا كەلاكى ئەسپەكەى بەجى ھىشت، خۇي دەجۇگەى ھاۋىشت و بە راكردن بە دۋاي كابرلى دا كە ۋەك كەرويتشكى بازە ببوو، پۇيى، بەلام تۇزىشى نەشكاند و لە خۇرا ھەموو گوللەى نىۋ دەمانچەكەى بە دۋا دا بەتال كرد.

بەو شىۋەيە گەيشتە خپەكەى نىزىك دەريايە. پۇلە پىنگەكە بۇنى دەھات. ھەمدە زۇر ماندرو بوو و ناچار بوو شلى كاتەۋە. كابر ھىندە دوور كەوتبۇۋە ھەر بە ناستەم ديار بوو.

ھەمدە گەرايەۋە. كە گەيشتەۋە كەلاكى ئەسپەكەى، نىۋارە بوو، مامۇستا زەكى نەژاد لە وى راۋەستابوو، ھەر ھەمدە دى، گوراندى:

– نەم گوت حمەد! نەم گوت دەبی وشیار بین؟ ئەو شاکیر بەگە پیاو کوژە، خۆتینمژە! ئەمن دەزانی لیت دەخەفتی و بۆی ھەلکەوی پیتتەو دەدا! دیارە ئەو بە تەمایە بت کوژی، بەلام ئەمن لەمیژە دە نیازی وی گەیشتووم و دەزانم خەریکی چ کەلەکیکییە! برای من، نیستا دەزانی لە گەل کئی تیلکەھاڵاوین و چ چەشنە خەلکینکمان دوژمنن؟ نیستا زانیت کە ھەمیشە گیانی نیمە لە مەترسی دایە و ھەرچی دوستی نیمەش بی، ھەر مەترسی لە سەرە؟ لە مە بە داوای دەبی نیمەش وشیارتر بین و پارێزگاری لە خۆمان بکەین. نەگەر ئەو نەقە و مابایە، قەت نەم دەتوانی بە دوستانمان بلێم کە چ مەترسی یە کمان لە سەرە... ئەتۆش ھەر بۆ حالی نەدە کرا. دوژمنەکانی نیمە زۆر درنەدن، دیو و درنجن...

– بەلێ دەزانم ئەوانە دوژمنی نیمەن، بەلام کاکە نەژاد ئەوێ نیستا رووی داوای شتیکی دیکە! پاشان لە سەرەخۆ ھەموو مەسەلەئە ئەو کابرایە – لەو کاتەوێ لیتی پەیدا ببوو تانیستا – ی بۆ گێزرایەو:

– تێتاگەم، نازانم بۆ! بەلام ئەتۆ کە پیاویکی ناقل و بە ئەزموونی رەنگە بۆت لیتکەبدریتتەو. باشە ئەو دەتوانی لەجیاتیی ئەسپەکە، ئەمن بکوژی، یانی گوللەکان لە جیاتیی نیتوچاوانی ئەسپەکە راست لە سەری من دا... بەلێ ئەو کە ئاوا ئەنگینۆ بوو، دەتوانی. دەشی زانی نیدی لە بەرم دەرنای، دەگەمە سەری و تەقەئە لێ دەکەم، ھەر بۆیەش ئەسپەکە کوشت و دیارە ھیچ رینگایەکی دیکە بۆ دەریازبوون شک نەدەبرد. بە واتایەکی دیکە بە ئەنقەست پاراستمی، بەلام بۆ؟ بۆ دەبی وای بی؟

لە سەر تەپۆلکە یەکی قەراغ جادەئە دانیشتن و ھەتا شووی بیریان کردەو، بەلام ھەرچەندی ورد بوونەو، وەلامیکیان بۆ ئەو پرسیارە نەدۆزی یەو. سەرەنجام ھەستان. حمەد زین و لغاوەکە لە ولاغەکە کردەو، مامۆستا لغاوەکە ھەلگرت و حمەدیش زینەکە و گەرانیەو دیتی. مامۆستا زەکی گوتی:

– بە راستی سەیرە، ئەمن لە ژیانئە خۆم دا گەلێکم بارۆدۆخی پرمەترسی دیون و شەپشەم زۆر کردو. لە حەوت بەران بووم، بەلام قەت تووشی شتیکی ئاوا سەیر نەھاتووم. فکرم بۆ شتیکی دەچی، لەوانەئە ئەتۆ لە ولاتی خۆت، لە دەشتی ئاناوارزای، دوژمنت ھەبووی و ھەر بۆیەش ھاتبی یە نێرە، وایە؟

حمەد گوتی:

– ئەمن ھیچ دوژمنم نی!

— دهنا نه گهر وای، نه وه زور شتیکی سهیره... نه تو پیتوایه پیتتر نه و کابرایهت دیوه و دهی ناسی بهوه، وا نیه؟

— به لئی وایه، نه من ههست ده کم نه و کابرایه م پیتتر دیتوه، به لام هه رجه ندی بیر ده که مهوه، نازانم کتیه...

— سی گوللهی راست له نیوچوانی نه سپه کهت دان. ده شی توانی له تزیان دا... زور سهیره...
— به لئی وایه...

— نیستا ده ته وی چ بکهی؟

— هیهچ، به لام نابی دایه حوری بهو مه سه له میه ی بزانی. نابی، بوی ده بیته فکر و نار هه تی ده کا...
— شتیکی ناسان نیه، نا، بیجگه له وهش نه گهر بزانی کابرای نه ناسراو نه و نه سپه ی کوشته، که توی سوار بووی و نه توش هیچت پی ته کراوه، نه وه نیدی ده ستمان لی هه لناگری و هه ر سه رکونه مان ده کا، نیدی قسه مان له گه ل ناکا و به خویری و ترسه نو کمان داده نی... و چاکتره که لاکي نه سپه کهی ده نیو پنچکان دا بشارینه وه. له وانیه به کتیک بی بیینی و بی ناسیتته وه، باش نیه...

گه رانه وه، به زه حهت و ماندوو بوونیکی زور که لاکه که بیان راکینشا نیو می شه یه کی و له نیو پوله پنچکینکی چروپر که مه ودایه کی زوری دا گرتبوو، شار دیانه وه.

— دوو رژی پی تاچی قه ل و دال یه سک نه بی لئی نایه لته وه.
حه مه د له پر تک قیژاندی:

— پروانه ماموستا، نه وه تا کابرا، له هۆه ی... دیتوته؟

نه وه ی گوت، رای کرده پیشی و سی گولله ی پیوه نان. کابرا سه ره نگری بوو و کهوت.

— ماموستا زه کی هاواری کرد:

— لی تدا حه مه د... نه نگاوتت...

به لام کابرا ده سه به چی هه ستایه وه و رای کرد. هه ردوو کیان به ده مانجه ی پروته وه کهوتنه سه ری و هه تا قه راغ ده ریایه له دووی نه بوونه وه، به لام کاتیک گه یشتنه نه وی، نیدی تاریک داها ت و هیچ شتیک نه ده بیئرا. ته نانه ت ناوی ده ریاکهش رهش هه لگه رابوو.

هیچ ریگایه کی دیکه یان بیجگه له گه رانه وه نه بوو. هه ردوو کیان ماندوو و تووره بوون.

زه رده گه رمای چوکورواوایه، قورس و خنکینه ر، وه ک به ردی، خوی به سه ر ده شتی بی سنوور دا خستبوو و هه موو شتیک ده تیشک و پروناکی دا شه به قی ده دایه وه. دوور هه تا ده شته

بهره‌کافی ناناوارزای، له ویّ را بۆ میسیسی، بناره‌کافی کۆزان و ناوچه‌ی یۆریگی هەر بهو شیوه‌یه‌ی بوو.

چهند سالّ بوو کرێکار له مه‌راشیوه ده‌هاتن، لهو مه‌زرایانه کاریان ده‌کرد و چه‌لتووکیان په‌نیو دینا. به هه‌زاران هه‌کتار چه‌لتووک له نیوان ده‌ریای نیوه‌راست، سه‌ره‌وه‌ی چۆمی جه‌یهانی و توپراک - کاله‌ی چینه‌بوو. ناو هه‌موو گونده‌کافی گه‌مارۆ دابوو و نه‌و ناوه هه‌ینه‌ی هه‌لم هه‌بوو و نه‌وه‌ده‌ی مێشوله لی‌په‌یدا ده‌بوو، که سه‌ر چوکورواویه ته‌ماوی ده‌بوو. خه‌لک له به‌ر مێشولان شه‌وانه خه‌ویان لی‌ته‌ده‌که‌وت و مه‌رومالا‌تیش هه‌ر وه‌تر زه‌وت نه‌ده‌بوون. حا‌لی نه‌سه‌په‌کان له وانی دیکه شر‌تر بوو و زۆر جار مێشوله هه‌ینه‌یان پێوه ده‌دان که هه‌موو له‌شیان ده‌ خوینی دا شه‌لاژ ده‌بوو.

مه‌زرای چه‌لتووک‌ی شاکیر به‌گی له نی هه‌مووان گه‌وره‌تر بوو. که‌س بۆی روون نه‌بوو که نه‌و به‌گه‌ سالی چه‌ند هه‌کتاری دیکه وه‌سه‌ر ناوی ده‌گه‌تری و ده‌ی کاته باتالاغ. ته‌نانه‌ت بۆخۆشی نه‌ی ده‌زانی. له هاوینی دا خه‌لکه‌که هه‌مووی تاوله‌رزی ده‌گرت. خه‌لکی نه‌و دینانه که که‌وتبوونه نیوه‌راستی مه‌زرا چه‌لتووک‌ه‌کان زۆریان په‌نج ده‌کیشا و وه‌ک مێشومه‌گه‌زی ده‌مردن، به‌ تایبه‌ت مندالیان. گۆرستانه‌کافی نه‌و ده‌شته‌ی پر بېوون له گۆری تازه.

مامۆستا نه‌ژاد و مه‌لا سه‌لام، دوا‌ی کوژرانی نه‌سه‌په‌که‌ی حه‌مه‌دی، زۆری پی‌ته‌چوو سه‌رێکی نه‌ودیوی سنووریان دا و نه‌سه‌پێکی جوانی په‌سه‌نیان بۆ کړی. نه‌سه‌په‌که په‌گه‌زنامه‌ی حه‌وت پشتی له گه‌ل بوو. حه‌مه‌د نه‌سه‌په‌که‌ی زۆر وه‌به‌ر دلێ که‌وت. هه‌موو په‌ژۆی سواری ده‌بوو، ده‌چوه شاری و له ویّ له گه‌ل مامۆستا زه‌کی به سه‌ر عه‌رزو حال‌نوسه‌کان دا ده‌گه‌را که به‌رده‌وام نامه‌ی شکایه‌ت و په‌خه‌نیان بۆ خه‌لکی ده‌نوسی و به‌رینیان ده‌کرده پێته‌ختی.

نه‌وی نیوه‌رۆیه هه‌ردوکیان به‌یه‌که‌وه چوونه بازاری. له گه‌ل جه‌لالی پینه‌چی و په‌فعه‌تی خه‌یات چوون سه‌ری وه‌لی زیندروویان دا و له ویّ هه‌تا نیواری دانیشه‌ن و باسی نه‌وه‌یان کرد که چ بکه‌ن تا بتوانن پێشی به‌لای چه‌لتووک‌ی بگرن. چهن‌دین سالّ بوو نه‌و خه‌لکه هه‌ولی ده‌دا زه‌وی که‌مه‌تر بکریته چه‌لتووک، به‌لام بی‌سوود بوو. نیسته‌ی نیدی سی‌هیندی جاران چه‌لتووک ده‌چینه‌را. به پیتی یاسا، چه‌لتووک‌چاندن له نێزیک ناوه‌دانی‌یه قه‌دهغه بوو، به‌لام نه‌م هاوینه زۆر دی که‌وتبوونه نیو ناوی، وه‌ک دور‌گانیان لی‌هاتبوو، ده‌وریان ببوه باتالاغ و ته‌ریک که‌وتبوونه‌وه. به پیتی به‌ریار و یاسا ده‌بوو نه‌و زه‌وی‌یه‌ی چه‌لتووک‌ی لی‌ ده‌کری، لانی که‌م سی کیلۆمیه‌تر له شوینی ژبانی خه‌لکی دوور بی، به‌لام نیسته‌ی وای لی‌هاتبوو حه‌ساری نه‌ومالانه‌ش که که‌وتبوونه قه‌راغ گونده‌کان، پر بېوون له ناو.

مامۆستا زهكى خەلكى ئەو گوندانەى كە كەوتبۈنە ۋەزىيەتكى ئەوتتۆۋە، ھان دەدا و يارمەتى دەكردن كە ھەموو پۈژۈى تىلگراف بنىرن بۆ ئەنكەرە و شكايەت بكن.

ۋەلى زىندروو پىاۋىتكى بە دىن و چاك بو. رىشىتكى كوربەى ھەبوو، قەت نوئىزى نەدەچوو، قەتەش كارى بە كارى خەلكى نەبوو، بەلام كاتىك باسى چەلتووكى دەكرا، توورە دەبوو. ئەو پۈژۈى ئەۋىش لە گمڭ ھەمەد، مامۆستا زەكى و موفتى لە دوكانى زەينوللا ئەفەندى دانىشتىبوو و چاى دەخواردەۋە. لە نەكاو شاكىر بەگ بە پەلە ھاتە ژوروى، ھىندە توورە بوو كە چاۋى لە ژىررا ھاتىبون و خەرىك بوون دەرىپن. شالوارە سورمەسى بەكەى سوارىيەى، چاكەتەكەى و كراسە ئاورىشمەكەى دە تۆزى دا بۆر بىبون. قەمچىيە دەسك كارەبا زىكفەتەكەى دە دەستى دا ھەلدەسورپاند و ئەۋەندە رەق دەھاتە بەرچاۋ دەتگوت پەيكەرەيەكى بەردىنە... كە ھاتە ژورور گوراندى:

— ھا مامۆستا! پىنم بلى بزام بۆ دەستم لە يەخەى ناكەيەۋە؟ ئاخىر ئەمن چەلتووكى دەچىنم يان ناچىنم بە تۆچى؟ لە مولگ و مەزراى چەلتووكى من دا گوند ۋەبن ئاۋى دەكەون، يان ناكەون، بە تۆچى؟ بۆچما نازانى ھەموو ئەو مولگ و مەزرايانەم بە پوول كرىون؟

مامۆستا زەكى زۆر بە لەسەرەخۇيى — بە شىۋەيەك كە بۆخۇشى پىنى سەير بوو كە چۆنە دەتوانى ئاۋا خۇي راگرى — ۋەلامى داىەۋە:

— بە پىنى ياسا قەدەغەيە كابرا لە نىۋ دى چەلتووكى بچىنى و دەۋرى سەدان مالان بكاتە باتلاغ! — ئەمن پوولم داۋە. ئەمن گوندەكانىام بۆ ئەو ھاۋىنەى كرىۋە. ئەتۆ خەرىكى دەرسگوتنى خۆت بە و دەم دەو كارانە ۋەرمەدە. لە بىرت بى ئەتۆ مامۆستايەكى پروتى و ھىچى دى! كارى خۆت بكة و خۆ دە شتىك ھەلمەقوتىنە كە پىۋەندى بە تۆۋە نىە... دەلىنى نا، بچۆ بيانىنە، ئەو تاۋانبارانە پىش ئەۋەى بچنە لاي ھاكىمى و شكايەت بكن، خۇيان دە قورى ۋەرداۋە!

— باشە ئەۋان بۆ دەبى خۆ دە قورى ۋەردەن؟ خۆ ئەۋە ئەتۆى ناچارت كرددون دە قورى دا بژىن! بۆ دەبى ئەۋان درۆ بكن؟ ئەۋە درۆ نىە! ئەگەر ئەۋە درۆيە، ئەدى ئەو ھەموو مېشۋولەيە كە ۋەك پەلە ھەوران بە سەر دىنەكانەۋەن و ۋەك گورگى برسى كەۋتوونەتە گىيانى خەلكى و ئەو ھەموو خەلكەى بە مالارىيە دەمرن، چ لى دەكەى؟ بە راستى ئەۋانەش درۆن؟

شاكىر بەگ چاۋى سورپاندن، لاقى ۋا دەعەرزى كوتان ھەموو ژورورە كە لەرزىيەۋە و گوراندى:

— چاۋى خۆت ورد كەۋە مامۆستاي بەرپىز! ھىندە بەۋ مېدالە تەنەكەيە سەر سىنگت مەنازە! ھەمىشە يەك لە يەكى بەھىزتر ھەر ھەيە! پىشت بەۋ خوپرىيانەى دەۋرۋەرىشت مەبەستە!

ئەو چار وەرسوورا و رووی دە ھەمەدی کرد:

– ئەو چار ئەتۆش، ئەتۆ کە تازە ھاتووێ نێرە و کەس نازانێ کێی و بۆ ھاتووی، با پیتت بلێم، وا چاکە پیتت لە بەرە ی خۆت زیاتر رانە کێشی! دەنا دەلێم لیکۆلێنەوێت لە سەر بکەن!
لەو بەینە دا چاویان دە چاوی یە کتر بێ، بەلام شاکیر بەگ تابێ نەھینا و زوو رووی وەرگێرا، بەو حالەش نەیتوانی لە جەغزی روانینی چاوی ھەمەدی رزگار بێ. چاوی ھەمەدی برووسکیکی وەک ناورینگی ئاسنیان لی دەبۆرە. شاکیر بەگ سەری لی شیبووبو و بە نێو فرۆشگە کە دا راپوچکە ی دە کرد، بەلام برووسکە کە لە کۆلی نە دەبۆرە. ناچار چوو دەری. لە وی خەلکیکی زۆر کۆ ببوونەو و دەچوون بۆ لای حاکمی شکایەتی بکەن. بەگ دەستی بۆ لای وان راداشت و گوتی:

– مامۆستا، وەرە دەری و ئەوانە ببینە، ئەو جووتیرانە کە پیتتان گوتوون خۆ دە قورێ ھەل کێشن. فەرموو وەرە بیان ببینە! ئەوانە ھەر ئینسان نین، پەیکەرە یە کەن و لە قورێ دروست کراون... بەلێ، بە راستی پەیکەرە ی قورن...

بەلام ئەو ھەش سوودیکی بۆی نەبوو. روانینی ھەمەدی ھەر لە سەر بوو و ئۆقرە ی لی پریبوو. ئەو چار ترسیکی رە دلێ نیش، کە بە ھیچ شتوێ یە کە بەری نە دە دا. بە نێو ناپۆزا قوراوی یە کە دا و بە پەلە خۆی گەیان دە بن دارە گەورە کە ی سەر کانی یە کە ی نێو پراستی شاری. نۆکەرتک کە سەر یەرگیتی زلی دەبەر دا بوو، ئەسپە کە ی بۆ راگرتبوو. بەگ خۆی ھاویشتە سەر زینی، ئەسپی چوارنالا تاو دا، خێرا بەرەو دەشت دوور کەوتەو و پەلە ھەمورنکی لە تەپووتۆز لە دوای خۆی بە جی ھیش.

زەکی نەژاد گوتی:

– ئەو کابرایە بە تەواوی شینت بوو! تەواوی گوندە کانی ئەو دەشتە ی کردۆتە باتلاغ و جووتیرە کان ھەتا ملان دە ناوی دان، کەچی شەرمی ناکا کە من تاوانبار دەکا، دەلێ ئەوانم دە قورێ ناو و بوومە ھۆی بە دەبەختیی وان! ئای لەو مرۆفە پەستە تاوانبارە ی! نەگەر ئەمن نام زەکی نەژاد بێ، بەلێن بێ وات لی بکەم خوین برشییەو شاکیر بەگ!

باشان دەستی لە سەر میدالە کە دا نا و گوتی:

– ئەو چار نەگەر ئەو میدالە ش بە راستی تەنە کە نەبێ، دەبێ ئەمن تۆلە ی ھەموو ئەو خەلکە چارە رە شەت لی بستینمەو!

ھەمەد بیری کردەو: پیاو لە کاتی لێقە ومانی دا دەناسری. قەت پیتھوانە بوو ئەو پیاو کە زۆرتر توورە و ھەلە شە دیتە بەر چا، ئیستا ناوا لە سەرە خۆ، ژیرانە و بێ مەنت بەرامبەر بە شاکیر بەگی دەدوی. بە راستی مامۆستا زەکی پیاو، پیاویکی نازا و تەواو...

موفتی و زهینوللا ھولیان دا ماموستا زەکی ھیتور بکەنەو، چونکە دەیانزانی ئەو پیاوتیکی کەللەشەقە و قسەیی خۆی دەباتە سەری. ھەموو سەریان بردبوو بە سەری یەک و سرتوختی ئەوھیان بوو کە چ بکەن بارودۆخەکە خراپتر نەبێ و بە ئەزموون دەیانزانی ئەگەر شتەکە ناوا دەستی پێکرد، زوو پێشی پێتەگرا و چارەیی بۆ نەدۆزرایەو، ئەو زۆر خراپ کۆتایی دی.

شاکیر بەگ خەلکی ئەو ناوچەیی نەبوو و لە شاخەکانی ماراشی را ھاتبوو. لە مائەکەیی خۆی رەگەزنامەییکی گەورەیی ھەلئاسیبوو. رەگەزنامەکە بە قەد دەرگایەکی گەورە بوو و دە چوارچێوھەریکی زێرین گیرابوو. دارێک بوو لکەکانی دە ئەژمار نەدەھاتن و ھەمووش زێرکفت بوون. بەلگەنامەییکی درێژیشی بە پەناوہ درابوو. شاکیر بەگ دەییگوت کە بە رەچەلەک دەچتەوہ سەریاشا دولکادیرلییەکانی ھەولێ و بەلگەشی ئەو رەگەزنامەیی و ئەو بەلگەنامەیی بوو کە لە ئەوئەیی خۆی دا نەک کەموتنە، بەلکەو تاقانەش بوو. تەنانت قەسری تۆیکاپیش شتی ناوا جوانی لێ نەبوو. ئەو بەلگەییکی حاشاھەلنەگری دیکەشی ھەبوو: قەلای پاپاسی لە خوارەوہی گاوردکۆی ھەلگەوتوہ، لە نیوان دەریا و شاخەکەیی. شەوانە بۆنی دار چنار و سەروان لە شاخی را دەھات و بۆنەکە ھێندە نێزیک بوو، دەتگوت دارەکان لە پەناتن، دەتوانی دەستیانی لێ دەی و بە رۆژیش بۆنی خۆشی خۆیی لە دەریاکەیی خوارەوہی قەلاکەیی را دەھات. عوسمانییەکان قەلاکەیان کردبوو بەندێخانە و ئەوئە شوتنێکی دەولەتی بوو. زوو، زۆر بەندیی سیاسی لێرە دەکوژران، تەرمەکانیان یان دە دەریایە داوئێژان و دەبوونە خۆراکی ماسییان، یان لە شاخی فریژدەدران و گورگان دەیانخواردن. بەلام پێش ئەوئە قەلاکە و دەدەست عوسمانییان بکەوئە و پێش ئەوئە ھێزی نوئەخاوەکان بێنە وئ، ئەو قەلایە ئی عەشیرەتی کوچوک – عەلی نۆغلییی بوو و ئەو عەشیرەتە باجیان لەو کاروانانە وەر دەگرت کە بە رینگای ناوریشم دا، لە میسر، دیمەشق و نۆرشەلیمەوہ دەھاتن. بەلام شاکیر بەگ دەییگوت ئەوہ درۆیە و دەییگوت:

– بەگەکانی کوچوک نۆغلی پیاوی دولکادیرلییەکان بوون و دولکادیرلییەکان کە ھەزار سالی تەواو باجیان لە سەر رینگای ناوریشم وەرگرتوہ، باب و باپیرانی من بوون!

لەو ناوچەیی ھیچ کەس نەیدەتوانی بلێ کە بە راستی بنەچەکەیی شاکیر بەگی دەچۆوہ سەر پاشاکانی دولکادیرلی، بەلام شاکیر بەگ گوتی نەدەدا ئەو شتانە. دەییگوت ئەوانە ھەموو قسەن. ئەم بەلگەنامەم لە مائە ھەلئاسیبوہ و رەگەزنامەییکی ھەیی بە قەد دەرگایەکی گەورەیی.

شاکیر بەگ دواي شەری سەریخۆیی یەکسەر ھاتبوہ ئەم شارەیی و بێ ئەوئە پرس بە کەس بکا خانوویەکی دووئەومی سپیی جوانی بە دوازدە ژوورەوہ و بە حەسار و باغیکی پر لە

دارپرته قالموه داگیر کردبوو و له گمل بنه مالنه کهي تتي دا دانيشتبوو. سعاته زيره کهي که زنجيري زيريشي پتوه بوو، هينده گوره بوو، به زه همت له نيو مستي دا جنگاي ده بوزه. هه ميشه قه مچي به کي ده سک کاره بای زيوکفتکراوي به ده سته وه بوو. چهند رۆژ دواي هاتني بۆ نم شارهي سهری حاکمي دا و سعاتي کي به زنجيري زيره وه بۆ وي برد، که له سعاته کهي خو شي باشر بوو. حاکم لهو دلاواله بي بهي شاکير به گي هينده سهرسام بوو و هينده ي که يف پي هات، که هر نه وي نيوراي له شاکير به گي ميوان بوو و له خانوه سپي به کهي وي که باغي کي گوره ي پرته قاليشي به رو به ري سد دژمعه به به ره وه بوو ميوانداري لي کرا و هر نهو شه وهش زوري باسي نهو نهرم نه ي بهي بۆ کرد، که پيشتر خاوه ني نهو مؤلک و خانوه ي بوو.

حاکم يه که جبار زور کموته ژير شوتنه عاري نهو پياوه به گزاده خاوهن که سايه تي و به نه ده به و کاتي کيش چاري به ره گه زنامه که و نهو به لگه نامه به هيره ش کموت، که له مالنه کهي به ديوا ري به وه بوون، نيدي هر به ته واري نوگري بوو و نه وه نده شاکير به گي گوره و به شکو هاته بهر چار، که تمنانه ت چيشت و نانه به تام و رينکوپي که که و فينجان ه قاوه کهي پيشيشي له بير چوزه.

حاکمي پير که له زه ماني قهيسه ري به وه زور دهور و زه ماني جزواو جزوي دييون، زور زوو بۆ شاکير به گي وه ک بايني لي هات و هر له رۆژي هه وه ليوه قه در و رينکي زوري لي گرت. ناخر شاکير به گ هر نه ي ده زاني درۆ چيه و قسه کاني هه ميشه راستوره وان و دل سو زانه بوون...

دواي چمند رۆژان شاکير به گ چوه لاي حاکمي که زوري خو ش ده ويست و ده ي زاني نه ويش زوري رين بۆ داده ني. باز نه ي کي عمه تي که و ملوانکه يه کي زيريشي که پلپله کاني ياقوت و مرواري بوون و ده يان گوت زووتر له خه زنه ي مه هاراجه يه کي هيندي دا بوونه و له هيندوستان ي را هيتراون، به دياري بۆ خي زاني برد. حاکم کاتي ک دياري به کاني دي به سه رسورمانه وه گوتي: نهو مرواري و ياقوتانه ي به ملوانکه که مي وهن، هه مو يان نسلن و ده قيمه ت ناين. هر بۆ به يري کرده وه: نه گهر پي هوي که شاکير به گ نهو شته ده گمن و به نرخام له بهرام بهر داگیر کردني خانوه که و باغه پرته قاله کهي دا ده داتي، هه له يه، چونکه هه مو نهو ناغا و به گانه که خه لاتي به شدار بوون له شهريان دا پي دراوه، ده لين له فلا نه و فيساره به ره يه شرم مان کرده، بريندار بوين و شتي وا، ده توانن هه ميشه سووک و هاسان بينه خاوه ني خانو، زه وي و مولک و باغ و نه وه نده ي پي يان خو شه لهو جو ره شتانه پيدا کم. نه خي ز نهو دياري يانه تمنيا نهو ده گمين، که نهو به گزاده دولکا دي رلي به نه جي ب و گموره يه به راستي مني خو ش ده وي و رين بۆ داده ني. ده نا چ پيويستي به کي به وه هه يه نهو دياري يانه که بۆ وه ي ده بن له گه نجی شايان دا را گيرين، بدا به من؟ جا جمنابي حاکم نه وي ده چاري دابوو و له پي ناي نهو به گه نه جي ب و به رين ي دا، که وه کور ي خو ي وا بوو، ناماده بوو گيانيشي دابني...

هينده پي تەچوو شاكير بەگ ھاتموه مالى حاكمی و سەرى دايموھ. ئو جار مافورمەھكى پەراوتىر زىرىنى بۆ ھىتابوو كە لانى كەم سىسەد سالى تەمەن بوو. دەي گوت ئەمەن شتى ناواپە نرخم بۆ حاكمی خۆم نەبەن، بۆچمەن؟ شتى وا بە نرخ ھەر شايانى ئو حاكمە نەجيب و خۆشەويستەمە كە بنە و بنەچە كەشى كەسايەتتى گمورە و نەجيبزادە بوون. ئوھوش لە سىما و ھەلسوكەوتى ئو پياوھ گمورەيە دا ديارە! برونە چەند پياونكى مەند و لەسەرەخۆيە، چەندە بە ديمەنە، دەستەكانى چەندە جوانن و بە كورتى چەندە پياونكى رىكويىك و لەبەردلانە؟ وەللاھى بەگايەتتى لە ھەموو گيانى دەبارى! ئو ديارىيە تازەمە حاكمی مەست و شەيدا كرد، چونكە ئو كەيفى زۆر بە مافوران دەھات و دەشى ناسين: بى گومان ھەموو ئاناتۆلى مافورمەھكى واى تى دا نىھ! ھەر لەو حالش دا شاكير بەگ راستى دەكرد، حاكم ئىستە باوېرى بە پىشەنە و بنەچە كەشى خۆى كەردبوو: بەلئى واپە بابو باپىرانى مەن بەگرا دە و نەجيبزادە بوون و گومانى تى دا نىھ رەگەزنامەي گمورە و بەلگەنامەي بەھيىرى وەك شاكير بەگيشيان ھەبوو! بە شاكير بەگى گوت:

– دۆستى بەرپىر و خۆشەويستەم، باشە بۆ ھىندە نەزىەتتى دەكەيشى؟ ناخر كورم تۆ كە ميراتگر و پاشاھوھى رەسەنى دولكادىرلى يانى، بۆ ھىندە نەركى ئىمە دەخەيە سەر خۆت؟ كاتىك ئو قسانەي دەكردن، گەرووى دەگىرا و قسەكەي باش بۆ نەدەھات. دەستىشى دەلەرزىن و قسەكانى پەچرە پەچرە دەكردن. بەلام وردە وردە ھاتموه سەرەخۆ، بزەيەكى ھاتى، نەرم و ھىدى دەستىكى بە سەر گۆشەيەكى مافورەكەي دا ھىنا و پىش نەوھى دانىشيتەوھ، لە حالىك دا چاھەكانى لە خۆشى يان دەدەرەوشانەوھ، گوتى:

– شاكير بەگ، كورم، نوورى چاوم، ھەر نەمرۆ دەبى بچىن سەرىكى سەروكى تاپۆي بەدەين...
– بەلئى، فەرمایشتى جەنابت زۆر بەجىيە جەنابى حاكم. ديارە ديارىيەكى بچكۆلانەشم بۆ سەروكى تاپۆي داناوھ.

– نا، پىويست ناك، ئەگەر ھەر پىشتواپە دەبى بى دەيەي، شتىكى زۆر گران نەبى، با ھىندەت زەرەر لى تەكەوئى كورم... جا ئىدى كەيفى خۆتە... بەلام داوات لى دەكەم ئەگەر ديارىيەكەت داپە، لە لای مەن مەدەيە، وا باشترە...

– زۆر باشە جەنابى حاكم، چۆنى دەفەرموى، وا دەكەم.
– وەللاھى ئەتۆ ھىندە رووخۆش و باش و رىكويىكى ھەموو كەس نۆگرت دەبى و ھەر كەس جارىكت بىنى پىي خۆشە ديسان چارى پىتەبكەويتەوھ و دۆستايەتت لە گەل دا بىمەزىنى، دەبى ھەر واش بى، تايغەكەتان دەسەلاتدار و پاشاي گەورە گەورەي ھەبوون و ئەتۆ لە وان كەوتووئەوھ.

– وهك بۆخۆت دهرانى جنابى حاكم، به رهحمهت بى دايكى محمداغاي بالادسته، واته نمو محمداغايى پوروى ده ههر شوتيتىكى ده كرد، دهى گرت، له دولكاديرلى يان بوو. نمو ههش له كتىبه كانى ميژوو دا، چ له توركيه و چ له نورروپايه، نورسراوه. مهبهستم نمو به كه له هه موو شوتيتىكى، له چيائى تورپوروسى، له دهشتى چوكورواويه و له هه موو نورروپايهش خه لك دهرانى كه دايكى نمو سولتانه بالادسته، خودا به رهحمهتى خۆى شادى كا، پوروى من، يانى خوشكى بابى من بووه!

– ده زانم به گم، ده زانم! بۆخۆم نمو كاتهى ميژمندال بووم نمو ميژووم خوتندۆته وه...
ماويه كى زۆر قسه يان كرد و له سهر نمو باسهى رۆيشتن. شاكير بهك كه يفى ساز بوو. حاكميش گۆشه يه كى چاوى ههر له مافورره كهى بوو و بزهى سيملانى دههات.

نومۆرۆزى شاكير بهگ سهرى سهرۆكى تاپۆى دا و دياره گوتيشى كه له لاي جنابى حاكمى را هاتوه. كاتيك خهلكيان له دهوره نهما، سمعاتىكى زىرى سويسى به زنجيرىكى زىرى گهوره وه كه به زهحمهت ده دهستى دا جىي دهبۆوه – پيشكشى سهرۆكى كرد. سهرۆك له سهره تاوه هيندهى بى سهرى بوو باوهرى نده كرد و به سهرسورماوى يهوه دهيمويست شتىك بلى، بهلام زارى بۆ ههلمپچرا و يهك وشمشى بۆ نه گوترا. پىيوا بوو نمو دهى بىنى موعجيزيه. ههتا نىستا كس له په نجا ليرهى زياتر نهدا بۆيه، بهلام نمو سمعاتى شاكير بهگ بۆى هينابوو، ده قيمهت ندههات و بۆخۆى سامانتيكى گهوره بوو.

شاكير بهگ ههر به وندهش رانه وهستا و پىي گوت بۆ نىتوارى له مالى ميوانى وييه. پاشان ههستا و خواحافيزى لى كرد. سهرۆكيش ههستا و له گهلى چوووه دهرى، بهلام سمعاته كهى ههر له نىتو دهستى دا بوو و نهى ده توانى چاوى له سهر ههلمگرى. شاكير بهگ نىدى وه بىرى نه هينايه وه كه بانگهيشته كه بۆ نىتوارى يه، قۆلى ده قۆلى كرد و گوتى:

– سهرۆكى بهرپىز، داوات لى ده كه سمعاته كهى ده باغه لت نى، چونكه خه لك به دهستى يه وهى ببينن، قسان ده كه ن... جا كاتيك چوويه وه مالى، به كاوه خۆ له گهلم خىزانى بهرپىزت چاوى لى بكه...

سهرۆكى تاپۆ كه سمعاته كهى هيشتاش ههر ده نىتو دهستى دابوو، وهك نمو ده دوودل بى، چاويكى له سمعاته كهى كرد و پاشان چاويكىشى له شاكير بهگى كرد و گوتى:

– يانى به راستى بهگم نمو سمعاته ده دهى به من؟ يانى نمو سمعاته نىستا نى منه؟
– بهلى، بهلى، بۆچما نمو چى يه؟ نمو ديارى يه كى يه كجار بچووكه كه به هيج شىتويهك شايانى جهنابت نيه.

سهرۆك قسه ي بۆ ندههات:

— شایانی من نیه؟ بۆ من؟ یانی ئەو سەعاتە نی منە؟
ئەو جار وەك ئەوێ لەوێ بەتەسێ کە ئەکا لە پەر کەستێک لێی برفینێ، بە پەلە دە باغەلێی
پاگرد، دواوە لە وێی دەرھێناوە و دە باغەلێکی دیکە ی نا و سەرەنجام بۆ ئەوێ دلتیا بێ، لە
بن چاکەتە کە یەو دە باغەلێ جلیقە کە ی نا و دوگمە ی لە سەر داخست و گوتی:

— بەگی گەرەم ئەدی نیستا دەفەر موی بۆ کوی بچین:

— ئەگەر پیت خۆش بێ، دەچین بۆ مالتی نیتە...

— بەلێ بەلێ، جیتی خۆتەتی و دە خزمەتت دام. ئەو بۆ من شانازی یەکی گەرەبە کە بە
خزمەت جەنابت گەیشتووم و دیارە زۆرم پێ خۆشە مالتی نیتە بیینم...

— راستت عەرز بەکم خانووە کە مان کۆنە، دەمەوی دەستێکی پێ دا بیتم و هیندێکی ساغ کە مەو، بۆ
ئەوێ لانی کەم تا رادەبە ک شایستە ی ناو و ناویانگی بابو پاپیرام و تایفە ی دولکادیرلی یان بێ. ئەو جار
رەنگە بۆخۆشت بزانی کە میری گەرە، محمد پاشای بالادست نامۆزای نیتە بوو...

هەتا گەیشتنە جی، شاکیر بەگ هەر باسی خزمایەتی و پتوهندی خۆی و پاشای بالادەستی
بۆ کرد و گوتی رەنگە مستەفا کە مالتیش هەر لەو تایفە ی بێ و ئەوێ لێ زیاد کرد کە
خەلکی تووروووسی زۆرتر مووزەرد و چاوشینن. تا کاتێک نەگەیشتنە مالتە شاکیر بەگی،
سەرۆک وەخۆ نەهاتبۆوە و هەر دە بیری سەعات و زنجیرە زێرە کە ی دابوو.

کاتێک چوونە ژووری، پتیش هەموو شتێک سەرۆکی تاپۆی سەری لە شکۆ و گەرەبە ی رەگەزنامە و
بەلگە نامە کە ی شاکیر بەگی سوپ ما. ئەو بەلگە نامە یە کە هەر شانازی و سەرورە ی لێ دەباری،
نەخشی شمشیرێکی دولکادیرلی یانی لە سەر بوو و چەند نایەتی قورئانیشی بە خەتێکی زۆر جوان
لێ تووسرابوو، هەر لە میر و پاشا گەرەکان دەوێ شایەو. مالتە شاکیر بەگی تەنانت شمشیری
سەلاحەدینی ئەیسوویی و ئەو نوسخە قورئانەشی لێ بوو کە ئەو سولتانی گەرەبە بۆخۆی
لێی خۆتەندبوو.... سەرۆکی تاپۆی کاتێک چاوی بەو هەموو شتە کە رەسەنایەتی و گەرەبە ی شاکیر
بەگ و عیال و تایفە کە ی ویان نیشان دەدا، کەوت، هیندە ی نە مابوو بەکوێتە عەرز ی و بێ هۆش بێ و
لەو بەینەش دا شاکیر بەگ هەر باسی بنە و بنەچە کە ی خۆی بۆ دە کرد و شانازی یەکانی خۆی و
دولکادیرلی یەکانی دەخستە بەر چاری. سەرۆکیش وا حەبەسابوو و بە شێوێک لە بەرامبەر ئەو
بەگی دا بچووک ببۆوە، هەموو گیانی لە نارەقە ی دا شەلاز ببوو و هەر بیری لە و دە کردەوێ چۆن
هەلسو کەوت بەکا کە شەرمەساری بە دواوە نەبێ...

شاکیر بەگ راست لەو کاتە دا گوتی:

— سه‌بارت بهو خانووهش جه‌نابی حاکم ده‌فرموی... نه‌من پیموایه، جه‌نابی سه‌رۆکی
خۆشه‌ویستم، که...

سه‌رۆک به په‌له هاته نیتو قسه‌که‌یه‌وه:

— شتیکی ناسایی به‌ قوربان، دلنیا به! له سبه‌ینی زووتر نیه هه‌راجیکی ریتکه‌ده‌خه‌ین...
هه‌ر جه‌نابیشت بهو هه‌راجیه‌ی ده‌زانی و به‌س، هه‌ر نیتوه و جه‌نابی حاکم... ناخه‌ر جه‌نابی حاکم
بۆخۆی نیتوه‌ی ناردۆته لای من و رای‌سپاردوی، وا نیه؟
— به‌لتی، به‌ ته‌واوی وایه.

— زۆر باشه، که وابوو سبه‌ینی، به‌گی خۆم... هه‌روا نرخیکی که‌می به‌ که‌یفی تۆ له سه‌ر
داده‌نیتین... هیچ‌که‌سێش بهو مه‌سه‌له‌ی نازانی، دلنیا به! ریتگا ناده‌ین یه‌کی دی پی‌بزانی و
نرخه‌که‌ی زیاد کا...

— ریتگام بده سوپاست بکه‌م جه‌نابی سه‌رۆکی تا‌پۆی.

سندووقدار، ده‌فته‌ردار و فه‌رمانده‌ری ژانده‌رمه‌ش هه‌موویان، هه‌رکام به‌ نۆره‌ی خۆی و له‌ گه‌ژ
خیزانی خۆی هاتن و سه‌ری بنه‌ماله‌ی شاکیر به‌گیان دا. هه‌ر کامه‌شیا‌ن ده‌هاتن، به‌گ بانگه‌یشتن‌تیکی
تایبه‌تی ریتکه‌ده‌خست. سفه‌ر و خوانی له‌ رازاوه‌یی دا ویتنه‌ی نه‌بوو، وه‌ک ده‌لێن شیری مریشکی نه‌بی،
هه‌موو شتیکی له‌سه‌ر بوو. ته‌نانه‌ت شووشه‌یه‌ک شامپاینی هه‌ره‌ باشی فه‌رانسه‌ویی له‌ به‌ر خاتری
حاکمی کرپیوو. خواردنه‌وه‌ی هه‌ره‌ گران و خۆش، چیتستی به‌ تام و بانگه‌یشتنی دۆستانه‌ چهن‌دین
مانگان هه‌ر وا به‌رده‌وام بوو. به‌ راستی نه‌و به‌گه‌ که‌ به‌رده‌وام له‌و کۆیونه‌وانه‌ دا باسی نه‌وه‌ی ده‌کا له
تایفه‌ی دولکادیرلی‌یانه و محمه‌د پاشای بالاده‌ست نامۆزای بووه، ده‌بی بیایوکی گه‌لێک گه‌وره‌ و
ده‌ست و دل‌واله‌ بی، که‌ ده‌توانی بانگه‌یشتن و ریتۆه‌سی ناوا گه‌وره‌ گه‌وره‌ ساز کا و دیاری ناوا نایاب
و به‌ نرخ بدا به‌و کارمه‌نده‌ برسی‌یه‌ به‌سته‌زمانانه‌ که‌ به‌ هه‌زار زه‌حمه‌ت سه‌ره‌تا له‌ شه‌رێکی جیهانی و
پاشان له‌ شه‌ری سه‌ریه‌خۆیی رزگاری‌یان هاتوه.

نه‌وه‌ی که‌ هیچ‌ که‌س شکی نه‌ده‌کرد، نه‌مه‌ بوو که‌ خه‌رجی هه‌مووی نه‌و خوانه‌ رازاوانه‌ و دیاری‌یه
گرانانه‌ به‌ نه‌ستۆی زه‌ینوللا نه‌فه‌هن‌دی‌یه‌وه‌ بوو. زه‌ینوللا ددانی به‌ جه‌رگی خۆی داگر‌تیبوو و هیچی له‌و
باره‌وه‌ نه‌ده‌درک‌اند، چونکه‌ له‌ رووی ناگاداری‌یه‌وه‌ نه‌وه‌ی کردبوو و ده‌ی‌زانی چۆن به‌ قازانجی خۆی که‌لک
له‌و بارودۆخه‌ و له‌و به‌گه‌ وه‌رگرتی و هه‌ر بۆیه‌ش سه‌ری چوویا، نه‌و نه‌هیتنی‌یه‌ی نه‌ده‌درک‌اند. شاکیر به‌گ
به‌ پوولی زه‌ینوللا‌ی نه‌و خه‌رجانه‌ی ده‌کرد و نه‌ویش که‌ بازرگان‌تیکی به‌ نه‌زمون بوو و وه‌ک ریتویش زه‌ره‌ک
و که‌له‌ک‌باز بوو، ده‌ی‌زانی که‌نگی و چۆنی له‌ده‌رگرتنه‌وه‌ و وه‌ک ده‌لێن مریشکی بداتی و قازی

لی‌تستینیتیموه. همر یه‌که‌م جار که شاکیر به‌گی دی، زانی نمو چ پیاوتکه و که چاوی به ره‌گه‌زنامه و به‌لگه‌نامه‌که‌ش که‌وت، سمری کیسه‌ی بو شل کرد، پوژ به پوژ زیاتری شابی پیتی بوو و پیتی‌وابو نمو کاری زوژ گومره‌ی له دست دین. شاکیر به‌گ همر پوژی همه‌لی که هاته نمو شارهی، دسه‌به‌جی چوو‌بووه لای زه‌ینوللای و نه‌وه‌ش بوخوی زوژ شتی ده‌گیانده...

زه‌ینوللا نمو پرسیارهی سه‌د جاریش زیاتر له به‌گی کردبوو و هممو جاریش به سهرنجه‌وه بیری له ولامه‌کی کردبووه:

— نه‌تۆ کاتیک پیت دهو شارهی نا، پیتش هممو که‌س هاتی‌یه لای من وا نه‌بوو؟ پیت‌پیتی بزائم چوژ بوو نمو بریاره‌ت دا؟

به‌گیش به شانازی‌یموه قاقای ده‌کیتشا:

— نه‌من بوژ ده‌که‌م و خه‌لکی چاک ده‌دوژمه‌وه. نمو مه‌سه‌له‌یه‌ت نه‌بیستوه ده‌لین: نه‌جیب نه‌جیبزاده‌ی به چاوان ده‌ناسی و ریتی چل پوژانیش بوژی هه‌نگوینی ده‌کا...

دوای چنده مانگان شاکیر به‌گ هممو شاره‌که‌ی به دستمه‌وه بوو. سمعاتی زتی، پارچه‌ی نینگلیسی، پمتزی کشمیر و شتی به نرخ‌ی دیکه به سهر خه‌لکی دا ده‌بارین. بوخوشی باغه ههره باشه‌کانی پرته‌قالی، عمرزه ههره به ریژه‌وه‌کان و مولکه ههره به سووده‌کانی کری. شاکیر به‌گ که به پیتی ره‌گه‌زنامه‌که‌ی پشت به پشت ده‌چووه سمر نه‌بووه‌کری خه‌لیفه‌ی یه‌که‌م، له پتوه‌ندی له گه‌ل ده‌سته‌بسه‌رداگرنتی خانوو، باغ و عمرز دا سنووری نه‌ده‌ناسی و ههر چهنندی زوژتری هه‌با، بو پمیداکردنی نی دیکه تینوو تر بوو، ته‌ماعی پر نه‌ده‌بوو و نه‌وه‌ی نه‌کردبا، نه‌ده‌ژیا. سمرۆکی تاپۆ و سندوو‌قداریش نی خوی بوون و همرکاتیک زانیبایان پارچه زه‌وی‌یه‌ک هه‌یه، که به‌گ له‌وانه‌یه که‌یفی پیتی‌یی، بی‌ته‌وه‌ی بیتن که‌س پی‌یزانی، به راکردن و هه‌ناسه‌برکه خویان ده‌گیانندی و ناگاداریان ده‌کرد، نیدی ههر نه‌وی پوژیش هه‌راچکردنی عمرزه‌که‌ی راده‌گه‌میندرا. راگه‌یاننده‌کشیان به شیوه‌یه‌ک ده‌کرد که له بناخه دا که‌سیکی وا پیتی‌نه‌ده‌زانی و له راستی دا به دزی ده‌کرا. دیاره سمرۆکی تاپۆی ده‌ی‌توانی راگه‌یه‌ندراوه‌که‌ی به بزمارتیکی به داره گه‌وره‌که‌ی نیوه‌راستی مه‌یدانی شاری‌یموه بکویتی، به‌لام له به‌ر خاتری شاکیر به‌گی نه‌وه‌ی نه‌ی‌ده‌کرد. بوچما که‌سیکی وا تا نیستا له دایکی خوی بیوو، که بتوانی له به‌رامبه‌ر شاکیر به‌گی دا سهر هه‌لیتی، به شیوه‌یه‌ک بیسته له‌مه‌پر و پیتش به پلانه‌کانی بگری؟

شاکیر به‌گ به‌و شیوه‌یه عمرز، خانوو و باغیکی زوری کرین و هاته سهر نمو باوه‌ره‌ی شتیکی بکا که له ماوه‌یه‌کی که‌م دا پوولتیکی یه‌که‌جار زوری پی‌وه‌سه‌ریه‌ک نی. نمو سه‌رده‌مه دوو شت له‌و نارچه‌یه‌ی هه‌بوون که پوولی چاکیان لی‌ده‌که‌وته‌وه: قاچاخچی‌یه‌تی و چه‌لتوک چاندن.

قاچاخچیتى يەكە دە پائانى زەينوللا ئەفەندى دا بوو و كەس نەي دەتوانى ھەر يېرىش لەو بەكاتەوہ كە بەر بەرەكانىيى ويى بكا. ئەو قاچاغى ھەموو شىتتىكى دەكرد: چەك، ھېرۆين، زېر، پەوہ ئەسپ، پارچە، جلورگ و ماشين. ئەو پوولەي وەگىرى دەكەوت ھەمووى دەدا بە خانوو لە "بۆسپۆزىن"، "بەگۆغلى" و "سىركەجى". شاكىر بەگ نازايەتى، زىرەكى و بەھىزى ئەو پىاوەپىرەي وە بەردلى كەوتبوو و لە ژيانى خۆي دا ئىنسانى ناوا بە فكر و راپەر و وردىينى نەدبىبوو...

ھەر ھەوہل جار كە ھەمەدىان دى، زىنوللا شاكىرى وشيار كردهوہ: لەو كورەي دەترسم، دوور نىە جىنگاي مەترسى بى، دەبى چاوتىكمان لىي بى، وا ديارە رابردوو بىەكى تا رادەيەك سەختى ھەبووہ و پىاوى وەك وي پۆلورى بن خۆلەمىشىن. كە وا بوو دەبى وشيارى بين...

لە وي پۆلۆتوہ شاكىر بەگ چاوەدئيرى ھەمەدى دەكرد، نەك ھەر لە بەر قسەكەي زەينوللاي كە دەيگوت دەبى وشيارى بين، بەلكوو بۆخۆشى ھەستى دەكرد لە روانىنى ئەو كورەي سەير دەترسى.

ھەمىشە پرىشكە ناگرىكى دە چاوى دا بوو و شاكىر بەگ ھەرگىز لە چاوى كەس ناوا نەترسابوو...

وہك باسمان كرد شاكىر بەگ رىنگاي قاچاخچى يەتى يەي نەبوو. دەماوہ چەلتووك، كە قازاغىتىكى يەكجار زۆرى ھەبوو! بە سالىكى پىاوى دەولەمەند دەكرد. خەرجىكى واشى نەبوو. كىتلاى نەدەويست، گىرە و جەغەرى پىتويست نەبوو. شتلكەت دەچەقاند و ناوت وە سەر دەگىرا. ھەر ئەوئەندە. پايزىش بە ھەزاران جووتىر لە شاخى را دەھاتنە خوار و دەكرى بلين بە نانەزگى كارى رەنىوھىنانەكەيان جىبەجى دەكرد. تەنانەت دوايە ھەلبەستنى جۆگە و بەرەي تازەش بۆ ھەلچۆراندنى ناوہكەي پىتويست نەبوو، چونكە كۆنەجۆگە ھەبوون و ھىشتا دەكرا كەلكيان لى پۆەرگىرى.

ئەو سالى شاكىر بەگ و ھىندىك چەلتووكچىنى ماراشى دىكە، ناويان وە سەر دەشتى گىرا و ئەو نىوہيان كرده باتاغىتىكى تەواو. شاكىر كۆمەلە كرىكارىتىكى بە ئەزمونى لە ماراشى را ھىنان كە سەركرىكارەكەيان ناوى ئەلى ددانزىر بوو. ئەوى پايزى بەرھەمەكە يەكجار چاكى برى. شاكىر بەگ پوولتىكى زۆرى وەگىر كەوت و دەسبەجى ھەموو قەرزەكەي زەينوللا ئەفەندى دا بەوہ. لەمىز بوو ئەو دەشتە برىنجى لى تەدەكرا و مېشولە و مالارياشى لى پرايوو. نەمسال چەلتووكى شاكىر بەگى دەورى دە گوندانى گرتبوو و چەلتووكچىنى دىكەش بە ھەموويان زەوى دە دىتايان دە ناوى دا نوقم كرىبوون. زۆر زوو مېشولە پەيدا بوون و زىادىيان كرد. پۆلپۆل بە ھومايوہ دەگەران، لىلكدەھالان و وەكوو ھەورى پەشى پىش بارانى بە سەر گوند و شاران دا دەخولانەوہ. لەمرزوتا ولاتى داگرتبوو. ئەو ھارىنەي ژمارەيكى زۆر مندال مردن. گۆرستانەكان سەدان گۆرى بچووكى تازەيان پىوہ زىاد بوو. ئىدى لە شارى و لە گوندى كەس نەي دەتوانى شەوانە بى مېشولەبەند بچەرى. سەرانسەرى ئەو ھارىنەي بەر دەرگاى

تاقە دوکتۆرى شارى پېر بوو لەمۇ دېھاتىيە نەخۆشانەي كە وەك پەيكەرەي قورپىن لە وى چاوەپروانى نۆرە دەبوون. حسارى مزگۆتەكانىش پېر بوون، باغچەكانىش، مەيدان و جادەكانىش ھەروا. ھەموويان لە بەر ئىشى تاو لەمرزەكەيان نوشتابوونەو، دەموچاويان چرژابوون، بە زگى بەتالەو، بە لارەو لەرەو دەھاتن و دەچوون، يان كەوتبوون و لە تاو ئىشى خۆيان دەيان نالاند.

ھەر ئەو ھاوينەش بوو كە مامۆستا زەكى نەژاد دەستى بە بەربەرەكانى بە دژى چەلتوو كچىنەكان كرد. كۆمەلەك كەسەش پەشتيوانى يان لى دە كرد. شىوہى خەباتەكەشيان ناوا بوو كە بەردەوام تىلگرافيان بۆ نەنكەرە بەرى دە كرد و شكايەتيان دە كرد، شارەداريان دە برد و گۆرە تازەكانى مندالەكانيان نیشان دەدا

و ویتەي ئەو ھەموو نەخۆشانەيان دەنارد بۆ ئىدارە دەوالتىيەكان، ئەو نەخۆشانە كە بە ھۆي تاو لەمرزەو، وشك و رەق ھەلەتبوون و زگيان ھەلەسەبوو. بەلام ئەوانە ھەمووى بى سوود بوون. چەلتوو كچىنە دەسەلاتدارەكان ھەر دەھات و رويەرتكى زۆر زياتريان دە كردە چەلتوو ك و زۆر گوندى ديكەيان وەك باتالغى لى دە كردن. زەكى نەژاد و ھاوړى ھاوخبەتەكانىشى بەردەوام تىلگراف، نامە، ویتەي مردووان و گۆرە تازەكانيان بەرى دە كردە نەنكەرەي. بەربەرەكانىيەكە توند بوو، بەلام خاوەنچەلتوو كەكان رۆژبەرۆژ رويەرتكى زياتريان دە بەر ئاوى دەنا، بەرھەميان زۆرتر دەبوو و ديارە دەو لە مەندىش دەبوون.

بەلام سەرەنجام واى لى ھات كە بەسەرھاتى خەباتى مامۆستا زەكى و ھاوړىيانى بە دژى خاوەن چەلتوو كە ستەمكارەكان و نەخۆشى تاو لەمرز، بوو بە نامىلكە و داستان. بى ھەلگوتن و لۆرانەوہى كاتى ناشتنى مردووەكانىش بوون بە بەيت و ھەيران و سەرەنجام زار بەزار گەيشتنە گونى رويانكيران و خەلكى ديكە لە ئەستەمبولى. ھەر چەند ئەو داستان و بەيتانە بۆ ئەو خەلكەي و لەم مەودا دوورەي ھىندىك ناروون بوون و ھەستەردنى راستىيەكان و دەردەكانىش وا ھاسان نەبوو، بەو ھالەش بە توندى دەروونى ھىندىك نووسەر و رۆژنامەنووسى ھەژاند و ھەستى ھاو دەردىيەكى توند لە گەل دېھاتىيە ھاو نىشمانەكانيانى تى دا پىكەھىنان. ھەول و خەباتى مامۆستا زەكى سەرەنجام ناكامىكى لى دەدەركەوت: دوكتۆر و پەرستار ھاتن و دەرمانى مالارايان بە سەر نەخۆشەكان دا دا بەش كرد، ئەو نەخۆشانەي كە بىجگە لە قورابى مەزراي چەلتوو كى ئاوى ديكەيان بۆ خوار دەنەوہى شك نە دە برد. ھەروەھا خويانيان بۆ تاقىكردنەوہ لى گرتن. خويەنەكەيان لە سەر پارچە شووشەي بچوك بچوك پان دە كردەو، پاشان دەيان نارد بۆ تاقىكردنەوہ و ديارە مەبەستىشيان ئەوہ بوو كە بزانت چەند كەس گرتويانەتەو، بەلام ئەو كارەش سوودىكى زۆرى نەبوو و پىشى ھىرشى نەخۆشىيەكەي بۆ نە دە گىرا، چونكە زەھمەت بوو كەس لە چنگى ئەو نەخۆشىيەي رزگار بى.

خه لکه که می دابوو که هدر کهسه و میثسورله بهندیکی بداتی، بهلام نیستا که هاوین بوو و پۆلپۆل میثسورله وهک پهله ههوری رهش ناسمانیان داپۆشیتبوو، نهو بهلیننه ی لهبیر چوو بووه .

شاکیر بهگ هه موو به رهه لستکاری و هه لسو که متی جووتیره کان: مانگرتیان له پیش دهرگای حاکمی، له نیو شه قام و له حمساری مزگه متی، تیلگراف ناردنیا بۆ نه نکهری، ناگادار کردنی رۆژنامه کان لهو باسو خواسه و هه موو نهو جۆره شتانه ی له چاوی مامۆستا زه کی نه ژادی ده دی و ده ی گوت نهو کابرایه نیشتمان فرۆشه و بیجگه له خه یانه ت شتیکی دیکه ی بۆ نهو ولاته ی ده باران دا نیه، ده نا جووتیری تورکی به مسته زمان که ده لیتی مهربی خودایه، وهک لۆکه ی نهرمه و پارووشی له زاری بکه میوه وه ده نگ نایه، نهک همر نار همت نیه، بگره شوکرانه بۆ تریشه . ناخر بایم کابرای چه لئو که کار خۆ چاوی له زهوی خۆرای نیه، پوولی ده دا پوول! جا وا هه میه زۆرتتر و واش هه میه که متر، بهلام همر چۆنیک بی، پوولی همر ده دا . تاو له مرزیش هه میشه همر هه بووه و همر ده شپۆ. نهوه به چاره نووسی وانوهه گری دراوه، ئیدی نه من بلیم چی؟ به لئی مندالێ مردوون، بهلام نهوه ش به قازانجی وان بووه . برا مندالێ یه کجار زیادیان کردبوو . همر ژنه ی دهرزه نیک مندالی ده بوو! وا نه بایه چه ند سالی دی جووتیری تورک هه موو دنیا یان ده گرت و ده یان کرده ئی خۆیان ...

" جا بۆ خۆتان بیری لی یکمه نهوه به راستی نهو کاتی ژیان چۆن ده کرا؟ نهو پیاوه میهره بان و ناقل و بی ده نگانه همر کام ده بوو به ناتیلایهک! زه کی نه ژاد، نهو خاینه، نهو سه گه، چه لکه میه کی ده کونه زهرگه متی ده وه ژنی و نهو زهرگه ته نیوه خه متووانه که به زه حمت بالیکیان بۆ ده بزئوری، وا ده هارووژن که کاتیک به پۆل له کونی دینه ده ری، وهک گری ناگریان لی دی".

شاکیر بهگ ده ی توانی مفت و مهرحبا به یه کینک لهو جووتیرانه زه کی نه ژادی بکوژی، همر به یه کینک لهو جووتیرانه ی که مامۆستا زه کی ببوه ریهریان و به دژی ناغا و به گه کان هانی ده دان. کوشتنیکی ناوا زه حمت نه بوو ... ده ی راسته نهو به لینی به جووتیره کان دابوو که میثسورله به ندیان بداتی، بهلام ناخر نهوانه کوا ده یان زانی به کاری بینن؟ ده بوو نهو مامۆستا ساویلکه میه نهوه ی زانیا! نهوان همر شعری هه وه لئی میثسورله به منده که میان پر ده کرد له میثسورله و دوا به ش وهک بیثسو، له قولین چه کینکی هه تا به یانی بۆی ده نوستن. له بهر نهو کوره لاوه ی نه با که پریشکه پۆلای له چاوی ده بنه وه و وهک سیهری به دوا ی زه کی نه ژادی یه میوه ... شاکیر بهگ ده ی توانی به هاسانی شعری زه کی نه ژادی له سه مر خۆی که م کاتمه . به تایه ت نیستا که خه لکی شاره که ش له هه موو شتیکی وه ره ز بیوون و ئاپۆرای جووتیره قورای یه به رهه لستکاره کان زۆری نه زه ت ده کردن ... ده بی همر واش بکا، چونکه نهو مامۆستا نه گه مه ژانه سرتیکی زۆری دروست کردبوو . شاکیر بهگ هه ولئی دابوو تیی بگه مینی که نهوه مه ترسیی بۆی هه میه، بهلام نهو خۆ به زلانه که لله ره قه همر گوشتی پی ته بزوتبوو و هه روا درێژه ی به هه للا ی خۆی دابوو . خۆ خوا هه لئا گری شاکیر بهگ

زۆرىش توند و ستمكار نەبوو، تا ئىستا تەنيا چەند جوتتېرى كوشتوبو، كە ديارە ئەوانىش ھەموويان خاين و تاوانبار بوون... دەي ئەسپى زۆر مسكىتىش جارى وا ھەمبە جوتەمى داوى، بەلام ئەمۇ زەكى نەژادە ھەر تى تەگەيشتو و پىتسەوانىيە ھەرگىز تى تىگا! نەخىز بى سۈودە، ناخر ھەتا كىنگى دەبى ددان بە جەرگى خۆي داگرى. بە راستى تاوانى خۆي بوو! نەگەر لە بەر ئەمۇ زەينوللا ئەفەندىيەى نەبوايە، لە مېژ بوو مامۆستا زەكى كۆزراپو و يەسكىشى نەمابوون... ديارە لەمۇ كورەش، ئەمۇ كورەي رۋانىنەكەي ناوا سەمىر بوو، دەترسا. بە راستى لىتە دەترسا. ئەمۇ كورە دەبى كى بى؟ خوارزاي مەلا سەلامىيە، باشە دەبى چۆن پىاوتك بى؟ رەنگە وردە وردە زياتر بناسرى و دواتر وەلامى ئەمۇ پىرسارانە دەرەكەن...

زەينوللاي پىرى بە نەزمون گوتى نابى بە ھىچ شىئەيەك بىر لە كوشتنى مامۆستا زەكى بىكرىتەو. ئەمۇ پىئەندىيە لە گەل ئەنكەرەي ھەيە. ئەوانەي لە كاتى شەر دا ھاوسەنگەر بوون، قەت يەكتريان لە بىر ناچىتەو، راست وەك قەرەچىيان! بى كۆزى دەسبەجى تاوانبار دەكرى، چونكە ھەر ئىستا شكايەتتىكى زۆر بە دژى تۆ تۆمار كراون و بى گومان تووشى كىشەي دەبى، شاكىر بەگ... زەينوللاش دلى لەمۇ كورەي دەترسا، بەلام وەك بۆخۆي دەي گوت: ھەتا بۆمان پروون نەبىتەو ئەمۇ كورە كىيە، نابى بىر لە كوشتنى مامۆستا زەكى بىكەينەو. بەردەوام دووپاتى دەكردەو: كوشتنى وى تەنيا گىروگرفت و ژانەسەرمان بۆ زىاد دەكا! بەلام ناخر زەكى نەژاد ھەر دى و پۇدتر دەبى و زياترمان كىشە بۆ دروہست دەكا...

لەمۇ بەينەي دا شتىك پرووى دا كە شاكىر بەگ قەت چاوەرۋانىي نەدەكرد: كۆمىسپۆنى كۆنترۆلى چەلتووكى ھەرم بىرارى دا ناوى ھەموو ئەمۇ زەوىيانەي چەلتووكيان لى كرابوو، ھەلپى و پارتىگارىش ژىر بىرارەكەي نىمزا كىردبوو. شاكىر بەگ لە ژيانى خۆي دا ناوا تى تەمشكابوو و نەدۆزراپوو. لە تاوان ھەر شىت بوو، غارى دا تىلگرافخانەي و كۆمەلنىك تىلگرافى شكايەت و رەخنەي نارد بۆ ئەدەنە و ئەنكەرەي، بەلام ئەمۇ سوودىكى نەبوو. ژانەسەرمان كە دەستورىيان درابۆيە ناوہكەي بىر، كارى خۆيان كىردبوو و لەسەر جۆگەكانىش خىئەتبان ھەلدابوو و بە تەفەنگەو كىشكىيان دەكىشا. فەرماندەكەيان سەرچوخەيەكى سەرسپى بوو، كە بە شىئەي كاتى ئەمۇ بەرپىرسايەتەي پى سىپىردرابوو. شاكىر بەگ كە چاوى پىي كەوت زۆر خۆشحال بوو: ئەمۇ نەوعە كەسانە زوو چەور دەكرىن. جا بزائە چۆنى ھەلدەو شىئەمەو و ئەمۇ جار با مامۆستا زەكىش ھەر بۆخۆي ئاسنى سارد بىكوتى! شاكىر بەگ سەرچوخەي بانگ كىردە مالى، پىتچ مەرى قەلمو و شەراپىكى زۆرى دانى. ھەر ئەمۇ شىئەي ژانەسەرمان گۆلەكانىيان بەردانەو، ناوہكەيان ھەلبەستەو و مەزرا چەلتووكەكان پى بوونەو لە ناو. بەگ تارىفى سەرچوخەي دەكرد: پىاوى وا كەم وەگىر دەكەمۇ، مەروڤى وەك

خۆی خۆشمەشرف ھەر نیە و پیاو حمز دەکا ھەر لە گەلی دانیشی و قسمی لە گەل بکا. بە راستی نمو ژاندرمانە ھۆیان دایمە و سۆپاسیان دەکەم...

پۆژی دواتر زەکی نەژاد ھەوالتەکی بیست و حاکم، دوکتۆر و سەرھەنگی فەرماندەیی ژاندرمەمی ناگادار کردن. سەرھەنگ لە گەل یاوەری سوار بوون و دواى ئەوەی ڕووداوەکیان بۆ حاکمی باس کرد چوونە شوێنەکی. تەمەشایان کرد ژاندرمە لە بن داران بۆی خەوتوون و ئەوەندە مەست، ھەر ناگایان لە خۆیان نیە. ئەو بەینە پر بوو لە یەسکی مەری کوروساوەوە و شووشە شەرابی بەتال. کاتێک سەرھەنگ ئەوەی دی، لە حەیفان دینی لە کن نەما. سەرجووخە – کە بە زەحمەت دەیتوانی بە پێتە ڕاوەستی و چەستی بۆ لێدا – ی بانگ کردە لای خۆی و بە سەری دا گۆراند: نمو یۆنیفۆرمانە لە بەر خۆتان داکنن و یاللا بۆن، نیدی نەتانیننەمە! دەسبەجی جەلە سەربازییەکانی لە بەر دامالین و ڕووتوقوت بەرەلای کردن. نمو ژاندرمانە ھەموویان دەرکران و ھەر ئەوی ئیوارێ دەستەبەک ژاندرمەمی دیکە شوێنی وانیان گرتەو و دیارە ئاوەکەش بڕایەو. شاکیر بەگیش دەسبەجی خۆی گەیانە سەرجووخە دەرکراوەکی، بردیە لای خۆی، کردیە پیاوی خۆی، پوولتیکێ چاکی دایە و کردیە سەرۆکی ئاودێرەکانیش. ئەو کابرایەش چوو لای فەرماندە تازەکە و بە زەبری بەرتیلی سووک و ھاسان رازیی کرد بە قسمی شاکیر بەگی بکا. بەو شێوەیە تەنیا چەند ڕۆژان ئاوەکە بڕا و دواتر دیسان بەردرایەو و دەشتەکە ھەمووی پر بۆو لە ناو...

پۆژی دواتر بەیانی زوو جووتێرەکان ھاتنەو لای مامۆستا زەکی و ئەویش ئیدارەکانی ناگادار کردەو. سەرھەنگی سەرۆکی ژاندرمەمی دیسان بە توورەیییەو خۆی ھەلدا سەر ئەسپی و بە پرتاوە چوو شوێنەکی. شانۆکە راست وەک پێشوو بوو: ژاندرمەمی مەستی کەوتوو، یەسک و شووشە شەرابی بەتال لە ھەموو شوێنیکێ... جارێکی دیکەش سەرھەنگ ھەموو ھێزەکە گۆری.

زەکی نەژاد باوەری وا بوو کە ئەو دەستە نوێیە باشتر و رێکوپێکتر دەبن، بەلام وا نەبوو. زۆری پێتەچوو دێھاتی بەکان ھاتنەو و پەنایان بۆ ھێنایەو و دیسانیش ھێزەکیان گۆری، بەلام شاکیر بەگ بڕیاری داوو بە ھیچ شێوەیەک نەکشیتەو و قسمی خۆی بەریتە سەری: ھەموو خەتای ئەو مامۆستا زەکییە، نای نای، کورە خۆ بۆ خۆی ھەموو پۆژی لە بەیانییەو تا ئیوارێ بە سەر جۆگەکان دا دەگەری و چاوەدێریی کاری ژاندرمەکان دەکا! مامۆستا زەکی بە سەرھەنگی دەگوت:

– لە شەری دوولپیناری سەربازە نازاکانی ئێمە سەرەنجام دوژمنیان تێکەشکاند و ئیستاش ھەر نمو سەربازانەن کە شاکیر بەگ دەیوی بە ھەر شێوەیەکی، لە مەیدانی تیان وەدەرنی!

سهره‌نگیش که گومانی دوه‌دا هه‌بوو، که سهرکه‌وتنیکی زیاتریان له پیتش دابی، ده‌ی‌گوت:
– ئه‌وانه‌ی لیژه له گه‌لمانن، سهربازه‌کانی به‌ره‌ی دوملوپیناری نین، هه‌ر ژانده‌رمه‌ن. نه
دوو شته زۆر لیک جیاوازن!

به‌و شتویه‌یه شاکیر به‌گ له به‌رامبه‌ر سهره‌نگی دا پاره‌ستا و به‌به‌ره‌کانیی کرد، هه‌تا
پۆژتیکیان له پر بلاو بۆوه که مامۆستا زه‌کی نه‌ژاد کوژرا. سهره‌نگ به‌و رووداوه‌ی یه‌کجار
زۆر تیک‌چوو و ده‌ستووری دا که ده‌بی هه‌رچی زووتر قاتل بدۆزیتته‌وه و سزا بدری. ئه‌و
ده‌زانی تاوانباره‌کان کین، به‌لام نه‌وه‌شی ده‌زانی که هه‌رگیز ناتوانی به‌ روونی قامکیان له
سه‌ر دابنی و تاوانه‌که‌یان له سه‌ر جی‌بکاته‌وه. سهره‌نگی ناربه‌حەت و دل‌به‌سو له حالیک دا به
په‌له به‌ سواری نه‌سپه‌که‌ی له شاری وه‌ده‌ر ده‌که‌وت، گوړاندی:

– ئه‌و ده‌سته چه‌په‌ن و نیگریسه هه‌موویان به‌ له‌عنه‌ت بن، ئه‌و بی‌شه‌ره‌فه تاوانبارانه!
کاتیک همه‌د و موسلیم گه‌یشته‌ قه‌راغ ده‌ریابه، لای نیوه‌پۆیه بوو. هه‌وا یه‌کجار گه‌رم بوو و
هه‌ردووکیان ناره‌قه‌یه‌کی زۆریان کردبوو. بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌نه سه‌ر تهرمه‌که‌ی، ناچار بوون به‌ نیتو
حه‌شیمه‌ته‌که‌ی دا رینگا بکه‌نوه. گولله‌یه‌که له سه‌ر دل‌ی درابوو و لای چه‌پی ده‌ خوێنی دا شه‌لان بوو.
هه‌ردووک لاقی ده‌ ناوی دا بوون و شه‌پۆله‌کان تا سه‌ر چۆکی ده‌هاتن. مامۆستا زه‌کی له‌ وی‌ که‌وتبوو،
چاوه‌کانی هه‌ر وا ئاواله‌ بوون و ددانه‌کانی له ژیر تووکی سمیله‌کانی‌یه‌وه که هیندیکیان چوووبونه نیتو
زاری‌یه‌وه دیار بوون و ده‌ستی راستیشی له سه‌ر برینه‌که‌ی دانابوو.

هه‌موو دۆست و هاوڕێکانی له‌ وی‌ بوون. هه‌موویان هه‌ر که هه‌واله‌که‌یان زانیبوو، به‌ په‌له خۆیان
گه‌یاننبوو ئه‌وی. هه‌موو تووره‌ بوون و هه‌مووشیان یه‌کده‌نگ شاکیر به‌گیان به‌ قاتل‌ ده‌زانی و ناویان دیتا.
ناشتنی زه‌کی نه‌ژادی بوو به‌ رپۆره‌سمیکی به‌ شکۆ. شه‌قامه‌کان پر له‌ خه‌لک بوون. تابووته‌که ده
نالایه‌کی‌یه‌وه پیتچرابوو و میداله‌کانی مامۆستای به‌ ئالاکه‌یه‌وه قایم کرابوون. شاکیر به‌گ کراسی ره‌شی
ده‌به‌ر کردبوو و له‌ گه‌ل سهرجووخه ده‌رکراوه‌که‌ی که ئیستا پیاوی خۆی بوو، له‌ وی‌ بوو.

له‌ هه‌ساری مزگه‌وتی له‌ گه‌ل هه‌مه‌دۆکی شانبه‌شان که‌وتن و له‌ په‌نا یه‌ک پاره‌هه‌ستان، به‌لام
هیچیان چاوی له‌ وی‌ دیکه نه‌کرد. تاچه یه‌ک جووتیریش دیار نه‌بوو. ده‌ت‌گوت هه‌موو په‌یکه‌ره
قورینه‌کان به‌ روخساره زه‌رده له‌رزوتالی‌دراوه‌که‌یانه‌وه بوونه دووکه‌ل و به‌ هه‌وای دا چوون...
هاوڕێیه‌کی زه‌کی نه‌ژادی وتاریکی پر له‌ هه‌ستی دا و له‌ قسه‌کانی دا باسی قاره‌مانه‌تی و نازایه‌تی
وی‌ له‌ شه‌ری دا کرد و پیتی له‌ سه‌ر ئه‌وه داگرت که ئه‌و له‌ پیتاوی خه‌بات به‌ دژی چه‌لثروکچاندن و

بلاوبونومرهی نه خویشی مالاریا دا گیانی خۆی به خشیوه. له کۆتایی قسه کانیسی دا گوتهی: نمو هرگیز وه دواي قازانجی تایه تیبی خۆی نه کموت و هیچ شتیکی به تهنی بوخۆی نه ده ویست.

حه مه د له حالیک دا له بیرکرنه وه دا نوqm ببوو، له گه ل موسلیمی گۆرستانه که یان به جی هیشت. ده ت گوت خوین ده ده مارانی دا به ستوویه تی. خه نجه رت له سه ر دلای دابا، خوینی لی ته ده هات. ده ت گوت به خه وه وه ده روا و نه ی ده زانی لاقی له کوی داده نی. کاتیکی له مائی نیزیکی بوونه وه، حه مه د لای دا و به رینگایه کی دیکه دا رۆی، بی ته وه ی بزانی ده چته کوی. له و جۆره بارودۆخانه دا حه مه د نه هیچی ده دی و نه هیچیسی ده بیست...

له نیوه راستی نمو خرپی که نیستا ناوی پی دا نه ده هات و له سه ر رینگای ده ریا به بوو، راوه ستا و نیوچاوانی تیکنا. ده ت گوت هه مۆل ده دا شتیکی وه بیر بیته وه. له نه کاو روخساری گۆزا و زیاتر بو لای ده ریا به چوو. روخساری به رده وه م ده نالوگۆر دابوو، سپی هه ل ده گه را، سوور هه ل ده گه را، جار جار گرژ ده بوو و دواي تاویتی وه مندالتیکی که ده خه وی دابی، هیدی ده بۆه ...

چوه نیو پۆله پنگه که ی، راوه ستا و دیسان بیری کرده وه، ده مینک نیوچاوانی تیکده نا و ده مینک وه که نه وه ی بریاریک بدا، توند ده بوو و له جیتی خۆی جووله ی نه ده کرد. موسلیم له سه ر ته پۆلکه که ی نیزیکی وی چاوه روانی بوو.

نیواره داها، رۆژ به ره و ناوا بوون چوو و هه موری سپی له ناسمانی پهیدا بوون. شه مان هه لای کردی، ده ریا تووره بوو و شه پۆله کان توندتر بوون، که فینکی سپی یان ده کرد و که فه که به سه ر به رده کانی قعراغ ده ریا به دا ده رژا. نمو جار رۆژ به ته وای ناوا بوو و تاریک داها. ده ریا گرماندی و ناوه که رووناکایی به سه ره وه نه ما، به لām حه مه د هیشتا جووله ی نه ده کرد. کاتیکی هه واکه به ته وای تاریک بوو، موسلیم لیتی چوه پیشی، به لām نه ی ده زانی چیی پی لای. یه ک دوو خولی به ده ور دا سوورا، چله پنگینکی هه ل پساند و چه ند جار به به ر لووتی دا هینای و بردی، به لām بی سوود بوو و هاوړیکه ی هه ر جووله ی نه بوو.

موسلیم گوتهی:

— نه وه پنگه، بۆنی پیوه که!

حه مه د بۆنه که ی هه لمیسی و نمو جار موسلیم له تاریکایی به دا دیتی که بزه یه کی هاتی.

موسلیم باسکی حه مه دی گرت:

— با برۆینه وه، نیستا دایه خۆری و سه یران نیگه رانن و ده لاین بو ده بی دواي رپۆره سمی

ناشته نه که ی نه گه راپنه وه؟

— راست ده که ی، نه وان ده بی نیگه ران بووین. با برۆین...

بهره و مال بوونهوه. موسلیم زۆری پیخۆش بوو بی دوتینی، بهلام نهی دهویرا. سهره نجام خۆی پیژانه گیرا و به دهنگیکێکی بهرز، وهك هاواری مندالیک که له تاریکی دهترسی، گوتی:

— کاحمهده، کاحمهده، تکایه گویم لیژاگره!

حهمهده وهلامی دایهوه:

— گویم لێیه موسلیم، پیم بلی بزانم ده لیتی چی!

— نه من شاکیر بهگی ده کوژم! دهی کوژم و ههله دیم، دهچمهوه گهله دهستهی حهمه دهوکی. راستی به کهی نه من هه زگماک چهتم، ناتوانم چی دی لهو شارهی، لهو نیو باغه پرتهقالانه بژیم، تکات لی ده کهم لیم گهری با نهو کارهی بکهه...

حهمهده وهلامی نه دایهوه و له جیاتییان باوی ههنگاوی توندتر کرد.

موسلیم قیژاندی:

— دهزانم شاکیر کوشتوو به. شاکیر ماموستا زهکی کوشتوه، وا نهه؟ دیاره وایه و دهزانم نهتۆ بریارت داوه بوخۆت بی کوژی، بهلام نابێ نهتۆ وا بکهی، نهتۆ نابێ چیدی حهمه دهوکی بی. دوتینی گویم له سهیرانی بوو به دایه خوژی دهگوت زگی پره. بۆ دهبی نهتۆ شاکیر بهگی بکوژی؟ پیتیست نهه نهتۆ بی کهی، نهدی نهوه نهه نهه لیرهه. ماموستا زهکی نهوه نهدی دهستی تۆ بوو، ئی منیش بوو. فیری خویندنهوه و نووسینی کردم. نیستا دهتوانم له سهه کاغه زیکێ بنووسم "موسلیم". لیم گهری با نهو کاتهی بهگ له ژیر داره گهوره کهی مهیدانی شاری قهنهی ده کیشی، بی کوژم... قهرار بی ههه ههوه گوللهی راست له سهه دلی دهه. پاشانیش لیتی سواری نهسهه عهره بی به کهم دههه و نیدی کهس تۆزم ناشکینی!

موسلیم ههه قسهی ده کرد و ههوتلی دههه حهمه دی رازی بکا ریکای نهو کارهی پیژدا، بهلام حهمه ده رانه ده وهستا، ههه ددانی دهه چیره وه دهبرد و دهوژی. موسلیم به دواي دا رای کرد، به ههردووک دهستان نیخهی گرت و گوراندی:

— وهلامم بدهوه! نیجازهه ده دهی بی کوژم، یان نا؟

حهمه ده دهستی موسلیمی له بهرۆکی خۆی پچری بهوه و درێژهی به رۆیشتنه کهی دا، له پێشووش خیرا تر. ههنگاوه کانیشی پتهوتر ههله دتینا بهوه.

(۱۳)

پاییز گه‌لای هممو دارانی سوور همل‌گنر‌ابوو و پروونا‌کایی‌به‌کی زتپین له پاییزه‌خۆزی نهرم و نیان کهوتبوه سهر لیژه‌واری گه‌وره و پانویه‌رین، که چاو نه‌ی‌ده‌توانی سنووری بۆ دابنی. گیای وشک و لاله کیتولکه‌ی سوور و بنه‌وش له قه‌لشی عمرزی و له نیتو به‌ردی‌کی هاتبونوه دهر و ده‌ت‌گوت به هیزی خۆیان به‌رده‌که‌یان قه‌لشانده. مه‌لا فه‌هاد و هاورپن‌کانی هۆله مه‌رپن‌کیان له نیتو قوولایی دارستانه‌که‌ی دا خاوین کردبۆوه، کردبوویانه بنکه و لیژه مابونوه. به‌رده‌وام هممو جۆزه هه‌والتی‌کیشیان پی‌ده‌گه‌یشت. هه‌رچه‌شنه رووداویک له توورپوس، چوکورواوا و ته‌نانه‌ت له نه‌نکه‌ره‌ش هاتبایه پیتش، نه‌وان لیی ناگادار ده‌بون. زیندوو‌بوونوه و فرینی نه‌سپه کویتی زۆر شتی بۆ وان هاسان کردبوو. هممو خه‌لکی شاخی، چ ژن و چ پیاو، پیر و لاو، کاریان بۆ ده‌کردن و به‌و شتویه‌به نه‌وان زۆر خیرا به هه‌وال و رووداوه‌کانی نه‌و ده‌ورو‌به‌ریان ده‌زانی. هه‌ر ژانده‌رمه له شاری وه‌ده‌رکه‌وتبان، نه‌وان ناگادار ده‌بون. ده‌ت‌گوت بالنده هه‌واله‌کانیان بۆ دینن.

دیاره نه‌وان به نه‌هیتی له ری مابونوه و مه‌لا فه‌هاد جینگه‌کی ناشکرا نه‌کردبوو. هه‌میشه نیگابانیان هه‌بون و هه‌ر په‌یامی‌کیش ده‌هات، پیتشتر به سهر سی کیشکان دا تی‌ده‌په‌ری، جا ده‌گه‌یشته لایان. په‌وه‌زه به‌ردی بنه‌وشی گه‌وره گه‌وره پشت و راست و چه‌پی هۆله‌که‌یان گرتبوو و لای خواره‌وه‌شی خپنک بوو به قه‌د چۆمی‌کی ناو پی‌دا ده‌رپی. داستانی نه‌سپه‌که‌ی و نه‌وه که له پیتش دا هه‌ر که‌لاکینک بووه، که به پاله‌په‌ستۆ لییان خوریوه، به‌لام دوا‌ی گولله‌باران‌کردنی زیندوو بۆتوه، بۆته خودوودیک، چلسواره‌ی غه‌یبی له گه‌ل خۆیان برده، فریوه و نیستاش به سهر شار و دنیان دا ده‌فری و ده‌حیلینی، بیری مه‌لا فه‌هادی به

خۆیهوه خەریك كوردبوو. باشه ئەو داستانه به كۆی دهگا؟ سەرەنجام خۆی و حەمەدۆك چییان به سەر دئی؟ جاروبار هەوالتی حەمەدی پێدهگەشت. به قەسەى خەلكی ئەو وازی له چەتهگەرییه هیئابوو، شاخی به جی‌هێشتبوو و بۆخۆی له گوندیكى دانیشتوو. هیچكەس ناماده نەبوو بلی ئەو گوندە ناوی چییه. تەنانەت به مەلا فەرهادیشیان نەدهگوت! یان هەر به راستی ئەوانیش نەیان دەزانی حەمەد له كۆی دەژى. مەلا فەرهاد له دلى خۆی دا پێكەنینى دەهات. ئەو بۆخۆی حەمەدی بەرئێكردبوو و ناردبوو لای دۆستیكى، كه بروای تەواوی پێئەهەبوو. ئەو دۆستە دەزانی چۆن هەلسوكوت له گەل خەلكی جۆراوجۆر بكا و دەیتوانی شتى شاراهه له دەروونی وان دا ببینی. هەرروها دەزانی نینسانی وهك حەمەدی ناتوانی به یهكجاری مل بۆ ئەو چەشنه ژيانه راکیشی و پێبەندى ئەو بارۆدۆخه تازهیهبێ و بێگومان رۆژێكى هەوای شاخی له كەللەى دەداتەوه و یاغى دەبێتەوه. مەلا فەرهادیش گومانی لەوهی دا نەبوو. تەنیا كاتێك بیری له بايرامۆغلى دەكردەوه، هێندێك دوودل دەبوو. باشه ئەو كابرایه چۆن دەیتوانی ئەو هەموو سالانە ئەو ژيانەى قبوول بكا، به جلی شری ریشال ریشالەوه، وه‌دوای دووگای لاواز بکهوی و دیمه‌كارێكى وشكارۆی قاقر بکیتلی و بهو حاله‌شه‌وه نانی شه‌وتی نه‌بێ؟ رهنه‌گه‌ نیتسا بهو ژيانەى راهاتبێ، هەرچەند له وانه‌شه له هەموو كەس و هەموو شتێك بێزار بێ. دوور نیه حەمەدیش نیتسا وای به سەر هاتبێ و گۆرابێ. بەلام وه‌للاهی زه‌حمەته. ئەو دوو پیاوانه هیچیان ناتوانن به یه‌كجاری لهو هەموو شتانه بپێن و ئیدی بیریان لی‌ته‌کنه‌وه. ئەوانه گرێکیان ده‌ سینگی دایه، قەت ناکوژیتەوه، کز ده‌بێ، به‌لام هەرگیز به تەواوی خامۆش نابێ و هەر بینا دیسان به تینی هاوریتەتی و ئەوین، بلیسه‌ی کیتشا و بەرز بۆوه. بايرامۆغلى و حەمەد هەولیان دەدا ئەو ناگره‌ی له دلى خۆیان دا خامۆش بکه‌ن، به‌لام تەنیا كاتێك دەیان‌توانی ده‌و کاره‌ی دا سەرکه‌ون، كه‌ سینگی خۆیان بقەله‌شنه‌وه و دلایان فری‌ده‌نه‌ده‌ری...

نیگابانی کیتشکی لای رۆژاوايه هاته لای مەلا فەرهادی و گوتی:

— مامۆستا، حەوت پیاو ئەوه دین بۆ لای نێره، لییان گه‌ریم، یان پێشیان پێ‌بگرم؟

— لییان گه‌رئێ بايێن، رهنه‌گه‌ ئەوانیش بیانه‌وی بینه‌ چەته، وایه؟

— بەلێ... مامۆستا سه‌یره، هەموویان بالایان به‌ قەد یه‌که، هەموویان موزوهرد و چاو شینن!

هەمووشیان تەفەنگ و فیشه‌کدانی چاکیان پێن، کهوشی چاکیان ده‌ پێ دان و سه‌ره‌رگی ماراشیی قەراغ زه‌ردی نه‌خشینیشیان ده‌ به‌ر دان. هەموویان وه‌ك یه‌ك ده‌چن، هەر بۆت لی‌کناکرتەوه.

مەلا فەرهاد قاقایه‌کی کیتشا و گوتی:

– ئەلبەت ھەمووشیان ناویان ھەمەدۆکە، وایە؟

– بەئێ، وایە! زۆر سەیرە مامۆستا، ئیستا ئیدی خەلکی ئەر شاخانە ھەموویان ناویان ھەمەدۆکە!

مەلا فەرھاد دیسان پێکەنی و گوتی:

– بیستوو، ئەمنیش پێم سەیرە!

مەلا فەرھاد بە لای سەرۆھە دا کہ شاخ بوو، چوو بۆ لایان و کاتیک گەشتە راست بە راستی وان کہ لە خوارەوہی شاخەکە ی راوەستابوون و چاوەروانی وی بوون، خۆی لە نێو داران و دەرخست و چووہ خوارێ، ھەتا لە بن رەوہزێکی لە پەنایان و دەرنەکەوت نەیانزانی:

– رۆژە کام بەخێرین!

ھەموویان لە بەری ھەستان، وەلامی سلاوہەکیان داہوہ و لە حالتیک دا دەستیان لە سەر سینگیان دانابوو، بە ریز لە پێشی راوەستان.

مەلا فەرھاد گوتی:

– کورینە، ئەمن لیتان ناپرسم بۆچی ھاتوون و چۆن بووہ بریارتان داوہ رەگەژ ئیمە کەون، چونکہ وەلامەکە ی دەزانم. برواشم وایە ھەموو ھەژارەکانی ولاتی ئیمە، ھەموو ئەو کەسانە ی باب، برا، یان مامیان چۆتە شەپری و ئیدی نەگەر اوہتەوہ و ھەموو ئەو کەسانە ی ستەمیان لی دەکری، رەنج دەکیشن و پشت و پەنایەکیان نیە، دەبوو بێن و ببنە چەتە. دیارە ھەموو کەس نابیتە چەتە و ھەمووش وە شاخی ناکەون، بەلام دەزانم ئیوہ ناگریکتان لە دلی داہ، کہ ئیوہی گەرم داھیناوہ و ھیناونی یە ئیرە! زۆر باشە! بەلام با ھەر ئیستا شتیکتان پێبلیم و زۆر بە وردیش بیری لی بکەنەوہ: ئیمە ھەمەدۆکمان لە گەژ نەماوہ، یانی بزائن ھەمەدۆک نەک ھەر لە گەژ دەستە ی ئیمە، کہ دەستە ی وین، نەماوہ، بەلکوو لە شاخیش نەماوہ.

لاویکیان وەجواب ھات و گوتی:

– قەیدی ناکا مەلا فەرھاد، ئیمە لە رێبە کہ دەھاتینە ئیرە تووشی بووین و قسەشمان لە

گەژ کرد. ھەمەد ئیستا لە ھەموو شوئینیکی یە!

روخساری مەلا فەرھادی لە خۆشی یان گەشایەوہ:

– زۆرم پێخۆش بوو، کہ وا بوو ئیوہ بۆخۆتان دیتووتانە و قسەتان لە گەژ کردوہ؟

– بەئێ ئیمە چارمان پێی کەوتوہ...

مەلا فەرھاد لە نەکاو لە یەکیکیانی پرسی:

– ئەتۆ ناوت چی یە؟

— حەمەد... —

مەلا فەرھاد قاقایەکی کیشا و پاشان نیوجاوانی تیکنا و بە شێوەیەکی وشک و توند گوتی:

— نێستا زۆر بە باشیم گوی لێ بگرن، حەمەدەکان! تەنانت یەك وشەش لە دەی دەی ئێم،

لەبەر مەکن: پێش ھەموو شتیک دەبێ بزانتن حەمەدبوون ھەر وا ھاسان نیە!

— دەزانین، مەلا فەرھاد.

— ئەو کارێکی سەختە، حەمەد ھەمیشە لە گەژ مەرگ بەر بەرەکانی دەکا و گیانی

ھەمیشە دە مەترسی داوە.

— دەزانین...

— کە وا بوو دەبێ ھەر نێستا سویندی بە خودای و بە قورئانی بچۆن کە بە دەستووری من

بچوولێنەو و لە قەسە من دەرنەچن.

— سویندی دەخۆین...

— راوەستن، ناوا بە پەلە نابێ. راوەستن بە تەواوی بزانتن ئەمن دەئێم چی، پاشان سویندی

بچۆن. ھیندیک مەرج ھەن کە دەبێ قبوولیان کەن. لەوانەیە دواي ئەوێ زانیتان ئەو مەرجانە

چن، بۆتان نەکرێ و ھەر لێرە را بگەرێنەو!

— سویندی دەخۆین کە ھەموو مەرجەکان قبوول بکەین، مەلا فەرھاد ئێمە بە ناگاداری

تەواوێ ھاتووین و دەزانین باروودۆخان چۆن دەبێ و دەبێ چ بکەین.

— گویتان لێبێ، نێو ھەرگیز نابێ ستم و زۆر لە ھەژاران بکەن! دەبێ ھەمیشە بە ریز و

میھەربانی یەو لە گەلیان بدوین و ھەرکەس پێویستی بە یارمەتی ھەبێ، یارمەتی بکەن.

— ئێمە سویندی بە خودا و بە کەلامی خودای دەخۆین کە ئەو شتانە ھەموو وەبەر چاوی بگرین.

— کاتیک نێو دەوڵەمەندان رووت دەکەن، نابێ یەك دیناریشی بۆخۆتان ھەلگرن، دەبێ ھەمووی

بە سەر ھەژاران دا داھەش کەن و ئەو کەسانەش وەپێش خەن کە لە ھەمووان داماترن.

— بە ناوی خودای سویندی دەخۆین وا بکەین...

— نابێ قەت گومانتان لەو شتانە داھەبێ کە سەبارەت بە ھێز و گومرەیی کوێرۆغلی، حەزرتی عەلی و

ئەسکەندەری جووتشاخی گومرە گوتراون. ھێز و شانازی وان ھێز و شانازی ئێمە. ھەر چەتەکی

گومرەیی و شانازی قارەمانانی رابردوو بە ھیند نەگرێ و سووکایەتی پێکا، دەبێ دەسبەجێ ھەر

ھاوڕێکانی خۆی گوللەبارانی کەن. بە پێی یاسای خوا و ھەر چوار کتیی پێرۆزی ئەو کەسە بێرێ بە

کەرەمەت، شەرەف و ناموسی ھاوئەموی خۆی، واتە ئینسانەکانی دیکە بکا، دەبێ بکوژێ.

– به‌ئى، دەبى بكوژى مەلا فەرھاد.

– ئىئو مافى ئەوھەتان نىيە تەننەت فلوسىيىكىش لە خەلكى داوا بكەن، پارووه ناننىكىان بە زۆرى لىبستىنن. بۆ وئىنە ئەگەر داواى مەرىكتان لە شوانىكى كرد، دەبى لە پىش دا نرخی مەرەكەى بە زىادىشەوھ بۆ حىساب كەن و بىدەنى. تەننەت ئەگەر شوانەكە بۆخۆشى نەيوئى پارەتان لىوھەرگى، نابى قبوولئى بكەن و دەبى پوولئى ھەر بدەنى!

– دەستوورت لە سەر چاوان مەلا فەرھاد.

– با شتىكى گرىنگى دىكەشتان پىبلىم، ئەوھش باش وھەرگرن! خەلكى شاخى ھەمەدۆكى دەپەرست و بە ئىنسانىكى پىرۆزى وھك ھەزرتى خدر و ھەزرتى عدلىي دەزانن. ئىستا نەسپەكەى وى بە ئاسمانىوھ و دەفرى، لەو شار بۆ نەم شار و بەردەوامىش دەھىلىئى.

– دەزانن مەلا فەرھاد، نەسپەكە دەھىلىئى و دەفرى!

– ئىستا ھەمووتان دەزانن كە كاتىك دىنە ئىئو دەستەى ئىئە نەرك و بەرپرسايەتىيەكى زۆرتان دىتە سەر شانى؟

– بەئى و ھەر بۆيەش ھاتووينە لای ئىئو.

– شاخەكان مالى ئىئە و جىگى مەمانەى ئىئەن، بەلام ئەو شتىكى ئاشكرايە كە ھاوكات ئەوھەندەى دۆستمان ھەن، ھەر بەو رادەيە دوژمنىشان ھەن. ئىئە يەكەم ھەمەدۆكى ئەو شاخانە نىن. لەوھتا دنيا ھەيە ئەو شاخانە ھەمەدۆكىان لىنەپراون. ھەمىشە ھەمەدۆكەكان بەھىز كراون و يارمەتىيان كراوھ، چونكە ھىشتا ستم، خراپە، ھەژارى و بىعدالەتەى بە سەر دنيايە دا زالە و ئىنسانەكان خويىنى يەكتر دەمژن. ئىئە دەبى ھەتا ھەتايە بە دژى ستم و چەوساندەوھ بوھستىن، يان لەوانەشە رۆژتىكى... نازانم بلىم چى...

لىرە دا چاوەكانى پىر بوون لە فرمىسك و دەنگى لەرزى:

– لەوانەيە رۆژتىكىش بتوانىن بە سەر ھەموو چەوسىنەر و ستمەكاران دا زال بىن و دەسلەتايان لە دەست دەريئىن... ئەو رۆژە ئىدى نە ھەژارى دەمىئى، نە نەخۆشى، نە چەوساوە و نە چەوسىنەرىش...

نەيتوانى چىدىكە بەو شىئويە قسە بكا، بۆ ئەوھى لاوھەكان دەمورچاوى خەمناك و فرمىسكەكانى نەبىنن، سەرى داخست و چاوەكانى دە ھەرزى بىرین. تاوئىكى چاك سەرى ھەلئەھىتا و پاشان كاتىك سەرى بەرز كەدەوھ، راست دە روخسارى كورەكانەوھ پامە و گوتى:

– ئەو رۆژە دەبى ۋەدى بى، ئىنسانەكان ھەمىشە بۆ ۋەدىھاتنى ئەو رۆژەي خەباتيان كىردوھ
و مافى خۇشيانە بەرھەمى خەبات و ئامانجە لەمىژىنەكانى خۇيان ۋەدەست بىتنن و ببىنن كە
گورگ و مەرپ لە ناشتى و ئاسايش دا بە يەكەوھ ئاوى دەخۇنەوھ...
ئەو جار دەنگەكەي ھىندىك خەماوى بوو:

– دوور نىھ ئىمە بۆخۇمان ھەرگىز ئەو رۆژەي نەبىنن. لەوانەيە لەو شاخەي بكوژرىن،
تەنانت گۆرپىكىشمان بە نىسب نەبى ۋ قەل و دال تەرمەكەمان بچۆن...
لىزە دا لە پرىك سىنگى ھىنا پىشى، سەرى بەرز كىردوھ و مىلى ھەلىنا. گنجى دە بالايى دا
نەمابوو و پتەو و قورس ۋەك رەوھزەكەي بەرامبەريان دەھاتە بەرچاۋ:
– بەلام ھەر چۆنىك بى، تا ئەو كاتەي نەختە ھىزىكمان دە بەر دا ماوھ، خەبات دەكەين و
زەبر لە چەوسىنەران دەوھىتىنن...
– بەلى، مەلا فەرھاد زەبرىان لى دەدەين...

مەلا فەرھاد نارام بۆو، بزەيەكى ھاتى، تەننگەكەي ھەلگرت و لە سەر بەردىكى
دانىشت. ئەو جار بە درىژى بۆي روونكىردنەوھ كە چۆن دەبى ھەلسوكەوت لە گەل دىھاتىيەكان
بكەن و ھەرۋەھا ئامۆزگارىي كىردن كە دەبى زۆر وشيار بن، چاۋ و گۆييان بكەنەوھ و دەرفەت
بە مەترسى نەدەن كىتوپر بەرۆكىان بگىرى. بۆي گىترانەوھ كە بۆچى چۆتە سەر سولتانۇغلىيە
زەردى و راست پوولى لە وى نەستاندوھ. باسى سروشتى ھەموو ناغا و بەگانى بە گشتى بۆ
كىردن و بە تايىت خوۋ رەوشتى بەگ و ئاغاكانى دەشتى چوكووراوايە، ۋەك عەبدى خان و
عەلى سەفابەگى پىئاساندن. سى لەو كورپانە دەيانزانى. پاشان لىي پرسىن:

– زۆر دەستەي ھەمەدۆكى ھەن. ئىيوھ تا ئىستا چەند دەستەتان دىون؟

– سى دەستەمان پىشك دىن.

– ھەرسىك دەستان بە چاكى دەناسن؟

– دىتوومانن قسەمان لە گەل كىردوون.

– زۆر باشە، پىئەندىي خۆتان لە گەل وان راگرن و بەردەوام لە گەل ئىمەش دە پىئەندى دا

بن... ئەدى پىم بلىنن بزائم ئەو دەستانەش دەناسن كە دوژمنى ئىمەن و دەيانەوى ئىمە سەرمان
بە لەشىيەوھ نەمىنى؟

لاۋەكان دەسبەجى ئاوى ئەو چەتانەيان ھىتان كە دژى دەستەي ھەمەدۆكى بوون.

مەلا فەرھاد گوتى:

مهلا فرهاد پیتی له سهر قسمی لاره که داگرتوه گوتی:

— ستم و نابراهبری نابی بمینی! بهائی نابی نمو شتانه بمین!

دوای وان زور دهستی دیکهش هاتن. هممو دهسته کان حموت حموت دهاتن. هممو بیان وهک یهک دهچون. پیلایان، جلیان، رهختیان و دوربینی هر دهسته یی همموی یهک رهنگ و یهک جوز بوون. مهلا فرهاد هممو جارئ نمو نهرک و ریوشوتنای بی باس دهکردن و نهوانیش گوتیان دهدهایه، قبولیان دهکردن و بهلینیان دهدها لینان لانهدن. بز وینه مهلا فرهاد دهی گوت:

— رۆله کاتم، زوو، کاتیک ناغاکان، بهگهکان یان پاشاکان له سولتانی هملدهچرخینهوه و یاغی دهبوون، دواتر که سولتان به سهریان دا زال ده بۆوه، نهی ده هیشت حوکمی کوشتیان بدری، بهلکوو جیگا و پلهی گهری دهدهانی و دهی کردنه وهزیر، وهکیل، پاریزگار و شتی لهو بابهته. له نیو چهتانیش ئی وا ههلهکوتون که ناوی "مههدی" یان له خز ناوه و مهبهستیسیان نهوه بووه که دنیا به تهواری بگۆرن و زۆلم و ستم نههیلن. بهلام نهوانه کاتیک شکاون و گیراون، سولتان خۆی تیتهگیانددون و بهزهیشی پیمان دا نههاتوه، بز؟ چونکوو نمو چهتانه بزخویان ههژار بوون و دۆستی ههژارانش بوون. هر بزیه کاتیک نهوانه به دیل گیراون، هیناویان پاشویش سواری کهری یان کردون، به نیو شاری دا گیراویان، هممو خهلیکیان هیناوهته سهریمان. پاشان چاویان دههیناون یان به زیندویی کهولیان کردون و چوار پینج رۆژان ههتا کابرا هیلاک بووه، رایانگرتون و نمو جار کوشتوویان... نمو پیاوانهش نازا بوونه، خۆیان راگرتوه، بهچۆک دا نههاتون و هاواریان نهکرده و ناخر قسهشیان نهوه بووه: "یاخوا دهر و دهسهلاتت وهدی بی بابه سولتان، مههدی گهره!"... جا نیوهش دهبی نهوهتان له بیر بی، نیستا که هاتون و له گهله نیسه کهوتون، مانای نهوهیه که نهگهر رۆژیک به سهرمان دا زال بن و به دیلمان بگرن، وهک نهوانی بۆم باس کردن، پاشویش سواری کهریمان دهکهن و نهوهمان به سهر دینن که بیستان، که وا بوو...

— نهوهی دهزانین...

— جا نهگهر وایه نهوهش بزائن که حممه دۆکمان له گهله نهماوه... بهجیی هیشتوین، لیمان توورپهیه، نازانین لههر چی... بهلام نهوهی دهزانین ناخره کهی دیتهوه لامان...

— مامۆستا حممه دۆک له شاخییه...

— مامۆستا نیسه کاتیک دههاتینه نیره، له سهر ریگایه چاومان پیتی کهوت، له سهر

بهردیکی دانیشتبوو و تفهنگه کهی خاوین دهکردهوه!

– بەلئى مامۆستا... ھەممەدۆك ھەر لەو دەوروپەرانیە... لە گەل دەستەپەكى گەورە لەو شاخانەى ئەوبەرى دیتوویانە...
– رۆژى خۆى نىمەش خۆراگر دەبىن و دەلئىن : "ياخوا دەور و دەسلاتت وەدى بى، بابە سولتان، مەھدىي گەورە".

نىوہ شەو بوو، پىاويك لە چەكدارەكان ھات و مەلا فەرھادى وەخەبەر ھىنا:
– پىاوەكانى سولتانوغلى لە گەل ژاندەرمان لەوخوارەوانە لە دۆلئىكى دەورى دەستەپەك لە ھەمەدەكانيان داوہ، جا نازانين ئەوانىش چىيان بە سەر ھاتوہ. بىگومان پىويستيان بە يارمەتىيە!

مەلا فەرھاد لە جىيە دەرپەرى و بە پەلە خۆى كۆ کردەوہ. پىاوەكانى دىكەش ھەموو نامادە بوون و وەرىگەوتن. باران وەك گۆزەى سەرەوژىر دەبارى. كاتىك گەيشتنە نىزىك دۆلەكەى، ھەموويان دە ناوى دا خووسابوون.

پىش ئەوہى و لات رووناك بى، گەيشتنە شوئى تىكەھەلچوونەكەى. و لات بى دەنگ بوو.
مەلا فەرھاد ھاوپىكانى لە دەوروپەرى دۆلەكەى لە پشت رەوہز، بەرد و دەوہنان دامەزراند. لە گەل رووناكبوونى تەقە لە خوارەوہ را دەستى پى کرد.
مەلا فەرھاد بە ھاوپىكانى خۆى گوت:

– دەست لە پىاوەكانى سولتانوغلى مەپارىزن، بە قەستى كوشتنى پىيانەوہ نىن و ھەموويان بكورن. ديارە ئەوان بەرگى ئاساييان دەبەر داپە و ديارن. كە وا بوو ھەرچى بەرگى سەربازىي دەبەر دا نەبوو، لە وانە و بى كورن. بە يارمەتىي خوداى، نابى بىتلن يەك كەسشىيان دەرچى! بەلام ژاندەرمەكان، لە چۆكان بەرەژىريان دەن، ئەگەر بتوانن راست لە چۆكيان دەن، چاكترىش! چونكە دواتر ئىدى ھەتا دەمرن، ناتوانن بىتەوہ شەرى. دەنا لە باسكانيان دەن و ھەر چۆنىك بى، لە بىرتان بى مەيان كورن، چونكە بە كەيفى خۆيان نەھاتوون، بە زۆر ھىناويانن و ناچارن دەستورى گەورەكانيان بەرپۆە بەرن. زۆر باشە ئىستا بە نەسپايى بۆيان دەچىنە خواری و تا نەگەينە سەر سەريان، نايلەن پى بزانن. ئەرى راوہست بزانم... كامەتان عەلى كەرتىشى دەناسن؟
شاھىن گوتى:

– ئەمن دەناسم!
– زۆر باشە شاھىن گيان، ئەگەر ئەو لەگەل بى، دەبى ئەتۆ مشورى وى بخۆى، ھەر كەمىكى برىندار كە و ھىچى دى! پىمخۆشە بەدىلى بگرىن. ئەگەر برىندارىش بوو، برىنەكەى بۆ دەرمان

دهكەين و له گەل څۆمان دەيهينه نيو دتې. له وي له نيوهراستی دتې دەي كوژين، بهلام له پيش دا نهوندهی دهتوانين نهشكهنجەي دهكەين، چاوی دهرديتین و به زيندویی كهولتي دهكەين. دهزانم نهوه خراپه، زولمه و همهدهوكيش هەرگيز له گەل نهو شيوه ههلسوكهوته هاودهنگ نيه و به تاييهت نهوهی له نيتمه كه دهستهيهكين ناوی ويان به سهروهيه قبول ناكا... بهلام ناخر نهوان نهوه ههزار ساله ناوا رهفتار له گەل نيتمه دهكەن... نهدي بۆ دهبي نيتمه جاريكي له گەل سهگيكي پيس له وان ههر بهو شيويه ههلسوكهوت نهكەين، كه نهوان له گەل نيتمه دهكەن؟ داخی به جهرگم همهدهوك قەت نيزني شتي وامان پيتادا... بهلام دەي جاري با بزائين! ههوهلتي با نهو سهگهی به ديبل بگرين، جا دوايه بيري لي دهكەينهوه چي لي بكهين...

مهلا فههاد و دهستهكەي به تهواوی دۆلهكەيان گه مارۆ دا. همهدهكان له نيو دۆلهكەي، له نيو رهوهزيكي گهوره دا كه كهوتبوه نيوهراستی چۆمي و ههرچوار دهوري ناوی چۆمهكەي پيدا دهپۆي، مابونهوه و نازايانه شهريان دهكرد.

نهوي پۆۆي ژمارهيهكي زۆر له ژاندهرمهكان بريندار بوون و زۆريش له پياوهكاني سولتانوغلي كوژران. ههتا نيواي شهري بوو و كاتيک تاريک داها، تهقهكه برايوه. شهوتيش ههتا بهياني دهنگي نالهی برينداران له دۆلهكەي نهپسايهوه...

كاتيک ولات رووناك بوو، مهلا فههاد و هاورپياني چونه خواي و بريندارهكانيان كۆ كردنهوه. بيري ههموو ژاندهرمهكان سووك بوو، ههموويان له نهژتۆ بهرهژير پيكرابوون. مهلا فههاد رووی تي كردن و گوتي:

— بمانبوورن، ژاندهرمه بهريزهكان. نيوه به قەستي كوشنتيتان پتوه دهناين، بهلام نيتمه دهمانهويست تهنيا نيوه بريندار كەين، بهو حالهش ههريتمه داواي ليبووردن له نيوه دهكەين...

پاشان به سهر بريندارهكان دا گهرا و يهكه يهكه له حالي ههمووياني پرسی و ديسانيش بۆ دووپات كردنهوه كه نهوان نهو پەري ههولتي خۆيان بۆ پاراستني وان داوه و گوتيشي نهگه به راستي مهبهستان كوشنتي نيوه با، وهك نهو كهلاكانهی دهيازينين، لهو عهزهی دهمانخست... و نيشارهی به تهرمی كوژراوهكان كرد كه ههموويان له پياوهكاني سولتانوغلي بوون.

— ببوورن، ژاندهرمه بهريزهكان، نيستا نيتمه چەك و رهختهكانتان لي دهكەينهوه. لهوانهيه نهوانهی نيوه زۆرمان به كار نهين... بهلام له پيش دا ئي پياوهكاني سولتانوغلي كۆ دهكەينهوه، كه تهرمهكانيان ليژه كهوتوون. بيگومان نهوان هم فيشهكيان زۆرتر پيتن و هم تفهنگهكانيشيان له ئي نيوه باشت و تازهترن.

لهو کاته دا حممهده کان هاتن. دهست و لهشيان ده خوټنې دا شه لال بوون. هاتنه لای مهلا
فهرهادی و گوتیان سی هاورپیان کوژراون. مهلا فهرهاد ژماردنې. هیچیان لی کهم نه ببږوه،
نیستاش همت بوون.

– نه دی کوژراوه کان کوان؟

– نه ماون، ون بوون، غهیب بوون...

مهلا فهرهاد له ژیر لیوانه وه گوتی:

– بهلې... نه وهش موعجیزه یه کی دیکه: سییان کوژراون و دهسبه جی سیتی دیکه، نه ویش
لهو هملومهرجه دژاره ی دا جینگای وانیان پر کردوټه وه. نیدی نه شو پرسپاری کرد و نه
نهوانی دیکهش چیدی له سر شو باسه روټیشن.

کومه لیک له پیاوه کانی سولتانوغلې نه کوژرابوون، به لام بریندار ببوون و له وی له لای
یه ک کوژیان کردبوونه وه. مهلا فهرهاد چوه لایان، رووی تی کردن و گوتی:

– باشه ټپوه بچی ناوا ناماده بوون گیانی خوټان فیدای ناغای بکه؟

لهو کاتش دا نه وهنده ی رق هستابوو، که نهی ده زانی چن ددان به جهرگی خوټی داگری.
برینداره کان نیدی نه میان ده نالاند، تنیا چاویان به ردابوونه وه، گوټیان له قسه کانی وی راده گرت
و هیچیان نه ده گوت. مهلا فهرهاد له داخی وهی که نیستا نیدی بوی نه ده کرا سه روگولله یان
لی دا و بیان کوژی، وهخت بوو شیت بی. رهگی ملی هم مو هستابوون، چاوی له ژیرا
هاتبوون، به سهری دا گورانندن، جنیوی پی دان و تفی لی کردن.

له نه کار یه کیکیان که جووتی ټی کی کز بوو، همدروک لارومته تی به قول داچوویوون،
تدمنی دهوری سی سال بوو و تا نیستا کز له قولینچکیکی هملکورماوو و دهسته کانی له
سهر زگی دانابوون، هستا پی و له حالیک دا تووره یی و دامایی به یه که وه له چاوی دا
دیاربوون تفی له مهلا فهرهادی کرده وه و گوتی:

– یاللا زوو به گولله یه کم لیده و بم کوژه! له کنه خوټه ته تو مه لای! یاللا دهی بم کوژه، به لام
تغم ده نیوچاوانی مه که! هرچی ده گه لمان ده که ی بی که، به لام مافی نه وهت نیه ناوا بی ټییمان
پی ټیکه! بهلې تنانته نه گهر زوریش تووره بی، هر حقت نیه خه لکی ناوا لی ټیکه!
چاره نووسی نیمه مردنه و زور باشه فرموو بمان کوژه، به لام سوو کایه تیمان پی مه که!

مهلا فهرهاد که تا نیستا ناوری لی ده باری، له حه ژمه تان هم مو گیانی ده له رزی و له
تووره یی یان به حال خوټی به پیوه راده گرت، به بیستنی شو قسانه له پر وهک ناویکی ساردی له

سەر پا تا بەری پیتی پىڭداكەى، سارد بۆۋە. خاۋ بۆۋە و هيچ نيشانەى توورەبى دە روخسارى دا نەما، شەرم داى گرت و پیتی عەيب بوو روو بۆ لای ھاۋرپىيانى ۋەرگىپى. چاۋى بەردانەۋە، لە سەرەخۆ بۆ لای كابرەى چوو، بە نارامى قۆلى گرت، لە جىتى خۆى داى نيشاندەۋە و گوتى:

— پۆلە گيان، بېمبوره، ، بە راستى داۋاى لىبوردن دەكەم...

كابرا گەش بۆۋە و بۆ ساتىك نيشانەى ترسى لە روخسارى رەۋى.

مەلا فەرھاد درىژەى بە قەسرەكانى دا:

— بەلام دەبى بزانى بۆجى نەمن ھىندە توورە بووم. باشە بۆجى دەبى ئىۋە بە قەسى سولتانوغلى بىن و ئىمە بكوژن؟ چاۋ لەو ھەموو تەرمانە بکەن كە لە سەر عەرزى كەوتورن! توخودا ئەوانە ھەر كامىان دە سولتانوغلىيان ناھىتن؟ باشە كاتىك ئىنسان لەو ھەلومەرچە دا كە دەبىنن، بىر لەۋە دەكاتەۋە، چۆن رقى ھەل تەستى و ناچار نەبى بەو شىۋەيە رەفتار بكا، كە من ئىستا كردم؟

كابرا ديسان ۋە جواب ھاتەۋە و گوتى:

— بەلام ئەتۆ نابى ناۋا ھەلسوكەوت بکەى!

— بۆ نابى؟ ناخر ئىۋە و ژاندەرمە جىاۋازىتان زۆرە. ژاندەرمە دەبى دەستور بەرپىۋە بەرى و

ھەرچىيە فەرماندەكەى پىتى دەلى، جىبەجىتى بكا. بەلام ئىۋەجى؟ خۆ ئىۋە ژاندەرمە نىن!

— مەلا فەرھاد، ۋەزەى ئىمە لە ژاندەرمەكان خرابەرە. ژاندەرمە سالتىك، دوو سالان ناچارە

ئەو كارەى بكا، بەلام ئىمە ھەتا دەمرىن، ناچارىن بە قەسى سولتانوغلى بکەين. بايمان،

باپىرمان، بابى باپىرمان و بنە و بنەچەكەمان ھەموۋيان نۆكەرى بابو باپىرمانى سولتانوغلى

بوون! توخو تاۋان نىە ئەو بەستەزمانانەتان كوشتون، كە بۆ نانى شەۋى موحتاج بوون؟

— ئەوان بۆ كوشتنى ئىمە ھاتىبون. نەمان كوشتبان، بۆخۆمان تىدا دەچوۋىن.

— ئەوان بى تاۋانن. ئەوانىش ناغاكەيان فەرەمانى داۋونى بىن و شەر لە گەل ئىۋە بکەن!...

كابرا چى دىكە نەتۋانى قەسە بكا. لە نەكاۋ دەستەۋنەژتۋ دانىشت. نىچاۋانى خستە سەر چۆكانى

و بە كۆل دەستى بە گرىنانى كرد، گرىنانىكى وا كە ھەموو لەشى لە گەل گرىنەكەى دەلەرزىيەۋە و

دەتگوت دەكۆلى. مەلا فەرھاد لە ۋى راۋەستابوو، چاۋى تى پىرپىوو و نەى دەزانى چ بكا. سەرەنجام چوو

لە لای دانىشت، دەستى بە شانى داھىتا، لە ۋەزەى برىنەكەى پىرسى، دلخۆشىيە داۋەۋە و پىتى گوت كە

لەمەردوا ھول بەدا رابردوۋى خۆى قەرەبوو بکاتەۋە. كابرەش ئەو جار ھىندىك ھاتەۋە سەرخۆ، ھەستا و

دەستى مەلا فەرھادى ماچ كرد. مەلا فەرھاد روۋى دە ژاندەرمەكان كرد و گوتى:

– نەرى ئىتوھە عملى كەرتىشتان لە گەلە؟

بە كىكە لە ژاندىرمەكان گوتى:

– نا، ئەو لەو دىيەى خوراي بەجى ماوه و لە وى خەرىكى نازاردانى خەلكەكەيە. ھەر بۆيەش لە گەلمان نەھات. ئەگەر بۆخۆتان بچنە دىي، بى گومان دەى دۆزنەوھ... مەلا فەرھاد وا باشە بچن و بە چاوى خۆتان ببىنن كە ئەو كابرەيە چ بە سەر خەلكى بەستەزمانى ئەو گوندى دىيى.

– زۆر باشە، ئىتوھە لىرە دەمىننەوھ، ئەمەن ھىندىك پىاوان بە وھ لاغەوھ دەنترىم سوارتان كەن و بتان بەنە شارى. لە وىش بچنە لاي دوكتورى.

– خودا راوھستارت كا مەلا فەرھاد، يارەبى لە بەلايان دوور بى!

– نامىن..

ژاندىرمەيكە لە حالتىك دا لە بەر ئىشى برىنەكەى دەى نالاند، گوتى:

– داوايەكمان لىت ھەيە مەلا فەرھاد:

– فەرموو...

– ئىتەمە لە نىتو خۆمان دا باسى ئەوھەمان كەردوھ كە... ئىستە كە ئىتەمە برىندار بووين، لە مردن گەر اوينەوھ... ئەو ھەموو نارەھەتى يەمان بەسەر ھاتوھ... برىا تونىيامان... ئەوھندەى دەژىن... مەبەستەم ئەوھەيە... برىا ئەو ناواتەمان وھدى ھاتبا... ھەمەدۆكمان چاوپى كەوتبايە. دەزانى.. كاتىك دەورەى خزمەتى ئىتەمە تەواو دەبى و دەگەرپىنەوھ نىتو خزمەكەمان... كاتىك دەگىرپىنەوھ كە ئىتەمە لە كاتى شەر لە گەل دەستەى ھەمەدۆكى دا برىندار بووين، خەلكى دىيەكەمان... لىمان دەپرسن ھەمەدۆكتان دى؟ چۆن پىاوتىك بوو؟.. ناخر بۆخۆت دەزانى ئىدى ئىتەمە بەوھالەيەوھ ھەتا ماوين شەل دەبىن،... دواترىش خۆ ئەو ناواتەمان وھدى ناھە و چاومان پىي ناكەوى!

مەلا فەرھاد پىكەنى و گوتى:

– راست دەكەن!

پاشان چو بۆلاى يەككە لە ھەمەدەكان، كورتىك سەربەرگىكى دراوى خوتىناوى دەبەر دا

بوو و سەرى رووت بوو. قولى گرت، ھىنايە پىشى و گوتى:

– فەرموو، ئەوھ ھەمەدۆكە!

– خودا بتەبەخشى مەلا فەرھاد! دەستت ماچ دەكەين! خودا تەمەنت درىژ كا و خودا

تەمەنى ھەمەدۆكىش درىژ كا!

دوو پرژژ دواتر مهلا فەرهاد به خۆی و هه‌موو ده‌سته‌که‌ی و هه‌مه‌ده‌کانه‌وه چوونه نیو گوندی سووتماناویه. به‌یانی زوو بوو که خۆیان گه‌یاند هه‌یه‌ نیو دتی. خه‌لکی دتی‌ه‌که‌ی هه‌ینه‌ نه‌شکه‌نجه کرابوون، هه‌موویان شه‌لوکوت ببوون، ده‌گریان و ده‌یان‌نالاند. به‌وحاله‌ش کاتیک زانیان مه‌لا فەرهاد هاتوه، هه‌موویان خۆشحال بوون، پیتشوازی‌یان لی‌کرد و لی‌هالان. له نیو هه‌موو لاوانی دتی‌ه‌که‌ی دا ته‌نانه‌ت یه‌که‌سه‌یش وه‌گیر نه‌ده‌که‌وت که ساغ بی و بتوانی به‌ سه‌ر پیوه‌ راوه‌ستی. رۆزبه‌یان هه‌یشتا ده‌ جییه‌ دابوون. هه‌یندیکیان به‌ شه‌قه‌ی ده‌رۆیشتن و هه‌یندیکیان دایک، باب، یان که‌سیکی دیکه‌یان ده‌چوونه بن بالیان و ده‌یان هه‌ینان. جه‌فه‌ر له‌ مردن بوو. مه‌لا فەرهاد له‌ بن سه‌ری دانیشتن و به‌ ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی ده‌ستی به‌ قورناغۆیندنێ کرد. دوو سه‌عاتی له‌ سه‌ر خۆیند.

ئه‌وه‌ی‌رۆژی هه‌ینی بوو. مزگه‌وتی گونده‌که‌ی مناره‌ی نه‌بوو. مه‌لا فەرهاد که‌ ده‌یه‌ویست بانگ‌ بدا، چووه سه‌ر بانیکی به‌رز و بانگی دا. خه‌لکی دتی کۆوه بوون و داوایان لی‌کرد که پیتشوازیی نوێی هه‌ینیشیان بۆ بکا.

مه‌لا فەرهاد قه‌بوولی کرد. ده‌نگی نه‌وه‌نده خۆش و به‌ گوپ بوو، مرۆڤ سه‌ری لی‌سور ده‌ما. وه‌که‌ خوره‌ی ناویکی به‌ ته‌وژم ده‌چوو که له‌ سه‌ران دتیته‌ خوارێ، به‌ سه‌ر ره‌وه‌زه سه‌ربه‌رزه‌کان دا قه‌لبه‌زه‌ی ده‌به‌ستی، ده‌رۆیته سه‌ر به‌ردان، خۆی به‌ قه‌دی داران داده‌دا و پاشان به‌ نیو دارستانه‌ چروپه‌ه‌کان دا بلاو ده‌بیتته‌وه. کاتیک ده‌ستی به‌ خۆیندنه‌وه‌ی خوتبه‌ کرد، گوپانندی و گوتی:

— خودا مرۆڤی بۆ ئه‌وه‌ دروست نه‌کردوه که بچه‌وسینریتته‌وه. نه‌ خوا و نه‌ پیغه‌مبه‌ری خوداش ئه‌و سه‌مه‌یان پی‌قبوول ناکرێ، که له‌ دنیا‌ی نیستا دا هه‌یه! به‌ زه‌جه‌ت یه‌که‌ له‌ هه‌زاری خه‌لک زگی خۆیان پی‌تتیر ده‌بی! ئه‌وانه که سه‌مه‌یان لی‌ده‌کرێ و ناوێرن به‌ گۆ سه‌مه‌کار دا بچه‌وه‌، دلنیا بن مه‌ترسیی ئه‌وه‌یان له‌ سه‌ره که به‌ بی‌تیمانی بمرن! باش بزائن ده‌رگای به‌هه‌شت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ ده‌که‌ویتته سه‌ر پشتی، که دژی سه‌م و چه‌وساندنه‌وه‌ را‌ده‌وه‌ستن و خه‌بات ده‌که‌ن!

مه‌لا فەرهاد لی‌کدا لی‌کدا بۆ دروستیی قسه‌کانی به‌لگه‌ی له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانی ده‌هه‌ینایه‌وه و پاشانیش به‌ ده‌نگه‌ خۆش و دلگه‌ره‌که‌ی باسی روح و که‌ره‌می خودای بۆ ئه‌و که‌سانه‌ کرد، که ژیا‌نی خۆیان فیدای راستی و عه‌دالته‌ ده‌که‌ن.

کاتیک خوتبه‌کان و نوێه‌که‌ی ته‌واو کردن، هه‌موو گیانی شه‌لالی ئاره‌قه‌ی بوو. پاشان گه‌راپه‌وه لای جه‌فه‌ری که‌ حالی خرابتر ببوو. دیسان له‌ بن سه‌ری دانیشتن، چاوی له‌ سه‌ریه‌که‌ دانان و به‌ ده‌نگیکی به‌ سۆز ده‌ستی به‌ قورناغۆیندنێ کرد. هۆش و بیر به‌ شیوه‌یه‌که‌ له‌ گه‌ن

خویندنه‌که‌ی تیځه‌ل بېوو، که نه‌گهر دواى ماوه‌یه‌ک و شیاریان نه‌کردبایه‌وه که کاتى ناخواردنه و هم‌موو له سهر وى پاره‌ستان، ههر ده‌ی خویند و ئیدی روون نه‌بوو که‌ی کۆتایی پى‌دینا.

هم‌موو هاورپىانی مه‌لا فه‌هادى و خه‌لکى دى‌ی به‌ پیر و جحیل‌ه‌وه له ده‌ورى یه‌ک له حمسارى مزگه‌وتى کۆ بېوونه‌وه. نه‌و سه‌ره‌وسه‌رى حمساره‌که‌ی سفره راخراپوون. میوانه‌کان دوو رۆژ بوو نانیان نه‌خواردبوو و زۆر برسى بوون. نان و چیشتیکی زۆر خوښ و به‌تام ناماده کرابوو و هم‌موو تیروپریان خوارد. ته‌نیا مه‌لا فه‌هاد نه‌ی‌ده‌توانى باش بخوا و ده‌بوو ههر پارووه و په‌رداخیک ناوى به سهر داکا، ده‌نا بۆى قووت نه‌ده‌چوو. ناچار بوو هیندیک جار پاره‌ستى و ههر نه‌خوا.

عه‌لى که‌رتیش دوو حه‌وتوو پيشتر هاتبووه دى‌یه‌که‌ی و گوره‌انیک ژانده‌رمه‌شى له گه‌ل بېوو. که هاتبووه نى‌و دى‌ی، به‌ گه‌ف و هه‌ره‌شه و گوره‌شه‌وه هاتبوو. وه‌ک چه‌وه‌نده‌رى سوور هه‌لگه‌راپوو و وه‌ک سه‌گى هار ده‌ی‌مراند. سه‌ره‌تا دى‌یه‌که‌ی گه‌مارۆ دابوو، نه‌ی‌هیشتبوو که‌س له دى‌ی وه‌ده‌ره‌که‌وى و هه‌موى له حمسارى مزگه‌وتى کۆ کردبوونه‌وه. ژانده‌رمان هه‌موو ماله‌کانیان پشکنی‌بوون، هو‌ل و ته‌ویله‌کانیش گه‌راپوون، ته‌نانه‌ت چالاوه‌کانیشیان چاوى لى‌کردبوون. کاتیک هه‌موو خه‌لکى دى‌ی له حمسارى مزگه‌وتى کۆ بېوونه‌وه، عه‌لى که‌رتیش هه‌روا له گۆتره کورپى‌کى مندا‌لکارى هه‌ستاندبووه سهر پى، له نى‌و حه‌شیمه‌ته‌که‌ی هی‌نابوویه ده‌رى و لى‌ی‌پرسیبوو:

— کوره‌ ناوت چى‌یه‌؟

— ناوم چى‌یه‌؟ ناوم حه‌مه‌ده.

— ها... حه‌مه‌ده؟ ناوی‌کى دیکه‌ت نیه‌؟

— نه‌خیر.

— یا‌للا وهرن له سهر پشت رای‌کیشن!

ژانده‌رمه‌کان کوره‌یان له سهر پشت راکی‌شابوو، هه‌ردووک به‌له‌کیان به‌ گوريسى لیک قايم کردبوون و هه‌تا روخسارى سپى بېۆه، لى‌یان‌دابوو. نه‌و جار کاتیک دى‌بووى کوره‌که زۆرى نه‌ماوه بى‌هو‌ش بى، لى‌دانه‌که‌ی راگرتبوو و لى‌ی‌پرسیبوو:

— ئیستا ناوت چى‌یه‌؟

کوره‌ که به‌ زه‌حمه‌ت قسه‌ی بۆ ده‌کرا، گوتبووى:

— حه‌مه‌ده.

ديسان ده‌ستیان به‌ لى‌دانى کردبۆه، به‌لام کوره‌که ته‌نانه‌ت یه‌ک جاریش نه‌ی‌نالاندبوو.

دواى لى‌دانى‌کى زۆرى دیکه ديسان که‌رتیش لى‌ی‌پرسیبووه:

— ناوت چی یه؟

— همه د...

نوه جار عملی کهرتیش بۆخۆی وهری گمرا بۆیه و نوهندهی توانیبوی لیتی دابوو، بهلام کوره که یهک وشعی دیکهی به زاری دا نههاتبوو. پاشان عملی لهبهری پارابۆزه، بهلینی پی دابوو نهگهر قسه بکا، ههرچی دهیموی بی داتی، ژنی بۆ بیینی و خمرجی داوه ته که شی بۆ بدا و نهو جار لیتی پرسی:

— دهی بابزاتم نیستا ناوت چی یه؟

— همه د.

دیسان نوهندهی توانیان لیتان دا، کهرتیش بۆخۆی له لیدانی ماندوو ببوو. ناخره که یهبری دا و دیاره بۆشی بهچۆک دا نههات. له حهیفان نهی ده زانی چ بکا. ههر لیتی خۆی ده کرۆشت: نای جووتیری کافر! بهلام کهرتیش وهک خه لکی دیکه نه بوو و ده بوو پینان نیشان دا که چۆن ده توانی کاری خۆی به ناکام بگه یه نی و خه لک بزانی که نهو سه رباز تکی ته واوه. سه رباز تکی که ناماده یه گیانی خۆی بۆ نیشتمان فیدا بکا و نهگهر پیوست بی، ده توانی خونی هه موویان بریز ته سه ر عهرزی.

سی شهو و رۆژان لاره کانی نهو گوندهی کوتا و هه مووی نیوه گیان کردن. بهلام ههرچی کردی بی سوود بوو. لاوتیک له بهر دهستی دا مرد و ههتا مردیش ههر گوتی نام همه ده. کهرتیش شیت ببوو. نهو بۆخۆی له نهسل دا جووتیر بوو و له میترسالیش بوو کاری ببوه نهشکه خه کردن. نهوهی پی خۆش بوو، چونکوو پیی وا بوو نه رکی سه ره کیی ژانده رمان نهوه یه که خه لکی نهشکه خه بکه ن. باوه ری وابوو که لیدان له بهه شتی را هاتوه و نهگهر لیدان نه بی نهو ولاته تیک ده چی. نهگهر نهو جووتیرانه لیتان نه دری و ده سه لاتیکیان به سه ره وه نه بی، که لیتی برسن، هه موو شتیک تیک ده چی و ده بیته تیکه ل پیکه لیک ههر مه گهر خودا بۆخۆی بزانی.

عملی کهرتیش وهک گهر ده لوولی هه لده سوورا و به نهشکه خه دانی جووتیران خزمه تی نیشتمانی ده کرد. تا نیستا و له چه نندین سالی رابردوو دا خه لکیکی زۆری له جووتیره کانی چای توورپوس، نیوه راستی نانا تۆلی و رۆژه لات و رۆژاوا ی نهو ناوچه یه ش نهشکه خه کردبوو، بهلام ههر گیز گرفت ی لهو چه شنه ی نیستای بۆ پهیدا نه ببوو. نهوه چه ندمانگ بوو ههرچی برسینه وهی له گه ل ده کرد، ناوی همه د بوو. هیته ده ی لی ده دان خوتنیان له بهر ده رۆیی، به کوتانی لال و کهری ده کردن، بهلام هیجیانی بۆ بهر ده ست نه ده کران و هه موویان ههر همه د بوون. زۆر سه میر بوو کوشته باشتن، نه هاواریان ده کرد، نه دهیان نالاند و بهر ده و امیش دهیان گوت ناویان همه ده و هیچی دی. نی وایان تیدا بوون ته نانه ت ههتا ده مردن ههر بزهیان دههاتی و ههر دهشیان گوت ناویان همه ده. دهکرا بلتی خه لکی دوو سی

دییان هەر له سروشتی خۆیان دا که لله شق بوون، به لآم... خۆ ناو و ناویانگی زهبروزهنگی عملی کەرتیشی به هه‌موو چو‌کو‌رو‌را‌ویه دا بلاو ببۆوه و هه‌موو کەس دە‌ی‌زانی که نمو تا چ راده‌یه‌ک بێ‌په‌زه و دل‌په‌قه. به‌و حاله‌ش سه‌یر بوو که نمو خه‌لکه بۆ وینه‌ عملی، حوسین و برایی‌یان تیدا نه‌مابوون و هه‌موویان ببوونه هه‌مه‌د. له‌و قه‌راره‌ی هه‌ینده‌ی پێ‌ته‌ده‌چوو هه‌موو ژن، کچ، مندالی سهر پشته‌ی لانکی و ته‌نانه‌ت نمو ده‌ زگی دایکیشیان دابوون ده‌بوونه هه‌مه‌د... به‌لێ، راسته‌ نموان زۆر که‌لله‌ش‌ق بوون، به‌لآم ناخر عملی کەرتیش، ده‌ولت، یاوه‌ر، عیسمه‌ت پاشا له‌ نه‌نکه‌ره‌ی و مارشال فه‌وزی پاشاش هه‌ر وا ده‌ستیان هه‌له‌ته‌ده‌گرت و قبوولیان نه‌ده‌کرد. ناخری خودا یان به‌ وان ده‌دا، یان به‌ نموانی دی... جا کێ به‌هه‌تره‌... با بزاین چۆن ده‌بی! بلێی جووتی‌ریک که نازایه‌تی خۆی به‌ پێ‌ده‌نگبوون و وه‌لامنه‌دانه‌وه‌ نیشان ده‌دا، بێ‌پاته‌وه‌، یان به‌گینکی گه‌وره‌؟

هه‌ر چۆن‌یک بوو عملی کەرتیش بریاری خۆی دابوو. قسه‌ی تی‌دا نه‌بوو یان ده‌بوو یه‌کێ بدۆزیته‌وه‌ که به‌رگه‌ی لێ‌دانێ نه‌گری و دان به‌وه‌ دا بێنی که ناوی هه‌مه‌د نیه‌، یان خۆی بکوژی. کاتی‌ک جه‌فه‌ریان هه‌ینا لای، کەرتیش زۆری پێ‌خۆش بوو. پێ‌ی‌وابوو نیدی به‌ مرادی خۆی گه‌یشته‌وه‌. جه‌فه‌ر مێ‌رمندا‌لی‌کی هه‌قه‌ه‌ - هه‌ژده‌ ساله‌ی کزه‌له‌ بوو، له‌ به‌ر لاوازی‌یان ملی بستیک درێژ ببۆوه و روخساری‌کی ره‌نگه‌په‌ریوی هه‌بوو. ژانده‌رمه‌کان له‌ سه‌ر دارێکی دیبویانه‌وه‌. له‌ ترسان له‌ وێ خۆی شارده‌بووه‌ و وه‌ک مێژۆکه‌ی ده‌له‌ره‌زی:

– ناوت چی‌یه‌؟

جه‌فه‌ر لێ‌په‌راوانه‌ وه‌لامی دابه‌وه‌:

– هه‌مه‌د.

– هه‌مه‌دی چی‌ خوی‌پێی مرده‌لوخه‌؟

– هه‌مه‌د.

کەرتیش سه‌ره‌تا هه‌ولتی دا به‌ قسه‌ی خۆش، به‌ جینو و هه‌ره‌شان به‌ چۆکی دایینی، به‌لآم سوودی نه‌بوو و پاشان وه‌ک هاو‌نیه‌شتمانیک که هه‌ست به‌ به‌رپه‌رسایه‌تی ده‌کا، هه‌موو زانست، نه‌زموون و توانای خۆی له‌ نه‌شکه‌غه‌ کردنی دا به‌کاره‌ینا، به‌لآم بێ‌جگه‌ له‌وه‌ یه‌ک وشه‌ی دیکه‌ی لی‌ته‌بیه‌ست... نه‌خه‌تر، نه‌وکوپه‌ که‌ پو‌اله‌تیکی هه‌ینده‌ لاواز و مرده‌لوخه‌ی هه‌بوو، له‌ راستی دا دیو و درنج بوو و دوژمنی نیه‌شتمان بوو. به‌ هه‌یج شێ‌وه‌یه‌ک دانه‌هات و له‌ قسه‌ی خۆی پاشگه‌ز نه‌بووه‌.

یانی چی‌؟ بسته‌ مندالی‌ک له‌ به‌رامبه‌ر پیاوی ده‌وله‌تی‌ دا ناوا هه‌لسوکه‌وت بکا و ناوی خۆی نه‌لی؟ نه‌مه‌ وه‌ک نمو و بوو که هه‌تر و کارایی کۆماری تو‌رکیه‌ که له‌ به‌رامبه‌ر هه‌تره‌

گهوره كان دا خۆی پراگرتبوو و نه به زیوو، گالتهی پی بکری. نه وه تا سه رجووخه عدلی کهرتیش، نهو پیاوه به شهرفه، گهوره ترین و لیژانترین نهشکه بجه گه ری نه م سه رده مهی ولات، هه موو هه ولتی خۆی له گه ل نهو کوپه ی داوه، به لام سوودیککی نه بووه!
سه رجووخه عدلی بیری کرده وه:

نیستا بۆ نه وه ی نهو جووتیره خایانه به چۆک دابین، ده بی هیتندیک شیوه ی تازه بدۆزینه وه! وا دیاره نهو شیوه نازار و نهشکه بجه یه که تا نیستا به کار هیتراون، کۆن بوون و نیدی له که لک که وتوون. ولاتیک که هونری نهشکه بجه کردنی تی دا گه شه نه کا، ناخری به که ی ده رووخۆ و تی دا ده چی... جا نه گه ر تورکیه ش تیک چی، نه وه تاوانی نیمه یه. نیمه خوتنمان له رینگای رزگاری نیشتمان دا داوه، به لام توانای نه وه مان نیه نهو هه تیوه چلکنه دیهاتی یانه ناچار که یه که شتیکی دیکه یان بیجگه له وشه ی حه مه د به زار دا بی!

به راستی نهو هه تیوه نیوه مردوه له رولاوازه بۆ سه رجووخه عدلی کهرتیشی ژانه سه رتیکی سه یر بوو: نیستا نیدی له وانه بوو ناوبانگ و شانازی به کانیشی هه موو بشۆرتنه وه و نا برووشی بچی. باشه نهو جار چۆن نهو بتوانی له لای بالادهسته خۆشه ویست و به ریزه کانی سه ر به رز کاته وه؟
له حالیک دا چیبی وای نه مابوو له داخان به ته قی مراندی:

– به ری ده ن با بروا!

ژانده رمه کان جه فیریان به ردا، به لام جه فهر نیدی گیانیککی وای ده به ر دا نه مابوو و به ناسته م هه ناسه ی ده هات. دوا ی نیو سه عات چاوه کانی هه لیتان، به لام نیدی نه ی توانی له جیبی خۆی ببزوی و خه لکه که هه ر نهو کاتی زانیان که له ژیر نیش و نازاری نهو لیدان و نهشکه بجه یه هه لئاستیته وه و کاری ته واره.

نیواری کوپتیکی چکۆله هاته لای مه لا فه ره ادی و پیی گوت:

– مامۆستا، جه فهر حالی زۆر خرابه...

مه لا فه ره اد چوو و دیسان له بن سه ری دانیش، هه تا دوا هه ناسه ی کیشا، ده مستی ده نیو ده مستی خۆی گرت و قورنایی له سه ر خوتند. لهو به یه نه دا نهو کوپه میژمنده له تعنیا جاریک چاری هه لیتا. مه لا فه ره اد دنیا یه ک پرسیار و قسه ی ده نیگای دا خوتنده وه که وی ده چوو به کیلک له پرسیاره کان و پرسیاری هه ره گرینگ یان نه وه بی: باشه بۆ ده بی نهو هه موو سه ته مه درحه ق به من بکری؟ بۆ ده بی نه من وام به سه ر بی؟
نه وه شتیکی بوو که لانی که م مه لا فه ره اد پیی وابوو ده چاری نهو کوپه ی دا دیتوو یه تی.

(۱۴)

شار له دلهر او کینه کی ناخوښ دا بوو. تنانته هینانی ناوی نسهپه کویتي همه دیش که موره مهباره که که ی ده زاری دا بوو، تیکه لئی ده سته ی چلسواره ی غه یی بیو و له وی له گه ل نسهپه بوړه ی خدری زینده غار غارینی ده کرد، قه دهغه بوو. هر به چاک، یان به خراب کهس نده بوو ناوی نهو نسهپه ی به زاری دا بی. که سیک ناوی هینابا، ده بوو سزای توند بدری، له پیش دا به قه مچی یان لئی بدن و دواتر له ژیرزه مینی ژانده رمه خانه ی دا که هتا چوکان ناوی تی دابوو، زیندانی بکری. دوا ی نه وهش مه حکمه م بکری و به تاوانی دروست کردنی مه ترسی بو هینمایه تیی ناوچه که، لانی کم ماوه ی سی مانگ بگیری. نه وهش له لایمن داده ستینه وه به ناشکرا راگه یه ندرابوو و جارپش درابوو. زور کهس لهو پیوه ندی یه دا برابر ونه ژانده رمه خانه ی و گیرابوون، روژه کانی هه وه لئی لییان دابوون، هه موو گیانیان ده خوینتی دا شه لال کردبوون و دواتریش به زگی برسی یه وه ده ژیرزه مینه که یان کردبوون و ناچار یان کردبوون له سهرزگ دهو نیو ناوه ی دا بین و بچن. نهو زه بروزه ننگه وای کرد که هه موو نهو داستان و نه فسانانه که سه بارت به نسهپی همه دوزکی له سهر زار و زمانان بوون، کو تایی یان پی هات. هیچ کهس دوپاتی نده کردنه وه و هر ده ت گوت قهت نهو شاره باسیکی ناوای لی ته بووه. هیچ به یانی یه کی حیل ی نسهپه که ی نه بیسرایه وه و نسهپه کهش به سهر هه وران دا نه فری یه وه. تنانته دواتر وه که نه وه ی ده چوو کهس له بیری نه مابی که خه لکی یان له سهر نه وه ی که تنیا باسی نسهپه که ی کرده، ده گرت و هتا ده یان توانی تییان ه لده دا. نه وهش له بیر چو بوړه که خه لکیان هر بهو تاوانانه ناچار ده کرد چنده پوژان ده ناوی پیسی ژیرزه مینی ژانده رمه خانه ی دا بتلینه وه. هر له بناخه دا ده ت گوت تا نیستا کهس له سهر شتی وا نه گیراوه.

ماوهیه کی کورت بهو شیویه به سەرچوو، به لآم زۆری نه کیتشا دیسان دهنگۆکان، نهو جار زۆرتیش، هم له نیو شار و هم له گوندهکان بلاو بوونهوه. ههوال و داستانهکان وه برووسکهی دهگهیشتنه خه لکی و پۆژ به پۆژیش گهوره تر ده بوونهوه. نهو شتانه له نیو ژنان به تایبتهت زۆر بوون. پۆژ نه بوو باسی موعجیزهیهک، یان شتیکی سهیری لهو بابته سهبارهت بهو نهسپهیه نهیهته گۆپێ.

چاره شه که چه ل که لووتیکی زلی هه بوو، بهیتهکی له سه سه شته سهیره تازانهی نهسپه کویتی دروست کردبوو. سازه کهی دهست دابۆیه، به گوندان دا دهگهرا و بهیته کهی بۆ خه لکی دهگوت. گهوره دهسه لاتداره کان که بۆخۆیان پێشویینه که یان دانابوو، ناگایان له ههلسوکهوتی چاره شه که چه لکی هه بوو، به لآم چونکه خه لکی شاری له ترسی سزادانی نه یان دهوترا نهو دهنگۆیان به پهره پێدنه، کس به ناشکرا باسی نهسپه کهی نه ده کرد، بهیته کهشیان نه ده گوتوه و وا دیار بوو شاره که هیمنه، پێیان باش نه بوو خۆی تی گه یمن و دهستوری گرتنی بدن.

به لآم ژنان گوێیان بهو قسانه نه ده بزووت و ده به زمی خۆیان دا بوون. حوسنی خانم و ژنی یاهوری، ژنی خه لیل به گی گهوره، نی قازی، نی پارێزگاری، نی داده ستینی و به کورتی ژنی هه موو گهوره کان کۆ ده بوونهوه و پۆژ هه تا نیواری باسی نهسپه که یان ده کرد. نهوان هینه دیان باسی حه مه دۆک و نهسپه کهی پێخۆش بوو، که هه ره شه، گیران، زیندان، نهشکه نه و شتی وایان هه ر پێ فشه بوو. ته نانهت بیریان له مردنیش نه ده کردهوه! گومان ده وه دا نه بوو که خواش یارمه تیی ده دان، چونکه هه موو پۆژی هه وائی تازه سه بارهت به حه مه دۆک و نهسپه کهی هه ر ده گه یشته وان. که سیش نه ی ده زانی چۆن دی و به کوئی دا ده گاتی.

نهو هه ووال و باسانه ی له هه مووان سه رسور په یته رتر بوون، هه میشه له لای ژنه کهی سندوقداری بوون، له لای نهو ژنه جوانه ی که ته نیا کاتی گێرانه وه ی هه واله که وه قسه ده هات، ده نا بی ده نگ داده نیشت، چاری ده بری به خه لکه که و گوئی له قسه ی وان راده گرت. هه ر خوداش ده ی زانی نهو له کوپوه و چلۆن نهو قسه و باسانه ی بۆ ده هاتن. ژنه کان شه یادی بیستنی نهو قسانه بوون و هه ر چه مند له سه ریشیان پۆشیتبان و دوو پاتیان کردبانه وه، ماندوو نه ده بوون...

" هه موو شه وێ، راست دوا ی نه وه ی شار چۆل ده بی، کۆیه که نوور له سه ر پرده ی، له مو جیه ی نهسپه کهی لی گولله باران کرا، ده ته قیته مه وه. رووناکی به که له پێش دا سووریکه تۆخه، پاشان ورده ورده زهرد هه ل ده گه ری، کهسک ده بی، بنه وش ده بی و نهو جار وه سه ر په نگه شین ده گه ری، به ته پکه کهی هه ل ده چی و له سه ر ته پکی گهوره ده بیته وه. زۆر گهوره ده بیته وه و ده کووژیه ته وه، به لآم

ديسان ههڙه بېتهوه و تهواوی تهپکه کهی وهک نوژی نيوه پوږيه رووناک دهکا. نمو جار له ههموو لايه کی را ماینی جوانی پهسمن پهيدا دهن، که به غاردان دینه پيشی. ماینهکان زور شوخن، کلکیان دريژه و سر و کلکیان وهک يهک بهرز راگرتوه. ماینهکان رادهوستن، پاشان پاشويان هينديک له بهريهک بلاو دهکن و ميزي دهکن. نهمپه کویت دی، ههوه لئی بون به عمرزيه يوه دهکا و پاشان به پاشی ماینهکانهوه. دواي نهوه سهری بهرهو ناسمان بهرز دهکاتوه و جار جار دهحیلینتی. نمو جار يهک به يهک سواريان دهبی و ههتا بهيانی له ههمووان دی..."

دهيان گوت لهو کاتوه که نهمپه کویت دیتته سهر تهپکه کهی، ژن و کچيش دهچنه وی، دهوارندهوری تهپکی رادهوستن و چاو له گهمه ی نيشقبازی و تیکه لېوونی وی له گهڙ ماینهکان دهکن. نهمپه کویت نهوهنده نهموگهرم ههلسوکوت دهکا، مرژو سهری سوږ دهمیښی. هيچ نينسانیک تا نیتستا شتی وای نهدیوه. پاشان بهری بهيانی، نمو کاتهی ناسو رووناک دهبی، نهمپه که خاو ده بېتهوه، تاویتیکی چاک بی جووله رادهوستی، یال و کلکی شوږ دهبنهوه و له جیی خوئی جوولهی ناکا. هيندهی پی تاچی له نهکاو وه خو دیتتهوه، خیرا دهسوږی و له پيش چاو ون دهبی. ساتیک دواتر حیلهی له سهر شاخان دهنگ ده داتوه...

کاتیک تهواوی خه لکی شاری و تنانته ژنهکانیش له دهنگو و باسوخواسی نهمپه کهی وهرهز بوون، له پریک سهرنجی ههمووان پهريه سهر ههوالی هممهدهکان. ههواله که نهوهنده ترسینهر بوو که نهک ههر نم شاره، بهلکوو نهدهنه، نهکهره و ههموو ولاتی حبهساند. له گوندهکانی توورووسی ههموو لاههکان و مندالهکان ناروی خوئیان گورپيوو و ناروی هممهديان له سهر خوئیان دانابوو. دهيان گوت نیتستا نهو بهزمه له دهشتيش ههيه. شهپولیک دلهر اوکی شاری داگرتبوو و تنانته نهوانی ههره به نهزموون و ناقلیش دهو شتهی نهدهگهيشتن. مورتهزاغا کاتیک له نیو شاری نهو ههوالهی بیست، زهندهقی چوو. به پهله چوهه مالی، عملیه شهلې بانگ کرد و لیتی پرسی چارچییه و نهو جار چوئغان له چنگ نهو ههژدیهها ههوتسههری رزگاری دهبی؟ هينديک گهوهری شاریش له وی بوون.

— نهمن رژی ههوه لئی گوتم، هاوارم کرد و گوتیان نی تهگرم. گوتم با ههتا ماره که گهوره نهبوه، سهری پان کهینهوه!

خه لکه که سهریان لهقاند و گوتیان:

— قسهکته راست بوو مورتهزاغا، گوتیمان نه دایه ی و بوخومان پهته کهمان ده نهستی

خومان دا کرد.

هەر ئەوی پوژی خەلیل بەگ، یاوەر، زولفۆی سەندووقدار، دادەستین، قازی، پارێزگار، مەلا دۆزان و ھەموو ناغاکانی دەورووبەر و بەگی عەشیرەتەکان لە دەفتەری کاری شارەداری کۆبوونەو. پۆستەم بەگیش کە پیاویکی بە زاکوون بوو، زۆر کەسی نەو شارەفی فیری خۆتندنەو و نووسین کردبوو، عەرزێکی یەكجار زۆریشی لەو ناوچەیە ھەبوو و قارەمانی دەورە شەری سەرەخۆیش بوو، لە وی بوو. بە یەكەو دانێشتن و راویژیان کرد، چ بکەن؟ وەلامێکیان بۆ نەدۆزرایەو.

زولفۆ گوتی:

ئەمن ناتوانم ئەو ھەوالەیی بۆ عارف سایم بەگی بنووسم، چونکە لیمان توورەییە. ئەو نەو توروپە کە کاتیک ئەمن بە دەستی خۆم ئەو پوژانە چەند سەبەتە ھەنجیری زۆر باشم چینیوو و بۆم ناردبوو، ھەر چاوشی لی نەکردبوون. ھەرچەند ھەنجیریشی زۆر پیخۆشە و ھەموو دەزانن ھەر باسی ھەنجیری لە لا بکەم، زاری پر دەبی لە ناو. وەك بۆیان گێرامەو بە گۆچانی دە سەبەتە ھەنجیرەکانی کوتاوە وەك دە کۆبەینی کوتی. جا وەرە، ئەو ھەنجیرانەم ئەمن بە دەستی خۆم رەنێو ھینان و وەك گیانی خۆم ناگام لییان بوو، کە چی ئەو بەو شێوەیی وەلام داومەو! دواي ئەو ھەلسوکەوتەیی بە راستی ئەمن ناوێرم خۆی لی دەم... تەنانت نەگەر بشم کوژن، ناوێرم خۆمی نیشان دەم.

پۆستەم بەگیش لە حالیک دا چەنەیی وە سەر گۆچانەکەیی دابوو گوتی:

— ئەو راستە، وایە. بەو حالەیی ئەتۆ باست کرد و نەگەر ناوای روانیییتە ھەنجیرەکانت، نابێ ئەتۆ خۆتی نیشان دەیی و قسەیی لە گەل بکەم، بەلام ناخەر وەزەکە مەترسیدارە. ئەو بارۆدۆخە وەك کاتی شەری سەرەخۆیی ناسک و گرینگە. دەبی ئیچە عارف سایم بەگ و دەولەتی لەو بارۆدۆخەیی بگەینەن. ئیستا ئیدی شتیک دە گۆری دایە، کە تا ئیستا لە میژوو دا نمونەیی نەدیترارە.

مورپتەزاغا نەرانندی:

— ئەمنیش ھەر دەمەویست ئەوەیی بلیم! دەم گوت با سەری مارەکەیی پان کەینەو. ئەو قسەیی بابو باپیرانمانە، کە عوسمانی یەکان بوون. زۆر پیش ئەوەیی ھەمەدۆک لەو شاخانەیی ئیچە راوراوینتی بکا، مرادپاشای گۆرکۆل کە ھەمەد بە پیاری ویش نەدەبوو، پەیدا بوو. مراد پاشا خیرا، وەك برووسکەیی، گۆری ھەل دەکۆلین. لە کیتوہەکانی تووررووسی، لە دەشتی چوو کووراویە و ھەتا سیواس و مالاتیاش، بەردی لە سەر بەردی نەدەھیتت، دەگەرپا و سەری ھەموو مارەکانی دەپەراند! جا ئیدی مەلی ئەو کابرا پیواچاکە ناقل نەبوو!

خهلیل بهگی گهوره ههولتی دا قسهکهی بپری، بهلام مورپتهزاغا به وهی توورپه بوو:
— هه موو خهتای تۆیه که نیتمه تووشی نهو دهردهسهری یانه ده بین! ههر نهو کاتی که
عهبدی خانی مالتویران کوژرا، نهمن گوتم که ده بی نیتمه وشیار بین... گوتم ناگاتان له خۆتان بی
و نهو کاتی ماره که چکۆله بوو!

خهلیل بهگ زۆر به لهسه ره خۆبی گوتی:

— نهوانه هه موو حیکایه تن. ده بی نیتمه نهو کیشیهی چاره سهر بکهین که نیستا ده گۆری
دایه. ده بی ریگیه که بدۆزینه وه.

مورپتهزاغا که له حهیفان وه هه ناسه برکه که وتبوو، سینگی ههر ده فی ده دا، ره گی ملی
هه ستابوون و چاوی له ژیرا هاتبوون، گوران دی:

— ده لیمان گه ری با بی دۆزینه وه. وا دیاره نازانی نهمن پیام له شاخی ههن!

خهلیل بهگ قاقا پی که نی:

— مه به ستت نهو شله ی هاو ریته؟

به لام زوو پینکه نینه که ی بری یه وه، گرژ بوو و گوتی:

— مورپتهزا، نه تو نازانی و ده بی وشیار بکه مه وه، کاتیک نه تو یه کیک لهو مارانه ت ده
باخه لی خۆت دا راگرتوه، نیدی نهو قسانه بۆ ده که ی؟ با پیت بلیم، نهمن هیچ نهو شله
له بنه وه بره م خۆش ناوی. نهمن به ته واوی هه ست ده که م که سه ره هه ودا ی هه موو نهو داستانه
ده گه نه وه لای وی...

مورپتهزاغا له توورپه ی یان دهر یه ری، تفی ده عه رزی کرد و بۆله یه کی لی هات که که سی
لی حالی نه بوو. پاشان هینه ده ی گوران که نیدی ماندوو بوو و له جیگای خۆی بۆی که وت:

— نیوه ته نیا نی ره ییم پی ده بن. نی ره یی بهو پی او به وه فایه شم ده بن. نهو کارایه بۆ من
وهک برا وایه. قه لای منه! پارێزه ری منه! که سی که حه مه دۆک ته نانه ت نارێری چا له
سی به ره که شی بکا. هه زار حه مه دیش بن، باکی لی یان نیه! نه وه ش بۆ خۆتان ده زانن که ...

شاره دار ههولتی دا نه هه ونی بکاته وه:

— تکایه خۆت نار هه حه ت مه که. توورپه بوون له تو ناوه شیته وه، مورپته زا به گ! خهلیل بهگ

مه به ستی نه وه نیه گالته ت پی بکا...

سه ره نجام مورپتهزا هه ستی کرد که ناچاره داوی لی بووردن بکا. ته واوی له شی وه سهر
ناره قه ی گه را بوو:

– بمبورن، مهبستم نوره نهبوو... خلیل بهگ دوستیکی چاکه، له برام نیم نیزیکتره، دهزانم هرگیز خرابهی بۆ من ناوی... دۆستان، گرفتهکه زۆر گهورهیه، تمنانته مسمهلهی مهرگ و ژبانه، هر له بهر نهوهش بوو که من ویستم ناگادارتان کهمهوه. له بناخه دا بوون و مانی ولاتی نیمه ده مەترسی دایه. نیستا هه موو کەس ناوی هه مه ده و رهنگه نیستا شوینهواری نهو شتهی له سفر ناینده زۆر بهرچاو نهبی، بهلام باوهر بکهمن مسمهلهکه گرینگ و جینگای تیرامانه. شتی له وهش ترسینهتر ههیه: دهلین لاهه چتهکان له دهستهی حموت کەسی دا خۆیان رینکدهخه. هه موو دهستهکانیان حموت حموتن، کەس نازانی له کویترا دین، هه موو سمرتاپی چه کردارن. تهننگ، رهشاش و نارنجکیان پین و دهچن له شاخی رهگمل هه مه دهوکی ده کهون. دهلین هه موویان یهک شیره هه لسوکوموتیان ههیه، نامانج و شیوهی رینکخست و بهرینهبردنیان یه که، رهنگی موویان یه که، رهنگی دهست و چاوشیان هه ریه که و له هه موو شتیکی سهیرتر نهویه که هه مووشیان ناویان هه مه ده. هر خودا دهزانی بۆ؟ نهوان که دهچنه لای هه مه دهوکی پیتی دهلین: هاتووین به قسهی تو بکهمن و دهستوری تو بهرینه بهرین! پاشان هه مه دهوکی تاوانبار و مهلا فههاد له شاخی فیری تهقه کردنیان ده کهن و دواي نهوهی به چاکی فیره شهر بوون، به چیاکانی توووروسی دا بلاویان ده که نهوه! نیستا نهوان له هه موو زنجیره چیاي توووروسی هه ن و زۆر کەس له کیتوپارهی تووشی دهستهی حموت کەسی نهو هه مه دانه بووه و دهلین هه موویان وهک یهک دهچن، هه موویان وهک یهک نازان و هه مووشیان نهنگیوه به کنگوللهی نابویرن. دهلین چاوی قورینگی له غاردانی دا دهنگیون. نهوان رینگاکان ده گرن، رینواران رووت ده کهن و هر کچیکیان وهگیر کهوی دهستدریزی ده کهنی. یهک ماله دهوله مەندیش له شاخی نه ماون و هه موویان هه لاتوون و له ترسان هاتوونه دهستی که پیمان وایه هینتره! نهمن تعنیا ده مهویست لهو شتانه ناگادارتان بکه مه وه و ههچی دی. نیستا سوپاستان ده کهم که ناوا به باشی گویتان لی پراگرتم. بهلام داواتان لی ده کهم و به دلش چاوه روانیم لیتان ههیه که قسه به عهلی یه شهلی برام نهلین، چونکه به راستی له گیانی خوشم خوشر دهوی...

لیزه دا مورتهزا دهستهکانی هاویشته پشت چۆکان، تیکی بهزاندن و یه که به یه که ده چاوی هه مووانه وه رامنا.

خلیل بهگی گهوره گوتی:

– نهمن له پیش دا، له قوولایی دلمهوه سوپاسی مورتهزاغای بهرتهزیمان ده کهم که زۆر به جوانی لهو گرفت و کیشانه که بهرۆکیان پی گرتووین، ناگاداری کردینه وه. بهلی، بارودۆخه که به راستی دژواره و پیش نهوهی وای لی پیتی دهروهستی نهیهین، دهبی به پیری یه وه بچین و رینگاچاره یه کی بۆ

ببینینه وه. دهی با به راستی قسه بکهین. نهوهی دهزانی که نابیی نه چاومان له وه بی عارف سایم بهگ یارمه تیمان بکا و نه دهولت. نهوان یارمه تیمان ناکهن و ههر دهرهستی وهش نین که لهو شاخانه چ پروو دهه. ناشزائم داخوا دهتوانین پیتهخت بینینه سمر نهو باوه ره که بارودۆخی کیتیارهی ناوا خراپه؟ تمنیا هومیدمان لای خۆی عارف سایم بهگ بوو که نوینمرمانه، بهلام نهوه نهو ناوای پشت تی کردووین. به راستی نازانین بی نهوهی له پیش دا له گهل وی قسه بکهین، چۆن ناوهند له گیروگرفته که بگهینین. نهگهر تیلگرافیکی بۆ وهزیری نیوخوا بنیرین، پیش هه موو کهس عارف سایم بهگ لئی ناگادار ده بی و ههر وهر نهگهر بۆ مستهفا کهمال پاشا، عیسمت پاشا و مارشال... به ههر حال بۆ ههر کهسی بنیرین، نهو له هه مووان زووتر پی ده زانی.

زولفۆ گوتی:

– بهلئی به دزی وی تیلگراف بهری تا کرای و شکی تی دا نیه نهو ههر ده زانی. بهو شیوهیه ته نانهت نهگهر خه لکی نهو شارهش هه موویان ناوی خۆیان بنین هه مه دهۆک، دیسان ههر نابیی بی پرسی وی تیلگراف بهری بکهین.

روسته م بهگی مامۆستای فیرگه گوتی:

– باشه با بۆخۆمان له بهرامبهر دوژمنه که مان دا راههستین. پیشتریش خۆ ناومان کرده... با شتیکتان بۆ باس بکه م دۆستان و بهریزان! سولتانۆغلییه زهرده که ناغایه کی گه ورهیه و زهویی یه کجار زۆره، دیاره به قه د شایه کیش به دهسه لاته، هیتزکی به دژی هه مه دهۆکی دروست کرده و پیاوه کانی وی خهریکن نهو شاخانه به دهستهی نهو چهتهیهی تهنگ ده کهن و گوشارتکی باشیان بۆ هیتان.

موپته زاغا قاقا پیکه نی:

– هه می مائه ناغا! نهو خه بهره کۆن بووه! ههر دوینی شهوی دهستهی هه مه دهۆکی تاقیان له پیاوه کانی سولتانۆغلی برپوه. هینده یان لی کوشتون، قه لودالی تووروسییش به گوشتی نینسانی قایل نین. سولتانۆغلی بۆخۆشی کونه مشکی لی بۆته قه یسه ری و له که لیتنیکی ده گه ری، خۆی تی دا بشارتته وه!

– جا نهگهر وا بی ئیدی وه زعه که ههر زۆر ناله باره...
 رۆسته م بهگی مامۆستا چرۆا و ترس و دلخه ورپه له روخساری دا وه ده ره کهوت. به ناشکرا لیتی له رزین و به نه سپایی، بی نه وهی دهنگ به رز کاته وه، گوتی:

– پیشنیاریکم هه یه!

شاره دار گوتی:

— فەرموو بزانی چ پیتشنیاریک؟

— بەرپرانی، ئەوە که هەموو لاو و میژمندالێک ناوی خۆی ناوێ حەمەد، بەلایەکە تا ئێستا لە نۆسەد سالی رابردوو دا نمونەئە نەبوو. بە بروای من ئەو نیدی چەتەگەری نیە و سەرەتای دەستپێکردنی شۆرشێکی گەورە و بەرینە. ئەو دەستە گەڕۆکانە که نالای ئەو شۆرشەیان هەلکردووە و لە دەوری ناویک کۆ بوونەتووە، بە خۆرایی نیە و ئەو دەگمەنی کە کۆمەڵی مرۆفایەتی خەریکە تووشی بزوتنەوێهەکی شۆرشگێڕانەئە پر مەترسی دەبێ. ئەویش چ بزوتنەوێهەک! بزوتنەوێهەک که دواي بزوتنەوێهە سپار تا کورسی تا ئێستا دنیا بە خۆیەو نەدیتۆتەو! وی دەچی ئەوانە تێکەشکێن، چونکە بە هیچ شێوەیەک بۆ وەرێخستنی شۆرشێکی نەوتۆ نامادە کاریان نەکردووە. دەمەوی بلێم که ئەمن زۆر کتیبم لەو بوارانە دا خوێندوونووە. ئەوێ ئیمە پێی دەلێن خەلک، زۆر شتی وا دەزانن که ئەوان هەر ریشی تی تابەن، بەلام ئەو تۆوێ ئەوان ئەمەزۆ دە چیین، لە عەرزى دا شین دەبێ، ریشە دادەکوئى و سەرەنجام ریشەکان وا بەهێز دەبن که هیچ کەس پێی هەل تا کتیشین. حەمەدۆک و هاورێانی و ئەوانەش که دواتر تێکەڵی دەستەئە وی دەبن، چاک دەزانن که لەوانەئە زۆری پێتەچی تێکەشکێن و بکوژین، بەلام پیتشبینی ئەوێ دەکەن که ئەو تۆوێ ئەوان دە چیین، وا دەچی دە دلی عەرزى یەو، که هیچ کەس ناتوانی دەری پیتشبوو و نەئەئە رەگاژۆیە بکا. ناخەرە کەشی ئەوان ئەو دنیا یە سەروین دەکەن... ئەو هەموو جووتێرانە که ناوی خۆیان دەئین حەمەد و هەر بەو ناوێ دەستەکانیان پیتکەدین و خۆیان ریتکەدەخەن... بە راستی جینگای ترسن و ئەمن لەو دەترسم که لە ئەنکەرە کەس لەو مەترسی یە نەگا و ئەزانن چ بێر و مەبەستێکی سامناک خەریکە بۆ دوارۆژ ریشە دادەکوئى...

خەلیل بەگ که رەنگی پەریبوو وەلامی دا یەو:

— بەئى، بە راستی بەدبەختی یەکی گەورە یە. لە سەر عەرزى ئى راوەستاوین، که بنی مینرێژ کراو.

یاوەر که سوور و شین هەل گەرابوو، گوتی:

— ئەتۆ بارودۆخە کەت زۆر بە جوانی بۆ روون کردینەو و جینگای پرسیارت نەهیشتەو. ئەمن دەسبەجی هێژێکی باش سازدەکەم و دەئێرمە سەریان. فەرماندەری ئەو هێزە نوێ یە نەفسەرتێکی جەئیلە و عەلی کەرتیشیشیان بۆ بەئەدی یە رەگەل دەخەم. ئەو جووتێرانە دەبێ تی نەگەن ئەو که هەموو خۆیان کردۆتە حەمەدۆک، چۆنیان لە سەر دەکوئى! سەرھەنگ، خودا راوەستاوی کا، دەستەئە ژاندرەمە و هیتدیک فیشەک و پیتوستیی دیکە بۆ ناردوون. بەرپرانی، ئیو نابێ بترسن، لە چی دەترسن؟ ئەمانەت ئەگەر ئەو حەمەدانە، ئەو برسێ یە لەرولاوازانە که هەر یەسک و پیتستن، ئەو نەئەئەش زۆر بن، که ئەک هەر

شاخه‌کانی توورپوسی، به‌لکوه هممو دنیاش پر کمن، دیسان هر به سمریان دا سردده‌کومین و تفروتونویان ده‌کمین. چۆن پیاو سمری ماری پان ده‌کاتمه‌وه، هر بمو شیوه‌یه‌ش نیتمه سمری وان پان ده‌کهممه‌وه. هر وه‌ک جه‌نابی شاره‌دار گوتی بی‌تمه‌وی پیته‌خت ناگادار بکمین، ده‌توانین بۆخۆمان نمو کاره جینه‌جی بکمین. نه‌گهر همتا نیستا نه‌مان‌توانیوه کۆتایی بمو گرفته بیئین، له‌بهر نه‌وه بووه که ژانده‌رمه‌مان کم بوون، به‌لام نیستا نییدی هیژی تمواومان همیه و بریاری کاره‌که‌شمان داوه. دلنیا بن زۆری پی‌تاچی که سمری نمو چه‌تانه به داره‌توه‌که‌ی نیو بازارپی‌مه‌وه ده‌بینن...

نمو قسانه‌ی یاوه‌ری هیندیکی دلخۆش کردن و تا راده‌یه‌کی زۆر نارام بوونه‌وه.

— یاوه‌ر راست ده‌کا!

— هر زه‌بریکی توندیان وی‌که‌وی، نییدی خۆ ناگره‌مه‌وه...

— نمو کاتی دان به ناوی راستی خۆیان دا دینن!

— ته‌نانه‌ت حاشا له بیروباوه‌ری خۆشیان ده‌که‌ن!

— لی‌دان و کوتانی سهرجووخه‌ عه‌لی که‌رتیشی کاری خۆی ده‌کا...

— عه‌لی ده‌بیته‌ هه‌وریکی ره‌ش و به سهر توورپوسی دا ده‌رژئی...

— وایان لی‌ده‌کا هه‌موو دار، به‌رد و ته‌نانه‌ت چۆمه‌کانیش هاوار بکه‌ن و بلین "نه‌من

حه‌مه‌د نیم!"

— ده‌ماریان ده‌ردین!

— وه‌للاهی وایان لی‌ده‌کا که هه‌تا دنیا به دنیا‌یه که‌س نه‌ویژی مندالی خۆی ناو بنی

حه‌مه‌د و ته‌نانه‌ت حه‌مه‌دیش! نه‌گهر له شاریش تووشی که‌سیکی بن و لی‌ی‌په‌رسن ناوت

چی‌یه، بلنی حه‌مه‌دم، کلکیان ده‌ نه‌ره‌ی پشتیان ده‌گرن و هه‌تا گوئیان ده‌گیری هه‌ل‌دین!

به‌و قسانه‌ یاوه‌ر نه‌وه‌نده هه‌ل‌مسا و له‌خۆبایی بوو، ده‌ت‌گوت هر نیستا له شه‌رپیکی

گه‌وره‌ دا سهرکه‌وتوه. هه‌ستایه سهر پی و گوتی:

— به‌رپیزان، له سهر نیزنی نیوه هر نیستا فه‌رمان ده‌ده‌م هیژه‌کاغان بۆ به‌رپوه‌بردنی نمو

نه‌رکه‌ی وه‌ری‌که‌ون!

— سهرکه‌وتوو بن، نیشال‌لا هه‌نگاوتان پته‌و بی و به سهر دوژمن دا زال بن!

هه‌موویان هه‌ستانه سهر پی و به نیشانه‌ی سوپاس و پیزانین ده‌ستی وی‌یان ده نیو ده‌ستی خۆیان

گرت. یاوه‌ر خواحافیزی کرد و وه‌ده‌رکه‌وت. دوا‌ی وی پوستم به‌گ دانیشته‌که‌ی به‌جی‌هیشته‌ت.

کاتی‌ک رۆی چاوی به‌ردابوونه‌وه و بیری ده‌کرده‌وه. وا دیار بوو زۆر شایی به قسه‌کانی یاوه‌ری نه‌بوو.

ئەوانى دىكە دۇنيا بون كە ياۋەر ھەر ۋەك گوتبۇرى دەتۈنى دەمارى ھەمدەكان دەرىتىنى و ئەم
گرفتەى چارسەر بكا. دەيانگوت نىستا كە ياۋەر ھىزى زياترى بە دەستەۋىيە و بۇخۇشى ئاۋا لە سەر
بىرنەۋەى ئاسەۋارى ھەمدەكان شىلگىرە، نىدى كارەكە جىبەجى دەبى و جىگى ئىگىرانى نىە. ھەر
بۆيەش كە ھەستان ھەموۋىان چورنە چىشتخانەى نەزىفۇغلى و بەو شىۋەيە شەۋەكەيان بىردە سەر.

نىۋەشەۋى مورتەزاغا ھاتەۋە مالى. حوسنى خانم بە نىگىرانى يەۋە چاۋەرۋانى بوو. داستانى
ھەمدەكان نەۋىشى نىگىران كىرەبوو، بەلام نەى دەزانى بۇ ئەم بەزمە پەيدا بوو. ھەر ئەۋەندەى
دەزانى كە خەلكى شاخى ھەموۋىان تەنانت پىرى سەد سالىشىان ئەم ناۋەى لە سەر خۇى داناۋە.
باشە يانى چى؟ ئەۋە چ سۈۋدىكى ھەيە؟ بەلام ھەرچۇنىك بى ئەۋە پىۋەندى بە خۇزانەۋە ھەيە، با
ناۋى خۇيان بىنن ھەمدە، ئەھمەد يان ھەر ناۋىكى دىكە كە بۇخۇيان كەيفىيان پىدى! ئەۋە بە خەلكى
دىكە چى؟ چ زىيانىك بە خەلكى شارى دەگەيەنى؟ ئەم خەلكە بۇ ھىندە لەۋ شتەى دەترسن؟
مورتەزا ھاۋارى كىرد:

– بارودۇخەكەمان زۆر خرابە خانم گىان! ئەۋانەى ئەمەن پىشىنىم كىرەبوون و ھەمىشە
دەمگوتنەۋە، ئەۋە ھاتنە دى. ئەۋانە ئەم كاتەى مەن ھاۋارم دەكرد كە بەلەيەكى گەۋرەمان بە سەر
دى، قسەكەمىان بە ھىند نەگرت و نىستا كە ھەموۋ خەلك ناۋى ھەمدە، كۈنەمشكىان لىتۆتە
قەيسەرى و نازانن بچنە بن داۋىنى چ شىخ و پىۋاچاكىكى! ئەۋانە ئەۋەندە گەۋجەن، دە قسەى
رۈستەم بەگىش نەگەيشتەن. ئەم كىرايە نەۋەنى لە مېژو بۇ ھىننەۋە، بۇ بەراۋەرد كىردن و
پىتگوتن ئەم بارودۇخەى نىمەى تىداين، چەندە ناسك و دژۋارە! بەلام تىنەگەيشتەن و گوتىان
نەدايە... ناۋىرەن پىتەخت تىنەگەيەنن كە لىرە چ رۈۋ دەدا. كۈرە ۋلاتەكەشمان تىدا چۈۋ! تەۋاۋى
كەلپىن و كۈلپىنى تۈرۈۋسى پىر بوون لە ھەمدە...

حوسنى خانم گوتى:

– دەى باشە جا ئەۋە چىيە؟ با ھەموۋ ناۋى خۇيان بىنن ھەمدە، يان ھەرچىيەكى پىيان
خۇشە... با ناۋى خۇيان بىنن عىسمەت پاشا... چ دەبى؟
– چۆن... زۆر خرابەتر دەبى! رۈستەم بەگ ئاكامى ئەم دىارەدەيەى چاك بۇ لىكدانەۋە، ۋاى
بۇ رۈۋون كىردنەۋە، ھەموۋىان لە ترسان لەخۇ مىزتن. قسە لە تۆۋەكەيە. دەزانى تۆۋى چى؟
ئەۋان تۆۋەكەى دەچىنن. تۆۋەكە رەگاۋۇيە دەكا و بە كەس ھەلتاكىشىرى، شىن دەبى و ھەتا
نىۋەراستى قۇۋلايى عەرزىش رىشەى دەچنە خوار! تۆۋەكە، خانم گىان، تۆۋەكە!

– بۇ خاترى خوداى ئەۋە چ چەشنە تۆۋىكە؟

– تۆۋى ھەممەدۆكى خانم.. روان و ھەلدانى ئەو تۆۋەش نەمانى ئىمە و سەرۋىن بوۋنى مال و دەسلەتلى ئىمەى لە گەلە.

خوسنى خانم تىتەگەبى بە راستى ئەو چ نەوعە تۆۋىكە كە لە ھەممەدەكان دەپرۇى. لە سەرىشى نەپرۇى... زۆرىش جىاوازىبى نەبوو كە ئەو تىتىبگا، يان تىتىنەگا، ھەر ئەۋەندە ھەستى بە ترستىك لە دەروونى خۇى دا كەرد، كە نەىدەزانى چىبە و بۆچى دەبى ھەبى: مورتمزاغا ھىندىك زىادى خواردۆتەو و رەنگە سەبىنى كە دىتەو سەرەخۇ بە تەۋاى بۆى روون كاتەو كە ئەو تۆۋە ژاراۋىبە چىبە. بەراست... ەلىبەشەلىش ئەمپرۆ ھىندىك گۆرۋابوو و دە فەر دابوو. ئەھا، لەۋانەبە ئەو ئالۆزىبەى وىش پىتەندىبى بەو تۆۋە ژاراۋىبەو ھەبى، كە ھىندە لە ەمرزى دا رەگاژۆبە دەگا. بلىتى ھەممەدۆك ھىرش بىكەتە سەر شارى؟ بلىتى ئەگەر ئەۋەى بىكا، مالىان تالان بىكا و ھەموۋىيان بىكۆزى؟ ھەرچەندى بىرى كەدەو بە ھىچ كۆى نەگەبى. ئەرى خۇ بە راستى نابى ئەۋەندەش لەو كۆرە جووتىرەى بترسن. بابى من قەت ئاۋا نەبوو. دەى با چىدى بىرى لىتەكەمەو. خانم ئىدى ھىندەى بىر لەو مەسەلەبە نەكەدەو، بەلام پىاۋەكان ساتبەسات نىگەرانتەر دەبوون و زىاتەر دەترسان.

– ەلىبە شەل لە كۆتە؟

– لە ژوۋرەكەى خۆبەتى، نوستەو.

– چۇن دەتوانى لە رۆژتىكى ەك نەمپرۆ دا بنوى؟ كاتىك ۋلات پەر بوۋە لە ھەمەد و ئىمە لە ترسان ەك مپۆكەى دەلەرزىن. لە رۆژتىك دا كە ئىمە خەرىكىن لە دەربابەك خوتىن دا نوقم دەبىن و رىشەى تۆۋەكەش گەبىشتۆتە نپەر راستى قوۋلاىبى ەمرزى؟

– خۆت نارەھەت مەكە، ئاغا گىان، ئەمشۆ كاتىك ئەتۆ لە خەۋى دا بوۋى، ئەو بەستەزمانە دەمانچەى رووتى بە دەستەو بوو، تەنەگە ماۋزەرەكەشى بە شانىبەو بوو و كىشكى لە ئىمە دەكىشا. لە سەرى شەۋتە ھەتا بەيانى ھەر چاۋرىشى لىكەنەناۋن. نپەشەۋى ھەستام، ئىستىكانە چابەكم داىە. بە راستى ئەو برا دلسۆزى تۆ بۆ تۆزۆر بەكەلكە... مورپتەزاغا بە نەسپابى دەرگاگەى كەدەو:

– ەلى گىان، براى خۆشەۋىستم!

– ەلى راپەرى، دەستىكى بە شتومەكەكانى بەرى داھىنا و دەسبەجى ھات لە پىش ئاغاى راپوۋەستا. ھەر بە جەۋە نوستبوو و شەۋىش گوتى لە قسەكانى ئاغا و خانمى ببوو. دەمانچەكەى ھەر بە قەدىبەو بوو.

– کاکه عملی، خەوت لی کەوت؟

– بەلێ، وێژینگیکم دا...

مورتهزاغا نەرمتر و دۆستانە تر گوتی:

– ئەمشەویش هەر نە نوستی؟

– دوینی بە رۆژ نوستم، ناغای گەورەم.

لەو هەتا هاتبۆوه و لە وی دەژیا، ناوا نیوانیان خۆش بوو. هەم ناغا، هەم حوسنی خانم و هەم ئەوانی دیکەش که لە مالتی دا بوون، رێژنکی زۆریان بۆ عملی دادەنا. وای لی هاتبوو بۆخۆی هەستی بە چەشنە گوشارتک دەکرد و ئەو هەموو رێژگرتەیی بە زێدەرەوی دەزانی. تەنانت نامادە بوو واز لە کوشتنی ناغاش بینی. جاروبار شەرمی دەکرد که لەو مالتی ئەو هەموو رێژ و پێژاگەشتنە دەدی، بەلام ئەو هەر دژی مورتهزای بوو. هەر نەمی شتیک زۆر روون و ناشکرا بوو. وەک چۆن دایە خۆزی حەمدی خۆش دەویست، حوسنی خانمیش ئەوی خۆش دەویست و نامادە بوو لە پێتوای خۆشی و ناسایشی وی دا هەموو کارێک بکا! دەزانی چ چیتشتیکی پێخۆشە، بۆخۆی بۆی لی دەنا. ناوی هەموو مندالەکانی و تەمەنیشیانی دەزانی. هەموو جاری دەچوو پارچەیی باشی بۆ دەکرین، بە دەستی خۆی جلی بۆ دەدروون، گیرفانەکانیشی بۆ پر دەکردن لە پوول و بۆی بەرێ دەکردنە دێی. پێنج کولێجە و پێنج کراسی ئاوریشمی هەرە باشی بۆ ژنەکی کرپیوو و بۆی ناردبوو، بەلام ئەو چاک بوو که هەتا نیستا چاوی بەو ژنە پلێتۆخەیی نەکووتبوو. خانم تەنانت نۆکەرنکی خۆی ناردبوو لە ئەدەنەیی سی جوت کەوشی پانیەبەلیندیشی بۆ کرپیوو. هەموو سەری مانگان کوللێرەشە کری و کینک و شیرنیاتی هەرە خۆش و نایابی دەکری و بۆ مندالەکانی عملی دەنارد. بە کورتی پیاوتک هەمیشە لە بەینی مالتی خانمی و گوندەکی عملی دا دە رێتە دا بوو و شتی بۆ دەبردن. لە مالتیش هەموو قەدری عملی یان لە سەر چاوان بوو و هەرچی ویستبای، بۆیان جینەجی دەکرد. هێندەیی لە گەل چاک بوون، که نیلی عملی وای لێک دەداوه که ئەوان بە راستی خۆشیان دەوی و ئەو کارەیان لە بەر بەرژووەندی خۆیان نیه، هەرچەند ئەو رێوی بە پیرە شەلە قەت دۆست و دۆزمنی لی ئەدە گۆرا. ورده ورده ئەو حالووەواپە دەبوو هەزێ ئەو که کۆنەرقتیک که عملی لە زوووه بەرامبەر بە ناغای لە دلی دابوو، برهوی. بۆخۆی ئەوی نەدەویست و لە بەرامبەر هەستی خۆی دا رادەوستا. هێندیک شەرم دەکرد: ناخ هەرکەس لە جیتی وی بایه، ئەو هەموو قەدری گیرابا و نارا چاکەیی لە گەل کرابا، چۆن لە جیاتیی وی لە سەر بەلینتی خۆی سوور بی و ئەو کاربایەیی بکۆژی، که ژینکی میهریان و دڵسۆزی وەک حوسنی خانمیی هەیه، پارێزگاری لی ئەدە کرد و تەنانت گیانی خۆشی لە ریتی دا فینا نەدە کرد. بە راستی ئەو پیرە ناکۆکانە ئالۆزیان کردبوو. هێندیک جارن پیری دە کردوه: ناخ، بریا هەر ئەو شەوی حەمد ناغای کانی بە گولانی دە کوشت، لێم گەراپا مورتهزاغاشی کوشتبا. ئەی چی؟! گولمەکی لی دەدا، ئەمنیش نیلی ناسوودە دەبوم و پیوست نەدەبوو نیستا

ئاوا رهنج بکیشم. نەخیز ئو باه لئو کونەیمو بە، دلم بەرایی نادا بی کوژم و دیارە ئیلی هم خەجالتی خۆم دەم و هم دەبە گالتەجاری عالمیش!

– عەلی گیان دەزانی خەریکە چمان بە سەر بی، براگیان! دەزانی چ بەدبەختی بە کمان دە
ری دایە؟ دەبی هەوالتی حەمەدە کانت بیستی!

– بەلتی، ناغا بیستوو مە.

– نەتۆ چۆنی بۆ دەچی؟ نەوہ چ بەزمیکە؟

– وەللاھی باش نازانم... راستی بەکەمی نەوہیە کە ئەمن پینوانیە نەوہ هیندە جینگای ترس
بی. باشە تەنانەت نەگەر هەرچی دەو دنیاہش دا هەن، بە بالندە، میشومە گەز، میروولە و
ماسیشەوہ ناوی خۆیان بنین حەمەد، دەبیته چی؟ نەوہ کوتی گرینگ و ترسینەرە؟
جووتیرەکانی نەو شاخانەئى نیمە هیندیک خۆشن. بەکیکیان بۆلای راست بچی، هەموویان
دەچنە لای راست! هەر نەوہندە بەکیان ناوی خۆی نا حەمەد، ئیدی هەموو دەبنە حەمەد!

– خانم، بلتی دوو چامان بۆ بیتن. نەگەر عەلیی برام قاوہی دەخواتەوہ، با قاوہی بۆ وی بیتن.

حوسنی خانم بۆ خۆی چای بۆ هینان. مورتەزا درێزەئى بە قسە کردن دا:

– عەلی نەتۆ لە هەلە دای، چونکە وەزەمە کە رۆژبەرۆژ خراپتر دەبی. بۆخۆت ناگاداری ئەمن
هەمیشە نامۆژگاریم نەوہ بووہ کە دەبی وشیار بین! کاتیک گورگ دمى گەیشتە خۆینی و کەر تامی
تۆتکەلەشوتی کرد، ئیدی درەنگە! هەر بە خۆت دەلیم، تۆخوا چەند جار هاوارم کردوہ و نەوہم دوویات
کردۆتەوہ؟ چەند جارم گوتووە کە بابە ئەئى هاوار مار هەتا چکۆلەئى دەبی سەری پان کەبەوہ؟
چاوی دە چاوی عەلی بری و چاوەروانی وەلام بوو.

– ناغا راست دەکەمی هەم ئەمن و هەم هەموو خەلکی دیکەش نەوہی دەزانین...
– ئیستا بۆخۆیان دەبینن کە بە هۆی نەزانیی نەوانەوہ هەموومان مالتۆتران دەبین و
سندالە کافان هەتیو دەبن...

مورتەزا لیژە دا رەنگیتکی هینا و برد و سەری بەردایەوہ. دەتگوت هەناسەئى سوار بووہ.
پاشان دیسان چاوی لە چاوی عەلی کردەوہ، وەک نەوہئى کە بیەوئى نیشانەئى دلئسوژی و
هاودەردیی دە چاوی رى دا بیینی.

– دەزانم نەتۆ ئەمنت خۆش دەوی، عەلی!

حوسنی خانم لیژە دا وە قسە هات:

– نەو دەلئى چى ئاغا؟ دەى نەو روون و ئاشكرايه كه نەتۆى خۆش دەوى! بۆچما نەو له جىتى براى تۆ نيه؟

– ئاغا، نەمن نەتۆم زۆر خۆشدهوى.

– به دل خۆشت دەوئىم؟

– بەلئى.

– نەو دە چاوت دا دى، عەلى. نەو يەكەم جارە نەوئى ئاوا بە ئاشكرا دە چاوت دا دەبينم. حوسنى خانم گوتى:

– له خۆرا وا دەلئى، عەلى ھەميشە نەتۆى خۆشويستوھ.

– بەلئى، ئاغا وايھ...

– ئامادەى له رېنگاى من دا خۆت بە كوشت بەدەى؟

حوسنى خانم گوتى:

– جا نەو قسەيه، مورتمەزا؟ برا ھەميشە ئامادەيه خۆى فېداى براى بكا!

عەلى له پېش دا ھىندىك زمانى گېرا، وەك نەوئى شەرم بى گرى، نارەقتىكى ھىنا و برد و گوتى:

– ھەتا رۆژى خۆى دانەيه، بۆت دەرناكەوى ئاغا.

– نەتۆ راست دەكەى عەلى، كاتىك قسە له مردن و ژين بى، پياو ناتوانى درۆ له گەل خۆى بكا، چونكوو دوايه مرۆڤ له بارەگاى ويژدانى خۆى دا شەرمەسار دەبى.

– نەمن گومانم لەو دا نيه كه عەلى رۆژى خۆى له فېدا كردنى گيانىشى بۆ نيمە درىخى ناك.

– خودا پشتيوان بى عەلى، نەمن باوهرم بە وەى ھەيه ھەر وەك چۆن باوهرم بە خوداى ھەيه... ھەمەدۆك قەت ھېچى بى تاكرى...

– بە پشتيوانى خواى ئاغا...

– وا ديارە نەتۆ ھەر بە مندالى چاوترسېنت كردوھ، وا نيه؟

– بەلئى، كاتىك مندال بوو، زۆرم لى دەترسا...

– چاكت ترساندوھ، دەزانم. نەلېبەت نەگەر كەسېك بە مندالى له كەسېكى ترسا، نېدى ھەتاهەتايە ھەر لى دەترسى. ترسەكە ھەتا مردنى تەواو نابى و نەوھش كارى خودايە... بۆ وئە ھەر نەمن بۆخۆم نەگەر نارى چەتەى دەبېسم، ھەر له ترسان وەختە گيانم دەرچى... پىتوايه له بەرچى ئاوام؟

له نەكاو بى دەنگ بوو، رووى بۆ لای حوسنى خانمى وەرگىرا و بزەيهكى ھاتى، حوسنىش بزەى ھاتى.

— بهلئى، دهرانى بۆ ناوا دهرسم؟ چونكه كاتيك نهمن منداڭ بووم، چمتان سى برا، دوو ناموزا و حموت كىسى دىكەى تايغه كامانيان كوشت. نەم كاتى نهمن هەر شەش — حموت سال دهبووم. كاتيك بىستم، زىراندەم و بە غاردان چوومە نەمى. تەمەشام كرد هەموو تەرمەكان لە وى كەوتبوون و لە دەريايەك خۆين دا شەلاڭ بىوون. يە كىك لە تەرمەكان چاوى دەرپرېبو، تەنيا رەگىكى وەك داوہ دەزوى پىتوہ مابوو و بە روخسارى مردووه كىمەوہ هەلاوسرابوو. يەكى دىكىمان مېشكى بە عمرزى دا بلاو ببۆوہ. يە كيان تى دا بوو برىنكى گمورەى دە سىنگى ببوو، برىنەكە زارى ناوالە كردبۆوہ، دلئى بە نىو برىنەكەى دا ديار بوو و هېشتا لىئى دەدا... چەتەكان هەر لە وى بوون و قاقا پى دە كەنن. دەت گوت چار لە شانزى دە كەن...

لىرە دا قەسەكانى تەواو كرد. لەو بەينەى دا نارەقەى بە نىوچاوانى دا دەهاتە خواری:

— قەت نەم تەوانىوہ نەو بەسەرھاتە ناخۆشەى بگىر مەوہ، نەم تەوانىوہ...

دوو دلۆپ فرمىسك بە سەر روومەتى دا هاتنە خوار و چەنەيان تەر كرد. عەلى زۆر بەو بەسەرھاتەى تىكچوو. بە زەحمەت ددانى بە جەرگى خۆى داگرت و هېندەى نەمابوو لە تاوان خۆى بە سەر لاقى ناغاي بگىشى و هۆر هۆر بۆى بگرى.

حوسنى خانم پى دەنگ دانىشتبوو و حەبەسابوو. نەو زۆر چاك ناگادارى بەسەرھاتى بنەمالەى كاراداغلىسى بوو، بەلام قەت باسنىكى سەبارەت بەو كارەساتە سامناكەى نەبىستبوو. بلئى مورپتەزا هەر نىستا هەمووى بۆ خۆى ساز كردى؟ زەحمەتە، ناكرى، ناخر كابرا درۆش دروست كا، خۆ ناتوانى بە درۆيەكەى خۆى ناوا فرمىسك هەلپىزى و بگرى! بە سەرسورمانەوہ هەروا چاوى لە زارى مېردەكەى بوو و سەرەنجام كاتيك نەو گريا، نەمىش نەوئەندە دلئى پر بوو، بە خۆى نەبوو دەستى كرد بە گرئانئى. سەير نەوہ بوو نەو جار خۆى پى ژىر نەدەبۆوہ. هېندەى نەمابوو سەرى بە هەنىسكانەوہ هەل قەنرئى. كاتيك عەلى دىتى حوسنى خانم، نەو ژنە شوخە ناسك و نازدارە كە بە راستى شاي جوانان بوو، ناوا دەگرىا، خۆى پى پانەگىرا و گوتى:

— مەگرى خانم، تو خوا مەگرى... پراوئەستە با نەمن شتىكتان پى بلىم:

فرمىسكەكانى حوسنى خانمى كتوپر، وەك نەوہى بە مقەستى قەلتت دابن، پراوئەوہ و نەوئەش و مورپتەزاش هەردوو كيان گوتيان بۆ عەلى شل كرد.

— خانم گيان، دەترانى قورئانەكەتان بىنى؟

حوسنى خانم قورئانى هېنا و داىە دەست عەلى، نەوئەش سى جاران قورئانەكەى ماچ كرد و لە سەر سەرى دانا. پاشان سەرى داخست و لەسەرەخۆ گوتى:

– نازم بلیم چی... نازم چۆن ئەو شتەتان بۆ باس بکەم، که تا نیستا به کەسم نەگوتو؟
نازما له بەرامبەر ئەو هەموو چاکە، میهرەبانی و خۆشەویستیەیی ئیو دا چۆن وەلام
بەدەمەو؟ چتان لی بکەم؟ چۆنتان بۆ باس بکەم؟

وہک مندا لانی لی ھاتبوو، نە دەزانی بی لی، یان نە لی. بپیری بۆ نە دەدرا، دوودل بوو.

– بە راستی نازم چ بکەم، بەلام ھەر بۆم ناگری لی تان بشارمەو...

مور تەزاغا کە سەری سوپ مابوو، گوتی:

– چۆنت پێ باشە، وا بکە، عەلی! بۆچما ئەتۆ برای من نی و ئەو کچەیی گەورە تورکمانی

دەنگشیری بەناویانگیش لە جینگای خوشکت نیھ؟

– خودا شاھید و ناگادارە کە ئەگەر ئەمن ھەستم نەکردبا ئیو ناوا نارەحەت و نیگەرانی،

ھەرگیز، ھەتا دەردم، ئەو نەھیتیەم لە لای ھیچ کەس ناشرکرا نەدەکرد. بەلام دلوالەیی

ئێو، چاکەیی ئیو، قەدر و پێزگرتنی ئیو و براییەتی و دۆستایەتی ئیو ناچارم دەکا و ھیچ

پێگایەکم بپێجگە لە ناشرکردنی ئەو رازەیی لە لای ئیو بۆ نەھیتیەتەو!

سەرەنجام بپیری دا. ھەستایە سەر پێ و قورنانه کەیی لە پێش دانان:

– دەستان لە سەر ئەو کتیبە پیرۆزەیی دا بنین...

ھەردووکیان دەستیان لەسەر قورنانه کەیی دانان، دەستیان دەلەرزێ.

– ئەوێ ئەمن دەیی لێم، دوویاتی بکەنەو...

– ئێمە کە دەستمان لە سەر ئەو کتیبەیی، کە کەلامی خواپە داناو، لە خزمەت خودای و

کەلامی خودای دا سویندی دەخۆزین کە...

ھەر دووکیان سوور ھەلگەراپوون و وہ دلەخۆزپە کەوتبوون. وتەکانی عەلییان دوویات

کردنەو و گوتیان ھەتا لە سەر دنیاپە مابین، ئەو نەھیتیەیی عەلییە شەل لە لای ئێمە

ناشرکرای دەکا، لە لای کەس نادریکین و ھەر لە دلێ خۆمان دا رای دەگرین...

– بلین: قەت ئەو نەھیتیەیی بۆ کەس ناشرکرا ناکەین، ھەتا دەمرین، نە بۆ زیندووانی

دەگێرپنەو، نە تەنانت بۆ گل و بەردیش... ئەو نەھیتیەیی دەبی لە گەل خۆمان بەرینە

قیامەتی، لە گەل خۆمان بی بەینە دە قەبری یەو...

– دەبی لە گەل خۆمانی بەرینە قەبری یەو...

عەلی ھەناسەپەکی قولی ھەلکیشا، ھەستی بە چەشنە سووکبوونیکی دەکرد. پەنگی

پەریبوو و دەستەکانی دەلەرزین.

– ئیستا با ئەمن سوتندتان بۆ بۆم!

ئەو جار بۆخۆی دەستی لە سەر قورپانەکی دانا. ھەموو گیانی دەلەرزى و ئارەقە دلۆپ دلۆپ بە نىچاوانى دا دەھاتە خوار:

ئەمن لە بارەگای خۆی سوتندى بەو قورپانەى دەخۆم کە ئەوھى دەئىم راستە و درۆى تى دا نىه!
مورپتەزاغا وەخت بوو دلئى بتۆقى، دەتگوت خنکا، ھاواری کرد:

– دە بىلئى و رزگارمان کە، دەى شتیکت لە زارى بىتە دەر! ئەمن چى دى تاقت ناهىتم.
حوسنى خانم قورپانەکەى سى جارمان ماچ کرد و پاشان بردى دە سندووقە تايه تى بەکەى نايەو. دەسره ئاورىشمە ريشوودارەکەشى بە سەر سندووقەکەى دادايەو.
– عەلى، قسە بکە...

– لە چەند مانگ لەمەو پيشەو، کورپى برايمەرووت و دوونەى کە بە ھەمەدۆک بە ناوبانگە، دەستی لە چەتەبى بە ھەلگرتوھ و لە گەل سەيرانى خىزانى و ژنە جىرانەکیان کە ناوى خۆرى بە و جادووگەرکە تاي نىه، ئەم ولاتەيان بە جى ھىشتو، يانى لەو نىوھى نەماوھ و پيش رۆيشتنىش بە ھاورپىکانى گوتوھ کە ئەو نىدى ھەرگىز نايبتەوھ چەتە. دەستەکەشى بە مەلا فەرھادى سپاردوھ، کە ھىچکەس نازانى کىيە، چ کەسە، لە کووى را ھاتوھ و نىنسانىکى چۆنە! تەنیا ئەوھەندەى دەزام کە مەلا فەرھاد موسولمانىکى بە بىروباوەرە و قەت يەك نوئۆى ناچى...

دەو بەينەى دا عەلى بە زەھمەت ھەناسەى بۆ ھەلادەکىشرا. مورپتەزا و حوسنى خانمىش ھەبەسابوون. مورپتەزا تفى قووت دا و گوتى:

– يانى... باشە... يانى دەتەوى چ بلىئى، عەلى؟

– دەمەوى بلىئى... ئەوھ يانى ھەمەدۆک لەو شاخانە نەماوھ!

– يانى ئىمە رزگار بووين، عەلى؟

– بەئلى بە راستى وايە، ئاغا.

ئاغا و خانم ماوھەکى باش لە خۆشىيان ھەر ھەبەسابوون، بە ھەواوھ پراوھستابوون و پىدەکەنن.

– کورپە ھەر ئەوھەندە نىه کە نىدى بۆخۆمان رزگار بووين و لە خۆمان ناترسن، بەلکۆو، شەرەف و نامووس، مال و سامان و تەنانەت گيان و مالى جىرانەکانىشمان رزگار بوون.

ئەو جار وەبىريان ھاتەو بە پىتوھ و دانىشتن.

ئەم قىسانەى ئەلى ئەۋەندە چاۋەرۋاننەكرائو بون، كە جارى بۆ ماۋەيكە ھىچيان قىسەيان بۆ ئەدەھات و بىدەنگ لە بەرامبەر يەكتر دانىشتىبون. ھەردووكيان چەند جار سوپاسى ئەلىيان كرد. قىسەيان، چاولى كوردنيان و ھەموو ھەئسوگەوتىكيان بەرامبەر بە ئەلى پر لە مەنتبارى و خۆشەويستى بوو.

– ئەلى، بە راستى ھەمەد نايىتەۋە چەتە؟

– نەخىر، ھەر لە بناخە دا ئەو پىئى خۆش نەبوو بىي بە چەتە و قەتیش پىئى خۆش نەبوو خەلكى بكوژى. دەى گوت، نەگەر ئىمە ھەزار ناغايانىش بكوژىن، دووھەزارى دىكەيان دىنە جى و ئەوانى تازەش لە وانى كۆن خراپترن. كە وابوو بارودۆخەكە ناگۆرئى و ھەزارىشت كوشت چت بۆ ناكرى. ئەمەن بەشەھەئالى خۆم پىئەۋايە ھەمەد قەت ناگەرئىتەۋە شاخى.

– لە زوۋە گوتوويانە "خوۋىك گرتت بە شىرى تەركى ناكەى بە پىرى". كەسىك بە شتىكى راھات، بۆى تەرك ناكرى. شكى تىدا نىە دەگەرئىتەۋە و دەبىتەۋە چەتە!

– نە خىر، وا نىە، ناتوانى!

– بۆ ناتوانى؟

– چونكە خىزانى زگى پرە. زۆرى نەماۋە مندالى بىي. كاتىك ئەوان ئەلىيە قەلەيان كوشت، مەلا فەرھاد ھەموو پوولەكەى وى دا بە ھەمەدى. دەئىن ئەو كابرەيە ئەۋەندەى پوولى نەغد و زىر پىئەۋە كە ئەم شارەى پىدەكردرا. بىستومە ھەمەد خانوئىكى چاكى بە ھىسار و باغەۋە بۆخۆى كرىۋە.

– تا ئىستا ئەمەن ھەر ئەۋەم بىستەۋە كە كابرەي چەتە ناتوانى پاشاۋەى ژيانى لە دەشتى و لە ناسايش دا بەرئىتە سەر. تەنەت نەگەر گىرفانىشىيان ھەمىشە پر لە زىر و زىو بى، ناھەجەن و ناخەكەى ھەر دەچنەۋە شاخى... چەتەيكە لە ئەزمىرى ھەموو، نارى چاكىر جالى بوو. ئەم كابرەيە چارەدە سالان ياغى بوو و لە شاخى ژيا. ئەۋەندەى ناغا و بەگ كوشتبوو، دەىتوانى لە سەرى وان مەنارەى دوست كا!

سولتان چوار جارانى بەخشى، زىرئىكى زۆرى داىە و ژنىشى بۆ ھىنا، كرىيە ھاكەم و تەنەت پاشاش، بەلام ھەموو جارى چاكىر جالى ھەلدەھات و دەچۆۋە شاخى. نەخىر عادەت تەرك ناپى! چۆۋە شاخى، سەر كار و پىشەى خۆى. خەلكى روت دەكرد، مزگەوتى دوست دەكردن و ھەرچىيەكىشى لە دەۋلەمەندان دەستاند، دەىدا بە ھەژاران. ناخەكەى لە چىيى كارىنجاي گولمىيەكى وىكەوت و كوژرا.

– لەۋانەىە وا بى ناغا، بەلام مەن باۋەر ناكەم ھەمەدۆك دواى ئەم ھەموو كوئىرەۋەرىيەى دىتوۋىتەى، بگەرئىتەۋە شاخى. ئىستا كە ھەموو شتىكى ھەيە و خۆشى بۆ دەگوزەرى، نەگەر ئەقلى ھەبى، قەت كارى وا ناكە. ئەقلىشى ھەيە. دەزانى زۆر جارەن دەىگوت چى؟

– دەىگوت ھىچ چەتەيكە تا ئىستا نەىتوانىۋە دەسەلاتى بە سەر ھەموو دىنەيە دا ھەبى!

مورته‌زاغا به سهرسورمانهوه گوتی:

– سهیره، نه‌وانه‌ی هم‌موو زانیوه و چندین سالیس یاغی بووه و له شاخی ماوه‌ته‌وه!

– نه‌و ناچار بوو وا بکا!

حوسنی گوتی:

– راسته، چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه! به‌لام عه‌لیی برامان راست ده‌کا. پیاو نه‌گهر لیتی‌گهرین

به ناسووده‌یی دانیشی و مال و به‌ریچوونی باشیشی هه‌بی، شیت بووه بچیته‌وه شاخی؟

مورته‌زاغا نه‌و هه‌واله‌ی زۆر پی‌خۆش بوو و دیاره هه‌ستی به هیندیک هیمنایه‌تیش ده‌کرد،

به‌لام باوه‌ری نه‌ده‌کرد و ترسی له دل‌ی هه‌ر نه‌ده‌چوه ده‌ر:

– له هه‌رکوی‌یه‌ک بی، له دوای نابنه‌وه و نایه‌لن به ناسووده‌یی بژی!

– له‌و جیه‌ی نه‌و لیتی‌ده‌ژی، که‌س نای‌ناسی. ده‌لین ناوی خۆی گۆریوه.

به‌لام مورته‌زاغا هه‌ر له سه‌ر قسه‌ی خۆی بوو:

– نه‌من هه‌ر نه‌وه‌ی ده‌زام، تا ئیستا چه‌ته نه‌بووه شاخی به‌جی‌هیشتی و توانیبیتی له

ده‌شتی هه‌ل‌کا. هه‌رگیز شتی وا نه‌بووه و نابی...

– نه‌تۆ له هه‌له‌ دای ناغا!

– بۆ؟

– با نه‌من پرسیاریکت لی‌یکه‌م: له‌وه‌تا نه‌و شاخانه‌ی ئیمه هه‌ن، یاغیی درتر و سامناکتر

له بایرامۆغلی هه‌بووه؟

حوسنی خاتم گوتی:

– راست ده‌کا! چه‌ته‌ی نازاتر له ویمان هه‌بووه؟

مورته‌زاغا هیدی بۆوه و گوتی:

– وایه، نه‌بووه.

هینده ره‌ق راوه‌ستابوو، ئیستا نه‌ی‌ده‌زانی له سه‌ر کامه قاچی راوه‌ستی.

– ده‌ی خۆ نه‌و نه‌چۆته‌وه شاخی و نه‌وه چندین سالیسه هاتۆته‌وه. هه‌ر ناو‌ریشی

نه‌داوه‌ته‌وه لای شاخی!

مورته‌زاغا لی‌یره دا وه‌ک له خه‌ویکی قورس وه‌خه‌به‌ر هاتبی، رووی ده‌ه‌لی کرد و گوتی:

– ده‌زانی عملی، به‌راستی ئیمه‌ش به‌زه‌یی و ریژدانان نه‌ماوه و به‌ته‌واوی نه‌و کابرایه‌مان له بی‌ر

چۆته‌وه، که له‌و په‌ری نه‌داری و چاوه‌ده‌ستی دا له‌گونده‌که‌ی خۆی ده‌ژی. له‌ به‌ردی بن‌چال‌او‌ی ته‌نیا

تره! دهبی هەرچی زووتر سەریکی بدەین. ئەمن پێشتر چووم و سەرم داوه. دە کۆخینکی دا دەژی، سەگ ناتوانی تێی دا بژی. ماله کەمی ئەوەندە پرووتە، کەری لی بکەوی، ددانی دەشکی! زەوی یەکی هەمیه، بەلام پوولی نیه جووتیک گا بکړی و جووتیان پێ بکا. رۆژ هەتا نیواری به خۆی و ژنه کەمی و منداله کانی به پاچ و پیمەرەمی عمرزیان هەل دەکەند و دەیان کینلا. کە ئەوم دەو باروودۆخەمی دا دی، به راستی وەخت بوو دلم بۆی بتوقی. هیندیکم قەند و چا بۆ بردبوو. هیندەمی پێ خۆش بوو، هەر دەستی ماچ دەکردم. جله کانی بەری هەموو دراون و ریشۆل ریشۆل بوون... نیمە دەبی سەریکی بدەین. دەبی هیندیکیشی قەند، چا و شتی دی بۆ بەرین. دەبی قەند و چای زۆر بۆ بەرین، چونکە ئەو هەر له کاتی میرمنداالی یەوه چای زۆر پێ خۆش بووه. یا رەبی کەس ناوا نەدار و چاولە دەست نەبی!

– حوسنی خانم چاوه کانی پر بوون له ناو و گوتی:

– نیلاهی نامین، چ له سەبەینی زووتر نیه کراس و دەری یەکی بۆ دەدرووم. ئەتۆش مورتەزا دەبی پانتۆله وادماله کەتی بۆ دانسی. خۆ بۆخۆت ئیدی دە پیتی ناکەمی و هەر وهها بالتۆ نالییۆ کەشت که له میژە هەتە و هیشتا باسکت تی هەل تە کیشاوه...

عەلیش زۆر دلی پر بیوو:

– هەر وەختیک پیت خۆشە، دەچین سەری دەدەین، ناغا! ئەمنیش زۆرم پێ خۆشە ئەو شیرە پیاوهی ببینمەوه، که وەك حەزەرەتی عەلی دلیر بووه.

ناغا راما و بیری کردوه: ئەو هەموو حەمەدە دەیانەوی چ بکەن؟ ئەو دنیۆ زمانە که دەیانەوی ریشە له نیۆ دلی عەززی داکوتن، چی یان دەوی؟ له نیۆ ئەو هەمووانە دا یەکیان هەر لی هەل دەکەوی که جیگای حەمەدی بگرتەوه. بلتی مەبەستیان ئەوه نەبی، که به هەزاران و دەیان هەزاران رۆژیک به ولاتی وەربن و بەو شیوه یەش که باسیان دەکری ناوا به دەستو تەفەنگ نازا و تەردەستن، هەموو شارەکان بگرن و داریان له سەر بەردی نەهیلن؟ بلتی رۆژیک و سەری کەس به لەشیوه بهیلن؟ بلتی یەك ژن و کچ بیینی که دەستدریژی نەکەنە سەر؟ دیاره خەلکی کتیارەمی زۆریان کەیف به ژنه خرۆخۆل و سپیوسۆله کانی شاری دی... به راستی نەگەر رۆژیک ئەوتۆ دابی و ئەوانە به سەر شاران دا زال بن... شتی وا زۆر جار زووتر پرویان داوه... بەلام کاتیک چەتە زۆر دەبن، ئەو جار دەولەت دە سەریانەوه ناچی و لەشکریان دەنیریتە سەر، نەک هەر مراد پاشا گۆر کۆلێک، بەلکوو هەزار! لەوانەیه هەر باشیش بی که چەتەکان ناوا دەستیان پێ کردوه، چونکە ئەو جار ئیدی وایان لی دەدەن، رەگ و ریشەیان دەردینن و ئیدی بۆ هەتا هەتایە دەپرتنەوه و ناویشیان نامیینی... دواي زەبرە کەمی مراد پاشای، ئیدی هەتا سیسەد سالان، له چپای تووروسی کەس وستەمی لی تەهاتوه و هەتا یاغیبوونی

كۆزانوغلى ولات نارام بووه. بهلام كۆزانوغلى خۆ چەتە نەبووه، بهگىكى گەورە بووه، به دواى دەسلەتەوه بووه و زانىوتى چۆن دەبى له بەرامبەر نەو خوتىرپىانەى نىرە دا بچولیتتەوه... مورپتەزا سەرى هەلینا و گوتى:

— بریا حەمەدەكان هەر وا زیاديان كردبا، جا ئەو جار به چاكى مشوورمان دەخواردن. دەبى ئىمە پىيان نیشان بدەين كه دارىك نين بهو بايانە بلەرزىن. ئىمە كه شەرى سەربەخۆيمان كردوه، سىنگمان كردۆتە مەتالى ناسن و له بەرامبەر دوژمن دا راوهستاوين، دەتوانين ئەوانەش هەر وهك داگیركەرەكان تەفروتونا بكەين، چالۆهكانمان له كەلاكى وان باخنين و مراد پاشا چى لى كردن، ئىمەش هەر ئاوايان لى كەين... دەبى پىيان نیشان بدەين كه ئاوايان دە سەرەوه ناچى! پاشان به فیزووه چاوتىكى له عەلى كرد. لهخۆبايبوونى به قسەكانەوه ديار بوو:

— وا نيه... كاعەلى؟

مورپتەزا نەيهويست قىنيىك كه له دەروونى دا بوو بىشارتتەوه:

— لىمپرسى وا نيه، پالەوانە شەله، شىرى شاخان؟ بۆچما وا نيه؟ ئەوى هەرە سامناكيان حەمدە بوو ئىدى؟ عەلى، چاوهكەم!

عەلى داى نواند. مورپتەزاش كه ئىستا به سەرى دا زال بوو، ئەوهى پىخۆش بوو.

— ئەوى جىگای ترسيان حەمدەدۆك، ئەو چەتە خوتنخۆره بوو كه ئىستا ئەويش نەماوه.

عەلى سەرى بەردايەوه و وهلامى دايەوه:

— نەخىر، له شاخى نەماوه.

— كه وا بوو له مېرۆه ئەتۆش ئىدى هېچ نى. دەورى تۆش به سەر چوو!

— چۆنى دەلئى با وا بى، ئاغا.

مورپتەزا ئاغا هەستا سەر پىيان. خۆى له بەر يەك كىشايەوه و دەستى به هاتوچۆ له ژوورهكەى دا كرد. به نەنقەست لاقى توندتر له عەرزى دەدا، تا تەقەى نالچەى كەوشەكانى باشر بى:

— بەلئى ديارە چۆنى ئەمن دەىلئىم هەر وا دەبى!

چەند جاران كه ئەوسەرەوسەرى دەكرد و دەگەيشتەوه لای عەلى، روى تى دەكرد و به دەنگى بەرز ئەو وتەيهى دوويات دەكردەوه:

— بەلئى، بەلئى، دەزانم هەرچى ئەمن بىلئىم وا دەبى. ئەلبەت هەر دەبى به قسەى منيش بى، خۆ ئيشاللا به قسەى تۆ نابى، پالەوانە شەلهى مالتويران...

لەو كاتە دا راوهستا و لاقىكى توند دە عەرزى كوتا:

– خانم، به کاره که ران بلتی جینگاوبانی نهو شله سه قهته می له ژووری من لابن و بی به نه نهومی خواری. به لام له ژوورینکی خاوین بوی دانین، چونکه وهك بوخوت ده لئی نیستاش برای منه!
حوسنی خانم له نیو شیپانه می ده رکی دا پراوه ستابوو و به چاوی مورته زای حالی کرد که بیته ده ری قسه می له گه ل بکا.

مورته زاغا پووی ده خانمی کرد و گوتی:

– ده زانم بۆ بانگم ده که می و ده تهوی چم پی بلتی. باشه نه وه دیم.
له به راصبره علی پراوه ستا و چاوی ده چاوی بری، عه لیش سه ری به ردایه وه و خوی کۆ کرده وه. نه می ویرا هیچ بلتی.

قهت به خدیالی دا نه ده هات که شته کان و قسه کان ناوا خیرا بگورین. زۆر په شیمان بوو له وه می نه هینی به که می به سه رهاتی همه ده وکی بۆ ناغای گپراوه ته وه. له دل می خوی دا گوتی: جا چاو نه من چم کرد؟ نای لهو مه لعوونه می، نای لهو به رازه هیچ و پووچه می!
کاتیک مورته زا زانی جاری تا راده به که می باش عه لیبی تیلکشکانده، به سه ری دا زال بووه و توله می لی کرد و ته وه، چوو بۆ ژوورینکی دیکه بۆ لای خانمی.

– ناغا تکات لی ده که می، ناغا داوات لی ده که می، زیاتری شوو لی هه لمه کیشه! کوره همه مد دیسان په می دا ده بیته وه! لاقت ماچ ده که می، ناغا، تکات لی ده که می ناوا ناحه زی له گه ل مه جوولتیه. باشه نه تۆ ده لئی روحم و به زه بیت له دل می دا نه ماوه.

ناغا به ده نگینکی بۆر گوتی:

– به زه می بۆ که سیک ده بی، که شیاری به زه می و روحم بی!
عه لی له ژووره که می دیکه وه نهو قسانه می زۆر چاک گوی لی ده بوو.
– پیاری چاک به ناغا! هیچ دوور نیه همه ده وک بگه رپته وه شاخی و نهو کات دیسان هه جویمان به وی ده بیته وه...

– همه ده وک نیدی ناگه رپته وه!

– چووزانی؟

مورته زاغا قاقایه کی توندی کیتشا:

– نه تۆ ده لئی شیت بووی خانم، همه ده وک نیستا نه وه نده ده وله مه مند بووه، که نه گه ر هه موو نهو شاخانه می به ملکایه تی بده می، پیمان تی نایتته وه! مه ترسه، نه من ده زانم نهو جووتیرانه چۆن... بۆ دوو دیناران هه موو شتیکی ده که ن!

– تكات لی ده کم ناغا، نه مشق له ژورره کت وده درى مهنی!

– نیدی تاقه تم نه ماوه، خانم. له میژ وهره زى کردوم. بۆگم نیوی له هه موو گیانی دی، له لاقى، له زارى، له پاشى، به کورتى وه خته قريم و چى دی ناتوانم. يک ده قيقه ی ديش نابى له ژوررى من بى!

– نه دی بۆ تا نیستا له لای من باست نه کرده. ده نارده هه مامى... ناخر خۆ بهسته زمانه وه للاهی زۆر خاوتنه و هه موو رۆژيش خۆى پاک و خاوتن ده شوا. نه و قه لهنده ره هه ر جاره ی سه عاتیک زیاتر ده هه مامى دا ده بى و هه یچ جاریکيش سابوونیک به شى ناکا. هه رچى سابوونى له بازاری کړیوومن، ته وای کردوون. نه من ده زانم خدا هه لتاگرى، زۆر خاوتنه و زۆریش چاک به پاکو خاوتنى خۆى راده گا.

– نه ختير، بۆگم نى دی! يک چرکه ی دیکه ش ده گه ل نه و به رازه ی ده و ژورره ی دا نابم. دیتوته چۆن هه لتسه کوه ت ده کا؟ هه ر ده لئى ماله خۆيه تى! باهم وه ک ناغایان به رى ده چى و بۆشى چۆته سه ر. نه سپیکى حودوودى ده بن دایه، هه موو شتیکى هه یه، بۆخۆى بۆته ناغا و نه منیش به هه یچ دانانى! هه ر جاریکيش نالى مالت ناوه دان بى! بى چاوپرووه، بۆگه ن و پيسه!

– باشه نه و کارى به تۆ چى یه، ناغا؟ وه للاهی نه و بهسته زمانه زۆر بى ده نگ و مسکینه. خۆ هه رچى لئى بکه ی و پئى بلئى، قه ت وه ده نگ نایه. لئشى توره بى، دلگران نابى، هه ر بزه ی دئتى!

– ناکا وه ده نگ بى و توره ش بى، خانم. نئمه سه رمان ده گوشت که و و پلاو و هه نگوینى گرتوه، نه ویش هه نگوینى نالاکۆى! له سه ر خوانتیکى ده خوا، هه یچ سولتانیک نه تى. باشه نه وهنده ی نئمه بۆ ویمان خه رج کرده، بۆ که سى دیمان کرده؟ دیتوته له وتا نه و لئره یه، خه رجه ان چه نده چۆته سه رى؟ ناوا به چینه پئش، سى مانگى دیکه ده که وینه سه ر ساجى عه لى. به راستى به خت يارمان بوو که نه م پروداوه هاته پئش و نه و سوئنده مان خوارد...

نه وى شموى تا به یانى نه و ژن و پیاوه باس و کئشعیان بوو. به رى به یانى حوسنى خانم بریارى خۆى دا:

– گویت لی بى ناغا، عه لیبى برام نه مشق لئره، له ژوررى تۆ ده بى و ناگوئزئته وه خواری. نیستا ده رى که ی، يک رۆژى ديش له و ماله ی دا نابم و ده چه مه ماله باهم... به و قورئانه ی خدا بۆ پئغه مبه رى به خه لات نارده و ده که م! جا نئدى بۆ خۆت ده زانى، چ ده که ی بکه!

عه لى هه تا به یانى هه ر له ژورره که ی دیکه بوو و هه موو قسه کانیانى گوئى لی پوون. هه ستابوه سه ربى و ده یه وىست بروا، به لام کاتیک گوئى له دابه شى قسه کانى حوسنى خانمى بوو که به توره یى یه وه به مورته زای گوئن، بریاره که ی گوئى و چاوه روان مایه وه، تا بزانی چ روو ده دا.

مورته زاهه سه ر نه م بوو و له وه لامى حوسنى خانمى دا گوئى:

— نموه بهیانییه. نهمن دهچمه دهری و گهرتیک به بازاری دا دهگهریم. پیتی بلتی بچی له جینگای خوی بنوی... —

حوسنی خانم باوهشی پی دا کرد و گوتی:

— خودا پراوه ستاوت کا ناغا، گیانت پزگار کردین!

— باشه... چونکه نه توات پی چاکه، با چندی پیتی خۆشه لیره بی!

— ناغا، عملی پیاویکی کم نیه و جینگای خوی ده زانی. پیتها نیه دواى نهو شتانه، نهو

قسانهی که تۆ پیت گوت و ناوا شکاندت، پیتی خۆش بی لیره بئینیتتهوه. نه تۆ ههله یه کی

گه ورهت کرد... ته نیا له وانیه له بهر دلی من چهند رۆژی دیش لیره بی... —

— به لآم نابی نیدی له ژووری من بی. بۆگه نی دی!

— باشه با وای، به لآم نهوهش بزانه نایه لم خرابی بۆ بگوزهری. ههر چاکه ی له گه ل ده کم،

دۆشه کی تووکی قوری بۆ راده خهم و له جاران زیاتری پی راده گهم و قهدری ده گرم.

پیش نهوهی نهو قسانه بکا، ده رگای ژووره که ی به نه نقه ست کردوه، تا عملی گوتی لی

بی. دوایهش چوو بۆ لای عملی و نهرم و میهره بان باسکی گرت و پیتی گوت:

— کاعملی گیان ههسته! نه مشۆ بۆ تۆ شهویکی ناخۆش بوو. ناغا هیتندیک زیادی

خواردبۆوه، ده بی قسه ی لی وه دل نه گرین.

پاشان بردییه ژوورنیکى دیکه، ده رگای پتوه دا، چووه بن گوتی و گوتی:

— کاک عملی، نهوانه هه موویان وهک یه کن. نهمن قهتیان تی تاگهم. به کوفله کوونیکى

ده گۆرتین و خۆیان نه بی، هیچی دیکه یان پی هه نیه. به پیتی بهر ژه وه ندیی خۆیان ده سوورین... —

فیله بازن... پیاوی تایفه ی نيمه وهک وانه نین! ههر له بناخه دا دزه کان و پیاوه ههره

ترسه تۆ که کانیش له وانه چاترن... نه خیر، به راستی نهمن نازاتم خه لکی نیره بۆ ناوان؟ به لآم

ناخر نهمن چم پی ده کری؟ به داخه وه چاره نویسی من ههر نهوه یه که ده بی له گه لیان هه لکم... —

که نهو قسانه ی ده کرد، خهم و خه فته له دهنگی دا ههسته پی ده کرا. ده ت گوت شین بۆ

مردووی ده گیتړی. دواى نهو قسانه له ژووره که ی وه ده رکوت و عملی به جی هیتشت.

نهو بهیانییه ی مورته زاغا ریشی له هه موو رۆژنیکى باشت تاشی. ماوه یه کی باش له بهر ناوتنه ی

پراوه ستا و چاوی له خۆی کرد. زۆر له میژ بوو شتی وای ههر له بیر نه بوو. نهو جار سمیله کانی چهور

کردن و هه لپی پچان، چاکه ت و پانتۆلیکی شینی له نهسته مبولتیه بۆ هاتبرون، ده بهری کردن.

کپراتیکى سووری بهست، کهوشی تازه بۆیاغ کراوی بریقه داری ده پی کردن و به فیزه وه به بازاری دا

هاته خوار. هیشتا دهرابه‌ی دوکانه‌کان هه‌ل‌ته‌درا بوننه‌وه. چهند سه‌گی به‌ره‌لا له قه‌راغ جاده‌ی کهوت‌بوون و کاتیک مورته‌زا به لایان دا تی‌ده‌په‌ری، تنیا سه‌ریان هه‌ل‌دینا و پاشان ده‌خه‌وتنه‌وه.

مورته‌زا ده‌ی زانی که نه‌م‌رۆش حاجی حه‌نه‌فی پێش هه‌موو کهس ده‌رگای دوکانه‌که‌ی ده‌کاته‌وه. سی سال بوو نه‌و کابرایه‌ دوکانی هه‌بوو و هه‌میشه‌ش پێش هه‌موو کهس ده‌ی کرده‌وه. له به‌ر ده‌رگای دوکانی نه‌و دووانه‌ تووشی یه‌ک بوون. حاجی حه‌نه‌فی دوعایه‌کی له ژێر لیوانه‌وه خه‌وتند و ده‌رابه‌که‌ی هه‌ل‌دایه‌وه. خ‌ه‌ی ده‌رابه‌که‌ی ده‌ هه‌موو بازاری گه‌را و ده‌نگی دایه‌وه.

– به‌خه‌یر بیتی مورته‌زاغا، نه‌م‌رۆ زۆر زوو هاتوو‌یه‌ ده‌ر، چی‌یه، خه‌یره‌ شکور؟
– نه‌منیش وه‌ک تۆ عاده‌تمه، هه‌میشه‌ زوو دێمه‌ ده‌ر.

حاجی حه‌نه‌فی که وه‌ک جندۆکه‌ی زه‌یره‌ک و پیتۆل بوو، زوو زانی ناغا قسیتی ده‌ دلنی دایه‌ و تنیا مه‌به‌ستی له‌و زوو‌هاتنه‌ده‌ره‌ی نه‌وه‌ بووه‌ که بی و قسه‌که‌ی بۆ باس بکا. حاجی ریشیتی پانی هه‌بوو و دايم و ده‌ره‌م، شه‌و و رۆژ، هه‌تا ده‌نوست له ژێر لیوی‌یه‌وه دوعای جو‌راو‌جو‌ری ده‌خه‌وتندن. هه‌موو سالتی ده‌چووه‌ حه‌جی و زیاره‌تی مالتی خودای ده‌کرد. هه‌ندیک که‌سه‌ش ده‌یان‌گوت هه‌ر جاره‌ی له سه‌فه‌ری حه‌جی دیته‌وه، هه‌ندیک شتی قاچاغ بۆ فرۆشتنی دینتی. به‌شیک له به‌ر به‌دینی‌یه‌که‌ی، به‌شیکیش له به‌ر نه‌وه‌ی دوکانه‌که‌ی وی سه‌ری ماروم‌یرووی تی‌دا بوو و هه‌موو شتیکی له‌لا وه‌گیر ده‌که‌وت، دوکانه‌که‌ی ده‌ت‌گوت شانه‌میشه‌نگونه، هه‌ر جه‌ی ده‌هات. هه‌نده‌ی موشته‌ری هه‌بوو، به‌ خۆی و سی وه‌رگه‌ی که‌ی پی‌ته‌ده‌وه‌ستان خه‌لکی به‌ری‌که‌ن.

حاجی دوکانه‌که‌ی کرده‌وه، به‌رده‌ستی ریکوپینک کرد، به‌ ده‌سه‌ریه‌کی خاو کورسی و په‌فه‌کانی سه‌پنه‌وه و دواین دوعای خه‌وتند. نه‌و جار کورسی‌یه‌کی هه‌ینا، له به‌رامبه‌ر ناغای دانیش و گوتی:

– با چایه‌که‌ی وه‌سه‌ر نیم، به‌ یه‌که‌وه نیستی‌کانیک چا بخۆینه‌وه.
– حاجی زه‌جه‌تی مه‌کیشه، نیستا قاوه‌خانه‌کان ده‌کرینه‌وه.

– ناغا گیان، گه‌وره‌ت کردووم که ته‌شريف‌ت هاتۆته دوکانی من!

حاجی حه‌نه‌فی که له بناخه‌ دا خه‌لکی "داره‌نده"ی بوو، له لای خه‌لکی نه‌و شاره‌ی زۆر خۆشه‌ویست نه‌بوو و مورته‌زاغاش له ده‌روونی خۆی دا زیاتر رقی لیتی بوو، تا نه‌وه‌ی خۆشی بوی.

– هاتووم هه‌ندیکت قسه‌ له گه‌ل بکه‌م. نه‌و حه‌مه‌دانه‌ی باسیان ده‌که‌ن، هه‌چیان هه‌چ نین.

– نه‌و قسانه‌ هه‌موو درۆن، ناخه‌ر چۆن کۆمه‌لیک رینگه‌ر ده‌توانن له به‌رامبه‌ر ولاتی نیمه‌ دا راوستن؟

ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر هه‌زار، ده‌ هه‌زار، یان سه‌ده‌هه‌زاره‌ش بن! یان نه‌گه‌ر هه‌موو توکیه‌ش پر بی له حه‌مه‌د، چی‌یان پی‌ده‌کری؟ سه‌ریاره‌کانی نیمه‌ که له به‌رامبه‌ر هه‌زه‌ گه‌وره‌کان دا خه‌باتیان کرده‌وه،

تېكىيانشكاندون و نىستاش بەرگرى لە ولات دەكەن، دەشزانن چۆن تۆوى چەتائىش لەو ولاتەى بەرن.

جا چەتە با مىليۇننىكىش بن، دەروەستى دەولت و لەشكرى دەولتەى ھەر نايمەن!

– بەلى، بەلى، ھەر تەنيا ھەزار كەسى وەك مراد پاشاى گۆرۈكۆلمان ھەبن(خودا لىتى خۆش

بى و جىنگاى لە بەھەشتى خۆى بداتى)، كە بە راستى چىاى توروروس بېشكەنن و خاوينى

بەكەنەو، جۆگەى خوين وەرى دەكەوى و ھەرچى چالاور ھەن پىر دەبن لە كەلاك!

– بەلى، واىە ناغا...

– نەو ھەمەدۆكەش ھىندە بە بەلىن و خۆراگر نىە و ھەر ھىندىكى پورل بەدەيەى، واز لە

ياغىگەرىتى يە دىنى. داىكى خۆشى بە پورل دەفرۆشى.

– ناغاى گەرە و بەرىزىم، نەتۆ نەگەر ھىندىكىم پورل بەدەيەى، بۆ وىنە نەوئەندەى

نەسپەكەت لە كابراى پىكرى، نەمن دەچمە شاخى، ھەر بەو پورلەى ھەموو نەو چەتەنە

دەكېم، دەيان ھىنمە شارى و لىرەش ھەموويان دىن و دەست و لاقى تۆ ماچ دەكەن!

– چۆن؟ بە راستى شتى وا دەبى؟

– سوئندت بۆ دەخۆم كە دەبى.

– بە ھەمەدۆكەشەو؟

– بەلى، نەو لە پىش ھەمووان دا. نەمن نەو شاخانە چاك بەلەدم ناغا. نەو كاتەى لاور

بووم و وردە شتى وەك نالقەرىز و دوولابى دەرگا و شتى وام دەفرۆشت، دىتەدى نەو سەرەنە

گەرەوم. خەلكى وى زۆر نەدارن و چونكە بىجگە لە ماش، گيا و كورولەكە ھىچى دىكەيان نىە

بىخۆن، زگيان وەك دەھۆلى ھەل دەمسى و دەمرن. وەك مېشومەگەزى زۆرن، ھەر وەك

مېشومەگەزىش زۆر دەمرن! نەمن بىستومە كە ھەمەدۆك و نەوانى دىكە رەعيەتى

عەبدى خانى بوونە، كە پىتەوايە نەتۆش دەتناسى. نەو كاتى نەو ھەمەدە دەھاتە بازارى، بە

جل و بەرگى رىشال پىشال و پىنەكراووە وەك قەرەچىيان دەھات و دەچوو. نەو جووتىزانە

زۆريان لە برسان دەمردن... جا بىرى لىكەو رەعيەتى نەو ناغايەى چەندە بەدبەخت و

مالتورىان بوون!

– نەوئەى سەبارەت بە ھەمەدۆكى گوتت، بە راستى...

– نەمن بەلىنت پى دەدەم، ھەر سەبەينى دەچمە شاخى، بە پورلىكى، زۆرىش نا... دەى كېم

و دەى ھىنمە لات... ھەر لەوى ھىچ نىگەرەن مەبە...

بی‌گومان حاجی حه‌نه‌فی پیاویتیکی زۆر راستگۆ نه‌بوو، به‌لام ده‌بی پاست بکا، چونکوو ئهو تیکه‌لاویی زۆری له‌ گه‌ل جووتیران هه‌بوو، ده‌تاسین، له‌ گه‌لیان ژیا‌بوو، به‌ خو‌و‌خ‌ده‌یان ناشنا بوو و ده‌زانی چۆن بیر ده‌که‌نه‌وه...

ورده‌ ورده‌ هه‌موو ده‌ر‌ابه‌کان هه‌ل‌درانه‌وه و بازار به‌ ته‌واوی کرایه‌وه. دیتها‌تی‌به‌کان که به‌ شتیه‌ی ناسایی زوو ده‌گه‌یشتنه‌ شاری، له‌ بازاری دا ده‌گه‌پان و له‌م دوکان بۆ ئهو دوکان ده‌چوون. شاگرد قاوه‌چی قاوه‌خانه‌ی به‌رام‌به‌ر دوکانی حاجی به‌ دوو چای ره‌شی تازه‌دیتمه‌وه له‌ سه‌ر که‌شه‌فینکی، وه‌ژوو‌ر که‌وت. مورته‌زاغا چای خۆی یه‌ک‌بین پی‌دا‌کرد و چونکه‌ چایه‌که‌ زۆر گه‌رم بوو، زمانی سووتا. پاشان وه‌ده‌ر که‌وت. به‌گه‌کان که‌مه‌تر به‌یانان به‌ ده‌ماخ و به‌که‌یف بوون، به‌لام ئیستا له‌و بارو‌دۆخه‌ی دا ده‌بی کابرا له‌ خه‌وی هه‌ستایی. مورته‌زاغا به‌ په‌له‌ چوو بۆ لای مائی خه‌لیل به‌گی گه‌وره‌، که‌ خانویه‌کی جوان و سه‌رنج‌راکیش بوو. به‌گ له‌ سه‌ر هه‌یوانی دانیشته‌بوو و به‌ حه‌وسه‌له‌ قومی له‌ چای ده‌دان.

مورته‌زا له‌ ده‌ری را هه‌رای کرد:

— خه‌لیل به‌گ، خه‌لیل به‌گ، نه‌ری خه‌لیل به‌گ، وا دیا‌ره نه‌مه‌رۆ زوو هه‌ستاوی!

ده‌رگا کرایه‌وه و مورته‌زاغا به‌ په‌له‌ له‌ پلیکانان وه‌ سه‌ر که‌وت. خه‌لیل به‌گ له‌ به‌ری هه‌ستا، چاک‌خۆشیی له‌ گه‌ل کرد و جینگای له‌ لای خۆی نیشان دا. کلفه‌تیککی گه‌نج که‌ داوینی کراسه‌که‌ی زۆر کورت بوو، چای بۆ هینتا. مورته‌زاغا نه‌وه‌نده‌ بۆ گیترا‌نه‌وه‌ی هه‌واله‌که‌ی به‌ په‌له‌ بوو، خه‌ریک بوو ناگر بگری و ده‌سه‌جیش خاوه‌مال هه‌ستی پی‌کرد. مورته‌زاغا ده‌ستی به‌ قسان کرد:

— هه‌موو ئهو حه‌مه‌دانه و خودی حه‌مه‌دۆکیش... ئیدی هه‌یچ نین، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی نابیی

ئیدی باسیشیان بکه‌ی...

— پیم بلی بزائم چت بیستوه‌؟

— ناتوایم. سویندی داوم بۆ که‌س نه‌گیترمه‌وه... ئهو شه‌له‌ ناجسنه‌، ئهو خوتیری‌یه... ئهو سه‌گه‌ هاره‌ ده‌ستی پی‌به‌ قورنانی داداوم که‌ نه‌ی گیترمه‌وه... هه‌ر نه‌وه‌نده‌ ده‌توایم بلیم که‌ دوژمنی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئیمه‌ ئیستا ئیدی له‌ شاخی نه‌ماوه و قه‌تیش ناچیته‌وه شاخی! سه‌باره‌ت به‌ حه‌مه‌ده‌ قه‌ستی‌یه‌کانیش...

پی‌داهات وشه‌ به‌ وشه‌ باسی شه‌وی پیشووی له‌ گه‌ل حوسنی خانم و عه‌لی‌یه‌ شه‌لی هه‌موو گیترا‌یه‌وه. له‌ کۆتاییش دا گوتی: به‌ خۆشی‌یه‌وه زۆری وه‌ک مرادپاشای گۆرکۆلمان له‌ نینو له‌شکر دا هه‌یه‌، که‌ هیشتا خۆیان وه‌ده‌رنه‌خسته‌وه.

– نهوه ده‌لټی چی مورته‌زا؟ به راستیته، یان گالته ده‌کمی؟
– نه‌گهر میلیۆنیک همه‌دیش دروست بن، چ نیه، چونکه هیچیان نامینن و له نیو
ده‌چن... له‌شکری قاره‌مانی نیتمه ریشه‌ی شو تاوانبارانه له بنه‌وه هه‌ل‌ده‌کیشی و تی‌یان
ده‌گه‌یه‌نی راپه‌رین یانی چی!

– شو قسانه‌ت له کوی راپه‌رین مورته‌زا؟
– تهنیا نه‌وه‌نده‌ت پی‌ده‌لټیم که نیدی نه‌ تۆوه‌که ده‌مینی و نه‌ ره‌گ و ریشه‌کان! شتیکی
دیش نه‌وه‌یه که نیوه‌راستی قوولایی عمرزی بۆته گرکان و ره‌گ و مەگان هه‌موو ده‌سووتینی!
– مورته‌زا، پیاری چاک به‌ تیم‌گه‌یه‌نه مه‌به‌ستت چی‌یه؟
– پوسته‌م به‌گی مامۆستا قسه‌ی قۆر ده‌کا. همه‌دۆک نیدی نه‌ماوه، ته‌وار بوو، ده
کوله‌که‌ی ته‌ریش دا نه‌ماوه. نه‌من به‌و به‌یانه زوه‌ی بۆیه هاتووم تا شو هه‌والته‌ت بده‌می!
نیدی پیوتیست نیه نیتمه بترسین، پیوتیست نیه له گیان و مالمان نه‌مین نه‌بین.
– نه‌من هه‌ر نازام ده‌لټی چی!

مورته‌زا ددانی ده‌چیره‌وه بردن و گوتی:
– ناخ نه‌گهر له به‌ر شو سوینده‌ی نه‌بوایه... یه‌کسه‌ر حالیم ده‌کردی... به‌لام نه‌من
سویندم خواردوه و به‌ داخه‌وه ناتوایم هیچ بلټیم!
– باشه همه‌د چیی لی‌هاتوه، مردوه؟
– نا...
– هه‌لاتوه؟
نه‌خیر.

– نه‌دی چیی به‌ سه‌ر هاتوه؟
– نازام... ناتوایم بی‌لټیم، سویند دراوم!
پاشان قسه‌کانی حاجی حه‌نه‌فیی گټرانه‌وه که چۆن جووتیره‌کان به‌ ره‌گه گیای ده‌ژین و چلۆن
چه‌ته‌کان ناماده‌ن له به‌رامبه‌ر پوولټیکی که‌م دا خۆیان ته‌سلیم که‌ن و همه‌دۆکیش نیدی...
– گووت لی‌ی، مورته‌زا، برا گیان، بۆ خاتری خودای، نه‌من نیستاش تی‌ته‌گه‌یشتیم که
ده‌ته‌وی چ بلټی... باشه ناخ نیتمه خۆمان شیت نه‌کرد و راپمان‌ه‌گه‌یاند که ناماده‌ین سی‌هه‌زار
لی‌ره‌ی بده‌ین به‌ نه‌سپټیکی قۆتری که‌لاک. بۆچما به‌و زه‌حه‌مت و کویره‌وه‌ری‌یه‌ی که بۆخۆت دیتت،
نه‌سپه‌که‌مان په‌یدا نه‌کرد؟ بۆچمانه‌و نه‌سپه‌ قۆتره‌ دوا‌ی گولله‌بارانکردنی نه‌بوو به‌ یه‌کټک له

ئەسپە ھەرە پىرۆزە كان؟ باشە بۇچما ھەر ئەو ئەسپە نىيە كە نىمە وامانلى كىرد بال بگىرى، بە سەر سەرمان دا بىخولتتەوہ و بىمىلىنى؟ نىستا بۇ خاترى خوداى پىم بلى چت دەوى و دەلىنى چى؟
— ناخ، زمام بەسراوہ! دەمەوى بۇت بگىرەمەوہ، بەلى، ھەر بۇيەش ھاتووم، ئىدى، بەلام ناخر سوتىندم خواردوہ! لە گەل سوتىندەكەى چ بگەم؟

ناخرەكەى پچر پچر ھەموو ھەوالئەكەى بۇ گىرپايەوہ كە: ھەمد لەو ناوچەيەى نەماوہ، نىستا لە شوتىنىكى ئەم دىنايە بۇخۇى بۇتە خاوەنى خانوو و زەوىيەكى زۇر و زىر و پولىنىكى زۇرىشى وەسەرىەك ناوہ و پاشان گوتى:

— بەلىنى كەسىك كە ناوا دەولەمەند بووبى، جارىنىكى دىكە...

خەلىل بەگ لە حالىك دا نىوچاوانى تىلگنابوو و وىدەچوو گوشارى بۇخۇى ھىتابى تا باش لە قسەكەى بگا، گوتى:

— بەلى، بۇ دەبى كەسىكى وا بىتتەوہ چەتە؟

— نىستا دە مەبەستەكەم گەشىتى.

— نەخىر، ھىچ تىتەگەشىتم.

— دەى باشە، ئەمەن دەرۇم... خواخافىز!

مورپەزا ئەوہى گوت و وەدەرکەوت. چۆوہ نىو شارى.

لە نىو شارىش مورپەزا ناغا تووشى ھەر كەس دەبوو، ھەولتى دەدا بەو شىوہيە پچر پچر بۇى بگىرپتتەوہ، بەلام خەلكەكە دەت گوت گۇراون و ھىچكەس تىنى نەدەگەبى. تەنانت كاتىك راستەوړاست ھەموو شتەكەى بۇ دەگىرانەوہ، دەحەبەسان، سەريان رادەوہشان، دەبىرەوہ دەچوون و بە رىنى خۇيان دا دەرۇشىتن، بىتەوہى تەنانت بەلىيەكەشى بۇ بلىن و بزانى تىگەشىتن، يان نا. نا، بىسوودە! وا چاكە بچمەوہ لای غەلىيە شەلى و داواى لى بگەم ھەرچى دەيەوى بىدەمى، وەبالى سوتىندەكەم لە ئەستوى ھەلگىرى. راي كرده لای موفتى:

— نەرى جەنابى موفتى، دەكرى پىاو لە سوتىندى پاشگەز بىتتەوہ؟

موفتى گوتى:

— نا، ھەرگىز، كەسىك سوتىندى خوارد، ئىدى سوتىندى خواردوہ و تەواوہ! پاشگەزبونوہ نىيە! نەوى رۇژى ھەر كەسى دەو بازارپى دابوو، گرۇ بوو. يەك كەشىش زارى ھەلتەدەپچرا، تەنانت دىھاتىيەكانىش. ھەرچى مورپەزا ھەولتى دا و خۇى ماندوو كىرد، بە ھىچكوى نەگەشىت. دە دلى خۇى دا گوتى، ھەموو ئەو خەلكە شىت بوون، خۇ دەلىنى يەكىكىشىيان مىشكى نەماوہ و گوتىشان

نيه! نو جار رقی همستا و بریاری دا بوخۆشی ده می داخا و یهك وشهشی له زاری نیهته دهه. لهو کاته دا جووله جوولیک له نیو بازاری پهیدا بوو. مورتهزا ملی ههلینا تا بزانی ئهوه چییه: چهند ژاندهرمه به پیمان به جادهی دا دههاتن، هموساری ئهسپهکانیان به دهستهوه بوون و به دواى خۆیان دا رایاندهکیشان. ههر ئهسپه تهرمیکی به سهروهه بوو. خهلك له دوکانان دههاتنه دهه و چاویان لهو دیمه نهی ده کرد. ههواله که زار به زار دهگهرا: سی لهو تهرمانه نی هممهدهکانن، نهوانی دیش دهبی ههر له دهستهی هممهدهی بن و هیچ دور نیه هممهده بوخۆشی له گهل بی...

مورتهزاغا خۆی پیانهگیرا و هاواری کرد:

— نا، هممهدهکیان له گهل نیه. ناخر نهمن نهو بهیانهی پیمنهگوتن؟ بهلام ئیوه تیئاگهن!
هممهدهۆک لهو بهینهی نهماوه، نا! رۆیوه!

له نیو بازارهکمی دهنگیکی دیکه، بیجگه له دهنگی سمی ئهسپهکان که له سهه سنگهه رشی شهقامهکمی ناوازی دهه دایهوه، نهده بیسرا. خهلكه که هه موو چاویان له مورتهزای کرد. نهویش زۆری پیخۆش بوو و دیسان توندتر هاواری کرد:

— هممهدهۆک لهو دهووربه رانه نهماوه!

کوژراوهکان زۆر بوون. نهوانهی دهیانهویست بزائن چهند تهرمن، ژماردیانن: یهك، دوو، سی، پینج، پازده... بهلام نهوهیان نهده زانی که بهشی ههره زۆریان چته نه بوون، بهلکوو پیارهکانی سولتانوغللی به زهردهی بوون...

ژاندهرمهکان به نیو شاری دا تیپه رین، چونه همساری ژاندهرمهخانهی و تهرمهکانیان هیتانه خوار. هه موویان به دیوارییهوه ریز کردن و پهخت و تفهنگهکانیشیان به ملایانهوه ههلواسی.

مورتهزا هیتا رقی نه نیشتیوه. به پهله رۆیشتهوه مالتی. حوسنی خام به پیرییهوه هات. مورتهزا له دوورهوه نه راندی:

— خهلكی ئیره هه موویان شیتن! نهمن ههولم دا حالییان کهم چ قهوماوه، بهلام خۆ تیئاگهن. ناخری به روونی شته کهم پیگوتن! خۆزگه نهو سویندهمان نه خواردا! ههرچی نهمن پیشبینیم کردبوو، وهدی دی! فهروو بچۆ همساری ژاندهرمهخانهی و تهرمی هممهدهان بژمیره! ههر دهلتی مراد پاشای گۆرکۆل هاتۆتهوه!

(۱۵)

له باغەكان نارنج، پرتەقال و ليمۆ رۆژ بە رۆژ گەورەتر دەبون. ھەموو رۆژى بەيانی ھەمەد دەچوو دەرى و لە ھەموو دارەكان، دار بە دار، ورد دەبۆو، چارى لە بەرەكەيان كە ھىشتا كال بوو دەکرد، بۆنى پتو دەکردن، بۆنەكەى ھەل دەميسين و لە سەرەخۆ دەستى پىندا دىنان. واى لى ھاتبوو ھەر بە ھەلکەوتيش بۆنى بە گەلاى دارىكى يەوە کردبا، دەزانى نەوہ چ دارىکە.

رۆژىكى بە دلەخوربەوہ نارنجىكى لى کردەوہ. نارنجەكەى دە دەستى دا دىنا و دەبرد. بۆنىكى زۆر خۆش بە دەورى دا بلاو دەبۆو. نەوجار ھەموو رۆژى دەچوو دەرى، ميوەيەكى لى دە کردەوہ، دە نىو دەستى دا راي دەگرت، چەند سەعاتان لە بن دارىكى درىژ دەبوو و بۆنى بە ميوەكەيەوہ دەکرد.

نەویرۆژى، بەيانی زوو ھەمەد لە دەرى بوو. دەستى بۆ ليمۆيەكى برد، بەلام لە جياتى نەوہى كە لى كاتەوہ، ھەر بەوئەندە رازى بوو كە دە نىو دەستى بگرى و پاشان بۆن بە بەرى دەستى خۆيەوہ بکا. ترۆپكەكەنى گاوركۆي بە سەر باغەكان دا، لە دوورەوہ، ديار بوون و دەتگوت لەو بەرزايىيەى ناسمانى دەلەرنەوہ. گولە گەمى ھەلمساوى پر دەنك، دە پانايى زەوىيەكى گەورە دا بە نەسپايى رادەژان. تەسكە تەمىك كەوتبوروہ سەر زەوىيەكەى، دنيا لە شۆق و پروناكى دا ھەلەى دەکرد و ھەتا بۆ لاى دەريايەش چوباي، نەو پروناكى بە ھەيتزتر دەبوو.

ھەمەد چووہ نىو زەوىيەكەى. گەنم ھەتا سينگى دەھات و مژەكەش و ردە و ردە خەريك بوو دەرەوى. چووہ لىواری دەريايە، بەلام نە دەرياي دەدى، نە نەو شۆق و پروناكى بە كە چارى لە بەر ھەل تە دەھات، نە ماسيگرەكان و نە پەلەھەورە نەوىيەكانى سەر شەپۆلەكان. بۆنەكەى بۆ ھاتەوہ. نەو بۆنە زۆر ناسياو بوو. خرمەى و ردە بەردەكانى بن پىي لە كاتى رۆيشتنى دا

نەدەبىست. پىنگەكان لە نىۋو خېرەكەى دا وشك ھەلاتىبون و پەنگىتىكى مىسىيان بەخۆۋە گرتىبوو. پەپولەيەكى گەورە كە بە قەد بالئندەيەكى دەبوو، بالەكانى شىن و غدار بوون و لە بەر تىشكى رۆژى دەترووسكانەو، لە سەر لكە پىنگىتىكى خەوتىبوو. ھەمەد بەئەسپايى دانىشت، پىتىخۇش نەبوو پەپولەكەى وە ناگا بىنى و ھەلىفرىنى. دەستىكى بۆ برد، بەلام زوو دەستى كىشايەو، لكە پىنگەكە ھىندە وشك و رەق بوو، دەتگوت ناسنە و بە ناورى سوورت كىردۆتەو. پىنجە گەزكەزىكىك لە نىزىك پىنگەكەى ھەلكەوتىبوو، گولەكانى وەرىبوون و گەلاكانى سوور ھەلگەراپوون. جالجالووكەيەك تۆزىكى گەورەى لە نىۋان لكە پىنگەكە و گەزگەزكەكە دا تەنىبوو، تۆزىكى تەنك كە بەو بەيانىيەى غىتىكى پىئە بوو. تۆرەكە ھىندىك مىشومەگەزى پىئە بىوون. مىشىنىكى چكۆلەيان دە نىۋو دا بوو، پىشى خالخالى سەوز و بىئەوش بوو و لە بەر پروناكايىيە دەترووسكايەو. جالجالووكەكە بۆ خۆى ديار نەبوو. ھەمەد تاوتىك راوہستا بزانى جالجالووكەكە خۆى وەدەر دەخا؟ بەلام چاوەروانىيەكەى بىسوود بوو. وىدەچوو جالجالووكەكەش وەك پەپولەكەى سەر لكە پىنگەكەى ھىشتا وەخەبەر نەھاتى. بايەك لە لای دەريايەو ھات و شەپۆلەكان بە نەرمى لە لىۋارەكانيان دا. بالئندەيەك خۆىندى. نەو جار سىسەرە وەخۆكەوتن. جىكە و سىكەى سىسران، وەك كۆرسىتىكى گەورە دەنگى ھەموو شىتىكى دىكەى وەبن خۆ دا. نىدى نە جىرەوئە بالئندان، نە قرچەى لكوپۆى وشكەھەلاتووى پىنجك، گىيا و گەلايان لەو گەرمایەى دا، نە ھاشەى ھىدى شەپۆلەكان و نە خشەى نەرمىونىانى گولەگەفەكان لە كاتى وىككەوتن دا نەدەبىسرا. ھەتا گەرما زياتر دەبوو دەنگى تارى سىسرانىش زياتر دەھات و لە مىشكى ھەمەدى دا ناوازی دەدايەو. خۆر ساتبەسات بەرزتر دەبوو، نىسىكانىش كورتتر و كورتتر دەبوونەو و ئاخەرەكەشى ھىندە كورت بوونەو، كە ھەر نەختىكان لىماپۆو. ھەرز و سوور بۆو، دەستى نەدەوتىرايە. شۆقى رۆژى ئەوئەندە بە ھىز بوو، كە چاوى لە بەر ھەلئەدەھات و ھەمەد چەند جارن ناچار بوو چاوى بقووچىنى. ھىشتا جالجالووكەكە ھەر ديار نەبوو. پەپولەكەش كە رەنگى لە بەر ئەو سوورەتاوہى وە سەر شىنىكى تۆخ گەراپوو، ھەر نەبزووتىبوو. ئىۋارەيەكى دەرەنگ، زىيان ھەلىكردى، ھەورە سىپىيەكانى سەر دەريايە بەرەو ئاسمان، كە وردە وردە تارىك دەبوو، بەرز بوونەو. جىكەى سىسران كە لەگەل ھاشەى با و خشەى لكوپۆى گۆگىا و پىنجكان و گەرمەى شەپۆلان، كە ئىستا نىدى نەستورتر بىوون، بەگور خۆيان بە لىۋارەكان دا دەدا و كەفى سىپىيان دەچاند، تىكەل دەبوو. رۆژ ناوا بوو و ئەو بەرى دەريايەو كەشىكى نارغى پەيدا بوو و بە سەر مەزرا گەفەكەى كە تانىستا وەك زىرى

زەرد دەدرهوشایهوه، کشا و پاشان ههموو شتیک رهنگی په‌مه‌یی گرت، بوو به بنه‌وش و دیسان بۆوه به نارنجی‌یه‌ک که په‌مه‌یی و سه‌وزه‌که‌شی له په‌نا دا دیار بوو. حمه‌د ده‌ستی به لکه پنگه‌که‌ی دا هینا و په‌پوله‌که که‌وته عه‌رزى. له وى چاوه گه‌وره‌کانى زه‌ق کردبوون، باله‌کانى پان کردبوونه‌وه و بى‌جووله وه‌ک مندالتيكى مردوو که‌وتبوو. ئىدى له‌شى نه‌ده‌بريقايه‌وه. ئىواره به سەر دا هات و جالجالووکه که هیتشتا وه‌ده‌ر نه‌که‌وتبوو. حمه‌د بیری کردوه: به‌لکوو ده‌عبايه‌ک خواردیستی، بۆ ویتنه ، په‌ره‌سینلکه‌یه‌ک، چۆله‌که‌یه‌ک، یان مارمیلکه‌یه‌ک... له‌وانه‌ی که زمانیان سوور و درێژه، یان بۆقیك له‌و بۆقه چاره‌قانه، ده‌نا له به‌یانی‌یه‌وه نه‌من لی‌رم، هەر ده‌بوو خۆی نیشان دابام.

حمه‌د هه‌ستا و به نێو گه‌غه‌که‌ی دا به‌ره‌وماڵ بۆوه. مچورکيتكى به مازه‌ی پشتی داها‌ت. راست کاتيک گه‌يشته‌وه مالى، بانگى شىوانى دا. دايه‌ خۆرى له سەر به‌رمالى بوو، نوێژى ده‌کرد و حمه‌دى نه‌دى. سه‌يران به رووخۆشى و خۆش‌حالى‌یه‌وه ماندوونه‌بوونى لى‌کرد و حمه‌د به دیتنى سه‌يرانى دلتي کرایه‌وه. سه‌يران سفه‌رى راخست، دايه‌ خۆرى له نوێژى ته‌واو بوو و ها‌ته سەر سفه‌رى له په‌نا حمه‌دى دانیش‌ت. حمه‌د سه‌رى به‌ردابۆوه و هۆشى نه‌بوو چاکوخۆشى له گه‌ل بکا. پاروێكى ده زارى نابوو، خه‌رىک بوو قوتوى ده‌دا و هېچ ناگای له ده‌وره‌یه‌رى خۆی نه‌بوو. ده‌ت‌گوت ده‌ خه‌وى دا ده‌روا، یان با بلێن وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌چوو که نه‌ی‌ده‌زانى چ ده‌کا. پاشان بى‌ده‌نگ هه‌ستا و چوو خه‌وت. نه‌وه چه‌ند رۆژ بوو حمه‌د ده‌و حاله‌ی دا بوو. هه‌ل‌ده‌ستا، سه‌رى به‌رده‌دایه‌وه، وه‌ده‌رده‌که‌وت، به نێو زه‌وى‌یه گه‌غه‌که‌ی دا ده‌رۆی، ده‌چوو قه‌راغ ده‌ریایه و ئىوارى ده‌گه‌رايه‌وه، نانى ده‌خوارد، ده‌سه‌جى ده‌چوو ده‌خه‌وت و به‌یانیى رۆژى دواتر هه‌ل‌ده‌ستا راست چى رۆژى پيشوو کردبووى، دووپاتى ده‌کرده‌وه. رۆژ هه‌تا ئىوارى به تاقى ته‌نى له ده‌رى بوو و ئىوارى که تارىک داده‌ها‌ت، ده‌گه‌رايه‌وه. نه‌ده‌چوو له‌ی هېچ‌که‌س‌يش، ته‌نانه‌ت سه‌رى مه‌لا سه‌لاميشى نه‌ده‌دا. ده‌ت‌گوت له هه‌موو خه‌لكى تووره‌یه. سى جار‌ان تووشى پياوه‌که‌ی ببۆوه، هه‌ر نه‌و پياوه‌ی که نه‌سه‌په‌که‌ی لى‌کوشتبوو. یه‌که‌م جار تارىک‌و‌روونى به‌یانی له نێو زه‌وى‌یه گه‌غه‌که‌ی تووشى ببوو. کابرا له سەر ته‌پۆلکه‌یه‌کى نێو زه‌وى‌یه‌که‌ی، له په‌نا پنچکيتكى خۆى‌مات کردبوو و له‌و کاته دا که ولات هیتشتا رووناک نه‌بوو، زۆر زلتر وه‌به‌رچاوا‌ت‌بوو. حمه‌د هه‌ر خۆشى تى‌نه‌گه‌ياندبوو، به په‌ناى دا رۆشیت‌بوو، نه‌وه‌نده‌ی لى‌تيزيک ببۆوه که باسکى وه باسکى که‌وتبوو و گوێی له ده‌نگى هه‌ناسه‌کيشانى ببوو. پياوه‌که وه‌دواى حمه‌دى که‌وتبوو. حمه‌د ناو‌رى لى‌ته‌دابۆوه.

تیشکیک وەك پووناكایی چەند برووسكیك بە دواى یەكدا دە سەرى گەراپوو و لە گەل بریقەى گولەگەفەكانى مەزراكەى تىكەل ببوو. نەگەر لەو كاتى دا كەسێكى لە لا بوايە، دەدى كە ناورینگىك، وەك پرىشكە ناگرىك كە لە پۆلاى بىتتەو، لە چاوى وى دا ديار بوو. حەمەد زانى كابرا بە دوايەو، چونكە دەنگى قرچە و چرپەى چىلكە وچالى لە ژىر پىتى كابراى دا دەبىست. جارى دووھەم كە كابراى دى، لە كاتىك دا بوو كە لە قەراغ دەريايە بوو. حەمەد لەوى دانىشتبوو و دە ناسۆوہ راھابوو. دەريا نارام بوو و ناوہ كە ھەر دەبرىقايموہ. بەشىكى ناوہ كەى لە ژىر نىسىنى تەپكەكانى قەراغى دا بوو. ھەموو شتىك بىدەنگ بوو و مرۆف تەنانت گوتى لە دەنگى ھەناسەى عەرزىش نەدەبوو.

ماسىگرەيەكى تەنيا لە ناسمانى دەخولايەو و كە تىتھەل دەروانى لە تىشكى رۆژىش سپىترى دەنواند. بۆتىك بە دەم سەروەى بەيانىيموہ لە لای دەريايە را دەھات، كە حەمەد نەى دەزانی چ بۆنىكە. سارد بوو. حەمەد خۆى كۆ كەدوہ و ھەل كورما. لە نەكاو دەنگى پىيانى لەسەر خىزەكەى ھەست پى كەرد. بە گۆشەى چاوى دا لاقى كابراى دى. قايشى كەوشەكانى لە پىستى خۆشەكراوى گای بوون و لاقى لە خىزەكەى دا ون دەبوون. تىشكىكى شىن لە ناسمانى را ھاتە خوار و يەكى ھەر لەو رەنگەش لە دەريايە بەرز بۆو. شاخەكانى ئەومەرى كە لە دوورەو ديار بوون، وە سەر رەنگى شىن گەران. ھەموو شتىك شىن بوو. عەرز، دار، بالندە و تەنانت مەزرا گەفەكەش كە ھەتا نىستا لە رەنگى سپى دا دەترووسكايەو و دەبرىقايموہ. ئەو پووناكىيە شىنە ھەتا ناخى دەروونى حەمەدى چوہ خواری. كابراش كە لە وى راومستابوو و دە رەنگى شىن دا نوقم ببوو. لە دەشتى را ھەتا چىكان، رىك رەنگى شىن ولاتى پر كەدبوو. رەنگە شىنەكە بەرە بەرە سەر تەپك، مەزرا و دارستانەكان دا دەھات و دەخۆى دا ون دەكردن. دەتگوت ئەو رەنگە شىنە لە سەرچاويەكى بىسنوورەو دى و قەت بنەى نايە. كۆمەلە سەگىك لە خوارەوہى چىاي دولول دەستيان بە وەپىنى كەرد. ھەموو بە يەكەوہ دەوہپىن و تەنانت ئەوانىش شىن ھەل گەراپوون و ھەر دەھات و شىنر دەبوون. تەنانت چىاي دولوليش كە تروپكەكانى ھەر بەفريان پىتوہ بوو، شىن ببوو. لە پرىك ماسىگرە تەنياكە كە بەرز بە سەر دەريايە دا دەفري، نەوى بوو، بالى لە ناوى وەردان و راست بە سەر ناوى دا، نەوى نەوى، فرييموہ، ھەر بە قەدەر پمبىكى بلیند بوو و ئەو جار بەرە بەرە تەواوى سپى بوو و ھاوكات دەرياكەش سپى و برىقەدار بۆو.

"بلى شۆقى رۆژى بە سەر دا كوژابىتتەو،

بلى زەوى دە بن پىتى دا چەمايىتتەو،

بلى مېرووان چاوە شىنەكانى حەمەدۆكى منيان خواردى؟"

میرووه‌کان ریچکه‌یان به نیو پووشی دا دروست کرده و له ژیر باره قورسه‌که‌یان دا نوشتاونه‌وه، به‌لام کۆل ناده‌ن، ریژیکی درژیان به‌ستوه و ده‌نکه دانه‌وتله‌کان‌یان به‌رهو مالیان په‌کیش ده‌کهن. سهره براوه‌که چاو ده‌گیژی، چاوه‌کان له قولکه‌می خویان دینه‌دهر و به‌خه‌م و بی‌ده‌سه‌لاتی‌یه‌وه ده‌روان. دلۆپ دلۆپ خوین له سهره براوه‌که‌می ده‌چۆری. دلۆپه‌کان گه‌وره‌ن و به‌رده‌که‌می سوور هه‌ل‌ده‌گیژن. سهره‌که به‌سهر رمبیکه‌می‌یه‌وه کراوه و نه‌و دلۆپه‌ خوتنه‌می لینی‌ده‌چۆرین، نه‌و کابرایه‌می سوور هه‌ل‌ده‌گیژن، که رمبه‌که‌می به‌رز کردۆته‌وه، هه‌روه‌ها سه‌نگفه‌رشی نیو بازاری شاری و گیاوگۆل و چیمه‌نه‌ شینه‌که‌می قه‌راغ ده‌ریاه‌ش سوور ده‌کهن. خوین هه‌ر ده‌رژێ و دینه‌ خوار، ده‌لینی له‌کانی‌یه‌کی بی‌پن‌را دی. خه‌لکی شاری بۆ دیتنی نه‌و شانۆیه‌می هاتوونه‌ده‌ری و هه‌شیمه‌ته‌که نه‌وه‌نده‌ زۆره، هه‌موو چ‌پالایان ویکه‌داوه و ده‌رزی هه‌ل‌اوتی، ناکه‌و‌یتته‌عه‌رزی. هه‌موو نه‌و هه‌شیمه‌ته‌ش له‌خوتنی‌دا سوور هه‌ل‌ده‌گیژن. خوین که‌فی‌ده‌کا و دیواری خانووه‌کان و له‌شی خه‌لکه‌که‌می داده‌پۆشی.

" داخوا میرووان چاوه‌ شینه‌کانی هه‌مه‌دۆکی منیان خواردوه...؟"

میرووه‌کان به‌نیو نه‌و ده‌ریای خوینه‌دا ریچکه‌می خویان کردۆته‌وه. هه‌رچی گیاوگۆله، سووره. قولکه‌می چاوه‌کانی نه‌و سهره‌ی به‌رمبه‌که‌یه‌وه، هه‌ر خوتنی لی‌ده‌رژێ. میرووه‌کان به‌سهر پشتی نه‌و که‌سه‌ی دا که رمبه‌که‌می به‌ده‌سته‌وه‌یه، ریچکه‌می ده‌به‌ست، به‌سهر ملی دا ده‌چن بۆ سهر باسکی راسته‌ی و له‌باسکی راسته‌یه‌وه بۆ رمبه‌که‌می که سهره‌که‌می پتوه‌کراوه. به‌رمبه‌که‌می دا هه‌ل‌ده‌چن و خۆ ده‌گه‌ینه‌ن چاوه‌کانی سهره براوه‌که‌می... خوین له‌چاوه‌کان سهر ده‌کا و هه‌ل‌ده‌رژێ...

تووکی پیسته‌گای به‌که‌وشه‌کانه‌وه راست ده‌بنه‌وه. کابرا هه‌ر وا راوه‌ستاوه. سیبه‌ره‌که‌می ده‌که‌و‌یتته‌سهر ده‌ریاه‌که سه‌په‌یه‌کی تۆخه. ده‌ریا هه‌جیوه و نابزوی، گیا راناژین، گه‌لاکان ناله‌رینه‌وه و میرووه‌کانیش له‌مه‌سه‌ره‌وسه‌ری نه‌و ده‌ریا سه‌په‌یه‌ی، له‌سهر ریگای خویان راوه‌ستاوان و به‌لاقی پشته‌وه‌یان به‌چاویان دا دینن. هه‌موو چاویان نووقاون. له‌نه‌کار هه‌موو نه‌و شتانه‌ده‌گۆرین. ده‌لینی گه‌رما، رووناکی و هه‌موو پووش و پنچکه‌کان یه‌کجی ده‌ته‌قنه‌وه و به‌ینی ده‌ریا، ده‌شت و شاخه‌کان پر ده‌بن له‌باغی دار هه‌ناران. هه‌ناره‌کان هه‌مووی ده‌گولێ دان. تیشکی تاو له‌به‌رزایی و لیژه‌کان دا شه‌به‌ق ده‌داته‌وه، هه‌موو هه‌ناره‌کان یه‌کجی گول ده‌کهن و کیو و ده‌شتی پر ده‌کهن، گولیکه‌می سوور وه‌ک پتی خوتنی. په‌نگی گوله‌کان ده‌په‌ریتته‌سهر داره‌کان و مه‌زرا، گه‌مه‌که‌ش و داره‌کانیش سوور ده‌بن. سی ماری سووری دریژ له‌نیو

داره‌ناره‌کان دینه ده‌ری. مندالینکی چکۆله له سەر چنگان دیتە پێشی و کلکی ماره‌کان ده‌گری. ماره‌کان لیک ده‌هالین و گه‌مه‌ی له گه‌ل ده‌کەن. سه‌یران به‌ زیره‌ زیر له‌ولا را دی و هه‌ول ده‌دا ماره‌کان له‌ منداله‌که‌ی دوور کاته‌وه. ماره‌کان ره‌ش ده‌بن، دواتر بنه‌وشی ده‌نوینن و پووله‌که‌ی پشتیان ده‌برقیته‌وه. سه‌یران تووره‌ ده‌بی، چونکه‌ ماره‌کان و منداله‌که‌ی پی‌لیک هه‌ل‌تابرین...

ناوی ده‌ریایه‌ وه‌ک ناوینمی ده‌ترووسکیته‌وه، راست هه‌تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کا، ماسیگره‌که ده‌فری، تی‌هه‌له‌چه‌ی و به‌رز ده‌بیته‌وه. تووکه‌کانی سەر که‌وشه‌کان له‌ په‌نا وی درێژتر ده‌بنه‌وه. هه‌موو شتی‌ک بی‌ده‌نگه، ته‌نانه‌ت ده‌ریاش کر بووه...

سه‌ره‌که به‌ ره‌به‌که‌یه‌وه و ده‌ی‌به‌ن، نیشانی خه‌جیی بدەن. به‌فرینکی توند ده‌باری. خه‌جی پی‌ده‌که‌نی. گری ناگر له‌ نیو نه‌شکه‌وته‌که‌ی دا بلێسه‌ی ده‌دا و خه‌جی هه‌ردووک ده‌ستی وه‌به‌ر مه‌مکانی ده‌دا. مه‌مکی گه‌وره‌ن و ده‌ له‌پی ده‌ستی دا جی‌یان نابیته‌وه. خوتین له‌ سه‌ره‌ براوه‌که‌ی ده‌رێ، ده‌بیته‌ تۆفان. مه‌مکی خه‌جی خوتینان لی‌ده‌چۆری.

په‌ته‌قاله‌کان ساته‌سه‌سات سوورتر بوون و هه‌ناره‌کانیش، که‌ هه‌ناری وا له‌ دنیایه‌ دا که‌من، په‌مه‌یی بوون و گه‌یشتن. دایه‌ حۆری له‌ خۆشی‌یان وه‌خت بوو بفری. له‌ گه‌ل مامۆستای وینه‌گه‌ر لبادی‌کیان له‌ هه‌ساری، له‌ سه‌ر چیمه‌نی بن‌ داره‌کان راخستبوو، دانیشتبوون و هه‌ردووکیان دو‌عیان ده‌خویندن. سه‌یران ده‌ستی کورینکی چکۆله‌ی گرتبوو و به‌ یه‌که‌وه له‌ بن‌ داره‌ناره‌کان گه‌مه‌یان ده‌کرد، یه‌کتریان راو ده‌نا و پی‌ده‌که‌نین. هه‌ناره‌ گه‌وره‌ په‌مه‌یی‌یه‌کان به‌ دارێوه قه‌لشی‌بوون، ده‌نگه‌کانیان که‌ وه‌ک پتی خوتینی سوور بوون، به‌ سه‌ر ده‌ستی سه‌یران، کورپه‌که‌ و ماره‌کان دا رژان. دایه‌ حۆری به‌ داره‌کان دا گه‌را و هیندی‌ک هه‌ناری هه‌ره‌ جوان و باشی هه‌لبژاردن، لیتی‌کردنه‌وه و ده‌ کۆشیتی کردن. هینده‌ خۆشحال بوو، هاواری کرد. هاواره‌که‌ی له‌ هه‌موو لایه‌کی‌یه‌وه ده‌بیسرا. ده‌ی‌گوت: کورپه‌ چاو! پروان! نه‌ری تا ئیستا که‌س هه‌ناری وا چاک و جوانی دیون؟

له‌ نه‌کاو دایه‌ حۆری له‌ جیتی حۆی حه‌به‌سا و راوه‌ستا.

"نه‌ری نه‌وه‌ می‌روولان چاره‌ کاله‌کانی حه‌مه‌دۆکی منیان خوارده‌؟"

ئه‌ی هاوار، خۆ ته‌نانه‌ت یه‌ک نه‌سپیشم نه‌ماوه،

یه‌ک کورپیشم ده‌ مالتی‌ دا نه‌ماوه،

رۆله‌ گیان به‌و به‌یانه‌ی، له‌ به‌ر نه‌و سووره‌تاوه‌ی بۆچی نوستووی؟"

ههرا و پیتکه نینه که ی له نه کاو بوو به شینگیتپان. دلژپه خویننه کان، گه رووی سهره براره که ی سهر رهمبه که ی پر ده که ن و چاوه کانی وه خته له جیتی خویمان ده ربه رن. دایه حوژی سهره براره که ی ده باوهش ده گری و هه موو گیانی ده خوینتی و هه رده دری. نهو هه نار ه سووره گه وره جوانه کان فری ده دا. روو ده شاخی ده کا. سهره براره که شی هه ر وا ده باوهش دایه، پی هه ل ده لتی، شینی بو ده گیتی و ده گه ل خوژی ده با.

"هینده جوان بوو، دل م نه ده هات پر به چاوان لیتی پروانم، هینده ناسک بوو، نه ده ویترا لیوم له روومه تی ده م، ناخری یه که ی ماچم نه کرد، سهریان بری."

دایه حوژی له سهر شاخی راهه ستاوه و ده گری. نهو شینگیتی خوژی له گه ل گابه رده کان و لووتکه کان که مال و هیلانه ی همه ده وکه که ی بوون، ده کا. جووتیتی دپهاتی له ده وری کو ده بنه وه. جووتیان له هه موو لایه کی را داده وهرن. هه موویان له ده وری دایه حوژی کو ده بنه وه و نالقه یه که به ده وری دا دروست ده که ن. دایه حوژی له نیوه راستی نالقه که ی راهه ستاوه، هه موو گیانی خوینی لی ده چوژی، سهره براره که ی به سینگ یه وه ناوه و ده لژریته وه، ده لیتی مندالی نیو لانکی ده لاونیتته وه. شینگیتی یه که ی نه ونده خه ماوی یه، جه رگی ئینسانی ده برژیتی. نه وانه ی له وین هه موو ده گرین و شینی له گه ل ده گیتن...

دیسان رووناکی یه شینه که هاته وه و همه ده ره نگی شین دا نوqm بوو. نیستی کابرای که له په نای بوو و که وتبه سهر ناوی، کورت ببووه و نه ویش هه ر شین بوو. همه ده هه ستا و له لیتواری ناوه شینه که ی نیتیک بزه، پاشان چوه خره که ی و له لای لکه پنگه وشکه ه لاتووه مسیره ننگه که ی هه ل تر ووشکا، به لام زور له وی نه مایه وه و هه ستا. پیاوه که له وی بوو و شانه شان ی راهه ستا بوو. همه ده هستی به رویشتنی کرد، پیاوه که ش هه ر وای کرد. کاتیک همه ده گه یشته باغه پرته قاله که ی، راهه ستا و پیاوه که ش راهه ستا. له وی گیا هه تا پشتیندی ده هات و میشی شینی چکو له له سهر گو له هیر و پنجه که وشکه کان نیشتبوون. همه ده چوه نیو باغه پرته قاله که ی. لهو ماوه یه دا یه که جاریش ناوری نه دایه وه. دوایه کاتیک له باغه که ی هاته ده ر و هاته وه سهر ریتگیایه، له لای هیندی که پنجه که توودرکان، که به په نا پوله دارچناریکی سهر ریتگیایه شین بیوون، راهه ستا. له وی ناوری دایه وه. پیاوه که له به رامبه ری راهه ستا بوو. همه ده هینده له نه کاو ناوری دایه وه که پیاوه که نالوز بوو، نه ویترا چاو له چاوی بکا، به لام هه لته هات، هه ر له وی مایه وه و چاوه روان بوو بزانی همه ده چ ده کا. دیاره هه ر

ئەو كابرالى گۆزىن بوو. ھەممەد چاكي دەناسى و دەىزانى ھەرە، بەلام ئاخىر ئەو كابرابە بۆ ئارا دەكا و چىي دەوى؟ ھەممەد دىسان رووى لى وەرگىزىپ ھەرە. رقى ھەستابوو و نەى دەزانى چۆن ئەو گىزىمەى بىكاتەوہ. بەرەو مال بۆوہ.

ھەممەد لە مالى نىزىك بۆوہ و كابرالى ھەر بە دووہوہ بوو. لە بەر دەركى ھەممەد ئاوپرى داىوہ، كابرال پراوہستابوو و لەشى پادەژا، دەت گوت كەشتى بە لە دەريابە دا پادەژى...

داىە حۆرى نۆيۆە كەى كرد. ئەم دوابى يانە نىمان و باوہرى زۆر بە ھىز ببوو، بە شىوہەك كە شوتنى لە سەر سەيرانىش دانابوو. ئەويش لە پەنا وى بەرمالى پادەخست و نۆيۆى دەكرد.

لە تارىكايى شەوى دا كەشتى بەك ھات. كەشتى بەكە چراكانى ھەموو ھەل كەردبوون و چىراخانىكى

سەبرى لە سەر رىنگاي حۆرى لە نىو دەريابە دروست كەردبوو. ئاويكى روونى بىرقەدار لە دواى كەشتى بەكەى بەجى دەما. ھەممەد ئاوپرى داىوہ لاي چەپى حۆرى، بەلام كەوشە چەرمەگا

خۆشئەكراوہ كان لە وى نەمابوون. ئاوپرى داىوہ لاي راستە و پشتەوہشى، ھەر ھىچى نەدى. ھەستى بە بەتالى بەك لە دەروونى حۆرى دا دەكرد كە ئەو بەتالى بە ھەر دەھات و گەورە دەبۆوہ. ماسىگەرە

تەنياكە كە بە بەرزايى رىمبىك بە سەر دەريابە دا دەفرى، بالى رەق راگرتبوو و دەت گوت خەوى لى كەوتوہ. سىبەرەكەى كەوتبوہ سەر ئاوى. كزەباىەكى دەھات. كەوشە چەرمەگايە كان ديار نەبوون و

ئاوہ كەش نىدى بىرقەمى نەدەدا. ھەمورە كان ھەلمسان، بەرەو ئاسمان بەرز بوونەوہ و تىشكى رۆژى بە سەر زەوى دا پزڤا. نىسىكان درىژ بوونەوہ، گەرما دەستى پى كرد و ھەرز وردە وردە سوور بۆوہ. با

توندى كرد، گىزەلووكە لە سەر رىنگايەى ھەستان، تەپوتۆزىيان لە گەل خۆيان لوول دا و بەرزىيان كەردوہ. گىزەلووكە كان جار جار تەنك بوون و جارى واش ھەبوو نەستور دەبوون. گولە گەنم، جۆ و...

رېك دەخشان، خەمىيان دەھات و دەشتى بى سنور بىوہ دەريابەك رووناكىي زىرپىن و شەبۆلى دەدان. سىسەرە كان دەستيان بە تار لىدانى كرد و دەشتيان لە جىرە و جىكەى خۆيان پى كرد. ماسىگەرە تەنياكە

ئەوئەندەى توانى بەرز بۆوہ، لەو سەرەى چەند جار خولاوہ و ون بوو، بەلام كەوشە چەرمەگا خۆشئەكراوہ كان ھەر ديار نەبوون. ھەممەد ھەستى بە تەنيايى كرد. بەلئەىەكى رەشى دەنووكدرىژى

چاوكەشى سەربالشىنى جوان لە وى نىشت. كە نىشت، ماوہەكە بى چوولە لە جىي حۆرى مايەوہ و پاشان مژىكى شىنى بە دەورەى حۆرى دا بلاو كەردوہ. مژەكە دەشتى داگرت و چىكانى ئەو بەرىشى

گرتەوہ. مارتىكى درىژى شىن ھات و لە كز بەلئەكەى پاپۆكەى خواردەوہ. درىشووكە درىژ و سوورەكەى ديار بوو. بەلئەكە خوتىندى و لە گەل خوتىندى وى درىشووكەى مارەكەش درىژ بۆوہ، بەلام

بەلئەكە نەبزووت. مارەكە سەرەنجام سوورا و بەكلك لەقاندن لە وى دوور كەوتەوہ. پاشان نىتوارە

داهات. خۆز گوم بوو، به لآم كهوشه چهرمه‌گا خۆشنه‌كراوه‌كان ههر پيدا نه‌بوونه‌وه. همه‌د چوو له كن چله پنگه‌كه‌ي دانيشت. په‌پوله مردووه‌كه ههر له وي بوو و لهو سهره نيواره‌يه دا ديمه‌نيكي خه‌ماويي دروست كردبوو. همه‌د دهستي به گولي وشكي پنگه‌كه‌ي دا هيئا، بۆنه‌كه‌ي هه‌لميسي و ههر لهو كاته‌ش دا ههستي به بۆني ده‌ريا، گيا و داره‌كاني ديكه‌ش كرد...

همه‌د ههستي كرد زۆري برسي‌يه. ههستا، چاوتيكي به ده‌وري خۆي دا گيترا، به لآم ته‌نانه‌ت سيبه‌ريكيشي به ده‌وري خۆيه‌وه نه‌دي، كه وه‌ريش كه‌وت، چ ده‌نگيني له ريگايه‌ دا له پشته‌وه‌ي خۆي نه‌بيست. له سهر ناخواردي هه‌لكورما‌بوو و دهستي به كه‌وچكه‌كه‌يه‌وه ره‌ق ببوو. نه سه‌يران و نه دايه خۆريش هيچيان پي‌ته‌گوت. وه‌ك شه‌واني پيشوو به خه‌والووي چوو ده جينگايه‌وه. له جينگاكه‌ش دا چاوه‌روان بوو كهوشه چهرمه‌گا خۆشنه‌كراوه‌كان ده‌ركه‌ونه‌وه. به لآم نيدي كابرآ نه‌هاته‌وه و همه‌د ساتبه‌سات ههستي به به‌تالايي‌يه‌كي زۆرت‌ر له ده‌رووني خۆي دا ده‌كرد. واي لي‌هاتبوو بيري خۆي بۆ كو نه‌ده‌بۆوه و ترووسكه‌ رووناكايي‌يه‌كه‌ي نيتو سه‌ريشي نه‌ما‌بوو...

همه‌د چۆه قه‌راغ ده‌ريايه. ناوه‌كه‌ ساف و روون بوو. ماسيگره‌كه‌ له سهر ناوه‌كه‌ي له‌نگه‌ري گرتبوو و ره‌ق راوه‌ستا‌بوو. كهشتي‌يه‌كه‌ به هه‌موو چرا رووناكه‌كاني‌يه‌وه به سهر ناوه‌كه‌ي دا خزي و دوور كه‌وته‌وه.

كس نه‌ي‌ده‌زاني چهند شه‌و و رۆژه شه‌و به‌و شي‌ويه ده‌ژي. كهشتي‌يه‌ پر له چرا و شۆق و شه‌به‌قه‌كه‌ كه ده‌ت‌گوت كۆيه‌كي گه‌وره له ترووسكه‌ و رووناكي‌يه، هه‌موو جاري به سهر ناوه‌ روونه‌كه‌ي دا ده‌خزي و دواتر هه‌تا رۆژ ده‌بۆوه و گه‌رما داده‌هات، نه‌ستيره‌كان له سهر ده‌ريايه‌ ده‌دره‌وشانه‌وه. كهوشه چهرمه‌گا خۆشنه‌كراوه‌كان كه تووكيني سووري دريژيان پيشوو، ههر پيدا نه‌بوونه‌وه و سيبه‌ري كابرآش كه لهو كاتانه‌ دا له په‌ناي راده‌وه‌ستا، قه‌ت نه‌كه‌وته‌وه سهر ده‌ريايه. له پرينك همه‌د شه‌وه‌ي به خه‌يال داها‌ت، كه نه‌كا كابرآ ته‌قمي لي‌كراي و كوژراي و هه‌ريويه به په‌له هه‌تا شه‌و جيبه‌ي نه‌سپه‌كه‌ي لي‌كوژرا‌بوو، راي كرد. به بيري دا ده‌هات كابرآ له وي كه‌وتبي، به لآم هيچي نه‌دۆزي‌يه‌وه و ديسان به ده‌روونيكي ئالۆزتر و به‌تالته‌روه گه‌رايه‌وه. پتي‌وابوو ناخري شه‌و ئالۆزي‌يه ده‌ي‌كوژي! شه‌و سه‌د قات له ترس، دلته‌خوريه و ناربه‌هه‌تي خراپتر بوو، ههر له مردنيتش خراپتر بوو. برياري دا بيجيته‌ كه‌با‌بخانه‌كه‌ي، كه هه‌وه‌ل جار كابرآ له وي دييوو. كاتي‌ك هات، زوو بوو و بازار نه‌كرا‌بوۆه. همه‌د له به‌ر ده‌رگاي كه‌با‌بخانه‌ي چاوه‌روان مايه‌وه. ناخه‌كه‌ي ده‌رايه‌ي دوكانان به خريه‌ خري هه‌لدرا‌نه‌وه و كابرآ كه‌با‌بخيش دوكانه‌كه‌ي كرده‌وه. وا ديار بوو نيواره‌ي پيشوو خاوتي

کردۆتەوه و به جوانی گهسکی داوه. کابرا ناورگی پر کرد له دار و ناگری دا، گوشتی کوتا، پیتوای چاک کرد، بیباری شین و ته ماتهی چاک کرد و گوشتهکە لە شیش دا. ئەو جار شاگردەکانی هاتن، هەر یەکه و پیتشەندێکی سپیی گهره‌ی له خۆ دا و دهستیان به کاری کرد. هه‌مه‌د له وی دانیشتبوو، نانیشکی له سهر میژه‌که‌ی دادابوون و چاوی بریبوه قه‌لبه‌زه‌ی ناوی ژێر چناره به‌رزکه‌ی. هیندیک ماسی له نیو ناوی جۆگه‌که‌ی دا، که له سه‌ره‌وه را دههات و به‌ره‌وخوار بۆ لای ناشی ده‌چوو، راست و چه‌پ دههاتن و ده‌چوون. ماسیگره سپی‌یه‌که، راست وه‌ك چۆن به سهر ده‌ریایه دا ده‌فری، ههر ناواش نیستا به‌رز به سهر شاری دا ده‌فری. هه‌مه‌د دانیشتبوو و هیچی نه‌ده‌گوت، وه‌ك نه‌وه وا بوو که کابرای که‌بابچی و شاگردەکانیشی نه‌دی، که دههاتن و ده‌چوون و کاریان ده‌کرد. شاکیر به‌گ چوار جارن به وی دا هات و رۆیی، به‌لام هه‌مه‌د وه‌ك نه‌وه‌ی که ههر نه‌شی دیتبی، له جینگای خۆی نه‌بزووت. نیوه‌رۆیه نانیان بۆ هینا، که‌باب، جمعه‌ری، پیواز، بیباری شین و سوور و سماقیان له گه‌ل ماستاوی بۆ دانا. بۆنی که‌بابی که نه‌وه‌ی به‌ینه‌ی پر کردبوو، ده‌گه‌یشته نه‌وه‌ی به‌سته‌زمانانه که له‌رزوتایان گرتبوو و کۆمه‌ل کۆمه‌ل، له‌رولاواز، به له‌شی قوراوی و تۆزاوی‌یه‌وه، له نیو مزگه‌وتی، حساری مزگه‌وتی، نه‌خۆشخانه‌که و کووچه و کۆلانی ده‌وریه‌ری نه‌وه‌ی، له نیو خۆلی و له سهر عهرزی که‌وتبوون و هه‌موویان زه‌رد، له‌رولاواز و که‌له‌لا، له به‌ر نیشی خۆیان ده‌یان‌نالاند.

کابرای که‌بابچی ده‌ستینکی دیکه‌شی که‌باب بۆ هه‌مه‌دی هینا و نه‌ویش بی‌ته‌وه‌ی ده‌نگی بکا، خواردی. بۆنی نه‌وه‌ی که‌بابیه‌ی نه‌وه‌نده خۆش بوو، پیاو لیتی تیر نه‌ده‌بوو.

دوای نیوه‌رۆیه که‌بابچی‌یه‌که گوتی:

– له‌میژه کابرا نه‌هاتۆته تیره.

هه‌مه‌د وه‌ك نه‌وه‌ی به‌وه‌ قسه‌یه‌ی له خه‌وی وه‌خه‌به‌ر هاتبی، سه‌ری هه‌لینا و چاوی لی‌کرد.

که‌بابچی‌یه‌که دوویاتی کرده‌وه:

– له‌میژه نه‌هاتۆته‌وه تیره.

هه‌مه‌د هیندیک بزووت و چاوه‌کانی بریسکانه‌وه:

– مه‌به‌ستت نه‌وه کابراییه‌که پیتلاوه‌کانی له چه‌رمه‌گای خۆشه‌کراون؟ پیتلاوه‌کانی

تووکنن، تووکه‌که‌یان سووره؟ وایه؟

– نازانم پیتلاوه‌کانی چۆن؟ به‌لام سه‌رئجم داوه‌تی و ده‌ی‌ناسه‌وه. وا دیاره نه‌تۆ و نه‌وه

نیوانتان زۆر خۆش نیه...

هه‌مه‌د پرسى:

- ده زانی له کوټیه؟
- کاتیک نهو پرسپاره‌ی کرد به حال هه ناسه‌ی دهات.
- له میژه نه هاتۆتهوه ئیتره.
- تازه ناشیه تهوه؟
- وه لاهی نازانم!
- ناوی چی یه؟ ده‌ی ناسی؟
- هه‌ر جار یکم دیتوه... دواتر نه‌م‌دیوه تهوه.
- سبه‌ینی... بلتی سبه‌ینی نه‌یه تهوه؟
- نه وه‌ش نازانم!

پۆژی دواتر، به‌یانی زوو، همه‌د له به‌ر ده‌رگای که‌با‌بخانه‌که‌ی راوه‌ستا‌بوو. دیسان ده‌ر‌ابه‌ی دو‌کانه‌کان به‌ گرم‌ه‌و‌ژر هه‌ل‌درانه‌وه، ماس‌یه‌کان ده‌ جو‌گه‌که‌ی بن دار‌چناره به‌رزه‌که‌ی دا مه‌له‌یان کرد و له‌ گه‌ل نه‌مسهر و نه‌وسهر کردنی خۆیان نه‌مدیو و نه‌ودیو ده‌کرد و له‌ ناوی جو‌گه‌که‌ی دا که‌ وه‌ک چاری قر‌ژالی روون بوو، ده‌بر‌یقانه‌وه. ماس‌یگره‌که‌ ده‌ ناسمانی هه‌ل‌چوو و خولی لی‌دان. خۆز له‌ سه‌ری گا‌ور‌کو‌ژی دا و که‌با‌ب‌چی‌یه‌که‌ هات، ده‌رگای کرده‌وه، پی‌وازی ورد کرد و بۆنی گوشتی کوتراوی تیکه‌لار له‌ گه‌ل پی‌تواز و بی‌باری سووری ورد‌کراو نه‌و به‌ینه‌ی پر‌کرد. شا‌گرده‌کان پێش‌به‌ندی‌یان له‌ خۆ به‌ستن، نا‌ور‌گیان پر‌کرد له‌ په‌ژی، نا‌گریان دا، با‌وه‌ش‌ت‌یان کرد و گه‌شان‌دیانه‌وه. که‌با‌ب‌چی‌یه‌که‌ شیشه‌ که‌با‌به‌کانی له‌ سه‌ر نا‌گری دانان. تا وایان کرد بوو به‌ قا‌وه‌ل‌توون‌یکی ده‌ر‌نگ و کا‌برا هه‌وه‌ل‌ده‌ست که‌بابی بۆ همه‌دی دانا، همه‌دیش بی‌ نه‌وه‌ی مه‌تقی لی‌بی، نانه‌که‌ی خو‌ارد. دیسان‌یش وه‌ک پۆژان بۆنی که‌بابی به‌ ده‌ور‌وبه‌ری که‌با‌بخانه‌ی دا بلا‌و بۆوه و گه‌یشه‌ نیو نه‌و خه‌ل‌که‌ نه‌خۆشه‌ی که‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل له‌ نیو مز‌گه‌وتی، سه‌ساری مز‌گه‌وتی، نه‌خۆش‌خانه و کو‌وچه و کۆلانی ده‌ور‌وبه‌ری نه‌وی که‌وت‌بوون و له‌ به‌ر ته‌وژمی له‌رزوتا ده‌یان‌نالاند. دوا‌ی نی‌وه‌پۆیه دیسان که‌با‌ب‌چی‌یه‌که‌ ده‌ست‌یک که‌بابی دی‌که‌ی بۆ هی‌نا. همه‌د بی‌ نه‌وه‌ی هه‌ست به‌ بر‌ستی‌ی بکا و نیشت‌یای له‌ که‌بابی بی، به‌ په‌له هه‌رچی له‌ سه‌ر سی‌نی‌یه‌که‌ی بوو، به‌ سه‌وزی، که‌باب، نان و ته‌ماته‌وه هه‌مووی خو‌ارد و قام‌که‌کانی لسته‌نه‌وه. کات تی‌په‌ری، همه‌د هه‌ر وا بی‌ده‌نگ له‌ وی‌ دان‌یشت‌بوو و چاری بر‌یب‌وه دار‌چناره گه‌وره‌که‌ی که‌ جو‌گه‌ نا‌وه‌که‌ی به‌ بن دا ده‌پۆیی.

که‌با‌ب‌چی‌یه‌که‌ هاته‌لای و گو‌تی:

– له میټه نهو کابرایه نه هاتو تهوه ئیره .

همه د راجله کی:

– کاله موینه ی چرمی گای ده پی دان. له قهراغ ده ریایه بوو. له په نا من راوه ستابوو و نه من بوخوم چاوم به لاقی کهوت. لاقی راست له تهنیشت من بوون.

– نه من نازانم چی ده پیدابوون. جاریک نه بی نم دیوه، نه ویش نهو رژه ی بوو که تۆ به دوا ی دا رات کرد.

– پیستوایه نیستا ده بی له کو ی بی؟

– نیدی نه هاتو تهوه ئیره .

– بلتی نه شیه تهوه؟

– نازانم.

– ناوی چی یه؟

– نازانم.

– به لکوو سبهینی بیتهوه...

– جا چوزانم.

– کاله موینه کانی پیی له چرمی گای هه لبه سراون...

به یانیی رژه ی دواتریش، هر له و کاتی دا، همه د چوه نهوی، به لام کابرا نه هاتبووه. همه د گوتی:

– پیلاوه کانی کاله موینه ن...

– له چرمی گای...

– بلتی بیتهوه؟

که باچی یه که گوتی:

– هر خوا ده زانی!

بونی که بابی شه پۆل شه پۆل له دوکانه که ی وی را به ده ورو بهر دا بلاو ده بووه .

سهیران، له بهر میثوولان، تۆری له ژوره خه وه کان هه لواسی بوون، به لام همه د هر هه ستیشی پی ته کرد بوو. که ده چوو بجهوی، تۆره که ی هه لده دایه وه، ده چوو یه کسه ر دريژ ده بوو و خه وی لی ده کهوت. میثووله پۆل پۆل وه که په له هه وران ده هاتن. هه موو به یانی یان سهیران ده ی دی که هیندی ک میثووله ته نانه ت به تۆره که ش دا هاتوونه ژووری. میثووله کان زور پیس

بوون، ئىنسانىيان دەخوارد. تەواۋى لەشى سەيران و ئەوانى دىش دەخورا و نىۋچاۋان و دەست و دەمۇچاۋيان ھەل دەمسا.

ھەمدە لە كەباجانە كەى را چوو بۆ دوكانى زەينوللا ئەفەندى و لە ويشەوہ بە نىۋ مەزرەى چەلتوۋكى دا، بە رىڭگايەكى دا رۆيى كە بەرەو چيا دەچوو. چووہ سەر گۆزى مامۇستا زەكى و لە وىرا چوو و گوندەكانى دەرووبەر ھەموويان لە كابرەى گەرا و ھەر دوۋياتى دەكردەوہ:

– جليقەيەكى چل دوگمەى ئاليپورى دەبەر دايع، جليقەيەكى شين...

– كەسيكى ئاوام نەديوہ، نايناسم...

– ددانىكى زىرە، سىلتي باداون، تانەيەكى لە سەر چاۋيە، پانتۆلتىكى شىنى دەبەر دايع، پشتىنىكى ئاوريشمى بەرپيشورى سىپى دە پشتى دا، گۆرەۋيەكانى سورن، كالمەمووينەى دەپىدان، نەنگوستيلەيەكى دە قامكى دايع، جىپرېنىكى بە رومەتىيەوہ و ديارە جىپرېنى چەقۆيە. كەوايەكى خەتھەت و كراسىكى ئاوريشمىشى دەبەر دايع و بروى زۆر گەورە و پرن...

– نەخىر، كەسيكى وا ئاناسم، نازاتم...

– نەگە دەروا رادەژى و كاتىك ئاور دەداتەوہ، بە سەر لاقىكى دا دەسوۋرى. گوتى شۆرن و سەرەۋى لەشى لە قەدەر لاقانى گەورەيە. قامكى ئەستورن، بەلام نىۋقەدى بارىكە.

– نايناسم، نەمديوہ...

چەلتوۋك بلىند ببوو، دەگەيشتە چۆكى و مەزرا ھەموو شين دەچورن. ھەمدە ھەر وا بە دۋاى كابرەيە بوو و دى بە دى، تەپك بە تەپك و مەزرا بە مەزرا لىي دەگەرا، بەلام نەى دەدۆزىيەوہ. ھەرچى وىرانە و كەلاوہ ھەبوون، قەلاى پاياسى و تەنانەت ئەدەنەشى لى گەرا، نەى دۆزىيەوہ. زۆر ناھۆمىد ببوو.

ۋاى لى ھات چوو و بنارەكانى ئاناۋارزاشى لى گەرا. دپوو ھىچ دەست و لاقىيان نەھىشتبوو. پاشان رىڭگايەكى خۆلەپۆتەى گرتە بەر، كە لاقى دەگۆرتنەوہ، خۆلەكە كە لە بەرتاۋى سورر ببۆو، ھەلدەستا و لە لاقولەتەر و سەرۋچاۋى دەھالا و دەى سوتانند.

راست لەم كاتە دا توۋشى پىياۋەكەى بوو. ھەمدە زۆر خۆشحال بوو، چاۋىكى لى كورد، بۆ لاي چوو و ھەتا نەگەيشتە بنى، رانەوہستا:

– سەلامون عەلەيكوم!

پىياۋەكە ۋەلامى سلاۋى ھەمدەى نەدايەوہ. ھەمدە رقى ھەستا و پروى لى ۋەرگىترا، بەلام پىياۋەكە تىي تەقاند و رۆيى. ھەمدە زۆر نارەھەت بوو و خۆى لۆمەكرد كە بۆچى ھەر

دهسبه جيّ نهی گرتوه و دواي نهو همموو گهړانهی هیشتوویه تی ناوا سووکو هاسان له دهستی ده رچی. نهو پړوژئی ههتا تاریک داهات، حممد هه ر به دواي کابرایه وه بوو. نهو به نیو پنچک، قامیشه لئین و دروودالئی دا هه لدهات و حممدیش له دواي نه ده بؤوه. ناخه کهش لئی ون بوو. سی پړوژی ته و او لئی گهړا، بی سوود بوو. کابرا ببووه تنوکه ناویک و ده عه ززی یه وه پړوچو بوو. که هاته وه له پاده به دهر شه کهت بوو. تازه پړوژ وه دهر ده کهوت، موسلیم له بهر ده رگای دهری پشتی وه دیواری دابوو، دانیشتبوو سه ری به رببؤوه سه ر سینگی و هه ر ناوا خه ری لی که وتبوو. دیار بوو چاوه پروانی وی بووه. حممد به نه سپایی به ته نیشتی دا رویی و نهی هیشت پئی بزانی. گوئی لی بوو دایه خوژی بؤلندی: "بی و نه بی نه وه کوره مالویرانه کهی برایه پروتی یه، هاتوته وه! باشه نه وه به که لکی چ دی؟ دیار بوو ناخه کهی هه ر وای لی دی! نه وه نیه شیّت بووه و وه ک مه جنوونی به دهشت و کیوان دا ده گهړی؟"

نهو قسانه وه ک خه جهری کاریان له جهرگی حممدی کرد، نه چوه ژیر میثووله بنده که یه وه و هه ر وا له وی بؤی درئ بوو. سه ریران به خه بهر بوو، به لام وه رسوورا، پشتی تی کرد و لیغه کهی به سه ر سه ری خوژی کیشا.

بهو شیوه یی حممد سی شو و پړوژان کهوت. ژنه کان نان و ناویان به دمی یه وه ده کرد، به لام یه ک قسه شی له گه ل نه ده کردن. مه لا سه لام، ماموستا وه لی و ره فعه تی پینه چیش هاتن بؤ لای، به لام هوژی نه بوو هیچیان بدوینی.

به بیانیی پړوژی چواره م حممد هیندیک گهش بؤوه. ههستا و به رووخو شی یه وه نانی به یانی خوارد، به لام هیشتا قسه ی نه ده کرد. پاشان ههستا و وه دهر کهوت. دایه خوژی له داخان دهری ببوو و توند بؤ نه وهی نهویش گوئی لی بی، هاواری کرد:

– یاره بی خودا نهو ماموستا زه کی یه نه به خشی! یاره بی له گوړه که شی دا نهحه سیته وه! هه موو تاوانی وی یه! له وهتا نهو مردوه، کوره که وه ک شیتانی لی هاتوه! خه لک ده لئین له پیاریکی ده گهړی، پړوژ ههتا نیواری به دواي دا را ده کا، ریگیان ده بشکنی، ده چته قهراغ دهریایه، مه زرایانی لی ده کا و ته نانهت چوته وه بناری ناناوارزاشی لی گهړاوه! پړوژ بهسته زمانه کم، ناخر خو من پیتم گوئی نه چی بؤ لای ناناوارزای، نه وه یه نیدی! بؤچما نهو گوړانی یهت نه بیستوه: له ناناوارزای نه سپان قهله مبار دارین – کراسه کهی وی به خوینی سوور بووه – له کوری من گهړی – کوری من کوری نهو عه شیره ته یه – گوچانی پیری یه بؤ نهو کویره بهسته زمانه ی هه لگره ...

بۆچما ئەمن ئەو گۆرانىيەم بۆ نەگوتوى؟ بۆچما ئەمن نەم گوتوھ ھەژدېھاكەى ناناوارزاي
لە كەس خۆش نابى؟ بۆچما پېم نەگوتبوى كە ھەرگىز روو دە ناناوارزاي مەكەوھ! ناخر ئەوانەم
ھەموو پىتەگوتبوى و وشيارم نەكردبوويەوھ؟

دايە حۆرى ئىدى كىردى گەيشتبووھ ئىسكانى و دەيەويست داخى خۆى بە ھەتيوى
برايمەرووتى برىۆى، كەزمانى بەسرابوو و قسەى نەدەكرد: وەللا بابە ئەو ھەتيوھ لەوھتا فيرى
نوستنى سەر تەختى بووھ، سواری ئەسپى ەپرەبىيى پەسەن دەبى و وەك ەعلىيە شەلى چەكمان
ھەلدەكىشى، خۆى لىگۆراوھ و شىت بووھ! بەلى ئەو بەناوبانگ بوو، پىيان دەگوت ھەمدەوك و
ئەسپەكەى مۆرى پىغەمبەرى بە مەلاشوويەوھ بوو، بەلام دايە حۆرى، ئەو پىرئىنە پەكى بە ئەسپ
و مۆرى پىرۆز و شتى وا نەدەكەوت! ئەو ھەتيوھ لە بىرى نەماوھ كە بستە مندالىكى چارەپەش
بوو، بۆخۆم بەس بە سەر كىشا و ئىستاش دەزانم چى لىتەكم. ئەو ھەتيوھ بە تەواوى شىت بووھ،
بە شاخ و دۆلان دا دەگەپى و دەيەوى كابرايەكى بەدۆزىتەوھ. دەلى كابرا ددانى زىرە، زنجىرى
سەعاتەكەى زىرە... ھىچ دورور نىھ كەوشەكانىشى زىرە نەبن! ناخر ھەتيوھ بىتەقلە، ئەتۆ چت لەو
پىارەى دەوى؟ وەللاھى دەبى دايە حۆرىت ئەتۆش و ئەو پىارە ددانزىرە سىنلزىرە زنجىرەزىرەشت دە
قولىنچكىكى پەستىوى و واتان بە سەر بىنى كە نەزانن زىندوون يان مردوون... ئەتۆ ئەو كچە
مالتىرانەت ھىناوھتە ئىرە، دەو شوئەنە گەرمەى دا، لە غەربىيە دا، دانتناوھ و ئىستاش خۆى
تىتاگەيەنى خوتىرى! كاتىك دايە حۆرى سەر بەقورپى مالتىرانەت ئەم خانووى دى و وئەنى
ھەزەرەتى ەعلىيە لە شوئىنى شىاوى خۆى بە ديوارىيەوھ دى، گوتى تۆخەى ئەوھ كورەكە ناقل
بووھ و پىيوابوو ئىدى لە لای دەھەستەوھ. دە بەلئىم رۆلە چت لىتەمە؟ ناخ... يارەبى خودا
بىتپارىزى. نای خوايە... ئەوھ دەلئىم چى؟ رەبى لالەم، زمام بە بىرىن چى و ئىدى نەتوام توك و
نزايان بەكم! دايە حۆرى ھىناوھتە ئىرە، ئەو نىو گەرمایەى، مېشولەى لىن وەك گورگى بە خوين
تىنوو، بۆخۆشى يان نايەتەوھ، يان ئەگەر دىتەوھ، قروقەپ دادەنىشى و قسەيەكمان لە گەل ناکا.
نای خوايە، لىرە، لەو دەشتەى چوكورپاوايە، لەو گەرمایەى، مېشولان لىمان بوونە گورگ و
خەرىكن قووقمان دەن، بەلام لەوھتا لىرەم، ئەو خوتىرىيە ئاورپىك وھ دايكە حۆرى خۆى نادا!
چاو... ئەو ھەتيوھ چووھ لە لای وئەنەگەرى ئەكسى داھوا و بابادەمى كپيوھ، داھواش چ
داھوا... مەمكى بستىك دەپرەيون، بابە نادەمىش خۆ دىرە دا ھەر وەك بەشەرانىش ناچى و
لەشى وەك بەرازى كىوى توكنە. مامۆستای وئەنەگەر بە قەد مېشكىكى توك پىوھ
ھەلئواسيوھ. ئەو ھەتيوھ خوتىرىيە پىيوايە بە وانە بۆتە شتىك و خۆى پىتەشايىيە... جا تۆخوا

ئەوھش وئىنەيە، ۋەللاھى ھىچيان ھىچ نىن! تەمەشا كە... چوون سىتوئىكىيان لە بەينى ئەوھ ئەو گىتلانە داناوھ و مارتىكى بە قەد مارەكانى ئاناوارزاشيان لە گەلە، ھەوا كە پروتوقوتە و ھەر گەلەيەكى بە سەتتەيەوھ ھەلئواسىوھ لە گەل ئادەمى بە كىشە ھاتوھ، ئادەمىش پەشتى تى كەردوھ و نايەمى بەو ھالەي بى بىنى... .

بەو شىئەيە دايە ھۆرى ھەر دەي بۆلاند، جىئوى دەدان، تووك و نزاى دەكردن و تەوس و پلارى داويشت. تەنانت نەگەر سەيران نەگەيشتابايە، نىئويئوانىي نەكەدبايە و ھىئورى نەكەدبايەوھ، لەوانە بوو دايە ھۆرى ئەوھندەي شوو لى ھەل كىشابايە و ھىئەدەي قەسەي ناھەز بە زارى دا ھاتبايە، كە ئىدى نەي ئوانىيا، چاۋ لە چارى ھەمەدى بكا تەوھ و دوايەش كە پەئويان دەبۆوھ، ناپەھەت دەبوو و بە چۆكى خۆي دادەدا. ھەر بۆيە سەيران لە بەرى دەپارايەوھ و دەي گوت:

– دايە ھۆرى، دايە ھۆرى گيان! كچى بۆ خاترى خوداي، ئاوا ھەمى داگرى و خۆت ناپەھەت كەي، دەمى و ھەمەد و ئىمەش ھەموو مالىئوزان دەكەي! دايە گيان ھەمەد ناپەھەتە، گەرتى ھەيە، بەلام دەبى سەبر بگرين و ددان بە جەرگى خۆمان داگرين. خودا گەورەيە و ئىشاللا ھەر بۆخۆي رىنگايەك بۆ ئەو كۆسەش دەدۆزىتەوھ!

– باشە، ئەو كەبىرەيە كە ھەمەد بە دواي دا دەگەري، كىيە؟ ئەو بابانويئرانە چ كەسە كە ھەمەدى مەنى ئاوا ھەمەدال كەردوھ؟

– نازانم دايە گيان... بەلام پراوھستە، ھىئەدەي پىئاچى ھەمەدەك وشيار دەبىتەوھ و وازى لى دىنى. ديارە ھەمەد ناپەھەتتەيەكى ھەيە دايە!

– باشە، دەبى چ ناپەھەتتەيەكى ھەبى؟

– نازانم، دايە.

دايە ھۆرى دەمەدەست خاۋ بۆوھ، رىق و توورەيى چىيە، دە دلى دا نەما و لە تەوس و پلارەكانىش كە دە ھەمەدى گەرتبون، پەئويان بۆوھ:

– رۆلە گيان، نەدى ئەو بۆ نايە گەرتەكەي لە گەل ئىمە باس بكا! ھەر بزائم ناپەھەتتەيەكەي چىيە، ھەموو ھەولتى خۆمى بۆ دەدەم و خۆشى بە قورىان دەكەم. ھەر چى ھەمە و نىمە بە قورىانى ويى دەكەم. بەلئى بەلئى... خۆشى دە سەر دەگىرم! رەبى تووكم لە سەرى زمانى بى، ئەو زمانە بە بىرین چى تووك لە ھەمەدى دەكا. ھەمەدۆكى مەن، گوئى سەورى مەن، كە خودا ۋەك شىرى خۆي، ۋەك ھەزەرەتتى ھەلىيە دروست كەردوھ، ئىستە گەرتى

ههیه. ناخر هیئده خۆی بخواتهوه، پێ دهچی! خوا نه خواسته دلێ پادهوهستی! خودا بمان پارێزی! ناخر کچم دهبی گرفته که ی چ بی؟ تهمهشا که: خانووی چاک دهئیی، ههیهتی. خانووی دهئیی قهسری پاشایه و نهو حسار و باغه جوانهشی ههیه! نهگه به بازاری دا دهپرا، تهواوی نهو دوکاندارانه له بهری ههلهستن! خۆ ناشزانن نهو همه دهۆکی بهناوبانگه. با ههر نهشزانن و ههر نهو و من و خۆت بزانی و دیاره خواش دهزانی... ده باشه، با نهو کابرا ددانزێره پێلاوززێره ههر نه دۆزیتتهوه! نهگه نهی دۆزییهوه چ دهقهومی؟

– نهمن پێوايه یه کێک نهو کابرایه ی دهناسی و همه دیش ناسیویهتهوه.

دایه خۆری تووره بوو و دهستی دهکه له که ی نا:

– پۆله گیان، سهیران، بووکه جوانه کهم، چیدی وهک پشیلهی به دهوری دیزهی گۆشتی دا مه میاوتینه! پۆله با چی دیکه خۆمان فریو نه دهین! ههتا کهنگی نهوهی بشارینهوه؟! بۆ چاومان بقووچینین؟ نێمه دهزانی بۆچی همه د وا دهکا و گرفته کهش چییه!

سهیران سوور ههله گهرا، ناره قینکی ساردی هینا و برد و سهری بهردایهوه:

– وایه، دایه گیان، شاردنهوهی بی سووده. همه د وازی شاخی ههستاوهتهوه، بهلام هیشتا به تهواوی ساغ نه بۆتهوه. ههر بۆیهش ناره حهته و خهریکه دیق دهکا... ناخر نهی هاوار نێمه چمان لی کردوه؟ بۆ دهیهوی به جیمان بێلی؟

پاشان سهری وه سهر دهستی دایه خۆری کرد و له پرمهی گریانیتی دا:

– ناخر چمان لی کردوه؟ ناره حهتمان کردوه؟ خۆ قهت نهی گوتوه لیتمان ناره حهته! دوو مانگیش دهبی قسه ی له گهله نه کردوین! ده با پرواتهوه شاخی و بیهتهوه همه دهۆک، بهلام چی دی نێمهش و خۆشی نازار نه دا. با چیدی وه دوا ی نهو پیاوه ددانزێره ی نه کهوی! با چی دیکه خۆی شه کهت و شه لال نهکا! بهسه با چیدی زوو خاومان پێ هه لئه هینتی... دایه گیان... تۆخوا دایه، نهمن چم لی کردوه؟

دایه خۆری ههچی نهگوت، پراوهستا تا سهیران گریان و قسهکانی تهواو بوون و کولێ دلێ خۆی پرشت. تهنیا دهستی به سهری دا دیتنا و دهی لواندهوه. دوا ی نهوهی سهیران نارام بۆوه و دانیشت، نهویش چوو له پهنا ی دانیشت، دهستی هاویشه سهر شانی و به نارامی گوتی:

– کچم، کیژۆله جوانه کهم، گوله سووره چاره ره شه کهم، نهمن نهو همه دهی لهو کاتهوه له دایکی خۆی بوه، دهناسم. به مندالی له گهلی بوم، تا گهوره بوه، ههر ناگام لیتی بوه و به گهوره بیهش قهت لیتی بی خه بهر نه بوم. ههچ کهس نهو کوره ی وهک من نانسێ. نهمن دهزام نهو

بیر له چی ده کاتهوه و دهنیو خۆی دا چ ده کیشی! کچم، به خوا نه گهر مردنی ماموستا زه کیش به سر دا نه هاتبا، هۆیه کی دیکه ههر ده بوو که حمهد له شاخی بداتهوه. گوله کهم، کیژه شیرینه کهم، گویم لی بگره. نهوه تاوانی تو نیه! نه گهر حمهد نهو ماوه یهش توانیوه تی خۆی رابگری و لیتره بیتیتهوه، له بهر نهوه یه که تو و منی زور خوش دهوی. تنانته له خوشی زیاتر خوش دهوین! نهو دهروونی له گهژ نهو ژیا نهی نامۆیه و له گهژ زولم و ستم ده رنابا! که وابوو پروانه کچم، له جیاتی نهوهی نهو ههر یه سکو پیستیگ بی و به سر پیوه بی و بچی، یان وه که دهسته نوینی قهرچی یان له وی پان بیتتهوه، له جیاتی نهوهی به دهروونیکی خه ماوی و نالۆزه وه له جیوانی نهرموگرم و لینهی ههریر دا بتلیتهوه، له جیاتی نهوهی که له حه یفی نهو شتانهی دهی بی، دلێ بتوقی، یان ده نیو خۆی دا زوو خاوی هه لینی، نه خوش بکهوی و ده جییه بکهوی، وا چاتره بچیتتهوه شاخی و له وی وه هه لۆیه که، شه هینیک، یان پلینگیک بمر! کچم، له هه وه لۆیه چاره ی نیمه ناوا نووسراوه. پیتتهوانه بی تاوانی تۆیه. لیتی گهری با رۆژیکی تاریکوپروونی به یانی، لیتی سواری نه سپی بی، تفهنگی ده شانی کا، فیشه کدانا چپ و راست له خۆ بهستی و پرواتهوه شاخی!

سهیران فرمیسه که کانی سپینه وه و گوتی:

– به لئی، راست ده که ی دایه، وا چاکتره بچیتتهوه شاخی و بهو حاله ی لیتره نه مینیتتهوه! وه پلینگیک، وه که شه هینیک، پرواتهوه مالی خۆی که چیا به. نهو ده مه ی له بهرزایی ناسمانی ده فری، وه که رۆژی ده ترووسکیتهوه، نه که نهو کاته ی که نزم ده بی و رۆژ به رۆژ زیاتر به رهو نشیو ده کشی. نهو ده بی به سر چیا به رزه کان دا بفری، له سر لووتکه ی کیه کان بترووسکیتهوه و له ویه تیشکی بگه یه نیتته دلێ من و گهرمم داهینی. نه من هه تا مام چاوه روانی ده بم. نه من ده مه وی بیتته وه حمه دک، بیتته وه پلینگ چیا هه زارگای. وه للاه ی نه من هه یچم لی ته کردوه، وا نیه دایه حۆری؟ نه من دلیم نه یه شانده. هه میسه ریزم گرتوه و قهت شتیکی وام نه کردوه، پی ناخۆش بی. وانیه دایه حۆری؟ توخوا وه لامم ده وه بزائم قهت نه من دلێ ویم یه شانده؟

دایه حۆری دهستی ده ستۆی کرد، به خۆیه وه گوش ی وه که مندالان پای ژاند:

– گوله کهم، کیژه خوین شیرینه کهم، به سته زمانه کهم، مسکینه کهم. خودا نه تۆی زور باش دروست کردوه. دلشت وه که پوخسارت جوانه گوله کهم! ناسکۆله کهم، نه تو قهت خراپ نه جو لاوی یه وه. نه تو خاوه نی دلێکی زور گه وه و میهره بانی...

ئەو چار سەيرانى بەردا و گوتى:

— كىژە چاۋ ئەستىزە كەم، ھىندىك پىياۋى دىكەش ھەن، كە وەك ھەمدى وان. كاتى خۆى بەتالاغاي يۈرۈك بە منى گوتوھ كە كرمىكى شەبەقدار لە دلى ھەمدەدۇكى دا ھەيە، ئەو كرمە بە دايم دلى وى دەخوا، ئەگەر ئەوان ئەو كرمەيان بۇ بكوژرى، وەك ئى بايرامۇغلى، ئىدى دەپووخىن... ھەر بە زىندوۋى دەمرن، وەك بايرامۇغلى... وەك ئىستاي ھەمدەدى!

— شوكرانەبۇزىم داىە خۆرى، شوكرى خۇداى دەكەم، مەرىكى دەكەمە قوربانى. خۇ ئەمن ھەلەيەكەم نەكردوھ، وا نىھ؟ خۇدا بۇخۆى دەزانى ئەمن قەتم دل نەيەشاندوھ!

داىە خۆرى قسەكەى پرى:

— بەسە بىدەنگ بە، ئەتۆ چت پىدەكرى؟ ئەوھ كارى خۇدايە! خۇدا ئەو كرمە شەبەقدارەى دە دلى ھەمدەى ھاويشتوھ!

پاشان يەكتريان دە نامىز گرت و سەيران ھەردووك دەستى داىە خۆرىى ماچ كەرد.

داۋى ئەوھ ھەردووكيان چوونە چىشتخانەكەيان و دەستيان بە چىشتلىتئانى كەرد. چى ھەمدە پىي خۇش بوو لىيان نا. ھىچيان چى دىكە ھەستيان بە خەم و پەژارە نەدەكەرد و لە خۇشىيان دەتگوت فرىن. لاي ئىۋارى ھەمدە بە لاروھ لاروھ، وەك كەسىكى دە خەۋى دا بوا، ھاتەوھ. كاتىك سەيران و داىە خۆرى لە ھەسارى گوتيان لە دەنگى پىي بوو، ھەردووكيان رايان كەردە دەرى، بە پىرىمەوھ چوون، دە نامىزىان گرت و ماچارانىان كەرد. قابەلمەكان لە سەر نارى بوون و بۇنىكى خۇشيان لى ھەلدەستا. داىە خۆرى بى ئەوھى بىر بەكاتەوھ، يەكەين قسەى دەكەرد، باسى رىجانەكانى خۆى دەكەرد كە تازە شەتلى كەردبوون و تارىفى بۇنەكەيانى دەكەرد، باسى ھىلانە پەرمەسلىكەكەى ھەموانى دەكەرد، دەى گوت بىچوۋە پەرمەسلىكەكان زارىان دادەپچەرن، ھەتا داىكەيان شتىان بۇتەدەكا. ھەروھە باسى شار و ئەو پىياۋەشى كەرد كە زىجىرى سەعاتەكەى زىر بوو... سەمىرى كەرد ھەمدە گەش بۇوھ، ئەۋىش لە سەر قسەكەى رۇى... خەلكى شارى دەلەين خوارزاي مەلا سەلامى سەمىرى بە سەر ھاتەوھ: رۇژ ھەتا ئىۋارى بە داۋى كارابەكى دا دەگەرى كە ھەم ددانى زىرە و ھەم زىجىرى سەعاتەكەى. دەلەين خەم و خۇزراكى لى ھەلگىراوھ، بەلام ئەوھى ئەو لى دەگەرى، ھەر لە بناخە دا نىھ... داىە خۆرى لەو باسەى را چوۋە باسىكى دىكە. گوتى شەش مەرىشكى ھىلكەكەرم كەيون و ئىستا ھەر شەشيان كوركن، ھەر يەكەم پرى كۇشىكەم ھىلكە و ھەرنارون و لە سەر ھىلكان كەوتوون. ئەو چار باسەكەى گۇرى و چوۋە سەر تارىفى ھەنگوئىنى شاخى، گوتى ھىندە بە قەوتە ھەر كەس بى خۇا قەتى لە بىر ناچى. پاشان باسى دەريابەى كەرد و گوتى ھىندە پانومەرنە، شەوانە كە چارى لى دەكەى و دەتەۋى ئەو سەرى بىينى، تەمەشا دەكەى لە گەل ئەستىران تىكەل بووھ و ئىدى ئەستىزە نەبى، ھىچ شتىك نابىنرى.

سەيران لىيە دا وه قسە هات و گوتى:

— راست دەكەى دايە، ئەمىنىش شەوئىكى چاوم لە دەريايە كرد و دىتم دەريا پرى
ئەستىرەيە! دەت گوت ناسمان خرپوتوونى دە دەريايە كەوتە!

ھەمەد بە قسەى ژنەكان خۇشحال دەبوو و بەدەم ناخواردنەمە بە تەواوى گوتى بۆ راگرتبوون.
قسەكانى بە دل بوون و ھەستى دەكرد جار بە جار زياتر دەكرتتەمە و ھەست بە خۇشى دەكا. لەگەل
ئەوھش كە ديسان قسەى نەكرد، بەلام بە روونى ديار بوو كە گۇراوھ. چاوەكانى گەشتەر ببوون.
جارجار بزيەكى دەھاتى و لىوھەكانى دەكرانەمە. دواى ناخواردنى ھەستا و چوو لە ژيەر
مىشورولەبەندەكەى دريژ بوو. سەر وە سەر سەرىن كردن و خەوتنى يەك بوو.

سەيران لە سەرەخۇ گوتى:

— برونە دايە حۆرى، چەند جوان نوستووه! چا و چۆن لىوھەكانى ھەلقرچاندە؟ ھەر دەلىيى

مندالتيكى پاك و ساكارە! ئەرى قەت كەس چەتەى ديوھ ناوا پاك و بىتاوان بچەوى؟

— بەلى، ئىستە چەتەى وەك ئەو ھەمەدۆكەى خۇمان، كە ئەمە لە پيش چاومانە و پيشترىش
كوپرۇغلى. ئەوانە چونكە ھەمىشە دلپان پاك بوو، كاتيك خەوتوون وەك مندالتيكى پاك و بىتاوان
چوون! ھەزرتەى عملى، ئىمامى چاوكالمان، ئەوھى كە بە شىرى خوداى بەناويانگ بوو، ئەوئىش
ھەر وەك ھەمەدۆكى بوو: دەلىن ئەوئىش كە نوستوھ، لىوھەكانى ناوا وەك مندالان ھەلقرچاندە.
ئەوانەى دلپان رووناكە، لە دەروون دا وەك مندالتيكى پاك و ساكارن، وەك ئەو ھەمەدۆكەى خۇمان!
ھەريزيەشە تووشى ئەو ھەموو نارەھەتى و كۆسپانە دىن!

سەيران و دايە حۆرى چوونەدەرى و لە ھەسارى دانىشتن. دايەحۆرى دەستى بە گۆرانى گوتنى

كرد. گۆرانى يەكى كۆنى زۆر خۇشى دەگوت كە سەيران قەتى نەبىستبوو. ھەوئى سەيران ھەر

گوتى دەدايە، بەلام زۆرى پىتەچوو كە ئەوئىش وە لۆرانەوھ كەوت و لە بەرى گىپرايەوھ.

ھەوا زۆر گەرم بوو. كزەبايەكى ھات. كزەبايەكە بۆنى شاخى پىئوھ بوو.

ھەتا پايىز داھات، كار و پيشەى ھەمەدى ئەمە بوو كە لە بەينى لىئواری دەريايە، دوكانى

زەينوللا ئەفەندى و كەبابخانەكەى دا دە ھاتوچۆ دا بى، لە قەرغ دەريايە دانىشى و چا و پىرتتە ناوھ

شىنە برىقەدارە بىسنوورەكەى، ماسىگرە تەنياكە كە بەرز دەبۆوھ بۆ ناسمانى، خرەكە كە پىنگەكانى لى

بوون و پەپوولە مردووهكە كە ھىشتا ھەر لە وئى كەوتبوو. جاروبار بە نىو چەلتووكە جارى دا دەچوو بۆ

قەلاى پاياسى و گوندەكانى دەرووبەرى وئىشى بە سەر دەكردەوھ. بە كورتى ھەموو دەوروبەرى

شارەكەى دەگەرا، تەنانەت ھەتا بنارى گاوركۆش دەچوو. لە وئى خەلك باسى مستۆ پاشايان بۆ كرد.

مستۆ پاشا زوو چەتە ببوو و قەلایەکی لە سەر ڕەوێزە بەردیکی بەرز دروست کردبوو. ئەو قەلایە نێستاش مابوو. دەیانگوت مستۆ پاشا یاغی بوو، هەر کاروانیکی بێرە دا ڕۆیو، باجی لیۆهەرگرتو و بەشیکی باجەکەشی بۆ سولتانی ناردو. مستۆ پاشا خزمی کووچیکەمەلی ئوغللی بوو کە ئەویش بە پیتی بریاری سولتانی گەورە وەک بەگینکی عەشیرەتی ئوێزەرلی قبوول کرابوو.

حەمەد چوو قەلای پیاوسیشت کە ئەو کاتی زیندان بوو. دیواری ئەستورەکانی ئەو قەلایە پیاویان لیۆدەتۆقی. ڕۆژتکیان کاتیک ناوی دەریایە بە ئەوای ڕوون بوو، کەشتی بەکی گەورە چاوی کەموت کە لە شۆق و ڕوناکایی دا دەدرەوشایەو و وای دەهاتە بەر چاوی کە لە نیوان ئاسمان و دەریایە دا ڕادەژێ. کەشتی بەکە ماوەیەکی زۆر جوولەمی نەدەکرد، پاشان چراکانی کووژانەو و وردە وردە لە ناوی دا نوقم بوو و ون بوو... حەمەد بە نیتو چەلتوو کە جارەکەش دا دەڕۆی. مەزراکە هەمووی شین دەچوو و پڕ بوو لە سیسرە. مێشولە حەشریان دەکرد و نەک هەر نێسانەکانیان وە نامان هێنابوون، بەلکۆر هێندە نەمابوو ئەسپ، مەر، مانگا و مالاتی دیکەش کە شەوانە لە دەری دەمانەو، هەلگوشن. وای لە مالاتی بەستەزمان دەهالان و دەمیان تی دەنان، هەموو گیانیان خۆینی لیۆدەچۆرا. گۆرستانی گوندەکان ریز ریز گۆری تازەیان پتو بە زیاد دەبوو. لە هێندیک گوندان کە گۆرستانەکانیان بەرتمەسک بوو، جی تەمابوو مردووی لیۆنێژن. خاوەنەوێیە گەورەکان کە وادەیان دابوو بە پوولی خۆیان مێشولەبەندان بۆ خەلکی گوندەکان بکرن، گوتی خۆیان ناخیبوو، تەنانتە بەک مێشولەبەندیان بۆ هیچ کەس نەکریبوو و دەتگوت مێشیکیشیان لیۆمیوان نیە. خەلکەکە دەنیتو قوروقالی پڕ لە مێشولە دا دەتلانەو و مێشولەش ڕۆژ بە ڕۆژ پتر دەبوون و زیاتر بپرستان لیۆدەبرین. پیاو، ژن و مندالی جووتیەرەکان هەر بەسکو پێستیکیان لیۆمابۆو.

بەو حالەش نێستا نیدی کەس لە دوکانی زەینوللا ئەفەندی باسی باروودۆخی گوندەکان و مردنی مامۆستا زەکیی نەدەکرد. دەتگوت کەسێک بە ناوی زەکی ئەزاد هەر قەت نەبوو، یان ئەوێ کە دەگوترا ناو وەسەر گوندەکان گەراو، خەلک دە قوروقالی دا دەژین و مێشولە خەریکن پیاوی دەخۆن، هەر گالته بوو! حەمەد سەری سورمابوو. مامۆستا زەکی پێش مردنیتی زۆری باسی ئەو وەزەعی بۆ کردبوو، بەلام ئەوێ دەدی زۆر لەو خراپتر بوو کە ئەو لیکێ دابۆو و کارەساتەکە نێستا زۆر ڕوونتر خۆی دەنواند. جووتیەرەکان دە قوروقالی دا دەژیان و تاو لەرز حەشری دەکرد. کووژرانی مامۆستا زەکی جووتیەرەکانی چاوترسین کردبوو.

دوکانی زەینوللا ئەفەندی نێستاش مەکوژی نێوانی گەورە گەورانی شاری بوو. لە وی کۆ دەبوونەو، خزمەتیان دەکرا، چایان دەخواردو و قەسەمی خۆیان دەکردن. دیارە کاتیکیش لە وی

وهدهرده كهوتن، همركامه و به شيوه يهك دهنگزيان وه دوو دهخرا و به خراب باسيان دهكرا: نهوه دزه، نهوه تاوانباره، نهوهي دى ساخته چى و فيلنازه، نهوهيان بهرچاوتنهگه... دياره نهوانى هاتوچوى نهويشيان دهكرد، همصويان دهيازاني كه پاشهمله باسيان دهكردى و كاتيگ له دوكانه كه هاتنه دهردى، ههر هاونشينه كانى خويان باسيان دهكمن و دهنگزيان وه دوو دهخمن. حمصمد لهو شتهى سمرى زور سور دهما، بهلام قمت پيى خوخنه بوو لهو بارهوه پرسيار له مهلا سهلامى يان كهسيكى ديكه له هاورپكانى ماموستا زهكى بكا. حمصمد دهيزانى كه زور جارن باسى خوشى لهو دانيشتنانه دا دهكردى. سهرهتا خهلك گوتبوويان كه حمصمد به دووى كهسيكى يهويه كه ددان، سميئل و كهوشه كانى زيتن، بهلام دواى ماويهكى پياوه كه يان كرديهوه كچيگ و كچه كمش پرچى زيتن بوو، ملوانكهى زيتى ده مىلى دا بوو و نهنگوستيلهى زيتيشى ده قامكى دا بوو. حمصمد نهوهشى دهزاني كه زور دهنگزيان سهبارته به سهيرانيش ساز كرديبون، بهلام كهس نهى دهوترا بوى بگيرتتهوه.

ههتا هاوين تهواو بوو، حمصمد له گهل نهو دهنگو و قسهوباسانه ژيا و بيستنى. لهو بهينهى دا هينديگ كهسيش ههبوون كه حمصمد باوهري پييان بوو و بهدل پريزي دهگرتن. نهوانهش مهلا سهلام، وهلىي زيندروو و رةفعمتى پينه چى بوون، كه حمصمد لهوهى دوايهيان هينديگ دوودل بوو. سهرهنجام هاوين بهسهرچوو و پاييز داهات.

بيجگه له دايه خوژى، سهيران و تاراده يهك مهلا سهلاميش كهس نهى دهزاني حمصمد بير له چى دهكاتهوه و نهويش نهمهى پيى خوخن بوو، بهلام نهوه كه نهى دهتوانى ساغ بيتتهوه و بريارى يه كجاره كى بدا، زورى نازار دهدا. مهلا سهلام يهك - دوو جارن ويستبووى راست و رهوان قسهى له گهل بكا و نيازى دلتي بزاني، بهلام ههر زوو تيگه يشتبوو كه حمصمد كه م و زور نايهوى گرتى دلتي بكاتهوه و قسان بكا، ههر بوئه وازى لي هينابوو.

كه پاييز داهات، چهلتوك گهيشت. گولتى چهلتوكه كهى به لاسكيته ههلمسان و چهلتوكه جاره كان وهك نهو زهوى يانهى گهفيا ن لي دهچيندرا زهره ههنگه ران. خهلكينكى زور كه به سهپان گيرابوون، له شاخى و له دهشتى را داوه رين. ههصوو كز و كه له لا و ههر يه كهو كوئيگ پيى. له قهراغ زهوى يه كان خيوه تيان ههلدان و كوخيان دروست كردن. پاشان دهستيان دا داسان، چوونه نيو چهلتوكه جارى، كه ههتا نهونزيان به قورپوه دهبوون و دهستيان به چهلتوكه دروونى كرد. سهپانينكى زور بهو شيوهيه رور ههتا نيوارى، له تاريخو روونى بهميانى يهوه ههتا تاريخانى، كاربان دهكرد. چهلتوكه جار دهتگوت دهريابه. قور ههتا چوكى دههات و له نيو نهو قوروزه له قهى دا پوليپول ژن، پيار، مندال، بير و جحيل كاربان دهكرد. گرموهوژى كولوشكوتان گوتى پيارى كه دهكرد. برينجه كه

دوای کوتان و خاوتینکردنموه له عمرابهی گهوره گهوره که کمل یان گایان تی ده کران، یان له داشقەمی که نەسپی قوروی رایان ده کیشان، بار ده کران و بەرێ ده کرانە جهیهان و نەدەنەمی.

له بەرەبەری تەواو بوونی بەرەم کۆکردنەموه کەمی دا، بارانی چوکورواویە دەستی بە بارینی کرد. هەموو سالی هەر وا بوو. بارانە که پسانەموه نەبوو، و رۆژ بە رۆژ خرابتر دەبوو. گرمی هەوران و شەبەقی برووسکان نەدەبرایهوه. رەشەبا خێوەتی سەپانانی هەلەدەکنەند و کۆخەکانی تینکەوه دەپینچان. ئەوانیش ناچار بە پەلەپەل خۆیان کۆ کردەوه، بەشیکیان بەرەو شوینی ژبانی خۆیان لە دەشتەکان و چیاکان بوونەوه و بەشیکیشیان دەستەوستان و بی دەرتان هاتنە نیو شاری و لە بن دیواری مزگەوتی و حەساری شارەداری مانەوه. حەمد ناگادار بوو که ئەوانە ئەو سەپانانە بوون که خاوەنزهوی یەکان پوولیان نەدەدانی و ئەوانیش هەولیان دەدا حەقەکیان بستین. حەمد خەفتی بۆ ئەو خەلکە بەستەزمانەمی دەخوارد، پیتی خۆش بوو بزانی ناخری کارەکیان بە کوێ دەگا و چی یان بە سەر دی. هەر بۆیە بەیانی زوو هەستا، چوو شاری و لە وی چوو سەپانەکان که له بەر بارانی هەلەدەلەرزین. پاشان ئەوان بۆ نەستاندنی پوولەکیان بۆ لای ناغا و بەگەکان وەپری گەوتن، ئەمیش نەهاتەوه و له گەلیان چوو. دەو حالەمی دا حەمد لاوازتر ببوو، بەلام چالاکتر و توندوتۆلتی دەنواند. که لیتدەروانی وەك خەنجەرێکی تیژت دەهاتە بەرچاو و چاوەکانیشی گەورەتر ببوون. ئەو گۆرانی توند و تیژە، دایە حۆری و سەیرانی دەترساند. مەلا سەلامیش نیگەرمان بوو.

دایە حۆری نالاندی:

— گولە کەم، کێژە جوانە کەم، حەمد دەست داتەوه تەنگی و بچیتەوه شاخی چاترە له وهی لێرە بچیتەوه و نەختە نەختە بمری... من و تۆ، دوو بە دوو دەتوانین کاروباری خۆمان جی بە جی بکەین و بە تاییەت نیستا که موسلیم لێرەیه، گرفتمان نابێ. خوا بکا ئەو هەر چی زووتر بڕوا، نێمەش دلمان هیندێک دەحەسیتەوه و هیندە نیگەرمان نابین...

— نیشاللا دایە حۆری، نیشاللا...

سەپانەکان له بەیانی یهوه تا ئیوارێ له بەر دەرگای ناغا و بەگەکان چاوەروان بوون، بەلام هەرچی هەولیان دا و کووروزانەوه، کەس لێی نەپرسین و کەسیش دەرگای لێ نەکردنەوه. ئەگەر بە هەلکەوت ناغایە کیش بە لایان دا دەهات، دەپارانەوه و دەیان نالاند:

— ناغا گیان، دەستت ماچ دەکەین! لاقت ماچ دەکەین! ناخر نێمە کارمان بۆ کردووی و رەنجمان کیشاوه. بەزبیت پیمان دابی و حەقی خۆمان بەهیه! ناغا گیان، ناخر نێمە چۆن بی پوول بچینەوه؟ خۆ نانی شەریمان نیه! چاومان لێ که ناغا! بۆخۆمان و ژن و مندالمان هیندەمان کار بۆ کردووی، له

پي'كوتويين و هيچمان وهك بنياده مي ناچين! همومومان به پير و جحيتلوه نهخوشين. ناخر بمانبينه له
بهر نهو بارانهي چمان لي'هاتوه؟ بوخوت دهبيني چهند بي'تهنوئين!
ناغاكهش به لالووتي وهلامي دهدايهوه:

— برينجه كه نهفرؤشراوه، كو'مپاني به كه هيشتا پوولي نهداومي...
وهلامي ناغاكان له وهی زياتر نهبوو. بهشيك له سهپانهكان سهرهنجام وازيان له پووله كهيان
هيتا و به چاوي به فرميسكه وه شاره كهيان به جي'هيشت.

لهو باره وه شاكير بهگ له ههصوو ناغاكان بي'چاووروتر بوو و كه م و زور گوتي نهدهدا به سهپانه
بي'تموئكان. نهو كو'مهله سهپانهي كارايان بز وي كردبوو و دياره زوريش بوون، له بهياني يهوه تا نيوارى
به دوايهوه بوون. بهستمزمانانه ري'نگايه كي ديكيان نهبوو، ناغا بز همر لايه كي نيو شاري چووبا،
وه دواي دهكومت، دهپارانوه و كه نهويش وهلامي نهدهدانهوه توك و نزيان لي'ده كرد، كاتيک دهچوه
قاوه خانهي، له بهر ده رگا راده وهستان و چاوه پرواني دهبوون، كه بهرهماليش دهبووه، به دواي دا
دهريشت و له دهره وهي حساري كو' دهبوونهوه. كه دهچوه لاي شارهدار، يان دوکاني زهينوللا
نهفهنديش، نهوان له دهره وه راده وهستان و به لمشي قوراوي و خووساوه وه له وي' راده وهستان.

واي لي'هاتبوو خهلكي شاره كه مي له گه' نهو بهزمي راهاتبوون، نه خزيان ده سهپانه كان
دهگه ياند و نه پيشيانوه ماندوو بوون. ههر زهينوللا نهفهندي باسي ده كردن و نهويش بهوه وه
ماندوو بوو كه گزيا سهپانه كان رووماي شاره كهيان تيلك دابوو، ههلسوكه وتيان پاشكه وتوانه
بوو و ببوونه هوي ناره حه تيبی خهلكي شاره كه. تهنيا مامزستاي وتينه گهر و هاوريكاني زگيان
به سهپانه كان دهسوتا و كاتيک له ماله كاني خزيان كو' دهبوونهوه، باسيان ده كردن و بروايان
وابوو كه ههم دهولت و ههم بهگه كان ستم له سهپانه كان ده كهن.

نهويريژي حه مده بهياني زوو — ههر وهك روراني پيشوو — خوي گهيانده نيو شاري. له
قاوه خانهي له گه' رهفعتي پينه چي چايه كي خوارده وه و دهو خهلكه شروشيپويه وه راما، كه لهو
بهري قاوه خانه كه مي له ترسي بارانهي خزيان ده بن گوئسوانه و پهنا و پمسيوان پهستاوتبوو. له نهكاو
خهلكه كه بزوت، به نارامي، به شهنه، پيمه ره، پاچ و تمنانهت بهرد و گوئاله وه له بن دارچناره
به رزه كه مي مهيداني كو' بوونهوه. ورده ورده خهلكي ديك شيان تيكه' بوون و نه ههصوو لايه كه وه
سهپاني رووتوره جال' داوهرين. ههتا نيوه رويه له وي' بوون و جهنگمي نيوه رويه نهوهنده زور بوون،
مهيدانه كه ههلي نه ده گرتن، حساري مزگوت و شهقامه كانيشيان پر كرد و له دهوري خانوي
شاره داري كو' بوونهوه. لهو كاته دا خهلكي شاريش هاتنه دهر، چاويان له حه شيمه تي سهپانه كان بري

و چاوه‌پروان مانه‌وه بزائن چ پروو ده‌دا. له پر سه‌پانه‌كان بوونه سې بهش، يان چوار بهش و هر بهشې پرووی ده لايه‌کی کرد، به‌لام هيشتا هيچيان نه‌ده‌گوت، هم‌موويان وه‌ك كه‌رولاڼان بي‌ده‌نگ بوون، ته‌نیا ده‌نگی زلغمی پييان له نيو قوروزه‌له‌قی دا ده‌بیسرا. سرده‌سته‌ی کۆمه‌لنيكان پياوړتکی ريشسپي کزله‌ی به سالداچووی پشتکوور بوو. حمهد ناسی‌یه‌وه: زور روژان نه‌و پياوه‌ی ده‌دی که پيشی به شاکير به‌گی ده‌گرت و له به‌ری ده‌پارايه‌وه تا حقه‌که‌ی بداتی.

— بروانه کاک ره‌فعدت... بروانه... خه‌ريکن شتيکی بکمن. وه‌ره، با بچين بزائين چ ده‌قه‌ومی... کاتيک حه‌شيمه‌تينيکی ناوا زور به‌بی‌ده‌نگی ده‌بزوون، ده‌بی...

سه‌پانه‌كان چوونه به‌ر ده‌رگای شاکير به‌گی و راوه‌ستان. له ده‌رگایان دا، به‌لام که‌س نه‌ی‌کرده‌وه. جاريکی ديش ليبيان دايه‌وه، ديسان هر نه‌کرايه‌وه. نه‌و جار هم‌موويان راماليان بو ده‌رگاکه برد و به پاله‌په‌ستو کرديانه‌وه:

— شاکير به‌گ، نيتمه ده‌بی برۆينه‌وه گونده‌کاني خۆمان و چيی دیکه ناتوانين راوه‌ستين! پياوی چاک به مە‌ی‌که ناخوشي و حه‌قی خۆمان بده‌یه!

به‌لام هرچی هاواريان کرد، وه‌لام نه‌بوو.

— شاکير به‌گ، کورپه‌ نه‌تو خراب حالي بووی، نيتمه حه‌قی خۆمانت لی‌ده‌ستين...

سهره‌نجام ژنيک هاته سهر هم‌يواني و هاواری کرد:

— شاکير به‌گ له مال ني، به‌ياني وه‌رنه‌وه.

له دووره‌وه ديار بوو ژنه‌که ترساوه، هر نه‌وه‌نده‌ی گوت و به په‌له خۆی ده ژووری کوتايه‌وه. خه‌لکه‌که نيدي وه‌ك سيتلاوی خرۆشان و هه‌ليان‌کوتا سهر ماله‌که‌ی. ناغا خۆی دزی‌یه‌وه، به پشته‌وه دا خۆی گه‌يانده نه‌سپه‌که‌ی و به پرتاو بۆی ده‌رچوو. هينديک له سه‌پانه‌كان وه‌دوای كه‌وتن، به‌لام نه‌ی‌گه‌يشتن.

سه‌پانه‌كان به خانووی وه‌ريوون. له پيش دا خه‌لکی نيو ماله‌که‌يان وه‌ده‌رنان، هرچی ژن و پياوی تتي‌دابوون، له حمساری کزيان کردنه‌وه و پاشان ده‌رگا و په‌نجه‌ريان شکاندن، ديوار و ميچيان رووخاندن و هه‌تا ده‌وری نيوه‌رۆيه خانوويان به سهریه‌کدا رووخاند و هيچيان پيوه نه‌هيشت. گوره‌انيک ژانده‌رمه هاتن پيشيان بگرن، به‌لام بۆيان نه‌کرا ته‌نانه‌ت شه‌قارتيکيش نيژيک ببنه‌وه و خه‌لکه‌که گوتي نه‌دانی. ناچار له پشت ديواری حمساری دامه‌زران و گولله‌يان هه‌لتوقاندن، به‌لام سه‌پانه‌كان هر گوتيان له ته‌قه‌کش نه‌بوو و خه‌ريکی کاری خۆيان بوون. سهره‌نجام خانوه‌که‌يان له گه‌ل عمرزی ته‌خت کرد و ناداريان به سهر پاداري‌یه‌وه نه‌هيشت.

دوای نعوه سهپانهکان همر وا بئیدنگ و بهکاوهخۆ، به پهنا ژاندهرمهکان دا، که له پشت دیواری هسهارهکهی مهتریزیان گرتبوو و له ترسان وهخت بوو زندههقیان بچی، پوښتنه دهئ، به نیوهراستی مهیدانی دا تیپهپین و بهروهه چیا ملی رینگایان گرت.

نهوپیروژی سهپانان خانووی پیئنج ناغایانیاان تفروتوونا کردن. نه کهمس کوژرا و نه کهمیش بریندار بوو. خهلکی شاریش له مائهکانیاان نههاتنه دهئ و خوڤان لهو کیشمیهی به ساحیب نهکرد.

نیواری، کاتیک سهپانهکان شاریان بهجی هیشت، خه لک هاتنه دهئ و نالوژی پهیدا بوو.

هممهده نهوهنده دلخووش بوو، نهی دهزانی چ بکا. به راکردن خوژی گهیااندهوه مائی:

— دایه خوژی! سهیران! وهرن، وهرن بزانت چ قیامهتیکه!

ژنهکان رایان کرده دهئ و هممهدیان ده باوهش گرت.

— بیستووتانه چ قهوماوه؟

نهو هممهدهکمی دوومانگ بوو یهک وشهشی به زاری دا نههاتبوو، نیستا نژییهی کسی نهدهدا زار بکاتوهه. به تاموخوی همموو رووداوهکهی بو گپانهوه و لهو کاته دا راویژی قسهکردنی وهک پپشنوژییهکه، یان شایمه کهچهلئ دهچوو. ورد ورد دهی گپرایهوه، همر لئی نهدهپرییهوه و همر بهشهی بهسههاتهکهی چهند جار دوویات دهکردهوه. پاشان رای کرده لای مهلا سهلامی و له وئش همر بهو شیویه، به شموق و زهوقهوه، باسی رووداوهکهی کرد. دواپه هاتهوه مائی:

— دایه خوژی، دایه خوژی گیان، بزانه نهمن چهنده بیپههم! لهوهتا ماموستا زهکیی هاورپم نهماوه، سهری خیزانی و مندالهکهم نهداوه! جا توخوا به منیش دهلین پیاو؟!

— نا هممهده گیان، نه تو نارهحت بووی و هوشت له خوژت نهبوو، روژلهکهم!

— همر نیستا دهچم سهریکیان دهدهم. موسلیمیش له گهل خوژم دههم! دواپش له گهل خوژمان دهیان هیتینه نیره. نابی تیلی بجنهوه و دهی له مموودا له گهل نیمه بژین. نانیکم همی له گهلان لعت دهکهم...

همر نهوی نیواری خیزانی ماموستا زهکییان هینا لای خوڤان. نهوی شهوی همموویان خوڤحال بوون. دایهخوژی، سهیران، موسلیم، خیزانی ماموستا زهکی و هممهده، همموویان دههگوت تازه له دایکی خوڤان بوون...

بارانهکه لئی کردهوه. نهو سهپانانهی مابوون و هیشتا زوژیش بوون، به جل و بهرگی شروژ و شپریهوه وهک میرووان به دوای یهک دا بهروهه دههشته دوورهکان و چیاکان ریزیان بهستبوو.

هممهده که هیشتا له خوڤشی نهو رووداوهی همر شاگهشکه بوو، چوهه مائی مهلا سهلامی و وهک مندالتیک که له لای بابی گرپه له شتیکی بگری، گوتی:

– هاتووم نەسپىكى چاڭم بۆ بىڭرى. نەسپىكى بۆرى جوانى غەربىم دەۋى؟
– نەتۇ خۇ نەسپىكى رەسەنى چاكت ھەيە. لە بىرت نىھ؟ نەسپە نەمرەكت دەلتىم! نەۋى
ھەموو بەيانان، ۋەختى رۇژھەلاتى، بە ناسمانى دا، بە سەر شار و گوندان دا دەفرى و
دەھىلىنى!

– بەلىۋا، بەلام نىستا دەستم وئى راناگا! نەگەر دەستىشم وئى را بگا، چونكە نەو
ناسراۋە، گرتىم بۆ دروست دەبى. نا، نەو بۆ نىستا نابى...

– دەى باشە، نەسپىكى بۆرى چاكت لە لای حاجى سولەيمانى بۆ دەكېم، كورم. زۆرىشى
پىخۇش دەبى، سەۋداى لى تېكەين. ديارە نەسپى ۋى بەنىئوبانگن و تايبەتىن. دەلتىن ھەموويان
لە تۆۋى نەسپى كوررۇغلىن!

ھەر نەۋىرۇزى نەسپيان كرى و دەسبەجى بردىانە لای زىندروۋى. نەو زىندروۋەش بۇخۇى
شتىكى تايبەتى بوو. زىنى بۆ بەگەكانى ھەۋشار، ماراش و ئانتىپى دەدروو. نەلبەت ھەتا
ۋلاغەكەى نەدىبا و دلنبا نەبوايە كە رەسەنە، رەخت و زىنى بۆ نەدەدروو. زىنىك بە ئاۋزەنگىي
زىۋوكتەۋە، تەرلىكىك و لغاۋىكى زىۋوكتىيان لى كرى.

ھەمدە كاتىك نەسپەكەى ھىتايەۋە مالى و تاقى كردهۋە، بە دللى نەبوو. چۆۋە و گۆزىيەۋە.
چەند جاران نەو بەزمەى دوۋيات كردهۋە. نەسپىكى لە لای حاجى دىنا و دوايە دەى برد بە
يەكى دىكەى دەگۆزىيەۋە. دوا جار حاجى گوتى:

– كاكە نىدى ھەمووت بە تاقى كرددوونەۋە. ھەر نەۋەم ماۋە و لەۋەشم باشتر و رەسەنتر نىھ!
نەۋە رەگەزنامەكەبەتى. بىروانە، تەنانەنەت سولتانى يەمەنىش نەسپى ۋاى دە بن دا نەبوۋە.
ۋەللاھى نەۋە لە ۋى بى، كەس چاۋ لە نەسپى كوررۇغلى و ھەمدەدۆكىش ناكا! نەۋە لە بەر
دللى مەلا سەلامى پىتتەدەفرۇشم و لە بەر خاترى ۋى نەبى، قەت دللم نايە لە دەركى خۇمى
دوور كەمەۋە. نەۋەشت پىبلىم، نەمن نەسپى ھەر لە بەر قازانجى نافرۇشم و بە ھەموو
كەشىشى نافرۇشم! تەمەشاي سوارەكەى دەكەم، سوارچاڭ نەبى، ناي دەمى! بىرۇ پىرۇزت بى و
خىرتى لى بىينى!

كاتىك ۋەستاي زىندروۋش نەسپەكەى دى، سەرى سور ما. زىن و لغاۋىكى نايابى بۆ
نامادە كرد. ھەر بۇخۇشى نەسپەكەى زىن و لغاۋ كرد. كە تەۋاۋ بوو، بە نەسپەكەى دا
ھەلپروانى و گوتى:

– فەرموۋ سۋارى بە! ھىوادارم لە خەبات و بەربەرەكانى خۆت دا سەرکەۋى!

هممه د که نهوهی بیست، زۆری پی‌سه‌یر بوو: باشه نهو چووزانی که من به نیازم دست به خهبات و به‌بره‌ره‌کانی بکه‌مه‌وه؟ وه‌للاهی نهو سه‌نعه‌تکارانه هم‌مویان شیخ و پیاوچاکن. کاتیک به سوزی نه‌سپه‌که‌ی گه‌یشته‌وه مالی، هم‌مو به پیشوازی‌یه‌وه چون. دایه حۆری ماوه‌یه‌کی باش نه‌سپه‌که‌ی لاوانده‌وه، رنه‌کی کرد و دوايه‌ش بۆ نهوهی چاووزار کاری لی‌ته‌کا، سی‌ کوژه‌که‌ی وه نیوچاوانی، سی‌ وه کلکی و سی‌ وه یالی خست.

هممه نه‌ویرۆژی داوای کوله‌که‌ی سووره‌وه‌کراوی کرد. بۆیان لی‌تا، چند رۆژان له سمر یه‌ک، نیوه‌رۆیه و شه‌وی، کوله‌که‌ی سووره‌وه‌کراوی به گوێز و قه‌یماغه‌وه خوارد. پاشان له گه‌ل سه‌یرانی سی‌ شه‌و و رۆژان له ژووره‌خه‌وه‌که‌ی خۆیاندا برون، ده‌رگایان له سمر خۆ داخست و نه‌هاتنه ده‌ری. لهو به‌ینه دا جاروبار سه‌یران بیری ده‌کرده‌وه که داخوا دایه حۆری و خیزانی مامۆستا زه‌کی ده‌بی چیی پی‌لین، به‌لام هه‌رچۆنیک بوو، گوئی نه‌دایه و ته‌نانه‌ت له و ماوه‌یه دا جله‌کانیشی ده‌به‌ر نه‌کرده‌وه و به‌ رووتی له پاڤ هممه‌دی دا مایه‌وه. هممه‌د له به‌ری پی‌ی را هه‌تا تۆقی سه‌ری نوقسی ماچان ده‌کرد. ده‌ت‌گوت هه‌ردووکیان ده‌یانه‌وی نه‌و ساتانه له میشکی خۆیان دا تۆمار بکه‌ن و دواتر که لیکه‌ه‌لده‌برین به‌هه‌شتی نه‌و چند رۆژ پیکه‌وه‌بوونه‌ی وه‌بیر خۆیان بیننه‌وه.

به‌یانی‌یه‌کی زوو هممه‌د نه‌و به‌هه‌شته‌ی به‌جی‌هیشت. له ژووره‌که‌ی هاته‌ده‌ری، سوار بوو، چو له شاری، له لای زه‌ینوللا نه‌فهندی تفه‌نگیکی بکری. به زه‌ینوللای گوت کارابینیکه ده‌وی، تازه و جوان بی و هیشتا ته‌قه‌ی پی‌ته‌کراپی. زه‌ینوللا تفه‌نگیکی تازه‌ی پی‌فرۆشت. تفه‌نگه‌که نه‌هنده جوان بوو، هه‌ر بریقی ده‌هات. هممه‌د هه‌روه‌ها ره‌ختیکی زیوکت و زیوکتی کاری نالیپۆ و سه‌رکلاوه‌یه‌کی گولینگداریشی کری. به‌یانی رۆژی دواتر چو بۆ لای قه‌راغ ده‌ریایه. ده‌ریا وه‌که هم‌مو به‌یانی‌یه‌کی دیکه نارام بوو و تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد، ده‌برقیایه‌وه. ماسیگره‌که له شوینی خۆی خولی ده‌دان و له‌گه‌ل هه‌ر خولدانیکیش به‌رزتر ده‌بۆوه، هه‌تا له به‌رزایی ناسمانی له پیش چاو ون بوو، هممه‌د هه‌ر چاری لی‌کرد. رۆژ هاته‌ ده‌ر و بۆنیککی توند له ناوه‌که‌ی را‌هات. هممه‌د چو له ته‌نیشته‌ چله‌ پنگه وشکه‌ه‌لاتوه‌که‌ی نیو خره‌که‌ی دانیشته. لاشه‌ی په‌پوله‌که‌ی هه‌ر وا به‌ شیوه‌یه‌کی خه‌مبزوین له وی‌که‌وتبوو. هممه‌د داهاته‌وه، لکیکی له چله‌پنگه‌که‌ی کرده‌وه و بۆ لای لووتی برد. پی‌خۆش بوو بزانی نیستا بۆنی چۆنه! هیشتا بۆنی هه‌ر ما‌بوو. هممه‌د تفه‌نگه‌که‌ی له شانی هینایه‌ خوار و هه‌رچه‌ندی فیشه‌کی تیی‌دابرون، له ده‌ریایه‌ی به‌تال کردن. ناوه‌که ده‌نگی ته‌قه‌که‌ی کپ ده‌کرد و هیندی‌ک

واوهرتر كەس گوئی لی تە دە بوو. حمەد لە تەنگەكەى پازى بوو. تەنگەى چاك بوو، نۆرەى نە دە كرد و لە دەست و شانانىش خۆش بوو.

كە گەرايەو مالى، داواى گۆرەوى و زەنگالەكانى كرد. دايە حۆرى ئەو گۆرەوى و زەنگالانەى بۆ چىنبوو. گۆرەوى يەكان مېرزايى چنرابوون، نەخشى كۆترە شىنكەيان تى دا بوو و پاست وەك ئەو گۆرەوى يانە دە چوون، كە كاتى خۆى خەجىج بۆى چىنبوو. كاتىك ئەوەى وەبىر هاتەو، دلى گوشرا، نەى توانى سەر بەرز كاتەو و چاو لە چاوى سەيرانى بكا. گۆرەوى يەكانى دەپى كردن، زەنگالى لە سەر هەل كيشان و پاتە كانىشى دەپى كردن. فېشە كدان، دوورىن و سەركلاو كەى لە گەل دەسرهەكى ناورىشم كە سەيران بۆى گولئۆزى كردبوو، دە خورجىنى نان و خورجىنەكەشى لە پاشتەركى زىنەكەى قايم كرد. ئەو جار سواربوو:

— دايە حۆرى، سەيران، داواتان لى دەكەم گەردنم نازا كەن! لەوانەى ئەمن قەت نە گەرىمەو و چاومان بە يەكتر نەكەوتتەو، يان بگەرىمەو، بەلام نىدى نەتانىنمەو. هەرچۆنىك بى، مېبورن! خودا ناگادارى هەمووتان بى! لە گەل تۆشمە براژن(روى دە خىزانى مامۆستا زەكى كرد) ! پاشان مندالەكانىشى ماچ كرد و لە حەسارى هاتەدەر.

مەلا سەلام لە بەر دەرگای مالى خۆيان چاوەروانى بوو. حمەد دابەزى و دەستى ماچ كرد.

— مامۆستا گيان، دايە حۆرى، سەيران و ئەو ژن و مندالەى هەوەل بە خوداى و دوايەش بە

تۆ دەسپىتم...

— حمەد، پىشترىش پىم گوتوى نىگەرانى ئەوانە مەبە. چاوم لىيانە! ئەمن مەلا سەلامم پى دەلین! ئەوەى بویرى دە من رۆبى، هىشتا لە دايكى خۆى نەبوو. لە بىرت بى ئەمن هاوپرى مەلا فەرهادىم... برۆ بەخىرچى، رۆلە، خەمى بنەمالەكەت نەبى، دلەراوكىت نەبى و دەربەستى ئەو شتانە مەبە...

پاشان حمەدى دە نامىز گرت، هەردووك لاچارى ماچ كرد و گوتى:

— هەموو رۆژى ئەو وەختانە هەموويان لە دوكانى زەينوللاى كۆ دەبنەو. خودات لە گەل

بى و داواى سەركەوتنت بۆ دەكەم!

حمەد سوار بوو و ركىفى لە ئەسپى دا. تەنگەكەى لە كەن لاقى بە تەنىشت ئەسپەكەيەو هەلواسىبوو و چونكە ناتەگى سەربەرگەكەى بەسەر كشاوو، ديار نەبوو. كە گەيشتە بەر دەرگای دوكانى زەينوللاى، لغاوى هەلەنگاوت، خۆى فېدايە خوارى و توند و لە نەكاو دەرگای دوكانەكەى كردهو. پروناكايى يەكى دەسەرى دا دەگەرا و ناورىنگىكى وەك ناورىنگى

پۆلای له چاوان ده‌بۆوه. نه‌وانه‌ی له لای زه‌ینوللای دانیشتیبون، ترسان و له‌و کاره‌ی چه‌مه‌دی سه‌رسام مان. چه‌مه‌د له پێش شاکیڕ به‌گی راوه‌ستا، ده‌مانچه‌ی هه‌ل‌کیتشا و تیی‌پاخوپی:

— برۆ ده‌ری، شاکیڕ! یاللا بو ده‌ری...

یه‌کجی سه‌روچاوی شاکیڕ به‌گی وه‌ک روخساری مردووان سپی بۆوه. هه‌ستا و به‌ لینگه‌له‌رزه‌ و به‌ لاره‌وه‌ لاره‌وه‌ چووه‌ ده‌ری. چه‌مه‌د بردی‌یه‌ نیوه‌پراستی مه‌یدانه‌که‌ی. له‌و به‌ینه‌ش دا ده‌وری مه‌یدانه‌که‌ی پر بوو له‌ خه‌لک. خه‌لکه‌که‌ بی‌ته‌وه‌ی یه‌ک وشه‌شیان له‌ زاری بیته‌ ده‌ر، چاویان له‌و دیمه‌ی ده‌کرد. چه‌مه‌د شاکیڕ به‌گی له‌ ژێر داربه‌لکه‌ گه‌وره‌که‌ی راگرت، چاوی ده‌ چاوی بری و گوته‌ی:

— "ئه‌م گولله‌یه‌ به‌ تۆله‌ی مامۆستا زه‌کی" و قامکی له‌ په‌له‌پیتکه‌ی بزاورت. نه‌وه‌شیان له‌ تۆله‌ی نه‌و مندالانه‌ی به‌ له‌رزوتا مردن...

جاریکی دیکه‌ش په‌له‌پیتکه‌ی کیتشا. له‌و کاته‌ دا بزه‌یه‌کی له‌ سه‌ر لیوان بوو و نارام و خوێنسارد ده‌هاته‌ به‌رچاو:

— نه‌وه‌ش به‌ تۆله‌ی نه‌و سه‌پانانه‌ی ده‌تچه‌وساندنه‌وه‌ و فیلت له‌ ده‌کردن!

شاکیڕ به‌گ ره‌تی به‌ست، نوشتایه‌وه‌ و به‌ عه‌رزى دا که‌وت. چه‌مه‌د چووه‌ سه‌ری، داهاته‌وه‌ و سه‌یرتیکی کرد: کابرا حه‌ياتی له‌پرابوو. هه‌رسێک گولله‌ له‌ په‌نا یه‌ک وه‌ که‌له‌که‌ی که‌وتیبون.

نه‌و جار چه‌مه‌د له‌ پێش چاوی نه‌و خه‌لکه‌ مات و حه‌یرانه‌ی تی‌یه‌وه‌ رامابوون، له‌ سه‌ره‌خۆ چۆوه‌ لای نه‌سه‌په‌که‌ی و سوار بۆوه. نه‌سپ وه‌ک برووسکه‌ی ده‌ریه‌ری، به‌ نیوه‌پراستی مه‌یدانی دا تی‌کشا و له‌ وێ دوور که‌وته‌وه‌. ساتیک دواتریش ده‌نگی سمی نه‌سه‌په‌که‌ی که‌ له‌ سه‌ر سه‌نگه‌په‌رشى مه‌یدانی ناوازی ده‌دايه‌وه‌، ده‌بیسرا.

هه‌مووی نه‌و شتانه‌ نه‌وه‌نده‌ به‌ خێرایى روویان دا، که‌ خه‌لکه‌که‌ هه‌تا ماوه‌یه‌ک نه‌یان ده‌زانی چ قه‌وماوه‌ و چ بکه‌ن. کاتیک ژانده‌رمان پێیان زانی، چه‌مه‌د ده‌میک بوو له‌ شاری وه‌ده‌رکه‌وتبوو و به‌ره‌و چیا بنه‌وشی‌یه‌کان نه‌سپى ده‌ناژوا. نیوه‌شه‌وی گه‌یشته‌ سه‌ر رینگای حه‌میده‌دیی. له‌ وێوه‌ نیدی نه‌وه‌نده‌ شاره‌زا بوو که‌ نه‌گه‌ر تاریکه‌شه‌وی نه‌نگه‌سته‌چاویش بوایه‌، ده‌ی‌زانی بواری چۆمی چه‌یهانی له‌ کوێه‌ و چۆن ده‌بی له‌ ناوه‌که‌ی بیه‌رپه‌ته‌وه‌.

کاتیک گه‌یشته‌ مالى جه‌لیل‌زغلی، که‌ له‌ شوێنیکی په‌نا و سه‌ختی نیو ره‌وه‌زه‌کانی بناری چیاى حه‌میدى دا بوو، پیاویکی به‌ دواى مه‌لا فه‌ره‌ادی دا نارد و بریاری دا هه‌تا مه‌لا فه‌هاد ده‌گاتی، له‌ وێ بجه‌سپه‌ته‌وه‌.

(۱۶)

دارستانی بی‌دهنگ تیشکباران ده‌کرا. هه‌زاران شه‌به‌قی زهره و پرووناک خۆیان ده په‌نا داران ده‌خزانده و شینایی‌یان ده بن خۆیان دا ون ده‌کرد. په‌له و خالی سوور سوور به نیو داران دا ده‌فرین. په‌وه‌زه‌کان دیار نه‌بوون. جاروبار لووتکه‌یه‌کی بنه‌وشی، سوور، یان سپی، له کیتوه سموز و زهره‌ده‌کان وه‌ده‌رده‌کهوت، تیشکی پۆژی ده‌مژی و هه‌وای پر له شه‌به‌ق و بریقانه‌وه ده‌کرد.

دوو‌به‌دوو له سهر به‌ردی‌کی پان، له ته‌نیشته‌کانی‌یه‌کی روون و له بن سیبه‌ری په‌لکیتی به‌رز دانیشته‌بوون. گه‌لایه‌کی زهره‌ده‌ه‌لگه‌راو که په‌له‌ی سووریشی تی‌دا بوون، له داری بۆوه، چند جار له هه‌وای خولاوه و پاشان له نیوانیان کهوت. ناوی کانی‌یه‌که‌ی زۆر نه‌بوو، به‌لام زۆر روون و جوان بوو و دوا‌ی نه‌وه‌ی که له کانی‌یه‌که‌ی جیا ده‌بۆوه، ده‌رژایه سهر ته‌خته‌به‌ردی‌کی که هیندی‌ک له خواره‌تر هه‌ل‌که‌وتبوو. مه‌لا فه‌ره‌اد سیگار‌ی‌کی هه‌لبه‌ست. تووتنی‌کی زهره و جوانی ده‌کیتشا و نه‌و تووتنه‌ش چه‌مه‌د له خوار‌ی را بۆی هینابوو. له‌و کاته‌وه که یه‌کتریان گرتبۆوه، مه‌لا فه‌ره‌اد زۆر پرسیری له چه‌مه‌دی کردبوون، چه‌مه‌دیش به‌رده‌وام وه‌لامی پرسیره‌کانی دابۆوه:

— باشه چه‌مه‌د، نه‌تۆ داستانی نه‌سپه‌که‌ی خۆت بیستۆته‌وه؟

چه‌مه‌د پی‌که‌نی و گوتی:

— به‌لئ‌ بیستۆمه‌ته‌وه!

— ناخر هه‌موویان بۆ گیتراویه‌وه؟

— به‌لئ‌، شتی سه‌میر سه‌یریان لی‌ساز کرده. نه‌و هه‌والانه هه‌تا لی‌ره‌وه، یانی له شاخی را ده‌گه‌نه لای ده‌ریایه، هه‌زار شاخوبالیان بۆ دروست ده‌کری. ده‌لئین به‌یانی‌یان به سهر ده‌ریای بی‌سنوور دا، به سهر هه‌وران دا، هه‌موو تاریک و روونی به‌یانی‌یان...

— ده فېرې و خه لښك گوتيان له خپله ی ده بې. وانیه؟

— به لټې نه سپیکه ده هیندی نه سپی ناسایی ده بې و یاله درېزه کانیشی ره ههوران ده خشی...

تا نیستا هه والیکیان له شاری یه وه بۆ نه هاتبو و حممد له دله راوکی دا بوو.
مهلا فهاد گوتی:

— حممد گیان، خمی بنه ماله کهت نه بې. مهلا سهلامی هاوریمان به تاقی تمنی به له شکرینکی ده بې. نهو پیاوه هم به دلّه و هم نازایه! کهس نایویریتی. خۆ بۆخۆت له منی باشر دهناسی و نهو بهینه ی له گه لټی بوری و دیتووته! ده نیدی هیچ نارحمت مهبه و لییان دلنیا به!

— به لټې، دیاره وایه! نه منیش پتپویه نه گمر نهو دنیایه که ماموستا زه کی نه ژادی به مسته زمانی تی دا ده کوژری، و بهر غزه بی خودای ناکووی و به سره یه که دا نایه، له بهر خاتری پیاوچاکانی وه که مهلا سهلامی یه... سوور ده زانی نه من نهو کابرایم نه کوشتابیه، بۆخوی ده ی کوشت. زور به کوژرانی ماموستا زه کی تیک چوو. دیاره هیچی نه درکاند، به لآم له کاتی ناشتنی وی دا ناگام لیوو چۆن تاسابوو. هر نهو کاتیش من بریارم دا شاکیر به گی بکوژم. به لټی نه گمر من له وی نهوایم، مهلا سهلام بۆخوی شاکیر به گی ده کوشت و نیستا به جینگای من، نهوت له لا ده بوو. نهو کاتی ژنه کی، که یه کجار زوریشی خۆش ده وی، به تنیا ده مایه وه. به راستی کاتیک ناگادار بوو که من بریاری کوشتنی شاکیریم داوه، زور خۆش حال بوو. باوه رت بی، هیشتا نه من بۆخۆم به تموای له سر نهو کاره ی ساغ نه ببو موه، که نهو به چاولیکردنیک تی گه شتوو سره غم نهو کابرایم ده کوژم. دیاره نه منیش له چاوانی را زانیم که قسمی تی دا نیه تۆلې ماموستا زه کی ده کاتوه و له وانیه نه گمر نهو هشی کردبا، بۆ یه کهم جار له ژیانې دا دهستی به خوینی کمینکی سوور بوايه. لیزه دا حممد به په رۆشه و چاوی له دهسته کانی خوی کرد و مهلا فهادیش همستی پی کرد.

— ده لټی نیستاش رانه هاتووی؟

— له گه ل کوشتنی؟ ناوه للا، قه تیش رانایم... کوشتن، جا فارق ناکا کی بکوژی... هر ناخۆشه و نه من ناتوام پی پرایم...

— مرؤډ بوی هاسانه له گه ل هه موو شتیک رابی، به لآم له گه ل کوشتنی زه حه مته. هر جاره ی که سینک ده کوژری، پیاو کزه ی له جهرگی دی.

— نهو ماموستا زه کی یه ی کوشتیان، زور زانا بوو و زوری له دنیایه و له ژیان ده زانی. بۆخۆشی له شپری دا زوری له دوژمن کوشتبوو.

— بیستومه که نوابراو زۆری کویرهوه‌ری و نارِه‌حمتی دیبوو و له سه‌رده‌می شه‌ریش دا هواسه‌نگه‌ری کۆمه‌لێک یاغیی به نوابانگی وه‌ک په‌شمار، شاهین و گزیک دۆزانی بووه.
حه‌مه‌د ناخیککی هه‌ل‌کیشا و گوتی:

— به راستی مردنی وی کاره‌سات بوو! نه‌من بۆخۆم دوا‌ی نه‌وه‌ی ناسیم و له‌ گه‌لێ بوومه‌ دۆست، هه‌ستم ده‌کرد ده‌ هینده‌ی جارن به‌هیزم و باوه‌رم به‌خۆمه. نه‌گه‌ر نه‌وم نه‌دیبا، دۆستایه‌تی و زانستی وی کاری تی‌ته‌کردبام و هیندیک شتی لی‌ فیر نه‌بووبام. پیم‌وايه...
هات بلێ: " به‌ گه‌وجی ده‌مردم"، به‌لام نه‌ی‌گوت و بی‌ده‌نگ بوو، چونکه ناخ‌ر زانستی مه‌لافه‌ره‌ادیش شوینی له‌ سه‌ر وی دانابوو و زۆر شتیش له‌ وی فیر ببوو. له‌ پر ده‌ستی مه‌لا فه‌ره‌ادی گرت و گوتی:

— کاکه‌ گیان، ته‌نانه‌ت نه‌و فیری کردم ناوی خۆشم بنوسم!
هه‌موو جارێ که باسی نه‌وه‌ی ده‌کرد که ده‌توانی ناوی خۆی بنوسی، شه‌رمی ده‌کرد و وه‌ک مندالان سوور هه‌له‌ده‌گه‌را. مه‌لا فه‌ره‌اد زۆری که‌یف پی‌هات و له‌ کاتیک دا بزه‌یه‌کی شادی له‌ سه‌ر لی‌بو بوو، بیری کرده‌وه: نه‌گه‌ر له‌ به‌ر عه‌یبه‌ی دنیا‌یه نه‌بی، نه‌و کو‌ره وه‌ک نه‌سه‌که‌ی خۆی پی‌ی‌خۆشه‌ بچیتته‌ سه‌ر دوندی چیا‌ی دولدلی، له‌ وی‌ را بگورینێ و بلێ: خه‌لکینه نه‌من نیستا ده‌توانم ناوی خۆم بنوسم!

— به‌لام نی‌مه، مه‌لا فه‌ره‌اد...

— به‌لێ، نی‌مه چی؟ ...

— نی‌مه له‌ گه‌ل نه‌و نه‌سه‌ شیتته‌ی چ بکه‌ین؟ کو‌ره خه‌لک ده‌لین کاتیک به‌یا‌نی‌یان ده‌فری، وا ده‌حیلینێ، که نه‌و په‌وه‌زانه‌ی هه‌زاران سا‌له هه‌ن، ده‌رووخین. په‌نگه نه‌و ده‌نگۆ و داستانه‌ به‌ سوودی نی‌مه‌ش بن، وانیه مه‌لافه‌ره‌اد؟

— زۆر جارن بیرم له‌ وه‌ی کردۆته‌وه. له‌وانه‌یه نه‌وه نه‌ک هه‌ر خراپ نه‌بی، به‌لکوو سوودیشی هه‌بی. ناخ‌ر ده‌بی شتیک ده‌ گۆرێ دابی، که سه‌رنجی خه‌لک بۆ لای نی‌مه و هه‌لسوورانی نی‌مه پابکیشی. خه‌لک نه‌و داستانه‌یان ساز کرده، که بیان‌که‌نه بیانو بۆ تاریف‌کردن و باس‌کردنی نی‌مه. ده‌بی نه‌وانه‌ت هه‌موو بیستیه‌ته‌وه. پینشوێزی گوندیککی له‌ نی‌و خه‌لکی تاریفی منی ده‌کرد. باوه‌ر که شتی وای ده‌گوت که نه‌من نی‌دی هی‌چم پی‌ته‌ده‌گوترا، له‌ جیتی خۆم دانیشته‌بووم، زارم په‌ق هه‌لاتبوو و سه‌رم سو‌ر ما‌بوو...

پاشان مه‌لا فه‌ره‌اد گوتی:

— به لآم به راستی نازانم بلتیم چی... —

حه ممد باسی شاره کمى بۆ کردبوو و به وردى هرچی به سهرى هاتبوو، دىبوى و لمبرى مابوو، بوى گىترابؤوه، به لآم هىشتا باسى نهوى بۆ نه کردبوو که چؤن سهپانه کان خانوى ناغاکانىان تهروتونا کردن. پىتى خوش بوو نه وىيان وهك بیره وهرى يه کى تاييه تى هر نى خؤى بى. بیره وهرى نه و زن و پىاونه که له تۆقى سهرىيان را ههتا بهرى پىيان شهلالتى نارى بارانهى بوو و جله کانىان به له شيانه وه نووسابوو. نهو تىنسانه مهنده بى دهنگه قوراوى يانه که به بهرچاوى يمه وه دههاتن و دهچون، که وهك هه لؤى بى دهنگ بوون و به شىويهك که له خه ياليش دا ناگوخى، خؤراگر و به سمبر بوون، به لآم کاتىک خرؤشان و هيرشيان کرده سمر مالى به گه کان، نهونده نازا و به دستورد بوون، که له چاولىکنانىک دا نهو خانوه گهورانه يان له گهل عمرزى تهخت کردن و نادارىان به سمر پادارىانه وه نه هىشتن. نهو هيزه گهوره و سامناکه حه ممدى حه ميران کردبوو. کوره هر نهوندهى بلتى يهک و دوو، خانوى شاکىر به گيان تهروتونا کرد... نه گهر نهو خه لکه، نهو حه شيمه ته بى ته ژمار و بى دهنگه، پىانه وهى بچولتىن، نهو شاخ و دهشتانه هه مووان پر ده کمن، هىچ هيزتک بهر گه يان ناگرى و هىچيشيان له بهر دهستى ناسى يه نابى! ته نانهت شاخ، ناوه لدير، ده رىا، با، باهؤز و سىلا ريش پيشى هيزتکى نهوتوى پى تاگرى... ناخ، برىا مهلا فه رهاد له وى بوايه و به چاوى خؤى نهو شانؤ حه ماسى يهى دىبايه! گىترانه وه و ديتن جىاوازى يان زؤره و هر کس به چاوى خؤى نهى دىبى، نازانى نهو هيزه چ بوو، چ قىامه تىکى کرد و چؤن هرچى يه کى هاته سمر رىنگاى راى مالى. حه ممد له وىرؤژتوه که نهو رووداوهى دىبوو، له خه يالتى خؤى دا هه ميشه بىرى له وه ده کرده وه، که بلتى رؤژتکى نهو خه لکه بى ته ژماره له شاخى را بچنه خوارى و دهشت و ده رىايه وه بن خؤيان دهن... —

حه ممد نه دهنه و جيهانى به لهد بوو، باسى نهسته مبولؤ و نه کنه ره شى بۆ کرابوو و دهى زانى نهو دوو شاره زؤر گهوره ن: به لآم حه شيمه ته که له ژىر رىژنهى باران و له حالىک دا هه موو گىانىان تهر بووه و له بهرى پىيان را ههتا تۆقى سهرىيان قوراوى يه، رى ده برن، دهچن خؤيان ده شاره کان داوتن و ده يان گرن. رىبه ره کانىشيان ده بى نهو پىنج کسانه بن: مهلا فه رهاد، مامؤستا زه کى نه ژاد، مهلا سه لام، ره شمار و شاهىن به گ... شاهىن به گ پىاوتکى زؤر ناقل، نازا و زىره ک بوو. له گهل کؤمه لىک له هارسه نگره کانى له سمر زگ ده سه نگره رى دا، له به رىکى پردى پاکشبوون. بؤخؤى ره شاشىکى دابه ستبوو و قامک له سمر په له پىتکه له پشتى درىژ ببوو... برىارى دابوو: فه رانسه بى يه کان ته نىا ده توانن به سمر تهر مى من دا برؤن و بچنه نىو نانتىپى. هه موو هاورىکانى له سمر نهو پرده و ده نىو نهو سه نگره دا کوزران.

کاتیک نئواره داها، تهنیا شاهین بهگ به خۆی و په شاشه که یه مه مابوو و نهو قاره مانه به تاقي تهنی پيشی له شکرکی گرتبوو. تاریکانی نهویش کوژرا و فهرا نسه بی به کان به سهر تهرمی وی دا په رینه مه بو نانتی بی...

نهو شاهین بهگ له پيشه مهی کۆمه لیک لهو حه شیمه تهی ده روا و دهنگی شیرانهی ده گه ل دهنگی خه لکه که ی بۆ ته یه ک. مه لا فه رهاد له سهر مناره یه کی راوه ستاوه و رووی ده خه لکی یه، ده لئی وتاری نوژی هه مینی ده دا. وشه کانی که بال ده گرن و ده گنه گوئی هه موو خه لکی دنیا یه، جوان، تازه و شکۆ دارن... ده لئی خه لک، جا خه لکی ههر شوئینیک بن، ده بی بتوان راپه رن و له ههر شوئینیک پیوست بی، ده بی راپه رین بکری. باشه جیاوازی مرۆئیک و میتیشکی ده چی دایه؟ تا نهو کاتهی مرۆ وه ک گیانله به ریکی دهسته وه ستان و بی ده سه لات له ژیر چهوساندنمه دا ههر بنالینتی، تا نهو کاتهی مرۆ له به رامبه ر ستم و چهوساندنمه دا رانه پهری و به گز سته مکاران دا نه چیتمه وه، چاره نووسی لهوه باشتر نابی که هه مه تهی... خودا به بهنده ی خۆی گوت راپه ره، نهویش به دژی به هه شتی راپه ری. خوا به مرۆقی گوت راپه ره، نهوانه ی فه رمانی وی یان به جی گه یاند، بوونه خۆشه وستی وی و نهوانه ش که فه رمانی خویان وه پشت گوئی خست - که زۆرتیش بوون - دۆزه خیان به نسیب بوو و خوداش نهو شوئینه ی ههر بو وان دروست کرد... جا هه تا نینسان له به رامبه ر ترسی خۆی دا رانه پهری، له به رامبه ر دلئی خۆی دا رانه پهری، بارودۆخی له وهی هه مه خراپه ر ده بی، له ژیر سووکایه تی دا ورد ده بی، ترس به سه ری دا زال ده بی، یه سک و پیستیشی داده گری و ئیدی نهوکاتی له نینسانه تی ده شوئرتمه وه و له کره میکیش بی ده سه لاتر ده بی... کره مه که نه چاوی هه مه و نه گوئی، نه زمانی هه مه و نه زار، به لام خۆ نینسان هه موو نهوانه شی هه ن! به راستی نه گه ر راپه رینیش وه ک خه و، خواردن و زاوژی نه بیته به شیککی سه روشتی ژیا نی مرۆ، نهوه ناینده ی له نه مرۆشی خراپه ر ده بی و ئیدی نازانی بیرکردنمه وه، نهوین، هه ست، دۆستایه تی و برابیه تی چن! ئیدی ناتوانی هه ست به درهوشانه مه ی خۆر و ناسمان بکا و بیینی که

عه رز، گورگه کان، بالنده کان و چۆمه کان چهنده جوانن و کاتیک که خۆر له ناسۆ دیته ده ر، دیمه نیککی چهنده دلگر ده خولقی و له بناخه دا ئیدی گه رمای ده دلئی دا نامی نی... خوا به نینسانه کانی گوت من ئیوه م بۆیه دروست کرد، که هه ستنه سه ر پی، به لام ئیوه ناهه رمانیان کرد، ئیوه چوونه ژیر باری سه رکوت و زه برزه نگ، له پيش دا سه رکوت و زه برزه نگگی خۆتان و دوا یه ش ئی خه لکی دیکه. ئیوه چوونه ژیر هه موو چه شنه سه رکوتیک و نهو شتانه ش که دۆزیتاننه وه، فیریان بوون و وه دیتان هیتان، بهو ملکه چی و خۆبه ده سه ته وه دانه وه گری دران. ئیوه

همه‌میشه، پیشترا، تیستا و بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ش چوونه ژۆر بار، ملتان که‌چ کرد و نه‌وانه‌ش که خۆیان به ده‌سته‌وه نه‌دا، له لایه‌ن ئی‌توه‌وه مه‌حکووم کران، دوور خرا‌نه‌وه و کوژران. بۆ ئی‌توه ملکه‌چی بۆته شی‌وه‌یه‌ک له ژیان و وه‌ک خواردن، خوارده‌نوه و نیش‌ق‌بازی‌کردن بۆتان بۆته سروشتی و پی‌یه‌وه راهاتوون. ئی‌توه مردوون، له کرمان خراپ‌ترن... و له سه‌بی دوا‌رۆژ دا چاره‌نووسی‌کی خراپ‌تران ده‌ ری‌ دایه...

مه‌لا فه‌ره‌اد به ده‌نگی به‌رز و شه‌وق و هه‌زی‌کی زۆره‌وه مه‌به‌ستی خۆی ده‌رپری، ده‌نگی نه‌وه‌نده خۆش بوو که کاری له قوولایی دل‌ی نینسانه‌کان ده‌کرد و ته‌نانه‌ت شاخ و به‌ردی‌شی ده‌جوولان‌دن. چاوه‌ گه‌شه جوانه‌کانی‌شی پر بوون له فرمی‌سک:

تا کات به سه‌ر نه‌چوه، سه‌رتان به‌رز که‌نه‌وه، نه‌ی هاوار نینسانه‌کان، مه‌ترسن، راپه‌رن و دژی نه‌و ترس و سامه‌ هه‌زار ساله‌یه خه‌بات بکه‌ن! به‌لام پی‌ش هه‌موو شتی‌ک نه‌و زنجیره‌انه بی‌سینن که دل‌ی ئی‌توه‌یان گری‌داوه! پاشان زنجیره‌کانی دیکه‌ی نه‌م جیهانه‌ بی‌سینن! به دژی هه‌ر چی ناحه‌زی، دل‌ره‌قی و سه‌مه‌ خه‌بات بکه‌ن و ری‌نگا بۆ ده‌سه‌لاتی چاکه‌کان و عه‌داله‌تخوازه‌کان خۆش که‌ن! جا نه‌گه‌ر رۆژێک هه‌ر نه‌و چاکانه‌ش سووپان و بوون به خراپ و سه‌مه‌کار، ده‌بی‌ فیر بین دژی نه‌وانی‌ش خه‌بات بکه‌ین، یانی دژی نه‌وانه که رۆژێک پیمان‌وا‌بوو باشن! گویم لی‌بگرن نینسانه‌کان، ئی‌توه نه‌ کرمن، نه‌ می‌روون و نه‌ می‌شومه‌گه‌زن... مه‌به‌ستی خودای له خولقاندنی ئی‌توه ته‌نیا نه‌وه بووه که راپه‌رن، یانی که ئی‌توه فیر بن راپه‌رن چی‌یه... خودا به‌ نرخ‌ترین دیاری‌ی به ئی‌توه به‌خشیه‌وه، نه‌و دیاری‌یه‌ش هی‌وایه، هومیده، نه‌و هومیده‌ی له دل‌ت دایه... نه‌وه له هه‌موو چه‌کی‌کی دیکه‌ به‌هێز‌تره و هه‌ر به‌و هومیده‌وه ده‌توانی راپه‌ری. نه‌گه‌ر نه‌تۆ به‌و هومیده‌وه که خوا پیتی‌داوی، راپه‌ری، ته‌نانه‌ت مه‌رگیش ده‌سه‌مۆ ده‌که‌ی...

حه‌مه‌د نه‌وه‌نده به‌ ری‌ز و خۆشه‌ویستی‌یه‌وه ده‌ مه‌لا فه‌ره‌ادی هه‌ل‌ژوانی، که نه‌و پیتی‌سه‌یری‌وو:

— نه‌ری نه‌وه چی‌یه حه‌مه‌د؟ بۆ ناوا تی‌مه‌وه راماری رۆله؟ پی‌ته‌لی‌ بزانم نه‌وه بی‌رت له چی

ده‌کرده‌وه؟

— شوکر بۆ خودای، شوکرانه‌بژێرم خوایه گیان! وه‌ره کاکه گیان هه‌ردوو‌کمان له به‌رامبه‌ر نه‌وه‌ی دا که نه‌مپۆ هه‌مانه و بینایی چاوان پیتی به‌خشیه‌وین، شوکری ری به‌ جی‌تین و منه‌تباری بین!

نه‌و شی‌وه ناخواتنه‌ی حه‌مه‌دی شتی‌کی تازه بوو، مه‌لا فه‌ره‌اد قه‌ت نه‌ی‌دی‌بوو نه‌و ناوا گه‌رموگور قسه‌ بکا.

حه‌مه‌د ماویه‌ك بی‌ده‌نگ بوو و بیرى كرده‌وه. پاشان گوتى:

– پیم‌وايه نه‌ویش هه‌ر نه‌و قسانه‌ی تۆی كردن، به‌لام نه‌من وه‌كى ده‌و قسانه‌ی تۆ ده‌گه‌م،
قده‌ت ده‌ قسه‌ی وی نه‌گه‌یشتم.

– كى؟ مه‌به‌ستت كى‌یه؟

– مامۆستا زه‌كى نه‌ژادى ده‌لیم. كوشتیان، بی‌تاوان كوشتیان. نه‌ویش هه‌ر نه‌و قسانه‌ی
تۆی ده‌كردن، به‌لام نه‌و تووره‌ ده‌بوو، نه‌تۆ قده‌ت تووره‌ نابى!

– رق له‌ بناخه‌ دا شتیكى خراپ نیه‌ و دلئى نینسانى خاویین ده‌كاتمه‌وه، به‌لام به‌و حاله‌ش
نیتمه‌ ده‌بى خۆی لی‌پارێزین، چونكه‌ تووره‌بى یه‌كێك له‌ تاییه‌مه‌ندى یه‌كانى خاوى گه‌وره‌یه‌.
نیتمه‌ نینسانىكى بی‌ده‌سه‌لاتین و هه‌یجى دى. نیتمه‌ كه‌ هه‌ر وه‌ك مارمیلكه‌یه‌كى لاواز به‌ ده‌ورى
خۆمان دا ده‌خولیبینه‌وه، كوا مافی نه‌وه‌مان هه‌یه‌ تووره‌ بین؟ نیتمه‌ نیستاش فیر نه‌بووین له‌ سه‌ر
خۆمان وه‌جواب بیین و راپه‌رین!

– نه‌من شوكرانه‌بۆتیم مه‌لا فه‌ره‌اد، شوكرى خودای ده‌كه‌م بۆ نه‌وه‌ی كه‌ لانی كه‌م ده‌توانم
بیر بكه‌مه‌وه!

– منیش ده‌لیم سوپاس بۆ خودای.

هه‌ستانه‌ سه‌ر پى و به‌ سه‌ر خیزی قه‌راغ چۆمه‌كه‌ و گه‌لاى وه‌ریوى داوه‌كان دا رۆیشتن.
زۆرى پى‌ته‌جوو گه‌یشتنه‌ هه‌ورازتێكى به‌رداوى. هه‌موو ده‌ووره‌بیران گابه‌ردى تیژتێژ بوون.
داوه‌كانیش له‌ سه‌رى را هه‌تا خوارى پر، به‌رز و نه‌ستوو بوون و نێزیکه‌ی هه‌موو گه‌لاكانیان
زه‌رد هه‌لگه‌را بوون. هه‌ورێكى زه‌ردى ته‌سك له‌ سه‌ر دارستانه‌كه‌ی بوو و له‌سه‌ره‌خۆ ده‌بزووت.
مه‌لا فه‌ره‌اد ملی باریکه‌پێی سه‌خت و چپى گرتبوو و له‌ پێش هه‌مووانه‌وه‌ ده‌رۆیشت، نه‌وانى
دیکه‌ش به‌ دووى وی دا ریز ببوون و چوست و چالاک، وه‌ك نه‌وه‌ی به‌ ریتگایه‌كى راست و په‌وان
دا برۆن، هه‌نگاویان هه‌ل‌دینایه‌وه‌. هه‌میشه‌ مه‌لا فه‌ره‌اد توند ده‌رۆیى و سه‌بیریش نه‌وه‌ بوو
ماندوو بوونى نه‌بوو. عه‌رزى راست بوایه‌، دارستان بوایه‌، شاخ و به‌رده‌لان بوایه‌ و په‌وه‌ز و
هه‌لدێز بوایه‌، بۆ وی هه‌ر یه‌ك بوو و هه‌ر له‌ پى‌ته‌ده‌كه‌وت. هه‌ر وه‌لى شه‌مال‌ ده‌ی‌توانى رقه‌ی
ده‌گه‌ل بكا و نه‌وانى دیکه‌ زۆر جارن بۆ نه‌وه‌ی به‌جى‌ته‌میئن، ناچار بوون به‌ ته‌نگه‌نه‌فه‌سى یه‌وه
به‌ دواى دا غار ده‌ن. كاتێك گه‌یشتنه‌ سه‌رى هه‌ورازى، له‌شیان شه‌لالئى تاره‌قه‌ی بوو:

– ده‌بى له‌و كانی‌یه‌ی خوارى راوه‌ستین، به‌ستینه‌وه‌ و نانى بچۆین. كانی‌یه‌كه‌ نه‌وه‌تا له‌و دیوی‌یه‌!

حه‌مه‌د نه‌ حالێك دا هه‌ناسه‌ی سوار ببوو، گوتى:

– له هەر شویتنیکى پیت خوۆشه راده وه ستین، هەر نه بى با پشویهك بدهین!
 له لیژاییه چوونه خواری. گه یشتنه سەر کانی یه کهى که له نیتوان ههوت داره سهروى
 نهستوورى بهرز هه لکه وتبوو. بهو دارانه یان ده گوت "ههوت برالان". ناوه که له نیتو بهردینکى
 هه لده قولی، جۆگه له ی ده به ست و ده رژایه نیتو پلوسکینکى دار، که هه ر له دار سهروى ساز
 کرابوو و دواتر به سەر تاته بهردینکى سه ی دا ده چوو خواری. شو قى رۆژى به په نا لکى داره کان
 دا له ناوى سەر بهرده کهى ده دا و شه به قینکى جوانى ده دایه وه. پاشان ناوه که له خواره وه تر به
 میرگینکى بژوین دا تی ده په پرى، ده رژایه نیتو دۆلینکى خواره وه ی کینه که و له گه ل ناوى
 چۆمینکى تینکه ل ده بوو.

حاجبى توندوتۆل که بهر پر سایه تیبى هه لگرتن و دابه شکردنى تیشووى به ستۆوه بوو،
 تووره کهى پر له نانوی خۆزى له شانى کرده وه، که ولتیکى مارایشی ده رهینا و له سەر
 چیمه نیکى تهخت راي خست. که وله که به قه ده ر سه رلیفینکى گه ره بوو. پاشان نان، کولیره
 ناسکه ی به گه فى، گۆشتى سووره وه کراو، په نیر و هیلکه ی کولای دانا.

مه لا فه رهاد گوتى:

– حه مه د، نه وه گۆشت مه ره، ده زانم نه تۆ پیت خوۆشه ...

– خودا راره ستاوت کا کاکه، نه تۆ هه میشه ده فکرى من دای!

هه موویان نانیان خوارد و له ناوى سارد و سووکى کانی یه که یان خوارد وه. پاشان قاسم بوو
 به کیشکچى و نهوانى دیش له بن داره کان بۆ دريژ بوون. تاوتک بوو خهویان لی که وتبوو،
 مه لا فه رهاد راست بۆوه، چوو خواره وه تر سه رنجینکى دۆله کهى دا، به چاوان، ورد ده وروبه رى
 خۆیان و ره وه زه سه خته کانی چیاى روویه روویانى پشکنى. حه مه د و کوره کانی دیکه ش
 هه ستابوون و نهوانیش به گومانه وه له ده وروبه رى خۆیان ده روانى.

مه لا فه رهاد گوتى:

– چ نیه، نه وه ده ور و به ره که سى لی تیه.

پاشان گوتى با برۆین و بۆخۆى چوست و چالاک به ره وخوار داپه رى و نهوانى دیکه ش دم له
 سەر پشت وه دواى که وتن.

ریتگایه کى بهردارى، چر و سهخت بوو. به ره وه سر، به نیتو ره وه زان هه لکشان. شویتنه که یان
 هینده بهرز بوو، هه لۆیان وه ک چۆله کان ده دیتن. دواى نه وه ی له هه موو ره وه زه کان
 وه سه رکه وتن، گه یشتنه دارستانیکى که هه مووى دار سه رو بوو. داره کان هیلانه یه کى زۆریان له

سەر بوون. نینو داره کانیش پر له کانى و جۆگه له ناو بوو. له قهراغ کانى و جۆگه کان پنگه
گولتى کردبوو و بۆنیکى خۆشى پنگى نهو ده و روبه رهى داگرتبوو. پتیوییه کى کلک به لهک له سەر
کانییه کیان ناوی ده خواردهوه و کاتیک چاوی به وان کهوت له جیتی خۆی حه به سا، رهق
پاوه ستابوو، چاوی ده وان بریبوو و نهی ده زانی چ بکا. دۆلێک له نیتزیکیانوه بوو. مینگه لێک
حه یوانه کیتی له دۆله کهی دا ده له وه پان. حه یوانه کان کاتیک ههستیان به وان کرد، تیکرا
سهریان هه لێنا و چاویان تی پین. ترس و دلهر اوکی به روونی به چاویانه وه دیار بوو.

مه لا فه رهاد تفهنگه کهی له شانى هینایه خوار، لولوی ده لای مینگه له کهی کرد و گوتی:
— حه مه د، پیت خۆشه یه کیانت بۆ بکوژم؟

حه مه د دهستی وه بهر لولوی تفهنگه کهی دا و به په له گوتی:

— نا، نا، پتیوست نیه! نهوه مینگه له کیتی دایه سولتانییه و ده چته وه خانه قای چلچاوی!
مه لا فه رهاد نه وه ی خۆش نه بوو، به لام هه چى نه گوت. حه یوانه کانیش و پتیوییه کهش
هه ر دووک لایان هه روا رهق پاوه ستابوو و تییان هه له ده پوانین. دهنگی هه لۆ، په لکوور و
شه هینان له نیتزیه وه زه کان ده هات.

گه یشتنه پاناوکیک. شووره دیواریکى به وشکه به رددانراوی کۆنى به سه ریه ک دا رووخا، له
ده وری پاناوکه کهی ده بینرا. وا دیاربوو سه رده مێک نهو شوینه کیترا بوو. مه لا فه رهاد له بن
لیتیویه وه گوتی، نای لهو عه رزه به ریژه وه پیتویه ره که تهی! قسه ی تی دا نیه نهو عه رزه هه ر نه بی
یه ک و چلی ده بری. پاشان ناخیکى هه لگیشا و بری کرده وه: "نهو عه رزه ئی من بوایه، ته ماته،
بیبار و باینه جام لی ده کرد. ته ماته و بیباری نیتزه ده بی که موینه بن... ناو و هه وای نیتزه ئیدی
هه ر لهو په ری خۆشى و خاوتینی دایه! کوره نه گه ر ئی من بوایه، شووتی، کوله که و خه یارم
لی ده کرد. بۆنى خه یاری نیتزه ده بی زۆر خۆش بی، بۆنى گیاو گۆل و گوله کانیشی هه ر وا. هه ر ده ست
له گولیکى ده ی، بۆنه کهی ده هه موو گیانت ده گه ری و تیکه لاوی خویتت ده بی! ناخ، بریا وا بوایه!
خانویکی بچکۆلان هه شم هۆ له وه ی، له ته نیشته نهو په لکه نه ستووره ی! له بن نهو په وه زه به رده ی
دروست ده کرد و ژنیکى که له گه تی گه ر دنکیلی چاوپه شیشم دیتنا..."

حه مه د ده مێک بوو سه رنجی دابوه مه لا فه رهادی، که له وى رهق پاوه ستابوو، چاوی له
ده و روبه رى خۆی ده کرد و له ده ریای خه یالاتی خۆی دا نوقم بیوو:

— مه لا فه رهاد، نه وه بیر له چی ده که یه وه؟

مه لا فه رهاد وه خۆ هاته وه و ناوړی دایه وه. چاوه کانى پر ببوون له ناو:

— حمەد، دەزانی ھەر ئىستا بىرم لە چى دەکردهوه؟ دەمگوت ئەگەر ئەوەندە عمرزە دورەدەست و تەرىککەوتووشم بوايە، خانوتىكى بچکۆلانەى جوانم لىدروست دەکرد، گول، پىخانە، نەعنە و سەوزى جۇراوجۆرم دەچاند... لایەکم ھەر دەکرده خەيار...
حمەدیش ناخىكى ھەلکىشا و ھەلامى داہوہ:

— بە داخوہ ئىمە قەت ئەوەمان بە نىسب نابى! قەت خاوەنى ژيانىكى ئاسوودەى ئاوا نابىن و قەتیش ھىچمان نابى! ناخر تەنانەت گورگىش کونىكى ھەيە کە بە مالى خۆى دەزانى، بەلام ئىمە ھەتا ھەين، بىجگە لە ئەشکەوت و بن بەردان پەنا و پەسيويىكى دىکەمان نابى!
مەلا فەرھاد پىکەنى:

— قەيدى ناکا حمەد، زۆر گرینگ نىە! ژيانى ئىمەش ناخۆش نىە و لایەنى باشى خۆى ھەيە. خودا دەزانى ئەو کەسەى خاوەنى ئىرە بووہ و ئەو زەوىيەى رەنىو ھىناوہ، چى بە سەر ھاتوہ. ھەر خودا دەزانى بۆ ئەو کابرايە ناچار بووہ ئەو خاکەى، کە بە راستى دەبى سەربەسەر بە زىرى ھەلکىشى، بەجىپىلى؟ ھەر ئەو عەرزەى کە ئىستا ئىمە لە سەرى راوہستاوين و خۆزگەى بۆ دەخوازىن...

مەلا فەرھاد بە نىو زەوىيەکەى دا رۆيى و ئەوانى دىش بە دواى دا رۆيشتن، گەيشتنە جۆگەيەكى، ئاوى جۆگەکەى زۆر و بلاو بوو، بەلام بەردەبازى تىدا بوون. بە سەر بەردەبازەکان دا لە جۆگەکەى پەرىنەوہ. لە پشت رىزەدارىكى ئەو بەرى جۆگەکەى چاويان بە زەوىيەکەى گەورەتر کەوت. پىاوتىكى پىر لەوسەرى زەوىيەکەى جووتى دەکرد. مەلا فەرھاد بە دىتنى ئەو پىاوەى زۆر شاد بوو و بە راکردن چوو بۆلاى. حمەد و ھاورپىيانى دىکەشى بە دواى مەلا فەرھادى دا رايان کرد.

ئەو جووتەگايەى دە بەر نىرى دابوون، لە کابراش پىرتەر بوون. پىرە يەكى ملدرىژى ملچرچاوى بوو و گايەکانىش لە بەر لاوازی و کەنەفتىيان ھەموو پەراسوويان دياربوون. پىرتىژىكى کزەلۆکەش لە وى، لە بن دارىكى ھەلکورمابوو. پىرتىژن ئەوەندە لاواز بوو، بايەكى بە قەوت ھاتبايە، دەپىرد. ژنەکە کاتىک چاوى بەو کۆمەلە خەلکەى کەوت، کە لە ئەکاو بە وى وەربوون، بە سەرسورمانەوہ چاوى تىپىرین.

— سەلامون عەلەيکوم...

— وەعەلەيکومسەلام... نى... کورە ئەوہ خۆ مامۆستا مەلا فەرھادە! دە رەبى بەخىر بىتى!

— زۆر سوپاس مامە گيان، خەلکى کام دىتى؟

کابرا به چهنه‌ی نیشاره‌ی بۆ لای خواری کرد و گوتی:
— خه‌لکی نه‌و گونده‌ی خواریم!

هه‌موو چه‌ته‌کان چاویان له لای خواری کرد. چ گوند دیار نه‌بوون، ته‌نیا باقه دووکه‌لێکیان دی که له نیو دارستانه‌که‌ی خواره‌وه‌تریان هه‌ل‌ده‌ستا.

— که وابوو گونده‌که‌ی تۆ له‌و خواره‌وه‌یه‌؟

— به‌لێ وایه، نیوه‌ش نه‌گهر پیتان خۆش بی، ده‌توانن نه‌مشۆ میوانی نیمه‌بن.

— با شتیکت لی‌پیرسم، نه‌و زه‌وی‌یه‌ چاکه‌ی سه‌ره‌وه‌ نی کی‌یه‌؟

— نی منه.

— باشه‌ نه‌دی بۆ نای‌کیلی؟ خۆ به‌ راستی خاکه‌که‌ی نه‌وه‌نده‌ چاکه

ده‌بی سه‌ربه‌سه‌ربه‌ زێری هه‌ل‌کیشی.

— بپروانه‌ مامۆستا، نه‌و گایانه‌ت دیتوون؟ نه‌وانه‌ نیدی نامووریان پی‌تاکشی، نه‌وه

نامووره‌که‌یه‌ پال به‌ وانوه‌ ده‌نی! به‌و گایانه‌وه‌ ناتوانم به‌ زه‌ویی سه‌ریش رابگه‌م. هیتزیان

ده‌به‌ردا نه‌ماوه‌ و ده‌بی ناگام لیتیان بی. نه‌وانه‌م لی‌بهرن، له‌ برسان ده‌مرم...

له‌ لایه‌که‌ به‌زه‌یی و له‌ لایه‌کیش نه‌فره‌ت و رقیکی گه‌وره‌ ده‌روونی همه‌دیان هه‌ژاند. مه‌لا

فه‌ره‌اد پیتش‌تریش بۆی باس کردبوو که جووتیتری خه‌لکی شاخی چه‌نده‌ بی‌ده‌ره‌تان و بی‌ته‌نوان.

— شاهین!

شاهین یه‌که‌جی لوله‌ی تفه‌نگی ده‌ گایه‌کان گرت، دوو گولله‌ی ته‌قاند و هه‌ردووک گای

کوشتن. پیریژن وه‌ک پلینگی بریندار ده‌ریه‌ری و خۆی به‌ مه‌لا فه‌ره‌ادی دادا. مه‌لا فه‌ره‌اد به‌

نه‌سپایی باوه‌شی پی‌داکرد و دای‌نیشانده‌، به‌لام ژنه‌ هیتور نه‌بۆوه‌ و به‌ خرکه‌ به‌رد و ته‌پاله‌ و

سنده‌گلان مه‌لا فه‌ره‌ادی داگرت:

— مه‌لای ردین به‌ گوو، ده‌ نیتمه‌ش بکوژه! نیستا نه‌و گایانه‌ت بۆ لی‌کوشتین؟ نه‌و جار روو

ده‌ کو‌ی که‌مین! ده‌ بان‌کوژه، با نیتمه‌ش له‌ ده‌ست نه‌و ژیانه‌ تاله‌ی رزگار بین!

پیریژن به‌ یه‌خه‌ی کراسی مه‌لا فه‌ره‌ادی‌یه‌وه‌ نووسابوو و به‌ری نه‌ده‌دا، هه‌ر هاواری ده‌کرد:

ده‌ی، نیتمه‌ش بکوژه، ده‌ی! همه‌د زۆری هه‌ول دا له‌ مه‌لا فه‌ره‌ادی بکاته‌وه‌، بۆی نه‌کرا،

چنگی له‌ چنگی هه‌لۆی به‌ قه‌وه‌تر بوو و وای گرتبوو به‌ری نه‌ده‌دا.

پیاوه‌ پیره‌که‌ش، هه‌ر له‌ جیی خۆی، له‌ پشت نامووره‌که‌ی دانیشتبوو، ده‌ستی ده‌ چۆکانی

وه‌رینابوو، چه‌نه‌ی وه‌ سه‌ر چۆکی دا بوو و راده‌ژا.

ناخه‌که‌ی شاهین هات، هرچۆنیک بوو ژنه‌ی له مه‌لا فه‌ره‌ادی پچ‌ری‌یه‌وه و بردی له لای داره‌که‌ی دای‌نیشانده‌وه:

— دایه گیان، به‌سه له سه‌ره‌خۆ به! جنتیوان مه‌ده، په‌شیمان ده‌بی‌یه‌وه!
پاشان چوو پیره‌پیاوه‌که‌ی هه‌لستاند، چوو به‌ن بانی و بردی بۆ لای مه‌لا فه‌ره‌ادی. مه‌لا فه‌ره‌اد کیسه‌یه‌کی که‌سکی چیتی له گیرفانی خۆی ده‌ریتنا و رووی ده‌حه‌مه‌دی کرد:
— پیم بلی بزائم، چه‌مه‌دۆک، دوو گای چاک چه‌ندی دیتن؟ نه‌من پوولی دوو گای چاک ده‌ده‌م به‌و پیاوه‌ی!

حه‌مه‌ده‌لامی دایه‌وه:

— پینج سه‌که‌ی زێر!

— نا، نیدی واش نا رۆله! پیاو به‌ پینج سه‌که‌ی زێر گارانیک گایان ده‌کری!
— قه‌یدی ناکا پینجه‌که‌ی بده‌یه، به‌سته‌زمانه‌ مرد و زیندوو بۆوه. بی‌ده‌یه مه‌لا فه‌ره‌اد.
— وه‌لله‌ی زۆره، به‌لام خۆ ناکری قسه‌ی چه‌مه‌دۆکی سه‌رۆکی به‌ناوبانگمان بشکینین.
ئێستا که نه‌و ده‌ستووری داوه، پینجه‌که‌ی ده‌ده‌ینی!

پیریزۆن و پیره‌پیاوه‌که‌ هه‌ردووکیان چاویان ده‌ کیسه‌که‌ی بریوو.
مه‌لا فه‌ره‌اد پینج سه‌که‌ی زێری له کیسه‌که‌ی ده‌ریتنا و گوتی:
— ده‌ستت بینه، به‌و پووله‌ی ده‌توانی هه‌وت گای چاک بکری. بگه‌ه! نه‌وه یه‌ک، نه‌وه دوو، نه‌وه سی، نه‌وه چوار و نه‌وه‌ش پینج... ته‌واوه؟

پیره‌ پیاو ده‌ستی ده‌له‌رزی و سه‌رسو‌رمان و خوشحالی وای لی‌کردبوو که به‌ زه‌حه‌مت ده‌ی‌توانی به‌ پیتوه‌ راوه‌ستی. هه‌ر وا ده‌ستی راگرتبوو و چه‌به‌سابوو.
ژنه‌که‌ تیی‌راخو‌ری:

— مردووت مری، پووله‌که‌ی ده‌ گیرفانت نی، بۆ واق ماوی؟
پیاوه‌که‌ ئێستا ده‌ستی ده‌له‌رزی، کیسه‌ تووتنیکی چه‌رمی بی‌بوو، سه‌که‌کانی ده‌ وی‌ هاویشتن. پیریزۆن رای کرده لای مه‌لا فه‌ره‌ادی و به‌ چاوی به‌ فرمیسه‌که‌وه نامیزی تی‌وه‌ریتنا و ده‌ستی ماچ کرد. پاشان چوو هه‌ردووک لاجاوی چه‌مه‌دیشی ماچ کرد. چاوه‌ پر فرمیسه‌که‌کانی هومید و شادیان لی‌ده‌باری. پاشان رووی ده‌ مه‌لا فه‌ره‌ادی کرد و گوتی:

— مامۆستا گیان، نه‌تۆ پیاوی خودای! وه‌لله‌ی به‌ پینلاه‌وه‌ ده‌چیه‌ به‌هه‌شتی. خه‌لك ده‌لین مه‌لا فه‌ره‌اد شیخه، به‌لام نه‌من باوه‌رم نه‌ده‌کرد و ئێستا نیدی به‌ ته‌واوی ده‌زانم وایه.

مامۆستا مهلا فههاد، له ئیستاوه ئەمنیش به پیاوی خودات دهزانم و بۆت دهپاریتموه خوا
بتپاریژی! داواشت لی دهکم نهو ریگیاهی ههلتبژاردوه، بهری مهده. دلنیا به خودا تۆلت بۆ
دهکاتوه و بزانه که ههه له ئیستاوه دههشتیت بۆ له سهه پشیتییه!

پیژیۆن ههه و دوعای بۆ دهکردن، دهپاریهوه و ههتا زیاتریش دهپاریهوه، کولتیکی زیاتر
دهیگرت. مهلا فههاد هیچی نهدهگوت و ژنهکش ههه و درژییهی به قسه و پارانهوه دهدا:
- بریا ههموو پیاوچاکی دیکهش شوین و پلهیان وهک تۆ بوایه، که ههه له ئیستاوه
ناشکرایه له بهههشتی جینگات بۆ دیاری کراوه!

دهه بهینهی دا رووی وهرگیترا و چاوی به حهصدی کهوتوه. به بزوهه چاویکی لی کرد و
پاشان دهستی گرت و گوتی:

- به قوربانی تۆم، رۆژه جوانه قارهمانهکم! نهتۆ له سهه نهو عهززهی بووی به شمشی
خودای. خودا نهتۆی خۆش دهوی و ههه بۆیهش ئاوا باش و نازای دروست کردوی! رهبی رۆژه
له بهلا، نارههتی و گوللهی دوژمنان دوور بی!
یهکهبیهک چوه لای ههموو چهتهکان، نهحوالی پرسین و دوعای بۆ کردن و دیسان هاتهوه
لای مهلا فههادی:

- مامۆستا، دهبوو گایهکامان به شیوهی ناسایی کوشتبایهوه و گۆشتهکهیاغان به سهه
ئاوهدانیه دا داروبهخس کردبایه، بهشی ههموو دنیهکهی دهکرد.

- ههه مالته خوشکم، نهو گایانه ههه یهسک و پیست بوون و گۆشتیان پیوه نهبوو. چت
لی دهکردنهوه و دهتدا به خهلکی؟

- شتیکیان ههه لی پهیدا دهبی. باشه خۆ دهبی نهمن شتیکتان بۆ ساز کم! نهوی
مامۆستا گۆشتی نهو گایانه ههه لاله؟

مهلا فههاد گوتی:

- بهلی ههه لاله.

- ولاغ به گوللهی بکوژی، گۆشتی ههه لاله.

پیژیۆنهکه چوو بۆ لای میردهکهی و سرتیهکی دهگهلا کرد. پیره پیار هیشتا وهخۆ
نههاتبۆوه و کیسهکهی توند ده نیو دهستی گرتبوو. پیژیۆن وشیااری کردهوه و پاشان دووبه دوو
بهههوخوار رۆیشتن بۆ لای دبی. هینده به گورجی رۆیشتن، مهلا فههاد باوههه نهده کرد که
نهوه ههه نهو دوو ئینسانه پیره شهکت و کهله لاکهی ساتیک پیش ئیستان.

— نیستا بۆ کوئی بچین مهلا فرهاد؟

— نهوانه ده‌یانه‌وی میوانداریت لی‌یکه‌ن...

همردوویکیان شانبه‌شان بهره‌ گونده‌که چوونه خواری، به‌لام همه‌د به زه‌جهت له گه‌ل مه‌لا فرهادی ده‌رده‌چوو و هه‌ربۆیه‌ش زوو هه‌صوو له‌شی وه سه‌ر ئاره‌قه‌ی گه‌را، بزه‌یه‌کی هاتی له دلی خۆی دا گوتی، بابه‌ نه‌و مه‌لا فرهاده‌ بالی به‌ لاقانه‌وه‌ن.

نیواری گه‌یشتنه‌ دارستانیکی پشت دتی. دارستانه‌که به‌ شاخیکی سه‌ره‌وه‌ی گونده‌که‌یه‌وه بوو. همه‌د بیری کرده‌وه که وا باشه مه‌لا فرهاد تاویک لی‌ره‌ راوه‌ستی. هه‌ر واش بوو و مه‌لا فرهاد له‌ وی ده‌ستوری پشوودانیکی کورتی دا:

— کورینه‌ نه‌م گونده‌ پیتی ده‌لین "گانی‌یه‌ بای". لی‌ره‌ هیندیک ده‌حه‌سیینه‌وه.

حه‌مه‌د خۆی به‌ عمرزی دادا، هه‌ناسه‌ی سوار ببوو و هه‌ر ده‌فی ده‌دان. مه‌لا فرهاد له‌ په‌نای دانیش، ده‌ستی له‌ سه‌ر شانی دانا و گوتی:

— چ نیه‌ کورم، زۆری پی‌تاچی له‌ گه‌ل ژبانی چه‌ته‌گه‌ری‌یه‌ رادتی.

— به‌لی، رادیم، مه‌لا فرهاد...

دووکه‌لینکی زۆر له‌ کولانه‌ی ماله‌کان ده‌هاته‌ ده‌ر و به‌ سه‌ر دارستانه‌که‌ی دا بلاو ده‌بۆوه. گالووغری خه‌لکی دتی له‌ گه‌ل زه‌ره‌ی که‌ران و سه‌وه‌ری تیکه‌ل ده‌بوو. که‌له‌بابیک خوتندی، خوتندنیکی بی‌وه‌خت، وا دیار بوو کاتی لی‌گۆرا‌بوو.

مه‌لا فرهاد گوتی:

— نه‌و گونده‌ زۆر کۆنه. "نه‌به‌زگوند" یشی پی‌ده‌لین.

پاشان به‌ پینکه‌نینه‌وه به‌ سه‌رهاتی گونده‌که‌ی بۆ گپ‌رانه‌وه:

سه‌رده‌می نو‌یکردنه‌وه‌ی، پیش راپه‌رینه‌ گه‌وره‌که‌ی، تورکه‌مانه‌کان به‌ریه‌ره‌کانی‌یان ده‌کرد و پیتیان خۆش نه‌بوو له‌ جینگایه‌کی دیاریکراو نیشه‌جی‌ بن و بیسه‌رتنه‌وه. حاکی نه‌ده‌نه‌ی برپاری دا که گونده‌کانی ناوچه‌ شاخاوی‌یه‌کان چۆل بکری‌ن و هه‌صوو خه‌لکه‌که‌یان له‌ ده‌شتی کۆ بکرتنه‌وه و نیشه‌جی‌ بکری‌ن. له‌ سۆنگه‌ی نه‌و برپاره‌ی دا نه‌و گوندانه‌ی به‌ریه‌ره‌کانی‌یان کرد، تیلکو‌ووختیران و ژانده‌رمان پیاو، ژن و مندالیان به‌ زۆر برده‌ خواری و ده‌ ده‌شتیان کردن. هه‌صوو گونده‌کانیان به‌ خه‌لکه‌که‌ی چۆل کرد و له‌ ده‌شتی به‌ پووش و قامیشی خانوویان پی‌ساز کردن، به‌لام هیشتا شه‌ش مانگی پی‌ته‌چوو‌بوو خه‌لکه‌که‌ نه‌و خانووه‌ قامیش و پووشانه‌یان به‌جی‌هیشت، گه‌رانه‌وه‌ شوینی خۆیان و سه‌ر گونده‌ تیکرو‌خواه‌کانیان. نه‌و کیشه‌ و به‌ریه‌ره‌کانی‌یه‌ی نیوان حاکم و تورکه‌مانه‌کان ماوه‌یه‌کی

دوور و دريژ همر هه بوو. ناخري تورکمانه کان سمرکومت و لمو بيمينهش دا سه داننه زار پياو و ژن له دهشتي دستبه سمر کرابوون و وهک ميتشومه گهزي به تاو لمرزي ده مردن. هينديک له جووتيره کان خويان پي پانه گيرا و سهره پاي نهو تاو لمرزه ي که به راستي حه شري ده کرد، مليون بو برياره که راکيشا و له دهشتي مانه وه. حاگمه که دواتر له نه ده نه ي رويي، به لام کاربه ده ستاني دواي ويش ده ستيان له نازارداني نهو خه لگه ي هه لته گرت. همر ژانده رمه ده هاتن خانووي گونده کاني شاخي يان ده رووخاندن و نهوانيش دروستيان ده کرده وه. ده يان گرتن، ده به نديخانه يان ده کردن، به لام جووتيره کان کوليان همر نه دا و نهو جار هاتن له شوينه همره به رز و همره شاخاوي يه کاني ناوچه که گونديان دروست کردن. له دژل و شيوي وايان نهو گونده ده دروست کردن، که تنانته دوزينه وه شيان زه حمت بوو. لمو شوينانه له جياتيي خانووي، ده چادر، که پر و کوخان دا ده ژيان، به لام ديسان له کوليان نه بوونه وه، ژانده رمه دوزياننمه و برديانن ده دهشتيان کرده وه.

گوندي واش هه بوون که ده سه لات دهروه ستيان نه هات و يه کيکيش لمو گونده نهو کاني يه بيايه بوو، که همر نه به زي و خوي راکرت. جووتيره تووروسي يه کان پييان خو ش بوو له چياکاني خويان له برسان برن، به لام له دهشتي نه ژين، چونکه قمت نه يان تواني له گه ل گه رما و ميتشوله ي دهشتي رابين و هه موو جاري هه لده هاتن و ده هاتنه وه سهر گونده سووتينراو و روخواوه کانيان. نهو به زمه بهو شيويه دريژه ي هه بوو هه تا ناخره که ي ده ولته ماندوو بوو، گوئي خوي لي تاخين و هه خويان و هه چياکانيان له بير خوي برده وه...

مه لا فه رهاد دواي نه وه ي له گي پانه وه ي به سه رهاتي گونده که ي بزه، گو تي:

— کو رينه، جا نيستا هه ستن برينه نيو ديي. بي گومان نيستا نه وان ده زانن نيتمه ليتره ي و ده زانن نيتمه باسي چ ده که ين! خه لگي گوندي کاني يه باي نه وه نده وشيارن، ناكري شتيک لهو شاخانه بقه ومي، يان که سيک، تا قميک بي ره دا تي پهرن و نه وان نه زانن. ميرووله يه که لهو شاخانه بچوولي، نه وان ناگادارن. به تاييه ت بزي ژانده رمان زوو ده که ن و همر ژانده رمه له جتي خويان جوولان و روويان دي ره کرد، خه لگه که هه ستيان پي ده که ن. بو؟ چونکه ژانده رمه سالانيکي زور وه دوايان که وتوون و ره پييان ناون. خه لگي نهو گونده ي له مندالي حوت ساله وه هه تا پيري حه فتا ساله له گه ل نيتمه ن و نهو جووتيره چاو و گوئي نيتمه له هه موو ناوچه که ن. گه لا خه شي بي، پيش هه موو که س نه وان ده زانن. نازا و نه ترسيشن، نه له ژانده رمان ده ترسن و نه له پياوي دايره ي باج ته ستاندي! زوريش ريزي دا يه سولتاني ده گرن...

کاتیک چونه نیو دئی، بابه جعفر دهست له سر سینگ، به پیریانه هات. حموت لاری توندوتۆل و شوخیشی له گهّل بوون. لاره‌کان هه‌موویان چاکهت و پانتۆلی قاوه‌ی‌یان ده‌بهر دا بوون و سه‌ره‌رگه‌کانیان یه‌ک بوون. دووربین، تفه‌نگ، خه‌نجهر و په‌ختیان یه‌ک بوون و بو‌خوشیان وه‌ک یه‌ک ده‌چوون. بابه جعفر کاتیک مه‌لا فه‌ره‌اد و هاوړتیانی به‌خه‌ره‌اتن ده‌کرد، ده‌ستی راستی هه‌ر له سر سینگ بوو. دواى به‌خه‌ره‌تانی به‌شانا‌زی‌یه‌وه‌ گوتی:

– نه‌و کورانه‌ حه‌مه‌ده‌کانی دئی نیمن! نیستا نه‌وان ده‌ خزمه‌ت تۆ دان و چی‌یان پی‌سپیری ناماده‌ن جینه‌جینی بکه‌ن.

مه‌لا فه‌ره‌اد حه‌مه‌ده‌ۆکی وه‌پیش دا‌بوو و بو‌خۆی له‌ دوا‌یه‌وه‌ ده‌رۆیشت، هه‌ر‌بۆیه‌ش هه‌م بابه‌ جعفر و هه‌م هه‌موو خه‌لکی ناوه‌دانی‌یه‌ ده‌سه‌به‌جی ناسی‌یان.

ته‌واوی خه‌لکی گونده‌که‌ی له‌ نیوه‌راستی دئی کۆ ببوونه‌وه، کړ و بی‌ده‌نگ راوستا‌بوون و چاو‌ه‌روان بوون. که‌ میوانه‌کان گه‌یشتنی، هه‌موو به‌خه‌ره‌اتنیان کردن. حه‌مه‌دیش وه‌لامی ده‌دانه‌وه. له‌و کاته‌ دا بی‌ته‌وه‌ی به‌ خۆی بزانی ده‌ستی له‌ سر سینگ دانابوو و هه‌تا نه‌هاته‌نه‌ دیوه‌خانی بابه‌ جعفری لیتی نه‌کرده‌وه، ته‌نیا کاتیک تفه‌نگه‌که‌ی له‌ شانی کرده‌وه، زانی و له‌ دئی خۆی دا‌ پیکه‌نی.

شه‌و به‌ سر دا‌ هات، ولات‌ تاریک بوو، سفره‌ راخرا و نانیان‌ دانا. چه‌ند جوړه‌ چیشتیان هینان، خوانیان پی‌رازانده‌وه و هه‌موو به‌ یه‌که‌وه‌ نانی شه‌وتیان خوارد.

دواى ناغواردنی هه‌موو خه‌لکی دئی بۆ چاوپیکه‌وتنی میوانه‌کان له‌ ماله‌ بابه‌ جعفری کۆ بوونه‌وه. بی‌جگه‌ له‌ دیوه‌خانه‌که‌ی هه‌موو ماله‌که‌ و ته‌نانه‌ت حه‌ساره‌که‌ش پر له‌ خه‌لک بوو. لای‌ نیوه‌شه‌روئ بابه‌ جعفر سازه‌که‌ی که‌ به‌ دیواری‌یه‌وه‌ هه‌لو‌اسرا‌بوو، هینایه‌ خوار و ده‌ستی به‌ مه‌قام و به‌یتگوتنی کرد. به‌یته‌کان باسی خۆشی و ناخۆشی و که‌وتن و هه‌ستانه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌یان ده‌کرد. نه‌ حه‌مه‌د و نه‌ مه‌لا فه‌ره‌اد تا‌ نیستیا به‌یتیتۆتکی نا‌ایان نه‌دی‌بوو. کاتیک به‌ری به‌یانی ساز بی‌ده‌نگ بوو، ده‌ت‌گوت ده‌روون و روو‌حی هه‌موویان به‌ نا‌ویکی پاک شو‌راوه‌ته‌وه‌ و تازه‌ له‌ دایکی خۆیان بوون...

بابه‌ جعفر سی‌گارێکی دا‌گرساند و سمیله‌ درێژه‌کانی بادان. نه‌و سمیلا‌نه‌ قه‌متیان مقه‌ست وی‌ته‌که‌وتبوو:

– هه‌وا‌لیکی خۆشم بۆ نیوه‌ پتییه‌. نه‌و گونده‌ی نیمه‌ جی‌گایه‌کی پیرۆزه‌، هه‌میشه‌ چاکی بۆ هاتوه‌ و هیممه‌ت و به‌ره‌که‌تی پیا‌و‌چا‌کانی لی‌ته‌پراوه‌. هه‌ر بۆیه‌ش ده‌سه‌لاتی عوسمانی به‌

هممو هیزی خۆیمه نهی توانی هەرگیز به سه‌رمان دا زالّ بی. هه‌زار جار زیاتریش هیرشان کراوه‌ته سه‌ر و نه‌به‌زیوین. نه‌وه‌تا نیستا همه‌دۆکیشمان میوانه و هه‌ر بۆیه... مه‌لا فه‌هاد پی‌که‌نی:

— بابه جه‌فه‌ر نه‌وه‌ی گوته‌ت راسته، به‌لام کوا نه‌وه هه‌واله!

— هیندی‌کم سه‌بر لی‌بگره، ده‌گه‌مه ویش... هه‌ر پیش نه‌وه‌ی نیوه بینه نیره، نه‌سپینک هاته نه‌م گونده‌ی نیمه. نه‌من عاده‌تم وایه پیش تاوه‌لاتی هه‌له‌ده‌ستم. به‌یانیه‌که هه‌ستام، نه‌سپینکی کویتیم له به‌ر ده‌رگای مالیّ چاو پی‌که‌وت. نه‌سپه‌که راوه‌ستابوو، سه‌ری به‌ردابۆوه و پیشووی راسته‌ی به‌ زگی‌یه‌وه نووساندبوو. زۆرم پی‌سه‌یریوو! گوتم نه‌وه نه‌سپه‌ ده‌بی نی کیّ بی و لیره چ بکا؟ هه‌ر له‌و کات دا جیرانه‌کاتم به‌ په‌له هاتن و گوتمان نه‌وه نه‌سپه‌ی همه‌دۆکی‌یه. پیم گوتم بۆلای نه‌چن و ده‌ستی لی‌ته‌ده‌ن، نه‌وه‌ک تووره‌ بی، به‌فری و لیره دوور که‌ویته‌وه! گوتم هه‌ر خۆی تی‌مه‌گه‌یه‌نن، لی‌تی‌گه‌رتین چ ده‌کا، بکا. به‌لی، نه‌سپه‌که رۆژ و شه‌ویکی ته‌واو به‌و شیوه‌یه‌ی راوه‌ستابوو و بۆ هه‌یچ‌کوی نه‌چوو. ورده ورده لی‌تی نیریک بووینه‌وه، تفاقمان بۆ برد، نه‌ی‌خوارد، ناومان له‌ پیش دانا، نه‌ی‌خوارده‌وه.

خه‌لکی دتی هممو هاتن و له‌ ده‌وری کۆ بوونه‌وه، به‌لام سلّ نه‌بوو و نه‌رۆیی، پاشان خه‌لکه‌که بلاه‌یه‌یان کرد، به‌لام نه‌سپه‌ کویت هه‌ر له‌ وی بوو و هه‌ر وا پیشووی راسته‌ی وه‌به‌ر زگی‌دابوو و راوه‌ستابوو.

— نه‌سپه‌که سی‌شه‌و و رۆژان هه‌ر له‌ وی راوه‌ستابوو؟

مه‌لا فه‌هاد گوتی:

— ناخر نیره گوندیکی پیرۆزه و جیاوازیی له‌ گه‌ل جینی دیکه هه‌یه...

— نه‌گه‌ر وا بی له‌وه‌ی دا له‌ سه‌ر قسه‌ی منی؟

— به‌لی، به‌لی، نیمه پیمان‌زایه گوندی نیوه شوینیکی مه‌باره‌که، راست وه‌ک خانه‌قای چلچاوی!

بابه جه‌فه‌ر سه‌ری به‌ردایه‌وه، ده‌ستی له‌ سه‌ر سینگی دانا و دیسان گوتی:

— نه‌وه‌ی بۆتان ده‌گه‌پ‌مه‌وه، ده‌قارده‌ق راسته! نه‌سپه‌که نه‌رۆیی و هه‌ر وا له‌ شوینی خۆی به‌و حاله‌ی بۆم باس‌کردن، مایه‌وه. سه‌ری سی رۆژه‌ی مریه‌می کچم سه‌تلیکی ناو بۆ برد و له‌ پیش ده‌می دانا. نه‌سپه‌ کویت ناوه‌که‌ی هممو خوارده‌وه، به‌لام هه‌ر له‌ شوینی خۆی نه‌بزووت. نیواری به‌ خه‌لکه‌که‌م گوتم، براینه‌ نمو نه‌سپه‌ که چهند رۆژه میوانه‌، وا دیاره نیره‌ی پی‌خۆشه و نایه‌می به‌جیمان بیلی، با نیمه‌ش قه‌دری بگرین و به‌خۆیی که‌ین! ره‌شمه‌یه‌کم دا ده‌ست مریه‌می و گوتم: کچم

کاتیک ناره که ت بۆ برد، سلّ نه بوو و خواردی یه وه. وا دیاره نه تۆ دهناسی. نیستا ورده ورده بۆ لای بچۆ، بزانه ده توانی ره شمی که ی؟ مریم به نهمپایی بۆ لای چوو، خهلکیتی زۆر راوه ستابوون و چاوه پروان بوون بزانتن نهمپه که ره شمی دها. مریم لیتی چوه پیتی، ورده ورده گه شته تهنیشتی، دستی به یال و نیوچاوانی دا هیتنا و لاواندی یه وه. نهمپه که جووله ی نه کرد. مریم خیرایه کی ره شمی کرد... به لئی نهمپه که هاتبووه نهم گونده پیروزه ی و ده یه ویست له لای نیتمه بیئیته وه. نه وهش همر کاری خوی بوو، به لام له پیتش دا ده تگوت نیتمه کوئین. نهو نهمپه سی شوو و روژان راوه ستا و چاوه پروان بوو! ده بوو نیتمه همر هه وه لروژی دامان کردبایه و نهمان هیتشبا له ده ری سابایه وه! دیاره نهمپی حهمه دوکی بۆ وه ی نابیی ده ته ویله ی که ی و ده بی جینگایه کی خاوتینی بۆ ته رخان که یین! بیر له وه ی بکه نه وه، نهمپیک که شاخ، ره وه ز و دوژوده ره ی ده بن پینی دا ده لهرزن، سمر بۆ گورگ، بالنده و به رد و داریش دانانوتنی، که غار دها، باقه باقه ناورینگی له سمی ده بنه وه، نه وه ناوا نهم و هیدی هاتوته گوندی نیتمه و سه ری نیتمه داوه. جا ده بی نیتمه ش قه در ی بگرین و نه یه لاین خرابی بۆ بگوزره ی. نیدی له وی ژۆژتیه لاره کائمان به وینجه و گیای شینی قه راغ کانی و جوگان به ختیوان کرده و لیتی خافل نه بوون. نه گهر پیتان خوژه تاوئیکی دی ده چین و چاوتان پینی ده که ی.

حهمه د گوتی:

— زۆرم بی خوژه بی بینم.

بابه جه فهر وه پیتشیان که وت. له وه به ری حهمساری خانوئیکی جوان دروست کرابوو. چوونه وی. نیو خانووه که ی رووناک و خوژش بوو و هه یچ وه ک ته ویله ی نه ده چوو. نهمپه که له وی بوو، تووره که به کی به سه ره وه بوو و به کرمه کرم له نالیکی نیو تووره که که ی ده خوارد. نه وانیش له بینلایه راوه ستان و تاوئیکی چاک چاویان لی کرد.

حهمه د له بن لیوی یه وه گوتی:

— ناوا!... که وابوو نه وهش ههر...

باشان له حالیک دا ده به ره وه چووبوو، رویشته وه لای دیوه خانی.

له نیو ده رگای دیوه خانی پیاوئیک به به ری به وه هات، پیاوئیکی چوارشانه، به خوژه و نه وه نده که له گه ت که سه ری وه داره کانی به ری میچی ده که وت. پیاهه که سه ره رگئیکی سووری ده به ردا بوو و جووتیک کهوشی قایشی سووری زۆر گه وره شی هه بوون. کهوشه کانی له دیوی ده ری، له بهر ده رکه ی دا که ندبوون. حهمه د ده سه جی وه به ری هاته وه که ده بی نهو کابرایه ی زووتر له شوئیک دیبی. کابرا رو به پرووی وی له سه ر چۆکان دانیشته، به ریزه وه دهستی له سه ر پانی دانان و گوتی:

— شیخی نیمه دایه سولتان، سلاو له خۆت و هاورپیتانت ده‌کا حممه‌دۆك و ده‌فهرمووی
چاوه‌روانی ویم، بئی و سدرم بدا...

کابرا هەر ئه‌وه‌نده‌ی گوت و هیچی دی. پاشان راست بۆوه، هه‌ردووک ده‌ستی چه‌پ و راست
به‌ سینگی‌یه‌وه نان، پاشه‌پاش هه‌تا به‌ر ده‌رگا چوو، خۆی کوور کرده‌وه، چوو ده‌ری،
که‌وشه‌کانی ده‌ پی‌ کردن و لینی‌دا رۆی.

مه‌لا فه‌ره‌اد له‌ میژ بوو ده‌زانی خه‌لکی کانی‌یه‌ بای تایفه‌یه‌ک بوون که‌ هه‌موویان خاوه‌نی یه‌ک
بیروباوه‌ر بوون. به‌ گه‌وره‌کانیان ده‌گوت "بابه" و هه‌ر نه‌و بابانه‌ش سه‌رۆک و رێبه‌ریان بوون و
خه‌لکه‌که‌ له‌ قسه‌یان ده‌رنه‌ده‌چوون. نه‌وان بنه‌چه‌که‌یان ده‌چۆوه سه‌ر بابه‌ نیسه‌حاقی خه‌لیفه‌ی بابه
ئه‌لیاسی شیخی تورکمانه‌کان و کۆمه‌لای دارتاشان. نه‌و شیخه، واته‌ بابه‌ نیسه‌حاق، له‌ سه‌ده‌ی
دوازده، ده‌روره‌ی سالی ۱۲۰۰، به‌ دژی ده‌سه‌لاتی سه‌له‌جوقی‌یه‌کان راپه‌ری. بابه‌ جه‌فه‌ر نیستا
گه‌وره‌ی نه‌و تایفه‌یه‌ی بوو و ته‌واوی کتێبه‌کانی "نیسه‌حاقی‌یان" ی هه‌بوو.

مه‌لا فه‌ره‌اد به‌ ججیلای، له‌ خانه‌قایه‌کی، چاری به‌ کتێبێکی که‌وتبوو. نه‌و کتێبه
به‌سه‌ره‌اته‌کانی شیخ نیسه‌حاق و خه‌لیفه‌کانی وی تی‌دا تۆمار کرابوو. دوا‌ی نه‌وه مه‌لا فه‌ره‌اد
نۆگه‌ری به‌و شیخه و خه‌لیفه‌کانی په‌یدا کردبوو و نیدی هه‌موو نه‌و کتێبانه‌ی خوێندبوونه‌وه که
باسی یه‌که‌م راپه‌رینی ئانائۆلی‌یان تی‌دا کرابوو.

شۆرشه‌که له‌ چیاکانی تووروسه‌وه ده‌ستی پی‌کرد. دارتاشه‌کان به‌ دژی هه‌ژاری و
ده‌سته‌نگی راپه‌رین و هه‌ر وه‌ها مه‌به‌ستیان نه‌وه بوو که‌ زولم و زه‌بروزه‌نگ له‌ سه‌ر خۆیان
لابه‌رن. نه‌وانه ده‌ستیان دا ته‌وه‌رزین، ته‌ور، بیور، شه‌نه و ته‌شوتیان و به‌ شاخ و ده‌شتی
وه‌ریوون. درۆشه‌که‌یان نه‌وه بوو: "بابه‌ سولتان رێبه‌رمانه‌ حوکی وی له‌ سه‌ر سه‌رمانه‌!". زۆر
گوند و شاریان گرتن و له‌ گه‌ل تورکمانه‌ راپه‌ریوه‌کان هیندیک کۆمه‌له‌یان دروست کردن.
کۆمه‌له‌کان له‌ سه‌ر بناغه‌ی ده‌سه‌لاتی یاسا و عه‌داله‌ت پێکه‌هاتبوون. ده‌سه‌لاتی وان هه‌موو
ده‌سته‌کانی ئانائۆلی ده‌گه‌رتوه، له‌ نه‌دیامانیته‌وه هه‌تا مالاتیای، له‌ قه‌یسه‌ری‌یه‌وه هه‌تا
سیواسی و دوورتر، هه‌تا کۆنیای که‌ ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی سه‌له‌جوقی‌یه‌کان بوو. نه‌وان سوێندیان
به‌ ئالا و نیشانه‌ی خۆیان که‌ تاجیکی سوور بوو، خواردبوو که‌ دنیا‌یه‌ک له‌ سه‌ر بناخه‌ی
عه‌داله‌ت، نازادی، یه‌کسانی و برایه‌تی دروست بکه‌ن.

سویای سه‌رتاپی چه‌کداری سه‌له‌جوقی‌یه‌کان به‌رگه‌ی حه‌شیمه‌تی راپه‌ریوی که‌ هه‌ر ته‌ور،
بیور، ته‌شوی، شه‌نه و پاچیان پی‌بوون، نه‌ده‌گرت و له‌ پێشیان وه‌ک به‌فری ده‌توایه‌وه. سه‌روود

و مقامی زۆر خۆشی وا له دهشتهکانی ناناتۆلی دا دروست بوون و کهوتنه سەر زار و زمانان، که تا ئهو کاتی ویتنهیان نهبوو. ئهو سرود و مهقامانه باسی یهکسانی و برابتهتیان دهکرد. ههموو خهڵک، پیر و لاو، ژن و پیاو، گهوره و بچووک داوهتیان دهکرد و شیوه ههلبهپینی زۆر جوان بوونه باو. سهرانسهری دهشتی، به گیا، گول، چۆم، جۆگه، زهوی، زیندهوهه و میثومهگهزیشی یهوه له خۆشیان، له شاییه جوانی و گهرمی ههستی نینسانی، وهك ههوجۆشی سەر ناوری دهکۆلین. هیندهی نهمابوو خهڵکی رابهپو کۆنیاش بگرن و نهگهه ئهویان گرتبايه، سولتانیشیان به دیل دهگرت و دهیان توانی ههه ئهو و ههه پیاوهکانی له سەر ناحهقی، گهندهلی و ستم مهحکهمه بکهن. شهر تاریکپروونی بهیانی دهستی پێکرد. خهڵکهکه ههسووی دهی کرد. تهناهنه ژن و پیاوی پیر و پهککهوتهش به گۆچانهوه هاتبوون. نهخۆشان جینگایان بهجی هیشتهبوو و ههسوویان به یهکهوه یارمهتی پیاوه شهرکههکانیان دهکرد. ئهوه شهرێ مان و نهمانی بوو، یان دهبوو سهرکههون، یان برن. بهلام شتیك ده گۆری دا بوو که نهوان لیتی بیخهبر بوون و نهویش ئهوه بوو که سولتانی سهلجوقی یهکان له لایهن قهیسهری رۆمیتوه لهشکرێکی گهورهی هاتبوه یارمهتی یه، که نهو لهشکره له نی خۆشی تهیارتر بوو و سوار و پیاوهی له بهری پێیان ههتا تۆقی سهریان چهکار بوون.

شهرێکی زۆر بیهزهبی یانه دهستی پێکرد. شهرکهه ههه تهیار و به دستورهدهکان که تهورهدهستهکان بوون و له ریزی پێشمهه بوون، پێش ههسووان کۆژان، پاشان پیاوهکانی دیکهش ههتا کۆژان، نازایانه شهریان کرد. یهك کهسیش لهو مریدانهی شیخ نيسحاقی ههلهتههات، تهناهنه پیر و نهخۆش و مندالیش ههتا دوا ههناسه و تا ئهوکاتهی شمیری ستم جهستهی لهت کردن، بهریههکانی یان کرد. ئهو جار نۆزه گهیشته ژنان که له بهرامبهه ههوری رهشی ستم دا راوستن. ژنهکان له پیاوهکانیش زیاتر خۆیان راگرت، به چنگ و ددان بهرگری یان کرد و ههتا ناخر کهسیان نهکۆژا، له شکرێ جهور و ستم نهی توانی بیته پێش. گۆزانی یه زیندوهه ههستبزوینهکان ببوونه لاوکی شینگێپری و لاواندنهوه. لهشکرێ ستم و زۆرداری، شهرکهه درنده سهلجوقی و رۆمی یهکان سینگی بلوورین، قژی زهرد و شهمامی مهمکی شۆره ژنانیان وهبهه سی نهمپان دان، به سهر کۆمهل کۆمهل تهرمی ئهو شوخانه دا تیرپههه و دهوری ئهو قهلا بچکۆلهیان دا که بابه نيسحاقی تی دا بوو. له دهوری قهلايه خوین ههتا چۆکی نهمپی سهریازهکان دههات. زۆری پێتهچوو دیواری قهلاکهیان رووخاند و چوونه ژوورێ. بابه نيسحاق عمبايهکی سهوزی دهبهه دا بوو، نهمپتیکی بۆرهشی ده بن دا بوو و له نیو ئالقهمیهك نور، له وی راوستابوو. سواره پۆشته و پهراخهکانی دوژمن شمیریان

پاوه‌شاندن، نیزه‌یان راست کردنه و له حالتيك دا تیرهاویژه‌کانیان وهك بارانی تیریان به سهر شیخی دا ده‌باراند، هیرشیان کردی. بابیه نیسحاق به دهنگه به‌هیزه‌کمی هاواری کرد: نیستا نییدی به‌رگریکردن سوودی نیه، نیتمه تیک‌شکاوین. پاشان گوراندی: "حوکمت وه‌دی بی‌بابه سولتان!". دهنگی نه‌ونده به سام بوو، که خه‌لکه‌که هم‌مووی لهرزین. پاشان خۆی هاویشته سهر رکیفی و ناوزه‌نگیی له نهمپی توند کرد. نهمپه‌که فری، له ناسمانی بوو به په‌له هم‌وریک، چهند جار به سهر حه‌شیمه‌ته‌کمی دا خولاوه و به‌رده‌وام دووپاتی ده‌کرده‌وه: "حوکمت وه‌دی بی‌بابه سولتان!" و پاشان له پیش چاو ون بوو.

له وپروژتیه هم‌وریکیی سپی به سهر ناناتۆلی دا دی و ده‌چی و سهره‌نجام پروژیک...

بابه جه‌فر سی پروژانی راگرتن و نه‌هیشتت له گونده‌کمی وه‌ده‌رکمون:

– نهم گونده پینگهی گه‌وره‌پیاوانی وهك بابیه سولتان، بابیه نیسحاق و بابیه نه‌لیاسی‌یه. کاتیک پیاویکی گه‌وره‌ی وهك حه‌مه‌دۆکیش دیتته نیره و میوانی نیتمه ده‌بی، نابی له سی پروژان که‌متر لیتره بی. نه‌گهر زووترپروا، چلسواره‌ی غه‌یبی، حه‌وت سالحان و هم‌موو شیخ و پیاوچاکی دیکه ده‌نیرنه‌نجن. ده‌زانن کاتیک نهمپه‌کهم له به‌ر ده‌رگای خۆمان دی، چم گوت؟ ده‌سه‌جی به‌ مندا‌له‌کام گوت: خۆتان ناماده‌کمن، پیر و شیخه‌کانی نیتمه ههر نه‌و پروژانه حه‌مه‌دۆکی ده‌نیرنه‌لامان! به‌لئی ناوام گوت. نه‌وه‌ش وه‌راست گه‌را، نه‌وه‌ نیه پیاوچاکانی نیتمه، نیته‌ویان هیناوه‌ته لای نیتمه! جا نیستا هه‌تا نه‌وان نیزنتان نه‌ده‌ن، نابی لیتره پروژان!

له‌و سی پروژانه دا حه‌مه‌د چهند جارن سهری نهمپه‌کمی دا و زۆری به‌ ده‌وره دا هات و چوو. پیتی خۆش بوو بزانی نهمپه‌که چ ده‌کا. داخوا ده‌ی‌ناسیتته‌وه، یان به‌ دیتنی وی نالوگۆرپیکیی به‌ سهر دا دی؟ به‌لام نهمپه‌که ته‌نانه‌ت یه‌ک جاریش سهری به‌رز نه‌کرده‌وه و چاوی لی‌ته‌کرد. حه‌مه‌د لی‌ورد بۆوه، چاوه‌کانی گه‌وره و خه‌ماوی بوون.

پیش نه‌وه‌ی له گونده‌کمی وه‌ده‌رکمون، حه‌مه‌د چوو و سهری نهمپه‌کمی دایه‌وه. نه‌نجار نهمپه‌کویت سهری به‌رز کرده‌وه و چاوی لی‌کرد. حه‌مه‌د زه‌وق و خۆشحالیی ده‌ چاوی نهمپه‌کمی دا به‌ دی کرد. مه‌لا فه‌هاد و هاو‌رپیکانی دیکه‌شیان ههر هاتبوون.

خه‌لکی گوندی به‌ گه‌وره و چکۆله‌وه یۆ به‌رپیکردنیان هاتبوون. بابیه جه‌فر باوه‌شی به‌ حه‌مه‌دی دا‌کرد و گوتی:

– حه‌مه‌دۆک، شیتری من، به‌خیزچی! خوات له‌ گه‌ل بی! چلسواره‌ی غه‌یبی، حه‌وت سالحان، هم‌موو شیخ و مه‌شایه‌خی دیکه و حه‌زره‌تی عه‌لیش به‌ شیریی دووسه‌روه پشٹیوانت بن! خه‌می نهمپه‌که‌ت نه‌بی، با نییدی به‌ شاخانه‌وه نه‌بی و ههر لیتره، له لای نیتمه بی. وه‌ک گلینه‌ی چاوی

خۆمان ناگامان لیتی دەبی. ئەو نەسپە دیاریی پیاوچاكانە، پیرۆزە و بە قەدەر دولدولتی
حەزرەتی عەلی لە لای نێمە بایەخی ھەیە!
نیدی مالاواییان کرد و دوور کەوتنەو. ھەمەدۆک لە پیتشی دەپۆیی. مەلا فەرھاد خۆی
گەیانندی و گوتی:

– خەلگی ئەو گوندەى وەك نى جىى دىكە نىن. زۆر خاویىن و رىكوىتىكن... ھىچ وەك
جووتىرى گوندەكانى دىكەى ئەم دەورەبەرە ناچن. زەویشیان زۆر نىە ھا...
– بەلام زۆر نازا و زىرەكن و لە كۆنەو دەرتاشىيان ھەر كردو. باوەر كە ھىندە
دەستپەنگىن، دەتوانن پەيكەرەى نىنسانى بە شىتوہەك لە دارى دروست كەن، كە پەيكەرەكە
دەنگىشى ھەبى.
قاسم ھاتە نىتو باسەكەيانەو:

– ئەمەن بۆخۆم دىتوومە كەلەكىوىيان دروست كردوون، نەسپيان دە ھالى رىمبازىيە
دادروست كردوون، كەرگەدەنى يەكشاخىيان تاشىيون، ھەلۆيان لە ھالى فرىنى دا دروست
كردوون و...

– قسەى قاسمىيە. ئەو خەلكە لە كۆنەو دەرتاش بوون، لانكى يەكجار جوانيان دروست
دەكردن و گەلوازەى زىر و زىويان وى دەخست. مندالى پاشا و بەگان دەو لانكانە دا دەخەوتن و
دەتوأم بلۆم لانكى وايان دروست دەكردن، دەقىمەت نەدەھاتن. ھەموو ئەو كەرەسە دارىنە
بەنرخانەى مالى دەولەمەندان دەپرازىننەو، بەرھەمى دەستى رەنگىنى ئەو دەرتاشانەن،
ھەرەھا مىنبەرى مزگەوتەكانىش. ئەو جار ئەوانە ھەنگوینىش رەنىو دىنن. وا ديارە
نەسپەكەى تۆ زۆر ناقلە كە ئەو گوندەى بۆ مانەوہى خۆى ھەلبژاردو.

ھەمەد كەيفى زۆر ساز بوو. لە خۆشيان دلەكوتەى ھاتبۆيە... بەلام خەمىك ئەو خۆشىيەى
لەتەتەكەدا... ھەمىشە سەيرانى شۆخوشەنگى بەو گەردنە درۆزەيەو كە دەتگوت مىلى سۆنەيە،
دەھاتە پىش چاو. ناخ برىا ھەوالىكى سەيرانى زانىيا! زۆرى بۆ بە پەرۆش بوو، بەلام لە پرووى
ھەلەدەھات تەنانتە لە لای مەلا فەرھادىش باسى بكا. پىشى سەير بوو كە بۆچى مەلا فەرھاد
باسى سەيرانى نەدەكرد. ھەمەد چاوەروان بوو مەلا فەرھاد سەبارەت بە سەيرانى پرسىارى لىنكا
و ھەر كاتىك ئەو ناوړى دەدايەو، پىتى وا بوو راست ئەو شتەى لى دەپرسى. بەلام وا نەبوو. ناخىكى
ھەلەكەشا: برىا موسلىمىش لە گەل خۆم ھىتابايە، لانى كەم لە گەل وى دەكرا ھەموو رۆژى، ھەر
كاتىك پىم خۆش بوايە، باسى سەيرانى بكام... بەلام دىسان ھەر باشە كە شوو و رۆژ روخسارى وىم

دیتته پیش چاوی و قعت له بیرى وی ههلتابریتم. به راستیش جاروبار دیتنه کهى ههر له خمیال دا نهبوو، بهلکوو سهیران زهق و زیندوو له پیشی راهه ستابوو و به چاوه جوانه خوماره کانی که جاروبار خه ماوی و هیندیک جاریش گهش و پر له شادی بوون، تیتی ههله پروانی. همه مد له دلی خۆی دا دهی گوت، سه د بریا له گهله خۆم هینابام و نهویشم له گهله نسهپه کهى لهو گوندهی دانابا. پاشان شهرم دای ده گرت و دهی گوت: بهلام ناخر ناکری! له قوولایی دلی بهوه وه ره زی سهیرانی ده کرد و کاتیک بیرى لهوه ده کردهوه که چهندهی لی دورور کهوتۆتهوه، نیشتیکی سهیری له هه مو له شی دا ههست پی ده کرد. نیدی گوتی له قسه کانی مهلا فره هادیش نه ده بوو، که به زهوقهوه باسی بابیه نیسحاق و تایفه ی دارتاشانی بۆ ده کرد...

نهوی شموئ له هۆبهی یورووکیان مانهوه. خه لکی عیله کهى که پیشتر ناگادار ببوون همه ده وک و هاوړینیانی له گوندی کانی به بای بوون، نیستا بۆ لای خانه قای چلچاوی ده چن و ده شیان زانی رینگاکه یان به لای وان دایه، پیشوازی به کی باشیان لی کردن و داوه تیکی گهوره یان بۆ ساز کردن. خه لکه که له چادریکی گهوره دا که به تایبه تی بۆ میوانداری ته رخا کرابوو، کۆبوونهوه. قسه زۆر کران و زۆر باس هاتنه گۆری، باسی نسهپه کهش کرا، نهوه که خه لاتی بۆ سه ری دیاری کرابوو و نسهپنکی له ری به سته زمان له جیاتی وی گولله باران کرابوو، بهلام ههر نهو نسهپه تاریکوروونی بهیانی زیندوو بۆوه، بوو به نسهپنکی بۆری یالدریژ و سپیی وه ک نسهپی کویرۆغلی و پاشان حیالندی، وه ناسمانی کهوت و به سه ر شاری دا فری... نهوه کاری حهوت سالخان و شیخ و پیواچاکانی چلچاوی بوو که به کویری چاوی به گه کانی شاری، نهو که لاکه یان زیندوو کردهوه! همه مد لهو باره بهوه هیچ قسه ی نه کرد، تمنیا گوتی دابوونی. بیرى له وهش ده کردهوه که دایه سولتانی بۆ ده بی بانگی کردبن. زۆر جارن له گهله دایه خۆری باسی خانه قاکه و دایه سولتانی کردبوو. باسی نهو گوله شینانیمان کردبوو که له نیوه پراستی گاههردان دا شین ده بوون و نهو پروونا کایی بهش که ناوړینگی شینی لی ده بۆوه و وه که پهله هه ورکی به سه ر خانه قاکه بهوه بوو، ههروه ها هه وره کهی دیکهش که به سه ر لووتکه ی شاخی دا ده خولاوه و شه به قی شینی ده دا.

نهو شهوه مانگ له رهنگیکی گهشی شینباو دا ده رکهوت، دنیای له شه به قی خۆی پر کرد و نه ستیره ی گهش گه شیش که ناوړینگی شینیان لی ده بوونهوه، هه موو ناسمانیان دا گرت. شهو نو قمی رهنگی شین بوو. بیرى نا لۆز و تیکه له پیکه له ده سه ری همه دی دا ده هاتن و ده چوون: مامۆستا زه کی نه ژاد، شاره که که هینده لی ره دور بوو و ژیانی سهیری خه لکه کهی. ویتنه ی عه لی، وشتره کهی و ته رمی خۆی له سه ر وشتره کهی، مریده خۆبه ختکه ره کانی بابیه نیسحاقی

که قاره مانانه له دهشتی شەریان کرد و گیانی خۆیان فیدا کرد، ژنهکان که پیشیان به دوژمن گرت و تا ناخر که سیان شەریان کرد — دیاره سەیرانیش نه گەر له گەل وان بوايه، بی گومان وه کوو وان نازایانه شەری ده کرد — نه دی عملی یه شەلی شای شوتینگێران... نو له وی بوايه، ده بوو به یه کیتک له رپههرازی پاپه رینه که... مهلا فهراهاد، به تتالاغا سه رخیتلی یوژروو که کان و زه کی نه ژاد...

دهشتی کۆنیای له حەشیمه تی جمی دههات... شیخ و پیره کان، بابو باپیران، خزمو که سه کان و مریده کانی دایه سولتانی به عهباى سپی یه وه، کۆمه ل کۆمه ل وه ک شەپۆلی ده ریایه، له شاخ و دهشتیوه، له ده ریای ره شه وه، له ده رووبه ری گۆلی وانیه، و له ده ریای نیوه راسته وه، شەپۆل شەپۆل دههاتن و خۆیان به له شکرى خوانه ناسان داده دا.

هینده زۆر بوون ده نه ژمار نه دهاتن. دهت گوت له عمرزی هه لده قولن و له ناسمانی دهبارن. دههاتن و به گز نهو له شکره پۆشته و په رداخه ی دا ده چوون که سەرتاپی چه کدار و زرتپۆش بوو و لیتی نه ده پیرنگانم وه. هه مه ل شەپۆلی شەکره سه پپۆشه کان، که پیاریان عهباى سپی یان ده بهر دا بوو و ژنیان ده سمالی سپی یان به سه ره وه بوو، له حالیک دا ههواریان ده کرد: "هوکمت وه دی بی، با به سولتان!" کومتنه عمرزی و له نیو لافاوی خۆینی که فکردوو دا ون بوون. پاشان شەپۆلی دیکه به دواى یه ک دا هاتن... هه مه ویا ن کوژران... به لام خه لکه که له که مپی نه ده دا. وه ک میرووی نیو شاره میروان و وه ک بالنده ی ناسمانی، شەپۆل شەپۆل هه ر دههاتن و دههاتن و هه مه ووشیان ده کوژران... سه مر کرده ی پیاره شەکره کان زه کی نه ژاد بوو. نه ویش عهبايه کی وه ک به فری سپی ده بهر دا بوو. هه ره وه ها مه لا فهراهاد و عملی یه شه لیش که وه ک رتیوی یه وشیار و زیره ک بوو و هه مه دۆکی هیمن، به راپه ر و له سه ره خۆ و زۆر کسه ی دیکه ی ناواش له گه ل بوون. هه مه ویا ن بهرگی سپی یان ده بهر دا بوو، بهرگیکی نه وه نه سپی، که له بهر شوکی رۆژی ده ترووسکابه وه. با به نیسحاق نه سه به بۆره ی خۆی ده بن دا بوو، کویرۆغلی و خانی کۆسه، هه ر دووک ژیر، چالاک و به زا کوون، له وی بوون و خه لکی هه ژار و چه وساهه ی حه فتا و حه مۆت ولاتی سه مر دنیا به شیان به دووه وه بوون... ژنه کانیش هه موو وه لاخی بۆره یان ده بن دا بوون. دایه سولتان، دایه خۆری و سهیرانیش هه ر کامه نیزه کیان به ده ست وه بوو، له پیتش هه مووان بوون و ژنی حه فتا و حه مۆت ولاتی سه مر عه رزیان له گه ل بوون. لکی ده سمالی سپی ژنه کان وه ک نالای له بهر با ی ده له رایه وه... ژنان ده وری پیاره زرتپۆشه سەرتاپی چه کداره کانی شا و سه ربازه به کرتگیرا وه کانی دیکه یان دا و له هه موو لایه کی یه مه تینیان بۆ هیتان. له شکرى دوژمن نه دی ده توانی له بهر ام بهر نهو هه موو خه لکه ی دا خۆی رابگری، هینده ی بی ته چوو له شکرى شای شکا و وه ک بار تپه ی له بهر پتی نه سپان دا کومتن. ژنان چه که کانیان لی کردنم وه و هه لیان هیتان. شهقه شهقی نیزه، شه شیر، مه تال و پارچه که ره سه ی ناسنی دیکه

ولایتیان پر کردبوو! مهلا فرهاد له سر منارهی هه ره بعرزی مژگوتی گهوری کۆنیا به سبارهت به دامهزاندنی یه کسانێ، عمداڵهت و بهرامبهری قسهی ده کرد و بهلگهکی له نایهتی قورعانی دههینانهوه. دهنگی نهمنده دلگر و خوش بوو که دلێ مرۆقی وه جۆش دیتنا... پاشان مامۆستا زهکی نهژاد جیتگی وی گرتموه. مامۆستا زهکی میدالێکی زێری بهند سووری به سینگی یهوه بوو. دهستی چهپی به سر دلێ گرتبوو که تنۆک تنۆک خوێنی لی ههله دهقوڵی و عبا سپی یه کهی سوور ده کرد. زهکی به دهنگێکی زولالی بهرز هاواری کرد: نێمه زۆرین! نهگه نێمه یهک بهگرین، شاخان له بن دیتین و گهورهترین و پۆشتهترین لهشکر تیتکه دهشکیتین، دهی کهینه توژ! وهک نهوی نهم بهیانی یه دیتان! دواي نمو قسهی مامۆستا زهکی له سر مناره کهی را بهره زهوی فێی. لهو کاته دا نمو بهو عبا سپی یه خوێناوی یهوه وهک بالندهیهکی بریندار دهچوو، که توانای فێنی لی پرابی. پیتش نهوی بهگاته عمرزی، خهلهکه که رایان کرده پیتشی و گرتیانموه. نه مابوو، بهلام لهشی بۆنی گولهباغی لی دههات... ههتا چاو ههتهری دهکا، دهرا بوو، دهرا یه کهی به کجار پان و بهرین، ناویکی مهند و روون... ماسیگره یه کهی تمبیا له ناسمانی دهخولاوه. ماسیگره کهش سپی بوو و له بهر شوقی رۆژی دهترووسکایهوه... له نهکاو مامۆستا زهکی له پیتش ماسیگره کهی وه ده رکوت. هه موو گیانی ده خوێنی دا شهلال بوو. دهستی ههر به سر برینه که یهوه بوو. رووی ده هه ممدی کرد و گوئی: کارێکی چاکت کرد برام! چاکت کرد تو لهت نهستاندموه! بهلام نمو هه موو خوێنه یه کهی که ده رۆژی، رهنگه تو لهیمان نه کرتسهوه و خوێنی تو ههر لهوانه یه قهت نهستیندرتسهوه. رۆژێک دادی کۆمه لانی خهله که هه موو یه که ده گرن، راست وهک نمو رۆژی که مالی شاکیر به گیان تیتکه رووخاند. نمو کات ده بزوو، راپه رینتیکی گهوری وا دروست ده کهن که هه یج هه رێک پیتشی بی تاگیری... لێره دا مامۆستا زهکی بی دهنگ بوو، نوشتایهوه و له قهراغ ناوی کهوت. نهسیکی بۆره له دریا به سهری وه ده رنا، هاته ده ری، به ددانی رۆبووه تهرمی مامۆستا زهکی، له سر پشته خزی دانا و گه راپهوه نیه وراستی ده ریا به...

نهوی شهوی هه ممد ههر خهونی دیتن، هه مووی لهو چهشنه خه نانه. که چی کاتێک وه خه بهر هات، ماندوو نه بوو، حسابۆوه و لهشی وهک لهشی چۆله که یه کهی سووک بوو، بهلام کاتێک وه ری کهوتنه وه، له بی ری نه مابوو دویتنی شهوی چی یان خواردوه و باسی چی یان کردوه. هه ینده خه ریا ده رۆی که ته نانهت مه لا فرهادیش نه ی ده گه یشتی. ناخه که ی مه لا فرهاد رای کرد و قۆلی گرت:

— نه ری هه ممد، رۆله، نه وه چ ده که ی؟ ههر بیر ده که یه وه و ده رۆی! ناگات له نێمه نیه و ده لیتی نێمهت له گه ل نین! نه وه بیر له چی ده که یه وه؟ ناخه نێمه نه وه ده پیسین، خۆ به غار دانیش نات گه ینی! هه ممد ماوه یه که ی باش تیه وه راما. روانینه که ی بی هه یز و ته صاوی بوو. ده ت گوت ده هۆشه وه چوه، بهلام سه ره نه جام وه خۆ هاته وه، بزه یه که ی هاتی و گوئی:

— مهلا فههاد، دهزانی چی؟ نمو مریده لهخۆبووردوانه‌ی بابه نیسحاقی...

— نهها... بیرت له وان ده کردهوه؟

— به‌لێ، نهوان له دهشتی کۆنیایه، ههر له بن دیواره‌کانی شاری، تینکشکان. به‌لام نه‌گهر زۆری دیکه‌یان هاتبانه یارمه‌تی‌یه، له‌شکری هه‌ژاران نه‌وه‌نده زۆر بوو، که پیاوه‌کانی شایان ده نیو خۆیان دا ون کردبا و وایان کوشیبان که نه‌یان‌زانیا چۆن له نیو نهو حه‌شیمه‌ته‌ی بیته ده‌ری و گیانی خۆیان رزگار کهن، نمو کاتی چۆن ده‌بوو؟

— دیاره، نمو کاتی سوپای بابه نیسحاقی سه‌رده‌کهوت...

حه‌مه‌د هه‌ستی به چه‌شنه شانازی‌یه‌ک ده ده‌روونی خۆی دا کرد. ده‌ت‌گوت نه‌وه ههر نیستا مریده نازا‌کانی بابه نیسحاقی ده‌بینی که به سه‌ر له‌شکری سه‌له‌جووقی‌یان دا زال بوون و راویان ده‌نین. باوه‌شی کردهوه، مه‌لا فههادی توند ده نامیتر گرت و له بن لیوی‌یه‌و گوتی:

— مامۆستا زه‌کی نه‌ژاد... خه‌لات کرابوو، میدالیکی زیتری سووری هه‌بوو. به‌ندی میداله‌که‌شی سووریکی ری‌ی ری‌ی بوو...

بۆ پاشنیوه‌رۆیه گه‌یشته‌نه خانه‌قای چلچاوی. سی‌ پیاوی جیحیل که ههر سینکیان سه‌ریه‌رگی سوور، کلاری سه‌وز و کهوشی سووریان ده به‌ر دابوون، به پیشوازی‌یانوه هاتن و له به‌ر ده‌رگای ده‌ری به‌خه‌ره‌هاتنیان کردن. حه‌مه‌د و هاو‌پێستانی تفه‌نگ، ده‌مانچه، خه‌نجر و به‌کورتی هه‌موو چه‌ک و په‌خته‌کانیان له لای وان دانان و چوونه ژوروی. له بیتلایه هه‌موویان چۆکیان دادان، دوعایان خوتندن و به‌و شیوه‌یه رێزیان له خانه‌قا‌که‌ی گرت. دایه سولتان له به‌ریان هه‌ستا، روخساری ههر وه‌ک پیشوو سه‌په‌لکه و نارام بوو. مه‌لا فههاد بیری کردهوه: "تا نیستا هیچ شێخه‌کی خانه‌قای چلچاوی له به‌ر چه‌ته و یاغی‌یان، ته‌نانه‌ت نه‌گهر به‌گ و پاشاش بووین، هه‌له‌ته‌ستاوه و ناوا به پیریانه‌وه نه‌هاتوه!" نمو زۆر گرینگ بوو که دایه سولتان نمو نه‌ریته‌ی شکانبوو. حه‌مه‌د و هاو‌پێستانی یه‌ک به یه‌ک چۆکیان له به‌رامبه‌ر دایه سولتانی دادا و رێزیان گرت. پاشان دایه سولتان به‌ نیشاره‌ی ده‌ستی جینگای نیشان دان و هه‌موویان دانیشتن. له‌و کاته دا یه‌کیه‌ک له‌و پیاوانه که سه‌ریه‌رگی سووریان ده به‌ر دا بوو، هات و سندووقیکی سه‌وزی بچووک له‌ پێش دایه سولتانی دانا. دایه سولتان سندووقه‌که‌ی هه‌لێنا، سی‌ جارن ماچی کرد، له سه‌ر سه‌ری دانا و پاشان کردی‌یه‌وه.

سندووقه‌که کراسیکی تی‌دابوو که به شیوه‌یه‌کی زۆر ورد و جوان قه‌د کرابوو، به خه‌تیکی زه‌عه‌فرانیی زه‌ردی جوانی سه‌ره‌یه‌یی ورد، وه‌ک رێچه‌که میرووی، نه‌خشا‌بوو. نمو جار مه‌لا فههاد و حه‌مه‌د تی‌گه‌یشتن که دایه سولتان بۆچی بانگ کردوون.

کراسه که نموده و نۆ هزار و نۆسه د و نموده و نۆ نایهت و دوغای جۆراوجۆزی له سهر نووسرابوو. هر وهها هممو ناو و سیفاتی خودای له سهر دهخویندرایهوه. هر کس نهر کراسه ده بهر دا بویه، له هممو نهخۆشی بهکی پارێزراو دهبوو، له گوناهان پاک دهبوو، تووشی هیچ رووداوێکی مەترسیدار نهدهبوو، گولله کاری لیتمهدهکرد، شمشر نهی دهپری، ناو نهی دهخنکاند، ناگر نهی دهسووتاند، که له بچه ده دهستی دا دهپسا، زیندان وه خۆی نهدهگرت و دیواری به سهر یهک دا دهرووخان...

دایه سولتان کراسه کهی به ههر دووک دهستان گرت، سهری ههلیتا و گوتی:
— شتومه که کانت داکه نه، حه مه دۆک!

حه مه د دهسبجی ههستا، چاکهت و کراسه کهی بهری داکه ند، سندوو قیچی گوێز له وی بوو، له سهر سندوو قه کهی دانان و له حالیک دا نیوهی سهره وهی لهشی رووت بوو، له وی راوهستا.

— نه تۆش مه لا فههاد، قورئانی بخوینه!

مه لا فههاد دهسته کانی ههلینان و دهستی به قورئاغۆیندنی کرد. زایه لهی دهنگی خۆشی مه لا فههادی له نیتو خانه قاکه ی دا دهروونی ئینسانی ده لاوانده وه.

پیاهه سوورپۆشه که چۆکی دادا و کراسه کهی له پیش حه مه دی راگرت. کراسه کهی سهی بوو و زۆریش تمهک بوو. حه مه د راوه ستابوو، چاره روانی دهستوری دایه سولتانی بوو و مه لا فههادیش ههر وا قورئانی دهخویند. پیاهه که ههر دووک شانی حه مه دی گرت و ئیشاره ی پێ کرد که له بهرا بهر دایه سولتانی چۆک دابدا، حه مه دیش وای کرد. پاشان دایه سولتان کراسه کهی هه لگرت، له حالیک دا بهردهوام دوغای دهخویند، سی جار ان به دهوری سهری حه مه دی دا گێرای و پاشان به دهستی خۆی ده بهری کرد. نهو جار دهستی حه مه دی گرت، هه لئێ نهستاند، دهستی بۆ لای جله کانی که له سهر سندوو قه گوێزه کهی بوون را داشت و پیتی گوت جله کانی ده بهر بکاته وه. حه مه د خیرا کراس و چاکه ته کهی خۆشی ده بهر کرده وه و به ئیشاره ی دایه سولتانی له سهر جیتی خۆی دانیشته وه:

— نهو کراسه ئی سولتان سه لاهه ددینی گه وه بووه و له شه ره کان دا لهشی نهو پیاهه گه وه ری له برینی چه کی خاین و خوانه ناسان پاراسته. سولتان سه لاهه ددین ههر بۆخۆشی نهو کراسه ی بهو خانه قایه ی نيمه بهخشیوه و تا ئیستاش هیچ کهس ده بهری نه کردۆتومه. نیزی کهی مانگیك پیش ئیستا سولتان سه لاهه ددین هاته لای من، بهرگینکی سه وزی ده بهر دا بوو و گه لاپه لکینکی سووری گه وه شی به دهسته وه بوو. هیتدیک رهگ له گه لاکه ی ده بوونه وه که ده گه یشتنه نه مسه ره وسه ری دنیا به. سه لاهه ددین چاویکی لی کردم و گوتی: دایه سولتان، نهو کراسه ی له خانه قای چلچاویم دانا وه، ئی حه مه دۆکی به و ده بی بری به وی. داوات لی ده کهم به دهستی خۆت ده بهری که! پاشان بوو به رووناکی به کی سه وز و له پیش چاوم ون بوو. نه من ده زانی نه تۆ له شاخی نه ماوی، حه مه دۆک! به لام

چاوه‌روان مامه‌وه، چونکه نه‌وشم ده‌زانی که زۆری پی‌تاچی ده‌گه‌پیه‌وه، دپیه لای من و داوای نه‌مانه‌تی‌یه‌که‌ی خۆم لی‌ده‌که‌ی. نیتسا نه‌وه تۆ به کراسه‌که‌ی خۆت گمیشتی و هیوادارم که خودای گه‌وره له‌و خه‌باته‌ دا که ده‌ی‌که‌ی، پشت و په‌نات بی، دست و چه‌کت به‌هیز کا و بت‌پاریزی!

پاشان له جیبی خۆی همستا و نه‌وانه‌ی له‌ گه‌لی له‌ نیو خانه‌قاکه‌ش دا بوون، هم‌مو همستان. دایه سولتان بۆ لای ده‌رگا‌که‌ چوو، به‌لام له‌ بیتلایه‌ دا راوستا، ناوری دایه‌وه و پوری ده‌ مه‌لا فه‌هادی کرد: — خودا یار و پشتیوانی تۆش بی مه‌لا فه‌هاد! هیندیک قسم همن، تکایه به‌ وردی گوتم بۆ شل که... چاوی ده‌ چاوی مه‌لا فه‌هادی بری و پاشان ده‌ستی له‌ سر شانی دانا:

— باشم گوئی لی بگره... نه‌من هینده‌م نه‌ماوه و زۆری پی‌تاچی ده‌پۆم. به‌و زووانه به‌ره‌و دنیا‌یه‌کی دیکه سه‌فه‌ر ده‌که‌م. هه‌ر بۆیه‌شه سولتان سه‌لاحه‌ددین هاتۆته لام و داوای لی‌کردووم کراسه‌که به‌ خاوه‌نی خۆی بگه‌یه‌م... خانه‌قای چله‌چاویش هه‌ره‌س دینی و ته‌واو ده‌بی. به‌لی، ته‌واو ده‌بی... به‌لام مه‌لا فه‌هاد، با نه‌وه‌ت پی‌تلیم، نه‌من نه‌و خانه‌قایه‌ی به‌ تۆ ده‌سپیرم! ناگات لیبی بی، با تا نه‌و کاته‌ی ویران نه‌کراوه، له‌ ریتوشوینی خۆی لانه‌دا و ریزی بپاریزی... مه‌لا فه‌هاد له‌ به‌رامبه‌ر دایه سولتانی دا چۆکی دادان، سی جار ده‌ستی ماچ کرد و له‌ سر سه‌ری دانا. پاشان گوئی:

— دایه سولتان، به‌لینت پی‌ده‌ده‌م نه‌وه‌نده‌ی ده‌توانم له‌و باره‌وه درینخی نه‌که‌م و وه‌ک چاوی خۆم بی‌پاریزم. نه‌و خانه‌قایه‌م له‌ گیانی خۆم خۆشتر ده‌وی و زۆری بایه‌خ پی‌ده‌ده‌م! دایه سولتان هه‌ردوو‌ک شانی مه‌لا فه‌هادی گرت و هه‌لی نه‌ستاند، له‌ گه‌ل خۆی برد بۆ مزگه‌وتیکی که له‌ نێزیک چۆمیککی بچووک دروست کرابوو، گومبه‌زیککی به‌ردینی یه‌کجار جوانی له‌ سر بوو و سه‌ری گومبه‌زه‌که‌ی تیژ ده‌ ناسمانی هه‌لچوو‌بوو. له‌ وی به‌ یه‌که‌وه نوێیان کرد.

داوای نه‌وه‌ی له‌ نوێژی بوونه‌وه، سی پیاوه سوورپۆشه‌که هاتن، به‌رانیکی گه‌وره‌یان له‌ بن مناره‌که‌ی له‌ عه‌رزبویا و کوشتیانه‌وه. خوین له‌ گه‌رووی به‌رانه‌که‌ی به‌ لووزوه ده‌پرا، به‌لام لینگه‌فرته‌ی تا ماوه‌یه‌ک هه‌ر به‌رده‌وام بوو. دایه سولتان قامکه‌کانی ده‌ خوینی به‌رانه‌که‌ی وه‌ردان و به‌ نیوچاوانی مه‌لا فه‌هاد، حه‌مه‌دۆک و هه‌موو هاو‌پیتانیانی دا‌هینان و به‌و شیوه‌یه‌ دو‌عای بۆ کردن و داوای ساغی و خۆشیی بۆ کردن. پاشان به‌ پیاوه سوورپۆشه‌کانی گوت:

— گوشتی نه‌و مه‌رپه‌ی بدن به‌ هه‌ژار و ده‌سته‌نگه‌کانی نه‌و گونده‌ی خواره‌وه‌مان!
داوای نه‌وه گابه‌رده‌کان قه‌لشینه‌وه و گولینکی گه‌شی شینیان لی‌پوا. نه‌و گولانه هه‌موو په‌وه‌زه‌کانی نه‌و به‌ینه‌یان شین هه‌لگیرا.

(۱۷)

زۆلفۇ زۆر توورە بوو. نەرى بە راستى كى ئەوانەى ناوا دەولەمەند كرده؟ بەلى، بۆخۆشى دەولەمەند بوو، بەلام بە راستى لە ساىەى كىتوہ رۆستەمى مامۆستای خویندنگە، خەلىل بەگى گەورە و مەلا دۆزان، قەبالەى ئەو ھەموو عەرزەيان وەگىر كەوتوہ؟ ھەر دەلىتى مىراتى بابو باپىرئانە بۆيان ماوہتەوہ. بە راستى كى يارمەتى كرددون؟ ھەر بۆخۆى نەبوہ نەوہى كرده؟ بەلى ھەر بۆخۆى بووہ و ئەگەر ئەو يارمەتى نەدابان، ئەو عەرزانە، كە سەرىسەر زىرپان دىنا، ھەمويان

دەبوئەوہ نى دەولەتتى، يان وەدەست ئەو سەربازە كۆنانە دەكەوتن كە نە شارەزای ناوچەكە بوون و نە دەشيانزانى ناوى ئەم شارە چىيە! بەلى، ئەو پىاوانە كە ئەو عەرزە چاكانەيان وەگىر كەوتبوو، ھەمويان قەرزدارى وى بوون. ئەو عارف سايم بەگە، ھەر ئەوى دەلىتم! چۆنى ئەو ھەموو گۆندە و ئەو ھەموو عەرزە، كە لە سەر يەك جىتى بىست و ھەشت ھەزار دۆم بنەتۆون، وە دەست كەوتوہ؟ ئىستا كە ھەموو خەلكى شارى گىانپان دە مەترسى داىە و شوو و رۆژ لە ترسى مردنى خەويان لى تاكەوى، ھەر ئەو عارف سايم بەگە پشتى تى كرددون و تەنانت نايەلى ئەو خەلكە پىئەندى بە پىتتەختىشەوہ بكنن و داواى يارمەتى بكنن. بۆخۆى لە وى بۆى دانىشتوہ، دە مەترسى دا نىە و خۆشىشى بۆ دەگوزەرى، نىدى پەكى بەو خەلكەى ناكەوى. راست نەقلى ھەژدەياكەمىە كە دە كانىيەكەى دا كەوتوہ و نايەلى يەك تىئوكىش ناو بۆ خەلكى بچى! نە خىر نابى ناواى دە سەرەوہ بچى! با ھەر لە گەل خەلكى ئەو شارەى و زولفۇى، كە ئەو ھەموو چاكەمىە لە گەل كرده و مال و سامانەكەى لە ساىەى وىيەوہ وەگىر كەوتوہ، كىشەى بكا و نازارىان بدا! ناخر وەلامى چاكەى ھەر خرابەيە نىدى! ديارە ناخرەكەى سوود لەو

ھەلسوكەوتەي خۆشى ۋە رىناگرى ۋە ئىستا كە ئاور لەو خەلكەي ناداتەو ۋە تەنانت چارەنوسى
 زولفۇي براشى بۇ گرېنگ نىيە، كە پىش ھەمووان ئەوانىيە دەو دەرياخوئىنەي دا بىخىكى، كە
 ھەمەدۆك لە چىيەي توورپوسى يەو ۋە پىي خستەو، رۆژىك پەشىمان دەبىتەو! بەلى رۆژىك دادى
 كە ئەو عارف سايم بەگە دى، خۆ بە سەر كەوشەكانى زولفۇي دادەدا، لە بەرى دەپارىتەو
 يارمەتتى بكا ۋە لە نابودبوون رىزگارى كا! بىجگە لە ۋەش خۆ ئەو ھەموو دەنگۆيەشى بە
 دوو ۋە يە... ھەموو خەلكى چوكورواو يە دەزانن كە جەنابى نۆينەر ھەم لە گەل
 فەرانسەبى يەكان ۋە ھەم لە گەل ئىنگلىسى يەكان پىئوئەندىي ھەبوو، بە دژى مستەفا كەمال
 پاشاى يارمەتتى كردوون ۋە تەنانت ھەولتى داو ۋە شو كۆژرى. ديارە راستى ۋە دەنگۆ
 ھەمىشە جىاوازي يەكيان ھەر ھەيە ۋە عارف سايم بەگىش كە پىاوتىكى بە ئەزموون ۋە زىرەكە،
 ئەو ۋە ئە ھەموو كەس باشتر دەزانى. بى گومان ئەو باو ۋە پى بە مستەفا كەمال پاشاى، كە
 ھەمىشە پىشتى گرتىبوو، ھەبوو، بەلام كاتىك مەسەلەي مردن ۋە ژىن بىتە پىش، براش باو ۋە بە
 يەكتر ناكەن... ئەگەر ئەو دەنگۆيانە بە گوتى مستەفا كەمال پاشاى بگەنەو، ئىدى عارف
 سايم بەگ مالتۆيران دەبى ۋە تەنانت زولفۇش بەو ھەموو عەقل، ھەلسووپى ۋە زىرەكى يەيەو
 ناتوانى يارمەتتى بكا. بەلى، بەلى، كاتىك مەسەلەي مەرگ ۋە ژىن دە گۆرى دا بى ۋە بە
 تايىبەت ئەو پىئوئەندىي بە كەسكىشەو ھەبى، كە دەسەلاتدارى ۋە لاتە ۋە دەستى بە سەر ھەموو
 كەس دا دەروا، ئەو ھەر چەشنە دىرەۋنگى ۋە گومانىك ھەزار ۋە دەھەزار جار گەرەتر ۋە
 گرېنگتر دەبى. ھەر زولفۇشە كە دەتوانى پىش ئەو ۋە درەنگ بى ۋە كارەكە لە بەرەگە بچىتە
 دەر، عارف سايم بەگى لەو كىشە گەرەبەي رىزگار كا!

زولفۇ چەند رۆژ بوو نەخوتبوو ۋە ھەر بىرى دەكردەو. دەيەويست رىنگايەك بدۆزىتەو، كە
 بەو رىنگايەي دا بتوانى كارىكى ۋە بكا عارف سايم بەگ بۆچوونى بگۆرى، بۆخۆي بىتە شارەكە
 ۋە چارەسەرىك بۇ مەسەلەي ھەمەدۆكى بدۆزىتەو. باشترىن رىنگاش ئەو بوو كە دۆخىك
 پىرەخسى ھەمەدۆكى ياغى بچىتە سەر عارف سايم بەگى، كارىكى بكا ئاپرووى ۋە لە ھەموو
 چوكورواو يە بچى ۋە لە ناكام دا جەنابى نۆينەر داچلەكى ۋە ترسى ۋە پى بىشىشى كە ھەم
 كارەكەي ۋە ھەم گىيانى خۆشى بدۆزىتتى.

رۆژىكىيان ھىندىك گەرە گەرەي شارى لە مالى خەلىل بەگى گەرە كۆ بوونەو. ئەو
 كۆبوونەو يە بە دىزى پارىزگار، حاكم ۋە دادەستىنى كرا ۋە بەلىنىش درا كە ھەرگىز ھەوالى ئەو
 كۆبوونەو يە بە وان نەگا. پىنج كەس لەو كۆبوونەو يەي بوون: زولفۇ، خەلىل بەگ، رۆستەم

به گي مامۆستاي خويندنگه، مهلا دۆران و مورپتهزاغا. سمعات سیتی شەوی له سەر شتیك ساغ بوونهوه. هەر له ویش هەموویان دەستیان به قورئانی دادا که یەك وشەش لەو بپیاره و هەوالی ئەو کۆبوونهوهیه له لای کەس نەدرکینن و هەر کەس بی درکینتی، پیاو نەبی نەگەر به دەستی خۆی ژنی خۆی نەکوژی. زولفۆ، جەبارە دریزی رەعیەتی خۆی له گەل خۆی هینابوو. هەمان جەباری کۆنە هاورپتی حەمەدۆکی! پلانەکه ئەوه بوو که حەمەدۆکی به جەباری بکوژن. جەباریان بانگ کردە ژووری.

جەبار هاتە ژووری. دیار بوو خۆی بۆ ئەو چاوپیکەوتنە نامادە نەکردوه. سیمای ئالۆز و جلویەرگی نارێك بوو و ریشیشی نەتاشیبوو. که هاتە ژوور هەموو له بەری هەستان و له مۆیلێکی نەرم دا دایاننیشانە. جەبار کاتیك له سەر مۆیلەکهی دانیشت، هەردووک دەستی له سەر چۆکانی دانان، چونکه نەیدەزانێ چی یان لی بکا و له کوێیان دابنی. وەك کەسیکی که تازە له تاریکاییه را هاتبیتە پرووناکاییه، چاوی هەلته دەهاتن، هەر بۆیه هەلێ دینان و دەینوو قانەندوه. سەرەتا بەگەکان هیچیان نەگوت. دستوریان دا قاوهیان هینا. جەبارە دریزی هەر نەیدەتوانی چاوه لێنی، دەستەکانیشی ساتبەسات قورستر دەبوون و ماسوولکەکانی ئەوهەندە وێك هاتبوون، خەریک بوو هەموو گیانی له بەر یەك هەلۆهشی. قاوهیه کیان له پێش دانا. جەبار دەستی بۆ فینجانە قاوه کهی برد، بەلام دەستی وا دەلهززی، نەیتوانی هەلێ گری. ناچار مورپتهزاغا یارمەتیی کرد، قاوه کهی بۆ له سەر مۆیلێکی بچووکی تەنیشت مۆیلەکهی دانا. سەرەنجام زولفۆ گوتی:

— ها، جەبار، ئیمە بەو نیوه شهوهی کۆ بووینەوه و ئەتۆمان بانگ کردوه، لەخۆرا نیه! دەمانهوی کارێکمان بۆ بکهی.

جەبار به شیوهیهکی چاوه پواننە کراو لێراوانه وهلامی دایهوه:

— نەگەر مەبەستان ئەوهیه حەمەدۆکتان بۆ بکوژم، ئەمن هەرگیز ئەو کارەم له دەست نایه. له بناغه دا ئەو ئیدی به کەس ناکوژی!
— مەبەست حەمەدۆک نیه.

بەلام جەبار گوتی له قسەوی وی نەبوو و قسەکهی خۆی دریتۆه دا:

— دایه سولتان کراسه سێحراوییه کهی بپێخشیوه! نەسپه کهشی زیندوو بۆتهوه! چلسوارهی غەیبی و حەوت سالتان بانگیان کردۆته لای خۆیان... ئیدی هیچ گوللەیهک کاری لی تاکا، هیچ ناویک نای خنکینتی و هیچ ناگریک نای سووتینتی! باشه ئیوه باسی ئەو کراسه سێحراوییهتان نەبیستوه؟

زولفو وه لآمی دایهوه:

– نه لّبهت بیستوو مانه...

– نه گهر وا بئی وا چاکه واز له من بیتن، دنا ده مانچیکم لی دهن و بم کوژن! تکا ده کهم، بم کوژن! منداله کانیشم بکوژن! نه من همه دۆکم پی تا کوژری، همه دۆک هاو پتی هره نیزیکی من بووه، نه گهر بشم کوژن، ناتوانم! بۆشم بکری، هر کاری وا ناکم! نه من چۆن همه دۆکی ده کوژم؟ نیستا نهو بۆته شیخ، بۆته پیای خودای! چۆن نه من ده توانم پیاو چاکینکی ناوا بکوژم؟ پیاو چاکینک که نه سپه کهی دوی نه وهی گولله باران کرا، زیندوو بۆوه و فری!

مورته زاغا باسکی جهباری گرت، رای تله کاند و گوتی:

– بی دهنگ به، نیتمه مه به استمان همه دۆک نیه، بۆ وا هه لده چی؟

– گوتم نهوه کاری من نیه. ته نیا بایرامو غلی رهنگه شتیکی وای له ده ست بئی. دیاره نهویش زه همه ته بتوانی کارتیکی ناوا بکا، به لآم له وانه شه بۆ نه وهی دووباره ناو ده رکاته وه و خه لگ بلین توانیوه تی چته و یاغی به کی وه که همه دۆکی بکوژی، که له خۆی به ناو بانگتر بووه و ته نانهت وه که پیاو چاکیش ناسراوه، بی کا! نه من چه تان چاک ده ناسم. قهت کرمی یاغی گهری به بیان ده سه ری دا ناسری و ده رفه تینکی له باریان بۆ هه لکه وی، هه لده ده نه وه!

خه لیل به گی گه رره وه جواب هات و له سه ره خۆ گوتی:

– راست ده کهی، نهو کرمه قهت ناسری.

مورته زاغا هه ولتی ده دا جهباری بی دهنگ کا و جهباریش هر ده پاراپیه وه و دهی گوت کاری من نیه. خه لیل به گ هیندینک دهنگی به رز کرده وه:

– به لئی، جهبار، قسهی تۆیه! هر بۆیهش نیتمه ده مانه وی داوا له بایرامو غلی بکهین نهو نه رکه مان بۆ به ری توه به ری...

جهبار وه که نه وهی له خه و پاراپی بی، گوتی:

– چۆن؟...

– سه بهینی، یان دووسبهی بایرامو غلی ده نیرینه شاخی و نهو همه دۆکمان بۆ ده کوژی... جهبار زۆری تاریفی نازابه تی و ته رده ستیی بایرامو غلی کرد. سو تندی خوارد گوتی نهو له کو تیرو غلیش نازاتره. پاشن له سه ره خۆ گوتی:

– دیاره همه د کراسه سیحراوی به کهی ده بهر دایه، به رده کهش، نهو به رده پیروزی ناو رینگی لی دهنه وه، نهویشی پیته و بیجگه له وانه، ودمی خانه قای چلچاویشی پیته...

به لّام چورزانم، لهوانه یه بایراموغللیش کراسیتیکی سحرایی وا، بهردیتیکی ترووسکه داری وا و
 ودمیتیکی بههیزتر له نی حه مه دیشی پی بی!
 مورته زاغا به دهنگیتیکی بهرز تیتی پراخوری:
 - باشه، له وانه گه ری، نیستا نیتمه له توّمان دهوی که ...
 جه بار به پهله په ری یه نیو قسه که یه وه:
 - به هیچ شیوه یه که ناچمه دهستی بایراموغللی یه وه! قه تیش وه دوا ی کوشتنی حه مه دی ناکه وم!
 - نیتمه داوا ی نه وه مان لی ته کردوی!
 - به لی؟ نه دی ناغا گیان چیتان له من دهوی؟
 مورته زا به شیوه کی نهرم و دوّستانه گوتی:
 - له سهره خو به برا گیان! دلنیا به داواکی نیتمه هیتمه پی خو ش ده بی، که هر
 ده سبه جی قبوولی ده که ی! جاری قاوه که ت بخوره و بجه سیّوه ...
 پاشان ناغا کان بی نه وه ی خو ده جه باری بگه یه نن و تیکه لی قسانی کن، ده ستیان به
 قسه وباس له گه لّ یه کتری کرد. کچیکی قاوه چیبی جوان هاته ژووری، شهش فینجان قاوه ی ده
 که شه فیتیکی زیو دا هینا و پیش هه مووان قاوه یه کی له پیش جه باری کوّنه چه ته دانا. نیستا
 نیدی دهسته کانی جه باری له کاتی قاوه خوار دنه وه ی دا نه ده له رزین و کاتیک به شیوه یه کی
 ناسایی له سهر چوکانی دانانه وه و به په غجهره ی به رامبه ری دا نارام ته مه شای ده ری کرد،
 هه موویان زانیان که هیدی بوّته وه.
 زولفو به گ له سهره خو دهستی به قسان کرد:
 - گویت لی بی جه بار، نیستا پیته ده لیم نیتمه چمان لیت دهوی ...
 - فرموو ناغا، نه من ده خزمه تان دام و ناماده م ته نانه ت گیانی خوشم بوّ نیوه به گه کانی
 خوم فیدا بکه م. وه لّلاهی پیتم بلین لهو بانه ی را خو هه لّدیتره، به لّین بی ده سبه جی بی که م.
 - ده بی چه ند پیاوران پهیدا بکه ی، پیایوی وا که له گه لّت یه کدلّ و یه کزمان بن و به ته وای
 باوه رت پییان بی.
 - نه وه هاسانه ناغا، وه ک ناو خوار دنه وه ی جیبه جی ده که م!
 - چه کیش له ستوی نیتمه! تفهنگی کارابینی نه لمانی واتان ده دهینی، ته قه یان پی ته کرابی!
 هه رچه ندی فیشه کی بشتانه وی، هه یه! هر یه که وه سپینکی ره سنی عورفایی یایلاستان بوّ
 ده کردی ...

- بهائی ناغام!
 - جهبار، بریارمان داوه عمرزیشته بدهینی، پوولیشته بدهینی و چیی دیکهشت دهوی،
 دریخت لی ته کهین...
 - عمرزم دهوی ناغا، له هموو شتیک پیوستتر هر عمرزه...
 - زۆر باشه، کاتیک چهک و کهرهسه کانتان وهرگرت و پۆشته و پهرداخ برون، دهبی هیرش
 بکهنه سهر مالی عارف سایم بهگی...
 - به سهرچاوان ناغا!
 - چاکم لی تیگهیشتی جهبار؟ گوتم تهقه له مالی عارف سایم بهگی دهکهن! به چاکی
 بیستت؟ دهزانی نهو کییه؟
 - جا چۆن ناغا دهکری عارف سایم بهگی نهناسم؟ زۆر چاکی دهناسم!
 - چۆنی دهناسی؟
 - بی به لا بی ناغا! عارف سایم بهگ نهو کهسهیه که یاسای لیخۆشبوونی دهرکرد. نهو
 کهسهیه که له همووتان گورهتر و گرینگتره... همووتان لینی دهترسن! هیندهی لی دهترسن،
 نهگهر دهی بینن، کونه مشکتان لی ده بیته قهیسهری! ههوه نیدی؟
 هموو ناغا و بهگهکان قاقایان کیشا و پیکه نین.
 - راست بۆخۆیهتی جهبار!
 - بهئی، نهو نیستا له نهنکهرهی دهژی، له لای مستهفا که ماژ پاشای. هموو کهس لینی
 دهترسن، حاکمیش لینی دهترسی!
 - به لام خۆ نه تو لینی ناترسی؟
 - چۆن لینی ناترسم؟ به ریوه لالا منیش لینی دهترسم!
 - نهدی چۆن هیرش ده کهیه سهر مولک و مالی وی؟
 - نیوهم له پشت بن، دهی کهم... ناغام، به پشتیوانی نیوه ده توام هیرش بکهمه سهر
 مولک و مالی وی و تهنانهت دهش توام له نیوه راستی جادهی ماشینی پی زاگرم، بی هینمه
 خواری و وهک پریۆلهی بلاوی کهم!
 - باشه ده خۆت رادهیینی نهو کارهی به بی دهنگی، بی نهوهی نابرووچوونی لی بکهو پتهوه و
 شهر و ههرای به دوا دا بی، جینه جی بکهی؟
 - بهئی بهگم، دهی کهم و زۆریشم پی هاسانه...

– ناشترسی؟
 – مردن برا گهوره‌یه، پیاو پوژتیک هر ده‌صری، ناغا.
 عارف سایم به‌گ کویتخایه‌کی هه‌یه: سهرجووخه حاجی عملی.
 – ده‌یناسم، ناغا. نهو حاجی عملی‌یه‌ی ده‌لئی که له نیوه‌راستی شاری شه‌ش که‌سی کوشتن
 و چونکه پیاوی عارف سایم به‌گی بوو، یه‌ک شه‌ویش به‌ندیخانه‌ی نه‌دی.
 – عارف سایم به‌گ کردوو‌یه‌ته جیگری خوئی و زوری خووش ده‌وی.
 – ده‌زانم، ناغا.
 – زور باشه، ده‌بی نه‌وی بکوژی.
 جه‌بار گه‌ش بۆوه:
 – به‌سه‌رچاو ناغا، ده‌ی کوژم.
 – نه‌وه‌ی بزانه حاجی عملی زور شه‌رکه‌ر و نازایه و نه‌نگیوه‌ی چاکیشه. کوشتنی هه‌روا
 هاسانیش نیه.

– خه‌مت نه‌بی، ناغا، نه‌وه له نه‌ستۆی من.
 – زور باشه. نیتستا با باسی شتیکی گرینگتر بکه‌ین.
 – فه‌رموو، به‌گم.
 – زور باشم گوئی لی‌بگره!
 – به‌ته‌واوی له‌ش و پروحه‌وه گویم لیتته به‌گم.
 – بابی عارف سایم به‌گی ماوه و زور...
 – به‌لئی، به‌لئی، ده‌یناسم. به‌سه‌رچاو، نه‌ویش ده‌کوژم.
 – نا، نابیی نه‌وی بکوژی.
 – زور باشه، نای کوژم، ناغا.
 – نه‌وه سه‌عاتیکی زۆری ده‌ باغه‌لئی دایه، سه‌عاتیکی یه‌که‌جار جوان و به‌نرخ...
 – دیتوو‌مه ناغا، زورم دیتوه.
 – له کویت دیتوه؟

کاتی‌ک ده‌ستم له چه‌ته‌یی‌یه هه‌ل‌گرت، بوومه کریکاری وی و له مه‌زرای وی کارم ده‌کرد.
 نۆکه‌ر و کریکاری دیکه‌شی زور بوون. هه‌موو به‌یانی‌یان راده‌وه‌ستا و ده‌بوو نیتمه پیش نه‌وه‌ی
 بچینه سه‌ر کار، به‌پیش وی دا برۆین و ده‌ستی ماچ که‌ین. نه‌و کاتی ده‌مدی سه‌عاته‌که‌ی به‌

دەستەكەى دىكەيەو بوو و چاوى لى دەكرد. دەلئىن ئەو سەعاتە و بەندى سەعاتەكەشى — كە زىرە و كىلۆيەكيش زياترە — لە لای مستەفا كەمال پاشايەو بە ديارى بۆ هاتو.

— تەواو، راست وايە، جا جەبار دەبى ئەو سەعاتەى لەو كابرەيش بەدى.

— بەلى، ئەو سەعاتەش لە وى دەدزم و بۆ تۆى دىنم.

— نا، نا، جەبار، بۆت هەيە سەعاتەكەش بۆخۆت هەلگى.

— لە وەى باشتەر نابى، ناغام! باشە هەلى دەگرم و واى دەشارمەو شەيتانىش ئىدى نەى دۆزىتەو.

— باشە، وا ديارە لە ئەركى خۆت بە تەواوى حالى! ئىستا بچۆو مالى خۆت و سەر كارى خۆت. سبەينى، يان دووسبەى من بۆخۆم دىم بۆ لات و چاومان بە يەكتر دەكەوى.

— دەستوورى جەنابت لە سەر چاومە ناغا.

مورتنەزاغا بەستەيەك پوولى نەسكىناسى لە باغەلى دەرتنا و داى بە جەبارى. ئەويش پوولەكەى دە گىرفانى نا و رۆيى.

دواى جەباريش بەگە گەورەكان نەنوستن و هەتا بەيانى هەر باسەكەيان درىزە دا.

ئەو فەكرەى زولفۆى زۆر ژىرانە بوو. بلىنى نەگەر ئەو پىلانەش جىبەجى بى، عارف سايم بەگ هەر وا گوئى خۆى باخنى، حەمدەدۆكى بە هيند نەگى و هيزىكى گەورە بە سەر تورپوروسى دا بۆ ريشەكيش كوردنى ئەو ياغىيانە بلاو نەكاتەو. بىجگە لە وەش ئەو كارە خۆ هىچ مەترسى تىدا نەبوو، تەنانت نەگەر جەباريش كوژرابا، بە قازانچ بوو و ج زيانىكى تىدا نەبوو. جەبار ئىستاش هەر دۆستى هەرە نىزىكى حەمدەدى بوو و هەموو خەلكى ئەم ناچەيە ئەويان دەزانى. رىنگا لە وەى باشتەر نەبوو كە ئەو كارەى بە جەبارى بسپىرن و بشى كەنە دەنگۆ كە حەمدەدۆك ئەو زەبرەى لە نوينەرى گەورە، عارف سايم بەگ، داو. ديارە عارف سايم بەگ بە كورزانى كوئىخاكەى نەدەكەوت و ئەو زەبرەى زۆر پىتو ديار نەدەبوو، بەلام قەت ئەوئەى لە بىر نەدەچو كە چەتەيەك ئەو سەعاتەى لە بابى بەدى، كە مستەفا كەمال پاشا بە ديارى بۆى ناردبوو.

چەند رۆژ دواتر لە پر بەسەرھاتى عەنەبەر بەگى هاتە پىش و ناغاكانى خۆشحال كورد. ئەو رووداوە بۆ وان يەكجار خۆش بوو و راست ئەو بوو كە ئەوان لەمىز بوو خەونيان پىتو دەدى و ناواتيان بۆ دەخواست.

عەنەبەر بەگ لە نىو شارى دا مرۆفئىكى ناسراو بوو. خەلك خۆشيان دەويست و رىزىيان بۆ دادەنا. ئەو ئەوئەى بەگى سەرعىلى سوباسلىيان بوو. ئەو بەگە لە گەل راپەرىنى كۆزانغلى

بوو، به لآم کاتیک دواتر نه حمده کوزانوغللی خۆی به دهستهوه دا، نهو ملی بۆ دهسهلات نهوی نه کرد، ههتا مرد، ههروهک یاغی له شاخی مایهوه و نیستا گۆزه کهی بیوهه زیاره تگهی تورکمانان. نهو به گه نهوهنده له نیو خه لکی ولاتی خۆی خۆشهویست بوو، که نیستاش عیله کهی پزینکی تایبه تی هی هه بوو و گه وره کانی نهو عیلهش له هه موو ناغا و به گه کانی دیکه له نیو خه لکی دا خۆشهویست بوون.

عهنبر بهگ له کاتی مردنی بابی دا جحیل بوو، چاره کانی شین بوون و لایکی شوخ بوو. بابی، پیش نهوهی بری، بانگی کرده لای خۆی و کردی به جی تشینی خۆی. عهنبر بهگ پیتی ناخۆش بوو، زۆر گریا، پاراوه که نهو نه رکهی پی ته سپیرن و گوتی: "نهوه کاری من نیه. نه من بۆ سه رعیل نام! بشم کوژن ناتوانم به خه لکی هه ژار بلیم ده بی به ره می ره نجی خۆیان بدن به من! نه من ناتوانم ستم له کهس بکه م! بابه گیان، من داوای هیچت لی تاکه م، ته نیا نهوهنده م دهوی که نهو نه رکهی له سه ر شانی من دانه نیی و نه وه م له گه ل بکه ی، هه تا هه تابه منه تبارت ده م و هه ر دو عای به خیرت بۆ ده که م". بابیشی که ده سه ره مه رگتی دا بوو و نهی ده توانی زیاتری قسه له گه ل بکا، به کو ره هه ره چکۆله کهی گوت که نه رکه که قبوول بکا و نهویش که شتیکی وای له خودای دهویست، ده سه به جی قبوولی کرد.

لهو کاتی یه وه نیدی عه نبر بهگ به ره نجی شان و پیلی خۆی ژیا. ناشیکی هه بوو و بۆخۆشی ناشه وان بوو. گه فی بۆ خه لکی لی ده کرد و به به ره می نهو ناشه ی خۆی به خیتو ده کرد. هه می شه ته وای له شی نارداوی بوو.

نه گه ر نهو جاره ی سیلاو هه ل ته ستابا، ناشه کهی به سه ریه ک دا نه روو خاندبا و له گه ل خۆی نه بردبا، نهوه قهت عه نبر بهگ مالی نه ده هاته شاری و له وی نه ده ژیا. له خواره وهی ناشه کهی باغه هه ناریکی چکۆله ی هه بوو، که باغه چه یه ک و پارچه زهوی یه کیشی به سه ره وه بوو. برا کهی چی دیکه ی نه دا بۆیه، له گه ل نه وهش که له سایه ی عه نبر بهگ یه وه بیوو به بهگ و عه نبر بهگیش به شه میراتی خۆی زۆر زیاتر ده کهوت. بهو حالهش قهت کیشه ی له گه ل برا کهی نه کرد. له سه ر یه ک نهو پیاو یکی مه ند و به وه ج بوو، کیشه ی له گه ل هیچ کهس نه بوو و قه تیش به خرا په باسی کهسی نه ده کرد.

عهنبر بهگ زۆر نۆگری باغ و زهوی یه کهی بوو. پیتی خۆش بوو هه ر بۆخۆی کاریان تی دا بکا پیتیان رابگا. نه مامی هه ره چاکی پهیدا ده کرد، دهی چه قاند و به وهخت هه موو کاره کانی ده کرن. هه ر بۆیهش دوا ی چه ند سالی ک باغه هه ناری وی نیویانگی ده رکرد، هه نجیری له هه نجیری

هممو شوتنیکی دیکه شیرتر بوون و همروه‌ها باغیتیکی ترتی زۆر جوانیشی دروست کرد. پاشماوه‌ی زهوی‌یه‌کەشی ده‌کرده تهماته، بیبار، باینجان، خه‌یار، ترۆزی و کالەک و شوتی و هممو سالی بیستانیتیکی زۆر باشی ده‌بوو. کهریتیکی هم‌بوو. هممو رۆژی کهره‌کەمی له به‌ره‌می باغه‌کەمی، له سه‌وزی و میوه بار ده‌کرد بۆ فرۆشتنی ده‌یه‌نیایه‌ بازارێ شاری. شته‌کانی نه‌ونده باش بوون، ده‌سه‌جی ده‌فرۆشان. ناخره‌کەمی هات خانوتیکی بچکۆله‌ی له په‌نا کلیسایه‌کی دۆزی‌یه‌وه و هاته تیی. خانووه‌کەش هەر ئی کلیساکەمی بوو، دیواره‌کانی بۆریه بوون و سه‌ری به‌ پووش و قامیشی داپۆشرا‌بوو، به‌لام جینگایه‌کی خاوتین و خۆش بوو. هه‌ساریکی به‌ ده‌وره‌وه دروست کرد‌بوو و نیو هه‌ساره‌که پر بوو له گۆله‌باغ، لاولاو، گۆله شه‌بو، ریحانه و زۆر چه‌شنه‌ گۆلی دیکه.

کاتی‌ک شه‌ری یه‌که‌می جیهانی ده‌ستی پی‌کرد، خه‌لکی شاره‌کەمی بوونه دوو به‌ش، مسوڵمان و فه‌له. نه‌و نه‌رمه‌نی‌یانه‌ی له ترسان شاره‌کەیان چۆل ده‌کرد، هاتن بۆ لای عه‌نبه‌ریه‌گی. سی گه‌ره‌کی شاره‌کەمی نه‌رمه‌نیی لئ ده‌ژیان و زۆربه‌شیان سه‌نه‌تکاری وه‌ک ناسنگه‌ر، پینه‌چی، بازرگانی ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌زه‌وی بوون. هم‌مو‌یان باوه‌ریان به‌ عه‌نبه‌ر به‌گی هم‌بوو و هەر بۆیه‌ش هه‌رچی دراو، زیر، زیو، خشل و کهره‌سه‌ی به‌ نرخیان هم‌بوو، به‌ نه‌هینی کۆیان کرد‌نه‌وه سه‌ر یه‌ک، له لای وی‌یان دانان و گوتیان هه‌تا شه‌ر ته‌واو ده‌بی، دۆخه‌که ناسایی ده‌بیته‌وه و نه‌وان ده‌گه‌رپینه‌وه، بۆیان راگری. هم‌مو ده‌یان‌زانی عه‌نبه‌ر به‌گ پیاوتیکی ده‌ستپاک و نه‌مینه و مادام نه‌و مال و سامانه له لای وی بی، کهس خۆی تی‌تاگه‌یه‌نی، ده‌باریزری و دیاره ناش‌فه‌وتی.

دوای نه‌وه‌ی فه‌له‌کان رۆیشتن، خه‌لک باسی نه‌و زیر و زیو و شتانه‌یان به‌ گوی گه‌یی، به‌لام عه‌نبه‌ر به‌گ شتیکی نه‌وتۆی پیوه دیار نه‌بوو. نه‌و هه‌ر وه‌ک جاران له بازارێ خه‌ریکی سه‌وزه و میوه‌فرۆشتنی خۆی بوو و ته‌نیا ئالوگۆرتیک که به‌ سه‌ر ژیا‌نی وی دا‌هات، نه‌وه بوو که خانووه‌ هه‌سیره‌کەمی چۆل کرد و چوو ده‌ خانووی جیرانه‌کەیه‌وه. به‌سه‌رهاتی نه‌و ئالوگۆره‌ش نه‌وه بوو که جیرانیکی فه‌له‌ی به‌ ناوی نارتین هم‌بوو. به‌ یه‌که‌وه جیرانه‌تی‌یان زۆر خۆش بوو و کاتی‌ک نارتین ناچار بوو مال‌وحالی خۆی به‌ جی‌بیلی، داوای له عه‌نبه‌رخانی کرد که بجیته نیو خانووه‌کەمی وی‌یه‌وه. خانووه‌کەش زۆر گه‌وره، خاوتین و جوان بوو. ماوه‌یه‌کی زۆر پی‌چوو و فه‌له‌کان نه‌گه‌رانه‌وه. ناخره‌کەشی ده‌رکه‌وت که نه‌وان هه‌رگیز ناگه‌رپینه‌وه نه‌و شاره‌ی و که وا بوو ئیدی که‌سیش نه‌بوو داوای خانووه‌کەمی له عه‌نبه‌ر به‌گی بکاته‌وه. ده‌وله‌ت، مال، زه‌وی و

سامانی فهله کانی ههراج کرد و ماله که ی نارتینیش که عهنبه ره یه گی تی دا بوو، ههراج ههراج کرا، بلام هیچ کهس نه بووه موشته ری نه و خانووه ی و به پوولتیکی که می ههراجی یه بوو به ملکی عهنبه ره به گی. دیاره نهو مرۆفه باش و روحسو که ههراج و هه جاران ساکار و بی تازار بوو و خه ریکی کار و کاسبیی خۆی بوو. نیدی خه لکیش دوا ی ماوه یه که مه سه له ی زی پ و پوولتی فهله کانیان له بیر چۆوه و باسی نهو شته ی هه ره نه ما.

شهویکیان یه کیئک له ده رگای مائی عهنبه ره به گی دا. سالانیکی زۆر بوو شتی وا پرووی نه ده دا. عهنبه ره بۆخۆی چوو و ده رگای کرده وه. که ده رگا که ی کرده وه، چاوی به ده سه ته یه که چه ته ی سه رتا پی چه کداری پۆشته و په رداخ که وت، که هه موویان سه رکلاوه ی سووریان له سه ره بوو. عهنبه ره به گ نه ترسا و نه پی شی سه یه ره بوو. هه ره وا هی دی و له سه ره خۆ گو تی:

— فه رموون، براکام، فه رموون وه رنه ژووری. به خیری ئین، سه ره چاوان!

دوو چه کداریان له ده ری پاوه ستان و کیئشکیان کیئشا، نه وانی دی هه موو چوونه ژوور و به ریز له دیوه خانی دانیشتن.

مه لا فه ره اد ده سه تی بۆ لای یه کیئک له چه ته کان را داشت و گو تی:

— عهنبه ره به گ، نهو کو ره جهیله هه مه ده ژکه!

عهنبه ره به گی ش ده سه به جی قسه که ی لی وه رگ ته وه:

— بۆخۆشت ده بی مه لا فه ره اد بی!

— به لی، وایه.

عهنبه ره به گ ده سه ته کانی به ره و ناسمان به رز کرده وه و به خۆشحالی و شادی یه کی زۆره وه گو تی:

— هه زار جار شوکور خواجه، بۆ نهو رۆژه ی نیشانی منت داوه! به راستی نه گه ره نیستا

که سیئک گو تبا ی هه ره ناواتیکت هه یه، بی لی تا بۆت وه دی بیئم، ده م گو ت ته نیا ناواتم نه وه یه

هه مه ده ژکی بیئم. یاره بی به خیر بیئن. پیئم بلین له پیئش دا چنان بۆ بیئم! برسی تانه، یان له

پیئش دا قاوه ی ده خۆنه وه؟

مه لا فه ره اد وه لامی دایه وه:

— سو یاست ده که ین، هیچ ناخوین!

له و کاته دا هه مه ده شه رمی کرد و هه موو گیانی وه سه ره ناره قه ی گه را.

عهنبه ره به گ دوویاتی کرده وه:

— چۆن؟ هیچ ناخۆن و هیچیش ناخۆنه وه؟ هه ره هیچ؟...

– نه خيټر، هيچ!

– يانې چې؟ بؤ؟ ناخر نيتوه ميوانې منن و خوا بؤ لاي مني په وانه كړدوون...
مهلا فهداد به شيويه كي تا راده يه ك وشك وه لامي دايه وه:

– نه خيټر، هيچ ناخوين!

– ناخر بؤ؟

– چونكه نيمه هاتووين تالانت كه مين و نهو زير و پولت لي بستينين كه فله كان له لاي
تويان به جي هيشته.

عده نبر بهگ قاقايه كي كيشا:

– حهك مالت ناوه دان بي! له بهرته وه ي چ ناخون؟ خو نه من بؤخوم له ميټر بوو چاوه رواني
نيتوه بووم و زورم پي خو شه كه هاتوون نهو نه صانه تي بهم لي وه رگر نه وه. كارنيكي زور باستان
كردوه كه هاتوون. باوه ريم پي بكن نهو پوول و زيره له سر من بار بوو و نه مده زاني چيبي
لي بكم؟ دياره هتا گيانم ده بهر دا مابي، كهس ناتواني دهستي بؤ بهر ي، به لام نه دي نه گهر
مردم؟ نهو پرسيارم زور جار له خوم كردوه كه به راستي چ لهو پوول و زيره ي بكم و تنيا
وه لاميتكم بؤ دوزراوه ته وه: بي دهم به نيتوه له هه موو شتيكي دي باشته، چونكه كهس ناتواني
وهك نيتوه نهو پوول و زيره ي به سر خه لكي چاوله دهست دا دابهش بكا. كوره همر زوريشان
منه تبارم. نيتوه نهركنيكي گوره له سر شاني من لاده بن. ده زانن نه من چند له ميټره نهو
پوول و زيره م راگرتوه و وهك گياني خوم پاراستومه؟

پاشان به پي كه نينه وه گوتي:

– ده بي يه كيكم له گه ل بنيرن يارمه تيم بكا. به تني بوم نايه.

– قاسم، له گه لي بچو.

حه مده سري داخستبور، هه موو گياني بيوه ناره قه و پي عه يب بوو سر هه ليني.

قاسم و عده نبر بهگ چونه دهري، چرايه كيان له گه ل خويان برد و چونه ژورنيكي كه
تهختي عه زري ژوروه كه ي له بهردي مه رمه ر بوو. يه كي ك له بهر ده كان به خه تيكي سووري كال
نيشانه كرابوو.

– نهو بهر ده ي ده رينه ...

قاسم هه ولي دا بهر ده كه ي ده ريني، بؤني نه كرا.

– با يه كي ديش بانگ كه مين.

مهلا فەرهاد بۆخۆی هات. عەنەبەر بەگ گوتی:

– هەر ئەو شەوێ گوتزێمانەو ئەم مائەلی، زێر و پوولەکم لێرە دە قوولکەمی نا و سەریشم بەو بەردە مەرمەرە جوانانە داپۆشی. ئەو پاچەیی بێنە، بەلکۆو بە دەمی پاچەکی بەردە کە هەستی.

پاش ماوەیەلک هەولدان بەردە کەیان لایبرد و سەری چالەکی وەدەرکەوت:

– نێستا دەبێ گلەکی بەدەنەو، رەنگە بە دەستیش بدزیتەو... قوولکەم زۆر قوول

نیه... ئەو ئەم چەراکم گرتو، نێوێش بی دەنەو...

هێندێکی دیش خەریک بوون و گلە کەیان دەردا. لە پەرگەشتنە کووبەیهکی گەورە.

کووبە کە بە قیتەو زۆر بە جوانی دە قوولکەمی خرابوو و سەریشی بە قووبی دادرابوو.

– بی هێننە دەری و بی بەن. مائتان ناوەدان بی. ئەو پوول و زێرە بۆ من هەر نازار و

نارەحەتی بوو. نیدی ئەو جار ناسوودە بووم!

هاتنەو دیوێ خانێ و قاسم کووبە کەمی لە وی دانا.

– بی کەو و لە سەر ئەو لێدەوی هەلێ رێژە!

هەر مهلا فەرهاد کووبە کەمی سەراوین کرد، سەکی زێر، ملوانکەمی زێر، بازنە، پاوانە و

ئەنگوستیلە رۆژانە سەر لێدە کەمی. هەمووی ئەو خشانەش بە بەردی بە نرخ و گرانبایی وەک

یاقووت، لەعل، یاقیق و جەواهیراتی دیکە رازابوونەو. هێچ کام لە چەتەکان تا نێستا

خەزینەکی ناوا بە نرخیان نەدیو، هەر بۆیە هەموویان واقمابوون و بی ئەوێ یەک وشەشیان

لە زاری بێتە دەر، دەو هەموو زێر و جەواهیراتەیهو رامابوون.

مهلا فەرهاد دەستی بە قسان کردەو:

– عەنەبەر بەگ، هەموو ئەو زێر و جەواهیراتەمی دەدەمی بە نێمە؟

– بەلێ، هەمووی ئی خۆتانە!

– شتی وا نابێ!

عەنەبەر بەگ و مهلا فەرهاد زۆریان قسە کرد. مهلا فەرهاد داوای دەکرد عەنەبەر بەگ

بەشیکی ئەو پوول و زێرانە بۆخۆی بگێریتەو و ئەویش قبوولی نەدەکرد، ناخرە کەمی مهلا

فەرهاد ئەنگوستیلەیهکی زۆر باشی جوی کردەو، کە نەقیحە کەمی یاقووتیکی گەورە بوو و داوێ

دەست عەنەبەر بەگی:

– لانی کەم ئەوێان هەلگەرە.

– ناتوانم!

- نه تۆ سالانتيكى زۆر شو خەزىنە يەت پاراستوه و ئىستا مافى خۆتە بەشيكى لى ھەل گرى.
 - بە ھىچ شىئە يەك ناتوانم!
 - ماشەللا چەندە لە سەر برىارى خۆت سوورى. زۆر باشە، ئەگەر وابى و تۆ ھىچ لەو زىر و
 پوولەى ھەل تەگرى، نىمەش ھىچ لە گەل خۆمان نابەين. ھەستت كورپىنە با برۆين، ياللا!
 عەنبەر بەگ قاقايە كى كىشا:
 - نا، كاكە راوەست، بۆكۆى دەچن؟ باشە ئەمن شو ئەنگوستىلە يەم شوە ھەل گرت، بەلام
 ھەر ئىستا ش ئەو دامەو بە مەلا فەرھادى و داواى لى دەكەم لە لاين منەو بە دا بە
 مندالىكى كە داىك و بابى دە شەرى دا كوژرابن.
 - ئەنگوستىلە كەى ھەل گره و بۆخۆت بى دە بە مندالىكى وا.
 - باشە، دەى گىر مەو و دەى دەم بە كچى نايب داوسى.
 عەنبەر بەگ ئەنگوستىلە كەى دە گىرفانى نا. پاشان قاوھيان ھىنا و ھەر كەس قاوھى خۆى
 خوار دەو، بەلام لەو بەينەى دا عەنبەر بەگ ھىچى نە دەگوت و ھەر بىرى دە كردهو.
 - شوە بىر لە چى دە كە يەو، بەگ؟ خۆ نارەحت نى؟
 - پىاو ھەمە دەۆكى ميوان بى، چۆن نارەحت دە بى؟ ئەگەر نارەحتىش بى، ھەمە دەۆكى
 بىينى، نارەحتى يەكەى دە رەوئى. بەلام بۆچى؟ شتىكم دە دلئى داىە...
 - چت دە دلئى داىە، لىمان مەشارەو! نىمە دە بەر دەستت داين و ھەرچى يەكت بوئى بۆت جىبە جى
 دەكەين. بۆ وئىنە ئەگەر بتموئى براكەت تالان كەين و تۆلەى تۆى لى تىستىنەمە، بى سى دەو دەى كەين!
 - نا، نا، لە وى گەرىن! شو ھەر لە داواى مردنى با مەو بەشى خۆى نارەحتى بۆ پەيدا بوو!
 - ئەدى چى يە دە دلئت داىە و ناى دركىنى؟
 - باشە نىئە ھاتوون و شو خەزىنە يەتەن لى ئەستاندوم، كە ھەمووى مالى فەلەكان بوو،
 كە كۆيان كردهوئەو و لە لاى منيان بە ئەمانەت داناو. خەلكىش بە مەسەلە كەيان زانىو. جا
 ئىستا چۆن شو خەلكە باوهرم بى دەكەن كە نىئە ھاتوون و پوول و زىرە كەتان لى ئەستاندوم.
 - بۆيان بگىرەو...
 - قەت باوهرم بى تاكەن.
 - دەبى باوهرت بى بكن! شوە نىە نىمە خۆمان گەياندۆتە نىرە...
 - كەس دىتوونى، داوایە شاھىدى بدا، كە بەلئى ھەمە دەۆك چوھ سەر عەنبەر بەگى و
 تالانى كرد؟

– باشه، چ بکهین؟ خو نیشاللا ناشت کوژین!

– کوژانم پی خو شتره له وهی نابرووم بچی و دوايه خه لک بلین درؤ ده کا، پروت نه کراوه و بوخوی خه زینه کهی خواردوه. نه مړؤ کهس باوهړی به کهس نیه و دیاره کاتیکیش دنیا وای لی هات که نینسانه کان ناوا بهرامبر یه کتری دردوڅنگ بوون، نیدی ژیان زور ناخوش ده بی! پیوای چاک بن ریگیه که بدوزنه وه که خه لک لیم دردوڅنگ نه بن و ناوام چاو لی ته کهن.

لیړه دا همه د وه قسه هات:

– نارې حمت مبه به عه نبر به گ، نیستا نه وه شت بؤ جیبه جی ده کهم!

پاشان له پر راست بؤوه.

نیستا نه وه همه ده کورته بالایه له پیش چاوی عه نبر به گی به قه د حوو جیکی لی هاتبو و له دلئی خوی دا گوتی: "نه وهی پی ده لئین همه دؤک، نه وه یانه، نه که نه وی پیشوو".

عه نبر به گ هه ستا، چوه بهر ده رگای ژووره کهی دیکه که ژن و مندالی لی بوون و نیستا له ده رگا که وه به ترسه وه چاویان ده وان بریوو و به ده نگیکی بهرز گوتی:

– زووبن، نه و گونی به پر له زیړ و پوولم بؤ بیخن، که به میرات له باجه وه بؤ من

به جی ماوه.

پاشان غاری دایه وه لای همه د و هاور پشیانی و گوتی:

– کاکه فهرموون، پوول و زیړه کهی بهرن و کارتان به من نه بی. هه نه وه نده له باجه وه به

میرات بؤ به جی ماوو و نه ویش بؤ نیوه. نه وه ش بزائن بابو باپیری من هه ردو کیان نازا بوون.

هه موو چه ته و یاغی به کان، ته نانه ت کوژان و غلیش، خویان به ده سته وه دا، به لام باپیری من

نه ی کرد. فهرموو نه و زیړه هه مووی بؤ تو!

گونی به که له وی بوو، ته میووور هه موو زیړه کانی ده گونی به که ی کرد، زارکی به به نیکی توند

به ست و به شانی دادا. هیته قورس بوو، به زه حمت بؤی هه لده گیرا. عه مبه ریگ به که به یه که

هه موویانی ده نامیژ گرت و له و کاته دا چاوه کانی پر بیوون له ناو:

– هه تیو و بیوه ژنتان له بیر نه چن، نه وانه ی باب و میردیان ده شه ری دا کوژراون. نه وان له

هه موو که سی دی زیاتر شیوای وهن که یارمه تی یان پی بکری!

همه د به دوا ی وی دا گوتی:

– هه روها نه و پیریژنانه ش که کوره کانیان ده شه ری دا کوژراون!

له پلیکانان چوونه خوار و عه مبه ریگ به گ ده رگای بؤ کردنه وه:

— خودا پشتیوانت بیّ حەمەدۆك، هیوادارم لەو خەباتە دا سەرەكەری!

حەمەد گوتی:

— زوو لە بەر دەرگاکی لاچوو، بچۆوه سەری و خۆت حەشار دە! مەیهالە هیچ کەستان لە

بەر پەنجەران بن...

عەمبەر بەگ بە پەلە چۆوه سەری، زانی حەمەد چ دەکا. لە نەكاو مالهەكە وەبەر دەسپێژ

درا. گوللە بە سەر دەرگا و پەنجەران دا بارین. حەمەد و مەلا فەرهاد گورانیدیان:

— عەنبەر بەگ بی کەو! ئیمە دەستەى حەمەدۆكين! یان زیڕ و پوولە کەمان دەدەیهی یان

دەت کوژین!

عەنبەر بەگیش پەنجەرەیه کیانی کردەوه و لە بەر پەنجەرەكەى را بە هەموو هیژی خۆی

هاواری کرد:

— بۆچی دەستم لی هەلتاگرن؟ زیڕ و پوولەكە هەر ئەوەندە بوو كە بردتان! وەللاهی یەك

سكەش چی یە دە مائیم دا نەماوه...

خەلكی شارى بە گرمەى تەفەنگان وەخەبەر هاتبوون و كاتێك گوتیان لەو گورە و هاواری

بوو، زانیان كە حەمەدۆك بە سەر مائى عەنبەر بەگى داداوه و تالانى كردوه. ئیدی هەر كەس

سەرى دە بن لیفەى خۆى نایهوه و تاقە كەسێكیش نەویژا سەر وەدەر نی. ژاندهرمان كاتێك

گوتیان لە تەقەى بوو، ئالۆز بوون و وە جوجۆل كەوتن، بەلام تا ئەوان وەخۆ هاتنەوه، چەتەكان

لەمیژ بوو وەسەر تەپكەكان كەوتبوون و لەویوه تەقیان بە سەر شارى دا دەكرد.

ژاندهرمە و چەتەكان لە نیو دارستانی ناكارسازی تێكەهەلچوون و شەر لە شەویوه تا بیانی

دریژهی كێشا. تارىك و روونی بیانی حەمەد نەخافل بە سەر وەكىل باشى نایب عاسمى دا كەوت:

مەلا فەرهاد گورانیدی:

— نەبزوی نایب!

نایب عاسم لە جیبى خۆى راوستا و دەستەكانى بەرز كردەوه. تەیموور غارى دا پیشى، تەفەنگەكەى

هەلگرت و دەستووری پى دا دەمەروو درێژ بی. حەمەد لە سەر زگ خۆى گەیانده لایان:

— دەمناسیهوه، نایب؟

— چۆنت نانا سەوه حەمەدۆك! كەس هەیه وەك تۆ بچى؟ بەلام ئەمن پیتووبوو وازت لە

چەتەكەرى یە هیئاوه.

— گه رامهوه نایب. باشیش بوو هاتمهوه، نه گهر نه هاتبامهوه نیستا لیتره چاوم به دیداری تو
پرون نه ده بووه.

— کاریکی باشت نه کرد به سهر شاریت دادا همه ده!

— نایب، نیمه به سهر شاریان دانه داوه.

خویان کوور کرده وه و به ماته ماته خویان گه یانده نیو که ندالیکی. به ردیکی گه وه له
پیش که نداله که ی بوو و نیدی له وی گولله نه ی ده گرتنه وه. پالیان وه به رده که ی دا. نایب
سیگاریکی دا به همه دی. هیندیک واوهر ته میور له پشت بنه داریکی گه وه دریزو ببوو،
ته قه ده کرد و ناگای لییان بوو.

همه ده گوتی:

— ته میور و شیار به نه یان کوژی! له بیرت بی نایب لیتره یه و له بهر خاتری وی نابی که س

بکوژی.

ته میور بزه یه کی هاتی و وه لاسی دایه وه:

— سیم نه نگاوتون، به لام هر له باسکیانم داوه و هیچی دی.

نایب دوویاتی کرده وه:

— پیم بلی بزائم همه ده، بو به سهر شاریت دادا؟ پیتوا نه بوو نه وه بو تو سوودی نیه و به زیانته؟

— نیمه بو تالانکردنی عه نه راغای هاتبووین. بوچما نازانی چهنده خه لکی هه ژار و برسی

له و گوندانه ی شاخی هه؟ نازانی چهنده مندالی بی دایک و باب هه؟

نایب گوتی:

— ده زائم همه ده، جا نه و زیر، خشل و پووله ی لیتان نه ستاند زور بوو؟

— یه کجار زور، پر به گونی یه کی! دوایه ده خورجینیکی گه وه مان کرد و وه پاشته رکی

نه سپیمان هه لواسی، هه ردووک لای خورجینی پر کردبوو.

— ناغا و به گه کان زورتان لی ده ترسن و نیستا نیدی به و کاره ی هر تو قیون. هه ستاون

جه باری کونه هاورپیتیان ناردوته سهر گوندی عارف سایم به گی.

— بی گومان دوایه ش ده لین همه ده دک بووه به سهری داداون...

— جا عارف سایمیش له شکران ده نیریتته سهر... نه و ناچه یه تووشی چه ره سه ری و

گیره و کیشیه کی گه وه ده بی...

— هر هه ژار و بی ته نو اکانیش لییان ده قهومی و تووشی کویره وه ری و ره نج ده بنه وه.

له نه کاو نایب چاوی به کراسه کهی همه دی کهوت:

– نهو کراسه ی خه لک باسی ده کهن نهو هیه، همه د؟

– به لئی نهو کراسه پیروزه کهیه .

– همه د، نه من زور ده ترسم .

– بوجی؟ له چی ده ترسی نایب؟

– خه ریکن بچنه سهر دایه سولتانی. زوری باس ده کهن. رقیان لیبه تی و ده یانه وی بی گرن.

– کهس ناتوانی خور ده دایه سولتانی بگه یه نی!

– هیوادارم وای بی، به لام نه من نیگه رانم.

همه د چاوی له نایبی کرد و تیی هه لروانی. ده تگوت ده یه وی پرسیاریکی لی بکا.

نایب گوتی:

– چی یه همه د؟ ده ته وی شتی کم لی پرسی؟

– نه ری نایب، نه تو پیاو یکی به ناوی زه کی نه ژاد ده ناسی، که ماموستا بووه، له شهری

سهر به خویی دا نازایه تیی زوری نواندوه و میدالی وه رگرتوه... له گهل ره شماری چه ته ش

هاوسه نگر بووه، هیندیکیش ده شلی...

– نه یچون! قاره مانیکی گه وره بوو، بوخوی شیریک بوو! خه لکی نه م ناوچه یه هه صو

ده ی ناسن. نهو هیزه ی له خار بوغازی شهریکی سهخت و نازایانه یان له گهل فه رانسه یی به کان

کرد، نهو فه رمانده ریان بوو. هه روه ها له داردانیش شهریکی قورسی له گهل یونانی یان کرد.

– خه بهرت هه به کوشتوویانه؟

– به لئی، نهو هه واله شم پی گه یشته که قاتله کهشی کوژراوه ته وه. ده لئین نهو هی قاتله کهی

کوشتوتوه، ناوی همه د بووه.

لیزه دا نایب چاو یکی له همه دی کرد، وه که نهو هی پرسیاریکی بو هاتبیتته پیش. گولله

ویزه یان ده هات و به سهریان دا ده ریشتن.

همه د گوتی:

– نایب، نهو همه دی باسی ده کهن، خوارزای مه لا سه لامی، نهو نه من بووم.

نایب دهستی له سهر پشتی همه دی دانا و گوتی:

– کاریکی زور باشت کرد همه د، زور چاک بوو توله ی نهو پیاره نازا و قاره مانته کرده وه.

– نایب، پیتوایه دایه خوری و سهریان له وی مابن؟

- به‌ئى، مه‌لا سه‌لام پياوئىكى به نه‌زمون و نازايه. هاوړئى مه‌لا فه‌هادى به ئيدى.
 - ده‌زانم.
 پاشان هم‌مه‌د باسه‌كه‌ى گۆړى:
 - كه وا بوو ئىستا جه‌بارى هاوړئىم بوته هم‌مه‌دۆك؟
 - ناچارىان كرده، ده‌نا پئى خوښ نيه. هم‌وه‌ئى زۆريان بو هينابوو كه نه‌تۆ بكوړى، به‌لام
 به هيچ شيوه‌يه‌ك قبوولئ نه‌كردبوو.
 - ناگام لئيه. نه‌دى عمل‌يه شمل چۆنه؟ همر له شارى ماوه؟
 - به‌ئى، ده‌بينى رۆژنىك له لاي مورته‌زاغايه و رۆژنىكى ديكه له لاي مه‌لا دۆرانى. برىا
 ديبات. كلارى به گه‌وه‌ر له سهر ده‌نى و سوارى نه‌سپى عه‌ره‌بى هره باش ده‌بى! ده‌ ژيانى
 خوم دا كه‌سى وا زيره‌ك، نازا و خوراگرى وه‌ك ويم نه‌ديوه! هم‌ست ده‌كه‌م به‌كجار زۆريش خوى
 به قهرزدارى تۆ ده‌زانئ.
 - به‌ئى وايه، ناخر نمو زۆر جارن له لاي من داواى لئيبوردنى كرده و ده‌ئى تاوانى من
 بوو خه‌جيج كوژرا.
 هه‌تا ولات رووناك بوو هم‌مه‌د و نايب، له گه‌رمه‌ى شه‌رى دا و له كاتنىك دا به‌رده‌وام ويزه‌ى
 گوللانيان له بن گوتئى ده‌هات، به يه‌كه‌وه قسه‌يان كرد. پاشان ته‌يموور هاته لايان و گوتئى:
 - بپروانه كا هم‌مه‌د نمو ژانده‌رمانه چهنده كه‌مته‌رخه‌من، خو شه‌رى نازانن و همر خو
 وه‌ده‌رده‌خه‌ن. وه‌للاهي نه‌گه‌ر به‌وى و ده‌ستيان لئى ته‌پارئيم، يه‌كه به يه‌كه سهرى هم‌مويان وه‌ك
 هم‌رمئى له به‌ر يه‌رك بلاو ده‌كه‌م.
 - نا، نا، ته‌يموور، شتى وا نه‌كه‌ى!
 وه‌كيل باشى عاسم هه‌ستا سهر پئى. ره‌خت و فيشه‌كدانه‌كه‌ى راسته‌وياسته كرد و خوئى ته‌كاند.
 - نه‌من ئيدى ده‌رۆم...
 هم‌مه‌د گوتئى:
 - هيوادرم هيچ كه‌س به يه‌كه‌وه‌ى نه‌ديين. تا ئىستاش هيچ كه‌س نازانئ كه ئيمه دۆستين، وا نيه؟
 - نا، كه‌س نازانئ. بش‌زانن شتىكى وا نيه و زۆر ده‌ره‌ست نيم.
 هم‌مه‌د به رپړئىكى زۆره‌وه ده‌ستى نايبى ماچ كرد و نايبش نه‌وى ده باوه‌ش گرت:
 - هم‌مه‌د گيان، نه‌وه نمو جاريش چاومان به يه‌كتر كه‌وته‌وه. ناي چهنده شادم كه ده‌زانم
 نه‌تۆ تۆلمى مامۆستا زه‌كيت كردۆتوه! جا ئيدى نمو جار بش‌مرم، داخم نيه.

خودا پشت و په نات بی!

نایب پړی. حممد به هاورپیکانی گوت ته قه ی رابگرن، نه وه ک نایب گولله یه کی و تله کیی وی پکه وی. دیاره ژانده رمه کانیش ورده ورده له پاشه کشی بوون و ته قه یان برپیژوه. مهلا فه رهاد گوتی:

— کورینه، ده چینه مالّه تۆمته ی و ده خه وین. ده زام ئیستا چاوه وراغانه و پېشوازی یه کی باشمان لی ده کا. ژانده رمه ش جاری هتا لانی کم حموتوویه کی دیکه خویان بو خر نایبته وه و ناتوانن بیته وه شاخی.
حممد گوتی:

— نه و نایبه به راستی مرؤقینکی سرنجراکیشه. گوما م نیه که نه و دۆستیکي نیزیکی مامؤستا زه کی بووه.

له ریگایه دا، تا گه یشتنه چی، به یه که وه هر باسی وه کیل باشی عاسیان کرد. مهلا فه رهاد ده ی گوت:

— پیاری وه ک نایبی بو ژانده رمه نایب. نه و ده بوو له گه ل ئیته بی!
— ده ی خو ئیستاش هر له گه ل خو مانه!
— چی؟ بریا...

هر له ماوه ی سی چوار پوژان دا نه و هه واله له کوزانی هتا عوسمانیه ی، له دۆرتیولی هتا نه ده نه ی و له سرانسه ری دهشت و شاخی بلاو بووه؛ حممه دۆک چۆته نیو شاری، خه زینه ی عه نبر به گی تالان کرده و پر به گونی یه کی زیړ، زیو و جهواهیراتی دیکه لی ته ستاندوه و به لینی داوه له مه و دواش هر جاره و به سر به گینکی دا بدا و هه موو نه و پوول و زیړه ش به سر بنه مالّه ی هه تیوان، بیوه ژنان و مالومندالی نه داری نه و سربازانه دا دابه ش ده کا که له شه ری قه فقاز و داردانلی دا کورژاون و نه گه راونه وه.

هیندیکان به و هه واله ی زور خوشحال بوون و هیندیك زور نارجه ت. کاتیک دایه خوړی نه و هه واله ی بیست، خم و خواردنی لی هه لگیرا. کاری بیوه نه وه هر ده چوه بن وینه که ی حمزه ته ی عه لی، نه و وینه یه ی که تهرمی نیمامی له سر وشتره که یه و نیمام هر بوخوشی وشتره که ی لی ده خوړی. رووی ده وینه که ی ده کرد، له گه لی ده دوا، ده پارایه وه و ته نانه ت جاری وا بوو هه لده پهری. نه ی ده هیشت سهیران و خیزانی مامؤستا زه کیش بجه ون. موسلیمی به سته زمانیش که شه و پوژ تفهنگی به ده سته وه بوو و کیشکی له مالتی ده کیشا، خه ی لی تال بوو.

سى چوار پۇژ دواتر ھەوالان ھات كە چەتان چۈنە سەر گۈندى عارف سايم بەگى. ۋەك بروسكەي بە سەريان دا داۋن. لە وېش ھەمەدۆك پېر بە خورجىتىك زىر و پوولى بىردوۋە و گەراۋەتەۋە شاخى. ھەۋالەكە بە ۋەش كۆتايى نەدەھات. دەگۈترا كە لەو بەينە دا كۆتايى عارف سايم بەگىش كۆزراۋە، نەۋىش كى؟ نايب حاجى عدلى! ئەو حاجى عدلىيەي كە زەمانى شەپش لە ھەموو بەرەكان لە گەل عارف سايم بەگى بوو. ھەر ئەو حاجى عدلىيەي شەش پياۋى لە نىۋەپاستى شارى كوشتن و چونكە پياۋى ئەو بەگەي بوو، تاقە شەۋىكىش لە گرتوۋخانەي نەمايەۋە. بەلام نىدى ئەۋە كارەكەي تىكدا. ھەمەدۆك ھەلەي كرد، ھەلەيەكەي گەورە، ھەلەيەكەي ۋا كە عارف سايم بەگ چاۋپۇشىي لى تاكا. ھەمەد بابى عارف سايم بەگى نۆينەرى گەورەي ھەموو ھەرىمەكەي پروت كىردبوو و سەعاتە زىجىر زىرەكەي كە ديارىي مستەفا كەمال پاشاى سەرۆككۆمار بوو و مۆرى ۋى لە سەر بوو، بىردبوو: ديارە ئەو سەعاتە كە مۆرىكى نەۋتۆي لە سەر بوو، شياۋى قارەمانانى ۋەك مەلا كەرىم، شاھىن بەگ و رەشمارى بوو، كە ئەۋانەش نىستا نەمايوون و لە ۋانەي ماۋىشن، دەكرى بلىن ھەر كەسىكى ۋەك بايرامۇغلى كە پياۋىكى بەۋەج بوو، بۆ ئەۋەي دەبوو ئەو سەعاتەي بىر تىتى...

نىدى ھەمەدۆك پىتى لە بەرەي خۆي زياتر راكىشاۋە. بىگومان عارف سايم بەگ كە نىستا زۆر توۋرەيە، لەشكرىكى ۋەسەر دەگىرې و بە دىلى دەگرې. بەلام ناخر ئەۋە زۆرىش ھاسان نىە و ئەو لەشكرەش ناتوانن ھەمەدى بشكىنن، چونكۈ ھەمەد كراسەكەي سولتان سەلاھەدىنى دە بەر داىە، ھەر ئەو كراسەي كە سەلاھەدىن بۇخۆي، لە كاتىك دا بە شىرى پروتوۋە خۆي بە دوزمن دادەدا، دە بەرى دابوۋە. ھەر لە ساىە ئەو كراسەشەۋە بوۋە كە سەلاھەدىن تۋانىۋىتەي بە تاقى تەنى بەرگرى لە نۆرشەلىمى بكا، نەيەللى خاچپەرستان بىگرن و ئەو شۆينە پىرۆزە بكاتە كوشتارگەي ۋان. خانەقاي چلچارى ئەو كراسەي تەنانت نەداۋە بەو شازدە پياۋچاكانەش كە چۈنە شەرى يۆنانىيەكان و نىدى نەشگەرەنەۋە. ئەو كراسە بۆ پياۋىك دەبى كە شياۋى بى و خانەقاي چلچاۋىش ھەمەدۆكى ھەلپۇاردوۋە، ھەر ئەو ھەمەدۆكەي كە بە شمشىرەۋە، ۋەك پلىنگ خۆي بە نىۋەپاستى زىجىرە چىاي توۋرۋوس دا كىردوۋە...

بەگە گەورەكانى شارى كۆيۈنەۋەيان لەسەر كۆيۈنەۋە دەگرت و كەيفيان زۆر ساز بوو. ئەو بارودۆخە بۆ ۋان خىر و بەرەكەت بوو. بىگومان ھەر بەو زوۋانە عارف سايم بەگ خۆ دە مەسەلەكە ھەلەدەقوتىتى و ئەو ھەرىمە پېر دەكا لە ترس و دلەراۋكى. نە ئەو كە كارەدەستىكى بالادەست و گەورەيە و نە لە سەرىكە دەۋلەتىش چى دى ئەۋەيان پى قبوۋل دەكرى، كە

چەتەيەكى وەك حەمەدۆكى درېژە بە ئاژارە و پاورووتى خۆى بىدا. نا، ئىدى كاتى ئەو هاتو كە داستانى حەمەدۆكى كۆتايى پىپى. ئىستا خەلك تەنانتە باسى حەمەدۆكيان وەك ياغى يەكى بەنيويانگ زۆر نەدە كرد و لە چوكورواوا، تورپوس و ھەموو ئاناتولى باس ھەر باسى ئەو كراسە پىرۆزەى بوو كە دە بەر وى دا بوو. گرفته كەش ئىستا ھەر حەمەدۆكىك نەبوو، شاخەكان ھەموويان پىر لە حەمەدۆك بوون. ناخ... ھەمووش تاوانى ئەو دا يە سولتانه يە. بەلى ئەوانە ھەموو دە بن سەرى وى دان. ئاي ئەو ژنە چەند وريا و زۆرزانە! ياغى، چەتە، دز، قاچاچچى و تەنانتە پىاو كۆزى ھەرە خويئەنخۆرىشى دە بەر دەستى دان و ئەو كەسانەيان پى لە نىو دەبا كە بە نەيارى خۆيان دەزانى و بە نيازە تۆلەيان لىستىتەتەو. لە خەلكى شارى و تەنانتە لە ناغا و بەگە گەورە كانىش ئاقلەرە. پىنگەى كۆمەلاتى و ئەزمونى رابردوى واى لى كوردە كە خەلكى باش دەناسى و دەتوانى چۆنى بۆخۆى پى خۆش بى، خەلكى ھەلسوورىنى، كاربان پى بكا و كەلكيان لى وەر بگرى. بزانه چى كرد؟ ناخر كى ئەو پى دە كرى؟ بارگىنىكى نىو تۆپىوى قۆترى زىندوو كرددەو، كرىدە ئەسپىكى بۆرەى رەسەن و واى لى كرىد چلسوارەى غەيبى بە عەباى سىپى يەو پەيدا بن، ھەلى كىش بۆ ناساننى و بى بەنە لاي خۆيان و ھەوت سالتان...
 زولفۇ بزە يەكى ھاتى و گوتى:

— جا ئەو تەوانى خۆمان بوو. بۆچما ھەر ئىمە نەبووين مەسەلەى مۆرى پىرۆزى سەر مەلاشوى ئەسپە كەمان دروست كرد؟

مورپە زاغا تورپە بوو:

— ئەو دەلىپى چى؟ يانى ئىمە بە دەستى خۆمان مۆرە كەمان بە مەلاشوى ئەسپە كە يەو نا؟ بە راستى پىتەوايە ئەو درۆ بوو و ھەر بۆخۆمان سازمان كرىدبوو؟

— ئەيچۆن! بۆخۆمان ئەو بەزمەمان دروست كرد و داستانى مۆرە كەمان بلاو كرددەو! وا نەبوو؟ ئەدى ئەگەر ئىمە نەبووين، كى بوو سىئەزار لىرى خەلات بۆ گرتنەو و ھىنانى ئەسپە كەى ديارى كرد؟ ئەتۆ بىنى پولىنىكى ئاوا زۆر بكە يە خەلات بۆ ئەو ئەسپىكى پىرۆزى سىحراويت بۆ بىتن و دوايش لە جياتى وى قۆترىكى كەلاك بەرى، بەو بەزم و ھەللایەى گوللەبارانى بكەى، دەبى چاوەروانى وەش بى كە ئەو ئەسپە بە دوغا و نزا زىندووش بكرتتەو...

— ئەھا، وەللأ بابە تەواو... جا بۆ نالىپى ئىمە ھەر بۆخۆشان ئەسپە كەمان زىندوو كرددەو؟

ھىندەى نەمابوو مورپە زاغا و زولفۇ بەگ پىكەھە ئىرژىن، روستەم بەگى پىرە مامۆستا گەيشتى و نىويويانى كرىد:

— به گه کاتم، ناغا کاتم، نیتوه هاوړتی دیرینی یه کترن. سوود و زیاتان به یه کمه گری دراوه و هر نیتوه بوخوستان دهبی پستی یه کتر بگرن، که وا بوو چوڼ دهبی ناوا له یه کتر تورپه بن و کیشی بکمن؟ راستی یه کمه نوهیه هم موومان دلناسک بووین، له مسهلمی نمر نسیپه دا هیچمان تاوانبار نین. گرفته که نوهیه که نیتمه هم همیشه له جیاتی نوهی لولوی چه که کاتم ده لای دوژمنی کمین، هم همیشه ده لای خوژمان کرده. نه گمر وا نمبا، هم مدوک هم له بناغه را نده بوو! به لام نیتمه قهت نوهندهی پیوسته بیرمان له حالی خوژمان نه کردوتموه، بیرمان له کومل و نوه یاساو ریشوئنانمش نه کردوتموه، که بناغی ژبانی کومل نیتیمان له سر دامعزراوه و هه مانن. له دههزار سال، یان سهدهزار سال پیش نیتستاه، مژ و نیشانهی پیروزی له چمینی مژه کمه نسیپه هم مدوکی، هم هه بوونه. نسیپه کانی ناشیل، نهسکه ندری گموره، هزرهتی عمهد، هزرهتی عملی و کویروغلیش لهو نیشانانمیان پیوه بووه. نه گمر هزرهتی عیسا ش نسیپه بوايه، بی گومان خه لک نوه نیشانه روونا کمیان له سر شمولی کمه نوه نسیپهش ددی! له بیرتان نه چی به گه کاتم، نسیپه ناشیلیش که شمش یان حموته هزار سال پیش میژوو و ژماردنی ساله کان هه بووه و ناشیل لشمیری ترویای دا سواری بووه، هم نوه نیشانمیهی ده زاری دا بینراوه. که لاهه کانی نوه قه لایمی نیتستاش له نیتیک داردانلی هم ماون. که وا بوو نابی بلین نوه هم دهنگو بووه و نیتمه دروستمان کرده! دهبی نیدی له گم یه کتریش تمبا و هاودنگ بین... نیتستا که هم مدوک به سر گوندی عارف سایم به گی داداوه، خزمه تیکی گمورهی به نیتمه کرده! شتیکی گرینگ نوهیه که بابی نوه کاربه دهسته گموره میشی رووت کرده و سمعته تایهتی یه گرانابی یه کمه له بهرژکی پچریوه. جا له وهی باشر دهبی؟ به لای هم مدوک به سر شاره که شمایی داداوه، به لام نوه شتیکی زور گرینگ نیه، چونکه نم شاره زور جار کومتوته بهر هیرش یاغی یان و نوه یه کم جاری نیه! خو بوخوستان دهزانن که زور ناغا و به گی گموره مان له نیتوه راستی نم شاره کوژراون، به لام بارودوخه که گورانیکی نوتوی به سر دا نه هاتوه! بردنی نوه سمعته تایهتی و به نرخمی له هه مووی وانه گرینگتره... نیتمه دهبی هم موومان منعتباری هم مدی دوژمنی گموره مان بین که نوه کارهی کرده. سهبارت به دایه سولتانیش دهبی بلیم مفرسی وی. له دزینی سمعته تیکی نوتو زور گموره تره. مریده کانی وی روو ده چته گموره یه ده کم و کومل کومل ده بنه هم مدوک. به لکوو نیتمه بتوانین لهو نوختمیه که لک وهرگرین... بریا بزمان کرابا عارف سایم به گی لهو بارهه تی گمورین... نومیش وهک نیتمه دهبی لهو بارهه دا شاره زای بی. ناخر بابی چارچی بووه و هم ریوش بی گومان وهک نیتمه له مسهلمی راپمیرین، چته گموره، شیخ و مریدان و شتی وا حالی یه. نیتستا نیتمه دهبی بیر له وه بکینمونه که کاتی که له گه لای داده نیشین، چونی له گم بلوین، چوڼ داخ و رقی له دهروونی دا ببزوینین و به چ لایهک دا هانی بدین. نوهشتان له بیر نه چی که عارف سایم به گ به هیچ شیویهک،

تەننەت نەگەر گرانیشی لە سەر بکەوی، نایەلێ نەنکەرە بەو حەیسویمەسە یێرە بزانی، چونکە نەگەر پیتەخت لەو مەسەلانە ناگادار بێ، خرابی بە سەر دا دەشکیتەوه. ئەو ئەزمونی پیتەختی لەو بارەوه هەیه. بە پروای من نێمە دەبێ بیترسین. وای لی بکەین لە گیانی خۆشی بترسی...

– قەسەگەت راستە. دەبێ وا بکەین.

– بەلام لەوانەشە نەگەر لە خۆی بترسی، نیدی پیتی دەو شارە ی نەنیتەوه!

– وای لی بێ، نیدی نێمە حالمان شر دەبێ...

زولفۆ لە جیبی خۆی راست بۆوه و لە حالیک دا لە سەر پانیان رادەهژا، گوتی:

– خەمتان نەبێ، ئەمن عارف سایم بەگی چاک دەناسم. هەر ببزوی، دەزانم چی بە دلێ دا دی. ئەو هەمیشە لە کورتیی دەبریتەوه، راست دەچیتە سەر باسی سەرەکی و بەو شێوەیە ترس دەوستی. گوومان لەوه دانیه که نێمە دەتوانین ترسی ری بچەین. پیتشم وایە هەتا بزۆی هەست بە مەترسی نەکا، نەگەر تەواوی دنیا ش وێران بێ، مووی لی تابزوی!

– ئەوه مان لە بیر نەچی، حەمەدۆک سەعاتە بە نرخەکی، که دیاری مستەفا کەمالی بووه، لە بابی ویی ئەستاندوه و بی گوومان داویشیەتی بە بایراموغلێ، که پیتی وا بووه تەنیا کەسێکە ئەو خەلاتە ی لی دەوه شیتەوه!

– بەلێ، گوومان لە وه دا نیه که بردنی ئەو سەعاتە ی زۆر لە دل گران هاتوه و پیتی وایە بی زیزی بەکی گەورە ی بی گراوه.

– ئەها، دەبێ نێمە راست لە سەر ئەو نوختە ی بی داگرین. ئەوه کارتێ هەرە باشی نێمە یە و دەبێ بە وهخت لە عەرز ی دەین.

زولفۆ گوتی:

– نێوه راست دەکەن، وهک گوتم ئەمن زۆر چاکی دەناسم! زۆر خۆی پی گەورە یە! پیتی وایە خودایە که و لە سەر عەرز یە! دیارە ئەوه ی قەت پی قبول ناکری که یەکیک پەیدا بێ، دەسەلاتی وی بە هیند نەگری و خۆی لە وی پی باشت و بالادەست تر بێ.

بەو شێوە یە چەند رۆژیک ئەوان هەر بە دەوری یە کەوه بوون، بیران دە کردوه و لیکیان دەداوه که چۆن هەلسوکەوت لە گەل عارف سایم بەگی بکەن و چۆنی هان دەن و بی ترسینن که باشت ئەوان بە مەبەست بگەیهنی. هەموو لە سەر ئەو باوهرە بوون که نابێ هیچ رینگایەک، یان کەرەسە یەک، بۆ گەشتن بەو مەبەستە پشت گو ی بچەن.

مورتهزاغا گوتی:

– مېشېك به تهنې ټه وڼده پيس نيه، به لام بېزې پياوې هملده ستينې. ټيمه ده بې پيش بهو شته بگړين...

رؤسته م بهگې كؤنه مامؤستا گوتې:

– هممه دؤك مېشېكې بچكؤله نيه، بهلكوو پلنگينكې ټيمه له نيو چرنووكې خؤى دا راگرتوه، باهؤزتيكه هره شه له نايندهى نيشتمانكه مان ده كا.

خهليل بهگې گهوره ليره دا وه قسه هات و كؤتايې به باسه كمش هينا:

– بهو حالهش ټيمه نابې بسته هه تيويكې بووده لهى چته هينده گهوره بكه ينه وه.

نه وپروؤزى مورته زاغا زؤرى قسه نه كرد. هر ده بيري عملې به شهلې دا بوو. ناخر نهو شهوې عملې له لاي وى و حوسنى خانمې ده ستې به قورئانې دادابوو كه هممه دؤك نيدى وازى له چته يې به هيناوه و شاخې بهجې هيشتهوه، به لام نيستا ده ركه وتبوو كه وه كيل باشى عاسم و پياوه كانى به چارى خؤيان هممه دؤكيان له شهري دا و له شاخې ديبوو. باشه چ باسه؟ نهو شهله نه گېته چؤنى نهو مه سهله يه بؤ ليك دا وه ته وه؟ مورته زاغا تا ده رفه تى وه گير كهوت كه هاوړيكانى بهجې بيللې، وه خت بوو له عه يبه تان دلې بتؤقى. نيدى دواى قسه كانى خهليل بهگې به په له هاته دهر و وه دووى پېوشونى عملې كهوت...

(۱۸)

وهللاهی لیت توورهم، عملی گیان! باشه نموه چ بوو نعتۆ له گهلت کردین، به قوربانتم بم! ناخر نهمن چمندت له بهر پاراموه! همهمدی منت بۆ ناردوهه شاخی؟ همر نعتۆ نمبوی تهرمی خۆت له سمر وشتی دابست و بۆخۆشت وشته کمت لی خوری، عملی گیان؟ بۆچما هیژ و دهسلاتی تۆ سنووری بۆ دادهنی؟ یان دهمبوست فریومان دهی، عملی گیان؟ باشه نعتۆ که نمو شیره دوو سهره، واته زولففقارت ههیه، تۆ که دولتوسواری، تۆ که یاری نیزیکی پیغه مبهری خوای، پتهپلی بزاتم بۆ دهبی نیتمه تووشی نمو ههموو رهنج و کویرههیه بیهن؟ عملی گیان، خۆ دهزاتم له تۆ زیره کتر و زۆر زانتر همر نیه! دهو دنیایهیه دا کس ههیه بتوانی تابووتیکی به تهرمی خۆبوه له سمر پشتهی وشتی دابست و همر بۆخۆشی وشته کمت لی خوری؟ پتهپلی وا ههمبوه بۆخۆت جاریکی نمو پرسیارهیه له خۆت بکهی؟ ناخر یان تابووته که بهتاله و کمتی تی دا نیه، یان یه کی دی وشته کمت لی ده خوری! نمو جار بلتی نمو پیاره کورتهبالا برۆپره سمیلدریژ و بادراوه که شه کمت و که له لا به ریگایه دا دهروا، پیاو دهلی نیتستا نا نیتستا سهرنگری دهبی و ده کموی، نعتۆ بی؟ ناخر یان نعتۆ همزهتی عملی نی، یان وینه گهره که وینه کمتی خراب کیشاوه تهموه... دهزانی نهمن بهردهوام لیت پاراموه و ههزار جار پمنا بۆ هیناوی که ناگات له همهمدی من بی و له بهلا و کویرههیه یان بی پارتیره. نه گهر نعتۆ به راستی نیمامی عملی بوایه، نه منت ناهومید نهده کرد و وهلامت ده داموه! باشه عملی گیان نه گهر نعتۆ به راستی عهلیش بی، له مموودا چۆن دهتوانی چاو له چاوم کهی؟ ناخر بروانه، بزانه همهمدی من چۆن نمو خانووی ریکوینک کرده، چۆنی پازاندوتهموه و وینهی تووشی چمند به رتیره لهو جینگا پاک و خارتنهیه ههلواسیوه. دهزانی بۆچی وای کرده؟ چونکه باوهری به تۆیه و تۆی له لا گهورمیه. نمو جار دهزانی زۆری بی تاچی همهمد دهیتته باوکی مندالینکیش. باشه دلته بمو مندالهی ناسووتی؟ چۆن دهبی نعتۆ ناوا بی پهمیهی بی؟ به قوربانتم بهم، عملی، قارهسانی گهوره! له دلته خۆمان دا تهختیکمان بۆ تۆ ساز کرده، کردوومانیه شا و

پیمان گوتوری شاعلی، ناومان ناوی شیریی خودای. دهی چۆن دهبی بیلی نیمة توشی نمو ههموو بهلا و
 چرمسیری بهی بین، عملی گیان؟ لموانیه نموندشت دهرهتان و دمهلات نبی، که نمو داوانمی نیمة
 قبول بکمی! چوزانم، لموانشه همر به راستی مردبی... رهنکه قمت نعتو نمو وشترهت لی تهخوبیی و
 قمتیش ترمهکمت ده نیو نمو تابوتمی دا نموبوی... دهی نهگمر وایی، بۆچی جار به جار خو ده کاری نیمة
 هله دهقوتینی و نمو ههموو خه ممان توش ده کهی؟ هومیلپی تهخشین پیرۆز و باشه، بهلام نهگمر کابرا توانای
 نمبو نمو هومیده به ناکام بگیمنی، نموه خراپه. هیواپراوونیش له مردنی خراپره عملی گیان! مرؤه همر
 دهمری و چارهنوسی لموه زیاتر نیه، بهلام نهگمر هیوا نمبو، ژانیش مانای نیه. نعتو بۆ نیمةت هیواپراو
 کرد؟ نعتو که نیامی، نابی بهزیمت به نیمة دا بی، عملی گیان؟ نهدهکرا نمو شاکیر بهگه بی دینه – رهپی ده
 قمبریش دا نهحمسیتومه – له سمر رتی حه ممدۆکی قوت نمبو بایموه؟ باشه نهگمر حه ممدۆک نمو کابرایمی
 نهکوشتابیه، نهدی کی تۆلئی مامۆستا زه کی، که سی همتیوی له پاش بهجی ماوه، کردبایموه؟ کی مافی نمو
 ههموو خه لکه ههزاری له وی نهستاندبایموه؟ دهتوانی وهلامم بدهیموه؟ حه معد به بیی رتوشوینی همر چوار
 کتیه پیرۆزهکان نمو جینایمتکاری کوشت و به راستیس چاکی کرد. نمو نمرکی خۆی بهرتوه برد. نه منیش،
 نه منی پیرۆز، له سمر گۆری نمو سته مکاری، که همر رۆژی هوهالی پر بووه له مار و دووشک، سه مایه
 ده کم. بهلی به دهنگی دههۆل و زورنای سه مایه ده کم، با همر کس دههیننی بیی سمر بم و بیم بی کمنی! نا
 نیلی کارم بیت نیه. لیت تووره! نیلی به رتی خۆم دا دهروۆم و چی دی چاو له روخساره گرژهت ناکم. چاو
 نیوچاوانت چۆن تیلکناوه! رهنکه روخسارت له راستی دا ناوا گرژیش نبی، بهلام نیلی نه من تا هم، قمت
 هاوارت ناکه می. قمت نالیم هاوار خاوهنی شیریی دووسر و تا له سمر نمو دنیايش مام ناموی چاوم بیت
 بکومتومه! بۆتو ناوا باشه! کسیتک خه لکی هیواپراو کا، دهبی همر وای بسمر بی! عملی گیان، خاوهنی
 شمشیری دووسر، نیامی گموره، نه من چی دی خۆم بیژانگیری و لیره دهروۆم! دواي نهوی تۆ یارممتی
 حه مدیت نه کرد، که له مالی خۆی داممزی و لیت گمرا پرواتموه شاخی، نیلی من ناتوانم له مالی وی
 بینه موه. دهروۆم و قمتیش نایه موه چاو له روخساره تووره و گرژهی تۆ بکه موه! عملی، نعتو وهک بیسته
 گوئی ناده ماف و بایه خی نینسانهکان و هیواپراویان ده کهی! همر خوی گموره بۆخۆی دهزانی تا نیستا چندی
 دیکهی وهک نیمةت ناهۆمید کرده و لیت گمراون له نیمة خراپتر توشی رهنج و کویره هوری بن! دیاره حقیقه
 وایان لی بی، نمو گه مژانه نهگمر پشتیان به تۆ نه بستبا و هومیلپیان به تۆ نمبوايه، وایان لی تدههات!

دایه خویری ههراي کرد:

– نه ری سهیران، کچم، پیموایه نه تۆ ده سالیکی رهشت هه بوو، له وانهی خه لک بۆ شین و
 تازی به سه رخۆیانی داده دن!

– بەلئی دایه گیان، همه...

– بۆمی بیته...

سهیران سندووقه دارگوئزه کهمی کردهوه، دهسماله کهمی دهرتنا و بۆی برد. لئو بهینهی دا همر بیری ده کردهوه که دایه حۆری دهبی نهو دهسمالهی بۆ چ بی، بلئی هموائیکی ناخۆشی نهیستی؟

– نهو کورسی بهی بیته و بچۆ سهری...

پاشان دهستی بۆ وینهی عملی راداشت و گوتی:

– نهو دهسمالهی به سهر نهو وینهی دابده. چی دی پیم خۆش نیه روخساری نهو پیاره

دلره قهی بیینم.

سهیران داواکهی جیبه جی کرد و پاش نهوهی وینه که به دهسماله کهمی داپۆشرا، دایه حۆری له

بهرامبهری راوهستا و گوتی:

– کاتیک خهک بههیند نهگیرین، هیواپراو بکرین و کاتیک پیاو خهککی تووشی کوئرهوهری و نارهمتی به

بکا، بارودۆخه که ناوای لی دی. بهلئی، نهو کاتی نیمه همومومان دهبی چارشیتی رهش به خۆمان دادین!

پاشان پشتی ده وینه کهمی کرد، چوو بۆ لای ده رگا و به سرته، به شیوهیه که که نیمام گوتی

لی نهبی، به سهیرانی گوت:

– کچم، وه ره با بجینه ههساری. هیندیک شت هه ن دهبی باسیان بکهین...

له پلیکانان چوونه خواری. دایه حۆری سهیرانی برده قولینچکی هه ره سهرووی باغچه که،

زاری برده بن گوتی و دیسان به سرته پیتی گوت:

– نهمن له گه لّ عملی به کیشه هاتووم و راست و رهوان هیندیک قسم پی گوتوه، به لام

هه رچۆنیک بی، نهو هه ر نیمامی خۆمانه... هیندیک شت هه بوون ده بوو پیکه وه باسیان

بکهین، به لام ئیدی نابی دلّی بیشتین. بۆمان نیه لیتی تووره بین. له وانیه نهویش لهو بارهیه وه

هیچی له دهست نه هاتبی ئیدی. وشیار به ریز و حورمهتی بیاریزی...

– وا ده کهم، دایه...

– ههولّ بده نارهمتی نه کهمی.

– به سهر چاو دایه.

– نه گهر نهمن رۆیشتم...

– بۆچما به تهمای بجیه کوی، دایه؟

– ده چمه وه کتیاره ی، بۆ لای همه دۆکی خۆم.

— ئەدى ئىمە لىرە بى تۆج بكمين؟

— نىوۋە پىتويستتان بە من نابى. بۇخۆت لە گەل خىزانى مامۆستا زەكى بىنەوۋە و ژيانى خۆت بكمە. ئەو ژنە زۆر ژنى چاكە. بە قەد وەكىلىكى دەزانى. وەك رەوۋەزان قورس و قايمە و وەك حەمدەدۆكى بەھىز و نازايە. لىرە ژيانىكى خۆش و ھىمىنتان بە يەكەوۋە دەبى. دانىشن و مندالى خۆتان بەخىو كەن. مەلا سەلام باغىكى ميوەتان بۇ دەكرى. دەزانم، حەمدە كاتى پۆشىتنى كىسەيەكى پر لە سكەى زىرى داوۋەتى و ئىدى خەمى پووليتان نابى.

— دايە خۆرى، بە قوربانىت بىم، ناخر چۆنم بە تەنى لىرە بەجى دىلى؟

— كچم، ئەمن بريارى خۆم داوۋە و بشەستى يەوۋە لىرە بەند نام. حەمدى من بە تەنى لە وى دەپتە خۆراكى گورگ و قەل و دالان! رۆلە نازدارەكەى من، ئەگەر دايە خۆرى خۆى لە لاي نەبى يارمەتىى بدا و پىشتى بگرى، لە وى، بە تەنى، لە نىوۋە ھەموو ياغى، جەردە، ژاندەرمە و دز و پىاوخۆزانە، چۆن دەردەبا؟ پاشان سەرى برده بن گوئى سەيرانى و گوئى:

— گوئىم لى بگرە! حەمدەدۆكى من، كورە خۆشەويستەكەى من كە لە نىوۋە پىاوان دا تاقە، سىلتى زۆر جوان دەبى. بايىشى و خزمەكانىشى وا بوون. ھەر بە تايغە سىلتان جوانن، بەلام ئەو ھىشتا مندالە! باشە تا ئىستا كەست دىوۋە بلى حەمدەدى ئىمە وەك حەمدەدۆكى بە نىويانگ دەجى؟

سەيران بە خۆى نەبوو لە قاقاي پىنكەنىنى دا و دايە خۆرىش بە وەى توورە بوو و قىژاندى.
— بۇ پىپىدەكەنى سەلىتە؟ پىتوۋايە ئەمن ئىدى قەت حەمدەدى نايىنمەوۋە؟ وەللاھى دەبى بۇ حەمدەدى بگىرەمەوۋە و بلىم پىپىكەنىيى! ئەوۋە لە كەنگىوۋە وات لى ھاتوۋە بە دايە خۆرى پىكەنى؟
سەيران بە دەستى دانوسا و گوئى:

— دايە گيان جا چۆن ئەمن بە تۆ پى دەكەنم؟ بە خوداى بە تۆ پى تەكەنىوم!

تاوئىكى باش دەستە و داوئىنى بوو و لە بەرى پارايەوۋە ھەتا دايە خۆرى ھىمىن بۆۋە:

— جا ئەگەر وايە ھەستە ساز بە، دەچىن سەرىكى مامۆستاي وينەگەر دەدەين. ئەدى نەجلە لە كۆى يە؟ دەبى ئەوۋەش لە گەلمان بى، ئەمن زۆرم باوۋەر بەو ژنەيە، چونكە ژنىكى نازايە. ديارە ھىندىك بە قەسمە، بەلام ئەگەر ئەو لىرە نەبوايە، قەتم بەتەنى، لەو غەربايەتى يەى بەجى نەدەھىشتى.

فايتوونچى يەكيان جىران بوو. موسلىم پىش ئەوان، چوو كابراى بە فايتوونەوۋە ھىنا و لە بەر دەركى چاۋەرۋانىيان بوو. ژنەكان سواری فايتوونى بوون. دايە خۆرى كراسىكى ناورىشى جوانى دە بەر كرىبوو. حەمدە ئەو كراسەى بە ديارى بۇ ھىنابوو. ھەرۋەھا لاقى پر بوو لە پاوانە و خىخال، خەزىمىكى مروارىيى دە كەپۆى كرىبوو، دەسمايىكى سىپى بە

سەرى دادابوو و پىشتىندىكى شالى يەكجار جوانى لە پشتى بەستىبوو. دەت گوت دەچىتە
سەر داوھەتى...

فايتوونەكە لە بەر دەرگای كارگەى مامۆستای وىنەگەر راوھەستا. مامۆستا بە پىريانەوھ
ھات، بە خۆشھالىيەكى زۆرەوھ بەخىرھاتنى كردن، باسكى داىھە خۆرى گرت و لە داھەزىنى دا
يارمەتى كرد. ئەوھ داىھە خۆرى زۆر خۆشھال كرد و ھەستى بە سەربەرزى كرد. بە يەكەوھ چوونە
ژوورى و مامۆستا لە سەر مۆبلىكى داىنشانەند. كورپىكى شاگرد قاوھچى لە قاوھخانەكەى
تەنشىتەيانەوھ قاوھى بۆ ھىنان. داىھە خۆرى لە ھالىك دا چاوى بىريوھ نىو فىنجانەكەى، بە
ئىشتىاوھ قاوھكەى خاوردەوھ. پاشان چاوھ زىندوھ گەشەكانى دە مامۆستای بىرى:

– ئەرى سەبارەت بە وىنەكەى عملى... ئەوھ بە راستى وىنەى وىيە؟

– بەلى وىنەى وىيە...

داىھە خۆرى چاوىكى لى كرد، بزەيەكى ھاتى و بە شىوھەيكەى وشيارانە گوتى:

– يانى ئەتۆ كاتىك ئەو وىنەيەت دەكىشاىوھ، عملەت دەدى؟

– نا، نا، ئەمەن قەت ئەوم نەدىوھ!

داىھە خۆرى پىكەنى:

– باشە، ئەگەر قەت نەدىوھ، چۆنت وىنەكەى كىشاوھتەوھ؟

– ديارە ئەمەن قەتم ئەو نەدىتوھ و وىنەكەيم لە رووى ئەو وىنە كۆنانەى لە زووھوھ ھەبوون،
كىشاوھتەوھ. ئەو وىنانەش تى ئەو وىنەگەرەنەن كە لە سەردەمى كۆن دا ژيان، جا ئەوان يان
بە راستى ھەزرەتى عملەى يان دىتوھ و وىنەكەيان كىشاوھتەوھ، يان ئەگەر قەتەشيان چاو
پىنەكەوتى، لە رووى ھىندىك نىشانەوھ كە بىستوويانە و لە بىرى خۆيان دا كۆيان
كردوونەوھ، وىنەكەيان كىشاوھتەوھ. لە بناغە دا كارى نىمە ھەر ناوايە.

– ئەھا... پىموايە ئىستا تىگەيشتوم. ئىوھ نەخشان لىكتەر ھەلەدەگرنەوھ، راست وەك

نىمە، كە كاتىك بەرەى دەكەين، يان لبادى دەگىرەن، نەخش و شىوھەكان لە يەكتەر وەردەگرەين.

– دەكرى بلىم، بەلى، ھەر شىكى ناوايە...

داىھە خۆرى رووى بۆ لاى سەيرانى وەرگىزا. ئىستا ئەو بە تەواوى دە مەسەلەى وىنەكەى
گەيشتەبوو: ئەو وىنەيە لە رووى وىنەيەكى كىشراوھتەوھ، كە ئەویش لە وىنەيەكى دىكەى پىش
خۆى ھەلگىراوھتەوھ. كە وا بوو ھەزرەتى عملەى راستى، ئەوى بەناوبانگى دولدولسوار ھىچ
گلەيىيەكى لە سەر نەبوو و ھەر بۆيەش ئىستا خۆرى زۆر لەوھ پەشىمان بوو كە لە خۆزا ئەو

همموه‌ی به سەر ڕۆیشتوه و گله‌یی و گازه‌نده‌ی لێ‌بووه. به‌لام ئیستا وه‌ختی شتیکی دیکه بوو، ڕه‌نگ بوو ده‌رفه‌تی وای بۆ هه‌ل‌ته‌که‌وتیه‌وه:

– مامۆستا، داوایه‌کم لیت هه‌یه. هه‌رچه‌ندی به‌تو‌ی ده‌ته‌ده‌می. پوولم زۆره. قه‌تم داوا‌ی پوولتی لێ نه‌کردبوو، به‌لام حه‌مه‌د کاتیک ده‌ڕۆیی پوولتیکی زۆری دامی...

– پوول و حه‌قه‌ستم بۆ گرینگ نیه و نه‌گه‌ر داوا‌یه‌کیشت هه‌یه له‌ سەر چاومی داده‌نیم، دایه‌ حۆری!

– ده‌مه‌وی وینه‌ی نه‌سه‌پیکیم بۆ بکیشیه‌وه، نه‌سه‌پی حه‌مه‌دۆکی. بۆخۆت ده‌زانی ئیدی...

– چۆنی پیت خۆش بی، وای ده‌کیشمه‌وه.

– نه‌سه‌په‌که به‌ ناسمانیوه ده‌فری. سه‌ری سه‌مکانی هه‌ورێکی سه‌پی ده‌نگیون.

– به‌ سه‌ر چاو.

– باشه، خۆ وینه‌ی نه‌و نه‌سه‌په‌ت نیه، هه‌تا له‌ رووی بکیشیه‌وه!

– نه‌خیر، نیمه.

– نه‌دی له‌ رووی چیی ده‌کیشی‌یه‌وه؟

– له‌ رووی نه‌و نیشانه‌ی بیستوومن و ده‌ می‌شکم دا رام‌گرتوون.

– ده‌بی له‌ کاتیک دا بی، که ده‌حیلینی. ده‌بی سه‌ری بۆ ناسمانی به‌رز کردبیته‌وه و کونه‌لووتی ناواله‌ بن.

– به‌لێ، ده‌بی بحیلینی و...

– ده‌بی هه‌ر له‌و کاته‌ دا که نه‌سه‌په‌که ده‌فری، حه‌مه‌دی منی سوار که‌ی!

– به‌لێ، بی‌گومان.

– نیوچاوانی نه‌سه‌په‌که‌ی ده‌بی زه‌ردیکی زیرین بی، له‌ ڕه‌نگی یه‌خه‌ بریقه‌داره‌ که‌ی مسته‌فا که‌مال پاشای. چهند چوارگۆشه‌ی زیرین و گه‌لا به‌روونیکیش.

– راست وای ده‌کیشمه‌وه.

– حه‌مه‌د که‌ سواری نه‌سه‌په‌که‌ی بووه، ده‌بی کارابینیکی به‌ شانی‌یه‌وه بی، ناسنه‌که‌ی بتروسکیته‌وه...

– به‌لێ، کارابینه‌که‌شی ده‌ شانی دا ده‌بی.

– باشه‌ قه‌تت به‌و شتیه‌یه‌ی دیتوه؟

– قه‌ت.

– نه‌دی چۆنی ده‌کیشی‌یه‌وه؟

– دهی هیتمه نیتو بیری خۆمهوه.

– نهها...

دایه خۆری به وردی بۆی باس کرد که وینهی همهدی دهبی چۆن بی. جلهکانی، سهبرمهگه نیتخه زهرده گولنۆزی کراوه کهی، خهغمه چهرکهسی به دهسک زتوکفته کهی و رهخت و فیشه کدانه کهی.

– نهدی به باشی روخساریت وهبیر دیتهوه؟

– بهلی.

– دهتوانی وای بکیشی بهوه که راست وهك خۆی بجی؟

– وای دهکیشمهوه به موو له گهڤ خۆی جیاوازی نهبی.

– کورپی من ههمیشه بزهی دیتی، قهت وهك عهلی رووگرژ نیه. دیتووته که پی ده کهنی؟

– نهی چۆن؟

– له دوورهوه گویت له پینکه نینی همهدی من دهبی.

– وایه.

– بهلام همهدی من نابی زۆر پی بکهنی. دهبی بزهی بیتتی، بزهی کهی سهبرمهزانه، وهك

شۆره سوارتیکی قاره مان.

– بهلی، بزهی له سهبر لیوان دهبی.

– سهبرکلارهی له سهبر مهنی! لیتی جوان نیه، کلایوش نا! چونکه نهمن پینواپیه به کلارهوه وهك

نهو عهلی به شهله نهگهتهی دهچی. با سهبری رووت بی، کاکۆلی به شانه کرابی و رژابیتته نیتوچاوانی.

– زۆر باشه.

– کهنگی وینه کهم بۆ تهواو ده کهی؟

– ههر کاتیکه بلیتی... بهلین بی شهو و رۆژ کاری له سهبر بکهم.

– خودا راوه ستاوت کا!

دایه خۆری ههستا سهبر پی و دهستی مامۆستای وینه گهری ماچ کرد.

– شهرمه سارم مه که خۆری خانم! نهوه چ ده کهی؟

مامۆستا ههستی کرد دایه خۆری دهیهوی شتیک بلی، بهلام له رووی ههلتایه.

– ههر داوایه کی دیکهت لیم ههیه، بی تی! ده روو دا مه مینه!

دایه خۆری وهك کچۆله به کی میرمنداڤ سوور هه لگهرا:

– وه للاهی مامۆستا توشی زه همه تیکه زۆرم کردی.

– هیچ زه‌مه‌تیکت تووش نه‌کردووم. هر شتیکیشت ده‌وی پیم بلی! به دل پیم‌خۆشه کار بۆ تۆ بکه‌م و وینه‌ت بۆ بکیشمه‌وه.

– به راستی؟ یانی بۆت زه‌مه‌ت نیه؟ نه‌گەر وایه وینه‌یه‌کی دولدولی حمزه‌تی عه‌لیشم بۆ بکیشمه‌وه، به‌لام با بۆ خۆی ده‌ گه‌ل نه‌بی، نه له‌ سهر زینی و نه له‌ په‌نا دولدولیش. یانی هر تی‌دا نه‌بی!

– ناخر چۆن ده‌بی دولدولی تی‌دا بی، به‌لام حمزه‌تی عملی تی‌دا نه‌بی؟ شتی وا ده‌بی؟

– بۆ نابی؟ ده‌بی. نه‌و کاتی هر وینه‌ی دولدولی ده‌بی و هیچی دی! نه‌گەر پیشت خۆشه، نه‌و وینه‌یه‌ی حمزه‌تی عملی بۆ ناماده بکه، که بۆ خۆی وشتره‌که‌ی لی‌ده‌خوړی.

مامۆستا پی‌که‌نی و گوتی:

– باشه ده‌ی، قسم نیه، چۆنی ده‌لئی با وا بی!

– وینه‌یه‌کی نه‌و ژنه‌شم ده‌وی! نه‌و ژنه، نه‌تۆ بلی، نه‌وه‌ی له‌ هه‌موو ژنیکی سهر نه‌و دنیایه‌ی جوانتره. نه‌وه که به‌ روخسار ژنیکی یه‌کجار جوانه و به‌ له‌شیش هه‌ژدیهایه.

سووره‌گو‌لینکی گه‌وره‌شی له‌ په‌نا بی. با سهریشتی پر بی له‌ پوله‌که.

– نه‌و وینه‌یه هر له‌ بناغه دا به‌و شیویه ده‌کیشرتته‌وه که نه‌تۆ ده‌لئی.

– باشه، پیم‌وايه شیویه‌کی بریک جیاوازتری نه‌و وینه‌یه‌شت هه‌یه، وا نیه؟

– به‌لئی، وایه! یه‌کی زۆر جوانم هه‌یه، که راست له‌ به‌ر نه‌سله‌که‌ی هه‌ل‌گیراوته‌وه.

– پاشان وینه‌یه‌کی بابه‌ ناده‌م و دایه‌ حه‌واشم ده‌وی.

– له‌ وی یه‌کی ناماده‌م هه‌یه.

– به‌لام ده‌بی له‌ وی وینه‌یه‌کم بۆ ناماده بکه‌ی، که نه‌و گه‌لایه‌یان به‌و شوینه‌یه‌وه نه‌بی.

نه‌و گه‌لایه‌ راست نیه، یانی نه‌وان گه‌لایان به‌ وینه‌ نه‌بووه!

مامۆستای وینه‌گه‌ر قامکه‌کانی ده‌ نیو ر‌دینی پاکرد و له‌ کاتیک دا بیری ده‌کرده‌وه، گوتی:

– باشه بۆ نه‌و گه‌لایه‌یان پیوه نه‌بی؟ چووزانی راست نیه؟

– ناخر ده‌زائم وا نیه. پیم بلی بزائم، نه‌و کاتی چ له‌ به‌هشتی و چ له‌ سهر عمرزی، بیجگه له‌ وان که‌سی دیکه‌ی لی‌بووه، هه‌تا شهرمی لی‌ بکه‌ن؟ باشه نه‌دی چ پیوستی کرده نه‌وان نه‌و گه‌لامیوه گه‌وره و پانه‌ی به‌ وینه‌ بنیین؟

– راست ده‌که‌ی، نه‌من قه‌ت بیرم له‌و به‌شه‌ی نه‌کردبووه.

– نیستا تی‌گه‌یشتی؟ جا نه‌گەر وایی، کاتیک وینه‌یه‌کی دیکه‌ت لی‌ کیشانه‌وه، هینده گیل نه‌بی بجی گه‌لایه‌کی پانیان به‌ به‌ر موسول‌دانی‌یه‌وه هه‌ل‌واسی!

– قەت شتى وا ناکەمەوہ.

دايە حۆرى وەر سوورپا، لە بەر پشتیندى کيسەيەکی دەريتا، پاشان پرووی دە ویتەگەرە که کردەوہ، کيسەکەي بۆ راداشت و گوتی:

– ئەو کيسەيە پولتیکى زۆرى تى دايە. چەندى ھەل دەگری، ھەل گەرە! پیتخۆشە ھەر ھەمووی ھەل گەرە! ئەمن بى پوول ناہم، کورە کەم بۆم دەنیرى.

مامۆستا کيسەکەي لى وەرگرت، کردی یەوہ، ھیندیکی لە پوولەکەي دەريتا، زارى کيسەکەي بەستەوہ و دايەوہ دەستى. دايە حۆرى زانى ھیندەي نەگيراپوہتەوہ، بەلام وە سەر خۆي نەھینا. لەو کاتە دا لە دلتي خۆي دا دەي گوت: بە راستى مرۆفیکى سەيرە، سوور دەزانى خۆي فريو دەدا، بەلام نیتسا زۆر شتم سەبارەت بە ویتەکەي عەلى بۆ دەرکەوت. نیتسا دەزانم ئەو ویتەيەي بە نیتەي فرۆشتەو، ویتەي راستى نیتامى عەلى نیتە و ئەو عەلى یە ھەر فري بە سەر ھەزرەتى عەلى یەوہ نیتە. ھەر ئەو ویتە قەلبەش بوو کہ مالتویرانى کردین! جا نەگەر ویتەي ھەمەدیش وەك ئەو عەلى یە قەلبەي بچى، ئەوہ ئەمن دەزانم و ئەو! دوور نیتە ھەمەد پیتش رۆیشتنى پوولتي بۆ ویش بەجى ھیتشتى، کہ ھیندەي خاتر گرتین و پیتشوازی لى کردین.

– ھەول دەدەم بە زوویي ویتەکانت بۆ نامادە کەم!

– ئەو ویتانە لە گەل خۆم دەبەمە شاخی، لە پیتش دا نیشانى دايە سولتانیان دەدەم و دواتر

با ئەوانى دیکەش بیانینن...

پاشان بیری کردەوہ: ھەر خودا بۆ خۆي دەزانى نەگەر وەستای ویتەگەر بزانی کہ ئەو ھەمەدەي ئەو ویتەکەي دەکیشیتەوہ، ھەر ئەو ھەمەدۆک بەناویانگەيە کہ خەلک باسى دەکەن، چۆن کار لە سەر ئەو ویتەيە دەکا و چۆنى دەرازنیتتەوہ!

فایتوونەکە ھەر لە بەر دەرگا راپوہستابوو. مامۆستا تا لای فایتوونەکەيان لە گەل چوو و بەرپى کردن. لەو ماوہیە دا کہ دايە حۆرى بى سەنەوہ لە گەل ویتەگەرە کہ دەدوا، نە موسليم و نە دوو ژنە جەیلەکان نەیانویرا تەنەت زار ھەل چەرن و یەك قەسەش بکەن.

کوژرانى شاکیر بەگى باس و ھەرایەکی زۆرى لە نیتو شارى نایەوہ. بەشیک دەیانگوت دەستى خۆش بى کوشتى، زۆر بە جى بوو. بەشیکى دیکەش دەیانگوت، باشە چۆن دەبى ھەتیوتیکى بوودەلە لە نیتوہ راستى شارى و لە پیتش چارى ھەموو خەلکى، بەو شیتوہیەي شاکیر بەگى بکوژى؟ دەولەت چ وەلامیتیکى بۆ ئەو رووداوەي ھەيە؟ بەشى زۆرى خەلکەکەي لایەنى ھەمەد و مامۆستا زەکیان دەگرت و بەشیکیش دەترسان. ھەر بۆیەش بۆ ویتە ئەو سەپانانەي لە وى ماہوونەوہ،

بهراتیان نهدرابۆیه و تا نیتستا هەر ئەمپۆ و سبەینتیان پێکرابوو، بە پەلە، هەر دەسبەجی دواى کوژرانى شاکیر بەگى حەقەکیان درا. نۆکەر و دەستویۆهەندەکانى شاکیر بەگى وستەیان نەهات، لە جیتی خۆیان نەبزوتن، هیچ چەشنە دژکردەوێهەکیان نیشان نەدا و خۆیان دە مال و مندالی حەمەدی نەگەیاندا. موسلیم مەتەرێزێکی لە بەر دەرگایە دروست کردبوو، هەمیشە فیشەکی دە بەر لولەى تەنگی دابوو و شەو و پۆژ دەو سەنگەرەى دا کێشکی دەکێشا. بەلام هیچ نەقەوما. مەلا سەلام لە کۆنەوێ رێز و خۆشەویستی بەکی زۆری لە نێو خەلکی نەو شار و ناوچەى دا هەبوو و تەنانەت بەرەبەرە هاوکات لە گەل رۆوداوه کانی نەو دواى یانە، خۆشەویستەر و خاوەنرێزتریش ببوو. هەر نەوێندە لە نێو بازاری و دەرگەوتبا، دوکانداران یەکە یەکە لە دوکانەکانیان دەهاتنەدەر و زۆر بە گەرمی چاکوخۆشیان لە گەل دەکرد...

بێجگە لە مامۆستای وێنەگەریش، هیچ کەس شکی وەى نەکرد کە نەو حەمەدە میرمنداڵەى شاکیر بەگى کوشت، هەر نەو حەمەدۆکی یاغی بەنێویانگە. نەو دەى زانی، بەلام نەو نەهینى بەی دە دلی خۆى دا راگرت و قەت ئە لای کەس نەى درکاندا. بەلێنى دا بوو هیچ کەس نەوێ لى تەزانی و نەو رازەى ئە گەل خۆى بەریتە بن گلی.

هەر مامۆستای وێنەگەریش بوو هاتە سەر نەو باوەرە کە باغیکی پرتەقالی بۆ سەیرانى بکړی. بۆخۆى بیری کردەو: کابرای یاغى هەمیشە دە مەترسى دایە و درەنگ یان زوو گوللەیهک دەپینکی و دەکوژری، وا باشە رۆژێکی وا نەو ژنە جوان و جەینلە شتیکی هەبێ پێى بەرێ بچى و چاولەدەست نەبێ. چوو لەو بارەو دە گەل مەلا سەلامى قەسى کرد، بەلام بە هیچ شێوێهەک حەمەدۆکی تیکەلێ باسەکەى نەکرد.

دەوڵەت هیندیک باغى لەو دەورووبەرەى هەبوون کە دەى فرۆشتن و نرخیان زۆر گران نەبوو. لە نێو نەو باغانە دا لە سەر یەکی ساغ بوونەو و وە هەولێ کپینى کەوتن. رۆوبەرى باغەکەى شازدە دۆم بوو و دارەکانى زۆر ساغ، جوان و بەهێز بوون. کەس نەى دیرا بە سەر سەوداکەیان هەلوێستى و زۆرى پێتەچوو سەیران قەبالەى باغەکەى دە باغەلێ دابوو.

مامۆستای وێنەگەر شەو و پۆژ بێوچان کارى کرد و بە چەند پۆژان وێنەکانى بۆ دایە خۆرى نامادە کرد. بە تابیەت وێنەى حەمەدی دایە خۆرى شاکەشکە کرد:

– ئای خواپە! ماشەللا! کچینە وەرن بپوانن! مامۆستا مەلا سەلام! قەت شتی ناوا جوانتان دیتو؟ نەو حەمەدی مەنە بە سواری نەسپەکەى بە ناسمانى دا دەفرى! بە نێو هەوران دا دەفرى! بە راستى چاکى کێشاو تەو! هەر راست حەمەدی کۆرمە!

دایه خوژی له تهماشای وینهکان تیر نهده‌بوو. هر له وی له لایان پاره‌ستابوو، جار جار چاوی ده‌گوشین و دیسان تی‌پانه‌وه پاده‌ما. هیندیک جار به تاسمو خوښه‌ویستی‌یه‌وه چاوی لی‌ده‌کردن و جاری واش بوو لی‌یان تووره‌ده‌بوو و بولای له سر ده‌کردن. ماندووش نهده‌بوو.

دوای چوار پینچ رږژان چاوی له وینه‌کمی ناده‌م و حه‌وای کرد. به راستی نه‌و جار ماموستا گه‌لامیوه پانه‌کمی لابردبوو و هم‌وو له‌شیان به تهاوی دیار بوو. نه‌ندامی پیاوانه‌ی بابه ناده‌می دريژ و مه‌یلوه سوز بوو. دایه خوژی به دیتنی نه‌و دیمه‌نی حه‌یران ما و له دلای خوژی دا گوتی، خوا بمان‌پار‌یژی، چهنده ده‌ترسم! نه‌ندامی ژنیستی دایه حه‌واش جوان بوو و وه‌ک گوله‌باغینکی تازه‌پشکوتو ده‌چوو. دایه خوژی نه‌وه‌یانی پی‌باشتر بوو و له‌و کاته دا بی‌ی له سه‌یرانی کرده‌وه: نه‌و ژنه وه‌ک دایه حه‌وای جوانه، به‌لام نه‌و جار نه‌و بی‌ته‌نوايه بلتی چ بکا و چۆن ژیان به‌ریته سر. نه‌و ژنیکی جوان و جحیله و تینووی خوښه‌ویستی‌یه، به‌لام می‌رده‌کمی به‌جی‌هینشته‌وه و چۆته‌وه چیاکانی خوژی...

کاتیکش چاوی له ژنه هم‌ژدیه‌اکه‌ش کرد، که سر پستی به پوله‌کمی زیرین داپوش‌رابوو، خیرا بانگی سه‌یرانی کرد و گوتی:

— وهره نه‌و ده‌سماله ره‌شمی له سر نه‌و وینه‌یه‌ی لابه‌ره! نه‌م وینه‌یه‌ی عه‌لی ده‌بی وه‌ک وی بجی، نه‌مه‌یان ده‌لیم که تازه کیشراوه‌ته‌وه، چونکه حه‌مه‌دی راست وه‌ک خوژی کیشاوه‌ته‌وه، ده‌بی نه‌وه‌شیان هر وا بی. نه‌و عه‌لی‌یه‌ی ژیر ده‌سماله‌کمی هر هه‌ناسه‌ی نایه و چهنه‌ رږژیشه دامان‌پوشیوه... نه‌و وینه‌یه‌ی عه‌لی، که ماموستا تازه بوی کیشاومه‌وه، هر وه‌ک نه‌وی پی‌شوو ده‌جی، به‌لام ده‌ وینه‌کمی من دا نیمام بزه‌ی هاتوتی!

کاتیک سه‌یران ده‌سماله‌کمی له سر وینه‌کمی کرده‌وه، دایه خوژی له کاتیک دا بزه‌ی ده‌هاتی، له سه‌ره‌خۆ و به شه‌رمه‌وه، وه‌ک کیژوله‌یه‌کی می‌رمندالی زۆرزان رووی ده‌ وینه‌کمی کرد، پاراپه‌وه و داوای لی‌بووردنی له نیمامی عه‌لی کرد.

چاوه‌کانی سه‌یرانی پر بیوون له فرمی‌سک:

— نه‌ری دایه گیان، به راستی به ته‌مای به‌جیمان بیلای؟

— به‌لی کچم، نه‌من نی‌دی ده‌بی پروم!

— ناخر دایه نه‌من مندالم ده‌بی...

— نه‌و مندالم کاتیک له دایک ده‌بی، پی‌ویستی به من نابی... به موسلیمی بلای نه‌سپیکم

بۆ ساز کا. به‌یانی زوو، نه‌و کاته‌ی زهره‌ه له سه‌ران ده‌دا، ده‌روم.

پاشان چاوتیکی به ده وروربهری خۆی دا گیترا و ده دولدوتی یه وه راما که سه ری سووراندبوو و ناوړی دابژوه دواى خۆی. نیشانه ی ترسان له چاوی دولدلی دا ده بئیرا. به راستیش نهو هیستره بی نیمامی عملی نه وه نده سه رنجراکیش نه بوو...
— سه یران، ده زانی نه وه یان وینه ی دولدوتی هه زه ته ی عملی یه. با هه ر بی ره وه هه لواسری و جوانت ناگا لیتی بی.

— به سه ر چا و دایه خۆری...

له ماوه یه که له مه و پیتشه وه دایه خۆری خه ریکی خۆسازکردن بوو و شتی زۆر کریبوو. سه یران هه موو شته کانی بۆ پیتچایه وه، ده گۆنی و بوخچانی نان و ناماده ی کردن. نه جله و مه لا سه لامیش هیندیک دیاری یان بۆ کریبوو. نه وانیشیان پیتچایه وه نه و جار وینه کانیان ده کاغه ز و په رۆیانه وه پیتچان، هه تا نه شکتین و ره نگیان نه شه مزى و نه وانیشیان ده باره که دا جی کرده وه.

— دایه گیان، بلتی نه و هه موو شتانه ت بۆ بچن؟

— ده چن، هه ر نه بی به لاته نیشتی و لاخه که یانه وه هه لده واسم و...

له په ر دایه خۆری دلێ په ر بوو، چاوه کانی په ر بوون له فرمیسک، به لام هه رچۆنتیک بوو خۆی راگرت و له پر مه ی گریانیتی نه دا. پاشان له بن لیتویه وه له سه ره خۆ گوتی:
— نازانم، کیژه جوانه که م، نازانم.

(۱۹)

له بهیانییهوه ناغا، بهگ و کاربهدهسته گهورهکانی شاری، لهو بهری پردی راوهستاوون،
حهشمهتیکی زۆری خهلکی شاریش له پشت وانهوه ریز ببوون. ههموویان به پیتشوازی عارف
سایم بهگییهوه هاتبوون و چاوهروانی هاتنی وی بوون. راست پیتش کاتی ناخواردنی نیوهپۆیه،
له دوورهوه، تهپوتۆزکی زۆر له سهر پینگایه وهدیار کهوت و چهند کهسێک که نهکی
چاوهدیرییان پیسپێردرابوو، به پهله هاتن و نهو ههواله خۆشهیان به حاکی راگهیانند.
گهورهپیاوانی شاری که له لایهکهوه لهمیژ بوو چاوهروان مابوونهوه، ماندوو بوون و له لایهکی
دیکهشهوه دهترسان عارف سایم بهگ ههلسوکهوتی ناخۆشیان له گهله بکا، به کهیف و دلخۆش
نهبوون. سهرهنجام ماشینهکان له نیو تهپوتۆزی دا وهدیار کهوتن، زۆری پیتهچوو گهیشتنه
نیزیک پردی و نیدی بی نهوهی له لای نهو ناغا و بهگانه و نهو ههموو خهلکهی له بهیانییهوه
هاتبوون و له وی چاوهروان بوون، راوهستن، راست لییان خوری بۆ نیو شاری. تهنانهت خهلکهکه
له بهر تهپوتۆزی که شووشه پیتش ماشینهکهی داگرتبوو، ههر دهموچاوی عارف سایم
بهگیشیان به تهواوی نهدی. بهلام بهو حالهش ههستیان بهوه کرد که نۆینهری گهوره نیوچاوانی
تیکنابوو و پوخساری پارێزگاریش که ههر لهگهله کاروانهکهی بوو، له نی وی ترش و تالتر بوو.
کاربهدهست و گهورهکان ههموو به پهله خۆیان به شاری دا کردهوه و ههشمهتهکهش به
دوایان دا هات. عارف سایم بهگ له ههساری خهلیل بهگی گهوره دابهزیبوو و پارێزگار و
سهرۆکی ژاندهرمهش که له گهله وی هاتبوون، ماشینهکانیان ههر له وی راگرتبوو. خیتزانی
خهلیل بهگی ههر چاوی به ماشینهکان کهوتبوو، به پهله غاری دابوو دهری و به پیر
میوانهکانییهوه که ههموو گیانیان تۆزای بوو، هاتبوو. پیتش نهوهی گهورهکانی شاری بگهنه

جی، ئەوان تۆزیان لە خۆیان تەکاندبوو و دەموو چاویان شوتبوو. کە ئەوانیش گەیشتنە لای تازەهاتووکان، بە ریز چوونە پێش، یەک بە یەک دەستیان دەدەستی نان و بەخێرهاتنیان کردن: – بەخێر هاتن، بەخێر هاتن، سەر چاوانمان...

پارێزگار و سەرۆکی ژاندرەرمی وەلامیان دانەوه و چاکوخۆشیان لە گەڵ کردن، بەلام عارف سایم بەگ یەک وشەشی بە زار دا نەهات. هەر وا بە نیوجاوانتیکێ پر لە گرتوگۆلەوه چوو بێدەنگ لە جیتی خۆی دانیشت.

پیشخەرمەتان دەسبەجی شەربەتی هەنگوینی، میوه، قاوه و ماستاویان هینا. عارف سایم بەگ لە شتەکانی خواردەوه، بەلام دواي ئەوهش هەر وا بێدەنگ بوو. هیچکەس و تەنانەت پارێزگاریش نەو دەوترا هیچ بلی.

پاشان سفرە راخرا، خواردن و چێشتی جۆراوجۆری لە سەر دانران، نارەق و شەراپیان هینا و دەستیان بە ناخواردنی کرد، بەلام هیچکەس زاری هەڵتەپچرا و تەنیا زینگی کەچکان و خەرمی قاپ و دەوریان بێدەنگی دەشکاند.

رۆژ بەرەو کۆتایی چوو و نێواره داها، بەلام کەس هەر هیچی نەگوت، وەک دەلێن: دەتگوت هەموو بە زیندوویی نیتراون.

نانی شەوی دانرا، عارف سایم بەگ دیسان بێ ئەوهی تەنانەت چاو لە دەرووبەری خۆشی بکا، چوو سەر سفرە و دەستی بە خواردن و خواردنەوهی کرد. هەر پیتیوا نەبوو ئەو ژوورە یەک کەسیشی لێیه. ئەوانی دیکەش چاویان لە وی کرد و بەو شێوەیە نانی شەویش خورا.

هەموو دەیانزانی ئەو گەردەلوولەیی چاوەروانی بوون، هەربینا دەستی پێکرد و هەر بۆیەش پێیان خۆش بوو زووتر ئەو بێدەنگی یە بەسامە تەواو بێ و هەرچۆنێک بێ لەو بارودۆخە، کە ساتبەسات ناخۆشتر دەبوو، رزگار بن.

راست سەرووبەندی نیووشەوی عارف سایم بەگ دواقومی نارەقەکەیی پێدا کرد و پاشان بە هەموو کەیفی خۆی پێکە بەتالەکەیی بە مێزەکەیی پێش خۆی دادا. تەقەکە لە نێو ژووری دا دەنگی داپەوه. پاشان هەستا. ئەوانی دیش لەبەر وی هەموو هەستان. ئەو جار سەری هەلینا، چاویکی لە دەوری خۆی کرد، گۆچانەکەیی بە دەستەوه گرت و وردە وردە بۆ لای دەرگاکی چوو. خەلیل بەگ رای کردە پێش و دەیهویست دەرگای بۆ بکاتەوه، بەلام عارف سایم لە نێو شێپانەیی دەرکی دا راوهستا، ئەو جار هەنگاوێک کشایەوه و بە دەستی خانەخویتی تیگەیاندا کە خەوی دی و پیتی خۆش نیه چی دی لە وی بێ. پاشان چوو ژوورەکەیی تەنیشتی، بێ ئەوهی

جله‌کانی بگۆرپۆ و کهوشه‌کانی داکنی، له سهر ته‌ختیک که بۆی ناماده کرابوو و نویتویانیکی خاوتنی پی‌دادرابوو، کهوت.

رۆژی دواتر، به‌یانی زوو له خهوی ههستا. وا دیار بوو هیندیك هاتبووه سهره‌خۆ و ته‌نانهت یه‌ك دوو قسه‌شی له گه‌ل خانه‌خویتیکی کرد. هیشتا به ته‌واوی نانی به‌یانی‌یان نه‌خواردبوو، حاکم که له لای پارێزگاری خه‌وتبوو و یاوه‌ر که له لای سهرۆکی ژانده‌رمه‌ی خه‌وتبوو، له گه‌ل هه‌موو گه‌وره‌ پیاوانی شاری په‌یدا بوون، یه‌ك به یه‌ك به‌ پێژ و نه‌ده‌به‌وه به پێش نویتنه‌ری گه‌وره‌ دا هاتن، سلاویان لی‌کرد کړنۆشیان بۆ برد و ده‌وارانده‌ور له دیوه‌خانێ دانیشتن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ر که‌س له جینی خۆی دانیشتن، عارف سایم به‌گ سێ جارن سهری گۆچانه‌که‌ی ده‌ عه‌رزێ کوتا، یه‌که‌ یه‌که‌ چاوی ده‌ چاوی هه‌مووان بری و به‌ شیوه‌یه‌کی هیدی و له سهره‌خۆ ده‌ستی به‌ قسان کرد:

— پیم بلین بزائم دۆستان، بۆچی ئیوه چه‌ته‌تان ناردۆته سهر ما‌ل و مولکی من؟ بۆچی نایب حاجی عه‌لیتان لی‌ به‌ کوشت داوم، که کویتخام بوو و ده‌تانزانی نه‌من چه‌نده‌م خۆش ده‌ویست؟ بۆچی ته‌نانهت چه‌ته‌کانتان راسپارد، که نه‌و سه‌عاته‌ به‌نیویانگه‌ی له لایهن سهرۆککۆماری سهربه‌رزمانه‌وه به‌ دیاری درابوو به‌ من، بدزن؟ پیم بلین بزائم بۆ؟!

دیسان یه‌ك به یه‌ك چاوی ده‌ چاوی هه‌موویان بری‌یه‌وه. ده‌ت‌گوت هه‌لۆیه به‌ سهریان دا ده‌روانی. هه‌موویان، ته‌نانهت حاکم و یاوه‌ریش هه‌به‌سابوون و زمانیان لال ببوو.

— به‌لێ، پیتان وابوو نه‌گه‌ر وا بکه‌ن، نه‌من باوه‌ر به‌و داستانه‌ی ده‌که‌م! به‌ راستی کیته‌تان پێش هه‌مووان نه‌و بیرهی کرده‌وه که چه‌تان بنیتریتته سهر مولکی من؟ خۆ نه‌من بۆخۆم زۆر چاک ده‌زائم چۆن نه‌و که‌سه تاوانبارهی بدۆزمه‌وه و له گه‌ل وی لیتیکی ده‌رکه‌ین. جا خودا یان به‌ من ده‌دا، یان به‌ وی!

مه‌لا دۆران نازایانه وه‌ جواب هات:

— که‌سیک نه‌وه‌نده دل‌ره‌ق و ناپیاو بی‌ چه‌تان بنیترینه سهر تو، نا‌کری خه‌لکی نه‌و شاره‌ی ئیمه‌ بی‌!

— بی‌ده‌نگ به‌ مه‌لا دۆران. ده‌ته‌وی شته‌که‌ی بشاریه‌وه؟ نه‌تۆ مرۆقیکی زیره‌ک و که‌له‌ک بازی و هه‌موو چه‌شنه‌ پیلان و فیل و ته‌له‌که‌یه‌کت له ده‌ست دی، به‌لام نه‌و شته‌ی ئیستا پرووی داوه و ئیمه له گه‌لی به‌ره‌ورویین، نه‌وه‌نده گلاو و خویری‌پانه‌یه، نه‌تۆش په‌ی پی‌تابه‌ی! که‌س ئینسانی ناپیاوی له‌و چه‌شنه‌ی، تا ئیستا نه‌دیون! که‌ وا بوو له سهری مه‌رۆ، چونکه‌ ته‌نانهت

کهسیکی وهك تۆش نازانی ئەوانه چهنده نارەسەن و دوورپوون. ئەوانه ئەوهنده كەلەكبازن كه تەنانەت پیاویکی هەزارتۆتی وهك تۆش بە شاگردیشیان نابێ.

عارف سایم بەگ وا هەلچۆبوو، هیچیانى نەدەپاراست. هەرچی جنیۆ و قسەى سووك هەبوو، پیتی گوتن. ئەوانیش وستەیان لی پرابوو، لە سەر كورسی یەکانیان دانیشتبوون، دەلەرزین، چاویان دە عەرزى پریبوو و ناواتیان دەخواست كونه مشكینکیان وه گیر كهوی خۆی تی دا حەشار بەن!

عارف سایم بەگ پینكەنى. پینكەنینهكەى تال و بە گازهنده بوو:

— با ئەمن بۆخۆم ناوی ئەو پیاوه نازایەتان بۆ ناشكرا بكەم، كه چەتەى ناردوونە سەر مالى من. پیتان وایه ئەو كەسە دەبێ كى بى؟ ئەو پیاوه دۆستى هەرە نیزیكى خۆم زولفۆیه... زولفۆ وهك ئەوهى لە نەكاو خەنجەرى وى كەوتی، راجلەكى و راستهوه بوو:

— قەت شتى وا نابێ، بەگم! وا نیه. ئەوهى بە سەر مولكى تۆى داداوه، حەمەدۆكە. ئیمە لەو شتەمان كۆلیۆتەوه و سوور دەزانین ئەو واى كردوه. ئیستا حەمەدۆك چەتەیهكى ساكار نیه، بەلكوو رێبەرى راپەڕینیكە. ئەو كه هیرشى كردۆتە سەر گوندی ئیوه، راست مەبەستى ئەوه بووه كه نیشان بدا لە بەرامبەرى ئیوه، دەولت و مستەفا كه مال پاشای دا پراوستاوه و دژایەتیتان دەكا! هەر بەو شیۆیهش چۆتە سەر عەنبەر بەگى، بە زۆرى خۆى دە مالى ئەو بەگە جوامیرەى پۆ كردوه، زێر و زیتۆكى زۆرى خەلكى كه لە راستى دا خەزینەیهك بووه، لە كۆنەوه لە لای بووه و بۆ خاوەنەکانیانى راکرتوه، بە تالان بردوه... ئیمە سەبارەت بە مەسەلەى هیرش بۆ سەر مولك و مالى ئیوهش، هەروا دانەنیشتووین دەست لە سەر دەست دابنێین، چاره‌پروانى هاتنى جنابت بین و هیچ نەكەین. ئەمن بۆخۆم لەو شتەم كۆلیۆتەوه و بە وردى چۆنیهتى پووداوهكەم بۆ پوون بۆتەوه. راستى یەكەى ئەوهیه كه حەمەدۆك لە گەل چوار هاورپى خۆى ئەو كارەى كردوه. مەلا فەرهادیشى لە گەل نەبووه. بۆخۆشى ئەوهى دركاندوه كه مەبەستى لە بردنى سەعاتەكەى چ بووه. خەلك بە گوتى خۆیان گوتیان لی بۆوه، گوتوویەتى ئەو سەعاتە لە قارەمانان دەوه شیتتەوه نەك — حاشایەكى ئیوه — لە جینایەتكاران. پاشان سەعاتەكەى لە بابى بەرپزت نەستاندوه و داویەتى بە بایراموغلێ. ئیستا سەعاتەكە بە بەرۆكى بایراموغلێ یەوهیه. خۆ لیتكۆلینەوه لەوش كه ئەو قسەیهى من وایه بیان نا، زەحمەت نیه، دەتوانى بۆخۆت پیرسى...

— قەت ئەمن بە هەلە ناچم، زولفۆ! ئەمن ئیوه باش دەناسم. ئەوهندهم ئەزموون هەیه، بزاتم لە كۆیوه هیرشم كراوەتى و كى هیرشى كردوومى! ئەو فكر و پیلانە ئى تۆ نەبى، نى كەسى دیکه نیه!

– هەرگیزای هەرگیز! قەت شتی وا مەفرمرو! باشە قوربان، هەر ئەوەندە دەتیم: بلیتی ئەمن چوویمە لای بایراموغلای و سەعاتە بەنیتوانگەکی مستەفا کەمان پاشام داویتتی؟
– لەوانەیە وات کردبێ، بەلام ئەمن دەزانم ئەو سەعاتە لە لای بایراموغلای نیە و لە لای یەکیک لە نیتوویە!

– چۆن شتی وا دەبێ قوربان!
– چاکت دەناسم زولفۆ! بە تۆش هەتله نام!
– بەلام قوربان ئەتۆ حەمەدۆکی ناناسی و پیت وایە ئەو هەر چەتەیکە ساکارە!
– ئەو میژمنداڵیکە بەستەزمانی دلپاکە، کە تووشی کۆمەلیک کارەسات و پرووادی ناخۆش بوو. هەر ئەوەندە و هیچی دی.
زولفۆ هاواری کرد:

– قوربان، چۆن شتی وا دەفرموی. ئەو نالای راپەڕینی هەل کردووە و هەر نیتا نیتە دە مەترسی داین، بە تاییەتی جەنابت بۆخۆت. ئەو راپەلکەیکە سیخوویی بە هیزی لە چیا دروست کردووە و دەتوانی تەنانت هەر لیترەوێ گۆیی لە دەنگی هەناسە نیتەش بێ.
بەو قسەیکە عارف سایم هیتور بۆو و قاقا پی کەنی:
– شتی وا هەر نابێ!

ئەوانی دیکەش هەرکام بە نۆرە ی خۆی ئەوەندە ی توانی یان باسە کە یان خەست کرد: " لە هەموو شوێنیکە زنجیرە چیا ی تووڕووسی، پیاو و منداڵ، لە حەوت سەلەو تا حەفتا سەلە، ناوی خۆیان ناوێ حەمەد. هەر بەو نیتووی دەستەیان دروست کردوون. حەوت حەوت، هەموویان وەک یەک کەلەگەت، جلویەرگی وەک یەک. رەنگی چاریان، شیتووی کەپۆیان، رەنگی تووکی سەریان هەمووی وەک یەک، بوونە چەتە و کۆمەل کۆمەل چوونە گەل حەمەدۆکی. ئەو دەستانە هیندە زۆرن، ناژمیژدێرن. هەمووشیان در و دەستکەرەوون و لە حەمەدۆکیش خۆینخۆرتن. ئەوان دژی دەسەلاتن و حەمەد و هاوڕێیان ی هەموو دەولە مەندەکانی دەشت و چیا یەیان پرووت کردوون و پوول و مالتی وانیان بە سەر هەژار و دەسکورتان دا دا بەش کردووە. ئەگەر ئەوان مەودایان پی بەدی و بەو شیتوویە بچنە پیتش، ئەو و لاتە کەمان دەکەنە بۆلشویکی. دایە سولتان بەردە برووسکە ی داوێ بە حەمەدۆکی و ئەو بەردە لە برووسکە ی دە ی پارێزی، ئەنگوستیلە سیحراوی یە کەشی داوێتی و هەر وەها حەمەدی بانگ کردووە و لە ریتویرە سمیکە ی جوان و بە شکۆ دا کراسیکە ی پیرۆزیشی دە بەر کردووە. ئەو کراسە نی سولتان سە لاحتە دینی ئە ییووبی بوو... "

به‌لام هرچه‌ندی هه‌ولیان دا باسه‌که قوولّ که‌نوه و عارف سایم به‌گی وشیار که‌نوه و بی‌ترسیتن، بی‌سوود بوو. ئه‌و قسه‌کانی وانی به هیند نه‌ده‌گرت، به‌لکوو پینان پی‌ده‌که‌نی و گالته‌ی پی‌ده‌کردن. له هه‌مووی ئه‌و قسانه زیاتریش، گالته‌ی به داستانی حه‌وت حه‌مه‌دی یه‌که‌رنگ، یه‌که‌رگ، یه‌که‌چک و یه‌کشیه ده‌هات، قاقای ده‌کیتشا و ده‌ی‌گوت شتی وا خو‌شی قه‌ت نه‌بیستوه. ده‌ی ره‌نگه مه‌ترسیش ده‌ گۆزی دابی، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌وه راست بی، کوره‌هر هر زۆر جینگای سه‌رغه! باشه بۆ ده‌سته‌ی حه‌وت که‌سی، به‌لام ده‌ که‌سی و چاره‌ده که‌سی نا؟ ئه‌و هه‌موو خه‌لکه یه‌که‌رنگ و یه‌کشیه‌یه چۆن یه‌که‌ریان گرتۆته‌وه و ده‌سته‌یان پینکه‌هینان؟ بۆچی هه‌موویان ناویان حه‌مه‌ده؟ بۆ؟ وه‌لامه‌که‌ی هه‌ر نه‌ویه که‌ به‌لی، به‌و شتانه ده‌یان‌ه‌وی پال‌ه‌وانه‌کانی شاری نی‌مه بتۆقیتن. هه‌ر له‌و کاته‌ش دا بیری کرده‌وه: نه‌وانه تا راده‌یه‌کیش راست ده‌که‌ن. حه‌مه‌دۆک نیدی زۆری شوو لی‌کیشاوه. له‌ چه‌ته‌یه‌کی ناسایی‌یه‌وه رۆژ به‌ رۆژ زیاتر خه‌ریکه‌ بپیته‌ ره‌به‌ری بزوتنه‌وه‌یه‌کی. له‌وانه‌یه پیتوست بی‌ پینش نه‌وه‌ی کار نه‌ به‌ر‌ه‌گه‌ بچیته‌ ده‌ر، شتی‌ک بکری! پینش نه‌وه‌ی مسته‌فا که‌مال پاشا نه‌وه‌ی به‌ گوی‌ بگا که‌...

نه‌گه‌ر پیته‌خت و مسته‌فاکه‌مال پاشا نه‌وه‌ی بزانه‌وه، که‌ راپه‌رینیک خه‌ریکه له‌ چپای توو‌رووسی دروست ده‌بی، کار و پلانی عارف سایم به‌گی له‌ دادی دا چه‌تی ده‌که‌وتی... نو‌ینه‌ری هه‌ر‌تینکی راپه‌رینی به‌ دژی ده‌وله‌تیی تی‌دا دروست بووی، زه‌حه‌مه‌ته کورسی‌یه‌که‌ی بۆ بیار‌تیزی. خو‌ نه‌گه‌ر عارف سایم به‌گیش ناوا لی‌که‌مو‌ی و هه‌له‌ته‌بژێرد‌ریته‌وه، ژیان بۆ‌وی چ مانایه‌کی نامینی...

– شتی‌کی دی... یه‌کینک له‌ ئیوه نه‌سپینکی قۆتری له‌ری په‌یدا کرده‌وه، گوتویه‌تی نه‌وه نه‌سپی حه‌مه‌دۆکی‌یه و ئیوه‌ش چوون ئه‌و نه‌سپه‌تان گولله‌باران کرده‌وه! باشه ئه‌و بریاره‌تان بۆ داوه؟

– خه‌لک ده‌یان‌گوت گیانی حه‌مه‌دۆکی ده‌ به‌ر ئه‌و نه‌سپه‌ی دایه... پینازوا بوو نه‌گه‌ر بی‌کوژین...

– به‌لام گران‌تان له‌ سه‌ر ته‌واو بوو. وا نیه‌؟

– به‌لی، به‌ داخه‌وه وایه.

– نه‌سپینکی که‌لاکی له‌رولاواز بوو به‌ حودود‌دیک...

– هه‌موو به‌یانی‌یان به‌ سه‌ر شاری دا ده‌حیلینی...

– دیته‌اتی‌یه‌کانی ئه‌و ده‌وروبه‌ری بایه‌خ بۆ ئیوه دانانین!

– ناخ، به‌لی!

– نه‌وه بۆ وه‌ی نابیی خو‌مانی پی‌وه ناره‌حه‌ت که‌ین... نی‌مه قه‌ت بایه‌خمان بۆ ئه‌وان دانه‌ناوه

و له‌ مه‌ودواش دای‌نانین! باشه ئیوه بۆچی هینده له‌ حه‌مه‌دی ده‌ترسن؟

– چونکه پیاوکوژه، ناغا و بهگان تالان دهکا و دهشیان کوژی. پیتش وی کس نهی و پیراهه خۆ ده بهگان بگهینه، بهلام نهو جیاوازه. نهو خوینپرشتنی پیخۆشه و خهریکه راپهپینتیک دروست دهکا. خه لک نهو نهدهیان نیمه ناخۆش دهوی، که نهگه نهو راپهپینه سهر بگری، ههموو شارهکان تیکده پرووختینن و کارهساتیک دهخولقی خوین سهران ببا!

– دۆستان، وا دياره له وهی دهترسن که رۆژتیک همهدهۆک به سهر شاری دا زال بی و سهری ههموتان بپری، وا نیه؟

– خهلیل بهگی گهوره وه قسه هات. ددانه سپیهکانی وهدهرکهوتن:
– بهلی، وایه. نیمه دهترسین! له گیامان دهترسین، له مولک و مالمان دهترسین و له شهرف و شانازیشمان دهترسین!

– مهترسن! کۆماری تورکیه نهو نهده دهسهلات و هیزههی ههمیه که دههقهتی چهتهیهکی بی!
بهلی، دههقهتی سهدان یاغی و جهردانیش دی!

– همهدهۆک خهریکه بزوتنهوهیهکی خه لکی دروست دهکا! خۆ سوور دياره خهریکی نهوهیه! نهوهندهی زۆر و زۆر کۆ کردۆتهوه، نیستا خهزینهی وی به قهده خهزینهی سووریهی دهبی. بۆ نهوهی خه لکی به تهواوی له گهلی بی، له گهلی هیزه ههره کۆنه په رستهکانی نیو ولات و نه دمانانی دهسته ثابینهیه قهده غه کراوهکان هاوکاری دهکا.

ههموویان بیروپریان یهک بوو: همهدهۆک خهریکه راپهپین پیک دینی... تنیا مورتهزاغا بی دهنگ دانیشتبوو و خۆی له تی هه لپروانینی عارف سایم بهگی دهپاراست. ههر چاوی ده چاوی عارف سایمی نالقا، ناشکرا دهبوو و جهنابی نوینهر دهی زانی که نهو دهستی دهو هیزههی دا بووه، که کراوه ته سهر گونده کهی وی. نهگه کار گهیشته نهو جینگایهش، نهوه عارف سایم بهگ رای ده سپارده همهدهی مورتهزای بکوژی و نهویش گوللهیهکی وای له نیوچاروانی دهدا، که کهلهی لیک بلاو بی و میشکی وه که تیره ی به دیواری یهوه بنوسی.

له پر جهنابی نوینهر توند بوو و به ههر دووک دهستانی دهسکی وه کازه کهی کوشی:
– گویتان لی بی دۆستان، نهو خه لکه راپهپینیان بی تاگری، تنانته نهگه سه دههزار همهده و سه دههزار نهسپی لهو شیهوهشیان له گهلی بن، ههر پییان ناگری. نهوان سه دان سهاله ده نه داری و ههژاری دا دهژین و ههمیشه چهوستیراونهوه، تیپان هه لدراره و نهیان هیشته وهک نینسانی به راستی بژین. نهوانه نهک ههر ناتوانن راپهپین بکهن، ههر ناتوانن چاویش هه لیتن. بۆ؟ چونکه ترساون و ده شترسن! له خۆرا هه لمه چن و زندههقتان

نەچى. با ئەو ەش بلىم لە بناخە دا پروون نىە كە ەمەدۆك ەەر ەش بى! بە راستى كەس دەزانى ەمەدۆك ەيە يان نىە...

خەلىل بەگى گەرە گوتى:

– چۆن نىە؟ ەيە. ئەو شەوئى چووبووە سەر مالتى ەننەر بەگى، ئەو بە چاوى خۆى دىتوويەتى. چۆن؟ ەيچ گومان لە وە دا نىە كە ەمەدۆك ەيە...

مەلا دۆرانىش گوتى:

– ەمەمو دىھاتى بەكان بە چاوى خۆيان دىتوويانە. ەلى بە شەلىش چاكى دەناسى.

نىدى مورتەزاغا خۆى پىرەنەگىرا و لە قولىنچكى را ھاوارى كرد:

– وەللاھى ناخەرەكەى ەمەموومان دەكوژى!

عارف سايم بەك دوو جار سەرى وەكازەكەى دە ەرزى كوتا و گوتى:

– زۆر باشە، نىستا خەرىكىن بە شتىك دەگەين! بەلى، لەوانە بە ەمەدۆك نىازى كوشتنى ئىوئى ەمەى، بەلام ئەمەن دىسان دەئىمەو و ەزار جارى دىكەشى دوويات دەكەمەو، جووتىرەكان بە ئىانى كۆيلەتى، چەوساندەو و سووكايەتى پىكران راھاتوون، ەەر قەت وەك خەلك دانانرىن و بۆ ئىوئى مەترسى دروست ناكەن!

پاشان سەرى بەرداىو، ساتىك بىرى كەدەو و گوتى:

– كوا؟ با ئەوان ئەو پىاوە بوایەن راپەرىنىيان بگرداىە و سەرى ەمەمومانىشان برىباىە...

مورتەزا دىسان ھاوارى كرد:

– وەللا دەنا راست وا دەكەن!

عارف سايم خۆى سل نەكرد. پروون نەبوو قسەكەى مورتەزاغای گوئى لىبوو، يان نا:

– ەھتا ەمەدۆكى بە دىل نەگرىن و ئەوانە نەدۆزمەو كە بە سەر مولك و مالتى منىان داداوە، لەو شارەى نارۆم. ئەمەن ئەو كارەى دەكەم، بەلام ئەو كەرەسە و ەيتەى دەو كارەى دا وەگەر دەخرى، نابى لە رادەى خۆى دەرچى. نامەوئى ەنلاوبگرىكى زۆر بنىينەو. نەگەر بەوئەندەى دەروەست ھاتىن و كارەكە جىبەجى بوو، ئەو بەشە، دەنا لەشكرى وەكار دەخەم و رەگورپىشەى ەمەدۆكى لە بن دەردىتم. تەنانتە ئەگەر پىويست بى، دار لە سەر بەردى توورپوسى نايەلم و وا دەكەم خوئىن بى و سەران بەرى!

ئەو جار توورپەى بەكەى ئەوئەندەى دىكەش توند بوو، كەفى بە لالىئوان دا ھاتە خوار و واى

لاق دە ەرزى كوتا، كە خانووەكە لە ژىر پىتى دا لەرزى:

– چ له سبهینى زووتر نیه، دهست پی ده کم! جا یان خودا به من ددها، یان بهر همه دژکه خو پری یه!

سه رو چاوی سهیر گرژ ببوو و تووکی سهری راست ببووه. فرمانی دا:

– پرۆن، عه نهرم بۆ بیتن!

خه لیل به گی گه وره گوتی:

– ده فهرمووی ههر نیستا بی هیتن؟

– به لئی، ههر نیستا، بی راوهستان.

عارف سایم ههستا، چووه هه یوانی، یهك دو جار نهو سه ره سهری هه یوانه که ی کرد و هاتهوه ژووری. روخساری وهك بهرده سماته ی رهق ببوو. ههر کهس لهو کاته ی دا چاوی پی که وتبایه، ده ی گوت ئیدی همه ده ی ده کاته پریۆله.

عه نهر بهگ هات و دهست له سهر سینگ له بهر انهر عارف سایم به گی راوهستا. نه وه شی زۆرتر له ترسه وه بوو، تا ههستکردن به پاراستنی ریژ و حورمه تی جه نابی نوینه ر. هه موو خه لکی چو کوورا وایه ده یان زانی نهو کابرایه چهنده دل ره ق و بی به زه بی بوو. له بیر یان مابوو که چۆن نهوانه ی رقی ئی یان بوو، وه بهر ماشینی ددهان و ههروه ها له بیر یان بوو که چۆن گوندیکی سه د و سی مایی چۆل کرد و خه لکه که ی ناواری شاخی کردن. نهو کابرایه نه گهر هاتبا سهری، دهستی له هه یچ نه ده پاراست. له نهشکه نهج کردن و ئیدان و تی هه لدانی جووتیران دا ئیویانگی هه بوو و ته نانه ت نه ده ره وه ی نهو ناوچه یه و له سه رانه سهری ولاتیش باسی دل ره قی و بی به زه بی وی ده کرا. خه لک ههر به بیستنی ناوی ده له رزین. ههر بۆیه کاتیك بهگ و ناغا گه وره کانی شاری زانی یان که عارف سایم بۆخۆی جله وی کاره که ی به دهسته وه ده گری، تا راده یهك هتور بوونه وه.

– وه ره له بهر ام بهرم دانیشه، عه نهر بهگ!

کورسی یهك راست روویه رووی وی دانرا بوو، وه کازه که ی بۆ لای کورسی یه که ی راداشت.

عه نهر بهگ دهسته جی هات و له سهر کورسی یه که ی دانیش ت.

– پیتم بلئی بزاتم، عه نهر بهگ! ده زاتم نه تو که سینکی که حاشات له به گایه تی یه کرده و

کاتیك باوکت له سه ره مه رگی دا پیی گوتی ده ت کم به جی نشینی خۆم، قبوولت نه کرد و گوت

نه من ناتوام خه لکی بی ده سه لات و هه ژار بچه وسیتنه وه. وایه؟

– به لئی، قوربان.

- پاشان بوویه ناشهوان. راسته؟
- بهلئی، راسته قوریان.
- ئەدی دواتر؟
- قوریان باغیڤکم ههیه، دارههنا و ههنجیرم ههن. رهزیکیشم ههیه...
- عهرزیکیی چکۆلهشت ههیه، دهی کهیه بیستان و سهوزی؟
- نه ریوه ئلا بهگم، نه وهندهشم بهسه، بهری دهچم.
- نه تۆ زۆر زیه کی ها! بیایوکی پاک و بیخهوش! بهلام دهزایم وایه و خۆت وایه نیشان دهدهی، بۆلشویکی که له کباز! وایه دياره له مەدره سهیه کی چاک خویندووته.
- نه خیر، قه تم نه خویندوه، بهگم.
- چۆن بلێم؟ کورت و کرمانجی نه تۆ بنیاده میکی سهیری. رهسه نی! نیستا وهلامی پرسیاره کایم بدهوه: نه تۆ حه مه دۆکت به چاری خۆت دیوه؟
- بهلئی، دیتوو مه بهگم.
- به سه ماله کهی تۆشی داداوه، وهک چۆن هاتۆته سه ر ئیمه؟
- بهلئی، بهگم.
- هه موو زۆر و پوله کهی برد؟ نهو زۆر و زۆر و خشلهی ده لیم که خه لگ به نه مانه له لایان دانا بووی؟
- بهلئی.
- چهند ده بوو، مه به ستم نه وهیه بایی چهن دی ده بوو؟
- بایی زۆری بوو، یه کجار زۆر، بهگم.
- چهند؟
- نازایم، بهگم.
- باشه، قهت نهو هه موو خشل و زۆر و جهوا هیراتهت نه ژمارد بوو، یان نه تهغه بلانده بوو، بزانی بایی چهن دی ده بی؟ لانی کهم هه ر بۆ وهی بزانی!
- پیپا نه بوو نه وه کاری منه. شته که نی خه لکی بوو، که وایوو نه من بۆ بزایم خه لگ چهن دی ههیه؟
- هه مووشت ده دهستی حه مه دۆکی کرد؟
- هه مووی. ته نیا نه نگوستیله یهک نه بی، نه ویش نهو به زۆری ویتی دامه وه و گوتی ده بی هه لئێ گری. نه منیش بی ده سه لات بووم. حه مه د چه ته یه و دهی توانی نازارم بدا...
- نه نگوستیله کهش نه وهیه قوریان...

عەنبەر بەگ نەنگوستیلەیه کی له گیرفانی دەرتینا و دایه دەستی عارف سایم بەگی. ئەویش بە وردی چاوی لی کرد و له سەر میژەکهی تەنیشتی خۆی دانا.

– پیتتوایه ئەو حەمەدۆکهی هاتبوو سەر تۆ، ئەوی راستی بوو؟ هەر ئەو حەمەدۆکه بوو که خەلک باسی دەکەن؟

– بەلێ دلنیام بۆخۆی بوو.

– بۆم بگێرەوه بزانم مەروۆتیکی چۆن بوو، روخسار و قەدوبالای چۆن دەهاته بەرچاو؟

– جا چۆنت بۆ باس بکەم، بەگم...

دەستی لێکنائواله کردەوه و هەلێهینا، وەك ئەوێ به بستی شتیکی بپێوی:

– بستمە میرمنداڵیک، هەر ئەوئەندە درێژە... چوارشانەیه، ددانی سپین، شەرمیونە و زۆر کەم قەسە دەکا، تەنیا بە گەرمی و بە میهرەبانی چار دە چاری پیاوی دەبری... هیچ وەك پیاو کوژان ناچی. دەلێی ئەو کورە میرمنداڵه له بال خۆی دا هەمیشە هیندیک پرسیار دینی و دەبا، وەك ئەوێ که: چ قەوماوه، بۆ ئەمن لێرەم، کێ ئەو تەفەنگەێ دەستۆ راکردم، کێ ئەمنی کردە چەتە و بۆ بوومە چەتە؟... نەگەر هەر زوو پێیان نەگوتبام ئەو حەمەدۆکه، ئەو حەمەدۆکهی عەبدیخان، عەلی سەفا بەگ و مەحموداڭای کانی گولانی کوشتو، کابرا دەستی بۆ بە قورنانتیش دادابام، قەت باوەریم نەدەکرد ئەو حەمەدۆک بێ...

– جا ئەو حەمەدۆکه هەر بەو زوانە دیتە نێرە و له نێوهراستی شاری گوللەیه کی له نێوچاوانی مورتهزاڭای دەدا و دەی کوژی...

مورتهزاڭا نالاندی:

– خودایه هەر بۆخۆت بپاریزی.

– زۆری لی دەترسیی مورتهزاڭا؟

مورتهزا دیسان نالاندی:

– یە کجگار زۆر قوربان!

– لهوانیه گوللەکهی راست له چاوت دا...

– خودا بمانپاریزی، قوربان!

– دە، ئەدی ئەو کورە میرمنداڵه ی باسی دەکە، نەنگوستیلەیه کی دە قامکی دابوو که نەقیمە کهی بەردیک بێ و تاجیکی تی دا هەلکە نرابی؟ هەر وها داخوا کراسیکی دە بەر دا بوو که نۆسەد و نەوهد و نۆ نایهتی به پەنگی زەردی زێرین و بنهوش لی سەر نووسرابی؟

– به‌ئى، به‌گم.

– كه وا بوو راسته، همه‌دۆكىڭ هه‌يه!

– بى‌گومان، به‌گم.

– كورپكى چكۆله‌ى شهرميون، نا؟

– قوربان نه‌وه‌نده شهرميونه له رووى هه‌لتايه چاو له چاوى پياوى كا. كه كووبه زىره‌كه‌م له پيش دانا، هه‌ر تيمه‌وه راما، هيچى نه‌گوت و كاتيك يه‌كىڭى ديكه له چه‌ته‌كان كووبه‌كه‌ى هه‌لپشت، هيشتا نه‌و له رووى هه‌لته‌ده‌هات ده‌نگى بكا. له پيش دا نه‌و پى‌خوش نه‌بوو هيچ له‌و خشل و زىره‌ى هه‌ل‌گرى و ده‌ى‌گوت نه‌تۆ سالانىڭى زۆر نه‌و سامانه‌ت پاراستوه و نىستاش مافى خۆته هه‌مروى بۆخۆت هه‌ل‌گرى و پيشى‌گوتم ده‌بى هه‌لى‌گرى‌يه‌وه. ده‌ت‌گوت بردنى نه‌و خشل و زىره‌ى به‌ باش نازانى.

لىره دا عارف سايم قسه‌كه‌ى پى‌پى و گوراندى:

– نه‌دى بۆ هه‌لته‌ده‌گرته‌وه؟ وا دياره خودا خودا بووه نه‌و زىر و پوله‌ى به‌رن و ناچارى كردوون بى‌به‌ن. له حالتىڭ دا نه‌وه ئىدى مالى ده‌وله‌تى بووه؟ نه‌من به تاوانى خه‌يانه‌ت به مالى خه‌لكى ده‌ت‌گرم و ده به‌ندىت ده‌كه‌م!

– جا خۆ قوربان خه‌لك هيچى نه‌چووه!

ده‌نگى عه‌نبره‌گى له سه‌ره‌خۆ بوو، به‌لام هيندىڭ ترسى تى‌دا به‌دى ده‌كرا. عارف سايم

نيوچاوانى تىڭنا و وه‌كازه‌كه‌ى ده‌عه‌رزى كوتا:

– چۆن؟

– چونكه همه‌دۆك بريارى داوه نه‌و گه‌نجى به‌ سه‌ر نه‌و لاوانه دا دابه‌ش بكا، كه باه‌كانيان له شه‌ره‌كانى قه‌ققاز و داردانىله‌كان، واته له شه‌رى يۆنانى‌يه‌كان دا كوژران و نه‌گه‌راونه‌وه.

– نه‌ها، هه‌ر له به‌ر نه‌وه‌ش نه‌تۆ زىر و پوله‌كه‌ت قبوول نه‌كردوه؟! پىت وا نه‌بى ئيمه

ناتناسين، چاكت ده‌ناسين و ده‌ش‌زانين ساتوسه‌ودات له گه‌ل هيندىڭ كه‌سى بيگانە هه‌يه...

عه‌نبر به‌گ زۆر ترسا، روخسارى سپى هه‌ل‌گه‌را و لىوه‌له‌رزى هاتى:

– نا قوربان، نا، به‌ هيچ شيوه‌يه‌ك! نه‌من پىوه‌ندىم به‌كه‌سه‌وه نيه و هيچ

ساتوسه‌ودايه‌كيشم له گه‌ل بيگانان نيه...

عارف سايم به‌گ سىنگى ده‌ره‌په‌راند، چاوى له سه‌ر يه‌ك دانان و گوراندى:

– نهوه ده لیتی چی؟ نیمه ناگاداریمان به سر هر لسوکه رتی هم موو کس دا همیه، به تاییهت که سیکی وه تۆ! راپورتمان له سر هم مووتان همیه...

– به لام... نه من قهت پتوه ندیم به بیگانانوه نه بووه به گم... نه گهر مه به سیتشت کونسوولی نه مریکایه که نهو دوا بی یانه هاتبوو بۆ لای من، ده بی عهرزت بکه م هاتبوو چاو له باغه هه ناره کم بکا. نهو هر له بناغه دا ناشقی هه نار و داره نار یه و نه منیش بر دم به نیو باغه کم دا گپرام. هر نه وهنده. له ویش زیاتر له ژبانی خۆم دا چاوم به هیچ بیگانه یه کی نه که وتوه!

– نه ها... جا بزانه نیمه هم موو شتی کمان پی ده گاتهوه. وا باشه بۆ خۆشت ناگادار بی که نیمه چاوه دیریمان به سر که سانی وه تۆ دا همیه. هر بیزوون، ده زانین چ ده که ن!
– قوربان، کهر و لال بم، کویر بم، خودا نم به خشی، نه گهر جاریکی دیکه! چارم به بیگانه یه کی بکه ویتتوه.

عه نه بر بهگ زۆر ده ترسا. هم موو گیانی ده له رزی. نه ی ده زانی نهو کابرایه چیی لیتی ده وی و چیی به سر دینی.

– عه نه بر بهگ مه ترسه، نه من لیت رازیم! هه تا نه منیش بچنم که س ناتوانی توو کینکت له سه ری کم کا، به لام نه تو هه له یه کی گه ورهت کرده که کاتیک همه ده دک ده ی گوت زی ره که بۆ خۆت...

عه نه بر بهگ نهو هیوربوونهوه و گفته هیدی به ی عارف سایمی هینده پی خۆش بوو، که رانه وه ستا قسه که ی ته واو بی و گوتی:

– قوربان، سوور ده زانی که نه وان زی ره کم ناده نه وه. همه د کوری چاکه، نهو به راستی بوو و به وی با ده ی دامه وه، به لام نهو مه لا فه رهاده درنده یه نه ی ده هیتشت. تازه نهو پووله له چنگ وی نه ده هاته وه ده ر! کاتیک همه د کوپه که ی له پیش من دانایه وه، نهو مارزه وای چاو لی مۆر کرد مه وه، هر وه خت بوو زنده قم بیچی. ده زانی هر ده ستم بۆ لای کوپه ی بردبایه، به گوللان دابیژدابیژی ده کردم!

عارف سایم بهگ قاقایه کی کیشا:

– باشه، نیستا تی گه یشتم شته که چۆن بووه!

– به لئی، قسه ی تی دا نه بوو مه لا فه رهاده ده ی کوشتم. باش بوو نه قلن یاریده ی کردم و ده ستم له کوپه که ی نه دایه وه! نهو جار نیدی قهت له گه ل یه که سی بیگانه ش قسه ناکه م!

– له گەل خەلکی هەر کوی یه کی قسه ده که ی بکه، که یفی خۆته و کهس ریت لی تاگری!
– بۆخۆت گه وره و خاوه نده سه لاتى به گم... که وا بوو توشى نار هه تى نايم و گيره و
کيشم بۆ دروست نابى، وا نيه؟

عارف سايم نهنگوستيله که ی به دهسته وه گرت و چارى تى پى:

– نهو نهنگوستيله یه ...

– جه نابى نوينه، نه من نهو نهنگوستيله یه ی پيشکه شى جه نابت ده که م! پيشه وایه هەر له
قامکى جه نابت جوانه!

– زۆر باشه، لیت قبوول ده که م و ده ی ده م به خانى خيزانم. ده ليم عه نهر به گ نه وه ی به
ديارى بۆ نار دووى.

– به لى قوربان زۆر باشه. خيزانت له لای نيمه خاوه نپريزه. زۆرت سوپاس ده که م نه گهر
سلاوى منيشى پى بگه یه نى!

– له نيستاوه ده بى نه من و تو به یه که وه خه م له مه سه له ی هه مه دۆکى بخوين ...

– به لى قوربان ...

عه نهر به گ هه ستا، له سه ره خۆ وه ک نه وه ی هيزى ده بهر دا نه مابى، ده رگای کرده وه، له
پليکانان چوه خوارى و رۆى. تا مه ودايه کى زۆر له مالى خه ليل به گى دوور نه که وته وه، نه هاته وه
سه رخۆ. هەر وا که ده رۆى، بى ده کرده وه و له دلئى خۆى دا ده ی گوت: "کوره سندانم لى دا نه گهر
جارتکى دى کۆنسوول و مۆنسوولان بيبينم! چاوم ده ر بى نه گهر قسه ده گه ل بى گانه ميه کى بکه م! کوره
نه وه نه من هه له ميه کم کرد، يه ک جار چاوم به و کابرا کۆنسووله نه مریکى يه ی که وت. نه و کابرا دريژه
سهرمازوه ی که ده رۆى، ده ت گوت قرژاله، نيدى دنيا خرا بوو! به لام نه و مه مبه ستى زۆرتر هه مه دۆک
بوو و ترسه که شى هەر له وى يه. وا دياره جه نابى نوينه ر بۆخۆى جله وى کاره که ی به ده سه وه گرتوه و
نه و جار هه مه د زه هه ته نه ده ست نه و کابرا يه ی، که راست مراد پاشا گۆرکۆنئى سه رده مى نيس تا يه،
رژگار بى. نه و کابرا يه دار له سه ر به ردی توور ووسى نايه لى و هه مو و لاتى ويران ده کا. باشه چۆن
راسپيرمه هه مه دى و له و نالوگۆرانه ناگادارى که مه وه؟ هەر وا چاکتره هه مه دۆک ماوه يه ک خۆى ون
کا... خوا نه خواسته نه خافل شتیکى لى پى، کاره سات ده بى."

عارف سايم به گ، سه رۆکى ژانده رمه و حاکمى نارده وه شوينى خۆيان و ده ستوورى پى دان
سه به رته به بارودۆخى نيس تاى هه مه دۆکى، لى کۆنئيه وه يه کى ورد و قوول بکه ن. نه و جار
هه موو نه وانى که سه کالايان له هه مه دۆکى هه بوو، کۆ کرده وه. پيش هه مروان سولتانۆغلى يه

زهردهی بانگ کرد و به یارمه‌تیی وی زانیاری‌یان له سهر همه‌دۆك، مه‌لا فه‌ره‌اد، شاهیتن، ته‌یموور، و قاسمی كۆ كرده‌وه. هه‌رچه‌ندی زانیاری‌یه‌كان زیاتر ده‌بوون، عارف سایم به‌گ زیاتر سه‌ری سوپ ده‌ما و هه‌ر ده‌ی‌گوت: براونه نێمه ناگاداریمان له سهر ئه‌و خه‌لكه چهند كه‌مه، وا دیاره نه‌وانمان نه‌ناسیوه.

ماله خه‌لیل به‌گی گه‌وره ببووه "ناوه‌ندی به‌پێوه‌بردنی چالاکی‌یه‌كان". تۆرێکی گه‌وره له ته‌ته‌ره چالاكه‌كان، بۆ هێنان و بردنی هه‌واڵ و راپۆرت پێكه‌هاتبوو و شای شویتنگێران، یانی عه‌لی‌یه‌شه‌لیش، كه‌ پیاوی مه‌لا دۆرانی بوو، له نێوه‌ندی نه‌و تۆره دا بوو. عارف سایم به‌گ، عه‌لیی زۆر وه به‌ر دلێ كه‌وتبوو و به‌ ته‌واوی باوه‌ری پێتی هه‌بوو، به‌ شێوه‌یه‌ك كه‌ هه‌تا راپۆژی له گه‌ل وی نه‌كردبايه، هه‌یچی نه‌ده‌كرد. كاتێك مورته‌زاغا زانی كه‌ عه‌لی بۆته راپۆژكار و جێستمانه‌ی نوێنه‌ری گه‌وره، له داخان وه‌خت بوو به‌ته‌قی. له دلێ خۆی دا ده‌ی‌گوت: نه‌من نه‌و شه‌له خۆزێری‌یه‌م هه‌تا شاری، به‌ هه‌موواتم ناساند و كرده‌م پیاو. نێستا دوور نیه‌ ئه‌و نه‌گه‌به‌ته بگاته پێته‌خت و ته‌نانه‌ت بپێته فه‌رمانده‌ری گشتیش!

زۆری پێته‌چوو ناكامی هه‌وڵ و ته‌قه‌لای عارف سایم به‌گی ده‌ركه‌وت. نێستا نیدی نه‌و ده‌ی‌زانی هه‌شاره‌گه‌كانی همه‌دی كوێن و نه‌و گوندانه و نه‌و كه‌سانه‌ش كه‌ په‌نای ده‌ده‌ن و ده‌ی‌پارێزن، كامانه‌ن و كێن. هه‌روه‌ها نه‌وه‌شی بۆ ناشكرا بوو، كه‌ همه‌ده‌یش راپه‌لكه‌یه‌کی زانیاری و هه‌واڵه‌رگرتنی بۆخۆی هه‌یه و هه‌رچی له شار، ده‌شت و چپای روو بدا، ده‌سه‌بجی به‌ وی ده‌گاته‌وه. به‌لام پیاوه‌كان و ته‌ته‌ره‌كانی همه‌دۆکی یه‌ك له دوا یه‌ك دۆزرانه‌وه و به‌ دزی گیران و خرا نه‌ ژێر چاوه‌دێری‌یه‌وه. ته‌نانه‌ت نه‌یانزانی له سهر چیش گیراون...

ئه‌گه‌ر ژانده‌رمه‌ باڵیشیان لی‌روابان، دیسان بۆیان نه‌ده‌كرا شویتنی همه‌دۆکی، همه‌دۆكێك كه‌ ناوا له نێو خه‌لكی خۆشه‌ویست بوو، هه‌ل‌گرن، بی‌دۆزنه‌وه و بی‌گرن. كه‌ وابوو ده‌بوايه كۆنه‌ یاغی‌یان بپننه یارمه‌تیی خۆیان: هه‌ر نه‌وان ده‌روه‌ستی همه‌دۆکی دێن. پێش هه‌مووان بایرامۆغلیی كۆنه یاغی و قاره‌مانی شه‌ری سه‌ریه‌خۆیی‌یان به‌ بیر دا هات. بلیتی نه‌و مل بدا بچپته‌ شاخی و شه‌ری همه‌دۆکی بكا؟ پێویسته هه‌رچۆتێك و به‌ هه‌ر شێوه‌یه‌ك بی، رازی بکری و ده‌گونجی نه‌و کات بکریته فه‌رمانده‌ی كۆمه‌له‌ چه‌ته‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ك جه‌باره‌ درێژی كۆنه هه‌ورپی همه‌دی، بله‌ یه‌كچاو، ره‌مۆ كه‌له‌باب و نووری گوله‌ش...

كاتێك قسه‌یان له گه‌ل نه‌و كه‌سانه‌ کرد و شته‌كه‌یان بۆ باس كردن، تی‌گه‌یشتن كه‌ دروستكردنی ده‌سته‌یه‌کی ناوا و ته‌نانه‌ت هه‌ركاری‌كردنی وانیش به‌ بایرامۆغلی‌یه‌وه به‌سه‌راوه‌ته‌وه. نه‌و رازی بی

بجیته شهری حمەدی، زۆر هاسان، وەك ناوخواردنەوی ئەوانی دیکەش رەگەل دەکەون! جا نیدی حمەد لە بەرامبەر ئەو کۆنە یاغی یانە دا چی پێدەکرێ؟ ئەو بە شاگردی وانیش نابێ و تەنانت ئەگەر خانەقای چلچاریشی لە پشت بێ، بە وانە ناوەستی!

پلانیکی خەست و ھەمەلایەنە دارژابوو، کاردروستایی بۆ ھەموو شتێک کرابوو و ئەو جار کاتی ئەو بوو کە دەست بە جیبەجینکردنی پلانی بەکری. عارف سایم بەگ یاوەر و وەکیل باشی عاسیشی لە بیر نەچوو. لە گەل وانیش راویژی کرد و بە وردی بە ھەموو بەشەکانی پلانی کەمی دا چۆو. راپۆرتچی یەکانی حمەدی کە عەلی کەرتیش ناوی لێتابوون "سیخوڤ"، ھەموو ژوورە تاکە کەسی و گشتی یەکانی گرتوو خانەمی ژاندەر مەخانەیان پەر کردبوو. عارف سایم عەلی کەرتیشیشی بە کەیفی بوو. دەیگوت ئەو کابرایە کە تەواوی ژبانی خۆی لە پینگای ئەرکی خۆی دا بەخت کردووە، ئە رادەبەدەر جووتی رەکانی چەوساندۆتەووە و سووکایەتی پێکردوون، جووتی ریش زۆریان رەق لیبەتی، ھەر لە دایکی خۆی بەرپۆتەووە سەرباز بوو و پیاویکی زۆریش کارزانە! ئەگەر عارف سایم بەگ فەرمانی پێدایا کە تەواوی خەلکی توورپووسی، لە مندالی ھەوتسالەووە تا پیری ھەفتا سالە، لە بن زەبری قەمچی یان دا بکوژی، دەسبەجێ دەی کرد و ھەر بیری لێتەدە کردووە!

عارف سایم بەگ ھستی بە سەربەرزى و شانازی دەکرد: قەت تا ئیستا بارودۆخێک نەپەخسابوو کە خەباتیکی ناوا ریکوپیٹک دژی دوژمن رێکبجا. تەنانت کاتی شەری سەربەخۆیش کە فەرماندەری ھیزی بەرگری بوو، شتی وای نەدیوو!

– خەلیل بەگ، ھاوڕێکانت بانگ کە. ئیستا کاتی ئەو یە کە بریار بەدین چۆن بایراموغلێ رەگەل خۆمان خەین. کاتیکی زۆرمان نیە و پێش ئەو یە زستان دای، دەبێ ئەو کارە کۆتایی پێیتین... ھەوارچی یەکان لە کویتستانان داگەراون، وا نیە؟

– خەریکن دەگەرینەووە.

– ئەوان لە وێ نەمیتن، ھەمەدۆک دەستی وە بەشی ھەرە زۆری پشتیوانەکانی رانگا و لاواز دەبێ.

زولفو و مەلا دۆران، رۆستەم بەگی مامۆستا، پارێزگار، عەلی کەرتیش، یاوەر، نابب و ھەموو کاربەدەستەکان ھاتبوونە مالی خەلیل بەگی. تەنیا مورپتەزاغا سەرەرای ئەو یە لێی گێردرابوو، دیار نەبوو. خەلیل بەگ نیگەرمان بوو. ناخر مورپتەزا ھەمیشە پێش ھەمووان خۆی دەگەیانە ئەو چەشنە کۆبوونەوانە.

وه دواى كهوت و دۆزىيهوه:

– سهيره مورتهزا! نهوه چ قهوماوه؟ له وهتا نوينهري گهوره له مالى ئيمهيه، نهتۆ خۆمان لىتادهى! بۆ؟

– بۆ چى، هاتوشم...

– بهلام نيستا خۆت ده كوئىكى دا مات كردوه، كهس ناتدۆزىتهوه.

– وايه، ناخر ئەمن زۆر دهترسم...

– له چى دهترسى؟

– له عارف سايم بهگى. وا ههست دهكهم ههموو شتىكى دهزانى... سهبارت به هيرش بۆ سهر مالهكەى... سهيرم چاو لىدهكا، دهزانى چم ده دلئى دايه! ههتا نهو له وى بى، نايه. ههست دهكهم ههر چاوى به من بكهوى، ههموو شتىكى بۆ دهردهكهوى.

– مالت نهشتوى بۆ نهقلت، مورتهزا! نهوه شيت بووى؟ نهو چۆن ههست به شتى وا دهكا؟ چووزانى ئيمه چمان كردوه؟

– نازانى چۆنم چاو تىدهبرى... روانينهكەى ده سينگى نينسانى رۆدهچى... ههموو شتىكى بۆ ناشكرا بووه...

ماوهيهكى باش پىچوو، ههتا خهليل بهگى گهوره توانى مورتهزاغاي له كهلى شهيتانى بيئنته خوار و هينديك ترسى برهوينى.

عارف سايم دهستى به قسان كرد: دۆستان، ئەمن بايرامۆغلى چاك دهنامم. كاتيك ياوهر بووم و نهوئيش ياغى بوو، زۆر جارن بۆى وهدهردهكهوتم. بايرامۆغلى پياوئىكى نازا، به جهرگ و نهترسه. ههروهها مرۆفئىكى به بهلئىن و متمانهيه. نهوهندهى لاو بووم، كارى من راوى ياغىيان بووه. زۆرم گرتوون و هينديكىشم كوشتوون، بهلام پيارى نازاى وهك بايرامۆغلىم قهت نهديوه. به پرواى ئيوه چ بكهين كه نهو لهو گهلالهيهى دا رهگهز ئيمه بكهوى؟
خهليل بهگ گوتى:

– مورتهزاغا دۆستى نيزىكى وىيه. با نهو له لايه ن ئيمهوه بچيته لاي و باسى له گهز بكا.

– نهتۆ لهو بارهيهوه هلىتى چى مورتهزا؟ دادهى وهره پيشى با بتبينين.

مورتهزا له قولينچكى هاته دهري و له سهر كورسىيهكى له تهنشت عارف سايمى دانىشت، بهلام سهري ههلهتههيتنا و چاوى له چاوى نهكرد.

– باشه، دهچمه مالىتى، بهگم، نهگهر رازى بوو، دهههينم بۆ ئيره. بهلام باوهر ناكهم رازى بى.

– دەبى بزانى چۇنى قسە لە گەل دەكەي. دەبى نۇختە لاوازی يەكانى بناسى. دەبى بزانى ئەو شەپەف و نىوبانگى خۇى زۆر پىگىنگە و ھەر بە وانەشەو دەژى. ئەو دەستى لە چەتەبى يە ھەلگرت و لە شەرى سەربەخۇبى دا بەشدار بوو، بۇچى؟ بۇ ئەوئى نىوبانگ دەركا. ئەمن نازام كەسەك كە ھىندەي كەيف بەخۇھەلكىشان و نىودەركردنى ھاتو، چۇن تىوانىيەتى ئەو ھەموو سالانە بىدەنگ لە گوندە تەرىكەكەي خۇى دانىشى و لەو پەرى دەسكورتى و ھەژارى دا بۇى.

مورپەزاغا گوتى:

– دە نەدارى و چارەپەشى يەكى سەير دا دەژى! ئەوئەندە دەسكورتە تەنەت ناتوانى سەرپەراي ئەوئى چاى زۆر پىخۇشە، پاكەتەچاىەك و كىلۇ قەندىكى بۇخۇى بۇكى!
– كە وا بوو...

– گۇنى يەكى پرى قەند و چا بۇ دەبەم و پىدەلەيم: ئەوئە عارف سايم بەگ لە نەنكەرەو ھە بۇ ھىناوى... دەبى دەستەك چاكەت و پانتۆلى شىن، جووتىك چەكە، كىلۇكى بە گەوەر، دەرىپەك، كراستىك، جووتىك گۇرەوئى ناورىشم و دەسەپەكى ناورىشمى سوورىشى بۇ بەرىن.
– وا ديارە لە منى باشتەر دەناسى... باشە، بى ھىنە ئىرە، ئەمن بۇخۇم جىبەجىتى دەكەم.
مورپەزاغا ھەر چى پىتويست بوو كرى، سوار بوو و رۇبى. نەسپىكى كوتىتى جوانىشى برد.
بايرامۇغلى زۆر بە گەرمى پىشوازى لى كەرد. مورپەزا كاتىك ديارى يەكانى دەدايە، دەستى بۇ لاي نەسپەكەي راداشت و گوتى:

– ھەموو ئەو ديارى يانە عارف سايم بەگ بۇ ناردووى!

بايرامۇغلى ئەوئەندە خۇشحال بوو، لە خۇشى يان لىتوى دەلەرزىن:

– ئىمە يەكترى چاك دەناسىن، ھەر بۇيەش ئەو ديارى يانە بۇ ناردووم! ئەو كاتەي ياوەر بوو، زۆر جارەن وە شوئىن مەن دەكەوت و تىكەھەلچووغان دەبوو. دواترىش لە سەردەمى شەرى سەربەخۇبى دا، لە بەرەي ھاجىنى بە يەكەو ھەبوو. كە وا بوو ئەمنى لە بىر نەچۆتەو و دە بىرى مەن دا ھەيە... ديارە كۆنە ھاوسەنگەر بۇ پىياوى، لە براش نىزىكتەرە. ئىستا ئەو كۆنە ھاورپىيە مەن پىياوىكى بە دەسەلاتە، وا نىە؟

– بە دەسەلات؟! بايرامۇغلى، ئەو ھىندەي دەست دەروا كە دەتوانى لە سەر مردن و ژيانى ھەمووى ئىمە برىار بەدا. ھەر ھەموو شتىكى پىدەكرى. دەتوانى بۇ وئە يەكى لە سىدارە بەدا، يەكى خەنى كا و يەكى دە قورپوئە بەرى. چى پىخۇش بى، دەتوانى بى كا!

– بیستوومه کۆمهلیک چهته چوونه سهر مولکی وی. بلیتی کی بن؟ دهبی شیت بووبن که نهو کارهیان کردوه!

– دهلین همه دۆک بووه...

– همه دۆک ناقله! نهو که سیتک نیه بچی میزی به دیواری مزگهوتی داکا!

– همه د سعاته که شی دزیوه، نهو سعاته می مستهفا که مال پاشا به خهلات دابووی به عارف سایم به گی. دهلین گوتوویه تی نهو سعاته به نرخه که پیاویکی گوره می وه که مستهفا که مالی کردوویه ته خهلات، ته نیا له قاره مانیک می وه که بایراموغل می دهو شیتته وه. ده شلین نیازی وایه بیته لات و سعاته که ت پشکهش کا!

بایراموغل می بهو قسه می نهو نهو توره بوو، ده ت گوت پشکه ناوری له تووکی سهر و ردینی ده بنه وه! مورته زاش که نهو می دی تۆقی: نای بو خاتری خودای. پروانه نهو کابرا به سته زمانه که ده لیتی مه ری خواجه و هینده بی ده نگ و مسکینه، چون گۆرا و وه پلینگی لی هات! مورته زان نهو می زۆر پی سهیر بوو، له وی حه سه سابوو و نه می ده زانی چ بکا. بایراموغل می کۆنه یاغیش له داخان ده کول می، وه که شیر می نیو قه فه سی له حه ساری ده هات و ده چوو و له بن لیتی یه وه ههر ورته ورتی بوو. ناخه که می هی دی بووه و چۆوه لای مورته زای که له ترسان هه موو گیانی نارقه می لی ده تکا. بزه می که هاتی و گوتی:

– عارف سایم به گ پیاویکی ناقله و پیموا نیه باوه ری بهو چه شنه ده نگۆیانه کرد بی!

مورته زاغا پشوویه کی هاته وه به ری و زانی له مه ترسی یه کی به راستی رزگار بووه:

– بی گومان نا! به لام له وانیه نه گهر له گه لم نه می بچین بو لای، باوه ر بکا. بوخۆشت ده زانی نهو هه موو شتیکی له ده ست دی!

– به لئی... با جار می بلیم چایه کی به ره نگمان بو ساز که ن.

پاشان چوو باره که می کرده وه و کاتیک چاری به دیاری یه کان که وت سه ری سوړ ما. هه روا که چاری ده شته کان بریبوو، گوتی:

– به راستی جه نابی نوینهر هه موو نهو شتانه می بو ناردووم؟

– به لئی، نهو نه سپه شی بو ناردوی.

بایراموغل می هه ستا، گهرتیک به ده وری نه سپه که می دا سوړا، به له پی ده ستی له ملی دا،

تی هه لپروانی، ده ستی به یالی دا هیئا، شه ویلکه می هه لپچری و چاری له ددانانی کرد:

— ماشه لالا نه سپی چاکه! نه سپی وا بابیش نای دا به کورپی خۆی، براش نای دا به برای! به
راستی یاوه له ماوهی نهو چند سالانه دا نه منی هه له بیر بووه!
نهو جار چوو بۆ لای مورتهزاغای و دهستی له سه شانی دانا:
— وا دیاره که سیک ههیه نه منی له بیر بی! نای، یاوه ری نازا!
چاوه کانی بایراموغللی وه ک چاوی مندالینکی که کۆمه لیک که ره سه ی گه مه کردنی بۆ
کر درایی، ده دره وشانه وه:

— سه بینئ شتومه کی جوان ده بهر ده کهم و خۆم رینکویتیک ده کهم، جا سواری نهو نه سپه
ره سه نانه ده بین و ده چینه لای یاوه عارفی خۆشه ویستی خۆم. بلئی نهویش وه ک من پیر بووی...
نهو جار مورتهزاغا زۆر خۆش حال بوو. ده سه جی نامهیه کی کورتی بۆ عارف سایمی نووسی و ناگاداری
کرده وه که کاره کهی سه رکه وتوو بووه و به کوره جووتیرینکی میرمندال دا بۆی نارد. ده سه خۆشانه یه کی
باشیشی دا به کوره کهی و گوتی زوو نامه کهی بگه مینئ. لاره که ده سه جی وه رینکوت، پۆژی دواتر دوا
نیوه پۆیه گه یشته شاری، چوو مه لالی خه لیل به گی گوره و نامه کهی دایه دهستی.
عارف سایم گوتی:

— ده بی بایراموغللی وه ک سه رۆکده وه له ت پیشوازی لی بکری. ده بی وای به پیره وه به چین مات
و سه رسامی که یین!

ده ستوریان دا ولاتیان خاویز کرده وه. گوتی هه ره جوانیان له باغچه کانی شاری چنی،
ناردیان له گونده کانی ده وره به ریش چی گوتی به نیتوبانگ و گه ش هه بوون هینایانن و شاریان
پێ رازاندنه وه. تاقیان له شه قامی سه ره کیی شاری دروست کردن. نیتو بازار رینکویتیک کرا.
دوکانداره کان، سه نه ته کاره کان و هه رچی شوینتیک کی کار و پیشه ی له نیتو شاری هه بوو، دیواری
ده وره به ری خزیان به نالا، پارچه و گوتی جۆراوجۆر جوان کرد. هه موو که لیتن و قوژینی شاری
له بهر خاویزینیان ده تره وسکانه وه. تاجه گوتی ره نگاره پنگ له سه ره رگا و په نجه ران دران. نهو
شاره به چکۆله له راستی دا وه ک باغی گولانی لی هاتبوو. خه لک جله هه ره جوانه کانیان ده بهر
کردبوو و چاوه پروان بوون. عارف سایم به گ سواریکی به پیره وه ناردبوون. نه رکی نهو سواری
نه وه بوو که کاتیک چاری به مورتهزاغا و بایراموغللی ده که وی، به خیرایی بگه رپته وه و عارف
سایمی ناگادار بکا، تا به وردی بزانی که ی نهوان ده گه نه جی.

مهیدانی شاری ناوپرۆژین کرابوو و یه ک سه گ و پیشه لهش به ده ره وه نه بوون. نهو سه گه
به ره لایانه ی به شیوه ی ناسایی له نیتو شاری پاوراوتینیان بوو، بی سه روشین کرابوون.

نهم بهیانی به عارف سایم زوو هستابوو و ریشی ریتکویتک تاشیبوو. کراسینکی ناوریشمی ده بهر کردبوو و کپاواتیککی سووری له سمر بهستبوو. دهرزیی کپاواته که می زیر بوو و نهقیمتیککی نهلماسی تی دا بوو. کلاوتیککی جوانی له سمر بوو و دهستهوانهی سپیی ده دهستی کردبوو. کهوشه کانی بویاغ کرابوون و همر بریقهمیان دههات، وه کازه زیر کفتکراره که می به دهستهوه بوو و لهو جلانه دا سام و همیهه تیککی تاییه تیی هه بوو. ههروه ها هه موو کاربه دهست و بهگه کان جلو بهرگی تاییه تیی جیژن و پیشوازیی ره سمی یان ده بهر دا بوو، هه موو له حماسزی مالی خهلیل بهگی کۆ ببوونهوه و چاوه روانی پاریزگاری بوون.

نهم مندا لانه می دهچونه خویندنگه، دههۆلکوته کان، زورناچی بهکان، نهمدامانی تیبی تزیی پی و شهرکه ره پیره کان هه رکامه و به جلی تاییه تیی شتوه کۆن یان نوتی خۆیه وه و کۆمه لیکیش به سمر بهرگی ممراشی بهوه له وی ناماده بوون. شهرکه ره به سالداجوره کان میداله زیره بهندسووره کانیان دهستۆ دابوو و چهکه کانیان که بریتی بوون له شمشیری ژهنگاوی، دهه مانچه می زۆر کۆن و هه موو چهشنه تفهنگه کۆنیککی وهک تاپر، ساچمه زهن و تفهنگی وا که ناسنه که میان ژهنگ پزاندبووی و داره که میان مۆرکه لیتی دا بوو، پی بوون. هیندینکیان دوروبینیشیان ده ملی دا بوون. له میژیش بوو تیبی هه لپه رکتیی "فاراندۆل" به جلکی تاییهت و کهوشه سووره کانیانه وه له سمر رینگای سهره کی، له خواره وه می تمپکی راهه ستابوون.

عارف سایم بهگ بز دواین جار چوره بهر ناوتنه می و چاری له خۆی کرد، سمیله کانی بادان، سینگی دهه به پراند و به کاره خۆ به پلیکانه کان دا، که له بن پیی جیره میان دههات، چوره خوار. هه موو پایان کرده پیش وی. جنابی نوینتر رهق راهه ستا و بی نهوی چاو له خه لکه که می بکا و بایه خیان پییدا، دهستی راستی دریز کرد و نموانیش هه رکمس به نۆره می خۆی به هه مردووک دهستان دهیان گرت و ماچیان ده کرد. دوا می نهوش عارف سایم ماوهیمک له نیو دار همنار و پرتهقاله کانی حمساره که می دا قهده می لیتی دا، له گه ل هه ههنگاوتیکیش که هه لیتی دینابهوه، سینگی زیاتر دهه ده به پراند و چمنی زیاتر ده حموا می ده کرد. هه مر بزیه ده ناخری دا وای لیتی ههاتبوو نه می دهه زانی لاق له کوئی داده نی، له عمرزی، یان له ناسمانی. گموره کانی شاریش له بن دیواری راهه ستابوون، چاویان لیتی ده کرد و بیریان ده کرده وه، به بی نهوی جووله می بکن، یان بهک وشهشیان به زار دا بی.

راست پیش کاتی ناخواردنی نیوه پۆیه سوارتیک به پرتاو هاته نیو حمساره که می وه، به شتویه کی زۆر جوان و تهرده ستانه لغاوی نه سپی له پیش جنابی نوینتر هه لتهنگاوت، نه سپی راگرت و گوتی:

– نیستا ده گهنی قوربان!

عارف سایم به دستراوه شاندينكى، وهك چۆن پياو ميشيكي له خۆى دور ده كاتهوه، وهلامى كابرأى سوارى دايهوه و بوخۆشى چوو بو لاي ماشينه كى. شوڤيره كى ده رگأى بو كردهوه. عارف سايم به خهليل به گى گهوره، زولفو و مهلا دورانى گوت ده گهلى سواربن و دواى نهوهى نهوانيش سوار بوون، ماشين له سه رهخۆ وهرى كهوت. بهگ و ناغاكانى ديكهش به پييان به دوايان دا هاتن و به دواى وانيش دا پياو، ژن، مندال و پيره كان ورده ورده ده هاتن. نهو خهلكه بهو شيويه له شارى وهدهر كهوتن و دواى نيو. سمعات ريتيوان گهيشتنه گۆراپى به كى. له ريگايه دا به پهنا مندالنه كانى خويندنگه دا كه له بهر نهوهى له ميژ برو راوه ستابوون، ماندوو ببوون، شهركه ره كۆنه كان به بهرگه شروشپرتوه رهنگا ورهنگه كانيانهوه، تىپى تۆپى پى به جلكى زهر د و شينى خهتختى راهيتانهوه و ريزى ژاندهرمان كه سينگيان ده ره پهراندبوو، وهك پۆلاى رهق و راست راوه ستابوون و چاويان ده ناسۆ بريبوو، تى په رين.

عارف سايم بهگ و هاوريكانى تاوتك ده ماشينه كى دا مانهوه و كاتيك سهرى مورتمزاغا و بايراموغللى له سه ر پنجه كانى نهومى ريگا كيمه وهدهر كهوت، به كه بكبه و ده بده بهوه، له ماشيني هاته خوار و له پيش دهستهى پيشوازي راومهتا. بايراموغللى نمسه كى راگرت و هاته خوارى. دوو هاوسهنگه رى كۆن به كتريان ده ناميز گرت و هاوكات دههۆل و زورنا دهستى به ليدانى كرد.

هه ر لهو كاته دا كه نهو دووه باوه شيان به يهك دا كردبوو، عارف سايم بهگ سهرى برده بن بن گوتى بايراموغللى و به سرت به پى گوت:

– خيرا سوار بهوه، چاكوخۆشى يهش له گه ل هيج كهس مهكه و راست لى خوره بو پيشى. بى ته وهى نار له خهلكى بدهيهوه، سينگت ده ره پرينه، سهرت هه لپنه و وهك فه رمانده يهك كه دهستهى خۆى ده پشكنى، به پيش دهسته كه دا برۆ و ريتوشينى پشكنين به جى يگه يه نه!

بايراموغللى زانى مه بهستى چى به. ده سه جى سوار بۆوه و بى نه وهى چاو له ده ورره رى خۆى بكا، به پيش دهستهى پيشوازي دا رۆيى. مورته زاغاش وهك وى كرد و به دواى وى دا رۆيى.

هيشتا بايراموغللى كۆنه ياغى له ريتوشينى پشكنينى نه ببۆوه، كه كۆنه شهركه ريك تفهنگه كى له سه ر شانى هينا خوارى و هاوارى كرد، ناگادار بن! دوژمن هيرش ده كا و پاشان تفهنگيكي به لاي شاخى يهوه نا. عهرز و ناسمان به دهنگى تهقه كى ناوازيان دايهوه و بۆنى تيژى بارووتى ده ولآتى گهرا. به دواى وى دا هاوريكانيشى هوشيان له خويان برا و تهقه يان كرد. گولله كان ده نيۆ خويان دا تهقين. ههوا پر بوو له دووكه ل، هينديكيان كهوتنه عهرزى و

نیشانیان دا که نامادهن جارتیکی دیکهش له ریتگای نیشتمان دا خۆ بهخت کهن. دهبهجهی پیزینکی دیکه هاتنه پیتش و جیتگای نهوانی کهوتوویان گرتوه که سینگی خۆیان له بهرامبره دوژمن دا کردبوه قهلقان. خوین رڙا و بونی بارووتی هممو لایهک و شوتینکی داگرت. نمو جار شیر و نیزه کهوتنه کار و شهړه که گرم بوو. نمو شهړکه ره دیرینه هیند به نۆگری و ههستهوه له کاری خۆیان دا نومم بپوون، که زور کهم له وانهی له وی بوون، پیمان وا بوو به راستی سهردهمی کۆن گهراوهتهوه. نۆ کۆنه شهړکه ری سهر و ریش سپی بریندار بپوون و خوینیان رڙابوه سهر خۆلی...

کاتیک بایراموغللی له پشکینینی بۆوه، ساتیک له نیتیک خهلهکههی راوستا و به بیدهنگی چاوی لهو گهمهیهی کرد. نهوهشی سهرتر هاته بهرچاو که دیتی رۆسته مه کورد سواری نهسپینکی لهری بی زین بپوو و نمو کابراه که سهردهمیتک قارهمانیک بوو، شیرینکی ژهنگاوی به دستهوه بوو که هر خوا دهزانی چۆنی پیدا کردبوو. شیرهکههی رادهوهشانند، هاواری دهکرد و ده نهسپهکههی رادهخوری. نهسپی بهستهزمان نهگهر پراسووشت ههلدیریان، له جیتی خۆی نهی دهتوانی بپزوی. دیاره هر بزوتباش دهکوت و هر چوار لاتی ده حوای دهپوون...

ماشینی عارف سایمی بهرهو شار وهری کهوتهوه. بایراموغللی و مورتهزاغاش به سواری ههرکام له لایهکی ماشینهکههی دهرویشتن. خهلهکههی دیکهش، به شپرتوی به دوایان دا دههات. تیپی ههلپهړکتی فاراندۆل به دهلینگه فشهکانیانوه، شهړکه ره دیرینهکان، یاریکه رهکانی تۆپی پی، سهربازهکان و خهلهکی ناسایی، همموویان بی نهوهی بزائن بۆچی، دلشاد و شاگهشکه بوون. دهتگوت سهردهمی شهری سهرهخۆیی به و نهوان کاتیک بایراموغللیان دی، به جارتیک کردبانه ههراو هوراکیشان و دیاره نهویش که نمو چهشنه پیتسوازییهی لی کرابوو ههستی به شادی و خۆشبهختییهکی بیوینه دهکرد...

ماشینی عارف سایمی گهیشته سهری مهیدانی شاری. شۆفیره که رایگرت، هاته خواری و دهرگای کردهوه. جهنابی نوینهر هاته دهری، وشک و راست وهک پهیکه رهیهک. بایراموغللیش دابهزی. یاوه له لایهکی عارف سایمی دهرویی، بایراموغللی له لایهکههی دیکههی و بهو شیتویه گهیشته نیوهراستی مهیدانی. نمو خهلهکههی له نیو شوقام و کۆلانهکان کۆ بپوونهوه، به دیتی وان چهپلهیان لی دا و هورایان کیشا. به بن تاقهکان دا رویشتن. له سهر تاقیکیان به ختی گهوره نووسرابوو: "بهخیر بیی بایراموغللی"، بهلام چونکوو بایراموغللی خویندهوار نهبوو و نهی دهزانی بخوینیتتهوه، عارف سایم دهستی بۆ درۆشهکههی راداشت و نووسراوهکههی بۆ

خوتندهوه. بايراموغللی له خوشیيان هۆشی لی پرابوو: به لئی ئه و ولاته ئه وری له بیر نه چوو بۆوه که خوتینی خۆی له پێگای خه لک دا دابوو! چاوی پر بوون له ناو، به خوشه بیستی و ریزه وه له عارف سایم به گی روانی و هه مر له و کاتهش دا بیرى کرده وه: چاک نه بوو ئه و کاتى، له چىای کۆنوور، ئه م کابرا سه دسىما و هه زارتوىه م، نه کوشت.

پاشان هاتنه نى و مه يدانه که یه وه. خه لکه که که ئه وانىيان چاوی که و ت هه موو به یه که ره گوړاندىان: "قاره مانى نىمه به خىر بى! به خىرى بى رزگاریده رى نىمه! به خىر بى بايراموغللی!" له نى و ئه و هه راوه نگامه یه ش دا لاوه کان سه ماى فاراندوليان ده کرد و گوړانى "بايراموغللی قاره مان" یان ده گوت. ئه و کاته ی بايراموغللی به شاخى یه وه بوو، خه لک ئه و گوړانى یه یان بۆ دروست کرد بوو و پىيان هه لده گوت. بايراموغللی له مێژ بوو بۆ خوشى گوړانى یه که ی له بىر نه ما بوو و نىستا کاتىک بىستى یه وه، چاوی پر بوون له ناو، فرمىسکه گانى به گوړانى دا جۆگه له یان به ست، به سه ر سمىلى دا شۆر بوونه وه و به چه نه ی دا هاتنه خوارى.

کاتىک عارف سایم به گ ئه وى ده و حاله ی دا دى، دلئ پى سوتا، پىلى گرت، قامکى بۆ لای ماشینه که ی راداشت و گوتى:

— سوار به وه، ئه و جیژنه له بهر خاترى تۆیه و وا زووش ته واو نابى!

کاتىک گمىشته بهر ده رگای مالى خه لىل به گی گه وره، راست کاتى چه مى نى وه رۆیه بوو و خواردن ناماده کرابوو. عارف سایم به گ به ریزه وه، له گه ل ئه وى ده یانى به شىک پىيان ناخۆشه، بايراموغللی له سه ره وه، له جىگایه کى گوڤاو بۆ گه وره پىاوان دانا، به ده ستى خۆى ناره قى راکى بۆ تى کرد و دایه ده ستى. له مێژ سا ل بوو بايراموغللی راکى نه خوارد بۆوه، ته نانه ت هه ر له بى رى نه ما بوو تام و بۆنى چۆنه. عارف سایم پىکه که ی هه لئنا و گوتى:

— ئه و پىکه ی به سلامه تى بايراموغللی، قاره مانى شه رى سه ره خۆى، هه لئى نه مرى توو رووسى، ئه و قاره مانه ی مسته فا که مال پاشا ئه گلىته ی چاوی خۆى خۆشتر ده وىست، ده خۆمه وه!

ئه وانه ی له وى بوون هه موو چاویان له وى کرد و پىکه گانىان به سلامه تى بايراموغللی پى دا کرد:

— به سلامه تى هه لئى نه مرى توو رووسى!

کاتىک له ناخواردنى بوونه وه، نوێزى نى وارى بى وو. شه ربه ت و قاوه یان هى نا و پاشان مى وانه کان یه ک به دواى یه ک دا خواحافى زى یان کرد و رۆشتن. ته نىا ته وانه مانه وه که چه نابى

نوینەر بوخۆی پیتی گوتیبورن بیتیئنهوه. دواى نهوه، عارف سايم بهگ بايرامزوغلی هیتا، له لای
خۆی داینیشاند، دهستی ده دهستی نا و گوتی:

– داوايه کمان له تۆ ههيه، بايرامزوغلی.

بايرامزوغلی قسهکمی له زاری وهگرتهوه:

– سهبارهت به حهमे دۆکی یه؟ وا نیه؟

– بهلێ وایه. نهو تاوانباره خاینه که به حهমে دۆک نابانگی ده رکرده، نهو پیاوکوژه
خوینخۆره، نیدی بی تامی کردوه. بوخۆت ده زانی...

لیزه دا چاویکی له بايرامزوغلی کرد و نهویش سه رینکی راوه شاند و ویستی وهلام بداتهوه:

– نهخیر، وهک نه من بزاتم...

– نهتۆ له من باشتیش ده زانی، له گهڵ داواى لیبووردن له فرماندهری بهرێز که لیزه یه، ده بی

بایم ژانده رهه گان تا نیستا دهروهستی نههاتوون و نه یان توانیوه کۆتایی به کیشمی حهमे دۆکی

بیئن. نهوه بۆته ناسۆزیک به بنهنگلی ولاتی نیتموه و ریز و سهروهی نیتمی له پیش چاوی

هه موو دنیا یه زهده دار کردوه! نهو له دهره وهی سنووزه کانی شمان ناویانگی کردوه. نینگلیسی،

فرانسسی و رووسی هه موو دهی ناسن! تهوانیش که ده زانن نیتمه گرفتینکی بچوکی ناوامان بۆ

چاره سه ر نابێ، وهک ولاتینکی بی ده سه لات و لاوا زمان چاوی ده کن! راستی یه که یه نهوه یه نه گه ر

باره که هه ر بهو پێوانه ی بڕوا، ولاته که مان، نهو ولاته ی که نیتمه، من و تۆ، بۆ رزگار کردنی

خوینمان داوه، تیکه ده چی. فرانسسی یه گان، نینگلیسی یه گان و ته نانه ت رووسه کانی ش که ده زانن

نیتمه مه سه له ی حه مه دۆکی مان بۆ چاره سه ر نا کری، دیسان دیتنه وه و ده بن چۆکی خوینمان ده نیتنه وه.

که وا بوو پێویسته نهتۆ، بايرامزوغلی، دیسان ده ست ده یه وه چه کی! نیتمه له بهرام بهر حه مه دۆکی

دا ده سه وه ستانین و چمان ده گه لێ پی تا کری، هه ر بۆ یه ش داوا له له بهوری چالاکی توو رووسی،

واته بايرامزوغلی، که وهک شیری ده گرمین، ده که نین، یارمه تیمان بکا! نهتۆ به تا قی ته نی ده توانی

نیشتمانه که مان له ژیر چنگی نهو جهرده یه ی بیتی یه ده ری!

بايرامزوغلی سه ری هه لیتنا و دهستی له سه ر چۆکی عارف سايم بهگی دانا:

– نه من به حه مه دۆکی ناوهستم! هه یچ کهس پیتی ناوهستی...

عارف سايم بۆ لاندی:

– یانی چی؟ بۆچی پیتی ناوهستی؟ یانی بسته مندالینکی ناوا له بهرام بهر قاره مانینکی وهک

بايرامزوغلی دا را ده وهستی و به هه یچی نازانی؟ بهلێ، بیستوهه نهو هه تیوه تووتکه سه که

گوتوویه تی، بایراموغللی تهنیا چه ته یه کی که روزه و ناتوانی خوی له گه له من له ریزینکی دابنی!
له هه موو جییه کیش نه وهی گوتوه!

– دیسان ده لیم هیچ کس به همه دی ناوهستی!

– نه گهر وا بی، کاتیک نه ده تی بایراموغللی به میشتیکیش جیساب ناکه م، راست ده کا؟
– به تی، راست ده کا...

– چۆن شتی وا ده بی؟ بۆچما نه تۆ بایراموغللی نی؟

– ناخر نه ویش همه ده تۆکه...

– باشه جا همه ده تۆک و بایراموغللی وه که یه کن؟

بایراموغللی هه ناسیکی قوولنی هه ل کیشا:

– ناخ! نه وه همه ده تۆکه، همه ده تۆک! هه موو دیتهاتی یه کانی چوکورواوایه و تووروسی و له ناتانۆلی، هه تا دیه شق و به غدا یه شتی ده گرن. هه موو همه دیان بی پیاوچا که، پینان شیخه.
بایراموغللی چی یه؟ به رد تۆکه ده بنی چالۆی دا و هه ر که سیش پی نازانی. سالانیککی زۆره که س لیتی نه پرسیوه! بایراموغللی مردوه و ئیدی قهت نایه ته وه... باشه مردوی کی ناوا کوا پیشی همه ده تۆکی پی ده گیری؟ نه من سنووری خۆم ده ناسم، قهت کاری وا ناکه م، ناچم خۆم بکه مه گالته جاری خه لکی، بچم همه دی راو بنیم و بجه خۆراکی سه گ، گورگ و قه لودالان! وای دابنیتن که من بتوانم به سه ر همه دی دا زالۆم، بی کوژم، یان بی گرم، نه وه ده م نه وه جووتیره سمیلدریژه که وش قایشانه که به راو له ت هینده شه رمیونن ناتوانن سه ر هه لینن و چاو له چاوی پی اوی که ن، هینده م تف لی ده که ن، ده تفی دا ده م خنکینن و ته رمه که م له سه ر سه ر گوتلکی فری ده ده ن! نا بابه، نه وه کاری من نیه و هیچ که سیش همه ده تۆکی پی نه نیتوانچی!

– بایراموغللی نه بی! بایراموغللی پی تی له به بین ده چی! بایراموغللی کۆله که یه کی به هیتری کۆماری تورکیه یه، که توانیوه تی به سه ر گه وره هیژه کان دا زالۆ بی و هه روه ها پشتویه نای سه ر بابه کان، نه فسه ره کان، ناغا کان و به گه کانه! باشه نه وه ره شوپرووتانه له به رامبه ر نیتمه ی ناوا به هیتر دا چی یان له ده ست دی؟

– نه دی نه گهر وایه بۆ چه ندین ساله نه تان توانیوه نه وه بسته مندانه ی – وه که بۆخۆت ده لیتی – بگرن؟ بۆ نه تان توانیوه کوربه جووتیریکی که خوینده واریشی نیه و ناوا که وتۆته به رامبه رتان بگرن؟ نیتسا بۆ هاتوون داوا له کابرایه کی پیری وه که من ده که ن که له جیاتیی نیتوه بچی بی گری؟

عارف سايم بهگ ههستايه سهري، به لهقان وهرگهرا دهووبهري خۆي و دهستی به گوتنی قسهی ناحمز و سووکايهتی به بايراموغلتي کرد. بايراموغلتي لتي نهپيچايهوه، ههستا سهري و ده هيندي قسهی سووک و جنيو به عارف سايمي دايهوه. نومانمی له وئ دانيشتبوون، له ترسان زاريان ههلهتهدهچرا، خۆيان چکۆله کردبووه و چووبوون ده قولينچکانهوه. دياره رقيان زۆر له بايراموغلتي ههستابوو، بهلام تا رادهيهک زگيشيان پتي دهسوتا. له دئي خۆيان دا دهيانگوت نیدی بايراموغلتي تي دا چوو. چۆن؟ يانی كهسيك بويري ناوا سووکايهتی به جنابی نوینەر، كه نهو ههمووه شانازی و پزهی هيه، بكا و چارهراونی نهوهش بي كه ههر وا بۆي دهرجي؟ وهللا عيزرائيليش روحي نهكيشي، نهو دهی كيشي. تمنانهت عيسمهت پاشاش بۆي نيه له بهرامبەر وي دا ناوا بچووليتتهوه. باشه بايراموغلتي بايراموغلتي به، بهلام نیدی مافی نهوهی نيه ناوا به ناشكرا و له پيش چاری خهلكی ديكه سووكايهتی و گالته به كهسيكي وهك عارف سايم بهگی بكا.

جنابی نوینەر ههر وا به ليتشاو جنيو و قسهی سووكی له زاری دههاتنه دهر و بايراموغلتي كۆنه ياغيش كهم و زۆر نهی دهپاراست و جار له جاري خراپتری پي دهگوت. دهر بهينهی دا جار جار عارف سايم بهگ رادهپسا و دهيهويست خۆ به بايراموغلتي دادا، بهلام خهليل بهگ دهستهجهی دهچوه بهينيانهوه و نهی دههيتت...

جنابی نوینەر رانهدهوهستا، سوور ههلهگهرابوو، پشوی سوار ببوو و ههر دهفی دهدان. دهر حالهی دا له بايراموغلتي چوه پيشی و گوتی:

– نهها، نهتۆ بووی، وا نيه؟ بهلتي نهتۆ بووی حهمهدهۆكت نارده سهر مائي من! چهتهی بهدبهختی مالتويران! مريشك دز! بهلتي نهتۆ بووی گوتت كوئخای من بكوژن! حهمهده سهعاتهكهی بايشمی ههر داوه بهتۆ! نهو سهعاتهی بايم له دهستی مستهفا كهمال پاشای وهرگرتبوو! ههموو نهو تالانکردن و تاوان و كوشتنانه ده بن سهري تۆ دان! حهمهدهۆكهكانيش ههموو نهتۆ دروستت کردوون! نهتۆ هاوړتي به نرخان كه دهلتي دهستم له ياغيگهري به ههلهگرتوه، له ديهكهی خۆم دانيشتووم و به پارووه نانيكي رازيم!

ههر دهی گوراند و قامکی رادهوهشانده. هيندهی نهمابوو قامکی ده چاری بايراموغلتي رۆكا و كويري كا:

– له دارت دهدهم! ههر له نيوهراستی نهو شارهی له دارت دهدهم! پيترايه دهتوانی له دهستم دهرياز بی؟ جا با نهو کاتی كه كهلاکهکته به داريوه رادهۆي، نهو ديهاتي به تاوانبارانه ههر بگرين، له دهورت قوري وه سهر خۆ بکهن و بهيت و حهيرانانت بۆ ساز کهن!

پشووێکی هاتهوه بهر، ددانی ده چیرهوه بردن و گوتی:
— دهبی ته مبیته کم، بهئی، دهبی ههلتواسم! پیاوکوژ! سهگی گلاو!
— سهگی گلاو بوخۆتی و بابته!

بیبایکی و لهسه رهخۆیی بایراموغللی عارف سایمی مات و چهیران کردبوو. بایراموغللی دهی زانی که نیدی هیچیان ده بهین دا نهماوه و عارف سایمیشی چاک دهناسی و ناگادار بوو که نهو کابرا دلره قه هه موو چه شنه ستم و درنده بییه کی له دهست دی. له دئی خۆی دا گوتی ده زانم وام ده سهروه ناچی، بهلام له بهری دانانوتیم. قیوسی، چ دهبی، با بی. هه ره بویه به دهنگیککی بهرز و نیرانه گوتی:

— چاکم گوی لی بگره یاوه عارف! ده زانم نه تو چی و تاج رادهیه که ده سهلات ههیه! چت له دهست دی بی که! له دارم ده! له تو به تم که! هه ره که پرپۆله! منه تم بیت نیه. و دهست مه پارێزه! نه من بۆ تنۆکه خوینتیککی ناپارێتموه! بهئی، نیتا ده سهلات ههیه و نهوانهت پی ده کرین، بهلام نه من له چپای کۆنوو ری نه تو م ناسیوه و زانیومه چ پیاویکی! وهیوت نایه نهو کاتی چۆن خۆت داویشه بهر پیت، له بهر پیت دا وه که ده تلایه وه، لاقت ماچ ده کردم و ناماده بووی قوونیشم ماچ کهی، بۆ نه وهی بته به خشم! وه لالا له وی ناپرووی هه موو مرۆفیتکت برد و نه من له جیاتیی هه موو نینسانه کان شمرم له خۆم ده کرد که ده دی که سیک ناوی خۆی ناوه نینسان، بهلام تا نهو رادهیه زه بوون، خویری و ترسه نۆکه که ناوا له بهر پیتی من ده تلپتته وه و ده پارێتموه!

عارف سایم هه لی کیشا ده مانچهی، سیره ی له بایراموغللی گرت و گوللهیه کی ته قاند، بهلام خه لیل به گی گه وه که له پشتی راوستابوو دهستی وه بهر دهستی دا و گولله که وه دیواری کهوت:
بایراموغللی که له جیتی خۆی نه بزووت و هه ره سه ریشی لا نه دا، قاقایه کی کیشا و گوتی:
— به وهی ده م ترسینی، یاوه عارف؟ پیتوایه نه من وه که تو، بۆ دوو تنۆکه خوینان ده پارێتموه و خۆم ده که مه په له ی شمرمی سه ر داوینتی هه موو نینسانه کان؟ دهی ته قه م لی ته که خویری! نه تو ش خه لیل به که ورده لیتی گه ری با به که فیهی خۆی سیره م لی بگری، با گولله که ی به فیره نه چی!

موورته زاغا و زولفو ههستان، باوشیان به عارف سایم به گی دا کرد، برودیانوه جینگاکه ی خۆی و دایان نیشانده وه. جهنابی نوینه رهقه ی رهش و شینی ده ره کردبوو و وه که سیزۆکه ی ده له رزی. هینایان ده سه ره کیان به عه تر و ناوی ته ره کرد، ناره قه که میان لی سه ری یه وه،

سەر و چاویان پێ فینک کردهوه و راکی، قاره و چایان له پیش دانا. بایرامزغلی بۆ لای دەرگا چوو که پروا. عارف سایم بهگ هاواری کرد:

– مهینن پروا! نیمه هاو پیتی کۆنی یه کترین! قهیدی ناکا، شتی وا له بهینی دۆست و هاو پیمان دا دیته پیتی!

بایرامزغلیش که گوئی له وهی بوو، گهراپهوه و دانیشتهوه. بزهیهکی هاتی، زۆر خۆشحال بوو که له به لایهکی گهوره رزگار بووه و دواي ساتینک گوئی:

– راست دهکا، نیمه هاو پیتی کۆنین.

عارف سایم گوئی:

– قاوهی بۆ بایرامزغلی بینن! دۆستایه تینی نیمه زۆر کۆنه و بهو شتانه تیلکناچی... نیمه، من و نهو، نیشتمانان رزگار کردهوه...

بایرامزغلی به دواي وی دا گوئی:

– شانبهشانی یه کتری... به یه کهوه...

– نه ده بوو نهو بجیتتهوه شاخی و نیمه به جی پیتی...

– نه من دانیشتم. هیچ یاغی یهک هیزی له بران نه هاتووی نیه...

– بایرامزغلی هه ی بوو...

ههردووکیان هیدی ببوونهوه. نهو جار یه کترین ماچ کرد و دستیان به جهفنگ و گالته کردنی کرد. قهت باوه رت نه ده کرد که نهو دووانه ساتینک پیتتر خهریک بوون یه کتر بکوژن... دهستیان به قسان کردهوه و باسی هه مه دی هاتهوه گۆری.

بایرامزغلی گوئی:

– چونکوو من و تو دۆستین و زیاتریشین، پیم خۆشه درۆت ده گمڵ نه کهم و راست و پهوان

بۆ چوونی خۆمت لهو بارهیهوه بۆ یاس بکهم. کیتشی هه مه دۆکی به ناردنی سه ریازی زۆتر و له سه ر یهک به شه ر چاره سه ر ناگری، عارف سایم بهگ!

– بۆ ناگری؟

– چونکه نهو بهرده ترووسکه داره که ی پیتیه.

عارف سایم بهگ قاقای کیتشا:

– نهو بهرده به کاری چ دی؟

– که سیتک نهو بهرده ی پیتی، گونله کاری لی تاکا.

– چۆن باوەر بەو شتە دەکە؟ کاتی خۆی بە تۆشیان وا دەگوت.
 – جا نیتاش گوللە کارم لێ ناکا. هەر نیتسا بە چاری خۆت نەتدی؟
 ھەموویان پێکەنین، بەلام پێکەنینەکیان زۆر لە دلەوه نەبوو.
 – ناخر ھەمەدۆک دوعا و وەدەمی خانەقayı چلچاویشی پێتە و نەو شتانە لە ھەموو
 بەلایەکە دەپاریژن...

– لیمان گەڕی بایراموغلێ، بۆ خاتری خودای... بە راستی نەتۆ باوەرێت بەو شتانە ھەبە؟
 – نەو جار دایە سولتان کراسی سولتان سەلاحەدینیشی داوتی. کەسێک نەو کراسی دەبەر
 دا بی، نابینری...

– گالتم پێ دەکە بایراموغلێ، وا نیە؟
 – نا گالتە ناکەم. بۆچما نەو بارگینە لەرولواوازی گوتیان نەسپی ھەمەدیە و ھینایان نە
 پێش چاری خەلکی گوللەبارانیان کرد، زیندوو نەبۆو و نەبوو بە نەسپێکی پیرۆز؟ ھەلتەفری بۆ
 ناسمانی؟ ھەموو بەیانیان بە سەر سەری نێمە دا، بە سەر شار و گوندان دا نافری و ناحیلیتی؟
 خەلک ھەمووی لە گەل ھەمەدۆکیە و پستی دەگرن. خانەقayı چلچاوی، ھەموو شیخ و
 پیاوچاکەکان و ھەموو تیرە دینیەکان بە سوننی و شیعوو خۆشیان دەوی و لە گەل وین.
 پێشتریش کە من یاغی بووم، یارمەتی منیان دەکرد، دیارە ھەموویان نا، ھیندیکیان. جا لە
 جیاتیی وەی کە لێرە دانیشین و بە گۆ یەک دا بچین، وا باشترە بیر نە چارەسەرتیکی راست و
 گونجاو بۆ نەو گرتەیی بکەینەوہ.
 عارف سایم بەگ گوتی:

– بە زیندووویی، یان بە مردووویی، دەبێ ھەمەدی ھەر بگرین!
 ھەر وا دانیشتن، ھەتا بەری بەیانی راکێ، قاوہ و چایان خواردەوہ و سەبارەت بە ھەمەدی
 قەسەیان کرد، بەلام نیدی بە نارامی و بی تەوہی پێکەن پیرۆزین و بەگۆ یەک دا بچن. عارف سایم بەگ
 بە راستی بایراموغلێی وە بەر دلێ کەوتبوو و بیرێ دەکردەوہ: ئای نەو کابرایە چەندە ناقل، نازا و
 دلسۆزە و چەندە پاک و میھرەبانە! باوەرێ ھیندە بە خودای ھەبوو و ھیندە پاک و بی خەوش بوو، کە
 عارف سایم سەری سوڕ ماوو و دلنیا بوو کە نەو دەستی لە ھەموو شتێک کێشاوہ تەوہ. نەری بە
 راستی نەو پیاوہ دلپاکە چۆن توانیوہتی یاغی بی و سالانیککی زۆر بە شاخی یەوہ بی؟ ھەموو جاری
 کە دە شەری دەکەوت، بە شتوہیەکی سەیر، کە زیاتر وەک موعجیزەیی دەجوو، رزگار دەبوو. بۆ وا
 بوو؟ خۆ مندالیکیش دەتوانی جارێکی گوللەییەکی پێتە نێ و بی کوژی.

بەرى بەيانى، پېش مەلابانگدانى لى پىر شىتىكى ۋەبىر ھاتەۋە، پوخسارى گەش بۆۋە، بە پانايىيە بەرى دەستى لى نىچاۋانى خۆى دا و بە دەنگى بەرز گوتى:

— ئەھا، ھىندەى نەمابوۋ لى بىرەم بېچى! چاۋ نەمن چەندە بە ھۆشم؟ ۋەللاھى تاۋانى بايرامۆغلىيە كە شتى ھەرە گرېنگى لى بىر بردمەۋە... دا تۆخا خەلىل بەگ نەۋ تەفەنگ و فېشەكدانەى يىتە، با ديارى بايرامۆغلىيە بەدەينە دەست خۆى!

خەلىل بەگى گەۋرە، كە دەتگوت لەمىژە چاۋەرۋانى نەۋ قسەيە، دەسبەجى ھەستا، چوۋ لە ژوۋرەكەى تەنىشتى كارابىنىكى بە فېشەكدانەۋە ھىتا و داىە دەستى عارف سايم بەگى. نەۋىش ۋەك نەۋەى شىتىكى پىرۆز و گرېنگى بە دەستەۋە بى، بە نەسپايى رەخت و تەفەنگەكەى لە سەر كۆشى دانان. لەۋ ھالەى دا بە تەۋارى وشيار بېۋە و پوخسارى نەۋەندە مەند و پىر لە شانازى دەنۋاند، دەتگوت دەيەۋى بلى: كىتۋە بچوۋكەكانم بۆخۆم پەيدا كىرۋون و نەۋانى ھەرە بەرز و گەۋرەشم لە بايم بۆ بە مىرات ماۋەتەۋە. لە ھالىك دا ھەردوۋك دەستى لە سەر تەفەنگ و فېشەكدانەكەى دانابوۋن، چارى دە چاۋى بايرامۆغلىيە بىرى و گوتى:

— بايرامۆغلىيە، بەلى، يان نەخىر؟ ۋە دۋاى ھەمەدۆكى دەكەۋى و دەگىرى، يان نا؟
دەسبەجى ۋەلامى دراىەۋەھ:

— نەخىر!

— با، دەىكەى! بە شانازىشەۋە دەىكەى! گوتىم لى بىگرە: نەۋ تەفەنگ و رەختە لە لاىەن مستەفا كەمال پاشايەۋە بە ديارى بۆ تۆ ناردراۋن. نەۋ منى راسپارد كە سلاۋى وىشت پى بىگەبەنم و گوتىشى: بايرامۆغلىيە كەسىك نىە لە ھەمەدۆكان بترسى، جا چ گەۋرە بن و چ بچوۋك. نەگەر ھەمەدۆك ھەمەدۆكە، بايرامۆغلىش ھاۋرى و ھاۋسەنگەرى مەنە. چۆن ياغىيەك دەتۋانى كىتۋەكانى مەن لە شوپىنىك بىكاتە مەيدانى راۋراۋىنى خۆى، كە بايرامۆغلىيە لى دەۋى؟

پاشان بە ھەردوۋك دەستان بە نەسپايى تەفەنگ و فېشەكدانەكەى ھەلگرتن و لە سەر كۆشى بايرامۆغلىيە دانان. خۆر تازە لە ناسۆ سەرى ۋەدەرنابوۋ، ناسنى نوى و خاۋىنى تەفەنگەكەى لە ژىر بارىكە تىشكىك كە لە كەلىنى پەنجەرەۋە لە ژوۋرەكەى دابوۋ، بىرقەى دەدا و بايرامۆغلىيە كۆنە ياغى نەى دەتۋانى چاۋى لى بىكاتەۋە. قەراغى فېشەكدانەكەش زىرەكەت بوۋ. كاتىك بايرامۆغلىيە سەرى ھەلىنا، چاۋەكانى پىر بىوۋن لە ناۋ:

— مستەفا كەمال نەمنى لە بىر بوۋ...

پاشان به ده‌نگیتی کز و لهرزۆکه‌وه گوتی:
– چاو له من که! تۆخواکه‌ی! به راستی پیت‌وابوو کهس نه‌منی له بیر نه‌ماوه و وه‌ک به‌ردی
بن چالاویم لی‌هاتوه... جه‌نابی ژینراڵ منی له بیره... من و نه‌و... کاتی خۆی... یاوه‌ر
عارف، بۆخۆت ده‌زانی که من هه‌میشه ده‌ خزمه‌تت دام. نه‌من هه‌وسه‌نگه‌ری وی بووم...
هه‌زار روحیشم بوایه، هه‌مووم به‌ قوربان ده‌کرد... به‌تی، ناوا، بۆخۆت ده‌زانی... هه‌مه‌دۆک...
پاشان قاقایه‌کی کیشا و چهند جارن له سه‌ر یه‌ک گوتی:
– نه‌و هه‌مه‌دۆکه، نه‌و بسته‌ مندانه...

(۲۰)

که همیشه سر به‌رزایی به‌گهی، دئییه‌گهی لی وه‌ده‌رکوت. بیری کرده‌وه: به راستی نمو دئییه ناوا بچووک و خانووه‌کانیشی ناوا نزم بوون؟ تمنامت عه‌لیکۆش که سهری ده ههوران دابوو، له بهر چاوی وی بچووک دیار بوو. نه‌وه زۆر سه‌یر بوو.

ههر که چاری به‌گونده‌گهی کموت، دلی کموته لیتدانیکی توند و شاگشکه بوو. ناوزه‌نگیی له‌نسه‌یی توند کرد، به‌لام چونکه باره‌گهی زۆر بوو، نسه‌یه‌که نه‌ی‌ده‌توانی به‌کیفی وی لینگ دا و نه‌گهر توندیش رۆشتبا، باره‌که لار ده‌بوو، ههر بۆیه به‌کبه‌خۆی ده‌قیژاند و نسه‌یه‌گهی هیتور ده‌کرده‌وه، به‌لام کاتیک نسه‌یه‌که به‌تواوی له‌غار ده‌کموت، دیسان ناوزه‌نگیی توند ده‌کرده‌وه و قامچی لی‌هه‌ل‌ده‌سووراند.

به‌لی، دیاره نمو شاره، به‌ده‌ریا بی سنووره‌کمیوه، به‌گونده‌کانی‌یه‌وه، به‌باغه‌پرته‌قاله‌کانی‌یه‌وه، به‌خانووه‌پازاوه‌گهی همه‌دی‌یه‌وه، به‌سه‌یران، مه‌لاسه‌لام، مامۆستای وینه‌گهر و نموانی دیکه‌شموه به‌راستی خۆش بوو، به‌لام نمو به‌کجار زۆری وه‌ره‌زی نمو دئییه‌ی خۆی کرد‌بوو! نمو‌نده‌ی وه‌ره‌زی کرد‌بوو، چی دیکه خۆی بی‌ژانده‌گیرا... نه‌گهر همه‌د مابایموه، نمو همه‌سته هیتنده زیندو نه‌ده‌بووه، یان نمو‌نده‌ی پال پیته نه‌ده‌نا، که ناچار بوایه‌ ده‌ری‌خا. کاتیک بۆنی شاخی بۆ هات و چاری به‌ماله‌کانی گونده‌گهی کموت‌موه، به‌تواوی تی‌گه‌یی که نمو شوتنه‌ی ناوا به‌توندی تاسه‌ی ده‌کرد، نیره بوو.

دیسان ناوزه‌نگی توند کرد و ده‌نگی نسه‌یه‌گهی دا:

— یاللا، کورپی گاوری! یاللا!

له‌پر حاجی وه‌لیی کورپی ساله‌یه‌کده‌ستی له‌نیو پنچکان هاته‌ده‌ر، خه‌ریک بوو دۆخینه‌گهی ده‌به‌سته‌وه. دایه‌خۆری پیته‌خۆش نه‌بوو ده‌و حاله‌ی دا قسه‌ی له‌گه‌ل بکا و نسه‌یه‌گهی ده‌نگ دا بۆ نه‌وه‌ی لیتی رهد بی و دوور که‌وتیته‌وه:

– یا ئالا، نه گبەت، یا ئالا!

بەلام وەلى كە لە نىۋە راستى رېنگاكەى پاۋەستابوو، لە پېر ناۋرى داىەو و كاتىك چاۋى بە
وى كەوت، دەستى بە غاردانى كۆرد. داىە حۆرى توۋرە بوو، قەمچى ھەلسووراند و كەوتە
سەرى. زۆرى پىتەچوو گرتى يەو و ھاۋارى كۆرد:

– خوتىرى پاۋەستە! بۆچى ھەل دىتى؟

كۆرە كە نەى و تىرا چى دى ھەل دى و پاۋەستا. چاۋى لە ژىرپا ھاتبوون، دەت گوت خەرىكن دەرپەرن.

– ھەت يەو بىژوو نە گبەتە، بۆچى ھەر منت دى، دەرپەرى؟ ناخر ئەتۆ حاجى وەلى كۆرى

برايم يە كدەستى نى؟

وەلى وەلامى نە داىەو. ھەر چاۋى لى دە كۆرد و قسەى بۆ نە دە ھات.

– نەو بۆ وا لال بووى؟ زەرگەتە بە زمانى يەو داۋى، خوتىرى؟ بۆ وەك كىتوى يان ھەر وا

پاۋەستارى و چاۋم لى دە كەى؟

بەلام ھەر چەندى ھەل دى لە گەل دا، كۆرە زارى ھەل تە پچرا. داىە حۆرى توۋرە بوو:

– وەلى نە گبەت، دەل تى خۇدا ئەمنى خۇش نە وىستەو كە توۋشى تۆ بووم. پىم بلى ج

قىەوماو؟ گوندى كە بە قورى گىراو؟ بابت مردو؟

– ناخرە كەى كۆرە زمانى كرايمو؟

– بايم نە مردو.

نەو جار گوتى:

– ئەمن ناوم حاجى وەلى نىە...

– ئەدى ناوت چى يە؟

– ھەمە...

داىە حۆرى كە تا ئىستا لە داخان دەت گوت لىكەو بوو، قاقا پى كەنى:

– ناوا! وا بلى... دە نە گەر واىە ھىندىك ھەنگاۋ ھەل تەنەو و خىراتر بۆ... راست دەچىنە

بەر دەرگاى ئىمە و تۆ دەبى يارمە تىم بکەى ئەم بارەى لەو نەسپەى بکە مەو.

وەلى مېرمندال بە قسەى داىە حۆرى كۆرد، وە پىشى كەوت و باش رۆبى، ھەتا گەشىتنە

نىو دىتى، بەلام لە لای مالى داىە حۆرى رانەو ستا. داىە حۆرى ھاۋارى كۆرد:

– پاۋەستە گىلە! بۆچما نازانى مالى من نىرە يە؟ وەرە نەسپە كەم بۆ بگرە!

وهلی گه‌رپایه‌وه و لغاوی نسه‌په‌که‌ی بۆ دایه‌ حۆری گرت، به‌لام همر وا تییه‌وه پاده‌ما و تیی‌هه‌له‌دروانی. دایه‌ حۆری بیرى کرده‌وه: په‌نا به‌ خودای، ده‌بى شتیک پرووی دابى، به‌لام چى؟! له‌ نسه‌په‌که‌ی هاته‌ خواری و لغاوه‌که‌ی له‌ وه‌لی وه‌رگرتوه:

– نه‌و بوخچه‌یه‌ی له‌ پاشته‌رکیم دابه‌ستوه، بکه‌وه، زۆر به‌ نسه‌پایی بی‌هینه‌ خواری و دوايه بی‌به‌ ژووری. نه‌وه هیتندیک شووشه‌ی تی‌دان، یه‌کیان بشکی، چاوت ده‌ردینم!
وه‌لی زۆر به‌ نسه‌پایی بوخچه‌که‌ی هیتنايه خواری، وینه‌کانی هیتنايه ده‌ر و له‌ سه‌ره‌خۆ به‌ دیواری‌یه‌وه نان.

– ها نه‌و کليله‌ی! ده‌رگا‌که‌م بۆ بکه‌وه!

وه‌لی کليله‌که‌ی وه‌رگرت، ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه، له‌ پيش دا وینه‌کان و دوايه شتومه‌که‌کانی دیکه‌شى برده‌ ژووری. له‌و کاته‌ش دا بیرى ده‌کرده‌وه: نه‌وه‌ی نه‌و نسه‌په‌ی بار کرده‌وه، به‌ راستی پسپۆر بووه! نه‌وه‌ باری سى نسه‌پانه، نه‌ک نى یه‌کى!
– نسه‌په‌که‌ی له‌و کۆله‌که‌یه‌ی بیه‌ستوه!

دایه‌ حۆری چوه‌ ژووری و ته‌مه‌شایه‌کی نیتوماله‌که‌ی کرد. ده‌سه‌جى بۆنیکى ناسیاوی وه‌به‌ر لووتی که‌وت. نه‌و بۆنه‌ لیره‌ نه‌بى، له‌ هیچ کوی نه‌ده‌هات و به‌و بۆنه‌ی ماله‌که‌ به‌خیری دینايه‌وه. له‌ دلئى خۆی دا گوتى: بلئى هیچ شوینیک لیره‌ جوانتر، گه‌رموگوتر و خۆشتر بى؟ بى‌گومان نیه‌! نه‌و جار په‌نجه‌ره‌کانی کردنه‌وه. کۆله‌که‌ نسه‌ستوره‌ مۆزکه‌لیدراوه‌که‌ی نیتوه‌راستی ژووری که‌ له‌می‌سال بوو میجی خانوه‌که‌ی راگرتبوو، بریقایه‌وه. نالاش و نالووداره‌کان ده‌ قورمى دا نوقم ببوون و ره‌ش هه‌له‌گه‌رابوون. جالجالوکه‌ هه‌موو که‌لین و قوژینی میچه‌که‌ی ته‌نیبوو. ده‌ستیکى به‌ سه‌ر به‌ره‌کانی داهینا، که‌ بۆخۆی کردبوونی و هه‌روه‌ها ده‌سته‌نۆنه‌کانی، جاجم و فه‌رشه‌کانی و هه‌موو شته‌کانی دیکه‌شى به‌ سه‌ر کرده‌وه و ده‌ستی له‌ سه‌ر هه‌ر کامیان داده‌نا، ده‌ی‌گوت: ئای چهندم وه‌ره‌زی کردبووی.

له‌ پر حاجی وه‌لیی وه‌بیر هاته‌وه و چۆه‌ ده‌رى. نسه‌په‌که‌ رتکوپینک به‌ کۆله‌که‌یه‌وه به‌سه‌رابۆه، به‌لام کوره‌که‌ دیار نه‌بوو. یه‌ک دوو جنیوی بۆ وه‌لی و بابوایه‌ریشى به‌رى کرد. له‌و کاته‌ دا دیسان بیرى چوه‌ سه‌ر بارودۆخی دتیه‌که‌ی و سه‌رى سوپ ما. ناخر زۆر سه‌یر بوو. هیچ‌کس به‌ ده‌روه‌ نه‌بوو، نه‌ که‌رێک ده‌ی‌زه‌راند، نه‌ که‌له‌شیرێک ده‌ی‌خویند و نه‌ سه‌گێک ده‌وه‌رى! ده‌ت‌گوت نه‌و دتیه‌ بۆته‌ گۆرستان. چوه‌ ده‌رى، گه‌رێکی به‌ نیتو دتیی دا لى‌دا و هاته‌وه، به‌لام یه‌ک که‌سیشى چاو پى‌ته‌که‌وت. هه‌روا که‌ ده‌هات و ده‌چوو، هه‌ر بۆله‌ی ده‌هات و نه‌وه‌نده‌ی توانی جنیوی بۆ خه‌لکی

دتی بمری ده کرد، که ناوای بمریوه هاتبورن. دهی گوت قمرار بی دهرگا له یهک کمسی نمو دتییه نه که مموه، که ناوا دهرگایان له سر من داخستوه و به پیرموه نایمن. دیاره پیتی خوش نمبوو بۆخۆی بچیتته ماله کان و بزانی چ به سر نمو خه لکه بی ته مه گمی هاتوه.

دوو سه تلی به دسته وه گرتن و چوو بۆ کانی یه ناوی بیئی. گوتیشی به لکورو نه ریئی کانی یه تووشی که سیتیکی م، به لام نا، ولات چۆلو هۆل بوو. له سر کانی یه دانیشته و تاویکی چاک همسایه وه. دهنگی خوره ی ناوی کانی یه که یه نه بی که له په نای دهرژا خواری، هیچ دهنگیتیکی دیکه نه ده بیسرا. دنیا هم مووی له ژیر تیشکی رۆژی دا دهر بیسکایه وه. لهو بمری، له خپری گیتوزان، دوو که له شینکه یه کی باریک ده هم رای هه لده چوو. باشه نمو خه لکه چیی به سر هاتوه؟ بۆ نمو دتییه که سی تی دا نه ماره! خو نه گهر ناگاشیان لی ته بوو بی که من هاتو مموه، ده بی کوری یه که دهستی پیتی گوتین!

برپاری دا چی دیکه بیر له وه نه کاته وه. له دلی خۆی دا گوتی، چاوایان دهری با هر نه زانن. سه تله کانی پرکردن و کاتیک گهیشته وه مانی، جوان ماله که یه گهسک دا و خاوینی کرده وه. نویتوبانه که ی تۆزته کین کرد، تمونه جالجالو که ی له که لین و کولینان کرده وه، مافوره کانی بردنه همساری، ته کاندنی و هینای رای خستنه وه. پاشان وینه کانی له بوخچه که ی دهرهینان. زۆر خۆش حال بوو که هیچیان نه شکابوون. وینه که ی هم مه دی، نه وه ی که هم مه دی تی دا سواری نه سپه جوانه که ی ببوو، به کۆله که یه وه له واسی، دیواری نهو بمری وینه ی همزهرتی عملی وه بهر که وت و دایه خۆری کاتیک وینه که ی هه لده واسی، گوتی نیمام نمو لادیواره هم مووی بۆ تو! وینه که ی ناده م و هموایشی به بزماره گوره که ی لای راسته ی ناورگه که ی دا کرد و له لای چمپی ناورگه که ی وینه ی ژنه جوانه که ی هه له واسی، نمو ژنه ی به سر بنیاده م و به لهش هه ژدیها بوو... پاشان یهک به یهک له بهرام بمریان راهه ستا و تیروپری چاوی کردن.

هیشتا باره که ی نه کرد بۆوه. به توورهمی لاقی ده عمرزی کوتا و گوتی: نه هاتن، چاتر! با هر نیمین و به خیر هاتنم نه که مموه. کاتیک گوتی له دهنگی خۆی بۆوه و زانی چمندی توورهمی پیتوه دیاره، پیتی سمیر بوو. رووی ده وینه که ی همزهرتی عملی کرد و به شتیه یه کی هیندیک هیندیتر گوتی:

— نمو هم موو شته جوانم به دیاری بۆ هینان، به لام وه للاه ی یهک شتیشیان ناده می!

بهو حالهش خیرا خیرا ده چوره بهر دهرگا و چاوی له دهری ده کرد بزانی داخوا کهس دیار نیه، بی سمری بدا! کاتیک نیدی به تهواری ناهۆمید بوو، له قعراغ ناورگه که ی دانیشته، نیتو چاوانی تیکنا و ده بیرانه وه رۆچوو.

دوای ماوهیهک دهنگی پټیانی گوی لی بو، وا دیار بوو که سټیک، یان هټندیک کس بو لای ماله کمې وی دین. دلای داخوړیا و رای کرده لای ده رگاکی. له وی چاوی به کوملټیک پټرټون کهوت که بو لای ده هاتن، به لآم وه که وړولآن، یهک وشه شیان له زاری نه ده هاته در. هه موویان چاویان به ردابووه و ده سمالی ره شیان به سهره وه بوو. که گه یشتنه بهر ده رگاکی به ده نگیکی سهر، له بن لیویانوه گوتیان:

– دایه خوړی چاره ره شی قه لهندهر، به خیر بیته وه!

– سوپاستان ده کم ژنه کان، به لآم بوو نه من چاره ره ش و قه لهندهرم؟ نیوه بوچی ده سمالی ره شان به سهره وه یه؟

ژنه کان وه لآمیان نه دایه وه. ههر وا سهریان داخستبوو و ورته یان له بهر نه ده هات.

دایه خوړی رقی هه ستا و نیدی هیچی لی ته پرسین. چو له جیتی خوړی دانیشته وه و ته نانه ت چاویشی لی ته کردن. سهره نجام یه کټیک له ژنه کان بی ده نگیکی شکاند و گوتی:

– دایه خوړی گیان، بو لیمان تووره ده بی. خوړی چاره ره شی مالتویران! ده لټی بوچی ده سمالی ره شان له سهر ناوه؟ باشه نه دی چمان کردبایه؟ ده بوو هه لټه ریبا یین؟

دایه خوړی هه بسا و پشتی به دیواره که یه وه رهق بوو. زوری پی خوړش بوو بزانی چ قه وماوه، به لآم وای لی هاتبوو نه دی ده وټرا پرسیماره کانی دوویات کاته وه. به لآم بی ده نگی سوو دیکي نه بوو، ده بوو ههر بزانی چ قه وماوه:

– پیم بلټن بزانی چ قه وماوه؟ چمان به سهر هاتوه، که من ناگام لی تیه؟

ههر نهو ژنه که قسمی کردبوو، وه لآمی دایه وه:

– کوټر بم دایه خوړی، وه جاخکوټر که وتی یه وه! کوټر بم زگت سووتا! بزچما نهو هه واله تالته نه بیسته؟ کوټر بم همه دژکیان کوشته! نهوه چند مانگه نیمه ره شپو شین.

دایه خوړی وشیار بووه:

– چند مانگه همه دژکیان کوشته؟

– پیټنج - شهش مانگ ده بی زانیو مانه ...

چاوه کانی دایه خوړی گهش بوونه وه:

– نه دی ده بی له کوی کوژرابی؟

– لهو خواری، له چو کووړاویه! ده لټن ژاندهرمه و به کړیگیروای بی دین له باتلاغی نا کچه سازی دا گه ماروټیان داوه و له لای ده شتی را بوچی چوون. همه مد لایه کی هه ژدیهای گه وره

گهوره بووه، لایه‌کی باتلاغی ناکچه‌سازی، که به قه‌دهر ده‌ریایه‌کی پانویه‌رینه و پنشیشی ژانده‌رمه و چه‌کداری بی‌دین. جا نیدی همه‌دی به‌سته‌زمان چ بکا؟ ده‌تین له تاوان خوی به باتلاغی دا کرده و باتلاغیش قووتی داوه و خنکاوه. کویریم، تهرمه‌که‌شیمان بۆ نه‌هاتوته‌وه! نه‌و کوره قاره‌مانه‌مان ههر وا رۆیی و له ده‌ست چوو! نیستا بۆت روون بۆوه بۆچی نیتمه ره‌شپۆشین؟ له ویرۆژتیه که نه‌و هه‌روانه‌مان بیستوه، هه‌موومان، هه‌موو ژنی نه‌م دئییه‌ی خۆمان و گونده‌کانی دیکه‌ی نه‌م ده‌وربه‌ره‌ش ههر ده‌سالی ره‌شیمان به‌ سه‌روه بووه و نیدی داشی‌نانتین!

دایه‌ حۆری هه‌ستا و هیدی و له سه‌ره‌خۆ باسی باغه‌ پرته‌قاله‌کان، خانووه‌ جوانه‌که‌ی همه‌دی، نه‌و ناوه‌ بی‌سنوره‌ی ناویان ناوه‌ ده‌ریا، مامۆستا زه‌کی نه‌ژاد، مه‌لا سه‌لام، سه‌پانه‌ چه‌وساوه‌کان که له چه‌لتووکه‌جاره‌کان دا تووشی نه‌خۆشیی تاونه‌رز ده‌بوون، شاکیر به‌گ، مامۆستای وینه‌گهر و شاره‌که به‌ خانووه‌ سپی‌یه‌ جوانه‌ دووقاته‌کانی‌یه‌وه‌ی کرد... به‌ درژی هه‌مووی بۆ باس کردن و هینه‌ه‌ش پوخت و پاراو قسه‌ی کرد، که نیدی پیوستیی به‌ شیکردنه‌وه‌ نه‌بوو... له ناخری دا گوتی:

— شاکیر به‌گ، ره‌بی ده‌ قه‌بریش دا نه‌حه‌سیتته‌وه، له عه‌بدیخانیش خراپتر بوو! نه‌من له همه‌دیم راسپاردوه و ههر به‌و زووانه‌ دیتته‌ نیره....

نیره‌ دا چاوتیکی له ژنه‌کان کرد. وا دیار بوو هیچیان باوه‌ریان ته‌نانه‌ت به‌ وشه‌یه‌کیش له قسه‌کانی وی نه‌کردوه. نه‌و جار هه‌ستا سه‌ریی و چوو له لای وینه‌که‌ی همه‌دۆکی که به‌ کۆله‌که‌که‌یه‌وه‌ هه‌لواسرابوو، راوه‌ستا و گوتی:

— هه‌ستن، وه‌رن چاو له‌و وینه‌یه‌ی بکه‌ن! نه‌و وینه‌یه‌ راست وه‌ک همه‌دی ناچی؟

ژنه‌کان هاتن و له لای وینه‌که‌ی راوه‌ستان.

— نه‌گهر همه‌د ده‌ باتلاغی دا خنکابی، چۆن وه‌ستای وینه‌گهر که خزمه‌تکاری گۆری

پیغه‌مه‌ری‌یه، ده‌توانی بی‌کیشیتته‌وه؟ بیتم بلین بزائم چۆن؟

ژنه‌کان له وینه‌که‌ی کۆبوونه‌وه و هه‌رکام هه‌مولی ده‌دا ملی زیاتر هه‌لتینی و وینه‌که‌ی باشتربینی.

— نه‌مه به‌ راستی همه‌دۆکی خۆمانه‌! نه‌وه‌ش نه‌سپه‌که‌یه‌تی که به‌ سه‌ر هه‌وران دا ده‌فری!

دیتوتانه‌؟! نه‌وه‌ ده‌حیلینی، پیاو گوتی لی‌تابی، به‌لام به‌ روونی دیاره‌ ده‌حیلینی!

دایه‌ حۆری زیاتری شی کرده‌وه:

— جا چ بوو پیاو گوتی لی‌تابی! گرینگ نه‌وه‌یه‌ ده‌حیلینی. له خودام ته‌له‌به‌ قه‌ت نه‌و

نه‌سپه‌ له‌ حیله‌ نه‌که‌وی!

ژنهكان خوشحال بوون و هممويان دايهحۆرييان ده ناميتر گرت. پاشان دهسالمه رېشهكانيان فرېدان، دانيشنت وئيدى زمانى پرسياراينان كرايهوه. ددهتگوت يهكجى بهنديك پساوه و ناو پرژارهته دهري.

زۆرى پىتهچوو همموو خهلكى دىي له پيتش دهركاي مالى دايه حۆرى كۆ بوونهوه. سهقهت و كهمنهدام و تنانتهت كورى زهتهشيان - كه به جيويان كهوتبوو- له گمّ خۇيان هيتابوو. خهلكهكه له بهر دهركا ئىلكنالابوون و دايه حۆرى ناچار بوو بچيته سر تهپۆلكهيهكى تا همموو بتوانن بىبينن و قسهكهيان گوئى ئىي.

دايه حۆرى دواى ئهوهى هينديك شتى بۆ گيپرانهوه گوتى:

- ئهوانهى ليژه راوهستاون، گوئى بگرن! هينديك ديارى بۆ هيتان! دياره شتهكان زۆر به نرخ نين، بهلام همرحۆنيك بى، ديارين ئيدى...

به يارمهتیی دوو كچان بوخچه و گۆنیهكانى كردنهوه. هرچى تازه دهزگيران بوون، يان تازه زهساوهنديان كردبوو، ديارىيان بۆ هاتبوو. هر كس به نۆزهى خۆى بانگى دهكردن و دهىدانى.

بارى دايه حۆرى به راستى زۆرى شت تىدا بوو. بازنه، بهرموور، نهنگوستيلهى زيو، تسميح، خرخال، پاوانه، گۆبهروك، دهرههى همورى، ناوريشم، حهرير، شهده، پارچهى رهنگاوپهنگ، گۆزههوى جوان جوان بۆ مندالان و گهوران، مووروى شين بۆ چاووزارى، كوورژهكه، مووروى نال و شهوه، دهرزى درومانى، ميل، دوزوو و غهپهغهپه و زۆر شتى ديكهى ناواى هيتابوو... بۆ هر كهسهى شتى بابتهى خۆى هيتابوو و همموو رازى بوون.

ديارى دابهشكردنهكه ههتا ئىوارىي خاياند. دايه حۆرى نهوهنده ماندوو ببوو، نهى دهتوانى به سر پيوه راوهستى. دواى هممووان ديارىي كچه نهخۆشهكهى زهتهى دهريئا، كراسيكي دريژ كه تهختى سوور بوو و گولى سپى تىدا بوو. جووتيك گۆزههوى ناوريشم، جووتيك كهوشى جوان، دهسمايكي سموز، جووتيك گواره كه نهقىمى ياقيقيان تىدا بوو و شمش بازنهى رهنگاوپهنگيشى بۆ هيتابوو. كچه نهخۆشهكه به چاوى پر له فهرميئسكهوه له كهوشهكانى روانى كه قايشهكهيان بريقهى دههات. دايه حۆرى داهاتهوه و دهستى به سهرى دا هيتا:

- چاك دهبى ئيشانلا، پۆله گيان، چاك دهبى كچه جوانهكهم، گۆلهكهم. دلنيا به چاك دهبىيهوه، به لاقى خۆت دهپۆرى و وهك سۆنهى ملدريژ لهنجى دهكهى.

پۆرى دواتريش بهر دهركاي دايه حۆرى هر چۆل نهبوو. كچى دىي كۆمهله كۆمهله دههاتن و چاويان له ويتهكان دهكرد. به بىدهنگى تيبانهوه رادهمان، لييان ورد دهبوونهوه و سر تا

خواری شو ویتانیمان، خالّ به خالّ، دهپشکنی. له پیش دا به سر ویتنه‌ی بابادم و دایه‌حوای دا بازیان ددها و هر له بنهوه را چاویمان لیّ ده‌کردن، به‌لام دواتر به سرته و قرته قرت باسیان ده‌کرد، بۆ یه‌کتریان ده‌گیترايهوه و ده‌حیلکانه‌وه.

دیاره هم‌موویان هم‌ده‌دۆکیان ده‌ناسی، بیستبووشیان حه‌زرتی عملی تهرمی خۆی، له که‌ژاوه‌ی وشتری ناوه و رای‌گویتوتوه، به‌لام شو ژنه جوانه چاو و برۆ ره‌شه که برۆی تیکه‌ل ببوونه‌وه، زمانیکی دریتۆ، سوور و دووفلیقانه‌ی هه‌بوو و گرتیکی سووری له زاری ده‌هاته‌وه، به لای وانوهه شتیکی زۆر سه‌رسوره‌یتنه‌ر بوو. ماوه‌یه‌کی زۆری نه‌کیتشا داستانی سه‌یروسه‌مه‌ره، سه‌بارته‌وه به‌و ویتنه‌یه‌ی، له دتی دا که‌وتنه‌ سه‌ر زار و زمانان.

هم‌مه‌د له باتلاغی نا‌کچه‌سازی دا ماوته‌وه و چه‌ند ده‌سته ژانده‌رمه و جووتیتری پیاوکوژ و دل‌ره‌قیش که لانی کم له چل دتیان را هاتوون، ده‌وریان داوه. ده‌وربه‌ری هم‌مه‌دۆکی پره له ماری ره‌شی گه‌وره گه‌وره‌ش. هم‌مه‌د به تا‌قی تهنی له نیو شو هه‌موو مار و حه‌شیمه‌ته شه‌رکه‌ره‌ی دا که مه‌به‌ستیان ته‌نیا گرتن، یان کوشتنی وی‌یه، ماوه‌ته‌وه. چ بکا؟ بالیشی هه‌بن ده‌ریاز نابیی! پشتی باتلاغه و پیتی ناوره، چونکه ژانده‌رمه درنده‌کان و جووتیتره زۆله‌کان ناگریان ده‌پووش و دروه‌جاری به‌رداوه و پووش، قامیش، چه‌قله‌شینکه، کیفار و که‌رتشی به یه‌که‌وه ده‌سووتین. بایه‌که هه‌له‌ده‌کاتی، گری بی‌تامانی ناگره‌که هه‌ر دی و زیاتر به‌ره‌وه ره‌وه‌زه‌کانی نا‌ناوارزای هه‌له‌ده‌کشی و هیتنده‌ی نا‌هینتی هم‌مه‌دی هه‌للووشی. هم‌مه‌د له دوینتی ئیوارتوه بی وچان شه‌ری کرده و ته‌قه‌ی به راست و چه‌پی خۆی دا کرده... ئیستا ته‌نانه‌ت قولینچکیتی بچووکیش نه‌ماوه خۆی تی‌دا حه‌شار بدا! لایه‌کی ناگره‌که‌یه، که هه‌ر دی و زیاتر دیته پیتش، لایه‌که‌ی دیکه‌ی مارن، لایه‌کی دیکه‌ی باتلاغ و زه‌لکاوه و دیاره ره‌وه‌زه رۆده‌کانی نا‌ناوارزاش وه‌ک دیواری وان. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش ژانده‌رمه و جووتیتری هار له هه‌موو لایه‌کی را ئالقه‌ی گه‌مارۆکیان ته‌نگتر کردۆته‌وه... له نه‌کاو هم‌مه‌د وه‌خۆ دیتته‌وه و ده‌بینی هه‌ر نه‌وه‌نده فیشه‌که‌ی پی‌ماوه که ده‌عه‌مباری تفه‌نگه‌که‌ی دان. نه‌وانیش داوی. پاشان چاوێک له تفه‌نگه‌که‌ی ده‌کا: چیی لی‌یکه‌م خۆ ئیدی به کار نایه! فریتی ده‌داته نیو باتلاغه‌که‌ی. هه‌ر ده‌مانچه و خه‌نچه‌که‌ی پی‌ماوه و نه‌وه مار و ناور و ژانده‌رمه‌ش ده‌وره‌یان داوه و ده‌نگی ژانده‌رمانی زۆر لی نیتزیکه که تیی‌پاده‌خورن. راست له‌و کاته دا گرمه‌یه‌ک دی و هه‌رویتیکی سپی له لای قولایی باتلاغی را په‌یدا ده‌بی. هه‌وره‌که خپه و ورده ورده نه‌وی ده‌بی. نه‌وه ئیدی ناوره‌که خه‌ریکه هم‌مه‌دی ده‌خۆیه‌وه پیچی و ژانده‌رمه و ماریش هیتنده‌یان نه‌ماوه

بی گهنی. حممد پریار ددها خوی ده نیو زه لکاوہ پشه کھی هائی و ده لئی با ناوا برم نك بکومہ دستي نهو درندانہ! راست لهو کاته دا دهنگی ژنیکی به گوتی ده کا: "نهی کھی حممد! خوت ده وی ناوتی! نه من نهوه گهیشتمی!" حممد سر هه لڈینی، ده بیینی ژنیکی جوان، جوانترین ژنی دنیایه له نیو هه وره کھی دیته ده ری. پوله که کانی له شی له بهر شوقی ناوره کھی شهبهق ده ده نهوه. حممد له پیش دا، که نهو شته سهیره ی ده بیینی، ده ترسی و نهو جار پاشه و پاش بۆ لای ناگره کھی ده کشیتته وه. ژنه جوانه که هاوار ده کا: راهسته حممد دۆک! حممد دۆکیش راده وهستی. ژنه که ده لئی: مه ترسه حممد دۆک نه من دوستی تۆم. حممد به دوودلئی یهوه ده لئی: نه من ناترسم. ههر لهو کاتهش دا بیر ده کاتهوه: خو ههر لیتره ده رناچم، دهی با بزائم نهوه کیته و ده لئی چی! ژنه که نهویتر ده بی و نهو جار حممد چ بیینی؟ ژنیکی جحیلی جوان، شازنیک که هیچ ژنیکی دیکه نهو دنیایه ی به قهده وی جوان نیه. حممد زۆری پی سهیره ده بی. لئی ده پرسی: نه تو کیتی؟ جندۆکھی؟ پهری؟ ژنه که قاقا پی ده کهنی و ده لئی: نه پهریم و نه جندۆکم، جوانی جوانام، له قه لای ناوا رزای دا ده ژیم و نیستا هاتووم گیانی تو رزگار کم! ده ست به پرچم بگره، با لیتره برۆین... حممد دۆک ده ست به پرچی ده گری و چاوی ده قووچینی. هه ورینی سپی ده خویانه وه ده پیچی و نیدی حممد ناگای له هیچ نامینی، کاتیک دوا ی ماوه یه ک چاوی هه لڈینی، پیتان وایه چ ده بیینی؟ ته مه شا ده کا له نیوه راستی باتلاخی له جه زیره یه کی، له بهر ده رگای قه سرینی یه. قه سره که سه روبره له شو وشه یه و له بهر شوقی رۆژی ده ترووسکیته وه. ده وره بهری قه سره کھی پره له کانی که ناویکی زولائی ساردیان لی هه لڈه قوئی، هه زاران چه شنه گولی جوان و بالنده ی رهنگاوره نگی لیتن و تووکی هیندیک له بالنده کان له رهنگی رۆژیته. ناسکی چاوره شی لیتن، ده لئی چاوت به کلی رشتوون. حممد دۆک ته ماشا ده کا نه سپه کھی خۆشی له ویتیه، زۆری پی سهیره ده بی...

جوانی جوانان حممد دی ده باته حممامی و به دهستی خۆی پاکو خاوتین دهی شوا. ناوه که بۆنی گولم باغ، نه رگس، وه نه وشه و به بیوونی لی دی. ههر نهو ده می ده ست له گه ل یه کتری تیکه ل ده کهن. جوانی جوانان پیی ده لئی: حممد دۆک گیان، له نیو پیاری هه مو دنیایه نه تۆم هه لڈاروده و له میژه ناشقت بووم، به لام ته تو له پیش دا خه جی و دواتریش سهیرانت ویستوه و ههر بۆیه قهت ده ره تا تم نه بوه بیته لات و نهوینی خۆمت بۆ ناشکرا بکم. دیاره چاره نووس ناگۆری و ناخره کھی پیت گهیشتم. کاتیک زانیم له مه ترسی دای، خۆم پی ترانه گیرا و خۆم گیاندی! تازه نیدی ناتوانم لیت دوور بکوم وه و ناش هیلم بۆ هیچ کوری بجی! حممد گیان

نیدی ئەمن و تۆنی یەکین و دەمەوی مندالمان بە یەکەوه ببی. قسەکانی ئەو ژنەمی بە قوونلی
 کاریان لە دلی حمەدی کرد، بەلام پرسیاریکی لە دلی دابوو و دەبوو بی درکیتی. هەر بۆیە ئە
 وەلام دا گوتی: باشە، ئەمنیش ئەتۆم خۆش دەوی و پێم خۆشە لە گەتت بێ، بەلام ئەگەر
 مندالمان ببی، داخوا ئەوانیش وەک دایکیان، پوخساریان جوان و خوارەوی ئەشیان وەک
 هەژدیهای دەچی و پوولەکەمی زێریان بە لەشی یەوه دەبی؟ ژنە جوانەکە قاقا پێکەنی و گوتی:
 نا، حمەد گیان، وا نابێ. ئەوان هەموو لەشیان وەک تۆ دەبی. دواي ئەوه ئەو دووانە چل
 شەوان دەستەملانی یەکتەر بوون و لە قەسرە شووشەکەمی ئەهاتتە دەر. دواي چل شەوان حمەد
 وەخۆ هاتەوه، هەستا و گوتی: جوانی جوانان، ئەمن دەبی برۆم. جوانی گریا، خۆین گریا، لە
 جیاتیی فرمیتسک تۆک تۆک خۆین بە چاوی دا هاتە خوار و گوتی: ئەتۆ ئەمنت خۆش ناوی،
 بۆیە بەجێدیتلی. وا دیارە وەرەزبێ سەیرانیت کردو. ئەگەر وایە دەتوانم بچم سەیرانیش بێنمە
 ئێرە و هەموومان بە خۆشی بە یەکەوه بژین. دلنیا بە من و ئەو زۆر چاک پێلەدین و کێشەمان
 نابێ. ئەگەر خەمی دایە حۆریتە، ئەویشت بۆ دینم. بە کورتی هێندە ئە بەر حمەدی
 پاراپەوه، کە حمەد وازی لە رۆیشتنی هینا و لە لای مایەوه... ماوەیەکی پێچوو... حمەد
 وردە وردە زەرد هەلگەرا و لاواز بوو. ئەو جار رۆژ بەرۆژ کۆتر دەبوو. جوانی جوانان زانی کە
 حمەد وەرەزە و ناتوانی هەتا هەتایە لە لای بی. زانی ئەگەر بە زۆر رای گری، زۆری پێتاجی
 دەمری و لە دەست دەچی. هەر بۆیە پێی گوت حمەد گیان برۆ، کۆیت پێخۆشە، بچۆ، بەلام
 ئەمنت لە بیر نەچی و ئەو هشت پێبلیم کاتیک مندالمان بوو، دەبی بێیەوه و بیبینی. ئەوکات
 دەزانی مندالمان کە راست وەک بابی خۆی دەچی!... حمەد بەئینی پێدا بە قسەمی بکا. پاشان
 جوانی جوانان ماچی کرد، لە باوەشی گرت و بە خۆیەوه گوسی، چوونەوه سەر جینگایە و سی
 شەو و سی رۆژان دەستەملانی یەکتەر بوون و هەر یەکتریان دە نامیز گرت و نیشقبازیان کرد.
 وا دە گەل یەکتەری تیکەل ببوون، کە هیچ هۆشیان نەماوو و عەرز و ناسمانشیان ئە بیر
 چووبۆوه! لەو هەتا دنیا هەمی، هیچ ژن و مێردیک ناوا گەرموگور ئە گەل یەکتەری جوت نەبوونە!
 دواي ئەوه جوانی جوانان حمەدی بەری کردو سی شتی بۆ یادکردنەوه دایە. یەکیکیان ئەو
 وینەییە کە ئیستا لە لای دایە حۆرییە و پێشی گوتبوو: با ئەو وینەییە منت ئە لا بی و
 کاتیک چاوت لی کرد، منت وەبیر بێتەوه! ئەو جار سی تالە مووی لە پرچی کردەوه، وئی دا و
 گوتی: ئەوانە باش هەلگەرە، هەتا ئەو مووانەت پێی، کەس زەفەرت پێتایا و لە هەموو
 بەلایەکیش دەپارێزتی! هەر وەها گۆلنکی سووری لە باغجەمی هینا و پێی گوت: ئەو گۆلە قەت

سیس نابی و قەتیش بۆنی تەواو نابی، کاتیک دلت رەش دەبی و دەگیری، بۆن بەر گولەییوە بەکە، دەسبەجی رۆوناکی دەکەوتتە دلت، قەت خەمی هەلتاگری، دوودل نابی و هەموو شتیکی دەرووبەرت نە هومیئد و رۆوناکی دا دەدرەوشیتەوہ. نەو جار حەمەد جوانی جوانانی بەجی هیتت و ویتەکەشی هیتنا، دای بە دایە حۆری و نەویش نەوہ بە دیواری ژووریتوہی هەئواسیوہ.

– نیدی لەویرۆژتوہ نەو جوانە بەستەزمانە چاوەروانە حەمەد بچیتەوہ لای!

– بەلام نەو چۆتەوہ شاخی...

– خودا قەت هەموو شتیکی نادا بە وانە یۆخۆی دروستی کردوون! کابرا زۆریش

خۆشەخت بی، دەبی شتیکی هەر کەم بی!

– حەمەد شیتە!

– نەو بەختە؟ نەو جوانە وەگیر کەوتوہ، کە چی دوايە وەرەز بووہ!

– پیاو یاغی بی، ناخری هەر وای بە سەر دی...

– چاوە لەو شیتە! جا وەرە دە قەسری شووشە دا بژی...

– ژنیشت جوانی جوانان بی...

– بیەوی مندالی نیت بی...

– مندالە کەش راست وەك خۆت بچی...

– دەبوو لەو شوینە ی کە بە راستی باغی بەهەشتی بووہ، مابایەوہ و بۆ خۆت تا دەمردی،

بە خۆشی ژیا بای...

– کورە نەدەبوو، ناخر نەو کورپی برایمە پرووتی یە نیدی...

– گیا لە سەر پنجی خۆی شین دەبی. بابی وا هەر کورپی وای لی دەبی!

– بەلام نەو جوانە خۆ باسکی نین، چۆن توانیویەتی حەمەدی دە باوہش گری؟

– نەدی چۆن توانیویانە جووت بن؟ خۆ هەژدیها لاقی نین!

– پروانە، گولتیکی دە لووتی دایە...

– بۆ وەیە قەت ناھومیئد نەبی...

– نەدی باسکەکانی کوان؟

– بی گومان لەو دیوین، لەو لایە را دیار نین...

– لاقیشی هەن...

- به لأم پیاو نایان بینی.
- بی گومان شته که شی ههیه!
- له ویتنه یه ی دا دیار نیه.
- له ویتنه ی نادهم و حهوا ی دا دیاره.
- جوانی پی خۆش نه بووه وه ده ری خا...

پاشان حوسین چاهوش پیدا بوو. له میژسال بوو نمو کابرایه رووی دهو دتیهی نه کردبوو. حوسین هه میسه خیروبه ره که تی له گمل بوو. ده چوه هه دتیه کی خۆشی و فرحانی رووی ده وی ده کرد. خه لکه که زۆر به گهرمی پیتوازی یان لی کرد و نه یان هتشت حوتو تکی پروا. له ماوه یه ی دا هه ر شمو ی له مالیکی بانگه یشتنیان ده کرد و بهردو ام گو تیان ددها بهیت و گو تانی به کانی. حوسین حهیران و بهیتی وای ده گو تن، که نمو خه لکه قه تیان نه میستبوون. کاتیک گو تیان لهو بهیته تازانه بهو دهنگه خۆشی ده بوو، ده چونه نیو دنیایه کی دیکوه، دنیایه کی نوی، شیرین و پر له هومید و ناوات. له دواین رۆژه کانی مانوه ی لهو گو نده دا ده موده ست "بهیتی حه مه دۆک و جوانی جوانان" ی دروست کرد. کاتیک دهستی ددها سازه که ی، ساز ناله ی لی هه مل ده ستا و نمو بهیته تازه یه ی له گمل ده گو ت، هه موو لی کۆوه ده بوون و به دهنگی خۆشی وی سه ر خۆش ده بوون. حوسین سی شو و رۆژان به دوای یه ک دا نمو بهیته ی گو ت و دهنگ و شتیره کانی وی که به سۆزنیکی تایه تی نمو به سه رهاته ناشقانمیان ده گتیرایه وه، وای کار له خه لکه که ی کرد که نمو جار نموانه ش که به دوو دل یه وه ده یان زوانیه نمو داستانه ی، نیدی شکو گو مانیان ره وی و نمو جار به تمواوی هاتیبونه سه ر نمو باوه ره ی که بهیتی "حهمه دۆک و جوانی جوانان" به تموا ی راسته. هینه دی پی ته چوو بهیتی و گو تانی یه وه کانی دیکه ی چوکور او ایه ش نمو بهیته ی فیر بوون، گو تانه وه و بهیته که به تمواوی ده ست و گو نده کانی کتوپاره ش دا بلاو بۆوه. "عه لی زار قایش" که بهیتی تکی به نیوانگ و زیره ک بوو، ده سه به جی بهیته که ی فیر بوو. چوو حهمه دی له گو ندی وه نه وشه ی دتیه وه. خه لکی ویش له وی کۆ بوونه وه و سی شو و رۆژان نمو بهیته ی بۆ گو تن. بهیته که هینه ده جوان هۆنرا بۆوه و عه نیش به سۆز و هه مستیکی وای تایه تی یه وه ده ی گو ت، که خه لکه که مات و حهیران ببوون. حهمه دۆک بۆخوی سه ری بهردایه وه و به بی ده نگی، به وردی گو تی دا بهیته که ی. که بهیته که ش کۆتایی هات، چاوه کانی پر بوون له ناو. هه ر نه وه نده! نیدی نه کس و تیرای هه یچ په سیارتکی سه به ره ت به جوانی جوانان لی تکا و نه نه ویش بۆخوی یه ک وشه ی لهو باره وه باس کرد.

ماوه یه ک پی چوو و دایه حۆری ههستی کرد که نیدی وه ک جار ان خه نکه که زۆر نایم سه ری بدن و ویتنه کان چاو لی تکه من. نیستا هه ر دوو - سی کس ده رۆژی دا ده هاتن و هه یچی دی. له تاخری دا ته نیا

نامینه گولته مابۆوه که هه‌موو رۆژی هه‌دهات. نامین هه‌موو رۆژی، به‌یان‌یان خۆی جوان ده‌کرد، ده‌هاته مائی دایه خۆی، ده‌چوو له پێش وینه‌که‌ی ناده‌م و حموای راده‌وه‌ستا و هه‌تا ئیوارێ هه‌م چاوی لی‌ده‌کردن. نامینه گولته وه‌ك سه‌رتۆپێ جوانانی نهم گونده و هه‌موو گونده‌کانی چیا‌ی توورووسی نیویانگی ده‌رکردبوو. له هه‌مووی نهم هه‌رتهمی دا کچ نهبوو به قه‌ده‌ر وی جوان بی. نامین کچی‌کی کمله‌گه‌تی باریکه‌له بوو، چاوی گه‌وره و ناسکانی بون، مژۆلی درێژ بوون، که بی‌ده‌کمی، دوو قوولکه‌ی له لاروومه‌تانی وه‌ده‌رده‌که‌وتن، گه‌ردنی وه‌ك گه‌ردنی سۆنه‌ی درێژ و لووس بوو و هه‌م کس دیبا‌ی ده‌سه‌بجی ناشقی ده‌بوو. پینکه‌نینی گه‌رم و ده‌نگی نهمه‌نده سیه‌راوی بوو پیاوی حه‌یران ده‌کرد. دایه خۆی پیتی‌وا بوو نهم له سه‌یرانی جوانتره و زۆر جارن به بی‌ری دا ده‌هات: بریا نامین بووکم بوا‌یه، به‌لام ده‌سه‌بجی چاکی و خۆشه‌ویستی سه‌یرانی و به‌یر ده‌هاته‌وه، شه‌رم دای‌ده‌گرت و نهم بی‌ری له خۆی دوور ده‌کرده‌وه.

له هه‌وه‌له‌وه نامینیش وه‌ك هه‌موو ژن و کچه‌کانی دیکه‌ی دیتی، ناده‌م و حموای پی‌سه‌یر بوو و به‌ رووتبوونه‌که‌یان پینکه‌نینی ده‌هات، به‌لام کاتیک دایه خۆی تیی‌گیانده که چونکه نهمان به‌ تمنی له به‌هه‌شتی بوون و کسێ دیکه نه‌ی‌دیون، بۆیان هه‌بووه رووتو قووت بگه‌ڕین و گه‌رفتیک ده‌ وه‌ی دا نهبوو، ئیدی پیتی‌سه‌یر نهبوو، به‌لام هه‌م بی‌ری له نهم‌نامی پیاوه‌تی باباده‌می ده‌کرده‌وه، که زۆر گه‌وره بوو. ئی دایه حموای وه‌ك گولتیکی پشکووتوو ده‌چوو و دیاره چاوه‌روانی ئی باباده‌می بووه، ئهی‌چۆن! خۆ نهم به‌هه‌شتی سه‌ر عه‌مری پیاوی دیکه‌ی لی‌تنبوووه. دوا‌ی چهند رۆژی دیکه نامینه گولته پیتی‌وابوو ناله‌ی دایه حموای ده‌بیسێ و وای به‌ بی‌ر دا هات که بابه ناده‌میش لی‌ی نیتیک ده‌بیتسه‌وه و له سه‌ری درێژ ده‌بی. نامین به‌ تمنی له مال بوو. به‌ په‌له رای کرد، ده‌رگا‌که‌ی پتیه‌ دا، له سه‌ر عه‌مری درێژ بوو و چاوی له سه‌ر یه‌ك دانان، ناله و مه‌شی ناده‌م و حموای ده‌ گه‌ل ئی نامینی تیکه‌ل ده‌بوو، به‌لام له پیر ناده‌م هه‌ستا، چوو بۆ لای نامینی و ده‌ باوه‌شی گرت. نهمیش خۆی شل کرد و شه‌رمیش له حموای نه‌کرد، که چاوی لی‌ده‌کردن. زۆری نه‌کیتشا و کاتیک نامین گه‌یسته به‌هه‌شتی هه‌له‌چوونی ئیشتیا و حمزی خه‌یالی خۆی، بی‌حاله‌ له وی‌کموت.

له وی‌رۆژتیه نامینه گولته بۆی ببوو به‌ عاده‌ت، ده‌یروانی بزانی‌ کهنگی دایه خۆی دیته‌ ده‌ری و کهنگی ده‌چیتسه‌وه. هه‌م دایه خۆی ماله‌که‌ی به‌جی‌ده‌هه‌شت، نامینه گولته ده‌گه‌یسته وی، چاوی له سه‌ریه‌ك داده‌نا و راده‌وه‌ستا. وای ده‌هاته به‌ر چاو که ئیدی باباده‌م خۆی ده‌ حموای نهمه‌گیانده و راست ده‌هاته لای وی. حموتویه‌ك دواتر وای لی‌هاتبوو که رقی له حموای ده‌بۆوه و ناواتی ده‌خواست که نهم له نیو وینه‌که‌ی دا نه‌مینی، چونکه بۆ خۆی زۆر تاسه‌ی ناده‌می ده‌کرد و شه‌و و رۆژ بی‌ری لی‌ده‌کرده‌وه. نامین قه‌ت لعم وینه‌می خافله‌ نهبوو و کاتیکیش ده‌رۆسی، هینده‌ی پی‌تده‌چوو ده‌هاته‌وه و چاوی لی‌ده‌کرده‌وه. به‌ کورتی هه‌تا تاریکانی که نهم ده‌م وینه‌که‌ باش دیار نهمبوو، دلی نهمه‌هات

به جیتی هیلتی. زور جاران بۆ ئه وهی تاسه ی خۆی دا بهر کیتی، دهستی به سهر شووشه سارده که ی دا دیتا. دایه خۆری که له نامینی حالی ببوو، ههر پی ده که نی و ته نیا ده ی گوت: ته تۆ له تاوی باباده می خه ریکه شیت بی، نامین! پاشان ناخینکی هه لده کیشا و ده ی گوت: ناخ جحیلی!

تا که ی ئه و دۆخه به رده وام بوو؟ دایه خۆری و نامین وای پیوه راهاتبوون که نیی هه ستیان به شتیکی ئه وتۆ نه ده کرد. به لام خه لکی دتی ده ستیان به قسان کرد. نامینه گوته قسه کانی بیستنه وه و ئه و جار ناچار بوو هینه له سهر یه که نیه و ناخه که شی بریاری دا نیی قهت چا و له وینه که ی نه کا. به لام گرفتگی گه وه ئه وه بوو که ئه و جار نه ی توانی به سهر حمز و ئاره زوه که ی دا زال بی و تووشی بینواری و بی تیشتیایه یه بوو، به شیوه یه که نیی نه هیچی بۆ ده خورا و نه هیچی بۆده خورایه وه و نه ده ی زانی چ بکا. له و بهینه ی دا و له و حاله ئانزه ی دا ههستی کرد که هه موو لاهه کانی ئه و گونده ی ناشقی وین و ئه و جار سوکنای هاتی و دتی ناسوده بوو. بری له گه نج سه لیمی کرده وه. گه نج سه لیم لایکی جوانچاکی چوارشانه ی قزلوولی سمیزه رد بوو و خه لکی دتیه که ی جیرانیان بوو. سه لیمیش چه کی هه لگرتبوو و نه گه ل شمش هاریی هه و قه منی خۆی له شاخی بوو و هه موویان ناوی خۆیان نابوو هه مده. نامینه گوته وه لامی لی تارد. دوا ی سی رۆژان سه لیم هات. له باغه هه منارینکی خری گیتۆژان یه که تریان دی. نامینه گوته روهت بۆده و چاوه کانی له سهر یه که دانان و باباده میش سواری بوو. نامین به چۆکانی ده که له که ی سه نیمی ده کوتا و به خۆیمه ده گوشی. شه و رۆژینکی ته واه له سهر چیمه نی ههر یه که تریان هه لشینلا و نیشقبازیان کرد. پاشان سه لیم چۆه شاخی و نامینی به مراد گه شتوو و شه که متی به جی هیشته.

رۆژی دواتر نامینه گوته هه تبه وه دتی و راست چوه مه له دایه خۆری. دایه ههر چاری به روخساری که وت، زانی چ باسه. نامین له به رامبه ر وینه که ی ناده م و هه وای راهه ستا و تارینکی باش تییانه وه پاما. پاشان رۆبوه وینه که ی له جینی خۆی کرده وه و به عمرزتی دادا. تابلۆ شکا و شووشه که ی بوو به هه زار له ت، به لام دایه خۆری نه ئه لفی هه تا بیی نه گوت. پاشان نامینه گوته بی ئه وه ی ته نانه ت سهر هه لینی و چار تیکش له دایه خۆری بکا، وه ده که وت و رۆیی، چۆه مالی خۆیان، شتومه که کانی ده بوخچه ی که یه وه پیتجا، بوخچه ی ده بن هه نگلی نا و به غار رووی ده نیو داره مناره کانی خری گیتۆژان کرد. سه لیم له وی چاره وانی بوو، ده ستیان ده دهستی یه که نا و رۆیشته بۆ دتی سه نیمی.

که س گوتی له وه ی نه بوو، که نامین ره دوو که وتبوو و میردی به کورینکی بیتگانه ی خه لکی گوندینکی دیکه کردبوو، به لام سه به ره ت به شکاندنی تابلۆی وینه ی باباده م و دایه هه وای هه موو که س لیتی قه لس بوو و ئه و باره وه قه تی نی خۆش نه بوون...

(۲۱)

ماتی خلیل به گی گهوره ببوو به بنکهی سهره کیی بایراموغللی و هیندهی هاتوچو ده کرا، ده تگوت شانه زه رگه ته یه. یاوهر، رۆسته می مامۆستای فیرگه، مه لا دۆران، زولفۆ و عملی یه شمل کاره کانیاان له نیتو خۆیان دابهش کردبوو. ههرکس کاری خۆی دیار بوو و ده یزانی چ ده کا، به لام مورپه زاغا ههر بهو ده ورو به ره دا رای ده کرد هه لده سوورا، نه وه نده ماندوو بوو، ناره قه ی له بهری پیتی ده تکا و خۆی ده هه موو کارتیکی هه لده قوتاند.

بایراموغللی و عارف سایم به گیش لهو بهینهی دا زۆر سهرقال بوون. شهو و رۆژ به یه کهوه راویژیان ده کرد و بارودۆخه که یان هه لده سه نگانده. نهو دوو ریتی یه که باش به له دی چیا بوون، ده یانه مویست ههرچۆنیک بی، فیلتیک بدۆزنه وه، بۆ نه وهی بتوانن حه مه دۆکی ده داو خهن و بی گرن. بیر له هه موو شتیک کرابۆوه، به وردی هه موو به شه کانی پلانه که یان خستبوه به ریاس و هه موو که لین و قوژینی مه سه له که یان لیک دابۆوه. بهو شتیه یه که پیشبینی کرابوو و به پیتی نهو هه موو لانهش که به رده وام بۆیان ده هاتن، حه مه دۆک نیدی نهی ده توانی لهو ته له یه ی له لایهن بایراموغللی یه وه بۆی دانرابۆوه، ده ریاز بی. عارف سایم به گ له دوا ی سولتانوغللی یه زه رده شی ناردبوو و کاتیک نه ویش هات شیتست سواری چه کداری کارامه ی ده گه ل بوو. عارف سایم به گ بۆخۆی، له حالیک دا خۆی دابوه سه ره کهازه زیتر کفته که ی، تا حه ساری به پیری یه وه چوو. سولتانوغللی یه زه رده چوست و چالاک، وه ک لایکی میتر مندال له نه سپه که ی دابهزی، غاری دا پیشی و باره شی به جه نابی نوینهر دا کرد. نهو دوو هاوری و هاوسه نگره له میژ بوو یه کترین نه دیبوو:

— نهو سوارانه ههریه کهو بۆخۆی غه نیمی سه د حه مه دۆکانه و بهو حالهش...

سواره کان دابهزین و ده ستوریان پی دره بۆخۆیان به سینه وه.

عارف سایم بهگ و سولتانوغللی قۆلیان ده قۆلی یه کتر کرد و له پلیکانی دیوه خانئی وهسه رکهوتن. بایراموغللی له سه ری پيشوازی له سولتانوغللی کرد و به ههردووک دهستان توّقه ی ده گه ل کرد. نهو ده مه ی بایراموغللی چه ته یه کی به نئوبانگ بوو، جارێکیان ههولئی دا پوولئی له سولتانوغللی بستینی، ناردی یه لای و داوای پوولتیکی لی کرد، گوتبووشی نه ی نیری تووشی کیشه ی ده بی و هیرشی ده کریتته سه ری. سولتانوغللی وه لامی دابووه: با بایراموغللی بوّخۆی بی و پووله که ی به ری. ئیدی بایراموغللی نه ی وئیرا قهره له قهره ی به گی بداته وه ...

– بایراموغللی ده ی زانی پیاوه کانی من چۆن؟ ده ی زانی هه ر کاصو هه لۆیه کن و هه ری به کی لانی که م سی که سیان کوشتوه. جا چ نه نگیه یه کیشن؟ هه موویان لاتی قورینگی له حه وای ده نگیون! هه ر له بایراموغللی بیره! نهو بایراموغللی یه که تای له شاخی پهیدا نه بوته وه – بو وه شم نیه بلیم به ره وپوویه و تاریفی به کم، ها – ، به راستی یاغیی و با به سام و به ده سه لات له هه موو چیای توو پووسی قهت نه بووه! یان هه ر له وانیه له دنیا یه دا نه بووی... به ئی، جا ته نانه ت بایراموغللیش به و سام و هه بیبه ته یه وه ده خۆی رانه دیوه بیته سه ر من...

بایراموغللی پی که نی:

– راست ده فهرمووی، وایه، نه من لیته ده ترسام.

– نه خیر، نه تو له کهس نه ترساوی، به لام شته کهت به راوه رد ده کرد و...

– ناخر نه گه ر شته کهم به راوه رد ده کرد و هه روا تاوم نه ده دایه، له خۆرا نه بوو...

بایراموغللی به ته وای گوژابوو. نهو بایراموغللی یه کۆنه یاغی یه ی که جارن وه ک مندالان شه رمیون بوو، له جیتی خۆی داده نیشته و هه یچی نه ده گوت، ئیستا ببووه ئیسانتیکی دیکه. هه لسوور و چالاک وه ک باشووی گوشتخۆری چنگ تیژ، چاوزیت وه ک رپوی فیلباز، که پزی خوار و تیژی هه لۆیه، سمیلی گه وه، دریز و شوژ و نیوچاوانتیکی گرژ و به سام...

عارف سایم بهگ رووی ده سولتانوغللی کرد و هاوکات که دهستی بو مۆلیتیکی راده داشت و فهرمووی ده کرد دانیشی، گوتی:

– به لام حه مه ده وک هیرشی کرده سه ر قه لای دونکادیرلی یان و چاکیشی وئیرا!

سولتانوغللی دانیشته و هه ردووک دهستی له سه ر رانانی دانان. بایراموغللی له په نا ری و عارف سایمیش له به رامبه ریان دانیشته.

– به ئی... حه مه ده وک به راستی نازایه. نهو هاته سه ر قه لای من، له حالیک دا بایراموغللی

له هه موو ماوه ی یاغی گه ربی خۆی دا قهت نه ی وئیرا لی نئیزیک بیته وه!

پاشان به شیوهیه کی تەشەراری یهوه گوتی:

– ئەرئ بابە ئەو ھەمەدۆکە چی یە؟ بۆی پۆستەم نەبێ، پۆستەمی کۆری زالی؟

جەنابی نوێنەر بە بزەیه کەوێ گوتی:

– ئەوێ ئەو دەی کا، ھەر بە پۆستەمی دە کری.

بەلام ھەر دەسبەجێ دواي ئەو پۆخساری گۆرژ بوو و گوتی:

– باشە سۆلتانۆغلی، کاتیک ھەمەد تالانی کردی و پۆی، ئەتۆ دەسبەجێ پیاوت وەدوو خست، وا نیە؟

– بەلێ، وا بوو...

– ئەدی چەند جارن پیاوێ کانتی ھەتلە کرد و چەندی لی کۆشتن؟

سۆلتانۆغلی چاوی شۆر کردنەو و گوتی:

– شازدە کەسی لی کۆشتن.

– ھەر لەو پیاوانەش بوون کە ناویان پێ ھەل دەلێتی؟

– وەللاھی سەیرە نیدی، نازام بۆم چی! سیحەر، موغجیزە یە؟ ئینسان سەری لی دەرنای!

– ئەمەن نە باوێرم بە سیحەرھە یە و نە بە موغجیزە، سۆلتانۆغلی! راستی یە کە یە ئەو یە ئەو کۆرە یە کجار زیرە کە و نازاشە، ئەتۆش چت لە گەلێ پێ تە کراو!

– ئەمەن دان بەو دا دێنم کە دەروەستی نەھاتووم، بەگم! ئیستاشی دە گەل بێ، وی تاجی کەس پێی بوەستی. دیارە کاتیک ئەمەن لە شاخەکانی دەورە بەری خۆم نەتوانم بی کوژم، یان دە داوی خەم، ئەو بەو مانایە یە کە کەسیکی دی بە ھیچ شیوێ بە کە شتیکی وای پێ تاکری!

عارف سایم بە سەر سۆرماوی یەوێ گوتی:

– یانی بایرامۆغلیش پێی ناکری؟

– نەخیر، تەنانت نەویش بۆی ناکری!

قاوہیان بۆ ھێنان. ماوہیک ھەموویان بێ دەنگ بوون و تەنیا دەنگی قاوہ ھەلقوراندنە کە یان دەھات.

لە پێ عارف سایم بەگ بێ دەنگی یە کە یە شکاند و بە نیوچاوانیکی گۆرژوێ گوتی:

– بۆچی بۆی ناکری؟

دەنگی دەلەری. دیار بوو پۆی ھەستابوو و نە دەویست نیشانی بەدا.

– چونکە نەنگوستیلە کە یە خانەقای چلچاری پێیە...

— نهها...

— چونکه کراسه کهی سولتان سه لاهه دینی گورهی ده بهر دایه، هر نو کراسه که سه لاهه دین له شه ری خاچپه رستان دا ده بهری دابوو! چونکه بهگم نم دوا بی یانه خانه قای چلچاوی بۆته بهر گدروو خانه یه کی به راستی و کار و پیشه یان بۆته نه وه که کراسان بۆ حه مه دۆکان بدرورون!

— به لئی ده کری، چی دیش؟

— چونکه بهگم، پیتری به یانی که من ده هاتم، نهمپی حه مه دۆکی وهک هه موو به میانان له سر هه وریکی را، له ناسمانی حیلانندی و دهنگه کهی وهک گرمی هه وری له شاخان ناوازی دایه وه!

— نه وهش دوور نیه... منیش نه و حیکایه تانه م بیستون...

— چونکه بهگم، نه من پیاوه کانم وه دوا ی حه مه دی خست، که بی کوژن، به لام نه و پیش نه وهی نه وان بۆیان بکری، شوینیشی بیینه وه، کتوپر پیشی پی گرتن و شازده ی لی کوشتن. ته نانه ت هینشتاش بۆم روون نیه چند ده سته ن و چند که سن. بهگم نه من ده لیم نیمه زۆر زه حمه ته بتوانین حه مه دی له جووتیره کانی تووروسی بستین. چونکه بابه کان، مه لا سوننی یه کان، ژنه کان و کچه کانی سه رانسه ری نه و هه ریمه حه مه دۆکی وهک شیخ، وهک نینسانیککی پرۆز چا و لی ده که ن. چونکه بهگم...

— به و جوړی نه تو باسی ده کهی، له خۆرا نه من لی ره م، وانیه؟ سولتانو غلی، مه به ست نه وه یه که بایرامو غلی و عارف سایم بهگ ده سته موستانن و هیچیان له ده ست نایه؟ ده توی بلئی وا چاکره هه ستم برۆمه وه نه نکه ره ی و داوا نه مسته فا که مال پاشای بکه م له شکری وه سر تووروسی بگیری، وایه؟

— تکایه بهگم، به هه لیم لی تی مه گه... مه به ستم نه وه نیه...

— نه خیر زۆر چاکت لی تی گه یشتوم. به پیی نه و لی کدانه وه یی تو هیچ ریگایه کی دیکه نیه. تا نیستا بایرامو غلی ددانی به جهرگی خۆی داگرتبو و هیچی نه گوتبو، نیستا وه قسه هات، سینگی برده پیشی و گوتی:

— سولتانو غلی نه وان ی ده یان لیلی تا راده یه ک راستن. جووتیره کان ده ی په رستان و نه سپه که شی هه موو به یانی یان به سر تووروسی دا دی و ده حیلینی، به لام نه وه ت له بی نه چی سه رده مینک خه لک ده یان گوت گوتیان لی بوه نهمپی منیش حیلاندرویه تی!

وا دیار بوو بایرامو غلی زۆر نار هه حه ت بوو، بۆیه ناوای قسه ده کرد، سولتانو غلی یه زه رده زانی زیده ره ویی کرده وه:

– وايه، نەسپەكەى تۆش دەى جىلاندى...

– نەنگوستىلە بەبرووسكە كەشم پى بوو.

– وا بوو.

– كراسى سولتان سەلاھەدىنى ئەيووبىشم دە بەر دابوو...

– راستە، ئەويشت دە بەر دابوو، ھەر بۆيەش ماوى!

عارف سايم بەگ قسەكەى پى پىرىن:

– بۆ خاترى خۇداى سولتانوغلى! يانى ئەتۆش باوەرىت بەو شتانه ھەيە؟

سولتانوغلى قامكى بۆ لاي پەنجەرەى را داشت:

– ئەمىش باوەرىم پىيەبى، خۇ خەلكى شاخى باوەرىان پىيەتى و گرتەكەش دە ھەى داىە!

بايراموغلى ددانى دەچىرەوۋە بردن و گوتى:

– با باوەرىان پىيەبى، بۆخۆم دەزاتم چۆنىان تى دەگەيەنم! ئەمن...

سولتانوغلى ھەناسەيەكى ھەل كىشا و گوتى:

– نىشاللا! ھىوادارم وا بى. ئەمن دەزاتم ئەتۆ بايراموغلى يە گورەى و ئەو بى چاۋوروۋانە

ئەگەر ۋەك ھەزەرەتى عەلىش نازا بن، ھەر تۆزت ناشكىنن... ھەر بۆيەش بە خۆم و

پىاۋەكافەوۋە ھاتووم كە يارمەتت بەكم...

بايراموغلى تىژ گوتى:

– سوپاس!

عارف سايم بەگ لە ھالىك دا دە بىرەوۋە رۆچوۋبوو، ھەستا و گورە پىاۋەكانى دىكەى

بانگ كرد، كە تا نىستا لە ژورەكەى تەنىشتيان دانىشتىبون. سولتانوغلى يە زەرە

ھەموويانى دەناسىن. ئەوانىش كاتىك زانىان سولتانوغلى بە خۆى و پىاۋەكانى يەوۋە ھاتۆتە

يارمەتىيان، زۆر خۆشھال بوون.

پاشان قەدەرۆغلى ھاتە ژوروى. ئەو بەگە مولك، مەرۋمالات و بىرىنچە چارىكى زۆرى

ھەبوو و سەرعىلى عەشىرەتىكى بوو كە نۆ دىيان ھەبوون. ئەويش ۋەك سولتانوغلى

رەگەزنامەيەكى بە دىۋارى يەوۋە ھەلواسىبوو، كە دەرى دەخست بىنەچكەى وى پاشا بوون...

قەدەرۆغلى مېژوۋى بىنەمالەى خۆى بى گرى دەبردەوۋە سەر يەك. بابوئاپىرانى لە بەگ ھەرە

گورەكانى بۆسوۋكىيان و نۆغوزىيان بوون، بە دولكادىرلى بەنىويانگ بوون و سالى ۱۳۳۹

لە بەشى ھەرە رۆژھەلاتى ھوكوومەتىكى مېرنىشىيان دروست كردبوو. ئەو ھوكوومەتە لە

میرنشینه کانی دیکه به هیژتر بوو. به گی همه ره گوره ی نهو تایفه یی ناوی کاراجه بهگ بوو و ناوچه کانی نادیا مان، مالآتیا، هاریوت، نانتاکیا، ماراش، نانتیپ له گهل زولکه دیری یی به سهر هر یمه میرنشینه کی وانوه بوون. سالی ۱۵۲۳، کاتیک علی بهگ، دوا بین سهرۆکیان، مرد، میرنشینه کیان به دهستی عوسمانی به کان رووخا، بنه ماله که هم مو له بهین چوو و نار و ناوبانگی دولکادیرلی یان دوا ی سیسه د سالی پر له شانازی، له بیرچۆوه. دواتر هیئتیک کهس پهیدا بوون که ده یان گوت میراتگری نهو تایفه یین، به لام هیچیان نه ره گه زنامه یان هه بوو و نه به لگه یه کی وا که قسه کیان به سلینی. نهو جار زۆر دواتر هیئتیک دولکادیرلی پهیدا بوونوه، به لام شتیکیان کهم بوو و نهویش هیژ و پوولتی زۆر بوو. نهو کات مه لایه که له ماراشی هه بوو، ناوی مه لا ته حسین بوو، زانستی نابینی له دیمه شقی خوتندبوو و خه تخۆشینگی سه ریش بوو. کاتیک مه لا ته حسین گه راپه وه نیشتمانی خۆی، خه تخۆشی باوی نه مابوو، به لام مه لا ته حسین ده زانی چۆن پوولتی پهیدا کا و ته نانه ت زۆر ده وله مه ندیش بی: هر کهس پازده سکه ی زیری بۆ هینابایه، ره گه زنامه یه کی وای بۆ ده نووسی، که کابرا راست ده چۆوه سهر ره گه زی دولکادیرلی یان، ره گه زنامه که به مۆر و نیشانه ی زیری نی پاشایانه ده رازابه وه و کهس شکی نه ده کرد که نه وه له سهر بناخه یه کی راست نه نووسرابی. ناخره که ی هیئده ی لهو ره گه زنامه نه نووسین، که هه موو زنجیره چپای تووروسی پر بوو له دونکادیرلی یان...

هر حه وتوویک پیتشر حه مه دۆک هاتبووه سهر قه ده رۆغلی و کۆمه لیک تفهنگ و کیسه یه کی سکه ی زیری له کۆنه وه ماوه وه ی لی ته ستاندبوو. به گیتی دیکه شی ده گهل بوو، که ناوی کاراجه بوو و به ناوی باپیره گه وره یان کرابوو. ده شتی گوندیشلی خواره وه ی ماراشی هه مووی نی وی بوو. نهو به گه ره وه نه سپ، میگه له مه ر و گارانیکی زۆری هه بوو و هه موو سالی مالآتیک زۆری له نالیپوو و دیمه شقی ده فروشتن. زیریکی زۆری کۆ کردبووه، له راستی دا خه زینه یه کی زۆر به نرخ و به نیویانگی هه بوو. نهویش ره گه زنامه ی گۆرینی هه بوو، به لام نی وی له نی خه لکی گه وره تر بوو و هه مووشی زیری تی گیرابوو. مۆری سولتانی تی دا به گول رازابه وه و هیئده جوان و ده گمه ن بوو که له دووره وه سه رنجی مرۆقی بۆ لای خۆی راده کیتشا. قسه ی تی دا نیه مه لا ته حسین کیلۆیه ک زیری له نووسین و رازاندنه وه ی نهو ره گه زنامه یی دا ده کار کردبوو.

زۆر ناغا و به گی دیکه ش که هه ر کام سهرۆکی تایفه و عه شیره تیکی بوون، به سوار و پیاده ی چه کداری خۆیانه وه هاتبوون. حه مه دۆک چووبوه سهر زۆرینه یان، پوول و زیری زۆری

لی تهستاندبوون و به سمر هه تیو و بیوه ژنی سمرده می شهر و داموانی دیکه ی دا دابه ش کردبوو. هه موو به گه کان له حه مه دۆکی بیزار بوون و نه فرینیان ده کرد.

پاشن بله یه کچاویشیان هینا. نهویش سالانیتیکی زۆر یاغی بوو و دوایه خۆی ته سلیم کردبووه، عهرزتیکی له ناناوارزای کریمیوو، چوار ژنی هه بوون و ره وه دیک مندال و له گه ل مالومندالی خۆی خه ریکی ژبانی خۆی بوو. جه باره درێژ و ره مۆش، که نهوانیش پیشر هه ر یاغی و له گه ل دهسته ی بایرامۆغلی بوون، هاتنه گه لی. ره مۆ به " ره مۆ که له باب" به نیویانگ بوو، چونکوو نهو کاته ی چه ته بوو، کاتیک ناغا و دهوله مهنده کانیان رووت ده کردن، به زۆری جلی پی داده کهندن، له سمر عه رزی راست درێژی ده کردن، ده چوه سمر پشتیان، دهستی لیکنده دان و وه که له بابی دهی خویند. نوریه گو له ش، که نهویش کۆنه یاغی بوو و بز درنده یی و بی ته زه یی به به نیویانگ بوو، ره گه ل کهوت. له زوه وه خه لک ده یان گوت: یاخوا کهس نه که ویتته بهر دهستی نووریه گوته ی.

بهو شیه یه خه لکیکی چه کداری به نه زموونی زۆر له شاخیه وه، له ده شتیه، له ماراش و لیواره کانی ده ریایه وه، کۆ کرابوونه وه و ناماده ی ده سته ی کاردنی چالاک ی بوون. مه به سته ی عارف سایم به گی روون بوو: هه رچی زووتر ده بی نهو داستانه کۆتایی پی بی و حه مه دۆک که نیدی له راده به ده ر گه وره بۆته وه و ناویانگی ده ر کرده، ناسه واری ون بی و ته نانه ت له بیر و می شکی خه لکیش بسپردریتته وه.

دوای لیکنۆلینه وه و بیر کرده وه ی پیویست، بایرامۆغلی به ره و چیا وه ری کهوت. عه لی یه شهل، جه بار و هه موو کۆنه یاغی یه کانی له گه ل بوون و هه روه ها پیاره کانی سولتانۆغلی یه زه رده و به گه کانی دیکه و هیندیک چه کداری داوخوازی ده شتی و شاخی له گه ل دهسته ی وی بوون و دیاره سه رۆک و فه رمانده ری هه موویان هه ر بایرامۆغلی بوو. نهو چه کدارانه هه موویان ناواتیان نه وه بوو حه مه دۆکی بکوژن و ناویان بچیتته میژووه وه. عه لی یه شهل، رۆسته م و بله یه کچاو هه ر کام نه سپی خۆیان پی بوو و سوار بوون، به لام نهوانی دیکه هه موویان به پییان بوون.

کاتیک نهوانه له شاری وه ده ر کهوتن، تروشی پیاویتیکی خۆیان بوون، که نه رکی کۆکرده وه ی زانیاری به نه سته وه بوو و نهو پی پی راگه یانندن که حه مه دۆک دوای نه وه ی هه والی پی گه یشته که بایرامۆغلی بۆی وه ده ر کهوتوه و لیته ده گه ری، کشاوه ته وه لای کیر کسوی. بایرامۆغلی ته پی تیکی زانیاری دامه زرانده بوو و هه تا له گه ل چه نده کسه ی هه ل سووری نیو نهو ته ریه ی دا پیوه ندی

نەگرتبايە، دلتيا نەدەبوو و بېريارى نەدەدا. دەىزانى دوور نىە كەسى دىكە بتوانن خۇيان دەو تۆرە دا جىبىكەنەو و بە ھەلمى بەرن. بۆخۇى نە سەردەمى چەتەگەرىيە دا زۆر جار دوژمىنى بە لاپى دا بردبوو و ماندووى كىردبوو. ھەمدەدۆك زۆر ھەلسووپ بوو، ھەزار گوى و ھەزار چاوى ھەبوون و نەگەر بايرامۆغلى بە وشيارى ھەوتى بۆ بەرەوربوون لە گەلى و دەداو خستى نەدابا، دەىتوانى سالانتىكى زۆر بەو نىتو دا بى و بچى، نەویش بھولتنتىتەو و قەتىش خۇى نىشان نەدا. نىستا وا ديار بوو تۆرى زانىرى بايرامۆغلى بە سالداچو ھەر نەبى نە نى ھەمدەدۆكى لاو نەدەمايەو. بىجگە لە وەش ھەمدەدۆك زۆر بەگى كوشتبوون و پروت كىردبوون، لاو بوو و شايى بە خۇى بوو، نە ھىچ نەدەترسا، خۇى نە جىتى كوتىرۆغلى، چاكرجانى و تەنانت رەشمارىش دەدى، نە ھىچ نەدەپرىنگايەو و بە پىتوئىستىشى نەدەزانى زۆر خۇى بشارىتەو. ھەرەھا وا ديار بوو ھىندىك نە رادەى خۇى زياتر متمانەى بە جووتىرەكان و نەو لاو مېرمنداانە ھەبوو، كە ناوى وىيان لە خۇيان نابوو. ھىچ دوور نەبوو لە نىتو نەو كوپانە دا نى وا ھەبن، كە بە زىانى ھەمدەى ھەلسوكەوت بىكەن. بايرامۆغلى بەشەھالى خۇى پىتى واپوو كە نەو دنيايە كەسىكى واى تىدا نىە كە بە راستى متمانەى پىبىكەى. جووتىرەكان سەدان سال بوو لە ژىر نەشكەنجە، كوتىرەوهرى، چەوسانەو، شەر و نەخۇشى جۆراوچۆر دا دەياننالاند، نىدى ھەستى وەفادارى و بەلئىنپاراستىيان تىدا نەمابوو و نەو بەرەو بەرەكەتتىيان دەكرد! زانىبايان ھەمدە دەىدۆرتىنى، دەسەجى سەريان دەبىرى، بە دارىيانەو دەكرد و بۆ بايرامۆغلىيان دىنا. ھەر بايرامۆغلى بۆخۇى، بۆچما نەگەر متمانەى بە جووتىرەكان كىردبايە، قەت چىاي بەجىدەھىشت، كە بە ماژ و ھىلانەى خۇى دەزانى؟ نەو ھەموو پىاوانەى بۆ دە گەل بوون؟ شەرى بىست كەسىك چەتە نەو ھىزد گەورەبەى دەوئىست؟ دوو گورھان ژاندەرمە بە فەرماندەرايەتىى ياوەر فاروقى، دووى دىكە بە فەرماندەرايەتىى سەروان عىززەت نوورى و دووش بە فەرماندەرايەتىى سەروان عەلى كاورى بە لاپەكى دىكە دا ھەلىان كوتابوو سەر كىتوپارەى. باشە ئەو بە راستى ھەلە نەبوو؟ پەنجيا پىاوى ھەلسووپ بۆ راوى نەو چەتانە بەسە. عارف سايم بەگ و بايرامۆغلى دەيانەوئىست لەشكەرە كە زۆر بى و مەبەستىش ئەو بوو كە جووتىرەكانى توورپووسى چاوترسىن بىكەن. توانىبايان بەو ھەموو ژاندەرمە، چەكدارە داوخوازە و لە ھەمووانىش گرىنگەر و بەرچاوتر بە بايرامۆغلى خۇى، ترس، ئالۆزى و دلەراوكى بچەنە نىتو جووتىرەكان، نەوى دىكە ھاسان دەبوو. مېژوو نىشانى داوہ جووتىرە لە رابىردووش دا نە ژاندەرمەى ھەر ترساون و ھىزى زۆرى نىزامى تەنيا شتىك بوو كە بە چۆكى دا ھىتانون.

بۆ ئىئواری ئەو ھىزە گەيشتە مېزگىتكى خوارەھى كانىيە گولان. ئە وى مانەو ھىتوھىيان ھەلدان، مەر و جوانەگايان كوشتنەو و لە مەنجەلى گەورە گەورە دا پلاويان لىنا. خەرجى خواردنى ئەو پىاوانە كە لە گەل بايرامۆغلى بوون، لە سەر ناغا و بەگەكان بوو. عارف سايم بەگ پىتوگوتبوون ئەو پىاوانەى وى گىيانى خۆيان بۆ دەولەتى دە مەترسى ناويشتو، بەلكوو لە پىتاوى پاراستنى گىيانى بەگەكان دا سىنگى خۆيان بە گوللەھىمە ناو، كە وا بوو ھەر ناغا و بەگىش دەبى ھەموو خەرجى وان بەدەن.

سولتانۆغلى و ھىزەكەى سىشەو و رۆژان لەو شوئە مانەو. بۆنى پلاوى دەدەتمەراو و كەبابى سەر ناورى دەگەيشتە گوندى كانىيە گولان، بەلام لە تەواوى ئەو ماوھىيە دا تەنانەت يەك كەشيش لە دىنى را نەھاتە خوارى بلى بەخىرتىن، يان لىيان بېرسى بۆ كوئ دەچن. خەلكى دىئەكەى لە مالى نەدەھاتنە دەر و كەس لە نىو دىنى نەدەبىنرا. بايرامۆغلى ئەوھى پىسەير بوو. ناخەكەى خۆى پىزانەگىرا، يەككى ناردەسەرى، بۆ لای نايىبە زەردى كە دۆستى خۆشەويست و لەمىزىنەى خۆى بوو. نايىب بە كابرەى دا وەلامى بۆ ناردەبۆو و گوتبوى، لە لايمەن مەنەو لە بايرامۆغلى بېرسە، بەلام پىتەبلى، مەگەر ھەر چاوم پىتەنەكەوى! لە خودام تەلەبە خۆم نىشان بدا! دەبى دەردىكى بەدەمى ماست بى و لە پىش سەى رۆكەى! يانى نىستا ئەو ھىندە بىچاوپوورو بوو، كە ناوا بكا؟ بىگومان ئەو رووھەلمالارىيەى لە عارف سايم بەگى فىز بوو! كە چوويەو بۆ لای، لىپىبېرسە و پىتەبلى خۆشم لە چارەى نايە و پىمخۆش نىبە چاوم بە چاوى بکەوى...

بايرامۆغلى پىاوى دىكەى ناردنە لای، بەلام بىسوود بوو. ئەو جار رۆستەمە كوردى نارد. نايىب رۆستەمى زۆر خۆش دەويست، بەلام نىستا كە ئەو چوو ژوروى و چاوى پىتەكەوت، نە چاوى لىكرد و نە دواندىشى. رۆستەم ماوھىيەك راوھستا و ھەولتى دا بىدەيتى، بەلام سەرنەكەوت و بە دلشكاوى گەراپەوھە نۆردووگاگەكەيان:

– ھەر زارى ھەلئەپچىرى و نەى دواندم! چاويشى لىتەكردم! بايەخى سەگىكىشى پىتەدام. مات و بىدەنگ لە تەنىشت ناورگى دانىشتبوو، دەتگوت پەيگەرەيەكى بىگىيانە.

بايرامۆغلى بە توورپەيى ھەستا سەر پى:

– بۆخۆم دەچم، بزانم ئەو كابرەيە بۆ وا دەكا!

سوار بوو و لە گەل رۆستەمى چوون بۆ نىو دىتى.

لە بەر دەرگای مالى نايىبى لە ولاخى داھەزى، دەرگای كردەو، چوو ژوروى و گوراندى:

— نافهرين نايبه زهره! به پاستى دۆستايه تى ناروا ده بى! له كنه خو ئه من و تو برا بووين...
نايبه زهره چوارميرده كى، له سهر كهوئىكى، له پهنا ناورى، دانىشتبوو، ده گرى
ناوره كه يهوه پامابوو و مه تقى نه ده كرد، نه خوئى بزوات و نه چاوشى لى كردن، ته نيا هيئديك
زياتر پشتى دانه وانده و له ناوره كهى چوه پيشى.

— نهوه منم، بايراموغلېم، نامپينى؟

نايب كه ميك شانى ههله كاند.

— نايب، ميوانت هاتوون، ميوان ديارى خودايه! نامانپينى؟

به لام نايب خوئى هه نه بزوات. له هه موو ژيانى دا بايراموغلې نه كه وتبووه دۆختكى نارواه
و كهس ناواى هه لسوكهوت نه گه له نه كردبوو. چۆن ده بى نايبه زهره وا بكا؟

— گوتم نيتمه ميوانين و ميوان ديارى خودايه. هاتووين سهرت به دين! تينگه يشتى ده ليم

چى، يان به ته واوى شيت بووى سه گه زهره؟

نايب كه نه وهى بيست، وهك گوللهى ده ربه رى، له پيش بايراموغلې راهه ستا و به بزبه كهى

تاله وه گوتمى:

— شيت؟ نه گهر شيت له دنيايه هه بن، پيم بلئى بزاتم كهس به قهه تو شيته؟ خه لكينه

بزانن! نه وه بايراموغلې به نيويانگه، كه سه رده ميك عمرزى له بن پينى ده لهرزى، نهو كه سه يه

كه وهك هه لئو سه ربه رز و بى منته بوو. نهو كه سه يه كه گوڤه وهك گوڤه وهه زه رته عه لى،

شيرى خوداى بوو. هه نهو پياوه يه كه له ده شتى و له شاخى نانى هه ژارانى ده دا! به لام نيستا

وه رن بايراموغلې گه وهه ببينن. نيستا بوته مندالوكه ي به رده ستى ناغا و به گان و هاتوه له

شاخى هه مه ده وكيان بو بكوژى، له گه له ژانده رمه و پياوه كانى سولتانوغلې به زه رده،

قه مبه روغلې و كاديوغلې سه مكار ده ستى تيكه له كردوه، هاتوه هه مه دزكى بگرى، به

زيندووى كه ولتى كا، چاوى ده رهينى و بى داته ده ستى سولتانوغلې... برىا نه من نهو كاته له

داردانىلې كه شتى به شهركه ره كان ليمان پهيدا ده بوون و وه بهر توپانيان ده داين، كوژرابام و نه م

رؤژه م نه ديبايه! خوژگه لهو شه رانه دا له توپه تيان كردبام و بسته گوڤيكيشم له سهر نهو

دنيايه نى نبا، به لام بايراموغلېم ناروا به پروخواوى و زه بوونى نه ديبا! ده لئى "گورگ نه گهر پير

بوو، ده بيته مه سخه رى سه گان." برىا بايراموغلې به جحيلى مردباى و نه گه يشتبايه نيستا!

پاشان به هه رده ووك ده سه به هيز و گه وه ره كانى رؤبووه يه خه ي بايراموغلې. لهو حاله ي دا

چاوه كانى پير ببوون له ناو و هه موو گيانى ده لهرزى:

– پیم بلی بزائم، نهوه لهشکرت له کئی کردوه بايراموغللی؟ دهچی به کوی؟ دهچی
 همه دۆکی ده کوژی؟ له ههله دای بايراموغللی! نهوه همه دۆک نیه دهی کوژی، گولله به ژبانی
 لاوهتی خۆتوه ده نیتی و لاوه تیبی خۆت ده کوژی! همه دۆک نیه، بايراموغللی به، کوژیروغللی به،
 ره شماره، حهزرتی عملی به ده کوژی! همه مو نهو دلانه ده کوژی که بۆ عدالته لی ده دهن و
 دژی ستم خهبات ده کهن! بایه خه نینسانی به کان ده کوژی! چبای تووروسی ده کوژی! به راستی
 له رووت ههله دی چاو له چاوم کهی؟ وه لأم دهوه، بايراموغللی نازای به ناوبانگ! گویم لی بگره
 بايراموغللی، نه تۆ ده ست له یاغی بگری به کیشایه وه، چووی دانیشتی و ون بووی! نه تۆ
 مردووی، به لأم خه لکی ته اوای زغیره چبای تووروسی ریزت ده گرن، له لایان گه وره ی، شینعر،
 حهیران، بهیت و گۆرانیت بۆ دروست ده کهن و پیت هه لده لئین! به یاد و ناوی تۆوه سه مای
 فاران دۆل ده کهن! به لأم نهو جار نهو گۆرانی، بهیت و سه مایانه ته او و ده بن و ده بنه نی خه لکی
 دی... نهو خه لکه میژووی تۆ و ناوبانگی تۆ هه م له دلنی خۆی و هه م له سه ر نهو عه رزه ی
 ده سپرته وه! گویت لی بوو، بايراموغللی؟

دوای نهو قسانه هه ستا و وه ده رکه وت. خۆر ده دره وشایه وه و کزه بایه کی سارد له سه ران را
 ده هات. نایبه زه رد له سه ر کۆلکه دارنکی، له بن دارگۆیزه گه وره که ی قولینچکی حه ساریان
 دانیشته بو و ده بیرانه وه رۆچوو بوو. له وێوه خێوه ته کانی هۆردووه که ی دیار بوون. بايراموغللی
 به لاره وه لاره وه هاته ده ری و چوو بۆ لای نایبه زه ردی. شه پکه ی کلاره که ی چاوه کانی و
 به شیککی رۆخساری شار دبووه. هیندیک چوه پیشی، راوه ستا، ده تگوت ده به وی شتیک بلی،
 به لأم رووی وه رگتیرا و گه رایه وه. هه موو گیانی ده لهرزی و به زه حمه ت ده ی توانی به پتوه
 راوه ستی. لغاوی نه سپه که ی له ده ستی رۆسته می وه رگرت، به لأم لاقه کانی هینده ده لهرزین،
 که نه ی ده توانی خۆ باوێته سه ر نه سپه که ی و سوار بی. چاری ده ره شه وه ده هاتن، نیتوچاونی
 گنج ببوو و لیوه کانی ده لهرزین. له سه ره خۆ، له حالیک دا سه ری داخسته بوو، لغاوه که ی ده
 ده ستی دا بوو و نه سپه که ی به دوای خۆی دا ده کیشا، گه رایه وه بۆ لای هۆردووه که ی. رۆسته مه
 کوردیش هه ر چوه خێوه ته که ی وی و له په نای دانیشته.

له نه کار بايراموغللی گوتی:

– نایبه زه رد راست ده کا. نیه ده چین لاوه تیبی خۆمان ده کوژین، کراسی کۆنه بزووتنه وه ی
 خۆمان له بهرمان داده درین. نایب دۆسته و پیاوی چاکه، ده نا ده بوو تفی ده چاری کردبام.
 رۆسته مه کورد ناخیک هه لکیشا و له سه ره خۆ گوتی:

– بەلئى، من و تۆ ھەردووكمان خەرىكىن بېچىن ئەو گولانەى ئىرە، ئە شاخى، شىن بوون و ھەر بۆخۆشمان پىشتر چاندوومانن، پىشئىل بکەين! ھەر برىا ئەو رۆژەى چەكمان دادەنا، مردباين و نەگەىشتباينە ئىستا و ئەو بەلایەى بېينىن کە توشمان بووہ!

– ئىستا ئىدى ناتوانىن بلئىن نا، وانىە رۆستەم؟

– نەخىر، ئىستا ئىدى درەنگ بووہ، کاکە...

– نەگەر بلئىن نا و نەى کەين، چ دەبى؟

– خەنک دەئىن بايرامۆغلى گەرە وەدواى کورئىكى مندائىکار کەوتىبوو کە ناوى حەمەدۆک بوو، دەيەويست کورکەى دەداو خا و بى گرى، بەلام دواتر ترسا و گەرايەوہ. ئەو کاتى دەيىنە گائتەجارى خەلکى و نەوہش زۆر ناخۆشە و لە داخان دەمى... خەنک نەوکاتى باوہر ناکەن کە ئىمە دلمان بەرايى نەوادە شەرى حەمەدۆکى بکەين و ئەو گونەى پەر پەر بکەين کە بۆخۆمان تۆوہ کەيمان ئە شاخى چەقاندوہ! ئەو کاتى ئىدى کەس نازانى کە بايرامۆغلى پىنى خۆش بوو بىرى، بەلام تەقە لە لاوہتپى خۆى نەکا...

– راست دەکەى کەس باوہر ناکا. بەلئى ئەو رىنگايەى چارەنووس خستوويەتە پىش ئىمە، نە وەى زياتر نىە! وا ديارى کراوہ کە حەمەد بە دەستى ئىمە بگىرى!

بايرامۆغلى ئە حالىک دا ھەر وا نوقمى بىرکردنەوہ بوو، بە دەرگای چادەرە کەى دا چاوى ئە لووتکەکان کرد، کە ھەر وا بەفريان پىتوہ بوو و سىى دەچوون. کاتىک رووى دە رۆستەمى کردەوہ، چاوہ کانى ناويان تىگەرابوو، روخسارى گرژ ببوو و گنجى نىتوچاوانى زۆرتەر وەدەرکەوتىبون. بۆلەيە کى لىھات و وەک نەوہى ئە گەل خۆى بى، ئە بن ئىوىيەوہ گوتى:

– ھىوادارم حەمەدۆک يە کسەر بمانپىکى، ئەو دەمى ھەر نەبى شەرەف و نابرووہ کەمان

پى دەمىنى.

رۆستەمە کوردیش دەسبەجى گوتى:

– ھىوادارم وا بى!

بايرامۆغلى بە پىاوہ کانى گوت خىتوہتەکان بچەن. کۆ کردنەوہى ئەو خىتوہتەنە ستۆى کوئىخاى دىى بوو و بايرامۆغلى پىنى خۆش نەبوو لەمەو دوا چە کدارە کانى تىکەلارى خەلکى بن. ئەو ھىزە شەو و رۆژىک بەرپىتوہ بوو. ئەو بەيىنەى دا بەردەوام تەتەر دەھاتن ھەوائى تازەيان

دىنان. بايرامۆغلى ھەرلە سەر زىنى ئەسپە کەى ماوہيەک رادەما و بە بىرىکى ئالئۆزەوہ گوتى دەدانى و پاشان مىلى رىنگايەى دەگرەتەوہ.

کاتیک گه‌یشتنه سەری شاخی، لە لای راستە، لە نێو دۆلتیکی دا، گوندیکیان بەدی کرد. پیاوێکان ماندوو و برسی بوون. دوو گەل ئە کولانەى مائەکان دەهاتەدەر. شونیتیکی بەرتهسکی ناواڵە لە نێو دێی هەنکەوتبوو کە گیای سەوزی لێ بوو، دوو دار پەلکی گەورەى لێ پۆابوون و جۆگەیه‌کیشی بە نێوہ راستی دا دەهات.

کاتیک خەنکی دێیەکەى چاریان بە وان کەوت، چوونەرە نێو مائەکانیان و دەرگاکیان داخست. بایراموغلێ دیتی کە لە چاولیکنانیک دا یەک کەشیش بە دەرەوہ نەما.

چوونە بەر دەرگای خانووتیکی کۆن کە دیوارەکانی بە گلەسپی سواغ کرابوون و وێدەچوو مائێ کوێخای دیتی بێ. کەس بە پیریانەوہ نەهات. بایراموغلێ وەک کەرولانانی لێ هاتبوو: قەتم ناوا هەتسوکەوت ئە گەل نەکرەوہ. جارێ کە یاغی بووم، کاتیک رووم دە دێیەکی دەکرد، مەیدانە نەسپیک بە پیرمەوہ دەهاتن، جیژنیان بۆ دەگرتم، خەلک خودا خودایان بوو بچمە مائییان و کاتیک ئە دێیەکی دەمامەوہ، هەموو مائەکان بانگهێشتنیان دەکردم. رەمۆ کەلەباب هەرای کرد:

– نەری مائێ، کەستان ئە ماڵ نیه؟

دەنگی زۆر بەرز بوو و هەراکەى توورەبوونی تێدا دیار بوو. دیسان هەرای کردەوہ، وەلام نەبوو و هەموو دەرگاکیان داخرابوون.

بایراموغلێ وەک ماری فیشکاندی:

– دەرگاکی ئە رەسە بەرن و بێ کەنەوہ!

سێ - چوار چە کردار بەیەکەوہ دە دەرکەى رۆهاتن، لە رەسمەیان برد و کردیانەوہ. پاشان چوونە ژووری و چەند پیاویان هێنایە دەری، بەکێکیان پیرەمێردیک بوو ریشی سپیی درێژی هەتا سەر سینگی دەهات.

بایراموغلێ دە پیاوێکان راخوړی:

– نەو پیاوێ ریشسپییەى بەردەن!

کاتیک پیاوێکەى ناسیەوہ، دینی لە کێن نەما. گیانی وا دەنەرزى، نەسپەکەشى دە بنی دا دەستی بە لەرزینی کرد. نەو پیاوێ پاشا نەحمەد بوو کە لە کۆنەوہ دیوانس و دۆستی نێزیکى یەکتر بوون. پاشا نەحمەد خانو و مەزایەکی گەورەى نە دەشتی هەبوو و لە زووہە لە گەل هەر کەس دوابا، دەگوت نەمن لە تاییەى دۆلکادیرلی یانم، تەنیا من نەو تاییەى ماومەوہ. هێندیک کتیم هەن، نەویان تێدا نووسراوہ، کاغەزى سەرژمێرى و مۆزى سولتانیم هەیه، بەلام کەس بۆی نەدەسەلماند، چونکە رۆژ بە رۆژ نەوانەى وایان

ده گوت و ږه گه زنامه و مۆر و به لگه شيان همبوون، بمرده وام زياديان ده كرد. ناخره كهي نه داخي نمو خلكهي پاشا نه حمده ماله كهي پيچاييموه، له دهشتي ږوي و هاته نم گوندهي كه بنه ماله كميان زوو ليږه را هاتبوون و هيشتا به شيك له خزمه كاني هر لي بوون. نم گوندهش پاشا نه حمده ممرزا و مالي خوي همبوو و دواي نموي نمو گوندهي داممرا، بوو به كوڅا. بايراموغلې نموي ندهزاکه.

– نه حمده پاشا، نه منت نه ناسي يه وه؟

پاشا نه حمده به روويه كي گرژه وه وه لامي دايه وه:

– ناسيمي يه وه! نه من چون ده بي نه تو نه ناسمه وه؟

– باشه، ده بي ناوام هه لسوكوت له گه ل بكي؟

پاشا نه حمده بزده يه كي تالي هاته سر ليوان:

– ږو بايراموغلې! هر نيستا ليږه ږو! نه من و تو نانتيكمان به يه كوه خواردوه و دياره دؤست بووين، به لام نيستا پيت ده نيم ږو، له كوڅمان به وه. ږو هممه دؤكي بكوږه! ده ږو ده ي بايراموغلې، دؤستي ديريمن، كه وه هه نوي سر ريز و به زه فې بووي و وه ك شه هيني چابوك بووي! ږو قاره ماني قاره مانان! ږو هممه دؤكي بگره و بي كوږه...

– زور سريره پاشا نه حمده، نه من بيستومه كه هممه دؤك هاتوته سرت و هرچي

هه تېوه لتي نه ستاندوي، وايه؟

پاشا نه حمده سره هه لينا و به چاوه سهوزه بچو كه كاني سيري بايراموغلېي كردو گوتي:

– به لي راسته، هممه دؤك هاته ماليتم و هرچي زيږ و زيوي كؤنم هه بوو، لي وه رگرم و به

سر نمو مندالانمي دا دابهش كرد كه بابه كانيان له شهري دا كوږ را بوون.

بايراموغلې هميران مابوو. هر دوو كيان چاويان ده چاوي يه كتر بري. پاشا نه حمده ديسان گوتي:

– به پتي خوت دابرو، بايراموغلې، هممه دؤكي بكوږه، به لام له پشته وه را ته قهي لي بكي،

چونكه نه وه زياتر له كه سايه تي و ناوبانگي تو ده وه شيته وه.

پاشان به ده نكي به ريز بي كهي. پي كه نينيكي تال و رووي وه رگيږا و چوه ژووري. نيو

دنيه كه هر وا چول بوو و ته نيا چند مندال له قولينچكي كه وه چاويان تي پري بوون، به لام

نه وانيش كه زانيان چه كداره كان ديتويانن، رايان كرد و ون بوون. ده سته يه ك مريشك و

كه له باب له سر كو خوله ميتشيكي چينه يان ده كرد و باله كانيان له نيو تو زي دا ده بري قايه وه.

بايراموغلې نمو گه رانه ي دا توشي زور هاورتي كوني ديكي بوو و هه لسوكه وتي هيچ

كاميان له گه لي، له ني ناييه زرد و پاشا نه حمده ي باشر نه بوو. هر قسه و تانه و

تەشەرتىكى ئەو كۆنە ھاۋىپىيەنە ۋەك خەنجەرى كارى لە دىنى ئەو كۆنە ياغىيە دەكرد. پۇژ بە پۇژ جوتتېرەكان خراپىريان لە گەل دەجولانەۋە، قسەى سووكيان پىدەگوتن و بە چاۋى سووك لىيان دەروانىن. بۇ يەك جارىش كەس قسەيەكى خۇشى دە گەل بايرامۇغلى نەكرد، بەلام خەلكەكە و بە تايبەت دۆستە ھەرە نىزىكەكانى خۇى لەو گوندانەى چىاي، لىيان نەدەپىچايەۋە و ھەر لۆمەيان دەكرد. ئەو جار بايرامۇغلى دەرسىكى تازە سەبارەت بەو دىھاتىيانە كە تا نىستا بە دووروو و بىبەلئىنى دەناسىن، فېر بوو...

قاسىدىك بە ھەناسە بېر كە گەشىتى:

– ئەو رىنگايەى گرتوتانە، راستە. ياۋەر عەلى گاۋر و سەروان عىززەت نوورى لەو سەرى ھەمدەك و دەستەكەى وىيان گەمارۆ داۋە. نىو سەعاتى دى ناكىشى، دەگەنە وى...
كابراى قاسىد باۋەرپىنكاراى بايرامۇغلى بوو، سەردەمى شەرى سەربەخۇش ھەر راپۇرتچى خۇى بوو و قەت ھەئەى نەكردبوو. كابرا گوتى:

– ئەوان رىنگاى پاشەكشەيەيان لە ھەمدەكەى بەستەۋ. ھەر ئەم لايە ماۋە كە بە تەۋاۋى نەگىراۋە. نەگەر ئىۋە بەو رىنگايەى دا ۋەسەر كەون، بىگومان ھەمدەكەى دەگرن.

بايرامۇغلى سېى ھەلگەرا، رووى دە عەلىيە شەلى كەرد:

– ئەتۆ دەئىچى عەلى؟ واىە؟

– شتى وا نابى! ئەو شۆينەى مەن ھەلمگرتەۋ، بە ھىچ شۆيەك بۆ ئەو لايە ناچى.

پاشان دەستى بۆ لاي پىنچەوانەى وى راداشت:

– شۆينى چەتەكان ئاۋا دەروا.

ھىزەكە گەرايەۋە و بۆ ئەو لايە پۇيى كە عەلى دەستى بۆ راداشتبوو...

شەر لە نىۋان ياۋەر عەلى و سەروان عىززەتى لە لايەك و دەستەى ھەمدەى لە لايەكى دىكەۋە دوو رۇژان درىژەى كىشا. نەگەر بايرامۇغلى بە قسەى قاسىدەكەى كەردبايە، ئەۋە ھەمدە و ھاۋرىپىكانى بە تەۋاۋى دە گەمارۆ دەكەوتن و يان دەكوژران، يان دەگىران. زۆر زەھەت بوو بتوانن دەروەستى ئەو ھەموو ھىزەى بىن. عەلىيە شەل و بايرامۇغلى چاكىيان دەفريا ھاتن...

كاتىك بايرامۇغلى ھەۋالى پىدەگەشىت كە ھەمدەك لە ناكچەكۆيە، ئەو دەچوۋ بۆ عەلىكۆيە و نەگەر ھەمدە لە چىاي كۆنوورى دىتراپا، ئەو دەچوۋ بۆ چىاي فەقىتى. جوتتېر كەيفىيان بە ۋەى دەھات و ئەو جار بە دەھۆل و زورنارە بەرەۋىپىرى دەچوون، داۋەتيان بۆ دەگرت، بانگەشتىنيان دەكرد و رىزيان دەگرت. بايرامۇغلى ئىدى خۇشەروست بىۋە، كۆنە دۆستەكانى

لووتیان لی ههل ته دهنگاوت و پشتیان تی ته ده کرد، به پیچه وانوه له دوروه به ره و پیری ده چون، ده نامتیزیان ده گرت و یادی رابردوویان له گهل ده کرده وه.

زستان به سر دا هات، بی نه وهی بایراموغللی ته نانهت یهك جاریش له گهل همه دهوکی تیکنالقابن و لیکیان دابی. له حالیک دا ژانده رمه کانی ژیر فرمانی سروان عزیزهت نوروی، که هیژی یاوه هالیشیان گه یشتبووه یارمه تی یه، چنندین جار له گهل چه ته کان تیکه له لچووبوون و زیانی به رچاوشیان پی گه یشتبووه، به لام چی یان ده گهل همه دی پی ته کرابوو و که سیشیان بۆ به دلیل نه گیرابوو.

ده ناخری دا خه بهر به شاری گه یشته وه که بایراموغللی خۆ له شیری گهل همه دی ده بویری و به کورتی نای کا. گه وره پیاوه کان زۆر تووره بوون. عارف سایم بهگ نامه له سر نامه بۆی ده نارد و به ترسه نوک و خویری ناو ده برد. خه لکیش ده یان گوت، بایراموغللی ناویری قهره له قهره ی همه دهوکی بدا. ته نانهت کاتیک تووشی بووه، نالای سپیی به ده سته وه گرتوه، همه دیش پیی عیب بووه بی کوژی و پیی داوه بروا...

نهو زستانه به فریکی زۆری له گهل بوو. لووتکه کان، دارستان، بناره کان، گونده کان و چۆمه کان همه وه ده به فری دا ون ببوون. هاتوچۆ زۆر زه حمت بوو، به لام فرمانده ره کان که نیستا یاوه فاروق و هیزه ده سچنکراوه که ی ویشیان هاتبووه گه لی، له سر نه وهی سوور بوون که همه دهوکی پیش نه وهی به هار دا بی، ده داو خه ن و بی گرن. هر بۆیه ش سه ره پای نه وهی سه رماکه توند بوو و ده ست و لاقی خۆیان و پیاوه کان یان له سه رمان سر ده بوو، هه دایان نه ده دا، هر وا ده گه ران و شاخ به شاخ و نه شکه وت به نه شکه وتیان ده بشکنی. عارف سایم بهگ نیدی به کرده وه لهو شاره ی جیگیر ببوو، له وینه دستوری بۆ ده وره بهر ده نارد و چاوه دیری به سر کاروباره کان دا ده کرد. همه وه فرمانده ره کان ده یان زانی نه گه ره لهو پیسی پیراوی یه دا سه رنه که ون و نه توانن پیش به هاری کوتایی به گرتی همه دهوکی بینن، نه وه ریگای پیشکه وتن و گه شه کردنیان ده به سری و ته نانهت کاره که شیان ده چی. خه لکی شاریش گالته یان به بایراموغللی ده کرد و پیی پی ده که نین. نه مه ش نه وی زۆر تووره ده کرد.

رۆژتیکیان به یانی زوو له خه وی هه ستا و بانگی عملی یه شلی کرد:

– هه سته عملی، به په له خۆت ده بهر که وه و وه ره لای من.

عملی ده سه جی وه لامی دایه ره:

– لیره و ناماده م، بایراموغللی.

– دهبی هیرش بکهین. خه نك پیمان پی ده که نن! همر نیستا نامه یه کی عارف سایم به گیم پی گه یشته، په یامینکی مسته فا که مال پاشای تی دایه و له په یامه که ی دا نوسراوه: نه ری نه وه بایراموغللی چ ده کا؟ چون دهبی تا نیستا هارسه ننگه ری من نه ی توانیبی کوتایی به نازاره ی بسته مندالینکی بیئی! که وابوو عملی، دهبی نه مرؤ نیشان بده ی که عملی یه شلی شای شوینگیترانی. له تۆم دهوی ده ماوه ی سی رۆژان دا همه دهۆکم بۆ بدۆزی یه وه!

– بۆت ده دۆزمه وه...

همه موو رۆژی، بی پسانه وه هه والی تازه سه باره ت به همه دهۆک و دهسته جۆراوجۆره حموت همه ده ده کان، به بایراموغللی ده گه یشت، که نیستا پیوه ندیی ده گه ل ژانده ره مه کان گری دابۆوه. نه وه هیزانه بست به بستی شاخ، دهشت و گونده کانیا ن ده پشکنی. له نه کا وه هالیان بۆ هات که همه ده له وه سهری توو رووسی جینگیر بووه. ژانده ره مه هلیان کوتایه سهر نه وی، به لام ههر له وی ناگادار کران که همه ده له خواره وه ی ماراشی له دهشتی گوندیشلی به سهر چند شوینانی داداوه. هم بایراموغللی و هم فرمانده ره نیزامی یه کان نه وه یان زۆر پی سه یر بوو، ناخر همه دهۆک چون ده توانی ناوا خیرا جینگۆرکی بکا و ههر رۆژی له شوینیکی زه بر بوه شینی؟ به لام وا دیار بوو همه دهۆک به وهش دهستی هه لته ده گرت. ههر نه وی رۆژی، له سی شوینی جیاواز، که مه وداشیان له گه ل یه ک زۆر بوو، هاوکات، هیزه کانیا ن له گه ل همه دهۆکی تیکه هه لچوو بوون. دیاره بایراموغللی ده یزانی نه وه چ شیوه یه که همه ده به کاری دینی. بۆخۆشی کاتی خۆی نه وه فیلهی ده کرد، هیندیک دهسته ی دیکه ی دروست کرد بوون و همه میسه کاتیک بۆخۆی مه ودا ی هه ل سوورانی به رته سک ده بووه، نه وان له پشته وه و له چند شوینی جیاواز را شهر و پینکدادانیا ن هه ل دایساند و دۆخه که یان نا لۆز ده کرد. نه وه شیوه یه کی دیکه شی ده زانی، که زۆر جار ان سوودی باشی لی وه رگرتبوو و ناوی نابوو "تۆری جالجالوکه ی." ده یه ویست نیستا نه وه فیلهی له همه دهۆکی ده کار کا: ده زانم همه ده زۆرت له کوی ده رده که وی و ده مینیتته وه، له وی مات ده بم، راست وه ک جالجالوکه ی ده تۆره که ی دا، خۆ ماندوو نا که م و بی هه ست چاوه روان ده بم! زۆری پی تاجی دی و ده تۆری ده که وی...

دوای بیر کردنه وه و لیکۆلینه وه یه کی ورد، بایراموغللی عملیکۆ و ده وریه ری وی هه لبارد. به فرمانده ره کانی گوت ژانده ره مه و چه کداره کانی خۆیا ن له گونده کانی وی دامه زرتین و تنیا گورهای عملی گاری بچوولی و هه ل سووری. نه وه نه فسره شتیکی سه یر بوو. ماندوو نه ده بوو و به دایم پیاره کانی هه ل ده سووراند و ده ی گتران. به ناسته م سۆسه ی شتیکی کردبایه، نیدی وه ک

ژهنگه سوورهی ده‌هاروژا و گوند به گوندی نو ناوچه‌یهی ده‌گه‌را. دیاره حمه‌مدۆکی نهده‌دۆزی‌یهوه و ههر بۆیه‌ش گوشاری ده‌خسته سهر جووتیره‌کان و نازاری ده‌دان. بۆ نه‌شکه‌نجه کردنی‌ عملی که‌رتیشیش ده‌ستی له دوو نهده‌کرد...

بایرامۆغلی به مشه گۆشت مهر و گۆشت جوانه‌گای ده‌دا به هیزه‌کان و رای‌سپاردبوو له شاری را زۆریان نارهی راکی بۆ هینابوون و نه‌وه‌ش به‌شیک لهو فیلهی بوو که خهریکی به‌کارهینانی بوو. نه‌لبه‌ت به نهینتی له گه‌ل فرمانده‌ره‌کان قسهی کردبوو و خواردنه‌وهی نارهی هم له ژانده‌رمه‌کان و هم له پیاره‌کانی خزی قده‌غه کردبوو، به‌لام به رواله‌ت وا ده‌رده‌که‌وت که چونکه زستانه و به‌فر ده‌عمرزی دایه، نیدی نو هیزانه چالاکي راده‌گرن و زستانه‌که‌ی به خۆشگوزره‌راندن و حسانه‌وه ده‌بهنه سهر. هیزه‌که‌ی عملی گاوری قه‌ت چی به ده‌سته‌وه نهده‌هات و نه‌وه‌ش بۆ پلانی "تۆره جالجالوکه"ی بایرامۆغلی به‌قازانج بوو.

دوای شهر و پینک‌دادانیکی که شه‌ش سه‌عاتی خایاند، یاوه‌ر عملی گاور و هیزه‌که‌ی پاشه‌کشه‌یان کرد و چوونه دتیه‌که‌ی که له نیتوه‌راستی شاخی و له نیتو دۆنیکي ره‌وه‌زاوی دا هه‌ل‌که‌وتبوو. هه‌موو چوونه مالتی ناغای دتیه‌که‌ی، ژانده‌رمه‌ی ماندوو و شه‌که‌ت له دیوه‌خانی ده‌ستیان به چاخواردنه‌وهی کرد و یاوه‌ریش له گه‌ل ناغای له قاتی سه‌ره‌وه‌تر دانیشتبوو، نارهی ده‌خواردنه‌وه و ههرچی به زاری داده‌هات بهو یاغی‌یه ره‌وه‌که‌ی ده‌گوت که به هیچ شتیه‌یک ده قاف نهده‌که‌وت و که‌س بۆی نهده‌گیرا، که له پر ده‌رگا که‌لینتی که‌وتی، گرمه‌ی گولله‌یه‌کی هات، ده‌رگا که‌وته سه‌ریشتی و ده‌نگیکي به‌رز تییان راخوری:

— نه‌بزوون! نه‌من حمه‌مدۆکم!

یاوه‌ر پینکه‌که‌ی دانا و له سه‌ره‌خۆ ده‌ستی هه‌ل‌تینان. ناغاش وه‌ک وی کرد. چه‌ته‌کان یاوه‌ریان برده قاتی خواری. ژانده‌رمه‌کان هه‌موو چه‌ک کرابوون و قۆلبه‌ست کرابوون.

حمه‌مد گوتی:

— تهنه‌گ و فیشه‌که‌کانتان لی‌ده‌ستین، ده‌زانین به کاری نیتوه‌نایه‌ن، حمه‌یفه به نیتوه‌بن، بۆ نیتمه‌ باشن، چونکه ده‌کاریان ده‌که‌ین. وایه یاوه‌ر؟

یاوه‌ر وه‌لامی دایه‌وه:

— قه‌ی نا‌کا، با وایی، به‌لام شتیک هه‌یه بۆ من روون نیه. نه‌گهر پیتانزویه نیتمه‌ته‌وه‌زه‌لین و حمه‌یفه نو تهنه‌نگانه‌مان پی‌ین، نه‌دی بۆ به سهر نه‌وانه دا ناده‌ن که له خواره‌وه‌ی عملیکوی، له گوندیکي دانیشتون، ههر ده‌خۆن، ده‌نوون و به سینا‌ویش راکی هه‌ل‌ده‌قورینن. خۆ نه‌وان

تفەنگ و فیشەکیان زۆرتر لە نێمە پێن، پوولیشیان زۆر پێتە! تەنانەت پەشاشیشیان پێن و دیارە ئەو پەشاشانە بۆ نێو لەو تفەنگانە نێمە پێوستەتریشن.

— فەرماندەری وان بایراموغللی یە. پیاو تێی ناگا خەریکی چ فیتلکی یە!

— ئەو تەنیا کابرایەکی سەرخۆشی ترسەنۆکە و پیاوی شەڕی نێ!

— نەتۆ پێت وایە، ئەوانە ی باشی دەناسن، پێیان وا نێ!

— نێستا ئەمن ناسیومە، هەر کەس وەک منی نەناسیو. بزانی نەتۆ لە لای راستی دەچی بۆ لای چەپ. خەلک هەموو پێی پێ دەکەنن و نیدی ئەو کە سایەتی یە پێشوو نێ. بە راستی خۆتێری یە! نەگەر لە ترسی قسە ی خەلکی وێرابای، لە میژوو چە کە کە ی دادەنا و دەگەریا یەو گۆندە کە ی خۆی. نەری نەتۆ قەت شتی وات دیووە کە کابرای چەتە چەک دانێ و پازدە سالان لە بن داوتنی کراسی ژنە کە ی دا خۆ بشارتتەو؟
حەمەد وەلامی نەدایەو.

— نێو دەنێرمەووە شاری، خۆشت و ژاندرەرمەکانیشت، بە دەست و لاق بەسراوی و دەتان دەمەووە دەستی عارف سایم بەگی. با بتەینی چ قارەمانیکی؟
— دەبوو بایراموغللیت ناوا ناردبایەووە کە دەتیی مریشکی ترسەنۆکە! وات کردبای، نێویانگت زیاتر دەپۆشت!

— لە هەموو ئەو دنیا یە کەس بایراموغللی بە زیندوویی بۆ ناگیری!

حەمەدۆک یاوەر و ژاندرەرمەکانی بە تەحسین تاژی و دوو هاویری دیکە ی نەسپارد. تەحسین ماو یە ک بوو هاتبوو گەل دەستە ی حەمەدی، ببوو شەڕکەرتکی چاک، باوهری زۆر بە حەمەدۆکی هەبوو و تەنانەت نامادە بوو لە پێگای پاراستنی وی دا خۆنی خۆشی پڕیژی.
تەحسین زۆری پێ خۆش بوو بەسەرھاتەکانی خۆی بۆ هاویریکانی بگێرتتەو و بە راستی ئەوانیش کە یفیان بە قسە گێرانەو ی وی دەھات. هەر جارتیکیش بەسەرھاتە کە ی دەگێرپا یەو، شاخو پالی تازە ی ئی دەنا و تاموچیتۆکی نوێ دەدایە. بۆی دەگێرانەووە کە چۆن بە غاردان چۆتە شاری و هەوالتی کوژرانی حەمەدی بۆ ناغا و بەگان بردو، چەندیان مرگیتی داوہتی و چۆن کە بابچی یە کەش نە یهیشتو نەن و کەبابی بخوا و لە کەبابخانە ی و دەهری ناو، چۆن ژنان لە سەر تەرمی عوسمانی گریان، کە پێیان و ابوو حەمەدە، چۆن نەسپی حەمەدی لە سەر دارتکی پای گرتو و نە یهیشتو بیتە خواری هەتا وەخت بوو هەموو گیانی بی بەستی و لە سەرمان بمری و چۆن دوایە لەو سەرما و باویرۆانە سەختە ی دا لە مردن رزگار بوو و پەق هەل تەھیاتو.

هینده لهو نەسپەى دەترسا، که هاوړپیکانی ئیتستاش گالتهیان پى ده کرد و جارى وا بوو له پړتک دهیان گوت: نهها نەسپه کویت هات و ئیدی تهحسین وهک میژۆکەى دهلهزى و کونهمشکى لى دهبوو به قەيسەرى. دەى گوت: نەرى نهو حمەدۆکه بۆچى نهو نەسپەى بهرە لا کردوه؟ خۆ وهللاهی نهوه له عەلى کهرتیشى چه مووشتەر و ناجسنتره.

- نەسپه کویت روحى حمەدۆکى ده بهر دایه!
- بهو شتوهیەى باسى نەسپهکەى مه که، حمەد گوئى لى بى، پیتی ناخۆش ده بى...
- نهو نەسپه وهک باشووى وایه...
- باشوو چاوى دەر دیتى.
- حمەدۆکیش نهو دهمى چاوى تۆ دەر دیتى!
- خودا بکا باشوو چاوى نهو نەسپەى بکوئى، با حمەدۆکیش چاوى من دەر دیتى!
- نەسپه که به ناسمانى دا فرى.
- خۆ گولله بارانیاں کرد.
- زیندوو بۆوه و بوو به نەسپىکى نەفسانەبى!
- هەر بۆهش له باشووى ناترسى!
- بهدى! هەر گیانله بهرینکى سەر نەم عەرزه له شتیکى هەر دەررسى!
- هەلۆش بۆى ناکرى نهو نەسپەى بترسینى!
- باشه باشوو له گەل نەسپىکى که دەر فرى، چیبى پى ده کرى؟
- دەررسى، زۆر له باشووى دەررسى.
- بەفر له چۆکى بوو. یاوهر له گەل تهحسین تاژى و دوو هاوړپیکەى دیکەى، بهرەوخوار، بۆ لای دهشتى وهرپى کهوتن. گەيشتنه دتیهکى و لایاندا. له وى تهحسین دهستى یاوهرى کردهوه:
- نەمن باوهر به قەولى تۆ ده کهم. نەتۆ به راستى پیاوى و دهزام هەلتایهى.
- نا، بهلینت پى دهدهم هەلتایهیم، بهلام نه گەر ده کرى، نەسپىکم بۆ پهیدا کەن.
- بۆت پهیدا ده کهم، بهلام بهو شهرتهى کاتیک چووينه نيو شارى دهستت بیهستمهوه.
- بهلینت پى دهدهم.
- نەسپىکى زینکراویان بۆ هینا.
- کاتیک گەيشتنه دهوړوبهرى شارى، یاوهر عەلى گاور له نەسپهکەى دابهزى و دهستى بۆ لای تهحسینى راداشت. تهحسین دهستى بهستهوه و گوئى:

– فكري وهى نه كى، ليتره بډگرى، يان تفهنگه كم لى بستينى! نه لى نيره شاره و دهسه لاتم
ههيه! نه وهى بكهى، نيدى همه د له ههر شوتنيك بتبيني، ليتخوش نابى و دهت كوژى.
پاشان ده زانى نه من نيستا قاسيدم و چم له سهر نيه.

ياوهر عملى گوتى:

– وايه، ده زانم.

دوو كهسه كى ديكه ليتره وه گه رانه وه شاخى.

كاتيك گه بيشتنه نيو شارى، ته حسين پيى گوت:

– پيىتخوشه په تكه كى شل كه موه؟ ده توانم تفهنگه كى خوشتم بده مى، جارى پيىتبي!

– نا، تفهنگم پيويست نيه، به لام نه گهر ده كرى، ده ستم به ته واوى بكه وه.

نه و جار شابه شانى يه كه ده روښتن.

ياوهر عملى ساتيك دواتر له ته حسينى پرسى:

– پيىوايه پرسيا ريكته ده دلى دايه! نه گهر وايه پرسه، وه لامت ده ده موه!

– نه رتيوه لالا... پرسيا ره كم نه وه يه ياوهرى خوم... ده زانم ده گه رتيوه شاخى، به لام ههر

دهسه جى ده گه رتيوه، يان جارى نا؟

– ههر دهسه جى ده گه رتيوه وه.

– بو چى؟ نيستاش به ته ماى همه دى بكوژى؟

– ده موى به ديلى بگرم و دياره نه گهر به زيندوويى بوم نه گيرا، بى كوژم.

– ياوهرم جا بو نه وى ده كوژى؟ خو تاوانبار يه كى ديكه يه...

– كى تاوانباره؟

– نه سپه كه...

– كامه نه سپ؟

– نه سپه شيته، نه سپى همه ده وكي. ده زانى ههر تاوانيك ده كرى، كوشتن، تالان كردن...

هه موى تاوانى نه وه نه سپه يه... ژيانى همه دى به ژيانى نه وه نه سپه يه وه گرى دراوه. ده لين

هه تا نه وه نه سپه زيندوو بى، هيچ كهس همه دى پي تاكوژى...

– نه منيش نه وه م بيستوه...

– ياوهرم، نه وه نه سپه ي بكوژه! دياره نه گهر بوته بكرى، چونكه وهك برووسكه ي

ده رده پهرى... خهلكيش قووت ده دا.

– خەلکی قوت دەدا؟
 – بەلێ! جا نەگەر نەتۆ دەروەستی وی بیی، حەمەدی هەر بە دەستان دەگری!
 – زۆر باشە، دەی کوژم، بەلام نەمنیش داوايەکم لە تۆ هەیه.
 – چ داوايەک یاوەرم؟
 – وەرە گەل من! کارێکی وا دەکەم ببەخشری. نەمن دەزانم کە تۆ هیچ تاوانیکت نەکردووە.

– یاوەری خۆم، نەمن تازە یاغی بووم و لە شاری ناتوانم بۆم.
 – بۆ ناتوانی؟
 – هاوڕێکانم چاوەروانن. ناتوانم بەجێیان بێلم...
 نەو جار هەتا گەیشتنە جی، تەحسین هەر باسی نەسپە شیتی بۆ یاوەری کرد. ناخەکە ی بەلێنی لی تەستاند کە کاتیک گەرایەو شەخی، هیچ نەکا هەتا نەو نەسپە دەکوژی. پێشی گوت هەرکاتیک نەسپەکەت کوشت، لەوانە یە نەمنیش واز لە چەتەگەری یە بینم و ئیدی بێمە خزمەتکاری تۆ.

تەحسین و یاوەر عملی راست چوونە نێو حەساری مائی خەلیل بەگی گەورە. یاوەر نە حەساری راوەستا. عارف سایم بەگ نە بەر پەنجەرە ی دانیشتیوو. تەحسین بە لووشمە لووشم چوو پێشی، بە شێو ی سەربازان چەستی ئی دا و سلای کرد:
 – نەمن لە لایەن حەمەدۆکی یەو هاتوو مە لای جەنابت. رای نەسپاردووم یاوەری بەدە مەو دەستی نێو! دەشی گوت: لە لایەن مەو سلای لی بکە و پێی بلی ریزم بۆی هەیه. دەبی بمانبوری، نەو یاوەرمان بە سلامەتی بۆ ناردەو، ژاندرە مەکانی دیش هەموویان لە گوێزی ساغترن، بەلام چەک و تەقە مەنی یەکانی یانمان پێویست بوون، هەر یۆیە لیمان نەستاندن! بۆخۆی دەزانێ دەوڵەت چەک و تەقە مەنی زۆرە، بەلام نێمە نیمانە! گوێشی چەک بۆ دەکارکردن دروست کراو و نەوان هەر لە بناخە دا نەو چەکانە یان پێویست نەبوو...

– کە دیارە نەو قەسە یە درۆش نیە... بەلام نەتۆ کیتی؟
 – جووتیتم.
 – نەگەر جووتیتری، نەو تەفەنگە چی یە پێتە؟
 – حەمەدۆک پێی داوم، بۆ نەو ی یاوەر. وە بیری هەلاتنی نەکەوی. پێشت خۆشە بزانی ناوم چی یە؟ ناوم حەمەدە.

مورتهزاغا كه له پشت عارف سايم بهگى دانىشتبوو، چاوتىكى لى كرد و به دهنكى بهرز گوتى:

– كوپه شهو تهحسین تاژىيه!

تهحسین تاژى خیرا گوتى:

– نهمن ناوم همهده. وا دياره تو نهمنت له گهل يهكى ديكه لى گوزراوه.

– به هيچ شيوهيهك! نه تو تهحسینی، تهحسین تاژى.

– نيمه جوتير همومومان وهك يهك دهچين. تيكهلت كرده و پیتوايه نهمن يهكى ديكه.

– كوپه زور سهيره! بوجما نه تو نه بووى هاتى به لای نيمه و گوت همهدهك كوزراوه؟

وهبیرت نايه عملی كهرتیش چونی داركارى كرى؟

– له خوزرا خوت ماندوو دهكهى ناغا! پيم گوتى نهمن ناوم همهده...

مورتهزاغا دهستی ههلتهدهگرت، ههتا جهنابى نوینهر وه جواب هات:

– بهسه مورتهزا. نهو كوپهت ههرگيز بو نايته تهحسین تاژى!

مورتهزا گوتى:

– با، دهبيتى...

دهستی ده باغهلئى نا، سى نهسكىناسى سهده ليرى دهريئا و نيشانى تهحسینی دان.

– دهزانى نهوانه چن؟

– چون نازام، سى نهسكىناسى سهده ليرى، له سهه يهك دهكاته سيسهده لير.

– زور باشه، نهوانهت دهدهمى.

تهحسین سههرى بهردايدوه. پولتيكى زور بوو و نهى ويرا چارى تى برى. چارى پر بوون له نار.

بهو پولتهى دهى توانى سى گاجووتان بكرى!

– نامهوتين!

نهوهى گوت و رويى. به پهله له شارى وهدهركهوت. ههر غارى دهدا و دهت گوت ههژديها

رپتى دهكهوى. چند پولتيكى زور بوو! سى گاجووتى به كهيف، يان سيسهده لير!

ههر رويى دواتر ياور و پياوهكانى گمرايمه شاخى. نهو جار زوريش به تورپهيهيهوه. ياوره

سوئندى خواردبوو كه همهدهكى ههر دهبي بگرى، به دهست بهسراوى بيپاته شارى و تهسليمى

عارف سايم بهگى بكا، دوايهش ههر نهوى شهوى نازادى كا. بهلام نيدي ههر نهو جاره و هيچى دى!

جارىكى ديكه بى گريتهوه، دهيا له نيوهراستى شارى، يان له لاي پردى له سيئداره دهدها. بهلام...

بهلام دهبي پيش هموو شتيكى نهمپهكهى بكرى، چونكه قهولى به تهحسین تاژى داوه.

" بايراموغللى حەمدەدۆكى بۆ ناگىرى، مەلایكە بى، شىرى سەھرايە بى، پلىنگى دارستانى بى، يان رۆستەمى زالى بە نىوبانگىش بى، ھەر بۆى ناگىرى، تەننەت نەگەر بىتتە ھەزرىتى ەملى و شمشىرى دوسەرىشى بى، بايراموغللى پىر بوو، زۆرىش، چاۋەكانى چاك نابىنن، سىرھى بۆ ناگىرى، قامكى پەلەپىتكەى بۆ ناگىشىرى و كەسىكى وا كوا دەتوانى شەر نە گەلن حەمدەدۆكى بكا! بەلام ەك دەئىن جىتەك مەلای لى تەبى، بە كەئەبابى دەئىن بلقاسم! نەم كاتەى بايراموغللى مىرى چىا بوو، حەمدە ھەر نە داىكىش نەببوو! بەلام نەم پىرە پىاۋە ئىستا پىئاۋە نەگەر حەمدە جارنىكى بە سەر دا بدا، شاخ، دارستان، ناۋەھلنئىر و رەۋزەكانىشى ھەممو بە سەر دا دىن! ھەر بۆىە ھەر باسى حەمدەى بىكەن، ھەتا گوتى دەگىرى ھەلدى. حەمدەدۆك پىئاۋە ناخۆشە بايراموغللى رەگەل ژاندرمان كەوتو، پىئاۋە ناخۆشە نەم چوۋە دەستى دەگەل عارف سايم بەگ و ناغا و بەگەكانى دىكە تىكەل كەردو و بۆتە دوژمنى وى. ھەمىشە لە خوداى دەپارىتەموە بىرى، بەلام ترووشى چارەنوسىكى ەك نى بايراموغللى نەبى! دەلى بە گوللەى خوتىرىەكى بىكۆرژم كە دەستدەئىرى كەردىتتە سەر خوشكى خۆى، پىم خۆشترە نە ەى داۋرۆژم ەك وى بى! دەئىن لە سەرىك لە سەرىك راي دەسپىرتى و دەلى: چى دى نە بەرم ھەلمەمىە، دەبى نەمن و تۆ ھەر لەم شاخانە لىكى دەرگەمىن. رۆژىك بوو نەم كىوانە لە بن پىئاۋە تۆش دەلەرزىن. نەمكاتى كراسە پىرۆزەكە دە بەر تۆ دا بوو، ەك ئىستەى مەن. بايراموغللى، يانى گىانى خۆت ھىندە خۆش دەۋى، كە ھەملا دەدەى كۆنىكى بىلۆزىمەۋە، ەك مارى بىزىنە نىۋى و خۆتى تى دا بشارىمەۋە؟ ناخ بايراموغللى، ھەلۆتەك بە سەر لووتكەى ھەرە بەرزى چىاۋە دەفۆرى، بالى لىكەدەدا و ھەممو دەنىاى دە بن بالى خۆى دا دەبىنى. لەوانىمە ھىندىك نىنسانى نازاى وا ھەمىن، كە لە مردنى بترسەن، بەلام مەن نا! دەرەنگ يان زوو نەمىنىش دەمەرم و دەزام دىنا بە كەس نامىنى. بايراموغللى ژيان لە شەرف و سەرىمەزى بە نرختە نىە. ناخ بايراموغللى!"

لە شاران و لە دىيان خەلك كۆ دەبوونەۋە، باسى بايراموغللى يان دەكرد و قەسى ناھەزىيان بى دەگوت. بەيتيان بۆ دروست كەردبوو و لەم بەيتانە دا بە ترسەنۆك و بىۋرە ناۋ دەبرا. خەلك كە گوتىيان لەم بەيتانە دەبوو، گالئەيان بە بايراموغللى دەكرد و پىئاۋە دەكەنەن. نەم بەيتانە بە گوتى عارف سايم بەگى گەبىشتەنەۋە. رۆژىكى چاۋەشە كەچەللى خەلكى گوندىكى شاخى بانگ كەردە لاي خۆى و بەيتەكەى بى گوت. دەۋ بەيتەى دا چاۋەشە كەچەل حەمدەى ھىندە بەرز كەردبۆۋە، گەياندەبوۋە ناسمانى و بايراموغللىشى وا نزم كەردبوو، دە قورپىمەۋە بىرەبوو. بە فەرمانى عارف سايم بەگى، سامى تورگوتى مامۇستا، نەم بەيتەى لە ھەرەللى را تا ناخرى نۇرسىمەۋە.

نەم قەسە ناخۆش و ناھەزانە بە گوتى بايراموغللىش گەبىشتەنەۋە. جارى وا بوو پىكەنىنى پى دەھاتن، جارى وا بوو نارەھەت دەبوو و ھىندىك جارىش تورپە دەبوو و لە داخان شەوانە

خەوی لی تە دە کەوت. بەیتیک سەبارەت بە وی لە سەر زمانان بوو، کە عەلی زارقایش دروستی کردبوو و بایرامۆغلیش زۆری سەرنج دا بۆیە. دەو بەیتەیی دا بەیتۆژ بەسەرھاتی مندالیی بایرامۆغلیی دەگێرایەو. باسی ئەوەی دەکرد کە چۆن بابی چووبوو شەپۆ و نیدی نەگەرپا بۆو. باسی ھەموو ئەو چارەپەشی و کوێرەو ھەریانەیی دەکرد، کە بە سەر دایک و خوشکەکانی ھاتبوو. باسی یاغیگەری وی و ئەو زالمە ملئەستوورانەیی دەکرد کە بە دەستی وی کوژرابوون. لێرە دا ئەو لە ریزی کویرۆغلی، رەشمار، بابە نیسحاق و گەنج عوسمانی دانرابوو. بەیتۆژ پێی ھەل دەگوت، ستایشی قارەمانەتیی وی دەکرد و ھەک پالەوانیکی بە دل و جوامیری دەناساند. ئەو جار کە دەھاتە سەر باسی ئەو سەر دەمەیی کە بایرامۆغلی دواي شەری سەربەخۆیی دەستی لە شاخی ھەلگرت و ھەک مرۆقتیکی ئەمین، راست و تەریککەوتۆو لە مالا خۆی دانیشت، ھەم وشەکان و ھەم ناھەنگی بەیتە کە گەرموگور و نەرمونیان بوون و پەر بوون لە ھەستی دۆستایەتی، ناوات و خۆشەویستی. بەلام کاتیک دەگەشتە سەر ئەو باسە کە بایرامۆغلی بریاری دا بۆ شەری ھەمەدۆکی بچیتە شاخی، بەیتە کە دەبوو بە خەم، دەبوو بە ھەسرەت و داخ و ئەوانەیی گوتیان لی دەبوو، زۆر ناپەھەت دەبوون و دلایان بە بایرامۆغلی دەسووتا. لێرە دا بەیتە کە دەبوو بە بیانی پەژارە و خەم، داواي دەکرد بیسەر ورد بیتەو، لە قوولایی دەردە کە بگا و ئە نەکاو توند دەبوو، دەبوو بە توورەیی، دەبوو بە گلەیی و گازەندە، دەبوو بە سەرکۆنە و بە سەر ئەو کۆنە یاغی یەیی دا دەباری. ئەوجار بەیتۆژ ھەبەر بایرامۆغلیی دەھینایەو کە ئەو بۆ ئەو نە دەبوو ھیندە دا بۆشکی و لە ھەموو شتیک باشتر ئەو یە کە ھەرچی زووتر بمری و ئەو پەلە شەرمەیی لە سیژووی ژیاننی بسپرتەو. ئەو جار داخ، ھەسرەت و توورەیی تەواو دەبوو، گالئە و قسەیی سووک دەھاتە گۆرپی و سەرەنجام بەیتە کە بە شینگێری یەکی ناخۆش بۆ بایرامۆغلی کۆتایی پێ دەھات...

بایرامۆغلی دەستووری دا:

– لە ماوەی دوو رۆژان دا دەبێ عەلی زارقایشم بۆ بیتنە ئێرە، نەھات، تەرمە کەیی بیتن.

پێی بلین سەزە کەشی لە بیر نەچی...

پیش ئەوەی دوو رۆژە کە تەواو بێ، عەلی لە وی بوو. بایرامۆغلی بە نیوچاوانیکی گرزەو

چوو بۆ لای:

– شایەر بە خێریتی!

– وا دیارە بە خێر ھاتووم، بایرامۆغلی...

كاتيڭ عملى زارقايش چاوى به نىوچاوانى گرژى ياغىي كۆنەسال كەوت، ئەويش نىوچاوانى له وى زياتر تىلگنا و گرژ بوو.

– بىستووومە بەيتىكت داناره و ناوت ناوه "بەيتى بايراموغللى!"
– وايە.

– بۆم بلى، بزانم چۆن بەيتىكە.

– بۆت دەلئىم بايراموغللى.

– يەك وشەشى لى تەپەرىنى!

عملى زارقايشى شايرە و بەيتىيژ بزهيهكى هاتى، سازه كەي به سينگى يەوه نا و دەستى پى كورد. خانووه كه زۆر گهوره بوو و پر بوو له خەلك، بەلام كەس سريوى نەدەهات و هەموو خەلكەكە به هەموو هەست و بىريانەوه له گەل بەيتەكەي تىكەل ببوون. بايراموغللى چوارمىژدەكى دانىشتبوو، پشتى وه ديوارى دابوو، دەستى راستى به پشتىنەكەيهوه بوو، گوئى دابوو بەيتەكەي و مووى لى تەدەبزووت.

بەيتەكە زۆر بوو و ئەوهندە خۆش بوو كه خەلك نەيانزانى چۆن شەوهكە به پەنا لەرهى دەنگى عملى و وشە به سۆزه كانى بەيتەكەي دا تىپەرى. كاتىك كەلەبابى بەيانى خوتىندى، عملى له بەيتەكەي بۆوه. له گەل ناخر وشەي بەيتەكە، دوو دلۆپ فرمىسك له چاوه كانى بايراموغللى هاتنەدەر، به سەر روومەتى دا شۆر بوونەوه و دە سىنلە پرەكانى دا ون بوون. ئەو جار به دەنگىكى هيدى كه به زەحمەت دەبىسرا گوئى:

– زارخۆش... ياخوا ئەو دەنگەت نەرزى و ئەو توانايى يەت هەر وا گەشە بكا! وشەكانت زۆر جوانن، راستن، حەقن، رەوان و ئازايانەن. هەتا شايرە و بەيتىيژى وهك تۆ هەبن، جوانى و حەق و راستىش هەر دەمىنن!

– ئەمن زۆرت سوپاس دەكەم، بايراموغللى...

شايرەكە هەستا و ئەوانى دىكەش هەموو هەستان. بايراموغللى قۆلى عملىي گرت و له گەل خۆي بردى يە دەرى. مانگ هيشتا تەسكە شەبەقەيكي مابوو و بەفرەكە كه رەنگىيكي شىنى كالى به خۆيهوه گرتبوو، له بن پىيان دا سپرەي دەهات. ئەو دوو پياوه له سەرەخۆ هەنگاويان هەل دىنايهوه و سىبەرەكانيان و پىشيان كەوتبوون. بايراموغللى به گەرمى باسكى بەيتىيژەكەي گوشى:

– باش دەبوو ئەو بەيتە ئاوا كۆتايى نەهاتبا! پىت وانىه عملى؟

— با... زۆر باش ده‌بوو ئاوا نه‌با...

نه‌وجار له‌ حالتيك دا به‌يه‌كموه باسي شايهر و گۆزانيبيژه كۆنه‌كاني وهك كاراجۆغلي، دادالۆغلي و ناشق خه‌ليليان ده‌کرد، هاتنه‌وه ژووري. كه‌تري‌يه‌كي پر له‌ ئاري كوليو له‌ قولي‌نچكيكي ناورگي له‌ سه‌ر پۆلوان بوو و چادانيك چاي ديمكراوي له‌ ته‌نيشتي دانرابوو. قابله‌مه‌يه‌ك نيسكيته له‌ قولي‌نچكيكي ديكه‌ي ناورگه‌كه‌ي دانرابوو، هه‌لم به‌ سووچتيكي سه‌ري قابله‌مه‌كه‌ي دا له‌ چيشته‌كه‌ي هه‌له‌ده‌ستا و بۆني نه‌عنه‌ي به‌ ديوه‌كه‌ي دا بلاو ده‌كرده‌وه. سفره‌ پاخرابوو و قالييك رۆني كه‌ره‌ي تازه كه‌ له‌ په‌نا پيخۆري ديكه‌ دانرابوو، نيشتي‌اي پياوي ده‌كرده‌وه. بايرامۆغلي به‌ جواني نه‌و رۆژه‌ي ده‌هاته‌وه به‌ر، كه‌ بابي ده‌ستي دا ته‌فنگي و چوو شه‌ري. دوو برا و سي خاليشي هه‌ر ده‌چوون. دايك، باپيري و ته‌واوي خه‌لكي دتي له‌ گه‌ليان چوونه شاري. هه‌موو له‌ مزگه‌وتي شاري كۆ بوونه‌وه، خۆيان ساز كرد و شتومه‌كيان تيلنان.

پينچ مانگيگ دواتر، هينديك شتومه‌ك و ناسنامه‌ي بابي بايرامۆغلي و خزمه‌كانيان نارده‌وه. ورده‌ ورده‌ ده‌ركه‌وت كه‌ نه‌وانه‌ي خه‌لكي كيتوپاره‌ي بوون و چووبونه شه‌ري، يه‌كيشيان نه‌ماوه و هه‌موو كوژراون. ديه‌كه‌ ته‌نيا پيره‌پياو، پيرزيڤ، نه‌خۆش، مندال و په‌كه‌رته‌ي تي‌دا مابوون. نه‌و جار ژنان هه‌موو كاري مه‌زرايه‌شيان كه‌وته نه‌ستۆ.

رۆژتيكي بايرامۆغلي له‌ گه‌ل دوو خوشكي كه‌ له‌ خۆي گه‌وره‌تر بوون، له‌ مه‌زراكه‌ي خۆيان كه‌ له‌ دۆلتيكي خواره‌وه‌ي دتي بوو، گيره‌يان ده‌کرد. پاشنيوه‌رۆيه‌كي دره‌نگ سي پياوي چه‌كدار په‌يدا بوون. گوتيان تينوومه‌انه و داواي ناوتيان كرد. كچه‌كان له‌ گۆزه‌ي كه‌ له‌ بن سيبه‌ري پينچكيكي دانرابوو، ناويان بۆ تي‌کردن و دايانتي. دار به‌روويه‌ك له‌ وي بوو، پياوه‌كان له‌ بن سيبه‌ري داربه‌رووه‌كه‌ي بۆي كه‌وتن. داوي ماوه‌يه‌ك يه‌كيتليان كه‌ سيملي شۆر و دريژ بوون، رووي ده‌ دايكی کرد و گوتي:

— نه‌ري ژنه‌كه‌ نه‌تۆ نه‌و كچه‌ جوانانه‌ت له‌ كوي گه‌وره‌ كرديوون؟ چاو، هه‌ر دووكيان هينده ناسك و سپين، هه‌ر ده‌لتي تاويان نه‌ديه‌! وا دياره‌ چاره‌نووس نيوه و نيمه‌ي بۆ يه‌كتر داناوه‌! نه‌و هاورپيه‌ي من، نه‌و سيمله‌زهره‌، وه‌خته‌ بۆ تۆ شيت بي، خه‌ني بوو كاتيک زاني مي‌رده‌كه‌ت له‌ شه‌ري دا كوژراوه و نه‌تۆ نيستا بيوه‌ژني! جا وا چاكه‌ نيستا ده‌ستي تۆ ده‌ نيۆ ده‌ستي وي نيم. نه‌تۆ بۆ وي و من و نه‌و هاورپيه‌ي ديكه‌شم هه‌ر كامه‌و يه‌كيك له‌ كچه‌كانت هه‌له‌ده‌گرين!

هه‌رچه‌ندي دايكه‌كه‌ پاراوه، تووك و نزاى كردن، گريا و هاواري كرد، بي‌سوود بوو. پياوه‌كه‌ ده‌ستي توند به‌ دمى گرت و كي‌شاي بۆ لاي خۆي. دووه‌كاني ديكه‌ش خوشكه‌كانيان گرت و

بۆ ئەوێ نەتوانن هاوار کەن لە عەرزىيان دان. بايرامۆغلى تەمەنى ھەر چاردە سالت بوو و بېجگە لە وەى دەستدرىژىكەرەكان وەبەر بەردان بدا، ھىچى دىكەى لە دەست نەدەھات. يەكئىك لە پىاوەكان توورە بوو و تەقەى لى کرد. بايرامۆغلى بى ھۆش بوو، لە بن پنچكىتىكى كەوت و كاتىك وەھۆش ھاتەو دىتى خويىنى ھەر وا لە بەر دەروا. گوللەكە رانى كونوادیو كەربوو. كراسەكەى لە بەر خۆى دادرى، برىنەكەى پى بەست و ھەرچۆنىك بوو، خۆى گەياندەو دى. خەلكى دى دە فرباى ھاتن، برىنەكەىن بۆ دەرمان كرد و خزمەتبان كرد. زۆرى پى تەچوو بايرامۆغلى ھاتەو سەر پى و ھىشتا برىنەكەى بە تەواوى چاك نەببۆو، گەراپەو شويىنى خەرمانەكەيان. گىزەى كرد، خەرمانى ھەلاويشت، و گەنى رەنىو ھىنا و ھىناپەو مالى. ھىچ كەس نە دەزانى داىكى و خوشكەكانى چىيان بە سەر ھاتەو و لە كوتىن. كورەكە لە داخان و لە نارەھەتىيان دەت گوت شىت بوو. رۆژىكەيان دەمانجەى بابى لە قەدى بەست، چوو شاخەكانى دەوروبەرى خۆيان و دەستى بە رايىنانى خۆى ئە تەقە كردنى دا كرد. بە داخوہ يەك گوللەشى نەدەپىكا. سى گای فرۆشتن و كارابىنىكى چاكى بە رەختەو كرى. چەك نەو سەردەمەى زۆر گران نەبوو، چونكە نەوانەى چەكەيان پى ھەل دەگىرا، يان ئە شەرى بوون و يان كوژرابوون. پىرە پىاويك لە دىبەكەيان بوو، ناوى ھەيدەرە كورد بوو. ھەيدەرە كورد ھەر سى كچى ھەبوون و كەسى دى، زووتر لەو دىوى چىاكانەو ھاتبوو و لە گەل كچەكانى دە خانويكى گەورەى دا دەژيا. دەنگۆ ھەبوو كە ھەيدەرە كورد چەند كووبە زىرى لە نىو خانووەكەى دا دە بن گلى خستوون. ھەيدەرە دەولەمەند بوو و خاوەنى رەوہ نەسپ و مىنگەلە مەرىكى زۆر بوو و ھەروەھا نىزىكەى پەنجا تاژى رەسەنى، لاق و ملدريژى، بارىكى سوور و رەشىشى ھەبوون. ھەيدەرە كورد ئەنگىتوہەكى بەنىويانگ بوو. بايرامۆغلى بە چاوى خۆى دىتبووى ھەيدەر بە فىشەكىكى ھەلۆپەكى سوورى لە ناسمانى، لە بەرزايى يەكى زۆر، دە فرىنى دا، بەردابۆو. ھەموو كەس دەىزانى ھەيدەر چ ئەنگىتوہەكە و قەت فىشەكى بە خەسار نادا، ھەر بۆيەش نە چەتە و دز و نە خەلكى دىكەش دە خۆيان رانەدەدى بە مەبەستى خراپەوہ چاو لە لای مالى وان كەن. بايرامۆغلى تەفەنگەكەى بە دەستەو گرت و چوو بۆ لای ھەيدەرە كوردى:

– مام ھەيدەر، ھاتووم تەفەنگەھاويشتنم فىر كەى. دەمەوى بىمە ئەنگىتوہەكى وەك تۆ!
 – تەفەنگەكەت تەفەنگى چاكە. ھىوادارم چاكى فىر بى و بتوانى چاكى كار پى بىكەى. كورم

ئەتۆ كىتى؟

– كورى بايرامىم، ئەوێ چووہ شەرى و نەگەراپەوہ.

حهیدەر بایرامی دهناسی و زۆریشی خۆشدهویست:

– مافی خۆته کوپم، کاری چاک دهکهی! نەتۆ له هەموو کەس زیاتر پێویستیت بە وەیه ببیه نەنگیوهیهکی کارامه. نیتستاش دایکت و خوشکهکانت هەر بێسەروشوتنن؟
که باسی دایک و خوشکه ونبوهکانی کرا، کوپه وهخت بوو له شەرمان بمری و وهک چهورهندهری سوور هەلگهرا:

– شتیتم زانیوه، کاری نەبی کوپری گولمهزی بووه!

حهیده ره کورد رقی ههستا، له داخان خوین ده رهگانی دا کوتی، ملی ههلمسا و هاواری کرد:
– نهو بێتامووسه خوێریه! نەبی ویستویهتی تۆلهی خۆی له بابت بکاتهوه. بایرام پیاویکی نازا بوو و نهویش ههتا بلیی بێۆره و هیچ و پووچ. دهی... دهبا دهست به کارهکهمان بکهین!
له وپۆژۆتیوه ههیدەر نهوی هەر به بایراموغللی، واته کوری بایرامی بانگ کرد، ورده ورده خهلکی دیکهش وایان پێگوت و ناوه راستییهکهی به تهواوی له بیر کرا.
مانگیکی تهواو به یهکهوه خهریکی راهینانی بوون. دوای نهو ماوهیه رۆژتیکیان ههیدهره کورد دهستی به سهری بایراموغللی دا هینا و گوتی: هیوادارم خودا پشت و پهناش بێ و گوللهت جهرگی ناحهزان بدێی! نیتستا نەتۆ تفهنگچییهکی چاکی، کەس وهک تۆ نانگیوێ و تهنانهت له منیش نەنگیوهتری! له هەموو نهو ههريمه، به دهشت و شاخییهوه، کهسم پێشک نایه ده خۆی رابیینی کتیه رکیت ده گهڵ بکا.

بايراموغللی ده تهقهکردنی دا زۆر کارامه ببوو، بهلام هيشتا له نەبی گولمهزۆغلی دهترسا. که شهو دادههات دهرگای له سهرخۆی دادهخست و شهویش له ترسان خەوی لیتهدهکهوت. نهی دهوێرا له دیش وهدهرکهوی. زۆری ههول دهدا به سهر ترسهکهی دا زال بێ، بهلام بێسوود بوو. رۆژتیکیان دایک و خوشکهکانی ههلاتن و خۆیان گهیاندهوه مالهکهی خۆیان. که گهیشتهوه، یهکجار شهکهت بوون و بۆ بایراموغللی یان گێراپهوه که دهرفهتیکی لهباریان بۆ ههلهکهوتوه، ئیدی رانهوهستان، ههلاتوون و هاتوونهوه. بایراموغللی وهخت بوو له خۆشی یان بال بگری و مهريکی کرده قوربانی، بهلام هيشتا دوو ههوتوو به سهر راگردنی ژنهکان دا تیتهپهريبوو، که شهویکی، ده نیوهشوی دا، نەبی گولمهزۆغلی به دوو پیاوه کانهوه پهیدا بوو، به خهنجهری رووتوهوه خۆی ده مانی رۆکردن و به زۆری، به راکیتشراکیتش ژنهکانی بردنهوه. بایراموغللی به شونیتیکی نیو بر دا پيشاویرهی لی دانهوه و له سهر رینگایه بۆسهی بۆ دانانهوه. مانگهشهویک بوو وهک رۆژی. پیاوهکان بهژنه کانهوه به پيشی دا تیتهیرین، ژنهکان هيشتا هەر

ده گريان و هاواريان ده كرد، به لآم بايراموغللى وا ده لهرزى كه ده ستى تفهنگى نه ده گرت و قامكى په له پيټكه ي بؤ نه ده كيتشرا.

دواتر زؤر جار ان همر بهو شيويه ژنه كان هملده هاتن و ده هاتنه وه، به لآم زؤرى پى ته ده چوو نه بى گولمه زؤغللى له گهل پياوه كان ده هاتن و به پرچرا كيشان ده يان بر دنه وه. جار نيكيان دا يكي نيدى نه وه نده تووره بوو، كه خو ي پى رانه گيرا و به سر بايراموغللى دا قيژاند:

— نه تو پياو نى! جهرگ و هه ناوه ت خرا بن رؤله! بر يا نه تو م همر نه بو بوا! ني مه نه وه ده جار هه لاتين و هه موو جار ي گولمه زؤغللى دى و به زؤرى ده مان با ته وه! نه تو ش چاو شو ر ده كه يه وه و مه قه ت لى تا يه! سه يره، خه لكيش ده نين له هه موو كه س نه نگيوه ترى و نيويانگى تفهنگچى يه تيه ت له شاخ و ده شتى دهنگى دا وه ته وه. رؤله خو يري يه كه م! جر جه مشكى تر سه نؤك! همر نه بى چاتره، ناپياوى بى تاموس!

بايراموغللى هيجى نه گوت. وه لآمى خوشكه كانيشى نه دا يه وه، كه نه و انيش تووك و نزايان لى ده كرد. سه رى بهر دا يه وه و بى ده نگ بوو. پاشان له دئى وه در كه وت. كه له ينه دار يكي ديه ته وه، سى شهو و رؤژان دهو كه له ينه داره ي دا ما يه وه، نه هيجى خوار د و نه هيجى خوار ده وه. دواى نهو سى شهو و رؤزه ي چوه لاي هم يده ره كور دى و قسه ي له گهل كرد:

— ده ترسم، ده ترسم بكوژ ريم. نه وه نده ده ترسم په له پيټكه م بؤ ناكشى. پيم خو شه خو م بكوژم، به لآم نهو بيره تر سه كه م زياتر ده كا! چ بكه م، نه وه شيت ده يم! خو يري يه كى وهك من خو شى پى تاكوژرى!
هم يده ره كور د ده ستى به سه رى دا هينا، قاقا يه كى كيشا و گوتى:

— وا نيه، پيټه ده كرى! پياو بؤيه خه لكى، يان خو ي ده كوژى، چونكه ده ترسى. نهو كه سه ي زؤر زؤر ده ترسى، سه ره نجام رؤژ نيك له سنوورى ترس ده چته نهو ديو و نينسان يكي نازا و بى تاكى لى هملده كه وى! نيستا كه هاتوويه لاي من و بوخوت ده لئى كه ترس هه موو له ش و گيانتى دا گرتوه، نه وه بهو مانا يه يه كه ترس نيدى چى ديكه ي له گه لت پى تا كرى! پرؤ كورم، داواى سهر كه وتنت بؤ ده كه م و دل نيام همر بهو شيويه بچيه پيش، گولمه زؤغللى هيج، ده توانى سولت انيش بكوژى! ته نيا يه كجار په له پيټكه ي بكي شه و نيدى بوخوت پيټ سه ير ده بى، كه چهنده خيژا ده كه ويه سه ر گه ر و نه وه نده ده سكه ره وه ده بى، كه ست ده روه ست نايه!

پاشان... پاشان هينده ي نه كيشا دا يك و خوشكه كانى هه لاتنه وه و گولمه زؤغللى هات بر دنى يه وه. بايراموغللى سپى همل گه را بوو، له پشت كو نه كه ي خانو وه كه ي، هملكور ما بوو و تيبانه وه را ما بوو. دا يكي همر ناو ري شى لى ته دا يه وه.

راست وەك جاره كانى پيشوو، دواى ئەوى ئەوان لە دەرگايە چوونەدەر، بايراموغللى
هەستا، لە پشت پيتركى تەنگ و فيشەكدانەكەى دەرتنا. فيشەكدانى لەخۆ بەست و تەنگى
بە دەستەوه گرت، وەك دە خەوى دا پروا وا بوو، بە رينگا نيويرەكەى دا خۆى گەياندە پيشيان و
لە شوينەكەى جاران بۆسەى بۆ دانانەوه. ديسان ترس و سام تەواوى لەشى داگرتبوو، دەلەرزى،
دەتگوت تاى لىيە، لەشى وە سەر ئارەقەى گەرابوو و ددانى ددانى نەدەگرت. تاريكە شو بوو
و ئەستىرەكان شەبەقيكى كزيان هەبوو، بەلام ئەو بە باشى نەبى و دوو كەسەكەى ديكەى لە
دايك و خوشكەكانى بۆ لىكەدەكرايەوه. نەبى ئە پيشى دەرۆبى، ژنەكان بە دواى ويەهوه بوون
و دووه كانى ديكەش لە دواتر بوون. كە چاوى بە تارمايى نەبى كەوت، ئەوئەندە ترسا، سەرى
دەگيژەوه هات، بەحوالەش سىرەى گرت، پەلەپىتكەى كيشا و دەسبەجى بە دواى وەش دا،
لوولەى تەنگىتەى دە وانى دى كرد و پيشەوه نان. ئىدى ترسى شكا، دەرفەتى نەدانى و وەك
بارانەى بە سەرى دا باراندن. لەو لاشمەو تەقە كرايەوه، بەلام ئىدى بايراموغللى گوتى لى
نەبوو. خەلكى گوندى بە بيستنى تەقەكەى هەموويان وەخەبەر هاتبوون، چوووبونە دەرى، لە
پشت دار و رەوہزان خۆيان حەشار دابوو و سەيرى شەرەكەيان دەکرد. كاتىك ولات پرووناك بوو،
بايراموغللى فيشەكى پىتەما. شەكەت و ماندوو سەرى وە سەر بنە دارىكى كرد و يەكجى
خەوى لىكەوت. ژنەكان چوونە سەرى، بە هەرسىكان هەليانگرت و برديانەوه مالى. هەر بە
گوللەى هەوالتى نەبى پيترابوو، بريندار ببوو، بەلام دواتر هەلاتبوو و دەرياز ببوو. كەلاكى
دووه كانى ديكەش لە وى كەوتبوو. كەلاكەكان دە خوئى دا شەلال ببوون. كاتىك بايراموغللى
وەخەبەر هات و بۆيان گيژايەوه كە نەبى بە بريندارى دەرياز بوو، دەمانجەى لە خۆ بەست و
بە راكردن وە دواى كەوت. گولمەزۆغللى كە بە وەى زانى لە گوندى خۆشيان هەلات، بەلام
بايراموغللى لە دووى نەبۆوه. لە نەسكەندەروونى گەيشتە سەرى و لە نيۆپراستى شارى تەقەى
لىكرد، بەلام گوللەكەى بە هەلە چوو و وەنيۆچاوانى كابرابەكى كەوت كە راست دە وەختى دا
لە پەنا نەبى بوو. نەبى خۆى ون كرد، بايراموغللى شوئى هەلگرت، بە دواى دا چوو بۆ
نانتاكيابى و لەوى ديسان لىتى ون بۆوه. بايراموغللى ماندوو نەدەبوو و هەر بە دواى دا دەگەرا.
شەويكى، لە شوئىكى ديكە كتوپر بە سەرى دا كەوت. ئىدى دەستى بۆ دەمانجەش نەبرد،
يەكجى خۆى پىدادا و دە بن خۆى نا، بەلام خەلك گەيشتە فرىابى نەبى و بايراموغللىيان لە
سەر هەلپچرى. نەبى ديسان بۆى دەرچوو. بەرەو ئاليپۆ پالوتى و لە ويۆەش چوو ديمەشقى،
بەلام بايراموغللى وەك سيبەرى هەر بە دوايەوه بوو. هەر نەشى دەگەيشتى و بۆى نەدەكوژرا.

جار جارش دهی گوت بلیتی نهو جار بی گهمی، بویرم ته قهی لی بکهم؟ نهبی چوو نه ده نهی، بایراموغلش چوو و سره نجام نهو هاتموه شاره چکوله کهمی خویان و بایراموغلش به دواى دا گهیشتی. نهویرۆژی بازار بوو و خه لک نهو نهو زۆر بوو، ده رزیت هه لایشتابه، وه عمرزی نه ده کهوت. بایراموغللی کورپی گولمه زى له نیتیک پردی، راست نهو شوتنه می نه سپه کهمی حه مه دۆکی چهن دین سال دواتر نی گولله باران کرا، دۆزی یه وه.

نهبی پیئش وی ده مانجه می هه ل کیشا، به لام بایراموغللی ده رفعتی پی ته دا قامک بگه می نه ته په له پیئته کهمی، وه ک باشووی دای هاتی و دهستی ده تینتینۆکه می نا، به دهسته کهمی دیکه شی هه لی کیشا خه نجه ری و خه نجه ری هه تا بن دهسکان نه سینگی نهبی برده خوارى. گولمه زۆغلی ده سه جی پی زاهات، به لام بایراموغللی دهستی لی هه ل ته گرت، دیسان وه بهر خه نجه رانی دایموه و ته واری له شی نه نجه نی. خه لک له ده ورو به ریان کۆ بوونه وه و بی ته وه می هه ولی نیو بیروانی یه بدن، حیران و بی ده نگ چاویان لی ده کردن. هه موو له شی بایراموغللی، له به ری پیئى را هه تا ته پلی سه ری خوئنی لی ده تکا. سره نجام هه ستایه وه و له ده ورو به ری خۆی روانی. هه چی نه ده گوت و وه ک نه وه ده چوو هه ر هۆشیشی له خۆی نه بی. له نه کاو ناو ری دایموه، چاویکی له مردووه کهمی کرد که ده خوئنی خۆی دا نو قم بیوو. که دیتی خه لک له ده وری ته رمه کهمی کۆ بوونه وه و پاله په ستۆی یه کتر ده دن، ترسا، ره تی برد و خه ریک بوو له ته نیشته مردووه کهمی وه عمرزی کهوی. وی ده چوو خوئین گرتی پیئى، به لام خۆی گرتوه و نه کهوت. لهو کاته دا ده مانجه کهمی وه بیر هاتموه، ده ری هیتنا و ده راغیکی ته واری له مردووه کهمی به تال کرد. پاشان زۆر به له سه ره خوئنی ده راغیکی دیکه می ده رینا، خه ستی یه سه ر ده مانجه کهمی، وه رسووا و رووی ده جاده می سه ره کیی نیو شاری کرد. هه موو پییان وا بوو ده چیته ژانده رمه خانه می و خۆ به ده سه توه ده دا. بایراموغللی هه تا نیتیک ژانده رمه خانه می چوو، به لام له وی به خیرایی چوو کۆلانیکه وه، به راکردن به نیو کۆلانکه می دا تی به ری و خۆی گه یانده نیو ده وه نان، نه وه نه دی بلتی یه ک و دوو له ته پکی و سه رکوت، ناوه ژوو بۆوه، خۆی گه یانده دارستانی و له دۆلیکی دا کانی یه کی خوئنی دیتموه. له سه ر کانی یه کهمی را وه ستا و تیروپری ناو خوارده وه. خواره وه کانی یه کهمی قامیش و پنگه لانی ک بوو ماری تی ته ده چوو، خۆی ده نیو پنگه لانه کهمی را کرد، شوئینیکی قوونى دۆزی یه وه و دریز بوو. زۆری پی ته چوو ناگای له خۆ برا و وه ک کۆلکه دارتیک له وی کهوتی وا بوو. ژانده رمه زۆری لی گه ران، به لام نه یان دۆزی یه وه.

هه والی کورزانی گولمه زۆغلی کهوته سه ر زار و زمانان و نیوانگی بایراموغلش ته واری چیاى توورپوس و چوکورپاواى داگرت. ئیدی بایراموغللی یاغی بوو. دواى ماوه یه ک هیندی ک کهمی

دیکهشی ره گه‌ل کەوتن، کە هەموویان نازا و بە ورە بوون و بۆخۆی دەستەبەکی پیتکەهیتنا. بایرامۆغلی سالاننکی زۆر چەتە بوو. خەلک خۆشیان دەویست و پینگەبەکی بەهێزی لە نێو خەلکی شاخی دا هەبوو. بایرامۆغلی لە دەولەمەندانی دەستاند و دەیدا بە هەژاران. شایەر و بەهیتبێژی هەموو گوندەکان پیتیان هەڵدەگوت، بەیت و گۆرائی یان بۆ دادەنا و شایەیان بۆ دەگێرا. هیتنەبیان خۆش دەویست دەیان هیتنا ریزی کۆتیرۆغلی، گەنج عوسمان و نەسکەندەری جووتشاخی گەرە. وای لێ هاتبوو دەیان گوت بایرامۆغلی دەستی بەسەری هەر نەخۆشیکێ دا بێنێ، چاک دەبیتەوه و هەر لەشەباریک ئە ناوی قاپینکی بخواتەوه، کە ئەو قومینکی لێ خواردبیتەوه، نیندی نیشی لە قالبی دەبرێ. کاتیک شەری سەرەخۆبی دەستی پێ کرد، بایرامۆغلیش وەک رەشمار و یاغی بە نیتوانگەکانی دیکە و گیزیک دۆران، عەلی عەفە یۆرۆکی، یۆکچەن عەفە و دەمیرچی عەفە لولەلی چەکەکی دە دوژمنی کرد و ئە شەری هاچین، کاربوغاز و ماموورەش دا بەشدار بوو. کاتیک شەری تەواو بوو، چەکی دانا و چۆو گوندەکی خۆی. ئە مالتی دنیایە تەنیا یەک سەکی زێری هەبوو. بەو زێرە جووتیک گا و نیرونامووری کړی. چاشی زۆر پێخۆش بوو، بۆیە پاشاوەی پوولەکی دا بە قەند و چا. لەو کاتەوه بایرامۆغلی خەریکی کشتوکال بوو، بەلام ئەوەی پەیدای دەکرد، بە زەحمەت بەشی ژبانیکی نەمر نەژی خۆی و بنەمالەکی دەکرد و ئەوەی تەوانی ئەوەندە قەندوچا پێتکړی، کە هەموو رۆژی چای بخواتەوه. دایکی مابوو، میردی کردبۆوه و سێ مندالی لە میردە تازەکی هەبوو. هەر وەها خوشکەکانیشی میردیان کردبوو.

بایرامۆغلی ناگای لە بەسەرھاتی حەمەدۆکی هەبوو. لەو کاتەوه حەمەد ببوو بە چەتە و نیتوانگی بلاو ببۆوه، کە بە دواي عەبدیخانێیەوه بوو هەتا کوشتی، کە بەرەبرەکانی عارف سەیم بەگی دەکرد و پاشان مەحموداغای کانێیە گولانی کوشت، هەمووی ئەوانە شویتەوارنکی قوولیان لە سەر وی دانابوو و ئەو کۆنە یاغی بە حەمەدۆکی یەکجار زۆر خۆش دەویست، ئەو حەمەدۆکە لاوەی کە ناو و ناویانگی لە وی زیاتر دەر کردبوو و زۆر شتیسی کردبوو کە ئەو کاتی خۆی ئەتوانیبوو بیانکا. بۆخۆی دەیگوت ئەمن دەورم نەماوه، ناوم ون بووه و خەلک منیان لە بیر چۆتەوه، بەلام حەمەدۆک جیاوازی هەبە. ناوی وی هەتا دنیا دنیایە، هەر دەمیتنی و ون نابێ. ئەو هەموو هەلسووران و چالاکێیەکانی حەمەدی بە تۆگرییەوه دەخستە بەر باس، لیکێ دەدانەوه و هەمیشە دەیگوت حەمەد بە سەر ترس دا زال بووه، راست وەک من! رۆژنیک منیش لە سنووری ترس پەرچەوه و نیندی تووشی نەبوومەوه. ئەو لە ماوی شەری سەرەخۆبی دا قەت تووشی ترس نەهاتەوه، چونکە تاکیک بوو لە نیتو کۆمەلنیک سەرباز دا، یان با بلین چونکە دەزانی ترس چییە و دەلتی چی. کاتیکیش گەراپەوه

گونده‌که‌ی خۆ‌ی و ژیا‌نیکی یه‌کجار هه‌ژاران‌هی ده‌ست‌پێ‌کرد، ئیدی قه‌ت ترسی به‌ بیر دا نه‌هاته‌وه، تا نه‌و‌رۆ‌ژه‌ی فهرمان‌ی پی‌‌درا وه‌دوای همه‌دی بکه‌وی و بی‌گری...

زانیا‌ری‌یه‌کان ورده‌ ورده‌ پوخته‌تر ده‌بوون و نیستا ده‌یان‌زانی همه‌د له‌ کو‌تیه‌: همه‌دۆک نه‌وه له‌ گوندی "دووره‌پی" و له‌ لای بابه‌ گو‌له‌یه. بایرامۆ‌غلی و فهرمانده‌ره‌کان له‌ بناری عه‌لیکۆ‌ی کۆبوونه‌وه‌یه‌کیان گرت و بریاریان دا هه‌موو نه‌و هه‌یزانه‌ که به‌ شیشه‌ی بلاو ده‌گه‌ران، کۆ بکه‌نه‌وه، بیان‌خه‌نه‌ سه‌ر یه‌ک و نه‌وه‌نده‌ی ده‌گری خه‌را و کتوهر بچه‌ سه‌ر نه‌و گونده‌ی و گه‌مارۆ‌ی به‌ن. به‌ رواله‌ت پلانه‌که‌ نه‌وه‌ بوو، به‌لام ژانده‌رمان پێش ولات رووناکبوونی چوونه‌ ده‌وربه‌ری گوندی "تاقه‌دار" و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیش هه‌ر نه‌و گونده‌ بوو و نه‌وی دی بو‌ هه‌لخه‌له‌تاندن بوو. همه‌د که هه‌ستی کردبوو نه‌وان خه‌ریکن هه‌رش بکه‌نه‌ سه‌ر گوندی دووره‌ پی، به‌ کو‌یره‌ رینگا و نیوبران دا هه‌یندیک پێشتر هاتبه‌وه‌ گوندی تاقه‌دار و له‌ ماله‌ی بابه‌ وه‌لی بوون. ده‌سته‌که‌یان نۆ‌ژه‌ که‌س بوو. هه‌مووش پیاوی هه‌لبژارده‌، شه‌رکه‌ر و به‌ نه‌زموون.

له‌ نه‌کار پیاو‌نیکی خه‌لکی دئی هاته‌ ژووری و گو‌تی:

— ده‌وری دئی گه‌راوه‌!

مه‌لا فه‌ره‌اد گو‌تی:

— ناخ‌ری بایرامۆ‌غلی فریوی دا‌ین. له‌ کنه‌خۆ به‌ سه‌ری هه‌نده‌تۆ‌قاندین، به‌لام وا دیاره‌ راست سه‌یره‌ی لی‌گرتووین و لی‌مان‌ده‌دا. با هه‌رچی زووتر وه‌خۆ که‌وین و نه‌یه‌لین هه‌موو لایه‌کمان لی‌نگرن... همه‌د که‌ ره‌نگی هه‌یندیک سه‌پی هه‌ل‌گه‌را‌بوو، به‌لام هه‌ر وا له‌ سه‌ره‌خۆ بوو و نه‌خه‌جلا‌بوو، گو‌تی: — پراوه‌ستن! ده‌بی پلانی‌ک دانیه‌ن. به‌ بی‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ دئی بچینه‌ ده‌ری، بایرامۆ‌غلی وه‌ک مه‌یشان قرا‌غان تی‌ده‌خا... ده‌وربه‌ری دئی رووته‌نه...

مه‌لا فه‌ره‌اد فیشه‌کدانه‌که‌ی هه‌ل‌گرت و گو‌تی:

— همه‌د ئیمه‌ گه‌مارۆ‌ دراوین. هه‌ستن پۆ‌له‌، زوو بن، نه‌گه‌ر هه‌یچ رینگای ده‌ربازبوونیش نه‌ما‌یه‌ته‌وه، ده‌بی شه‌ری بکه‌ین و به‌ زیندوویی نه‌مان‌گرن!

حه‌مه‌د هه‌ر وا نارام و له‌ سه‌ره‌خۆ گو‌تی:

— سه‌ر بگه‌ر مه‌لا فه‌ره‌اد. نه‌تیه‌ستوه‌ ده‌ئین: په‌له‌کردن کاری شه‌یتانی‌یه‌!

له‌ نیوه‌راستی ژووری دانیه‌شت، چه‌نه‌ی خسته‌ سه‌ر ده‌ستی و بیری کرده‌وه، به‌لام مه‌لا فه‌ره‌اد نه‌ده‌جه‌ی.

هه‌ینده‌ی پی‌ته‌چوو همه‌د سه‌ری هه‌لینا و گو‌تی:

– بابە وهلی!
 – فهرموو همه دۆك!
 – ده بێ یارمه تیمان بدهی!
 – سهر و مالمّت ده ری دایه همه دۆك.
 – بنیره خیرا نۆزده پیاری جحیلّ بیته نیره.
 هر دواى ساتیک نۆزده پیاو له وی ناماده بوون.
 همه د پیتی گوتن:
 – برایان، نیمه و نیتوه جله کاغان ده گۆزینهوه. دهی خیرا کهن، با زوو بیان گۆزین.
 نهو جار مهلا فههاد گهش بۆوه،
 چوو دهستی له سهر شانی همه دی دانا و گوتی:
 – نیتستا تی ده گم مهبستت چییه، قسهی تۆیه! له وهی زیاتر رینگایه کی دیکه مان له پیش نیه.
 همه د گوتی:
 – به لئی ناچارین وا بکهین و نهو هس فکری چاکه، به لام نه دی چ له مندالان بکهین...
 مندال قسهی تی دا راناوهستی و درۆش نازانی!
 – نیگهرانی مندالان مهبین، له بهختی باشی نیتوه همه موویان سووریزه یانه و ده جینگایه دان!
 مهلا فههاد گوتی:
 – به راستی نه منیش هر له مندالان نیگهرانم، وایه، مندال نازانی درۆ بکا و هرچی
 لیتی بپرسی، راست وه لامت ده داتهوه.
 بابە وهلی گوتی:
 – تۆسقالیک بیر له مندالان مه که نهوه و ته نیا هۆشتان به لای خۆتانوه بێ. وه ک گوتم
 منداله کان نه خۆشن و نه گهر چه زه رتهی عه لیش پیتیان بلێ، له جینگایه نایه نه ده ر. بیتجگه له
 وهش نه من چی یان پی بلیم، دهی کهن و له قسه م ده رناچن.
 همه د گوتی:
 – زۆر باشه بابە وهلی. نهو هس چه ک و رهخته کاغان! له بهر دهستانیان مه هیله، با نه یان دۆزنه وه!
 – خه می وانیشته نه بێ. ده بێ له شوینیکیان دانیم، بۆخۆشم به زه حهت پیتی بزانعه وه.
 – باشه نه گهر همه موو خه لکه که یان له شوینیکى کۆ کرده وه، بلین چی؟ نه گهر جه باره
 دریزویان له گه ل بێ، ده تناسیتته وه، نهو کات بلینی ته سلیمی بایرامۆغلیت نه کا؟

- حەمەد بە دلتیایی یەوہ گوتی:
 - جەبار دۆستی منە و دەنگی ناکا.
 - عەلی یەشەلیش ھەر وا.
 حەمەد بزەییەکی ھاتی و چی دی نەگوت.
 - ئەدی مووسا زریان؟ قسەمی تێدانیه ئەو شوینی ئیمەمی تا ئیترە بۆ ھەنگرتوون. دەبی
 ئەویش بتناسی!
 - دەناسی.
 - بە راستی ئەو بایرامۆغلی یە لە تاعوونی خرابترە، بیژوویەکی پیسی ھیچوچوچە. بریا
 ھەر زوو کوشتبامان...
 - کئی پیتی وابوو ئەو کابرایە کە ھیندە گەورە بوو، خۆی ناوا سووک بکا، ببیتە سەگ و
 پاسی عارف سایم بەگ و ناغاکانی دیکە بکا؟ ئەدی مووسا زریان... ئەو خوتیری یەش بۆ برە
 پوولتیکی سەری دەدوو ناوین و دەستمان ئی ھەل تاگری؟ دەبوو ئەویشمان کوشتبایە! حەیف بە
 قسەمی عەلی یە شەلیم نەکرد... بە قسەمی ویم کردبایە، نیستا وامان بە سەر نەدەھات...
 مەلا فەرھاد گوتی:
 - ئەمن ھەر ترسی مندالە کام ھەیە. ھەر یە کیکیان و دەدەرکەوی و...
 حەمەدۆک گوتی:
 - کاکە، خەلکی ئیترە عەلەوین. تەنانت مندالە کانیشیان ھەرگیز لە قسەمی
 "باب" سەکانیان دەرناچن. دلتیا بە بشیان کوژن، ھیچ نادریکنن.
 - ئەدی نەگەر یە کیتی خوتیری، سیخوړیک، سوو کیتی ئە لای بایرامۆغلی راپۆرتی لی داین
 و ناشکرای کردین؟
 - بی گومان بابە وەلی بیری لەو شتانە کردۆتەوہ!
 - بە ئی، تەنیا مووسا زریان جیتی ترسە...
 - ھیچ ناقەومی، مەترسن!
 مەلا فەرھاد گوتی:
 - بەنا بە خودای!
 دیتیە کە بی دەنگ و مات بوو. ھەموو چاوەروان بوون بزائن کاتیک بایرامۆغلی دی، چ دەکا.
 دوور دەنگی چەقوولوری سەگان و زەرەبی کەران دەھات.

سەرەنجام ھېژەكە گەيشتە نىو دىتى. مووسا زىريان لە پىتشى دەپۆيى و عەلى يە شەلېش شانبەشانى دەھات و يەك شەقاروى لىجيا نەدەبۆۋە. بايرامۆغلى بە سواری بوو و یاوەرەكان، سەروان خەلیل، عزیزەت نوورى و رەكىل باشى عاسمىش لە گەل وى دەھاتن و ھەموو چاویان برىبووھە مووسای شوئىنگىتېر كە لە گەل ھەر ھەنگاوتىكى گۆچانەكەى دە عەرزى دەكوتا و بە چاوان دەوروبەرى دەپشكنى. شوئىنەكە ھەتا دەرگاى حەسارى بابە عەلى و ئەو دیوھەخانە گەورەيەى شوئىنى كۆبونوھەى خەلكى ناوايى بوو، ھاتبوو:

— چەتەكان نۆزدە كەسن، ھاتوونە ئەو مائەى و دوايە نەھاتوونەوھ دەر، بابە وەلى!

— مووسا زىريان، ئەتۆ دەئىتى چەتەكان چوونە دەو مائەيەوھ و دوايەش نەھاتوونەوھ دەر،

لەو قسەى خۆت دلئىاي؟

مووسا زىريان بە دلئىايىيەوھ وەلامى داىەوھ:

— بەئى، بابە وەلى. ئەوان ھەر دە وى دان.

— جا ئەگەر وایە فەرموو بچۆ ژوورى، بزائە وایە!

— بە تەمام ھەر واش بکەم و جا دەبىنى ھەموویان دىنمە دەر، ديارە بە ھەمەدۆكېشەوھ.

مووسا لە دەرگا چووھ ژوورى، گۆچانەكەى بە سەر شوئىنەكان دا ھىنا و لىيان ورد بۆۋە،

بەلام خىرا ھاتەوھ دەرى.

— ئەو چەتەنە گومانى تىدا نىھ ھەر لەو دىيەن، ھەمووى دوو سەعات نابى لەو ژوورەى

ھاتوونە دەر. خۆ نىشاللا بائىشيان لىتەرپاواھ، ھەل فېرىن و رۆيىن. دلئىام ھەر لە نىو دىتى، لە

شوئىتىكى خۆيان شاردۆتەوھ...

ئەو جار مووسا بە تالووكە كەوتە پشكنىنى ئەو شوئىنانەى كۆلانەكان كە گومانى

لىيان ھەبوو. شوئىتىكى ھەل دەگرت، ھەتا لای دەرکىتى دەبرد، دوايە بە غار دەگەرايەوھ و

دەچوو بۆ دەرکىتى دىكە. ھەتا دواى نىوھ رۆيە ئەو غارغارنەى كرد و دواى ئەوھى ھىندە

ماندوو بوو ئارەقەى لە بەرى پىتى دەتكا، گەرايەوھ لای بايرامۆغلى:

— ئەو نۆزدە چەتەنە ھەر لەو دىيەى دان و بۆ ھىچ كوى نەچوون. ھەمەدۆكېشيان نە گەلە.

دلئىام دە خانووەكان دا خۆيان شاردۆتەوھ و ئەگەر بگەرپىن، دەيان دۆزىنەوھ. شوئىنەكان تىكەل

بوون و لە ھەموو بەر دەرگا و كۆلانەكان ھەن. دلئىام سەرى ھەموو مائەكانيان داوھ...

بايرامۆغلى لىتى پرسى:

— باشە مووسا، بۆ ئەوان چوونە ھەموو مائەكان؟ چىيان بەو ھەموو مائەنە داوھ؟

– دیسان موسا پای کردهه نیتو دتی و به چاوه کانی که وهک چای هه لژی زیت و وریا بوون، ولاتی
پشکنی یوه، به گۆچانی شوته کانی هه لسنگانده و تاقی کردنمه و پاشان هاته وه لای بایراموغللی:
– رهنگه به قام پی ته که ی، به لام نه من پیته ده نیم همه د و دهسته که ی لیته، دهو دتی می
دان. هه موو شوته کیکی به وردی گه راوم و نهو ده ورو به رشم باش پشکنیوه. شوته کان لیته
نه رویشتوونه دهه. نهوان لیته ماونه وه و له دتی دا بلاو بوون...

بایراموغللی هیندیك بیری کردهه، پاشان یاوه فاروقی بانگ کرد و پیی گوت:
– یاوه، به هیته که ی خۆت بلتی مالبه مالتی نهو دتی می پشکنن. پاشان ده ستور دده بین
خه لکه که هه مووی لهو مهیدانه گۆره ی نیتوه راستی دتی کۆ بینه وه. نه من باوه رم به موسا
زریانی نیه، به لام بۆچی، به لکورو قسه که شی راست بی و همه ده وک لیته بی.

پاشان رووی ده موسا زریانی کرد:

– نه تۆ همه دی ده ناسی، وانیه؟

– به لتی، ده ی ناسم، بایراموغللی.

– که وابوو نه گهر بی بیینی...

– ده سبه جی ده ی ناسمه وه، بایراموغللی.

یاوه ر گوتی:

– نه منیش مه لا فه رهادی ده ناسمه وه.

دهسته یه ک ژانده رمه ماله کانیا ن پشکنی و هه موو پیاره کانیا ن هینان و نه
مهیدانه که ی نیتوه راستی دتی کۆیا ن کردنه وه. دوا ی حوت که سان همه دیان هینا
مهیدانه که ی. که هینایان، لاقی رووت بوون و چاکه ت و پانتۆ لیک ی درای شپۆ لتی ده
به ر دا بوو و کراسه که شی له پشت ملی یه وه هه تا سه ر پشتی درابوو. همه د له سه رمان
خۆی کۆ کرد بو ووه و لاقه کانی شین هه ل گه را بوون. کاتیک موسا زریان چای پیی کهوت،
غار ی دا پییشی و گوتی:

– نه وه هه وه! نه وه همه ده وک!

به لام عملی یه شهل ده سبه جی گه یشته سه ری و سه بریک پیی گوت:

– هه تیو، یه کجاری دی بلتی نه وه هه وه، هه ر لیته، ده سبه جی ده ت تۆ پیتم!

دهنگی عملی هه ر چند سه بر بوو و هه ر به گوتی موسای گه یشت، به لام نه وه نده لیپراونه
و به سام بوو، که موسا یه کجی تهرمی خۆی هاته پیش چای و ههستی کرد هه ر نیستا

دهی نیتون. هیئندهی نه مابوو چۆکی بنوشتیتنهوه و بکهویتته عمرزی. له سمر حممدهی پراوهستا و
نهی دهزانی چ بکا. ناخره کهی رۆبوه بهرۆکی کوره جووتیژیکی میترمندال و هاواری کرد:
— نه وهتا، نهوه حممه دۆکه!

دیار بوو له وهی که نهو فیلمی بۆ دیترا بۆوه و توانیبوو خۆی له دهست عملی رزگار بکا،
زۆر خۆش حال بوو. راست دهو ساتهی دا وه کیل باشی عاسم و حممه چاویان تینکالقا و
هر دوو کیان بزهیان هاتی.

سعاتیک دواتر هه موو پیاره کانیاں هینابوه شوینی کۆبوونهوه کهی. مهلا فرهاد و دوو سی
پیاری دیکه میان دواي هه مووان هینان. نهو چووبوه نیو نهخۆشان. نهی دهتوانی به پیوه پراوستی و
به لارهوه لارهوه هات له سمر قولینچکی بهره پانه کهی تمنیشت چالاره کهی دانیشت. نهویش وهک
حممدهی چاکت و پانتۆلیکی شری ده بهر دا بوو، به لام ریشی تاشیبوو و رهنگی وا سپی ببۆوه،
دهت گوت سالتیکه نهخۆشه. ههزار ناسیاوت هینابا، نهیان دهگوت، نهو مسته یهسک و پیسته شرۆل
و مرده لۆخیه مهلا فرهاده. نه یاوه و نه نهو دیهاتی یانهش که هه رگیز مهلا فرهادیان به بی
ریشه ریشه درێژ و پره کهی نه دیبوو، قهت شکیاں نه ده کرد که نهوه مهلا فرهاد بی.

ژانده رمان هه موو ماله کان گه ران و نهو لارهه که موسا زریان گوتیبوو نهوه حممه دۆکه،
درا دهست عملی کهرتیشی. عملی بی سی و دوو وهری گه راپه. لاره که هاواری کرد باشه، نه من
ناوم حممه ده و حممه دۆکیش بۆخۆمم. عملی باوه ری پیته کرد و له وهش رقی ههستا که نهو
گوتی ناوم حممه ده، نهو جار دارکاری به کی چاکی کرد ههتا بلێ نه من حممه نیم. ناخره کهی
عملی کهرتیش هه موو گیانی کورهی رهش و شین کرده ووه و حهوت پهرا سووشی شکاند.
کوره که بی هۆش بوو، به لام ههتا له زمان کهوت، هه ر گوتی حممه دۆکم.

عملی کهرتیش چوه لای یاوه فاروقی:

— یاوه نهو کوره حممه دۆک نهیه. نه من نهوه هه موو گیانیم شکاندهوه، ده لیم بلێ
حممه دۆک نیم، به لام هه ر وا نالی!
یاوه ده ره له بوو و گورانندی:

— که وا بوو نه جیاتی حممه دۆکی گولله بارانی ده کهین! حهوت گوللهی له سینگی ده دهین
و دوه ایه ده لیم له شه ری دا کوژراوه!

یاوه ر عملی گاور هه رچۆنیک بوو یاوه فاروقی هیندی کرده و و نهی هیشته لاره کهی
بکوژی. موسا زریانیش هه ر به نیو دبی دا رای ده کرد و وهک شیتان هاواری ده کرد:

— وه لّلاهی حه مه دۆک لیترهیه، هه ره لهو دئییه و له نیو نهو خه لکهی دا خۆی حه شار داوه!
ده توانم دهست به قورنانی دادم، به لام چونکه زۆر له میژوه نه م دیوه، نه مناسی یهوه. ده زانم زۆر
کهس له نیوه دهی ناسنهوه، به لام ناویرن دهنگی بکهن!
رۆژ به دهروه بوو و به فره که له بهر تیشکی رۆژی ده بریقاییهوه. موسا یه کبهیه که رای
ده کرده لای خه لکه کهی و لئی ده پرسین:

— توخوا راستم پی بلی، حه مه دۆک لیترهیه؟ ده نا بزاتم ده توانی دهست به قورنانی دادهی،
بلی نی مه مرۆ حه مه دۆکم نه دیوه؟

ده ناخری دا به رۆکی عه نی یه شعلی به هه ردووک دهستان گرت، رای وه شانده و گوتی:
— نه تۆش حه مه دۆکت نه دی؟

عه لی خۆی له دهستی راپسکانده و وه لامی دایهوه:

— نه خیر، نه منیش نه م دیوه. حه مه د لیتره نه ماوه. سواری نه سپه کهی بووه و رۆیوه!
موسا زریان دیسان به رۆکی عه لیی گرتیهوه. چای له ژیرا هاتبوون و هیئندهی نه ما بوو
ده ره پرن، ره گی ملی وه ک ناووداری هه ستابوون:

— ده ت کوژم. بهو ده ستانهی خۆم ده ت کوژم! نه تۆ لیتره نیم پی ده بهی، چونکه نه من له تۆ
شوینگی ترم، چونکه له تۆ به نه زمونتر و شاره زاترم! هه موو جارئ ده گه مه سه ره حه مه دی و
له دهستی ده ردینی یهوه! هه ره پینتخۆشه سوو کایه تیم پی تکهی، گالته م پی تکهی و وام لی تکهی
خه لک پی بلین بی ته قل و شیتته. به لام نه وهی بزانه هه ره ده ت کوژم، رۆژی خۆی ده ت کوژم!
— بم کوژه، به لام نه گه ره کوشتم، چت پی ده گا؟ پینتوایه خه نیت ده کهن و له دنیای دیش
یه کسه ره ده چی یه به هه شتی؟

— ده ت کوژم، نه تۆ چاوت به رای یه نادا شوینگی ترینی که له خۆت باشتر بیینی! بۆیه هه موو
جارئ نیچیره کهم له چنگ ده رباز ده کهی...

موسا له وه پری توو پیهی و ناوۆزی دا، له نه کاو به رۆکی عه لیی به ردا، چۆکه کانی فیزان،
به سه ره زیده دیوارینی ته نیشتیان دا کهوت و دهستی کرد به گریانی. عه لی یه شعل به زه یی
پییدا هات و له په نای دانیشته:

— کاک موسا، نه تۆ له هه له دای! نه تۆ شوینگی ترینی گه ووهی، یه کجار گه ووهی و
شوینگی ترینی وه ک تۆ وشیار هه ره نه بووه و قه تیش نابی! نه من هیچ، هه باسه که چه لیش به
به ری پیی تۆ نابی! چۆن نه من لیتره یی به تۆ ده م؟ وا نیه...

موسا دەستی دە دەستی عملی نا، چاوه کانی گەش بوونەوه و ریشە تەنکەکەمی هیندیک لەرزى:

– بە راستیتە عملی، یان گەمەم پێدەکەمی؟

– دەستت بۆ بە قورناتی دادەدەم، بەراستیمە، مالت نەشیتوی!

– کە وابوو هەر بۆیت بوو گیانی حەمەدۆکی رزگار کەمی!

– بەلتی، هەر ئەوه بوو!

عەلی بە شەل ئەوی بەجی هیشت و هاتەوه لای بایرامۆغلی. دوو بە دوو لە قولینچکیتکی

دانیشتن. بایرامۆغلی گوتی:

– دەزانم حەمەدۆک لێرەیه. ئەو کورە بە راستی شیتە و خۆی ناپارتیزی! نازانم بلێم چی!

پێموايه یان لە رادەبەدەر دە خۆی رادەبینی، یان ئەمن بە هیند ناگری و لیم ناترسی!

عەلی نەمی دەزانی چ بلی و چۆنی و ئەلام بداتەوه، هەر بۆیه بێدەنگ مایەوه و هیچی نەگوت.

دوای ئەوه نیدی فەرماندەرانی هیزەکە، ژاندرەمەکان و چەکدارەکانی دیکەمی خۆیان کۆ

کردنەوه و گوندی تاقەداریان بەجی هیشت. هەر ئەوان رۆشستن، ئەو مندالانەمی سوورژەیان بوو و

دە جیبیە دابوون، دەرپەرینە دەری و بە نیتو دینی وەر بوون. شەپۆلیکی خۆشحالی گوندی

داگرت. ئەو پێرۆژی پێنجشەمە بوو. بابە وەلی هەموو خەلکەکەمی لە عیبادهتگەمی گوند کە

شوێنی ناسایی کۆبوونەوهی خەلکەکەش بوو، کۆ کردەوه، گەرم و بە سۆز سازی لێدا و بەیت و

شێعری وای گوتن، کە تائینستا کەس نەییستبوون. داوەتیککی خۆش ساز بوو. ژنە باریکەلە

بالا بەرزەکان و پیاوهرە شەسەرە کەلەگەتەکان بە دەور هەلەدەپەرین. بابە وەلی لە گۆزانی یەکانی

دا هاواری نیشامی عملی و دوازدە نیشامانی دەکرد، باسی کۆتیرۆغلی، یۆنس عەمرە شاعیری

گەورەمی تورکەمن، حاجی بەکتاش وەلی، عەبدال موسا، چلسوارەمی غەیبی، حەوت سالتان و

سێ کەسەمی دەکرد و پیتی هەلەدەگوتن. ژن و پیاو هەتا بەیانی داوەتیان کرد و بەردەوامیش

هاواریان دەکرد: "دەور و دەسەلاتت وەدی بێ بابە سولتان." چای توورپووشیش دەورانەوه،

بە داوەرە، بە کانی و ئاوهەلدێر و پووبارەوه، نەستیرەکان، گورگەکان و میتروووەکان هەموویان

بەو حەوت حەمەدانەیان هەلەدەگوت کە بەدەستی ژاندرەمەکان کورژابون: هەر تەرمیک بە سەر

پشتی نەسپیکەوه شور بپووه و لە سەر هەر تەرمیکیان بالتندەیهکی شین دەفەری. کاتیک کاروان

رادەوهستا، ئەوانیش لەنگەریان دەگرت و رادەوهستان و کاتیک نەسپەکان وەرپێدەکەوتنەوه،

ئەوانیش بە سەر تەرمەکانەوه وەرپێدەکەوتنەوه. هەتا تەرمی حەمەدەکان گەیشته شاری، ئەو

حەوت بالتندەیه هەر لە سەریان دەگەران، جەغز و هیتلی شینیان دروست دەکردن و لە حەساری

ژاندهرمه‌خانەش چوونە نڨو داره‌ناره گه‌وره‌که‌ی نه‌وتڤوه، پاشان هاتنه‌ ده‌ری و شه‌به‌قیکی شینیان به‌ سەر تەرمه‌کان دا، که به‌ دیواری‌یه‌وه ریز کرابوون، بلاو کرده‌وه...

بایرامۆغلی دوای به‌جی‌هیشتنی گوندی تاقه‌داری، پشتی ده‌ عملیکۆی کرد و به‌ره‌و رۆژاوا چوو. هەر ده‌سته ژانده‌رمه‌ش به‌ لایه‌ک دا رۆیی، به‌لام همه‌دۆک بۆ هەر لایه‌ک چووبایه، هەر ده‌گه‌رایه‌وه بناره‌کانی عملیکۆی. بایرامۆغلی به‌ پیتی پلانی "تۆری جالجالوکه‌"ی ده‌جولایه‌وه و به‌و شیویه‌ ده‌بوو له "خری رنوان" همه‌دۆکی ده‌ داو خا. به‌ پیتی نه‌زمونی خۆی ده‌یزانی بۆ چه‌ته‌یه‌ک که پشت به‌ شاخی بیه‌ستی و بیه‌وی ماوه‌یه‌ک له ناوه‌دانی‌یه‌ دوور بی، جینگا له "خری رنوان" که له شوینیکی دووره‌ده‌ست و له‌بناری عملیکۆی هه‌لکه‌وتبوو، باشر وه‌گیر ناکه‌وی. نه‌و شوینه‌ کۆمه‌له‌ نه‌شکه‌وتیکی لی‌بوو، که نیویان به‌ قه‌ده‌ر قه‌لایه‌کی به‌رفره‌وان و گه‌وره‌ بوو و کاتیئک به‌فر و کرپۆه ده‌ستی پی‌ده‌کرد، نیدی ژانده‌رمه‌ به‌ تووتوش روویان ده‌ وی نه‌ده‌کرد. پاشان کابرا ده‌و دۆله‌ی دا به‌ ده‌گه‌من ده‌دۆزرایه‌وه، چونکه

نه‌شکه‌وته‌کان زۆر بوون و هه‌مووشیان وا به‌ ده‌ره‌وه نه‌بوون، که هه‌موو کەس پیتیان‌زانی. ته‌نیا بایرامۆغلی، بله‌یه‌کچار، ره‌مۆ که‌له‌باب و رۆسته‌مه‌کورد باش شاره‌زای نه‌وی بوون و به‌ یارمه‌تی شوینگی‌ری به‌نیویانگی وه‌ک مووسا زریان و عملی‌یه‌ شەلی، که شوینی بالنده‌یان له‌ ناسمانی هه‌ل‌ده‌گرت، ده‌یان‌توانی یه‌ک به‌ یه‌ک نه‌و نه‌شکه‌وتانه‌ بدۆزنه‌وه و ته‌نانه‌ت راست بچنه‌ سەر نه‌و نه‌شکه‌وته‌ی که چه‌ته‌کانی تی‌دا جینگیر ببوون!

— گویتلی‌بی عملی‌یه‌ شەل، باش بوو نه‌مان‌توانی همه‌دۆکی له‌ تاقه‌ داری به‌ دیل بگرین، وا نیه‌؟

— به‌تی‌وايه، بایرامۆغلی...

هه‌ردووکیان سوار بوون و شانبه‌شانی یه‌ک ده‌رۆیشتن. بایرامۆغلی هەر بیری ده‌کرده‌وه. جاری وا بوو لغاری هه‌ل‌ده‌نگارت، رووی ده‌ عملی‌ ده‌کرد، ده‌ت‌گوت ده‌یه‌وی پرسیاریکی لی‌یک، به‌لام نه‌ی‌ده‌کرد و دیسان وه‌ری‌ده‌که‌وته‌وه. جاری ناخری له‌ حالیک دا خۆی له‌ سەر نه‌سپی کوور کردبۆوه و ده‌ستی به‌ ملی نه‌سپه‌که‌ی دا دیتا، وه‌ قسه‌ هات:

— عملی‌یه‌ شەل!

— به‌تی، بایرامۆغلی...

— کامه‌یان همه‌دۆک بوو، نه‌و کوپه‌ چوارشانه‌یه‌ که مووسا زریان خه‌ریک بوو ده‌ستی بۆ

لای رادتری، یان نه‌وی دریزی ره‌قه‌له‌؟

— نهوی هه وه لئیان بوو...

— ناگام لی بوو دهو کاتی دا نه تو شتیکت به مووسای گوت...

— پیم گوت زارت هه لپچری، دهت کوژم! مووسا زریان پیاوئیکی ناقله و هه چاوی لی کردم،

ده سهروبنی شته که می گهی...

— ده زاتم، نه منیش چاوم لئی بوو.

— وایه.

— باشه به پیوستت زانیبا، نه منیشت ده گه ل ده کوشت؟

— قسمی تی دا نیه...

— زور باشه، جا نه گهر وا بی، عملی یه شل جوان گویم لی زاگره، بزانه ده لئیم چی:

سبمینی، یان نهو به ره که می دووسبمی، همه مد خوی ده گمینیته خری رنوان. له وی ده داوی

ده خه م و به دیلی ده گرم. مووسا زریان شوئنه که می هه ل ده گری، دیاره بی شوئنگیریش دوزینه وهی

همه مدی هاسانه. نه من ده زاتم ده چتته نه شکهوتی دووهم که نه هه موو نه شکهوته کانی دیکه

باشتره، چونکه کانی یه کیشی تی دا یه. هه له نیستاره با پیته لئیم هه تا ده گمینه وی و شوئنه که می

گه مارو ده دهین، نابی یه هه نگاویش له من دوور بکه وی یه وه و نه وهی له لای هیچ کس، ته نانه له

لای مووسا زریانیش باس ناکه می. له قسم ده رچی، بی سی دوو دهت کوژم. تی گمیشتی؟

— تی گمیشتم...

عملی یه شل گومانی ده وهی دا نه بوو که همه مد و هارو پئیانی راست ده چنه خری رنوان و پییان

وایه ده کری ماویه کی باش له وی بحسینه وه. ژاندرمه کان زور بوون و دیان توانی به چهند ناقله

گه مارو یان بدن، همه مد له یه ک دووانی کیشیان ده رچوویا، له وانی دی ده رنه ده چوو. بایرامو غلی پیاوئیکی

شارهزا و به نه زمون بوو، هه ر بویمش توانی بووی سالانئیکی زور له چیا بئینیته وه و ده ولت زه فیری

پی ته بر دبوو. ته له می نهو جار سهخت و به سام بوو. نوزده کس قهت دهروستی له شکرئیک ژاندرمه می پر

چهک و نهو هه موو کوئنه یاغی یه کارامانه نایمن... عملی زور نالوز بوو و نهی ده زانی چ بکا، به لام نه وهی

ده زانی که نه گهر بیه می خو بشارتته وه، بایرامو غلی دهستی لی تاپار تری و دهی کوژی.

شهو به سه ر داهات و مانگ هه لات. مژئیکی شینی روون به سه ر علیکو و "گوری گولان"

کشابوو. به فیره که نه بهر تیشکی مانگی ده برو قایه وه. بایه کی ساردی ده هات. پیش تاری کو روونی

بهیانی قاسیدیک هات و نهو هه وانئهی هیتنا که همه دؤک و دهسته که می بو لای علیکوژی چون.

بایرامو غلی رووی ده عملی کرد و گوتی:

– نەم گوت عەلى؟ نەم گوت دەزانم دەچىتە كۆي؟

عەلى. بە نارەھەتتى يەوہ سەبرىك وەلامى دا يەوہ:

– قسەكەت راست بوو، بايراموغللى...

كاتىك ولات رووناك بوو، مانگ لە لاي رۇزاوايە بوو و شەبەقى برابوو. ئەو جار سەرى
عەلىكۆي دە رەنگىكى مەيلەوسوور دا وەك شووشەي دەترووسكايەوہ و شەبەقىكى سىبى لە
رەنگى بەفرەكەش گۇرايى يەكانى رووناك كردبوو.

ھىزەكە گەيشتە گوندىك و ئە وى وچانىكى دا. بايراموغللى بە پەلە پياوى ناردنە لاي
ھەموو قۆلەكان و شىوہى ھىزشەكەي بۇ روون كردنەوہ. ھىچكەس مافى ئەوہى نەبوو ئەخۆوہ
بريار بدا و ھەموو دەبوو دەستور ئە وى وەرگرن.

شەوى دواتر بايراموغللى ھىزەكانى دابەش كرد و ھىزشەكەي دەست پى كرد. بۆخۆي و
دەستەكەي لە لاي خوارىوہ، ياودەر فاروق و ژاندەرمەكانى ئە لاي چەپەوہ و ياودەر عەلى گاور
لە لاي راستەوہ دە خرى رنووان دا چوونە پىش. بۇ ئەوہش كە رىنگاي پاشەكشە لە ھەمەد
دەستەكەي بېسەرى و نەگەر كەسىكيان لەو نائقەيە دەرچوو، ديسان دە داو كەوتتەوہ،
ھىزەكانى ياودەر عالى و سەروان عىززەت نوورىش لە دەورپىشت و سەرەوہترى وان دامەزران.

لە بوولتلى بەياني دا مووسا زريان ئەشكەوتى شوينى ھەسانەوہى چەتەكانى دۆزىيەوہ و
بۇ بايراموغللى دەستىشان كرد. پلانى بايراموغللى ئەوہ بوو كە ھەتا ئىبيان نەچىتە ژوورى،
پىتەزانن و ئەو كات ھەموويان دە خەوى دا بگرى، دەستيان بېستى و بيانباتەوہ شارى.

دەو دەمى دا تەيموور كىشكچى بوو و كاتىك ئەوان نىزىكتر بوونەوہ، پىتەزانى. بە پەلە
چۆوہ نىو ئەشكەوتەكەي. ئە ژوورى ئەشكەوتەكەي، ئە دەورى ناورى ھاورپىيانى دە نىو پىنخەفە
گەرمەكانيان دا نوستبوون:

– ھەستن كورپنە، گەمارۆ دراوين!

– كى گەمارۆي داوين؟

– ژاندەرمە!

ھەمەد لە جىيە دەريەريە دەرى:

– نابى ژاندەرمە بن. ژاندەرمە قەت ناوئىرى بىتە نىرە. دەبى بايراموغللى بى.

دەستيان دا تەفەنگان و لە نىو قەلەشتە بەرد و پشت گابەردە گەورەكانى پىش دەركى
ئەشكەوتەكەي مەتەرىزيان گرت. ئە لاي خوارەوہ را يەكىك گوراندى:

— دەست مەبزیئە ھەمەدۆك! لە ھەموو لایەك را گەمارۆ دراری و دەرنایچی! خۆت بە دەستەو بەدە!

— ئەھا، ئەو تۆی بایرامۆغلی؟

— ئەتۆ کیی؟

— ئەمن ھەمەدۆك.

— ھەمەد چەكەكەت دانێ. خۆت بە دەستەو نەدە، لە دار دەدرئی!

— بۆخۆت ئەو كاتە یاغی بووی، قەتت خۆ بە دەستەو دا؟

بایرامۆغلی کۆنە یاغی وەلامی نەدایەو. ساتیک ولات کړ و مات بوو و لە نەكاو بەر دەركی نەشكەوتەكەى وە بەر دەسپړیۆ درا. ھەمەد و ھاوړیكانی سەنگەریان گرت. گوللە وەك بارانی لە خوارەو، سەرەو، راستە و چەپەو بە سەریان دا دەرژا.

— باش دە داو كەوتووین، مەلا فەرھاد...

— ھەر دەرفەتیکمان دەست كەوی دەردەچین. لە بێرتان بێ گۆشار بھەنە سەر دەستەى بایرامۆغلی كە لە لای خوارەو ترن. ئەوان ھیندیك بكشیتینەو، ژاندەرمە خۆیان بێراناگیرئ.

— كشاننەو، بایرامۆغلی زەھمەتە. ئەو دە گەلئەتە وەك بلە كوێر، رەمۆ كەلەباب، رۆستەمە كورد و دۆستەكەى خۆمان جەبار، ھەمووی كۆنە یاغی و شەرکەرى بە نەزمونن! پیاوھەكەنى سولتانۆغلی بە زەردەشى دە گەلن. جا خۆ نەگەر ھەر ژاندەرمە بان، دەرچوونەكە زۆر زەھمەت نەبوو...

شەرەكە توند بوو. ھەر لە دەسپړیۆ ھەوئەلئ دا سئ ھاوړیۆ ھەمەدۆكى بریندار بوون. لە ھەموو لایەكی را گوللە دەھات. وای لئ ھاتبوو ئەیان دەزانئ چۆن خۆ ھەشار دەن كە گوللە ئەیان گریتەو و بەرەو كام لا تەقە بكەن.

ئێستا ئیدی دەمێك بوو رۆژ ھەلاتبوو و لە ناسمانئ بەرز بپۆو. ساوتكى پاك بوو و دار و رەوہزە سپیپۆشەكان لە بەر پروناكایی رۆژئ دەبریسكانەو. نە مژك، نە تەمێك و نە شتێك كە دیمەنى دۆلەكەى لێل كا، ھیچ شتێكى وا نەبوو. تەنانت بەرد دە بن ناوی ناوھەلئیرەكەى خوارەروھى دۆلئ دا دیار بوون. ویزەى گوللان، كە وە بەردان دەكەوتن و بۆ شوئنى دئ ھەتە دەبوون، زاہەلئ دەسپړیۆ تەفەنگ و رەشاشی و بۆنى تیژی بارووتئ، ئەو دۆلئە وەك جەھەننەمئ لئ كرددبوو.

ھەتا دەھات شەر گەرمتر دەبوو و ھەردووك لا بئ بەزەبئیانە لئكیان دەدا. ھەمەد و ھاوړیانی مەودای پشوردا نیان لئ پراپوو و بۆ ساتیکیش تەقیان بئ دەنگ نەدەبوو. ھەمەدۆك و مەلا فەرھاد خۆیان كیشایە نئو نەشكەوتەكەى، ماوہیەكی كورت راویۆیان كرد و دۆخەكەیان ھەلسەنگاند: ئەیان تەوانبیا نالغەى گەمارۆكەى بشكێتن، ئیدی رینگای دەریازبوونیان نەبوو،

چونکه بهو شتویه بهی نهوان ناچار بوون تهغه بکهن، هیتدهی پیتهدهچو فیشه کیشیان تهوار دهبوو و نهو کات یان دهبوو خو به دستهوه بدهن، یان خو بکوژن.

هممد دوو کس له هاورپییانی له بهر ده رگای نهشکهوتی و له دوو شوتنی قایم دا هیتستهوه و نهوانی دیکمی بانگ کردنه ژووری. رهشاشی ژاندهرمان بیوچان دهی گرماند و بارانی گوللهیان به سمر دا دهباری.

هممد رووی ده هاورپیکانی کرد و له سهره خو گوتی:

— هاورپییام، دهرچوون لهو داوهی نهمره بویان داناونموه، دژواره و دوور نیه نهمره، رۆژی کوتایی ژبانی همموومان بی. نهمره بایراموغلیمان له بهرامبر دایه. نیمه بیجگه له وهی همول بدهین نالقمی گهماروکیان بشکیتین، رینگایه کی دیکه مان له پیش نیه، بهلام نموه کارنکی زور پر ممترسیه. نمو رهشاشه بهردهوام گولله مان به سمر دا دهرپیزی و نهوانیه هیچمان لهو نالقمیه دهرنمچین. نمو جار ننگیتوهی چاکیشیان دهگهزن. پستان باشه چ بکمین؟ بلئی باشر بی راهستین و چاوهروان بین تارک دا بی، جا هیرش بکسین؟ بهلام نهوانیه نمو کاتیش دهرنمچین و همر ناچار بین لیره بمینمونه...

لای سهرهوهیان تاقی کردهوه، بهلام دهرپیزنکی وا توندیان لی کردن، همر نهیانه هیتت سمر ههلتین و به پهله گهرانهوه نیو نهشکهوتی.

دواتریش چهندین جار و همر جارهی له لایه کهوه ههولیان دا رینگایه بکه نهوه، بهلام بیسوود بوو. دهوریان دهتگوت به دیوارنکی ناگرین گراوه.

یاوهر فاروق که دیار بوو نهو بارودوخهی زور به کهیفییه، ههراي کرد:

— هممه دۆک، له خوژا خوژت ماندوو ده کهی. دلنیا به خوژت به دستهوه بدهی، یان نا، تازه له دستمان دهرناچی و کارت تهواوه!

بایراموغللی نهو تهشهره ییاوهر فاروقی زور پی تاخوش بوو و له داخانی سوور همل گهرا، بهلام نیدی هیچی پیتهده کرا. له دلئی خوژی دا گوتی: ناخ، هممد همر نهوهنده به قسم بکا و خوژی به دستهوه بدا، دهسهجی بالی به سمر ده کیشم و له گوللهی ژاندهرمان دهی پاریزم... بهره بهره نالقمی گهمارو له دهوری هممد و هاورپییانی تهنگتر بووه، رهشاشه که جیگای گوژتهوه، هاته پیشتر و له نهشکهوته کهی نیژیکتر بووه. دۆخه که همر بهو بواری دا چووبا پیش، نیدی کس ده نهشکهوتی دا ههلی نهده کرد.

بایراموغللی بوخوی نهو کاتهی یاغی بوو، زور جاران ده گهمارو کهوتبوو و ههصوو جاریش لهو رینگایهوه دهریاز بیوو، که راست لهو قولهی دابوو که فهرماندهری شهره کهی لی بوو. نیستا

بیری ده کرده که نه گهر نیستا له جیی همه دۆکی بوایه، چیی ده کرد. رینگای هه ره باش نه وه بوو که به پهنا گاهبرده کانی پیش زارکی نه شکهوتی دا خزیبان و خۆیان ده چۆمه که ی هایتشتبایه که ده قولایی دۆلی دا بوو. له وانه بوو نه گهر له سرمان رهق نه بوویان، ده رباز بن، به لآم ناخر ده روبهیری چۆمه که ش هه ره له ژیر چاوه دیری دا بوو...

نیواره داهات و تا دره نگر ده بوو، تهقه له لای همه د و هاورییانی یه وه که مته ده بۆوه. به پروونی دیار بوو فیشه کیان زۆر کم بی ماون و نهو جار ده رباز بوون که مته رتی تی ده چوو. بایراموغللی هاواری کرد:

— همه دۆک، کوره نازاکم، همه د، رۆله گیان، زۆرم بیر کردۆته وه و ناتوانم ده ربازت کم. رۆله خۆت به دهسته وه بده. دهستم به سینگی یه وه مهنی و داواکم قبول بکه! رۆله نامهو ی به کورژاوت ببینم! خۆت به دهسته وه بده، به لکورو بیریکمان کرده وه و ده روبه کمان دۆزی یه وه...

— پیره سهگ! نه وه منم، مه لا فه رهاد! چی دیکه هاوار مه که! خۆیه دهسته وه دان ی چی؟ بش کورژین، شتی وا ناکه ی! نه تو بووی به سه گینکی خویری و پاسی ناغا و به گان ده که ی! خۆت کردۆته دوژمنی خۆت! دلنیا به خوداش ناوات لی خۆش نابی و هم نهم دنیا یه و هم دنیا ی دیکه شت لی ده بی به جهه نهم، ده ناوری دا ده سووتیی و به سزای خۆت ده که ی!

— همه دۆکیش وه لآمی دایه وه، به لآم به ریزه وه په یامی خۆی گه یاند: — بایراموغللی، خۆیه دهسته وه دان ده سروشتی نیمه و یاسای نیمه دا نه. بوخۆشت ده زانی نیمه ده ست ناده یین و نه وه ش چاک ده زانین نه تو نه بوا یه ی، نیمه گه مارۆ نه ده دراین! بیتم خۆشه نه وه شت بیته وه بیر که نه گهر نیمه بکوژرتین په شیمان ده بی یه وه و هه تا هه ی نازار ده کیشی!

مه لا فه رهاد له تو ره ی یان هه موو گیانی ده له رزی. قسه که ی به همه دی بری و گوراندی: — بایراموغللی! بایراموغللی! دهک زمانم به برین چی که ناوات ناو دیتنم، چونکه نه تو کوری بایرامی بابی خۆت نی، نه تو بیژوی! سه به یینی که ته رمی نیمه باری که ران ده که ن، ده یان په نه وه نیو شاری و به نیو شاری دا ده یان گیترن، ده ریپی ژنه که ت به داریکی یه وه که، بی که نالای سه رکه وتن و سه مای پیته بکه! گرینگ نیه نیمه ده مرین. پیوا هه ر جاریک ده مری، به لآم دوا ی نیمه نه تو هه ر پۆژی جاریک ده مری و زیندوو ده بی یه وه!

ژانده ره مه کان بی نه وه ی سه رنج بده نه نهو شه ره قسه یه، تهقه یان راگرتبوو. هیندیکیان له سه نگه ره که یان دا نانیا ن ده خوارد و هیندیکیشیا ن قامک له سه ر په له پیته که ناماده ی ده سرتیژ کرده نه بوون. هه ر چر په یه ک هاتبا، ره شاشه که ده ی قرا ند.

نەوی شەوی هەتا بەیانی بایراموغلێ چاوی ئە سەریەك دانەنان. كە بیری لەوه دەکردهوه
حەمەد هەموو لایەکی لی گێراوه و دەره تانی دەرچوونی نیه، کزه ی له هەناوی هەل دەستا.
هەتابەییانی هەر بیری کردەوه و کاتیك ولات رووناك بوو، هەستا سەر پێیان و له حالێك دا
بزهیه کی له سەر لیوان بوو، رۆوی ده رۆسته مه کوردی کرد و گوتی:

— رۆسته مه کورد، ئەمن و تۆ ئەمیۆه هاوری نیزیك و تەنانهت برا! و هاویشتی یه کترین و
دل و گیانمان تیکه ل بووه، وا نیه؟

— بەلێ وایه!

— باشه، ئیستا لەو بارودۆخه دا رینگامان لێك جیا دەبێتەوه. ئەمن ده چمه گەل حەمەدۆکی...

— بایراموغلێ، حەمەد لەو داوهی دەرنایچی و ئەتۆشی ده گەل ده کورژی...

— دەزام رۆسته!

عەلی یه شەل هەستا و گوتی:

— بایراموغلێ، منیش نه گەلتم!

نووری گولەش هەستا:

— منیش!

ره مۆ کەلە بابیش هەستا:

— منیش!

ئەو جار جەبارە درێژی هەستا:

— منیش بایراموغلێ!

بایراموغلێ قۆلی جەباری گرت:

— ئەتۆ نابێ ئە گەل نیچە بێی، ئەتۆ خۆت کردە حەمەد و هێرشت کردە سەر مائی عارف

سایم بەگی، هەر به ناوی نەویشەوه کوێخاکەیت کوشت و سەعاتە کەمی مستەفا کە مایشت

هینا... پێم بلێ بزاتم ئەو سەعاتەت چ لی کرد؟

— پێچە...

جەبار دەستی ده باغەلی را کرد، سەعاتە کەمی له کیسه یه کی دەرتنا و دایه دەست

بایراموغلێ. نەویش هیندیکی تێوه راما، به دەستی هەم سەعاتە کە و هەم زنجیره زیتره

نایابە کەمی هەلته کاند — وه ک نەوی هەلی سەنگینی بزانی چەندە قورسه — و پاشان زنجیره کەمی

به یه خەمی کەواکەیهوه هەلئاسی و سەعاتە کەشی ده باغەلی جلیقه کەمی نا و گوتی:

— هرچه ندى فيشه كى ليږه هديه، كزى كه نوره و بيان هيتن!

رهمؤ كه لمباب، عمل يه شمل و نوورى گوله فيشه كه كانيان ده كيسان كرد و همليان گرتن. بايراموغللى
دسرؤكميه كى سپى به سهرى لوله ي تفنگيټوه كرد، همستايه سمر پى و سى جاران توند همرى كرد:
— همه دؤك نهوه هاتم! نه توؤ خؤت ته تسليمى من ده كه مى و نيدى كه س كارى پيت نه.
نهوه هاتم! همر بوؤم ديم!

فرمانده كان گوتيان لهو همر ايهى بوو: باشه، نه گهر وا بى، نهوه همه دؤك بى شهر و
خوټنرشتنى زياتر خؤى به دهسته وه دا و نيستا بايراموغللى چه كى ده كا و به خؤى و
دهسته كه يه وه ده ي هيتن يته خوارى.

بايراموغللى له گمل عمل يه شمل و رهمؤ و نوورى به قعراغ دؤلى و به كه ليتنه ره وه زان دا و مسهر
كه وتن و خؤيان گه يانده سهرى. تهقه برابؤوه و ولات بى دهنگ بوو. بايراموغللى گه يشته پيش زاركى
نه شكه وته كه مى، نه وئيش جوړيټك همل كه وتبوو له خوارى و له تهنيش تانه وه ديار نمبوو. همه دؤك غارى
دا دهرى و به پير بايراموغللى يه وه هات. كه گه يشته يه كترى، به همر دووك دهستان دهستى
بايراموغللى گرت، ماچى كرد و له سمر سهرى دانا. بايراموغللىش باوهشى به همه دى دا كرد و
ماچى كرد. هاوړنيانى همه ديش يه كه به يه كه هاتن و دهستى بايراموغللى يان ماچ كرد. پاشان
همه مويان چوونه نيټو نه شكه وته كه مى و بايراموغللى ده سه جى له گه نيان كوزوه و راويزى ده گمل
كردن. لهو كاته دا روخسارى گرؤ ببوو و توند وليټراوانه قسه ي ده كرد:

— باش گوټم لى ټگرن، نيستا نيټه راده وستين همتا نه وان تهقه دمست بى ده كه نموه. ناگادار بن، هرچى
نه من ده يټيم، ده بى بى سى دودو به قسم بكنم، كاتى پرسيار و ده متهقه ش نيه و هر كس به قسم
نه كا ده ي كوژم. نهو دؤئى خواريتان ديوه؟ ده مچؤمه كه مى ده ليم! نهوى نه بى، هيچ كوئى ناواله نيه. نهو
نيټو اهرى همه مو تان ده بى به نساپاى پرؤنه خوار و همتا ده گنه گؤرابى يه كه مى خوارى، كه ليږه وه نابيئرى،
همر به خرى دا برؤن و قعراغ چؤمى به رنه دن. به لام ده بى زؤر به وشيارى برؤن، نهوه ك ژاندرمه له
خواره و تيريش همن. نهوان يه نهو دمسته همه مدانه ي خوستان به يارمعتى نيټوه هاتن و كه واوهره چوون،
توشيان بن. نه من همتا نيټه تى ده پهرن و له معترسى رزگار دهن، برده وام تهقه ده كم و سمرقاليان
ده كم. سه ينى به يانيش ده چمه وه نيوان و سوتنديان بو ده خؤم كه همه د به دىلى گرتبووم...
هيچ كه س قسه ي ده قسه ي دا نه كرده وه.

فرمانده ره ژاندرمه كان له همه مو قؤله كان ته قه يان راگرتبوو و پيټيان سهر بوو كه چؤن
بوو هيچ هه واليټك له بايراموغللى نه بووه و نهو له نه شكه وتى نه هاته وه دهرى. دودول بوون و

نهمانده زانی چ بکمن. ههتا نیواره دره نگانینک همروا دهستیان راگرت و تهقه میان نه کرد، نهوجار گومانیان لهوه دا نهما که بایراموغللی به بارسته گیراوه و همه صد فیئلی لی کرده. ههر بویه به توندی شمیره که میان دهست پی کرده وه و به رهشاش و چه که کانی دیکمیان نه شکموته که میان وه بهر دهسپرتز دایه وه.

نیو نه شکموته که هیتدیک بهردی گوره و کۆلکه داری نهستوری لی بوون. بایراموغللی دهستوری دا بهرد و کۆلکه داره کانیان بهره و زارکی نه شکموته که می پال نا و سهنگری ده رکی نه شکموته که میان قایمتر کرد. پاشان گوتی:

– وه لامی تهقه که میان مه ده نوه.

مه لا فههاد گوتی:

– ناخر دینه پیشتر و نالقی گه مارۆکه بچوو کتر ده که نوه.

– گرینگ نیه، ده زانم ناوترین زۆر بینه پیش.

سه ره بجم پۆژ ناوا بوو. لهو کاته دا که خۆر خه ریک بوو له ناسۆ دا خۆی دهشارده وه، سه ری به فره که می وه ک یاقوتی سووری ده نواند. نهو کاتی بایراموغللی ده یاغی به کان راخوری:

– نهو جار زۆر به توندی و به هه موو لایه کی دا تهقه می بکمن.

هه موو به یه که وه دهسپرتزیان کرد. ده تگوت ره شاشیان نه زارکی نه شکموتی دابهستون. ژانده رمه وایان سه رلی شیتوا، پیئیان وا بوو نهوه نهک دهسته یه ک یاغی، به لکوو سه دان که سه به ره وپووی وان تهقه ده که ن.

– به سه چی دی تهقه مه که ن...

– نیستا کاتی نهوه یه برۆن... یاللا زووبن به شی زۆری فیشه که کانتان بۆ من به جی هیلن و بهو شوینه می دا که بۆم دیاری کردن برۆن... ده می زوو بن یاللا...

تازه تاریکایی دههات به سه ر ولاتی بکشی. ههم ناسمان و ههم به فره که پیش نهوه می به تهواری ده تاریکی دا ون بن، رهنگیتی بنهوشی یان به خۆزه گرت، ناسۆش تهسکه ته میتکی شین، نارنجی و سووری به سه ر کشا و نهویش زۆری نه کیشا ون بوو و نیدی تاریکایی هه موو شویتیکی داگرت.

بایراموغللی دوویاتی کرده وه:

– ده برۆن ده می رۆله کامم، خودا پشت و په ناتان بی!

همه مد له بهرام بهر بایراموغللی راوستا و ههر دوو کیان ده یه کتری رامان. چاری بایراموغللی کۆنه یاغیی به نه زمورن گهش بیرونه وه و شادی و ناسوده می یان پیته دیار بوو. لهو کاته دا لیوه کانی

بزووتن، زهرده خندهیه کی هاتی و پرخساری زیاتر کرایمه. حمه مد به همدروک دستان دهستی راستی بایراموغللی گرت، گوشی، سی جاران به ریتر و خوشه ویستی یومه ماچی کرد و له سر سمری دانا. مهلا فهراهیدش هاته پیتی و دهیه ویست راست وهك حمه مدی بکا، بهلام بایراموغللی دهستی کیشایه دواوه و گوتی: "نا ماموستا، نابی" و ده باوهشی گرت. پاشان حمه مد و هاوریسانی یه که یه که هاتنه دهر، به پمنا بهردان دا خزین و خویان ده خری هاویشت. ژاندهرمه کان همستیان به جموجوولیک کرد، بهلام نه یان زانی چ خمریکه روو ده دا، زورتر خوشحال بوون و پیانزا بوو بایراموغللی چمه کانی چمک کرده و ده یان هیئیتته خوارئ. همر بۆنه به شیککی زوریان له سنگره کانیان هاتبوونه دهری و ههراو هوربایان ده کرد. له نه کاو دهری پیان لی کرا و گوللمیان به سر دا بارین. زوران بریندار بوون و همموویان به پهله خویان ده سنگهران هاویشتهوه، بهلام زنده قیان چووبوو، ریزه کانیان شیوابوو و نالۆزی یه کی سهیریان له نیو پیکه هاتبوو. بایراموغللی بی چان ته قمی ده کرد، فیشه کیشی به خسار نه ده دا و همر دهری پیانکی دهی کرد، یهک - دوویکی لی ده خستن.

نیدی نهو جار ژاندهرمه ش وه دست هاتنه وه و شهریککی گهرم ههتا به یانی دریزه ی هه بوو. ته قه که نه وه نده غالب بوو، ژاندهرمه دهنگی تفهنگی دهسته کانی خویان و لایه نی بهرامبهریان لی تیکه کن ده بوو و پیان وا بوو لانی کم کۆمه لیک تفهنگچی لهو بهری را ته قیان لی ده کن. حمه مد و هاوریسانیشی له میژ بوو دهر باز ببوون. سه ره نجام کاتیک رۆژ وه دهر کهوت، وه کیل باشی عاسم چوه لای یاهور فاروقی و گوتی:

— یاهورم، نه تۆ زانیوته له دوینی ئیوارتوه نیمه به هه موو ژاندهرمه کانا نه وه له گه ل یهک تاقه که سی شهر ده که یین؟

— راستی یه که ی نه منیش ورده ورده گومانم لی پمیدا ببوو، بهلام ناخر ته قه که لهو لاهو جۆریک توند و بی پسانهویه، وهك سهد کس ته قمی بکمن وایه. نه گهر وا بی، بلتی کی بی له وی مابیتتهوه؟

— بایراموغللی نه بی، که سی دیکه نیه. بی گومان کاتیک ههستی کرده حمه مد ریگای دهر باز بوونی بۆ نه ماوه ته وه...

— سهیره وه کیل باشی! نه من پیمه اووو حمه مدی ناخوش دهوی. بۆخۆی وای ده گوت و دهی گوت لیتی پیترم... دهیه ویست به زیندوویی بی گری! باوه ر نا کهم نهو بی ناوا فریوی دابین... — یاهورم، نهو بی، یان نهو نه بی، جیاوازی یه کی زوری نیه. چونکه ههرچۆنیک بی، نیمه ناچارین له وی بیئینه خوارئ، جا به گرتن، یان به کوشتن! ده بی په له ش بکه یین. زوو وه خۆ نه که یین، تی دا ده چین! بی گومان حمه مدۆک نیستا دهسته حمه مده کانی دیکه کی کۆ کردوونه وه و

هر بینا به هیتیکه حهساوهوه به سهری داداین. نهو کاتی ئیمه دهکهوینه گهمارۆ، ده‌بازبوونمان دژوار ده‌بی و نابروومان ده‌چی.

– راست ده‌که‌ی وایه، به‌لام هه‌تا بی‌ده‌نگی ده‌که‌ین و ده‌هیتینه خواری، ش‌رمان ده‌کا.
– چاره‌یه‌کی دیکه‌مان نیه، هر ده‌بی وا بکه‌ین. حه‌مه‌د بگه‌ریته‌وه سه‌رمان، یه‌کمان لی‌تایه‌لی. رقی کوشتنی ژنه‌که‌شی هر لی‌مانه. وه‌للاهی پیش کوشتنی، په‌تیکمان ده‌ ملی ده‌کا، به‌ پی‌خواسی و به‌ رووتوو‌قوتی، ده‌و به‌فرهی دا نه‌وسه‌ره‌وسه‌ری توورووسیمان پی‌ده‌کا.
سی‌ فرمانده‌ره‌که‌ی دیکه‌شیان بانگ کردن و پ‌اوژیان له‌ گه‌ل کردن. هه‌موویان هاتبوونه سه‌ر نه‌و باوه‌ره‌ که‌ نه‌وه‌ی له‌ نه‌شکه‌وتی دا مابۆوه و ته‌قه‌ی ده‌کرد، هر یه‌ک که‌س بوو. یاوه‌ر عه‌لی گاور دل‌نیا بوو که‌ نه‌و که‌سه‌ی ماوه‌ته‌وه، حه‌مه‌دۆکه‌:

– نه‌وه بی‌جگه‌ له‌ حه‌مه‌دۆکی که‌سی دیکه‌ نیه و هر بۆخۆشم ده‌چم و به‌ زیندوویی، یان به‌ مردوویی ده‌هیتیمه‌ خواری و تۆله‌ی نه‌و سووکایه‌تی‌یه‌ی لی‌ده‌که‌مه‌وه، که‌ پنی‌کردم!
هر بۆیه‌ فرمانی به‌ گوره‌نه‌که‌ی خۆی دا که‌ به‌ ره‌شاش و چه‌کی دیکه‌ به‌ توندی ته‌قه‌ ده‌ست پی‌بکه‌نه‌وه، به‌لام هه‌رچه‌ندی هه‌رشه‌که‌یان توندتر کرد و گولله‌یان زیاتر باراند، بۆیان بی‌ده‌نگ نه‌کرا. سه‌یر بوو، نه‌و کابرایه‌ نه‌ونده‌ ته‌رده‌ست بوو ره‌شاشه‌که‌ش ده‌روه‌ستی نه‌ده‌هات.

حه‌مه‌د و هاو‌پییانی زۆر له‌ شوینی تیکه‌ه‌لچوونه‌که‌ دوور نه‌ببوونه‌وه، که‌ تووشی چه‌ند ده‌سته‌ حه‌مه‌دان بوون، هه‌موو حه‌وت حه‌وت، جلویه‌رگی وه‌ک یه‌ک، ته‌فه‌نگی وه‌ک یه‌ک و ره‌خت و فیشه‌کدانی وه‌ک یه‌ک. حه‌مه‌د به‌ دیتنی وان زۆر خۆش‌حال بوو و ده‌ بیری خۆی دا گوتی په‌نگه‌ به‌ یارمه‌تی نه‌و لاوانه‌ بتوانین بایرامۆغلی رزگار بکه‌ین...

– هاو‌پییان، هر ئیستا ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ری. نه‌گه‌ر پینشیوه‌رۆیه‌ خۆمان بگه‌مینینه‌وه نه‌وی، ده‌توانین ژانده‌رمه‌ و به‌کریتیگه‌راوانی به‌گ و ناغاکان گه‌مارۆ به‌هین و گیانی بایرامۆغلی رزگار که‌ین...

مه‌لا فه‌ره‌ادیش گوتی:

– به‌لی، با په‌له‌ی بکه‌ین! ده‌بی به‌ هانایه‌وه بی‌چین.

رۆسته‌مه‌ کورد گوتی:

– نه‌من بایرامۆغلی ده‌ناسم! تازه که‌س بۆی رزگار ناکری! ده‌زائم ده‌ست نادا و

ده‌کوژری...

حه‌مه‌دۆک گوتی:

– هه‌رچه‌نیکه‌ بی‌ هر ده‌چین، یا‌للا با برۆین!

بهره و سمر هه‌ل‌گه‌پانه‌وه. هه‌نده گورجوگۆل بوون، کهس نه‌ی‌ده‌توانی بلێ نه‌وانه که هه‌نده‌تیک برینه‌داریشیان ده گه‌ل بوون، هه‌ر نه‌و کۆمه‌ته‌ یاغی‌یه‌ن که تازه له ئالقه‌ی گه‌مارۆیه‌کی سه‌خت ده‌رچوون و له دوو‌تینه‌شه‌وه هه‌یجیان نه‌خواردوه.

شه‌ره‌که تا ئیوارێ هه‌ر هه‌بوو. بارانی گولله و ته‌قینه‌وه‌ی نارنجۆکان ده‌رووبه‌ری نه‌شکه‌وته‌که‌ی وه‌ک جه‌مه‌ننه‌می لێ‌کردبوو. نیدی نه‌وه هه‌ر بایرامۆغلی بوو ده‌ری ده‌برد، ده‌نا به‌و حاله‌ی به‌ریه‌ره‌کانی نه‌ده‌کرا. نه‌و کۆلکه‌ داره سه‌خت و نه‌ستوره‌ی کردبووه سه‌نگه‌ر، پڕ به‌بوو له گولله. ئاره‌قه به‌ نیوچاوانی دا ده‌هاته خوار و ده‌چوو ده‌ چاوانی‌یه‌وه، ته‌نانه‌ت ده‌رفه‌تی وه‌ی نه‌بوو چاوشی بگوشی. به‌ دوو – سه‌ی تفه‌نگان ته‌قه‌ی ده‌کرد، به‌کیان گه‌رم داده‌هات، رۆده‌بووه نه‌وی دی و وچانی نه‌ده‌دا. له نه‌کار به‌ ته‌موی به‌ر بکاته‌وه، هه‌ستایه سه‌ر پێ و به سه‌رسو‌رمانه‌وه له ده‌رووبه‌ری خۆی روانی. ده‌ت‌گوت نازانی له کۆتیه‌. هه‌ر له‌و ساته‌ دا چاوی به‌ یاوه‌ر عه‌لی گاوری که‌وت که کتوپر له په‌نا به‌ردی‌کی پێش نه‌شکه‌وته‌ی قوت بۆوه، به‌ خه‌یرایی لووله‌ی تفه‌نگه‌ی ده‌ سینگی بایرامۆغلی کرد و پێی‌دا هه‌ینا. گولله‌که راست وه سه‌ر دلێ که‌وت و له نیو شانی هاته ده‌ری. بایرامۆغلیش پێش نه‌وه‌ی بکه‌وته‌ عمه‌زی ته‌قه‌ی لێ‌کرده‌وه و نه‌وه‌ندی دی که یاوه‌ر عه‌لی سه‌ره‌نگه‌ری بوو و به‌ری‌بۆوه، نیدی بۆ‌خۆشی که‌وت. سه‌ری به‌ سه‌ر کۆلکه‌داره‌که‌ی دا شۆر بۆوه و چاوی پڕ بوون له خۆین.

له‌و لای وه‌کیله‌باشی عاسم هاواری لێ‌بێنند بوو:

– نه‌م‌گوت! نه‌وه یاوه‌ر عه‌لی نه‌نگوا. خوا بکا نه‌مه‌ری.

نیدی ته‌قه نه‌ما‌بوو. یاوه‌ر فاروق و وه‌کیله‌باشی رایان کرده سه‌ر یاوه‌ر عه‌لی. گولله‌که وه شانی که‌وتبوو. له‌ولاتر، له زارکی نه‌شکه‌وته‌ی، بایرامۆغلی به سه‌ر کۆلکه‌داره‌که‌یه‌وه ته‌واو به‌بوو و هه‌موو گیانی ده‌ خۆینی‌دا شه‌لا‌ن بوو. وه‌کیله‌باشی عاسم چوه سه‌ری، داهاته‌وه، به وردی چاوتکی لێ‌کرد و گوتی:

– نه‌ماوه. حه‌یفی کرد، پیاوتکی زۆر نازا بوو. چاوه‌کانی هه‌ر وا ئاواله‌ن!

به نارامی ده‌ستی به‌ پیلووی چاوه‌کانی بایرامۆغلی دا هه‌ینا و لێ‌کی‌نان.

له‌و کاته‌ دا ده‌سته‌ی حه‌مه‌دی گه‌یشتنه‌وه ده‌رووبه‌ری وان و ته‌قه ده‌ستی پێ‌کرده‌وه.

یاوه‌ر فاروق گوتی:

– با هه‌رچی زووتر لێ‌ره دوور که‌وینه‌وه، بانگ که‌ن به‌ کێک به‌ی، برینی نه‌و برینه‌اره‌ی بیه‌ستی.

برینه‌په‌چیک به‌ په‌له هات و برینی یاوه‌ر عه‌لیی ده‌رمان کرد و پێ‌چای. یاوه‌ر عه‌لی گوتی:

– نه‌گه‌ر بایرامۆغلی وسته‌بای، ده‌ی‌توانی نه‌من بکوژی. نه‌من به‌ قه‌ستی کوشته‌نیم پێ‌وه‌نا،

به‌لام نه‌و وای نه‌کرد، بۆ؟ خۆ چاوم لێ‌بوو به‌ زاری پڕ خۆینه‌وه تێی‌هه‌ل‌روانیم، رووبه‌رو سێ‌ره‌ی

لی گرتم و چاوشمان تیلکنالقان. همر ئهو کاتی زانیم سیره ی له شام گرتوه و له سر دلم نا.

باشه بۆ پیتی خووش نه بوو بم کوژی؟

– چونکه ئهو بیجگه له نهبی گولمه زوغلای، قهت به قسمتی کوشتنی تفهنگی به کهمهوه نهناوه!

یاوهه عهلی گوتی:

– راست وهك همه دۆکی.

یاوهه فاروق وهلامی دایهوه:

– نه رتیوه لالا راست وهك همه دۆکی!

– باشه ئیستا چۆن له دهست همه دی خویمان بزگار کهین؟

یاوهه عهلی گوتی:

– ههوا خه ریکه ده گۆزی، سهیر که ولات تاریک ده بی و له بارودو خینکی ناوا دا زهحه ته

دهستی همه دیمان وی بایگا.

– راست ده کهی، ههتا ههوا کهش ناخوشتر بی، به سوودی ئیمیه.

له نه کاو هه ئی کرده باو بۆرانیکی ههر مه پرسه. به فری به باوه دینا و به سهرو چاوی پیاوی

داده دا. پیاو دوو شهقاو واوه تری خۆی نه ده دی و سهرما کهش حه شری ده کرد. ولات تاریک بوو و

ئیدی ته قهش برایه وه. یاوهه فاروق گوتی:

– وا بزاتم به ساغی ده رده چین، دیاره نه گهر له سهرمان رهق نه بین.

وه کیل باشی گوتی:

– ده بی هیزه کافان له نیو نهشکه وته کان کۆ کهینه وه، ده نا له سهرمان ده مرن.

– نه دی نه گهر همه دۆک هه ئی کوتایه سهر نهشکه وته کانیش؟

– پێوانیه همه دیش بهو سهرما یه شه ره که درێژه بدا و لهو ده وره ره ی بێنیتته وه.

ته نانه ته نه گهر مه ترسیی نه ویشمان ههر له سهر بی، بیجگه نه وه ی رینگایه کی دیکه مان نیه.

نه من پێچوایه همه ده که شیتته وه و تا سی رۆژی دی ده چیتته شاخی ناخچه ی.

به فر و بۆرانه که ههر ده هات و توندتر ده بوو. کهس له ده ری ژیا نی بۆ نه ده کرا. ژانده ره مه کان

برینداره کانیا ن هینانه نیو نهشکه وته ی، ناوردوویان کۆ کرده وه، به چمند جی ناوریان کرده و له

دهوری ناوری بۆی کهوتن. تهرمی له خوین دا شه لالی بایرام زوغلایش ههر له وی بوو، له زارکی

نهشکه وته ی، سهری به سهر کۆلکه داره که ی دا خوار بیوه، لاقی نوشتابوونه وه، چۆکی وه بهر زگی

دابوو و به روونی نیشانه ی نارامی و لی پراوی به روخساری یه وه دیار بوو.

(۲۲)

کاتیک هموالتی کوژرانی بایراموغللی به عارف سایم به گی گه‌یشت، نهو تازه له نه‌نکه‌ره‌ی گه‌رابووه. ماشینه‌که‌ی به هۆی قوروزه‌له‌قی رینگاکانه‌وه به قورئ سواغ درابوو و بۆخۆشی شه‌که‌ت و ماندوو بوو. کاتیک به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان بۆ گیتراپه‌وه، گوتی:

– سوور ده‌مزانئ نهو ناجسنه هیچوپووجه وا ده‌کا!

هر چهند رواله‌تی وای نیشان نه‌ده‌دا، به‌لام له راستی دا هه‌واله‌که‌ی نه‌وه‌نده پی‌خۆش بوو که ماندوو‌یه‌تی رینگایه‌ی له له‌شی ده‌رچوو. هه‌ستی کرد نه‌رکیتکی له سه‌ر شانی لاچوو، چونکه نهو که‌سه‌ی به ناچارئ هیتنا‌بوویه یارمه‌تی خۆی، نه‌مابوو و هر بۆیه‌ش له دلئ خۆی دا به شیوه‌یه‌ک منه‌تبارئ حه‌مه‌دی بوو.

سفره‌یان دانابوو و گه‌وره‌کانئ شاری له ژووره‌که‌ی ته‌نیشتئ چاوه‌روانی وی بوون، نه‌ویش ده‌ی‌زانئ، به‌لام سه‌ره‌رای نه‌وه هر له ژووره‌که‌ی دا ده‌هات و ده‌چوو، چاوی به‌ردابوونه‌وه و ده‌بیره‌وه پۆچوو‌بوو.

سه‌ره‌نجام خه‌لیل به‌گی گه‌وره به پارێزه‌وه ده‌رگای کرده‌وه و چوو بۆ لای:

– فه‌رمو‌بووت یا‌هر فاروق بیته لات. نیستا نهو هاتوه و چاوه‌روانی نه‌مرئ جه‌نابته.

– پی‌ی‌بلئ بیته ژوورئ!

یا‌هر فاروقیان بانگ کرد. نه‌ویش کاتیک هاته ژوورئ لاقئ جووت کردن، سئ جارن لیتکی دان و به‌و شیوه‌یه سلای سه‌ربازی کرد، به‌لام جه‌نابی نوین‌ه‌ر ته‌نیا خیتسه‌یه‌کی لی‌کرد و هر وا درێژه‌ی به راویچکه‌کردنه‌که‌ی دا. تاویکی باش هر وا هات و چوو و پاشان چوو له سه‌ر مۆبله‌ تاکه تایبه‌تی‌یه‌که‌ی خۆی دانیشته و گوتی:

— وەرە یاوەر، له تەنیشتم دانیشه و هەموو بەسەرھاتەکم بۆ بگێرێوه.

یاوەر له سەر مۆبلیتکی رووبەرۆوی وی دانیشتم، دەستەکانی بە نیشانەی رێزگرتن - راست وەك دێھاتی یەكان - له سەر رانهكانی دانان و دەستی بە گێرانهوی رووداوهكان كرد. چون له گەل بايرامۆغلی بە دواي حەمەدی دا گەرابوون، هەنسوكەوتی بايرامۆغلی چون بوو و چييان كردبوو، هەمووی گێراییهوه. جار جار عارف سايم بەگ قسەكەي دەبێ، هیندیک پرسباری دەکردن، داواي روونکردنەوی دەکرد، یاوهریش بۆي روون دەکردهوه و جاری وابوو ناچار دەبوو له سەررا رووداوهكە بگێریتتەوه. هەردووکیان وا سەرقالی قسەکردن بوون، كه هەم خەنكەكەي دیکه و هەم برسێیەتی و خوانی نامادەكروایان له بیر چووبۆوه. یاوەر قسەي دەکرد و عارف سايم بەگ گوتی لی دەگرت. جار جار نیشانەي سەرسوڕمانی له روخسار دا بەدی دەکرا و هیندیک جاریش توورە دەبوو. سەرنجی دەدا وشە بە وشەي بەسەرھاتەكە و هیچی وه پاش نەدەدا. له ناخري دا گوتی:

— بايرامۆغلی لەوه زیاتری بۆ نەدەکرا. هەر ئەو چەشنە مردنەش له گەل ناوونابانگی وی دەهاتەوه. بە راستی پیاویکی نازا بوو و حەیف بوو جوړینکی دیکه بمێ!

یاوەر خەریك بوو باسی وهی بۆ بکا كه هەموو پیاوهكانی توورووسی ناوی خۆیان ناوه حەمەد، بەلام عارف سايم بەگ زوو قسەكەي پێبێ و گوتی:

— بۆخۆم دەزانم، پێویست ناکا باسی بکەي!

ئەو جار یاوەر مەسەلەي خانەقاي چلچاو و دایه سولتانی هینایه گۆرێ، بەلام عارف سايم دەرفەتی پێتەدا و گوتی:

— دەزانم، دەزانم، ئەوهش دەزانم!

— بەلام ئەمن هەتا هەم منەتبارت دەم ئەگەر تەنیا دوو دەقیقەم نيزن بەدی سەبارەت بەو مەسەلەيە هیندیک شتت عەرز بکەم: دایه سولتان وای له بايرامۆغلی كرد خەيانەتمان پێکا. بايرامۆغلی سەردانی خانەقاکەي كرد و هەر دەسبەجێ دواي چاوپێكەوتنی ئە گەل دایه سولتانی بریاری دا لای حەمەدی بگري و پشت دە ئیمه كا.

— وانیه یاوەر. بايرامۆغلی دەبوو رابردوو، ناو و رێزی خۆي رزگار كا. هەر ئەو رۆژەي له شاری وەدەر کەوت، دەيزانی خەلك چيی پێدەلین و چ چارەنووسیکی دە ری دایه.

— نابێ وا بێ! چونكه وەك ئەمن تێي گەيشتبووم ناواتی ئەوه بوو حەمەدی بکوژی. بۆخۆي

له لای من باسی دەکرد!

– بەللام لە كۆتایی دا، كاتێك دیتی نیدی حمەد ھەموو رینگایەکی لی بەسراوە و مردن نەبێ چی لە پێش نیه ...

– وایە جەنابی نوێنەر. بەللام دایە سولتان قسە دەپروا و خەلكەكە بێ تەملاوئەولا بە قسە دەكەن. ئەوەش بۆتە كۆسپی سەر رینگای نێمە و وای كردووە نێمە لە بەرامبەر حمەدی دا چمان پێ تەكری!

لە پەر عارف سایم بەگ ھەستی بە برسێتییەکی توند كرد و بە خەلیل بەگی گوت:

– نێستا كاتی ئەوەیە لە گەل دۆستانمان نانی بخۆین!

ھەموو چوونە ژوورە گەورەكە دیكە كە خوانەكە لی بوو. عارف سایم بەگ زولفۆی دە نامیژ گرت و دەستی لە گەل ھەمووان لی دایەوہ:

– فەرموون دانیشن، دۆستان...

زۆر چێشتی خۆشی جۆراوجۆر لە سەر سفەرەكە دانرابوون. پێشخزمەتان راکی یان بۆ تی دەكردن و سەھۆلاویشیان دە تونگی نەخشین دا بۆ دانابوون.

ئەو نێوارە عارف سایم بەگ زۆر بەكەیف بوو. ئەو كە پێشتر ھەر لاتاوی داوێشتن، گالتمە بە خەلكی دەكرد و گرژ و یەسكگران دەھاتە بەرچاوی، ئەمڕۆ پێ دەكەنی و خۆشحالی دەنواند. بە نۆگری و سەرنجەوہ گوتی بۆ قسە ھەمووان رادەداشت. ھەتا بەیانی دانیشن، خواردیان، خواردیانەوہ و خۆشیان رابوارد. عارف سایم رینگای دەدا ھەر كەس چیی پێ خۆش بوو، بێ لی. دەیان گوت: دواي خەیانەتی بایرامۆغلی حمەد دەسپۆشستووتر دەبێ، قەدر و ریزی زیاتر دەبێ و ناوبانگیشی زۆرتر دەپروا. خۆ پێشتریش لە لای جووتیژەكان ھەر خۆشەویست بوو و ھەك چاوی خۆیان پاراستوویانە. ئەوەش ھەمووی لە سایە سەری دایە سولتان و شایەر و بەیتبێژی ھەك عملی زارقایشی یەوہیە ...

لای بەیانی وردە وردە نارەقەكە كاری لە عارف سایم بەگی كرد. وەختی وا روخساری رەش ھەلەدەگەرا، ھەلەدەستا و لە ژووری دا دەستی بە راوێچكان دەكرد. ئەوانەمی لە وێ بوون، ھەموو چاویان لی دەكرد، نەشیان دەوێرا قسە بكەن و دەیانزانی ھەر نێستا ھەلەدەچی و دەی كاتە گرمە و ھەرا.

عارف سایم ماوہیەك ھات و چوو و كاتێك راوہستا، رۆژ بێوہ. لە پەر رووی دە یاوہری كرد و گورانی:

– یاوہر، لە تۆم دەوی سبەینی، تی گەیشتی سبەینی و نەك دووسبەش، دایە سولتان و ھەر كەسی دیكەش كە بۆ ئالۆزی دروستكردن، یاغیگەری و شیواندنی زینی خەلك لە خانەقای

چلچاوی کۆبوونوه، بگری و بیان هیتی بۆ نیره! هه موو ئه و بهی تیبۆ و گۆرانیبیژانهش که به
 حه مه دیان هه لگوتوه، ده گری و نه پینش هه مووانیش دا عه لی زارقایشی قۆلبه ست ده که ی.
 ده بی یه که به یه که تییان گه یه نم ناواوه نانه وه یانی چی. نیتمه له حه وت به ران، له گه ل حه وت
 ولاتان به شه ر هاتوین، تا ئه و ولاته مان ساغ کردۆته وه و پاراستوو مانه، نیستا بیلین چه ته و
 شایه ران به یارمه تی سو فی، خانه قا و شیخان لیمان تیله ده ن! نه خیر، ئه و جار مستی کۆماریان
 وه سه ری ده که وی! له تۆم ده وی ده سه بجی ئه و جنده یه ی، ئه و ماره ژاراوی یه ی بگری!
 شایه ره کانیش... بۆخۆم عه لی زارقایشی باش ده ناسم. له شه ری سه ره خۆبی دا له گه لمان بوو.
 ده ستیکی تفه نگ بوو و ده ستیکی سازه که ی... نیستاش چوه ره گه ل چه تان که وتوه؟
 زولفو گوتی:

— جه نابت راست ده که ی. ئه وه هه موو ده بن سه ری دایه سولتانی دایه و ئه ویش بۆخۆی له
 ده ره وه ده ستور و هه رده گری. نه وه تا نیستاش باوه ری پاشکه وتوو انه هه ر ماوه. چه ته، شایه ر،
 بهی تیبۆ، مه لا و حاجی هه ن و به رده وام دژایه تی کۆماره لاره که مان ده که ن! ئه وان به په ریا گه نده ی
 په روختنه ر و کۆنه په رستانه که ریشه یان ده سه دان سا ل پینش نیستا دایه ده یانه وی لاوا زمان که ن!
 دوژمنی سه ره که یی نیتمه حه مه دۆک نیه، به لکوو باوه ری کۆنه په رستانه و پاشکه وتوو انه یه!

مامۆستای فیرگه سه ری بۆ له قاند و گوتی:

— به لئی، نه زانی و کۆنه په رستی!

موپته زاغا خۆی تیکه لئی باسه که کرد:

— وایه، ده نا چه ته یه کی وه ک حه مه دۆکی چۆن به ته نی ئه و شتانه ی پی ده کری؟ هه تا هه موو

هیژه نه یاره کان ریشه کیش نه که بن، نیستمانه که مان به ته واوی په رگار نابی!

خه لیل به گیش سه ری کی بۆ له قانده ن و گوتی:

— هه تا ئه وان هه بن، نایه ئن ئه و ولاته له به لایان دوور بی!

مه لا دۆرانیش ده ستیکی به ریشی دا هیئا و گوتی:

— بیری پاشکه وتوو انه و کۆن هیشتا به روی هه یه، به لام زۆری پی تاچی باوی نامینی و

تیکه وه ده پیچری، به دایه سولتان و حه مه دۆکی، یان با بلیم به هه زار حه مه دۆکانیش، ئه و
 په وته به ره و دوا ناگه ریندریته وه.

خه لیل به گی گه وره که وه ک ریبی یه مات ببوو، چاوی له سه ره که دانابوون، گوتی راگرتبوو

و چاوه پروانی ده رفه تیکی له بار بوو که باسه که ی خه ستر کا، ئه و ده رفه ته ی قوازه وه و گوتی:

— هیوادارم مستهفا که مال پاشا نه زانیتمهوه که شو پرووداوانه‌ی نیره سرچاوه‌یان ده‌چیتمهوه
سر باوه‌ری پاشکه‌وتوانه و شتی وا. بوخوتان ده‌زانن شو لهو چه‌شنه شویتنه‌وار و دژکرده‌وانه
زیاتر ده‌ترسی، تا شو دوژمنه‌ی به سانایی تیکی‌شکاند و ده‌ده‌ریابه‌ی کرد. شو هیتزه‌ی که
مسته‌فا که مال به دژی وه‌ستا و تیکی‌به‌وه پیچا، نیستا له هه‌ریمه‌که‌ی نیمه، خۆی له پشت
ناوی یاغیگه‌ری و چه‌ته‌بازاری هه‌شار داوه و ولاتی نالۆز کردوه!

شو ته‌وسه عارف سایم به‌گی شیت کرد، له داخان هه‌ستایه سرپی، لاقی ده‌عمرزی کوتا و گوتی:
— نه‌وه نه‌من ده‌ترسینتی خه‌لیله چکۆله؟ مه‌به‌ستت نه‌ویه که من شو دژکرده‌وه و بزووتنه‌وانه‌ی
مسته‌فا که مال پاشا لییان نیگه‌رانه، به هیند ناگرم؟ به‌لتی به‌لتی، وات لی‌هاتوه به ناشکرا هه‌ره‌شم
لی‌ده‌که‌ی. جا گوی بگره‌با من پیته‌بلیم، هه‌ر تو نا، هه‌مووتان که لیره‌ن چاک گوتم لی‌یگرن. نه‌وه‌ی
نه‌من ده‌ی بینم ته‌نیا دژکرده‌وه و بزووتنه‌وه نیه، نه‌وه نی‌وهن که چه‌ته‌تان دروست کردوون! نی‌وهن
به‌خوتیان ده‌که‌ن و چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی‌یان بو دابین ده‌که‌ن! بی‌جگه له هه‌مه‌دۆک و یه‌ک - دویکی دی،
هه‌رچی چه‌ته‌ی له شاخی هه‌ن، پیاری خوتانن! هه‌م به دژی ده‌وله‌تییان کار پی‌ده‌که‌ن و هه‌م بو نه‌وه‌ی
زۆرت‌ر گوشار بجه‌نه‌ سر خه‌لکه‌که‌ی، که‌نکیان لی‌ده‌رده‌گرن! گویتان لی‌بوو؟!

عارف سایم یه‌که‌به‌خۆی ده‌ی‌گوراند، روخساری گرژ ببوو، ده‌ستی راده‌وه‌شاند و چاوه‌کانی
ده‌ت‌گوت گۆمی خوینین.

زولفۆ هه‌ستا، غیره‌تی ده‌ به‌ر خۆی نا و له حالیک دا به‌روونی نارقه‌ی ترسی به
روخساری‌به‌وه دیار بوو، چووه پیشی، قۆلی گرت و به‌ده‌نگیکی کز گوتی:
— به‌گم، تکات لی‌ده‌که‌م نارام به. تووره‌بوون بو دلت باش نیه! دلنیا به خه‌لیل به‌گی گه‌وره
مه‌به‌ستی نه‌وه نه‌بووه که جه‌نابت فه‌رمووت. باوه‌ر که به‌گم، نی‌وه به هه‌له له قسه‌که‌ی وی گه‌یشتن.
له‌وه‌مه‌ی دا خه‌لیل به‌گ خزیبووه قولینچکی، نه‌ی‌ده‌زانی چ بکا و چۆن خۆی له رق و
توره‌یی عارف سایمی رزگار کا.

هه‌ستان و قسه‌کردنی زولفۆی ترسی نه‌وانی دیکه‌شی تا راده‌یه‌ک شکاند، وه قسه‌هاتن و
هه‌موویان پی‌یان له سر نه‌وه داگرت که خه‌لیل به‌گ مه‌به‌ستی نه‌وه نه‌بووه. دوا‌ی نه‌وه خه‌لیل
به‌گیش توره‌بوو، چو له به‌رامبه‌ر عارف سایم به‌گی راوه‌ستا و هاواری کرد:
— به‌گم، به‌گم، نه‌تۆ له مائی منی و تا نیستا هه‌یج که‌س له ماله‌خۆم قسه‌ی
پی‌ته‌گوتووم! به‌لام قه‌یدی نا‌کا، قوربانی چاری تۆ بی و بزانه به هه‌له‌م لی‌ته‌گه‌یشتی! نه‌من
مه‌به‌ستم نه‌وه نه‌بوو!

خەلیل بەگ ھىندى ھاوار كرد و نمو قسانى دووپات كرده، كه عارف سايم بەگ ھىندى بۆۋە، ۋەك ئەمەي لە خمۆي دا بوبى و تازە ۋە خەبەر ھاتى. خەلیل بەگى گەمبە دەرفەتى لە دەست نەدا و گوتى:

– بەلى، نىرە مالى منە و لەو مالى دا ھىچ كەس، نە بۆخۆم و نە كەسى دىكەش، بۆي نىە تەنەت رەخنەيەكى بچووكىش لە جەنابى نوينەرى خۆشەويستى نىمە بگري!

عارف سايم بەگ گوتى:

– بە راستىتە؟

– سويندى دەخۆم بە راستىمە.

ئەوانى دىش ھەركام بە نۆرەي خۆي پىي لە سەر راستبۋونى قسەي خەلیل بەگى داگرتەۋە. ئەوجارعارف سايم بەگ ۋەردە ۋەردە ھىندى بۆۋە و گوتى:

– ياۋەر! ھەر ۋەك پىشتر پىم گوتى نمو ژنە و نمو شايرانە دەبى بگري و بيان ھىندى بۆ نىرە. ھەر ھەرچى شايرە و بەيتبىزە، جا چ شايرە شاخى و چ شايرە دەشتى، ھەمووان بگرە و بيان ھىندە. يەكيان ۋە پاش خۆ مەدە! ياۋەر، بۆخۆت دەبى نمو ژنەي بگري، گويت لىيە؟

كاپىتان ھەولتى دا بە شىۋەيەك ۋەلامى بداتەۋە، كه جەنابى نوينەر بارودۆخى نىستاي ھەوا و رىنگاۋيانى ھەرىتەكەي بىتەۋە بىر:

– قوربان، گۈندەكەي دايە سولتانى لە شوينىكى زۆر چىر، سەخت و شاخاۋى ھەلگەوتەۋە و دووريشە. نىستا بەو زستانەي و بەو بەفر و سەرما سەختەي زۆر زەھمەتە پياۋ بگاتە ئەمى...

بەلام عارف سايم قسەكەي بىرى و گوتى:

– ھەرچى زووتر دەبى بى ھىندى، فەرمانت پى دەدەم...

پاشان چاۋى دە ياۋەرى بىرى، بە پەنجەكانى ھىندىك چەنەي خوراند و بىرى كردهۋە:

– سى رۆژت مۆلتە! پىم گوتى ئەۋە فەرمانى منە! شايرەكانىشت لە بىر نەچن! ھەمووان خىر كەۋە، بيان ھىندە دە كونىكيان كە! ئەۋەش ھەر فەرمانى منە، ياۋەر فاروق! دووپاتى دەكەمەۋە دەبى بۆخۆت بچىە خانەقاي چلچاۋى، نمو ژنەي بگري و بى ھىندى بۆ لاي من.

– چۆنى دەفەر موۋى، باۋابى.

– سبەينى، بەيانى زوو دەبى ۋەرى كەۋى! سەر كەوتوۋ بى!

ياۋەر دەستى ھەللىنا، لاقى لىكدان، بەلى قوربانىكى گوت و ۋەدەركەوت.

– پىمانزاۋو بايرامۆغلى دەتوانى شتىك بگا، بەلام پلانەكەمان ناكامىكى نەبوو. نىستا دەبى رىنگاۋى دىكە بۆ بەر بەرەكانى لە گەل حەمەدى بدۆزىنەۋە. دەبى توندتر بچووللىينەۋە و

زەبروزەنگ بە کار بېنین. بە پرونی دياره خەلك چەتەكان بە پۆلەي خۆيان دەزانن، بەلام بە پېتي ئەزموموني خۆم دەزام كاتيك خەلك خۆيان و قازانچيان بكمونه ژير گوشار و مەترسيەوه، بى سىودوو پۆلەكانى خۆيان دەكەنە قوربانى. كاتيك دايە سولتافان گرت و هيتنامانە نئيرە، ناكامى ئەو كارە باشتر دەردەكەوى.

زولفۆ گوتى:

— ئەو ژنە زۆر پيرە و زۆر شتم دەريارهى وى بېستوه. دەلئىن گوتويهتى كە خودا بە سەرى كردۆتەوه و بۆخۆي ناگاداره كە زۆرى پىناچى تىكەلى كۆمەلى چلسوارهى غەيبى دەبى! زۆرىشى بپروا بە خۆي هەيه و وىناچى حەمەدۆكى بە دەستەوه بدا، يان بە زيانى وى بچولئيتەوه...

عارف سايم بەگ گوتى:

— ئەگەر پىتويست بى، دەولەت زەبروزەنگ دەنوئى.

دواى ئەو قسەيه هەستايەوه سەر پى و دە ژوورهكەي دا دەستى بە پراويچكان كردەوه. لە كاتى هاتوچۆكردن دا دەستى بە بەرۆكى گرتبوو و زنجيرى سەعاتەكەي دە نيو قامكانى دا دينا و دەبرد. لە پر لە لاي مەلا دۆرانى راوەستا، چاوى دە چاوى بپرى و گوتى:

— ئە مەودوا شەرف و نابرووى من دە گرەو دايە و بۆخۆم دەزام چ دەكەم! جا يا خوا بە من دەدا، يان بە حەمەدۆكى!

مەلا دۆران دەسبەجى لە جىتى خۆي هەستا و وەلامى دايەوه:

— جەنابى نوئىنەر، ئەوه چ دەفەرموى؟ سەگىكى وەك حەمەدۆكى رىتى ناكەوى جەنابت شەرفى خۆتى بۆ دە گرەو نىي. چۆن وا دەفەرموى قوربان؟ پياوتىكى گەرەي وەك تۆ نابى تەنانەت بە هېچ شىوئەيهك هەتپوتىكى بەرەلای دىهاتىي وەك وى بە نەيارى خۆشى بژمىرى!

ئەوانى ديش هەموو بە يەكەوه هەستانە سەر پى و گوتيان:

— وايه، ناكرى و نابى! ناخر حەمەدۆك چىيە؟ بۆچما ئەو هەر دىهاتىيەكى پروتەلەي شپۆل

نيه؟ هەتپوتىكى بەرەلای وا رىتى ناكەوى لە بەرامبەر جەنابت دا هەر ناويشى بهئىرى.

عارف سايم بەگ بە سەرى قامكى شادەي هيندىك زنجيرى سەعاتەكەي كيشا و گوتى:

— سوياستان دەكەم دۆستان! سوپاس بۆ ريز و خۆشەويستيتان! فەرموون دانيشنەوه! بۆخۆتان

دەزانن ئەمن نوئىنەرى ئەم ناوچەيم و هەروەها دەشزانن كە تەنانەت دەشت و چياكانى ئەم

هەرتەمش من بە قارەمانى شەرى سەربەخۆيى دەزانن! دەبى هەرچۆنىك بى، پيش ئەوهي

ناوونابانگم زیاتر زهدهدار بی، ئەو کوانەمی بدیرم و لە بەینی بەرم. باشە، ئەگەر سەرۆککۆمار ئەو پروداوانە بیسیستەوه، پیتی سەیر نابێ کە بۆ دەبی قارەمانیکی شەری سەربەخۆی ئەو فیتنەییە پیتەکوژیتهوه؟ جا با لە هەموو کەسیشی لی نیزیکتەر بێ، چۆن لە پروم هەلبی خۆمی نیشان بەدەمەوه؟ ئەگەر پیتەبلی: وا دیارە کویتزوغلی بەک لە ناوچەکەتان پەیدا بووه کە بە زۆر لە دەولەمەندان دەستینی و دەیدا بە هەزاران، ئەوهی ئیمە پیمانەنەکراوه، ئەو دەیکا و هاواری عەدالەت و حەقخوازی بەرز کردۆتەوه... بەلی، ئەگەر مستەفا کەمال پاشا ناوا بەداتە بەر لۆمە، نیدی ئەمن چۆن سەرم هەلبی؟ دۆستان، ئەوه مەسەلە دیهاتی بەکی رەشوروت نیە کە ئە شاخی دا بخولیتەوه و هەلبەز دا بەزینکی بکا، ئەوه کەسیکە هەر تەمەکی منی نالۆز کردوه و لە راستی دا دوژمنی منە. هەر بۆیە بریارم داوه، بە هەر نرخیک بی، هەرچۆنیک بی و هەرچی زووتر لە بەینی بەرم. دیارە لە بەینی نەبەم، ئەو من لە بەین دەبا!

کاتیك بەگ و ناغاکانی دیکە ئەوهیان بیست هەموویان بە یەکەوه هەستانەوه سەر پیت:
 - قبولمان نیە قوربان! بە هیچ شتێهەک قبول ناکەین جەنابت هەتیوکی بیژووی بەرەلا
 بە دوژمنی خۆت بژمیری! شتی وا نابێ!

- فەرموون دانیشن دۆستان، تەکا دەکەم، دانیشن!

پاشان بۆخۆشی دانیشتهوه و لەسەرەخۆ درێژە بە قەسەکانی دا:

- با شتیکتان پیتەبلیم، ئەمن لەو ژنە نیگەرەم. پیتەوا نەبوو ژنیک مافی ئەوهی هەیه بیی بە شیخ، خانەقayı هەبی و لە وهش زیاتر خۆی بە هەلبێژاردە و پیرۆز بزانی. دیارە ئەو ژنە زۆر نەترسە... هیوادارم لە بەرامبەر یاوهری دا بەربەرەکانی نەکا.

زولفۆ گوتی:

- چاکی دەناسم و لە وهش دەترسم کە نامادە نەبی خۆ بە دەستەوه بدا. ئەو لە هیچ شتیك

ناترسی.

مورتهزاغا قاقایەکی کیشا:

- لەوانەیه کیشەمی دروست کا، بەلام ئەوه نیە یاوهر عەلی کەرتیشی لە گەلە! خۆ هەر کەس چاوی بە وی بکەوی لە ترسان لەخۆ دەمیزی.

خەلیل بەگی گەوره گوتی:

- دایە سولتان لە مردنی ناترسی. ئەمن بنه و بنهچەکی دەناسم، کە هەر لە کۆنەوه بە سەر ئەو خانەقاییە راگەیشتون. ئەوان لە بناغە دا باوەریان وایە کە هەرکەس لەو

بنه مائه یه بی، به قاره مان له دایک ده بی! شازده کهسیان له شه ری سهر به خو بی دا به شدار
بوون و بوخوستان ده زانن هیچیان نه گه رانه وه و هه موویان کوژران!

مورته زاغا بزیه کی هاتی و گوتی:

– گوم عه لی کهرتیشیش ده چی!

ئهوانی دی سهریان به ردوایه وه و له ترسی وهی نه وه ک شتیکیان له دم ده رچی جه نابی

نوبنه ر پی ناخوش بی، هیچیان نه گوت. عارف سایم باسه که ی در یژه دا و گوتی:

– نهو شایه رانهش له کۆن خۆمان کهینه وه!

– نه وهی ده بی به عه لی کهرتیشی بسپی رین!

عارف سایم ههستا سهر پی. چوو بۆلای مورته زاغای و دهستی له سهر شانی دانا. مورته زا

ههولتی دا ههستی، به لام عارف سایم شانی داگرت، قاقایه کی توندتر له و بی کیشا و گوتی:

– به لئی وایه، یاوه ر عه لی کهرتیشی له گه له!

نهو جار چۆه جینگای خۆی، دانیشته وه و له بن لیوی یه وه گوتی:

– ناخ، ههزار ناخ! خه لک هه ر ده زمانی دهسه لات ده گا و زمانی دیکه نازانی. ده بی

وردیان که ی!

پاشان قامکی گه وره ی له سهر میزه که ی داگرت، سووری دا و گوتی:

– ده بی وایان ورد که ی، بیان که به پریۆله ...

زولفۆش به دوا ی وی دا دوویاتی کرده وه:

– به لئی، ده بی بیان کهینه پریۆله.

خه لیل به گی گه وره ش گوتی:

– نهو خه لکه ته نیا له زمانی دهسه لات و تیبه لدان حالی ده بن!

رۆستم به گیش هه لئی دایه:

– له سهرده می شه ریش دا نه گه ر ترسی کوژران، لیدان و نووکی سهر نیزه ی ده گۆری دا

نه بوا به، یه ک کهسیشیان نه ده چوه شه ری! ئیمه به تویری ده مان بر دنه شه ر و ناچار مان ده کردن

به رگری له نیشتمانه که بیان بکه ن!

عارف سایم به گ بو نه وه ی هیندیک باسه که هیور کاته وه، گوتی:

– نای، به راستی سهر جووخه عه لی کهرتیشی خۆمان چاکی لی ده زانی ...

نهو جار مه لا دۆران قسه ی کرد:

– نیتستا جووتیره کان به تهاوی یاغی بوون و زهحهته پشتی همهدی بهردهن. عملییه شلی شوتینگیتیر تازه له شاخی هاتوتهوه. بوخوتان دهزانن نهو له گهژ نهو کهسانه بوو که به دواي همهدییهوه بوون و دهیانهویست بهدیلی بگرن، دوايهش توانی خوی له دهست همهدی پرزگار کا... نهو دهیگوت همهدۆک مرۆقینکی به سام و به زاکوونه و جووتیره کان دهیپهرستن. وهکوو نهو دهیگیتیرایهوه و دیاره نهمن بوخوشم لهو بهشهی دا ههر وای بو دهچم، دیهاتییهکان دهتوانن له بهرامبهر هیژهکانی نیتمه دا، با زۆریش بن، خۆ رابگرن، قهتیش پشتی همهدی بهرنادهن و به دهستییهوه نادهن...

عارف سایم بهگ سهری لهقاند و گوتی:

– خهمت نهبی مهلا دۆزان، نیتستاش نهی کهن، دواتر که زهبروزهنگمان نواند، ههر ناچار دهبن بی کهن! دهبینی ههر بوخویان دهی هینن و دهیدهنه دهستمان. نهمن تا نیتستا پیمخوش نهبووه به زمانی توندوتیژی بیان دوتیم و ههر چارپوشیم لی کردوون، بهلام بگاته یهسکاتم و به راستی لیتیان تووره بم، یهک توورووسیش به ساغی نایهلم و ههمووان شهلوکوت دهکم! نهو کاتی ئیدی نهک ههر دینه سهر نهو باوهره که همهدۆکی به دهستهوه بدهن، بهلکوو له سهر نهوهی که کی زووتر همهدی بو نیتمه دهستنیشان بکا، به شهریش دین! جا قسهکهی منت له بیر بی، هیندهی بی تاجی نهو جووتیرانه لهو حسارهی ریز دهبن و یهکه یهکه دین بهری پیم ماچ ده کهن، بهلام پیم ههموو شتیک دهبی سهری نهو ژنه و بهیتییژ و شاهیره کان هیندیک بشکینمهوه. ههر وهک دۆستان باسیان کرد، نهوانه به زمانی زهبروزهنگ نهبی، تی تاگه و به تۆیزی و به زهبری نووکی سهرنیزه و لولهی تفهنگیش نهبرایه، یهک کهسیان نهدهچوه شهری! نیتوه بوخوتان دهبینن که رۆژ به رۆژ زیاتر تووره دهیم و دهشزانن نهگهر به راستی تووره بم، چ دهکم؟

لیره دا راههستا، یهک به یهک چاوی له چاوی ههموان کرد و دهستی به قسان کردهوه:

– دهزانن دۆستان، نهمن زۆر باش دهترانم ههر نهو جووتیرانهی همهدی دهپهرستن، وا لی بکهم که لیتی بیزار بن! کاریکی وا بکهم که نهو همهدۆکه بیتته بهر دهرگای من، بیاریتهوه که من له دهست نهوانی رزگار بکهم و نههیلیم بی کوژن! ههر بۆیه دهلیم: ههر بژی سهرجووخه عملی کهرتیش!

مورتهزاغا گوتی:

– به راستی بژی عملی کهرتیش! تهواوی نهو دنیایهی بگهرتی کهسی له وی لیتزانت

نادۆزییهوه.

– نیه، به راستی تای نیه!

مهلا دۆران گوتی:

– نهگه رعەلی یه شەل جیتی باوەر بێ، ئەو...

عارف سایم بەگ دەسبەجی قسەکەمی بە مهلا دۆرانی بری و گوتی:

– سبەینی بەیانی دەبێ بی نێرنه لای من، کارم پێیەتی... دۆستان، وا بزاتم عەلی کە بە

شای شوینگیژان بە ناوبانگه، ئیستا پیاوی مهلا دۆرانی یه؟

قوتوو زۆره کەمی له باغەلی دەرتنا، سیگارێکی داگرساند و یه کیشی بۆ مهلا دۆرانی

هاویشت. مهلا دۆران له حەوای گرتی یهوه.

– قوربان، نهو دوو شوینگیژێری هەن!

– شەوی دیکه کێیه؟

– مووسا زریان.

– ئەویشم دەبێ بۆ بنێرن، سبەینی بەیانی هەردووکیان لێره بن!

عارف سایم هەستایه سەر پێ و خۆی له بەریهک کیشایهوه. پاشان پرووی ده خەلیل بەگی

کرد، بزەیهکی هاتی و گوتی :

– خۆ مەبەستت ئەو نهبوو هەرەشەم لێ بکەمی؟

خەلیل بەگ بە پەله وەلامی دایهوه:

– قوربان قسەمی وا بۆ دەفەر مووی؟ قەت شتی وا نابێ! عەرزەم کردی ئەمن چۆن پێگا بە

خۆم دەدم هەرەشه له جەنابت بکەم!

ئەوانی دیش هەموو یه کدهنگ قسەکەمی خەلیل بەگیان دوویات کردەوه:

– قوربان شتی وا نابێ!

ئێستا ئیدی ولات رووناک ببوو. عارف سایم بەگ چوو بەر پەنجەرەمی، له ناسۆی روانی و

هەر لهو کاتەش دا هەستی بە ماندوویی یهکی زۆر کرد و بریاری دا بچێ بجهوی. وەرسووړا و

گوتی پۆژباش دۆستان و پاشان دەرگای ژووړه خەوه کەمی خۆی کردەوه، چوو ژووړی، کەوشەکانی

داکەند و خۆی هاویشته سەر جیگا کەمی. هەر سەری وه سەر سەرینی کرد، خەوی لێ کەوت.

ئەو پۆژەمی یاوەر و دەستەکەمی بەرەو چیا وەرێ کەوتن، تاووسا بوو. هەوا یه کە نەرم و خۆشی

هەبوو. هەر یاوەر سوار بوو و ئەوانی دیکه بە پێیان دەپۆیشتن. عەلی کەرتیشیش پیاوه بوو. پۆژی

دواتر جەنگەمی نیوهرۆیه بەفر و بۆرائێکی توند هەلی کردی. هەتا سەر پشیتندی ده بەفری دهچەقین و

بارنیتکی دەکرد، چاویان هەلتەدەهات. ترسیکی گەورەیان ریتیشت. لای نیواری هەرچۆنیک بوو، خۆیان گەیانده گوندیتکی چکۆله و لە مەترسی بەهیلاکچوون لەو بەفر و سەرمايە دا پزگار بوون، بەلام ئەوەندە ماندوو بوون کە نەیان دەتوانی یەک هەنگاوی دیکەش هەلیننەوه. چەند پزژان دە ریتیه دا بوون تا گەیشتنە خانەقayı چلچاوی. یاوەر هیندە ماندوو ببوو لە داخان نەیدەزانی چ بکا و لە بەر خۆیەوه جینیوی هەم بە دایە سولتانی و هەم بە عارف سایم بەگی دەدا و دەی گوت ئەو دووانە نیتیمان تووشی ئەو بەدبەختی و کوێرەوهری یەمی کردو:

– نەری سەر جووخە عملی، وا دیارە نەوه گەیشتینە ئەو خانەقا بەقورپی گیراوهی؟
عەلی کەرتیشی شەکەت و ماندوو کە بە بیری داهاتبوو جینیو دان بە خانەقayı چلچاوی بەدبەبەختی بە دواوهریە، بە ناقایلی وەلامی دایەوه:
– بەلێ، ئەو ناوهدانی یە هەوه!

یاوەر زانی عملی کەرتیش لە بەرچی ناقایله. بۆخۆشی دواي جینیوه کەمی هەستی کرد مچورکیتکی پێداهات، بەو حالەش قاقایه کی کیشا و بە گالته رووی دە عملی کرد و گوتی:
– نەری عملی بیستوو مە دەلتین کاتیک مرۆف لەو خانەقایەمی نیتیک دەبیتتەوه، ئەو رەوهزه سەختانەمی سەری دەقەلشن و گوتی شین شینیان لی دەروی. ئەدی ئەو گولانە کوان؟

– لە گابەردەکان دا شین دەبن!
– باشە کوان؟
– نیتە نایان بینین!

– ئەدی ئەو بەلندەمی دەلتین لە سەر خانەقایه دەخولیتتەوه؟
– قەسەمی تی دانیە هەمیە و هەر نیتستا لە سەر خانەقایه دەفری، بەلام نیتە نای بینین.
– ئەدی هەوره بەناو بانگە کە؟
– ئەو هەوره هەمیشە بە سەر لووتکەمی ئەم چیا یە وهیە.

– ئەدی ناوی ئەم جۆگانه بۆ هەل تاگەریتتەوه و سەرەوژوور ناییتتەوه؟
– چۆن یاوهری خۆم؟ ئەوه نیه ناوه کە دەچیتتەوه لایە کەمی دیکە!
– ئەوه شیت بووی عملی؟
– نا، نا یاوهری خۆم، شیت نەبووم و تەواو ناگام لە خۆمە!

– ئەتۆ چۆن باوهر بەو شتانە دەکەمی؟
– باوهرم پیتانە ، یاوهری خۆم!

- ئەدى ئەگەر ھەر ئىستا فرمانت پىدەم كە دەبى بى بىر كوردنەو داىە سولتانى بكوژى و تەرمەكەى بە شانت دادەى و بۆم بىنى، چ دەكەى؟
 - فرمانەكەت بەرپتو دەبەم، ياوەرى خۆم.
 - لە گەل ئەو ھەش كە پىت واىە ئەو ژنە كەسايەتى بەكى پىرۆزە و تەنات شىخىشە؟
 - ياوەرى خۆم، ئەرك ئەركە، جا با پتوئەندى بە ژنە شىخىكى گەورەشەو ھەبى. من خوا دەپرستم، بەلام فرمانى فرماندەرى خۆشم بەرپتو دەبەم.
 - ناخر بىر لەو ناكەيەو كە گوناھبار دەبى؟
 - ئەمن گوناھبار نايم، ياوەرى خۆم.
 - ئەدى كى؟ ئەمن سەر جووخە؟
 - نا، ھەرگىز، ياوەرى خۆم! نا ئەتۆش چت لە سەر نىە، ئەتۆش فرمانت پىدراو و ئەركى خۆت بەرپتو دەبى.
 - ئەدى گوناھكە نى كىيە و كى تاوانبارە؟
 - ئەمن ناتوانم ناوى كەس بىنم. بىگومان ياوەرى خۆم لە من باشتر دەزانى.
 - ديارە مەبەست ئەو نىە داىە سولتان بكوژى، بەلام ھەركەس نازارى پىبگەينى دە ناگرى جەھەننەمى دا دەسووتى، وا نىە؟
 - بىگومان واىە، ياوەرى خۆم.
 - ئەگەر وا بى، قورپت وە سەرى بوو.
 - ئەمن بۆ قورم وەسەرى بوو، ياوەر. عەرمز كردى ئەمن تەنيا فرمان بەرپتو دەبەم.
 لە پشت ھەسارى خانەقاىە، لە بەر دەرگاىە، لە پەنا گومبەزە كۆنەكەى كە مېژوو پىەكى لەمىئىنەى پتو ديار بوو، پراوستان.
 ياوەر گوتى:
 - پرۆ ئەو ژنەى بگرە و بىھىنە دەر!
 - چۆنى تۆ بلىى، ياوەرى خۆم.
 سەر جووخە عەلى كەرتىش چەند ھەنگاو چوو پىشى، چۆكى دادن و بەردەپانە سپى بە سواو كەى بەر دەرگاىەى سى جارن ماچ كرد. كە چوو ھەسارى، بەردىكى دىشى ھەر لە رەنگ و قەوارەى ئەو بەردەى چار پىكەوت. ئەو ھەيان لە نىو پراستى ھەسارەكەى بوو. لە لای ئەو بەردەش ديسان چۆكى دادا و بە شىوہى پىشوو ماچى كرد. ئەو جار چوو بەر دەرگاى

ژووری که ده‌رگایه‌کی گه‌وره بوو و له ویش چۆکی دادا. دهبه‌جی دەرگا که کرایه‌وه و پیاویکی جیحلی که له‌گه‌تی لی‌هاته دهری. پیاوه که عملی برده ژووری. دایه سولتان به‌رگیتی جوانی ده بهر دا بوو و له ژووره گه‌وره‌که‌ی خانه‌قایه دانیشتبوو. عملی له حالینک دا ههستی به هه‌لچوونیتیکی توند له قوولایی دهروونی دا ده‌کرد، خۆی هاویشته بهر پیی دایه سولتانی و سی جاران لاقی ماچ کرد، پاشان ههستا و نهو جار دهستی گرت و سی جاران ماچی کرد.

دایه سولتان دهستی له سهر شانی عملی دانا و گوتی:

— خودا بتبه‌خشی، رۆله!

عملی که‌رتیش شیوابوو، له بهر خۆیه‌وه ههر دوعای ده‌خویند و ته‌واوی گیانی ده‌له‌رزی.

دایه سولتان بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی:

— ئەمن نامادهم سهرجووخه عملی. وه‌ک ده‌بینی جلم ده بهر کردوه و چاوه‌پوانی نیوه بووم.

چهند رۆژه چاوه‌پوانتایم، به‌لام نیوه زۆرتان پی‌چوو.

— له بهر نه‌وه‌ی بوو که به‌فره‌که زۆر قورس بوو، خاتوون سولتان.

عملی که‌رتیش ههر وا ده‌له‌رزی.

— ئەگەر به په‌له‌ی، ههر نیستا ده‌کری وهری‌که‌وین، ده‌نا رهنه‌گه وا باشتر بی به یاوه‌ری بلتی با

بینه ژووری، قاوه‌یه‌کی بخۆنه‌وه و که‌چکه شۆرباویکیش بخۆن. دهری زۆر سارده و له خانه‌قای

نیتمه‌ش عاده‌ت وا نیه میوان به برسیتی بروا و لانی که‌م ده‌بی که‌چکه شۆرباویکی گهرم بخوا.

— نه‌وه ده‌چم پیی ده‌لیم.

به را‌کردن هاته‌وه دهری. گه‌رووی گیرابوو و به زه‌حه‌مت هه‌ناسی ده‌هات:

— یاوه‌ر، دایه سولتان داوا ده‌کا دابه‌زن، لی‌ره نانی بخۆین و دوايه برۆین. ده‌لی پیمان خۆشه لانی که‌م

که‌چکه شۆرباویکی گهرم بخۆن! پیاوی چاک به با به قسه‌ی بکه‌مین! کوره شۆرباوی خانه‌قایه متفه‌رکه و

ده‌لین هه‌رکه‌س جارێکی شۆرباوی خانه‌قای چلچاری بخوا، خودا له هه‌موو به‌لایه‌کی ده‌پارێزی!

— پی‌ویست ناکا عملی، بی‌هینه دهری با برۆین.

— یاوه‌ری خۆم، که‌چکه شۆرباویک، شتیکی وا نیه و کاتیکی زۆریش ناگری. خۆ نیمه ههر

هاتوین... نیستا که نه‌وه هه‌موو رینگایه‌مان پی‌واوه و به‌وه شه‌که‌تی‌یه‌ی گه‌یشتوینه نی‌ره، بۆ

نه‌وه شۆرباوه متفه‌رکه‌ش نه‌خۆین؟ نه‌ت‌بیستوه ده‌لین زیاره‌تی خانه‌قای چلچاری نیوه هه‌جیکه،

یانی به نیوه زیاره‌تیکی مه‌که‌ی ده‌بی. نه‌وه‌ی به‌خت یاری بی و بۆی بره‌خسی که‌چکیتک له

شۆرباوی نه‌وه خانه‌قایه‌ی بخوا، خودا له هه‌موو به‌لایه‌ک و له گونلانیشی ده‌پارێزی!

– گۆم پېئويست ناکا، زوو که بی هیئنه ده ری...
 سەر جووخه عملی چۆه ژوروی و له حالئیک دا چاری به هه موو که لئین و قوژبنی ژورره که ی
 دا ده گیترا و بی ده سلانی به شیوهی قسه کردنی یه وه دیار بوو گوتی:
 – دایه سولتان، یاوه ر نایه، بی سووده، ده بی هه ر نئستا برۆین!
 – نه دی بۆ ناوا چاو ده گیتری؟ چت پئويسته؟
 عملی که رتیش وه که مندالئیکی شهرمیتون که ده یه وی داوای شتئیکی بکا، به لام دلنیا نیه
 ده ی دریتی، گوتی:

– باشه، نه من بۆخۆم بۆم هه یه که چکئیک لهو شۆریاوه متفه رکه ی بۆم؟
 مه غه لئیکی ره ش له قولینچکئیکی له سهر ناورگی بوو و شۆریاوه که ی نئوی هه لمی
 لی هه ل ده ستا. بۆنئیکی خۆش له گه ل هه ل مه که ی بلاو ده بۆه. دایه سولتان قامکی بۆ لای
 مه غه ل که ی را داشت. که چکئیکی دار له تهنیشت مه غه ل که ی بوو. عملی پر به که چکه که ی شۆریاوه
 له مه غه ل که ی هه لئینجا و بی نه وه ی را وه ستی یه کجی هه لی قوراند. زاری به شۆریاوه که ی سووتا،
 به لام ده رفعتی بیر کرد نه وه ی نه بوو، به په له گه رایه وه لای دایه سولتانی و گوتی:

– نئستا ده بی برۆین... باش بوو نه من هه رچۆنئیک بوو له شۆریاوه که شم خوارد، نه وانئ
 دیکه ش که یفی خۆیا نه... حه یف نه وان نازانن خانه قای چلچاوی چه نده گه وره و پیرۆزه و چه ند
 مو عجیزه و شتی سه یر و ده گه من لیره دیتراون... خودایه گیان قه ت شوکری تۆ ته واو ناکه م که
 توانیم تامی شۆریاوی نه و خانه قا پیرۆزه ی بکه م!

له گه ل دایه سولتانی پیر له حه ساری هاتنه ده ر. یاوه ر کاتئیک نه وانئ چاو پی که وت، گرژ
 بوو، چاوی ده ریه راندن و فه رمانی دا:

– که له پچه ی ده ده ستی که!
 عملی که رتیش چاویکی لی کرد و له سه ره خۆ گوتی:
 – نه وه ژنه! پیریشه! بیتجگه له وه ش نه وه دایه سولتانه، پیاو چۆن که له پچه ی ده ده ستی
 دایه سولتانی ده کا...

یاوه ر سووره له گه را و گوراندی:

– بی ده نگ به! گۆم هه ر نئستا که له پچه ی که!

دایه سولتان بزه یه کی هاتی و له سه ره خۆ ده سه ته کانی بۆ لای عملی راکئیشا:

– وه ره پئیشی رۆله، ها، نه وه ده ستم که له پچه یان تی که...

عملی که لمپچه‌ی ده دهستی دایه سولتانی کرد، به لآم هم‌مو گیانی ده‌له‌ری. نهو پیاوه‌ی ده‌رگا‌کی کردبۆوه، هاته لایان. نهو سه‌ره‌رگینکی ماراشی ده بهر دا بوو و تووره‌که‌یه‌کی گه‌وره‌شی له کۆلتی به‌ستبوو.

دایه سولتان رووی ده یاوه‌ری کرد و گوتی:

— نهوه ناوی بنیامینه و کوری هه‌ره بچووک‌ی بنه‌ماله‌ی سه‌ره‌رست و چاوه‌دتری نه‌م خانه‌قایه‌یه. شوانه، لهو سه‌رانه مه‌ری ده‌له‌وه‌رینتی و ناگای لییان ده‌بی... نه‌گهر رینگا به‌دی نه‌ویش له گه‌لمان دی.

یاوه‌ر نیوجاوانی تیلنا و به رووگرژی‌یه‌وه گوتی:

— چ پیتیست ده‌کا بی؟

دایه سولتانی پیر له سه‌ره‌خز و دیسان به بزه‌یه‌که‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

— رینگاکه زۆر دووره و به‌فره‌که‌ش زۆره... له‌وانه‌یه نه‌توانم برۆم و بۆتان بیهه باری زه‌حمت... زۆر باش ده‌بی نه‌گهر بیلتی نه‌ویش له گه‌لمان بی.

بنیامین وه‌ک په‌یکه‌ره‌یه‌کی به‌ردین، به‌رز و به‌هیتز راوه‌ستا‌بوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد. چه‌که‌یه‌کی سووری ده پی دا بوو و زه‌نگالی خوری هه‌تا سه‌ر چۆکان هه‌لکیتش‌ابوو.

— ده‌ی باشه با بی...

وه‌ری‌که‌وتن. یاوه‌ر به سواری له پیش دا ده‌رۆی. بنیامین، عملی که‌رتیش، که هیندیک ناره‌حمت بوو و ژانده‌رمه‌کانیش که به دوا‌بان‌ه‌وه بوون، هه‌رچه‌ند که‌وش و چه‌که‌می تایه‌تیی زستان‌ییان ده پی‌دا بوون، باشیان رینگا بۆ نه‌ده‌پرا. ته‌نیا دایه سولتان که‌وشی به‌فرتی ده پی دا نه‌بوو و هه‌ر بۆیه‌ش زوو زوو هه‌ل‌ده‌خلیسکا و چونکه ده‌ستیشی ده که‌لمپچه‌ی دا بوون، خۆی بۆ نه‌ده‌گیرایه‌وه و هه‌ر چه‌ند بنیامین هه‌ولتی ده‌دا یارمه‌تیی بکا، هه‌ر ده‌که‌وت و نه‌ی‌ده‌توانی پروا.

بنیامین چوو بۆ لای عملی که‌رتیشی و به سرته پیتی‌گوت:

— ناچارم له کۆلتی که‌م. زۆر پیره! بهو شیوه‌یه قه‌ت ناتوانی هه‌تا شاری تاقته بینتی!

سه‌رجووخه عملی رای کرده لای یاوه‌ری و قسه‌که‌ی بنیامینی بۆ دوویات کرده‌وه، به‌لآم یاوه‌ر نه چاوی لی‌کرد و نه وه‌لامیشی دایه‌وه. نیوجاوانی تال بوو، ده بیره‌وه رۆچوو‌بوو و خه‌مناک و نیگه‌ران بوو، به‌لآم وی‌ده‌چوو ناره‌حمتی‌یه‌که‌ی هیندیک هۆی دیکه‌ی هه‌بن. که‌رتیش جارێکی دیکه‌ش قسه‌که‌ی گوته‌وه، به‌لآم یاوه‌ر هه‌یچ گوتی نه‌دایه. ناخه‌ره‌که‌ی عملی هاته‌وه لای بنیامینی و به چاوی پیر له فرمیتسکه‌وه گوتی:

– قبوولی ناکا.

هیتندیکی دیکه هاتن. نو جار به فر و کرپوه توندتر بوو. هیتندیک له داره کان که به فریکی زوریان له سر که وتبوو، چی دی خویان رانه ده گرت، قرچه یه کی توندیان لی ده هات و ده شکان. بارنی ده کرد. ده مو چاوی یاوهر و پیاوه کانی له سرمان سر ببوون، ده ست و لاقیشیان هر وهر. سمیلیان شووشه سهوئی گرتبوو. ده یان زانی له دونه که ی بچنه خوار، ده گنه دئی که ی، به لام بهو حاله ی هتا نیوه شه ویش زه حمت بوو بگه نی.

بنیامین دایه سولتانی به عدلی که رتیشی نه سپارد و بو خوی غاری دا پیش یاوهری و به هه مو هیزی خوی گوراندی:

– یاوهر، گویت لی پی، دایه سولتان ناتوانی چی دیکه بر وا. له کۆلمی ده کم... نا، نا، له سر کۆلم سرمای ده بی، له باوه شی ده کم...

یاوهر وه لامی دایه وه:

– زور باشه، وا بکه!

بنیامین سر به رگه که ی له بهر خوی داکه ند و دایه سولتانی تیه پیچا. دایه سولتانی پیری به سته زمان یه ک وشه شی به زاری دا نه هات. سر ببوو، ده بوره وه چوبوو و زیاتر وه ک تهرمیک ده چوو، تا مرؤقیکی زیندوو.

نیواره داهات. به فر و بۆرانه که ساتبه سات توندتر ده بوو و نه ی ده هیشت سر هه لئین. هه مو چی پی و پیچکه کان پر ببوونه وه و نه گهر بنیامینیان ده گه له نه بوایه، بی گومان سر یان ده رنه ده کرد، له وی له په ساریک، یان خرپکی دا ده چه قین، به هیلاک ده چوون، به فریان به سر ده کشا و تا به هاریکی دره نگ هر تهرمه کانیشیان نه ده دوزرانه وه. به یارمه تی بنیامینی سره نجام پیش نه وه ی رۆژ بیته وه، خویان گه یانده گونده که ی و رزگار بوون.

تازه گه یشتبوونه سر ی دئی، له نه کاو یه کیک لی له چه خاخی تفهنگی دان و ده نگیتی که به هیز تیاندرا خوری:

– یاوهر فاروق! نه منم، حه مه دۆک! داوای خویه ده سته وه دانت لی تاکه م و له بهر دایه سولتانیش پیتم خۆش نیه ته قهت لی تکه م! بۆسه شم بو دانه ناری یه وه! تی بگه، له بهر خاتری دایه سولتانی ده ته به خشم! هرچی زووتر دایه سولتانمان بده وه!

یاوهر له ترسان و له داخان وه خت بوو روحی ده رچی. ددانی ده چیره وه بردن، به لام هیچی پی ته ده کرا، بانگی بنیامینی کرد:

– بنیامین خیروبه رکه ته که ی نیو باوهشت بده بهو چه تانه، خیرا که!
پیش نهوهی یاوره قسه که ی تهواو کا، بنیامین خۆی گه یاننبووه پنا گابهردیتکی و له وی
هه لئروشکابوو، دایه سولتانی هه ر وا ده باوهش دا بوو، به لآم نهو ژنه پیره بهسته زمانه هیچ هۆشی نه بوو.

حه مه د و هاوړیتانی خۆیان گه یانده لایان:

– دایه سولتان ده چ حالیک دایه بنیامین؟

– وه لآهی نهوه بهو شیوه یه یه که ده ی بیینی، به لآم شوکور ماوه...

چه ته کان په تۆ و بالتۆی زیادیان هینابوون. ده سه به جۆ دایه سولتانیان ده په تۆ و
بالتۆیانوه پینچا و به ره و گوندیتکی دیکه که هه ر لهو دۆلوی دابوو و له قه راغ چۆمیتکی
هه ل که وتبوو، وه پری که وتن. نیوه پۆ نه ببوو گه یشتنه وی. ژنان ده سه به جۆ ژووړیتکیان بۆ دایه
سولتانی ناماده کرد. جینگایان بۆ راخست، سۆبه یان پر کرد له دار و ژووړه که یان گه رم داهینا،
چایان لئی تا و هه نگوینیان نه گه ل رۆنی که ره لئکدا و دایانی. زۆری پی ته چوو دایه سولتان
هاته وه سه ره خۆ. حه مه دی بانگ کرده لای خۆی:

– کوره قاره مانه که م، گو له سووره جوانه که م! نه مننت له دهستی ژانده رمان هیناوه ته ده ر و
پزگارت کردووم، به لآم چم لی ده که ی؟ بۆ کویم ده به ی؟ ده م که یه چه ته؟ پیتوایه نه منی پیری
په که وته ده توانم چه کی هه لگرم و یاغی بم؟
– چۆنی نه تۆ بلتی وا ده که م دایه سولتان.

– بجه، بده وه دهستی ژانده رمه کان. ده زاتم نه وه ت پی تاخۆشه، به لآم وا چاکتره کوړم!

– مه لا فه رهاد که له ته نیشت حه مه دی راوه ستابوو، گو تی:

– باش نیه بتده ینه وه دهستی ژانده رمان. عارف سایم به گ ده ت کوژی دایه سولتان!
فه رمانی گرتنی تۆ نهو داویه تی...

دایه سولتان بزه یه کی هاتی و گو تی:

– مردن و ژین هه ر به ده ست خودایه رۆله!

– دایه گیان، تکات لی ده که م! نه وان قسه ت پی ده لئین، نازارت ده دن، سوو کایه تیت
پی ده که م!

– ده زاتم، به لآم نهوه شتی که خوا وه پیری هیناوم...

حه مه د، مه لافه رهاد و هه موو خه لکی دتیه که ی زۆری له بهر پارانه وه که واز لهو بیره بیینی
و خۆی ته سلیمی ژانده رمان نه کاته وه، به لآم نهو له بریاری خۆی پاشگه ز نه بووه. ناچار

پیاویکیان نارده لای یاوهر فاروقی که هیتشتا له گونده‌کمی دیکه مابۆوه و پئیان راگه‌یاند که: نیمه خه‌لکی نهو گونده‌ی بۆخۆمان دایه سولتانی دینینه شاری و له کن ناشی حسه‌نه ره‌شی ده‌ی‌دینه ده‌ست خۆت!

به‌یانی رۆژی دواتر هه‌واکه‌ی خۆش کرد و به‌فره‌که لینی کرده‌وه.

یاوهر فاروق وه‌لامی لی‌ناردنه‌وه:

— به هیچ شیوه‌یه‌ک قبولێ ناکه‌م خه‌لک بی‌هیننه شاری و بی‌دنه‌ه ده‌ستم. با ههر لی‌روه له گه‌ل خۆم بی، به‌لام ناگامان لیتی ده‌بی.

دایه سولتان قبولتی کرد له گه‌ل ژانده‌رمه‌کان بچی. نهو جار نه‌سپینکی چاکیان به ره‌خت و زینی چهرکه‌سی‌یه‌وه بۆ ناماده کرد. دایه سولتانیان له سهر نه‌سپه‌که‌ی دابه‌ست و ده‌چهند په‌تۆی نهرم و گهرمیشیان‌ه‌وه پینچا. بنیامین هه‌وساری نه‌سپه‌که‌ی ده‌کیشا. یاوهر زۆری پی‌خۆش بوو که نهو پیریژنه کز و بی‌هیزه بۆخۆی هاتۆته‌وه به‌ر ده‌ستی. بیستبوویه‌وه که دایه سولتان به قسه‌ی همه‌د و هاورییانی نه‌کرده‌وه و خۆی ته‌سلیمی ژانده‌رمه‌کان کردۆته‌وه. ههر بۆیه نهو جار که‌له‌پچه‌شی نه‌کرد. ته‌نیا شتی‌ک که یاوهری نازار ده‌دا همه‌دۆک بوو، که ده‌روه‌ستی نه‌ده‌هات و جار نه‌بوو سووکایه‌تی‌یه‌کی پی‌ته‌کا. له قوولایی دلێ دا هه‌ستی ده‌کرد له همه‌دۆکی بی‌زاره.

نهو هه‌واله که دایه سولتان به فه‌رمانی عارف سایم به‌گی گه‌راوه، نیستا ده‌رینه دایه و ده‌ی‌به‌ن بۆ شاری، به هه‌موو گونده‌کانی تووروووسی دا بلاو بۆوه. خه‌لکی هه‌موو گونده‌کانی سهر ری‌گایه ده‌هاتن بی‌بینن. پیرو لاو، ساغ و نه‌خۆش، گه‌وره و چکۆله هه‌موو ده‌هاتنه سهر ری‌گایه، به ری‌ژیکی زۆروه‌وه راده‌وه‌ستان، دو‌عایان ده‌کرد و جی سمی نه‌سپه‌که‌ی وی‌یان ماچ ده‌کرد. هیندیکیان ده‌گریان، ناخر رووداوه‌که هینده ناخۆش بوو، دل‌یان هه‌لێ نه‌ده‌گرت و له پرهمی گریانیان ده‌دا. هه‌مووش ناگادار بوون که همه‌دۆک پیشی به یاوهری گرتوه و دایه سولتانی لی‌ته‌ستاندۆته‌وه، به‌لام نهو پیریژنه پاک و خواناسه نه‌ی‌ویستوه هه‌لێ، داوای کرده‌وه بی‌دنه‌وه ده‌ست ژانده‌رمه‌کان و هه‌روه‌ها بۆخۆشی ده‌ستی بۆ دریز کردوون که که‌له‌پچه‌ی تی‌که‌ن. هه‌واله‌که به په‌له بلاو بۆوه، به چهند رۆژان هه‌موو چوکورپاری گرتوه و ته‌نانه‌ت گه‌یشته لی‌واره‌کانی ده‌ریای نی‌وه‌راستیش.

ژانده‌رمه‌کان تا گه‌یشتنه‌وه شاری پینچ جارن تووشی کړی‌وه، بارن و سه‌رمای توند بوون، به‌لام هه‌رچۆنیک بوو، به شه‌که‌تی گه‌یشتنه‌وه. دایه سولتانیس سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی سوار بوو، لهو ری‌گا

دوره‌ی که زۆرتری سخت و همراز و لیتو بوو، زۆری نیش و نازار کیشا. کس پتی وانه بوو بگاته شاری و دهیان گوت له ریبه دا ده مرئ، به لام هەر چۆنیک بوو خۆی راگرت و گه‌یشتی. لهو ماوه‌یه دا عارف سایم به‌گ شهو و رۆژ چاره‌پروانی گه‌یشتنه‌وه‌ی وان بوو و نهو رۆژانه‌ی هیچ هم‌والیک له‌وباره‌وه نه‌بوو، له داخان سواری ماشینه‌که‌ی ده‌بوو و ده‌چووه نه‌ده‌نه‌ی! ته‌نانه‌ت جارێکیان هه‌تا نه‌نکه‌ره‌ش چوو.

له نه‌نکه‌ره‌ی به نه‌نقه‌ست ده‌ی پرسى، گوئی راده‌گرت و ورد ده‌بووه بزانی داخوا نهو شتانه له ویش باس ده‌کرین و کاتیک دیتی له وئ کس ناوی همه‌دی نایه‌نی، هیندیک وه که‌یف هاته‌وه و گه‌رایه‌وه بۆ شاره بچکۆله‌که‌ی، به لام هەر نیگه‌ران بوو و له دلێ خۆی دا ده‌ی گوت، زۆری پی‌تاچی داستانی نهو چه‌تانه و همه‌وو نهو شتانه‌ش که به راستی مایه‌ی نابرووچوون، ده‌گه‌نه‌وه پیتته‌خت. هەر بۆیه‌ش گرژ و ناره‌حەت بوو، خه‌وی کم بوو و زۆر له‌گه‌ل به‌گ و ناغاکانی شاری به کیشه ده‌هات و قسه‌ی پی‌ده‌گوتن. نه‌شی ده‌هتشت ده‌وری چۆل بی و ده‌بوو شهو و رۆژ نه‌وانی له لا بی.

عارف سایم به‌گ نه‌وه‌نده چاره‌پروانی گه‌رانه‌وه‌ی یاوه‌ری بوو، به ته‌واوی چه‌جینی لی‌هه‌ل‌گیرابوو. وه‌ره‌ز بوو و نه‌ی ده‌زانی چ بکا. به راستی زۆری نه‌ما‌بوو به ته‌واوی تینکچی، که له پر هم‌والیان دایه یاوه‌ر گه‌یشتۆته‌وه، دایه سولتانیشی گرتوه و نه گه‌ل خۆی هیناوه. نیدی ده‌سه‌جی ده‌ریه‌ری، چووه ژانده‌رمه‌خانه‌ی و له پشت میزه‌که‌ی یاوه‌ری دانیشت. پاشان گوراندى:

— هەر ئیستا یاوه‌رم بۆ بینه‌ ئیره! ده‌ی یاللا، رامه‌وه‌ستا!

یاوه‌ر به په‌له هاته ژووری، توند لاقی جووت کرد، چه‌ستیکى لی‌دا:

— یاوه‌ر ده خزمه‌ت دایه جه‌نابی فه‌رمانده‌ر...

بیستبووی که جه‌نابی نوینه‌ر زۆر چاره‌پروان ماوه‌ته‌وه، پی‌ی‌وايه دره‌نگ هاتۆته‌وه و لی‌ی‌قه‌سه.

عارف سایم به‌گ به ته‌وسه‌وه گوئی:

— نه‌وه له کوئی بووی؟ ئیسه زۆر چاره‌پروان بووین و ده‌با نه‌تۆ زۆر زووتر به خۆت و به‌ندی‌یه‌که‌ته‌وه گه‌رایه‌وه! بیستومه همه‌دۆک یاوه‌ری به شه‌ره‌ف و قاره‌مانی نیسه‌ی به‌دیل گرتبوو، نه‌ویش له ترسان و له به‌ر پاراستنی شه‌ره‌ف و نابرووی خۆی دایه سولتانى دابۆوه ده‌ست ری! دیاره نه‌گه‌ر نه‌وه به شه‌ره‌ف و نابرووی پاراستن بژمی‌دری! به‌لی، باش بووه لانی کم له به‌ر پیریۆنی نه‌ی کوشتووی. هیوادارم نهو ژنه‌ت به چاکى گه‌یاندیته‌وه ئیره و نه‌وه‌نده‌ت لی‌ته‌دابی، که له که‌لك که‌وتی...

– قوربان، ئەو زۆر پیرە...

– ئیستا لە کوێه؟

– لە نهۆمی خواری، لە ژێر چاوه‌دێری دایه.

– دهبوو ده لیغه و دۆشه‌کی پەری قوو دا خه‌واندبات، ناخر ئەو گیانی تۆی رزگار کردوه!

– قوربان، ئەو زۆر نه‌خۆش و بی‌تاقه‌ته...

– دوور نیه دوکتۆر و حکیمی ئەو دهوروبه‌رەشت بۆ ئەو سێحربازه‌ی کۆ کردبەهوه و داوات

لی‌کردبەن، بێننه سه‌ری و دەرمانی کەن!

– له‌وه‌ی دەرترسام هەر له‌ رێبه‌ دا بمری و نه‌گاته‌ نێره، قوربان. دەرترسام بۆم نه‌گاته‌ لای جه‌نابت!

عارف سایم به‌گ چاوی ده‌ چاوی بپری و دیسان ته‌وسیتکی تی‌گرت:

– دەرترسای، به‌ئێ! باشه‌ بۆخۆشت ده‌ئێتی...

یاوه‌ر هەر وا ده‌ستی هه‌لئێنابوو، لاقی جووت کردبوون و ناماده‌ له‌ حالێ رێزگرتنی نیزامی

دا وه‌ستابوو.

عارف سایم به‌گ فەرمانی دا:

– ئەو جنده‌یه‌ی بێننه‌ نێره!

له‌ کاتی ده‌ستووردانه‌که‌ی دا وه‌ک ماری فیشکاندی. یاوه‌ر راچه‌نی. هینده‌ی پێ‌ته‌چوو دایه

سوڵتانیان هینتایه‌ سه‌ری. دوو ژانده‌رمه‌ چووبوونه‌ بن پیلی‌یه‌وه.

– به‌ری ده‌ن...

ژانده‌رمه‌رکان له‌ بن پیلی هاتنه‌ده‌ری و ده‌ستیان لی‌یه‌ردا. دایه‌ سوڵتان که‌وته‌ عەرزێ. ئەو ژنه

پیره‌ پاک و به‌رێزه‌ سه‌پی هه‌لگه‌رابوو، شه‌که‌ت و بی‌هێز بوو، پرچی ئالۆز ببوون، چاوی به‌قوولدا

چووبوون و هەر ره‌گ و پێستیکێ لی‌ماپۆوه. ده‌ستیکێ به‌ دیواری و ده‌ستیکیشی به‌ پێچکی

کورسی‌یه‌کی ته‌نیشته‌ دیواری گرت و هه‌ولێ دا هه‌ستێته‌وه، به‌لام بی‌سوود بوو و نه‌ی‌توانی.

– سه‌رجووخه‌ عەلی، بچۆ بن پیلی و هه‌لێ نه‌ستێته‌وه، با به‌ پێوه‌ بی!

سه‌رجووخه‌ عەلی که‌رتیش که‌ له‌ به‌ر ده‌رگایه‌ راوه‌ستابوو، به‌ غار چووه‌ پێشی و له‌ گه‌ز

ژانده‌رمه‌یه‌کی دیکه‌ به‌ نه‌سپایی دایه‌ سوڵتانیان هه‌لستانده‌ سه‌ر پێ و یارمه‌تی‌یان کرد به

پێوه‌ راوه‌ستی.

– پێم بلێ بزانم پیرێژن، ده‌ئێن نه‌تۆ سێحربازی و خه‌لکی نیمانداری خۆشباوه‌ر

هه‌ل‌ده‌خه‌له‌تینێ.

– هرگيز من خەريكى سىحر و جادوو نەبووم. ئەو كەسەى شتى وا دەلتى، درۆ دەكا. ئەوەى ئىمە دەلتىن ھەرگيز سىحر و جادوو نەبوو و نابى و كەسى ئىمەش سىحرباز و جادووگەر نەبوو!

– ئەو ھەش دەلتىن كە ئەتۆ كەشف و كەرامەتان دەنوئىنى و خانەقاكەشتان شونىتىكى پىرۆزە و موەجيزەى ئى پىرۆدەدەن. دەبى ئەتۆ بۆخۆت گوتبىتت كە شازدە كەس لە خانەقاي چلچاوى را بە دلخوازى خۆيان چوونە شەرى سەربەخۆبى و ھەر ئەوانىش بوون كە دوژمىيان شكاندو و سەركەوتنىيان بۆ ئەم ولاتە بە ديارى ھىناوہ. گوتووتە دىلە يۆنانىيەكان گىتراويانەتەو و گوتوويانە كە ئىمە يەك سەربازى توركمان نەديوہ و ئەوانەى ئىمەيان تىلكشكاندو و بە سەرمان دا زال بوون، تەنيا شازدە پىاوى سەوزپۆش بوون! ئەوہ راستە؟
دايە سولتان دوو– سى گنجى ھىنانە نىوچاوانى و لە سەرەخۆ گوتى:

– بەلتى، راستە، خۆ تەنيا سەربازە يۆنانىيەكان نەبوون، كە پىاوە سەوزپۆشەكانى ئىمەيان دىبوو، بەلكو ئى خۆشان چاويان پىيانكەوتبوو. ھەموو چىايى و چوكووراوايىيەكان، ئەوانەى لە شەرى سەربەخۆبى دا بەشدار بوون و لە بەرامبەر دوژمن دا شەريان كىردو، دىتوويانن! ئەگەر لىشيان پىرسى بۆت دەگىزەنەوہ كە پىاوە سەوزپۆشەكان لە ھىلتى ھەرە پىشەوہى بەرەى شەرى دا بوون!

– باشە ، باشە، ئەدى ئەو پىاواچاكە سەوزپۆشانە چىيان بە سەر ھات؟ ھەموويان كوژران؟
دايە سولتان زانى عارف سايم بەگ تا چ رادەيەك توورپە و ھەر زووش ھەستى بە تەوس و پىلارەكانى كرد، كە ھاوكات لە گەل بزەى ناشرىنى سەر لىتوى بە قسەكانىيەوہ خۆيان دەنواند. ئەوئىش لە دللى خۆبى دا توورپە بوو و ھەناسەيەكى قوولتى ھەل كىتسا. جەنابى نوئىتەر بە ژاندەرمەكانى گوت كورسىيەكى بىنن و لە سەر كورسىيەكەى داى نىشىنن. دايە سولتان ئەو جار وەلامى دايەوہ.

– ھىچ كامىيان نەكوژران. پىاواچاكانى خانەقاي چلچاوى قەت دە شەرى دا ناكوژرىن و ھەر بە سەركەوتوويىش دىنەوہ!

– ئەدى ئەو قارەمانانە ئىستا لە كوئىن؟

– ئەوان چوونە گەل چلسوارەى غەيبى.

– ئەھا، ھەر بەو چەشنە درۆيانەيە كە تۆ خەلكى دلپاك و بە ئىمان فرىو دەدەى و سوارىيان

دەبى!

– ئەمن كارم بە ۋەي نىيە ئەتتۇ باۋەر دېكەي، يان نا! كەيفى خۆتە، باۋەر ناكەي، مەي كە!
عارف سايم بەگ بە مستى، بە ھەموو كەيفى خۆي لە مېزەكەي دا، ھېندە توندى لى دا
پەنجەرەكەش لەرزى:

– ناخر كەنگى ئەم ۋلاتە لە دەست درۆدە لەسەي نىۋە رزگار دەبى؟ كەنگى؟
– نىئە درۆزغان تى دا نىيە. ھەزار سال دەبى درۆ روى دەو جىگا پىرۆزەي نەكردو!
ئىنسانى ناراست نە نىۋ نىئە دا جىي نىيە، تەنانت دارەكانىشمان خوار نىن... ئەو خانەقاىە
ئى چلچاۋىيە، ئى پىاۋچاك و شىخە چاۋكالە ھەقخاۋزەكانە!
– ئەدى ئەو كەشف و كەرامەتەنەي دەيان نوئىنى؟
– نە من و نە كەسى دىكەي خانەقاى چلچاۋى، كەسمان نەي گوتو كەشف دەنوئىنى، يان
موعجىزەي ھەيە...

– دەلئىن ئەتتۇ مردوان زىندوو دەكەيەۋە و برىنداران چاك دەكەيەۋە، تەنانت ئەگەر كەستىك
جەرگ و دلئى بە گوللەي لەتو پەت بوۋى، بېتە لاي تۆ چاكى دەكەيەۋە! حاشا لە ۋەش دەكەي؟
تواناي ئەو شتەنەشت نىيە؟

– ئەمن خۆم ھىچ چەشەنە دەسەلات و ھىزىكى نادىيار و ناسروشتىم نىيە. موعجىزە و ھىزى
نادىيار و ناسروشتى دە گولان دا، دە داران دا، دە گىاۋگول و مېش ۋەسەگەزى داىيە. موعجىزە دە
دەروونى ئىنسانەكان داىيە. ئەۋەي نەخۆشەكان چاك دەكاتەۋە ئەمن نىم، بەلكو ئەو دەرمان و
مەلئەمانەن كە من بە پىي ئەزموون و زانىيارى خۆم لە سەدان و ھەزاران چەشەنە گىا و داران
دروستىان دەكەم.

– ھەر بەو دەرمان و مەلئەمانەش بوو برىنى ھەمەدۆكىت چاك كەردەۋە، واىيە؟
– بەلئى، واىيە.

– ئەگەر ئەتتۇ جادووگەر نى، بۆچى كراسە بەنىۋيانگەكەت داۋە بە چەتەيەكى ۋەك
ھەمەدۆكى! مەبەستەم ئەو كراسەيە كە نۆھەزار و نۆسەد و نەۋەد و نۆ ئايەت و دوغاي لە سەر
نوسراۋەتەۋە!

– بۆ ئەۋەي لە برىنى گوللەي پارىزراۋ بى!
– يانى ئەتتۇ پىتخۆش نىيە ئەو پىاۋكوژانە، كە ھەر كامەو لانى كەم پازدە كەسىان
كوشتو، گوللەي دەۋلەتتىيان ۋى كەۋى؟

– ھەر خودا بۆخۆي دەزانى كى بە راستى پىاۋكوژ و تاۋانبارە...

– نه تۆ نوشتوت بۆ نووسیون و نه گوستیلهشت داونی، تا له ترس، دئه راوکی و نه خۆشی یانیش دووربین و گوللهش کاریان لی نه کا...
– پاسته...

– بیجگه له وهش خانه قاکهت، نه و ناوه دهی کۆنه په رستی یهت، کردۆته حه شارگهی نه و تا وانبار و پیاو کوژانه!

– نه خێر، هیچ کس داوای لی نه کردووم نه وی بی شارمه وه.

– کردووته، نه تۆ شار دووتنه وه، به لگه و شاهید زۆرن... نه تۆ... نه تۆ...

ناره قه ی رهش و شینی ده رکردبوو و به ده موچاری دا ده هاته خواری. ره گی ملی هه ستابوون. له داخان وهخت بوو بجنکی. نیدی خۆی پی زانه گیرا، لاقی ده عهرزی کوتان و به هه موو هیزی خۆی گوراندی:

– به لی کردووته! شار دووتنه وه! بلی کردوومه و ددانی پی دا بینه که کردووته... یاللا پیریزن...

لیی چووبوه پیتی و قامکی نه پیش چاوی راده وه شاندا:

– یاللا زمانت بگه ری... ددانی پی دا بینه... چونکه ئیمه خانه قاکان تاغان خر کردوونه وه، فه قیر و پروتاغان لی هان ده ده ن. پیمان ده ئین دژی ده و نه ت رابه رن. وانیه؟ ده قسه بکه ژنه تیبو! قسه بکه... ده ی... یاللا!

نه و جار هیندیك بی ده نگ بوو. چاوه ره وان بوو بزانی دایه سولتان دژ کرده ی چۆن ده بی، به لام نه و هیدی و له سه ره خۆ، بی ته وه ی راچه نی، یان نیشانه ی ترسی پتوه دیار بی، ته نیا تیی هه لده پرانی. پرانینه که ی بی منه تی پتوه دیار بوو. وهك پرانینی که سیک بوو که لایه نی به رامبه ری به هیند ناگری و نه توند و تیژی یهش کار ناکاته سه ر وه و هه لویتستی. عارف سایم به گ ههستی کرد له به رامبه ر نه و ژنه ی دا زۆر چکۆله بۆ ته وه، هه ریۆ یهش له داخان ناگری گرت و گوراندی:

– زمانت بگه ری، قه حبه! هه رچی پیاوی نه و شاخانه یه، وه سه رت په ریون!

سیبه ری زرده خنده یه که به سه ر روخساری دایه سولتانی کشا و سه ری خوار کرده وه.

– به هیند ناگری، سه ئیته! یاللا قسه بکه، قسه بکه، جنده!

عارف سایم به گ ههستا، له ژوره که ی دا دهستی به راویچکان کرد، چه ند جار ان نه و سه ره وه سه ری ژوره که ی کرد و پاشان هاته وه، نه پیش دایه سولتانی راوهستا، لاقی ده عهرزی کوتان و قسه و جنیوه کانی دوویات کردنه وه. دایه سولتان نیدی یهک وشه شی به زاری دا نه هات، چاوی ده شوینیکی ژوره که ی بریبوو و مات ببوو.

— کەس تا ئىستا لە گەل من، لە گەل عارف سايم بەگى، ناوا نەجوو لاوە تمهه! ئەتۆ سووکايەتيم پى دەكەى! ئەتۆ جنيوان دە دەى! ئەها ئىستا لىوت دە بزوون، بەلام بە دەنگ هيج نالىي! پىتتوايه نازانم دە لىي چى؟ يان نازانم بىدەنگى يەكەت يانى چى؟ پىتەللى بزانم ئەتۆ كىي، پىرە قەجبه! دە زانم لە بن لىوتەوه جنيو بە دايمک و خيزانم دە دەى. دايمكىشم مردوه. ئەتۆ چى، جنده؟ بەللى، هەمووم گوى لىيه. دە زانم لىوت دە بزوي، دە لىي چى... بە راستى پىتتوايه ئەتۆ كىي؟ با ئەمن پىتەلليم، ئەتۆ جنده يەكەى هەموو رۆژى لە شاخى سەد شوانت وەسەر پەريون! قەتيش تىر نابی!

عارف سايم ناگای لە خۆى نە مابوو، هەر دەى گوراندا و جنيوى دەدان. توورە يە يەكەشى ساتەسات زياتر دە بوو. سەرەنجام دە مانجەى هەل كيشا و لە سەر لاچاوى دا يە سولتانى دانا. چاوى سوور هەل گەرابوون و ددانى دە چەرەوه دە بردن:

— جنده، قەسە کانت بچۆوه! دەنا مېشکەت بەو دە مانجە يەى بەلاو دەكەم! بى دەنگى بەسە، ياللا قسان بکە! هەرچى دە لىي بى لى، ناوا زارت دامەخە! ئەو بى دەنگى يەت جنيوه، سووکايەتى يە بە من، گالته کردنه بە من! نايەلم بەو بى دەنگى يەت سووکايەتيم پى بکەى و مېشكىنى. ئەو قسانەى ئىستا کردتن، حاشايان لى بکە! بلى ئەمن وام نەگوتوه! دەى ياللا، زارت بکەوه!

دا يە سولتان هەروا مات و بى دەنگ بوو و هيج گۆرانىكى بە سەر دا نەهات. عارف سايم بەگ دە مانجەكەى بە لاچاوى يەوه دەگوشى، بەلام بە ناشکرا دەستى بە دەسكى دە مانجەكە يەوه دە لەرزى. کاتىك زانى دا يە سولتان هەر هيج نالى، بە جارێك دەر هەلبوو و ديسان دەستى بە جنيو و هەرەشان کردەوه:

— دەبى قسان بکەى، جنده! دەنا دەت کوژم! بە شەرەفم دەت کوژم! ياللا زمانت بگەرى و چى دى لە بن لىوتەوه جنيو بە دايمكى خوائى خۆشبووم مەدە! دەى، قەسە بکە دەى. دە زانم بەو بى دەنگى يەت پىتەخۆشە مېشكىنى، نازارم بەدەى، سووکم کەى! دە بەسە! تەکات لى دەكەم، جنده...

دا يە سولتان سەرى هەلينا و تىي هەلروانى. روانينه کەى ديسان پىر لە بى منەتى و بەهيندنه گرتن بوو، وەك ئەوهى چاو لە شەيتانۆ کە يەك يان لە مېشولە يەكى بکا. وەك ئەوهى کەسكى بە دەسلاتى گەوره چاو لە کابرا يەكى سووکە لى دەستە وەستان بکا. دەت گوت بە زمانى بى زمانى دە لى: "عارف سايم بەگ، جەنابى نوينەر، ئەتۆ هيندە سووک، بى بايەخ، زامانشر و خوئيرى، کە مرۆڤ بە وەلامدانەوه و قەسە لە گەل کردنت هەست بە چووکى بونەوه دەکا". عارف سايم بەگى دلرەق تىلکشکابوو و نەى دە زانى چ بکا. وەك شىتان بە دەورى خۆى دا روانى، ويستى بگورپىنى، بەلام دەنگى دەر نەهات. ئەو بارودۆخە بۆ وى يە کجار نالە بار بوو. بە پەلە بارودۆخە کەى دە مېشكى خۆى دا هەل سەنگاند و

تی گه‌یشت دایه سولتان لیتی ناترسی و همر له جی دا پی خۆشه نمو قامک به په‌له‌پیتکه‌ی ده‌مانچه‌که‌ی دا بیستی و بی‌کوژی. که بی‌ی له‌وه کرده‌وه، نه‌وه‌نده‌ی دیکه تیتک‌چوو. وه‌ک ناسمانی به سمر دا پرووخی، وا بوو. ناچار ده‌مانچه‌که‌ی له سمر لاچاروی دایه سولتانی لابرده و ده کیفه‌که‌ی لاقه‌دی نایه‌وه. ده‌ستی به راوی‌چکان کرده‌وه و هیئندیک هیدی بووه. ده‌سره‌یه‌کی له گیرفانی ده‌رتنا و نارقه‌ی نیوجاوانی پی‌سری‌یه‌وه. چمند ده‌قیقه‌یه‌یک همر وا بی‌ده‌نگ هات و چوو و کاتیک همستی کرد تا راده‌یه‌ک وه‌خۆ هاتۆته‌وه، له جینگای خۆی له به‌رام‌به‌ر دایه سولتانی دانیشته‌وه:

– پیریژن، بزانه چت پی‌ده‌لیم و بزانه نه‌وه‌ی پیتشت ده‌لیم به راستیمه: یان نه‌وه‌یه حاشا له‌وه قسانه ده‌که‌ی که تاویک له‌مه‌و پیتش پیت‌گوتم، یان شتیکت به سمر دینم که تا نیستا له هیچ شونینیکی به سمر هیچ ژنینکی دیکه نه‌هاتوه! پینچ ده‌قیقان راده‌وه‌ستم، جا نه‌وه کاتی یان وه‌قسه دتی، که به سوودی خۆته، یان... جا بزانه‌م حه‌که‌دار، که شوانی نه‌وه شاخانه‌ت هه‌مه‌وو به خۆت فیر کردوون، همر وا بی‌ده‌نگ ده‌بی؟

سه‌عاته‌که‌ی له گیرفانی ده‌رتنا و له سمر به‌ری ده‌ستی دانا. نه‌وه که‌سانه‌ی له نیو ژوره‌که‌ی دا بوون، هه‌مه‌ویان بی‌ده‌نگ بوون، ته‌نانه‌ت ده‌نگی هه‌ناسه‌شیان نه‌ده‌هات. ته‌نیا چرتی سه‌عاته‌که‌ی ده‌بیسرا. چرکه‌ژمیری سه‌عاته‌که‌ی ورده ورده ده‌بزوت و ده‌وه به‌ینه‌ی دا عارف سایم به‌گیش جار جار چاوی له دایه سولتانی ده‌کرد و جار‌جاریش ته‌ماشای سه‌عاته‌که‌ی ده‌کرده‌وه. دایه سولتانی پیر له جینی خۆی دانیشته‌بوو، هیدی، بی‌ده‌نگ و هه‌ست، ده‌ت‌گوت به کورسی‌یه‌که‌یه‌وه ره‌ق هه‌لاتوه. هیچ نا‌لوگۆر‌پیکیش ده‌روخساری دا نه‌ده‌دیتر. روانینی جه‌نابی نو‌تین‌ه‌ریش همر وا له نیوان دایه سولتان و سه‌فه‌می سه‌عاته‌که‌ی دا ده‌گه‌را. سه‌ره‌نجام پینچ ده‌قیقه‌که‌ کۆتایی هات.

– نه‌ها، وا دیاره بریارت داوه قسه نه‌که‌ی و وه‌جواب نه‌می، قه‌جه... گه‌مه‌م پی‌ده‌که‌ی و پیتشت وایه همر وات بو ده‌چته سمر؟ پیتت وایه نه‌من ناروات لی‌ده‌گه‌رپیم؟! نه‌من که له شعری سه‌ره‌خۆی دا... قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد و پیتی‌وا بوو پیتوست نه‌بوو نه‌وه‌ی بلی. تا نیستا هیچ کاتیک ناوا خۆی به تینشکاو و بی‌ده‌سه‌لات نه‌هاتیبوه به‌رچاو. دیسان گوراندی:

– جادووباز، نه‌تۆ همر سی‌حریازی و هیچی دی... نه‌تۆ قسه‌ی سووک به دایکم و خیزانم ده‌لیتی... جنده...

ساتیک بی‌ده‌نگ بوو و دیسان ده‌ستی پی‌کرده‌وه:

– هیچ نالیتی، ها؟ له پیتش چاری خۆم گالته‌م پی‌ده‌که‌ی؟ زۆر باشه، به‌لام نیدی نه‌منیش بو‌خۆم کارم پیت نیه. بروانه پیریژن، بزانه چت پی‌ده‌لیم! خۆ نه‌وه ژانده‌رمانه‌ت دیتوون...

رووی ده یاوهر و ژاندهرمه کانی کرد:

– بهورن بهرژان... گویت لی پی پریژن، نه ژاندهرمه خانیه زیاتر له سده ژاندهرمه لیته، هموویان پیای به هیژن و تمهمن دهورویه بیست سائن. له پیش دا دته دمه دست سر جووخه علی و نه گهر نموش قوفلی زمانتی بۆ نمشکا، به وانی دیکهت دهسپیرم. فرمانیشیان پی ددهم هموویان و مسرت پهرن. دیاره نمتوی چرچ و پیریان به کیفی نیه، به لام هرچونیک بی، جحیلن و فرمانی من بهرپوه دهبمن. نموان نهرکی خویان جیبه جی ده کمن... تی گمیشتی؟ جا نه گهر نموت پی خوشه، قهیدی ناکا هر هیچ مه لی و بی دهنگی ممشکینه! ممش لی شیخم، دستم لی دپارژن، مایم بۆ داده نین، یان ناویرن دستم بۆ بینن! نموه ده فریات نایه. کوره کانی نیمه ژنه شیخیان پی خوشترن، چونکه پپیانویه له بارترن. دهی نهو جار پپهلی جندهی خانه قای چلچاری، که له شاخی ده گمل سده شوانان نوستووی، دیسانیش هر قسه ناکهی و بهو شیویه گالته به من ده کهی و ده ممشکینی؟

عارف سایم بهگ ماوهیه کی باش ههولی دا، تووره بوو، جنیتی دا، گرژ بوو، نارقهی رشت، گورانندی، هاتوهاواری کرد و تهنانهت وای لی هات که کهوته پارانهوهی: هر زار بکاتهوه و تهنیا یهک وشه ی به زاری دابی، لی خوش دهیم و بهر پی ده که مموه. یهک وشه، تاقه یهک وشه... به لام دایه سولتان هر وهک خوی بوو، بی دهنگ و خاموش، مهند و نارام. ده تگوت دیواری پۆلای به دهوری خوی دا کیشاوه.

– سهر جووخه، له زوهوه گوتوویانه که سیک به دهستی خوی، خوی بکوژی، تاوانه بوی بگری، (نموهی نه زانی بۆ حالی خوی بگری، گۆر به گۆر ده بی) وایه؟
– به لی، جهنابی فرماندهر.

– سهر جووخه، نهو ژنه شیخه زمانی به سراوه. له توّم دهوی وه زمانی بینیهوه و ناچارشی بکهی له بهر نهو جنیوه بیسانیه به منی داون، داوای لی بووردن بکا و حاشایان لی بکا...

– هر چۆنی جهنابتان بلین، جهنابی فرماندهر.
– وشیار به! نه چی بی کوژی، یان سه قهتی کهی! ناخر ده بی نیمه به ساغی و پتکویکی بی دینه دست ژاندهرمه کان!

– قوربان وا نامینن. باوهر بکه وا وه قسه دی نیدی هر بۆشت بی دهنگ نابن. ره شبین مهبه، جهنابی فرماندهر، حاشا له جنیوه کانیش ده کا.

– زۆر باشه، نیستا لی ره یه بهره ده ری. کاتیکیش قسه ی کرد و داوای لی بووردنی کرد، بی هینهوه لای من. ده بی که هیناتهوه، نیدی بی دهنگ نه بی و وهک بولبولی بخوینن!

دیاره نەگەر بە تۆش وە قسە نەهات، ئەو دەی دەینە دەست ژاندرمه کان. دواتریش نەگەر
هەر جیبه جی نەبوو، تیکینکی هەرە تازە ی نوروویایه ی له سەر تاقی دەگەمەو وە قسە ی هەر
دینم... سبەینێ سەعاتی دە، دەبی هەر ئەلیرە، ئەو شوینە ی نیتسا لیتی دانیشتو، وەك
قشقلەئێ بۆم بقرینێ... ئەوشت پێ بلیم بی کوژی، یان بۆت وە قسە نەیه، نیدی بۆخۆم دەزانم
چت لی دەگەم! لانی کەمە کەمی دەبیته ئەو بۆخۆت له هۆه نەدهی بکەوی و زمانت نەگەری!

– قوریان، دلنیا بە کارینکی وا دەگەم زمانی بکاتەو و قسان بکا!

– یاوەر، ئەتۆش دە ژاندرمه ی بهخۆو و بەهیزمان بۆ هەلبۆیرە!

– تیگەیشتم قوریان.

– بەلام رەنگە ئەو نەده، بۆوی، دەو تەمەنە دا، کەم بی. کە وا بوو دەی دیش با نامادە بن.

– چۆنی دەفەر موون، با وابی.

– سەر جووخە عەلی، ئیترە ی لایە و کاری خۆت دەست پێ بکە.

– قوریان، بەردیش بی، وە قسە ی دینم.

ژاندرمه کان قۆلی دایە سولتانیان گرت و هەلیان ئەستاند. لاقی نەبوو و نەیدەتوانی بە
سەر پێو راوەستی. بردیان له ژیرە مینی یان دانا. ئەم ژیرە مینه کە بەندیخانە بوو، تەنیا
فتیلە یەکی لی هەل کرابوو. کە دەستی دایە سولتانیان بەر دا، کەوتە سەر عەرزە کەمی کە سمیت
کرابوو. ژووڕە کە غدار بوو و بۆنی شە ی لی دەهات.

عەلی کەرتیش دە ژاندرمه کان راخوری:

– خیرا بن کورسی یەکی بۆ دایە سولتانان پاک و پیرۆزم بێنن. هەردوو ک چاوم کویر دەبن

نەگەر دایە سولتانان له سەر ئەو سمیتە ی بێنم. یانلا برۆن کام مۆیل له هەمووان نەرمتر و
باشترە، بی هینن و بۆی دانین!

پاشان دایە سولتانان هەلیتا، چوو بە پێلی و بە پێو رای گرت. ئەو ژنە پاک و پیرۆزە هەر
یەسک و پیتست بوو و وەك پەری بالندان سووک بوو، هەر بۆیە هەلگێر وەرگێر کردنی زەحمەت نەبوو.

– دایە سولتانان گەورە و بە رەحم، ژنە شیخی پاک و پیرۆز، بەبوورە، ئەمن نامادەم له
رینگای تۆ دا خۆم فیدا کەم. هیچ تاوانی من نیە کە تۆیان هیناوە تە دەو کونە یەو، تاوانی
یاوهریش نیە، تەنانەت تاوانی عارف سایم بەگی نوینەری بەرێزیشمان، کە له نەنکەرەو
هاتو، نیە! ناخ جوانترین و پاکترین دایکی سەر ئەم عەرزە، ئەمن بە رووح و گیانەو بە باوەر
بە تۆ هەیه، ئەمن ئەو شانازی یەم وەرگێر کەوتو کە له بەر دەرگای خانەقای چلچاوی چۆمک

داداوه و چوارچیتوه کهیم ماچ کردوه. نه من بی تاوام... فرمانه که له نه که رهوه دی، له شاره هه ره گهوره که مانه وه! هه فرمانیک له ویتشه وه بی، ده بی جی به جی بکری. نه فرمانانه ده کری بلین وه که فرمانی خودای وان! له بهرت ده پاریمه وه، داوات لی ده کهم تۆله مان لی مه که وه. نهو پی گوتی جنده، به لام ناسیباتی، وای پی ته ده گوتی. نهو نازانی نه تو کی پی، ده نا چۆن وات پی ده لی. هه بهر بۆخۆشی عاده تی به گرژی و جنیودان گرتوه و له گه ل هه موو ژنانی دیکه ش که وه که تۆ خواهنی که سایه تین و جوان و پاکن، هه را ده جوولیتته وه و پییان ده لی قهجه! ده ئینی چی خوی به وه گرتوه. کابراش خوی به شتیکی گرت، بۆی ته رک ناکری (خوویه که گرت به شیری ته رکی ناکه ی به پیری)! له بهرت ده پاریمه وه، داوات لی ده کهم دایه سولتان حاشا لهو جنیوانه بکه...

ژانده رمه کان گه رانه وه، مۆبلیکی کۆنی شری تۆزاویان له گه ل خۆیان هینابوو. عه لی کهرتیش دایه سولتانی له سه ر مۆبله که ی دانیشاند.

— فرموو له سه ر نهو مۆبله ی دانیشه. ژنی گه وره و پیرۆزی وه که تۆ جینی خۆیه تی له سه ر کورسیی پاشایان دانیشی!

عه لی کهرتیش زۆری ناگا له خۆی نه بوو، شله ژابوو، هه روا به ده وری دایه سولتانی دا هه لده سوورا و قسه ی ده کرد. له پر بانگی کرده ژانده رمه کان و گوتی:

— برۆنه مائی نیمه! به خیزانم بلین دۆشه کیکی زۆر باش، سه رلیفتیکی خاوتینی سه ی و لیغه یه کی خوریمان بۆ بنیزی. پی بلین دایه سولتان گه وره ی کردووین و نه مشه و میوانانه. هه روه ها پی بلین شو رباویکی خۆشیش لی بی.

پاشان له پیش دایه سولتانی چۆکی دادان، دهستی گرت، سی جاران ماچی کرد، له سه ر سه ری دانا و هه ستایه وه. ههستی کرد نیو ژووره که زۆر تاریکه و هه ر بۆیه ش غاری دا پلیته ی فتیله که ی هه ل کیشا و دیسان چۆه لای دایه سولتانی، کپنۆشی بۆ برد، دهسته کانی چه پ و راست له سه ر سینگ دانا و بی ده نگ راوه ستا. دایه سولتان سه ری هیندیك بهرز کرده وه، ده ت گوت چاو له وی ده کا، ته نانه ت به زیه کی ساکاری بی گیانی شی هاتی. عه لی کهرتیش رای کرده پیشی و هه ردووک دهستی ده دهستی خۆی گرتن:

— زۆر باشه، وا دیاره ده ته وهی حاشا له جنیوه کان بکه ی! نه خیز، نای که ی؟ تکات لی ده کهم له بهر خاتری من بی که، دایه! هه موو شتیکت به قوربان ده کهم، هه رچی هه مه با فیدای سه رت بی، ژنه کهم و منداله کانی شمت ده سه ر ده گیزم! دیتت نهو کابرا ره زاگرانه لهو سه ره ی

چی پی گوتی؟ گوتی لی بوو؟ نه گهر دیسان هر هیچ نه لیتی، نه تو ده کوژی و ماله که شم به سر من دا ده رووختنی! هر نه بی بهزه بیت به من دابی، دایه سولتان! نه وه خیرانیشم به ژانده رمه کان دا شورباوینکی خوشت بۆ ده نیتری. خو نه تو چمند پرژه تاقه پاروینکیشت نه چوته دیوی زگی! نه من زور سهرقال بووم، به لام هر بیرم له وهی ده کرده وه که نه تو هیچت نه خوارده و ده بی خواردنیکی باشت بۆ بینم. پیملی چت پی خوشه دایه سولتان؟ ههنگوین؟ جهرگی برژاو؟ مریشکی سووره وه کراو؟ نه تو هر نه وهنده بلتی چت پی خوشه، نه من له پشتی شیرانیش بی، بۆت دینم! ناخ... نه گهر نیمه له سهره وه فرمانی گرتنی تۆمان بۆ نه هاتبایه، نه من هرگیز چاوم به راییه نه ده! له شوینتیکی ناوات بینم! ده فرموو خاتوونی چاوجوانی پررژ، پیملی نیشتیات له چی یه؟ چ ده خوی؟ چت پی خوشه؟ ده سبه جی بۆت ناماده ده کم.

دایه سولتانی پیر له سر مۆبله کۆنه کهی خوی خرکردبۆزه و هیچی نه ده گوت. بۆخوی چکۆله بوو، به لام چاوه کانی گوره بوون. عملی کاتیک چاوی ده چاوی نه لقا، ترسا، راجله کی و چی وای نه مابوو له وی را بکا. نه تیروانینه وه که خه نه ری کاری له جهرگی ده کرد و نه شی ده توانی خوی له ده ست ده رباز کا.

— دایه سولتان، دهستم به دامینت، بهزه بیت پیملی، هیندهم نازار مه ده! گوتومه دۆشهکت بۆ بینن، چیشتی خوشت بۆ ناماده ده کم... تۆخوا به بووره! له نه نکهره وه فرمان به نیمه ده دن، له شاره هره گوره که وه، ده نا نه من ده هیشت دیره دا بی؟ دهو کونه گورگی دا؟ نه من بهنده یه کی بی ده سه لات و به سزمانی نهو خواهی زیاتر نیم، تکات لی ده کم، لهو بهنده چاره شهی ببووره!

گه پیک به دهوری مۆبله کهی دا سوورا. لاقی له دوو نه ده هاتن، چۆکی ده فیزان و هه موو گیانی ده له رزی. دیسان له پیش دایه سولتانی چۆکی دادان و دهسته کانی ماچ کرده وه. له شی وا ده له رزی، ناچار بوو ههستی و له ژووره کهی بیچته ده ر. کیشکچی گرتووخانه کهی له بهر ده رگایه راوه ستابوو. عملی رووی تی کرد و گوتی:

— ده زانی نهو ژووره کیتی تی دایه نیدی؟ دایه سولتانه ده ری دایه. تا دیمه وه، چاکت ناگا لیتی بی! ده رگا کهی چاک داخه... چاوه کانی... ناگات له خۆت بی... چاوه کانی... هر کات پی خوشت بی، ده توانی لیره بیته ده ر و پروا... ده توانی... وه که ناو خوارده وهی بۆی ده کری... هه موو ده رگا کانی بۆ ده کری نه وه... دیواری هه موو بۆ ده قه له شه وه! چاکت ناگا لیتی بی! نای لهو چاوانه، بریا دیباتن...

سئ - چوار ژاندهرمه‌ی وه دوو خو دان و له وئ دور كهوتهوه. تيروانيني دايه سولتانی دهستی لی هله‌ته‌ده‌گرت. ههستی ده‌کرد نمو تيروانينه به سام و تيزه‌ی هه‌ر له سه‌ره، جار به جار زیاتر نالۆزی ده‌کا و ده‌روونی ده‌شيوئتی. ده‌ت‌گوت لاق و ده‌ستیشی نیفلیج کرده. هه‌ر دوعای ده‌کردن و ده‌پارایه‌وه: یاره‌بی ده‌رگا‌کان بشکین، دیواره‌کان به سه‌ر یه‌ک دا برووخین، دايه سولتان له‌و کونه گورگه‌ی بیته ده‌ری و بروا! باشه نه‌گه‌ر نمو ژنه شیخ بی و خاوه‌نی موعجیزه بی، نه‌وه‌ی بۆ هاسانه. هه‌ر وا ده‌رۆبی و بیری ده‌کرده‌وه. یاره‌بی خوادیه وا بی! هه‌تا نه‌من ده‌گه‌ریمه‌وه له وئ نه‌مابی و رۆیشتی. نمو جار نیدی نه‌من ناسوده ده‌م و تووشی به‌لایان نام. نمو جار نیدی ترسی تووک و نرای شیخ و پیاوچاکانم نامینی...

گه‌یشته‌وه ماله‌که‌ی خۆی. له هه‌یوانی پیش ده‌رکی تووشی خیزانی بوو:

– نه‌وه چی‌یه‌ه‌علی؟ چ قه‌وماوه؟ دايه سولتان چ به‌لایه‌کی به سه‌ر هیتاوی؟ بی‌گومان هیتا قسه‌ی نه‌کرده و ددانی به هیج دا نه‌هیتاوه!

عه‌لی پشوری سوار ببوو و هه‌ر ده‌فی ده‌دان. به په‌له خۆی به سه‌ر کورسی‌یه‌کی دادا و دانیش. ژانده‌رمه‌کانیش شله‌ژابون و ترس و دل‌ه‌راوکی به روخساریانه‌وه دیار بوو. عه‌لی به هانکه هانکه گوتی:

– ناو، ناهه‌ت، هیندی‌کم ناو بۆ بیته... نای چاوی... چاوی...

– چاوی چی‌یه‌تی؟ یانی چی؟

– به‌رداخیکم ناو ده‌یه...

خیزانی قاپنک ناوی بۆ هیتا و عه‌لی یه‌کجی ناوه‌که‌ی پی‌داکرد:

– هیندی‌کی دیکه‌شم بۆ بیته...

ژنه‌که چهند جاران خیزا خیزا رای کرد، قاپه‌که‌ی پر کرد و بۆ عه‌لی و ژانده‌رمه‌کانی هیتا. سه‌یر بوو تیریان نه‌ده‌خواره‌وه. ده‌ت‌گوت هه‌موویان چهند رۆژه ناوایان نه‌خواردۆته‌وه و له تینوان وشک بوون.

دوای ماوه‌یه‌ک عه‌لی هیندی‌ک هاته‌وه سه‌رخۆ و به ژنه‌که‌ی گوت:

– خیزا که ژنه‌که، خواره‌مه‌نیمان چ هه‌یه بۆم بییچه‌وه تا بۆی به‌رم. دايه سولتان له برسان ده‌مری. چهند رۆژه نه‌هیچی خواره‌وه و نه‌هیچیشی خواردۆته‌وه. نمو بری، نه‌منیش ده‌مرم، بری هه‌ر نیدی بۆ هه‌موومان باسی سه‌ره... بری، به‌ردمان به سه‌ر دا ده‌بارن... بری، دنیا خرا ده‌بی، سیلاو هه‌له‌ده‌ستی، بوومه‌له‌رزه دی، ولات ناو ده‌با... بۆ خاتری خودای ژنه‌که! هه‌ر له سایه‌ی شیخ و پیاوچاکانه‌وه‌یه دنیا وه‌ک خۆی ماوه و خرا نه‌بووه! نیتمه له گه‌ز

ئەو ژنەى خراب جوولايىنەو، بىر تىزىمان پى كىردو و پىمان گوتو جندە! ناخر چۆن شتى وا دەبى؟ ئەوئىش بە قسەمان ناكا و قسەكانى پىشورى خۆى ناخواتەو! چىشت و خواردەمەنى چمان ھەيە؟ سەرلىقتىكى سىپى خاوتىن و دۆشەكتىكى نەرمىش بۆ بىنە. ھىچ دوور نىە دەرگاكانى بە سەر دا بىرىنەو و دىوارەكانىشى بۆ بقەلشەو و نەگەر خودا بىكا وابى، نەمنىش ئەو بەزمەم لە كۆل دەبىتەو، گوناھبار نام و لە دنيا و قىيامەتان پىزگارىم دى...

ژنەكەى دەستى دە كەلەكەى نا، لە پىشى راوہستا و تىراخورى:

– عەلى، عەلى، ناگات لە خۆت بى! ئەتۆ سەر جووخە عەلىت پى دەلەين وەك خەلكى دىكە نى! ئەتۆ كۆلەكەى ئەو دەولتەى! خۆ ئەتۆ پىتەنەگوتو جندە، بە تۆ چى واى پى گوتراو؟ نىمە چ كارىكى خراپان كردو؟ نەگەر ئەو شىخىش بى، دەبى بزانى كە ئەوئىش ھەر ژنىكە وەك ژنانى دى و زىاتر نا... ئەوئىش مافى ئەوئى نىە جىتو بە دايك، خىزان و خوشكانى ئەو دەولتەى بىدا. نىستاش كە ئەوئى كردو، نامادەش نىە حاشا لە قسەكەى بىكا و داواى لىبووردن بىكا، كە وا بوو...
عەلى ھاوارى كرد:

– وىست بە ژنەكە، بى دەنگ بە! داوا بىكە خودا بىتەخى! بۆ خاترى خوداى، جارىكى دىكە قسەى وات لە زارى نەيەنە دەر! خانەقاي چىلچاوى زۆر پىرۆز، گەورە و بە دەسەلاتە. بۆ خاترى خوداى بى دەنگ بە!

ژنەكەى دەسبەجى وەلامى دايەو:

– ئەمەن پەكەم بە وەى ناكەوى كى گىراو و كى قسەى پى گوتراو. ئەتۆش ھىندە خۆت نارەھەت مەكە. نىمە لەو شتەنە دا تاوانبار نىن. نىوہ لە شوئىنى ھەرە سەر وەوہ فەرمانتان بۆ ھاتوہ. با ئەو ژنە بۆخۆى ھەول بىدا ئەو كىشەيە لە گەل پىتەخت بىرىتەوہ...

– كىچى ئافرەت، پىم گوتى ئەو قسانە مەكە! زمانت بە مەلاشوتەوہ دەنووسى و مندالەكانان تووشى چارەرەشى بە دەبن! پىاوى چا بە ژنەكە كاتىك مەبەستت دايە سولتانە، مەئى ئەو ژنە! بۆچما نازانى ئەو شىخە، پىرۆزە و سولتانە! خۆزىا چارەكانىت دىيا... بى دەنگ بە. ئەتۆ ھەتا گوئىيان دە گوناھان دا نوقم دەبى. گوتم زوو بە پىرۆ شتىكەم بۆ بىپىچەوہ با بۆى بەرم.

– بى دەنگ نام! بۆ بى دەنگ بم! ئەوئىش ژنىكە وەك مەن و ئەو ھەموو ژنانەى دىكە و دەبى قەدرى خۆى راگرى!

دەنگى ژنەكەى پىر بوو لە رىق و توورەبى. عەلى كەرتىش ھەستايە سەر پى، چارى دە چاوى

برى و لە سەرەخۆ گوتى:

– پىم گوتى بى دەنگ بە كىچى!

ژنه که زانی نابی چی دیکه له سر برؤا، بی‌دهنگ بوو و چوو لینه، دۆشهک و سه‌رینیکه خاوتینی هینان و له ویتی دانان.

عەلی کەرتیش بە ژانده‌رمه‌کانی گوت:

– نیه‌و نه‌و نوینویانه به‌رن، منیش شۆریاوه‌که‌ی دینم. له بیرتان بی نابی به هیچ شیوه‌یه‌ک خۆتان نیشانی یاوه‌ر و عارف سایم به‌گی بدن. نه‌گەر له رینگایه‌ تووشی که‌سیکی دیکه بوون و لیتی‌پرسین بلین نه‌وانه بۆ یاوه‌ری ده‌به‌ین...

ژنه‌که به لالووتی له چیتخانه‌ی دانیشتبوو، به‌لام نیستا دوا‌ی نه‌و ده‌مه‌قاله‌یه له گەن می‌رده‌که‌ی هیندی‌ک په‌ژویان بوو و هه‌ستی به نالۆزی ده‌روون و مه‌ترسی ده‌کرد. تا‌قه دوعایه‌کی ده‌زانی و هه‌تا شۆریاوه‌که وه‌کول هات، نه‌و دوعایه‌ی ده‌ جار دو‌ویات کرده‌وه. عەلی کەرتیشیش هەر بیری له چاوه‌کانی دایه سولتانی ده‌کرده‌وه، که له کۆلی نه‌ده‌بوونه‌وه و له به‌ر چاوی ون نه‌ده‌بوون. له پر وه‌خۆ هاته‌وه، چووه چیتخانه‌که‌ی و گوتی:

– چ بوو، نه‌و شۆریاوه هەر ساز نه‌بوو؟

– با، نه‌وه ده‌کۆلی.

– بۆ خاتری پیر و پیغه‌مبه‌ران زووبه... نای نه‌و چاوانه چم له‌ده‌که‌ن...

نیدی چی دیکه‌ی نه‌گوت و له سر کورسی‌یه‌کی دانیشت، به‌لام تا‌قه‌تی نه‌هینا. کووره‌ی ده‌روونی وا دایسا، هه‌جینی ئی‌هه‌ل‌گیرابوو. هه‌ستا به‌رمالیکه‌ی هینا. به‌رماله‌که‌ پسته‌ ناسکینکی جوان بوو، که خۆش کرابوو و کردبوویانه به‌رمان. به‌رماله‌که‌ی راخست. چوو ده‌سنوژی هه‌ل‌گرت و هاته‌وه نوژی کرد و هیندی‌ک دوعای خۆتندن. نوژه‌که هیندی‌کی هیدی کرده‌وه.

شۆریاوه‌که ده‌میک بوو گه‌یشتبۆیه. خیزانی قابله‌مه‌یه‌کی چکۆله‌ی لی‌هه‌لینجابوو، پینچابویه‌وه و بۆی له وی‌ دانابوو. کاتیک عەلی له نوژه‌که‌ی بۆوه، هه‌ستا، ده‌ستی دا چیتشه‌که‌ی و گوتی:

– ژنه‌که مه‌ترسه، خوا گه‌وره‌یه. نه‌و خوايه‌ی که یۆسفی له بنی چالۆی دا پاراست و پرزگاری کرد، ره‌حمیکیش هەر به نيمه ده‌کا.

– وایه، عەلی گیان، خودا بۆخۆی گه‌وره‌یه، سه‌رجوخه‌ی خۆشه‌ویستم! خۆ نيمه چی خراپان نه‌کرده و خراپه‌شمان بۆ که‌س نه‌بووه. ده‌وله‌ت بۆخۆی ژنه شیعینکی ناوا گه‌وره ده‌گری، ده‌گرتووخانه‌ی ده‌کا و پيشی ده‌لی‌ جنده. نه‌وه خۆ تاوانی نيمه نيه. نه‌وه تا نيمه نه‌وه‌نده‌ی بۆمان کراوه، خزمه‌تمان کرده و پرێزمان گرتووه. چاو نه‌و شۆریاوه‌ی بۆم لی‌تاوه! وه‌للاهی هه‌رکه‌س بۆنی نه‌و شۆریاوه‌ی بۆ بچی، زاری پر ده‌بی له ناو.

ژنه که پاشان سەری بەردایەوه، تفی نیو زاری بە زەحمەت قووت دا و گوئی:

— عملی، ئەو شۆریاوە خۆشەم ئی تاوہ... بەشی دایە سولتانیم لی هەلینجاوہ و بەشی خۆشمان دە دیزەکەمی دا ماوہ. ئەتۆ قەت لە وەختی جەمی دا لە ماڵ نی و لە گەل نیئە نانی ناخۆی. بۆ هیندیک پاناوہستی؟ مندائەکانیش هەرینا هاتنەوہ. با ئەجار هەموومان بە یەکەوہ نانی بخۆین!

— ناخ ژنە بەسزمانەکەم... نازانی چەند پەڕیشانم... یەک پارووشم بۆ قووت نادری. دەبی بچمەوہ گرتووخانەمی. دایە سولتان لە برسان دەمری! چەند رۆژە هیچی نەخواردوہ... قەت داوای هیچیشی نەکردوہ و نیئەش بۆخۆمان بیرمان لە وەمی لی نەکردۆتەوہ...

عەلی لە مالتی وەدەرکەوت و رۆیی. کاتیک گەیشتەوہ ژاندەرمەخانەمی، تەمەشای کرد هەموو ژاندەرمەکان لە بەر دەرگای ژووری بەندێخانەکەمی کۆ بوونەوہ.

— ئەوہ چی یە؟ چ قەوماوہ؟

— هیچ نەقەوماوہ، سەر جووخە.

— ئەدی یاوہ لێرەمی داناون؟

— نا... هەموو هاووتووین بزاین چۆن دەرگاگان دەکرینەوہ و دیوارەکان دەقەلشینەوہ.

— دەمی، جا؟

— وەللاھی دەمیکە چاوہ پروانین، چمان نەدیوہ...

کیشکچی دەرگای گرتووخانەکەمی کردەوہ. دایە سولتان هەر وا دەنیو مزیلەکەمی دا خۆی خێ کردبۆوہ، هەلکور مابوو و چاوی لە عمەرزەکەمی پێش خۆی بریبوو. لە پێش چاوی عملی چکۆلەتریش ببۆوہ، بەلام چاوہکانی گەورەتر و ناوالەتر ببوون.

— کورە زوو بن، لە سەری را مینێکی بێنن، کەوچکێکی زینویش بێنن.

— دایە سولتان، بە قوربانتم، بە نۆکەرت بێ، بخۆ. دە سەرت گەڕیم بخۆ. رەبی کویربم، لال بێ، جا چاوی نیئە چەندە زالمین! خۆ ئەتۆ چەند رۆژە هیچت نەخواردوہ.

عەلی کەرتیش نەمی دەتوانی لە شوینیک پراوہستی. ناچار بوو رۆیشتە دەر، تاویک لە نیو بازارپی گەرا و لە بەر دەرگای قاوہخانەمی هەلۆستەبەکی کرد. خەلک هەموو بە ترسەوہ چاویان لی دەکرد، بۆ هەر شوینیکیش چووبا، چاوہ گەورە بەسامەکانی دایە سولتانمی هەر بە دووہوہ بوون... ناخ بۆ ئەو چاوانە لیم نابنەوہ...

دایە سولتان بۆنیکی خۆشی بۆ هات، کونەلووتەکانی کرانەوہ و دە قاپە شۆریاوہ کەیمەوہ پامە. دەستی بۆ کەوچکەکەمی درێژ کرد، بەلام زوو دەستی کیشایەوہ. دەت گوت دەستی بۆ پۆلووی ناوری

بردوه. بۆنى شۆرباوه كەى ئەوه نەندە خۆش بوو كە لە سوپيان وەخت بوو بېوورپتەوه. سى جاران دەستى دريژ كرد و ھەرسىك جارانش بى ئەوهى دەست لە شۆرباوه كەى دا، دەستى كىشايەوه. داىكى خۆى وەبىر ھاتەوه كە ژنىكى پرچرەشى بارىكەلەى كەلەگەت بوو، ئەو كاتى خانەقاي چلچاوى بەرپتوھ دەبرد، قەتیش ماندوو نەدەبوو. خىرا خىرا سەرى چىشتخانەى دەدا، چاوى لە چىشتەكان دەكرد كە لە مەنجەلئى گەورە گەورە دا لى دەنران و رېنوئىنى چىشتلېنەر و كابانەكانى دەكرد. ھەر وەھا لە گەل دەرويشەكان دەچوو نىو دارستانى و بە باوھشان ئەو گىايانەيان كۆ دەكردنەوه كە بۆ دەرمان دەبوون، دەيانھىتان و بۆخۆى بۆ نەخۆشانى دەكولاندن. كاتىك دەھات و دەچوو، بۆنى خۆش لە جەلەكانى دەھات و ئەو نىوھى پر دەكرد. ھەتا دەرمان و مەلئەمەكان ساز دەبوون، زۆرى پى دەچوو. سەرانسەرى بەھارى جووتېرەكان بە ژن، پىاو و مندالئەوه دەچوونە شاخى، گوليان كۆ دەكردنەوه، دە گۆنئى گەورە گەورەيان دەكردن و دەيان ھىتان. ھىندىكەيان مانگىك و ھىندىكەيان يەك - دوو ھەوتوو كاريان ئەوه بوو، دەچوون گولئى جۆراو جۆريان كۆ دەكردنەوه، دە گۆنئى بانيان دەكردن، گۆنئى يەكانشان دىنا لە لە سەر چىمەنىكى نە ھەسارى خانەقاىە كۆ كۆ ھەلئان دەرشتن. ھەر كۆ گولئى بە قەد بالائى پىاوئىكى دەبوو. دەرويشەكان گولەكانيان بە پىئى جۆر و تايبە قەندى يەكانيان لىكەدە كەردنەوه و دە مەنجەلئان دا دەيان كولاندن. مەنجەلەكان بە رىز لە بن دىوارى لە سەر ئاورگان دائرابوون و دەكولئىن و كاتىك ئاوه كە خەست دەبۆوه و دەرمانەكە نامادە دەبوو، شووشەى چكۆلئى رەنگا ورەنگيان لى پر دەكردن. سەردەمى گىا و گولكولاندنەوه و دەرمان سازكردنى نەك ھەر دىوارەكان و ھەسار و دەورويەرى خانەقاي چلچاوى، بەلكوو شاخەكان، رەوھزەكان، دارەكان و تەنانەت ەرزەكەش ھەر بۆخۆش دەبوون و نىنسان و مەر و مالتىش ھەر بۆنى گوليان لى دەھات. جارئىكەيان، ئەو دەمەى ئەو ھەر ھەوت - ھەشت سال دەبوو، لە وەختى گولچىنئى دا، لە گەل داىكى چوويوھە شاخى. بەھار ھەسرى دەكرد. ولات ھەمووى گەش وزىندوو بوو. تەپكەكان، لاپالەكان، لاخرەكان، دۆلەكان و پاناو كەكان ھەمووى پر بوون لە گول. داىك و كىچ ئەوئىرۆژى ھەر گەران، خوار و ژووريان كرد، ئەمبەر و ئەويەريان كرد و بنارى شاخەكەيان ھەموو پشكنى، بەلام دليان نەھات تەنانەت چلە گولئىكەش ھەل كەمن. داىكى... داىكى سەير ئۆگر و ئەويندارى ھەموو چەشنە دار، بالئەدە، گول و لە سەر يەك ھەموو بوونەوھەرەكانى خواى گەورە بوو. ھەر نەخۆشئىكى ھىتابايانە لای و ئەو دەستئىكى بە سەرى دا ھىتابايە، دەسبەجئى چاك دەبۆوه. لە خانەقاكەيەره خۆشەويستى خۆى بە ھەموو لايەكى نەم جىھانە دا بلار دەكردەوه. شىت، نىفلىج، نەقوستان، ناتەواو و ھەموو چەشنە نەخۆشئىكى دىش و ھەر وەھا ئەوانەى چەقۆريان لى درابوو، گوللەميان وئى كەوتبوو و بە تايبەت ئەوانە كە ھەژار و بى تەنواش

بوون و هەر یەسک و پینستیکیان لی مابۆوه، دههاتنه لای، برینهکانی بۆ دەرمان دهکردن و چاکی دهکردنوه. دایه سولتان نهوهی له دایکی به میرات بۆ مابۆوه. نهویش ههموو بوونهوهرهکانی نینو ئهم جیهانهی خۆش دهوێست. ههركهس داوای یارمهتی لی کردبایه، یان لیتی قهومابابیه و رووی تی کردبایه، به هاناویه دهچوو و قهتیش بۆی گرینگ نهبوو ئهو كهسه له چ نهموهیهكه، یان له سهر چ دین و مهسهیهكه. بهران و مهڕه كیوی، نیری و بزنه كیوی، ناسك... كهو، كۆتره سپیلکه و كۆتره شینکه له شاخی را دههاتن و حساری خانهقایهیان پر دهکرد. تهناوت ده زستانی دا، کاتیك بهفر دهباری، گورگ، سمۆره و دهعبای کیتی دیکهش، بی ترس، پهنایان بۆ خانهقاكه دینا و قهتیش هیچ کهمس تووکیکی لی لار نهدهکردنوه...

تینویتی تهنگی پی هه لچنبوو. رۆژ به هه موو هیزی خۆیهوه له سهر گوته میتلاقه زهردهکان که تهواوی ئهو بهرپالتهیان دا پۆشیبوو، دهره وشایهوه. ماسیهکان له نینو کانی یهکی دا هه لده بهزین، هه موو جاری که له شیان له ناوه کهمی وه دهر ده کهوت، ده تگوت خۆ ده شوقی رۆژی هه لده کیشن... بهفر دهباری، بهلام نهخۆشهکان، په ککهوتهکان و سهقهته بی ته نواکان هه رچۆنیک بوو به زگی برسی یهوه خۆیان ده گه یانده خانهقایه. دایکی...

دایه سولتان له سه ره خۆ ناوړی دایه وه لای دهر کهمی و قه لافه تی عملی که رتیشی وه ک تارمایی وه بهرچاو کهوت.

– دایه سولتان، هیتشتا هیچت نه خواردوه؟ یاخو کویتر بم! ها... ئه مستۆم شکێ ناوم بۆ نه هیتناوی! ناخر خواردن به بی ئاو چۆن ده خوری... نای کوپه، کیتشکچی، ناوی بیته، زوو که، ناو! ده سه به جی ژانده رمه یه که گه یشتی و په ردا خیک ناوی له پیش دایه سولتانی دانا.

– فه رموو، ئه مهش ئاو. ده فه رموو بچۆوه دایه گیان. خۆ تۆ چهند رۆژه داوای ناوێت نه کردوه! ناخر ئینسان چۆن بی ئاو ده ژێ...

عملی که رتیش په رداخه ناوه کهمی ده دهستی دایه سولتانی نا، بهلام ئهو دهسته کانی ده له رزین و نهی توانی په رداخه کهمی بگری. په رداخه که کهوته خوار.

– ناخر دایه ناوا ده مری! ناوه کهمی بچۆوه و هیندی کیش له شو ریا وه کهمی بچۆ، تکات لی ده کهم... لهو کاتهی دا دیسان چاوه کان تییه وه رامان. چ رامانیك! راست وه نووکی خه بجه رتی نه سهر دلێ نیشی، بهرگه ی تیوه رامانی ئهو چاوانه ی نه گرت و ناچار رای کرده ده ری.

هاشه وخوړه ی ناوی ناوه له دیران له دۆل و لاپاله کان دهنگی ده دایه وه... بهفر لیتی نه ده کرده وه. هه زاران مرید و تۆگری خانهقای چلچاوی به سهر و چاری به فراوی یه وه له دهوری ته رمی دایکی کۆ

ببونهوه. دایکی کزچی دایلی کردبوو، بهلام به مردووییش هر خیر و خوښمویستی به دوری خوی دا بلاو ده کردهوه. گولتیکی شینی گموره له تمنیشت سمری گولی کردبوو و کس نهی ده زانی نمو گوله چون له وی پیدا بووه. ترمه کهش پهنگیکی مهیله وشینی به سمر کشابوو و بونی گوله بوغوشه کانی شاخی لی ده هات. ژنان شینیان ده گیترا، هیندیکیان ده لوزانهوه و پینیان هله ده گوت. کومله ژنیکی دیکه به باوه شان گولی سپی ان دینان و له سمر قمبره که میان داده نان. گوله شینه که له بن سمری نه ما و دواتر له سمر گوزره کهی شین بووه، هم گوره تر و هم جواتر. هم صوو کس به چاوی خوی نه وهی دی و گوله کهش قهت سیس نه ده بوو. دواتریش هر مابوو و به دایم شوکه شینه کهی هر هم بوو و دوروبه ری خوی وه ک رژی رووناک ده کرد... پاشان نمو سرده صمی شازده کهسه کهی نمو بنه صالحه یه چوونه شمپی و نه هاتنه وه، گوله کهش رژیکیان، بهری بیانی، پیتش تاوه لاتی ون بوو. بهلام شوکه شینه که هر وا مایه وه و دوروبه ری نمو شونهی داگرت... دایه سولتان چوه نیو شوکه کهیمه وه، همتا تاوه لاتی، ده نیوی دا گمرا. له گه ل تاوه لاتی شوکه که ده کانی یه کی گموره دا کز بووه. ته ختی بنی کانی یه کهی یه کپارچه بهردی سپی بوو. له ویریژیوه ناوی کانی یه کهی هر شینه، بهرده کانی بنی کانی یه که، ره وه زه کانی دوروبه ری و ماسی یه کانی نیو کانی یه کهش هر شین...

دایه سولتان به دواي گوله شینه کهیمه وه بوو و رهنگی شین همتا نیو قه دی ده هات. گوله که چوه کانی یه کهیمه وه. دایه سولتان ههستی کرد که وتوته نیو ده ریایه کی شین. به زه حمت هه ناسمی بو ده هات و نه سمره خۆ دهی نالاند. راست لهو کاته دا سمر جووخه عملی هاتمه وه ژوروی:

— نای خواجه گیان! کوره خۆ هیشتا نه نانی خوارده و نه ناوی خوارده تمهه! دایه سولتان، دایه سولتان!

ناخر بو خاتری خودای بچی ناخوی؟ بو نمو ناوهی ناخویمه؟ دایه گیان، وه لاهی ده مری، ده مری دایه!

عملی زوری نالاند و له بهری پارایه وه، بهلام دایه سولتان له جیتی خوی پهق هه لاتیبوو و ته نانهت نیدی جووله شی نه ده کرد. چاوه کانی نه و جار گوره تریش ببون. عملی که رتیش ترسا و رای کرده ده ری. رژی، چوه لای پردی، له قه راغ چومی هیندیک هات و چوو، به نیو دار و پنچکان دا گمرا، چمند جار ان له چومی په ری یه وه و نه به ره وه بهری کرد، ناوه که همتا چو کانی ده هات، بهلام نمو ههستی پی ته ده کرد.

نمو جار هاتمه وه نیو شاری و بی نه وهی ناگای له خوی بی، چوه ژانده رمه خانهی و له ویش به پهله رای کرده خواری و چوه بهر ده رگای گرتووخانه کهی، بهلام نهی ویرا بجیته ژوروی و به ریگای خوی دا گمرایمه: "نه گمرا دایه سولتان مردبی، نیدی نمو مالتویران ده بی." نمو بیره زیاتری شیواند. رژیشت، چوه قه راغ چومی، ده سنوژی هه لگرت، رووی ده قبیلهی کرد و نویژی کرد. پاشان دهستی به

دوعايان كرد، هم پەنای دەبرده بمر خودای و هم هاواری دایه سولتانی ده کرد. چەند جاران دەسنوێژەكەى نوێ كردهوه و پاشان چۆكى دادا و دەستی به نوێژكردن و پارانموى كردهوه.

رۆژ رەمبێك بڵیند ببوو. خەلكى دێهاتى دەرووبەر به پێیان، به سوارى بارگین، یان گویدرێژى به سەر پردى دا دەپەڕینهوه و دەهاتن بۆ شارى. دوو ژاندهرمه به پەله ئەر بەرى پردیوه دەهاتن. عەلى كەرتیش چاوى پێیان كەوت، بەلام دەموچاویانى بۆ نێلگنەدەبۆوه.

— سەر جووخە، سەر جووخە! ئەوه لە كوێى؟ یاوەر بە دوات دا دەگەڕى!

كەرتیش وهخۆ هاتەوه، خێرا هەستایه سەربى و گوتى:

— چى؟ یاوەر دەیهوى چاوى پێم بکەوى؟

— بەلى، هاته ژاندهرمه خانەى و گوتى عەلى لە كوێه. ئێمه هەموو ئەو دەرووبەرەت

لى گەراوین و نەمان دەدۆزى پەوه!

عەلى كەرتیش به راكردن چۆوه بۆ لای شارى. وا هەل دەهات ژاندهرمه كان نەى دەگەشتنى. كە گەشتەوه ژاندهرمه خانەى، هەر چوار پلیكانەى دەكرد بە يەك و بەو شێوهیه وهسەر كەوت و خۆى گەيانده لای یاوەرى.

— ئەوه لە كوێى، سەر جووخە عەلى؟

— یاوەر... یاوەرى خۆم...

— ئە كوێ بووى؟ هەموو شوێنێكت بە دوا دا گەرام.

— یاوەرى خۆم... یاوەرى خۆم... م...

قسەى بۆ نەدەهات.

— ئەوه چى به عەلى؟ بۆ وات لى هاتوه؟

— نوێژم دەكرد... دەپارامەره...

— نوێژت دەكرد و دەپارایهوه؟

— قوربان، هیچ ناخواتهوه، هیچیش ناخوا. دۆشەكم بۆ بردوه، بەلام نانوى. قسەى خۆشى

ناخواتهوه! دایه سولتان دەهرى و تاوانه كە دیتە سەر ئێمه! خەلك دەلێن ئێمه كوشتمان. عارف سايم بەگیش دەرەجە كام ئى دەكاتەوه...

یاوەر نيوچاوانى تێلگنا:

— ئەها، وا دياره نەتوانیوه وه قسەى بێنى.

— نەخێر، نەم توانیوه...

— گومانم لهو دانیه دهره جعت لی ده که نه ووه و به و نه دشت له کۆل بنه ووه، باشه!

— قوربان، خه ریکه ده مرئ!

— گوی مده ویه، برۆ خواری، کاریکی وا بکه وه قسه بی و حاشا له جنیوه کان بکا. هه ر وا دهره وهری سه عاتیکی دیکه عارف سایم به گ دیتته ئیره و بزانیته ووه نه نتوانیوه وه قسه ی بیته، ئیدی دیاره چت به سه ر دیتنی!

— قوربان، نه ووه ده مرئ!

— با برئ، که یفی خۆیه تی، به لām پیش مردنی ده بی قسه بکا و حاشا له جنیوه کانی بکا. عه لی تی گه یشت که یا وهر هیچ چه شنه یارمه تی یه کی له ده ست نایه و ناچار چۆه ژیره مینی. نه وهنده ماندوو و نار ه حه ت بوو، هۆشی له خۆی برابوو و سه ری ده گیزه ووه ده هات. نه گه ر کیتشکچی یه که یارمه تی نه کرد بایه، ده رگای گرتووخانه کی بو نه ده کرایه ووه. دایه سولتان هه ر وا ده نیو مۆبله کی دا خۆی کۆ کرد بۆوه و مات ببوو. عه لی خۆی ده بهر پی پی هاو یشت. فرمیسه که کانی به گور به سه ر ده ستی دایه سولتانی دا ده رزان.

— ناخر دایه گیان، نه من چۆن ده تۆام ده ست به سه ر تو دا بهرز بکه موه، دایه سولتان! نه تو بۆنی هه موو گوله کانی خانه قای چلچاویت لی دی! بۆچما هه ر له زوه وه و له هه موو کات و سه رده مه کان دا خانه قای چلچاوی شوینی ئیبوو ردن، هاو ده ری و به زه می نه بووه؟ بۆچما نه شوینه له هه موو کات و سه رده مه کان دا په نا و پشتیوانی سه مه لیکراوان، نه خۆش و چاوله ده ستان نه بووه؟ باشه بۆچی نه تو نیستا له یارمه تی و پشتیوانیی خۆت من بیبه ش ده کی؟ نه من چ خراپه یه کم بۆت بووه؟ بۆ حاشا له قسه کانت ناکه ی و نا لئی من جنیوم نه داوه؟ بۆ هیچ ناخۆی؟ ده زانم نه تو ده مرئ. بۆخۆت پیته خۆشه برئ. باشه، که یفی خۆته، نه تو شیخی و من ناتۆام خۆ ده کاری تو هه لاقوتیم. ره نگه وات پی خۆش بی. به لām نه تو ده تۆانی پیش مردنی قسه بکه ی و بلئی من جنیوم نه داوه. دایه سولتان بۆچما ناکرئ نه وهنده م یارمه تی بکه ی؟ ناخر دایه سولتان ژانی من و بنه ماله که م به تۆوه به سه راوه تموه. نه گه ر نه تو پیش نه ووه ی حاشا له قسه کانت بکه ی، برئ، نه ووه نه منیش دهره جه کامم ده چن و مالمو منداله که م ژانیان تیک ده چی. ده زانی دایه سولتان، نه وانه به زه می یان پیته نا یه، وه ده رم ده نین و ژن و منداله که م له برسان ده مرن. با نه وه شت پی یلیم ناوام به سه ر بی، ژنه که م له لām دانانی شی و به جی پیللی. ژنه که م کچی پیاری هه ره ده وله مهنی گونده که مانه. نه گه ر سه رجوو خه نه بوایم، قه ت میزدی پی تمه کردم! نه من له مندالی یه وه نه و ژنم خۆش ده ویست. ماوه یه کی زۆر نۆکه ری بابی وی بووم و به نانه زگی شو و رۆژ کارم بو ده کرد و خزه تم ده کرد. له سه ر نه و حاله ش را نه لئی ده دام. رۆژی سی جارن لاقوله تهری تیک ده کرد موه و سه رسه کوتی

دهشکاندم. به کورتی هتا دهره جه کهم وهرنه گرت و نمبوومه سمر جووخه، کچه کهی نهدامی... جا نیستا دهره جه کاتم لی دستیننمه... نییدی که متریش هملده کهوی بمرتیلی وهرگرم... ناخر کاری من نمویه خه لکی نه شکمه بکه م... بهائی نمو جار خیزاتم به جیمدیلی، منداله کانیش له گمل خوی دها... پیتپلی بزاتم نمو کاتی نم من چ بکه م؟ جا مه گهر خوم بکوژم... بهائی نه گهر نمو پیتش نموی حاشا له قسه کانت بکهی، بمری، نموه و بهائی منت بستمۆ دهبی و به ناگری جه مننه می دسووتتی. نمو دهبی به هوی مردنی من و نموهش بمو مانایمه که تاوانی کوشتی بمنده می کی خوات دیته سمر و نمو کات پیت وایه شیخایمی و پیروزبوونه کهت به که لک بین؟ نمو جار نمو له سمر نمو دنیایه قهت همتت به خوشبه ختی نه کردوه، میژدت نه کردوه و له دنیای دیکه ش شوینی همره خوشی به همشتیت وهرگیر ده کهوی. نمو جی خمو و نوین و بانته همیشه ساردوسر بووه، کاتیک بیرت له نیرینه کردۆتموه، سر بووی و تمزوی ساردت به لمشی دا هاتوه. دیاره نمو مندالت نین، به لام زانیوته که جینگات له دنیای دیکه دا به همشته. به لام نیستا خریکی نمو به همشتهی له خۆت ده که می جه مننم! بۆ؟ چونکه تاوانی مردنی من دیته سمر تو! باشه بۆ دهبی نمو به همشتی خۆت له سونگی گونا باریکی وه ک من دا نه دست بچی؟ خودا کوشتی خه لکی بی تاخوشه و لیت هملتاگری ناوام نی بکهی! تمنانته بابویا پیره گموره و پیروزه کانیش ناتوان ده فریات بین! که وا بوو قسه بکه، دایه سولتان، گوته که م، جوانه بی دینه که م که بونی وه نموشه و هه موو گوته بۆغوشه کانی شاخت له گمل خۆت هیناوه ته نیره! بسه هینده ناوا چاوم تی ممبره، چاولینکردنه کهت ده م کوژی! نه من نه مشۆ همر نوژم کرده و دوعام کرده که تو نهمری، نمو بی دهنگی به بشکینی و حاشا له جنیو و قسه سووکه کانت بکهی... قسه بکه... خاتوونی من قسه بکه! جوانی جوانان قسه بکه! چاو نمو نوورهی نمو تو ده خوی وهرگرتوه! تکایه موم کوژه، بهزه بیت پیتدا بی!

به لام همر چندی پارایمه و لالایمه، نهی توانی بی دهنگی به کهی بی شکینی و دایه سولتان به وشهشی به زاری دا نه هات. سهره نجام عملی تووره بوو، دستی کرد به ههرا و هه ره شان، سهری ده دیواری کوتا و گوراندی: قهجه، جنده، قسه بکه! پیت ده لیم قسه بکه. بیست پیاو، نا، سه دیواری ججیلته ده پال ده که م. وا بزاتم به وهی دینه وه سهره خۆ، به لام ناخر بهرگه بیان ده گری؟ شرو شیرپوت ده که م! هه موویان ججیلن و وهک نهوانه نین که تو پیتشر دیتوتن! عارف سایم بهگی دهناسی نییدی، لهوانی ههره به گورد و به هیز نه بی، هه لتا بۆتری! ده قسه بکه دهی جنده!

دیسان له پیتی راوه ستا، لاقی ده عهرزی کوتان، خوی به دیواری دادا، جینیو دان و گوراندی. به لام بی سوود بوو. ناخره کهی به داماری چۆوه سهری و به یاوه ری گوت:

— قوریان، نه م توانی وه قسهی بینم! نمو قهجه به قسه ناکا.

پاشان چەستىكى لىدا و بە نارەھەتى يەوہ گوتى:

— ياوہر، ئەوان دەرەجە كاتم لىدە كەنەوہ.

— بەلى، بەداخەوہ.

— باشە ئەمن چ بكمە ياوہر؟ ئەمن... ئەمن... بمرم باشترە.

— بچۆ خوارى و كارىكى وا بكمە ئەو ژنە وە قسە بى.

— بەلام ناخر ئەو دە حالى خۆى دايە و ھەرىنا مرد!

— ھەر ئەوئندە دەمى بكاتەوہ... دواتر با بمرى.

— ئەو كات دەرەجە كانى منىش...

— ناچارى بكمە قسە بكا.

عەلى كەرتىش لە وى ھاتە دەر. ژاندرەمە كان چايان بۆ ھىنا. پىنج — شەش پەرداخ چاى خواردەوہ و ھىندىك ھاتەوہ سەرەخۆ. پاشان چۆوہ ژىرزە مېنەكەى. دايە سولتان چاوى لە سەر يەك دانابوون. عەلى ترسا و واىزانى مردوہ. راى كرد، دەستى دە دەستى خۆى گرت و پەنجەى لە سەر مەچەكى دانا. ھەستى كرد دللى لىدەدا و ھىتور بۆوہ. ئەو جار لە بەر پىتى ھاتە سەر چۆك و دەستى بە پارانەوہ كرد:

— دايە سولتان، ئەمن تەنيا داىكىكم ھەبوو و بە نۆكەرى لە لاي بابى خىزانم گەورە بووم. ئەو پىاوتىكى يەكجار تورپە و تۆسن بوو و ھىچ رىتوشوئىن و ياسايەكى نەدەناسى. ئەمن و داىكم بە نانەزگى لە لاي وى بووئىن و جارى وا بوو نانەكەشى تەواو نەدەداينى. بۆخۆيان ھەنگوئىن و رۆنى كەرەيان دەخوارد، بەلام ئىمە شىرئىشمان نەبوو بى كەينە پىنخۆر و بە نانەكەى بچۆئىن. ھەتا نەچومە سەربازىيە، تامى گۆشتىم نەكرد! لە وى شەوانە نەدەنوستم، دەرسم دەخوئىند و پاشان خولتىكى تايبەتېشم دى، تا بوومە سەر جووخە. ئەو جار لە خۆشى يان پىم وە عمرزى نەدەكەوت. پىش ھەموو شتىك، جووتىك كەوش، كراسىك و ھىندىك پوولم بۆ داىكم ناردەوہ... لەو رۆژەوہ بوومە سەر جووخە، كارى من لىدان و نەشكەنجەى خەلك بوو، كەم كەس ھەيە لە بەر دەستى من دەرچوئى و دانى بە تاوانى وەپالدر او دا نەھىتابى. بەرد و مردووشم وە قسە ھىناون! ئەوئندەم لە خەلكى داوہ، بەرى دەستم وەك بنى پاتەيان لىھاتوہ، ھا، چاويان لىكە! دىتووتن؟ ھىندىك كەس بەرگەيان نەگرتوہ و دەبەر دەستم دا مردوون. ھەوئلى ئەو كارەم پىخۆش نەبوو، بەلام دواتر راھاتم. واى لىھات، لە تەواوى توركىيە دا نەشكەنجەدەر نەبوو لە من كارامەتر بى و ھەر بۆيەش ئەو جار فەرماندەرە كاتم بۆ شوئىنى دىكەشيان بەرى دەكردم. كارى من ئەوہ بووہ رۆژ ھەتا ئىوارى لە خەلكىم داوہ! پىشم كارىكى

زۆر হাসان بووه! ئى وا همبووه له بمر دستم دا واى هاوار كردوه چى واى نهماوه كهر يم، بهلام بليتم چى، تاوانى من نيه، نهرك نهركه ئىدى! له بناخه دا وشهى "نهرك" وشميهكى پيروژه، وهك ناوى خواى! ئمو دهستانه كه خهلكى نهمشكهغجه دهكهن، دهستى من نين. ئهمن ئمو دهستانهم داون به دهولتهتى و ئمويش له بهرامبهر دا ئمو دهرهجانهى داومى. كه وا بوو من بى تاوانم! ئهوانهش كه ليتمداون دز و پياو كوژ بوون، يانى پياوخهراپ بوون. ئهمن رينگر و ياغيشم ده ژيتر نهمشكهغجه دا كوشتوون، مهبهستم ئهوانهيه كه له دهولتهتى ههلچهرخيونهوه، بهلام تاوانى من نهبووه. همر ئيستا نهمگر له توش بدهم و دهبهر دستم دا بمرى، تاوانى من نيه، چونكه همر وهك بۆم باس كردى، ئمو دهستانه ئى خۆم نين، ئى ئمو عارف سايم بهگه گهوادهن. دهستى دهولتهتين. مالم ويران مهكه، نمتۆ كه له بنهصالمى حهمسن بهگى، ئمو حهمسن بهگى شمشيرهكهى ئهوهنده قورس بوو به چل وشتران ههلتهدهگيرا و ئيستا وينهكهى به ديوارى خانهفاكهتانهوه ههلواسراوه. ئمو حهمسن بهگى له گهل سولتان سهلاحهدينى نيمويى شميرى كافر و بى دينانى دهكرد و له گهل پينغه مبهبرى گهوره مان حمزهرتى محمد و نيمامى عهلى بووه، ئمو نيمامى خاوهنى شميرى دووسهر بووه! مالم به قورى مهگره! ئهمن له مندائى يهوه رهغهم كيشاوه و چاره رهشم ديتوه تا بوومه ئمو سهرجوخيهى ئيستا كه كارم بۆته نهمشكهغجه و مالموالتيكيشم بۆخۆم پينكهوه ناوه. بهلام ناخر نهمگر نمتۆ قسه نهمكى و حاشا له قسه كانى پيشووت نهمكى، ئهمن مالمويران دهيم. خۆ نهمگر دايه سولتان نهباى، زۆر زووم وه قسه ديناي! بهرديش بوايهى، ئاسنيش بوايهى، همر قسم بى دهكردى و تنانته به مردوويش وه زمان دههاتى!

سيبهرى زهرده خهنده بهكى كال به سهر ئيوه كانى دايه سولتانى دا تى بهرى و چاوه كانى ههلتيان. ئهوه نهمخته هوميدىكى خسته دلئى سهرجوخه عهلى يهوه: نهها، ئيستا زار ههلده بچرى و قسه كانى پيشورى ده خواتهوه!

دهو بهينه دا عارف سايم بهگ، مهلا دۆران، خهليل بهگى گهوره، حاكم، پاريزگار، قازى، داده ستين و ههموو گهوره گهوره كانى ديكهى شارى هاتبونه ژانده رهمه خانهى. ههمووشيان به كهيف بوون. شوينى كارى ياهورى تنگ بوو و جيگاي ههمووان نه ده بۆوه، همر بۆيه له ژوروى ناخواردن و كۆبوونه وهى گشتى دانيشتن. مۆبليكيان بۆ جهنابى نوينهر له ژوروى ياهورى را هيتا و له لاي سهروهى ژوروره كهيان دانا. ههموو چاوه رواو بوون بزنان داخوا عهلى كه رتيش توانيوه تى ئمو پيرۆنه بهسته زمانهى وه زمان بيتنى و حاشاي بى له قسه كانى پيشورى بكا، يان نهى توانيوه و ئمو جار دهى دهنه دست كۆمه لىك پياوى به گورد؟ بيتكه نينيان له نيو ژوروره كه دا دهنكى ده دايه وه...

دوای نه‌وی چایه‌کیان پی‌داکرد، عارف سایم به‌گ گوراندی:

– نه‌و قه‌جبه‌یی بیتن، بزاتم!

سیغاریکی له قوتووه زیتر کفته‌کی دهرینا و به مؤدنه زیتره‌کمیوه کرد. دسه‌جی پیتنج – شمش کس چه‌مخایان لیدا و سیغاره‌کمیان بۆ هه‌ل‌کرد. عارف سایم یه‌ک – دوو قومی له سیغاره‌کمی دا:

– نه‌و جووتیرانه! بریا زانیباتان نه کاتی شه‌ری سه‌ریه‌خویی دا چی‌یان لی‌کردین!

دوو ژانده‌رمه دایه سولتانیان هیتا. هه‌ردووکیان چوو‌بوونه ژیر بالی و لاقه‌کانیشی به عمرزی دا ده‌کشان.

– دای‌نیشینن...

ژانده‌رمه‌کان دایه سولتانیان له سهر کورسی‌یه‌کی به په‌نا دیواری‌یه‌وه دانیشان. روخساری سپی هه‌ل‌گه‌رابوو، سپی‌یه‌کی نامال سوز و به ته‌واوی نیشانه‌ی مردنیتی پیته دیار بوو.

له حساری خانه‌قایه مه‌لژ گوله‌کان له سهر یه‌ک که‌له‌که ده‌کران... پیاو، ژن، مندال، پیر و لار هه‌ر وا له شاخی را ده‌هاتنه خوار و به گۆنی‌یان، به چارۆکان و به باوه‌شان گولیان دیتان و کۆ کۆ له سهر یه‌کیان رۆده‌کردن. خه‌لکه‌که سازیان لی‌ده‌دا، گۆزانی‌یان ده‌گوتن و سه‌مایان ده‌کرد. ده‌رویشان ده‌فیمان لی‌ده‌دا. هه‌موو شه‌وی می‌نگه‌له مامز به گوانی پر له شیره‌وه، له چۆمی، که ناوه‌کمی وه‌ک چاوی قرژالی روون بوو، ده‌په‌رینه‌وه و دوای نه‌وی ده‌دۆشران، به شاخی هه‌ل‌ده‌گه‌رانه‌وه و ده‌چوونه‌وه نه‌وه‌ری. شاخی هه‌ر مامزه‌ی کوته شائیکی نیشانه‌ی خانه‌قایه‌ی پیته بوو. شاله‌که به شنه‌ی با ده‌له‌رایه‌وه. هه‌موو یه‌ک به سهر نه‌و می‌نگه‌له‌وه بوو و بۆ هه‌ر کۆتیه‌ک ده‌چوون، له گه‌لیان بوو. نه‌و جار به‌فر ده‌باری. مندالان کهمیره ده‌بوون، دۆل و دارستان ده‌ به‌فری دا ون ده‌بوون و لیژ و هه‌ل‌نیره‌کانیش به‌فریان به سهر ده‌کشا. هه‌موو ولات ده‌بوو به به‌فر و نیدی ناسه‌وارتیک نه‌و هه‌موو گوله‌ جوانانه که نیتیان و ده‌روبه‌ریان پر بوو له می‌شمومه‌گه‌ز، نه‌ده‌بینرا. وه‌زه‌کان و هه‌موو لایه‌کی نه‌و هه‌رتسه له به‌فری دا ون ده‌بوون... گه‌له‌گورگیتیک به ده‌وری خانه‌قایه دا ده‌خولانه‌وه و زۆر جاران هیتنیکیان بی‌چووه مامز و کیتی دیکه‌یان به ده‌وه بوو. نیچیره‌کان خوتنیان لی‌ده‌تکا و نه‌وانه‌ی هیتتا مابوون، ده‌یان‌یتلاند... گورگان شه‌وانه هه‌تا به‌یانی ده‌یان‌لووراند... شمیری حسمن به‌گی به دیواری‌یه‌وه ده‌برقیته‌وه... گوله‌کان و مه‌غه‌له‌ ره‌شه دووکه‌لایه‌یه گه‌وره‌کان وه‌رده‌گه‌رتن، خلۆر ده‌بنه‌وه و ده‌که‌ونه چالۆتیک قوولی بی‌نه‌وه. بۆنی جیوه‌ی جۆراوجۆر دۆل، کیتو و دارستانی پر ده‌کا. به هه‌زاران گورگ له به‌رامبه‌ر خانه‌قای چلچاری راه‌ستان، دانیان گر کرده و ده‌لوورتن. یه‌کیکیان قه‌له‌مبازتیک دای، خۆ به مه‌غه‌له‌کان داده‌دا که پر له گولن و ده‌کولن...

– پېم بلی بزام پیریتون، پەشیمان بوویەوه و قسە سووکەکانی خۆت وەرگرتنەوه؟
دایە سولتان راچەنی و روخساری هیندیک زیاتر سپی بۆه.
– وەلام دەه پیریتون!

ماویەیک چاری لە زاری دایە سولتانی بوو و چاوەروان بوو، بەلام دایە سولتان لە سەر
کورسی یەکەمی کوور بۆوه، سەری کەوتبۆه سەر سینگی و دەنگی نەبوو.
– وا دیارە زمانت ناگەری!

دیسان تاویک راوەستا، سەری وەکاژە زیرکفەتەکەمی چەند جارێ دە عمرزی کوتا و ئەو جار توورە بوو.
– حاشا لە قسەکانت ناکەمی، ها؟ پیتت وا نەبی ناوات لە کۆل دەبەوه! نەتۆ جنیوت پی دام،
پیتت گوتم قەحجە دایک، یانی دایکی منت بە جندە ناو برد. ئەمن لەو جنیوانەت خۆش نايم.
لەو هەتا من هەم، کەس نەوی وێراوه جنیو بە دایکم بدا!

ئەو جار عارف سایم شیوەی قسە کردنەکەمی گۆری، هیندیک نەرمتر دوا و گوتی:
– نەگەر وا بی، گویم لی بگره... دایە سولتان، جندە خانەقای چلچاری. نەگەر بە قسەم
نەکەمی، حاشا لە قسەکانت نەکەمی و داوای لیبووردن نەکەمی، ئەوه ئەو ژانەرمە جحیلانەمی لە
خوارین و چاوەروانی فەرمانی منن، بانگ دەکەم دەستدریژیت پی بکەن و دیارە ئەو دەمی بە
داوینپسی دەمەری و لە لای خودای شەرمەسار دەبی! فەرمانیشیان دەدەمی بە بی شوتن و
خاوتنکردنەوه بتغیژن!

ئەو جار زاری کردەوه، دەستی بە جنیوان کرد و هەر چی قسەمی سووک و ناحەز بوو
پیتی گوت، بەلام دایە سولتان ئالوگۆری بە سەر دا نەهات. هەر وا نارام و بی دەنگ لە سەر
کورسی یەکەمی دانیشتبوو، راست چاوەکانی بریبووه پیتش خۆی و لیکیشی نەدەنان.
– بەلی، کە وابوو خاتوونە بەریتۆه شیخ جندە کەمان زار هەلتاپچری؟

ئەوانەمی لە وی بوون، هەموو راچەنین، بەلام ناچار بوون پی بکەن. شتی وا چۆن دەبی و
چۆن دەکری وەجواب نەین؟ شیخ... جندە؟ عارف سایم بەگ لە حالیک دا جنیوی زۆر بیسی
لە زاری هەل دەپژا و لە هیچ قسە یەکی سووک خۆی نە دەپاراست، قاقایەکی کیتشا. دیارە هەتا
ئەو پی کەنیبا، دەبوو ئەوانی دیکەش پی بکەن، بەلام لە پر جەنابی نوینەر بی دەنگ بوو و
ئەوانی دیکەش وەک مستت لە دمی دابن، یە کجی هەموو وستەیان لی برا.

عارف سایم بەگ نیتوچاوانی تیلغنابوو و روخساری پەش هەل گەرابوو و ئەوانی دیکەش
هەولیان دەدا، نیتوچاوانیان تال بکەن و خۆ گرژ نیشان بەدن.

– عەلی کەرتیش!

– بەلێ، جەنابی فەرماندەر!

– بۆچما ئەمن پێمەگوتبووی ئەگەر ئەو ژنەمی ناچار نەکەمی حاشا لە جینیۆهکانی بکا، چاوت دەردێنم و دە تەویلهی کەرانت دەکەم؟

عەلی کەرتیش راست پراوەستابوو، هێندە راست کە گنجی دە بەژن و بالایی دا نەمابوو. دەتگوت قیسپت تی بێرێوه:

– بەلێ، جەنابی فەرماندەر!

– ئەدی جەنابی سەر جووخە عەلی، ئەو ژنە جەندەیه...

لێرە دا بی دەنگ بوو و هیندیک پراوەستا، ئەوانی دیکە پی کەنین.

– بەلێ، ئەو خاتوونە جەندەیه قسە سووکی بە دایکم گوتە...

کە عارف سایم بەگ ئەو هی گوت، هەمووناغا و بەگەکان نارهەت بوون و سیبەری خەمیان بە سەر روخساری کشا.

– بەلام ئەتۆ کەرتیش، ئەتۆ توانای ئەوەت نەبوو وای لی بکەمی داوای لێبووردن بکا و قسەمی خۆی بخواتەوه، وا نیه؟ سەر جووخە عەلی، پیت وایه هەر ئیستا یەسکەکانی دایکی رەحمەتیم لە نێو گۆرە کەمی دا حالیان چۆنە؟

– دە لەرز، جەنابی فەرماندەر!

– وایه، بی گوومان ئیستا دایکم دە نێو گۆرە کەمی دا دلشکاو، نارهەت و توورپیه، چونکە چ ئەو کاتەمی دەژیا و چ دواي مردنیشی قەت جینیوی وای نەییستۆتموه! دایکە بەستە زمانە کەم... ناوا...

بەلام عەلی کەرتیش، سەر جووخەمی کۆمار، ئەو کەسەمی بەرد، رەوز و ناسنی وه قسە دینی، ناتوانی زمانی سەلیتەیه کی ناوا بکاتەوه. بۆ؟ چونکە ئە هیزی دەگەمن و سروشتە زینی وی دەترسی! خەلگ نازانن کە جندان هیزی سروشتە زین و کەشفیان نیه! وا نیه عەلی کەرتیش!

– بەلێ وایه جەنابی فەرماندەر!

– وایه؟ ئەگەر وایه ئەدی بۆ ناچار ت نە کردوه وه قسە بی؟ گوێ بگره سەر جووخە، ئەگەر ئەو ژنە قسە نەکا و دان بە تاروانی خۆی دا نەهینێ، دەرەجە کانت لی دە کە مەوه و پاشان ژانده رمانیش دە پال وی دە کەم. جا ئەو جار جەندە سولتان تی دەگا...

هەموو دەیانزانی عارف سایم کە یفی بەو چەشنە جینیوانە دی، هەر بۆیه لە قاقای پیکە نینیان دا.

– نەو ژنەتیووی لیترە لایە و سبەینی نەو دەمانە بی هیتنەو. تا نەو کات دەبی دانی بە تاوانی خۆی دا هیتابی. یاللا لیترە لایە!

عارف سایم بە پرویەکی ترش و تالەو هەستایە سەر پی، باسکی خەلیل بەگی گەورە گرت و لە گەل خۆی بو لای دەرگای برد. ئەوانی دیکەش بە گالته و جەفەنگلیدانەو وە دوايان کەوتن. ژاندرەمەکان دایە سولتانیان رە کیش کرد و بردیانەو خواری. عەلی کەرتیش رۆی بو، دە مۆیلە کۆنە دراوە کەمی هاویشتەو و بە توورەیی یەو گوتی:

– دیتت لە سەر تۆ چم بە سەر هات؟ خۆ بە چاوی خۆت دیتت و بە گوئی خۆشت بیستت چییان پی گۆتم؟ نەو جار دەزانی ئەوان دەرەجە کاتم لی دەستیننەو...
پاشان گورانندی:

– ئەتۆ دەزانی روحم و بەزەبی چی یە؟ و یعدانت هەییە؟ دەزانی نینسانەتی چی یە؟ ناخر بوچی بەزەبیت بە من دا نایە؟ بو وا دلرەقی؟ خۆ گویت لی بوو عارف سایم بەگ گوتی ئەتۆ شیخیش نی! ئەتۆ... ئەتۆ...

نەو دەوێرا قسە کەمی توند بکا:

– ئەتۆ شتیکی دیکەمی، وەنیه؟ بەلام ئەمن هەردووک لاقت دەشکینم! دە ژاندرەمەت دە بال دە کەم! دەزانی دەلیم چی نیدی؟ نیستا قسان دە کەمی، یان نا؟

عەلی کەرتیش شانی دایە سولتانی گرت و بە توورەیی یەو رای وەشانند. پاشان بەری دا و چمەد شەقاو بەرەو دوا کشایەو. گەرووی گیرابوو، هەناسەمی بو نەدەهات و هەموو گیانی وەسەر نارەقەمی گەرابوو...

هەرچی ژنی گوندرە کانی دەورویەر بوون، هەموویان بە داس و بژارچنەو هاتبوون و بەو دەورویەرەمی وەر بوون. ئەوان گول و گیای جۆراوجۆریان کۆ دە کردنەو دەیان هیتنەو و مەغەلە رەشە گەورە کانیان لی پەر دە کردن. کاتیک مەغەلە کان بە رادەمی پیتیست دە کوئین، بە تالیان دە کردن و نەو دەرمانەمی دروست دەبوو، دەدرا بەو نەخۆشانەمی کە جاری وا بوو هیتندە زۆر دەبوون، حەساری خانەقایان پەر دە کرد. پاشان هیتندیک کەلە کیتیوی لاواز دەهاتن، کە هەر یەسک و پیستییک بوون و لە گۆرابی دەرەویمی خانەقایە بوی دە کەوتن. ژنان دەچوون زاریان هەل دە پچرین و لەو گیا کولاً و انەیان دە دانی. کەلە کیتیوی یە کان هەل دە ستانەو و دەیان هۆراند.

دایە سولتان دوا یە نەمی بلتی و شیارت نە کرد مەو. دەزاتم ئەتۆ دە توانی شەل و کویرم کەمی، نیفلیجم کەمی. دە توانی بمانیری یە جە هەننەمی. ئەتۆ دە کری شیخ بی، ژنە پیغە مەبرمی، یان هەر کچی خوی بی، بەلام نیدی ئەمن لە توانام دا نیە چی دیکەت بپاریزم! دەرەجە کاتم

دهچن و نهو هاش بۆ من كار هاساته! ناتوانم هم موو شتتكم فيداي تو بكم. نو جار نيدى نامادهم نه گهر پتويست بى به زيندوويى كه ولت كم، دايه سولتان، يان به زيندوويى چاوت ده ريتنم! نه من هيندهم خه لك ده بهر ده ستى دا مردوون و هيندهم شهل و سه قمت كردوون، هر له بيريشم نه ماوه چهند بوون... دايه سولتان، له ميژ ساله نه من بوومه ره شبا، به سهر هم موو نانائوليم داداوه و هم موو دهشت و شاخى نو هر يمهم وه له رزين خستوه! زور مالم به سهر يهك دا پروخاندوون و زور گوندم ناگر تى بهرداون... به خورايى نه يان كردوومه سهر جووخه عهلى! نيتسا نه من له عيسمته پاشاي خوشه ويسترم، له مارشال فهوزى و حاكمى نه ده نه شم زورتر لى ده ترسن. ده زانى بۆ؟ چونكه تا نيتسا گزبالبه ده ستى وه ك منيان نه بووه. هيچ كس لهو دنيايهى دا نهى توانيوه وهك من خه لك نه شكه نجه بكا و لاقوبه لى جووتيرانيان بۆ بشكيتنى! عهلى كمرتيش له تهنشت موبله كهى دانشت و چاوى ده روخسارى دايه سولتانيه موه برى. ده تگوت نو ژنه پيره خهريكه بچيته خه ويكى قولوهوه. جاروبار چاوى هه لدينان، چاويكى له ده وروبره ده كرد و نيشانهى سهر سورمان له روخسارى ده رده كهوت، وهك نه وهى پتى سه ير بى ليره يه، له خوى پيرسى ليره چ ده كه م و ده بى نيره كوى بى؟ پاشانيش چاوه كانى ليكده نانهوه.

— نهوانهى ده كهونه بهر ده ستى من و دان به تاوانيان دا ناهينن، يان ده مرن، يان نيدى سه قمت ده بن و ناتوانن به پتى خويان برؤن، يان پياويان ده پال ده كرى و برايه موه... نه تو بيجگه له وهى وه زمان بيتى، هيچ ريگايه كى ديكهت نيه. نه وهى نه كهى، له ده ست من ده رناچى... له بيريشت بى، نو ده ستهى ليتده دا، ده ستى من نيه، نى عارف سايم به گى يه. يان نه وه نه من نيم ده سترؤيت ده كه مى، نو كوره ژانده رمانه ي ديكهش نين، به لكوو پياوه گه وره كانى شاره هه ره گه وره كانن، چونكه نهوان فه رمان ده دن، نيمه به قسه ي وان ده جووليينه وه و قه تيشيان نابيين. خودا بۆ خوى و هم موو خه لكى نو دنيايه ش ده زانن كه من ته نيا نه ركى خوم به رپوه ده به م و ده سه لاتيشم نيه بلنم ناي كم. نو جار پياويكيش كه نه توانى نه ركى خوى به رپوه به رى، پياو نيه. دايه سولتان، نو ژانده رمانه ي نيتسا له سه رى دانيشتون، دوو سال — سى ساله له گونده كانى خويان دوور كه وتونه وه... وا دياره ناچار ده بم بتده مه ده ست وان... با پيشت بلنم نهوان نه باوه ريان به خانه قايه هه يه و نه به شيخى و ته نانهت خواهشيان له بير نيه... نهوان له به ينن ده بن... دايه سولتاني خوشه ويست، تكات لى ده كه م حاشا لهو جنيوانه بكه كه به دايكى به گيت داون و داواى ليتبووردن بكه... باشه بۆ نه وه نده م زولم لى ده كهى؟ هينديكت به زه بى پيم دابى، دايه سولتان! دايه سولتان...

نەمۇر جارى لە داخان خۇي پىدادا و بە دەستە زىر و قورسە كانى وەرى گەرايە، بەلام زوو وەخۇ ھاتەو، ھىتور بۆو و گوتى بە سىنگى يەو نە. دلنى دايە سولتانى زۆر توند لىت دەدا، وەك سمعاتى رېكويىتەك و وا دەردە كەموت گىرتىك دە گۆزى دا نىە. عملى كەرتىش خۇشحال بوو و بىرى كىردەو: نا، جارى نامىرى. جارىكى دىكەش تاقىي كىردەو، نەمۇ جارى سەبىرتى لى دەدا. عملى لە جىنى خۇي دەپەرى، لە ترسان وەخت بوو دلنى بتوقى، بەلام دلخۇشى خۇي دايەو و گوتى: نامىرى. نەمۇ ژنە گىيان سەختە! بلنى و بە ھاسانى بىرى؟ ھەر وا بە دەورى خۇي دا دەخولايەو، بىرى دە كىردەو، خىرا خىرا سەرى وە سەرى سىنگى دايە سولتانى دە كىردەو و گوتى دە دايەو لىدەنى دلنى. لە نەكاو بۆنىكى ناخۇشى وەبەر دەمى كەموت و پاي كىردە دەرى. ھەموا تارىك بوو و باران دەبارى. چەند خولى بە دەورى ھەسارى دا لىدان. لە قولىنچىكىكى ھەسارى، لە لاي دار ھەنجىرە كەى پەنا دار ھەنارە لىكويۇپ رووتەكان، چاوى بە قەلەفتى كەلەگەت و شانوپىلى بەھىزى دەرويش بنىامىنى نىگابانى خانەقاي چلچاوى كەموت. نەمۇ دەرويشە كە پىاويكى بالابەرزى چوارشانە بوو، نەمۇ رۆژوۋە كە دايە سولتان ھىتزابوۋە نەمۇ گىرتووخانەي، لەو شونەى نىستا رادەو ھەستا و بىدەنگ و كرى، بى نەمۇى جوولە بكا، چاوى دەپىرە دەرگاي گىرتووخانەى و شەوانە چاۋەكانى وەك چاوى پشىلەى دەپرىقانەو. عملى كەرتىش لە بن دار ھەنارەكان ھەلۋىستەيەكى كىرد، پىتۋى خۇش بوو قەسى لە گەل بكا، بەلام زارى بۆ ھەل تەپچرا. ھىتلىكى دىكە لە ھەسارى مايەو و دىسان پاي كىردەو نىو گىرتووخانەى. سەرى دايە سولتانى شۆر بۆوۋە سەرى شانى. عملى چوۋە پىشى. روخسارى دايە سولتانى بە تەواوى سىپى ھەل گەرايوو. عملى ئىدى ھەر زەندەقى چوۋ و دىسان ھەل تەو ھەسارى. دەرى تارىك بوو، تارىك شەوۋىكى نەنگۋستەچاۋ و باران بە خور دەبارى. چۆۋە لاي دار ھەنارەكان، بۆ لاي بنىامىنى، بەلام تاپۆى وى لەو تارىك شەوۋى دا بە زەھمەت دىيار بوو. ھەمولى دا بانگى كا، بنىامىن، بنىامىن، بەلام نەى دەزانى دەنگى لە زارى نايەتە دەرى. بنىامىن، بنىامىن، دايە سولتان دەمىرى، نەى گەنى، تەواو دەبى. دەبى بە فرىاي بگەين. باشە نەتۆ دەرمەنەكى خانەقاي چلچاۋىت پى نىە؟ نەمۇ دەرمەنەى دەلتن مردوانىش زىندو دەكاتەو... ھەر پىتۋى كەمىشت لە گەل خۆت نەھىتاۋە؟ چ بگەين بنىامىن؟ چۆنى رىزگار كەين؟ كورە بنىامىن، نەمۇ بىرى، بە زىندوۋى كەمۇم دەكەن! نەمۇن كاتىك ژنم ھىتا، بەلنىم دا، سوتىندم خوارد ھەتا دەمىرم ھەر سەرجوۋخە بىم. سوتىندم خوارد نەو نەندە خەلكى نەشكەنجە بگەم، ھەتا دەم كەن بە ياۋەر، سەرمەنگ، يان تەنەنەت ژىنرالىش. نەمۇن ئاۋام بە دايە سولتانى گوتوۋە! نەمۇن خەلكى توروۋوسى و ھەمۋو خەلكى ئاناتولىم داركارى كىردەو. ھەر كەسم وە بەر دەست كەموتى، لە بن گۆپالەم ھاۋارى لى ھەستاۋە، چاۋم دەھىتان، بە زىندوۋى كەمۇم كىردوون. بەلام نەمۇ خەيال و نارەزوۋانە

هه مووی خار و بی مانا بوون. نه من بیهه یاوه؟! قسمی قۆر! تمنهت نه یان کردومه گورویانیش!
نیستا نه گهر دایه سولتانیس بمری، نهو دهره جانهم لی دستینهوه...

دایه سولتان ده حالی خۆی دایه، کوره تکات لی ده کم ههولتیک بده، کارتیک بکه، به لکوه
ده فریای کهوی بنیامین! نهو رزگار بی، نه منیش رزگار دهیم! پیای چاک به په نهی بکه! نه من
نهم هیشتوه کهس دهستی لی دا، ههر که میکی لی تووره بووم و هیچی دی. باشه نهو بۆ ده بی
هیئنده له من بیزار بی، که بۆخۆی کارتیک و بکا بمری؟ بنیامین، نه تو له بنه ماله یه کی
گه وری، شوانی مینگه له کانی خانه قایه! شیر ی مامزانی بده یه، شیر ی گولانی بده یه،
ههنگوینی بده یه... چور زانم، ههر چی ده ی ده یه بی ده یه و داوات لی ده کم مه یه له بمری!

گیانی ده ناوی دا شه لال ببوو. دیسان رای کرده وه ژووری، چۆوه ژیزه مینی، له سهر دایه
سولتانی داها ته وه و چاری له روخساری کرد. چهند دلۆپ ناوی بارانه ی له جله کانی یه وه به سهر
روخساری دایه سولتانی دا تکانه وه و نهویش چاره کانی ساتیکی کورت هه لیتان و دیسان
ویکی نانه وه. عملی له دلی خۆی دا گوئی، نه خیر تازه تمواوه، له چاری را دیاره ده مری.
پاشان به دهنگی به رز نالاندی: نهی هاوار، ده مری، ده مری... نیدی چی دیکه نهی ویرا دهستی
لی دا، پیی و ابو نهو جار ههر دهستی ونی کهوی، گیانی دهره ده چی. دیسان هه لاته وه حساری و
چۆوه لای داره ناره کان. هه ور ده یان گرماند، و برووسکه له سهر برووسکه ی ده هاتن، له
چاولیکنانیک دا ولاتیان رووناک ده کرد و وه ک کیردی تیر تاریکایی یان ده قه له شته وه. قه لافته ی
بنیامینی له پشت داره کان نهو جار زۆر به خۆوه تر، گه و ره تر و به سامتر دیار بوو و جمغه
شۆقیک تهمسکیشی به رده وام به دهره وه بوو.

سهر جووخه عملی گه یشته لای بنیامینی، دهستی دریز کرد، به لام ترسا و زوو دهستی
کیشایه وه. دیسان رای کرده وه لای گرتووخانه ی، به لام ههر ده رگای ژیزه مینی کرده،
ترسیکی وای پری تیش، که نهی ویرا بچیتته ژوور و چاو له دایه سولتانی بکا. هۆشی له خۆی
برابوو. ماوه یه که ههر وا له ژیز ریژنه ی باران، ترووسکه ترووسکی برووسکان و له نیتوان
خانوه که، داره ناره کان و نهو جمغه شۆقه ی به ده وری ده رویش بنیامینی یه وه بوو، راپراوینی
ده کرد. هه لده نگووت، ده قولکه ناوان ده کهوت، هه موو گیانی ته ر بیوو و ناو له بهری پیی
ده چۆرا، به لام ههر رانه ده وه ستا و وه ک خوئوله ی ده خولایه وه. سهره نجام بریاری دا بچیتته ژوور،
ده ست له دهستی دایه سولتانی بدا و بزانی ماوه یان نا. چوه خواری. دهستی دایه سولتانی
ساردوسر بوون. کاتیک نه وه ی دی، دایه سولتانی له سهر کۆلی دانا، هینایه ده ری و بردی بۆ

ژیر داره‌ناره‌کان، به‌لام په‌شیمان بۆوه و هینایه‌وه ژیرزه‌مینه‌که‌ی و له ویش را دیسان هینایه‌وه ده‌رئ. ئەو جار دایه سولتان له سەر پشته‌ی خزی و که‌وته نیتو قوروقالی‌ی حساری. عملی‌ی که‌رتیش هه‌ستی به‌ره نه‌کرد، به‌لام کاتی‌ک چۆوه خواری و دیتی دایه سولتان له جیتی خۆی نه‌ماوه، زهنده‌قی چوو، به‌په‌له هاته‌وه ده‌رئ. غاری دا بن داره‌ناره‌کان و هه‌تا ده‌ه‌رویش بنیامینی هه‌له‌نگوت، نه‌ی‌زانی. گه‌رایه‌وه و به‌ده‌وری حساری دا رای کرد. باران ده‌باری و په‌شه‌بایه‌کی توندی ده‌هات. له‌وکاته دا برووسکه‌یه‌کی دا و له‌به‌ر شو‌قی برووسکه‌که‌ی عملی‌ی چاوی به‌دایه سولتانی که‌رت که‌له‌وی، له‌به‌ر بارانی‌ی که‌وتبوو. ده‌سه‌جی هه‌له‌گرته‌وه، به‌کۆلتی‌ی دادا و به‌په‌له‌بردی بۆ مالی دوکتۆری و له‌ده‌رگای دا. دوکتۆر به‌خوالتویی ده‌رگای کرده‌وه و کاتی‌ک سه‌رجووخه‌ عملی‌ی ده‌هالهی دا دی، سه‌ری سورما. عملی‌ی سه‌به‌سابوو و قسه‌ی بۆ نه‌ده‌کرا، به‌لام دوکتۆر زانی چ باسه، په‌نجی له‌سه‌ر مه‌چه‌کی دایه سولتانی دانا و گوتی:

— سه‌رجووخه، بی‌ه‌وه ژانده‌رمه‌خانه‌ی. ته‌واو بووه...

عملی‌ی که‌رتیش له‌به‌رخۆیه‌وه دووپاتی کرده‌وه: "ته‌واو بووه، ته‌واو بووه." دوکتۆر ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر پیتوه دا. عملی‌ی له‌به‌ر ده‌رگایه‌ ماوه‌یه‌که‌ مایه‌وه، چاوه‌پروان بوو دیسان دوکتۆر بگه‌رپتیه‌وه و ده‌رگای‌ی بکاته‌وه، به‌لام بی‌سوود بوو. رای کرد بۆ مالی‌ی خۆیان. ژنه‌که‌ی به‌سه‌ر و قژی نالۆزه‌وه ده‌رگای‌ی کرده‌وه و که‌چاوی به‌عملی‌ی که‌وت، ده‌ستی به‌هاوار و قیژه‌قیژی کرد. عملی‌ی هینده‌ نالۆز بوو، نیتوه‌ی قسه‌کانیشی نه‌ده‌بیست. ژنه‌ده‌ی قیژاند:

— به‌جیت‌دیلیم! ده‌چمه‌وه مالی‌ی با‌م و مندانه‌کانیش ده‌بیم! ئەتۆ به‌له‌شی ناخیرت به‌لینت پی‌دام نه‌وه‌نده له‌لیدان و نه‌شکه‌نجی خه‌لگی نازا بی، هه‌تا ده‌ت‌که‌نه‌یاوه‌ر، به‌لام وا دیاره ئەتۆ نه‌و پی‌اوه‌ نی! ئەتۆ نه‌که‌ هه‌ر قه‌ت نابی به‌یاوه‌ر، به‌لکوو ئەو ده‌ره‌جه‌ بی‌ترخانه‌ی سه‌رجووخه‌یی‌یه‌شت لی‌ده‌ستیننه‌وه. ئەتۆ نه‌ت‌زانی چۆن هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل ئەو به‌ره‌لایه‌ی بکه‌ی! کوشتت... ئەتۆ کوشتت! ده‌ره‌جه‌کانت چوون، مالتۆزان. سه‌رجووخه‌ عملی‌ی که‌رتیش، بۆچما وه‌بیرت نایه‌ پیتشر چ بووی؟ خۆ نانی شه‌ویتی نه‌بوو! دایکت له‌که‌په‌کی زیاتری نه‌ده‌دایه‌ی! نه‌من پیتشر شتومه‌که‌کام پینچاونه‌وه، ده‌رۆم و به‌جیت‌دیلیم! درۆزنی ده‌سته‌وه‌ستان! ده‌چمه‌وه مالی‌ی با‌م و می‌رد به‌پیاویکی پیاو ده‌که‌م!

عملی‌ی که‌رتیش مالی‌ی خۆیان‌ی به‌جی‌هیشت و به‌ره‌وه مالی‌ی یاوه‌ری چوو. ئەو ساتبه‌سات نالۆزتر ده‌بوو و ده‌ت‌گوت پر به‌خه‌لیفیک میتشه‌نگوین ده‌سه‌ری دا دین و ده‌چن و ده‌ه‌زیتن.

سى جاران دايە سولتانی له سەر پشتی خزی، ده قوروقالی سەر پرتگایه کەوت و هەموو جارێک خێرا هەلێ دەگرتەوه و بە پشتییی دا دەداوه. نە ی دەوترا له دەرگای مالتی یاوهری بدا و چونکە نەشی دەتوانی له شویتیک پراوەستی، ناچار بە دەوری ماله کەمیان دا دەستی بە خولانەوه کرد. بارانەکه توندتری کردبوو، وەك گۆزە ی سەرورژێر هەلێ دەپشت. تاریکایی بە کەش ئەوەندە خەست بوو هەموو شتیکی دە نیتو خۆی دا تواندبۆوه...

دەرویتشەکان و خەلکەکی دیکە پۆل – پۆل له شاخی را دەهاتنەوه و هەر کامەیان گۆنێ یەکی پر له گۆل و گیای جۆراوجۆری پی بوو. گۆنێ یەکانیان له حساری خانەقایە دادەنان. کاتیک مەجەلەکان وە کۆل دەهاتن، بۆنی جۆراوجۆری خۆشخۆش ئەو دەوروبەری دادەگرت. ئەو کاتە دا کۆمەلە بالندە یەکی سپی، وەك شیر ی سپی، پەیدا دەبوون و له سەر مەجەلەکان، گومبەزی خانەقایە و پەوهزەکانی بەرامبەر بە خانەقایە دەخولانەوه.

بارانەکه وا توند بوو، هەر مەپرسە! گۆلە شینەکان پەوهزەکانیان دەقهلشتنەوه و سەریان دینایە دەری. دەنگیک وەك دەنگی لەرانەوه ی پەردە ی سازی، له دوورەوه، له پشت ئەو چارشێوه شینە ی بە سەر ولات کشابوو، دەهات. بەو دەنگی گۆلەکان کالتر دەبوون. دنیاش برووقە و ترروسکە ی لی دەپرا. بارانەکه یە کجار توند و تاریکی یە که زۆر خەست بوو. ئەو جار بارانە کەش کال بۆوه و ترۆپکی چیا بەرزەکانی ئەو بەریش که شەو و پۆژ رووناکی یان لی تابری، هەر کال بوونەوه...

ئەو ژنە دە گیانە لایە دایە، دەمری، یاوهر! بردمە لای دوکتۆری، دەرز یەکی لی دا و گوتی چ نیه بی یەوه. نیتسا هیتاومەتە لای تو، یاوهر! دیتووتە چەند تاریکە و چۆن دەباری؟ دئیشی نیدی لی تادا! هەموو بۆنەکان کال دەبنەوه و بارانە کەش کال دەبیتەوه...

... ئەو جار شازدە پیای سەوزپۆشی شمشیر بە دەست، خۆ بە پیزەکانی دوژمن دا دەدەن. ئەری کێ دەتوانی ئەو شمشیرە ی بەرز کاتەوه، که بەو دیوارە یەوه هەل و اسراوه؟ بلیسە ی ناگرە که بە تەنیشت مەجەلەکانەوه بەرز دەبیتەوه و هەوا پر بووه له بۆنی بارانە و بۆخاری گلی. تاریکی دەخزی، کال دەبیتەوه... بلیی دەره جە کاتم لی تیکە نەوه، یاوهر؟

گەیشتنە سەر پردی و قەراغ چۆمەکی! سەر جووخە عملی چوو دە ناوە کە یەوه، که هەتا ئەژنۆیانی دەهات. یاوهر دەستی گرت و هەولێ دا له ناوە کە ی بێنیتە دەری، دوا یە بۆخۆشی تی کەوت. سەری دەگیتۆوه دەهات و له نیتو ناوی بە دەوری خۆی دا دەسوورا...

پۆژ بۆوه و بارانە که لیتی کردەوه. خۆز له کەلینیکۆه خۆی دەرخت و تەسکە شەبەقیکی بە سەر عەرز ی دا بلآو کردەوه. ولات ئەوەندە خاوتن بوو و وا بەو هەموو بارانە ی شۆرا بۆوه، که هەموو شویتیک بریقە ی دەدا...

كۆمەلنىڭ خەلكى دىنى كە بەيانى لە گوندەكانى خۇيانەو دەھاتن بۇ شارى، چاويان پىكەوتىبون: تەرمەكان بە رىز لە تەنىشت يەك بوون و دە خوتىنى دا شەلال بوون. خەلكە كە لە حالتىك دا دوعايان دەخوتىندن، خويان گەياندە شارى. دەسبەجى ھەوالەكە بلاو بۆو و گۇزايى يەكەى نىزىك پردى پىر بوو لە خەلك. زۆرى پىتەچوو ماشىنى عارف سايم بەگى وەديار كەوت و ھات لە تەنىشت كوژراوەكان راوہستا. عارف سايم بەگ لە ماشىنەكەى ھاتە خوار و چاوى لە تەرمەكان كرد. تەرمى داىە سولتانى لە نىوان تەرمى دە خوتىن دا شەلالى سەرچووخە عەلى و ياوەر فاروقى بوو. چاوەكانى لىكفەنەنابوون و دەت گوت نىستاش دە شتىكەوہ راماوہ و بە سەرنجەوہ دەروانى. كاتىك عارف سايم نەو چاوانەى دى، مچوركىكى بە تەوارى نەشى داھات و لەرزى، دەستى ھەلئىنان و تاوئىكى چاك لە ژىر لىئى پەوہ دوعاى خوتىندن. لەو بەينە دا ناغا، بەگ و گەورەكانى شارى گەيشتىنى. خەليل بەگ لە پىتشانەوہ بوو و نەوانى دىكەش بە دواى وى پەوہ دەھاتن. ھەموويان مېدالى دەوہرى شەرى سەربەخۇيىان بە خۇيانەوہ ھەلئاسىبوو. كە گەيشتىنى، بە رىز و حورمەتتىكى زۆرەوہ لە پىتش مردوہكان بە رىز راوہستان.

عارف سايم بەگ لە سەرهخۇ گوتى:

— ھەموو لەشيان دە خوتىنى داىە!

پاشان چوہ پىشتەر و لە كوژراوہكان ورد بۆوہ:

— ھەموو گىانيان خوتنە. بە خەنجەرىيان كوشتون، بەلام ھىندەيان لى داون، پىاو بۆى ناژمىردى چەند خەنجەريان وىكەوتون. نەدى نەو ژنەتان دىتوہ؟ چاوى ھەر وا ناوالەن، دەلتى خەرىكە بە چاوان ھەلمانلوشى و ديارە نىستاش نامادە نىہ حاشا لە جنىوہكانى بكا و قسەى خۇى بخواتەوہ.

پاشان بزەپەكى ھاتى:

— نەو جندەپە، دەكرى بلتىم ژنىكى نازا بوو. رەنگە نەوہ نىشانەى شوئىدانانى نەو رەوشتە بەھىزە نەخلاقى يە بى، كە سەدان سالتە بۇ نىتە بە مىرات ماوہتەوہ.

مورپەزاغا گوتى:

— نەو ژنە نەو رەوشتەى بە مىرات بردبوو! چار لە چاوى كە! ھەر دەلتى نەمردوہ، دەلتى ھەر نىستا دەزى... بىجگە لەوہ پىش دەكەنى. بە ھەموو شتىك پىدەكەنى. لە ژيانى خۆم دا مردووم زۆر دىون، بەلام مردووى ناوام قەت نەدىوہ! نەو ژنە چۆن دەتوانى... بروانە! بروانە، چۆن پىدەكەنى؟ بە ياوہرى بەستەزمان، كە دە خوتىنى خۇى گەوزىوہ، پىدەكەنى، بە

سەر جووخه عەلێش پێ دەکەنێ، ئەو سەر جووخه عەلێ یە داروبەرد لێی دە ترسان، ئەو عەلێ یە هەموو ئاناتۆلی له بن گۆبالی دا هاواری دەهات. نێستا ئەو چاره‌په‌شه سەر تا پیتی ده خوێنی دا نوقم بووه! ناخ چەند بەستە زمانن!
مامۆستای فێرگه که پرومەتی وهك چه‌وه‌نده‌ری سوور هه‌ل‌گه‌رابوون و ده‌سته‌کانی شی ده‌له‌رزین، گوتی:

– ئەه‌ی هاوار، چەند حەیف بوو! ناخ مرۆڤه‌ بەستە زمانه‌کان!

پارێزگاریش دوو پاتی کردەوه:

– ناخ و داخ بۆ ئەو بەستە زمانانه، حەیف بوو!

داده‌ستین گوتی:

– یاوه‌ری نێمه زۆری خوین له‌ به‌ر رۆیشتوه، هەر به‌وه‌ش مردوه.

دوکتۆر گەیشته‌ جی و له‌ حاتیك دا له‌ ترسان رووحي گەیشته‌به‌ سەر لیوان، دەستی به‌ پشکنینی تەرمه‌کان کرد. له‌و ماوه‌یه‌ دا که ئەو خەریکی کاره‌که‌ی بوو، ئەوانی دیکه‌ هەموو به‌ پێوه‌ راوه‌ستابوون و بۆ رێزگرتن له‌ کوژراوه‌کان ده‌ستیان له‌ سەر سینگیان دانابوو. دوکتۆر دواي پشکنینتیکی ورد هه‌ستایه‌وه‌ سەر پێ و گوتی:

– ئەمن چاوم لێکردن. یاوه‌ر فاروقی خۆشه‌ویستمان راست نۆزده‌ خه‌نجەری وی‌گه‌وتوون.

قاتله‌که‌ خه‌نجەری ده‌ برینه‌کان دا گێراوه‌. سەر جووخه‌ عەلێش هێنده‌ی وی‌گه‌وتوون، هەرچی کردم، بۆم نه‌ژمێردان. مې‌بوورن! به‌لام تەمه‌شا کەن، ئەو ژنه‌ هێشتا چاوی لێکنه‌ناون...

دوکتۆر به‌ دەستی چاوی دایه‌ سولتانی لێگنا، به‌لام هەر دەستی لابرد، دیسان کرانه‌وه‌.

چەند جاری دیکه‌شی هه‌ول دا، به‌لام بی‌سوود بوو.

– دیتتان؟ خۆ بۆخۆتان دیتتان...

ئەو خه‌لکه‌ی له‌ وی‌ بوون، مات و سه‌رسام، ره‌ق راوه‌ستابوون و چاریان له‌ چاوه‌ ناواله‌کانی

دایه‌ سولتانی ده‌کرد.

– وه‌ك بۆخۆتان ده‌بینن، هێچ برینی ده‌ له‌شی دا نین...

مورته‌زاغا هاواری کرد:

– بی‌گومان تیی دایه، چۆن ده‌بی‌ بریندار نه‌بی؟

عارف سایم به‌ گیش به‌ ده‌نگی به‌رز، به‌ شێوه‌یه‌ك خه‌لکه‌که‌ گوتیان لی‌پێ، گوتی:

— ده بی نیشانه‌ی برینانی پتوه بن. قسه‌ی تی‌دا نیه شوینتیکی له‌شی همر بریندار بووه، چونکه نهو یاغی‌یه کافره‌ی پتی‌ده‌ئین همه‌دۆک، ده‌ستی لهو ژنه پاک و دینداره‌ش نه‌پاراستوه. نهو دل‌په‌قه بی‌دینه دایه سولتانی خاتوونی به‌ریتز و گه‌وره شیخی خانه‌قای چلچاری کوشتوه! قسه‌ی تی‌دا نیه که نیتمه جی‌برین و شوینی نیدان له‌سر تهرمی پرۆزی نهو خاتوونه ده‌دۆزینه‌وه!

مورته‌زاغا که‌یفی زۆر بهو قسه‌یه‌ی به‌گی گه‌وره هات و قسه‌که‌ی دووبات کرده‌وه:

— بی‌گومان جی‌برینه‌کان ده‌دۆزیتنه‌وه. نهو همه‌دۆکه خوینخۆره، کاتیک که‌سینکی ده‌کوژی، له‌پیش دا چاوی ده‌ردیتنی! توخوا چاو له‌تهرمی یاوه‌ر فاروقی بکه‌ن، که‌قاره‌مانانه له‌رینگای نیشتمان دا گیانی به‌خت کرده‌وه. دیتووتانه نهو کافره چۆن قولکه‌ی چاوانی وه‌ک گۆمی خوینتی لی‌کرده‌وه! چاوی نهو شه‌هیده‌ی دیکه‌ش همر وا، نه‌ویش له‌رینگای نیشتمان دا خۆی کردۆته قوربانی! توخوا دیتووتانه چاوه‌ ره‌شه جوانه‌کانی سه‌رجوخه‌ عملی جی‌بان به‌سر هاتوه؟ نهو سه‌رجوخه‌ عملی‌یه‌ی به‌لای گیانی تاوانباران بوو و له‌سه‌رانسه‌ری نهم ولاته‌ دا، هیچ یاساشکینتیک له‌ ژیر زه‌بری کاریگه‌ری ده‌رنه‌ده‌چوو. هیچ گومان نه‌وه دا نیه که‌ همه‌دۆک دایه سولتانی پاک و نیماندارای کوشتوه و له‌پیش دا هه‌ولتی داوه‌ چاوه‌کانی ده‌ربینتی!

مورته‌زا به‌تاما بوو له‌سر نهو چه‌شنه‌ قسانه‌ بروا و وا زوو لیتی‌نه‌بریتته‌وه، به‌لام کاتیک دیتی عارف سایم به‌گ سواری ماشینه‌که‌ی بوو، بی‌ده‌نگ بوو، غاری دا لای وی و به‌مه‌به‌ستی ریزگرتن له‌وی چهند جارن داهاته‌وه و کرنۆشی برد. عارف سایم به‌گ به‌بزه‌یه‌ک وه‌لامی دایه‌وه و ماشینه‌که‌ وه‌ری‌که‌وت.

ناغا، به‌گ و پیاوه‌گه‌وره‌کانی شاریش به‌دوای عارف سایم به‌گی دا به‌ره‌و شار بوونه‌وه. له‌رینگایه‌ دا، هه‌تا گه‌یشتنه‌وه پیش ده‌رگای ژانده‌رمه‌خانه‌ی، مورته‌زاغا همر نه‌وه‌ی بۆ خه‌لکه‌که‌ی ده‌گپه‌یه‌وه که‌ چۆن همه‌دۆک هه‌میشه پیش نه‌وه‌ی قوربانی‌یه‌کان بکوژی، چاویان ده‌ردیتنی.

یاوه‌ر عملی گاور له‌وه‌ به‌ینه‌ دا نهو جووتیرانه‌ی به‌یانی زوو تهرمه‌کانیان دیبوو، بانگ کردبوو و لپه‌رسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل کردبوون. همر بۆیه‌ بۆخۆی چوه‌ لای عارف سایم به‌گی و گوتی:

— شاهیده‌کان هه‌موو وه‌ک یه‌ک رووداوه‌که ده‌گپه‌یه‌وه و قسه‌یان یه‌که، قوربان! بیتجگه‌ له‌وه‌ی نه‌وان ده‌ی‌گپه‌یه‌وه، شتیکی دیکه‌م نه‌بیستوه. پیش هه‌مووان، به‌یانی زوو، پیتزیتیک به‌سر پردی دا هاتوه و چاوی به‌تهرمه‌کان که‌وتوه. کابرایه‌کی زۆر زل، درتیز، به‌خۆره و سپیپۆشیشی له‌وی دیتوه. کابرا چه‌که‌می سووری ده‌بی‌ دا بوونه، چه‌قزیه‌کی خویناویی به‌ده‌سته‌وه بووه و بی‌جووتنه‌ له‌ په‌نا تهرمه‌کان راوه‌ستاوه. جووتیزه‌کانی دیکه‌ش همر نهو قسه‌یه‌ ده‌که‌ن...

– دەى دواتر چ قەوماوه؟ ئەو كابرا سىپپۆشە بۆ كۆي چووه؟

– وا دياره ون بووه.

– ون بووه؟ چۆن ون بووه؟

– له هەمووانم پرسىوه، كەس نازانى چۆن ون بووه. بەلام هەرچۆنىك بى، دەىدۆزىنەوه.

– گومانم لەوه دا نيه، بەلام دەبى نيمه بزائين كه ياوره فاروق، سەر جووخه عەلى و دايه سولتان به دەستى حەمەدۆكى كوژران. ئەوه سوور و ناشكرايه. تەنيا ئەوه دەمىنيتەوه كه بزائين هۆي كوژرانەكەيان چ بووه؟ بۆ دەبى حەمەدۆكى بكوژى، كه برينهكەي چاك كردۆتەوه و هەم نەنگوستيله بەناوبانگەكەي داوەتئى و هەم كراسه پىرۆزهكەش؟ نيوه تەنيا به دواى ئەو هۆيه دا بگەريئ.

– بەلئى قوربان، به سەر چاو، چۆنى دەفەرمووى وا دەكەين و هۆيهكەش دەدۆزىنەوه.

– وەرە له لام دانيشه، ياوره...

دەستى بۆ كورسىيەكى پەنا خۆي راداشت. عەلى گاور دانىشت. ئەوانەى له وى بوون، هەموو كەوتنە بىركردنەوه بۆ ئەوهى هۆيهكە بدۆزنەوه. هينديك جار شتيك دەگوترا و پيشنيارىك بۆ گەلالەكردنى هۆيهكى ويچوو دەهاته گۆرپى، بەلام عارف سايم هيجى پى هەو نەبوون. ئەو كۆبوونەوه و راويژكردنە هەتا كاتى ناخواردنى شەوتى خاياند و دواى ناخواردنيتش باسەكەيان دەستپى كردهوه.

له پى مورتەزاغا هەستا سەرىئى و ئە حالىك دا له خۆشيان به زەحمەت دەنگى دەهاته دەرى و رەگى مىلى ئەستورر ببوون، هاوارى كرد:

– دۆزىمەوه، دۆزىمەوه!

عارف سايم بەگ چووه پيشئى، دەستى دە دەستى نا و گوتى:

– باشه، بۆمان باس بكه بزائين ئەوهى دۆزىوتەتەوه چىيه؟

مورتەزا زۆرى كەيف بەو شيوه هەلسوكەوتەى عارف سايم بەگى هات، به پۆزهوه چاويتكى به دەورى خۆي دا گيترا و گوتى:

– دەزانى چىيه؟ ئەو دايه سولتانه...

– دەى... دايه سولتان... چى ديكه؟

– دايه سولتان ئەنگوستيله سىحراوىيەكە و ئەو كراسه پىرۆزهى كه نۆهزار و نۆسەد و

نەوهد و نۆ نايەتى قورئانئى لى نووسراووتەوه، دابوو به حەمەدۆكى. وا نيه؟

— وایه.

— نهها، جا نیتستا به وردیم گوی لی بگرن. عارف سایم بهگی خوشهویستی نیمه دایه سولتانی بانگ کرده شاره که مان. نهویش بانگهیشتنه که می قبول کرد و هات. بهلام داوای عارف سایم بهگی نه دایه سولتانی چ بوو؟ بهلی جهنابی نوتنر مه بهستی نهوه بوو داوای لی بکا که نهو نهنگوستیله و کراسه ی بدا به سهربازه کانی نیمه ش! بۆ نهوهی نهوانیش نه بهرام بهر گولله ی همه دهۆکی دا پاریزراو بن و به کورتی گولله ی همه دهۆکیش کار نه وان نه کا!

لیره دا مورته زاغا راهه ستا، گهرووی پاک کرده وه و چاویکی به خه لکه که می دا گیترا:
— بهلی، دایه سولتان سه ره تا ملی نه دا و داوا که می قبول نه کرد، بهلام دوا ی نهوه ی بزیان گیترا به وه که عارف سایم بهگ له گه ل شازده پیاو چا که کانی خانه قای چلچاری هاوسه نگر بووه، قبولی کرد... دایه سولتان بریاری دا حوکمی کراس و نهنگوستیله که می همه دی به تال بکاتوه. کاتیک همه دهۆک نهوه ی بیسته وه... دهی، دیاره نیدی چی کرد! خۆی گه یانده شاری... و دایه سولتانی کوشت. ههروه ها یواهر فاروق و سه رجوخه عه لیش که ویستبوویان پیش به همه دهۆکی بگرن و نه هیلن نهو ژنه ی بکوژی، هه ره نهو بیناوه دا شهید بوون و گیانی خویان فیدای نیشتمان کرد.
چاوی عارف سایم بهگی نه خوشیان بریقانه وه:

— بۆی مورته زاغا! به راستی ناهه رین بۆ نهو هۆش و وردیینی بهت! سه د ناهه رین دۆستی خۆم!
زولفۆش ده ره پری، چوه لای مورته زای و ده نامیزی گرت:
— نهوه همه دهۆکی مالتویران ده کا! به راستی نهوه فکری چا که! چه کی همه دهۆکی به دژی خۆی ده کار ده کرتیته وه! هه زار ناهه رین، مورته زا، بۆی، بۆی مورته زا!
هه موویان هه ستانه سه ری و سویاسی مورته زا غایان کرد، که بیر و هۆشی ناوا به کار بوو و ریگا چاره به کی ناوا گونجاری دیبوه.

عارف سایم بهگ مامۆستا جحیله که می خویندنه گی بانگ کرد، ده قیتی پی تاماده کرد (بوخۆی ده ی گوت و نهو ده ی نووسی) و گوتی:

— هه رچی زووتر به تیلگراف نهو نووسراوه به ی بۆ رۆژنامه کان به ری بکه. بوخۆشم سه رهۆکی نیداره ی نهو رۆژنامه نه ناگادار ده که مه وه و ده ستوریان پی ده ده م به شیوه یه که زور سه ره خراکیش بی، چاپی بکه ن... زۆری پی تاچی همه دهۆک به وینه وه ده که ویتنه نیتو لاپه ری به که می رۆژنامه کانه وه.

مامۆستا که سه ری بهردایه وه و گوتی:

– قوربان، نەمن بۆخۆم لەمىژە پىمخۆشە وىنەيەكى حەمەدۆكى بىينم. بەلام پىموانىيە نەو وىنەيە هەبى. لە راستى دا هەرگىز وىنەي لى نەگىراوہ و پىشم وا نىيە دە هەموو ژيانى خۆي دا جارنىك چارى بە كامىترايەك كەوتبى!

عارف سايم بەگ لە وەلام دا قاقا پىتكەنى و گوتى:

– ئەوہ پىتوہندى بە نىمەوہ نىيە و كارى رۆژنامەكانە! كەيفى خۆيانە چۆنى جىبەجى دەكەن! بىگومان حەمەدۆكىكى سىمىلزى وا دروست دەكەن، هەر كەس چارى پىيەيكەوى، بتۆقى!

– هيوادارم بتوانن بە باشى فەرمانى جەنابت جىبەجى بكەن... ئىستا نەمن دەچمە پۆستخانەي و وەدواي كارى تىلگرافەكە دەكەوم.

مورپتەزاغا هەستا، چوو بۆ لاي مامۆستاكە بە شىتوہيەك كە ديار بوو خۆي رادەنا، دەستى دە گىرفانى نا، كىسەكەي هىتايە دەرى و چەند نەسكىناسى داىيە دەست نەو و گوتى:

– ئەوہش دەستخۆشانەي تۆ، چونكە كارەكەت زۆر باش بەرىتوہ دەبەي!

پاشان سووكە كۆخەيەكى كرد، چوو لە سەر مۆبلىكى لە تەنىشت عارف سايم بگى دانىشت و هەردوو ك دەستى لە سەر رانانى دانان.

نەو جار جەنابى نوینەر رووى دە هەمووان كرد و گوتى:

– ئىستا دەبى بە راستى قۆلى لى هەل كەين! دەبى پىاوہكانى خۆمان بۆ دىيان بەرىيكەين و هەوالەكە بە بەرەيرىنى بلار بكەينەوہ كە حەمەدۆك داىيە سولتانى كوشتوہ. دەزانن نەوہ شتىكى زۆر پىتويستە ئىدى؟

مورپتەزا گوتى:

– ئەوہي بە خۆم بسپىرە قوربان. دوو رۆژم مۆلەت دە! نەو جار دەبىسىيەوہ كە تەواوى خەلكى شاخ و دەشتى نەم هەرىمە حەمەدۆكى تف و لەعنەت دەكەن و دلنىيات دەكەم كە ئىدى نەو كابرابە لە بەين دەچى و لە كۆلمان دەبىتەوہ!

نەوانى دىكەش گوتيان:

– بە راستى باش بوو حەمەدۆك نەو پىرئىزەي كوشت. ئەوہ زۆر بە قازانجى ئىمە تەواو بوو. بىگومان نەو هەوالەكە حەمەدۆك داىيە سولتانى كوشتوہ، دەسبەجى بە هەموو ولاتى دا بلار دەبىتەوہ...

– نىمە دەتوانىن سوودىكى زۆرىش لە كوژرانى ياوہر و سەرچوخە عەلى وەرگرىن! ئىستا نەمن دەچمەوہ نەنكەرەي و داوا لە وەزىرى نىتوخۆ دەكەم سەرھەنگ عەزمى، نەو كەسەي بە "

باهۆز" به نيوپانگه، بنيرتته نيره... نه وه دواي همه دى ده كه وي و زستانيش بي، ده ستى لى همل تاگرى. جا نيدى خه لگمان له پشت بي و سه رهنگ عه زميش كاره كه ي به ستوه بي، نيدى همه دوك هه ر خۆ ناگرى و مانگينكىشى پى تاچى له بهين ده چى!

نه وي نيوارى له سه ر ناخواردنى و له كاتيك دا په يتا په يتا ناره قى راكى يان پيدا ده كرد، باس هه ر باسى سه رهنگ عه زمى بو، كه خه لك ناويان نابوو "باهۆز". نه وه سه رهنگه له ته واوى توركيه ي ناويانگى به نازايه تى ده ركردبوو. هه رچى جووتيرى له و ولاه تى هه بوون، هه مو لى ده ترسان. له وه تا كۆمار دامه زابوو، نه وه سه رهنگه بۆ هه مو لايه كى به رى كرابوو و هه ر شوپتيك جووله يه، يان دهنگيكي ناسازى تى دا به دى كرابا، وهك باهۆز تىكي يه وه ده پيچا، وهك ناگر ده ي سوتاند، به سه ريه كى دا ده رووخاند و نه وه جووتيره ترسه نۆكه پياوكوژانه ي هه ميشه فيتنه و راپه رينيان ده بن سه رى دايه، ته فروتونا ده كرد. پياويكى وا به زاكoon بو، كه ته نانه ت مرادپاشاى گۆركۆلى به نيوپانگيش له به رابه ر وى دا مه رى خوداى بوو! نه وه جار نه وه پياوه ده بيته راوچى تورووسى و هينده به سامه، به هه ر شوپتيك دا بروا، نينسانه كان، لووتكه هه ره به رزه كان، ناوه لديره خوړينه كان و بالنده چنگيژه گۆشتخوره كان له به رى دادينه وه و كرپوشى بۆ ده بن!

هه مو به كه يف بوون، پى ده كه نين و خۆشحال بوون. مورته زاغا نه وه نده خۆشحال بوو، كه خۆى پى پانه گيرا، هه ستا و ده ستى به سه ما كردن و چه قه نه ليدانى كرد.

عه لى يه شهل ساتيك له به ر په نجه رى راوه ستا، گوئى دا گالو بوغرى نيو ژوورى، پاشان به ماته ماته له وي دوور كه وته وه. باران وهك گۆزه ي سه ره و ژير ده بارى و نه وه نده تاريك بوو چاو چاوى نه ده دى. نه مشۆ زۆر له دوئينى شه وي تاريكتر بوو و باران و باكوته كه ش توندتر بوو. عه لى به پاريزه وه خۆى گه يانده به ر ده رگاى حه سارى ژانده رمه خانه ي. بانى خانوه كه ته نه كه بوو و له و گۆيا لبارانه ي دا ته قه ته ق و خرمه خرمنيكى دانابووه، توپت ته قانده بايه، كه س نه ي ده زانى. عه لى باي دايه وه لاي راسته و به بن ديوارى دا خۆى گه يانده نيو داره ناره كان. بنيامين له وي بوو.

– بنيامين، نه منم، عه لى يه شهل! گويت ليمه!

پياوه كه وه لامي نه دايه وه. نه ش بزوت. عه لى ديسان دواندى يه وه. ده ستى گرت و كيشاى، به لام نه و كابرا كه له گه ته چوارشانه يه وهك ره وه زه به ردتيك له جيى خۆى چه قيبوو و نه ده بزوت.

– بنيامين! بنيامين! هالوتيران، نه وه به و نيوه شه وه ي ليره چ ده كه ي؟ ولات رووناك بي و ژانده رمه ليره ت ببينن، سه د روحت پى پى، يه كت پى تايه لن! له ته په تت ده كه ن، بنيامين!

عەلی دەستەوادۆینی دەبوو و دەپاراپەوه، تیی دە کوتا، لئی هەژدە قورینجان، تەنانت بەردیکیشی بە لاقی دادا، بەلام کابرا قولانجیکیش نەبزووت. هەر راوەستاوو، وەك پەیکەرەیهکی بیگیان، وەك دارنکی نەستوو، وەك رەوێک.

— کۆرە بنیامین، بە قوربانت بێ، شێرەکم، پلینگەکم، دە سەرت گەڕیم... کۆرە پیاوی چاک بە... هەرچەندی عەلی هەولتی دا هیچی بۆ لێ گەڵ نەکرا و کابرا گوئی لێ نەبوو. عەلی زۆر ئالۆز بوو. روونی کردبا و ژاندهرمە بنیامینیان لێ وێ، لەو حەسارە دیبایە، دەیان کوشت. عەلی پشتی بە دارەکی پیشیانەوه دا و دانیش. بنیامین هیندیک جوولا، راژا، هاتە سەر چۆک، هەردووک دەستی لێ سەر دانیان و لە بن لێوی یەوه دەستی بە ورتە ورتی کرد. وا دیار بوو خەریکی دوعاکردنی بوو. عەلی ئەو هەلە قوازتەوه و گوتی:

— بنیامین گیان، دەرویشی خانەقayı چلچاوی، کۆری بنەمالە یاکان، شوانی مامزەکان، پیاوچاکە دلپاکەکم! گویم لێ بگرە! دایە سولتان هیندیک شتی بە من گوتە. نەمنی راسپاردەو ریتونیت بکەم و پیت بێم چ بکە!

بنیامین هەستایەوه سەر بێ. بەردیگی گەورە لێ پەنایان بوو. عەلی چوووە سەر بەردەکە، لێ وێ را سەری برده بن گوئی و گوتی:

— ئەوه فەرمانی دایە سولتانی یە! ئەو فەرمووی دەبێ لێ گەڵ عەلی یە شەلی برۆی و چت بێ بلی بە قسە بکە! ئەمن ئەوه پیم گوتی و تۆش نەگەر دەرویشی ئەو خانەقایە و شوانی مامزەکانی، دەبێ گویم لێ بگری! بنیامین ئەمن عەلی یە شەم! وە دوام کەوه با برۆین...

عەلی باسکی پیاووەکە گرت و نەویش ئەو جار وەك مەریکی دەستەمۆ وە دوا ی کەوت. باران حەشری دەکرد. گەرمە و شەڕی هەوران و ترووسکە ی برووسکان نەدەپراپەوه. ئەوان سووکێک لێ حەساری ژاندهرمەخانە هاتنە دەر و بە پەنا دیواران دا خۆیان گەیانده ئەو بەری مەیدانی. جادە ی سەرەکی شاری پەر لێ ناو بوو و ناوێک بە خورپە خورپە و هاشەهاش سەرەوژێر دەپزێشتە خورپە. هیچ کەس بە دەروە نەبوو و لە هەموو شارەکە دا تەنانت شۆقی چرایەکیش دیار نەبوو. عەلی بنیامینی بە دوا ی خۆی دا کیشا و بریدی یە مالتی مەلا دۆرانی کە لەمیژ بوو بە دلنیکەرانی یەوه چاوەروانیان بوو. کاتیک گەشیتنە پشت دەرگایە، مەلا دۆران گویتی لێ دەنگی پیتیان بوو و دەسبەجی دەرگای کردەوه. باران هەر وا بە خورپە دەباری:

— زوو کەن، وەرە ژووری...

عەلی بنیامینی وە پیش دا و پالتی پتوێ نا بۆ ژووری:

– چ قەوماوە عەلی، زۆر نینگەران بووم...
 ئەوەتا لە گەل خۆم هیناوە. وەك بەردی لە حساری ژاندرمه‌خانەى چەقیبوو و بۆم لە
 جیى خۆى نەدەبزوت...
 بنیامین خەنجەرێكى چەرکەسى دەسکزیوى بە دەستەوه بوو و هەردووک لای دەمی
 خەنجەرەکەى هیشتا بە خۆین بوون.
 چوونە نەژمی سەرەووتر. سۆزە نیل درابوو و لایەکی سوور ببۆوه. بنیامین لە نێوہ‌راستی
 ژووری پاوەستابوو. لەشى هەموو بە خۆین بوو...
 – عەلی، شتومەکەکانی لە بەر داکنە.
 دەبوو لە پیش دا خەنجەرەکەى لە دەستی دەرتین، بەلام قامکەکانی یان بۆ لە دەسکی
 خەنجەرەکەى نەدەبوونەوه. ناخەرەکەى عەلی گوتی:
 – جارێ با واز لە وی بینم و بۆخۆم خۆم بگۆڕم و هیندیک بیمەرە سەرخۆ. دواتر نەویش
 جییه‌جی دەکەم.
 کە هاتەوه پانتۆلیک و کراسیکى درێژى ماراشى دەبەر دا بوو و چەکەیه‌کی سووریشی دە
 پى کردبوو. عەلی ئەو جار بە بزەیه‌کەوه لە بنیامینی چووہ پیشی و گوتی:
 – دەرویش بنیامین! دەرویش بنیامین! ئەوه فرمانی دایە سولتانییە. ئەو فرمووی دەبی
 خەنجەرەکەت بەدەى بە عەلییە شەلی و پاشان سەربرگ، چەکە و جلەکانی دیکەشت داکنی...
 بنیامین بی سۆدوو خەنجەرەکەى دا بە عەلی، دانیشت، چەکەکانی لە لاقى دەرتنا و
 پاشان سەربرگەکەشى لە خۆى کردەوه. گۆرەوی یەکانی وشک بوون.
 – بنیامین ئەو جار فرمانی دایە سولتانی ئەوہیە، کە دەبی پیم بلیى بزائم پانتۆل و
 جلەکانی دیکەت تەر نین...
 بنیامین دەستی بە جلەکانی ژێرەوهی دا دا گێرا و ورتەیه‌کی لی‌هات:
 – نا...
 – ئەدی دیوی نێوہ‌وهی سەربرگەکەت؟
 – ئەویش دیوی ژووریتی تەر نیە!
 – باشە، وەرە لە بن سۆبەى دانیشە و خۆت گەرم کەوه!
 – بنیامین هەستایەوه سەر پى. هیندە کەلەگەت بوو، سەری وە بەری میچی دەکەوت. لە
 بن ناوری دانیشت، سەری بەردایەوه و نیدی جوولەى نەکرد. دەت‌گوت بە عەرزەکەیه‌وه درواوه.

له سەر مهجومعههكى گهوره نانيان هيتا. قايتك ماشينه كه ههلمى لى تهله دستا و بۆنى سىر و نهعهنى لى دههات، ههروهه گۆشتى سوورههه كراو، پهتاتهى سوورههه كراو، پلاو و دهورى بهك ههنگوين له سەر مهجومعههكى بوون.

مهلا دۆران گوتى:

– فهرموو دهرويش بنيامين، فهرموو بخۆ! ههر خدا بۆخۆى دهزانى، چهند رۆژت به برسيتى بردۆته سەر.

عهلى گوتى:

– وايه وهللا! لهوهتا هاتۆته ئيره، ههر لهبن نهو دارههناهى بهر دهركاى ژاندهرمهخانهى راوهستاوه و چاوهروان ماوهتهوه، كهس نهى ديوه، يان با بلتين كهس ناوړى وى تهداوه. جارى واشه نهگهر كهسيك، يان شتيك بهردهوام له شوئنيك مايهوه و جيتى نهگۆرى، وهبهر چاوى خهلكى نايه! ده فهرموو، دهرويش بنيامين، بخۆ!

دهرويش ههر وا سهرى ده بهر خۆ نابوو و گوتى لهو قسانه نهبوو. دهتگوت مهجومعههكى ههر نهديوه.

مهلا دۆران جارتيكى ديكهش رووى تى كردهوه:

– دهرويش گيان بخۆ! چيشته كان سارد دهبنهوه!

بهلام بنيامين هيچى نهدهبيست و ههر وا له گهل بير و خهياالى خۆى تينكهل بوو. نهو جار

عهلى به شهل گوتى:

– گويم لى بگره، دهرويش! دايه سولتان، شينخى خانهقاى چلچاوى فهرمووى: پيتى بلنى وهرسوورپيته لاي مهجومعههكى، ماشينهى بخوا، برينج، گۆشت و پهتاتاهش بخوا. دواى نهوانه ههنگوينيش بخوا. بهلام دهى فهرموو پهلهى نهكا و بهكاوهخۆ بخوا!

بنيامين تهناهت بهبى نهوهى همستيته پيش، له حاست خۆى سوورا، كهوچكهكهى دهست دايه و دواى نهوهى نيوهى شورباوهكهى ههل تهوراند، پلاوهكه و چيشته كانى ديكهشى ههموو خوارد.

نهو جار كاتيك دهيهويست دهست به ههنگوينهكهى بكا، عهلى وشياري كردهوه:

– راوهسته دهرويش بنيامين! له پيش دا دهبى هينديكى ديكه لهو شورباوهى بخۆى، دوايه

دهست بكهى به ههنگوينهكهى!

بنيامين به قسهى كرد و دريژهى به خواردن دا. زۆر به پهله دهى خوارد و وا ديار بوو نهگهر

ليت گهرابايه و وشيارت نهكردبايهوه، بيرى له دهستكيشانهوه نهدهكردهوه.

– بنيامين نهو جار بهسه...

ده‌رویش بنیامین ده‌ستی کیشایه‌وه و له بن لیتیو دا دوعایه‌کی خویند:

– شوکرانه‌بژیژی ده‌رگای تۆم خوی گه‌وره، له به‌رام‌به‌ر نه‌و رزق و تیشووه دا که پیمان ده‌به‌خشی و هه‌تا هه‌ین لیمان‌نا‌بری!

نه‌و جار ده‌رویش چاوه‌کانی کرانه‌وه و هیندیک سهرسورمان له پرومایی دا به‌دی ده‌کرا. چاوی به‌ ده‌روبه‌ری خۆی دا ده‌گێرا و ده‌ت‌گوت تا ئیستا نه‌ی‌زانیوه له‌ کوی‌یه. پاشان سیه‌ری زه‌رده‌خنده‌یه‌کی به‌ سهر لیوان‌کشا، به‌لام زه‌رده‌خنده‌که زوو ون بوو و نیوچاوانی گنجی تی‌که‌وت، ده‌م‌رچاوی گرژ بوو و راچهنی. له‌ سه‌ره‌خۆ هه‌ستایه‌ سهر پی و گوتی:

– کاعه‌لی، خه‌نجه‌ره‌که‌م کوا؟

– نه‌وه‌تا لی‌ره‌م داناوه...

بنیامین خه‌نجه‌ره‌که‌ی لی‌ره‌گرته‌وه و ده‌ کالانه‌که‌ی نایه‌وه. دیار بوو هیندیک هاتیبۆوه سه‌رخۆ.

– یاره‌بی خودا بته‌به‌خشی، کاعه‌لی...

– ئیشاللا تۆش بیه‌خشی، بنیامین...

نه‌و جار بنیامین چاوی ده‌ چاوی عه‌لی بری و به‌ نا‌ره‌حه‌تی‌یه‌وه له‌ بن لیتیو‌یه‌وه گوتی:

– دایه‌ سولتانیان کوشت... به‌ ئیدانی کوشتیان... ده‌زانی ئیستا ته‌رمه‌که‌ی له‌ کوی‌یه؟

لی‌ره‌ دا ده‌نگی کز بوو و چی دیکه‌ی بۆ نه‌گوترا:

– له‌ مزگه‌وتیه‌...

بنیامین هه‌ستایه‌ سهر پی و به‌ په‌له‌ بۆ لای ده‌رگا چوو.

– راوه‌سته بنیامین!

بنیامین له‌ جیی خۆی راوه‌ستا.

– هیندیک راوه‌سته، نه‌منیش له‌ گه‌لت دیم.

ده‌رویش بنیامین له‌ سهر عهرزی دانیشت و چه‌که‌کانی ده‌ بی کرد. پاشان هه‌ستا ده‌رگای

کرده‌وه و به‌ په‌له‌ وه‌ده‌ر که‌وت. عه‌لی به‌ دوا‌ی دا رای کرد.

– راوه‌سته بنیامین، ده‌بی نه‌منت له‌ گه‌ل بم! راوه‌سته، با نه‌و چراهه‌ستی‌یه‌ی بینم!

عه‌لی چۆوه ژووری، عه‌له‌تریکیک له‌ په‌نا نا‌ورگی مده‌به‌قی دانرا‌بوو، رۆی بۆیه و هینای. پاشان

قۆلی ده‌رویشی گرت، رۆیشتا و خۆیان گه‌یاند ه‌ مزگه‌وتی. مزگه‌وته‌که هه‌یج‌که‌سی لی‌ته‌بوو.

عه‌له‌تریکه‌که‌یان هه‌ل‌کرد، ته‌رمی دایه‌ سولتانی ده‌ به‌رمالیک‌کی سپی‌یه‌وه پی‌چرا‌بوو و له‌ نیوه‌راستی

دانرا‌بوو. کاتیک ده‌رویش بنیامین گه‌یشته‌ لای، که‌وته سهر چۆک و سی جار‌ان عه‌رزه‌که‌ی ماچ

کرد. پاشان بهرماله‌که‌ی لی‌کرده‌وه و سی جاران دهستی ماچ کرد و له سهر نیوچاوانی دانا. نهو جار ده بهرماله‌که‌یه‌وه پیچایه‌وه، ده‌یه‌ویست هه‌لی‌گری و بی‌خاته سهر پشتی خۆی.

— پراوه‌سته بنیامین! نه‌تۆ نهو چرایه‌م بۆ بگره و پروونا‌کاییم بۆ بکه، ئیستا تهرمه‌که‌ت بۆ ده‌پیچمه‌وه.

عه‌لی سهر‌به‌رگه‌که‌ی خۆی دا‌که‌ند، له سهر بهرماله‌که‌یه‌وه توند ده تهرمی دایه سولتانی‌یه‌وه پیچا و نهو جار به کۆلی بنیامینی دادا و جوان بۆی قایه‌ کرد. له‌شی دایه سولتانی هینده سووک بوو، ده‌ت‌گوت بالنده‌یه ده سهر‌به‌رگه‌که‌یه‌وه پیچراوه. عه‌لی گوتی:

— ده‌رویش، ناوا باشتره، دیتوته چۆن ده‌باری؟ خۆ نابێ تهرمی دایه سولتانی تهر بی.

— نهو عه‌له‌تریکه‌ش له گه‌ل خۆت به‌ره. که‌ندوقوول ده ریگایه دا زۆرن. له وانه‌یه له شوینتیک پیوستت پتی بی. پیم بلی بزائم ده‌مانچه‌ت پی‌یه؟

— نا، ده‌مانچه‌م پی‌تیه.

عه‌لی ده‌مانچه‌که‌ی له قه‌دی خۆی کرده‌وه و له قه‌دی بنیامینی به‌ست. ده‌راغه زیاده‌ی‌ه‌کانیشی دایه:

— نهوه چارده خۆره. وا باشه پی‌تبی! زستانه، نه‌وه‌ک له ریئه تووشی گورگان، یان ده‌عبای دیکه بی. ئیستا برۆ خوات له گه‌ل بی!

بنیامین ده‌رگای مزگه‌وتییی کرده‌وه و نه‌وه‌نده‌ی بلینی یه‌ک و دوو له نیو تاریکایی‌یه دا ون بوو. ریوره‌سمی ناشتنی یاوه‌ر فاروق و سهر‌جووخه عه‌لی که‌رتیشی به شیوه‌یه‌کی زۆر ری‌کوپتیک و پازاوه به ریوه چوو. قسه‌که‌ر دوا‌ی قسه‌که‌ر به تین و هه‌ستیک‌کی زۆروه قسه‌یان کرد و بۆ نهو دووانه که قاره‌مانانه گیانی خۆیان له ریگای نیشتمان دا به‌خت کردبوو، گریان و نه‌فهرت و بی‌زاریی خۆیان له همه‌ده‌ک، نهو دیوه‌زمه خۆینه‌خۆره که نه‌وانی کوشتبوو، ده‌رده‌بری...

عارف سایم به‌گ دوا‌ی هه‌مووان چوره سهر سه‌کۆی قسه‌ کردنی. نهو جلیکی ره‌شی ده‌ به‌ر کردبوو و ده‌سه‌ریه‌کی سپیی گه‌وره‌ی به ده‌سته‌وه بوو، که په‌یتا په‌یتا چاوی پی ده‌سپری‌یه‌وه. پیش وه‌ی ده‌ست به قسان بکا، نه‌رمیک کۆخی و گه‌رووی خاویزن کرده‌وه. لهو کاته دا خه‌لکه‌که‌ه وا بی‌ده‌نگ ببوون، ته‌نانه‌ت می‌شیکیش به وی دا فریابیه، ده‌نگی بالی ده‌بیسرا:

— هاو‌نیشتمانانی خۆشه‌ویست! همه‌ده‌کۆی پیاوکوژ خۆی گه‌یانه‌ه‌شاره‌که‌مان و خاتوونی دیندار و پاک، شاژنی نیو خاسه‌ژنه خواناسه‌کان، واته دایه سولتانی کوشت! نهو هه‌روه‌ها یاوه‌ر فاروق و سهر‌جووخه عه‌لیی خۆشه‌ویستمانیشی کوشتوه، که دیاره نه‌وانه هه‌ردوکیان

گیانیان له پریگای نیشتمان دا بهخت کردوه. نهوان ههردووکیان گیانی خویان نه کاتیك نه بهخشیوه، که خویان کردبووه مهتالی بهرگری لهو ژنه پیروژهی، که پشتاوپشت دهچیتوهه سر ههزرتی پیغهمبهر و نه تایفهی وییه! نهوان نهرکی خویان بهرپوه برد و به راستیش نهرکی نئیمه ههموومان ههر نهوه بوو که نهو ژنه شیخه دینداره، به نرخه له دهستدانی گیانی خوشمان بیاریژین! چونکه دنیای موسولمانان تا نیستا به سهدان، ههزاران، یان با بلین میلیونان شیخ، پیر و پیغهمبهری به خۆوه دیتوه، بهلام ههراگیز ژنی واهان نهبوون که بگهه پلهی پیغهمبهرایهتی یان شیخایهتی. نهو ژنه پاکه تهنیا ژنیک بوو که خوی تهبارهک و تهعالا نهو پله و پایه پیخشیبوو و نه تورکیه نئیمه هینابویه سهر دنیا! چونکه سهرکۆماری نئیمه ریژیکی زۆر بز ژنان دادهنی، سهرنجی تایهتی یان دهاتنی و نئیمهش پهیرهوی له فرمانی وی دهکهین، کاتیك ناگادار بووین دایه سولتان له وی، واته له شاخی مهترسیی له سهره و ههمه دۆکی پیاوکۆز نیازی کوشتنی ویی ههیه، گهورهترین نهفسهری خۆمان، واته یاوهر فاروقمان نارده لای و بانگمان کرده نئیره. هینامانه نئیره بز نهوهی له مهودوا له شاری بژی. لئیره ریژیکی زۆرمان لیگرت. ده لیفه و دۆشهکی پهری قوو دا دهمان نواند، ههموو چهشنه خوارهمهنییهکی خۆش و تهنانهت وهک دهلتین شیری مریشکیشی ویستبا، بزنی ناماده دهکرا و له پیشی دادهنرا! نهوه نهرکی نئیمه بوو نهو ژنه خواناسهی که یهکهم ژنه شیخی سهر نهه عهززه بوو و دیاردهیهک بوو تا نیستا ویتهی نه دبترا بوو، وهک چاوی خۆمان بیاریژین و وهک خهزینهیهکی گرانبایی ناگاداری لیگهین! دایه سولتان زۆر نه پینشوازیی نئیمه رازی بوو و زۆری سوپاس کردین! بهلام ههمه دۆک که نه خودای دهناسی و نه باوهری به کهلامی خوی و پیغهمبهری خوی ههیه، بهو کارهی نئیمه نارهبهت بوو و برپاری دابوو تۆله بکاتهوه. ههر بۆیهش خۆی گهیانده نئیره و نه کاتیك دا نهو شهوه بارانیکی یهکجار توند باریوه، برووسکه و باکویتیکی زۆر خهست ههبووه و تاریکه شهویکی قورس بووه، ههمه دۆک دهرفهتی هیناوه و ههم دایه سولتانی خۆشویست و نازیزی نئیمه کوشتوه و ههم نهو یاوهر و سهرجووخه قارهمانه، که نهرکی پاراستنی وی یان به نهستۆوه بووه...

هاوینشمانه بهرپزهکان، خهلکی قارهمانی شاره خۆشویسته کهمان! نیستا نهمن زۆر نارهبهت! زۆر به داخم! چونکه ناچارم ههوالیکیشان بدهمی، که پیاو وا لیدهکا خوین بگری. نهویش نه میه که ههر نهمشوه ههمه دۆک توانیوهتی خۆی بگهیهنیتته مزگوتی که تهرمی دایه سولتانی لیپوه و نهو تهرمه پیروژهی له گهل خۆی بردوه. هیندیک کس گوئیان لیپوه له کاتیك دا له شاری وهدهرکهوتوه

گوراندوویه‌تی: ئەمن تەرمی ئەو – ببورن، لە زمان ئەو پیاو کوژەیه‌وه دەئێم – جندەیه‌ی داوئەمە پێش سەگان، با بی‌خۆن. ئەو چەتە خۆتەخۆرە زۆر قەسە ناخەزی دیشی کردوون، کە بە راستی ئەمن پێشمەرە بە زمانیان دا بێنم و لە راستی دا کەسێک کە تۆزێک وێجانی هەبێ، نەک هەر بە ژنیکی گەورە و پاکی وەک دایە سولتانی، بەلکۆ بە ژنی دیکە و تەنانت بە خراپە‌هە‌کیشیان نالی...

لێرە دا عارف سایم بی‌دەنگ بوو و پروومەت و چاوەکانی بە دەسره سپی‌هە‌کە‌ی سڕینە‌وه. جەنابی نوێنەر گریانی دە ئەوکی مابوو و لە عە‌ی‌هە‌تان دەنگی گیرابوو.

– بە‌لی، دۆستان، ئەمن پێشتر شانە‌هە‌شانی شازدە پیاوچاکە سە‌وزپۆشە‌کان لە بە‌رامبەر دوژمنانی ئەم نیشتمانە دا شە‌رم کردووە، ئەو پیاو چاکانە‌ی هە‌موویان لە شەر دا شە‌هید بوون و هە‌یجیان نە‌گە‌رانە‌وه. ئەوان هەر یە‌کە‌و بە لە‌شکرێکی بوون و هەر لە سایە‌ی نازایە‌تی و ئە‌وانی‌شە‌وه بوو کە ئێمە تە‌وانیمان دوژمنی تێ‌لە‌ب‌ش‌کێ‌نین و دە دە‌ریایە‌ی کە‌ین! لە نە‌کاو دە‌نگی بە‌رز کردووە:

– نا... نە‌تە‌وه‌ی تۆرکی ئێمە هەر‌گیز ئەو جینایە‌تە‌ی دە‌رحە‌ق بە‌و ژنە‌ خواناس و گە‌ورە‌یه‌ی کراوە، لە بیر ناچیتە‌وه و تۆ‌لە‌ی دە‌ستینیتە‌وه. تە‌نانت نە‌گەر ئەو سە‌مە دە‌رحە‌ق بە‌ ژنیکی ناسایی و گریان تا‌وانبار و خراپیش کرا‌یە‌ه، هەر وا بە‌ خۆ‌رای نە‌دە‌چوو و ئێمە لە بە‌رپۆ‌هە‌رانی ئەو جینایە‌تە‌ خۆش نە‌دە‌بووین! ولاتی ئێمە دە‌بی ئەو خە‌سارانه بە‌ تۆ‌لە‌کردنە‌وه لە حە‌مە‌دۆ‌کی دپۆ‌هە‌زمە‌ی کافرێ خۆتە‌خۆر قەرە‌بوو بکاتە‌وه!

لە‌و حالە‌ش دا وەک هە‌لۆ‌یه‌ک کە‌ بالی لێ‌تە‌دە‌دا، باسکی نا‌والە‌ کردنە‌وه و هە‌لی‌تە‌کاندن. خە‌لکە‌کە‌ش دە‌ستیان بە‌ هەر‌او‌ه‌وری‌ه کرد:

– تۆ‌لە‌ی دایە سولتانی دە‌ستینینە‌وه!

– بە‌ زوویی حە‌مە‌دۆ‌ک دە‌بی بگری!

– بۆ‌خۆ‌مان دە‌زانین بی‌گری چیی لی‌دە‌کە‌ین!

کاتی‌ک عارف سایم بە‌گ لە‌ سەر سە‌کۆ‌کە‌ی هاتە‌ خوارێ، خۆش‌حال و رازی بوو. هە‌موو رایان کردە‌ پێش‌ی و سە‌بارە‌ت بە‌و وتارە‌ پەرمانایە‌ پیرۆ‌زی‌ی‌یان لی‌کرد. هێ‌ندێ‌کان دە‌ با‌وه‌شیان دە‌گرت و هێ‌ندێ‌ک دە‌ستیان ماچ دە‌کرد. ئە‌ویش پی‌دە‌کە‌نی و کە‌یفی ساز بوو. ئی‌ستا ئیدی هە‌یج نیشانە‌یه‌کی خە‌م و خە‌فە‌تی بە‌ رووی‌هە‌ دیار نە‌بوو.

کاتی‌ک حە‌شیمە‌تە‌کە‌ بە‌ره‌وشار بۆ‌وه، ئیدی ئەو سواری ماشینە‌کە‌ی نە‌بۆ‌وه، بە‌لکۆ بە‌ پێ‌یان، لە‌ حالێ‌ک دا بە‌شیکێ قورسایی لە‌شی دە‌دایە‌ سەر وە‌کازە‌کە‌ی، سینگی دە‌رپە‌راند‌بوو،

سەرى ھەلتىنابوو و بزەيەكى نە سەر لىوان بوو، نە پىتش خەنكەكەيەو دەپۆيشت. بەو شىئوہە بە مەيدانى شارى دا تىپەرى و لەو بەينە دا بە ھىچ شىئوہە كىش ناورى نەدەدایەوہ نەملاونەولای خۆى و ئەوانەى نەدەدى كە لە ھەردووك لايان راوەستابوون و بەرپزەوہ دەستيان بۆ لە سەر سىنگيان دانابوو و سلاويان لى دەكرد.

ھەلمەتى ھاندانى خەلك و پرۇپاگەندە دژى ھەمەدۆكى، لە سەر ئەو بناخەيەى كە بەلى ھەمەدۆك چۆتە شارى و داہە سولتانی لە بەر ئەوہى وىستوہە نەنگوستیلە و كراسە سىحراوى بەكەى بەدا بە ژاندەرمەكان، كوشتوہ. زۆرى خىر نەدایەوہ. تەنانت نەوانەش كە سەرەتا لەوانە بوو تا رادەيەك باوہريان كوردبى، نىستا شەرميان لە خۆيان دەكرد كە چۆن ئەو درۆ گەورانەيان قوت داو! ھىندەى پىتەچو خەلك زانيان كە ياوہر فاروق و سەرچووخە عەلى كەرتىش لە داہە سولتانیان داوہ و كوشتوويانە. ئەوہش دەگوترا كە رۆژتەك ھەمەدۆك نەخۆوہ ھەستى بە دلەراكىيەكى قورس كردوہ، دەنگىكى لە شوئىتىكى دوروہە بىستوہ و دئى ھەوائىكى ناخۆشى پىداوہ. ھەر بۆيە بە پەلە لە شاخى را ھاتۆتە شارى. كاتىك نە تەنىشت پردى چاوى بە تەرمى داہە سولتانی كەوتوہ، خۆين گرياوہ و ئىدى ھەلى کوتاوہتە سەر ژاندەرمەخانەى. لە پىتش دا عەلى كەرتىشى كوشتوہ و پاشان ياوہر فاروق و بەو شىئوہە تۆلەى خەجىشى لە ياوہرى كەردۆتەوہ و پاشان تەرمى ئەو دووانەشى ھىتاوہ لەملاونەولای داہە سولتانی درىژى كەردوون...

چەند رۆژ دواى رپۆرەسى ناشنى ياوہر و عەلى كەرتىشى باسىكى نوئى لە نىو خەلكى دا سەرى ھەلدا: ھەمەدۆك و دەستەكەى ھاتوونە خوارى و چلسوارەى غەببىش بە كراسى سەپىيەوہ وە پىشيان كەوتوون. خۆيان گەياندۆتە ئەو ئۆردوگايەى تەرمى داہە سولتانی لى بووہ و سىسەد ژاندەرمەش كىشكىان لى كىشاوہ. تەرمى داہە سولتانیان لە وئى، لە نىو ئەو ھەموو ژاندەرمانە ھىتاوہتە دەر و بردوويانەتەوہ بۆ خانەقاي چلچاوى! خەنكەكە ئەوہيان پى راست بوو و دەيانگوت راستى رەنگە بۆ ماوہيەكى كورت، بەلام ھەتاھەتايە ون نابى، ھەر وەك چۆن رۆژ ھەمىشە دە بن ھەورى دا نامىنئەتەوہ!

ھەر لەو كاتە دا كە عارف سايم بەگ لە گەل خەليل بەگى گەورە، زولفۆ و مەلا دۆرانى دە رپى نەنكەرە دا بوون، بنيامىنىش بەرەو چيا و خانەقاي چلچاوى دەچۆوہ و گەنجينە پىرۆزەكەشى كە وەك چاوى خۆى دەپاراست، بەكۆلەوہ بوو. دەگەبىشتە ھەر دىيەكى، بۆ خەلكى دەگىرپايەوہ كە چۆن عەلى كەرتىش و ياوہر فاروق داہە سولتانیان كوشتوہ و چۆنىش پىش ئەوہى ئەو ژنە خواناسە دواھەناسەى ھەل كىشى، بۆخۆشيان كۆرراون.

دهرۆيش بنيامين سهره نجام دواي چهند رۆژ ريتگا برين و تى په رين له دهيان كيتوى بهرز و دۆلى قولتى پر له بهفر، گهيشتهوه خانەقاي چلچاوى. تاته بهردىكى شينى پان و دريژ له حسارى خانەقايه دا بوو، تهرمه كى به پيچراوه يى له سهر نهو تاته ي دانا و بوخوشى له بن سهرى راوه ستا و سهرى داخست. هينده ي پي ته چوو خه لكى گونده كان له هممو لايه كى را داوه رين. خه لكى هممو چياو دۆله كانى نهو هر تيمه بهر به رينه، بى نهو ي بير له بهفرو سهرماي سخت بكه نهوه، بهره و خانەقاي چلچاوى وه پى كه وتن...

پيش هممو كس سهر بهرستى خانەقايه هات ، له پنا دايه سولتاني چۆكى دادا و فاتيحاي خويند. نهو سو فويه هممو ته مهنى خۆى به شوانى به تيبى ميگه له كانى خانەقايه برد بووه سهر و نيستاش به سهر كاروبارى خانەقايه راده گه يشت. پاشان بابو ههنگرين كه پياو تىكى پير بوو و ته مهنى له سه تى تى په ريبوو، گه يشت. بابو ههنگرين خه ليفه ي خانەقايه بوو و لهو ديوى نهو چيايانه، لهو بهرى چۆمى فوراتى گوره ي كۆمه لتيك دهر و يش بوو. نهو دهر و يشانه له كاتى زيكر و جهزمبونى دا ژهريان ده خوارد، به لام هيچيان لى ته ده هات. بابو ههنگرين شمالي تىكى ده بهر پشتيندى دابوو، ساز تىكى به دهسته وه بوو و كلاو تىكى خورى گوره ي له سهر بوو، ريشى وهك به فرى سپى بوو و ههتا سهر نيوكى ده هات. نهو يش هات و له حالتيك دا دهسته كانى چهپ و راست له سهر سينگى دانا بوو و سهرى بهردا بووه له پنا سهر بهرستى خانەقايه راوه ستا.

پاشان دهر و يشه كانى خانەقاي "دهه كارگينه" لى هاتن. نهو خانەقايه له قهراغ دهر ياي نيوه راست بوو. نهو دهر و يشانه ش تايبه تمه ندى يان نهوه بوو، كه ده يان توانى وهك چۆن به سهر عه رزى دا دهر و ۆن، به سهر شه پۆله كانى دهر يايه ش دا برۆن. پاشان به دره دى نى به كان هاتن. نهوانه خه لكى ليواره كانى دهر ياي "نيژه" بوون و لاقيان له ههر شوين تىكى دانا بابه، جا شاخ بوايه، په وهز بوايه، يان دهشت و شۆره كات بوايه، نهو شوينه گولتى لى شين ده بوون، ده سه جيش گوله كان گوره ده بوون، ده بشكو وتن و بو نى جوړاو جوړيان به ولاتى دا بلاوه ده كرده وه. نهو جار نۆره ي عه و داله كانى دى رسي مى هات. به لام نيدى نهو عه و دالانه تايبه تمه ندى و توانا كانيان نهوه نده زۆر بوون، ده نه ژمار نه ده هاتن. له كۆتاييش دا دهر و يشه كانى كۆمه لتى حاجى به كتاشى له شكلى ژماره يه كى يه كجار زۆر كۆترى سپى دا پهيدا بوون، هاتن نيوان گومبه زى خانەقايه و نهو تاته يان داپوشى، كه تهر مى دايه سولتاني له سهر دانرا بوو. وايان داپوشيبوو، ده تگوت چارشو تىكى سپى به سهر نهو شوينه دادراوه. كۆمه له دهر و يشى ديكه ش زۆر هات بوون. دهسته ي وا بوون ده يان توانى شمشرى قوت دهن، زهرگى نهو دى واوديو له زگى خۆيان دهن، به سهر كۆيهك

پۆلوی سوور دا بړۆن، سواری شیری بن، یان بهرد و داری بکه نه ده عباي زیندوو. خه لکتیکی زۆر کۆ ببۆوه. هه موو له پشت یه کتر به ریز راوه ستابوون، ده ستیان چه پ و راست به سینگیانه وه بوو و سه ریان بهردا بۆوه.

ناسنگره کانی نانتیپی، پینه چی و جۆلا کانی ماراشی، زترینگه ره کانی مالاتیای و هه مر کهمی دیکه ش بیستبووی دایه سولتان کۆچی دوابی کردوه، سه ره رای سه رما و زه همتی زۆری رینگایه، هه موو هاتبوون. کۆمه لیک ژن که نه بن ده سمائی سپی یه وه نه چکه ی ره شیان له سه ریان به مستبوو و کراسی ره نگاره نگیان له بهر دابوون، ده وری تهرمه که یان دابوو. هه رچی ژنه دیهاتی نهو ناوچه به بوون، هه موویان له گه ل بیستنی نهو هه وانه پرچیان له بن ده سمائی سپی دل که نه سه ره وه ی نه چکه ره شه که له سه ریان نابوو— شارد بۆوه، کراسی هه ره جوانی خۆیان یان ده بهر کردبوو، خشلی مروری، زتی، یاقووت، یاقیق و زتیویان به خۆوه هه نواسیبوو و هاتبوونه خانه قایه. نهوانیش هاتن له پشت ژنه کانی دیکه وه به نالقه راوه ستان. ورده ورده خه لگ هینده هاتن و نالقه کان نه وه نده زۆر بوون، که نیبی هه ساره که پر بوو، پیتش هه ساره که پر بوو، خه که ی خواره وه پر بوو و وای لی هات خه لگ بهینی خانه قا و ره وه زه کانی خواره وه ی خانه قایه شیان پر کرد. بیجگه نه سه ره به رستی خانه قایه، بنیامین و مه لا و شیتخه کانی خانه قاکانی دیکه، هه یچ پیاری دیکه نه ده هاتنه نیو نهو نالقه انه که ژنه کان به ده وری یه ک دا پینکیان هیتابوون. بیاهه کانی دیکه هه موو له دووره وه راوه ستابوون و پالیان و نیک دا بوو.

پیتش هه موو ژنه کان دایه حۆری دهستی به شینگیری یه کرد، ته للی خاتوونیشی له کن بوو. ته للی خاتوون کچی به گیتی زۆر خۆشناو بوو و نه پیتهلگوتن و شینگیری یه دا نیویانگی هه بوو. خوشکه که شی که ناوی هه سیبه بوو، شینگیری پینکی وای بوو کاتی که به مردوو یه کی هه لده گوت، شاخ ده له رزی و دار و بهرد ده گریان.

دایه حۆری شیعری کی به ده نگ ده گوت. سه ره تا ژنیک له بهری ده گتیرایه وه و پاشان هه موو ژنه کان به یه که وه دوویاتیان ده کرده وه. دایه حۆری راده ژا و ده لۆرایه وه و سه دان ژن شیعره کانی وییان دوویات ده کرده وه. نهو شینگیری یه له نیو لووتکه کان و ره وه زه به رزه کان دا ده نگه ده دایه وه و نه ک هه مر نینسانیک گوتی لی یوایه ده له رزی و دلی پر ده بوو، به نکوو عه رز، ناو، دار، بهرد و ناسمانیش ده گریان...

دایه حۆری ده لۆرایه وه:

— کافرێک له دایه سولتانی دا و کوشتی، ناپیاویکی بی دین و نیمان، یه زیدیک. نیستا چاره گه شه جوانه کانی هه لته یه نی... نهو دایه سولتانه ی زمانی گورگان، بانندان، میروولان و

تهنانت میثومه گه زانیشی ده زانی... هه رچی گیانله بهری سهر نهو عهرزه ی بوون ده هاتن و له خزمه تی دا دهسته ونه زهر راده وهستان. شایان ده هاتنه خزمه تی. کیتوان ده هاتنه خزمه تی. جوگه، چۆم و تهنانت فوراتی گه وره له بهستیینی خۆی ده هاته ده ری، ده شته کانی به جی ده هیشتن، وه سهر ده که ورته سهر شاخه به رزه کان و هه موویان ده هاتنه ئیره و لاقی دایه سولتانیان ماچ ده کرد! له بهر خاتری وی شاخه کان هه زار جار ده نگیان ده دایه وه، گوڤ له بهر پیی ده پشکووتن، پۆژ له بهر وی شه به قی به سهر عهرزی دا بلاو ده کرده وه...
 سهدان ژن یه کده نگ نهو شیعرا نه یان دوویات ده کردنه وه و وا ده هاته بهر چاو که شاخه کانیش له گهڤ ده نگی وان راده ژان.

" هه موو گوڤیک ناری خۆی پی ده گوت. هه موو باننده کان، میرووه کان و میثومه گه زه کان ده ردی دلایان له لای ده کرد. هه موو ده عبا و گیانله بهری دنیا به ده هاتنه لای، تا نه خۆشی و دیارده خراب و نیگریسه کان له خۆیان دوور که نه وه. ده زمانی له گوڤ و گیای دروست ده کرد و نه خۆش و برینداری پی چاک ده کردنه وه. خه می له هه موو چاوله ده ستیک ده خوارد و یارمه تی هه موو له شه بهاریکی ده کرد. لهو دیوی دیواری نهو بهری، هه مه دۆک به روخساریکی چرژاوه وه، دووربین له مل دا، فیشه کدانی پهراویز زیرین به قه ده وه، سه رکلاوی به گوڤینگ له سهر، سه ره بهرگی ماراشیی ته قه لزه رد نه بهر دا و تهننگی کارابینی له سه ری به ده سه وه، راست راهه ستاوه، گنجی ده بالای دا نین، ده ئیی کۆنه که یه که نه رووناکی! پیتم بلین بزائم دۆستان، کی هه مه دۆکی له مه رگ رزگار کرد و له کاتیک دا نیدی به مردوو ده ژمیتردا، دیسان زیندوو کرده وه؟ کی بوو یاران؟ خزمان کی بوو؟

" دایه سولتان! دایه سولتان... " ده نگه کان بوون به زایه له و کیتوه کان ههوت جار نهو ده نگه یان دوویات کرده وه.

دایه حۆری هه ستایه سهر پی و هه موو ژنه کانیش له گهڤ وی ههستان. نهو له تهرمه که ی چوه پیشت، دهسته ونه زهر له په نای راهه ستا، پاشان داها ته وه، دهستی دایه سولتانی گرت، ماچی کرد و سی جارن له سهر سه ری دانا. نهو جار دهستی به شینگیری کرده وه و زۆر به سۆزتر له پیشوو لۆرایه وه:

ههسته، دایه سولتان، ههسته جوانی جوانان! نهتۆ نانی برسی یان بووی، پشت و په نای هه ژاران بووی! ههسته، پروانه نهو هه موو خه لکه میواتن! ده ههسته! ناخر بابو بایره کانیشت، نهوانه ی شمشیری سه لاهه دینیان پی بوو، نهوانه ی له چیای هه سمنی شه هید بوون، هاتوون. نیدی نهو شمشیره

به كەس هەڵتایە. ئەو پیاوێ سەوزپۆشانی ئە نێو حەشیمەتی دا ون بوون و تینكەتی چلسواری غەیبی بوون، لێرەن، ئە لای تۆ راوەستاون! هەستەو، دایە سولتان، هەستەو، خاتونە چاو خەزالیەكەم. هەستەو و ئەو خەلكەى بێینە! ئەو هەموو خەلكەى هاتوون بۆ مالى یەكجاریت بەرێكەن. دەرویش، سۆفی و مریدەكانی حاجی بەكناش، بابە كارگین، بالیم سولتان و عەبدال مووسای، هەموو عیال و تایفەى پیاو چاكان و سواریچاكە شەرکەرەكان! ژن، پیاو، منداڵ و بالندەى هەموو ئاناتۆلیی بێسنوور، كێوێكانی وانى، لێوارەكانی دەریای نێوێراست و دەریای عەرەبان، هەموو هاتوون، ببتینن و مالاوایی یەكجاریت لێكەن. هەموو سلاوت لێدەكەن و ئە تاوانت خوێن دەگرین. دە هەستە جوانی جوانان. حەك بمرم بۆ ئەو دەستە نەرمانە و ئەو زەرەدەخەندەییەى هەمیشە لە سەر لێوت بوو. ئەتۆ كانیی خۆشەویستی بوی! دە براونە، ئەو هەموو خەلكەى بێینە كە هاتوون بۆ لات! هەموو لە بەر تۆ هاتوون، تەنانەت حەزرتی عەلى، ئىمامی چارەوشی سەئید قەیتانى، خاوەنى شمشیری دووسەر، دۆندۆسوار، بابی حەسەن و حوسەینی، هاو دەم و هاو پیری پێغمبەرى، براى هەژاران و دژى سەمكاران، بەو روخسارە جوان و ناوێ خۆشەمێوێ لێرە! هەستە دایە سولتان، بزانی ئەو كەسایەتی یە گەورانی ئە لاتن: بەنلى بوزى قارەمان پارێزەرى دەریایە، خەرى زیندە، كە بە دواى ناوى حەیاتتوێو بوو، پیر سولتان عەبدال بە ئالا سەوزەكەمێو، ئەو كەسەى كە بە گۆزانی یەكانی بەردى وە گریان دەخست. هەر وەها شەيخ سالتیکە زەرد كە بە سواری كۆلەمەرێكى بە سەر حەوت دەریایان دا پەری یەوێ... ئەو هەتا حاجی شەيخ بەكناش وەلى لە قیرشەهیری را هاتوێ و دە شكلی هەزار كۆتری سەپى دا لێرە نامادە! ئەو هەش كاراچۆغلانە كە بە گۆزانی یەكانی ناحەزى جوان دەكردن و بریاری دا پۆلۆئى سوار لە گەل خۆى بەریتە دنیای دیکە، چونكە دەترسا جەهەننەم ناگرى لێ پرابی! ئەو هەش دادالۆغلى یە كە كیتوی نەرجیاسیتی كرده كۆیەك خۆلەمیش. ئەو هەش یۆنس عەمرەبە، كە بە فوویەكى شەوى نەنگوستەچاوى دەكرددە رۆژى رۆوناك! ئەو هە سەرپەرستی خانەقاكەتە كە شوانی مێگەنە مامزەكانە و ئەو هەش كۆیرۆغلى یە كە بە سواری نەسپەبۆرى هاتوێ! ئەو جار ئەو هەش حەمەدۆكى كۆرى خۆتە! هەستەو دایە سولتان، بروانە! ئەو هە بوراقە كە بە روخسار ژنە، بالی مەلايكانى پێوێو و پێغەمبەرى مەزن سواری بوو. ئەو هەش نەسپە عەرەبى یە رەسەنەكەى گەنج عوسمانى یە كە سى رۆژان سەرى خۆى بە دەستەو بوو، لە پێش دەروازەى بەغدا یە شەرى دەكرد و پێش هەموو ئەشكەرەكەى دەروازەكانی كردهوێ. دۆندۆنى حەزرتی عەلى و نەسپە كۆیتی حەمەدۆكیش لێرەن... وا دەحیلینن دەنگیان عەرز، ئاسمان و شاخ و پەوهەزان پڕ دەكە... دە هەستەو دایە سولتان..."

دایه حۆری چند ههنگاو پاشهوپاش کشایهوه و هاتهوه جیتی پئشوری. ئەو جار تهللی خاتوون وهپیش شینگیرهکان کهوت، دهنگی نهوهنده خوۆش و به سۆز بو جهرگی نینسانی دهبرژاند. ههسیبهی خوشکی بۆی دهگێرایهوه و ژنهکانی دیکهش بۆیانیان دووبات دهکردهوه. ئەو شینگیرانه ههتا پاشنیوهرۆیه درێژهی ههبوو. ئەو جار ژنان تهرمهکهیان به سابوونی بۆخۆش شوت، ده کفنی ناوریشمیانهوه پینچا و و له تابووتیکی دارگوتیزیان نا.

پیاوان تابووتهکهیان ههلهگرت و بردیان بۆ سهر ئەو لووتکه کتیهی که شهو و پۆژ رووناکیی لیتهدهبرا. بناری کتیهکهی پر بوو له خهئک. ئەو کاته دا ئەو پهله ههورهی ههمیشه به سهر خانهقای چلچاوییهوه بوو، نیزیك بۆوه و هات له سهر تابووتهکهی پارهستا. سیبالتدهی سپیی بالدریژ بهرهو لووتکهی شاخی فرین و که گهیشتنه نهوی، خۆیان به نیو رووناکایییهکهی دا کرد، پاشان هاتنهوه دهری، بهرز بوونهوه و هاتنهوه له سهر حهشیمهتهکهی لهنگهریان گرت. ئەو جار دهنگی شمشائیکی به سۆز هات، بهلام کەس نهی زانی له کوپوه! له عهرزییهوه؟ له ناسمانیهوه؟ یان له شاخهکانهوه دههات؟ روون نهبوو. رهوهزهکان بهو دهنگی قهلتشینهوه و پۆل پۆل گوئی شینیان لیهاتنه دهری. بۆنی گوئهکان نهوهنده خوۆش بوو، نینسانی مهست دهکرد. ئەو بۆنه خوۆشه دۆل و شاخ و ههواي ئەو بهینهی پر کرد.

بهردبران له سهر ئەو لووتکهیهی گۆرینکی سپییان له بهردهسماتهی دابریبوو، تابووتی دایه سولتانیان دهو گۆرهی نا و بهو شپویه نهو ژنه شێخه دلپاکه نیترا. مهلا فههاد تهلقینی دادا و قورئانی له سهر خویند. خهئکهکه یهک به یهک هاتن و گولیان هاویشه سهر تابوتهکهی. به راستی ئەو خهئکه لهو زستانه ساردهی دا که بهفر و سههما حهشری دهکرد، ئەو ههموو گولانهیان له کوئی هینابوون؟ به ههر حال ئەو جار گلپان وه سهر تابوتهکهی کرد، گۆزهکهیان پر کردهوه و رۆیشتنهوه، بهلام ههوره سپییهکه و سیبالتده سپییه بالدریژهکان ههر له سهر ئەو لووتکهیهی مانهوه. نهوی شهوی ژمارهیهکه نهستیره له سهر ئەو شاخهی نهوی بوون و له وێوه شهبهقی خۆیان به ههموو لایهکی دا بلاو کردهوه.

شوپنهوارهکانی مردنی دایه سولتانی و دهنگدانهوهی ئەو رووداوهی، بوون به هۆی نهوهی که مهسهلهی شایهر و بهیتبیژهکان له بیر بجیتتهوه و عارف سایم بهگ نیدی باسی گرتن و سزادانی نهوانی نهکردهوه.

(۲۳)

زۆر پيش نەوہى رۆژ ھەلئى، سەرى چىاي دولدولئى دەدرەوشىتەوہ، شۆقتىكى زۆر لە وى دەدا و ناوى كانى يەكان كە لە كاتى ھەلقولئىنى دا كەفئ دەكا و ھەرۋەھا ناوى جۆگەكان، چۆمەكان و گۆلەكانىش دەتروسكىتەوہ. دەئىي لاپەرەيەكى قورئانئى لئى پۆتەوہ و دەوناوہى كەوتەوہ.

شەر ئە نىوان سەگ و گورگى دا دەستى پى كەرد. نەوان لە سەرەوہى گوندى "سراپىنار"ى بون، كە دەكەويتە بنارى چىاي دولدولئى. لە خوارەوہى دولئى بەفر ھەتا پشيتىندى پىياوى دەھات و و زەوى و دارستانى داپۆشيبوو. رىگا براپون و ھىچ كەس لەو بەفر و سەرمايەى دا بۆ ھىچ كۆي سەرى دەرئەدە كەرد.

لەو شاخانە دەبى بنىادەم دە جار بىرئ و زىندوو بىتەوہ، تا فىر بى چۆن خۆي لە بەر تەوژمى سىروشت راگرئ و درىژە بە ژيان بەدا.

سەرھەنگ عەزمى بەگ، كە بە باھۆز و لاقشكىن بەنىويانگ بوو، بە گورھانىك سەرباز، كەرەسە و شتومەكى سەربازى تەواوہە گەيشتە شارى و خۆي و ژاندرەمەكانى پيشوازى يەكى گەرموگورپان لئى كرا. ناغا و بەگەكان لە خۆشيان شاگەشكە بىبون و بە مەبەستى بەخىرەيتاننى وى و دەرپرېنى خۆشحالئى خۆيان ژمارەيەكى زۆر مەر، گا و تەننەت و شترىشان سەر بىرئ. ھەژار و دەستكورتەكانى شارى كە سائى جارىتكىش گۆشتيان وەگىر نەدەكەوت، نەوجار لە ساپە ھاتنى سەرھەنگ عەزمى يەوہ تامەزىرۆيىيان شكا و زگيان لە گۆشتى تىر كەرد. ئەو زەوقوشەوقە تەننەت مەلا دۆرانئىشى گرتەوہ و ھەشت جوانەگاي كەردنە قوربانى. ناغا و بەگە گەورەكان پيشبەركىيان بوو و ھەركامەيان ھەولئى دەدا خۆي لە وانى دىكە دەستودلاوالەتر نىشان بەدا. مالايتىكى زۆر كوزراپونەوہ، كەلاك پرى مەيدانى شارى كەوتببون و خەلك خەرىكى

کهولکردن و دابهشکردنیان بوون. خوین هموو مهیدانه‌که‌ی داگرتبوو، به‌لام هیتشا کیتبه‌رکیتکه ته‌واو نه‌ببوو و هر را مالاتی دیکه‌یان بۆ کوشتنه‌وه‌ی دیتان. سره‌نجام عارف سایم به‌گ وه ده‌نگ هات:

— به‌سه، دۆستان! ناوا بچنه پیتش، توورروس و چوکورواوا مه‌ریان تی‌دا نامیتنی. له نیستانه‌ نیدی مالآت کوشتنه‌وه قه‌ده‌غیه!

هیندیک له خه‌لکی شاری نه‌و قسه‌یان پی‌ناخۆش بوو و گوتیان نه‌و کابرایه نیره‌یی به‌ وانی دیکه ده‌با.

باهۆز هه‌وتوو به‌که له شاری مایه‌وه و هه‌سایه‌وه، پاشان به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رین ده‌ستی به‌ کۆ کردنه‌وه‌ی زانیاری له‌ سه‌ر هه‌مه‌دۆک و ده‌سته‌که‌ی، کۆمه‌له‌ هه‌وت هه‌مه‌ده‌کان و دایه سولتانی کرد. پرسیاره‌کانی هه‌موو خزم، دۆست و خه‌لکی ده‌ورو به‌ریشیانی ده‌گرتوه و ته‌نانه‌ت له‌ هه‌وت پشته‌ی پیشووشی ده‌کۆلینه‌وه. سه‌ره‌نگ نه‌خشه‌ی زۆر باشی زنجیره‌ چیا‌ی توورروسی پی‌بوو. نه‌و نه‌خشانه‌ کاتی خۆی نه‌ئمانی‌یه‌کان کیشابوویاننه‌وه و شتیکی جینگای سه‌رنج نه‌وه بوو که له‌ وانه‌ دا هه‌موو گونده‌کانی عه‌له‌وه‌ی‌یه‌کان و سوننی‌یه‌کان جیا کرابوونه‌وه و ته‌نانه‌ت بچوکترین دیش هه‌لتاوی‌رابوو. هه‌روه‌ها نه‌و نه‌خشانه‌ ناوی هه‌موو عیئل و تایفه‌کان، داب و نه‌ریت و شیوه‌ی هه‌ئسوکه‌وتی نه‌و عیئلانه‌یان تی‌دا تۆمار کرابوو و سه‌ره‌نگ ده‌ی‌توانی به‌ که‌لکوه‌رگرتن له‌و نه‌خشانه‌ ناگاداریی به‌ سه‌ر وه‌زعی هه‌ریمه‌که و نه‌و که‌س و کۆمه‌ل و تایفانه‌ دا هه‌بی، که‌ پشته‌ی هه‌مه‌دۆکی‌یان ده‌گرت و دالده‌یان ده‌دا.

به‌و شیوه‌یه سه‌ره‌نگ ناماده‌کاریی ته‌واوی کرد و زانیاری پیوستیشی کۆ کرده‌وه، به‌لام یه‌ک — دووشت مابوون، که‌ هه‌ر بۆی روون نه‌ده‌بوونه‌وه: ناخر هه‌مه‌دۆک بۆ ده‌بی دایه سولتانی بکوژی؟ یان ده‌نا نه‌و خه‌لکه‌ بۆ ده‌بی هه‌موویان ناوی خۆیان بنین هه‌مه‌دۆک؟ کاتیک زانی له‌وانه‌یه سالتیکی دیش له‌و شاره‌ی بمینتته‌وه، به‌لام وه‌لامی نه‌و پرسیارانه‌ی بۆ نه‌دۆزرتته‌وه، بیری له‌وه کرده‌وه که‌ هه‌رچی زووتر و له‌و نیوه‌راسته‌ زستانه‌ی دا هه‌یزه‌که‌ی ده‌نگ دا بۆ شاخی و چالاکیی خۆی به‌ مه‌به‌ستی گرتنی هه‌مه‌دۆک و ده‌سته‌که‌ی ده‌ست پی‌بکا. به‌لام داخوا نیستا به‌و به‌فر و بۆرانه‌ی، که‌ رینگاش به‌ ده‌روه‌ نه‌بوون و هه‌موو ولات سپی ده‌چوو، پیاو له‌و شاخانه‌ سه‌ری ده‌رده‌کرد و ده‌ی‌توانی هه‌ورازه‌ چپه‌کان، دۆئه‌کان و لاپاله‌ پر له‌ پنه‌وه‌کان بپری و گونده‌کان به‌ دوا‌ی هه‌مه‌د و ده‌سته‌که‌ی دا پیشکنی. خۆ به‌فره‌که‌ نه‌وه‌نده زۆره، گونده‌کانیشی قووت داوه.

عارف سایم بهگ پیی گوتبوو که جاری هیزه کهی له جیتی خۆی نه بزبۆی و ههتا بههار دادی و ولات رهش ده بیتهوه دهست پارگی! گوتبووی دهو بهفر و بۆرانهی دا چالاککی ناکری و هیزه که له بهین دهچی. یان لانی کم ههتا نهو بهفر و باکوتهی دهخا و رینگاکان ده کرتنهوه، دهست پیته کهن. باهۆز زۆری گوی نه ده دایه عارف سایم بهگی. نهو پیایتیکی له خۆبایی بوو، که متر قسهی ده کرد، مرچ و مۆن بوو، کم پیته کهنی و کاتیك به رینگایه دا ده رۆبی، سینگی ده رده په راند، سهری هه ل دیتنا و راست دهی روانیه پیش خۆی.

عارف سایم بهگ زۆر نهو کاربایهی تووره بوو و کارهکانی ویشی زۆر پیسهیر بوو، بهلام به زهحمهت دهی توانی خۆی ده بریاری وی هه ل قوتینی، چونکه نهویش هه ر وه عارف سایم بهگی له لایهن نه نکهروه دهسهلاتی تایبهتی پی درابوو. هه ر بزویه عارف سایم بهگ هه ر نهو نه دهی پی مابوو له لای ناغا و بهگهکانی شاری گلهسی لی بکا و رهخهنی لی بگری.

– فرموون، نهو نهوهر پاشایهکی نوینه، هاتوه و سواری ملمان بووه! جیاوازی به کهی تمنیا نهویه که نهو جار مسهلهی بهرهی رووسان و شهری کیتی نه للاهونه کبهری نیه، که نهوهزار سهربازمان له سهрман مردن، به لکوو نهو جار مسهلهی گورهایتک ژانده رهمیه که له کیتوهکانی توورووسی تفروتوونا ده بی و دیسان نیمه ده بینهوه گالته جاری خه لکی! نهوهش تاوانی خۆمانه!

نهو زۆر باش ناگادار بوو که سه رههنگ عه زمی "باهۆز" له سه رانهسری ولات دا چالاکیی بهر پیوه برده، له رۆژه لات، رۆژاوا، خوار و ژورور، هه صوو شوینتیکی کردوه و هه رجیبهک یاغی و چه تهی به ناوبانگی لی بووبن، باهۆزیان بۆ ناردوه و ریشهی نهو یاغی یانهی ده رهیناوه. له کاتی شه ر دا چوبایه هه ر گوندیک، هه ر جووتیترکی چاو پی که وتبایه، لاقیتی ده شکاند. نهو لهو چه شنه شه رانه دا زۆر پسپۆر بوو و ولاتی له دهست چه تان رزگار کردبوو. عارف سایم بهگ کاتیك بیری له وه ده کردهوه که سه رههنگ عه زمی چهنده له نازار و نهشکه نهی خه لکی دا کارامه بوو، نارهحمهت ده بوو. نهسیم چه رکهس له سه ردهمی شه ری سه ربه خۆیی دا چی ده کرد، نهوهش وا دهکا، بهلام نه وی زۆر به زا کوونتر بوو. نهو شویتانهی نهو به دوا ی یاغی یان دا هه لئی ده کوتانه سه ری، ده بوو به ویرانه و چله گیایه کیشی به پیوه نه ده ما. نهو گوند و شارانهش که له بهر دهستی ده رده چوون، سالانیکی زۆری پیته ده چوو، تا وه ک خۆیان لی بیتهوه.

سه رههنگ عه زمی هه ر له سه ره تای هی ر شه کهی دا توانی پینج دهسته له "حهوت حه مه دان" که مارۆ بدا. هه صوری کوشتن، ته رمهکانی به سه ر پشتی و لاغان دادان و بهر پی کردنهوه شاری. هه ر گوندیکی ده گه یشتی، ویرانی ده کرد. نهو جووتیترانهش که له ژیر

لیدان و کوتانی وی دا ده مردن، تهرمی وانیشی هر دهنارده شاری و دهی گوت چتهن کوشتوومن. خه لکی گونده کانی له نیوه راستی دتی کۆ ده کردنهوه، لیتی ده پرسین نواتان چییه؟ نهوهی گوتبای همهده - نه گهر هر به راستیش ناوی همهده بوايه، نیوه مردووی ده کردن، جا به جیتی ده هیشتن. دواي ماوهیه که شوینه واری چته و یاغی یان نه ما. نه گهر همهده دۆک و مهلا فرهادیش جیگۆر کییان نه کردبا و خۆیان لی نه بواردبا، بی گومان ده دواي باهۆزی ده که وتن و له وانه بوو تووشی زیانی زۆر بن، به لآم همهده وشیار بوو. همه مو دهسته همهده کانی ناگادار کردبووه که خیرا چه که کانیان دانین، بهرگ بگۆرن، جاری بچنهوه گونده کانی خۆیان و دانیشن. نیستا که دهسته "حهوت همهده" سهکان و قاچاخچی و چه تهکان هیچیان نه ما بوون. ده بوو سه رهنگ عزمی همه مو هیژ و توانای خۆی بۆ ده داوختنی همهده دۆک و دهسته که ی، که دیاره مبهستی سه رکیش بوون، ترخان بکا. نهو به یارمه تیی ناغا و به گهکان رایه لکه یه کی سیخوری دروست کردبوو و رایه لکه که ش باشی کار ده کرد. گولله یه که له قولینچکیکی زغیره چیای تورووسی ته قیبا، هه واله که ی ده سه جی به باهۆزی ده گه یشته وه.

سه ره پای به فری زۆر و بایه کی سارد که پیاری ده ته زاند، چهنه رۆژ بوو سه رهنگ به دواي دهسته ی همهده دۆکی یه وه بوو و هه رساتیک چاره روانیی وهی ده کرد، له گه لیان به ره وروو بی. به شیکی بهرچاو له پیاره کانی نه خۆش که وتبوون و ده ست و لاقیان سه رما بردبووی، به لآم خولانه وه که بی سوود بوو و نهو دتیه زمه یه شوینی هه لته ده گه را. دیاره نهو هه رگیز بۆ شوینگه تری یه یارمه تیی له عه لی یه شهل و مووسا زریانی وه رنه ده گرت، به لککوو جووتیتری ده گرتن و هینده ی لی ده دان، نیوه گیانی ده کردن. نهوه ی لهو بواره دا به سه ر خه لکی "ده رازه سوور" ی هات، نمونه ی دتیره قی و بی یه زه یی نهو کاربایه ی بوو.

سه رهنگ بیستبووی همهده دۆک له ده رازه سووری یه. هه ر بۆیه خۆی گه یانده نهوی و گونده که ی گه مارۆ دا. همه موو خه تکه که ی کۆ کرده وه و ژانده رمه کان ته واری که لیتن و کوژبهنه کانی نهو گونده یان پشکنی، به لآم هیچیان نه دۆزی یه وه. نهو جار دهستی به لیدان و نه شکه نه یی خه لکه که ی کرد. ته نانت له مندالی سه ر پشتی لانکیشی دا. هینده ی له خه لکه که ی دا بوو، یه که که شییان نه ی ده توانی به سه ر پیوه پاره وستی و دواتر خه لکی گونده کانی جیرانیان هاتن، چهنه رۆژان یارمه تییان کردن و پتیان را گه یشتن.

باهۆز نا هۆمید نه بوو و نه گه ل ژانده رمه کان و پیاره کانی دیکه ی درتیه ی به گه ران دا. کاتیک هه والیک ی بۆ ده هات، و هه واله که ناراست ده بوو، ئیدی... هه ر مه پرسه چهنه تورپه

دەبوو. بەلام ئەو مەژووتیکی کەلەلە پەق بۆر. فەسە یەك بوو، نەدەبوو بە دوو و ئەوەی ویستبای، دەبوو پیتی گەیشتبا. ئەو بە مەبەستی گرتنی حەمەدۆك و لیلەبلاوکردنی دەستەكەى ھاتبوو و خۆ نیتسا نەیدەتوانی بە دەستبەتالی لە تورووروسی پرا بگەریتەو شاری و بییتە گالته جاری خەلكی. نەخیر، یان مردن، یان گرتنی حەمەدۆكى... بیجگە لە وەش ئەو دەوایین پیتسپێردراویى وی بوو و سالتیكى تەواوی نەمابوو خانەنشین بێ. كە وابوو دەبوو بە سەرکەوتنەو لەو پراویش بگەریتەو.

سەرھەنگ و حەمەدۆك لە جینگایەكى چەرى "دۆلەرەش"ی، لە نیتو ھیتنیتك پەرەز كە كەوتبوونە قەراغ دارستانىكى تووشى یەك بوون. كپتو و باكویتىكى سەیر بوو و قامكى ژاندرەمان بە سەر قۆنداغى تەفەنگیتو دەیەست. بەفر نەوئەندە باریبوو، دارەكانیشى ون كەردبوو: — حەمەدۆك، خۆت بە دەستەو بەدە! ئەو نەمنم سەرھەنگ عەزمى، ئەوەى بە باھۆز بە نیتوبانگە! نەگەر خۆ بە دەستەو بەدەى، بەلینت پیتدەدەم سزایەكى كەمت بۆ دانین. بۆخۆت دەزانى گەمارۆمان داوى و دەربازبوونت نیه. ئەویش بزانە تا نیتسا یاغى نەبوو، لە دەستى من دەرچى، دلتیا بە نەتۆش دەرنەچى. خۆت بە دەستەو بەدەى، نایەلم بتكوژن، با تاوانیشت زۆر بن! ئەو بەلینت پیتدەدەم و ھەمیشەش لە سەر بەلینى خۆم پادەوہستم! بزانە، ئەمن سەرھەنگ عەزمى باھۆزم!

ماوہیەك لە سەر وەلام پراوہستا، بەلام ھىچ وەلامىك نەبوو.

— ئەو بۆ ھىچ نالتى، حەمەدۆك... ئەمن كارىكى وا دەكەم لە ھاوڕێكانیشت خۆش بن! مەلا فەرھاد، تەمپوور، قاسم و دورسوونە كوردەش وەبەر لیتخۆشبوون دەكەون... دورسوونە كوردە یاغى یەكى بە نیتوبانگ بوو، ماوہیەك بوو لە گەل سى ھاوڕیتی لە ناچەى دیرسىمپوہ ھاتبوو و تیتكەل بە دەستى حەمەدۆكى ببوو...

— ئەمن ھەول دەدەم لیتخۆشبوون بۆ شاھینیش وەرگرم. كورە حەمەدۆك، ئەمن سەرھەنگ عەزمیم كە ناوبانگم بە لاقتشكیتینیش دەركدوہ... كورم، باش بێر بكەوہ! بە شەر بیتین، بە زیندوویى دەرنەچى، چونكە بە گورھانىك ژاندرەمە لە ھەموو لایەكەوہ گەمارۆم داون و یەك كەلینیشم بۆ نەھیتتوونەوہ...

دیسان ھەر دەنگ نەبوو. سەرھەنگ توورە بوو و فەرمانى تەقەکردنى دا. لە گەل خرمى پەشاشى، گرمى ماوزەپانیش بەرز بۆوہ و نیتو پەرەزەكانیان وەبەر دەسپێژ دان. حەمەد و ھاوڕیسانى دەسبەجى وەلامیان داہوہ و زۆر توندتر و بە دەستبەردتیش گوللەیان بە سەر دا

باراندنمهوه. گولله يهك له دواى يهك له پهنا سرههنگى وه عهرزى ده كهوتن، نهویش سهرى بردبووه ده قالبى و نهىدهویرا به هیچ شتویهكه سر ههلیتی. چونكه هه سهرى وهدهر كهوتبایه، دهسهجه گوللهیهكیان نه نیوچاوانى دابوو.

شهرهكه تاشیوارى خایاند. هیچ کامیان له جی خویان نه بزوتبوون و بی پسانهوهش تهقهیان لیكتر كردبوو. چوار ژاندهرمه بریندار ببوون، بهلام له چهتهكان كهس بریندار نه ببوو. كاتى نیوارى كړیوه و بارنهكه دوهیندهى توند كرد. نهو جار ئیدی پیاو نهىدهتوانى سر ههلیتی. حهمهدهك به هاوړتیانی گوت:

— تهنیا ریځگای رزگاربروغان ده وهى دایه بخزیننه نیو دارستانهكهى و خو ون كهین. نهگهه بتوانین ههتا بهیانى پرۆین، نهوانهیه خو بگهیهنینه گوندهكانى نهو دیوى دارستانهكهى.

— بهلى، وایه، بهلام بهو مهرجهى بتوانین نهو بهفره مؤرهى بشكینین و تا بهیانى ری ببرین... حهمهدهلامى دایهوه:

— بهلى، بهو مهرجهش سرههنگ پیش نیمه نهگاته گوندهكان و داومان بو دانهنیتتهوه! مهلا فههاد گوتى:

— نا، نهوان كههرسه و شتومهكى قورسیان زور پیتن و ناتوانن لهو دارستانهى دهن. لیشى دهن، حهوتویك دهكیشى، تا بگهنه نهو گوندانه.

حهمهده و هاوړتیانی خویان كو كردهوه، له دارستانهكهیان دا و رۆیشتن. بهفر ههتا سینگیان دههات و كړیوه و باكوت حهشرى دهكرد. ههتا بهیانى هه رۆیشتن، بهلام نهگهیشتنه گوندهكان. سهرمكه وای هیرش هینابوو، هه موو لهشيان بهستبووى. چاو له بهر كړیوه و بارنى ههلهتهدههات. دهیانزانى له گوندیک نیزیك بوونهوه، بهلام سهریان دهرندهكرد و توانای رۆیشتنیان برابوو. دوو سى گوللهیان ده حهواى كردن.

نهو شوینه كهوتبووه نیزیك گوندى "كونه بهرد"ى. چهند كهسى خهلكى گوندهكهى گویان له تهقهى بوو، زانیان داواى یارمهتى دهكهن و به فریایانهوه چوون. بی گومان نهگهه خهلكهكه پیاننهزانییا و ده هانایان نههاتبان، ئیدی هه موویان رهق ههلهدههاتن، تهرمهكانیشیان ده ژیر بهفرى دا دهمایهوه و تا بههاری ندهدهدۆزرانهوه.

خهلكهكه گهیشتنى، نه كوئیان كردن و هینایاننهوه دى، بهلام دیاره راگرتنى نهو دهسته گهوره چهتهیه و پى راگهیشتنیان له نیو دى كارىكى هاسان نهبوو. له وهتا سهرههنگ عهزمى له نیو تورپوروسى دهخولایهوه، دىبهكانش زور هینن نهبوون، خهلكهكه له بهر سیخوړ و

راپۆرتچی یان ژبیان لى تال بېوو و تهنانت برا له برا و کور له بابى نهمین نه بوو. همر بویه دواى راپوړی و پرسیکی زور، برپار درا حممد و هاوربیانی بچنه نه شکوتی "کالی"، که له شونیتکی لاپه، له بناری شاخیکى بهرز هلکه وتبوو و بو مانه وهى وان لهو بارودوخه دا، زور له بار بوو. دياره خه لکی ناوچه که ده یان زانی نه شکوتیکى ناوا لهو بناران هه یه، به لام وی نه ده چوو کهس فکر بکا بهو زستانه سه ختهى حممد له وی بى و ههروهها زور زه حمت بوو ژانده رمهش فکری وی بکن و ته ماى چوونى و بیان هه بى.

دواى حسانه وهیه کی کورت، حممد و هاوربیانی له گهل چند لوی خه لکی دتی که باوه رپی کراوی خو یان بوون، به نه سپایى و بی ته وهى بیلن کهسى دیکه بیان بینى، له دتی وه ده ر کهوتن و به ره نه شکوته که چوون. رینگاکه دوور و سهخت بوو، به لام هه رچونیک بوو، دواى رویشتنیکى سهخت و زور گه یشتنى. به فر و سهرما ساته سات توندتر ده بوو و ده ست و لاقیان ته زیبوو. سهیر نه وه بوو لهو به فر و بزانه ی دا چاویان به کومه ته دالیک کهوت که له سهر نه شکوته که ی ده خولانه وه.

مه لا فه رهاد گوتی:

— کاتیک دالاش ناوا به سهر شونیتک دا بخولینه وه، نیشانه ی نه وه یه که زور ده عباى کتوی لهو بهینه ی به سهرما یه مردوون و دالاشه کان به سهر که لاکان دا ده گه رین.
ته یوور گوتی:

— دوور نیه که لاکى بنیاده میش لهو ده وروره رانه هه بى!

مه لا فه رهاد له قاقای پیکه نینى دا:

— جا با نهو جار باهوز پیاو بى، به دوامان دا بیته نیره و سهرمان له گهل بکا. وه للاهى چون نوه زار که سه که ی نه نوه ر پاشای له "ساریقامیش" ی له سهرمان رهق هه لاتن، نه وانیش لیتره ده بنه کونکه دار و یه کیشیان ناگه رپته وه...

دورسون ده ستى به سمیله درپزه که ی دا هیئا و گوتی:

— خوا بکا بى، ده زانم چیبى به سهر دى!

کور ه جووتی تره کان وشکه له داریکى زوریان هیئا، کلنیکى گه وره یان پیونه نا و ناگریکى چاکیان کرده وه. سهر هتا نیو نه شکوته ی پر بوو له دوو که ل، به لام هیئنده ی پی ته چوو دوو که له که ته و او بوو و کله که بوو به پؤلوو. هه صرویان به چاکى گه رم بوونه وه و جله کانیشیان وشک کرده وه. کوره کان نانو پیخوریکی زوریان بو هیئا بوون. که ولیان راخست و نانیان دانا: دوو جوړ په نیر،

هیتلکه‌ی کولاًو، پیواز و کولیره و نانی گه‌فیان دانا. هه‌روه‌ها گۆشتی وشک‌کراوی کاربیله‌شیان هیتابوو که له سر پۆلوان کردیانه که‌باب و هه‌موویان به یه‌که‌وه جه‌میتکی باشیان خوارد. دوا‌ی ناخواردنی کوره‌کان گوتیان:

– لهو نه‌شکه‌وته‌ی دا جینگاکه‌تان زۆر هیتمن و خۆشه و بیتجگه له نیتمه‌ش هیچ‌کس نازانی نیتوه نیره‌ن. نیگه‌ران مەبن، هه‌موو رۆژی خه‌لیل (ناوی کوریتکیان بوو) خۆی ده‌گه‌یه‌نیتته نیره، سهرتان ده‌دا و هه‌موو پیتوستی‌یه‌کتان بۆ دیتنی. هه‌مه‌د گوتی:

– کورینه، زۆرتان سوپاس ده‌که‌ین و دوعایه ده‌که‌ین خودا پشتیوانتان بی. هه‌رچی‌یه‌کیش بۆمان بیتن، نیتمه پیتی رازین و ده‌ستتان خۆش بی!

پاشان کوره‌کان رۆشتن. هه‌رچه‌ند بارن و کرپوه‌یه‌کی توندی ده‌کرد و زۆری پی‌ته‌ده‌چوو شوینی پیتیان پر ده‌بۆوه، به‌و حاله‌ش و له به‌ر دلتیایی زیاتر، هه‌ر کامه‌ر پنج‌کیتکیان به دوا‌ی خۆیان دا ده‌کیتشا و هیچ شوینیکیان له دوو به جی نه‌ده‌ما.

له خوارێ، له نیتو دتی کونه به‌ردی نه‌و خه‌لکه‌ی به‌و که‌ین و به‌ینه‌یان ده‌زانی، به دله‌راوکتوه چاوه‌پوانی کوره‌کانیان بوون و کاتیک نه‌وان گه‌رانه‌وه، دلیان هه‌سایه‌وه، به‌لام هیچیان لی‌ته‌پرسین، چونکه ده‌یانزانی له‌و به‌ینه دا ته‌نیا یه‌ک هه‌شارگه بۆ رۆژتکی ناوا ده‌گوجا و ئیدی باسکردنیشی به قازانج نه‌بوو.

هه‌رچه‌ند به‌فر و سه‌رماکه هه‌ر وا درێژه‌ی هه‌بوو، خه‌لیل هه‌میشه به وه‌خت خۆی ده‌گه‌یانده نه‌شکه‌وته‌ی و هه‌موو چه‌شنه پیتوستی‌یه‌کی ژيانی بۆ دا‌بین ده‌کردن: نانویتخۆز، چا، شه‌کر، قاوه و ته‌نانه‌ت تووتن و په‌ریشی بۆ ده‌بردن. هه‌ر دوو رۆژ، یان سی‌رۆژ جارێک هه‌مه‌د و هاوریانی چاوه‌پوانی ده‌بوون. نیتو نه‌شکه‌وته‌که گه‌رم بوو. هه‌ر دارستانی ته‌نیشته نه‌شکه‌وته‌که‌ی پر بوو له لقه‌دار و کۆلکه‌داری وشک. هه‌میشه ناگره‌که‌یان دا‌یسا و گرفتیکیان له‌و باره‌وه نه‌بوو. هه‌رچه‌ند هه‌میشه ترسی نه‌وه هه‌بوو که دوژمن – نه‌ویش نیتستا که دوژمنه‌که سه‌ره‌نگه‌زمیی ناسراو به باهۆز بوو – هیتش بکا و لیره‌ش تووشی شه‌ر بن، به‌لام هه‌موویان له‌و نه‌شکه‌وته‌ی دا هه‌ستیان به هیتنایه‌تی ده‌کرد. ته‌نیا گرفتیکیان هه‌بوو، نه‌ویش نه‌مه‌ بوو ورده ورده گیانیان ده‌خورا و ده‌ت‌گوت هه‌موو گیانیان پر له قرتوو و نه‌سپی و نه‌وه‌ش رۆژ به رۆژ زیاتر تینی بۆ دیتان. له میژ بوو ردتیان نه‌تاشیبوو، خۆیان نه‌شوتبوو و دیاره چلکن و دژوین ببوون. ریشیان نه‌وه‌نده زۆر بوو، له‌وانه بوو که‌س نه‌یان‌ناسیتته‌وه.

حەمەد ناخیتکی ھەل کێشا. مەلا فەرھاد لیتی پرسی:

— ئەو چی یە حەمەد، خۆ لە چۆلی یانت لێ نەقەوماوە! ئەو ناخە توندە چ بوو؟
حەمەدۆک قاقایەکی کێشا:

— چۆن لە چۆلی یانم لێ نەقەوماوە؟ چاویک لەو سەرۆسە کوتەمان کە! دەزانێ چ بۆگە نینکمان
لێ دی! وەللاھی باھۆز— ئەگەر وای دابنێن بشتوانی خۆی بگەییەنیتە ئێرە— ھەر لاق دەو
ئەشکەوتە ی بنی، لە بەر بۆگەنی دەکەوی!

— وەللاھی ئەو کابرا ھیچو پوچە ھەر بە بۆگەنی بمری باشە! بە راستی کابرایەکی
بێ زەحم و نامەردە. نازانم خودا بۆچی شتی وای دروست کردووە...
پاشان مەلا فەرھاد یەک — دوو جار سەری راوہشانەد و گوتی:

— ئەستەغفیروللا! خوابە تۆیە! بەلام بە راستی ئەمن تێتاگەم خوای گەورد بۆچی بنیادەمی
وہک سەرھەنگ باھۆزی دروست کردووە، کە دەکری بلتی کۆمەلێ مەرۆقاییەتی شەرم لە بوونی
ئەو جۆرە کەسانە دەکا! باشە، ئەمن نازانم خودا چۆن قبوول دەکا بەندە ھەژار و
بێ دەسەلاتەکانی لە لایەن ئەو جۆرە کەسە درێندانەوہ بکەونە بەر نازار و ئەشکەنجەوہ؟ بە
راستی پێم خۆش بوو ئەو کابرایەمی لە نێزیکەوہ ببینم و لیتی پیرسەم ئەو چ سوودێک لە نازاردان و
ئەشکەنجەکردنی خەلک دەبا؟
تەیموور گوتی:

— پێشنیاری من ئەوہیە کە پلانێک داننێن، بە دیلی بگرین و ئەو شتانەمی لیتی پیرسین. باوہر
کە ئەوہ زۆر زەحمەت نیە و دەشکری...

— زۆر شتی دیکەش ھەن کە پیاو پیتی خۆشە لیتی پیرسی...
حەمەد گوتی:

— ئەمن دەزانم ئەو بیروبۆچوونی چۆنە و چۆن دەروانیتە ئەو خەلکەمی! مامۆستا زەکی نەژاد
ئەوانەمی حالی کردووم! کورت و کرمانجی ئەو و ھەموو ئەوانەش کە وەک وین، ئێمەیان پیتی
بنیادەم نیە و تەواو! مامۆستا زەکی زۆر شتی دیشی بۆ روون کردمەوہ و فیتری کردم... دیارە
ئێستاش سەرم لە ھیندیکیان دەرنایچی... یانی بۆم ناچنەوہ سەر یەک... ئەو زۆر جارەن
پیتی دەگۆتم: حەمەد ئەتۆ زۆر شت دەبینی و زۆر شت دەزانێ، بیتی ئەوہی تێیان بگەمی، یان
پیتیستت بەوہ ھەبێ، ئێیان ورد بێیەوہ... بەلام، نازانم، بلتی وا بیتی؟

مەلا فەرھاد گوتی:

— له گهڼ نهو هس نه من پيم خو شه بي گه مي، هينديك پريسياري لي بكم و باشر لهو ديوه زمه يه ي حالي بم...

بهر و بوران کوتايي نه ده هات. کيو له بهر گرمه و هاژه ي بای ده لرزي. بهر هينده ي ده درکي نه شکه وتي کردبوو، هر کونیکي چکوله ي لي مابووه. به هم مو توانايانموه هم وليان ددها نه هيلن ناگره که کز بي و دامرکي. حاجي و همزه بي پاره ستان له ده ري را کولکه و لکه داريان دينان، هينديکيان ده خسته سر کله که و هينديکيشيان له قمرغي داده نان، وشک ده بوونه وه.

جاريکيان پينج روزان خليل نه هات. تيشويان نه مابوو و ناچار روز تا نيوازي هر چايان ده خواردوه وه. ورده ورده دلخواکييان که وتي: بلتي خليل له رتيه دا سرما نه ي بردبي؟ يان بلتي سره ننگ باهوز هيرشي نه کردبته سر گونده که يان و هم مو خه لکه ي له بن ليدان و کوتاني دا نه کوشتي؟

روزي هه وتمه قمنده و چاشيان ته وار بوو و نهو جار هر ناوي کوليوييان ده خواردوه وه. هه واکش هر ناخوش بوو و کړيوه و باکوته که نه ي ده خست. لقي داران له ده روه له بهر ته ورزي بای دا هاشه يان ده هات و ده يان لوورانده. بهر هم مو ولاتي پرکردبوو. هم مو يان له ده وري ناوري دانيشتبوو و خويان ده خوراند.

— خوزگه توانيما مان ناويک به خومان دا که مين!

— نه من نامادهم بم کوژن، به لام له پيش دا خوم بشوم، کراس و ده رييه کي خاوين و تازه شوژاو که بوني سابووني هيشتا لي بي، ده بهر بكم و جووتيك گوره وي خاوين ده بي بكم!
حه مه د گوتي:

ماموستا زه کي نه ژاد راست شتي کي ناوي بو گيرامه وه. ده ي گوت له شه ري داردانيلي واي لي هاتبوو سه ربازه کان چند مانگ بوو خويان نه شوتبوو و گوره وي به کانيان بوگه نيکي نه ونده ناخوشي لي ده هات، به گالته له پتيان داده که نندن، بهرديکيان تيوه ده پيچان و له جياتيي نارنجو کي ده يان هاويشتنه نيو سه نگه ري دوژمني يه وه. دوايه ش بي ده که نين و ده يان گوت نهو بوگه نه له نارنجو کي بي زه اتره...

— هم... باهوز نازاني بيته نيره چيي به سر دي... به گوره وي يان گيتي ده که مين...
شو دره نگانتيک کيشکچي هه لي نه ستانندن و گوتي هينديک که س بهر وه نيره دين. دياره له برسان هيچيان خويان لي نه که وتبوو. هم مو هه ستان، تفه نگان به ده سته وه گرت و خويان ناماده ي بهر نه کاربوونه کرد. لهو کاته دا دهنگي نوزهي خه ليليان بيست. نيدي گه شانوه.

کۆمهلتیک کۆلکه داری وشکیان به سمر ناگره که دا کرد. پیشتەر ده‌رگای ئەشکه‌وته‌که‌یان به لکه داران گرتبوو و تهنیا کونیکیان هیشتبۆوه. ئەوه‌ش بۆ ئەوه بوو که ههم به‌فر نه‌یه‌ته ژووری ئەشکه‌وته‌که‌وه و ههم گهرمتر بێ و ناگره‌که‌ش له دووهره‌وه دیار نه‌بێ.

کاتیک خه‌لیل و دوو هاوڕێکه‌ی هاتنه ژووری، ناسینه‌وه‌یان زه‌حمه‌ت بوو. ده‌موچاویان ههموو به‌فر بوو و ریش و برۆ و سمیلیان به‌کته‌خت به‌ستبووی. ههر کامه و که‌لاکه مه‌رێکیان هینابوو، که دیاره له سه‌ر خیشکی چکۆله به‌ دووی خۆیان دا کیشابوون. حه‌مه‌د و هاوڕێتیانی بێ ئەوه‌ی یه‌ک قسه‌ش بکه‌ن، خێرا که‌لاکێکیان له‌تله‌ت کرد، گۆشته‌که‌یان به‌ شیشه‌نوه کرد و له سه‌ر پۆلووانی‌یان دانان. بۆنی که‌بابی ههموو ئەشکه‌وته‌که‌ی پر کرد و ئەوه‌نده‌ی دیکه‌ش نیشتیای کردنه‌وه. پاشان نانیان گهرم کرده‌وه و ههموو دانیشتن و به‌ بێ ده‌نگی، گۆشته‌که‌یان به‌ نانه‌وه خوارد. پاشان چونکه‌ چه‌ند رۆژ بوو له برسان خه‌ویان لی‌ته‌که‌وتبوو، ههر تیر بوون، ههر یه‌که‌وه به‌ لایه‌کی دا که‌وتن و خه‌ویان لی‌که‌وت. کاتیک دوا‌ی چه‌ند سه‌عات خه‌وه‌ناگا هاتن، خه‌لیل و هاوڕێتیانی له‌ وی‌ نه‌ما‌بوون و چووبونه‌وه. ئەوه هیندیک نیگه‌رانی کردن. مه‌لا فه‌هاد ترسی هه‌بوو شتیک به‌ سه‌ر خه‌نکی گوندی کونه‌به‌ردی هاتبێ و له‌وه‌ش په‌شیمان بوو که بۆچی هیندیک پوولتی له‌ بری ئەوه ههموو زه‌حمه‌ت و ئەه‌رک کیشانه‌ نه‌دا به‌ خه‌لیلی! خۆ پیشتەر ده‌ بیری خۆی دا وای‌دانا‌بوو که کاتیک خه‌لیل گه‌رایه‌وه، هیندیک دراوی وه‌ک ده‌ستخۆشانه‌ بداتی.

حه‌وتوئکی دیکه‌ش به‌و تیشوه‌ی بۆیان هاتبوو، به‌ری‌چوون و دوا‌ی ئەوه دیسان هه‌یچان نه‌ما و ناچار بوون ههر ناوی کۆلیو بچۆنه‌وه. ئەوه جار ئیدی وه‌زعیان زۆر شرته‌ر بوو و جاری وا بوو هینده‌یان خۆ ده‌خوړاند خوتنیان له‌ ههموو له‌شی ده‌هات. ههر وا چاویان بره‌یوه خوارێ و چاره‌پروان بوون، به‌لام هه‌والیک له‌ خه‌لیل و هاوڕێتیانی نه‌بوو. کرپوه و سه‌رماکه هیندیک ئەهوه‌ن بپۆوه. ئیستا ئیدی ده‌بوو بیر بکه‌نه‌وه و بریار بده‌ن. ئەگه‌ر چه‌ند رۆژی دیکه‌ش ههر وا له‌ جیتی خۆیان به‌ بێ بژیو ما‌بانه‌وه، ناشکرا بوو ئیدی هه‌زیان له‌ به‌ر دا نه‌ده‌ما، نه‌یان‌ده‌توانی بۆ هه‌یج‌کوی بچن، شه‌ریشیان پی‌ته‌ده‌کرا و ئەوه کات سه‌ره‌نگ باهۆز بێ ئەوه‌ی ته‌نانه‌ت گولله‌یه‌کیش به‌ته‌قینی، ده‌ی‌توانی ههمووان به‌ دیل بگرێ و روونیش بوو چۆن له‌ گه‌لیان ده‌جوولآوه و جیی به‌ سه‌ر دێنان!

بریاریان دا ئەوی به‌ جی بیتلن و بچنه‌وه خوارێ. خۆیان گورج کرده‌وه و له‌ به‌فرتیان دا. نێزیک نیوه‌رۆیه‌ گه‌یشتنه سه‌ر شاخیکێ که به‌ سه‌ر گوندی کونه‌ به‌ردی‌ی دا ده‌روانی. له‌ که‌لینه به‌ردی‌کی گه‌وره‌ دا خۆیان مات کرد. گونده‌که زۆر بێ‌ده‌نگ و خامۆش ده‌هاته به‌رچار. نه

دووکەل له کولانکەى مالهەکان دەهاته دەر، نه سهگ دەوه‌رپین، نه کەر دەیانزە‌راند، نه مابین دەیان‌حیلاند و نه کەله‌باب دەیان‌خویند. هه‌مه‌د و هاو‌پێسانی کاتی‌ک گونده‌که‌یان به‌و شیوه‌یه دی، زۆر نیگه‌ران بوون. نه‌وان هه‌موویان له کە‌لێنه‌ به‌رده‌که دا کۆ ببوونه‌وه، پشتیان به‌ پشتی یه‌که‌وه دا‌بوو و له سه‌رمان ددانیان ددانی نه‌ده‌گرت. به‌و شیوه‌یه تا ئیوارێ له‌ وێ مانه‌وه و چاوه‌‌پروان بوون. گونده‌که ده‌ت‌گوت چۆل کراوه و هه‌یچ ده‌نگێکی ئی‌ته‌ده‌هات.

هه‌مه‌د له‌ حالێک دا نه‌ سه‌رمان ده‌له‌رزی، گوتی:

— ره‌نگه‌ له‌ به‌ر نه‌و کە‌لێنه‌به‌رده‌ی ناوی نه‌م گونده‌ نرابێ "کونه‌ به‌رد".

— نه‌خێر، له‌ وانیه‌ نه‌و ناوه‌ له‌ ناوی تایفه‌که‌یان را هاتبێ.

دورسونه‌ کورد هاته‌ نێو باسه‌که‌یان‌ه‌وه:

— هه‌ردووک بۆچوون هه‌لەن. به‌سه‌رهاتی نه‌و ناوه‌ی له‌ کن منه. سه‌رده‌می کۆن پیاوچاکێک دیته‌ ئێره‌ بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ نامۆژگاری بکا، به‌لام خه‌لکی دینه‌که‌ی گوتیان نه‌داوه‌تی و باوه‌ریان پێی‌نه‌بووه. پیاوچاکه‌ که‌ پێیان‌ده‌ئی: ئیستا که‌ ئێوه‌ بروام پێ‌تاکەن، گوناھی خۆتان له‌ سه‌ر خۆتان! نه‌و جار پیاوچاکه‌که‌ ده‌ستی به‌ کۆلێنی نه‌و شاخه‌ی کرد، دار و به‌ردیش وه‌ک وێسان کرد. ته‌نانه‌ت ناوی کانی و جۆگه‌کانیش هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و به‌ره‌وژوور چوونه‌وه. پاشان پیاوچاکه‌که‌ که‌ دلێ زۆر له‌ خه‌لکی ناوه‌دانی‌یه‌ یه‌شاپوو، قامکی راست له‌ سه‌ر نه‌م ره‌وه‌زه‌ی داگرت و قه‌له‌شتی‌یه‌وه!

ته‌هه‌وور گوتی:

— کۆره‌ بابه‌ نه‌وه‌ هه‌ر حیکایه‌ته‌ و هه‌یچی دی...

شاهێن گوتی:

— وانیه‌. نه‌من ده‌زاتم راستی‌یه‌که‌ چۆنه‌: رۆژێکی هه‌ژدیه‌باهه‌ک خۆی له‌ ره‌وه‌زێکی گه‌وره‌ ده‌هالێنی و به‌ دێشووکه‌ دووفلیقانه‌ سووره‌که‌ی کونێکی ده‌ به‌د‌ره‌که‌ی ده‌کا، پاشان سه‌ری ده‌ کونه‌که‌ی ده‌نی، ره‌وه‌زه‌که‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه‌ و ده‌ی‌هێنی لێره‌ی داده‌نی. کاتی‌ک خه‌لکه‌که‌ نه‌وه‌ی ده‌بینن، وه‌ک نه‌م‌رۆ هه‌ر یه‌که‌ی به‌ لایه‌کی دا هه‌ل‌دێن!

قاسم گوتی:

— نه‌وه‌شیان هه‌ر حیکایه‌ته‌!

باس و دمه‌قاله‌یه‌کی سه‌یریان له‌ نێو دا دروست بوو. هه‌ر که‌س له‌ سه‌ر قسه‌ی خۆی سوور بوو. وای لێ‌هات ورده‌ ورده‌ ده‌نگیان به‌ سه‌ر یه‌ک دا به‌رز کرده‌وه. چی وای نه‌ما‌بوو قسه‌ به‌ یه‌ک‌تر بلێن که‌ هه‌مه‌دۆک ناچار بوو خۆ‌تی‌هه‌ل‌قوتی‌نی:

— بى دەنگ بن! دەئىنى خوا لىنى گۆزپون! چ جياوازى يەكى ھەيە ئەو رەۋزە شىخىڭ كۈنى كىردى، ھەژدېھايەك بە دىشوو كەي قەلە شىبىتى يەۋە، يان شىتىكى دىكە بويى. ئىستا ئىمە بۇخۇمان دە مەترسى داين و دەبى بىر لە ۋە بگەينەۋە چ بگەين! خۇ ئەمشۇ لەو كۈنەي دا بىئىنەۋە، ھەموو رەق ھەل دىن! ئىستا پىش ئەۋەي ھەوا بە تەۋاۋى تارىك بى، دەچىنە نىۋ دى... .

دواي ئەو قەسەيە ھەمەد لە كۈنە بەردە كەي ھاتە دەر و بەرە ۋە خوار پۆيى. بايەكى وا تۈندى دەھات ئەو پىياۋە بە ھىزانەي بەلا دا دىنا. بەرد بە بەرد شۈئىيان گۈزتەۋە و بە ماتە ماتە خۇيان گەيان دە نىزىك دى. ھىندىكىيان مابوو، ھەمەد راۋەستا. ھەموو گەيشتنى و كۆ بوونەۋە. ھەمەد گۈتى:

— دەچىنە مالىكى، وا نەكەين لە برسان و لە سەرمان دەمرىن!
مەلا فەرھاد گۈتى:

— لە وانەيە بۆسەيان بۆ دانابىنەۋە. تەننەت دورور نىە ھەر ئىستا گەمارۆ دراين.
— نا، ئەگەر وا بۋايە ھەستمان پى دە كىرد...

— رەنگە ژاندەرمەكان لە نىۋ دىنى خۇيان ھەشار دابى و لە نەكاۋ لىمان دەن. ئەو دىئە سەير چۆل بوۋە، قەت شتى وام نەدىۋە و ئەوانەيە ئەۋە بۇخۇي نىشانەي مەترسى بى. پىبۋايە ھەر بگەينە نىۋ دىنى، لىمان دەدەن.

— بەلى، بەلى، دورور نىە. بەلام خۇ ناتوانىن ھەر لىرەش راۋەستىن. لانى كەم بۆ ئەۋەي سەرما نەمانبا، با بچوئىن، بە وشىارى گەرىك بە دەۋرى دىنى دا لى دەين و گۈندە كەي تاقى بگەينەۋە. خولىكىيان بە دەۋرى گۈندە كەي دا لى دا. ھەمەد لە سەر ئەو باۋەرە بوو كە بچنە نىۋ دىنى و خۇ بگەينەنە مالىكى، بەلام مەلا فەرھاد ھەر پىيىۋابوو بۆسەيان بۆ داناونەۋە. ناخرە كەي ھەمەد گۈتى:

— باشە ئەۋە چ سوۋدىكى ھەيە كە ئىمە ھەر بە دەۋرى دىنى دا بچولئىنەۋە. خۇ لە دەرى ھەر ناھاۋىنەۋە و لە سەرمان دەمرىن. دەنا با بچىنە دىئەكى دىكە، دىئەكى نىزىك ئىرە...

رىنگاى گۈندىكى دىكەيان گرتە بىر و رىشتىن. نىۋەشەۋى رۋوناكالى يەكەيان لە گۆزپايەكى خوارۋە لى ۋەدىار كەۋت، ئەو چار سەگىكىش ۋەرى و بە دواي ۋى دا يەكى دىش... بە راستى ھىندە برسى بوون و ھىندەيان سەرما بوو، نەمان دەزانى چۆن بە سەر پىتۋە ماۋن. ئەو چار ھىندىك ھىر و ھومىدىيان ھاتەۋە بىر و ئىدى بى ئەۋەي بىر لە بۆسە و شتى وا بگەنەۋە، داپەرىنە خوارى. بىر نىۋە شەۋەي چراي ھەموو مالىكان دايسان. مالىكى گەۋرىيان لە پىشەۋە ۋە بىر چار ھات. لە دەرگاىيان دا و ماۋمەك راۋەستان، بەلام دەرگاىيان لى تەكرامەۋە. ھىندە شەكەت بوون، نەمان دەتوانى خۇ بە سەر پىتۋە راگرن. ديسان لىيان دايمەۋە،

به لآم همر نه کرایه وه. هیندیک مات بوون و گوئیان راگرت. دهنگی نالمنائی له ژوری دهات. پرسته مه کورد خهغیره که می هملکیشا، به کونی دهرگا دا نالقه رهزی دهرگا که می هملگرت و همموویان به کجی چوونه ژوروی. هممو بنه مائه که له دوری سۆیه ده جیبه دا که تبوون هو دهیان نالاند.

حه مه ده سه ره خۆ گوتی:

— نهو چی به؟ هممووتان نه خۆشن؟

پیاویکی ریش سپییان تی دا بوو، سهری هه ئینا و له حائیک دا وه که میژۆکه می ده له رزی، هه ولئی دا قسان بکا، به لآم نهی توانی و ده جیبه که وتوه. حه مه ده گوتی:

— هیوادارم خوا چاکتان کاته وه.

پاشان چوونه مائیکی دیکه. له ویش ههر وا دهرگایان نی ته کرایه وه، دورسون به نووکی خهغیره، نالقه رهزه که می هملگرت. که چوونه ژوروی دیتیان خه لکی نهو مالهش هه موو که وتوون. ناگری سۆیه که شیان دامرکابوو و ژوروه که میان سارد بوو. به کیک نهو پیاوانه می له وی که وتوون، هه ستا، بۆله بۆلئیکی کرد، که تمنیا نه وهنده می نی حائی بوون:

— ژانده رمان... نایب نه لیا س... بچن بۆ لای نایب نه لیا سی...

له دهرگای شمش مائی دیکه شیان دا، همموویان ههر نهو مه ره دهیان به سهر هاتبوو. سه ره نجام گه شتته مائی نایب نه لیا سی. له مائی نهوانیش سۆیه که کوژا بۆوه، هممو بنه مائه که میان که وتوون و نالنهالیان بوو. نایب نه لیا س که چاوی به حه مه دۆک و هاوړتیانی که وت هتیه کی هاتی و گوتی:

— به خیر بیی، حه مه دۆک! گهرهت کردین. یاره بی خودا ههر بتپاریزی، کورم. نه تو سلامت بی، قهیلئی ناکا ئیمه له سه رتۆ هه رچی به سه رمان دی، با بی. حه مه دۆک، رۆله، نه تو له لای ئیمه هینده خۆشه ویستی، نه گهر درو پیکت ده لاقی راچی، دئی ئیمه ژانی ده کا. ده زانی کاتیک تو و هاوړتیان لیره ده بینم، چنده سه ره مرزم؟ نهو کافره هینده می لی داوین، تمنانهت که سمان توانای نه وه می نه ناوردووی بیئی و سۆیه که ش هملکا! یاخوا به خیر بین. زۆر باش بوو هاتن! ده زانم زۆر ماندوو و شه که تن، به لآم چار نهی ده بی بۆخۆتان داری بینن و سۆیه که می هملگرن. ناوردوه که له قوینچیکی تمویله می هملچنراوه. به لآم رۆله، تفهنگه کانتان له خۆتان دوور مه که نه وه، چونکه نهو پیاوکوژه نهو ده وره یه می ده خولیتته وه و خوا ده زانی ئیستا خه لکی چ گوندیکی دارکاری ده کا!

هه مزه و شاهین که ههر دووکیان کۆنه شوان بوون و له وانی دیان که متر شه که تی پتوه دیار بوو، ده سه بجی هه ستان، ناوردوویان هینا، سۆیه یان پر کرد و زۆری پی ته چوو ژوروه که گهرم دا هات.

نایب نه لیا س گوتی:

— چایه کیش لی تین. کهتری و چادان و شتی وا لهو گۆشه یین. خه جالته تین که ناوا قه دری میوانی ده گرین و ئیوه بۆخۆتان زه جمه ته که ده کیشن، به لام به داخوه وهك ده بینن نیمه که سمان ناتوانی له جیی خۆی ههستی. نهو بی دینه لاقوله تهری هه موومانن تیک کردۆته وه.
له حالیک دا میوانه کان دهاتن و ده چوون و خهریکی ناماده کردنی جمی بیانی بوون، بنه مالمی نایب نه لیاسی بالنجیان وه بهر پشتی خۆیان دابوون و و به شرمه وه چاویان له ههلسوورانی نهوان ده کرد.
نایب نه لیاس گوتی:

— نهو کابرایه به راستی باهۆزه، که هات هه موو خه لکی نهو گونده ی تیکه وه پینچا و یه کی به سهر پیوه نه هیشت. پیاو، ژن، مندال، گه وه و چروکی هه موو گۆج و نیفلج کردن! پشیله کانی بۆ گیرابان، نهوانیشی دارکاری ده کرد! به راستی وهك بۆرانیکی توند له گوندی نیمه دا! نای خویه چی به سهر هیتناین. به لام دیسان با وه بیرتان بینمه وه، بۆ خاتری خوی تهنه نگه کانتان با له بهر دهستان بن، له سهر خواردنیش با لیتان دور نه بن! نهو مه له عونه دور نیه بگه ریته وه... له بیرت بی حه مه دۆک، ههر دیتت، ده بی بی کوژی!

حه مه د و هاورپانی له بن سۆیه کی دانیشتی بوون، شووشه سه هۆلی سهر برۆ و سمیلیان تاوتک بوو کرد بوویه وه و جل و بهرگه کانیشیان خاو بیونه وه. نهو جار بۆگه نیوی لهش و جل و بهرگه کانیان ژوره که ی پر کرد. نایب نه لیاس ده سه به جی ههستی به وه کرد و بۆ نه وه میوانه کانی خه جالته نه بنه وه، گوتی:
— نارحه ت مه بن کورپنه! نیمه کاتیک له کتوی نه لاله نه که بری شهرمان ده کرد، له بهر بی تاویان زۆر له نیستای ئیوه چلکنتر و دژوینتر بیووین. نیمه ش بۆگه نیومان لی ده هات و له شیشمان پر بوو له کتیچ و نه سپی!

باشان بزیه کی شیرینی هاتی و دوویاتی کرده وه:

— هه یچ خه متان نه بی! نهویه ره که ی سه ی، یان دووسبه ی مامه نایب نه لیاسی خۆتان ده که ویته وه سه ریپیان، جا ناوتان بۆ گهرم ده کا، لفکه و سابوونتان ده داتی و پیتان خۆشه له بهیانی یه وه تا ئیواری ههر خۆتان بشۆن. کاتیک نه من بۆخۆم له شهری بووم، جاریکیان بریندار بووم و دوا ی نه وه ی برینه که م چاک بۆوه، چومه حه مامی نه خۆشخانه که ی و رۆژیککی ته واو هه تا ئیواری ههر خۆم شوت. نه گهر لییان گه رابایم پیم خۆش بوو سی شو و رۆژان نه هاتبامه ده ر و ههر خۆم شوتبا.

لیزه دا له نه کار نهو باسه ی بری یه وه و رووی ده مه لا فه ره ادی کرد:

— نه ری خۆ پیتان نه گهرم ناوتان چی یه! نه تهۆ ده بی مه لا فه ره اد بی، وانیه؟

مه لا فه ره اد پی که نی و گوتی:

– بهائی، وایه.

– نه تۆش قاسمی؟ نه تۆش تهموور یۆرۆکی و نه وهش که نهو بهری دانیشتموه، شاهینه، وایه؟

– نایب نهلیاس، وا دیاره ههمووان ده ناسی!

– ههموو کهس ده تان ناسی، کوره نازا! چاوره شه کانم! نیستا با پیتان بلیتم: نهو ژورهی

سه ره وه ههنگوین، په نیر و رۆنی که ره ی لئییه... بچن بیتن و بخۆن! به یانیش مامه نهلیاستان
مه ریکی چاکتان بۆ ده کوژیتتهوه!

ههمزه نانکه می له سر مهجومه می کی مسی گموره دانا و هیتای. ههممه و هاوړینیانی دستیان به
ناغواردنی کرد. هیتنه برسی بوون، شمویلک میان وهک ناشی ده گمرا و پاروو به دوی پاروی دا ده زاریان دهنه.

نهلیاس یهک – دوو سهرینی ده بهر پشتی نابوون، له سر دۆشه که کهمی دانیشیبوو و تییانوه رامابوو:

– له سه ره خۆ بخۆن رۆته کانم! نیوه چند رۆژه هیچتان نه خواردوه و زۆر برسین. که سیکیش ئاوا!

برسی بی، نابی زۆری بخوا. چونکه زگتان هه لده مسی و ده گیری! نهو کات نه گهر باهۆز بیتتهوه نیره،
ناتوانن شه ری له گه ل بکهن و ههمووتان وهک که می هه لده دای نیو به فری ده گری...

کاتیک ههممه و هاوړینیانی نه خواردنی جه می به یانی بوونهوه، قاوه لثوون بوو. نه کوپه ههنگوینی
تی دا مابوو، نه پیسته په نیر و نه تبعهک نان. ههرچی ههموو خوارد بوویان. نهو جار ههموویان خمو دای گرتبوون
و له بن سۆمه ی به دیواری یهوه و پینگیان دهدان. وا دیار بوو نامۆزگاری یه کهمی نایب نهلیاسیشیان نه بیر
چووړهوه. کاتیک نهلیاس بیری لهو که مته رخه می به یان کردهوه، تووره بوو و گوتی:

– بپروانه، بپروانه، نهو جووچکه که نه شیرانه! یانی به راستی نهو ههممه دۆکه، ههمان چه ته ی
به نیتوانگه؟ خۆ وه لاهی نیستا سه رجووخه یهک له گه ل دوو ژانده رمه می رووته له نییان وه ژووور کهون،
ههموویان ده گرن، په تیان ده ملی ده خهن و به دوا ی خۆیان دا به ره و شار ره کیشیان ده کهن.

نایب نهلیاس زۆر نهو که مته رخه می به یان تووره بوو و ههر چی به سر زاری دا هات،
گوتی، به لام له نه کاو رقی نیشتهوه، خاو بووه و که زیاتریان لی ورد بووه، زگی پییان سووتا
و بیری کردهوه: خودا ده زانی نهو به سته زمانانه ذه به فر و بۆرانه ی دا به بی خمو، خواردن و
خواردنهوه، چهنده رۆیشتون، چهند ماونهوه و چهنده شه کهت و ماندوو بوون و ژانده رمه شیان
ههر به دووهوه بوون. نهو جار فرمی سکی له چاوان هاتنه خوار و نه ژیر لیتی یهوه گوتی:

– یاغیگه ری سهخت و ناخۆشه و کاری ههموو کهس نیه... کابرای یاغی روحی له سر
به ری دهستی یه تی... باشه بهو حاله ش چه ته چی پی ده بیری؟ نه خۆرا نهو کویره وه ری و

چه رمه سه ری یه ی بۆ قبول ده کا؟

له خۆوه دووپاتی کردهوه:

– له خۆرا! بهلام چته هه ناپرین! ههتا دنیا ههیه یاغیش هه دهبن! خه لکی وا هه دهبن، چهک به دهستهوه بگرن و له شاخی دهن!

ئهو جار له دلێ خۆی دا گوته، ئهوه شانازییهکی گهورهیه همه دهۆک میوانی منه. هه موو کهس نهو شانازییهی پێنابری... نهو جار ورده ورده ئیشهی لاقهکانی له بیر چۆوه و بهدهم نهو چهشنه خهیاڵ و فکرانهوه چوهه خهویکی قووتهوه.

کاتیک همهمد و هاوڕێیانی وه خه بهر هاتن، نایب ئهلیاس ههستابوو. لاقی ههشتا تا رادهیهکی ههه نهستوو بوون، بهلام جووتیک گۆرهوی میرزایی جوانی ههڵکیشابوون.

همهمد و هاوڕێیانی ناویکیان به دهه و چاویان دا کرد. ژنهکانی نایبی و بووکهکانی ههستابوونهوه و خه ریک بوون نانیان بۆخۆیان ساز دهکرد. بۆنی قاوهی تازه لیتراو ژوره کهی پر کردبوو. نایب ئهلیاس همهمد و هاوڕێیانی برده ژووری میوانان و گوته:

– ئاومان بۆ گهرم کردوون. ئهستا کاتی نهوهیه به نۆزه بچن و خۆتان بشۆن. ده خه می سابوونیش دا مهبن و ههه چهندی پیتان خۆشه به کاری بینن. له میژ نیه گۆنییهکی پریم سابوونی سپیی بۆخۆش له ماراشی را بۆ هاتوه... کاتیک خۆتان شوت، هه موو وهک له خه لقی میشهنگوینی هاته به نه دهه، بۆنی ههنگوینیان لی دی!

ههتا دواي نیهوهرۆیه هه موو خۆیان شوت و دوايه ههستیان ده کرد وهک بالندهی سووک بوون. نایب ئهلیاس بهرانیکی گهورهی بۆ کوشتنهوه. خهزانی پلاو و گوشتیک چاکی ساز کرد و کولێره ناسکهشی کردن. لهو کاته دا ناغای دتیه کهیان به کۆلێ هینا. پیاویک له کۆلێ کردبوو و چهند جووتیریش که تا رادهیهک باشتر ببوون، له گه لێ بوون. ئهوانیش هاتن، له گه ل همهمد و هاوڕێیانی دانیشتن. خه لکه که به چاری ریز و خۆشه ویستییهوه له همهمدیان دهروانی و سه ره پای نهو باروودوخه ناخۆشه ی تیی دابوون، خۆش حال بوون، که به دیداری همهمدۆکی شاد دهبن. هه موو به یه که وه، به کاوه خۆ نانیان خوارد و پاشان وێرای شوکری خودای، سوپاسی کابانیان کرد که نهو چیشه خۆشه ی بۆ ساز کردبوون و هه ره ها سوپاسی خانه خویشیان کرد.

ئهو جار نایب ئهلیاس هه ندیکی دیکهشی له به سه ره هاتی خۆی بۆ گهیرانهوه و گوته:

– نه من ده شمێ دا به دیل گیرام و له ماوهی دیلییه کهم دا کاریان پێ ده کردم، رینگایان پێ خۆش ده کردم، بهردیان پێ ده شکاندم و سه نگریمان پێ هه لده که مندم، بهلام هه رگیز که سم خراپتر لهو باهۆزه ی نه دیوه. ئهو کابرایه هه ر پێ خۆشه خه لکی نازار بدا و بیان شکینتی. پێ وایه نهو خه لکه بنیادهم نین،

بايخ بۆ كەسايەتتېى ھېچ كەس دانانى، پېيوايە كەس مېشيش نيه! مېرووش نيه، كرميش نيه! وەك شېتان چاۋ لە پياۋى دەكا. ديارە كەسيتكيش كە بە دايم ھەر خەلكى نەشكەنجە و نازار دەدا، ھەر شېتە نېدى! ھېچ بىنا دەمىكى ناسايى پېي خۆش نيه خەلكى ديكە نازار بدا، بەلام نەم كەمىفە بە نازاردانى خەلك دى. نەمن لە زۆر بەرەى جۆراو جۆر شەرم كروە، بەلام زالمتر لە وەم ھەر نەديوہ! شتتېكى پروونە كە نەمن بە دژى دتوہ زمەمىەكى ناوا كە نيمەى پى نينسان نيه، رادەوہستم. ناخ، لە بەر چاۋى نەم چەشنە كەسانە بايەخى نيمە لەم ھيسترانە كەمترە كە بارى گورھانەكميان لى دەنېن. نەم پياۋكوژە خوتنمژە كاتېك دەنگى نالەنالى نيمەى دەبيست، كەمىفە ساز دەبوو و چاۋى دەسوران! نەخېر ھېچ كەس وەك نەم كابرابىەى زالم، ناپياۋ و بېشەرەف نيه... لەم كاتە دا كە پياۋەكانى بە داران لە بەرى لاقيان دەدام، نەمىش بەنووكە شەپان وەرم گەرابۆيە، نە سەرى دەپاراستم، نە سىنگم، نە دەموچاۋم و نە زگم، ھەر كەفە دەچاند، جنيتوى دەدان و لىتې دەدام!

كاتېك باھۆز لە شارى وەدەر كەوت، نە گوندىكى خۆش، كە كەوتبووہ سەر رېنگايەى، لاي دا و گورھانە ژاندەرمەكەى دە نيو دتې كروە. كاتېك ژاندەرمەكان لە گوندەكەى وەدەر كەوتنەوہ، دتېەكە يەك كەسى واى تى دا نەمايو بتوانى بە سەر پتوہ راوستى. نېدى نەمجار سەرھەنگ عەزمى ھەتا تووشى دەستەى ھەمەدۆكى دەبوو، سەر كەوتنى وەدەست نەدېنا، ھەمەد نە دەستى دەرباز دەبوو، يان پياۋەكانى بربىندار دەبوون و تى دا دەجوون، بەرىنى بە جووتېران دەگرت، خەلكى دتېەكى بە تەواى شروشپرتو دەكرد و داخى دلې خۆى بە وان دەرېشت. دەى گوت چ جياۋازى يەكى ھەمە؟ خەلكى نەم گوندانە ھەمويان درۆزن و كافرن و ھەمويان بە ژن، مندال، گەورە و چكۆلەوہ ھەمەدۆكن. بەو شتوہ يە باھۆز دە بېرى نەوہ دا نەبوو كە بەزەبى بە دتېھاتى يان دابى و لىيان خۆش بى. دەى گوت ھەمووان بەرپ دەكەم.

جووتېرەكانى توورپرووسى دە ترس و دلەر او كېتتەكى سەير دا دەژيان. ھەرچەند بەفرتكى زۆر دە عەرزى دا بوو، بە دايمەش كرتوہ و بۆران بوو و سەرما ھەشرى دەكرد، كاتېك دەيان بېست ژاندەرمە بەرەو دتېەكەيان دتېن، دتېيان چۆل دەكرد و ھەل دەھاتن. دەچوونە دتېەكى دوور، يان خۆيان لە نيو نەشكەوتان دا ھەشار دەدا و يان شۆردەبوونەوہ بۆ لاي چوكووراۋايە. خەلكى گوندى كونە بەردېش قېروسىايان لە مال و حاليان كروبوو و بېش نەوہى باھۆز بگاتە نەوى، ھەلاتبوون و ھېچ كەس نەى دەزانى چووبوونە كوى. تەنيا نەوہ پروون بوو كە گوندەكەيان چۆل كروبوو و بەپتې نەم ھەوالانەش كە بە دواى يەك دا بلاۋ دەبوونەوہ، زۆر گوندى ديكەش چۆل كرابوون و كەس نەى دەزانى خەلكەكە چىيان بە سەر ھاتوہ.

مەسەلىتىكى كۆن ھەيە دەلتى: ترس نەكەر زال بوو، ھەموو شتېك تېلكدەشكىتى، تەننەت شاخەكانىش خۆى نە بەر ناگرن. سەرھەنگ عەزمىش ھەر مەبەستى ئەو ھو ئەو جووتىرە درندانە لە ترسان دلتيان ھتۆقتى. دەى گوت دەبى وایان لى بېكەم، ناوات بو سەردەمى مراد پاشای گۆرکۆل بھوازن. گۆرى گيانيان بى! ناخرەكەى بۇخۆيان وایان لى دى ھەمەدى دەگرن و بە دەست بەسراوى دەى دەنە دەست وى. بەلتى، ئەو جووتىرانە ناوان ئىدى! جارى وایە بو نازايەتتە بەسیان ناگاتى و ھىندىك جارىش لە ھەموو خەلكى دنيايە ترسەنۆكترن.

– ھەموو عارف سايم بەگ بوو ئەو كابرأ درندەيەى دە نىمە بەردا. خۆ نىمە شتېكى خراپمان نەكردو! تاوامان چى بە؟ ئەمن عارف سايم بەگى دەناسم. دىتوومە. دەزاتم چەندە لەخۆيايى بە. برىا ھەردووك چاوم كۆر بووبان و قەتم نەدىيايە! بە چاوى سووك لە خەلكى دەپوانى، وەك بەردت پى دادا وایە! ئەمن پىتم خۆش نىە كەس بكوژم، چونكە كوشتنى بەندەكانى خواى بە رەوا نازاتم، تەننەت ئەگەر زۆرىش خراپ بن! ئەمن زۆر شەرم ديون و ئىدى لە شەرم و خوتنرشتن بىزارم، بەلام بە دل پىتم خۆشە ئەو كابرایی، ئەو عارف سايم بەگى بكوژم. ئەو شتانە ھەموو دە بن سەرى وى دان.

لە بەرى پىتى را ھەتا تەپلى سەرى توورەيى لى دەبارى:

– ھەمەدۆك، كورم، بە ھىچ شىوھەك لە تۆ توورە نىم! ئەوەگىنگ نىە كە لە سەر تۆ ناوا بە سەر ئەو خەلكى دىتنن. خودا و پىغەمبەر بە شاھىد دەگرم خۆش دەوتى! ئەو كاتەش كە ئەو كابرایی لەسەر تۆ بى پىزى پى دەكردىن و ئىتى دەداين، ھەر خۆش دەويستى! ئەتۆ ئەوەى دەكەى، كە دەبى بى كەى! ئەتۆ رىنگاى خۆت ھەل بزاردو و گەرانەوہت نىە! ديارە نەتۆش بە رۆژى خۆى يان گوللەيەكت وى دەكەوى، يان لە دار دەدرتتى! لەوہتا دنيا ھەيە، كەس نەى ديوہ پىاوى وەك تۆ بە پىرى، بە كۆخەكۆخ و جريەجرپ دە جىيە دا بمرن! بۇخۆشت ئەوہى دەزانى ئىدى؟

ھەمەد پى كەنى و گوتى:

– بەلتى، دەزاتم.

– بەلتى دەزانى، بەلام لە شاخى دەمىنيەوہ و ستەمكارى وەك عەبدىخانى دەكوژى...

– بەلتى...

– بەلام وا بزانم ئەو جار دەرياز نابى. باھۆز زۆر درندەيە...

– بۇخۆش پىتەوایە.

– جار جار بىر لەوہ ناكەيەوہ لەوانەيە چۆن بىرى؟

– بۇچى، زۆر جار بىرى وا دەكەمەوہ.

— ھەر خوا بۆخۆی دەزانى تا ئىستا چەند جار مردووى!
 — زۆر جار! ئەوان ھەموو رۆژى جارىك ئەمن دەكوژن...
 — لىرە، لە شاخى، پىياو تا جارىك زىندوو دەبىتتەو، ھەزار جار دەمرى.
 — بەلى، ئەو ھەسەلىكى كۆنە و راستىشە.
 — كە وا بوو گويم ئىبگرە، بزانه چت پىدەلئيم، ھەمەدۆك!
 — گويم لىتتە، مام ئەلىاس.
 — ئەو گوندە چۆلكراوانە... زۆر باش بوو نەچوونە نىو گوندى كونەبەردى. با پىت بلئيم، دورور نىيە ھەر كام لەو گوندە چۆلكراوانە بۆسەيەك بن. باھۆز لە وانىيە لە ھەر شوئەنى كۆمەئىك لە پىياوھەكانى خۆى دامەزراندبى و بۆسەى بۆ دانابنەو. لە ھەموو شوئىنىكىش بە سانابى دەتوانى تەلەتان بۆ دانىتتەو. دەزانى بۆ؟ چونكە گوندەكان كەسيان ئىتەماوھە وشيارتان كاتەو. ئەو جار كارى ئىتوھە زۆر سەختەر دەبى، ھەمەدۆك. باھۆز ھەول دەدا كانىيەكانى دەوروبەرت وشك كا، ھەتا ناخەكەى وات ئىتوھە ھەك ماسى كە ئاوى بە سەر دا وشك دەبى، لە وشكايىيە زار داپچرى و ئىدى تەنەت بۆ گرتنت پىويستى بە دەستدرىژكردنىش نەبى و بۆخۆت بچىيە بەر دەستى.
 — بەلى، دەزانم، ئەو تەكتىكى "عەرزى سووتاو" ئى پىدەلئىن...
 — بۆى ھەمەد، خوا بتپارىزى. رىنگاكەت رىنگايەكى راستە. رىنگايەكى پىرۆزە.
 — خوا تۆش پىپارىزى، مامە ئەلىاس!
 — خەلكەكە كاتىك بىستىيان تۆ لىرەى، ھەموو زانى لەشى خۆيان لە بىر چۆزە. پىيان خۆشە بتەينن.

— زۆر باشە، پىتباشە گەرىك بە دىيە دا بگەرىين و چاكۆخۆشىيەكيان لە گەل بگەين؟
 — ئاوا زۆر باش دەبى و ھەموو دەتەينن.
 — بەلام با لە پىش دا رىشم بتاشم. پىمخۆش نىيە خەلك ئاوام بىينن.
 — راست دەكەى. ئىستا سەرتاشىكت بۆ بانگ دەكەم. ھەر ئىستا.
 ناردى سەرتاشىكى لاويان ھىنا. كورەكە لە كاتىك دا فلچەى بەكەفى بە ردىنى ھەمدى دا دىنا و ردىنى دەخوساند، سەرى برە بن گوئى و گوئى: "ئەمن لە يەكىك لە دەستە ھەمەدەكان دام."
 ئەوئىش داركارى كرابوو و لاقى ھىندە دىشان كە بە زەھمەت خۆى بە پىتوھە رادەگرت.
 دواى ئەوئىش چەتەكان ھەموو رىشيان تاشى، رەخت و تەفەنگيان لە خۆ بەستەن و چوون بۆ نىو دىيە. بەشىكى بەرچاوا لە خەلكەكە لە نىوھەراستى دىيە كۆ بىوونەوھە و ئى دىكەش ھەر وا

دههاتن. همموویان دهه‌لین و ئی وا بوو به گۆچانی ده‌رۆیی. حممەد و هاو‌پییانی له‌ سه‌ر کانی‌یه‌ راوه‌ستا‌بوون. کانی‌یه‌ که‌ له‌ بن‌ دار‌ په‌لکیتیکی گه‌وره‌ ده‌هاته‌ ده‌ری. ناوه‌که‌ به‌ستبووی. نایب‌ نه‌لیاس‌ گوتی:

– خوشکان و برایان، نه‌وه‌ حممەدۆکه‌.

– هیچ‌کەس‌ نه‌ یه‌ك‌ وشه‌ی‌ به‌ زاری‌ دا‌ هات‌ و‌ نه‌ بزوت. بی‌دنگ‌ راوه‌ستا‌بوون، ده‌نگی‌ هه‌ناسه‌کیشانی‌شیان‌ نه‌ده‌هات. نایب‌ نه‌لیاس‌ قۆلی‌ ده‌ قۆلی‌ حممەدۆکی‌ کرد‌ و‌ کیشای. حممەد‌ له‌ گه‌لی‌ رۆیی، چاو‌تیکیشی‌ هه‌ر‌ له‌ لای‌ حه‌شیمه‌ته‌که‌ی‌ بوو‌ و‌ هیندیک‌ ئالۆز‌ ببوو. خه‌لکه‌که‌ بی‌ نه‌وه‌ی‌ بی‌ده‌نگی‌یه‌ که‌یان‌ بشکینن، بلا‌وه‌یان‌ کرد‌.

نه‌لیاس‌ له‌ ده‌وری‌ جیحیلی‌یه‌ دا‌ راوچی‌یه‌کی‌ کارامه‌ بوو. پاشان‌ برده‌بوویانه‌ به‌ره‌ی‌ شه‌ر، نۆ‌ ساڵ‌ له‌ وی‌ مابۆوه‌ و‌ به‌ نه‌نگیوه‌یه‌کی‌ چاک‌ ناویانگی‌ ده‌رکرد‌بوو. ئیستا‌ لی‌ره‌، له‌ گونده‌که‌ی‌ خۆی‌ مه‌ردار‌ بوو‌ و‌ مالا‌تی‌ به‌خێو‌ ده‌کرد. مه‌ر‌ و‌ جوانه‌گای‌ نایب‌ نه‌لیاسی‌ به‌ناویانگ‌ بوون. نه‌لیاس‌ ده‌وله‌مه‌ند‌ بوو‌ و‌ ژیا‌نیک‌ی‌ خۆشی‌ هه‌بوو.

هه‌روا‌ که‌ قۆلیان‌ ده‌ قۆلی‌ یه‌کتر‌ دا‌ بوو‌ و‌ بۆ‌ لای‌ مائی‌ ده‌چوونه‌وه‌، مام‌ نه‌لیاس‌ له‌ سه‌رخۆبه‌ حممەدی‌ گوت:

– با‌ پینت‌ بلێم، عه‌زمی‌ باهۆز‌ له‌ نه‌ستۆی‌ من. شه‌رت‌ بی‌ سه‌د‌ گیانی‌ هه‌بی، یه‌کی‌ بی‌ته‌یه‌لم. دیاره‌ نه‌وه‌ منی‌ نه‌کوشتوه‌، به‌لام‌ شکاندوومی‌ و‌ سووکایه‌تی‌ پی‌کردووم. وای‌ لی‌کردم‌ له‌ به‌ر‌ چاوی‌ ماڵ‌ و‌ مندالم‌ و‌ ده‌رو‌جیراتم‌ وه‌ک‌ سه‌گ‌ بقرووسکینم. نابرووی‌ برده‌م.

حممەد‌ هه‌ولتی‌ دا‌ دژایه‌تیی‌ بریاره‌که‌ی‌ بکا، به‌لام‌ نایب‌ نه‌لیاس‌ نه‌یه‌شت‌ قسه‌‌ بکا‌ و‌ گوتی:

– هه‌ر‌ بۆیه‌م‌ پی‌گوتی‌ که‌ ناگادار‌ بی. قسه‌‌ لی‌کردنیشی‌ ناوی، به‌لام‌ نه‌وه‌ له‌ به‌ینی‌ من‌ و‌ خۆت‌ دایه‌ و‌ نای‌درکینتی...

– تی‌ده‌گه‌م، نایب. به‌لێنیش‌ پی‌ده‌ده‌م‌ که‌س‌ لێم‌نازانێ...

– زۆر‌ باشه‌، نه‌وه‌ دلنیا‌ بووم‌ که‌ نه‌وه‌هینیی‌یه‌ ده‌پاریزی... نه‌ری، پیت‌وايه‌ مه‌لا‌ فه‌ره‌اد‌ زۆر‌ پیاوی‌ چاکه‌، وانیه‌؟

حممەد‌ وه‌لام‌ی‌ دایه‌وه‌:

– نه‌رێوه‌للا، نایب‌ نه‌لیاس. مه‌لا‌ فه‌ره‌اد‌ دل‌ی‌ زۆر‌ گه‌وره‌یه‌، هه‌رچه‌ندی‌ بلیتی‌ گه‌وره‌یه‌ و‌ پڕیشه‌‌ له‌ ریز‌ و‌ خۆشه‌ویستی. پیاوی‌کی‌ یه‌کجار‌ نازاشه‌. له‌ ژیا‌م‌ دا‌ پیاوی‌ ناقل‌ و‌ پاک‌ی‌ وه‌ک‌ ویم‌ نه‌دیوه‌. مامه‌ نه‌لیاس‌ هیندیک‌ جار‌ ده‌روونم‌ ده‌شپۆی، ده‌ترسم‌ و‌ هه‌موو‌ گیانم‌ ده‌له‌رزێ. له‌وه‌ پۆژه‌ی‌ ده‌ترسم‌ نه‌وه‌ بکوژری. به‌ دل‌ پیت‌خۆشه‌ ده‌ست‌ له‌ ژیا‌نی‌ یاغی‌گه‌ری‌یه‌ بکیشیته‌وه‌، به‌چیته‌

شوتنیکی دوور و له وی مه لایه تیسی خوی بکا، ژنی بیټی و مالومندا لیکي هه بی. سهد جاریشم قسه له گهل کرده و نه وانهم پی گوتوه، به لام نهو قهت هیچ نالی و به قسه شم ناکا.

— نموش دستي پی لهو کاره هی هلتاگیری. نموش ده زانی ده بی هزار جار بری، تا جارتک زیندو ده بیتهوه... نموش وه خوته... له خورا نازاری مه ده و فکری نالوز مه که. نه گهر بوخوی پیشر پی خوش بو بایه، مه لایه تی چی؟ ده توانی بی بی به موفتیش! ده توانی خانوو و سامانیکی باشی هه بی... به لام بوخوت ده زانی که چنده خه لک لهو شاخانه، لهو ده شته پانویه رینه ی خورای و له هه موو ناناتولی ده چوسینه وه. نهو هه موو هه ژارانه ده بینی که نانی شویان نیه و له برسان خوتین ده گرین...

— به لام نیتمه سوو دیکمان بو وان نیه و زیانیشان لی ده ده بین. دیتوته له سهر نیتمه چی یان به سهر دینن؟ ههر نیستا له سهر کانی یه، کاتیک نهو خه لک کم لهو حاله ی دا دی، نه وه نده به خودا شکامه وه، که نه موریا چاو له چاویان کم. وه خت بوو له شهرمان برم. پیتم خوشبوو عهرزه که له بن پیتم قه لشیباوه و قووتی دابام!

— له هه له دای همه مد! وانیه! نهوان زوریش هه ستیان به سهر برزی ده کرد. نه تدی جلی چهند جوانیان ده بهر کردبوو و خویان رازاند بووه؟ سهر نجت نه دایه ژنه کان ده سمالی پووله که داریان به سهر یان دادابوو، کچه کان و ژنه جیته که کان ده سمالی سوور و ژنه پیره کانیش ده سمالی سپی؟

حه مه د پی گه نی:

— به راستی نهوه شتیکی جیگای سهرنج و سهیره!

— به لی، ههر وایه!

کاتیک چوونه وه ژووری میوانان، دیتیان ژووره که پیره له خه لک. وه لی دوزانی گوزانی بیژ سازه که ی به ده سته وه بوو و چاره روانی وان بوو. کاتیک حه مه د هاته ژوور، هه موو خه لکه که یه کپی له بهری بلیند بوون. حه مه د هیته ده ی شهرم کرد، نه ی ده زانی چ بکا. باشه نهو خه لکه بوو نهویان هیته پی گرینگ بوو؟ بو هیته ده یان ریژ ده گرت؟ بوچی وه ک برای خویان و کوری خویان خوشیان ده ویست؟ ههر چی بری ده کرده وه، وه لامیکی بوو نهو پرسیارانه نه ده دوزی یه وه.

کاتیک هه موو له جی خویان دانیشتمه وه، گوزانی بیژ که سازه که ی به سینگی یه وه نا و به ده نگینی خه مبروین له گهل نهوای سازه که ی دهستی به گوزانی گوتنی کرد. ده گوزانی یه که ی دا باسی حه مه د وکی ده کرد و پیته هه لده گوت. ده ی کرده هه لوی چیا به مرزه کان و سهره منگ عزمیشی ده قوره ره شیوه ده برد. ههر به ندیکی بوو حه مه دی داده نا و یه کیش بوو سهره منگ عزمی. حه مه د پاک بوو، جوان بوو، باش بوو و نازا بوو و له بهرام بهر دا سهره منگیش دل ره ق بوو، سته مکار بوو، ناحمز بوو...

ھەممەد بەو گۆرانىيەى شىتابوو، شەرمى دەکرد و ھەموو گيانى دە نارەقەى دا شەلەن
 بېوو. ناچار سەرى بىردە بن گوئى مەلا فەرھادى و بە سرتە گوئى:
 – كاكە گيان، تۆخو داواى لى بىكە ئەو گۆرانىيەى نەلى.
 مەلا فەرھاد ھىندىك دەنگى بەرز كوردەو و گوئى:
 – كاك وەلى، پىاوى چاك بە چىدى ئەو گۆرانىيەى مەلى! بىروانە! نەتدىو ھەممەد چەندى
 نارەقە كوردەو؟ ھەممەد ئەو چەشەنە پى ھەلگوتنەى بە كەيفى نىە...
 وەلى دۆران بە نارەھەتى بەو ھەممەد گوئى:
 – ناتوانم بى پىرمەو! ناتوانم! خۆ من نۆكەرى بابى نىو ھەممەد نىم! ئەمن شايەرم و لە ھەر شوتنىك چەم
 پى خۆش بى، ئەو ھى دەئىم! پىم خۆش بى، دەتوانم شتى خراپىش بە ھەممەدۆكە كەت بلىم!
 – دەزانم...
 – كەس بۆى نىە خۆى دە كارى من ھەل قوتىنى! ھەممەدۆكەش بۆى نىە!
 – بەلى، بى گومان...
 ئەو قسانە ھەممەدۆكەيان ھىندەى دىكە شىواند و روخسارى سوور ھەل گەرا. ئەو جار مام
 ئەلىاس ھەولتى دا وەلى رازى بكا ئەو گۆرانىيەى نەلى:
 – وەلى، لە بىرت بى ھەممەدۆكە مېوانە!
 وەلى بە دەنگى بەرز گوئى:
 – بە جەھەننەم مېوانە!
 پاشان چوو بۆ لای دەرگا و ويستى وەدەركەوى، بەلام لە پىراوھەستا و گوئى:
 – با ئەو ھەش بلىم، ئەو ھەممەدە ھەر بىستە مندالىكە و ھىچ وەك ھەممەدۆكى ناچى! ئەو ھە
 نابى ھەممەدۆكە بى! خودا دەزانى نىستا ھەممەدۆكە لە كوئىيە و لە گەل چە دوژمنىكى زالەم شەپ
 دەكا! وەللاھى سى سىوان نە سەرىك دانىتى، بە قەد وەى دەبن. ئەگەر كەسىك كە لە
 سى سىوان بەرزتر نەبى، بىستە ھەممەدۆكە، دەى ئەو ھەر كەس بۆخۆى ھەممەدۆكە!
 پاشان وەدەركەوت. لە دەرى ھەر لە نىو بەفرى دا راوتچكەى دەکرد و لە بەر خۆيەو ھەممەدۆكى گوت:
 – لە ھەو ھەلئو ھەر پىمابوو ئەو ھەك ھەممەدۆكى ناچى! نىستا ئەو شاخانە پىرن لە
 ھەممەدۆكە! ھەمويان شىت! ناخر بىستە مندالىكە چۆن دەتوانى ھەممەدۆكە بى؟ ھەممەدۆكە درىژ و
 بەخۆو ھە، دەلىتى ھەزرەتى ھەلىيە، رۆستەمى زالە، كوئىرۆغلىي قارەمانە! كەس ناتوانى
 پىم بىستەمىنى ئەو ھەممەدۆكە!

" ھەمدۆك ھېتتەكە دە سۈرۈشت دابە — پىشتىنەكەي ناسنە. كاتىك دەروا، زەوى دەلمەزىتمە — گولە لە خۇشيان دەپشكۈۈن. لە بەر ۋى ئاۋ رادەۋمستى — ھەلۋ لە ناسمانى لىنگەر دەگرن. نىسپى مردوو زىندو دەبنەۋە — چل سوارەى غەيبى و ھەوت سالىخان دەيانەنە لای خۇيان! خدرى زىندە بە رېشى جوانى ىمە بە دۋاى دا دەروا — نەۋ سۋارى نەسپەكەي بوۋە و — بە سەر ئاۋى دا دەروا! لە پىشت نەۋ رەۋزە بىنەۋى يانە — ھەمدۆك شەرى دەكا — سىنلى درىژن و شۆر بوۋنەۋە. چاۋە رەشە جوانەكانى ئاورىنگيان لى دەبىتەۋە! نەۋ نانى ھەژارانە — ھومىدى دامارانە! نەۋ ھەتپەۋە چلەنە كوئىرەۋوشەمە كۋا دەتوانى نەۋ بى؟ ھەمدۆك شىرە — سولتانى ۋلاتى نىمە! پىۋاچاكە — نىنسانە — نازارى بە مېرو و بالتەش ناگا!

ۋەلى دۆران سەرى بەردابۆۋە. مىلى رېشەى گرتبۋ، ھەر دەروۋى و لە بەرخۆيمە دەپۆلانە، ھەتا گەشەتە گۈندىكى دى. نەۋ توۋرەبوۋنە ۋاى لى كەرد بەرپۆۋە گۈرانى بەكى گالتەى دروست كەرد. لەۋ گۈرانى بەى دا گالتەى بەۋ ھەمدۆكە قەلبانە دەكەرد، كە بە ھەۋىۋان بە نىنۆكىكى ھەمدۆكە رەسەن و گەۋرەكەي نەدەبوۋن. كاتىك گەشەتە مزگۈتى گۈندەكەي دىكە، تەننەت بەتەۋەى سلاۋىش لەۋ كۆمەلە خەلكەي بكا، كە لە ۋى بوۋن، سازەكەي دە باۋەشى گرت و دەستى بە پى ھەلگۈتنى ھەمدۆكى كەرد، ھەمدۆكە رەسەنەكە، نەۋەيان كە ھەر نىستا لە پىشتەۋەى رەۋزە بىنەۋى بەكان شەرى لە گەل دەرۋىمان دەكەرد، نەۋەيان كە پىشتەۋەنەى سەملىكراۋان و ھومىدى ھەژاران بوۋ. لە گۈرانى بەكى دا نامۆزگارى خەلكى دەكەرد، كە ھەر كەس ھات و گۈتى نەۋەن ھەمدۆكە، باۋەرى پى تەكەن! باسى نەۋەشى كەردبوۋ كە لە مالى نایب نەلىاسى چاۋى بە كەرباۋەكى كەلەكباز، شەرمىۋن و خۇيارىز كەۋتە، كە خۇى لە لای خەلكەكەي كەردتە ھەمدۆك، بەلام نەۋەندەى غېرەت نەۋەۋە سەرى ھەلنى و چاۋ لە خەلكى بەرى. نەۋ بەشپەۋەكە لاساى دانىشتەن، ھەستان و قەسەكەردنى بە شەرمەۋى نەۋ كەرباۋەى دەكەردەۋە، كە خەلكەكە ھەۋو پى دەكەن... ۋەلى دۆران نەۋەندەى كەيف بەۋ گۈرانى بە تازەۋەى دەھات، كە لەۋ دىش بەند نەۋو، تەننەت چاۋەك، قاۋەكە، يان پاروۋە نانىكىشى نەۋەۋە، ھەستا خۇى پىچاۋەۋە و بەرەۋ دىشەكى دىكە ۋەرى كەۋت. لەخۇشى گۈرانى بەكى ۋا دەروۋى دەتگۈت بالى لى ۋاۋن، ھەر دەروۋىشت، لە بەرخۆيمە نارەى دەھات و بەندەكانى گۈرانى بەكى زىاتەر راستەۋىاستە دەكەردن...

دۋاى نەۋەى ۋەلى رۆۋى، نایب نەلىاس بە ھەمدەى گۈت:

— كورم ۋەلى كورپىكى بەستەزەمانە، گۈتى مەدەۋە! نەۋ بۆۋە توۋرە بوۋ، چۈنكە پىۋاۋو نەتۆ ۋەك ھەمدەۋكەكەي ۋى ناچى. بە راستىش نەتۆ زۆرت جىۋاۋزى لە گەل نەۋ ھەمدەۋكە ھەۋە، كە نەۋ لە بىرى خۇى دا دەۋىنى! نەۋ پىۋاۋو خۇش نەۋو ۋاز لە ھەمدەۋكەكەي نىۋ خەيالى خۇى بىنى و نەتۆى لە جىگا دابنى، ھەر بۆۋەش قەسى مەلا فەرھادى بۆ بوۋ بە بىانور و ھەستا رۆۋى...

حه‌مه‌د ئه‌وه‌ی پێ‌ سه‌یر نه‌بوو، هه‌ربۆیه هه‌یندیک له به‌ر خۆیه‌وه پێ‌که‌نی و قسه‌ی نه‌کرد.
– ببوره کو‌رم، خۆ دیا‌ره نه‌تۆ حه‌مه‌دۆکی، به‌لام له ده‌روونی هه‌رکام له ئی‌مه دا
حه‌مه‌دۆکیکی تایبه‌تی هه‌یه و وه‌لیش یه‌کی خۆی هه‌یه...

حه‌مه‌د بزه‌یه‌کی هاتی و گو‌تی:

– بۆخۆم ده‌زانم نه‌من وه‌ك حه‌مه‌دۆکی ناچم.

– به‌لام به‌و حا‌له‌ش حه‌مه‌دۆکی. حه‌مه‌دۆك ده‌بێ له گیان و دل دا جی‌بکاته‌وه، ده‌نا که‌س

حه‌مه‌دۆکیکی هه‌ر وا بۆ دروست نابێ!

حه‌مه‌د له حا‌لیک دا نه‌ی‌ده‌زانی له وه‌لام دا چ بلی، گو‌تی:

– ره‌نگه‌ وا بێ!

نایب نه‌لیاس سێ رۆژی دیکه‌ی له لای خۆی راگرتن. کرپۆه‌که لێ‌ی‌کرده‌وه، رۆژ وه‌ده‌رکوت و له
شاخ و دۆل و به‌ریالانی دا. شۆقی رۆژی له سه‌ر به‌فری سپی وا ده‌بریا‌قیه‌وه، پیاو چاوی بۆ
هه‌له‌ته‌هات. کاتی‌ک حه‌مه‌د و هاو‌رپییانی ده‌رۆش‌تن، خه‌لکی دێ‌یه‌که‌ی هه‌تا ده‌ره‌وه‌ی دێ‌ی له گه‌لیان
چوون و به‌رییان کردن. نایب نه‌لیاس هه‌ر یه‌که‌و تووره‌که‌یه‌کی که‌تانی گول‌دۆزی کراوی بچکۆله‌ی دانێ:
– کچه‌کاتم بۆ هه‌رکامتان ژێ‌رکراس و ژێ‌ریاتۆ‌لێکیان دروه و ده‌و تووره‌که‌نه‌یان ناوون...
ده‌یان‌گوت له‌وانه‌یه له شاخی بێ‌ننه‌وه و ئه‌و جلا‌نه‌یان پیاویست بێ.

پاشان له حا‌لیک دا چاوه‌کانی پر ببوون له ناو و پشه‌ سپی‌یه درێ‌ژه‌که‌ی ده‌له‌رزی، یه‌ک به‌ یه‌ک
هه‌موویانی ده‌ باوه‌ش گرت. بزه‌یه‌کی له سه‌ر لێ‌وان بوو، به‌لام هه‌ر له‌و بزه‌یه دا خه‌میکی قوول به‌دی ده‌کرا:
– وا هه‌یه پیاو ده‌روا و ناگه‌رپه‌ته‌وه، وا هه‌یه ده‌ش‌گه‌رپه‌ته‌وه، به‌لام له گه‌ل خۆشه‌ویستانی
یه‌کتر نایب‌ننه‌وه. گه‌ردمان نازاد که‌ن کو‌رپه‌!

– نه‌تۆش هه‌ر وا نایب نه‌لیاس!

هه‌تا حه‌مه‌د و هاو‌رپییانی ئه‌وه‌نده دوور نه‌که‌وتنه‌وه، که ئی‌دی وه‌ك کۆمه‌له‌ نوخته‌یه‌کی ره‌ش له
نیو به‌فری سپی دا ده‌هاتنه به‌ر چا، هه‌موو خه‌لکه‌که هه‌ر وا راوه‌ستا‌بوون و تێ‌پانه‌وه رامابوون.
مه‌لا فه‌هاد گو‌تی:

– کاتی‌ک ده‌بینم ئه‌و خه‌لکه له سه‌ر ئی‌مه ئه‌و مه‌ره‌ده‌یان به سه‌ر دێ، وه‌خته دل‌م ده‌ری، به‌لام...

دوای ده‌قیقه‌یه‌ک بێ‌ده‌نگی پاشاوه‌ی قسه‌که‌ی ده‌رپێ:

– به‌لام ئه‌و به‌زمه به‌و زووانه‌ش ته‌واو نابێ... ئه‌و خه‌لکه داماره...

– نایب نه‌لیاس سه‌ره‌نگ باهۆزی ده‌کوژی. با ئی‌مه زووتر وه‌خۆ که‌مین و ئه‌و زه‌حمه‌تی نه‌دینه به‌ر وی.

- نهوهی قبولی نیه و بریاری داوه بۆخۆی بی کوژی.
- ناخر نهو پیره و دهستی هیندیک لهرز بوون. بلتی نهو کاره یی بکری؟
- پیتی ده کری.
- بهلام نهگم تهقی لی بکا و نه ننگیوی، نهو دم دهی گرن و همر له وی به زینلوی کولی ده کمن!
- نا، نا، وا نابی، دهی کوژی و هیچ دهستی ناله رزی.
- کوره بابه پیره پیاوکی ناوا خۆ تهنگیسی بۆ راناگری...
- بهلام نایب نهلیاس شتیکی دیکهیه، له زۆر شهران دا بهشدار بووه، نهویش شهری گهوره گهوره! نه بهفر و سهرمای ساریقامیش، داملو پینار و بانکانی، ههزاران کس تی دا چون، بهلام نهو به ساغی ده رجوه... نهوه به ههنگهوت نیه و نیشانهی نهوهیه نهو کابراه نازا و بههیزه. وهک رۆژیم لی پرونه باهۆزی ده کوژی.
- به پیچه وانهوه، من پیهوایه بۆخۆی تی دا ده چی!
- بۆخۆشی همر نهوهی دهوی.
- رۆژ له سهر سهری حه مدهی سوورا، ناورینگه پۆلایه کهی نیوچاوی ترووسکهی دا و بۆخۆشی تیکرابوو:
- بۆ بۆخۆمان نهی کوژین؟
- مهلا فههاد وهلامی دایهوه:
- نهو کات نایب نهلیاس له داخان دهمری، له داخی نهوهی دواي نهو هه موو سووکایه تی بهی به خۆی، بنه ماله کهی و خه لگی دینه کهی کراوه، نهی توانیوه تۆله ی خۆی بکاته وه به دهستی خۆی بی کوژی.
- حه مده چاوکی له پیش خۆی کرد و باوی ههنگاوی توند کرد. وا ده رۆیی، هه چیان نهی ده گه یشتی. مهلا فههاد باسکی گرت و رای گرت. حه مده ده بیره وه رۆچوو بوو و ناگای له ده وریه ری خۆی نه مابوو. گه یشتنه کۆمه له بهردیکی، بهرده کان به شیکیان به ده ره وه بوو. له سهر بهرده کان دانیشن. مهلا فههاد تووره که کهی خۆی – نهوهی مام نهلیاس پیتی دابوون – کرده وه. سابوونیک، کراس و ده رپیتیک و و ده سه ره کهی گولدۆزی کراوی جوانی تی دا بوو. تووره کهی هه مووان وهک یهک، هه موو نهو شتانه ی تی دا بوو.
- مهلا فههاد گوتی:
- نهو کچه بهسته زمانانه داخوا له کهنگیوه نهو پارچانه نهیان هه لگرتوون و نیستا بۆ نیمه یان کردوونه کراس و ده رپی؟

هممد گوتی:

– نەدی نئیمە لە بەرامبەر دا چمان داوونی؟ مالتویرانی و دەرد و ڕەنج؟ ئەمن نازانم...

مەلا فەرهاد گوتی:

– کاتێک گەیشتی یە تەمەنی من، تێ دەگە.

وهرێ کەوتنەو و بەرەوژور ڕینگاکەیان درێژە دا. دواى ماوهیهك له خوارهوی دۆلێکی دا گوندێک دەرکەوت. مەلا فەرهاد گوتی:

– دەچینە ئەو دێیەى که ناوی "هەوت برالان" ە. مالتی کورتخا مەستانی لە وێه. خەلکی ئەو گوندەى زۆر هەژارن. بەشیکی عمرزە کەى دێمە کارێکی بەرداوی و وشکە، بەشیکی زەلە و خەلکە کە نانی شوێشیان بە تەواوی نیه. گوندە کە یەك پیاوی گەورە شى تێ دا نیه، هەموویان بردنە شەڕی و یەکیشیان نەگەرایهوه. پیرۆژن، پیرەپیاو و کوروكچى مندالكار نەبێ، تێی دا نەماوه. مندالتی چکۆلە شى کەم تێ دان.

تەیموور گوتی:

– هەرچۆنێک بێ، دەبێ لە شوێنێکی بێنینهوه و خۆمان حەشار دەین. نیستا ڕۆژە و دەزانین سەرھەنگ باھۆزیشمان بە گورھانێک ژاندهرمەوه بە دووہو!

مەلا فەرهاد بریاری دا:

– کە وایە یاللا کورینە با برۆین.

هممد هێشتا هەر لە خەمال دا بوو و وەخۆ نەھاتبۆه. شۆپوونەو پاناوکێکی و پێش ئەوێ داگەرتنە خوارێ، لە سەر تەپکی، لە شوێنێکی پەنا، لە پەنا هێندێک دار و بەردی گمورە گمورە کۆبوونەو و دانێشتن. هێندێکیان پەنجکیان بە دووی خۆ دا کێشابوون و بەو شێوێه شوێنەکانیان پڕ بپوونەو. هەر وا کە تەنێشتیان بە تەنێشتی یەکەوہ دابوو و دانێشتبوون، دیسان هەموویان توورە کەکانیان کردنەو و چاویان بە دیاری یەکانیان دا خشاندەوہ. ئەو دیاری یانە بۆ وان زۆر بە نرخ بوون. هممد دەسڕۆکە کەى دەرتنا، بردی یە بەر دەمی، بۆنە کەى هەلئیسى و بە دەموچاری دا هێنا. هەر لەو حالئەش دا دیسان لە بەر خۆیموہ دوویاتی کردەو، نئیمە چمان بۆ کردوون؟ بێجگە لە کوێرەوهری و ڕەنج چمان بۆ بە دیاری هێتاون؟ لە سەریەک ئەو قسانى دوویات دەکردنەو و لە خۆی دەپرسی، بە راستی نئیمە چ بکەین؟ ئەمن دەبێ چ بکەم؟ مردن شتێکی ئەوەندە قورس نیه و بەرەنگاریبوونەو لە گەل مەرگیش زۆر دژوار نیه. نینسان گیانێکی هەمیە و هەر جارێک دەمێ. گوللمیەکت وی کەمێ، تەواوه. بەلام ئەوہ زەحمەتە کە پیاو بزانی دەبێ چۆن بریار بەدا و چ بکا... وهرێ کەوتنەوہ. هێچیان قەسمیان نەدەکرد. پێش ئەوێ بگەنە نێو دێی، تووشی مندالتی بپوون.

— كاك مهستان ناروومی. گونده که پره نه ژانده رمه. باهۆزیش له وینه. وه دووم کهون، ده تان بهمه هشارگه یه کی باش. كاك مهستانیش بۆخۆی لای نیوه شهوی دیته لاتان. ژانده رمه هینده یان لی داوه شریان کردوه. هه موو خه لکی گونده که یان ده جیه خستوه. مندالی شیره خۆره شیان نه پاراستوه! نه من خۆم شار دبووه و هیتشتا نه یان دیوم. بهو حالهش خه لکه که ناچارن چیشتی باشیان بۆ دروست بکه ن و نهو هه موو ژانده رمه ی به خێو بکه ن. نیمه بۆخۆمان برسین، جا وه ره نهوانه شت وه سر گهرین... بزنیان نه هیتشتن، هه موویان کوشتنه وه. کارب له کانیشتیان هه ر کوشتنه وه. قه ل، مریشک... هه یچی نه ما... كاك مهستان لای نیوه شهوی دیته لاتان.

کوره که وه پشیان کهوت، به په نا دار و به ردا ن دا، بر دنی به کۆخ تکی. کۆخه که له نیو دۆنیکی بهرام بهر به دتی هه ل که وت بوو. ده سه جی ناگر تکی باشیان له ناروگی کۆخه که ی دا کرده وه. نایب نه لیا س نا نو یخۆرتکی زۆری بۆ پیچا بو نه وه و گوشتی وشکی شی بۆ تی تابوون. هیندیک گوشتیان برژاند و پاشان نانیان دانا. کوره که زۆر برسی بوو، هه ر ده ی خوار د و ده ی گوت:

— نهو شته خۆشانه تان له کو ی په یدا کردوون؟

مه لا فه رها د پتکه نی و گو تی:

— خودای گه وره ی نیمه گه یان دوو به تی، کو رم، گو ی مه ده به و تیر بخۆ!

— وا دیاره خودا گه وره که ی نیوه زۆر ده ست و دلا وانه یه! نی نیمه قه ت شتی ناوامان

ناداتی... نیوه مادام خودایه کی ناواتان هه یه، پتویست ناکا نه له م دنیا به و نه له دنیا ی دیکه

خه متان هه بی! به راستی خودای نیوه خودای چاکه!

مه لا فه رها د گو تی:

— به لی، وایه، زۆر خودای چاکه!

— ناخر خودا که ی نیمه زۆر نه داره، پته وایه له خۆشمان نه دار تره!

— ده بی شتیکی هه ر هه بی!

کوره که به په له گو تی:

— داوای لی بووردنی لی بکه! چۆن؟ نه گه ر شتیکی هه بوایه، بی گو مان ده ی داینی!

— خه مت نه بی، رۆژ تکی ده تان داتی.

— قه ت نامان داتی...

بهو شیوه به مه لا فه رها دو کوره که ماوه یه ک باس و کیتشه یان بوو و همه د و هاو پنیانی

دیکه شی تیر پی که نین. ده ناخری دا کوره که باسه که ی گۆری :

- با له وهی گهرین. شتیکی دی، ئەمن دەزانم کێهەتان حەمەدۆکە!
 مەلا فەرهاد پێکەنی و گوتی:
- دە پێمبێی بزایم کێهەیان، شەیتان!
 – پێم مەلێ شەیتان. یەکی وەک تۆ، بەو ریش و تەمەنەوه بۆ شەیتان دەبێ، نەك ئەمن!
 – ببووڕه کورم، مەبەستم ئەوه نەبوو قسەت پێبێم، گالتم لە گەڵ کردی!
 – زۆر باشە!
- پاشان کورەکه دەستی بۆ لای حەمەدۆکی راداشت و گوتی:
 – ئەوه حەمەدۆکە!
 – چۆنت زانی؟
 – چونکە هەر بێدەنگ بوو و هیچی نەدەگوت.
 – باشە، ئەوهی بێدەنگ بێ، دەبێ نینسانیتکی تاییهتی بێ؟
 – نینسانی بێدەنگ... کورە چووزانم، دایکم وای دەگوت. دەیگوت... بەلام قسەکم لەبیر
 چۆتەوه. ئەمن هەر بۆخۆم هەستم کرد ئەوه حەمەدۆکە.
 مەلا فەرهاد دەستی بە قژە زەرەکانی دا هینا و گوتی:
 – باشە!
- کورەکه ئەوهی زۆر پێخۆش بوو و گوتی:
 – نەتۆ ئەوانی دی زیاتر قسە دەکەم، بەلام دیارە پیاوی چاکێ. ریشت زۆر درێژە، بەلام چاوهکانت
 پرن لە میهرەبانی. دەزانی ردیندریژ؟ ئەمنیش پێمخۆشە کاتێک گەورە بووم وەک تۆ بێمە چەتە! ئەو
 کات خوا میهرەبانەکەم ئێوە شتی ناوا خۆشم دەداتی، ئەمنیش بە کەیفی خۆم دەخۆم!
 – هەمیشە شتی ناوا خۆشان ناداتی.
- هەنگوین؟ هەنگوینتان ناداتی؟ ئەمن هەر جارێکم هەنگوین خواردوه. کەوچکێکی پریم
 خوارد. دزیم. خودای نێمە هەنگوینمان ناداتی، دەبێ بۆخۆمان بدزین. بەلام درایه، ئەوهی
 هەنگوینەکم لێدزیبوو زانی و هێندە لێدام هەمووم هیناوه! مێشەکانیشی بە هەموو
 گیانیانەوه دام! هەموو گیانم وەک دەهۆلی هەلەمسا. بە قەد تۆ قەلەو و نەستوور ببووم. خەلک
 لێم دەترسان. پێموايه خوداکەم ئێوە هەنگوینم دەداتی...
 – بارەر ناکەم.
 – دەی دا بە ئێوە؟

– هیتندیک جار.

– باشه، چونکه نه من مندالم، ده بی بی دا به من، وا نیه؟

کورپه که هیتندیک نالۆز بوو، خه میک له دهنگی دا ههست پی ده کرا. روخساری که تا نیتسا له خویشیان ده دره وشایه وه، وهک شهوی له پر ناسمانی به سر دا رووخابی، تیتکچوو و ره شهه لگه را. مهلا فرهههه به وهی ناره حهت بوو:

– ده زانی چی به؟ با بلیم، نینسان نازانی چۆن ده بی... نه تۆ وا دیاره کورپکی ژیر و وریای. که وا بوو له وانیه بهتداتی.

چاری کورپه کهی دره وشانه وه:

– هه رکهس باش بی، خودا ههنگوینی ده داتی. دایکم هه میسه ده لئی کورپ نه تۆ باشی، دتیکت ههیه له زیری دروست کراوه.

– نه گهر وا بی، خه مت نه بی، خوا ههنگوینت زۆر ده داتی. نه بی به چه تهش، هه ده داتی! هیتندهت ده داتی، به سی شهو و روژان بۆت نه خوری!

– به لیم پی ده دهی وا بی؟ ده زانم نه تۆ پیایکی گهره ی، دتیم مه لایه کی گهره شی! به لیم پی ده!

– به لیمت پی ده دهه...م...

لهو کاته دا که له بابی نیوه شهوی خویندیان. حاجی له کۆخه کهی چوو ده ری و له شاهینی که کیشکی ده کیشا، پرسی:

– کهست نه دیوه بۆ لای نیره بی؟

– نا، تا نیتسا کهس نه دیوه.

مهلا فرهههه گوتی

– مهستان نه هات، نیگه رانم!

کورپه که گوتی:

– مه ترسه، شهو پیایکی زۆر نازیه. هه ریبا پهیدا بوو. له ژانده ره مهش ناترسی. زۆر پیای چاکه! ده لیم پیای دتی هه موو به ری کرابوون بۆ شه ری، شهو نه بی، هیچیان نه هاتوونه وه. شهونده ناقله هه چا له که سیککی بکا، ده زانی بیر له چی ده کاته وه. نیگه ران مه بن، نیتسا پهیدا ده بی.

– باشه، نه تۆش نه گهر له که سیککی ورد بی یه وه، ده زانی چیی ده دلی دایه؟

— به‌لتی، له كاك مه‌ستانیش چاتر ده‌زاتم!

— باشه ده‌ی، بۆمان باس بکه...

— گویت لی‌بی، خودا هیتدهم هه‌نگوین ده‌داتی، به سی شو و رۆژان بۆم ته‌واو نابی، به‌شی دایکیشم ده‌دهم، هه‌ر ته‌واو نابی. با‌بم له گرتووخانه‌یه، به‌شی ویش ده‌نیرم. ده‌زانی بۆ گه‌راوه؟ نا‌خر با‌بم نه‌سپدزه. پیاویتیکی زۆر به ده‌ستوریدیشه، ته‌مه‌نی زۆر نیه، زۆر له خۆم گه‌وره‌تر نیه، هه‌ر به قه‌د نه‌و همه‌ده‌وه‌کی ده‌بی. هه‌موو جارێ ژانده‌رمان ده‌ی‌گرن و ده‌ گرتووخانه‌ی ده‌که‌ن. ما‌وه‌یه‌ک ده‌ وی دا ده‌بی، دوا‌یه دیته‌ ده‌ر و دیسان نه‌سپیتیکی دیکه ده‌دزی. سه‌ر له نوێ ده‌ی‌گرنه‌وه ده‌ی‌هه‌نه شاری و ده‌ گرتووخانه‌ی ده‌که‌نه‌وه. هه‌لێش ده‌که‌موێ که دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌رده‌بی، نه‌سپیتیکی ده‌دزی و پێش نه‌وه‌ی بی‌گرنه‌وه ده‌ی‌فرۆشی و زۆرم شت بۆ ده‌کری! دایکم هه‌میشه ده‌لتی با‌بم به‌ختی نیه، چونکه هه‌موو جارێ خودا کاریتیکی وا ده‌کا پیتی‌یزانن و بی‌گرن...

پاشان کوره‌که سه‌ری به‌رداوه و چاوه شینه جوانه‌کانی لێ‌ل بوون:

— به‌لتی خوا‌ی نیتمه نا‌وا‌یه. زۆری خۆش‌ناوین! خوا‌یه گیان تۆیه، به‌بووره...

شه‌ویکی چومه زگ خه‌تیغه میتشه‌کانی نه‌و کابرایه‌ی بۆم باس‌کردن. باران ده‌باری، تاریک بوو و نه‌من به‌ حاله‌حال پێش خۆم ده‌دی، به‌لا به‌و شه‌وه تاریکه‌ی خوا وای کرد میتشه‌کان دیتیانم و پیتیانمه‌وه دام، دوا‌یه‌ش وای کرد که کابرا دۆزی‌یه‌وه و گرتی. به‌لتی وا دیاره به‌ راستی نیتمه‌ی خۆش‌ناوی و تووشمان ده‌کا... هه‌ر کاتیک خوا‌ی نیتوه هه‌نگوینی دامی، ده‌چم سه‌ری با‌بم ده‌دهم و به‌شی خۆی بۆ ده‌بم. نه‌ویش زۆری پێ‌خۆش ده‌بی، قاپه‌هه‌نگوینه‌که‌ی به‌ سه‌ری‌یه‌وه ده‌نی و ده‌ست، سه‌روسه‌کوت و سمیلتی هه‌مووی شیلای ده‌بن! نا‌خر سمیلتی با‌بم زۆر گه‌وره‌ن...

مه‌لا فه‌هاد گوتی:

— باشه، پیم بلی‌ بزانم ناوت چی‌یه؟

کوره‌که چاوی له‌ همه‌دی کرد و پێ‌که‌نی:

— نه‌وه ناوی چی‌یه، نی منیش هه‌ر نه‌وه‌یه...

— ناوت همه‌ده؟ نیتستا نه‌و ناوه‌ت له‌ خۆت نا؟

— نیتستا؟ نا، نا، شتی وا نیه! با‌پیرم که له‌ شه‌ری بووه و نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، ناوی همه‌د بووه و نه‌منیان به‌ ناوی وی کرده. به‌لام با‌ بۆتان بگێرمه‌وه. کوری نه‌و دیتیه‌ی هه‌موو ناویان همه‌ده. ژانده‌رمان گرتیانن، هیتدیان به‌ داران له‌ لاقان دان، هه‌موویان شه‌لوکوت کردن و ناخه‌که‌ی ناچار بوون ناوه‌که‌ی پیتشوویان بلیتن. ته‌نانه‌ت نه‌وانه‌ی وه‌ک من هه‌ر له‌ هه‌وه‌نیتوه

ناویان همه ده بووه، ناچار بوون، ناوی خویان بگۆرن. چی دیکهشیان پیته ده کرا، چونکه دهستیان لی ههله ته ده گرتن و دهیان کوشتن. به لآم قهیدی ناکا، دوا به هه موویان ده بنه وه همه ده! پاشان رووی ده همه دی کرد:

– خۆ ئه تۆ ناوی خۆت نه گۆریوه؟

– نا.

– ده سخۆش، خوا بتپاریزی! نه تۆ نازای، ده زانم قهت ناوی خۆت ناگۆری! دیاره نه گهر بشت گرن... نه گهر بت گرن، له دارت ده ده ن... به لآم خۆ ناوی خۆت ههر ناگۆری، وا نیه؟

– قهت نای گۆرم.

– نه منیش قهتی ناگۆرم! له داریشم ده ن، نای گۆرم! به زیندوویش کهولم که ن، ههر نای گۆرم!

– زۆر باشه...

– نهوانه سهیرن... ههر کهس چی پی خۆشه، با ناوی نه وه بی! ته نانهت نه گهر له هه وه لیشه وه نوم همه ده نه بوا به و دواتر وه که نهو خه لکه می دیکه نهو ناوهم له خۆم نابا، دیسان ههر قهت نه مه ده گۆری.

– نافه رین، زۆر زۆر باشه.

کورپه که سه رنجی دا چه ته کان، زانی هه موو خه ویان دی. ههر بۆیه گوتی:

– ده بوو ئیوه هیندیك بنوون! ئیوه زۆر به رینه دا هاتوون. ژانده رمه شتان ههر به دووه وه ن و نه وه ش ماندوو ترتان ده کا. شوکور تا ئیستا زه فهران پی ته بردوون و ئیشاللا له مه ودواش ههر واده بی. به لآم نه گهر رۆژیک خوی نه خواسته بتان گرن، لاقتان ده شکینن و هینده تان لی ده ده ن، هه موو گیانتان خوی نی لی یتکی. نه وه ش – قامکی بۆ همه ده ی رادا شت – نه وه ی له دار ده ده ن، زۆریش حه یف ده بی! زۆرم به زه یی پیتان دا دی! ده تۆ خوا ئیوه بجه ون و من کیشکتان لی ده کیشم.

هه موویان نوستن و همه ده چکۆله ش کیشکی لی ده کیشان، دوا ی ماوه به ک ده نگی ته قه ی تفه نگان، له خواره وه، نه نیو دۆلی را هات. نهو کات همه ده چکۆل بانگی کردن:

– هه ست!

هه موو به کجی راست بوونه وه. مه لا فه رهاد به کورپه که ی گوت:

– همه ده گیان نه تۆ زوو لیزه دوورر به وه! نیمه ده چین سه ر نهو ته پکانه ده گرین، له وانیه تووشی شه ری بین و نه تۆش وه بهر بی!

کورپه که لیپراوانه گوتی:

– بشم کوژن، لیتره نارۆم!

– بۆچی کوپم؟

– كاك مهستان گوتوویهتی نێوه به جی ته هیلم. پیتی گوتم نه گهر ژانده رمان بت گرن، له وانیه لاقته بشکینن، هه موو گیانت بریندار کهن و خوێت ده برینه کان کهن، بۆ نه وهی جینگای چه ته کان ناشکرا کهی. به لام نه من به لێنم پی دا که نه گهر به زیندووپی که و لیم کهن و بزم کوژن، هیچ نه درکینم و هه شارگهی نێوه، یانی نێره، ناشکرا نه کهم... كاك مهستان قهولی پی داوم نه گهر گهوره بووم ژنم بۆ بیینی و بۆخۆی داوه ته کهم بۆ ساز کا...

– رۆله گیان، ههسته برۆ!

– نه خیر!

– وه ختی نهو قسانه نیه، ههسته زوو به! دوايه ده رناچی!

ته قه که نیتیک بۆوه. کوپه که رای کرد، دهستی هه مه دۆکی گرت و گوتی:

– پیاوی چاک به، نێوه نه م ناوچهیه به لهد نین. ههوا زۆر تاریکه و نێوه نازانن به کوئی دا برۆن. نه من ده توانم بتان به مه شوینیککی که باهۆز و عملی که رتیش هه ر قهتی ری تی ته بهن. بی گومان كاك مهستان ده داو که وتوه. له وانیه کوژرابیش. چونکه نهو پیاویک نیه له قهول و به لینی خۆی لابدا... لیم تی گهیشتی هه مه دۆک؟

هه مه دۆک وه لامی دایه وه:

– به لئی، زۆر باشه، وه پێش کهود و ریمان نیشان ده!

له کوخه کهی هاتنه ده ری و به دواي هه مه ده چکۆلی دا رۆیشتن. کوپه که زۆر چوست و چالاک بوو، ده ت گوت کهوه، لهو بهردی بازی ده دا بۆ نه م بهرد و بهو شیوهیه نهوانیشی به دواي خۆی دا ده کیشا. به فره که له بن پێیان خرهمی ده هات و شه به قێکی کزی لی ده بۆوه. له چۆمیککی په رینه وه، گهیشته دارستانیکی، که له دارستانه کهش تی په رین، له شاخێکیان دا و گیشته هیندیک ره وهزی سهخت. هه مه ده چکۆله که به باریکه رینگایه کی سهخت دا وه سه ری خسته سه ر شاخه کهی. گهیشته نێو کۆمه له کاوول و دیواریکی رووخار، وا دیار بوو نهو شوینه پاشاره ی شوینه واریکی کۆن بوو.

کوپه که که ده ت گوت سیبهره له پێشیان ده روا، گوتی:

– نه وه گهیشتی! نه وه "قه ره قه لا" یان با بلیین قه لای ره شه...

پاوهستان هه تا هه موو گهیشتی. کوپه که گوتی:

– نیتساش خانویکی هیندیک ساغی تیّدا ماوه. نهو هتا! نهو کۆنه قه لایه پره له مار، به لّام ماره کان ده زستانی دا ون ده بن. پاره ستن، که چووینه ژووری، ناگریکی ده که مه وه... ده نکه شه مچه تان پین؟ نیره چهند سارده! خو له تاریکایی ناترسن؟ نا! ناخر نیهو چه تن، وا نیه؟
مه لا فه رهاد گوتی:

– وایه، نئمه چه تین!

مه لا فه رهاد زۆری نهو کوره خو شو یست. ههستی کرد کاتیک قسه له گه ل وی ده کا، بوخۆشی ده بیته وه مندال و که یفی به وهی ده هات. کوره که گوتی:

– پرسیارکی قۆرم کرد، ها؟ ناخر نیهو نه گمر له تاریکایی ترسابان، چۆن ده بوون به چه ته؟ بو ده بی برسن؟ تاریکه، با تاریک بی، چی به! بیجگه له وهش نیهو نهو تفمنگه درێژانمان پین! به لّام ده زانن بو وام گوت؟ ناخر به شو نیره زۆری جندۆکه لین! که رۆژ ده بیتموه، نامیتن و شمو دیسان دیتنمه! نیره قه لای پاشای جندۆکانه. قه لاکهی وی سه رپاکی شووشیه، به لّام نئمه نای پین، ههروهک جندۆکه کانیش نایین، هه رچهند هم قه لاکه هیه و هم جندۆکه کانیش هه ن. نیهو چه ته له جندۆکه کانیش ناترسن، وایه؟
– وایه، چه ته چۆن له جندۆکهی ده ترسی؟

– نهو جار پیاو دو عای بخویتی، بیسمیلایه بکا و ناوی خوای بیتی، هه موو جندۆکه کان هه ل دین، وایه نیدی؟
– بی گومان.

منداله که له بهرام بهر مه لا فه رهادی پاره ستا و له بهری پیتی را هتا ته ملی سه ری تیی هه ل پوانی:
– نه تو ریشت هیه، ریشکی ناوا درێژ. چه ته شی، به لّام بهو ر دینهت را ده زانم مه لای. مه لای چه تانی. نه من ده چمه نیهو قه لاکهی، به لّام نه پیتش دا نه تو دو عایه کی بخوینه با هه موو جندۆکه کان هه لین... دو عای وا ده زانی؟
– نه یچۆن؟ ده زانم.

– گونا هیشه! چونکه نیره مالی وانه. نیتسا ده نیهو جیگا گه رمه کانیا ن دا نوستوون، ده بی را که ن، برۆنه ده ری و ده رتیش زۆر سارده. به لّام نئمه چاره یه کمان نیه. نه چینه ژووری، سه رما ده مانیا. وایه؟
– وایه، زۆر سارده.

– دهی دو عاکهی بخوینه...

مه لا فه رهاد کوره کهی هه لیتنا، به سینگی خویمه گو شی، ماچی کرد و دای نایمه. کوره که گوتی:
– دهی دو عاکهی بخوینه.

– دهی خوینم، به لّام با حاجیش له گه لّت بی.

– منیش پیتوایه باشتره نهویش بی. پهنگه جندۆکه کان به دوعا که ناراحت و نالۆز بن...
دهسه جی هیندیک چیلکه وچالی وشکی له نیو دیواره پروخواه کان کۆ کرده وه، ده بن
هنگلی نان و چوو له بهر ده رگای ژورره که ی پاره ستا:
– حاجی، کوا ی؟ ده وه ره نیدی.

حاجیی وه پیتش خست و بۆخۆی دوای وی چوو ژورری. هینده ی پی ته چوو پروونا کانی به کی
کز له نیو ژورری وه ده رکه وت و حه مه ده چکۆل هاته ده ری.

– نهو جار وه رنه ژورری چه ته کان. نهوه ناوړم بۆ کردو نه وه. نیستا نهو ژورره ی وا گهرم دا
ده ینم، وهك حه مامیی لی ده کم. جندۆکه کانیش رۆیشتوون. پیتوایه به دوعا ی نهو کابرا
ردیندریژه ی هه لآتوون. ده لّین نه گهر دوعات خویند، نیدی جندۆکه هیچیان پی تا کری. به
تایبهت نه گهر دوعا که مه لایه کی ریشدریژ بی خوینی، نیدی ههر خۆ ناگرن...

هه موو چوونه ژورری و له ده وری ناوړه که کۆ بو نه وه. ناوړه که خۆله میشی کۆنی تی دا
بوو، میچی ژورره که ی قورماوی بوو، دیواره کانی به دوو که لی رهش هه ل گه رابوون و وا دیار بوو
زۆر جاری دیکهش ناوری تی دا کرا وه ته وه. نیو ژورریش زۆر سارد بوو. کوره که گوتی:

– خه متان نه بی، ههر نیستا ده گه رتسه وه. ده زانم جندۆکه کان هه لآتوون، نه گهر بش گه رتسه وه، لییان
ناترسین، نه وه تا نیوه هه مووتان تفهنگان پین، ههر چمنده ده لّین گولله کار له جندۆکان ناکا...

رای کرده ده ری و زۆری پی ته چوو هاته وه، دارینکی وشکی گه وره شی به دوای خۆی دا
ده کیتشا، که وا دیار بوو له نیو دیواره پروخواه کان دا دۆزیبوویه وه و هینابووی.
– هیوادارم زۆر نه ترسابن!

نه وه نده ی گوت و دیسان چۆوه ده ری.

ده ماوه ی نیو سهعات دا سی – چوار باوهش داری دیکه شی کۆ کرده وه، هینانی و له
سه ریه که له په نا ناوړه که ی رۆی کردن:

– نهو جار نیدی ناوړه که مان خۆش ده بی...

داره کانیان له توپهت کردن و نه سه ر ناوړه که بیان دانان، ورده ورده ناوړدوو که گرتی،
بلّیسه ی ناوړه که هه موو ژورره که ی پروونا ک کرد و ژورره که به ته واری گهرم دا هات. کوره که له
ته نیشت مه لا فه رهادی دانیشتبوو و ده ست و لاقی بۆ لای ناگه ره که ی دریژ کرد بوو. له بهر
شۆقی ناوړه که ی چاویان به لاقی که وت. کوره که کهوشی ده پی دا نه بوون:

مهلا فههاد گوتی:

– نهوه خو کهوشت ده پی دا نین؟

– مندالی نهو دتیبه هیچیان کهوشیان ده پی دا نین، ژنه کانیش...

– نه دی لاقتان سه رما نای با؟

– سه رماش بی با، چاره یه کمان نیه، کاکه: نه داری دهر دتیکی گرانه! به لام دهر بهستی من مه بن، راهاتوم. بلتین چی، چاره نووسی نیمه ناوایه نیدی. ده لئین باپیری من، نهوه ی ناوی همه د بووه، نه سپدزتیکی زور زیره ک و تهردهست بووه. ده لئین نه سپی به خه لکی گونده چهر که سی یه کانی نوزوم نایلای نه هیشتبورو. هه موو جاریش که نه سپینکی دهر دزی و ده ی فروشت، له ماراشی، تنه که یه که هه نگوین و جووتیک کهوشی ده کری و بو بابی ده هینا...

پاشان سه ری بهردایه وه و گوتی:

– باهم وه ک وی زیره ک و نازا نیه. دزی یه که ی ده کا، به لام هه موو جاری ده گیری. جا نه گهر هه موو جاریش بگیری، نهوه قازانچی چی یه... بوخوم به ته صام بیه دزیکی تهردهست و چالاکی وه ک باپیرم. نهو کات نایه تم باهم چیدی نهو کاره ی بکا و ده ی حسینه مه وه. دیاره پیتش وه ی ئیوه ببینم، نیازم وا بوو بیه چه ته، به لام ئیستا په شیمان بوومه وه...

– بوچی؟

– نهوه ژیان نیه ئیوه هه تانه. شهو و روژ ههر را ده که ن و له هیچ شوتینکی به ته وای نی ناهه سیننه وه. باشه نهوه سوودی چی یه؟ نهو کابرایه، نهوه ی پتی ده لئین باهوز، ناخره که ی ده داوتان ده خا و ده تان کوژی!

مهلا فههاد گوتی:

– بوخوشمان ده زانین وایه.

– به لئی، نهوه زور روونه. به لام من شتیکی دیکه م له دل دایه و ده مه ویست ئیت بیرم...

– بی لئی...

– ده زانی... نهو همه ده، همه دۆک...

دهستی بو لای وی راداشت:

– ده لئیم پیاو ده بی چ بکا، هه تا بیتته یاغی یه کی وه که نهوه ی؟ ده زانی بو نهو پرسیاره ی ده که م؟ ناخر کاتیک ژانده رمه به دتی وه ریون، ورد و درشتی نهو دتیبه یان له سه ر نهو همه ده ی شهلوکوت کرد و ده جیبه یان خستن، به لام سه ییر نهوه بوو هیچ که س لئی نار هه حت

نەبوو، تووک و نزاڭيان لى تەكرد و بە پىنچەوانەو ھەر خۆيان بە قوربان دەکرد و تارىفيان دەکرد.

پاشان سەرى بەردايەو، ھىندىك مات بوو، دە بىرەو ھەر چوو و سوور ھەلگەرا. سەرەنجام قاقايەكى كىشا و گوتى:

– باشە ئەگەر خەلكەكە ھەمەدۆكى بىيىن و بزائىن ھەر كەمىك لە من گورەترە... بلىتى چ بلىتى؟
ئەو جار قامكى دە زارى نا وساتىك بى دەنگ بۆ.

– دە پىم بلىتى، بلىتى ئەو كات چ پروو بەدا؟

يەك بە يەك چاوى بە ھەمووان دا گىرا، پاشان ھەر بۆخۆي ۋەلامى دايەو:

– نە ھىچ دەقەومى و نە ھىچىش دەتتىن. بۆچى؟ چونكە پىاوەتى و نازايەتى خۆ بە قەد و قەلافت نىە. ئەو دىئەي نىمە مندالى ۋاى تى دان بە قەد ئەو ھى (دەستى بۆ لاي قاسمى راداشت) دەبن، بەلام لە من دەترسن. رەنگە خەلكى دىئەكەي، ھەو ھەلگەي باوەر نەكەن ئەو ھەمەدۆكە، بەلام كە ئەمەن سوئىندم بۆ خواردن، گومانىان نامىنى كە ئەو ھەو. نىستا ۋا چاكە نىئە بنوون. نىئەي بەستەزمان زۆر ماندوون. دەزاتم چەند رۆژە نەسەرەوتوون و ھەر جىگۆر كىتتان كەردو. خەمىشتان نەبى، ناگرەكەمان لە دەرتو ھەو ھەلگەي، چونكە دىوارىكى گورەمان لە پىتە. باپىرەم ئەو نەسپانەي دىزىونى، ھىتاونى يە نىرە. دىيارە خەلكى دىئەكەش زانىويانە، بەلام كەس دەنگى نەكەردو. نازاتم بۆ ئەو خەلكە بۆ بايم ۋا نىن؟ ئەو بى تەنوايە ھەر دىزىپەكەي دەكا، دەسبەجى راپۆرتى لى دەدەن و بە ژاندەرمانى بە گرت دەدەن... نىئە دەرەست مەبن، خەلكى دىئە نازانن لىرەن و بشزانن جىگاگەتان بە ژاندەرمان نالىن.

ئەو جار كورەكە چوو لە لاي ھەمەدۆكى دانىشت و قۆلى گرت:

– ھىندىكەم لى ۋەرە پىشى...

لەو ساتە دا ھىندىك دىئەراو كىتى بە روخسارى يەو ھەر دىيار بوو. مۆژلەكانى كە بە قەدەر مۆژلى نەسپىكى درىژ بوون، دەلەرزىن. ھەمەدۆك تەكانىكى دا خۆي و لىئى نىزىكتر بۆو.

كورەكە سەرى بىرە بن گوتى و گوتى:

– نەرى ئەتۆ ناتوانى ئەو باھۆزەي بكوژى؟ بە قوربانىت م، بۆ ئەو بەلايەي لە كۆل ئەو

خەلكەي ناكەيەو؟ دەزانى چىي بە سەر ئەو دىئەنە ھىتاو؟ دەزاتم ناخەرەكەي دەي كوژى، وايە؟

ھەمەدەش سەرى بىرە بن گوتى و گوتى:

– باشە دەي كوژم.

– سویندم بۆ بچۆ!

حه مەد وەلامی نەدایەو. کۆرە که دووپاتی کردەو:

– سویندی دەخۆی؟

حه مەد هەر وا بی دەنگ بوو.

– کاکە گیان، بۆخۆت دەزانى، ئەوان درەنگ، یان زوو، هەر دەت کۆژن.

حه مەد بە سرتە گوتى:

– دەزانم.

– که وا بوو بەئینم پى بده؟

– نازانم...

کۆرە که هەستا و چوو لەو بەرى ناورگە کهى دانىشت.

– ئەو چ بوو، کۆرە کهم، لە هەمەدۆکى توورەى؟

کۆرە که وەلامى نەدایەو، بە راستى توورە ببوو. ئەوانى دى هەموو قەسمان دەکرد و پى دەکەن، بەلام ئەو زارى هەل تە دە پچرا و هیندەى پى تە چوو، خەرى لى گەوت. ئەوانى دیکەش هەر کەس لە حاست خۆى، لە قەراغ ناورى درىژ بوون و خەویان لى گەوت. تەنیا قاسم بە خەبەر بوو و کیشکى دە کیشا.

حه مەدە چکۆ لە که پیش تاو هەلاتى وە خەبەر هات. هەستا لە سەر پەنجەى پىیان بە نەسپایى چوو دەرى و بە قامکیش نیشارەى کردە قاسمى دەنگى نەکا تا ئەوانى دیکە خەو کە بیان لى تىلنە چى. پاشان چوو لە نىو دیوارەکان و دارستانى دەورویەرى قەلایە باو هەشکى ناوردوو کۆ کردەو، هینای، لە سەر ناگرە کهى دانا و ناگرە کهى هەل کردەو. ئەو جار چوو لە سەرەخۆ لووتى حاجى کیشا، بۆ ئەو وە خەبەرى بىنى و نانوچای بەیانى ساز کەن. حاجى لە تاوان دەریەرى و کۆرە که دەستى بە زارى خۆى گرت و بە پىکە نین هەلاتە دەرى. قاسمیش که لە بەر دەرگایە کیشکى دە کیشا، لە خۆو دەستى بە پىکە نىنى کرد.

حاجى وەخۆ هاتەو. هەستا، چوو ئە دەرى، لە چۆماویکى نىزىک قەلایە کترى بە رەشە کهى پى کرد لە ناو و هینایەو وەسەر ناورى نا. کۆرە که هیشتا هەر پىکە نىنى دەهات. قاسم گوتى:

– ئەرى ئەو کۆرە بە چى پى دەکەنى؟

حاجى وەلامى دایەو:

– کاتىک وەخەبەر هاتم، راجلە کیم. بە وەى پى دەکەنى.

کۆرە که گوتى:

— سەبەر! ئەو بۆ ئاوا بە دەنگى بەرز قسە دەكەن؟ نازانن ئەوانە نوستوون؟
 حاجى و ھەمدە چكۆل لە دەورى ناگرى دانىشتن. كەترى يەكە كۆلى. مەلا فەرھاد پىتەش
 ھەمووان ھەستا. چوو ئە چۆماوھەكەى دەسنوئىزى ھەلگرت و كە ھاتەرە، سەربەرگەكەى راخت و
 نوئىزى كرد. ئەو جار ئەوانى دىكەش يەك بە دواى يەك دا ھەستان. ھەمدەدۆك دواى ئەوھى وەخەبەر
 ھات، لە شوئىنى خۆى دانىشت، دەستى وەبەر چەنەى دا و دەبەرەو رۆچوو. مەلا فەرھاد لە نوئىزى
 بۆوھ. حاجى ھىندىك بەردى پانى ھىتابوو و نانەكەى لە سەر دانابوون، پەرداخىكىش چاى بۆ مەلا
 فەرھادى تى كرد. مەلا فەرھاد ھىندىكى شەكر دە چاىكەى كرد و لىكى دا:

— ھا... ئەدى خانەخوئىكەمان كوا؟ ھەمدە چكۆل، وەرە كورم، وەرە ناننى بھۆ...

بەلام كورەكە وەلامى نەدايەوھ. ئەوانى دىكەش ھەوليان لە گەل دا، بەلام ھەر نەھات. ئەو
 جار ھەمدەدۆك ھەستا، چوو قۆلى گرت، ھىنای لە پەنا مەلا فەرھادى دانا و نەوئىش پەرداخە
 چاىكەى بۆ راداشت، بەلام كورەكە ھەر ھىچى نەخوارد. مەلا فەرھاد نىگەرەن بوو:
 — كورم، چمان لى كردوو؟ بۆ نارەھەتى؟ نەكا شوئى كە گالتمەمان لە گەل دەكردى،
 پىتەناخۆش بوو بى و تۆرابى. نەگەر دلت لىمان يەشاوھ، داواى لىبوردنت لى دەكەين.
 ئەوانى دىكەش گوتيان:

— بمانبوروھ!

ھەمدە چكۆل ھىچى نەدەگوت. لە چاوى را ديار بوو نارەھەتە و گريانى دە ئەوكى مابوو.
 ناخرەكەى وە قسە ھات و گوتى:

— ئەمن شىتم، وەللاھى لە كەرىش كەرتەم.

— بۆ وا دەلئى رۆلە...

— داىكم ھەمىشە پى گوتووم كە ئەمن تەنەل و خوئىم. وا ديارە قسەكەى راست بووھ و
 مەن گوتىم نەداوھتى!

— باشە ئىستا چ قەوماوھ كە تۆ وە بىر قسەى داىكت كەوتووئىوھ وە خۆت لۆمە دەكەى؟
 — ئەمن دوئىنى شوئى نانويئىخۆرەكەى ئىوھم ھەموو خوارد و دەنگتان نەدام. ئەمن وەك
 گامىشى ھەر چى بۆتان دانام، خواردم و بىرم نەكردەوھ كە ناخر ئەوھ تىشووئى ئىوھى كە
 ھەمىشە بە شاخ و كىوانەوھن و دوايە بى نانويئىخۆر دەبن. راستى يەكەى ئەوھى ئەمن زۆر برسى
 بووم و لە مالى چمان نىھ بى خوئىن. ئەو خواردنەش كە ئىوھ داتان بە من، ئەوھندە خۆش بوو،
 لى تىر نەدەبووم و خۆشم بۆ زووت نەدەكرا كە چىدى نەخۆم. ئىستا زۆر پەشىمانم... زۆر! ناخر

بۆ هیتندەم خوارد؟ بیریشم له وه نه کرده وه که چته به چ زه همتیک لهو شاخانه و له وهرزیکه ناوا سەرما و سه خلت دا نانی پهیدا ده کهن!

مهلا فههاد و همه دهۆک دلخۆشیان دایه وه، هیوریان کرده وه و گوتیان جارێ هیتندیکیان نانویخۆز پی ماوه. ئەو جار کۆره که چایه کهی له مهلا فههادی وهرگرت و یه کبیر ههلتی قوراند، پاشان دهستی به ناخواردنی کرد و وهک شهوی پیشوو ههرجی له گۆرێ دانرابوو، ههصووی خوارد. چته کان سهریان له خواردنی ئەو کۆرهی سوپ مابوو. مهلا فههاد پهرداخیکه دیکهشی له چایه کهی تی کرد، پینچ کهوچیکهشی شه کر تی کرد، لیکه دا و گوتی: نه وهش پی دا که، رۆله! ههنگوینمان نه ماوه، به لām نه وهش وهک ههنگوینی شیرینه.

کۆره که پهرداخه کهی لی وهرگرت و به په له خواردی په وه.

– بۆت تیکه مه وه؟

– خوا بهزیادی کا. به راستی ئەو جار نیدی بعه. تیرم و قهت نه خواردنی ناوا به تامم خاردوه و نه چای ناوا خۆش! ئەو چایه بۆتیکه زۆر خۆشی لی دههات. نیتاش بۆنه کهی ده گهرووم دا ماوه!

کاتیک ئەوانی دیکهش له ناخواردنی بوونه وه، کۆره که وهک پیاوتیکه گهوره ههستایه سه ری و گوتی: – ده بی برۆم. زۆر نیگه رانی کاک مه ستانیم. ئەو پیاوتیکه نیه به ئینی خۆی بشکینی! کاتیک وادهی داوه و نه هاته، بهو مانایه یه که کوشتوویانه! مابایه، هه دههات. ههک کۆتیریم مام مه ستانه نازا و به جهرگه کهم!

مهلا فههاد پوولی ده رهیتنا و ده به ویست هیتندیکه بداتی، به لām کۆره که وهک نه وهی ناگری بۆ لای بهرن، پاشه و پاش کشایه وه:

– پیاو نابێ پوولی له چه تان وهرگرت! ئەو پووله لهو شاخانه بۆ ئیوه پتویسته ره. ئەو جار ئەمن خۆ تیشووم پی ته هیتتن، چۆن پوولتان لی وه ره بگرم؟

حه مه دهۆک داهاته وه، چوه بن گوتی و سرت به یه کی له گه ل کرد. منداله که بزه یه کی هاتی، پووله کهی وهرگرت و ده گیرفانی نا.

– نیتسا له سه ر نیزی ئیوه ده رۆم. هیوادارم خودا له هه موو به لای اتان پیا رتزی! به لām هه ر که من رۆیشتم، ده بی ئیوهش لی ره نه میتن. ده سه جی برۆن. به هیج شی وه یه ک لی ره نه میتن.

– بۆچی؟

– باشه به لکوو ژانده ره کهانی باهۆزی منیان گرت. هیتنده یان لی دام هه موو گیانم بوو برین و خویان ده برینه کانم کرد و نه منیش زیاترم بهرگه نه گرت... ئەو کات... دوور نیه ناشکر اتان کهم...

ئەوانىش دېن و دەتان دۆزنەوہ. ئىوہ زۆر كەمن و ئەوان زۆرن. بىجگە لە وەش، ئىوہى بەستەزەمان،
هەمووتان ماندوو و شەكەتن! خۆ بىتوو ناوا بكوژرېن، ئىدى ئەمن دلّم دەتۆقى...

پاشان راي كرده لاي حەمەدۆكى، دەستی گرت، دەمى برده بن گوئی و گوتى:

— دواى ئەوہى ئەو هەموو نانو پىخۆرەم لى خواردن، نەدەبوو ئەو پوولەم بەدەنى! بە راستى
ئەمن بىشەرمم! بەلام چ بگەم، خواردەكەتان هیندە خۆش بوو... چایەكەشتان دەتگوت
هەنگوینە... بەو پوولەى...

— جووتىك كەوشى پىبكره.

— ناي ناي، ئەوہ دەلتى چى؟ ئىمە تەنەت نارد و خوتشمان دە مالى دا نيه، ئەو كات ئەمن بچم
كەوشان بكرم؟ پوولەكەى دەدەم بە دايكم. زۆرى پىخۆش دەبى. هەنگوین و چاشى بۆ دەكرم!
— زۆر باشە، بەخىرچى! زۆرمان پىتاخۆشە بەجىت دىلېن، بەلام بلتېن چى. بۆخۆت دەزانى
ئىمە چەتەين ئىدى...

هەتا چۆمەكەى خوارى لە گەلى چوون. حەمەد هەرچى دەکرد، فرمىسكى رانەدەوہستان:

— وەرن ھاوړىيان... وەرن. با خۆمان بپىچىنەوہ و برۆين. بۆخۆتان دەزانن ئىمە بەلتىمان
بە حەمەدە چكۆلەكەى خۆمان داوہ كە لىرە نەمىنن...

بە ئىو پەوہزان و بە پەنا داران دا لە شاخەكەى هاتنە خوارى و لە سەرەوہى گوندى
"چنارە مردوو"ى راوہستان. شاھىن هیندىك دۆستى لە وى هەبوون.

دەنگە دەنگ لە لاي گوندەكەى را دەهات و وا ديار بوو دۆخەكە ئالۆزە. هەر وا هەتا
تارىك داھات، لە پەنا دارپەنگ و پەوہزە بەردان خۆيان حەشار دا. ديسان ھەوا زۆر سارد بوو.

كاتىك تارىكى كرد، شاھىنيان نارده خوارى بۆ ئىو دى، بەلام زۆرى پىتەچوو، هاتەوہ:

— گوندەكە پرە لە ژاندەرەمە. ناچار بە رىگای خۆيان دا گەرانەوہ:

تەيموور گوتى:

— با بچىنەوہ قەلاکەى و ئەمشۆش لە وى بەرىنە سەر!

بەلام حەمەد گوئی نەداپە ئەو پىشنيارە، رۆيشتن و بۆ لاي بەيانى گەيشتنە نىزىك
گوندەكەى كوئىخا مەستانى. بىدەنگى يەكى قول دىيەكەى داگرتبوو. مالىك زۆر لە سەرەوہى
دى، لە بن پەوہزىكى ھەلگەوتبوو و لە سەر رىگاگەيان بوو. شۆقىكى كز لە پەنجەرەى
مالەكەيوہ لە دەرتى دابوو. لە دەرگای ئەو مالەيان دا. پىرتىنك دەرگای كردهوہ و كاتىك
چاوى پىيانكەوت، گەشايەوہ:

— به خيتر بيئي حممه دۆك، كورم. فرمون وهرنه ژوور. ژانده رمه كان دويني به ياني ليتره رويشتن. نهو بى دينا نه هه ر نه يان هيشتين. كاك مهستانيشيان كوشت و ده زانم نيوه هاتوون له به خاكسپاردنه كهى دا ليتره بن. مهستان بۆ هه موومان باب بوو... ياخوا به خيتر بيئي!

ژنده كه ناگره كهى خوښ كرد. لبادى راخستن و دۆشه كى بۆ دانان. حممه د و هاورياني خهريك بوون، كه وشه كانيان داكهن، به لام ژنه كه نهى هيشت و گوتى:

— نا، نهو چ ده كهن؟ چته قهت نابى كهوشى داكهنى! بيتان وايه قه تم چته نه ديون؟ چته نابى چه كيش له خۆى دوور كاتمه، چونكه تى كهوتن وهخت و سمعاتى بۆ نيه و نابى كابر له خۆى دلنيا بى. پاشان كه تى پر كرد، له سه ر ناگره كهى دانا و بۆخوشى به نارحه تى له لاي ناورگه كهى داما. حممه د هه ستى به ده روونى نالۆزى وى كرد:

— دايه گيان، نهو چى يه؟ بۆ وا ده فكر داي؟

— ناخ كورم، شىرى من، حممه دۆكه نازا كه م، كاتيك نه تو كه وهك نيمامى عه لى واي، نهو نهو جار گه ورت كردووم و پيت ده مائيم ناوه... دهنگى گۆزا، گريانى ده نهوكى مابوو.

— ره بى خودا ههردووك چاوم كويز كا! قورم وه سه رى بى، نه كهچكه قاوه يهك، نه مسته چايهك و نه يهك نانيشم ده مائى دايه، تا حممه دۆكى قاره مانى خۆم و هاورياني بى خۆن... خودا له عومرى من هه ل گرى و له سه ر ئى توى دابنى. جا حممه دۆكى خۆم، چۆن نارحه ت نه يم و نه مر م؟

— دايه گيان، نارحه ت مبه! نهو خولقه خۆشه و نهو هه لسوكه و ته جوانه ت بۆ نيتمه هه موو شتى دنيايه ديتن.

— ياره بى خولقه خۆشه كه م و هه لسوكه و ته كه شم به ميرات بى. بزانه نهو يهك جار حممه دۆكم ئى ميوان بووه. به لام راهه سته بزائم! نا، شتيك هه يه. له بيرم نه بوو، كه له بابيكم هه يه... كه له بابيكي گه وره. مريشه كه كام نه ماون، به لام نهو كه له بابيه م ماوه و نه وش به نسيب نيوه بوه... نيستا دهى گرم، دهى هينم و نيوه ش بى كوژنه وه، جا سوورى ده كه مه وه و چيشتيكي خۆشتان بۆ ساز ده كه م.

پيرتزه كه كاتيك كه له شيره كهى وه بير هاته وه، چاره كانى گه ش بوونه وه و خۆش حال بوو. هه ر چه ندى حممه د و هاورياني هه وليان دا واز له كه له شيره كهى بيئي، بى سوود بوو. دهى گوت بليتن مهى كوژه وه، وهك جنيوم بى بدهن، پيموايه.

چاره يهك نه بوو. حاجى كه له شيره كهى سه ر برى و گوتى:

– زۆر چاڪه دايه گيان، تا ئەتۆ هينديك له گەل ميوانه كان قسه دهكەي، من كەلەشيره كەي دەرووتينمەوه. دوايه ئەتۆش بى كولينه و بۆمان بکه شۆرباو. ئەمن هينديکم پيواز پيتن! ناخر هەميشه ئەمن چيشت بۆ دەسته كەمان لى دەنيم.

ناسمان رووناك بوو و تيشكيكى سوور، پەمەيى و بنەوشى بە سەر لووتكه سپپوشەكانى توورپووسى كشا.

شاهين گوتى:

– دايه، بە راستى ئەو كەلەشيرهت چاك بەخيۆ كرده! بپروانه چەند قەلەوه، وه لاهى بە قەد مەريكى گۆشت پيويه.

– زۆرم خۆش دەويست. له زارى خۆم دەگيرايهوه و دەمدا بە وى. قەزاوقەدەر وايه ئيدى! وا دياره ئەو كەلەشيره رزقى حەمەدۆكى بوو...

– خودا بتپاريزى و لىتخۆش بى، دايه.

– ژنەكە مەنجەلتيكى گەورەى وهسەر ناورى نا. زۆر شاد بوو. دەهات و دەچوو، پى دەكەنى، دەتگوت جەيل بۆتەوه، قەسەى خۆشى دەكرد و شوكرى خواى دەكرد.

– كە ئيوه هاتن، له خۆشىيان له بىرم چۆوه مەستان مردوه. ناخر ئەو مامم بوو.

– داوايه كم هەيه، دايه...

– بلى داواكەت چىيه، كورە چاورەشەكەم. نامادەم گيانى خۆشمت بەمى.

– دايه گيان، لەو دەوروبەرەى كەس مېشەنگوينى هەن؟

– بەللى، شەهينەكەم! وا دياره نيشتيات له هەنگوينيه! مام عەولا خەلئفە مېشى هەن و هەنگوينيشى هەيه!

– ماله كەيان ليره نيزيكه؟

– ئەوهتا، چيرامانە!

– دايه گيان ئەو پوولەى بەره، له گەل شاهينى بچن، تەنەكەيهكى چكۆلەى هەنگوين لى بکرن.

– هەر نيستا دەجم، گولەباغەكەم! مام عەولا هەميشه هەنگوينى هەيه، بەلام نە دەىدا بە كەس، نە بۆخۆشى دەىخوا. لەوهتا هەيه، مېشەنگوينى هەر هەن، بەلام دەلئين نيستاش نازانى هەنگوين چ تامە. ئەو مالىترانە هەنگوينەكەى دەفرۆشى و هەمووى دەدا بە توتتن و پەر...

– ئەگەر وا بى دايه گيان، زەحمەت نەبى، تەنەكەيهكى گەورە و يەكى چووكەى لى بکرن.

– دەلبي هەر چى هەيهتى، لىي دەكړم.

– نهریوه ئالا هەرچی ههیهتی، ئینی بکړه.

ژنه که له گهل شاهینې رۆښتن بۆ ههنگوینکړینی. مهلا فههاد دهسنوژی ههل گرت و نوژی کرد. کهلهباب ده مهغهلی دا دهکولی و حاجی پیوازی ورد کرد و تینی کرد. زۆری پیتهچوو شاهین و ژنه که هاتنهوه. شاهین دوو تهنه که ههنگوینی پیبوون، یهکی گهوره و یهکی بچووک.

– نهوه ههنگوینی ههره سپییه، کورم! حهمه دۆک نهو ههنگوینهی بخوا، نهوهندهی دیش بههیز دهبی و ههمو دوژمنهکانی قهلتوبر دهکا! مام عهولا پوولتی زۆر لی ستاندین، یاخوا چاوی کویری بی! زۆر لهچهره! بریا شتیکی باشیشی نهو پوولتی کردبایه. ههر دهی دا به تووتن و بهبای دهکا. تهنهات یه کجاریش تامی نهو ههنگوینه جوانهی ناکا.
له پر به زهوقهوه و گوتی:

– ئیوه دهبی نانی بخۆن! ههنگوینیشتان بۆ دادهنیم. نامان نیه، دهچم له مالی جیرانهکم دینم. چوو و که هاتهوه نردویک نانی هینابوو. پاشان سفرهی راخست، لهتهلبادیکی دانا، مهغهلهکهی له سهر دانا و دوایه چیشتهکهی ده دوو - سی قاپان کرد و داینا. ههنگوینیشی ده دهورییهکی گهوره دا دانا:

– کهلهشیری چاک بوو و گوژشتهکهی بۆنیکی خوشی نیدی، وایه؟ خۆزگه ساوارم بوایه و پلاویکی باشیشم بۆ لیتابان.
مهلا فههاد گوتی:

– پیویست ناکا دایه گیان، بهزیاد بی!
ههموویان دانیشتن و دهستیان به ناخواردنی کرد، بهلام ژنه که ههر وا راوهستابوو و چاوی لی دهکردن.

حهمه د گوتی:

– دایه، وهره دانیشه و له گهلان بخۆ. پیش تو یه که سیشمان تامی نهو چیشتهی ناکهین. ژنه که له گهلان دانیشتن. تاقه کهوچکیکی داری ههبوو، ههموو به نۆره پییان دهخوارد. ژنه که بۆخۆی له چیشتهکهی نهخوارد و ههر ههنگوینی به نانی خوارد. ههنگوینی ده نانهکهی ههلدهسوو، ده زاری دهنا، دهی جوو و قووتی ددها. پاشان چاری له سهریه که دادهنان، بزهیهکی دههاتی، ههناسهیهکی قوولتی ههلدهکیشا و بهو شیویه بۆنی ههنگوینهکهی پر به سینگی ههست پی دهکرد.

کاتی که له خواردنی تهواو بوون و کهولهکیان خړ کردهوه، تهنیا یهسکی کهلهبابهکهی مابوون. ژنه که بیری کردهوه، ئیدی نهو جار کهلهبابم نیه بهیانیان بۆم بخوینی، بهلام قهیدی چ

ده‌کا، سهد که له بابی وا به قوربانی همه ده‌ۆکی بی. نه‌گهر ژورویکی پر له مریشکیشم بوايه، همه موم بۆ همه ده‌ۆکی ده‌کوشتنه‌وه و له خۆشیانیش سه‌مام ده‌کرد.

– نهری دایه، کوریک له‌و گونده‌ی نیوه هه‌یه، ناوی همه‌ده! یه‌کی چاره‌شه و سه‌ری ده‌لئی ژووشکه قرژ بۆته‌وه، ده‌ی‌ناسی؟

– پیم‌وايه ده‌زاتم مه‌به‌ستتان کییه... ده‌تین چه‌ته‌کان پوولئیکی باشیان داوه‌تی. ده‌بی نیوه پیتان‌دابی، وایه؟ بی‌گومان، چونکه ههر همه‌ده‌ۆک ده‌توانی ناوا ده‌ستودلا‌واله بی که پوولئیکی ناوا بدا به مندالئیکی... نه‌من قه‌ت مندالم نه‌بووه. پیاوه‌که‌م و سی برامیان بردنه شه‌ری و یه‌کیشیان نه‌هاته‌وه. ئیدی له‌و کاتی‌یه‌وه به‌ته‌نیا و به‌بیوه‌ژنی ماومه‌وه، که‌س لئی نه‌پرسیوم و چه‌ند ساله که‌س ده‌رگای لی‌ته‌کردوومه‌وه.

پاشان ده‌سته‌کانی به‌ره‌و ناسمان به‌رز کردنه‌وه و گوتی:

– یاره‌بی رۆله، خودا چاکه‌تان بۆ بکا، یا ره‌بی ده‌ست له به‌ردی ده‌ن بیته‌ه زێر. ده‌زانن به‌و هاتنه‌تان چه‌نده‌تان دئی من خۆش کرد؟ ئیدی نه‌من هه‌تا ده‌مرم به‌و خۆشی‌یه‌یه‌وه ده‌ژیم!

– دایه‌گیان ئیمه‌ش به‌ دیداری دایکینکی وه‌ک تو زۆر خۆش‌حالی! ده‌توانی نه‌و کوره‌مان بۆ بانگ که‌ی؟
– بۆ ناتوانم رۆله. ماله‌که‌یان له‌و خواره‌وه‌ی، له‌ سه‌ر کانی‌یه‌که‌یه. بابی دزه. بایریشی دز بووه و له‌ بناخه‌ دا بنه و بنه‌چه‌که‌یان دز بووه! نه‌وانه به‌ خزم و تایفه‌وه دزن و قه‌ت نانئیکی ده‌لانیان نه‌خواردوه. جا ئیستا نه‌گهر پیتان‌خۆشه، نه‌وه بانگی ده‌که‌م. خۆ نه‌و پوولئیی باسی ده‌که‌ن، له‌ نیوه‌ی نه‌ی‌دزیوه؟
– نا، نه‌ی‌دزیوه.

– نه‌و هه‌تیوه نه‌وه‌نده زیره‌ک و فیله‌زانه ده‌توانی کلی ده‌ چاری کابرای دا بدزی. به‌سته‌زمانه، هه‌نگوینیشی زۆر پی‌خۆشه. پاره‌که زۆری نه‌ما‌بوو روحی خۆشی له‌ سه‌ر دانئ. چوووه‌ زگ خه‌لیقه‌کانی نه‌و عه‌ولا کافره‌ی. ههر نه‌وه‌ی که‌ نه‌و هه‌نگوینه‌مان لی‌کری و کۆلئیکی پوول له‌ نیوه‌ش نه‌ستاند. میشه‌کان لئی هه‌لا‌ابوون، هیندیان پیوه‌دابوو، هه‌موو گیانی نه‌و کوره‌ مالتویرانه‌ی هه‌لمسابوو. ماوه‌یه‌کی زۆر نه‌ چاری بۆ هه‌له‌ده‌هات، نه‌ شه‌ویلکه‌ی لی‌که‌ده‌بووه. ده‌بوو به‌ قامیشی شو‌ریایان ده‌ زاری کردبا. وه‌للاهی پورفاتمی قه‌رچه‌ دئی نه‌بوايه، ده‌مرد. نه‌و ده‌ فریای هات، ده‌رمانی دایه و چاکی کرده‌وه... دزی کورپی دزی! به‌راستی له‌ مردنی گه‌رایه‌وه و ده‌بوو ئیدی ته‌مبئ بوايه و کاری وای نه‌کردبايه‌وه، وانیه؟ به‌لام نه‌و هه‌تیوه ههر چاک بۆوه و چۆوه زگ میشه‌کان. نه‌و جاریش هینده‌یان پیوه‌دابوو، نه‌ی‌ده‌توانی له‌ جیتی خۆی ببزوی. دیسانیش پورفاتم به‌ هاواری‌یه‌وه هات و چاکی کرده‌وه،

به‌لام هەر دەستی هەل‌تەگرت و تا نیتستا چەند جاری دیکەش چۆتەرە هەنگوین‌دزینی. وا دیارە تازە خوری پێ‌گرتووە و تەرکی ناکا! ئەوە نیتستا هەنگوین‌دزە و ئەگەر ئەو می‌توانە ئەو کوژن، وەك بابوای‌پیرانی دەبیتە نەسپدز!

باشان بە پەله گوتی:

– نیتستا دەئین چی، بچم بانگی کەم؟ دیارە ئەگەر ئەو پوولە‌ی دزینی، خۆی ون دەکا و نایە.

– هیچی لە نێمە نەدزیووە. هەر پێ‌ی‌بێتی، دی.

– ئەوە دەچم دە‌ی‌هینم. راستی‌یە‌کە‌ی زۆر کوری چاک‌بە. نازاری بۆ کەس نیە. هەر ئەو دەچی ناوردووم لە شاخی را بۆ دینی. قەت لێم خافل نیە. کارگم بۆ دینی، گیتلاس، سیتو، هەرمی هەنار... وەختی خۆی هەموو رۆژی ئەو چەشنە شتانەم بۆ دینی. گویشم بۆ دینی. کورنیکی روح‌سوکە، پێی خۆشە یارمەتی خەتکی بدا و ئەو بارەوێ تە‌ی‌نیە!

دوای ئەو قسانە ژە‌کە‌ چووێ دە‌ری. کورە‌کە‌ لە لای کانی‌یە، ئە پێش دە‌رگای مائی خۆیان بوو.

– حەمەد! حەمەد! وەرە، وەرە نێرە شتی‌کە‌ پێ‌بێم.

هێشتا ژە‌کە‌ تە‌واو نە‌گە‌یشتبووێ ژووری، کورە‌کە‌ پەیدا بوو. کاتیک حەمەد و هاو‌پێ‌یانی

لە وێ دی، زۆری سەر سوڕ ما، شاگە‌شکە‌ بوو و پێ‌کە‌نی:

– وە‌لل‌ا‌هی هە‌ردایە زوهره بانگی کردم، شتی‌کە‌ بە دئی دا هات. بیرم لە نێوێ کورە‌وێ...

یاخوا بە‌خێ‌ر بێن، هاو‌پێ‌کانم!

حەمە‌دۆک گوتی:

– بە‌خێ‌ر هاتوین حەمە‌د!

ئەو جار کورە‌کە‌ بە دە‌نگی‌کی خە‌ماوی‌یە‌وێ گوتی:

– دە‌زانن قە‌سە‌کە‌م وە راست گە‌را و مامە مە‌ستان، ئەو پیاوێ چاکە کوژرا؟ وا دیارە بە‌رپێ‌وێ بووێ

بیتە لای نێمە، ژاندرە‌مە‌کان پێ‌یان‌زانێوێ و تە‌قە‌یان لێ‌کردوێ. خودا پێ‌ی‌خشی، زۆر پیاوی چاک بوو.

هە‌میشە هەر ئەو لە دە‌ست مام عە‌ول‌ای هە‌نگوین‌فروشی رزگار دە‌کردم، دە‌نا ئەو بێ‌دینە بە تە‌فە‌نگی

دە‌ی‌کوشتم. مامە مە‌ستان باتی بە سەر دە‌کێشام و ئە‌ی دە‌هێشت لێ‌بدا، دە‌نا کە‌وتی دە‌کردم.

باشان چوو ئە لای مە‌لا فەرهادی دانیش‌ت و دە‌ستی دە‌ دە‌ستی نا:

– نیتستا دە‌زانم ئە‌تۆ کیتی، فیلە‌زان! ئەو کاتی پێ‌تە‌گوتە، بە‌لام دە‌بوو بە‌و سەر و

ریشە‌تە‌وێ بۆ‌خۆم زانی‌بام! هەر ریشی تۆ دە‌بی ناوا جوان بێ! بە راستی ئە‌من گێژم!

– باشە، نیتستا پێ‌ی‌بێتی ئە‌من کێم؟

– دیتووتانه فیلیم لی‌ده‌کا! پی‌وايه نیتساش نازانم! نه‌تۆ مه‌لا فه‌ره‌ادی، شیخی شیخان و گهوره‌ی پیاوچاکانی! نه‌تۆی گولله‌به‌ندیکت بۆ همه‌دۆکی دروست کرده، که هیچ چه‌شنه گولله‌یه‌ک کاری لی‌تا‌کا! بۆچما هه‌ر نه‌تۆش نه‌بووی نه‌سپه‌که‌ی همه‌دیت زیندوو کرده‌وه؟ نه‌ر نه‌سپه‌که‌له‌لایه‌ی گولله‌بارانیان کرد و پاشان که زیندوو بۆوه، بوو به‌ خودوودیکتی بۆر؟ بۆچما نه‌تۆ نه‌بووی که قاتله‌کانی دایه‌ سولتانی، یانی یاوه‌ر فاروق و سه‌رجووخه‌ عه‌لی که‌رتیشت کوشت و ته‌رمه‌کانیشت له‌ بن‌ پردی له‌ کن‌ یه‌ک دانان؟ هه‌ر نه‌تۆش نه‌بووی جندۆکت ناردن، که‌له‌په‌چی ده‌ستی همه‌دۆکیان له‌ زیندانی مه‌همووداغای کانی گولان دا کرده‌وه و پرزگاریان کرد؟ نه‌تۆ هینده‌ت کاری ده‌گه‌من و سه‌روشته‌زین کردوون، که‌ نیدی ناژمی‌درتین...

– نا، نه‌من هیچم نه‌کرده و نه‌وانه‌ش هیچیان راست نین.

– باوه‌رت پی‌تا‌که‌م، نه‌تۆ درۆ ده‌که‌ی!

– نه‌گه‌ر پی‌توایه‌ نه‌وانه‌ کاری منن، چۆن ده‌ویتری به‌ من بلیتی درۆ ده‌که‌ی؟

همه‌ده‌ چکۆل ترسا. ده‌ستی مه‌لا فه‌ره‌ادی به‌ردا و تا به‌ر ده‌رگایه‌ کشایه‌وه. سه‌ری به‌ردایه‌وه و هیندیکی بیر کرده‌وه. پاشان سه‌ری هه‌ئینا و نه‌ به‌ر مه‌لا فه‌ره‌ادی پارایه‌وه:

– لیم ببووره! بلیتی خودا غه‌زه‌یم لی‌نه‌گری، چونکه‌ به‌ تۆم گوت درۆ ده‌که‌ی؟ نام‌کوژی، گۆج و نیفلیجم نا‌کا؟ ناخر نه‌من و تۆ هاورین، بۆیه‌ ویرام وا بلیتم! پیاوی چاک به‌ مهبوره، با خوا غه‌زه‌یم لی‌نه‌گری! نه‌من هه‌له‌م کرد. نه‌مزانی!

– همه‌ چکۆل وه‌ره‌ نیره، قه‌یدی نا‌کا، نه‌من لیت تووره‌ نیم...

کوړه‌که‌ چوو و له‌ په‌نای دانیشه‌وه، به‌لام هه‌ر چاوی لی‌ده‌کرد، وا دیار بوو هیشتا هه‌ر دلتیا نه‌بوو و ده‌ترسا دتی لیتی‌ه‌شابی.

– حاجی نه‌و ته‌نه‌که‌ هه‌نگوینه‌ی بیته! نه‌وی گه‌وره‌یان! که‌وچکه‌که‌ش بیته!

که‌وچکێک هه‌نگوینی له‌ ته‌نه‌که‌که‌ی هینایه‌ ده‌ر:

– زارت داپچه‌!

کوړه‌که‌ به‌ سه‌رسورمانه‌وه زاری داپچه‌ی و مه‌لا فه‌ره‌اد که‌وچکێکی گه‌وره‌ی هه‌نگوین ده‌ زاری کرد. همه‌د زۆری پی‌خۆش بوو. ماوه‌یه‌ک چاوی له‌ سه‌ریه‌ک دانا و هه‌ر زاری بزووت و لیتی لسته‌نه‌وه. پاشان یه‌ک به‌ یه‌ک چاوی له‌ هه‌مووان کرد. هه‌ستی سوپاس‌کردن و منه‌تباری به‌ چاوانی‌یه‌وه دیار بوو.

– نه‌و ته‌نه‌که‌ هه‌نگوینه‌ بۆتۆ.

– بۆ من؟ بۆ من؟

باوه پرى نه ده كرد.

– به ئى، بۆ تۆ.

– ئەو هەنگوینە تان لە كۆی بوو؟

چارى لە هەمووان كرد و گوتى:

– جى چىزوى مېشەنگوینى بە روخسارى هېچكامتانەوه نابینم...

حەمەدۆك گوتى:

– مەلا فەرهاد دوغایە كى دەخوینى و ئىدى مېشەنگوین پیمانەوه نادن.

– وه ئلاهی درۆیه! گالتەم بى دەكەن! عەیب ناكەن گالتە بە مندائىكى وه كەن دەكەن؟

لە بەر بېتلايه دانىشت و دەمولووتى تىكنا، بەلام لە بنهوه هەر چارى لە هەنگوینەكەى

بوو. لە پىر هەستا، باسكى حەمەدى گرت و سەرى برده بن گوتى و شتىكى بە سرتە پى گوت.

پاشان رووى دە پىرۆتەكەى كرد و گوتى:

– پووره زوهره، كىتەئىكى بىتە! ئەو هەنگوینە بۆ من يەكجار زۆره. با هیندىكى بدەم بە تۆ!

– بەشى ویمان داناوه. ئەو تەنەكە چكۆتە ئى وى يە.

– كۆرەكە لە خویشان خۆى هەلاوشت، دەستى مەلا فەرهادى ماچ كرد، دوايه پى داهاات، يەك

بە يەك دەستى هەمووانى ماچ كرد و دەستى پووره زوهرەشى هەر ماچ كرد. پاشان رۆبووه تەنەكە

هەنگوینەكەى، هەر چۆنىك بوو هەنى گرت و بردى. گوتیان لە دەنگى بوو، ئە دەرى هەراى دەكرد:

– دایه... دایه... وەرە يارمەتیم بکە!

چەتەكان نامادەكارى شەوتیان كرد. مەلا فەرهاد كىشكى يەكەمى وەرگرت. بىرى

كردەوه: سەرم لە كارى ئەو دنيايهى سوپ ماوه. پىموايه خەئكى دىش هەر وهك منن و سەر لە

دنیا، ژيان و خەلكى ئەو دنيايهى دەرناكەن. ئىنسان كە لە داىك دەبى گىتله و هەر بە گىتلىش

دەصرى. بەلام حەمەدۆك... ئەو خەئكە بۆچى هیندەيان خۆش دەوى؟ ئەوه چ راز و

نەهینى يەكە؟

قاوه ئتوونىكى درەنگ بە دەنگى گريان و شىنگىرى ژنان، كە ئە دوورهه دەنگى دەدايهوه،

وه خەبەر هاتن.

حەمەد گوتى:

– هەست، رىشتان بتاشن، خۆتان رىكۆپىك بکەن! دەچىنە سەر قەبران.

دایه زوهره ناوی بۆ گهرم کردن. ههمزه گويزانتيکي هينا، هينديکي تيز کرد. پاشان هممدي برده دهري، نه سهر بهردتيکي داي نيشاند، سابووني له پديني دا و خووساندي و پيشي بۆ تاشي. پاشان به نۆره ئي هممواني تاشي.

دایه زوهره له حائتيك دا وهك كچي جھيل پرومته چرچهكاني له شهرمان سوور ههله گهرايون، هاته لاي هممه دۆكي، دهستي گرت و گوتي:

— رۆله گيان، پاتۆنه كهت سي — چوار جيئي ههله شاهه. خۆ ناوا ناکري بچي به نيو خهلكي. داي كه نه، با بۆت بدروومه وه.

هممه پاتۆنه كهي داكهنه، دايه دهست دايه زوهره ي و به دهريته دانيشت.

— دايه زوهره، وه لاهي خۆ دهزاني، به لام له رووم ههله دههات پيت بليم بۆم بدروويه وه.

دایه زوهره ددرزي و ددزوي هينا و به تهردهستي خهريکي دروونه وي پاتۆني هممدي بوو.

نهو جار شينگيري به كهي زياتر بوو و دهنگي گريان و پي ههله گوتني ژنان دهگهيشته ناسمانی.

هممه دۆك و هاوپرساني خويان ناماده کرد، رهختيان له خۆ بهستن و تفهنگيان دهستداني.

کاتيك هاتنه دهري، تووشي سهله مان به کچاوي بوون. سهله مان سواري نه سپتيکي ببوو و دوو هيستری به دووي خۆي دا دهکيشان.

— مالتان نه شيوي! نهو بهينه تان هممو به دوا دا گهراوم! هينده گهراوم كهوتووم. تووشي

کورپيکي چکۆله بووم، نهو نه بوايه قهتم نه ده دۆزينه وه! ليني پرسيم له كي ده گه پتي و کاتيك ناوي

هممه دۆکيم هينا، دهسه جي هينامي بۆ نيره. کورپيکي سهير وريايه. ههر نيشاره به كي کرد و به ناره نار وه پيش كهوت. ههتا نيره ههر گۆراني گوت.

— قۆي زهره و نالۆز بوو؟

— به لي، هيناميه نيره و به کجي بۆ خۆي ون بوو. دوايه هينديکيش نيگه ران بووم.

هممه دۆك گوتي:

— ئي خۆمانه! ناوي هممه ده. ههر نه دايکي خۆي بووه، ناويان ناوه هممه د. کورپي چاکه!

نه گهر بي گرن، ليني دهن و هممو گيانيشي بشکينن، خه يانه تمان پي تاکا.

سهله مان پي که ني:

— نه گهر وا بي، پياويکي تهواوه نیدی.

هممه د چۆوه ژووري و به دايه زوهره ي گوت:

— دايه، نهوه هينديکمان فيشهك بۆ هاتوون. ده کري لي ره، له لاي تو بيان بشارينه وه؟

ژاندهرمه پوښتون و باوهر ناکم جارې بینهوه نهم گوندهی. نو جار شکی توش ناکه و پیموانیه ماله تو بگهرین.

— حمصد گیان، کورم، روله نازاکم! با ژاندهرمه هممو روژی بین، با سال دوازده مانگه لهو دینهی بن و هممو روژیش ده جار ماله من بپشکنن. نهمن چک و فیشهکت وا بو دهشارمهوه، تمنانت نهگهر نو دینهی سرورین کهن، قهرار بی کس نهتوانی قاوغیکیش بدوژیتتهوه!
حمصد به سلهمان به کچاوی گوت:

— بارهکمی له هیستردکان بینه خوار و کارت پپی نهبی، بگهریوه و هر ناوړیش مهدهوه!
بوخومان جیبه جیبیان دهکمین!

سلهمان بی نهوی یه کسهش بکا، بارهکمی داگرت، سوار بووه، هیستردکانی به دواي خو دا کیشا و بی نهوی ناوړ بداتهوه، له دینی وهدهرکوت.
مهلا فهاد گوتی:

— سلهمان ده کاتیکي چاک دا ده فریامان هات. هیندهی نه مابوو فیشهکمان لی ببری. نهمن لهو بارهوه زور دترسام. سلهمان قاچاخچی یه کی به نه زمون و نازایه و لهو بارودوخه ناله بارهی دا هرچونیک بی، چک و تهقه منیمان دهگهیه نیتی.
حمصدیش گوتی:

— ئیستاش نو دنیایه پیاوی نازا و به جهرگی تی دا ماون! وا دیاره دنیا وهک ده لنین له سر شاخی گای نیه، به لکوو له سر شانی بنیادهمه پاک و نازاکان راوه ستاوه! نهگهر باهوز دایه زوهری له تریه تیش بکا، یهک فیشهکی بو نادوژریتتهوه!

شاخ و دهشت هممووی پر له به فر بوو. ولات هممووی سپی دهچوو. حمصد و هاوړتیانی گه یشتنه مالی کوڅا مهستانی. مردوه که کفن کرابوو و ژنان دوریان دابوو و شینیان له سر ده گپرا. کاتیک هستیان کرد حمصد و هاوړتیانی هاتوون، ساتیک بی دهنگ بوون و پاشان دهستیان به پی ههنگوتن و شینگیرانی کردهوه. کومه نیک لاری مندالکار نه ده ری، له سر یانی هوله مریکی که به وشکه به ردی دروست کرابوو، راوه ستابوون. داریه نکیک له سره وهی بانی هوله کهی بوو و لکه رووت و دریزه کانی به سر بانه کهی دا بلاو کردبوو. لاهه کان له حائیک دا هممو دنیان پر بوو و گریانیان ده نوکی مابوو، گویان بو شینگیری یه کهی هه لختستبوو. ژنه کان هینده زور بوون، له ژوره که و نه هیوانیش جیبیان نه ده بووه. ورده ورده حمساره کهشیان پر کرد و گه یشتنه سر یانی هوله که و بن دار په لکه کهش.

کاتیک لاره میژمنده کانا چاریان به حممه و هاورپییانی کهوت، ههستانه سر پی، دهستیان له سر سینگیان دانا و بهخیرها تیان کردن. دهسه جیش جیگای خویان بۆ ئەوان چۆل کرد و بۆخویان کشانهوه پشتهوه.

ژنیکی که نه گهت و بهخۆوه به مردووه که ی هه لده گوت و ئەوانی دیکهش هه موو بۆیان ده گپایه وه. کاتیک ژنه که چاوی به حممه دۆکی کهوت، هه ستایه سر پی، نه وه نده ی ده ی توانی دهستی بۆ ناسمانی هه ئینا، کۆخه یه کی کرد، گهرووی خاوین کرده وه، پشویه کی هینایه وه بهر خو، پر به گهرووی دهنگی بهرز کرده وه و تیی چریکاند:

— له پهنا سپیداره کانی چیا ی دولدوتی، له کن په وه زه کانی دهروازه سووری! به لئین بی ناوت نه هینم، نه گه ر مائی هه موو ده و له مه ندان به سر یه ک دا نه روو خینی...

ژنه کانیش نه وه به ندانه یان دوویات ده کردنه وه و زایه ئه ی دهنگیان دۆله که ی پر ده کرد.

— کوره نازاکان، قاره مانه کان — با سنه و به ره کان بگرین — ئەوان مهستانی خۆشه و یستی منیان کوشتوه! سه گان خۆینه که یان لستۆته وه...

ژنه که سه ری زیاتر هه ئینا و چاوی نه حممه دۆکی کرد:

— نه من ده گریم و دتم له تاوان ناور ده گری — دوژمن تینووی خۆینه — ده ههسته مهستان، پۆله مهستان، ده ههسته! — ناخر حممه دۆک هاتوه سه رت بدا!

پاشان ژنه که داهاته وه، کفنه که ی لادا و ده موچاوی مردووه که ی وه ده ره کهوت:

— قاره مانی من مردوه، به لام ده وه رن چا و له مهستانی من که ن! بزائن له مردنیش دا هر پی که نیوه، ئیستاش پی ده که نی...

پاشان سه ره برگی مهستانی هه ئینا و بۆ لای حممه دی رادا هت.

— گولله کانت وی که وتن — گیانت وه ک کۆتریک فری — ته مه شا که ن له شی پره له گولله —

به لام نه وه که سه ی ناوی حممه دۆکه، ده بی تۆله ت بستینی...

ژنه که ده سه رۆکه یه کی سه ریری له په نا ته ره مه که ی هه لگرته وه و بردی بۆ حممه دۆکی:

— له ریگای دهروازه سووری — چ گوته سووری به هه شتی لی تین، بیان چنم — ده سه رۆکه

سه ریره خۆیناری یه که تم دا به حممه دۆکی...

ژنه که گه راپه وه شوینی خۆی و فرمیسه که کانی به چارشپوه که ی سه رینه وه. ژنه کانی دیکهش

وه ک وی بیان کرد. نه و جار ژنه که دهستی راستی به ره و ناسمان بهرز کرده وه. وه ک نه وه ی درۆشم بدا!

– خواجه گیان بمان به خشه – نهو خۆشه ویستمه ناوا جوان ده پروا – هزار کورپشم بوايه،
همه موویانم به قوربانى همه مه دۆكى ده كردن.

پاشان كفته كهى به سهر مردووه كهى دادا يه وه:

– له نيوه راستى ده رازه سوورى – جهرگم كون كونه – نهوى بى تاوان ده كوژرى – له گم
همه مه دۆكى يه! تۆفان، باهۆز، به له عننهت بى – نهو كه سهى ناوى همه مه دۆكه – زۆرى پى تاچى
سزات ده! نهستيره له ناسمانى دهبارن و عهرزى پرووت داده پۆشن، كورپ من سهرمايه تى –
مهستان گيان، رۆله، ده ههسته – ناخر همه مه دۆك بۆخۆى فەرماندهرى شه رپيه!

ژنه كه ماندوو ببوو. ژنيكى ديكه، يه كى باريكه نهى سهرسپى هاته جىگای. همه مو ژنه كان
ده گريان... نهو جار نۆبه گه يشته ژنيكى جحيل. دهنگى نهو ژنه شينگيرهى نه وهنده
خه مېزوين بوو، كه چته كانيش همه مو گريان.

دواى ماوه يهك، شينگيرى ته واو بوو. مردووه كه يان هه لگرت، هينايان له نيوه راستى
هه سارى، له سهر بهر دىكى پانايان دانا. بهرده كه وينهى هيشوه ترى و سهر بهراني
لى هه لگه نرابوو. گونده كه مهلا و مزگه وتى نه بوو. مهلا فهرهاد و همه مو پياوه كانى ديكه له
كانى يه كهى ده سنوژيان هه لگرت. پاشان مهلا فهرهاد باسكى هه لگرت، تهرمه كهى – كه
هيشتا خوئناوى بوو – شوت، ناوى پى دا كرد، وشكى كرده وه و ده كفته كه يه وه پىچا. نهو جار
داره تهرميكيان هينا، تهرمه كه يان له سهر دانا و پياوان هه لگرت و برديانه گۆرستانى دى.
گۆره كه ناماده بوو، تهرمه كه يان به خاك سپارد و گۆره كه يان پر كرده وه. نهو جار مهلا فهرهاد
له سهر گۆره كهى دانىشت و به دهنگه خۆشه كهى ته نقىنى دادا.

دواى به خاكسپارنه كهى همه مو گه رانه وه دى. چته كان دواى همه مووان گه رانه وه. خه لكه كه چوونه
ماله مردووه كهى و سهره خۆشى يان كرد. دواى نهوه همه د و هاوړپيانى هاتنه وه مالى دابه زهرهى.

كاتى نوژنى شيوان مهلا فهرهاد بهر مالى راخست و دهستى به نوژكرنى كرد. دواى
نوژنه كهش چۆكى دادا و ماوه يهك دوعاى خوئندن. كه ناوړى دايه وه، دىتى همه ديش بۆ
يه كه م جار وهك وى چۆكى دادوه و دوعايان ده خوئنى.

مهلا فهرهاد گوتى:

– نهوه چى يه همه مه دۆك؟ چۆنه دوعاى ده خوئنى؟

– له بهر خوداى ده پارپمه وه يارمه تيم بدا باهۆز بكه ويته دهست من و بى كوژم.

– جا چۆنت بكه ويته دهستى؟

— له میټه بیرم لی کردۆتموه، مهلا فههاد. بۆسهیه کی له دهروازه خوتنی دادهنیینهوه و ههر چمنلی پیوست
بی بۆی رادهومستین. نمو ههمیشه به سواری ده پیش ژاندهرمهکان دا دهروا. کاتیک گمیشته سهر تمپکی،
ههموممان ویکرا تهقه لی ده کمین و لمشی پر ده کمین له گولله. بی گومان پۆژتیک به وی دا ههر دی.
— وایه، رینگایه کی دیکه نیه.

دهروازه خوتن دهرویک بوو، باریکه رتیه کی پی دا تی ده پهری، ههر جینی سواریکی ده بۆوه
پی دا پروا. نمو دهرووه له شاخی، له شوینیکی بهرز هملکهوتبوو و ههر دووک لای رهوهزه بهرد
و دۆلی قول و ناستهم بوون. دهوهرو بهریشی ههمووی پۆژد و ههلدیر بوو. شیویکی چر و
بهرداوی له لای چهپی رینگاکه ی هملکهوتبوو و ناویکی زۆر له سهروهوی شیوه که ی را به خور
دههاته خوار و به سهر بهردان دا بلاو ده بۆوه.

— له نیو رهوهزهکان، له لایه کی دهروی، بۆسه ی بۆ دادهنیینهوه که گمیشتی تهقه لی ده کمین...
— نه دی ژاندهرمهکان چ لی ده که ی؟ پیتهوانیه نهوان دوایه رینگاکان ده بهستن و گهمارۆمان
دههه. خۆ ناکرئ ههر دهو دۆله ی دا بینینهوه و نهوانیش دهتوانن وهک که وی بمان گرن.
— نازانم مهلا فههاد. لهوانیه نهپهرژینه سهر شتی وا و ههر بیریش له وهی نهکه نهوه...
ههرچۆتیک بی، نهگهر نهوه مان بۆ بکرئ، گیانی نایب نهلیاسی ده کهرینهوه.
مهلا فههاد قاقایه کی کیتشا:

— نهها، نهتۆ باوه رت به قسه که ی وی کرد؟ نمو بهسته زمانه خۆ ناتوانی به پیوه راوهستی،
چ بگا بهوه ی کاریکی ناوا بکا!

— وا نیه مهلا فههاد. قسه کهم ههلگره! نهگهر نیتمه ههر دهو یهک — دوو پۆژانه دا نمو
کاره ی نهکه ی، مام نهلیاس ده ی کوژی و بۆخۆشی تی دا ده چی.
— باوه ر ناکهم وا بی. ناخر بیر له وهش بکهوه، بۆسه دانانهوه نه جییه کی ناوا بۆ نیتمهش
وهک خۆکوشتن وایه.

— بی نهوهش نیتمه ههر ده مرین، بی گومان زۆریشی پی تاچی! پیته وایه عارف سایم بهگ
ناوامان له کۆل ده بیتهوه؟ نمو تهنانهت دهستی له دایه سولتانیش نهپاراست و له سهر نیتمه
نهویشی کوشت. نهخیر له کۆلمان نابیتتهوه و نایه لئی نانیککی لهو شاخانه به ناسوده یی بخۆین.
زۆریش ناکیشی ده کوژرین، مهلا فههاد!

— ده زانم، حهمه دۆک، چاره کهم! بهلام پیوا نابی به نهنقهست خۆی ده ناوریش باوی. خودا
نهوه ی پی تاخۆشه و به گوناخت بۆ دنووسی.

ماوهیهکی زۆر دووبه‌دوو قسه‌یان کرد. مه‌لا فه‌ره‌اد بۆسه‌ دانانه‌وه‌که‌ی پێ‌باش نه‌بوو و
حه‌مه‌دیش له‌ سه‌ر قسه‌ی خۆی سوور بوو:

— بېه‌وره، مه‌لا فه‌ره‌اد، ده‌ستت ماچ ده‌که‌م و ریتز له‌ سه‌ر چاومه‌! به‌لام نه‌من له‌ قسه‌ی
خۆم پاشگه‌ز نیم، بۆسه‌که‌ی داده‌نیمه‌وه و هه‌رچی‌یه‌کیش روو ده‌دا، با روو بدا! له‌ هاوڕێتانی‌ش
ته‌نیا نه‌وانه‌ی پێ‌یان‌خۆشه‌ با بێن!

— باشه، باشه، رۆڵه‌ گیان. نه‌گه‌ر نه‌تۆ ناوا له‌ سه‌ر نه‌و بۆسه‌یه‌ی سووری، با قسه‌ی تۆ بێ.
نه‌منیش دێم! که‌س هه‌یه‌ بلێ نایه‌م؟
نه‌وانی دی یه‌که‌ده‌نگ گوتیان:
— دێن، هه‌موو دێن.

له‌و کاته‌ دا هه‌مه‌ده‌ چکۆل و هیندیك کۆری می‌رمنداڵی دیکه‌ی دێی وه‌ژوور که‌وتن و گوتیان:

— ژانده‌رمه‌کان به‌رپوه‌ن بۆ نێره. ژماره‌یان زۆره و باه‌ه‌زیشیان ده‌ پێش دایه.

مه‌لا فه‌ره‌اد چاوی له‌ هه‌ده‌ۆکی داگرت و نه‌ویش خێرا وه‌لامی دایه‌وه:

— لێره نا، ده‌چینه "ده‌روازه‌ خۆین"ی. له‌ وی‌ به‌سه‌ریان ده‌که‌ینه‌وه.

— به‌لام له‌وی زیانغان ده‌بێ.

— لێره‌ش هه‌ر وا. نێره‌ش شوێنیکی له‌بار نیه.

— زۆر باشه، با بڕۆین! با له‌ پێش وان دا له‌ دێی وه‌ده‌رکه‌وین!

خه‌لکی دێی تیشوویان بۆ پێ‌چا‌بو‌نه‌وه. شته‌کانیان هه‌ل‌گرت و هاتنه‌ ده‌ر. دایه‌ زوهره‌ هه‌مه‌دی

کێشا په‌نایه‌کی، نه‌نگوستیله‌یه‌کی زۆی دایه. نه‌نگوستیله‌که‌ نه‌قیمێکی ره‌شی تی‌دا بوو و گوتی:

— نه‌و نه‌نگوستیله‌یه‌ ئی می‌رده‌که‌مه، که‌ وه‌ک بۆم گێ‌را‌یه‌وه له‌ شه‌ری‌ دا کوژرا و نه‌هاته‌وه.

با نه‌وه‌ت ده‌ قامکی دا بێ و نیشانه‌ بێ له‌ به‌ینی من و تۆ دا! هه‌ر که‌س نه‌و نه‌نگوستیله‌یه‌ی

پێ‌بێ، نه‌من چک و ته‌قه‌مه‌نی‌یه‌که‌ی ده‌ده‌م به‌ ری. له‌ بیرت بێ، نه‌گه‌ر خوا نه‌خوایه‌

برینداریش بووی، نه‌نگوستیله‌که‌ی بده‌ به‌ هاوڕێ‌یه‌کت. ده‌نا بێ نه‌و نیشانه‌یه‌ی نه‌گه‌ر

ته‌قه‌مه‌نی‌یه‌که‌ هینده‌ بێ‌نیت‌ه‌وه، بشرزی، نای‌ده‌م به‌ که‌س! دل‌تیا به‌ سه‌ریشم تی‌دا بجێ،

جینگاکه‌ی ناشکرا ناکه‌م.

— هه‌مه‌دۆک داهاته‌وه و ده‌ستی دایه‌ زوهره‌ی ماچ کرد، نه‌ویش هه‌ردووک لاروومه‌تی ویی

ماچ کرد. چه‌ته‌کانی دیکه‌ش هه‌موویان سوپاسیان کرد و مالا‌وا‌ییان لی‌کرد.

هه‌مه‌ده‌ چکۆل هه‌تا ده‌ره‌ه‌ی دێی له‌ گه‌لیان چوو، له‌ وی‌ له‌ حالێک دا کۆل‌گرت‌بووی گوتی:

— نەر جار به خوداتان دەسپېرم، هیوادارم به ساغ و سلامه تی بتان بینه مه وه!

پاشان چوره لای مه لا فهراهادی و گوتی:

— شتیکم بۆ هیناری، لیموه رگره! نه وه گۆشتی سووره وه کراوه و دایکم بۆی ساز کردوی. ده مزانی گۆشت مریشکت پی خۆشه، به لام نه مدزیوه. خودا هەر دووک چاوم کویر کا، نه گهر له خزمهت تۆ دا درۆیه بکه م! ده زانم بیواچاکی وهک تۆ شتی حهرام ناخۆن. نیمه که له بایکی سپیی، قه له وی گهوره مان هه بوو، رهنگی به فری. نه وه گۆشتی که له بابه که یه، بۆ تۆ چا که، بی خۆ نۆشی گیانت بی! باوه ریشم پی تاکه ی، نه وه بی ده به حه مه ده وکی! ده ی خوا و ههر گوتی نازبوی!

— گۆشت که له بابی خۆم بۆ ده ده م به خه لکی، حه مه ده چکۆل؟ دزیبیشته ههر ده ی خۆم!

— خودا پشت و په نات بی، مامۆستا!

پاشان کوره که چور بۆ لای حه مه ده وکی. ههر دوو کییان به یه که وه ماوه یه ک سرتیه یان کرد و پی که نین. له دوایی دا یه کتریان ده باوه ش گرت، مه لا فهراهادیش ده باوه شی گرت:

— محابن هینشتا مندالم، ده نا قه تم به جی نه ده هینشت!

نیدی پشتی تی کردن و به را کردن رۆشته وه بۆ لای دتی.

حهمه د و هارپتیانی شه وی تا به یانی رانه وه ستان و ههر رۆشته. ته یووور که هه موو نه شو تانه به رد به به رد و دار به دار به له ده بوو، وه پیتش ده که وت و نه وانیش به دوای دا ده رۆشته. سه ره رای نه وه ی به فر له پشتیندی بوو، لای به یانی گه میشته دارستانیکی سه ره وه ی گوندی "چنارۆک"ی. باشترین شوین بۆ خۆ حه شاردان له مو دئییه ی، مائی سه رجووخه حوسین چاوشینی بوو. ته یووور ره خت و تفهنگی له خۆ کرد نه وه، گۆچانیکی به ده سته وه گرت و چوره نیو دتی. حوسین به دیتنی خۆش حال بوو:

— ده ترسام! زووتر گه یشتبانی پیوه ده بوون... نیمه خه لکی دتی کاتیك زانیمان ژانده رمه دین بۆ نیره، دیمان چۆل کرد، چوینه شاخی و ده که پر، کۆخ و نه شکه وتان دا مابنه وه. هه یچ کهس ده دتی دا نه مابوو. ژانده رمه کان نه ونده ی له دتی دا مابونه وه، هه یچ ولاتیان لی ته هیشتبوین. ههر خۆراکیکی وه ده ستیان که وتبوو خواردبوویان و دوایه رۆشته بوون. ههر نه وان رۆشته و نیمه ش داپه رین و هاتینه وه خوارئ. دی هه یچی تی دا نه مابوو! نه مه ر، نه مریشک، نه بز، ههر هه یجیان وه پاش خۆ نه دا بوو. ته نانه ت نارد و رۆنیشیان نه هیشتبوو! نه وه حالوبالی نیمه یه... نه گهر کوره کانت ده گه لن، بچۆ بیان هینه خوارئ! پیهوانیه ژانده رمه به و زووانه بی ره دا بیته وه...

ته یووور گه راپه وه و هه موو ویکرا چوونه خوارئ. مه لا فهراهاد به به سه ره هاتی نه و گونده ش زۆر تیک چور، چاوکی له کیسه که ی خۆی کرد و سکه زیره کانی ژمارد. پاشان به حوسینی

گوت، خەلگەكەي لە شوئېنئىكى كۆ بىكاتەوہ. كاتىك خەلگەكە ھەموويان كۆ بوونەوہ، مەلا فەرھاد، ھەمەدۆك و ھاوړتياښيان چوون بۆ لايان. ھەمەد لە شەرمان سەرى ھەلئەدەھات.

ھوسين بە دەنگى بەرز گوتى:

— ھەر مائە و پياوئىك بى و لەو بەرەى بە جيا رابوہستن!

دەسبەجى ھەر مائەو يەك كەس ھاتن و لە لايەكى ريز بوون. پيرئېنئىك لە پيش

ھەمووانەوہ بوو. ھەمەد لىئى پرسى؟

— لە مالى دا چەند كەسن؟

— دوو...

يەك لە داوى يەك ئەو پرسيا رەيان ئى دەكرا، بە پىئى سەر پووليان دەدرايە و بەرى دەكران. كىسەكەي مەلا فەرھادى بەشى نەكرد و ناچار بوون كىسە تايبەتئى يەكەي ھەمەدى، كە لەبن فيشەكدانى لە خۆى بەستبوو، بكنەوہ و ئەويش دابەش كەن. كاتىك بۆ لاي مالى ھوسين چاوشينى دەگەرئانەوہ، مەلا فەرھاد گوتى:

— ئىستا ئىدى پوولمان نەماوہ ھەمەد. دەزائم پىت خۆش نىە لەم بارودۆخە دا چالاكى يەكى پوولكۆكرنەوہى بكنەين، بەلام بلئىن چى! راستى يەكەي ئەوہىە ناچارين بە سەر ھىندئىك بەگى دەولەمەندى بەئىويانگى دولكادىرئىيان دا بدەين. ديارە تەنيا ئەوانەى كە رەگەزنامەيان مۆرى قەيسەرى پىئوہىە!

— بەئى، دەبى وا بكنەين...

— ژاندرەمە ئەو خەلگەكەي نە برسان دەكوژن! دەئى چى جارئ پيش ئەوہى بۆسەكەي بۆ

باھۆزى دانئىنەوہ، بچىن بەگى گوندىشلى روت كەين و پوولئىكى چاكى لىئىستىن؟

— نا، با جارئ لە وەى گەرىن! ئەگەر ئەو باھۆزەمان لە سەر رىئى خۆمان پاك كردهوہ، ئەو دەم بە كاوہخۆ پلان دادەئىن و ھەرچى بەگى دولكادىرلەين، لە شاخ و دەشتى، روتيان دەكەين! مەلا فەرھاد ئىدى لە سەر باسەكەي نەروئى. چوونە ژوروى. كورەكانى ھوسينى بەرئىكەيان كوشتبۆوہ، گۆشتەكەيان چاك كرددبوو و ئىستا ھەر ئەوئەدى دەويست لە سەر پۆلووانى دانئى و بىرئىئى. ئەو بەرئەش لە گەل چەند سەر مەر ئەوئەدى دىئى لە كۆخىكى دابوون و ژاندرەمە نەيان دىبوون. ئە جياتى سەرى لىئىكى نەخشىيان دانابوو. نەخشە جوانەكانى لىئى بەر شۆقى ئورى دەدرەوشانەوہ.

داوى ناخواردئى ھەمەد داواى كرد ھىندئىك كەپەنكىيان بۆ پەيدا كەن. ھوسين دەسبەجى وەخۆ كەوت و چەند دانە كەپەنكى بۆ ھىتان. ھەر كەپەنكى وىئەى دوو خۆرى بە لاي سىنگى يەوہ بوو. تىشكى خۆرەكان وەك شۆقى ئورى بە دەورى خۆيان دا بلاو ببۆوہ.

سەر جووخە حوسین گوتی:

— بە راستی نەر کەپەنکانه شتی چاکن، مەلا فەرهاد! ئەوەت پتووبی، چەند رۆژان لە نێو بەفر و بۆرانیش بەرێ دەچی و پەکیشت پی تاکەوی. خۆ دەزانن، پێش هەموو کەس شوانان کەپەنکیان دروست کرد. نێو کەپەنکی وەک تەندووری گەرمە! سەرھەنگ باھۆز وەک باوئۆرانی بە سەر دێتە کافان دادەدا، خەلکی دەکوژی و مالتۆزانیان دەکا. پیاویکی رەق و داخ لە دلە! نەری بە راستی ئەو کەپەنکانه تان بۆ چن؟ نەکا بە تەما بن ئیستا وەسەرکەون بۆ لای دەروازە خۆتینی و بۆسە دابنێنەو:

حەمەد گوتی:

— نەریو ئەللا بە تەما شتێکی واین!

— سەردەمێک پێش ئیستا، جارێکیان، هەر لەو شوێنە، یاغی بەک کە ناوی "گۆجھ" بوو، بۆسە بۆ یاوەر شوکووری دانایەو و کوشتی...

حەمەد ڕووی بۆ لای مەلا فەرھادی وەرگێرا و ئەویش گوتی:

— خوا گەورە! خۆمان بە وی دەسپێرین. نیشاللا نەر ناگای لێمانە!

نەوانی دیش هەموو یە کدەنگ گوتیان:

— نیشاللا!

هەموو شتێکیان نامادە کرد، ئەوێ پتووستیان بوو، پتچایانەو، لە کۆلیان نا، وەرێ گەوتن و دوای ماوەیەک خۆیان گەیانە دەروازە خۆتینی. لە وی لە نێو گابەردەکان دا خۆیان حەشار دا و بۆسەیان دانایەو. دیسان بەفر دەستی بە بارینی کردەو و سەریەرگەکانیشیان وەک عەرزەکەمی سپی بوو. سێ شەو و رۆژان لە وی مانەو. دەو بەینەمی دا چەند دەستە ژاندرەمە هاتن و بە بەر دەمیان دا تی پەڕین. فەرماندەرەکانی ئەوانیش بە سواری لە پێشی دەرویشت و ئەگەر چەتەکان ویستبایان، سووک و هاسان ژمارەیکە زۆریان لێ دەکوشتن، بەلام مەبەستی وان بە هیچ شتوێک ئەو نەبوو ژاندرەمان بکوژن و بە شتوێکی ناسایی تا ئەوان تەقەیان نەکردبایە، حەمەد و ھاوڕێتانی لێیان نەدەدان. هەمیشەش ھاوڕێیان دەدا ژاندرەمەمی هەر بریندار کەن و نەمی کوژن. تەنانەت سەبارەت بە سەرھەنگ باھۆزیش کە ئەو بۆسەمی بۆ دائرا بۆ، مەلا فەرھاد باوهری وا بوو بەو شتوێکە نەکوژی، بەلام حەمەد لە سەر قەسەمی خۆی سوور بوو و دەی گوت ئەو کابرایە وەک ژاندرەمەمی دیکە نیە. خەلکی ئەوەندە نازار داو، کە بۆ بەخشین نابێ و دەبێ بکوژی. هەر بۆیە مەلا فەرھاد لە دلێ خۆی دا دەپارایەو باھۆز بە دەروازە خۆتینی دا نەو و دە نێو بۆسەکیان نەکوێ. حەمەدیش بەردھوام چاوی لە تۆلە رینگاکەمی بوو و نامادە بوو هەر کات باھۆز بگاتی، لێی دا و بی کوژی. لەو بەینە دا مامۆستا زەکی نەژادی بە میدالە زێرە بەند

سووره کانی سمرسینگی یهوه، دههاتره بهرچاو و نهخته ناورینگه پۆلایه که له چاوی دا دهبریسکایهوه. هه‌میشه له سمنگه‌که‌ی دا ده‌مایهوه، نه‌ده‌بزووت و قامکی له سهر په‌له‌پیتکه و چاوی له سهر سیره‌ی هه‌له‌ته‌ده‌گرت.

هه‌ینه‌ده‌مانه‌وه، ناخه‌که‌ی وه‌ره‌ز بوون. هه‌مه‌ده‌رووی ده‌مه‌لا فه‌ره‌ادی کرد:

– به‌ختی فه‌قیری نای‌گری...

هه‌ینه‌دیک‌ه‌راوه‌ستا و قسه‌که‌ی دره‌ژه‌دا:

– نه‌گه‌ر فه‌قیران به‌ختیان هه‌بوایه، بۆ ژیانیان وا ده‌بوو؟

– ده‌لێی چی هه‌مه‌ده‌... نه‌روین؟

– نه‌ی چ بکه‌ین، کاکه، چاره‌مان نه‌یه. نه‌و درنده‌یه نه‌هات، خوا ده‌زانێ نیه‌ستا له‌کوینه‌...

هه‌یشه‌تا به‌ته‌واوی له‌نیو‌گانه‌برده‌کان نه‌هاتبوونه‌خوار، که‌گوزو‌گومبه‌ت به‌سهر‌ده‌ستیک‌ه‌ژانده‌ر مه‌دا که‌وتن. راست ده‌سته‌که‌ی سهره‌نگ‌عه‌زمی بوو، بۆخۆی به‌سواری نه‌سپی له‌پیشه‌وه‌ده‌رویشه‌ت. هه‌مه‌ده‌سه‌بجی ته‌قه‌ی لی‌کرد، به‌لام نه‌ویش هه‌ینه‌ده‌ته‌رده‌ست خۆی له‌نه‌سه‌به‌که‌ی فری‌دایه‌خوار، که‌گولله‌که‌نه‌وی نه‌گرت و زینی نه‌سه‌به‌که‌ی رووشاند. تازه‌نیوه‌روژ ببوو. شه‌ریکی قورس ده‌ستی پی‌کرد و هه‌تا ئیوارتی خایاند. که‌بولی‌ل په‌یدا بوو، هه‌مه‌ده‌هاورپێانی کشانه‌وه‌و خۆیان گه‌یاند‌ه‌وه‌گوندی چنارۆکی. به‌لام نه‌ویش ئیدی بۆ مانه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو. پیاوه‌کانی سولتانۆغلی‌یه‌زه‌رده‌ی و ده‌سته‌یه‌که‌به‌کرێگرای‌وه‌بگ و ناغای دیکه‌له‌وه‌دوره‌به‌ری بوون و لێیان‌ده‌گه‌ران. نه‌وه‌باش بوو، جووتی‌ره‌کان به‌دایم هه‌ته‌له‌یان ده‌کردن و نه‌یان‌ده‌هه‌یشه‌ت له‌شوینی هه‌مه‌ده‌هاورپێانی ناگادار بن.

روژێکی هه‌مه‌ده‌مه‌لا فه‌ره‌ادی گوت:

– کاکه‌به‌راستی ماندووین و خه‌ریکه‌ده‌که‌وین. نه‌وه‌چهند مانگه‌ژانده‌ر مه‌مان به‌دووه‌هون و بۆخۆشان به‌دوای باهۆزی‌یه‌وه‌ین. به‌باوه‌ری من با نه‌و ناوچه‌یه‌ی به‌جی‌پێلین، بجه‌نه‌گوندی "سهرچاوه‌ی"، له‌جیای دولدوئی و پاشماوه‌ی زستانێ له‌وی بین. که‌س فکری وی‌ناکا، نه‌گه‌ر پێشیان زانین، ده‌توانین هه‌له‌گه‌ری‌نه‌بناری شاخی. به‌راستی نه‌و که‌په‌نکانه‌چاکمان ده‌فریا هاتوون و زۆر باشه‌که‌پێمانن! خه‌لکی سهرچاوه‌ش هه‌م نازا و هه‌م جینگای باوه‌رن و ده‌توانین پشیمان پی‌به‌ستین. نه‌من پێماوه‌یه‌سهریشیان بچی، خه‌یانه‌تمان پی‌تاکه‌ن و نیه‌به‌ده‌سته‌وه‌نا‌ده‌ن...

هاورپێکانی هه‌مه‌دی هه‌مرویان نه‌و فکریان پی‌باش بوو. چهند روژان به‌نه‌هینی له‌مالی حوسین چاوشینی مانه‌وه‌و دوایه‌به‌ره‌و جیای دولدوئی وه‌ری‌که‌وتن. هه‌ر وا که‌مه‌نزله‌به‌مه‌نزله‌

دەرۆیشتن، به سەر سی بهگی گهورهی عهشیرهتی دولکادیرلی یانیشیان دادا. هەر سێک بهگ په گه زنامهی باوه رپیتکراوی به مۆری قهیسهریانهوه هه بوو. بهو شێوهیه پوولتیکی زۆریشیان به مه بهستی یارمهتیکردن به نه داران و نهو مندالانهی بابیان ده شه ری دا کوژرابوون، کۆ کردهوه. پووله که لانی کهم خه لکی چاوله دهستی پازده دنیانی پی ده بوو ژایه وه.

هەر رینگای سیگار کیشیکیان مابوو بگه نه گوندی سه رچاوهی، که نه بهستی چۆمیتکی دا، که ناوی تی دا نه بوو و پر له به فر بوو، تووشی ژانده ره مان بوون و لیکیان دا. تاریکوپوونی بهیانی شه ره که دهستی پی کرد و تا نیووه رۆیه درێژهی کیشا. شاهین و ته میوور کوژران. مه لا فه رهاد و همه د نه تاوان نه و جار به قهستی کوشتنی ژانده ره مه یان داگرتن. سه ره نجام توانیان ژانده ره مان تیلک بشکینن، ده رباز بوون و لای تاریکانی خۆیان گه یانده نیو گوندی سه رچاوهی. له وی دۆسته کانیا ن به پیریا نه وه هاتن. برینداره کانیا ن به خه لکهی نه سپارد و بۆخۆشیا ن هیندی ک شوایان وه پیتش که وتن و بردیا ن بۆ بنا ری شاخی تا له وی له حه شارگه یه کی دا بپننه وه. برینداره کان ده بوا یه به پستی هینستان، گو تیرا بانه وه گوندی "گوله ره ش" ی، بۆ لای "نه سیمی" برینپیتچ و نه شه ترگه ر. نهو نه سیمه نه شه ترگه رتیک بوو، وه ک ده گو تری، ده ی توانی مردووی زیندوو بکاته وه و نهو زانسته ش نه خانه قای چلچاوی فیریبوو.

خه لکی گوله ره شیش جینگای متمانه بوون و همه ده دۆک ده ی زانی سه ریشیا ن بچی، باهۆز هه یج، نایه لن شه ی تانی ش به جینگای برینداره کان بزانی.

باهۆز و ژانده ره مه کان ی، له گه ل به کریتگی راوانی به گه کان هه تا بن ره وه زه بنه وش یه کانی چیای دولدولی به دوا یان دا چوون. تینیا ن بۆ عه لی یه شه ل و مووسا زریانی ش هینا که شوینی چه ته کان هه ل گرن، به لām ده ی ماوه یه ک خولانه وه نه یان توانی هه یج شوینی ک بدۆزنه وه. یاغی یه کان وه ک عه رز قووتی دا بن، ون ببوون. ناچار ژانده ره مه کان به شه پرتوی و شه که تی داگه رانه وه خوار ی. زۆر به یان ده ست و لاقیا ن سه رما بر دبووی.

زۆری پی ته چوو ده ستی همه ده دۆکی خۆیا ن گه یانده کتوی "کۆنوور" ی. سه ره منگ باهۆز له داخان ده ت گوت ته قی: ناخر نه وانه کو تیرا گه یشتنه نهوی؟ بۆچما با لیا ن هه بوون که لهو به فر و بۆرانه ی دا، به چه ند پۆژان له چیای دولدول را خۆیا ن گه یانده کۆنووری؟ نه و جار و بۆجاری یه که م باهۆز هه ستی به چه شنه پێژدانانیکی تیکه لاو له گه ل سه رسورما ن له ده روونی خۆی دا به رامبه ر به حه مه ده دۆکی کرد. نهو هه موو را ورا وینه ی بهو ده ستمیه ی کرا؟ به لām بی سوود! هینشتا حه مه د به ته واری له چیای دولدولی نه دیترابوو، که هه والی په رینه مه ی خۆی و ده سته که ی بۆ چیایه کی دووری دیکه، که بییا ن ده گوت "ناخر کتو"، گه یشت.

مهلا فههاد، دورسوونه كورده و نهوانی دیش، هه موویان شهكەت ببوون. برینداره ركانیش كه دواى تیماركران له لای نه سیمی، هه موو گه رابوونه وه گەژ دهستهكەى و ناماده نه بوون هاوړپیانیان به جی پیلن، هه ر ماندوو بوون. حه مه دۆك بوخۆشى له وان حه ساوه تر نه بوو، به لām رانه ده وه ستا. هه ر به دواى ده رفه تێك دا ده گه را كه باهۆزى به سزای خۆى بگه یه نی. هه موو جارێ كه تووشى یهك ده بوون و شه ر ده قه وما، ژانده رمان دیوار پێکیان به ده وری سه ره هه نگ عه زمی دا ده كێشا و نه یان ده هیشته گونله بی گریته وه.

رۆژیکیان هه وائێك به گونده كانی چیا دا بلاو بۆوه: سه ره هه نگ عه زمی، ناسراو به باهۆز، له حالێك دا له پێش گوره هه كەى خۆى رۆیشه وه، كه وتۆته بۆسه وه، گولله یه كى وى كه وتوه و كوژراوه. دێهاتی یه كانی نه و ده ورو به ره ی ده زانن شه ره كه چۆن بووه، ده شزانن كى باهۆزى كوشتوه، به لām بۆ هه یچ كه سی ناشكرا ناكه ن و ته نانه ت له نێو خۆشیان دا باسی ناكه ن...

كاتێك حه مه دۆك و هاوړپیانى رۆیشه ت، نایب نه لیاس پلانى خۆى به وردى دارشته: هیندیتك كه سی جینگای برۆای هینانه یارمه تیی خۆى و پێی نه سپاردن به دايم و به بی نه وه ی پیلن هه یچ كه س شك بكا، هه موو نه و رینگایانه ی ده چوونه وه سه ر ده روازه خوینی، بجه نه ژیر چاوه دتیری یه وه و نیدی بائنده یه كێش به سه ر وى دا فریبا، ده سه جی نایب نه لیاس ده ی زانی یه وه. هه موو شتێك بیری لى كرابۆوه. نه لیاس تفه نغه كه ی چه و ر كرده بوو و خاوینى كرده بۆوه. نه سپی هه میشه تیر بوو و به زینه ره ناماده بوو. دوو تووره كه شی فیشه كى زیادى دانا بوو. چه ند رۆژ بوو خه ریکى ناماده كاری بوو، تا پلانه كه رینگوپێك بی و بتوانی نه و كابرایه ی سووكایه تیی پی كرده بوو، به سزای خۆى بگه یه نی.

به یانی یه كى زوو، یه كێك له چاوه دتیره كان كه ناوی "وه یسه" بوو، به په له، به سواری نه سپتکی هات و له حه ساری مالى مام نه لیاسی دابه زى. وه یسه برازای نایب نه لیاسی بوو و بابی ده شه ری سه ره خۆیی دا كوژرابوو. نه و چوه لای مامی و به ده نگێكى سه بر، بۆ نه وه ی كه سی دیکه نه زانی، پێی گوت كه سه ره هه نگ باهۆز قه راره پێش نیوه رۆیه به ده وروی ده روازه خوینی دا برۆا. نایب نه لیاس سندوقی شتومه كه كانی هینا، ده ستێك كه واویانته وئلی هه ره جوانی له گه ژ كراسیكى به ده زووی زه رد په راویز بۆكراو و ده سه ره یه كى به ر پشتینى لى هینایه ده ر. به رینگوپێكى جله كانی ده به ر كردن. سه عاته كه ی ده گیرفانى لای چه پی جلیقه كه ی نا و زغیره كه ی به سینگی دا شوړ كرده وه، سمیله كانی بادان، فیشه كدانى نه خۆ به ست، تفه نگی ده شانى كرد، سواری نه سپه كه ی بوو و مالاوایی له خه لكى دتی كرد. خه لكه كه ش كه پێیان وا بوو

ده چيټه سه فهری، داواي سه فهریکی خوشیان بۆ کرد... نو جار مام نه لياس ناوزه نگی له نه سپه په سه نه به که یفه که ی توند کرد و به پرتاو له دتی ودهر کهوت. له سر شاخی، هیندیک خواره وتر له دهروزه خوینی، به لای نه دیوی دا، نه سپه که ی له پنچکیکی به ستوه و چو له نیو گابه رده کان که به سر دهروزه که یان دا دهروانی، بۆسه ی دانا یوه.

چاوه پروانی مام نه لياسی ماویه کی زۆری نه خایاند و سره هنگ عزمی، که نه سپیکی کویتی ده بن دا بوو و نه پیس ژانده رمه کانه وه دهات، ودهر کهوت. نو پیاوکی باریکه له بوو، پرومته هیندیک به قول دا چو بوون، ده موچاویشی باریک بوو و سمیلی ماش و برینجی ببوون. سره هنگ له سر زینه که ی نه دهه جی و بهر دهوام سه ری بۆ نه صلاو نه ولای خۆی ده سوراند. کاتیک نایب نه لياس باهۆزی چاوه پی کهوت، ههستی کرد دتی ویکهات و مچورکی هاتی. راست لهو کاته دا وه بیر نو سره هنگی کهوت بۆزه، که له سرده می شهر دا فرمانده ری خۆی بوو و به شپوهیه ک زگی به سره هنگ عزمی سووتا. سره هنگی که ی خۆشی چاوی شین بوون... نه لياس له بری نه مابوو داخوا چاوی سره هنگ باهۆزیش شین، یان نا... وه بیرهاته نه وه ی سره هنگی که ی خۆی، که زۆر پیاوکی چاک بوو، مام نه لياس زۆری خوش ده ویست و ریژی ده گرت، هینده ی نه مابوو وای لی کا لوله ی تفهنگی که ی شوپ کاته وه و دهست له کوشتنی نو سره هنگی بشوا. بۆ نه وه ی نو بیره کۆنه تینی بۆ نه هینی، دوو جاران له دتی خۆی دا گوتی: نا، نو کابرایه شهره فی منی بر دووه و سوو کایه تی پیکر دووم! نو کابرایه پی وانیه نو خه لکه بایه خی پووشیکیشیان ههیه! نو جار غیره تی هاته وه بهر و رقه که له نیو دتی دا بلایسه کی شایه وه. سره هنگ عزمی گهیشته بوه بهرامبه ری و شوتنه که زۆر له بار بوو. نیلی سیودووی لی ته کرد، سیره گرت و په له بیته که کی شایه. دهستی ههچ نه لمرزی. تهقه له تفهنگی هات و سه ههنگ عزمی له سر زینی نه سپه که ی را بهر بۆوه خوار و تهخت به سر بهر ده کانی قهراغ ریگایه دا کهوت.

نایب نه لياس له سه ره خۆ تفهنگی که ی ده شانی کرده وه و به نیو گابه رده کان دا بۆ لای نه سپه که ی دا به ری. ژانده رمه دیتیان و ده سر پتیان لی کرد. گولله یه ک پشتی پیکا، به سر زگ دا کهوت، هه ستا به وه و دیسان کهوتوه. له گه ل نه وه ی وه ک بارانی گولله ی به سر دا دهباری، توانی له سه ره و ژیره که ی بیته خوار و بۆلای نه سپه که ی ده ریا ز بی و سواری نه سپه که ی بی. نو جار نایب نه لياس توند یالی نه سپه که ی له دهستی خۆی نالاند و پشتی کوور کرده وه. نه سپ وه ک تیری نیو کهوانی ده ره ی، له وی دوور کهوتوه و ههتا نه گهیشته وه بهر ده رگای مالی خویان رانه وستا. مام نه لياس له وی چاوه کانی هه لیتان و له خه لکی دتیه که ی پروانی که هه مرویان به گورده و چکۆله وه هاتبوون و حه ساره که میان پر کردبوو. پشتی نه سپه که ی

له خوټنې دا سوور بېوو. نایب نه‌لیاس دانه‌به‌زی، دواى نهمه‌ی هیندیک ده خه‌لکه‌که‌میه‌ه راما، لغاوی
نهمه‌که‌ی کیشا، سمری وه‌رسووړاند، ړکیتی توند کرد و به سمره‌ه له دتی وه‌ده‌رکه‌وت.
خه‌لکی دتیه‌که‌ی هه‌صوو بی‌ده‌نگ پراومستابون و همتا مام نه‌لیاس و نهمه‌که‌ی نهمه‌ده‌ دورر که‌وتنهمه،
که له نیو‌تول‌هرتگی بناری چپای به‌فرین دا همر به‌ قعد نوخته‌میه‌کی چکوته‌ دیار بوون، چاویان لی‌کردن.
نیدی هیچ‌که‌س نایب نه‌لیاسی نه‌دیته‌وه و که‌سیش نه‌ی‌زانی چپی لی‌هات و بۆکوی چوو.
دواتر زۆریشی به‌ دوا دا گه‌ران، به‌لام نه‌ به‌ زیندوویی و نه‌ به‌ مردوویی هیچ‌ که‌س
شوټنه‌واریکی له نایب نه‌لیاسی پیر نه‌دۆزی‌یه‌وه.

(۲۴)

شەنبەبايەكى خۇش دەھات. رۆژ گەرما وتيشكى خۇي بە سەر شاخ، دۆل و مېرگان دا دەرشت. بالئەدە و گيانلەبەرى دى ھەموويان لە خەوى زستانى ۋە خەبەر ھاتبون، لە كۈنەكان و ھىلانەكانيان ھاتبونە دەرى ۋە لە بەر شۆقى رۆژى دەخولانەوہ. لە ماوہى چەند رۆژان دا ھەميشە بەھار و گەزىزە سەريان ۋە دەرنە، پشكووتن و تەپك و دۆلو دەردەيان پىر كردن. دەورى پىنچكان و سەر جۆگە و دەراوان پىر بوون لە ۋەنەوشەى وردىلە و بۆنى خۇشيان دە ولاتى گەرا. پۆل پۆل ھەللا ۋە بەيبوون لە نىو رەوہزان پەيدا بوون. مېلاقە پشكووتن. گيا شىن بوو و شاخ و دەشت پىر بوون لە گول ۋە رووہكى جۆراوجۆر. بەيانى كاتىك رۆژ لە ناسۆ دەركەوت، ئەوہندە گەش و جوان بوو، دەتگوت يەكەم جارە خۇي بە جىھان و خەلكەكەى نیشان دەدا. ھەزار و يەك بۆنى جۆراوجۆر لە ھەموو گۆشە و لايەكى را دەھاتن. پەپولەى جوان جوانى گەورە گەورە، زەرگەتە كە بائيان ۋەك شووشەى روون بوو و خالى سەوزى تى دادبوو، مېروو، گورگ، پىوى، ورچ، مېشومەگەز و ژووشك و ھەموو جى و جانەرەرى دىكە گيانىكى نوئيان ھاتبوہ بەر و بە دەشت و شاخان دا دەخولانەوہ. بالئەدە گۆشتخۆرەكان، ھەلۆكان، شەھىنەكان، باشوہەكان و كۆترى ھەمەجۆر دەفپىن، لە ناسمانى بەرەوژوور تى ھەلدەچوون و ھىندىكىيان بە دەورە، يان بەرپىز ھەلدەفپىن، ھەر كامە و بە شىوہى خۇي دەى خويتند و گمە، قپە، قپرە و قاوقىيان دەنگى دەدايەوہ. عەرز كە لە خەوتىكى درىزخايەن ۋە خەبەر ھاتبوو، لە خۇشىى ئەو رۆژە جوان و پىر خىر و بەرەكەتانە مەست ببوو.

رۆژتىكى بەيانى زوو دايە حۆرى ھەوالى پىگەيشت كە نەسپەكەى ھەمەدۆكى ھاتتەوہ عەلىكۆى و دەسبەجى رۆبى بۆ ئەوئى. كاتىك گەيشتە ئەو شوتىنەى باسيان دەكرد، لە خوارى را

ئەسپەكەي دى، كە ئە سەر دوندى رەوہزىكى بىنەوشىي گەرە راوہستابوو. شاخەكە پىر بوو لە گولتى جۇراوجۇر و رەنگاۋرەنگ. نەرمەبايەك دەھات و بۇنىكى خۇشى لە گەل خۇى دىنا و بۇر، مەندۆك و گيا و گولتى دىكەش كە ھەتا چۆكان دەھاتن، دەلەرەنە، شەپۇليان دەدا و كە دەتروانى، پىتوابوو دەشت، دۆل و كىو سەما دەكەن و راډەژىن. داىە خۇرى بە ئەسپايى، لە سەر پەنجان، لە رەوہزەكەي وە سەر كەوت. دەترسا ئەسپەكە بىيىنى و برەوتتەوہ. لە حالىك دا دلتى توند لىئى دەدا، وردە وردە خۇى نى نىزىك كىردەوہ، بەلام جارى نەيۇيرا دەستى لى دا و بە دەنگىكى نەرم و بە سۆز لاۋاندىيەوہ:

– بە قوربانت بىم، شۆخەكەم، ئەسپە نازاكەم، چاۋجانەكەم! يالت دەلئى پىرچى كىژە جىتلانە، وەك كەرويشكى چالاكى، ئەسپە جوانەكەم، بوونى تۆ ئىرە نىشانەي خىر و بەرەكەتە! پىنم بلى، ئەتۆ دەبى ھەوالىكى ھەمدەي منت پى بى! ھەمدەي من كە روخسارى وەك روخسارى نىمامى ەلى جوانە و دە غىرەت و نازايەتەش دا وەك گەنج عوسمانىيە. دەي بۆم بگىرەوہ، ھەرچى ھەيە، بۆم بگىرەوہ، داىە خۇرى خۆت بە قوربان بى! ماوہيەكى زۆرە ھىچ ھەوالىكەم چ بە چاك و چ بە خراب، لىئى نىە. گۈندەكانى ئىمە پىر لە ژانډەرمە، وردوخاشيان كىردىن، مائۇرانيان كىردىن، ھىچيان پى ئەھىشتووين، لاق و دەستيان شكاندووين، زمانيان بىويىن و مائەكانيان بە سەر دا رووخاندووين! باش بوو ھەمدەكەي من باھۇزى سزا داۋ ژيانى ئىمەشى رىزگار كىرد. بەئى، ئىمە رىزگار بووين، بەلام ئوسمان لە گەل نىە! لەمىژە نازانم چىي بە سەر ھاتوہ، مردوہ؟ ماوہ؟ نازانن! داىە خۇرى بە قوربانى ئەو چارە رەشانەت بى، دەلئى كىليان تى كراوہ، بە قوربانى ئەو يالە جوانانەت بى! باشە ئەتۆ نەبووى، گوللەباران كراي؟ ئەو كاتى ھەر يەسك و پىستىك نەبووى؟ ئەتۆ نەبووى لە تەنىشت پردى مردبووى، بەلام دوايە لە سەر دەستى چلسوارەي غەيبى زىندو بوويەوہ و بوويە حودودىك؟ پاشان نەفرى بۆ ناسمانى، نەبووى بە ھەورىكى بۆر و كاتىك بە سەر شارەكان دا دەرۆى، پىاوخەرپان بە دەنگى حىلەت خەويان لى تال نابى؟ بۆچما نەچوويە گەل ئەسپەبۆرى كوتىرۆغلى، و بوراقى، كە بە روخسار ژنە و ھەزرتى محمد كاتىك چو بۆ لاي بىنايى چاۋان، سوارى بوو؟ نەچوويە لاي دوللولى ھەزرتى ەلى و ئەسپە ەپرەبىيە رەسەنەكەي گەنج عوسمانى، ئەو گەنج عوسمانى سەرى خۇى بە دەستەوہ بوو و شەرى دەكرد؟ بى گومان خەبەرى خۆشت بۆ ھىناوم! خودا لە تەمەنى من ھەل گىرى و بى خاتە سەرى تۆ ئەسپە كوتتە جوانەكەم! بە تەما نى باسى ھەمدەي خۆشەويستەم بۆ بىكەي؟ دەتەرى نەوہم بۆ بگىرەوہ كە ھەر ئىستا ئەو لە ئالاكىتوى لە پەنا ناگرىكى گەرە دانىشتوہ؟ ئەوہشم بۆ دەگىرەوہ كە ھەمدە نىازى وايە ھەولتى ھاوسىنى، ئەو كاتەي گيا دەگاتە پىشتىندى، ئەو كاتەي ھەرە سىيەكە لە

سەر خانەقاي چلچاوي لەنگەر دەگرێ، بێتەوه لای دایە حۆری خۆی؟ باشە، نەسپە چاوپرەشەکم، یان ناوریشمەکم که راپەرینت راپەرینی ناسکییە، دە هەرچی دەزانێ بۆ دایە حۆری خۆتی باس بکە و ئەگەر هەوائی خۆشت پێی، بەلێن بێ گیانیشت بوی، دەتەدەمی!

دایە حۆری چۆکی دادا و دەستی بۆ لای ملی نەسپەکەمی برد، بەلام دەستی لی تەدا. دەترسا هەر دەستی وێی بکەوی، نەسپە کویت دەرپەری و لە چاولیکنانیک دا خۆی ون کا. ماوهیهکی دیکەش گۆرانیی بۆ گوت و لاواندییهوه. دەنگی هێندە بە سۆز بوو، بەردی نەرم دەکرد. سەرەنجام دەستی بە نەسپایی گەیانده ملی و ورده ورده بە هەر دووک دەستان ملی خوراند و لاواندییهوه. سەیر بوو، نەسپەکە ئە جێی خۆی نەبزووت و هەر سلیش نەبوو...

دایە حۆری هەستایە سەری و ئەو جار باسکی دەملی نەسپەکەمی وەرینا و دەستی بە سەر، و گوێ و ملی داھینا. نەسپ هەر وا بێدنگ و هەست بۆی راوەستابوو و ورده ورده دایە حۆریش ترسی شکا و زانی نیدی لە دەستی را ناکا. ماوهیهکی دیکەش هەر وا دەستی بە پشت و زگ و سەری دا هینا و لاواندییهوه، نەسپە کویت پاشوری بلاوکردن و تاویکی باش میزی کرد. ئەو جار دایە حۆری بیری ئەوه دەکردهوه چۆنی لەو سەرەمی را بێنیتە خوارێ. لە پێش دا یالی گرت و ویستی بە دواي خۆی دا رای کێشی، بەلام زوو تی گەیشت ناوا نەسپەکە وه دواي ناکەوی. پاشان بیری ئەوه کردەوه سواری بێ و بێباتە خوار، بەلام گریمان ئەوه توانیبای خۆی باوێتە سەر پشتی و سواری بێ، بۆچما بە بێزین خۆی رادەگرت و لە سەر ئەو رەوہزەمی را بەرنەدەبۆه خوارێ...

– نەسپە جوانەکم، چونکە هەوائی خۆشت لە لای حەمەدی را بۆ هیناوم، چونکە بۆت گێرأومەوه که ئەو نیستا ئەوه لە ئالاکۆی، یان چپای هەزارگای لە پەنا ناوری دانیشتوہ و زۆریش بە کەیفە، دەبێ لە سەر ئەو رەوہزەمی بچییە خوار و ئەو خوارەمی لە سەرم راوەستی.

دایە حۆری ئەوهی گوت و ئە سەرەخۆ بە لەبی دەستی لە کەفەلی نەسپەکەمی دا.

نەسپەکە سەرەتا بازیکێ چکۆلەمی دا و پاشان ورده ورده لە رەوہزەکەمی هاتە خوارێ، راوەستا، سەری وەرسووراند و دە دایە حۆرییهوه راما. ئەویش بە پەلە هاتە خوار و یالی گرت. ئەو جار نەسپە کویت بێ دەردەسەری بە دواي دایە حوری دا رۆیی، ئەویش هینایەوه دیی، هەوساری کرد و لە تەویلەمی که تەنیا مانگایەکی تی دا بوو– و هەر ئەو مانگایەشی هەبوو – بەستیهوه. ئەو جار تفاقێ بۆ هینا، ناخوڕەکەمی بۆ پر کرد لە کا، بەلام نەسپەکە هیچی نەخوارد. دایە حۆری چاری لی کرد:

– نەسپە كۆيت! ديارە ئەتۆ نەسپى ھەمەدۆكى و كات بۆ ناخۆرى. نەسپىك كە گوللەباران كرابى، دوايە زىندوو بويتتەو، بوويتتە خودوودىك و فرىپى، نابى ئەو تفاقەى بخوا! دەبى جۆى ھەبى و جۆيەكەش جوان گىژەو كرابى، خاوين بى و شۆرابىتتەو!
پاشان دايە جۆرى گۆنىيەكى ھەلگرت و ۋەدەرەكوت. كابرايەكى "دارىندە" بى تازە دوكانىكى لە گوندى دانابوو. چوو ئەو دوكانەى:

– ئەو گۆنىيەم بۆ پر كە لە جۆ، ميوانىكى زۆر خۆشەويستەم ھەيە!

كابراى خاوەن دوكان گوتى:

– باشە ئەو ميوانە كىيە؟

– نەسپى ھەمەدۆكىيە...

– بە راستى؟ زۆر باشە دايە جۆرى. پوولەكەى دوايە بە!

كابرا خىرا گۆنىيەكەى پر كرد لە جۆ. لەو دەمەى دا كورپىكى مېترىندال بە وى دا ھات.

دايە جۆرى بانگى كرد:

– كورم ئەو گۆنىيە جۆيەم بۆ ھەلگەر، بىيە ئە مائەكەى من لە بەر دەرگاي تەويلەى دايەنى!

كورپەكەى بەرپى كرد و بۆخۆشى بە ھەلەداوان ۋە نىو دىيەكەوت، مال بە مال چوو و بەسەرھاتەكەى بۆ گىترانەو. ھەتا گەيشتەو مالى، خەنگى دىيە ھەموو ھاتبوون و لە بەر دەرگا راوہستابوون. دايە جۆرى چوو نەسپەكەى ئە تەويلەى دەرگىشا و بە خۆشحالىيەوہ پرووى دە خەلكەكەى كرد:

– دەي ناسنەوہ؟ ئەوہ نەسپە كۆيتى ھەمەدۆكىيە. ھەوائى ھەمەدى بۆ ھىناوم.

ھەمەد ئەوہ لە ئالاكتىويە. وا ديارە سەرانسەرى زستانى لە وى بووہ و بەو زووانەش دى و سەرى ئىمە دەدا. ئەوہ قسەى نەسپە كۆيتىيە... نىگەران مەبن، وا دەرەدەكەوى ھەمەدۆكى من ۋەزەعى باشە و مەلا فەرھادىش ھەر وا. ئەوہش ھەر نەسپەكە گوتى! ئە مەو دواش ئىدى جوتىرەكان قەت تووشى ئەو چەرمەسەرى و كۆيرەوہرىيەى نابنەوہ، كە تا ئىستا پىتيانەوہ ئالاندەرە!

نەسپى ھەمەدۆكى سى شو و پۆزان لە سەر رەوہزەكانى عەنىكۆى مايەوہ، ھەتا دايە

جۆرى چوو. ئەو نەسپە رەوہك و سەرگىشە بۆ دايە جۆرى رام بوو و پىرئۆن ھىنايەوہ دىيە...

دەبى ئەوہ نىشانەيەكى باش بى و خىرى تى دا بى!

خەلكەكە ھەموو نارەھەتى و ناخۆشىيەكانيان لەبىر چۆرە و دلىان پر بوو لە شادى.

به‌هار به هم‌مو هیتز، توانا و تابه‌تمندی‌یه‌کانی خۆیه‌وه ته‌قیبۆوه. چرۆ ده‌کرانه‌وه، گول له هم‌مو لایه‌کی ده‌پشکووتن. شاخه‌کان، دۆله‌کان و میتره‌کان پر بپوون له گول. کانی و جۆگه‌کان بۆنیککی خۆشیان لی‌ده‌هات و با ئه‌و بۆنه‌ی به ولاتی دا بلاو ده‌کرده‌وه. نه‌ستیره‌کانی شه‌وی و به‌یانی به هم‌مو ترۆپکی چیا‌کانه‌وه ده‌دره‌وشانه‌وه و له گه‌ل تیشک و شه‌به‌قی خۆر له توورپووسی، عه‌رزى چوکورپاویه وه‌ک ده‌ریایه که‌فی ده‌کرد...

هر که به‌هار داها، عارف سایم به‌گ هاته‌وه شاری. ئه‌و جار نه‌فسه‌ریکی دیکه‌ی له گه‌ل خۆی هینابوو. ئه‌و نه‌فسه‌ره ناوی نافیز به‌گ بوو، بیاوینکی جحیللی وینچوو بوو، فرمانده‌ری ژماره‌یه‌کی زۆر ژانده‌رمه بوو و له سه‌ر داواى جه‌نابی نوینهر ده‌سه‌لاتی بی‌سنووری درابۆیه، بۆ نه‌وه‌ی بتوانی کاره‌کانی به باشی جی‌به‌جی بکا.

کاتیک ئه‌و نه‌فسه‌ره له نه‌ده‌نه‌ی له شه‌مه‌ننه‌فه‌ری دابه‌زی، شاره‌یی‌یه‌کان پیشوازی‌یه‌کی باشیان لی‌کرد. له وی را نۆ ماشینی له گه‌ل هاتن. تا نیتسا عیسمه‌ت پاشا و فه‌وزی پاشای کۆنه‌سه‌ره‌فرمانده‌ریش به‌پیره‌وه‌چوونیککی ئاویان بۆ نه‌کرا‌بوو. به‌لام شتیک که زیاتر سه‌رنجی ئه‌و نه‌فسه‌ره فرمانده‌ره نوینیه‌ی راکیشا، وتاری مامۆستای خویندنگه بوو، که کاتیک هاته سه‌ر سه‌کۆی قسه‌کردن، وتاریکی زۆر باشی دا. وتاره‌که هینده به‌هیزبوو و نه‌ونده به هه‌ست نووسرابوو، وشه‌کانی خوینیان لی‌ده‌تکا. نه‌فسه‌ره‌که له دلێ خۆی دا گوتی نه‌گه‌ر نه‌و کابرایه ده‌رفه‌تیککی ده‌ست که‌وی، له نه‌نکه‌ره، یان نه‌سته‌مبوول وتاریکی ئاوا بدا، ده‌سه‌جی ده‌ی‌که‌نه نوینهر و نیدی هه‌تاهه‌تایه له پشت تریبۆنی وتاردانی مه‌جلیسی نه‌ته‌وايه‌تی ده‌مینیته‌وه. ئه‌و وتاره‌ی وی که پره له گری نه‌وینی نیشتمان، دلێ هه‌موو که‌س ناگر ده‌دا و ده‌رووی ده‌وریکی زی‌پین، که له‌و دا ولات وه‌ک ولاتانی ئوروپایی گه‌وره ده‌بی، ده‌کاته‌وه.

کاتیک مامۆستای خویندنگه له وتاره‌که‌ی بۆوه، نه‌فسه‌ره‌که له جیتی خۆی هه‌ستا، چوهه پیشی، هه‌ر دووک لاجاوی ماچ کرد، ئافه‌رینی لی‌کرد و داواى سه‌رکه‌وتنی بۆ کرد. ئه‌و کاره‌ی فرمانده‌ری تازه، زۆر به که‌یفی ئاغا و به‌گه‌کان بوو. ئه‌و نه‌فسه‌ره جحیلله، به‌و پایه و شوینه گه‌وره‌یه‌وه که هه‌ی‌بوو، به راستی وه‌ک گورگیککی زه‌ردی پایه‌به‌رز هه‌لسوکه‌وتی کرد! ته‌ماشاکه کاتیک لاقی ده‌خاته سه‌ر لاقی، چۆن به‌و چه‌که‌مه بریقه‌دارانه‌یه‌وه پانیه‌ی راده‌ژینتی... قسه‌ی تی‌دا نیه هه‌ر ئه‌و نهرکه‌ی سه‌ره‌هنگ عه‌زمی تیی‌دا سه‌رنه‌که‌وت، ئه‌وه تیی‌دا سه‌رده‌که‌وی و به پشتیوانیی خوا و پیغه‌مبه‌ری هه‌موو ئه‌و جووتیره سپلانه سزا ده‌دا. به‌لێ ئه‌و جینایه‌تکارانه بی‌چاوورپووانه سزا ده‌دا که به گۆ ئه‌و بیاوانه دا چوونه‌وه، که پۆژتیک ئه‌وانیان له ده‌ست دۆژمن رزگار کردبوو!

له مالى خلیل به گی گهوره نان و چیشتیکی زۆر دروست کرابوو و بانگه‌شیتیتیکی گهوره به بۆنه‌ی هاتنی فرمانده‌ری تازه ساز کرابوو. سفره‌یه‌کی تایه‌تی رازابۆوه که شه‌رابی فه‌رانسه، ویسکیی سکۆتلاند و قۆدکای پروسیشی له سه‌ر بوو.

ژانده‌رمه ده‌سته ده‌سته ده‌گه‌یشتنی و یاوه‌ری تازه و شه‌رده‌دار له گۆزایی‌یه‌که‌ی لای پردی ریزیان ده‌کردن. خه‌لکی شاری له وی به پێشوازیانه‌وه هاتن و گۆلیان پێشکه‌ش کردن. خه‌لکی گونده‌کانی ده‌وربه‌ر که فه‌رمانیان پی‌درا‌بوو له رێپه‌سه‌که‌ دا به‌شدار بن، ده‌بوو چه‌پله‌ بۆ ژانده‌رمه‌کان لی‌بده‌ن و گۆلیان باوینه‌ به‌ر پێیان.

عارف سایم به‌گ دوای نه‌وه‌ی چهند پینکی خوارده‌وه و خوارده‌وه‌که ماندوویه‌تی له‌بیر برده‌وه، به‌ بیرنکی رازی و ناسووده‌وه ده‌ستی به‌ قسان کرد:

— ئەم جار ده‌بی وه‌ک له زووه‌وه گوتراوه، ناوه‌که‌ی نه‌ سه‌رچاوه‌وه وشک که‌ین. فه‌رمانده‌ری خۆشه‌ویستیشمان له‌ گه‌ل من هاوده‌نگه‌.

— تکه‌ ده‌که‌م، جه‌نابی نوینه‌ر، جه‌نابت گه‌وره‌ی و ده‌بی بفه‌رمووی نێمه‌ چ به‌که‌ین. جه‌نابت ده‌بی فه‌رمان بده‌ی و نێمه‌ به‌رپه‌یوه‌ی به‌رین...

— ناوه‌که‌ له سه‌رچاوه‌ وه‌ وشک بکری... جووتیه‌ره‌کان، به‌ تایه‌ت نه‌وانه‌ی له‌ توورپووسی ده‌ژین، زۆر چاک ده‌زانن نه‌و مه‌سه‌له‌ کۆنه‌ له‌ کوپه‌هه‌توه و یانی چی. چۆم، جۆگه‌ گه‌وره‌کان و گۆله‌کانی وی پرن له‌ ماسی‌یه‌ خاتوونه، ماسی‌یه‌که‌ هه‌موو له‌شی خالی سوور سووری جوانه و له‌ چه‌شنی خۆی دا ئی توورپووسی له‌ ئی هه‌موو دنیا‌یه‌ جوانه‌ره! راوکردنیشیان زۆر زه‌حه‌مه‌ته. نه‌ ده‌ تۆری ده‌که‌ون نه‌ به‌ قولایی ده‌گیرین. پیاو ده‌بی قۆنی هه‌لکا و هه‌ول بدا به‌ ده‌ستی بیانگری، به‌لام نه‌و جار به‌نیو قامکان دا ده‌رباز ده‌بن و هه‌ر ناگیرین. ده‌زانی جووتیه‌ره‌کان چ فیلتیکیان بۆ دۆزیونه‌وه؟ ده‌چن ناوه‌که‌ی له‌ سه‌رچاوه‌ را هه‌لده‌برن و ده‌ لایه‌کی دیکه‌ی ده‌که‌ن، نه‌و کات ماسی‌یه‌کان له‌ سه‌ر خیزی بنی جۆگه‌کان و له‌ نیو گۆمیلکه‌ ناوان دا ده‌میننه‌وه و نه‌و جار کابرا ده‌چی سووک و هاسان به‌ ده‌ستی ده‌یانگری! نێستا ده‌ پلانه‌که‌ی من گه‌یشتی؟ هه‌ر سه‌به‌ینی نێمه‌ ده‌ست به‌ جیه‌جیه‌کردنی ده‌که‌ین و ناویشی ده‌نیین " پلانی ماسی‌یه‌ خاتوونه‌ی". به‌و مانایه‌ی نێمه‌ خه‌لکی توورپووسی داده‌گیرین بۆ چوکورواوایه، هه‌موو گونده‌کانیان پی‌چۆل ده‌که‌ین و هه‌تا حه‌مه‌دۆکی نه‌گرین، نایه‌لین بچنه‌وه جیتی خۆیان. نه‌و کاتی نه‌و چه‌ته‌یه‌ له‌ شاخی بی‌تان و ناو ده‌مینته‌وه، یانی نیدی ده‌ستی به‌ یارمه‌تی دێهاتی‌یه‌کان راناگا و فه‌رمانده‌ری خۆشه‌ویستی نێمه‌ ده‌توانی وه‌ک ماسی‌یه‌ خاتوونه‌ی به‌ ده‌ستی بی‌گری!

دهنگی چهپله و هاواری نافهرین و بژی بژی بهرز بۆوه: کوره وه لآهی ناپلیۆن، نهسکهندهری گهوره، ناتییلا و چهنگیز خانیش قهت زهینیان وا تیژ و بهکار نهبووه! بابه نهو تاکتیکه دهبی له مهو دوا له خویندنگه بهرزی سهربازی دا به دهرس بخویندری!

عارف سایم بهگ نهرمه کوخیه کی کرد و به فیزه وه پتکه که هی به سلامه تیی هه مووان خواردوه. نهوی شهوی ههر سهری وه سه سهرینه کرد و خهوی لی کهوت. هیشتا ههر تاریک بوو، له خهوتیان هه لستاند. ریشی تاشی، زۆر به رینکویبکی جله کانی ده بهر کرد، چاولکه لاسکزیره که هی ده چاوی کرد، سهعته زیره که هی ده باخهلی چهپه جلیقه که هی نا و زغیره درۆه زیره که شی به سینگی دا بهردایه وه. نهو جار وه کازه زیر کفته که هی به دهسته و گرت و رۆیشت بۆ مهیدانی شاری. ژانده رمه کان دهسته دهسته به حاله تی ریزگرتنی سهربازی یه وه به پیشی دا رۆیشت و ریزه یان دا: نهو پیاره به هیزانه ی روخساریان پۆلا، تیروانینیان تیروانینی باشووی و سینگیان مهفرهق بوو! دهت گوت پلینگن و ههر نیستا نامادهن خۆیان به جووتیره کانی تووروسی دادهن... بهو شیویه دهست به جیه جیکردنی پلانه گهوره که هی کرا، پلانی ماسی یه خاتوونه ی.

دوای چهند رۆژان ژانده رمه کان گهیشتنه هه وه گونده کانی کتیاره ی و خه لکه که یان به زۆری داپه رانده چوکووراوایه. جووتیره بی ته نواکان، به بی وه ی پیشتر ناگادار کرابن، یان هوی نهو کاره یان بۆ روون کرابیته وه و وشیار کرابنه وه، ده موده ست له مال و هیلانه ی خۆیان وه ده رنران و ده رپیه کران. ته نانه ت به زه حه مت بۆیان کرا دهسته جلیتک، یان پی خه فیتک به شانیان دادهن و له گه ل خۆیان بی یه ن. گریان، ناله نال، هاوار هاوار و تووک و نزا ولاتی هه ل گرتبوو. هه موه نهو رینگایانه ی بۆ ناچه کتیاره کان ده چوون، به سرا بوون و کهس نه ی ده توانی به بی به لگه ی هاتوچۆ بییان دا بروا.

له هیندیک گوند ژانده رمه کان له گه ل به ربه ره کانی توندی خه لکی رووبه روو بوون، که چاره پروانیان نه ده کرد. نهو جار فه رمانده ر نافیز تووره بوو، ده ستووری دا ته قه له ماله کان بکه ن و به سه ر یه ک دا بیان رووخینن. له هیندیک گوندی دیکه ش خه لکه که له ترسان له سه ر ژانده رمان رانه وستان، ههر بۆخۆیان دپیه کانیان چۆل کرد، ههر که سه و هیندیک که لوپه لی له کوئی نا و داگه رانه دهشتی. نهوه فه رمانده ری زۆر له خۆیایی کرد و زۆریشی که یف بی هات. له ههر شویتیک توشی نهو جووتیرانه ده بوو که ده سپیشه خه ری یان کردبوو و بۆخۆیان ماله کانیان چۆل کردبوو، ناوی ده نووسین، واده ی خه لات و قه ره بوکردنه وه ده دانئ و پیشی ده گوتن که دوای نه وه ی هه مه ده کویان گرت، نهوان پیش هه موه گونده کانی دیکه ده گپه رینه وه سه ر جیگا و رینگای خۆیان. هیندیک جووتیری واش هه بوون که له

شوتنی دورره پى و تەرىككەوتۆدە نىو دارستان و چيا دا خۇيان ھەشار دابوو. ئەوانە دەيانزانى كە ئەو چەشەنە خەلكراگۆرتتە ھەمىشە بە گرتن و نازاردانى خەلكەكى كۆتالى دەھات. دواى راپەرىنە گەورەكەى كۆزانوغلى وا بوو: سەدان ھەزار كەسى خەلكى ناچە كىتوبارە كانيان راگۆرتتە باتلاغەكانى چوكووراواى گەرم و پر لە نۆبەتتى و ناھۆى جۆراوجۆر و دواى چەند مانگان نىوھيان بەو نەخۆشىانە مردن. ئەوانەش كە مابوونەو، ناچار بوون بۆ ئەوھى رىنگايان بەن بەگەرتنەو شەينەكانى خۇيان، بەرتىلى بەن. جا ئەگەر كابر پوونى ھەبا، ئەو بەش بوو، دەنا دەبوايە شتى دىكە بەدا، بۆ وىنە كچيان لى دەستاندن. دواى ئەوھش ئەو جار پارىزگارلىك ھات و بوو بە دەسلەت، كە وەك "پىشكەوتنخواز"ى بە زەبروزەنگ و توورە بوو. ئەوئىش وەك نىستا، راپراوئىنى خۆى پى كەردن و دواى ئەوھى گوندەكانى لى پووخاندن و پىتى چۆل كەردن، گوتى دەبى بخرىنە ژىر چاوەدئىرى و "پارىزگارى"ى ژاندەرمان. ديسان بەشىكىيان بە گەرما و تاولەرزى چوون و جارلىكى دىكەش ناچار بوون پوول، يان مەرمالانى خۇيان وەك بەرتىل بەن بە ژاندەرمە و كاربەدەستان... ئەو بەمىت و گۆرانىيانەى لە سەر ئەو راگۆرتتە زۆرەملىيە و گىرۆدەبوونى جووتىرەكان و خىزانەكانيان بە تاولەرز، لەو سەردەمە دا گوتراون، نىستا شە زەينى خەلكى دا ھەر ماون. ئەو بەمىت و گۆرانىيانە نىتوارانى زستانان و كاتى جىژن و شايى ھاوئىيان، لە سەر كانىي گوندى دەگوتراوەو و خەلكەكە بىزارىيان لە دەروئىش پاشا - ئەو كەسەى بە سەر كۆزانوغلى دا زال بوو - و پارىزگارە دلرەقەكەى، كە تا ئەو رادەيە رقى لە خەلكى شاخى بوو، دەردەبرى و نەفرىنيان بۆ دەناردن...

نىستا ھەموو ئەو رىنگايانەى بۆ چوكووراوايە دەچوون، پر ببوون لەو جووتىرانە كە يان بە تۆبىزى مالىوھالىيان پى بەجى ھىشتىبوون، يان بە ناچارى بۆخۇيان بىرپارىيان دابوو را بكەن. لە ھىندىك شەين دەبوو چەند رۆژان لە نىزىك پردەكان و بارىكە رىنگاكان راوەستەن و چاوەروان بن. راست وەك سەردەمى مراد پاشاى گۆرکۆل و دەورى دواى راپەرىنە گەورەكەى، كىتوبەكانى توورپووسى پر ببوون ئە فرمىسك و نالە و گريان.

ماوەيەك بوو ھەمدەك ديار نەبوو و كەسەش باسى نەدەكرد، بەلام نەسپەكەى دەركەوتبۆو. دىھاتىيەكانى نىزىك "دەروازە گولەك"ى، لە لاي رۆژاوايە دىتوبويان لە سەر تروپكى دەمىركازىكىيەو بەرەو چوكووراوا فرىبوو: سىبەرەكەى دەتگوت ناوورە بە سەر ھەرزى دا دەروا و ھىلەى ئەو ئاسمانەى پر كەردبوو. ئەو نەسپە بۆرەيە لە باشوورىش دىتارابوو: لە وئى لە شىوھى ھەورىك دا، بە سەر دەرياي نىوھراست دا ھاتبوو و بە نىوان ھىندىك ھەورى دىكە دا كە وەك چارشىو دايانپۆشىبوو، بەرەو توورپووس فرىبوو. نىستىكەشى بە ھەرزى دا

هاتبوو و حیلە لە نیو رەوێزە بەردەسما تەکان دا دەنگی دابۆو. ئە لای رۆژەلاتی رەنگی ئەسپەکەمی سوورێکی قاوێی واش بوو، لە ناسۆ ترورسکەمی داو، سێبەرەکەمی وەک کۆیک تیشک بە سەر دارستان، دۆل و شاخان دا رۆیشتو و حیلە لە نیو چیاکان دا دەنگی داوتەو. پاشان چوو لە سەری چیاى دولدولتی راولەستاو. لە باکووریش ئەسپەکە تۆبەلە شۆقێک بوو، بە سەر دەشتی دا فریبوو، بە سەر چیاى نەرجیاسی دا بۆ لای باشوور چوو بوو. سێبەرەکەمی لە سەر رەوێزان دیترابوو و حیلەمی سەرانسەری دەشتی راتلە کاندبوو.

حەمەدۆک و هاوڕێیانى پاشاوەی زستانییان لە چیاى ناخچەمی گوزەراندبوو و کاتیەک ئەو هەموانانمان بیست، بە پەلە رۆیشت بۆ "گۆزێ گۆلان". تەتەرەکانیان کە زیاتر دە جل و بەرگی شوانان دا هاتوچۆیان دەکرد، رۆژ بە رۆژ هەوائی تازەیان بۆ دینان و لە بارودۆخی نوێ ناگاداریان دەکردن. هەموانەکان خۆش نەبوون: باهۆز کورزابوو، بەلام ئەو گەردەلوولە نوێبەمی خەریک بوو تووروووسی تیکمەو دەمیتچا، لە ویش سامناکتر بوو! دەوبەینەمی دا راسپاردەمی عەلێیە شەلیش هات، پەيامەکەمی ویش هەر ئەو بوو کە پیشتەر بیستبوویان. عەلێ گوتبوو: هەرچی خەلکی کێویارە، رادەگۆزێرنە دەشتی. گوندەکان هەموو چۆل دەکرێن. ئەو پلانی عارف سایم بەگمی. دەلی تووروووس نابێ یەک گیانلەبەریشی لی تەینی، نە ئینسان، نە بالندەمی ناسمانی و نە تەنانت یەک مێرولەش! جا ئەو جار حەمەدۆک کە هێندە خۆشەویستی خەلکی ئەو گوندانەمی و ئەوان بەختوی دەکەن، بە تەنی دەمیتێتەو، ئەو شاخانە لە برسان دەمری و ئەو دەمی فەرماندەر نافیز، سووک و هاسان، وەک چۆن هەرمیی ئە داری دەکەمەو، بە دەستی دەمی گری.

حەمەدۆک بەو هەوائی زۆر توورە بوو و ئە داخان وا دەرۆی، نە هێچی دەدی و نە گوتی لە هێچیش دەبوو. ئەوانی دی بە زەحمەت دەمی گەیشتنی. رۆژێکی، بەیانێ زوو، گەیشتنە بەر دەرگای مالی دایە حۆری لە گوندی دێرمەنلی. پیشتەر دایە حۆری زانیبووی ئەوان دێن و هەر بۆمەش شەوی تا بەیانێ چاری لە سەریەک دانمانبوو و هەر چاوەروانیان بوو. دەسبەجی دەرگای لی کردنەو و باوەشی بە حەمەدی دا کرد:

— بەخێریتێهەو کورم، رۆلە قارەمانەکم! ئەسپەکەت پیش تۆ گەیشتۆتی و ئەو لە لای منە! ئەوی بۆرە نا کە بە ناسمانی دا دەفری، ئەوی سووری مەیلەوقاوەبیش نا کە لە سەری چیاى دولدولتی، ئەو کویتەشیان نا کە لە باشووری رۆژاوا دەدرەوشیتەو، ئەو شیان نا کە لە گەل هەورە سپیەکانی دەریای نیوهرپاست دەفری و هەروها ئەو شیان نا کە لە نیوهرپاستی ئاوی دەریایە دێتە دەری، بەلکوو ئەو ئەسپە شیتەمی کە وەک خولخولەمی دەخولیتەو و هێچکەس ناویری تەوونی کەوی. ئەو هاتبەو نێرە و لەو بەینەمی دەهات و دەجوو، ئەمنیش چووم گرم، هینامەو و نیستا لە تەویلەمی خۆمان بەسترومەتەو...

– باشە، چۆنت بۇ گىرا؟ بۇخۇت دەزانى نەو نەسپە ھەر سەيرانى دەناسى و بېجگە نە وى كەس ناوئىرى بۇ لاي بچى...

– جارى لە وەى گەپى و وەرنە ژوور! ناورم ھەل كىردو، دەمزانى دىن! با بزائم كاوپىك، مەرىكتان بۇ پەيدا كەم. دەبى زۆر برسى بن، كورم.

– بە راستى برسىن، داىە حۆرى!

داىە حۆرى چوۋە دەرى و جىرانەكانى بانگ كردن. ئەوانىش ھەر خەويان لى تەكەوتبو و چاۋەروان بوون. ھەموويان بە پەلە ھاتن و سى – چوار سەر مەرى و بەرانىشان ھىتابوون. ھەيوانەكانىان كوشتنەو و دەستىان بە گۆشتبرژاندىن كرد. بۆنى كەبابى دە دىنى گەرا، خەلكى دىنى نەو جار پى تانزانى و روويان دە مائە داىە حۆرى كرد. ھەموويان لە خۇشى دىتنى ھەمەد و دەستەكەى شاگەشكە بېوون. ھەمەد بە ھاۋرىيانى گوت لە ھەسارى ناۋرىكى باش بكنەو، لەگەل خەلكەكەى پىكەو گۆشتى بېرژىن، با ھەر كەس ھات تىر گۆشتى برژاۋ بخا. كاتىك لە خواردىن بوونەو، ھەمەدۆك رووى دە خەلكەكەى كرد و گوتى:

– ئەمن تا نەمىرۆ زۆرم زەھمت و كوئىرەو ھەرى بۇ ئىۋە بوو و نەو نىستاش لە سەر من لەم گونەدە راتان دەگوئىن!

جووتىرەكان وەلاميان داىەو:

– خودا ئەتۆمان پى بىلى، چ نى، ناخرەكەى نەو رەنج و كوئىرەو ھەرى بە كۆتايى دى.

– كەى دەبى دىئەكەى چۆل كەن؟

– ژاندىرمان دوئىن بىرە دا رۆيشتن و پىيانزاگەياندىن... سبەبى دەبى چۆلى كەين...

– سبەبىنەش دەست راگرن! رۆژىكى نوئى لە وانەبە ھىوا و ھومىدىكى نوئى بە دوو ھە بى!

– باشە، ھەمەدۆك. رۆژىكى نوئى، ھىوايەكى نوئى!

ھەمەد داھاتەو، دەستى داىە حۆرى ماچ كرد:

– داىە گىان، ئىمە دەبى برۆين.

– خوا ئاگادار و پشتىوانتان بى، رۆلە گىان. نەسپەكەت بۇ ساز كەم؟ باشە، تفاقى

دەدەسى، تىرى دەكەم و زىنىشى دەكەم...

چەتەكان ھەستان. خەلكەكە دېرى دا و ئەوان بە نىويان دا تى پەرىن و بەرەو ەلىكۆ

رۆيشتن. تىشكى رۆژى ئەوئەدە بەھىز بوو، چارى لە بەر ھەل تەدەھات. بۆنى خۇشى گولى

جۆراوچۆرى لاپالەكان تىكەل بېوو و بەدەم باو ە شەپۆل شەپۆل بەرەو دەشتايى دەھاتە خار.

ئەوان خۇيان لە دۆلەتتىكى دا حەشار دا و ھەتا بوو بە شەو و ولات تاريك داھات، مات بوون، بەلام تەتەرەكانيان پەيتا پەيتا خۇيان دەگەياندنى و ھەوائى تازەيان بۇ دىنان. ژاندرەمەكان نىزىك ببوونەو و بە ھەر دىئەكەش دا ھاتبوون، بە خەلگەكەيان چۆل کردبوو.

مەلا فەرھاد گوتى:

– با بۇيان بچينە "گەلى كاردۆخى!"

– فەكرى ناگاتى.

– خۆ فېشەكەمان لى تا بىرىن؟

– بەشمان دەكەن...

– با بىرىن...

پۇژى دواتر، پىش رۆژاوايە گەيشتنە ئەوى. دەرۋويەك بوو ھەردووك لاي رەوۋەزە بەردى گەورە بوون. رىنگاكە بە نىئەراستى دەرۋوۋەكەي دا دەھات و ئەوئەندەش بەرتەسك بوو، ھەر جىتى سوارىك يان دوو پىيادان دەبۆۋە، پىيى دا رەد بن.

– مەلا فەرھاد، بە قەستى كوشتنىيان پىئە نەئىين؟

– بۆخۆت دەزانى كورم، ئەتۆ لە پىش دا تەقەي بگە.

– ئەرى ئەو فەرماندەرەش ۋەك ئەوى پىشى بەدەفەر و دلپەرەقە؟

– ھەموويان ۋەك يەك ستمەكار و دلپەرەقن و لە ۋەي دا جياۋازىيان نى، بەلام بىرپارەكە بە

دەست خۆتە. ۋەك ئەمن بزانم، زەجمەتە ھەموويانمان بۆ بكوژى...

– راست دەكەي مەلا فەرھاد، زەجمەتە...

پىش خۇرناۋابوونى، فەرماندەر نەزىف لە نىئە دەروى ۋەدەرگەوت. نەسپىكى بالابلىندى بەكەيفى دە بن دابوو. نەسپەكە لە گەل ھەنگاۋ گوتىزتنەۋەي رادەژا. ياۋەر ەلى گاۋر، دوو ئەفسەرى پلە خوارووتر و ۋەكىل باشى عاسمىش بە دواى ۋىيەۋە بوون. ژاندرەمەكان يەكجىار زۆر بوون.

ئىستا ئىدى نەسپى نەزىفى گەيشتبە ھەر سىرەي تەنگى ھەمدى. نەسپەكە سەر و كلكى ۋەك يەك ھەلئىتابوون، راي دەژاندىن و دەپۇيى. ھەمدە دەرەقتى پىتەدا و پەلەپىتكەي كىشا. نەسپ و سوار تىلگەھەنگلان. لە ھەردووك لاۋە تەقە دەستى پىئەكرد. ۋەكىل باشى عاسم بە پەلە، پىتەۋەي دەرەستى ئەو گوللانە بى كە دەپژانە ئەو دەرۋويەرى، راي كرده لاي نەزىفى و كىشايە پشت بەردىكى گەورە، كە گوللە نەي دەگرتەۋە:

– جەنابى فەرماندەر، رانت بىرىنداز بوود. سوز دەزاتم جەمەدۆك پىي خوش نەبوو بىت کوژى، دەنا
ھەم مەوداکە زۆر كەمە و ھەم جەمەدۆك كىش تەنگىچى يەك نىە گوللەى بىوژى... .

دىسان وەكىل باشى بە بى ترس خۆى گەياندە لایى بىر نىپىچە كەيان و پارچە و كەرسەى بىر نىپىچانئى ھىنا:
– فەرماندەر، بىر بىندارمان زۆرن. چەتەكان بە قەستى كوشتىنمان پىو نانىن، دەنا ئىستا
زۆريان لى كوشتبويىن. ئەو جار نىمە پىمانوانەبوو ھىندە زۆر بن. ئەوانە دەستەيەكى گەورەن.

– وەكىل باشى، چ بکەين؟

– ئەگەر جەمەد خۆ بە دەستەو بەدا، ئەتۆ چى بۆ دەكەى؟

– نايەلم لە دارى دەن.

– بچم قەسى لە گەل بکەم؟

– بچۆ وەكىل باشى، نىمە نەو دەرووھى دا حاسىە بووىن و ھەموو لايەكمان لى گىراو. بەو
حالەى كەسمان دەرنەچى.

وەكىل باشى لە سەنگەرەكەى ھاتە دەرى و چوو لە نىوەرەستى دەرووھەكەى راوہستا، دەستى
راوہشاندىن و ھاوارى كرد:

– تەقى مەكەن، دەمەوى ئە گەل جەمەدۆكى قەسە بکەم!

دەسبەجى تەقە راگىرا.

– گويم لى بگەر، جەمەدۆك!

ئەوئەندە لىك نىزىك بوون، پىويست نەبوو دەنگى بەرز بکاتەو و ھەر وا بە شىوھى
ناسايىش گوئىيان لى دەبوو.

– دەزاتم مەبەستت ئەو نەبوو فەرماندەر نەزىفى بكوژى، پىت خوش نىە ژاندەرمانىش
بكوژى. ئەوھش دەزانىن كە ئەتۆ سەرھەنگ عەزمىت نەكوشتو، بەلكوو نايب نەلياس
كوشتوويەتى! فەرماندەر نەزىف بە تەواوى لەو شتەنە ناگادارە. ئەو پىياوئىكى بە وەجە، قەسى
خۆى ناخواتەو و بەلئىنى خۆى دەباتە سەر! ئەگەر ئەتۆ خۆت بە دەستەو بەدى، نايەلئى لە
سیدارەت بەدن. تەنەنەت بەلئىن دەدا لىخۆشبوونىشت بۆ وەرگىرى؟

– ھەرگىز خۆ بە دەستەو نەدەم و بۆخۆشت ئەوھى دەزانى. گرەيان رۆژىك خوش بە دەستەو
بەدم، تەسلىمى پىياوئىكى وەك وى نام. پىياوئىكى وا، كە تەنيا لە بەر ئەوھى چەتەيەكى

بى دەسەلاتى بۆ ناگىرى، ھەموو گوندەكانى تورپوروسى چۆل دەكا و خەلكەكەش دە باتاغى
چوكورواوایە دەكا، تا بە تاولەرز و نەدارى و دەردەدارى يەوە بنائىنن و برن!

– حمەدۆك، چۆلكردنى ئەر دىيانە و راگویتزنى خەلكى توورپوسى تاوانى ئەر
فەرماندەرەى نیه. ئەر تا ئەر رادەیه دلرەق و ستەمكار نیه! له سەرەوترەه فەرمانى پى دراوه.
ئەگەر نیازت وایه خۆ بەدەستەوه بەدى، له سەر دەستى فەرماندەر نەزىفى بى که! بەلئىنى داوه
نەهیلنى بت کوژن و دەلئى سەرىشم بچى، له بەلئىنى خۆم پاشگەز نایمەوه.

– كى فەرمانى داوهتى؟ بۆ به قسەى دەکا؟ دەكرى ئەمن هەر كەس هەر فەرمانىكى دا
جیبه جیى بكم؟ دەى خۆ فەرماندەرەكەت پیاویكى ساویلکەى بى ئەزمونیش نیه. مرۆقنىكى
باش و دلئۆز هەرگیز مل بۆ فەرمانىكى ئەوتۆ راناكیشى. ئەر درۆ دەکا. باوەرى پى تاكەم!
– عارف سايم بەگ فەرمانى داوهتى، بۆخۆم له وى بووم و ناگام لئیه. گوتم عارف سايم
بەگ... تى گەیشتى؟ جەنابى نویتەر بۆخۆى له شارى دانیشتووه و چاوه پروانه سەرى تۆى بۆ
بەرن! تى گەیشتى؟

– وه کیل باشى، واوه چۆ! زوو به بچۆ پەنایەكى. پیم خۆش نیه گوللەیهكى وئەكیت
وى بکەوى!

دىسان تەقە دەستى پى کردەوه و ئەر جار زۆر گەرمتریش بوو. وه کیل باشى گەراپەوه لای
فەرماندەر نەزىفى و دىتى روخسارى به تەواوى سپى هەل گەراوه:

– حمەدۆك خۆ به دەستەوه نادا فەرماندەر!

– راست دەکا، ئەمنیش له جینگای وى بوايم، قەت خۆم له سەر دەستى كەستىك به
دەستەوه نەدەدا كه ئەر كەسە خەلكى هەرىمىكى گەورەى به قەد ولاتىكى راگویتزتووه! ئەگەر
نەشى كوشتم هەر چەشنىك سووكاىەتى پى كردن بوو.

ئەر جار دەستى بۆ لای وه کیل باشى راكیشا و گوتى:

– یارمەتیم كه، با هەستم. وا چاكە بكشیتینەوه و برۆین. هەرچۆنىك بى، ئەر هیندە خۆى

سووك ناکا دوژمنىكى وهك من بكوژى...

وه کیل باشى دەستى گرت و هەلئەستاند. پاشان چووه بن پىلى و وردە وردە گەیاندىیه
نیو پۆلىك ژاندرەمه، كه له پشت هیندىك گابەردان خۆیان حەشار دابوو.

تەقەكه كەم ببوو، بەلام هیتشتا نەبرابۆوه. تاق تاق تەفەنگ داوێژران. جار به جاریش پیاو

گویتى له هاوارى ژاندرەمەیهكى دەبوو، كه دەپێکرا.

كاتىك تارىك داهاات، حمەدۆك له مەلا فەرهادى پرسى:

– چەندى دیکه خۆمان لێره پى راده گیرى؟

— نهو په ږه کې شو و رږژنېکې دیکه! ته گمر هر نهو نده بوايه، که نیستا دیمان، نهو به هاسانی چوار— پینج رږژان بهر بهره کانیمان پی ده کرا، بهلام ده زانم سبهینی بهیانی هیزی دیکه یان بو دی و بتوان پشتمان نی بگرن، یه کیشمان ده رناچین.

— راست ده کهی! که وا بوو من نه گه لئان ده مینمهوه.

— کورم ده بی نه تو بروی و وه دووی کاری خوت کهوی! نیمه ده تانین له بهرامبهریان دا پراوه ستین و زهبری پیوستان لی بوه شینین، بهلام تو ده بی بروی و کاره کهی خوت جیبه جی کهی، ده نا هر گیز چاومان له بهرامبهر نهو جووتیرانه هه ل تایه. برژ کورم، سرکه وتوو بی! نهو هشت له بیره نیدی: "پیاو لهو دنیایه یه ده بی هزار جار بمری، تا جاریک زیندوو ده بیتهوه!" ا بابو باپیرانی نیمه له خورا وایان نه گوتوه!

همه د یه که به یه که باوه شی به هموو هاوړپتیانی دا کرد و ماچی کردن. پاشان له سمنگه ره کهی هاته دهر، بازیکې دا و وهک ناسکینکی ره وهک له نیو روزه بهر ده کان هاته خوارې. هیتستا جاروبار ته قهیه که ده هات و له نیو شاخه کان دا دهنگی ده دایه وه.

همه د پیش نیوه شوې گه یشته وه مالی دایه خوری له دیرمه نلی. دایه سفره ی راخستبو و چاوه پروانی وی بوو. که همه د گه یشتی، به په له نانی بو دانا. دوی نهوه ی نانیان خوارد، دایه خوری قاپه کانی کو کردنه وه و بردنی بیان شوا. همه د چاوی به مالی دا گتیرا، دیتی هیندیک شتومدک پیچراونه وه و له قولینچکینکی دانراون:

— دایه نه وانه جن؟ وا دياره ماله کهت پیچاوه ته وه و ناماده ی بروی؟

— نه دی چ بکه م رږله؟ هر وینه کانی حه زه تی عملی له گه ل خوم ده بهم، چونکه نهو نیمامه گه وره یه یارمه تیی داوی، تا نیستا پاراستوتی و ده زانم نه مودواش هر ده تپاریزی. نه منیش له گه ل خه لکی ناوه دانی یه ده چمه خوارې، بو چوکوړاوايه. دياره له وی نامینمه وه و دواتر هر چونیک بی، ده رږم، ده چمه وه لای سهیرانی، بهلام هر له نیستاره جهرگم بو نهو خه لکه ی دیکه ژانی ده کا. ده زانم هم موویان لهو ده شته ی به تاوله رز و ناوه ی دیکه ده مرن. دیسان گه وره کان له وانه یه خورا گرن، بهلام به خوی منداله کان که میان بهرگه ی نهو هه وایه و نهو نه خوشی یانه ده گرن. نه مشو کسی خه لکی دیت چاوی که وتوه؟

— به لی، که گه یشته نیو دتی، هیندیکیانم چاوی کهوت.

— هیجیان هیچ نالین. یه کیشیان نالی هه تیوی برایه پروتی خوی پی به شای بو، عه بدی خان، عملی سه فا به گ و مه هموداغای کوشت و نیمه ی تووشی نهو به زمه ی کرد. نیستا که له

سەر تۆ گونده کهشیان پیچۆل ده کهن، هەر نیت ناره حەت نین و تاوانبارت ناکەن، بەنگوو هەر داوای سەرکهوتنت بۆ ده کهن و دوغایه ده کهن خوا بتمپاریزی. کورم ئەوان زۆریان باوهر به تۆ ههیه! دهن لانی کهم لهو بارودۆخه دا که رایانده گوێزنه نهو دهشته جهههنمه می خواری، ده بوو تووک و نزیان لی کردبای و نه فرینیان کردبای...

— به ئی، ده بوو وا بکهن.

— ده بوو هه موویان نیت تووره بن و هه وئی کوشتنت بدن.

— راست ده که می، دایه...

— هه یچ نه بی، ده یان توانی هاوکاری ژانده رمان بکهن، راپۆرت لی دهن و ده داوت خەن. به لام ئەوانعیان نه کرده. ئەوان پشتی تۆ ده گرن و بهیت و گۆرانیت بۆ ریتلده خەن. هەر لهو بارودۆخمش دا که خەریکن مالیان وێران ده کهن، نعتو پێیان بلێی خۆ نه شاخی را هه لێدن، بی سی و دوو دهی کهن! پێیان بلێی ساز بن، ده چین به سەر چو کووراپایه داده مین و داگیری ده کهین، هه موویان به قسمت ده کهن. نیتستا نعتو دهموی چ بکه می، کورم؟ ده زانی چمە دستم داوێنی حمزه ته می عملی بووم، ناگای نیتبی؟ ده زانی چمە جارن یهخم له بهر باره گای خودای دادریوه، داوام کرده ئەمن ده سەر تۆ بگیری و عومری من بچاته سەر ئی تۆ؟

پاشان له پرمه می گریانیتی دا، مسته کانی چوو قانندن و له چۆکانی دان:

— چ بکه م؟ روو ده کوئی که م؟ نه خودا! و نه نیمامی عه لی هه یچیان ده هانام نه هاتن.

سهری خۆم بۆ کوئی هه لگرم؟

حه مه د گوتی:

— دایه گیان، مه گری، هه ینده خۆت ناره حەت مه که! سه برت هه بی، چووزانی سه یینی چ

ده قهومی؟ هەر رۆژتیک بۆخۆی رۆژتیک نوتیه!

دایه حۆری چی دی نه گریا، فرمیسه که کانی به گۆشه می چارشیه که می سپرینه وه و بزیه کی هاتی:

— به پوره کورم! پیر بووم و فرمیسه کم بۆ راناوه ستی. به لام ناخر مرۆفۆ چۆن ده توانی له

به رامبه ر نهو هه موو سته مه دا تاقهت بیتی؟ دیتووته ته نیا له سۆنگه می گرتنی چه ته یه کی دا

چ به سەر ته وای خه لکی توورپووسی دینن؟ وه لاهی نه گهر به زۆریش لهو گونده مان وه ده ر

نه نین، نیدی ئەمن لی ره نا بم و ده چمه وه لای سه ییرانی.

— دایه گیان، زۆر باشه، بچۆوه لای وی و نهو جار به جیتی مه هیله.

— نینسان چووزانی. له وانیه په شیمان ببه وه و گونده که شمان پیچۆل نه کهن. نه ری مه لا

فه رهاد و هاو پێکانی دیکه ت چ ده کهن؟

– ئەوان دە شەر دان. كاتىك من هاتم، شەرەكە تەواو نەببوو.
– چاكت كرد هاتى بۆ ئىترە. ئەوان ھەموويان دەكوژرئىن. چەتە كوا دەتوانى شەرى ناوا درىژ
بكا. قەت شتى وا نابى...

– مەلا فەرھاد شتىكى دىكەيە دايا! ئەو دەزانى چۆن شەر بكا و چۆنىش خۆى و
دەستەكەى دەرباز بكا. خەمت نەبى، گرفتىان نابى!
– نىشاللا...

ئەو جار خەوتن. ھىشتا ھەمد بە تەواوى خەوى لى تەكەوتبوو، گرمەيك ئە پشت دەركەى
ھات. ھەمد دەستى دا تەنگى و بە كەلتىنى دەركەى دا چارى لە دەرى كرد.
– كىيە؟

– ئەمنم بى كەوہ...
ھەمد دەسبەجى دەنگەكەى ناسى يەوہ. دەنگى موسلىمە چكۆنى بوو، دەرگاگەى كوردەوہ
و دە باوہش خۆى گرت. داياە خۆرىش بە پەلە ھات، ئە خۆشيان شاگەشكە ببوو:

– موسلىم، پۆلە، ئە كاتىكى زۆر باش دا ھاتى. من نامەوى چى دىكە لىترە بىنمەوہ و
دەبى مەپەيەوہ لاي سەيرانى! ئىدى ئەو خانووم ناوى، قىروسيا ئە ئىفە و سەرىنەكانىشم! وىنەى
ھەزرەتى غەنى و ھەمدەى خۆم نەبى، ھىچ شتىكى ئەو مائەى نابەمە دەرى!
لە پر دەستى بە نىچاوانى يەوہ گرت، ساتىك مات بوو و دوايە گوتى:

– پروانە نەم بىرى من! شەيتان بە لەعنەت بى! باشە چۆن لە بىرم نەبووہ، وىنەكەى خۆت نىشان بەدم؟
بە پەلە چو و وىنەكەى ھىنا. ئە وىنەكە دا ھەمد نەسبەكەى خۆى دە بن دابوو و بە سەر
ھەوران دا دەپۆى. بۆ ئەوہى چوارچىوہ و شووشەكەشى لە رىنگايە دا نەشكىن، دە لبادى يەوہ
پىچابوو و بە بەنىكى جوان بەستبووى.

– پروانە ھەمد ئەو وىنەيە چەند وەك تۆ دەجى! بۆخۆم بە مامزىستا وىنەگەرەكەم گوت بۆم
بكىشىتەوہ. گوتم با ئەو روخسارە جوانەى كورى خۆم، كە لە گولەباغىش جوانترە، ھەتا ھەتايە
بىنى! با خەلك چاوى لى بكن و بە دىتنى ئەو دەموراوہ جوان و دىرفىنەى خۆشحال بن!
ھەمد كاتىك چاوى بە وىنەكە كەوت، شەپۆلىك شادىي ئە دەروونى خۆى دا ھەست
پى كرد و ھەستايە سەر پىيان:

– دايا، نىوہ راناگوژرئىن! نا، نىوہ نابى برون!
موسلىم گوتى:

– خەبەرچىكى خۆشم بۆ ھىناون! ھەمدە كورپىكى بوو و سەيران ناۋە ئىپراھىم، يانى بە ناۋى بابى ھەمدەدى كوردە...

دايە خۆرى تاۋىك لە خۆشيان ھەبەسا و و قسەى بۆ نەھات. ھەمدەدېش ھەر بى دەنگ بوو. پاشان دايە خۆرى ھەستا پىيان و دەستى بە چەپلەئىدان و سەماكردنى كورد.

– سوپاس خۋاى گەورە! سوپاس! سوپاس غەلى، نىمامى بەرپىز و خۆشەويست!
پاشان روۋى دە ھەمدەدى كورد:

– دەپۆم، ھەر سبەينى دەپۆم، يەك رۆژىش راناۋەستىم! پىم خۆشە ھەرچى زووتر ئىپراھىمە بېچكۆلەكەم بىنىم. زىغىرىشىم دە لاقان كەن، راناۋەستىم! دەچم نەۋى خۆم دە باۋەش دەگرم، لانكەكەى رادەۋىتىم، لايلايەى بۆ دەكەم، باسى ھەمىرو گولەكان، بۆنەخۆشەكان و ھەورەكانى چىكاگانى بۆ دەكەم... چ لە سبەينى زووتر نىە!

– دايە ناتوانى ھىندىكى دىش راۋەستى؟ نەمن كارىكم بە دەستەۋىيە، دەبى بىكەم و زووش دەگەرپىمەۋە. دلنبا بە زۆرم پىتاچى! كە ھاتىشمەۋە، ئىدى برۆ خوات لە گەل بى...
دايە خۆرى ھىندىك بە نابەدلئىيەۋە ۋەلامى دايەۋە:
– زۆر باشە، كورم...

ھەمدە و موسلىم لە پەنا ئاورگى دانىشتەن. بە سرتە قسەيان دەكرد، بەلام بەو ھالەش دايە خۆرى گوتى لىدەبوو. لە نەكاۋ دەرىپى و بە ھەردووك دەستان بەرۆكى ھەمدەدى گرت:

– چى؟ غەلىيە شەل؟ ئەو مەلەۋونە دەبى بەرى! گەردنت ئازا نەبى، ئەگەر نەى كوژى!
ئەگەر بۆخۆت بەو كرمە پىسەى ناۋەستى، بە موسلىمى بلى بى كوژى!

ھەمدە بۆ نەۋى ھىۋى كاتەۋە، ناچار بوو ۋادە بەدا كە غەلى دە كوژى. پاشان گوتى:
– ئەو جار دەبى برۆين، دايە!

– جارى نا! چام بۆ ساز كوردوون، ھەنگوین و رۆنى كەرەشمان ھەمىە. نان و چايەكتان بۆن، جا برۆن...
كاتىك نان و چايان خوارد، دايە خۆرى پىتسكەمىەكى ھىتا و لە ھالىك دا بزەيەكى لە سەر

لىۋان بوو، دايە دەستى ھەمدەدى.

– دايە، نەرە چىيە؟

– ھەنارن، لە پايىزىۋە بۆم راگرتوۋى. زۆر جوان و خۆشن. دەنكەكانيان پەمەيەكى تۆخن...
ھەمدە و موسلىم چوونە دەرى. بايەكى ساردى دەھات. سەرى غەلىكۆى پىر بوو لە نەستىرە.

– موسلىم، نەسپەكەت لە كوئىيە؟

— له پهنا نهو هۆڼه مه‌ړه‌ی به‌ستومه‌توه.

— دایه خوږی نه‌سپه کویتي له ته‌ویله‌ی ده‌رکیتشا و لغاوه‌کمی دایه دست همه‌دی. له گه‌ل نه‌وه‌ی هیشتا ولات پرووناک نه‌ببوو، همه‌د دیتی قایشی لغاوه‌کمی به ده‌زووی زه‌رد په‌راوژیږی بو کرابوو. زینه‌که‌ش، یه‌کی چه‌رکه‌سیی زور جوان بوو، که نه‌ویش به ره‌نگی زه‌رد و زیوین په‌راوژیږی درابوو.

— خوا بته‌خشی، دایه!

همه‌د داهاته‌وه، دستي دایه خوږی ماچ کرد و پاشان سواری نه‌سپه‌کمی بوو. که گه‌یشتنه لای هۆڼه‌کمی، موسلیمیش سواری نه‌سپي خوږی بوو و به‌رهو چوکورواوا لیان‌خوږی. شه‌ویکی ره‌ش و غدار بوو. بو نه‌وه‌ی هم زورتر بگه‌نی و هم تووشی ژانده‌رمان نه‌بن، ریڼگایه‌کی سه‌رپریان هه‌نېژارد، ریڼگای نانیزلی، که باریکه ریڼگایه‌کمی بوو، هاتوچوږی به سه‌ر دا کم بوو. نه‌وان به‌ره‌ویا نه‌سپیان لینگ دده‌ا. له هه‌ردووک لایانه‌وه هاشمی داران وه‌ک ده‌نگی ناویکی خوږین ده‌هاته گوی. جوگه‌یه‌کیان هاته سه‌ر ریڼگا، نه‌سپه‌کان بازیان دا و په‌رینه‌وه. له لای خواری نه‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش به ناسمانیوه ده‌بیرنا، به‌لام زوری پی‌ته‌چوو ون بوو، دیسان وه‌ده‌رکه‌وتوه و پیش نه‌وه‌ی ون بیتوه، به ناسمانیوه ده‌رویی و شه‌به‌قیکی جوانی لی‌ده‌بووه.

همه‌د له موسلیمی پرسى:

— دیتت؟

— به‌لی... به‌لام ته‌مه‌شای نه‌ولاتریش بکه، نه‌وه‌یان نه‌ستیره‌ی شوانانه ده‌دره‌وشیتوه، ده‌لیتی چاو داده‌گری.

جرووکه‌جرووک و جیوه‌جیوی بانندان دنیای پر کردبوو. مه‌ودایه‌کی باش رویشتن و ده‌نگی به‌یانه‌گورانیی بانندانیان هر له گه‌ل بوو. کاتیک ده‌نگی باننده‌کان پرایه‌وه، نه‌ستیره‌که ده‌رکه‌وتوه و دیتیان له‌سه‌ره‌خو به ناسمانی دا ده‌خزی و ده‌چوه پیش.

موسلیم گوتی:

— له‌وه‌تا هم، له شاخی ژیاوم، به‌لام نه‌وه‌ی نه‌ستیره‌یه‌م قه‌ت نه‌دیوه!

— نه‌منیش نه‌م‌دیوه. نه‌وه‌ نابی نه‌ستیره‌ی به‌یانی بی!

— سه‌یره...

نه‌سپه‌کان ده‌وه شه‌وه غداردی دا خیرا ده‌چوونه پیش. نه‌ستیره‌که جاریکي دیکه‌ش په‌یدا بووه و راست له‌وه‌ساته دا شه‌وه له‌رزی، ته‌قی‌یه‌وه و گالوبوغرتک په‌یدا بوو، هر مه‌پرسه.

دهت گوت قيامت رابووه. جيڪه جيڪي بالندان، حيله ي نهسپ و مائينان، وه رپيني سهگان، له گهل هاوار و تووك و نژاي نينسانان تتيڪهل بيبوو... بهوبه يانه زووه ي، همر لهو لايه ي كه نه ستيره كه ده ركه وتبوو و به سمر ناسو دا دره وشابووه، كو مه لتيك پياو ده ركه وتن. پياوه كان وا ده توژ، خوژ و قوري دا نو قم بيبون، كه چاو و ددانيان نه بي، هيچ كو تيان ديار نه بوو.

نه ستيره كه جارنيكي ديكهش له پيش چاوي نهو دوو سواره ي ده ركه وتوه، دره وشايموه و ون بووه. نهوان به نيو ممره زه جارنيكي دا رويشتن. رينگا كه تمسك و خو نمبوته بوو و به پنا جو گميه كي وشك دا تي ده پيري. سمر جو كه كه پر بوو له چه قلم شينكه، كه هيشتا به تهواوي گوليان نه كرديوو و ماريشي زور بوو. به قمر اغ باغه پرتقاليكي دا رويشتن. داره كان هينده يان بهر گر تيوو، داهاتيوون. ده رياش بهرامبر به ميشه كه ي همل كه وتبوو، ده رياي كه فاوي و روون. نه ستيره كه راست له سمر ده ريايه له سمر ناوه كه فاوي به كه ي وهستا و وهك دلي مرؤ قينيكي همناسمسوار لتي دا. همر بوئي پنگي ده دا. كو مه لتيك نه سبي سبي له كهغه كه ي هاتنه دهري و بهرز بوونهوه، هاوكات چمند كو رووناكيش وهك همر ي سبي روون، ورده ورده ههستان، وهك چارشيو تمسك بوونهوه و پاشان نه گهل نه سبه كان تتيڪهل بوون، بوون به يهك و به سمر دهشتي دا خزين. هزاران پريشه ناوري نا نه سپان به سمر دهشتي دا بلاو بووه. هه مورو شتيك له ژير زرمي سي نه سپان دا سبي بووه. هه نويان له گاوركوي فرين و ده ريا، كه زور ليره دوور بوو، كشايهوه، هات، پالي وه بناري شاخي دا. تيشكيكي سوور هات، نووتكه ي شاخه كه ي داگرت و به سمر سموزاي به كشا. نه سبي سووري ميلمه وقاوه ي له دؤلان را هاتن، زياديان كرد، بهرز بوونهوه، پاشان وهك سيتلاوتك له ناگر به دهشتي دا بلاو بوونهوه و به دواي وانيش دا رؤژ هه لات... حه شيمه ته كه رووي ده رؤژاوايه كرد، پياوه كان له نيو رهوه زه كان ي دهرووي دهروازه گونه كي راوهستان. كو مه لتيك نه سبي كوت به پرتاو، وهك چومي خورين، له نيو رهوه زان هاتنه دهري، شو ق و شهبه ق ي به فري سبي نالاكتويان له گهل خو يان هينا و له پيش نا ناوارزاي خو يان گرتهوه. رهوه يهك نه سبي رهش له دهشتي خوار ي، نهو ديوي شاخه كانهوه هاتن، له بهرامبر ميسي سي راوهستان. رهنگي رهشي توخي نهو نه سپانه له بهرامبر به فري سبي خاوهنده سه لات دا، كه تا چاو بري ده كرد، شه پؤل شه پؤل، به سمر يهك دا كه وتبوو، ده بري قايهوه. نهو نه سپانه له نه رجياس و چياي حه سني را هاتيوون.

كلك و يالي ناگرين، هه ور و ده رياي شين، هه مرويان خزينه نيو يهك و تتيڪهل بوون. خانوهه كان به سمر يهك دا رووخان. ده ريا هه لمسا، ههستا و شينتريش بوو. ماسيگره يه كي ته نيا به بي نه وه ي باله رووناكه كني نيكد دا، له سمر ناوه كه ي ده ناسمان ي هه لچوو. دارستان ده ي گرماند و شهو پر بوو له قاوقيني بالندان. كاتيڪ شهو به رهو تهواو بوون چوو، نه ستيره كه

هاتهوه، له سەر ترۆپکی چیاکه که هەر نیتسا گزینگی خۆر نهنگاوتبوی، وهستا. حهشیمهتهکه، نهسپهکان، بۆنهکان، جریوهکان له گهژ گهلاهی داربهلکیتی گهیشته نتریک شاری. مالی خواوهفلک به سهر یهک دا پروخینرا و رهگهزنامهی دولکادیرلییان دپهدر کرا. هونهرمهندی وینهگهر دهسته پهلهپهله رهنگاوییهکانی له ناوی کانییهکی تهنیشت مزگهوتی دا شوتهوه. مامۆستا زهکی نهژاد چووهر سهر منارهی مزگهوتی و دهستی به قسان کرد. هاوکات، حهشیمهتهکه، نهستییهکان و دهرباش وهک میدالنه زییهکانی سهر سینگی وی رادهژان. نهو جار له منارهکی هاته خوار، سواری نهسپینکی بۆره بوو و به پرتاو رۆیی. خهلکهکه، ههوره سپیهکان، بۆنه خۆشهکی پنگی، ماسیگره تهنیاکه، حموت حمهدهکان، مهلا فههاد، شاهین، تهیموور، دورسون، قاسم و حمهده چکۆنهکesh به دواي دا رۆیشتن.

فورات به پشت نهو چیا بهرزه بنهوشیانه دا دهروا. ناوهکی سموزه، شینه، زهرده. گهیشته قمراغ فوراتی. تمپوتۆرتک، وهک ههوری، له لای رۆژهلاتیوه پمیدا بوو و حهشیمهتییکی زۆر له نیو تمپوتۆزهکی وهدهرکهوتن، نتریک بوونهوه، له چۆمهکیان دا و تیکهتی نمانی دیکه بوون. ههلهتیهکی بالگهروه به سهریان دا دهخولایهوه. خهلکهکه وهریگهوتنهوه. مامۆستا زهکی نهژاد، یاوهر شاهین و نهو چتمیمش که به رهشمار بهنیتوانگ بوو، له پیشیانوه دهرویشتن. له بناری کتوی نهرجیاسی ژاندهرمان پیشیان پهیگرتن. ژاندهرمهکان زۆر بوون، بهلام خهلکهکه له نهژمار نهدههاتن. زۆری پهیتمچوو ژاندهرمهکان ده نیو خهلگی دا ون بوون و ناسهواریان نهما. له لای دهشتیش را خهلکیتی زۆر هاتن، دهتگوت له عمرزی ههلهدهقولن، یان له ناسمانی را بهردهبنهوه. ههزاران نهمپ له کتوی نهرجیاسی را داپهرین، رهوه رهوه، دهتگوت کۆمهله ههورن، یال و کلکیان به دهم باوه دهسهکایهوه. له ههموو لایهکمه خهنگ دههاتن و تهواوبوونیان نهمو.

ههموو تیکهله بوون، تهواوی دهشتهکیان پر کرد و له پیش شاری کۆنیای راومستان. نهمکرتیکی چهکداری سهرتاپی ناسن و پۆلا هاته پیشیان. نمانیش نهونده زۆر بوون، ده نهژمار نهدههاتن. نهمپهکان که یاتیان به دهم باوه رادهژا، ماسیگره تهنیاکه، دهریا، دارستان و ههموو خهلکهکه به یهکمه بزوتن و دوژمنیان وه بن خۆیان دا. بهفر دهستی به بارینی کرد، دنیا له ژنر بهفری سپی دا ون بوو. پیاوه چهکدارهکان که سهرتاپیان پۆلا و ناسن بوو، وه بن پیشیان کهوتن. دهراگانی کۆنیای کرانمه و نهو ژنامه له گهژ بابه نهلیاسی بوون، پیش ههموو کسی دی چوون ده شارییهوه. سهیرانیشیان له گهژ بوو. سهیران مندالهکی به باوهشییهوه بوو. نهو جار نهمپهکان و خهلکهکه چوونه نیو شاری. حهشیمهتهکه کۆنیای ده نیو خۆی دا ون کرد. نهمپهکان دهسته دهسته دهیانهیلاتند. مامۆستا زهکی نهژاد چووهر سهر منارهی. میدالنهکی وهک ناگر به سینگییهوه دهدهروشایهوه. خهنگ ههر را دههات، نهمسته مبول و نهمکرهشیان گرت و نهو جار

شاره بچو و کتره کان و گونده کانش گيران. زه کی نه ژاد چو و پوهه سمر دوندی مناره کمې، میدالنه کانی وهک ناگر دهرهوشانه وه. ژنان له ژیر تیشکی خوری تازه هه لاتووی بهیانی گورانیی خوش خوشیان ده گوتن و همر کس گوتی له دهنگیان دهبوو، خه می نه دهما و دئی وهک بالندهیه کی سووک دهبوو.

دنیا پر بوو له گورانیی خوش خوش، قاقیژ، جوش و خوروش و هه رواهوریا. شهو، دارستان و دهشت و دهری داگرتبوو. نه ستیره که له ناسمانی، راست له سمر دهریا به پراوه ستابوو و دهرهوشایه وه. ماسیگر: سپی به که بالئی ویکه هیئان و به سمر دهری بیسنور دا فری: جار جار خزی ده نیو ناوه کمې داویشت، ده هاته وه دهری، دیسان باله کانی ویکه دیتانه وه، به سمر دهریا وه له نگره دهری ده گرت و جوونه ئی ده برا...

له نه کاو خوروش و گرمه ی دارستانی پرایه وه. وا دیار بوو شهو کۆتایی هاتبوو و ولات پروناک ببوو. نه سپه کان شل بوونه وه.

موسلیم گوتی:

— نه وه تا، نه وه گۆری بابه حه سه نه یه!

هه لویتسه یه کیان کرد و نه وه جار پروی نه سپه کانیان ده لای راسته کرد و رویشتن. دارستانه کمې نه م لایه پرتو بوو. نه بن داربه نکینکی گه وره دابه زین. نه بارانیک ده باری و هه وا بوئی هه نگوینی ده دا. له وی حه مه د چاوی به پۆلنیک پنگ کهوت، نیدی دله پراو کینی نه ما و دهروونی پر بوو له شادی، پیی وا بوو تازه نه دایکی خزی بووه.

— هه تا شهو دادیته وه، لیره ده بین.

موسلیم گوتی:

— زۆر باشه، وا ده که بین.

ماوه یه ک پی چوو و رۆژ بلیند بوو. موسلیم له خورجینه کمې، که به پاشته رکی نه سپه که یه وه هه لاسی بوو، تووره که یه کی دهرینا و له نیو تووره که کهش نان، دۆلمه ی باینجان و گه لامیوی هیئا دهری و نه پییش حه مه دۆکی دانا:

— نه وه سه بیران لیی ناوه و بوئی ناردوری.

کاتیک حه مه د چیشه کمې له موسلیمی وه رگرت، دهستی ده له رزین و ههستی کرد گه رووی گهرا. تاویکی باش ده دۆلمه کانه وه رامه. زۆری نیشتیا چو و پوهونی، به لام دئی نه ده هات بیان خوا. نه پر چاره کانی پر بوون له ناو و به نه سپایی دۆلمه کانی له سمر گیای دانا. ده گوت شتیکی پیرۆزی وه گهیر که وتوه و ده بی به پاریزه وه هه تسوکه وتی له گه ل بکا.

گۆری بابە حسەنى كەوتبەرە پشتیان. گۆرە كە گومبەزى لە سەر كرابوو. حمەد چوو
ژوورى گومبەزە كەى، بەلام لە بەر شەمشەمە كوتيران نەى توانى لە وى دا بىتتەوه و زوو
هاتەرە دەرى. لە شەمشەمە كوتیرەكان ترسابوو و بە راكردن چۆرە لای موسلىمى.

– ئەو چى يە حمەد؟ بۆ وا سپى هەلگەراوى؟

– هىچ نىە... پيارى چاك بە كەمىكم ناو بۆ بىنە... زۆر ترسام...

موسلىم بە غار چوو قورۆشكە كەى خۆى، نە جۆگە كەى، كە ناوىكى روون و ساردى پىدا
دەهات، پر كرد و بۆى هینا. حمەد بە كاوه خۆ ناوہ كەى خوار دەوہ.

– لە چى ترسای؟ لە قەبرە كەى؟

حمەد لە حالتيك دا هینشتا هەناسەى نەهاتبۆو سەرخۆ گوتى:

– نا، نا...

موسلىم چوو بۆ لای قەبرە كەى، بەلام حمەد نەى هینشت:

– بۆ دەچى؟ پىتتخۆشە بمرى؟ ئەو درندە پىسانە خۆ بە هەر كەس دادەن، هەتا هەمرو
خوینى لەشى نەمژن، لە كۆلى نابنەوہ. بۆخۆشت دەزانى چنگ لە هەر كەس قايم كەن، نىدى
بەرى نادەن، تەنانەت ئەگەر لەتوبە تيشيان كەى!

موسلىم ملی بادا و گوتى:

– دەنا هىچ لە من ناكەن!

خەريك بوو بچى، بەلام كە دىتى حمەد توورە دەبى، گەراپەوہ.

حمەد گوتى:

– ئەمن هیندیک دەخەوم. ئەتۆش ناگات لە ولاتى بى، بەلام نەچى دە نىو گومبەزە كەپەوہ،

بچى، توورە دەم...

– باشە، باشە، تىگەيشتم...

حمەد هیندیک گەلادار و چيلكە وچالى كرده سەرىن و لە نىو گىباى بۆى درىژ بوو. كاتيك

لای نىوەرۆپە وەخەبەر هات، موسلىمى بە پەشۆكارى دى و گوتى:

– ناخرى چووپە نىو گومبەزە كەى؟ خۆ ئەمن بە خەون دىتم!

موسلىم قاقا پىكەنى و گوتى:

– نا، نەچووم. نەتیبستوہ دەئین خەونى رۆژى هىچ نىە و هەزار خەونيش بە رۆژ بىينى،

نابى گوتيان بدەپەى؟

حه مهه به بئوازی گوتی:

— ده زاتم.

موسلیم هر وا به پئکه نینه وه چوو له جۆگه که ی ناوی هیتنا و هاتموه. که دانیشتموه، خۆی پئانه گیرا، دیسان دهستی به پئکه نینئ کرده وه و نمو جار حه مه دیشی وه پئکه نین خست:

— به سه ئیدی موسلیم، بئدهنگ به با نانه که مان بچۆین...

نانو پئخۆره کانیا ن له سه ر گیای، له پئش خۆیان دانان. حه مه د نانیکی هیتنا و بابۆله یه کی له دۆلمه کان پئچایه وه. پاش نه وه ی تاویکی تئوه راما و یادی سه رانیی کرد، خواردی.

تاریکانئ سوار بوونه وه، له دارستانه که ی هاتنه ده ری و هتا گه یشتنه گوندی "دار هه نارئ" به مه زرایان و کویره رییان دا رۆیشتن. ریژنه بارانیك باری. شه ویکی یه کجار تاریك بوو. که دابه زین، ده سه جئ عه لی یه شهل دهنگی دان:

— نه من نه وه تا لیره م...

ناورپان دایه وه و ته مه شایان کرد عه لی له بن داریکی گه وره راوه ستاوه:

عه لی گوتی:

— نه سپئکی حه ساوه وم بۆ هیتناوی! به لام وادیاره نه وه ی ده بنت دایه، نه سپه بزۆزه که یه، وا نیه؟

— به لئ، بۆخۆت ده زانی نه سپه کویت وه ک نه سپی دیکه نیه.

نه وان دانیشتن و تاویکی باش ده یه کتره وه راما ن. عه لی یه شهل قوتوئکی زئوی له باغه لئ ده رهیتنا، سپگارئکی بۆ حه مه دی پئچایه وه و دایه دهستی. پاشان یه کیشی بۆخۆی پئچایه وه و نمو جار هه ردووک سپگاره کانی هه زکردن. هه ردووکیان بئته وه ی قسه یه ک بکه ن، به کاوه خۆ سپگاره کانیا ن کیشان، قونچه که کانیا ن فری دان و پئیانزئ خستن.

عه لی به دهنگیکی له رزۆکه وه گوتی:

— به راستی نازاتم...

حه مه د هر وا بئدهنگ بوو و چاوه روان بوو بزانی عه لی ده لئ چی.

— به راستی نازاتم... نمو له ماله خه لیل به گی گه وره ده بی. نه مشۆ ناخواتموه. نمو شه وانمش که ناخواتموه و مه ست نابئ، به شئوه ی ئاسایی زوو ده چی له ژووره که ی خۆی درئ ده بی و رۆژنامان ده خوئینئتموه. به بروای من نه تۆ ده بی راست پئش نیوه شه وی بگمیه نئو شاری. نه من ژووره که ی نیشان ده ده م... به و جلانه وه کس نامناسئتموه و هه ولئش ده ده م هیتنه نه شلم... له وی ئیدی به جئیت دئلم، چونکه منیش کارئکم هه یه، که ده بی هه ر نه مشۆ ته واری که م...

— نهوه چ ده‌کمی؟ چ ده‌کمی کوپم... شتی وا نابی... نه‌من... نه‌تؤ خه‌ریکی...

چی دیکه‌ی بؤ نه‌هات و هه‌ردووک ده‌ستی به ده‌موچاری گرتن.

همه‌د پی‌نج جارن له سهر یه‌ک قامکی له په‌له‌پیتکه‌ی کیشا. چرا چینی‌یه گه‌وره کووپ په‌مه‌یی‌یه گول شینه‌کمی له ته‌نیشته ته‌خته‌کمی به دیواری‌یه‌وه هه‌لواسرابوو، به بای گولله‌کان کوژایه‌وه.

همه‌د وه‌ک برووسکه‌ی له پلیکانان هاته خواری، خزی هاویشته سهر پشته نه‌سپه‌کمی و ناوزه‌نگیی توند کرد. نه‌سپ ده‌ره‌په‌ری، وه‌ک بای رۆیی و به خیرایی له شاری وه‌ده‌رکه‌وت. دوای نه‌و ته‌قه‌یه‌ی شاره‌که شله‌ژا و بوو به گرمه و هه‌رایه‌ک، ده‌ت‌گوت رۆژی هه‌شرتییه. همه‌د جار‌جار گویی له ویزه‌ی گولله‌یه‌کی ده‌بوو، که به په‌نای دا ده‌رۆیی.

تاریکووروونی به‌یانی گه‌یشته گۆری گولان. بریاری دا بوو به لای دایه‌ حۆری دا پروا و مالاوایی لی‌یکا. ده نیوه‌ی رینگایه‌ دا، له دووره‌وه چاری به هه‌شیمه‌تیکی که‌وت. جله‌وی هه‌له‌نگاوت و هه‌ر نه‌ وی راوه‌ستا. نه‌سپه‌که هینده‌ی ناره‌قه کردبوو، هه‌موو گیانی که‌فی ده‌ردابوو و یاله‌کانی که نه‌یستا تو‌ختریشیان ده‌نواند، له به‌ر شو‌قی رۆژی ده‌بریقانه‌وه. سی‌به‌ری نه‌سپ و سواری که‌وتبوه سهر عه‌رزی و دریژ بپۆه. بالنده‌یه‌کی سپی که هه‌ر به‌ قه‌د په‌ره‌سێلکه‌یه‌کی ده‌بوو و باله‌کانی باریک و تیژ بوون، به‌ سهر خه‌لکه‌کمی دا ده‌خولایه‌وه.

همه‌د پینوستیی به‌وه نه‌بوو زۆر بروانی و زوو نه‌وه‌ی لی‌ده‌گه‌را، له نیو هه‌شیمه‌ته‌کمی دۆزی‌یه‌وه. همه‌د نه‌سپه‌کمی لی‌خو‌ری و چوه‌ پیتش. خه‌لکه‌که‌ دریان دا و رینگایان بۆ کرده‌وه. هه‌موو بی‌دنگ بوون، بی‌دنگی‌یه‌کی وا قوول که‌ تنانه‌ت دنگی هه‌ناسه‌شیان نه‌ده‌یسرا. سه‌دان جووت چاو ده‌ همه‌دۆکی‌یه‌وه راملبوون.

همه‌د له پیتش دایه‌ حۆری دابه‌زی. سی جارن ده‌ستی ماچ کرد و له سهر سهری دانا. دایه‌ حۆری پیریش باوه‌شی بی‌دا کرد، ماچی کرد و به‌ سینگی خۆیه‌وه گو‌شی. نه‌و جار همه‌دۆک سواری نه‌سپه‌کمی بپۆه. نه‌سپه‌کویت گوتی ده‌ چه‌مه‌وه بردن.

— دایه‌ حۆری، زۆرت نه‌رک به‌ نه‌ستۆی منه‌وه هه‌یه، گه‌ردم نازاکه! له سهر من زۆرت

ناره‌هه‌تی و چه‌رمه‌سه‌ری دیتوه...

پاشان هه‌ستایه‌ سهر ناوزه‌نگی‌یان، چاری به‌ خه‌لکه‌کمی دا گیترا و به‌ ده‌نگی‌کی به‌رز گوتی:

– نیتووش خەلکینە، ھەمووتان، گەردنم نازاکەن! قەرزدار و منەتباری ھەمووتانم!
ماوەیەک، ھەر وا لە سەر زینەکەمی، سەری دە بەر خۆی نا و بی دەنگ مایەوہ. پاشان سەری
بەرز کردوہ، چاوی بە سەر خەتکەکەمی دا گێتایەوہ و ھاواری کرد:
– دەگەریموہ! دیمەوہ!

پاشان ناوژەنگیی توند کرد و بە سەرپەرەو بەرەو بناری عملیکۆی نەسپی ناژوا.
کاتیەک جووتیترەکان ھەواڵەکەیان پێگەیشت، ھاتن و وردە وردە لە دەشتی درووان کۆ
بوونەوہ. خەلک بنەمی نەدەھات، ھەر وا بە پێوہ بوون، دەگەیشتنی و ھەشیمەتەکە
ساتبەسات زۆرتەر دەبوو. بایرام و جومەک چاوەش بە دەھۆڵ و زورپناوہ ھاتبوون و ھەموو
شایەرەکانی دیکەش گەیشتبوونی... خەلکەکە وی کەوتن گوینی، کەرتەشی،
چەقلەشینکە، قەلغان، کیفار و وشترخۆرکەبەکی زۆریان ھەلکەند، لە نیتوہ راستی
دەشتەکەمی لە سەر یەک کەتەکیان کردن و تەپۆلکەبەکی گەورەیان لە درووان دروست کرد.
دایە حۆری ناگرەکەمی ھەل کرد. بایرام و جومەک چوویوونە سەر تەپۆلکەکەمی، ھەل دەپەرپین
و دەھۆڵ و زۆرپانیان ئی دەدا. شایەرەکانی دیکەش سەمایان دەکرد و گۆرانیان دەگوتن.
کاتیەک ناگرەکە خۆش بوو و گر لە کۆ درووەکەمی بلیند بوو، تەواوی خەلکەکە دەستی
یەکتریان گرت و داوہتیککی خۆش سازبوو. گەری داوہتەکەمی نەوہندە گەورە بوو، لە
سەریکی ڕاوەستابای، ئەو سەریت ئی دیار نەدەبوو. ھەر ئەو ساتەوہ گۆرانیی خۆش خۆش
کە باسی سەرکەوتن و شادیان تی دا دەکرا، دروست بوون و گوترانەوہ. گرەکە بە سەر
پۆلە درووان دا دەفەری و تیککی بەوہ دەپیتجان. ناگر تەواوی دەشتەکەمی پەر کرد، گەیشتە
بنارەکان و بە دۆلەکان دا بلاو بۆوہ. ھەرچی درووە جارێ وشک بوو، سووتا. رووناکایی
ناگرەکە لە شاخە بنەوشی یەکانی دەدا، رووناکی دەکردن و دەت گوت لەو کاتە دا رووہو
ناسمان رادەژین.

لەو کاتەوہ ئیدی ھەمەدۆک ون بوو، بی سەر و شوین چوو و کەس چاوی پیتی نەکەوتەوہ...
لە ویژۆژیتوہ خەلکی گوندەکانی گۆری گولان، وەنەوشە، کەلاوان، کانی یە گولان و
گوندەکانی دیکەمی توورپووسیش، ھەموو سالی پیتش نەوہی گاسنی ئە عەرزێ دەن، جلویەرگی
جوان دە بەر دەکەن، خۆیان دەرازیننەوہ، ھەموو لە دەشت، یان دۆلیکی گوندی خۆیان کۆ
دەبنەوہ و تەپۆلکەبەکی گەورە درووی وەک کەرتەشی، چەقلەشینکە، کیفار، وشترخۆرکە،
گوینی و زی کۆ دەکەنەوہ. پاشان کچی ھەرە جوان و کوری ھەرە ویچوری دیتی ناگرەکە

هه‌ڵده‌که‌ن و ئیدی ده‌بی به‌ جیژن و شایی. جووتیره‌کان به‌ شیوه‌ی کۆن و نوی هه‌ڵده‌په‌رن. شیوه‌کی جوانیان ره‌شبه‌له‌کی هالا (فاراندۆن) سه‌، که‌ ده‌ستی یه‌کتر ده‌گرن، نالقه‌یه‌کی گه‌وره‌ پێک دێنن و هه‌موو به‌ یه‌که‌وه‌ هه‌ڵده‌په‌رن. شایه‌ره‌کان گورانیی تازه و خۆش دروست ده‌که‌ن، که‌ به‌نده‌کانیان باسی شادی و سه‌رکه‌وتنیان تی‌دان. نه‌و گۆرانی‌یانه‌ ده‌سه‌جی به‌ ته‌واوی گونده‌کانی کیتیاره‌ی دا بلاو ده‌بنه‌وه‌، ده‌گه‌نه‌ دێهاته‌کانی ده‌شتی، ده‌چنه‌ نیو رینگا و تووله‌پێانه‌وه‌ و نه‌ هه‌رمیمی‌که‌وه‌ ده‌چنه‌ هه‌رمیمی‌کی دیکه‌. له‌ هه‌موو گۆرانی‌یه‌کانیش دا دروو، له‌ ده‌شت، دۆل و هه‌موو شوینیکی دیکه‌ ده‌سووتین. نه‌و شه‌وه‌ تا به‌یانی ناگر دایسی و گر به‌رز ده‌بیته‌وه‌. بلیسه‌ی ناگره‌که‌ ده‌لرفینی، به‌ ده‌شت و دۆلان دا شه‌پۆلان ده‌دا، دی و ده‌چی و ئاسۆ پر ده‌کا. هاوکات تۆپه‌له‌ رووناکایی‌یه‌ک له‌ سه‌ری عه‌لیکۆی، یه‌ک له‌ لووتکه‌ی چیا‌ی دولدۆلی، یه‌ک له‌ سه‌ری چیا‌ی نه‌ستیره‌ و یه‌کی دیش له‌ تریکی چیا‌ی هه‌زارگای، ده‌ته‌قنه‌وه‌ و سی شه‌وان له‌ سه‌ر یه‌ک، سه‌ری نه‌و کیتوانه‌ وه‌ک رۆژی رووناکی لی‌دی.

فەرھەنگۆكى ھەمەدۆك

بۆ پۈتكۈزۈشنى نەم فەرھەنگۆكە لە قاموسى "ھەمبەنەبۇرىنە"نى مامۇستا ھەژار يارمەتى ۋە رەگىراۋە.

پىتى - ن

ئاوقابوون = ئامبازبوون - تىكھالان

ئاراقارا = ئارام و قەرار

ئەنگوان = گۈللە ۋىكەوتن

ئىستىك = ساتىك

ئالقدىز = زىغىرۆكە يەك كە دەرگای پىدادە خىرى

ئالىك = جەمەجۆى يەكسەم

ئالاش = قامىش، جەگەن، يان گىيى دىكە، كە بە سەر ئالووداران دا دەدرىن و خانوويان

پىدادە پۆشىرى.

ئالوودار = ئەو دارانەى خانوويان پىدادە پۆشىرى

ئەوبەرە ۋە بەرە كىتن = جارىك لە مەبەر، جارىك لە مەبەر. جىگۆركى لە نىوان دوو بەران دا.

ئاھۆ = پەتا

ب

بژیو = تیشوو – ئهوهی نینسانی پی دهژی
بژارچن = کهرهسهیه که بۆ بژارکردن و گژوگیا ههژ کهندن
بیلاندن = دهنگی کاریهی (کاریه ده بیلتینی)
بهقا = باوهر
بهمشه = به لیشاو
بهرات = حهقهدهست – بره پورلینک، یان دانهوتله و شتومک که له بهرامبهر ماوهیهکی
دیاریکراو کارکردن دا دهدری به کهسیک
بوودهله = پووخهکه – بیتموود و بیکاره
بارپیزه = گهلاهی به با داوهریو
بنهتۆو = ئهوهنده دانهوتلهیهی بۆ چاندن وه بهرچاو دهگیری
به رهگه (کار له به رهگه ده رچوون) = نه ناستچوونه دهه – نه دهسهلات دا نه مان – له توانا
ده رچوون

به رده باز = ریزه به ردیک نه نیو چۆم داده نری و بۆ په رینه وه کهلکی نی وه رده گیری.
به تاموخی = زۆر خۆش – هم تامی خۆشه و هم خویی باشه.
به گورد = توندوتۆل
بزگور بزگور = له تله تبوون
به ریال = به رقهه
بینی پیوه نا = ده می پیوه نا و یه کپشوو خواردی یه وه
باراش = گه می ناماده کراو بۆ لی کردن
به خۆداشکانه وه = شهرم کردن - ته ریق بوونه وه
بازره بوون = ده په رین و هه لاتن.
بلووک = بلۆک – پارچه سمیتی چوارگۆشه ی وشکراوه وه که خانووی پی دروست ده کهن
بی چاووروو = پرووه له مالوو – بی شهرم و حه یا
به رده ستکردن = به سه ردا زان بوون – ته سلیم کردن
بیلا – بیلایه = هه یوان - بیتش ده رگا

بۆرىيە = ھەسرى چنراو بە جەگەن
 بىرەزا = بىر تامان
 بېھوودە = بەخۆرايى - بىر سود
 بزر بزر = شىتال شىتال - دىراو
 بالەرى = مەودا بە ھەواي دا
 باپەنا = جىڭگايەك كە با نەي گرىتتەوہ
 بە سەر رۆيشتەن = سەرزەنش كەردن - گلەبى و گازەندە تىنگرتن
 بەر موسولدان = خوارەوہى نىوك

پ

پىلتۇخ = نەبەگە - شل و شەويق - پىس و پۇخل
 پىتى خۇنى = خۇنى گەش
 پىرمەي گىرئانى = گىرئانى لە نەكاو و بە دەنگ
 پىرىنگانەوہ = سل كەردن - ترسان و گەرانەوہ
 پىنگەل = شونىك كە بە پۇل پىنگى لى شىن دەبى
 پىرئۆلە = گىرمونەشەوېرى بچوك بچوك
 پۇز - بەپۇزەوہ = لەخۇبايىبون - بە لەخۇبايىبونەوہ
 پىرك = ھەرزال

ت

تەشەنە = تەننەوہ - زىادبون
 تىۋەستان = مانەوہ - گىر كەردن
 تىشوو = نازووقە - بۇيو
 تىغبەند = دوغاي پاراستن لە زامى شمشىر
 تەلەسبەند = جادوو كراو
 ترۆپك = لووتكە

تاوه سووت = تاوسووتوو
 تتهر = نامه بهر - پهيامهينهر
 تهړلك = بنزینى نه سپى
 تیلغه زین = ده پال په كتره و د چوونى دوو، یان چند شت
 تیکسرم او = تیرگوشته، پته و قهله و
 ترومپا = نامرازیک که ناوی نه عمرز (چالور) پی هله ده کیشن.
 تووره سپ = تووره که نه سپ = تووره که یه که که نایکی نه سپی تی ده که ن
 ته پله = جوړه کلاویک
 تاقه تکریدن (بو وه لاغان ده گوتری) = پیتر اگه یشتن و تفاق پی دان
 تریقانه وه = پیکه نین به ده نگى بهر ز
 توره مه = ره چه نه که -- بنه چه که -- نه ژاد
 تهوس = تانه - ته شهر
 ته وه زهل = ته نبل
 تیتته قانندن = هه لاتنی به په نه
 تاپو = تارماپی

ج

جاسووس = سیخوړ
 جیوه = شیرهی داری
 جه یاز = جیاز - نه و شتومه که ی بووک بو مائی زاوای ده با
 جلد = بهرگ
 جه غهر = نامرازیکه نه دار و ناسن، بو کلوش ورد کردن دروست کراوه

چ

چاونه ترس = نازا
 چش = قیروسیا (نه گهر هر ریوی چش، با پروا...)
 چوارنال = به پرتاو

چه وپړ = چه وپل - خوار - لار
 چاوترووکاندن = چاولیکنان
 چرژان = رهنګ گوزان - سیما تیکچوون
 چه تتی که وتن = تووشی گرفت بوون - گری تتی که وتن.
 چوار میترده کی = چوارمه شقی
 چه ستلیدان = سلاوی سهربازی، ده ست هه لیدین و لاقان جووت ده که ن.
 جزوو = نووکی باریکی کلکی دوویشک، دمی زهرگه ته و نهو ده عبایانه ی پیوه ده دن.

ح

هه مایه ل = کۆمه لیک دوغای نووسراو که وهک نوشتوویه کی گه وره ده پیچریته وه و
 هه لده گیری
 هه ژمهت = خه فته - که سه ر - نار هه تی - خه م
 هوچ = نینسان تیکی زور دریز که ده نه فسانه دا هه یه

خ

خه غه ری ده بان = ده بان چه شنه بۆلایه کی به نیتوانگ که شیر و خه غه ری لی دروست ده کری.
 خو شمه شرف = روو خو ش
 خو = عاده ت - سروشت - نه خلاق
 خورافات = بۆچوونی بی بناغه و کۆنه په رستانه
 خه تی سولرس = چه شنه خه تیکه
 خورجین = هه گبه - تووره که یه کی دوولایی که به پاشته رکی نه سپه وه هه لده واسری
 خو پرسک = له خو ره شین بوو

داوهرين = شۆرپوونهوه
 دهوراندهور = دهور تا دهور – دهوردانىك كه له ههصوو لايهكهوه بى.
 دىخوون = دۆخين – بهنهخرين
 دهفدان = پشوووسواربوون – دل توندلئيدان
 دردۆنگ = دوودل – بهگومان
 دانگه = نهو شوپنهى مەرى نى تفاوق دهدهن
 دهرههلبوون = بهرق و تووردييهوه گوراندىن و قسهى ناحهز كردن
 دىق = نازاره باريكه – كهسەر و خهفەت
 ديوناس = ناسياو – ناشنا
 ديزه = گلينه دهفرىك كه شۆرپاوى تىدا لىدهنرى
 دالدهدان = پەنادان – حمواندنەوه
 دهپابه = دەرگاى تەنەكهى دوكانان كه ههلهدهكشى و دادهكشى.
 دان = نيوهپرۆژىك (دانى بهيانى)
 دهستانوگ = نامرازىكه دانەويته و شتى واى تىدا دهكوتن
 دلپهسوۆ = دل پر له پهژارد و حسرهت
 دايمودهههم = هههميشه
 دارويهخش = بهخشينهوه – دابهشكردن
 دهمودهست = كتوپر – نهپر
 دهقاف نهكهوتن = دهستپراوهگهيشتن – پيروههنبوون – ههلهتهكهوتن – له شوپنى گونجاو
 نهبوون(ده قاف ناكهوى) = ههلهتهكهوى، پيروه نابى)
 دهراغ = خهشاب – عههبارى تفهنگى
 دهستهونهزەر = راستپراوهستان له حالتيك دا كه ههردووك دهست نه سهريهك و له
 سهردل دادهنرى. به مەبهستى زيرگرتن دهكرى.
 دژوين = كهسيك كه لهش و جلهكانى نهسپى و شتى واى گرتبى.
 دهروو = شوپنىكى بهرتەنگ و باريك وهك دهروازهى.

ر

پاواروین = ههلات ههلات
پۆیه ئیوون = شوپوونوه و چوونه خواربو نیتو چالاو و کون و کهلینان.
پاویچکه = هاتوچۆ کردن
پمیین = بره
په فحه = تاقه
په نیوهیتان = سه ره رستی و پی گه یاندن
پامان بردن = هیتش کردن
پنهک = ناسنیکی ددانه دار که وه لاهی پی ده خوریتن
په تی بهست = سه ره نگری بوو - لاتره ی بهست
په شه = هه وسار
پاپسان = پاسان - له پر جیابوونه
په وه ده = ژماره یه کی زۆر
په سمه = چوارچیتو دی ده رگا
په وه = کۆمه لیک نه سپ و ماین

ز

زه ر = زهره ر - خه سار
زه نه ده قچوون = وره به مردان - زۆر ترسان
زایه ته = ده نگدانه وه
زه له ق (قوروزه له ق) = قوروقال
زمان له گۆ چوون = زمانشکان - زمانم له گۆ چووبوو = زمانم نه ده گه را و قسه م
پی ته ده کرا .
زلقه = دهنگی پیمان له نیتو قوروزه له قی .
زا کوون = سام - نفوز

س

سامان = ساو
سەنگفەرش = جاده یان عەرزى بەرد تى گىراو
سەرپەو = تاودانى ئەسپ - بەغار لىخوپىن
سۆراغ = شوئىنەوار - شوئىن
سەرەنگرى بون = پەتەردن
سەلم = پىشفرۆش کردن
سەلتە = ژنى زماندریژی بى حەيا
سوورباو = مەيلەوسوور - شىوہسوور - نامالتسوور - سوورواش
سوورەتەبەند = بە سەكى زىر رازاوە (تاسکلاوى زەنگيانەدارى سوورەتەبەند) =
تاسکلاويك كە بە زەنگيانە و سەكى زىرى بچووك رازاوەتەوہ.
سەرکردن = زيادبوون و پزانه دەرەوہ
سەرتۆپ = هەلبژاردە - سەرچل
سروشتەزىن = هيزى سەرەودى سروشت. ناسروشتى (مافوق گىيەى)

ش

شايلىزغان = بەزم و هەراى زەماوەند بە دەهۆژ و زورنا
شيلەوتىن = شيلەوگەرم
شلوى نەدەبوو = نەدەشىوا - تىكەنەدەچوو
شىو و وەرد = كىلان و دووبارە كىلانەرە. وەردى دەوہ = دووپاتەى كەوہ
شەقە = لىرە دا مەبەست دارى بن هەنگلى شەلانە
شەمامە = وەك گر كەيە كى بچووك واىە و بۆنى يەكجار خۆشە
شەرنباو = مەيلەوشىرن
شىپانە = چوارچىوہى دەرگا - نىودەركى
شە = نم - تەرابى

ع

عۆدەدار = نەم كەسەى دەستەبەرى شتېك دەكا و دەى خاتە سەر شانى خۆى.

ف

فایتوون = كائسكە – عەرابەيەكى سووك كە ئەسپى تى دەكرا و ھاتوچۆى پى دەكرا: كارى تاكسىيى ئىستاشى دەكرد.

فېچقەى كرد = دەرپەرى – بە فشار ھاتە دەر
فېلوفەند = فېلوفەنە كە

ق

قەبلاندىن = نرخاندن – بەراو ھەرد كردن

قەلەمباز = خۇفېدان

قېوقەپ = بى دەنگ

قورم = رەشائىي دوروكەل كە بە بەرى مېچى خانوويەو دەنوسى.

قوروزەلەق = قوروقال

قىسپ = دارىكى راست كە بۆ راستراگرتنى بار كەلكى لى ۆ ھەردە گېرى.

قاوھلتوون = ئىئوان نېوھېۆ و بەيانى – چىشتەنگاۋ

قۆتېر = بارگىنى پېرى پەككەوتە

قەوغا = پېرچە شىمەت

قولانچىك = بەينى قامكى گەورە و شادە بە بلاۋى. پىوھەرىكى كۆن ۆك بەستېك، بالىك،

بارەشېك ...

قوروسكاندىن = دەنگى سەگ نە كاتى ترسان و ئىش وىزاگەيشتە دا

قېنوو = دەعبايەكى ۆردە بە لەشى پىاۋى پىوھە دەنوسى و خوتىنى دەمىزى

قاوغ = فېشەكى بەتال – قاپۆر

قورۆشكە = پەرداخى تەنە كە

ك

كه روئيشكه كردن = گه نم، جۆ و گيا كه به هيژى با راده ژين
 كووز كووز = قه لهش قه لهش
 كه رامهت نواندن = ناگادار بوونى شيخ و پياوچاكان به سه رنه هيئى يه كان دا - كارى
 عه جايى پياوچاكان
 كه فهژ = سمتى يه كسم
 كوژمىن = كوژگايه كه پمىن - ته پوئكه يه كه پمىنى له سه ريه كه رۆكراو
 كوفله كوون (كن فيكون) = ده سه به جى
 كراوات = بوئى نباخ
 كلاوى به گه وه ر = كلاويك كه ده ورانده ور شه پكه مى هه يه
 كوليجه = كه واى ژنان
 كاله = پيئلاوى چهرمى خاو
 كولوشكوت = خه رمانكوت = ماشينيكي بچوك كه كولوشى ده كوتى و وردى ده كا
 كوروزانه وه = پرته و بۆله - زه ليلى و بى ده ره تانى نيشاندان
 كووزه كه = جۆريك مووروى شين كه ده ئين بۆ چاوزار باشه
 كه بكه به و ده بده به = شكۆ و رازاوه يى
 كه سيره = سه رما بوون - له سه رمان ويك هاتوو
 كه پمىنك = قاپوت

گ

گيژدان = خولانه وه - سووردان
 گولله به ند = دوعاى پاراستن له زامى گولله
 گيژوه = باراش گيژوه كردن. خاويئى كردنه وهى گه نم: له بيژينگ دا گه نمه كه گيژ بى ده ده ن،
 بنژيل و چيلكه و چاله كه وه سه ره وه ده كه وي، ده گيرى، فرى ده درى و به و شيوه يه هه ر گه نمه كه
 ده مينئيه وه.

گورران = شين بون

گهرمه = غائب - توند
 گوندینی نەسپی = نیتوگەل، ئەو شۆتینەى گونى نەسپەكەى تىدان
 گۆهبا = باى توند
 گاوگەردوون = مالات قوربانى كردن بۆ پيشوازى له كەسيك
 گویتقولاغبوون = گوى هەلخست و نامادەبوون.
 گرپنەگرتن = بيانوو و پەلپ
 گەلوازه = خخله و بلبله و مووروو كه وه لانكى مندالتى دەخرى و مندالهكەى
 پىدەخافلى.

گورووبان = نایب عەریف
 گوزوگومبەت = نە نەكاو - دەمودەست
 گێژو = خاوتینكردنەهەى دانەوتیله بە بیژینگ (دانەوتیلهكەى له بیژینگى دا گێژ پىدەدەن،
 چیلکەوجال و شتى وا دەكەوتتە سەرەوه و دەى گرن.)
 گوى دە چەمەوه بردن = گوى قوت كردن

ل

له نووكەوه = له هەوهلەوه
 لیشاو = زۆروزهوهند
 له عەببەتان = له تاوان - له ترسان
 لووربوون (لووربوونە دەریایه) = له هەواى را بەگوپ رووتینكردن و هاتنەخوار
 لژگه = كۆمەلێك مووروو یان ئالقەى بە یەكەوه بەسراو.
 لێهاتن = جووتبوونى نەسپ له گەل ماین، یان جووتبوونى چەشنى دیکەى وه لاخ
 لالانەوه = پارانەوه
 لارهه لارهه = له قەلهق - لۆژەلۆژ
 لىخەفتان. (لێتدەخەفتى) = هەلنان بۆ دۆزینەوهى هەلكەوتیكى له بار.
 لەبنەهەپ = كەسيك كه به روالەت نارامه، بەلام له بنەوه (بە نەهینى) كارى خۆى دەكا.
 لەنگەرگرتن (بالتدەكه له سەر ناوى لەنگەرى گرتبوو) = رێك پراوەستابوو و بالى
 لێلنەدەدان.

مووبه موو = ورد و تهواو
 مارز = زالم - لاسار - كهله شوق
 مالته = وشه يه كه بز ناگادار كرده وه و سر كونه كردن (مالته كابرا هر خوليك بدا،
 ده زانی...)

مه جومعه = سینی
 مه لجم = مهرهم
 مؤدنه = ده منه - دارسیگار
 مؤرکه = کرمی داری
 متفهرك = پیروز - مه بارهك
 مؤره دیوار = دیواری به قور دانراو
 مهیدانه نهمپ = مهیدانیک که سواریک ده توانی تینی دا نهمپ بینی و بهری و رمبازی
 بکا.

مووچه = مهعاش - مانگانه
 مرخیش مرخیش = هه ناسه سواربوون به هوی شتیکی قورسه وه
 ملیوانه = نهو شوینهی کراس و بهرگی دیکه که ده که ویتته سر مل
 مرده لۆخه = کزولاواز
 مازه پشت = تیغهره ی پشتی - بریره ی پشتی
 مرید = پهیره و - = که سیک که پییره ی له شتیختک، یان تیره یه کی ناینی تاییه ت ده کا
 مه تریز = سهنگر

نالچه (نالچه ی کهوشان) = پارچه ناسنیک ی بچوک که له په نجه و پانییه ی کهوشی ده درا.
 نهك كردن = نانی که سیک خواردن و نه مه گراگرتن (نه کم کردوی، خیانته ت پی تاکم)
 ناسه رسهنگی = بیوازی - به پیچه وانیه ویست
 نیرگزه ناویلکه = گوئیکی نیو باتلاغی

و

ولاخ (وهلاخ) = لیږه دا مه به ست نه سپه، د ه نا به مالآتی دیکه ش ده گوتړی
ودم = پیروزی - نیجازه ی تاییه ت له شیخی گوره وه
ویژینگ = خه ونوچکه - وهنوز
وه کاز = دارعه سا
وشکه باوهړ = باوهړی کۆن و بی بینه ما
واقمان = حبه سان - سه رسامان - سه رسورمان

ه

هزارپاره = هزارلا، هزاربه ش
ههله شه = به په نه - سه ره رۆ - گوینه بیس
هیتور = هیدی - نارام
هۆدانه وه (به راستی هۆیان دایه وه) = تۆله کردنه وه و باش جینه جی کردن.
ههلمیسین (بۆنی پنگه که ی ههلمیسی) = توند بۆنکردن - ههلمژین
ههلدان = گه شه کردن - ههلاویشتن
هۆر هۆر = به دهنگی بهرز گریان
هه نیسک = نژگه ردی به گریان وه
هه زارتوی = هه زارسیما - هه زارپوو.
هه تله بوون = ریگالی گۆران
هه له داوان = به په له

ی

یه کاویهک = ده سبه جی - بی ته ملاونه ولا
یه کبین = یهک ته کان / یه کجی
یه سکگران = خوینتال

دهزگای توپزینه وه و بلا و کردنه وهی موکریانی
MUKIRYANI ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION
www.mukiryani.com

2012